

Giới thiệu Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert

Thanh Đồng đại lục, cường giả vi tôn, võ đạo đỉnh cao giả có thể phát tay khai thiên! Thiếu niên Vũ Hằng thân là môn phái học đồ, nhận hết bất nạt cùng áp bức, nhờ số trời run rủi mở ra vĩnh hằng động thiên, một phương khí hậu thai nghén vô tận thiên tài địa bảo, trồng gạo có thể so với Đan Dược, nước sương có cải tử hồi sinh chỉ thần hiệu, động vật nhỏ thả ra chính là hồng hoang cự thú, Vũ Hằng một đường hát vang, bước lên võ đạo đỉnh cao, động thiên ta có, thiên hạ ai cùng so tài!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Vĩnh hằng Thanh Đồng tề

Thần Châu đại lục, đông bắc bộ, Bắc Tề vương triều tây bắc bạch ải sơn Bạch Ái Tông!

Thanh phong tú lệ, cỏ mọc bừa bãi. Không thể nhìn thấy phần cuối sơn đạo bên trên, một tên vải thô áo tang thiếu niên, từng bước một nhanh chóng leo lên.

Gã thiếu niên này mười bảy mười tám tuổi đáng dấp, thân hình gầy gò, nhưng lưng kiên cường, từng bước từng bước đều mang theo kỳ lạ nhịp điệu. Tròng mắt của hắn sáng sủa mà thâm thúy, có một loại đặc biệt khí chất.

Sơn đạo gồ ghề, bỗng nhiên xoay một cái loan, ở sơn đạo một bên phân ra một cái đại đạo đi ra, xuyên thấu qua cỏ mọc, ngờ ngợ có thể nhìn thấy từng toà từng toà cung điện lầu các. Đồng thời, lúc ẩn lúc hiện náo động thanh rất xa truyền tới.

Thiếu niên bước vào này điều đại đạo, nguyên bản bình tĩnh con người ở trong lóe qua mấy mặt nóng bỏng, dưới chân bước tiến cũng là nhanh thêm mấy phần.

Không lâu lắm, một mảnh rộng rãi kiến trúc hiện ra trước mắt. Điều long họa đồng, cổ kính. Nơi này thuộc về Bạch Ái Tông tạp dịch chấp sự điện, toàn bộ Bạch Ái Tông hết thảy tạp dịch đều là từ nơi này phân phối ra, cũng tiếp thu nhiệm vụ, thiếu niên cũng là một người trong đó.

Thiếu niên xe nhẹ chạy đường quen, tìm tới một người đàn ông trung niên. Người này ăn mặc màu xanh áo choàng, tuy không hoa lệ, nhưng này áo choàng vừa nhìn liền biết là thợ khéo tinh tế, vật liệu cũng là trung thượng, hiển nhiên là thân phận bất phàm.

"Lưu sư huynh, thỉnh cầu thông báo, Vũ Hằng cầu kiến Ngô chấp sự!" Thiếu niên cung kính ôm quyền thi lễ một cái.

Người đàn ông trung niên thấy Vũ Hằng, đầu tiên là hơi sững sờ, lập tức lộ ra không tên ý cười: "Vũ Hằng, người đã làm đủ 50 ngàn công hiến?"

"Chính là!" Vũ Hằng cũng lộ ra một vệt ý cười: "Vì lễ đó kính xin thông bẩm một tiếng, Ngô chấp sự vừa nghe liền biết!"

"Được, người chờ!" Lưu sư huynh nhẹ nhàng nở nụ cười, xoay người tiến vào một tòa lầu các bên trong.

Lúc này bốn phía người lui tới dồn dập nghi chân, ánh mắt nhìn về phía Vũ Hằng, có bao nhiêu nhỏ giọng nói cười.

"Hắn chính là thằng ngốc kia tiểu tử Vũ Hằng?"

"Nghe nói hắn vì một viên vĩnh hằng Thanh Đồng tề, năm năm qua đem chúng ta hết thảy đệ tử tạp dịch đều làm hạ thấp đi, đầy đủ 50 ngàn điểm công hiến a!"

"Làm sao không bắt hắn cho một chết đây!"

"Các người nói, sau đó Ngô chấp sự có thể hay không đem cái kia một viên vĩnh hằng Thanh Đồng tề cho hắn?"

"Hắc. . . Tiểu tử ngốc lại không ngừng hắn một cái, người thấy trước đây Ngô chấp sự cái nào một lần đổi tiền mặt : thực hiện quá? Bất quá là chấp sự đại nhân tề nhạ vui đùa một chút mà thôi. . ."

Vũ Hằng thính lực vượt xa người thường, đem bốn phía tiếng bàn luận nghe xong cái thất thất bát bát, nhất thời trong lòng một đột, có một loại dự cảm xấu.

Chính vào lúc này, mấy bóng người dâng lên, Vũ Hằng thấy nghiêm mặt, ôm quyền đối với cái kia người cầm đầu cung kính hành lễ: "Vũ Hằng gặp Ngô chấp sự, còn có các vị sư huynh!"

"Vô liên sĩ, ai là sư huynh người, người bất quá là một cái đệ tử tạp dịch, càng cũng dám gọi chúng ta sư huynh!"

Một đạo quát lớn vang lên, một tên thanh bào thanh niên ánh mắt xem thường nhìn Vũ Hằng, một mặt xem thường. Mà vị kia ục ịch người đàn ông trung niên, một thân trường bào màu lam, khá cụ uy nghiêm, ánh mắt nhàn nhạt quét Vũ Hằng một chút: "Được rồi, sư huynh danh xưng chính là tông môn ân điển, không cần lưu ý. Vũ Hằng, người hôm nay đến đây cầu kiến có chuyện gì?"

Vũ Hằng nghe xong trong lòng cảm giác nặng nề, nhưng vẫn là mở miệng nói: "Chấp sự đại nhân, năm năm trước ngài từng đồng ý. Như trong vòng năm năm ta có thể tích lũy 50 ngàn điểm công hiến, liền có thể đến một viên vĩnh hằng Thanh Đồng. . ."

"Ha ha ha."

Còn chưa dứt lời dưới, vòn quanh ở Ngô chấp sự quanh thân mấy người liền không nhìn được bắt đầu cười ha ha. Mặc dù là trước vị kia khá là hiền lành Lưu sư huynh cũng không ngoại lệ, như là xem thẳng hề như thể nhìn Vũ Hằng.

"Vũ Hằng, người sẽ không là đem đầu óc một muốn chết rồi chứ? Một viên vĩnh hằng Thanh Đồng tệ, người có biết, một viên vĩnh hằng Thanh Đồng chính là một năm tu vi, loại cùng một năm tuổi thọ. Chính là bán đứng người, cũng không đủ!"

Lưu sư huynh đột nhiên khuôn mặt tươi cười vừa thu lại, lạnh giọng quát lên.

"Tiểu tử này chính là cái kẻ ngu si, 50 ngàn điểm công hiến mặc dù nhiều, có thể nơi nào so với được với một viên vĩnh hằng Thanh Đồng tệ! Nói với hắn vui đùa một chút, lại vẫn coi là thật rồi!"

"Ha, ta đã sớm khuyên bảo quá hắn, nhưng đáng tiếc một mực không nghe, lằng là kiên trì năm năm, tuyệt đối là chúng ta Bạch Ái Tông trong lịch sử tới ngốc tạp dịch. . ."

"Đáng tiếc, nghe nói hắn luyện võ thiên phú cũng không tệ lắm đây!"

Bốn phía tiếng cười nổi lên bốn phía sao, Vũ Hằng nhìn Ngô chấp sự khỏe môi nhỏ bé không thể nhận ra châm chọc miệt thị nụ cười, trong đầu nhất thời nổ vang, đáy lòng một con tức giận mãnh liệt mà lên.

Năm năm nhọc nhằn khổ sở, thay đổi những người khác, coi như là hai cái mạng đều có thể mệt chết, có thể quay đầu lại nhưng là một trò đùa!

Chỉ là vui đùa một chút mà thôi!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Năm năm

Ngăn chặn tức giận trong lòng, Vũ Hằng hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn thẳng Ngô chấp sự: "Năm năm trước chấp sự đại nhân chính mồm nhận lời, chẳng lẽ."

Còn chưa nói xong, liền có một thanh âm quát lên: "Làm càn, Ngô chấp sự là thân phận gì, người lại là thân phận gì. Người chỉ là một cái tạp dịch, dựa vào cái gì để chấp sự đại nhân nhận lời?"

"Ngày đó chân núi bên dưới, ta dâng lên một cây năm trăm năm sơn tham, chấp sự đại nhân chính mồm nhận lời, năm năm sau khi, như đến 50 ngàn điểm công hiến, có thể chiếm được một viên vĩnh hằng Thanh Đồng tệ, ở đây rất nhiều người ngày đó đều ở, đều có thể làm chứng!"

"Làm chứng?"

Thanh bào thanh niên hét lớn, lập tức mặt tươi cười xem hướng bốn phía rất nhiều đệ tử tạp dịch: "Ai vì hắn làm chứng, đứng ra!"

Vũ Hằng quay đầu nhìn lại, từng cái từng cái lúc trước người ở tại tràng dòn dập lác đầu, trong đó không thiếu tiếp thu quá hắn rất nhiều trợ giúp người. Nhưng giờ khắc này từng cái từng cái thờ ơ lạnh nhạt, hoặc là khắp nơi về trào phúng.

"Phi, món đồ gì, năm năm qua đem mọi người chúng ta danh tiếng đều cướp sạch, thật giống chỉ có hắn một người cần trọng, chúng ta đều đang lười biếng tự!"

"Không sai, nếu không là này ngốc đồ vật, ta hà tất mỗi tháng đều muốn bị mắng xử phạt!"

"Còn muốn để chúng ta làm chứng, mơ hồ!"

"Không nghĩ tới, bất tri bất giác dĩ nhiên đắc tội rồi tất cả mọi người!"

Vũ Hằng trong lòng cười khổ, nhưng lập tức rồi lại vô cùng phẫn nộ. Cần trọng, một gần chết, năm năm phần đầu, một khi mà không!

Thế nhưng, có thể thế nào đây?

Chấp sự này điện ở trong, từ trên xuống dưới, đều là vị này Ngô chấp sự người, không một người chịu vì hấn ra mặt.

"Ta đường đường hóa kính tông sư, cang cũng có hôm nay chi nhục."

Mặc dù lấy hấn làm người hai đời, tông sư khí độ, cũng không cách nào nhịn được bức này nhục nhã.

Vũ Hằng nguyên bản nhu hòa ánh mắt trở nên bất đầu ác liệt, từng cái từng cái người nhìn sang, thanh bào thanh niên, Luru sư huynh, Ngô chấp sự, từng cái từng cái người.

"Chuyện hôm nay, Vũ Hằng tất Khi ghi khắc!"

Sau khi nói xong, Vũ Hằng tránh khỏi Ngô chấp sự loại người, trực tiếp tiến vào chấp sự điện phòng khách, đi tới quầy hàng trước, đem chính mình tạp dịch lệnh bài lấy ra: "50 ngàn điểm công hiến, toàn bộ hối đoái thành thượng phẩm tinh huyết đan!"

"Này." Trước quầy thanh niên đệ tử hơi chần chờ, ánh mắt vọng hướng phía ngoài Ngô chấp sự loại người.

"Cho hấn hối đoái, từ nay về sau, hấn không còn là chúng ta Bạch Ái Tông đệ tử tạp dịch!" Ngô chấp sự âm thanh rõ ràng truyền vào.

Thanh niên đệ tử gât gât đầu, thương hại nhìn Vũ Hằng một chút, lập tức thu rồi lệnh bài, từ bên dưới quầy hàng lấy ra một cái màu xám túi vải: "50 ngàn điểm công hiến, tổng cộng trăm viên thượng phẩm tinh huyết đan!"

Vũ Hằng không nói gì, tiếp nhận túi vải, trực tiếp ra chấp sự điện, sau đó cũng không quay đầu lại hạ sơn, đem phía sau cười nhạo hết mức vứt bỏ!

Chấp sự điện trước, thanh bào thanh niên nhìn từ từ biến mất Vũ Hằng, trong ánh mắt lóe qua một vết hung tàn vẻ, bí mật truyền âm: "Ngô sư huynh, có muốn hay không sư đệ ta đi đem tiểu tử này làm thịt rồi, dĩ nhiên ở trước mặt chúng ta nói ầu nói tả!"

"Quên đi, một cái tạp dịch mà thôi. Không, bắt đầu từ hôm nay, hấn liền tạp dịch đều không phải! Không cần thiết nhiều sinh thị phi, bất quá, đem chuyện ngày hôm nay truyền đi." Ngô chấp sự khẽ cười nói, căn bản không đem Vũ Hằng để ở trong lòng.

Thanh bào thanh niên nghe xong lập tức cười gằn, vị kia Luru sư huynh tuy rằng không biết hai người đang nói cái gì, nhưng canh đồng bào thanh niên vẻ mặt liền có biết hay chưa chuyện tốt, trong lòng không khỏi vì là Vũ Hằng mặc niệm. Nếu như Vũ Hằng không phải là bị Ngô chấp sự tuyển chọn, hấn đều nghĩ kỹ thật bồi dưỡng cái này chăm chỉ thông minh đệ tử tạp dịch.

"Đáng tiếc."

Sơn đạo bên trên, Vũ Hằng từng bước một hạ xuống, bước chân trầm trọng vô cùng.

Năm năm nỗ lực, toàn bộ uống phí rồi!

Người có bao nhiêu cái năm năm?

Hấn đi tới thế giới này thời điểm đã mười ba tuổi, bây giờ đã mười tám tuổi. Liền bởi vì Ngô chấp sự một trò đùa, hấn nhưng lãng phí thời gian năm năm, bỏ qua nhân sinh ở trong quý giá nhất một quãng thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Khoe khoang khoái lác

Phần nộ, oán hận!

Vũ Hằng nắm thật chặt nắm đấm, trong lòng tràn ngập không cam lòng.

Xuống núi, nhìn lại nhìn cao vót chập trùng Bạch ải son, Vũ Hằng trong lòng tức giận từ từ tiêu tan, ánh mắt khôi phục hờ hững: "Cuối cùng sẽ có một ngày, ta sẽ lấy một cái thân phận khác, đánh lên đỉnh núi!"

Nhìn lại tay áo lớn vung một cái, Vũ Hằng bước nhẹ nhàng bước chân, hướng về xa xa thành trì đi đến. Chỉ là, còn chưa đi ra bao xa, một thanh âm nhưng truyền tới: "Chờ đã!"

Vũ Hằng nghi chân, xoay người lại vừa nhìn, không biết lúc nào, ở mười trượng ở ngoài đã đứng thẳng hai bóng người đẹp đẽ.

Một trước một sau, một người ăn mặc Bạch ải Tông Nội Môn đệ tử độc nhất trường bào màu lam, thon dài thân hình, thướt tha đáng người. Cô gái này ngũ quan cũng không tính cực mỹ loại kia, nhưng cũng anh khí bừng bừng, con mắt sáng sủa trong suốt, thanh lệ tuyệt luân. Mà một người khác, nhưng là lạc hậu nửa bước, ăn mặc hạnh sắc quần áo, nhiều hơn mấy phần hoạt bát tâm ý.

"Xin hỏi hai vị gọi lại tại hạ có chuyện gì sao?" Vũ Hằng nhàn nhạt mở miệng.

Cái kia ăn mặc hạnh sắc quần áo nữ tử lập tức hơi nhướn mày, nhẹ giọng quát lên: "Ngươi tiểu tử ngốc này rất biết lễ, biết rõ tiểu thư nhà ta chính là Nội Môn đệ tử, dĩ nhiên không hành lễ!"

"Xin lỗi, ta đã không thuộc về Bạch ải Tông đệ tử tạp dịch!"

Vũ Hằng nhẹ nhàng nở nụ cười, không cần phải nhiều lời nữa, xoay người rời đi.

"Chờ đã!"

Cái kia lam bào nữ tử mở miệng: "Ta thị nữ này nương chiều, xin hãy tha lỗi! Ngươi gọi Vũ Hằng, chẳng biết có được không sinh ngươi vì ta đào tạo linh dược?"

"Ngươi muốn mời mọc ta?" Vũ Hằng dừng bước lại, quay đầu lại nhìn thiếu nữ.

"Không sai!" Thiếu nữ gật gật đầu: "Ta tên Khương Du, đây là một viên vĩnh hằng Thanh Đồng tệ!"

Nói, thiếu nữ trong tay một đạo ánh sáng màu xanh phi bắn ra. Vũ Hằng theo bản năng giơ tay nắm bắt, đem ánh sáng màu xanh nắm ở trong tay, nhất thời liền cả người chấn động.

Bàn tay mở ra, một viên cổ điển hình tròn phương khổng lồ màu đồng xanh cổ tẹt đập vào mi mắt, hai cái cổ triện dấu ấn bên trên, mang theo khí thế không tên, liền thành một khối.

Cảm giác được trong mi tâm rung động, Vũ Hằng trong mắt loé ra một vệt vẻ kích động: "Quả nhiên là vĩnh hằng Thanh Đồng tệ!"

"Được, cái này mời mọc ta đáp lại rồi!"

Không chút do dự nào, Vũ Hằng lập tức đồng ý.

Lưu dương huyền, khoảng cách Bạch ải Tông vị trí Bạch ải son không hơn trăm dư bên trong, bởi vì tới gần Bạch ải Tông, ở huyền giao, có không ít Bạch ải Tông đệ tử trí dưới điện trang sản nghiệp, làm cho nơi này so với Phổ thông thị trấn càng thêm phồn hoa.

Lúc này, Vũ Hằng theo Khương Du nha đầu Khương Mai đi tới một tòa thật to biệt viện bên trong. Ngôi biệt viện này chiếm diện tích cực lớn, có hơn trăm mẫu, ở trung tâm còn có một cái không nhỏ hồ nước, bên trong tái đầy Bích Liên. Nay Bích Liên không phải là Phổ thông hoa sen, chính là một loại hạ phẩm linh dược, hạt sen có ôn dưỡng kinh mạch tác dụng, đối với người luyện võ tới nói, khá là quý giá.

Biệt viện quản sự tên là Trương Dương, chính là một cái chừng năm mươi tuổi ông lão, một mặt hiền lành nụ cười, nhìn qua vô cùng tốt ở chung. Ba người vẫn hướng về biệt viện thâm xử đi, đình đài lầu các đêm không xuể, khiến cho người không nhớ được lộ.

Hơn nửa giờ quá khứ, ba người đi tới một cái vườn thuốc bên trong, nhất thời, mùi thuốc nức mũi, khiến cho Vũ Hằng ánh mắt sáng lên.

"Thật là bạo tay, thậm chí ngay cả thượng phẩm linh dược đều có!"

Vũ Hằng đi tới một cây cao bằng nửa người kỳ hoa phía trước, trong miệng phát sinh thần phục. Vườn thuốc này tuy rằng không bằng Bạch ải Tông vườn thuốc, tuy nhiên tuyệt đối bất phàm, thượng phẩm linh dược cũng không thấy nhiều đây!

Nếu là thả ở bên ngoài, đủ để đưa tới một trận gió tanh mưa máu!

"Này cây Thất sắc không minh hoa nhưng là tiểu thư nhà chúng ta phế bỏ sức của chín trâu hai hổ mới cấy ghép loại hoạt, chúng ta cũng là nghe nói ngươi cực thông dược tính, cực thiện đào tạo linh dược, cho nên mới sinh ngươi tới đây, bằng không cũng sẽ không ra một viên vĩnh hằng Thanh Đồng tệ cho ngươi!"

Khương Mai như là một con kiêu ngạo Khổng Tước, khoe khoang nói.

"Yên tâm, có ta ở, này cây linh dược muốn chết cũng khó khăn!" Vũ Hằng hoàn toàn tự tin nói, nếu là lấy trước hán tuyệt đối sẽ không nói câu nói như thế này, bất quá bây giờ mà, lời này nhưng không giả!

"Như thế tốt lắm, nếu là có sai lầm, chính là giết người cũng không đủ bồi!" Khương Mai hừ nhẹ, đối với Vũ Hằng một đường đến loại kia nhẹ như mây gió thái độ vẫn là canh cánh trong lòng.

Cái kia quân sự Trương Dương cũng có chút ngây người nhìn Vũ Hằng: "Tiểu tử này nơi nào đến, dám khoa dưới bực này hải khẩu!"

Thượng phẩm linh dược không phải là tốt như vậy đào tạo, đặc biệt Thất sắc không minh hoa bực này yêu kiều linh dược. Khương Du lúc trước cũng là bỏ ra cái giá cực lớn mới lệnh này cây kỳ hoa tiếp tục sống sót, đồng thời sinh trưởng tới hôm nay, thế nhưng dù vậy, này kỳ hoa cũng mỗi hướng ngày sau, chỉ sợ nếu không nửa tháng, liền sẽ bắt đầu khô héo.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Vũ có thể thông thần

"Được rồi, các người đi thôi, chỉ cần dựa theo ta nói yêu cầu đem đồ vật đưa tới, những thời gian khác không nên tới quấy rối ta. Đương nhiên, sau nửa tháng các người có thể tới tra nhìn một chút này cây Thất sắc không minh hoa sinh trưởng tình huống, nếu là sai lầm, giết ta cũng không thể nói gì được!"

Vũ Hằng vậy vậy tẩy trắng bệch tay áo bào, xoay người lại đến vườn thuốc trung tâm nơi nhà gỗ, một tiếng cọt kẹt, đóng cửa lại, lưu lại trợn mắt ngoác mồm Khương Mai cùng Trương Dương hai người.

"Tiểu tử thôi, nếu như làm không được, muốn tốt cho người xem!"

Khương Mai nghiêng răng nghiêng lợi nửa ngày, cuối cùng vẫn là nghiêm túc đối với Trương Dương nói: "Ngày sau ngoại trừ một ngày ba bữa cùng tất yếu đồ vật đưa tới cho hán, không cho phép quấy rối hán!"

Nói, Khương Mai lấy ra một tờ giấy trắng, mặt trên viết, thỉnh linh chính là Vũ Hằng yêu cầu.

Trương Dương sững sờ tiếp nhận, chột vội vã đáp ứng.

Nhà gỗ bên trong, Vũ Hằng ngoại hạng diện Khương Mai hai người rời đi sau khi lập tức thờ dài một cái, chột liền lại lộ ra vẻ kích động.

Đưa tay từ trong lòng lấy ra cái viên này Vinh hằng Thanh Đồng tề, Vũ Hằng tỏ rõ vẻ đều là ý cười.

Này Vinh hằng Thanh Đồng tề huyền diệu cực kỳ, chính diện có Vinh hằng hai cái cổ triện, mà mặt trái nhưng là dấu ấn một cây cỏ thụ.

"Có người nói này Vinh hằng Thanh Đồng tề cũng không phải sức người tạo, chính là thiên địa xuất ra. . ."

Vũ Hằng ngón tay nhẹ nhàng vuốt cổ tề mặt trên hoa văn dấu ấn, trước đó, hán chỉ gặp một lần Vinh hằng Thanh Đồng tề. Đối với loại này cổ tề, đại thể đến với thư bên trong ghi chép, cũng hoặc là người khác trong miệng.

Một viên Vinh hằng Thanh Đồng tề bằng một năm tuổi thọ, đương nhiên, cũng không phải là nói, được một viên Vinh hằng Thanh Đồng tề chẳng khác nào kéo dài một năm tuổi thọ. Mà là nói, này một viên Vinh hằng Thanh Đồng tề nội hàm cất giấu năng lượng kỳ dị, những kia người tập võ, chỉ cần luyện hóa, lập tức liền có thể được một năm công lực, không có bất kỳ tác dụng phụ, càng sẽ không tổn thương căn cơ.

Một năm công lực, đối với những kia người tập võ mà nói, há không phải là bớt đi thời gian một năm, có thêm một năm tuổi thọ!

Cảm thụ cổ tề nội hàm tàng kỳ dị năng lượng, Vũ Hằng ánh mắt trở nên càng ngày càng sâu thẳm lên: "Đây rốt cuộc là thế nào một cái thể giới võ hiệp a!"

Tám vạn năm trước, trăm nhà đua tiếng, lão tử trước tiên với chư thánh chứng đạo, trở thành tự Tam Hoàng Ngũ Đế khai sáng võ đạo kỷ nguyên tới nay người thứ nhất chứng đạo Võ thánh người, vũ Đạo đức kinh, khai sáng đạo giáo, truyền lưu thế gian.

Sau lần đó Khổng Tử, Trang tử, Mặc Tử, Mạnh, tuân, Quỷ Cốc Tử trước sau chứng đạo, từ đó võ đạo đang thịnh, chư thánh cùng nổi lên.

Bảy vạn năm trước, Đại Tàn diệt sáu quốc, Tàn Thủy Hoàng nhất thống sơn hà, chứng đạo Vô thánh, thời bách gia mà độc tôn nho thuật, từ đó nho gia vì là bách gia đứng đầu.

Sáu vạn năm trước, Đại Tàn phân vỡ, bách gia cùng nổi lên. Ba ngàn năm sau đại hán lập quốc, lưu bang chứng đạo Vô thánh, đạo nho song song, thích già ma ni mở lập phật giáo, lập tức thành thánh.

Bốn vạn năm trước, đại hán diệt, chư hầu cùng xuất hiện, trăm nhà đua tiếng, tào mạt đức mạng thiên tử lấy lệnh chư hầu, chứng đạo Vô đế.

Hai vạn năm trước, lý thế dân bình định thời loạn lạc, lập quốc đại Đường chứng đạo Vô đế, khai sáng Trinh Quán thịnh thế.

Tám ngàn năm trước, đại Đường vỡ, các nước cùng nổi lên, quần hùng tranh bá, võ lâm hỗn loạn.

Những này đều không phải truyền thuyết, mà là chân chính lịch sử, bị hậu nhân ghi chép.

Có cùng kiếp trước Địa cầu cực kỳ tương tự lịch sử, nhưng cũng tuyệt nhiên không giống.

Nơi này, võ đạo hưng thịnh, lấy vũ lập quốc.

Nơi này, luyện võ có thể thông thần!

Nơi này, kiêu phong, hư trúc, khiến cho hồ trùng loại đám nhân vật đều cũng không phải là bịa đặt truyền thuyết, mà là từng cái từng cái người sống sờ sờ!

Bạch Ái Tông không phải cái gì tiểu thuyết huyền ảo bên trong tông môn, mà là một cái môn phái võ lâm, một cái nhị lưu môn phái võ lâm, ở vào Bắc Tề vương triều tây bắc chi địa. Mà ở Bắc Tề phía Đông, còn có một cái Vũ Hăng rất tinh tường môn phái võ lâm - phái Hoa sơn, cũng được gọi là Hoa Sơn Kiếm Tông, chính là nhất lưu môn phái võ lâm từ hà thần công, độc cô cửu kiếm, đều vang danh giang hồ, uy chấn võ lâm.

Hít sâu một hơi, Vũ Hăng đem hỗn độn tâm tư thu nạp, sau đó đem cổ tỳ đặt với mi tâm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Linh thủy

Nhất thời, ánh sáng màu xanh lưu chuyển, trong nháy mắt, kẻ sát ở mi tâm cổ tỳ hóa thành hư vô, cùng lúc đó, một luồng tinh khiết năng lượng tràn vào Vũ Hăng trong mi tâm.

Sau một khắc, Vũ Hăng toàn bộ thân hình biến mất ở tại chỗ.

Vũ Hăng chỉ cảm giác mình mất tối sầm lại, thân thể nhẹ bẫng, sau đó liền nhìn thấy một cái hoàn cảnh xa lạ.

Dưới chân là màu đen bùn đất, đỉnh đầu một đại nhật cháy hừng hực. Toàn bộ thổ địa có chừng một mẫu, trung gian còn có một cái ao nhỏ, Bích Thủy trong suốt cực kỳ. Mà ở này một mẫu phạm vi ở ngoài, nhưng là một mảnh mờ mịt sương mù bao phủ.

"Đây chính là Vinh hằng động thiên?"

Vũ Hăng nhìn chung quanh, sau một khắc, trong đầu nhưng không tên vang lên một thanh âm: "Hoan nghênh kí chủ đi tới Vinh hằng động thiên!"

Một thanh âm sau khi, Vũ Hăng lập tức 'Nhìn thấy' trong đầu từng đạo từng đạo tin tức, tương tự Địa cầu du hí ở trong giới.

Kí chủ: Vũ Hăng.

Năng lượng: 10/10(mới bắt đầu giải tỏa căn Vinh hằng tỳ, Nguyên thủy năng lượng vì là 10 điểm, hạn mức tối đa vì là 10 điểm.

Điểm: 0.

Vinh hằng động thiên: Cấp một, Nhất giai linh thổ, Nhất giai linh tuyến, diện tích một mẫu, thời gian so với: Ngoại giới một ngày động thiên mười ngày (tốc độ thời gian trôi qua đồng dạng ảnh hưởng kí chủ.

Hạt giống: Huyết nha mễ (hạ phẩm, mười viên. Cây quả Nhân sâm cây non. Tiên Thiên cực phẩm Linh Căn.

Công cụ: Như ý hải oản (như ý thần binh.

Linh Thú: Không (chưa giải tỏa.

Giới nội dung vô cùng đơn giản, nhưng khi Vũ Hằng đem sự chú ý tập trung ở một cái nào đó đột nhiên thời gian, sẽ hiện lên lượng lớn giải thích tin tức, dường như sách hướng dẫn giống như vậy, làm hắn rất nhanh sẽ đem Vĩnh hằng động thiên công dụng hiểu rõ ràng.

"Dĩ nhiên so với trong truyền thuyết còn thần kỳ hơn!"

Vũ Hằng âm thầm hấp khí, sau đó nhìn về phía hạt giống nghề này ở trong quả nhân sâm thụ cây non, lập tức, từng hàng tin tức xông ra.

Cây quả Nhân sâm, lại tên thảo hoàn đan. Chu kỳ chín ngàn năm, tức ba ngàn năm nở hoa một lần, ba ngàn năm kết quả, lại ba ngàn năm mới đến thực. Một lần chỉ kết đến ba mươi trái cây, như tam triệu không đứa nhỏ tương tự, tứ chi đầy đủ, ngũ quan gồm nhiều mặt. Người nếu có duyên đến cái kia trái cây người vừa nghe, liền đạt được nhiều 360 tuổi tu vi; ăn một cái, phải 47,000 năm tu vi.

"Quả thật là Tây Du ký trong truyền thuyết Trần Nguyên Từ quả nhân sâm thụ!"

Nhìn thấy nghề này giải thích, Vũ Hằng khiếp sợ trong lòng đã không lời nào có thể diễn tả được. Bất quá ngẫm lại trái cây kia thụ sinh trưởng chu kỳ lại không khỏi thất vọng, chín ngàn năm mới chín, mặc dù ngoại giới một ngày, động này thiên bên trong mười ngày, vậy cũng muốn chín trăm năm mới thành thực.

"Lòng tham, có thể có được bậc này thần vật đã là đến thiên chi hạnh."

Vũ Hằng đột nhiên nhẹ nhàng lắc đầu bật cười, chợt đưa mắt rơi vào cái kia Huyết nha mễ trên, nhất thời, từng luồng từng luồng tin tức tuôn ra.

Huyết nha mễ, dị chủng ngũ cốc, hạ phẩm, có thể cực nhược bổ sung sinh linh tinh lực. Chu kỳ ba tháng, một tháng nở hoa, một tháng kết quả, một tháng thành thực, mỗi một cây có thể kết quả ba ngàn viên, mỗi một viên trái cây nội hàm Huyết nha mễ một trăm hạt, một viên trái cây hàm Huyết nha mễ đầy đủ Phổ thông người trưởng thành ba ngày không cần thu lấy năng lượng.

"Hạ phẩm, lẽ nào là hạ phẩm linh dược, bất quá này Huyết nha mễ có thể so với Bạch Ái Tông đào tạo bạch dương mét cường!"

Vũ Hằng chấn động trong lòng, an nại trụ trong lòng tâm tư, kế tục nhìn xuống.

Như ý hải oản, như ý thần binh, chính là Thiên Hoàng Thần Nông luyện chế. Có thể trang một hải chi thủy, nắm giữ tịnh hóa thủy chất, năng lượng chuyển hóa, hấp thụ, chứa đựng, phát ra công năng, to nhỏ như ý. Mỗi một điểm năng lượng có thể vận chuyển một năm, một điểm năng lượng có thể chuyển hóa Nhất giai Linh thủy 10 ngàn thước vuông, 10 điểm có thể chuyển hóa cấp hai Linh thủy 10 ngàn thước vuông, tịnh hóa thủy chất, hao tổn năng lượng giảm phân nửa.

"Linh thủy, tịnh hóa thủy chất! Quả nhiên, đây chính là ta gia truyền cổ họa ở trong nói tới cái kia có thể đào tạo linh dược vô thượng bảo vật!"

Vũ Hằng lần này không chút do dự, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, một con dấu ấn các loại kỳ hoa dị thảo ngọc bích chén nhỏ rơi vào lòng bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Trồng

"Đại!"

Vũ Hằng quát nhẹ, nhưng chén nhỏ nhưng không có động tĩnh gì, nhất thời vỗ đầu một cái, lập tức đem một điểm năng lượng đưa vào chén nhỏ bên trong.

"Đại!"

Nguyên bản chỉ có to bằng nắm đấm trẻ con Như ý hải oản nhất thời cấp tốc lớn lên, bay lơ lửng lên trời, đảo mắt miệng chén liền trở nên đường kính đủ

đề ba mét lớn, cả người ngọc bích thần quang quanh quẩn.

"Được lắm Như ý hải oán!"

Vũ Hằng quát nhẹ, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, bát tô lập tức thu nhỏ lại, sau đó trở lại lòng bàn tay.

"Cây quả Nhân sâm!"

Vũ Hằng thấp giọng một niệm, nhất thời, tay trái chìm xuống, một cây không đủ cao một thước cây giống lạc ở trong tay.

Vô tình đi đến động thiên bên trong cái kia tiểu cạnh đầm nước, cách mười mấy mét khoảng cách, Vũ Hằng thu hồi Như ý hải oán, một cái tay cấp tốc đào ra một cái hố nhỏ, sau đó đem cây quả Nhân sâm cây non gieo xuống.

"Thủy đến!"

Nhẹ giọng quát khẽ, lập tức, hồ nước ở trong Linh thủy bay lên, trên không trung hóa thành một giọt nhỏ nước mưa hạ xuống, tưới vào cây quả Nhân sâm trên. Nhất thời, Vũ Hằng cảm giác được rõ rệt, cây quả Nhân sâm rễ cây đang hấp thu Linh thủy cùng thổ nhưỡng bên trong chất dinh dưỡng, sau đó bắt đầu cắm rễ.

"Điều tai, điều tai!"

Vũ Hằng cười đến không ngậm miệng lại được, nhiều năm qua dưỡng khí công phu hoàn toàn không gặp. Loại thật cây quả Nhân sâm, hẳn lập tức lấy ra Huyết nha mẽ hạt giống. Tổng cộng mười viên, mỗi một viên đều có to bằng hạt lạc, óng ánh long lanh, như là từng viên từng viên huyết tinh.

Rời xa cây quả Nhân sâm, Vũ Hằng đào một cái hố, loại thêm một viên tiếp theo hạt giống, sau đó dội xuống Linh thủy. Lập tức, hạt giống bắt đầu nảy mầm, không tới một nén nhang thời gian, màu xanh lục chồi non ngay khi Vũ Hằng ánh mắt khiếp sợ dưới dưới đất chui lên, sau đó lại bỏ ra một nén nhang thời gian dài thành một cây có tới cao bằng nửa người cây giống.

Lại loại!

Liên tiếp chín viên hạt giống bị gieo xuống, sau đó dội xuống Linh thủy, từng cây cây non dưới đất chui lên!

Bất quá, cái kia hồ nước cũng thuận theo khô héo rồi!

Dựa theo Vĩnh hằng động thiên đưa cho tin tức, trong đầm nước Linh thủy mỗi ngày đều có nhất định hạn lượng, bây giờ chỉ có một thước vuông, dùng hết sau khi cạn loại ngày thứ hai mới có thể khôi phục. Bất quá hồ nước có thể tùy ý mở rộng, nhưng Linh thủy nhưng hạn định một ngày một thước vuông, muốn càng nhiều, chỉ có thể thông qua năng lượng chuyển hóa hoặc là tịnh hóa.

"Này Linh thủy không ngừng có thể để cho linh dược càng tốt hơn sinh trưởng, còn có thể tăng nhanh linh dược sinh trưởng, không thể thiếu!"

Vũ Hằng té cân nhắc tỉ mỉ giới trên tin tức, lần thứ hai gọi ra Như ý hải oán, sau đó dùng một điểm năng lượng chuyển hóa thành 10 ngàn thước vuông Nhất giai Linh thủy.

"Hả? Năng lượng cũng có thể nhanh chóng đề cao linh dược?"

Đột nhiên, Vũ Hằng chú ý tới giới trên đối với năng lượng nói rõ.

"Hiện nay năng lượng chỉ có 8 điểm, này 10 điểm năng lượng tuy rằng không xác định có phải là đến từ cái viên này Vĩnh hằng Thanh Đồng tể, nhưng khẳng định có liên quan với đó. Ân, mặc kệ, trước tiên thúc này linh nha mét thử xem!"

Vũ Hằng trầm ngâm một chút, cuối cùng vẫn là quyết định dùng năng lượng đề cao linh nha mét.

Một điểm năng lượng xuống, trước hết trông cái kia cây linh nha mét nhất thời sinh trưởng, đào mất liền trưởng thành cao năm, sáu mét đại thụ, cành lá xum xuê. Sau đó, đại thụ nở hoa, không quá nửa nén hương thời gian, đóa hoa rơi xuống, ba ngàn viên màu xanh giống như dữu bình thường trái cây nhanh chóng kết thành đồng thời sinh trưởng, ở gần gần một nén nhang bên trong trưởng thành bóng rổ to nhỏ.

"Keng, chúc mừng kí chủ, ngài gieo xuống một cây linh nha mét thành thực rồi!"

Tiếng nhắc nhở vang lên, Vũ Hằng sửng sốt nhìn khắp cây trái cây. Không tới nửa giờ, hẳn đã thấy chứng một cây nguyên vốn cần ba tháng mới có thể thành thực linh dược hoàn toàn chín muồi rồi!

"Điều này có thể lượng quá quý giá, xem ngày sau sau không thể tùy tiện dùng linh tinh a!"

Vũ Hằng đột nhiên có chút đau lòng trước dùng đi năng lượng, bất quá hẳn rất nhanh chú ý tới, giới trên, nguyên bản là số không điểm đã biến thành 0. 1.

"Trồng một cây Huyết nha mẽ mới được 0. 1 điểm, dựa theo nói rõ, 10 điểm mới có thể giải tỏa tán hạt giống thậm chí là Linh Thú công cụ, cũng chính là cần trồng 100 cây Huyết nha mẽ mới được!"

Vũ Hằng đánh giá một thoáng động thiên không gian, một mẫu, muốn một lần gieo xuống một trăm cây Huyết nha mẽ căn bản không đủ địa phương.

"Trước tiên loại một nửa!"

Vũ Hằng rất sắp có quyết định, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Huyết nha mẽ trên cây từng viên từng viên trái cây bay xuống mà xuống, tổng cộng ba ngàn viên, trên đất xếp thành một ngọn núi nhỏ.

Phá tan một cái trái cây, nhất thời mùi thơm phân tán, chỉ thấy từng viên từng viên Huyết nha mẽ óng ánh long lanh, giống như huyết tinh. Một viên trái cây tổng cộng một trăm hạt Huyết nha mẽ, mỗi một hạt cũng như cùng to bằng hạt lạc.

Lấy ra năm mươi hạt, điều tiết động thiên bên trong nhiệt độ bắt đầu bạo sái, loại trừ lượng nước, sau đó lại để vào đồ đầy Linh thủy hồ nước ở trong ngâm, sau khi mới bắt đầu ở động thiên đất đen mặt trên trông.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 7: Nhận chủ

Năm mươi hạt Huyết nha mẽ hạt giống, bỏ ra Vũ Hằng hơn hai giờ mới loại đi, sau đó Như ý hải oản bay ra, Linh thủy hóa thành nước mưa lạc, đề cao linh nha mẽ, từng cây cây non dưới đất chui lên, trong lúc nhất thời, nguyên bản trống rỗng động thiên bên trong lập tức liền thành một rừng cây.

Nhìn liên miên Huyết nha mẽ thụ, Vũ Hằng một trận chờ mong. Sau chín ngày chính là một hồi được mùa lớn, Huyết nha mẽ có thể bổ sung khí huyết, tuyệt đối là người luyện võ tốt nhất đồ ăn.

Cầm trước phá tan huyết nha *, Vũ Hằng hơi chuyển động ý nghĩ một chút, ra Vinh hằng động thiên.

Nhà gỗ bên trong, Vũ Hằng đột nhiên xuất hiện, hấn ở động thiên bên trong ở lại : sững sờ không tới mười tiếng, này ngoại giới nhưng quá khứ vẫn chưa tới một canh giờ, bên ngoài Thái Dương đều còn chưa lạc.

Xoay người đem huyết nha * đặt ở bàn gỗ chi, Vũ Hằng lúc này mới cẩn thận từng li từng tí một từ trong lòng lấy ra một tờ giấy vàng, dựa vào cửa sổ bắn vào ánh sáng nhìn lại.

Long mã công!

Này giấy vàng chi, ghi chép chính là một môn Trúc Cơ công phu, tổng cộng chín tầng. Dựa theo này giấy vàng quy tắc chung thuật, Long mã công chín tầng viên mãn, liền có thể đến một thốt long mã lực, khí huyết chi bằng bạc, giống như đại giang đại hà.

Võ đạo tu hành, bước thứ nhất chính là Trúc Cơ, rèn luyện da thịt gân cốt ngũ tạng, tích trữ khí huyết lực lượng. Bước đi này vô cùng trọng yếu, cư Vũ Hằng biết, này Bắc Tề đại địa chi, phạm là có truyền thừa đã lâu, đều có tự thân đặc biệt Trúc Cơ công phu, một mạch kế thừa.

Tỷ như Bạch Ái Tông Phi Hùng công, tổng cộng bảy tầng. Bảy tầng viên mãn, liền có thể đến Phi Hùng lực lượng, khai sơn liệt thạch, không ở thoại.

Bất quá, có thể đem Trúc Cơ công tu luyện đến bảy tầng viên mãn, nhưng không phải người người cũng có thể. Vũ Hằng ở Bạch Ái Tông ở lại năm năm, Bạch Ái Tông này đời thứ mười sáu đệ tử, người mạnh nhất cũng bất quá sáu tầng Trúc Cơ. Mà từ các loại nghe đồn biết được, tại quá khứ hơn một ngàn năm bên trong, Bạch Ái Tông bên trong, có thể lấy bảy tầng Trúc Cơ người, cũng bất quá hai tay số lượng, ít ỏi đến cực điểm.

Như Bắc Tề đại địa có tiếng nhất lưu môn phái Hoa Sơn Kiếm Tông, Trúc Cơ công phu tên là hỗn nguyên công, có tám tầng, so với Phi Hùng công càng sâu. Nghe đồn, đương đại Hoa Sơn nội môn thủ tịch đại đệ tử Độc Cô thắng chính là lấy hỗn nguyên công tám tầng viên mãn Trúc Cơ, mở ra khí hải sau khi, liền lập tức quét ngang nội môn, đem đã Nhập môn nhiều năm rất nhiều sư huynh sư tỷ đánh bại, đoạt được thủ tịch đại đệ tử vị trí.

Long mã công có chín tầng, hiển nhiên, so với Phi Hùng công cùng hỗn nguyên công đều ngang tầm hơn. Toàn bộ Bắc Tề đại địa, ngoại trừ Hoa Sơn Kiếm Tông, cũng chỉ có Bắc Tề vương triều cùng với Thiên môn nói cái này nhất lưu môn phái có tám tầng Trúc Cơ công.

Đáng tiếc, Long mã công tuy rằng mạnh mẽ, nhưng Vũ Hằng nhưng không cách nào tu hành.

Này một tờ giấy vàng, chính là hấn kiếp trước căn cứ gia truyền cổ họa, vào được trong truyền thuyết Thần Nông cổ mộ đoạt được. Mà Vinh hằng động thiên cũng là ở Thần Nông trong mộ cổ được, bất quá cuối cùng cổ mộ sụp xuống, khiến cho hấn đi tới Thần Châu thế giới, bám vào một tên ăn mày nhỏ thân.

Long mã công, cần muốn chiếm được Vĩnh hằng động thiên nhận chủ sau khi mới có thể mở ra trong đó truyền thừa. Bất quá Vũ Hằng tuy rằng được Vĩnh hằng động thiên, nhưng nhưng thủy chung không cách nào mở ra, mãi đến tận cảm ứng được Vĩnh hằng Thanh Đồng tề tồn tại gây nên rung động. Vì lẽ đó Vũ Hằng mới bái vào Bạch Ai Tông, trở thành đệ tử tạp dịch, liều sống liều chết năm năm, vì là chính là một viên Vĩnh hằng Thanh Đồng tề.

Bây giờ, hắn được Vĩnh hằng động thiên nhận chủ, một cách tự nhiên, cũng là có thể được này Long mã công truyền thừa.

Một giọt máu tươi rơi vào giấy vàng chi, lập tức bị giấy vàng hấp thu, sau đó diện từng viên từng viên cổ triện biến mất, mờ mịt kim quang hiện lên, xèo một, giấy vàng hóa thành một vệt kim quang, đi vào Vũ Hằng trong mi tâm.

Àm âm!

Vũ Hằng chỉ cảm thấy trong đầu nổ vang rung động, khai thiên tích địa. Sau đó một đạo vĩ đại bóng người đứng ở mặt đất bao la chi, hắn trên người mặc màu vàng long bào, đầu đội kim quan, khuôn mặt thấy không rõ lắm, nhưng cả người nhưng có một luồng chí tôn không khí tức.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Long mã công

"Hoành đào lập mã!"

Đạo này vĩ ngạn thân ảnh khẽ quát một tiếng, thân thể chìm, trát ra một trung bình tấn, đứng ra nhất phó quyền giả tử.

Àm âm!

Vũ Hằng chỉ cảm thấy trong đầu nổ vang, trong mắt cũng nữa vô cái khác, chỉ còn lại đạo kia vĩ ngạn thân ảnh của. Mà lúc này, hắn chỗ đã thấy cũng không phải là hình người, mà là một con ngựa, một con sống long mã. Tài giỏi cao chót vót, tông mao vàng rờn, bao trùm toàn thân, không gió tự động, lộ ra từng mảnh một màu vàng long lân.

Hoành đào lập mã, bốn vó đạp đất, như núi bất động, thái sơn băng mà bất động thanh sắc, đối mặt thiên quân vạn mã không dọa thanh thế, phong vân bất biến.

Vũ Hằng thấy mắt chiếu sáng, tinh khí thần hoàn toàn sáp nhập vào trong đó, tượng tượng mình cũng thành một long mã. Trước phương vạn mã bốn đăng, thiên quân san sát nghiêng ép tới.

Lập tức, hắn thân thể khẽ động, đứng ra một trung bình tấn cái cộc, hóa thành một con ngựa.

Bất quá, hắn con ngựa này không phải long mã, chỉ là thông thường liệt mã, hơn nữa còn là ấu mã. Màu đỏ tông mao phi dương, như là Liệt Hỏa đang thiêu đốt.

Ở trong cơ thể hắn, cả người khí huyết gia tốc lưu động, da thịt gân cốt đều ở đây chấn động, cả người truyền ra ma cảm giác nhột. Vũ Hằng thậm chí nghe được trong cơ thể mình đầu khớp xương lạp thân ma sát thanh âm của, loại cảm giác này phi thường kỳ diệu.

Nhất chén trà nhỏ quá khứ, Vũ Hằng đột nhiên cảm giác được một trận lực bất tòng tâm, tinh khí thần cấp tốc suy yếu, nhất thời cả kinh, từ cái loại này trạng thái huyền diệu trong thoát ly ra.

Bên trong nhà gỗ, Vũ Hằng cúi đầu vừa nhìn, nhất thời quá sợ hãi. Trước hắn nhìn lại gầy gò, nhưng thực tế lại là bởi vì năm năm lai tu luyện nội gia quyền, tuy rằng không cường tráng, nhưng rất rắn chắc. Nhưng mất, lộ ra cánh tay, dĩ nhiên chỉ còn lại da bọc xương.

"Quả nhiên, thế giới này võ công và địa cầu nội gia quyền có bất đồng cực lớn. Bất quá, ta ở Bạch Ai Tông cũng bình thường kiến này tạp dịch đệ tử tu luyện Trúc Cơ công phu, nhưng không ai giống ta như vậy, chỉ là nhất chun trà thời gian, dĩ nhiên tiêu hao to lớn như thế!"

"Giá Long mã công, không hồ là cửu trọng Trúc Cơ công phu!"

Vũ Hằng trong lòng hút lãnh khí chi tế cùng âm thầm mừng rỡ, Khi từ bàn gỗ chỉ cầm lấy linh nha * từ, trong đó linh nha mẽ từng viên một bác ly xuất lai.

Giá linh nha mẽ khả dĩ như Phở thông gạo như nhau đun sôi lai cật, đồng dạng cũng có thể ăn sống. Hôm nay giá bên trong nhà gỗ không có làm com khí cụ, Vũ Hằng cũng lười phiền phức, trực tiếp trong một Huyết nha mẽ để vào trong miệng, hàm răng mài một cái, nhất thời gắn bó trong lúc đó hương khí bốn phía, nồng nặc huyết thanh chảy xuôi ra, sau đó trào vào trong bụng, làm cả dạ dày bộ một trận ầm ập.

Một, lưỡng lập. . . Vũ Hằng chỉ cảm thấy mỹ vị không gì sánh được, đảo mắt năm mươi lập Huyết nha mẽ đã bị hấn ăn sạch sẽ, cả người đều ầm ập, như là bị ôn tuyền bao vây. Hơn nữa, bất tri bất giác ở giữa, hấn nguyên bản gầy thân thể dĩ nhiên khôi phục như thường!

"Giá hiệu quả, không thể so một quả phẩm Tinh huyết đan soa! Động thiên nội đối Huyết nha mẽ nói rõ thị cực yếu bổ sung khí huyết, cái này cực yếu lại kinh người như vậy!"

"Bách lập Huyết nha mẽ cũng đủ để để đắc hai quả phẩm Tinh huyết đan. . . Giá nếu xuất ra khứ bán, chỉ sợ sẽ khiến cho điên cuồng!"

Vũ Hằng ngăn chặn ý nghĩ trong lòng, hấn biết, nếu như mình trong Huyết nha mẽ xuất ra khứ bán, cố nhiên có thể có được tuyệt bút tài phú, nhưng đồng thời cũng sẽ đưa tới cực lớn phiền phức.

"Chờ một chút ba, loại thẳng năng lượng dùng xong lo lắng nữa, hiện tại là tối trọng yếu thị luyện võ!"

Vũ Hằng dứt bỏ tạp nhạp tư tự, sau đó liền lần thứ hai chìm vào tu hành ở giữa.

Hựu thời gian một chun trà quá khứ, Vũ Hằng lần thứ hai từ tu hành ở giữa đi ra ngoài. Nhìn nữa chính, lần thứ hai trở nên da bọc xương, tinh khí thần tiêu hao cực đại.

Lần này, Vũ Hằng không có lấy thêm ra Huyết nha mẽ lai cật, mà là lấy ra từ Bạch Ải Tông lấy được phẩm Tinh huyết đan.

Tinh huyết đan, chính là dĩ yêu thú hoặc là ma thú máu huyết, tái phụ dĩ nhân sâm cỏ linh chi loại linh dược luyện chế mà thành, chất chứa bằng bạc tinh thuần khí huyết lực, thích hợp nhất Trúc Cơ cảnh người luyện võ dùng.

Vũ Hằng ở Bạch Ải Tông ngày người năm năm, phục dụng thập mai phẩm Tinh huyết đan, lúc này mới có thể ở trong vòng năm năm, tương nội gia Hình ý quyền tu luyện tới hóa kính tông sư cảnh giới.

Đáng tiếc, nội gia quyền càng nhiều hơn chính là dưỡng sinh hiệu quả, nặng ý nặng kỹ, ở cường đại khí huyết, rèn luyện da thịt gân cốt ngũ tạng mật, lại xa xa không bằng Thân Châu thể giới Trúc Cơ công phu.

Sở dĩ, mặc dù Vũ Hằng thành tựu hóa kính tông sư, viễn siêu kiếp trước thành tựu, nhưng ở Bạch Ải Tông vẫn là nhất tên tạp dịch đệ tử.

Đương nhiên, đây cũng không phải là nói là thực lực của hấn không bằng những Ngoại Môn đệ tử đó.

Nếu bỏ mình đấu, hấn có thập thành nắm chặt, tương Bạch Ải Tông gần nửa Ngoại Môn đệ tử chém giết!

Đáng tiếc, thể giới này, nặng ý, nặng công lực, thậm chí có thể là dốc hết sức phá vạn pháp.

Đây cũng là nội gia quyền dữ thể giới này võ công khác biệt lớn nhất.

Nuốt một quả Tinh huyết đan, Vũ Hằng không có kế tục tu luyện Long mã công đệ nhất trọng, mà là đứng ở tại chỗ, tu luyện Hình ý quyền thung công - tam thể thức.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 9: Bộc lộ tài năng

Tam thể thức có thể nói là nội gia quyền vạn pháp chi nguyên, Hình ý quyền hay dưới đây khai sáng ra. Cứu đứng tam thể thức khả dĩ vững chắc quanh thân, kiên cố căn cơ, thông hành khí huyết, thực nội kiên ngoại. Thị nội ngoại kiêm tu công phu. Sở dĩ đứng thẳng tam thể thức, nhất khả dĩ tăng lớn chi chống đỡ kinh lực; nhị khả dĩ tăng chí? Cơ thể, cốt cách, trải qua gân kiên nhận tính; tam khả dĩ sử thất lưng sống tăng lớn kinh lực; tứ khả dĩ có trợ giúp lưỡng lạc khai khuếch trương; ngũ nhưng thông hành khí huyết vu quanh thân, thông kỳ kinh bát mạch cập mười hai kinh lạc; lục khả dĩ trừ khí tăng lực, do đó đạt được nội tráng ngoại kiên, khiết nội hoa ngoại con mắt.

Năm năm này lai, ở Bạch Ải Tông hấn đó là dựa vào nội gia quyền chống đỡ nhiều, bằng không năm năm tổ người khác mười năm, thậm chí vài chục

năm sống, đã sớm phải một chết!

Sau một nén nhang, một quả Tinh huyết đan bị tiêu hao tinh quang. Vũ Hằng giương đôi mắt, tinh mang lưu chuyển, tinh khí thần khôi phục lại, thậm chí rõ ràng so với trước đây càng thêm tràn đầy.

"Luyện công lực, ta ngay cả Bạch Ái Tông rất nhiều Ngoại Môn đệ tử cũng không bằng. Nhưng luận kỹ xảo chiến đấu, luận cảnh giới, đó là Nội Môn đệ tử cũng không so được ta! Long mã công muốn luyện, nhưng Hình ý quyền cũng không có thể ném. Ta bây giờ là hóa kính tông sư, ý dữ khí hợp. Đợi đến ngưng luyện ra nội gia cương khí, chiến lực liền có thể thật to đề thăng, nếu là có đầy đủ tinh khí thần chống đỡ, đó là mở ra khí hải võ giả, ở chiến lực cũng không như ta!"

Vũ Hằng trong lòng âm thầm trầm tư, lại vào lúc này, bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa.

Ra nhà gỗ, nhìn sắc trời một chút, đã mặt trời lặn, hiển nhiên là tổng cộng tới người đến.

Quả nhiên, mở rộng cửa lúc thị một dẫn theo cả mền nha hoàn.

Vũ Hằng tiếp nhận cả mền, nói một tiếng cảm ơn tạ ơn, loại nha hoàn đi tài quan viện môn, trở lại nhà gỗ, thấp sáng ngọn đèn.

Com nước rất phong phú tinh xảo, luân luân đều có, bất quá đều là người thường ăn com thái.

Vũ Hằng cũng không ngại, hân hoan bụng ban ngày món bao tử đã thăm thì khiêu, Khi tự từng ngón từng ngón ăn.

Sau khi ăn com xong, dẫn theo ngọn đèn, Vũ Hằng ra nhà gỗ, đi tới Thất sắc không minh hoa tiền, gọi ra Như ý hải oản, làm cho này buổi cây kỳ hoa tươi Linh thủy.

Hắn nếu đáp ứng rồi Khương Du, tự nhiên nói rằng làm được, phải giá chu kỳ hoa đào tạo hảo.

Linh thủy tưới, hiệu quả phi thường rõ ràng, có thất sắc đoá hoa có vẻ kiều diễm không gì sánh được, đổi thành sinh cơ bùng bùng.

Nhìn một chút cái này chừng thập mẫu lớn vườn thuốc, Vũ Hằng âm thầm tính toán một chút, nếu như toàn bộ dùng Linh thủy tưới, chỉ sợ chính về điểm này Linh thủy không bao lâu.

"Tạm thời tiên pha loãng một ít Linh thủy tưới, Thất sắc không minh hoa và một ít trân quý linh dược khả dĩ trọng điểm tưới, dĩ Linh thủy kỳ hiệu, nửa tháng sau ở đây tất nhiên là một phen Hân Hân hưởng vinh cảnh trí!"

Trong lòng trầm ngâm, Vũ Hằng thì có quyết định, dẫn theo ngọn đèn trở về nhà gỗ, tiến nhập động thiên trong vòng. Đầu tiên là thái độ làm người tổ cây ăn quả và Huyết nha mễ tưới Linh thủy, sau đó mà bắt đầu tu luyện Long mã công đệ nhất trọng.

Một đêm thời gian thoáng qua tức quá, nhưng Vũ Hằng ở động thiên nội lại ngây người có chừng bốn ngày nhiều thời giờ. Bởi vì lưỡng chủng linh dược tưới, tu luyện tam thể thức làm nghỉ ngơi ở ngoài, hắn tu luyện Long mã công đệ nhất trọng thời gian đạt tới hai ngày nhiều.

Sở dĩ, giá một đêm trôi qua lúc. Nhìn nữa Vũ Hằng, đã có loại cảm giác hoàn toàn bất đồng.

Dĩ vãng, Vũ Hằng tinh khí thần nội liễm, nhìn lại hay một thiếu niên thông thường, hôm nay một đêm tu hành, khí huyết dâng trào, tinh khí thần bùng bùng phấn chấn, cả người nhìn lại bộc lộ tài năng.

Bất quá, tảo đón mọc lên ở phương đông mặt trời mới mọc luyện một bộ Hình ý quyền, mệnh môn tinh khí thần lập tức lại bị hắn thu liễm nội dấu đi, bên ngoài nhìn sang, nếu như thường lui tới giống nhau.

Mặt trời mọc không lâu sau lúc, quản sự Trương Dương liền mang theo một đám nô bộc từng rất nhiều đông tây nhiều, bao quát điểm tâm.

"Vũ công tử, ngài yếu gì đó đều tổng tới rồi, người xem khán hoàn thiếu cái gì, khả dĩ trực tiếp nói với ta!" Trương Dương đối Vũ Hằng phi thường khách khí.

"Không cần, những cũng đủ. Bất quá giá ngũ loại yêu thú máu huyết, các người hay nhất mỗi năm ngày tổng một lần nhiều, hơn nữa nhất định phải mới mẻ!"

Vũ Hằng nhìn trước người năm con thùng gỗ, mở miệng nói.

"Hảo, ta đây quá ngũ nhật lúc này tổng nhiều!" Trương Dương liền vội vàng gật đầu, lúc này mới mang theo một đám nô bộc ly khai vườn thuốc.

Loại mọi người đi rồi, Vũ Hằng lúc này mới bắt đầu công việc lu bù lên.

Đầu tiên là tương điểm tâm ăn, sau đó bắt đầu phối trí linh dịch.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Khoái ý

Trước đây hẳn đáp ứng Khương Du trong đó có Vinh hằng động thiên quan hệ, nhưng tự thân cũng có tự tin. Mặc dù Vinh hằng động thiên mở ra không được, hẳn cũng có nắm chắc đôi tiền mặt đối Khương Du hứa hẹn, mà đây cũng là hẳn ở Bạch Ái Tông năm năm tới dựng thân chi căn bản.

Giá ngũ Nguyên linh dịch chính là hẳn kiếp trước gia truyền bí phương, chuyên môn dùng cho bồi dưỡng các loại thảo dược. Nhà hẳn có thể trở thành địa cầu Hoa Tuyết chế thuốc đầu sỏ, giá bí phương tự là căn bản.

Bất quá, Thần Châu thế giới dữ địa cầu có rất nhiều chỗ bất đồng, vốn là bí phương cần vài loại dược vật đều rất khó tìm kiếm, sở dĩ Vũ Hằng tài dùng ngũ loại yêu thú máu huyết thay thế bí phương thành phần. Bất quá thuốc này hiệu không ngừng không có yếu bớt, trái lại thật to tăng cường.

Tương ngũ Nguyên linh dịch phối trí hảo, sau khi suy nghĩ một chút, Vũ Hằng lại đem Linh thủy rót vào trong đó, tăng cường linh dịch dược hiệu, dùng để mê hoặc ngoại nhân, như vậy tự không đến mức bại lộ Linh thủy.

Kế tiếp, Vũ Hằng sinh hoạt liền trở nên bình tĩnh mà phong phú đứng lên, mỗi ngày làm thuốc vườn làm cỏ đúc, thời gian còn lại đó là ở nhà gỗ có lẽ động thiên trong vòng luyện võ.

Bách mai thượng phẩm Tinh huyết đan, gần mười tháng ngày đã bị hẳn tiêu hao không còn. Số này lượng, đủ đủ để nhường những người khác tu hành nhất năm.

Bất quá Vũ Hằng chút nào không đau lòng, so với việc Tinh huyết đan, hẳn càng thích Huyết nha mẽ.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt cửu thiên thời gian trôi qua.

Nhưng đối với Vũ Hằng mà nói, cũng vượt qua ba tháng chín mươi ngày. Trước đây dùng năng lượng thúc Huyết nha mẽ tổng cộng một nghìn một trái cây, ngay ngày hôm qua, bị hẳn ăn sạch.

Người khác cửu thiên, mà hẳn lại tương đương với tu luyện chín mươi thiên.

Vũ Hằng nguyên bản chỉ có nhất thước bảy mươi lăm nhiều thân cao, trong khoảng thời gian này sinh trưởng tốt, hôm nay đã vượt lên trước một thước bốn năm.

Thân hình thon dài, mặt như quan ngọc, thanh tú không gì sánh được. Mặc cả người trắng sắc trường bào, giống như một chi có tuần công tử, một điểm cũng không như suốt ngày trà trộn ở vườn thuốc được nông!

Một ngày này, vừa ăn xong điểm tâm Vũ Hằng cương muốn tiến vào động thiên, bên ngoài tự tiếng gõ cửa truyền tới.

Mở viện môn, Vũ Hằng hơi sững sờ, lập tức nhẹ nhàng cười: "Khương tiểu thư, người thế nào lúc rảnh rồi nhiều?"

"Ngày hôm qua thính tiểu Mai thuyết Thất sắc không minh hoa hứa khai ra một đóa hoa bao!" Khương Du đôi mắt trong trẻo, phong tư trác việt, có vài phần nam tử ngay thẳng.

"Đích xác khai xuất mới nụ hoa, tiến đến xem ba!"

Vũ Hằng nhìn lướt qua bên cạnh Khương Mai, cười tránh ra lộ, cùng mọi người cùng nhau vào vườn thuốc.

Lần này tới không ngừng Khương Du và Khương Mai hai người, còn có một vị ăn mặc Bạch Ái Tông Nội Môn đệ tử lam bào niên thiếu. Người này cảm quát giãy, phong thần tuấn lãng, dáng vẻ phi phàm, phóng ở kiếp trước địa cầu, tuyệt đối là tiểu thị tươi một quả.

Mọi người đi tới Thất sắc không minh hoa tiền, Khương Du thấy sinh cơ bừng bừng, kiều diễm vô cùng Thất sắc không minh hoa, nhất thời vẻ mặt thần quang, thờ dài nói: "Đắc Vũ công tử trợ giúp, thực sự là Khương Du may mắn!"

"Khó có được, giá Thất sắc không minh hoa mặc dù là thượng phẩm linh dược, nhưng lại bị rất nhiều trân phẩm linh dược đều khó khăn đào tạo. Một đóa Thất sắc không minh hoa đủ để phong bế nhân thể thất tình, trốn vào vô thượng không minh cảnh, chính là tìm hiểu võ học Công Pháp bảo thuốc a!" lam bào niên thiếu cũng cúi người quan sát Thất sắc không minh hoa, trong miệng tâm đắc tán thán.

"Người chính là cái kia bị Ngô sư huynh đuổi ra tông môn Vũ Hằng?"

Lam bào niên thiếu quét Vũ Hằng liếc mắt, lập tức quay đầu nhìn về phía Khương Du, cười nói: "Khương sư tỷ, người giá Thất sắc không minh hoa đã đào tạo đứng lên, ta nơi đó còn có một gốc cây long hồ hoa nửa chết nửa sống, chẳng biết có được không đem điều này được nông tặng cho sư đệ ta?"

Khương Du còn đang cúi đầu thưởng tích mình Thất sắc không minh hoa, chợt nghe được lam bào ít năm, nhất thời đôi mi thanh tú vừa nhíu, trong lòng âm thầm không thích: "Sư đệ, Vũ công tử cũng không phải là nhà của ta phó, mà là ta hoa số tiền lớn sinh mời đi theo, có thể nào như Vật phẩm giống nhau chuyển nhượng!"

Lam bào niên thiếu khuôn mặt tươi cười cứng đờ, không nghĩ tới Khương Du đã vậy còn quá không nể mặt tự mình, để một đệ tiện được nông tảo chính mặt mũi. Bất quá hẳn tuy rằng niên kỷ bất quá mười tám tuổi, nhưng lòng dạ không cạn, thoáng qua khỏi phục nộ nụ cười: "Thị sư đệ cần rờ!"

Hắn xoay người lại nhìn về phía Vũ Hằng: "Vũ công tử, ta nãi Bạch Ải Tông Nội Môn đệ tử La Thắng, tưởng đi số tiền lớn sinh người, làm sao?"

"Khả dĩ!" Vũ Hằng diện vô biểu tình.

La Thắng nụ cười trên mặt càng sâu, đáy lòng về không thích tiêu tán, khỏi mà thay thế là một loại cao cao tại thượng khoái ý.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Lớn nhất yêu thích

Tại Khương Du bên cạnh thân, Khương Mai giận dữ trừng mắt Vũ Hằng, há miệng muốn nói, đây là Vũ Hằng rồi lại mở miệng: "100 Vinh hằng Thanh Đồng tệ, một tháng!"

"Cái gì?"

La Thắng thân thể chấn động, trong tay quạt giấy lạch cách một tiếng, rơi xuống trên mặt đất.

100 Vinh hằng Thanh Đồng tệ, tương đương với một trăm năm tu vi, một trăm năm thọ nguyên!

Đây là một bút to lớn tài phú, mặc dù hẳn La Thắng là Bạch Dương thành tam lưu thế gia La gia thân truyền đệ tử, cũng tuyệt đối cảm không ra như vậy một số lớn tài phú tới!

"Người đây là tại đùa nghịch ta?"

La Thắng tức giận dị thường, mục quang hung ác nhìn chăm chăm Vũ Hằng, không còn lúc trước phong độ nhẹ nhàng.

Đối mặt La Thắng nổi giận cùng bạo phát đi ra uy áp, Vũ Hằng như trước lạnh nhạt vị trí chi. Loại tâm tính này cũng không phải là cổ già bộ xuất ra, mà là bản thân công lực cảnh giới, cường ép kinh hãi đến từ La Thắng uy thế.

"Một cây Thất thái không rõ ràng hoa, nếu là cầm lấy Bạch Dương thành Đa Bảo Các đấu giá, ít nhất cũng đáng 500 Vinh hằng Thanh Đồng tệ. Một cái tháng, người cho dù cho ta ba gốc Thất sắc không minh hoa, ta cũng có thể đào tạo lên. Một tháng 100 Vinh hằng Thanh Đồng tệ, người đã rất buồn bán lời!"

Vũ Hằng thân nhiên nói, sau đó trở lại nhà gỗ, lấy ra Ngũ Nguyên Linh dịch, pha chế rượu Dược Viên này bên trong giếng sâu bên trong Thanh Thủy, bắt đầu đổ vào Dược Viên này rất nhiều linh dược.

Nhất thời, một cỗ mùi thơm ngát tràn ra bốn phía mà ra.

Khương Du nhận tình sáng lên, ném La Thắng, đi đến Vũ Hằng trước người, nhìn về phía trong thùng huyết sắc linh dịch: "Đây là người phối trí Ngũ Nguyên Linh dịch?"

"Không sai!"

Vũ Hằng gật gật đầu, không có chút nào giấu diếm ý tứ.

La Thắng lúc này cũng đã đi tới, nhìn về phía trong thùng linh dịch, trong mắt hiện lên một vòng vẻ ngạc nhiên, nguyên bản đối với Vũ Hằng miệt thị nhất thời thiếu đi vài phần: "Vũ công tử, không biết loại này linh dịch có thể hay không bán ra?"

"Có thể, mười miếng Vĩnh hằng tẻ Thanh Đồng tẻ một vạc lớn. Nếu như chỉ có một độc đào tạo một cây linh dược, cho dù là phẩm linh dược, cũng đầy đủ sử dụng một tháng!"

La Thăng nghe xong, thiếu chút nữa chửi ầm lên. Hắn thế nhưng là nghe nói, Khương Du chỉ là bỏ ra một mai Vĩnh hằng Thanh Đồng tẻ liền đem Vũ Hằng thuê đến. Có thể đến phiên hắn, giá cả lại tăng gấp trăm lần!

Bất quá, hắn còn là nhịn, cắn răng, móc ra thân duy nhất mười miếng Vĩnh hằng Thanh Đồng tẻ.

Vũ Hằng kinh ngạc nhìn La Thăng liếc một cái, tiếp nhận mười miếng Thanh Đồng tẻ, quay người trở về nhà gỗ. Trở ra là, hai tay lại ôm một ngum vạc lớn xuất ra.

Phanh!

Vạc lớn đặt ở đất trống chi, cái nắp nhếch lên khai mở, nhất thời một cỗ càn thêm mùi thơm nồng nặc tản ra.

Chỉ thấy vạc lớn ở trong, huyết sắc linh dịch giống như quỳnh tương ngọc dịch đồng dạng, sền sệt óng ánh, hiện ra nhàn nhạt linh quang. Đây một vạc lớn, là hoàn toàn không có pha loãng qua Ngũ Nguyên Linh dịch.

Ngũ Nguyên Linh dịch nguyên bản được hiệu tuy bất phàm, nhưng còn không đạt được làm cho người chấn kinh tình trạng, bằng không này bí phương chỉ sợ sớm đã bị Bạch Ái Tông cầm đi. Bất quá, gia nhập Nhất giai Linh thủy về sau Ngũ Nguyên Linh dịch lại hoàn toàn bất đồng, luận hiệu quả, so với đơn thuần Nhất giai Linh thủy còn muốn xuất chúng rất nhiều.

La Thăng nhìn nhìn vạc lớn bên trong linh dịch, trong nội tâm không khoái cùng đối với Vĩnh hằng Thanh Đồng tẻ không muốn bỏ nhất thời tan thành mây khói, vội vàng hướng Khương Du cáo từ, liền ôm này miệng vạc lớn rời đi.

"Vũ Hằng, ngươi tại sao có thể đem linh dịch bán cho hắn?"

La Thăng vừa đi, Khương Mai liền không nhịn được Hường Vũ hằng phàn nàn lên.

"Người này không phải các ngươi mang đến sao?" Vũ Hằng cười cười, mang theo vẻ mặt vô tội vẻ.

"Ngươi." Khương Mai kiểu phần nộ không nói gì, chỉ có thể hung hăng trừng mắt Vũ Hằng.

"Được rồi, tiểu Mai!"

Khương Du gõ một chính mình thị nữ đầu: "Vũ công tử có tính toán của mình, không muốn nói bừa!"

Khương Mai như trước không cam lòng, bĩu môi nói: "Ngươi sẽ không sợ La Thăng phá giải ngươi cách điều chế?"

Có thể phá giải mới là lạ, Vũ Hằng cười khê: "Ta tại Bạch Ái Tông làm năm năm tạp dịch đệ tử, nhưng là không gặp Bạch Ái Tông như thế nào đây?"

"Nguyên lai là yên tâm có chỗ dựa chắc a!" Khương Mai bừng tỉnh lại, nhắm trúng Vũ Hằng cùng Khương Du cũng không khỏi bật cười.

"Đợi một chút!" Khương Mai bỗng nhiên lại cả kinh một chột, trừng mắt Vũ Hằng: "Một mét vuông linh dịch bán mười miếng Vĩnh hằng Thanh Đồng tẻ, ngươi hội thừa cơ phát triển giá a!"

"Ồ, ngươi này ngược lại là nhắc nhở ta!" Vũ Hằng giả trang ra một bộ vừa mới phản ứng kịp bộ dáng, trêu chọc Khương Mai hờn dỗi không thôi.

Mấy ngày nay tới giờ, Khương Du chưa từng tới Dược Viên, nhưng Khương Mai lại thường xuyên qua. Thường xuyên qua lại, đùa khà ái lại có điểm Tiểu Mê Hồ nha đầu liền biến thành Vũ Hằng luyện võ đào tạo linh dược ngoài lớn nhất yêu thích.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Hoành đào lập mã

Kể đó:tiếp đến, Vũ Hằng tự nhiên chăm sóc linh dược, mà Khương Du thì là tại Khương Mai cùng đi du lịch toàn bộ Dược Viên.

Trước khi đi chỉ kịp, Khương Du âm thầm truyền âm "Cẩn thận La Thắng, nếu như không phải tất yếu, không cần đi xuất biệt viện!"

Vũ Hằng nghe xong sững sờ, lập tức gạt đầu, nhìn nhìn dần dần đi xa hai người, khóe môi lộ ra một vòng tiếu ý.

Hắn trước kia chưa từng gặp qua La Thắng, có thể luận nhìn người, chính là mười cái Khương Du đều bù không được hắn. Hắn lúc trước bị Ngô chấp sự lừa, không phải bởi vì hắn nhìn lầm người, mà là lúc ấy đó là hắn duy nhất đạt được Vĩnh hằng Thanh Đồng tề cơ hội.

Về phần La Thắng, vừa mới vào cửa Vũ Hằng liền chú ý tới hắn đầy mặt ản sâu miệt thị cùng khinh thường. Lại đến về sau đối mặt hắn thăm dò, La Thắng thẹn quá hoá giận sau đó lại áp lửa giận, không một không hiện lộ ra La Thắng bản tính.

Đương nhiên, hắn hôm nay phen này cử động, cũng có chút ít thăm dò ý tứ của Khương Du.

Trở lại Dược Viên, lại là bận rộn một phen, đang xác định không có ai trở về quấy rầy, Vũ Hằng tiến nhập Vĩnh Hằng Động Thiên.

60 gốc Huyết Nha Thụ, từng miếng Lam Cầu lớn nhỏ trái cây đã chín mọng, mơ hồ có mùi thơm phiêu đảng xuất ra.

Mỗi một cây đều có 3000 mai trái cây, tổng cộng chính là 18 vạn mai. Nếu như là người bình thường dùng ăn, đầy đủ một người ăn ngàn năm.

Một phen bận rộn, ra Vĩnh Hằng Động Thiên, vừa vặn gần tới giờ ăn cơm trưa. loại tới tới đưa cơm tới thời điểm, Vũ Hằng đem yêu cầu của mình nói rõ.

Buổi trưa còn không có bầu trời tối đen, Vũ Hằng muốn đồ vật liền được đưa tới. Một cái hắc sắc áo da, chỉ có cỡ lòng bàn tay, rất không thu hút.

Có thể sự thật, cái túi gọi là Tu Di túi, trong đó tự xưng ổn định không gian, một cái liền chừng 10 mét vuông lớn nhỏ, giá trị năm miếng Vĩnh hằng Thanh Đồng tề. Nếu như không phải là vì gởi Huyết nha mẽ, Vũ Hằng căn bản không nỡ bỏ mua.

Máy mắn có Vĩnh Hằng Động Thiên gấp mười thời gian lưu tốc, bằng không hắn bận rộn căn bản không có thời gian tới tu luyện.

Muộn, đem Huyết nha mẽ toàn bộ thu vào Tu Di trong túi, Vũ Hằng lúc này mới bắt đầu cho Nhân Sâm Quả thụ cùng 60 gốc Huyết Nha Thụ đổ vào.

"Tuy Huyết Nha Thụ chiếm giữ đại bộ phận không gian, nhưng thổ địa sự thật còn có trống không, không bằng loại một ít Phổ thông linh dược, cũng có thể thu hoạch một chút điểm tích lũy."

Nhìn nhìn một nhóm cây Huyết Nha Thụ trong đó trống không đất đen, Vũ Hằng trong nội tâm âm thầm trầm ngâm một, lúc này mới mở ra giới diện.

"Nhìn xem một mai Vĩnh hằng Thanh Đồng tề đến cùng ản chứa ít nhiều năng lượng!"

Trong nội tâm khẽ động, Vũ Hằng lấy ra một mai Vĩnh hằng Thanh Đồng tề, lập tức, thanh âm nhắc nhở vang lên: "Kiểm tra đo lường đến năng lượng, có hay không hấp thu!"

"Vâng!"

Không chút do dự, Vũ Hằng cảm giác tay chợt nhẹ, Vĩnh hằng Thanh Đồng tề biến mất vô tung, lại nhìn giới diện, nguyên bản vì 7 năng lượng đã biến thành 8.

"Nhìn lúc trước kia mai Vĩnh hằng Thanh Đồng tề chỉ là rõ ràng khóa chi dụng, mới bắt đầu 10 điểm năng lượng đến từ chính Động Thiên bản thân!"

Vũ Hằng nhú nhú mày, một mai Vĩnh hằng Thanh Đồng tề mới chẳng khác nào một chút năng lượng, này hồi đoái tỉ lệ thật sự quá thấp.

"Xem ra nếu muốn biện pháp nhiều tránh một chút Vĩnh hằng Thanh Đồng tề!"

Trong nội tâm âm thầm cân nhắc, Vũ Hằng lại lấy ra hai mai Vĩnh hằng Thanh Đồng tề đổi thành năng lượng. Giới diện nhất thời biến đổi, năng lượng khôi phục lại mười.

Đóng giới diện, Vũ Hằng lúc này mới bắt đầu tĩnh tâm tu luyện Long mã công.

Kích thước lưng áo trầm xuống, ghim xuất mã bước. Nhất thời, trong cơ thể khí huyết nhanh chóng lưu động, cơ bắp gân cốt đều tại lấy một loại kỳ diệu tần suất chấn động.

Sau một nén nhang, Vũ Hằng ngừng, bắt đầu cắn nuốt Huyết nha mẽ, sau đó lại bắt đầu tu luyện. Như thế tuần hoàn, một giờ sau mới chấm dứt, ngược lại tu luyện Tam Thể Thức, ổn định căn cơ.

Lại một giờ sau, Vũ Hằng mới lại lần nữa tu luyện Long mã công.

Như cũ là đệ nhất trọng Hoành đao lập mã!

Oanh!

Lần này tu luyện rõ ràng bất đồng, Vũ Hằng không hề hóa thân một đầu Liệt Mã, mà là đội ngũ hợp nhất. Tại trước mặt hắn, Thiên Quân Vạn Mã từng bước một nghiền ép mà đến, không khí ngưng kết, như là mây đen áp thành. Mà hắn thì là một vị vô địch đem, ngồi Liệt Mã, một người độc đối với Thiên Quân, nhưng giống như một tòa núi cao, không nhúc nhích chút nào. Phảng phất hắn đứng ở đó trong, là được áp chế Thiên Quân Vạn Mã!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Xuất thần nhập hóa

Hì!

Đột nhiên, một đạo Liệt Mã hí dài thanh âm bỗng nhiên truyền ra, chọt xa chọt gần, theo Vũ Hằng trong cơ thể khí huyết sôi trào, sau lưng hắn trong hư không, một cái đập trên liệt hỏa đồng dạng móng ngựa đập xuất ra, phảng phất từ hư vô bên trong một đóa con tiến nhập sự thật thế giới.

Liệt Mã hí dài, hư không bị phá khai mở. Một đầu toàn thân đỏ thẫm lông bờm giống như Liệt Diễm thiêu đốt Liệt Mã từ Vũ Hằng sau lưng đi ra, tuy nhìn lại cực kỳ hư ảo, nhưng có một cỗ bề ngỗ thiên địa vô địch khí thế.

Không phải này một đầu Phổ thông Liệt Mã, mà là Liệt Mã chi vương, có lẽ cho đối mặt vạn mã bốn đẳng, mặt không đổi sắc.

Đồng thời, Vũ Hằng trong óc một hồi rền vang, đoạn này thời gian biến mất giấy vàng lại lần nữa xuất hiện, hóa thành đạo kia to lớn cao ngạo thân ảnh, diễn luyện Long mã công.

"Tur thế hào hùng!"

Như cũ là trung bình tấn, nhưng này đạo to lớn cao ngạo thân ảnh chỗ thể hiện ra thần tùy lại cùng Long mã công đệ nhất trọng hoàn toàn bất đồng.

Đệ nhất trọng Hoành đạo lập mã là độc đối với Thiên Quân Vạn Mã mà bất động như núi, phong kinh vân đạm. Mà này nhất trọng tư thế hào hùng lại là hăm sâu lớp lớp vòng vây, đang ra sức chém giết.

Khí huyết sôi trào, chiến ý xông lên trời. Đây là này nhất trọng thần tùy, cần đem loại kia hăm sâu lớp lớp vòng vây ra sức chém giết xông lên trời chiến ý dung nhập khí huyết, nhen nhóm khí huyết, rèn luyện bản thân.

Này nhất trọng, xa xa so với đệ nhất trọng khó tu luyện.

Bởi vì không có loại kia xông lên trời thiết huyết chiến ý, vĩnh viễn cũng đừng nghĩ nắm chặt thần tùy, tu luyện đến xuất thần nhập hóa hoàn cảnh.

Võ công cảnh giới, từ Nhập môn bắt đầu, lại tinh thuần, tiếp theo dày công tôi luyện, cuối cùng xuất thần nhập hóa mà viên mãn.

Không có đạt tới tình trạng xuất thần nhập hóa, không thể nói chân chính tu thành!

Chiến ý!

Vũ Hằng bình tĩnh mà thâm thúy con người bên trong đột nhiên hiện lên hùng hực liệt hỏa, hắn không có trải qua cổ đại loại kia tư thế hào hùng vạn quân chém giết, nhưng hắn kiếp trước đồng dạng là dựa vào một đôi thiết quyền giết ra một mảnh đất cắm dùi.

Nam Á, Châu Phi, đều từng xuất hiện qua thân ảnh của hắn. Các quốc gia cường đại người tu hành, hung ác Mercenary, tàn nhẫn phần tử khủng bố. Chết ở tay hắn người, không 1000 số lượng.

Hóa lực tông sư, không phải nói đã luyện thành hóa lực, liền có thể trở thành tông sư, còn nhất định phải đến rất nhiều đồng đạo tán thành.

Từ nam đến bắc, từ trong nước đến nước ngoài, cùng hắn giao thủ qua hóa lực tông sư không mười người.

Lần này lần chém giết, chỗ ngưng kết ra chiến ý, tuyệt đối không thể so với từ Thiên Quân Vạn Mã bên trong giết ra tới chỗ ngưng kết chiến ý chênh lệch.

"Chiến ý dung nhập thân thể của ta!"

Vũ Hằng quát khẽ, chiến ý phun ra, nhen nhóm trong cơ thể mệnh môn khí huyết. Lập tức, cả người cũng bị huyết điểm bao vây.

Da thịt gân cốt, lục phủ ngũ tạng, thậm chí ngay cả nhân thể thần bí nhất não bộ, cũng bị huyết sắc hỏa điểm chỗ bao phủ.

"Chiến! Chiến! Chiến!"

Vũ Hằng ý thức hăm vào Hắc Ám, nhưng chiến ý bất diệt, kiếp trước từng trải cuộc chiến sinh tử nhất nhất tái hiện, làm ý niệm của hắn bảo trì bất diệt.

Không biết đi qua bao lâu, Vũ Hằng thân huyết điểm đã tắt, áo bào rộng thùng thình choàng tại thân, cả người da bọc xương, nhìn lại khủng bố vô cùng.

Thế nhưng, Vũ Hằng trợn mắt chỉ kịp, một cổ phồn vinh mạnh mẽ vô cùng tinh thần nhưng theo trong cơ thể hắn phun trào xuất ra, một đôi con ngươi liên giống như trong vũ trụ chói mắt nhất Tinh thần.

Đói bụng!

Đây là Vũ Hằng khôi phục ý thức về sau đệ nhất cảm thụ, từng hột Huyết Nha Mễ bị hắn nuốt vào bụng, dạ dày như là đại mài, rất nhanh tiêu hóa.

Lúc này, Vũ Hằng cả người giống như là một khối cực độ thiếu nước bọt biển, điên cuồng hấp thụ lấy năng lượng.

Mới đầu là từng hột Huyết Nha Mễ nuốt vào trong miệng, dần dần bắt đầu một bả một bả.

Thật lâu, ăn đủ chân 20 mai trái cây lượng, Vũ Hằng mới ngừng, vận chuyển khí huyết, cả người lấy mất thường có thể thấy tốc độ khôi phục, không lâu sau về sau liền khôi phục bảo mãn như lúc ban đầu.

"Một thốt Liệt Mã chi lực!"

Vũ Hằng mục quang sáng ngời, theo ý niệm khẽ động, sau lưng liền có một đầu ngưng đọng thực chất đỏ thẫm Liệt Mã phá không, chiến ý dạt dào, mục quang bề ngễ thiên.

"Đệ nhất trọng ta tu luyện gần tới ba tháng mới xuất thần nhập hóa, mà đệ nhị trọng cũng tại gần gần vài phút bên trong liền dày công tôi luyện. Chiến ý nhập vào cơ thể, huyết điểm đốt người, còn có tám lần, này nhất trọng là được nước đến tổng thể, xuất thần nhập hóa!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Có sát khí

Vũ Hằng lòng tin mười phần, bất quá lại không có tiếp tục tu hành, mà là trực tiếp đi ra Vinh Hằng Động Thiên.

Đào mất năm ngày thời gian trôi qua, cuộc sống của Vũ Hằng như trước như thường ngày. Bất quá, mấy ngày nay, hắn tu vi nước lên thì thuyền lên, trong cơ thể khí huyết càng không lờ, thân thể cũng bị rèn luyện càng thanh tịnh tinh khiết, da thịt của hắn trở nên giống như mới sinh Anh nhi đồng dạng, thân lại càng là tản mát ra một cổ nhàn nhạt mùi thơm ngát.

Năm ngày thời gian, năm lần huyết điểm đốt người, rèn luyện thân thể, ma luyện tinh thần ý chí. Loại này đột nhiên tăng mạnh, làm hắn rốt cuộc vô pháp giống như lúc trước như vậy che dấu khí tức của mình.

Ngày hôm nay, Khương Du lần nữa đi đến Dược Viên, lần đầu tiên nhìn thấy Vũ Hằng thời điểm liền hơi sửng sốt: "Ngươi dùng Vinh hằng Thanh Đồng tề trực tiếp đề thăng tu vi?"

Vũ Hằng nghe xong, lập tức minh bạch Khương Du ý nghĩ, cũng không nhiều giải thích, chỉ là gật đầu nói: "Ta mười tám tuổi mới bắt đầu luyện võ, đã rất đã muộn!"

"Thật sự là phung phí của trời, Vinh hằng Thanh Đồng tề, coi như là tiểu thư cũng không nỡ bỏ trực tiếp dùng để đề thăng tu vi!" Khương Mai sắc giọng.

"Vũ công tử cách làm là rất đúng!"

Khương Du lắc đầu, lập tức đối với Vũ Hằng nói: "Ngươi tu luyện e rằng hay là tông môn Bạch Hùng công lao, cái này Công Pháp đến từ phi gẫu công lao, chỉ có ngũ trọng, cấp quá thấp. Mà ngươi ngày sau muốn tu luyện phi gẫu công lao gần như không có khả năng, hay là không muốn tu luyện môn võ công này tốt. Ta chỗ này có một môn Trúc Cơ công phu, tuy chỉ có lục trọng, nhưng so với Bạch Hùng công lao hảo."

Nói qua, Khurong Du lấy ra một mai Cổ Ngọc đưa cho Vũ Hằng.

Vũ Hằng trong nội tâm nhẹ nhàng chấn động, do dự một, cuối cùng vẫn là nhận lấy: "Đa tạ!"

"Không cần!"

Khurong Du nhẹ nhàng lắc đầu, tiến nhập Dược Viên, bắt đầu ngắt lấy linh dược.

Muộn, lại một lần nữa huyết điểm đốt người, Vũ Hằng đi ra Vĩnh Hằng Động Thiên, đem ban ngày Khurong Du đưa tặng Cổ Ngọc đem ra, dán tại mi tâm.

Oanh!

Lập tức, một cỗ khổng lồ tin tức dừng mãnh vào trong óc, hình thành hình vẽ, diễn luyện một môn Trúc Cơ công phu.

Vũ Hằng nhìn lại là tâm thần chấn động, không khỏi cả kinh: "Long mã công!"

Hoành đao lập mã, tư thế hào hùng, vùng đất bằng phẳng, vạn mã bốn đàng, ngựa đạp Phi Yến, Thiên Mã Hành Không.

Nhất thức đón lấy nhất thức, có Long Âm chấn động, càng có vô địch khí cơ bùng bùng.

Này đạo thân ảnh đồng dạng thấy không rõ khuôn mặt, nhưng xem nó thân hình lại đó có thể thấy được chính là một vị nữ tử.

"Thiên mã công lao, chỉ có lục trọng!"

Bên trong nhà gỗ, Vũ Hằng giương đôi mắt, ánh mắt lộ ra một vòng nghi hoặc: "Xem ra hẳn là có người kế thừa không hoàn chỉnh Long mã công, sau đó đem mệnh danh là thiên mã công lao."

Lập tức trong mắt của hắn lại lộ ra một vòng kinh hãi: "Không biết lưu truyền nhận nữ tử là ai, thậm chí có loại này khí thế, linh ngộ ra thuộc về mình thân tủy. Thiên mã công lao tuy nói cùng Long mã công nhất mạch đối với nhận, nhưng cũng có thể nói đã thoát ly Long mã công, có thể tự thành nhất mạch!"

Vũ Hằng đang muốn lại đi quan sát thiên mã công lao, xác minh chính mình sở ngộ, lỡ tai lại hơi động một chút, thân lòng tơ chông cây chuối.

"Có sát khí!"

"Có người muốn giết ta!"

Vũ Hằng con ngươi hào quang nội liễm, nhưng có một cỗ lăng lệ khí cơ lóe lên rồi biến mất. Sau đó, hắn lách mình ra nhà gỗ, hai chân rơi xuống đất không tiếng động, đi đến tường viện chi, cả người dung nhập trong bóng tối, khí tức bắt đầu trở nên kéo dài, một khắc liền như có như không, cho đến triệt để tiêu thất, rốt cuộc không cảm giác được sự hiện hữu của hắn.

Rất nhanh, một đạo hắc sắc thân ảnh nhảy vào Dược Viên, toàn bộ thân hình gần như cùng Hắc Âm nhất thể. Mục tiêu của hắn vô cùng rõ ràng, thẳng đến nhà gỗ mà đi. Mà sau lưng hắn, Vũ Hằng một bước bước ra, thân hình hiển lộ tại ánh trăng chi.

Hắc sắc thân ảnh thân thể cứng đờ, chậm rãi trở lại, thấy được Vũ Hằng về sau con ngươi bên trong lộ ra một vòng kinh ngạc cùng kinh ngạc, nhưng lập tức hóa thành sát cơ, một bước bước ra, nắm tay thành chộp, bắt Hưong Vũ hằng cái cổ.

Ánh trăng chi, có thể thấy rõ ràng từng tầng không khí rung động nhộn nhạo mà khai mở. Hắc y nhân lợi trao như đao đồng dạng, nhanh vô cùng. Giờ khắc này mới vừa vận duỗi ra, một giây liền xuất hiện ở Vũ Hằng trước mắt, sau đó không ngừng phóng đại.

Thế nhưng Vũ Hằng xuất thủ nhanh hơn tay trái vừa nhấc, tinh chuẩn vô cùng bắt được Hắc y nhân cổ tay, ám kinh bùng bùng, răng rắc một tiếng, gân cốt đứt gãy. Hắc y nhân trừng mắt, há miệng muốn kêu, Vũ Hằng tay kia lại nắm hắn mong, cổ tay nhẹ nhàng run lên liền đem hắn mong cỡi, đau nhức gọi lập tức biến thành kêu rên thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Phá không mà ra

Cũng tại lúc này, Hắc y nhân cái tay còn lại run lên, ống tay áo một đạo Lục Ảnh bắn ra, thẳng đến Vũ Hằng mặt.

Vũ Hằng hừ nhẹ một tiếng, mục quang lạnh lùng như đao, thân hình hơi trầm xuống, sau lưng hư không, một thót đốt huyết điểm Liệt Mã bay vút lên, mục quang rơi vào đạo kia bắn ra Lục Ảnh thân, một đạo Long Âm ầm ầm vang dội.

Phốc!

Lục Ảnh bùng nổ, cùng lúc đó, Vũ Hằng ngón giữa tay phải điểm ra, rơi vào Hắc y nhân mi tâm, khí huyết lưu thông, ám kinh nhỏ, trực tiếp đem Hắc y nhân óc quấy thành một đoàn.

Phanh!

Thi thể ngã xuống đất, Vũ Hằng cúi đầu, đón lấy ánh trắng thấy được, lúc trước tập kích trực tiếp đạo kia Lục Ảnh rõ ràng là một mảnh độc xà. Lúc này chỉ có trường thành đầu ngón tay kích thước độc xà đã cắt thành vài đoạn, nhưng không có đầu đã chết, thân hình vẫn còn không ngừng vận vẹo.

"Là ai muốn giết ta?"

Vũ Hằng mang theo nghi hoặc, cúi người, đưa tay hái Hắc y nhân che mặt cái khăn đen.

"Trương Bằng!"

Vũ Hằng lộ ra một vòng vẻ ngạc nhiên, Trương Bằng này hắn đã từng thấy qua một lần, là quân sự Trương Dương cháu trai, từ lúc một năm trước ngay tại ngôi biệt viện này bên trong làm chấp sự!

"Thế nào lại là hắn?"

Vũ Hằng tâm niệm đầu chuyển, một đứa con nghĩ tới rất nhiều người, cái thứ nhất chính là hôm nay tới qua Khương Du, sau đó chính là đã từng mua qua Ngũ Nguyên Linh dịch La Thắng, cuối cùng là Bạch Ái Tông Ngô chấp sự.

Thế nhưng, hắn lại rất nhanh hủy bỏ Khương Du. Nếu như Khương Du muốn giết hắn, không cần như thế tổn sức.

"Là La Thắng, hay là Ngô chấp sự?"

Vũ Hằng mang theo thật sâu nghi hoặc đựng vang lên Dược Viên bên trong chuông lớn, tiếng chuông vừa vang lên, liền đại biểu Dược Viên gặp chuyện không may, rất nhanh, toàn bộ Dược Viên đã bị biệt viện hộ vệ vì cái chết như ném cối.

Trong sân, quân sự Trương Dương nhìn mình cháu trai thi thể từ kinh ngạc đến không thể tin, lại lộ ra vẻ hoảng sợ.

Vũ Hằng đem hết thấy để ở trong mắt, nhìn nhìn kinh khủng vô tội nhìn nhìn Trương Dương của mình mở miệng nói: "Việc này không có quan hệ gì với ngươi, ta sẽ nói với Khương Tiểu Thư rõ ràng, kể đó tiếp đến sự tình liền giao cho ngươi rồi!"

"Đa tạ Vũ công tử tín nhiệm!" Trương Dương vội vàng hành lễ, sau đó xoa xoa trán to như hạt đậu mồ hôi lạnh bắt đầu công việc lu bù lên.

Bên trong nhà gỗ, Vũ Hằng khoanh chân mà ngồi, nội tâm một mảnh yên tĩnh!

Ngày thứ hai sáng sớm, Khương Du liền mang theo Khương Mai tiến nhập Dược Viên.

Khương Du tại Dược Viên thăm xử tìm đến Vũ Hằng: "Vũ công tử, người không sao chứ?"

Vũ Hằng trở lại cười cười: "Người xem ta như là có việc người sao? Một cái tiểu hại dân hại nước mà thôi, còn không đã thương được ta!"

"Trương Bằng hắn thế nhưng là luyện được một ưng chi lực, hắn lợi trào đủ để mở ra kim thạch!" Khương Mai nhìn nhìn hoàn hảo không tổn hao gì Vũ Hằng, trùng mắt một đôi như nước trong veo con mắt lớn, rất là ngạc nhiên.

"Chỉ phải nó hình, không được nó thần mà thôi!" Vũ Hằng nhẹ nhàng cười cười, không thêm đề ý chút nào.

Khương Mai lại là không phục lắm: "Người nói nhẹ nhàng linh hoạt, nhập thần được tùy, xuất thần nhập hóa, há lại đơn giản, ta luyện Thiên Mã Công mười năm, nhưng là không thể đem trong đó bất kỳ nhất trọng luyện được xuất thần nhập hóa!"

"A, người luyện dĩ nhiên là Thiên Mã Công!"

Vũ Hằng đứng dậy, nhìn nhìn Khương Mai, bỗng nhiên lấy tay chụp vào bờ vai Khương Mai.

Cơ hồ là bản năng phản ứng, Khương Mai kích thước lưng áo trầm xuống, trốn tránh qua Vũ Hằng, sau đó chân một bước phóng ra, như vùng đất bằng phẳng, trắng nõn năm tay chân động không khí tạo nên rung động, đánh Hưởng Vũ Hằng.

Một bên Khương Du mắt lộ ra vẻ kỳ dị, không nghĩ tới Vũ Hằng cũng dám hướng Khương Mai động thủ. Hơn nữa kia phong kinh vân đạm, nhất cử nhất động trong đó đều mang theo một tia đặc biệt vận luật, làm nàng hơi hơi say mê. Lúc này tình lại chỉ thấy Khương Mai một quyền đánh Hưởng Vũ

hằng, trong nội tâm cả kinh chỉ kịp, đang muốn xuất thủ, lại nghe Vũ Hằng khẽ cười một tiếng: "Quả nhiên là Thiên Mã Công!"

Chỉ thấy Vũ Hằng nguyên bản duỗi ra cánh tay co rút lại chấn động, vậy mà trực tiếp đem Khương Mai nắm tay chấn vượt qua ra ngoài, sau đó một bước tới gần, kích thước lưng áo hơi trầm xuống, sau lưng giống như thực chất Liệt Mã phá không mà ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Hợp tác

Một quyền đánh ra, đường đường chính chính, trùng trùng điệp điệp, khí huyết phun ra, chấn động bốn phía không khí nổi lên gợn sóng. Khương Mai cả kinh, thu tay lại ngăn chặn, nhất thời cả người cũng bị Vũ Hằng nắm tay đánh bay ra ngoài 3-4m mới rơi xuống đất.

"Người một thốt Liệt Mã Chi Lực, làm sao có thể?" Khương Mai ổn định thân hình, chấn động vô cùng nhìn nhìn Vũ Hằng.

"Hoành đao lập mã, vậy mà đã xuất thần nhập hóa!"

Khương Du cũng tâm chấn không thôi, nàng nhìn rõ ràng, Vũ Hằng triển lộ ra, bất luận là quyền cái giá đỡ hay là thần vận, đều là Thiên Mã Công. Lúc này mới đi qua một đêm mà thôi, vậy mà linh ngộ được loại này tình trạng.

Vũ Hằng thu tay lại đứng dậy: "Nếu như người đi trong quân kiến thức một, Hoành đao lập mã, tư thế hào hùng này lưỡng trọng cũng không khó nắm giữ thần tùy. Hoặc là tại thời tiết đông tổ quan sát núi cao, cũng có thể có chỗ linh ngộ, có thể giúp người dẫn đo ở Hoành đao lập mã thần tùy. Còn có tư thế hào hùng, quan trọng nhất là chiến ý, đem chiến ý dung nhập bản thân, nhen nhóm khí huyết, rèn luyện bản thân. Nay chiến ý chưa hẳn cần tại Thiên Quân Vạn Mã bên trong ngưng tụ linh ngộ, cũng có thể tại nó sinh tử của hãn chém giết bên trong được tới!"

"Người đã nắm giữ lưỡng trọng thần tùy!" Khương Mai càng thêm chấn kinh.

Khương Du cũng ghé mắt không thôi, hãn mặc dù không có tu luyện qua Thiên Mã Công, nhưng lúc trước đạt được cái này Trúc Cơ võ công thời điểm cũng từng nghiên cứu qua, cũng có tâm đắc của mình nhận thức, lúc này nghe Vũ Hằng vừa nói, nhất thời cũng có một loại sáng tỏ thông suốt cảm giác.

"Người rất thích hợp làm lão sư!" Khương Du tán thán nói, Khương Mai ngộ tính không sai, đáng tiếc nàng chưa từng tu hành qua Thiên Mã Công, không thể nào nhiều hơn chỉ điểm, cho nên cho tới bây giờ Khương Mai cũng không cách nào chân chính đem Thiên Mã Công luyện thành viên mãn.

Viên mãn cùng không viên mãn chênh lệch vô cùng to lớn, Khương Mai mười năm thời gian đem Thiên Mã Công lục trọng đều luyện dày công tới luyện, nhưng lại cũng đành phải một thốt Liệt Mã Chi Lực, mặc dù trong cơ thể khí huyết hùng hậu dị thường, nhưng cũng không cách nào đột phá gông cùm xiềng xích.

Mà Vũ Hằng chẳng qua là tu luyện lưỡng trọng, nắm giữ trong đó thần tùy, xuất thần nhập hóa, lại đã có một thốt Liệt Mã Chi Lực. Luận khí huyết, Vũ Hằng xa không bằng Khương Mai hùng hậu, nhưng đơn thuần lực lượng, hai người chênh lệch không xa. Lại thêm chiến đấu kỹ xảo cùng chiến đấu ý chí Vũ Hằng hơn xa Khương Mai, lúc này mới có thể đủ lúc trước một quyền đem Khương Mai đánh bay ra ngoài.

"Tiểu thư, ta nghĩ."

Khương Mai nhìn về phía Khương Du, muốn nói lại thôi.

Khương Du lại mục quang thâm nhuận nhân tâm, gật gật đầu: "Người ngày sau đi theo Vũ công tử bên người a, bất quá cũng cần đi qua Vũ công tử tán thành mới được!"

"Không cần thôi khác cùng ở bên cạnh ta, cách đoạn thời gian qua là được!" Vũ Hằng quay người tiếp tục chăm sóc linh dược.

Khương Mai hoan hô tung tăng như chim sẻ, Khương Du nhìn nhìn Vũ Hằng bóng lưng, trong mắt nhiều một hứa tìm tòi nghiên cứu ý tứ.

Lúc này, cửa sân truyền đến Trương Dương thanh âm: "Tiểu thư, Vũ công tử, La Công Tử cầu kiến!"

"La Thăng!"

Vũ Hằng cùng Khương Du nhìn nhau, đều thấy được đối phương trong mắt nghi hoặc.

Dừng một chút, Khương Du thanh âm bình tĩnh truyền ra ngoài: "Mời đi theo a!"

Nửa ngày, La Thắng tiến nhập Dược Viên, thẳng đến Vũ Hằng: "Vũ công tử, người kia linh dịch còn bán hay không?"

"Bán! Người muốn bao nhiêu, tay ta hàng tồn không nhiều lắm!" Vũ Hằng đứng dậy.

"100 mai Vĩnh hằng Thanh Đồng tệ, đây là một nửa tiền đặt cọc!" La Thắng không chút do dự, trong tay xuất hiện một cái chế tác tinh tế kim sắc cái túi.

Vũ Hằng sững sờ, không nghĩ tới lần này La Thắng như vậy thống khoái. Bất quá nếu như có thể kiếm tiền hần tự nhiên vui lòng, tiếp nhận cái túi: "Người hai ngày về sau lại đến!"

"Hảo, hai ta ngày sau lại đến!" La Thắng gật đầu, lập tức hướng Khương Du ôm quyền: "Khương sư tỷ, sư đệ cáo từ!"

La Thắng quay người tức đi, nửa đường rồi lại trở lại nhìn Hướng Vũ hằng: "Vũ công tử, ta nếu là muốn sinh người, giá tiền là bằng không không thay đổi?"

Vũ Hằng có chút không rõ ý tứ của La Thắng, gật gật đầu: "Tự nhiên không thay đổi!"

"Hảo!" La Thắng tựa hồ phi thường hài lòng, nở nụ cười một tiếng liền ra Dược Viên.

Vũ Hằng cùng Khương Du nhìn nhau, lập tức đều là âm thầm lắc đầu.

"Vũ công tử, Ngũ Nguyên Linh này dịch không bằng cũng bán ta một ít như thế nào?" Khương Du đột nhiên mở miệng nói.

Vũ Hằng gật gật đầu: "Tự nhiên có thể, một mai Vĩnh hằng Thanh Đồng tệ một vạc lớn, tài liệu hay là do các người cung cấp!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Phản Bộ

Hắn đã sớm ngờ tới Khương Du sớm muộn hội đưa ra điểm này, cho nên đã sớm định hảo giá cả. Hắn chịu Khương Du tương trợ rất nhiều, tự nhiên sẽ không giống làm thịt La Thắng đồng dạng làm thịt Khương Du. Một mai Vĩnh hằng Thanh Đồng tệ, xem như tiền trả Linh thủy tiền.

Khương Du cũng biết Vũ Hằng có qua có lại mới toại lòng nhau, cũng không có cự tuyệt, rất là sáng khoái mà nói: "Hảo, ngày ấy công tử cần thiết tài liệu, ta một mình gánh chịu!"

Một giờ sau, Khương Du cùng Khương Mai rời đi, Dược Viên bốn phía hộ vệ nhiều rất nhiều.

Vũ Hằng đối với cái này cũng không để ý, thu thập xong Dược Viên liền quay người tiến vào nhà gỗ, sau đó lại tiến nhập Vĩnh hằng Động Thiên.

Cẩn nuốt Huyết Nha Mễ, chiến ý nhập vào cơ thể, huyết điểm đốt người.

Tính lần đầu tiên huyết điểm đốt người, lần này đã là hần lần thứ tám nhen nhóm khí huyết, huyết điểm đốt người.

Còn lần này, hần ý định nhất cử đem Long Mã Công đệ nhị trọng gọn gàng viên mãn!

Sau một nén nhang, Vũ Hằng lần nữa trở nên một bộ da bọc xương bộ dáng, nhưng tinh thần lại càng tràn đầy, mục quang cực sáng, tinh thần ý chí cường đại đến gần như muốn lộ ra đôi mắt cảnh giới.

Diên cuồng cắn nuốt Huyết Nha Mễ, trọn vẹn ba mươi mai trái cây lượng bị hần tiêu hóa, hóa thành cuộn cuộn khí huyết, tựa như sông lớn thông thường tại trong cơ thể lao nhanh.

Chiến!

Lần thứ chín huyết điểm đốt người!

Ầm ầm!

Khí huyết hóa thành hỏa điểm, từng đóa từng đóa hỏa điểm ngưng kết, dần dần hình thành một cái huyết sắc hỏa lò, đem Vũ Hằng bao bọc!

Huyết Điểm Hồng Lô này chính là hắc lần thứ tư huyết điểm đốt người thời điểm tự hành ngưng tụ mà thành, hỏa lò lấy huyết điểm đúc thành, tôi luyện thể bên trong hết thầy tạp chất, cực kỳ bất phàm.

Hùng hực Liệt Hòa thiêu đốt, đưa hắc trong cơ thể ẩn núp cực sâu tạp chất đều đốt thành hư vô, hắc cả người bắt đầu trở nên trong suốt, da thịt gân cốt, như là do thủy tinh đúc thành đồng dạng, trong sáng tinh lạnh, xa hoa, không hề có khuyết điểm nhỏ nhất!

Đây là băng cơ ngọc cốt, chỉ có đem da thịt cốt cách rèn luyện đến tận cùng tài năng đạt tới một loại cảnh giới, loại cảnh giới này cũng không phải cường đại biểu hiện, mà là đại biểu một loại tinh khiết, một loại không tiềm năng.

Sau một nén nhang, huyết điểm dập tắt, Vũ Hằng gương đôi mắt, lộ ra một vòng vẻ kỳ dị. Ý niệm khẽ động, quanh thân một tòa huyết sắc hỏa lò hiển hiện, chỗ này hỏa lò cực kỳ hư ảo, nhưng tồn tại một loại kỳ dị khí cơ.

Vũ Hằng tâm niệm vừa động, Tu Di trong túi, từng hạt Huyết Nha Mễ bắn ra, đầu nhập hỏa lò ở trong.

Huyết điểm thiêu đốt, Huyết Nha Mễ lập tức hóa thành là tinh thuần nhất tinh hoa dung nhập Vũ Hằng trong cơ thể, thân thể của hắc, lấy mất thường có thể thấy tốc độ bão mãn lên.

Băng cơ ngọc cốt, cả người giống như hoàn mỹ nhất tồn tại.

"Huyết Điểm Hồng Lô này lúc trước chỉ có thể thiêu đốt khí huyết, rèn luyện thân thể, hiện giờ lại có thể rèn luyện ngoại vật, dung luyện tinh hoa bổ sung bản thân, thật sự kỳ diệu!"

Vũ Hằng âm thầm trầm ngâm, biết đây là đem lưỡi mác thiết Matthew thực hành xuất thần nhập hóa mới có biến hóa. Hơn nữa, hắc có dự cảm, chỗ này hư vô Huyết Điểm Hồng Lô nếu là có thể ngưng tụ thành thực chất, uy lực tất nhiên kinh thiên động địa.

Vì vậy, Huyết Nha Mễ liên tục không ngừng bay ra, như thiêu thân lao đầu vào lửa dưng mãnh vào hỏa lò ở trong.

Dần dần, Vũ Hằng cảm giác được chính mình khí huyết đã đạt tới đỉnh phong trạng thái rốt cuộc vô pháp hấp thu dù cho mấy vạn tinh hoa. Lúc này Huyết Điểm Hồng Lô nhẹ nhàng chấn động, rèn luyện ra tinh hoa nhất thời không hề dừng mãnh vào Vũ Hằng trong cơ thể, ngược lại bị hỏa lò bản thân hấp thu.

Nếu như nói thân thể của Vũ Hằng giống như cự động, như vậy hỏa lò giống như là một cái động không đáy, tựa hồ nhiều hơn nữa Huyết Nha Mễ cũng không đủ hắc thôn phệ.

Bất quá, theo Huyết Nha Mễ không ngừng tiêu hao, hỏa lò cũng bắt đầu dần dần ngưng thực, loại biến hóa này vô cùng nhỏ bé, nhưng đủ để bị Vũ Hằng thấy rõ đến.

Rốt cục, Tu Di túi không hề có Huyết Nha Mễ bay ra, mà Huyết Điểm Hồng Lô mới khó khăn ngưng thực một thành.

"Vị này miệng cũng quá lớn hơn!"

Vũ Hằng sợ hãi kêu lên một cái, đây quả thực là muốn cho hắc phá sản tiết tấu.

Huyết Điểm Hồng Lô nhẹ chán, tựa hồ có đủ linh tính, tại Hưong Vũ hằng biểu đạt bất mãn của mình.

Hỏa lò tản đi, Vũ Hằng lập tức toàn thân chấn động, chỉ cảm thấy một cỗ khổng lồ tinh thuần năng lượng dưng mãnh vào trong cơ thể, nhất thời gân cốt chấn động, cả cuộc đời sinh nâng cao một đoạn.

"Đây là Huyết Điểm Hồng Lô Phản Bộ!"

Vũ Hằng giật mình, lần này Phản Bộ, vậy mà để cho thân thể của hắc có thể thừa nhận càng thêm lực lượng khổng lồ. Giống như là một cái thùng gỗ sống sờ sờ bị thêm cao, có thể chịu tải càng nhiều nước.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 18: Khủng bố tốc độ

"Huyết Diễm Hồng Lô khẩu vị lớn như vậy, e rằng dựa vào Huyết Nha Mễ căn bản khó có thể cô đọng thành công!"

Vũ Hằng âm thầm trầm ngâm, đáy lòng có một loại cấp bách cảm giác. Đồng thời, lần này hấn chống đỡ trong óc kia trang giấy vàng lỏi kéo chỉ lực, không có lập tức tu tập Long Mã Công đệ tam trọng.

Không có Huyết Nha Mễ, hấn cũng không dám tiếp tục tu luyện!

Mở ra Vĩnh hằng động Thiên Giới mặt, Vũ Hằng âm thầm trầm tư một lát, hao phí 2 điểm năng lượng, đem 60 gốc Huyết Nha * thụ toàn bộ thúc. Cũng may mắn Huyết Nha Mễ này bản thân cũng sắp muốn thành quen thuộc, bằng không thì phải hao phí càng nhiều năng lượng.

Bất quá, để cho Vũ Hằng có chút ngoại ý muốn chính là, lần này thu hoạch Huyết Nha Mễ lấy được điểm tích lũy cũng không phải là 0. 1 một cây, 60 gốc Huyết Nha Mễ, vậy mà tổng cộng mới 2 cái điểm tích lũy, so với lần đầu tiên thiếu đi gấp hai.

Nhìn nhìn giới diện tin tức, Vũ Hằng khẽ cười khổ, nghĩ nghĩ, đem Như ý hải oản bên trong còn thừa không nhiều lắm Linh thủy toàn bộ rót vào động Thiên Thủy đầm bên trong. Đầm nước này lúc trước chỉ có một mét lớn nhỏ, chẳng qua hiện nay đã bị hấn điều đến năm mét phương viên, sâu cũng có năm mét.

Cầm lấy đã trống không Như ý hải oản, Vũ Hằng ra Động Thiên, đi đến Dược Viên giếng sâu bên cạnh, liên tục không ngừng hấp thụ nước giếng, thẳng đến bát to bên trong đã trọn vẹn mười vạn mét vuông mới ngừng, mà giếng sâu gần như khô kiệt.

May mà giếng này nước liên tục không ngừng, không cần phải lo lắng thật sự hội khô.

Dùng hai mai Vĩnh hằng Thanh Đồng tệ đem năng lượng thêm đến mười điểm, Vũ Hằng trực tiếp duy nhất một lần hao phí năm giờ năng lượng, đem Như ý hải oản bên trong mười vạn mét vuông nước giếng toàn bộ tinh lọc thành Nhất giai Linh thủy.

Hiện giờ Nhất giai này Linh thủy đã trở thành Vũ Hằng ắt không thể thiếu nguồn nước, không nói đổ vào linh dược cần, bản thân hấn bình thường cũng chỉ uống Linh thủy.

Tinh lọc hảo nước giếng, Vũ Hằng lại nhớ tới Động Thiên, lần nữa đem thủy đầm khuếch trương. May mà lúc trước hấn tại thủy đầm biên vô ích không ít địa phương, tăng lớn làm sâu sắc về sau thủy đầm lấp một vạn mét vuông Linh thủy đã đầy đủ.

Rót vào Nhất giai Linh thủy, lại hao phí 5 điểm năng lượng, đem trong đầm nước một vạn mét vuông Nhất giai Linh thủy toàn bộ tinh lọc thành nhị giai Linh thủy!

Nhị giai Linh thủy, so với Nhất giai Linh thủy nhiều vài phần sền sệt ý tứ, như là *. Vũ Hằng nâng. . . lên uống một ngụm, nhất thời cảm thấy toàn thân lỗ chân lông mở ra, trong cơ thể sáng khoái vô cùng.

"Này nhị giai Linh thủy hiệu quả so với Nhất giai Linh thủy mạnh không chỉ một lần, tuy không thể trực tiếp đề thăng công lực, hay là rèn luyện thân thể, nhưng lâu dài uống lại có thể ăn cần săn sóc lực phù ngũ tạng, bảo trì thân thể tinh khiết."

Uống qua nhị giai Linh thủy, Vũ Hằng lập tức quyết định, này nhị giai Linh thủy ngày sau liền dùng đến từ mình uống cùng đổ vào Nhân Sâm Quả thụ, Huyết Nha Mễ thì là dùng Nhất giai Linh thủy đổ vào.

Vũ Hằng đứng dậy, lần nữa nhìn về phía giới diện. Năng lượng đã biến thành 0, Khi không chút do dự lấy ra mười miếng Vĩnh hằng Thanh Đồng tệ, chuyển hóa thành 10 điểm năng lượng. Đáng tiếc hiện giờ năng lượng hạn chỉ có 10, hơn nữa giới diện cũng không có nói rõ bất kỳ đề thăng năng lượng hạn, bằng không hấn sớm đã đem thân Vĩnh hằng Thanh Đồng tệ chuyển hóa thành năng lượng.

"Xem ra hấn là từ bên ngoài làm cho chút linh dược hạt giống trồng!"

Nhìn nhìn một nhóm cây cao lớn Huyết Nha * thụ mặt không bỏ trí đất đen đáy, Vũ Hằng trong lòng có quyết định.

Khi bắt đầu công việc lu bù lên, đầu tiên là từ Dược Viên thu thập nhân sâm hạt giống cùng huyết chi bào tử, này hai loại linh dược tuy Phổ thông, nhưng vận dụng lại cực lớn, hơn nữa gieo trồng lên cũng không khó.

Vùng loại, tưới nước. Vì để cho nhân sâm cùng huyết chi có thể nhanh hơn thai nghén xuất ra, Vũ Hằng trực tiếp dùng nhị giai Linh thủy đổ vào.

Loại con người toàn vẹn tham gia cùng Linh Chi, Vũ Hằng đi đến Thất sắc không minh hoa bên cạnh. Gốc này kỳ hoa hiện giờ đã dài ra đệ tam đoá hoa, trở thành thất sắc, diễm lệ vô cùng. Mà phía trước hai đoá hoa đã sinh ra bào tử, chỉ cần hái những cái này bào tử, rắc vào thổ địa, liền có thể đào tạo. Bất quá loại này phẩm linh dược muốn đào tạo vô cùng khó khăn, bằng không Khương Du cũng sẽ không chỉ có như vậy một cây.

Bất quá Vũ Hằng có Vĩnh hằng Động Thiên, tự nhiên đừng lo vô pháp đào tạo, cho nên lập tức lấy đại lượng bào tử, phản hồi Động Thiên, tại Nhân Sâm Quả thụ rắc vào đất đen, sau đó lại lấy nhị giai Linh thủy đổ vào.

Đợi đến ngày thứ hai Vũ Hằng lần nữa tiến nhập động thiên thời điểm, không chỉ nhân sâm cùng huyết chi mảnh lớn mảnh lớn mọc rễ nảy mầm, sinh trưởng vô cùng tốt, liền Nhân Sâm Quả thụ mặt Thất sắc không minh hoa cũng sinh dài đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Đại Địa Chi Lực

Vũ Hằng đếm một, khoảng chừng hai mươi sáu gốc, cũng đã dài ra rễ cây.

"Hai mươi sáu gốc, không biết Khương Du thấy được sẽ có như thế nào biểu tình!"

Vũ Hằng trong lòng hiện lên Khương Du thân ảnh, lập tức nhin không được cười lên, lắc đầu bắt đầu cho đông đảo linh dược đổ vào. Về sau thì là tại Dược Viên bận rộn, phối trí năm Nguyên Linh Dịch.

Muộn, Vũ Hằng tiến nhập Động Thiên, dẫn động giấy vàng, quan sát đạo kia to lớn cao ngạo thân ảnh tu luyện Long Long ngựa công lao đệ tam trọng.

Long Mã Công đệ tam trọng: Nhất Mã Bình Xuyên.

Phía trước lưỡng trọng đều thuộc về *, mà này nhất trọng lại là thuộc về động công lao. Chỉ thấy đạo kia to lớn cao ngạo thân ảnh, hai chân đạp đất, như là một cái như người không lờ, mỗi một lần hai chân rơi xuống đất, đều làm đại địa chấn động. Loại này chấn động thực sự không phải là này đạo to lớn cao ngạo thân ảnh lấy lực lượng cường đại khiến cho đại địa chấn động, mà là cước bộ của hắn phù hợp đại địa nhịp đập, cũng tiến hành dẫn đạo, đem đại địa nhịp đập phóng đại vô số lần.

Ầm ầm!

Phía trước đại địa chỉ, sông núi vượt qua ngăn, thế nhưng, theo to lớn cao ngạo thân ảnh di chuyển bộ pháp, dẫn xuất đại địa nhịp đập, nhất thời núi cao hóa thành bình địa, sông ngòi cắt đứt. Tựa hồ tại đây tồn to lớn cao ngạo thân ảnh trước mặt, cho dù là vạn trượng Thâm Uyên, cũng có thể hóa thành bình địa!

Nhất Mã Bình Xuyên, uy thế như vậy!

Bất quá, Vũ Hằng chỗ chú ý, lại không phải là cái vị này to lớn cao ngạo thân ảnh chỗ bộc phát ra khủng bố uy năng. Mà là loại kia trạng thái, loại kia thân thể cùng đại địa cộng minh, nhờ vào đại địa nhịp đập tới rèn luyện bản thân, cường đại chính mình kỳ diệu trạng thái.

Một trăm người, liền có một trăm Cáp Mổ Lôi Đặc.

Đồng dạng, một trăm người linh hội tu luyện Long Mã Công, đồng dạng cũng có thể luyện được một trăm loại Long Mã Công.

Vũ Hằng vì hóa lực tông sư, ý cùng khí hợp, đạt đến một loại cực kỳ huyền diệu hoàn cảnh, có khác hẳn với thường nhân cảm giác năng lực. Loại này cảm giác, có thể nói là nhân thể trực giác, cũng có thể dùng tâm huyết dâng trào để hình dung.

Mà sự thật, một ít trải qua rất nhiều đã chết thiết huyết chiến sĩ, tại viên đạn bay thấp lúc trước, cũng sẽ có mơ hồ dự cảm. Cho nên rất nhiều kinh nghiệm chiến đấu phong phú chiến sĩ có thể tránh né viên đạn, này không chỉ là bởi vì bọn họ nắm giữ thuần thực kỹ xảo, đồng thời cũng cùng bản thân ý chí chiến đấu có quan hệ, ý chí chiến đấu cường đại, khiến cho bọn họ sản xuất huyền diệu trực giác.

Mà Vũ Hằng cũng giống như thế, trực giác của hắn nói cho hắn biết. Cái vị này to lớn cao ngạo thân ảnh làm ra biểu hiện tới cái loại kia cường đại uy thế đều là quan ngoại giao, chỉ có loại kia thân thể cùng đại địa cộng minh trạng thái, mới là Nhất Mã Bình Xuyên này thần tùy.

Oanh!

Vũ Hằng hai chân đạp đất, làm cả Vinh hằng động thiên đại địa đều chấn động lên. Vũ Hằng hai mắt hơi khép, đem bản thân cảm giác phóng tới lớn nhất, tinh tế cảm ngộ hai chân cùng đại địa liên hệ.

Từng bước một đạp động, lần lượt cảm ngộ đại địa chấn động.

Bỗng nhiên, Vũ Hằng một cước rơi xuống đất, toàn bộ thân hình chấn động. Tâm linh của hắn không rõ ràng, cảm giác được chân đại địa chỗ sâu một loại kỳ diệu luật động, giống như là nhân thể trái tim nhảy lên.

Vũ Hằng truy tìm đi, tinh tế cảm ngộ loại kia nhảy lên, vô cùng hữu lực, mạnh phi thường kiện, phù hợp loại nào đó thiên địa chí lý, chất chứa kỳ dị lực lượng.

Dần dần, Vũ Hằng không tự chủ được để cho tim đập của mình đi phù hợp đại địa chỗ sâu loại kia nhảy lên.

Phanh! Phanh! Phanh!

Một, hai, trái tim của Vũ Hằng giống như là muốn nhảy ra lồng ngực. Theo trái tim nhảy lên, trong cơ thể hần khí huyết bắt đầu chảy trở về, điên cuồng tuôn hướng trái tim. Mà thân thể của hắn cũng bắt đầu héo rũ, cuối cùng chỉ còn một tầng khô lão da khoác lên khung xương chi.

Thế nhưng, tim đập của Vũ Hằng lại càng thêm hữu lực, mang theo một loại kỳ diệu vận luật. Sau đó, tự chân đại địa bên trong, một cỗ hùng hậu năng lượng dừng mãnh vào thân thể, dừng mãnh vào trái tim của hắn!

Răng rắc!

Như là tiếng thủy tinh bể, Vũ Hằng trong lồng ngực, nhảy lên trái tim đột nhiên một hồi, sau đó vỡ vụn mà khai mở.

Từng tầng da tróc bong, dần dần, một khóa trầm trọng như núi, trong suốt như huyết tinh trái tim hiện ra mà ra. Tim đập càng thêm cường tráng, cùng đại địa nhịp đập hợp thành nhất thể, hình thành đặc biệt vận luật.

Phanh! Phanh! Phanh!

Một cỗ tựa như quỷ nhãn * máu tươi từ trái tim bên trong không ngừng đè ép xuất ra, chảy - khắp toàn thân.

Cơ bắp sinh trưởng, Lão Bì tróc ra, tân da sinh ra.

Như cũ là băng cơ ngọc cốt, nhưng theo trái tim nhảy lên, Vũ Hằng da thịt kéo căng hay là buông ra. Kéo căng thời điểm, da thịt như là tinh thiết đồng dạng, buông ra, lại làm cho người ta một loại bỗng không bị lực cảm giác.

Da thịt kéo căng như sắt, mềm như bông vải. Trúc Cơ cảnh giới, da thịt rèn luyện không cảnh giới!

Lại thêm băng cơ ngọc cốt, Vũ Hằng tu luyện mới chưa tới nửa năm, lại có hai đại không cảnh giới!

Bước chân ngừng, Vũ Hằng từ loại kia huyền diệu trạng thái bên trong thoát ly xuất ra, cảm thụ được thân thể biến hóa, không khỏi thở dài: "Đại Địa Chi Lực, quả nhiên huyền diệu, xem ra trực giác của ta không có sai!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Xin tự trọng

"Này Đại Địa Chi Lực làm trái tim của ta đạt được lột xác, tiếp theo làm da thịt huyết dịch cũng đi theo lột xác, lực lượng của ta so với dĩ vãng cường đại không chỉ một lần!"

Vũ Hằng nhẹ nhàng nắm tay, cảm thụ được trong cơ thể mệnh môn lực lượng cùng huyết khí, tâm Niệm Vi hơi động. Nhất thời sau lưng hư không phá vỡ, một đầu Liệt Mã giẫm chặn tại chỗ, chấn động hư không, tạo nên rung động.

Bất quá, Vũ Hằng tinh tế cảm ứng, lập tức cảm thấy này đầu ngưng như thực chất Liệt Mã biến hóa. Tại kia đồ thẩm như lừa lông bờm chi, lại là sinh trưởng ra từng mảnh từng mảnh thanh sắc vẩy cá.

"Đây là tại hướng lên trời ngựa lột xác!"

Vũ Hằng tâm thần chấn động, nhất thời minh ngộ qua.

Một thốt lực lượng Liệt Mã là Phổ thông thiên lý mã gấp mười, một thốt Phổ thông thiên lý mã toàn lực va chạm chi, ít nhất cũng có ngàn cân chi lực. Một thốt Liệt Mã chi lực, ít nhất cũng là vạn cân chi lực.

Mà một thốt thiên mã, thì là gấp trăm lần Liệt Mã chi lực. Bởi vì thiên mã đã thoát ly phạm tục, chính là Linh Thú, có thể ngựa đạp hư không.

"loại ta triệt để đem đệ tam trọng tu luyện viên mãn, chỉ sợ sẽ là Liệt Mã triệt để lột xác thành thiên mã thời điểm, từ nay về sau từng bước một phát triển,

đội đến đệ lục trọng viên mãn chỉ kịp, liền có thể chính thức có được một thốt trường thành thiên mã chỉ lực."

Vũ Hằng trong nội tâm so sánh, lập tức lại nghĩ tới Khương Du: "Nàng cũng không tu luyện thiên mã công lao, trong đó có lẽ có thiên mã công lao không trọn vẹn nhân tố tại. Bất quá thiên mã mạnh mẽ hơn Phi Hùng gấp mấy lần, mặc dù lục trọng thiên mã công lao, cũng so với Bạch Ái Tông thất trọng Phi Hùng công lao mạnh mẽ. Xem ra Khương Du nàng tu luyện cũng không phải Phi Hùng công lao!"

Giờ khắc này, Vũ Hằng đột nhiên đối với thân phận Khương Du có chút tò mò. Hẳn vốn cho là Khương Du chỉ là Bạch Ái Tông một cái tương đối được coi trọng Nội Môn đệ tử, hiện giờ xem ra, chỉ sợ cũng không phải đơn giản như vậy.

Ngày thứ hai, La Thắng đứng hẹn tới, bất quá tới lại không chỉ là hán một người, còn có một cái trung niên nam tử, rõ ràng là cùng hán từng có quan hệ vị Bạch Ái Tông kia Ngô chấp sự.

Cửa sân lúc trước, Vũ Hằng sắc mặt bình tĩnh, mục quang lại giống như sắc bén dao găm đồng dạng rơi vào La Thắng thân.

La Thắng bị Vũ Hằng ánh mắt nhìn trong nội tâm phát lạnh, nhưng lập tức âm thầm tức giận, mặt mạnh mẽ lộ ra nụ cười: "Vũ công tử, vị này chính là ta cho người kéo tới khách hàng, người sẽ không để tâm chứ!"

"Việc buôn bán cùng ai làm đều đồng dạng!"

Vũ Hằng thu hồi ánh mắt, ra cửa sân đi đến ngoại viện. Đây ngoại viện cùng Dược Viên liền cách một cánh cửa, nơi này hai bên phân biệt có ba gian gian phòng, trong đó một gian trở thành này Dược Viên hộ vệ nơi ở, mặt khác năm đang lúc tắt bị Vũ Hằng trở thành nhà kho sử dụng.

Đẩy ra cửa một gian phòng, từng ngum phong kín vạc lớn hiện ra đang lúc mọi người trước mắt, tổng cộng mười vạc.

La Thắng thấy nhãn tình sáng lên, đi vào gian phòng, mở ra một ngum vạc lớn, mùi thơm ngát lập tức phiêu đẳng mà ra. Hán lấy ra một cái Tu Di túi, đem từng ngum vạc lớn chứa vào trong đó, lúc này mới trở lại, đem thừa năm mươi mai Vinh hằng Thanh Đồng tệ giao cho Vũ Hằng.

"Vũ Hằng, ta Bạch Ái Tông lấy một trăm Vinh hằng Thanh Đồng tệ sinh người vì dược nông, đây là năm mươi Vinh hằng Thanh Đồng tệ, vì tiền đặt cọc, cùng ta rồi đi!"

Ngô chấp sự mang theo nhân nhạ nụ cười, một bộ cao cao tại bộ dáng, trong tay cầm một cái túi, bên trong là năm mươi mai Vinh hằng Thanh Đồng tệ.

Vũ Hằng nhìn La Thắng liếc một cái, sau đó đối với Ngô chấp sự nhẹ nhàng cười nói: "Người nhất định phải sinh ta? Bất quá, ta chỗ này cũng không thu tiền đặt cọc, người muốn mời ta bao lâu, vậy cầm ít nhiều Vinh hằng Thanh Đồng tệ qua!"

Ngô chấp sự nghe vậy sắc mặt không khỏi trầm xuống: "Người cho là ta Bạch Ái Tông hội lẫn người!"

"Vết xe đổ!" Vũ Hằng bay thẳng đến Dược Viên đi đến: "Ta khuyên người hay là không muốn sinh ta đây hảo, có năm Nguyên Linh Dịch, có ta không có ta đều đồng dạng. Các người cho dù sinh ta, cũng phải không được năm Nguyên Linh Dịch!"

Vũ Hằng trực tiếp rất, muốn năm Nguyên Linh Dịch, có thể, cầm Vinh hằng Thanh Đồng tệ đến mua. Muốn người lại muốn Vinh hằng Thanh Đồng tệ, vọng tưởng!

Ngô chấp sự vẻ mặt âm trầm: "Vũ Hằng, người nên hiểu rõ ràng! Nếu người đáp ứng ta, ta có thể đem ta danh một cái danh ngạch lấy ra, trực tiếp đưa người nhập ngoại môn!"

"Ngựa tốt không ăn đã xong! Trương Dương, tiễn khách!" Vũ Hằng cũng không quay đầu lại, tiêu thất ở trong Dược Viên.

"Lẽ nào lại như vậy!"

Ngô chấp sự tay áo hất lên, bên cạnh ghé đá trực tiếp bùng nổ.

Trương Dương thấy như rồng mây, trầm giọng nói: "Ngô chấp sự, kính xin tự trọng, nơi này có thể không phải Bạch Ái Tông!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Tài nguyên cuộn cuộn

Ngô chấp sự nghe xong không khỏi sắc mặt một xanh một trắng, cuối cùng phát tay áo mà đi.

La Thăng đối với Trương Dương áy náy cười cười, sau đó đuổi theo.

Bên trong nhà gỗ, Vũ Hằng khoanh chân mà ngồi, cau mày.

"La Thăng chính là Bạch Dương Thành tam lưu thế gia La gia thân truyền đệ tử, nếu nói là vì treo cành cây cao, đem năm tin tức về Nguyên Linh Dịch đưa Bạch Ái Tông cũng là có thể, nhưng không phải là vị Ngô chấp sự kia."

Vũ Hằng nội tâm nghi hoặc trùng điệp, Ngô chấp sự tên là Ngô đức, mặc dù là tạp dịch điện chấp sự, có thể luận địa vị, với tư cách là Nội Môn đệ tử La Thăng cao hơn một bậc. Rốt cuộc, La Thăng mới mười tám tuổi, còn rất có tiềm lực. Mà Ngô đức đã năm qua bốn mươi, tiềm lực gần như hao hết.

Lúc này hần chợt nhớ tới lúc trước chấp sự trước điện một màn kia, lúc ấy Ngô chấp sự bên người thế nhưng là có Nội Môn đệ tử vây quanh, hơn nữa rất có lấy lòng ý tứ.

"Xem ra Ngô này đức thân phận cũng không đơn giản, khó trách có thể tại chấp sự điện làm mưa làm gió nhiều năm như vậy, những quân sự khác cũng chỉ là mở một con mắt nhắm một con mắt!"

Vũ Hằng hít sâu một hơi, lần này e rằng có chút phiền toái. Bất quá hần ngược lại không sợ hãi, lúc trước Ngô đức nhục nhã hần thời điểm là bởi vì hần lòng có cổ kỵ, mà còn toàn bộ không có sức phản kháng, cho nên mới ảm đạm không phát.

Nhưng hiện giờ bất đồng, hần không chỉ rời đi Bạch Ái Tông, đã không còn tông môn quy củ trói buộc. Càng có Vinh hăng Động Thiên với tư cách là dựa vào, lại tu luyện Long Mã Công, tu vi tiến triển cực nhanh.

"Bọn đạo chích hạng người!"

Hừ nhẹ một tiếng, Vũ Hằng không hề vì Ngô đức có nhiều việc nghĩ.

La Thăng hai người rời đi không lâu sau, Khương Du mang theo Khương Mai đi đến Dược Viên, nghe Vũ Hằng nói hôm nay chuyện phát sinh, nhất thời đôi mi thanh tú nhăn lại. Mà Khương Mai thì là vô cùng phẫn nộ: "Cái này Ngô đức thật sự là chán ghét, bên ngoài cửa làm mưa làm gió thì cũng thôi, lại vẫn dám đến địa bàn của chúng ta giương oai!"

"Ngô đức mặc dù chỉ là một cái tạp dịch chấp sự, nhưng dù sao là nội môn Trường lão chi tử, tại Bạch Ái Tông quan hệ phức tạp. Ngoại môn tạp dịch, tông môn bản thân liền không thể nào chú ý, tự nhiên cũng sẽ không đi quản lý hần!"

Khương Du lắc đầu nói, lập tức ngược lại đối với Vũ Hằng nói: "Vũ công tử, không bằng đi Bạch Dương Thành a, bên kia ta cũng có một tòa Dược Viên!"

"Đừng, đi Bạch Dương Thành, tại nơi này Bạch Ái Tông cũng không dám như thế làm càn!" Khương Mai vỗ tay nói.

Vũ Hằng không có lập tức ứng, mà là mở miệng nói: "Khương Tiểu Thư cũng biết ta hiện giờ bắt đầu tu hành, hơn nữa lại có năm Nguyên Linh Dịch, cho nên Vũ Hằng có một cái yêu cầu quá đáng!"

"Người muốn rời đi?" Khương Du liếc một cái nhìn ra Vũ Hằng nội tâm tâm tư.

Vũ Hằng gật gật đầu, không nhìn Khương Mai kia gần như muốn phóng hỏa con người, nhẹ nhàng cười nói: "Có năm Nguyên Linh Dịch, kỳ thật Phổ thông dược nông cũng đầy đủ dùng! Không nói toàn bộ Thần Châu, chính là này rộng lớn Bắc Tề đại địa, cũng là lấy vô vi tôn. Hôm nay Ngô đức sở dĩ dám mở miệng uy hiếp ta, bất quá là xem ta vũ lực thấp mà thôi. Ta nếu là nhị lưu, thậm chí nhất lưu võ giả, hần cũng không dám như thế!"

Khương Du con người sáng ngời, cũng không có chút nào tức giận ngược lại tán đồng gật gật đầu: "Đúng là như thế, thế gian mệnh mỏng, người như kiến hôi. Nhưng còn sống, tổng cần tranh được một tia sinh tồn chi địa. Lúc trước gặp người nhìn một lần thời điểm ta liền biết người chỉ tại vô đạo, chỉ là không nghĩ tới một ngày này đến mức như thế cực nhanh."

"Thế sự vô thường!" Vũ Hằng nhìn nhìn Khương Du: "Ta còn muốn cùng Khương Tiểu Thư làm một cái sinh ý, này năm Nguyên Linh Dịch, ta phụ trách phối trí, người xuất tài liệu cùng với phụ trách tiêu thụ, lợi nhuận chia 4:6, ta bốn người sáu!"

"Hào!"

Khương Du không có chút nào dây dưa dài dòng, dứt khoát vô cùng ứng, lập tức đối với bên cạnh thân Khương Mai nói: "Tiểu Mai, đem Vạn La Sơn Trang khế đất lấy ra!"

"Vâng, tiểu thư!" Khương Mai gật gật đầu, tại cổ tay phải lục sắc vòng ngọc một vòng, trong tay lập tức xuất hiện một trương khế đất.

Vũ Hằng thấy được trong mắt tinh mang lóe lên, hần không nghĩ tới, Khương Mai thân vẫn còn có một cái Tu Di vòng ngọc. Đây chính là so với Tu Di túi càng thêm cao cấp trữ vật bảo vật. Người bình thường, chính là tam lưu võ giả, thậm chí nhị lưu võ giả cũng chưa chắc có thể có được.

Thân phận Khương Du, e rằng so với hần trong tưởng tượng còn muốn kinh người!

Ngồi đến hôm nay vị kia mặt âm trầm phẩy tay áo bỏ đi La gia người, Vũ Hằng trong nội tâm nhất thời sinh ra một tia cảm giác nguy cơ. Nếu như hắn không phải tại Khương Du trong biệt viện. La gia người kia, e rằng đương trường liền trực tiếp động thủ.

"Đoạn này thời gian phối trí năm Nguyên Linh Dịch đã đầy đủ chèo chống một đoạn thời gian rất dài, kể đó:tiếp đến trọng yếu nhất hay là luyện võ. Long Mã Công đệ tam trọng ta đã luyện đến cảnh giới lô hỏa thuần thanh, mà này nhất trọng tùy cũng dĩ nhiên lĩnh ngộ, kể đó:tiếp đến chính là khổ tu, không ngừng lĩnh hội, đem thần tùy dung nhập bản thân, xuất thần nhập hóa!"

Trong nội tâm nhất định, Vũ Hằng không hề suy nghĩ nhiều, ra Động Thiên, đi đến giữa sân.

Viện này không phải Dược Viên, mà là Khương Du trong biệt viện một cái khác độc lập sân nhỏ, cảnh trí không sai, hoàn cảnh u tĩnh.

Theo đối với Nhất Mã Bình Xuyên lĩnh ngộ càng tinh thâm, hần tu luyện động tĩnh cũng càng lúc càng lớn. Tại Động Thiên nội tu đi dễ dàng đối với bên trong lĩnh được tạo thành ảnh hưởng, cho nên hần mới không thể không ở bên ngoài tu luyện.

Đại địa chấn động, cùng Vũ Hằng trái tim hợp thành nhất thể, đông đông đông động tĩnh. Hần quanh thân, sương mù bốc hơi, độ ẩm thân thể cao dọa người, đem xung quanh không khí bên trong hơi nước đều bốc hơi.

Mỗi một lần hai chân rơi xuống đất nâng lên, đều có một cổ khổng lồ Đại Địa Chi Lực dừng mãnh vào trong cơ thể, sau đó theo trái tim nhảy lên, bị đều nuốt hết tiếp theo dung nhập huyết dịch bên trong.

Mà trái tim nhảy lên, huyết dịch bị đè ép, như là hồng thủy bạo phát đồng dạng, tại huyết mạch bên trong điên cuồng vận hành, tẩy luyện toàn thân.

Đây là Đại Địa Chi Lực nhờ vào huyết dịch chảy - khắp toàn thân tới rèn luyện thân thể!

Mà Vũ Hằng thân thể sở dĩ nhiệt độ cao dọa người, chính là bởi vì khí huyết vận chuyển quá nhanh, sản sinh to lớn năng lượng tạo thành.

Thời gian dần qua, hơi nước đã lan tràn đến toàn bộ sân nhỏ, nóng bỏng khí tức tràn ngập bốn phía, để cho không khí đều nổi lên nếp uốn, cực độ vận vẹo.

Này tiểu viện bên trong nguyên bản gieo rất nhiều kỳ hoa dị thảo, lúc này cũng bị nóng bỏng nhiệt độ nướng cháy, sau đó dần dần héo rũ.

Một chiếc trà, Vũ Hằng đành chỉ tu luyện. Hần khí huyết chi lực tiêu hao quá lớn, mặc dù có liên tục không ngừng Đại Địa Chi Lực bổ sung, hiện giờ cũng kể tục vô lực lên. Nếu như cưỡng ép tu luyện đi, chỉ sợ tổn thương bản thân căn bản.

Vũ Hằng kiếp trước vì nội gia quyền tông sư, hiện giờ cũng là nội gia quyền tông sư, lại tu luyện Long Mã Công, tinh thần ý chí lại càng là dĩ vãng, đối với mình thân thể lý giải cũng hơn xa người khác, tự nhiên biết mình cực hạn ở nơi nào.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Hồ cốt dưỡng thần

Ngừng tu luyện Long Mã Công, Vũ Hằng lập tức đứng tại giữa sân, đứng thẳng Tam Thể Thức, cổ bản bồi nguyên.

Lại một chiếc trà đi qua, hần mới kết thúc công việc, sau đó trở lại trong đại sảnh bắt đầu cuồng ăn quất lên điên cuồng. Ăn là Huyết Nha Mễ, uống là nhị giai Linh thủy.

Một giờ sau, Vũ Hằng tinh khí thần khôi phục lại cường thịnh. Bất quá hần cũng không lập tức tu luyện Long Mã Công, mà là luyện Hình Ý Quyền.

Hình Ý Quyền tại rèn luyện thân thể, tích lũy khí huyết xa không bằng Long Mã Công. Nhưng ở đối với mình thân lực lượng vận dụng rèn luyện lại xa thắng người sau.

Rõ ràng lực, ám kinh, hóa lực, này ba loại kinh đạo, nói cho cùng kỳ thật chính là đối với người thể thân thể lực lượng vận dụng, hơn nữa là một loại Đăng Phong Tạo Cực vận dụng cảnh giới.

Những ngày này Khương Mai thỉnh thoảng tới thỉnh giáo hần, hai người cũng thường xuyên giúp đỡ so chiêu. Khương Mai ngoại trừ bên ngoài Long Mã Công còn tu luyện một môn tên là "mặc hoa chương" nhị lưu võ học, môn võ học này lấy linh hoạt biến hóa xưng, tu luyện tới đây công tới luyện chỉ cảnh, đôi bàn tay tựa như hồ điệp xuyên hoa đồng dạng, có thể làm được mãnh lá không dính thân.

Bất quá, môn võ học này tuy cực kỳ cao thâm, có thể Khương Mai đối với mình thân lực lượng vận dụng, lại như một tiểu hải tử đồng dạng, như vậy tình

thâm vô công bị nàng thi triển ra, nhìn như làm cho người hoa mắt, lảng lệ dị thường, có thể ở trong mắt Vũ Hằng, lại sơ hở liên tục, thế cho nên Khương Mai mỗi lần đều thua cực kỳ dứt khoát.

Bất quá, này "mặc hoa chương" lại làm cho Vũ Hằng nhớ tới kiếp trước mặt khác một môn nội gia quyền Bát Quái Chương. Bát Quái Chương cũng là lấy biến hóa xưng, quyền ngân nói nó "Hình như du long, coi như vượn thủ, ngồi như hổ cứ, chuyển giống như ung bàn", lại riêng có một chương sinh tám chương, 8864 chương mà nói.

Kiếp trước hẳn tuy sở trường Hình Ý Quyền, nhưng đối với Bát Quái Chương, Bát Cực Quyền loại nội gia quyền cũng có đọc lướt qua. Thế giới này đối với võ học truyền thừa cực kỳ trọng thị, muốn không gia nhập thế lực khác mà đạt được truyền thừa, e rằng khó chỉ lại khó.

Là lấy, điều này cũng làm hắn có đem kiếp trước rất nhiều nội gia quyền phát dương quang đại ý nghĩ.

Đương nhiên, mất những cái này hay là không tương!

Đánh hai lần Hình Ý Quyền, Vũ Hằng lúc này mới lại bắt đầu tu luyện Long Mã Công.

Ngày thứ hai, Vũ Hằng chính thức chuyển ra Khương Du biệt viện, tại Khương Mai dẫn dắt đi đến Vạn La Sơn Trang.

Vạn La Sơn Trang lưng tựa đại sơn, này sơn tên là Thái Bạch Sơn, Thái Bạch Sơn chỗ chính là Thiên Trì Sơn mạch, Bạch Ái Tông chỗ Bạch ái sơn chính là Thiên Trì Sơn này mạch một mảnh chi mạch.

Bất quá, Bạch ái sơn Chung Linh đỉnh thanh tú, chính là phong thủy bảo địa, thiên tinh khí cực kỳ tràn đầy. Mà Thái Bạch Sơn thì Phổ thông đến cực điểm, đương nhiên, đối với kiếp trước Địa Cầu sơn phong mà nói, Thái Bạch Sơn này cũng là nguy nga cao vút, cực kỳ bao la hùng vĩ.

Vạn La Sơn Trang đất đai cực kỳ rộng lớn, chừng ngàn mẫu rộng, này còn không bao gồm độ cao so với mặt biển cao tới ngàn mét Thái Bạch Sơn. Sơn trang ở trong, đồng dạng đỉnh đài lầu các vô số, đình viện sâu thẳm, càng có ruộng tốt trăm mẫu, ba mặt cao lớn tường vây vây quanh, gần như có thể được coi là là một tòa cỡ nhỏ thành trấn.

Bất quá, toàn bộ Vạn La Sơn Trang bởi vì thời gian dài không có ai quản lý, tuy đoạn thời gian trước đi qua quét dọn cùng sửa chữa, hiện giờ cũng nhiều hơn không ít gia phó, nhưng như trước hiện lộ thiếu những người này khí.

Vũ Hằng một đường đi một chút ngừng ngừng, hào hứng khá cao.

Bỏ ra hơn một giờ, đem trọn cái sơn trang đi một lần, Vũ Hằng lúc này mới tại sơn trang chính viện trong đại sảnh đã tiếp kiến quản gia cùng với hộ vệ thống lĩnh.

Quản gia kia cùng rất nhiều gia phó đều là Khương Du đưa, mà một đội mười người hộ vệ cũng là từ Khương Du chỗ đó tạm nương cái.

Quản gia là một cái khoảng bốn mươi tuổi trung niên nam tử, tên là Trương Đăng, tu vi không cao, chỉ là Trúc Cơ. Nhưng nhìn lại cực kỳ tinh thần giỏi giang, giống như là chừng ba mươi tuổi. Mà hộ vệ thống lĩnh thì gọi Khương Vũ, đang mặc hắc sắc trang phục, rắn chắc cơ bắp cao vút lên. Hắn đáng người khôi ngô, khuôn mặt nghiêm túc, không đủ nói cười, mục quang cực kỳ trầm ổn, thỉnh thoảng lộ ra lảng lệ như đao mục quang. Người này tu vi như thể nào Vũ Hằng nhìn không ra, nhưng cho hắn một loại cực kỳ cảm giác nguy hiểm.

"Trương Đăng, sơn trang này các hạng vật lẫn lộn đều giao cho người quản lý, có cái gì cần trực tiếp tìm ta. Chẳng qua hiện nay chuyện thứ nhất, đem sơn trang bằng hiệu thay đổi a, gọi Vinh hắng sơn trang. Này chính viện gọi hắng võ viện, địa phương còn lại tạm thời không thay đổi!"

Vũ Hằng không có bao nhiêu nói nhảm, trực tiếp đối với Trương Đăng nói.

"Vâng, trang chủ, lão nô lập tức đi làm!" Trương Đăng lập tức ứng, quay người liền mang theo một cái nô bộc ra đại sảnh.

Vũ Hằng ngược lại nhìn về phía Khương Vũ, ôm quyền nói: "Khương Thống lĩnh, trong sơn trang này hộ vệ chỉ trách liền đã làm phiền người. Bất quá sơn trang quá lớn, hiện giờ chủ yếu chỉ địa chính là này hắng võ viện!"

"Trang chủ không cần phải khách khí, đây là Khương mỗ chức trách!" Khương Vũ biết Vũ Hằng cùng tiểu thư nhà mình quan hệ cực kỳ thân mật, không dám lãnh đạm, vội vàng đứng dậy đáp lễ.

Vũ Hằng gật gật đầu, không hề khách sáo.

Khương Vũ Tắc là ôm quyền hành lễ về sau thối lui, nhất thời, đại sảnh chỉ còn Vũ Hằng cùng Khương Mai.

"Khương Vũ, người thật sự không bái nhập Bạch Ái Tông?" Khương Mai mở miệng hỏi.

"Được rồi, ngựa tốt không ăn đã xong! Huống chi, ta cũng thói quen một người tự do tự tại. Lúc trước ta sở dĩ trở thành Bạch Ái Tông tạp dịch đệ tử, bất quá là vì Vinh hắng Thanh Động tề mà thôi!"

Vũ Hằng nhẹ nhàng lắc đầu, hắn nói cũng là sự thật. Có Vinh hắng Động Thiên, hắn có lòng tin, mặc dù không có bái nhập những cái kia cường đại môn phái thế lực, hắn cũng có thể thăm dò võ đạo, từng bước một đi đến!

Khương Mai cau mày, muốn nói lại thôi, cuối cùng hít thở dài không có không khuyên nữa gián, ngược lại lộ ra kiểu diêm nộ cười nói: "Ngày hôm qua ta đem thiên mã công lao đệ nhất trọng tu luyện đến xuất thần nhập hóa chi cảnh, hôm nay tới còn cần hướng người thỉnh giáo đệ nhị trọng!"

Vũ Hằng nghe xong tinh tế nhìn Khương Mai liếc một cái, lập tức đứng lên nói: "Đã như vậy, kia đi luyện võ trận a!"

Khương Mai là tại chạng vạng tối rồi đi, lúc này, Vạn La Sơn Trang đã cải thành Vĩnh hằng sơn trang, chính viện cũng đã phủ lên hằng võ viện bảng hiệu.

Toàn bộ sơn trang rất lớn, bất quá trước mắt cũng chỉ có chính viện có người, còn lại mảnh lớn địa phương đều là không đặt.

Muộn, Vũ Hằng lần đầu tiên ăn vào đun sôi Huyết Nha Mễ. Này linh mễ đun sôi, mùi càng thêm hương nồng, hương vị cũng càng hảo. Hơn nữa Vũ Hằng còn phát hiện, đun sôi về sau Huyết Nha Mễ càng thêm dễ dàng bị tiêu hóa hấp thu, hoặc là nói có thể được hấp thu càng thêm triệt để. Mặc dù hần bình thường trực tiếp ăn sống thời điểm lãng phí cũng rất ít, nhưng tích lũy tháng ngày, lại cũng không thể khinh thường.

Bây giờ điều kiện, hiện giờ lại có thể mỗi bữa đều ăn vào đun sôi Huyết Nha Mễ!

Huyết Nha Mễ xuất hiện làm quản gia Trương Đăng cực kỳ chấn kinh, hần kiến thức bất phạm, rất rõ ràng Bắc Tề đại địa chi cũng không có loại này linh mễ. Bất quá, không hồ là Khương Du tự mình chọn lựa ra tới quản gia, cực hiểu chừng mực. Không chỉ kèm chế lòng hiếu kỳ của mình, lại càng là nghiêm khắc mệnh lệnh tất cả tiếp xúc qua nô bộc không được tiết Ruth chút nào.

Đối với cái này Vũ Hằng để ở trong mắt, đáy lòng phi thường hài lòng, coi như là sơ bộ đã đồng ý Trương Đăng.

Ngày thứ hai, Vũ Hằng trước ánh bình minh đăng Thái Bạch Sơn, đối mặt trời mới mọc, tu luyện Tam Thể Thức.

Từ nay về sau liên tiếp mấy ngày, mỗi ngày hần đều lên tu luyện Tam Thể Thức.

Một ngày này, Vũ Hằng mới vừa từ Thái Bạch Sơn, chợt nghe đến Trương Đăng bẩm báo, có người cầu kiến.

"La gia La Thắng?"

Vũ Hằng mục quang ngưng tụ.

"Đúng vậy, trang chủ. La Thắng còn dẫn theo một cái lão già qua, tu vi hần là rất mạnh, Khương Thông lĩnh cực kỳ thận trọng, hiện giờ cũng trong đại sảnh!" Trương Đăng lộ ra vẻ lo lắng.

"Yên tâm, bọn họ không dám thế nào!"

Vũ Hằng nhẹ nhàng cười cười, lúc này đi về hướng đại sảnh.

Không lâu sau, Vũ Hằng tiến nhập đại sảnh, lập tức liền thấy được bên tay phải ngồi lên hai người, một người trong đó chính là La Thắng, một người khác hần cũng xem qua, cũng là La gia người. Nghe Khương Mai nói, lão già này là La gia một vị tam lưu võ giả, là Bạch Dương Thành bên trong có danh tiếng tam lưu cao thủ, được xưng là Thiên Lưu kiếm La Trung.

Ngồi chủ vị, Vũ Hằng đầu tiên là hướng ngồi ở bên trái Khương Vũ ôm quyền hành lễ, lúc này mới nhìn về phía La Trung cùng La Thắng hai người, lạnh nhạt mở miệng: "La Công Tử, không biết nhị vị hôm nay đến đây có chuyện gì, nếu như là vì năm Nguyên Linh Dịch, kia đại cũng không tất!"

Tuy cực kỳ khó chịu Vũ Hằng kia lạnh nhạt ngữ khí cùng thái độ, bất quá La Thắng hay là cười mở miệng nói: "Vũ Trang Chủ, hôm nay ta cùng với gia thúc đến đây không phải là vì năm Nguyên Linh Dịch mà đến, mà là vì mặt khác một loại linh dược!"

Vũ Hằng mang theo nhàn nhạt nụ cười, không có tiếp lời.

La Thắng một hồi xấu hổ, âm thầm tức giận ngoài cũng không hề nói nhảm, thẳng vào chính đề: "Năm Nguyên Linh Dịch cách điều chế kỳ thật cũng không khó, khó khăn là trong đó chứa một loại linh dược, chính là loại linh dược này khiến cho năm Nguyên Linh Dịch hiệu quả tăng gấp đôi. Hôm nay đến đây, chính là vì loại linh dược này mà đến. Vũ Trang Chủ, người có thể yên tâm, chúng ta La gia đạt được loại linh dược này, tuyệt đối sẽ không phối trí năm Nguyên Linh Dịch."

Mặc dù biết sớm muộn muốn bại lộ, bất quá cũng không nghĩ tới lại nhanh như vậy. Vũ Hằng đáy lòng hơi hơi giật mình, nhưng lập tức khôi phục lạnh nhạt: "Các người suy nghĩ nhiều, bất quá là ta từ cái khác linh dược bên trong nhắc tới tinh hoa hỗn hợp một chỗ sau đó tiến hành tinh luyện một loại linh dịch mà thôi. Loại này linh dịch một mình sử dụng ngược lại hiệu quả không tốt, chỉ có dung nhập năm Nguyên Linh Dịch bên trong có thể phát ra chất biến."

"Này."

La Thắng do dự, trong lúc nhất thời phán đoán không ra Vũ Hằng nói chính là thật hay là giả, Khi không khỏi nhìn về phía La Trung.

La Trung hít mắt, trầm giọng nói: "Vũ Trang Chủ, linh dịch này kính xin bán một phần cho chúng ta La gia. Nếu thật là như trang chủ nói, chúng ta La gia tự nhiên sẽ không nhắc lại mua sắm sự tình!"

"Ha ha ha!"

Vũ Hằng nghe xong không khỏi cười to, lập tức thân hình một lập, nụ cười tàn đi, khuôn mặt lạnh lùng nói: "Linh dịch bán cho các ngươi, không nên bao lâu các ngươi liền có thể nghiên cứu chế tạo xuất đồng dạng linh dịch. Mặc dù không xứng bố trí năm Nguyên Linh Dịch, cũng có thể phối trí xuất cùng năm Nguyên Linh Dịch tương tự linh dịch tới!"

Sau khi nói xong, Vũ Hằng mục quang bỗng nhiên trở nên lảng lẽ, như là hai phần thần đạo đắm về La Thăng hai người: "Các ngươi La gia thật coi ta Vũ Hằng là người ngu, hoặc là nói các ngươi đã cho ta Vũ Hằng hay là phế vật đó tạp dịch đệ tử, có thể mặc người chém giết?"

La Thăng bị lời của Vũ Hằng kích thích giận dữ, nhưng bị Vũ Hằng kia lảng lẽ mục quang một nhiếp, lại há miệng nói không ra lời.

Bất quá La Trung lại lớn phần nộ lên, âm lãnh nhìn chăm chăm Vũ Hằng: "Vũ Hằng, nếu không phải ngươi dựa vào Khương Du, ngươi cho rằng ngươi có thể lớn lối đến bây giờ?"

"Bà mẹ nó ai là chuyện của ta, không nhọc các hao tâm tổn trí. Nếu như ngươi cảm thấy không công bình, cũng có thể tìm chỗ dựa!"

Vũ Hằng cười lạnh liên tục: "Muốn linh dịch không có, muốn chết có một mảnh. Nếu như cảm thấy có thể, vậy qua cảm!"

"Ngươi tự tìm chết!"

La Trung giận dữ, râu tóc vũ động, áo bào bay phát phới, phía sau hân cái ghế lại cang là trong chớp mắt hóa thành tan tành.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Rõ ràng khóa

"La Trung, tự trọng!"

Khương Vũ đứng dậy, trầm giọng hét lớn, một tay đã đặt tại bên hông chuôi đao phía trên, một cổ khí cơ đem La Trung khóa chặt.

Đối mặt La Trung uy thế, Vũ Hằng nghiêm nghị không sợ, tay áo hất lên, quay lưng đi: "Trương Đăng, tiễn khách!"

"Vâng, trang chủ!"

Ngoài cửa lớn, Trương Đăng trầm giọng đáp, lập tức đi đến đại thủ duỗi ra: "Hai vị, thỉnh!"

"Vũ Hằng, hảo, hảo, hảo."

La Trung âm hiểm cười liên tục, sau đó kéo một phát La Thăng, quay người tức đi.

Nửa ngày, Trương Đăng phản hồi, mặt lộ vẻ vẻ lo lắng: "Trang chủ, không bằng đến Khương Tiểu Thư chỗ đó tránh một chút?"

Khương Vũ lúc này cũng mở miệng nói: "Người trong võ lâm, hành sự trắng trợn. La gia mặc dù nói là võ lâm chính đạo, có thể trong thâm tâm cũng Kiên giết người cướp của hoạt động, không thể không phương!"

Bất quá Vũ Hằng lại lắc đầu, mục quang sâu thẳm nhìn về phía bên ngoài phòng trạm Lam Thiên Không: "Ta không có khả năng cả đời trốn đến Khương Du bên kia đi, bình tới tương đồ, nước tới đập đất chặn, đoạn này thời gian các ngươi cẩn thận một chút là được!"

Đối với Vũ Hằng cố chấp, Trương Đăng cùng Khương Vũ mấy ngày nay tới cũng có chỗ lĩnh giáo, nhìn nhau về sau cũng không khỏi bất đắc dĩ.

Một ngày này, Vũ Hằng rốt cục đem Long Mã Công đệ tam trọng tu luyện đến xuất thần nhập hóa chi cảnh, hai chân đứng ở đại địa phía trên, là được liên tục không ngừng hấp thụ Đại Địa Chi Lực dung nhập trong cơ thể, càng có thể làm bản thân tìm đập cùng đại địa nhịp đập trùng hợp, mụon này rèn luyện bản thân.

Loại này rèn luyện, từ trong ra ngoài, từ lục phủ ngũ tạng bắt đầu, lại gân cốt, cuối cùng vì màng da.

Đệ tam trọng tu luyện viên mãn, liền lập tức ngưng xuất một đầu thiên mã, sinh ra Long Lân, sau lưng mọc lên hai cánh. Chỉ là ngày hôm trước ngựa còn rất non nớt, cũng không ngưng thực. Bất quá dù vậy, lực lượng Vũ Hằng hòa khí huyết cũng bạo tăng gấp mười có thừa.

Nếu bàn về cân tính, khoảng chừng mười vạn cân thần lực!

Ngày thứ hai, Vũ Hằng như trước leo lên Thái Bạch Sơn, tu luyện Tam Thể Thức, cố bản bồi nguyên.

Xuống núi thời điểm, hần bỗng nhiên cảm giác không đúng. Quá an tĩnh, này trên núi thật sự quá an tĩnh!

"Thật đúng là lúc ta là bần nặc được!"

Vũ Hằng lộ ra cười lạnh, thân hình vừa chuyển, như là một cái linh hầu đồng dạng, hướng phía núi rừng thâm xứ lao đi.

Không bao lâu, hần cũng cảm giác được bốn phương tám hướng, từng đạo khí tức hiển lộ mà ra.

Rất nhanh, đứng tại một khối trên tảng đá lớn Vũ Hằng liền thấy được từng đạo hướng phía chính mình vây tới thân ảnh, tổng cộng mười người.

Đồng đạo Thanh Y võ giả thấy được loại trên Đại Thạch Vũ Hằng liền nhất thời cả kinh, nhưng lập tức phản ứng kịp: "Bị phát hiện ra, chiến quyết, muốn sống được!"

Thanh âm còn chưa rơi xuống, mười người liền lao đến. Thân hình linh mãnh, khí tượng nghiêm ngặt, không có mảy may lộn xộn, mỗi người đều khóa chặt trên người Vũ Hằng một chỗ chỗ hiểm, lẫn nhau trong đó lẫn nhau không quá nhiều đồng thời lại mơ hồ phối hợp lẫn nhau.

Hiển nhiên, đây là kinh nghiệm thực chiến phong phú võ giả!

"Gà đất chó kiểng!"

Tự Bạch Ái Tông một lần đó đến nay, Vũ Hằng lần đầu tiên phần nộ. Cười lạnh một tiếng, dưới chân một đập, Đại Thạch lập tức tan tành, cả người một tháo chạy lên, như là một đầu Mãnh Hổ chụp mồi, lóe lên đã đến ngoài năm sáu trượng, đầu gối nhắc tới, đình tại một người ngực. Cùng với thanh thúy xương bê nát thanh âm, người kia bay ngược ra ngoài, há miệng đem từng khối vỡ vụn nội tạng phun ra, người còn chưa rơi xuống đất đã không có sinh lợi.

Hai chân vừa mới rơi xuống đất, Vũ Hằng mũi chân một chút, cả người lập tức lần nữa chạy trốn ra ngoài, nhảy vào giữa đám người, song quyền đều xuất hiện, kêu rên hai tiếng, hai đạo thân ảnh bay ngược ra ngoài, ngã xuống đất không nổi.

Có thể rõ ràng trông thấy, hai người này ngực tất cả có một cái rõ ràng dấu quyền. Không có chút nào nứt xương thanh âm, càng không có xuất tiếng kêu thảm thiết. Bởi vì Vũ Hằng này hai quyền trực tiếp ám kinh bạo, trong thời gian ngắn liền đem hai người trái tim chấn vỡ, sinh cơ biến mất.

Mười người, mỗi một người đều là đem ngũ trọng cảnh giới Trúc Cơ công lao tu luyện viên mãn, tuy không thể xuất thần nhập hóa, nhưng là đã luyện được dày công tôi luyện, cả đám đều có vạn cân cự lực. Còn có mỗi người đều trải qua chém giết, có phong phú kinh nghiệm, đối phó một cái ban đầu luyện võ tay mơ, tuyệt đối tuyệt đối không sai.

Đáng tiếc, Vũ Hằng không tính vừa mới luyện võ, càng không phải là không có trải qua chém giết tay mơ.

Cho nên, trong thời gian ngắn liền có ba người bị giết, gọn gàng mà linh hoạt, không có chút nào dây dưa dài dòng!

Mà đang ở còn lại bảy người hơi sững sờ thời điểm, Vũ Hằng như Mãnh Hổ nhập bầy cừu, phía sau lưng khê dựa một sụp đổ, lập tức liền có một người kêu rên bay ra ngoài, không còn tiếng động.

Sau một khắc, Hình Ý Quyền bổ, toản (chui vào), pháo, vượt qua, sụp đổ năm loại chiêu thức bị Vũ Hằng làm ăn phát huy tác dụng vô cùng. Hình Ý Quyền bá đạo, lấy Vũ Hằng mười vạn cân thần lực, một lần liền trực tiếp đòi người mệnh.

Mười người, từ bắt đầu đến chấm dứt, liền nửa nén hương thời gian cũng chưa tới, liền đều biến thành vô số cỗ thi thể.

Vũ Hằng dùng thân hình, lỗ chân lông mở ra, trong lúc nhất thời quanh thân nóng hôi hổi.

Hơi hơi thở một hơi, hần cũng không có đi lục soát những người này thân, trực tiếp đi xuống núi.

Chuyện này Vũ Hằng cũng không nói đến đi, chỉ là để cho Trương Đăng phân phó tất cả mọi người không gặp được phía sau núi. Bất quá Khương Vũ lại từ trên người hần cảm thấy một tia còn chưa tiêu tán sát khí, nhìn ra một tia mãnh khỏe, trở nên càng thêm bắt đầu cẩn thận.

Buổi tối, Vũ Hằng tiến nhập Vĩnh hằng Động Thiên. Cự ly lần trước Huyết Nha Mễ thành thực đã qua Cửu Thiên, hiện giờ lần nữa thành thực!

Ý niệm khê động, từng miếng trái cây bay thấp hạ xuống, chất đầy toàn bộ Động Thiên thổ địa.

Đỉnh! Chúc mừng {Kí Chủ} đạt được 0.5 điểm tích lũy.

Đỉnh! Chúc mừng {Kí Chủ} tích lũy đạt được 10 điểm tích lũy, Vật phẩm đã rõ ràng khóa, thỉnh tự hành xem xét!

Máy móc thanh âm nhắc nhở vang lên, Vũ Hằng trong nội tâm giờ lên ý vui mừng, lập tức cũng bắt chấp xử lý khắp nơi đều là trái cây, trực tiếp mở ra

Giới Diện.

Lần này Giới Diện cùng dĩ vắng bất đồng, chia làm Động Thiên, hạt giống, dụng cụ, Linh Thú Tứ đại khối.

Vũ Hằng nhìn về phía Động Thiên khối, Giới Diện lập tức biến đổi.

{Kí Chủ}: Vũ Hằng (Trúc Cơ cảnh võ giả, Long Mã Công tam trọng viên mãn, này công lao vì thượng cổ Nhân Tộc đòi thứ nhất Thiên Hoàng Phục Hy thị khai sáng, vì thượng cổ đệ nhất Trúc Cơ thần công, Tam Thể Thức, Vạn Pháp Chi Nguyên, chính là rất nhiều nội gia quyền căn bản Trúc Cơ phương pháp, có thể cổ bản bồi nguyên, thông suốt kinh mạch kì huyết. Hình Ý Quyền, không trọn vẹn, thượng cổ tam đại vô thượng nội gia quyền theo nhất, Vũ Đế Nhạc Phi khai sáng, chính là Vũ Đế Quyền theo. . .

Động Thiên mặt bản vô cùng ngắn gọn, nhưng mang cho Vũ Hằng thật lớn trùng kích. Long Mã Công dĩ nhiên là Nhân Tộc đòi thứ nhất Thiên Hoàng Phục Hy thị khai sáng, điểm này không khỏi làm hấn nhớ tới kiếp trước về Nhân Hoàng Phục Hy thị rất nhiều truyền thuyết, trong đó có Long Mã lưng đeo Hà Đồ Lạc Thư, Phục Hy diễn Tiên Thiên bát quái truyền thuyết.

Tiếp tục xem tiếp, đằng sau nội dung lại càng làm hấn chấn kinh. Thế giới này vậy mà cũng có Hình Ý Quyền, hơn nữa là có Nhạc Phi chỗ khai sáng.

"Mấy năm này ta cũng đọc thuộc lòng sách sử, này Thần Châu phía trên, có rất nhiều nhân vật cùng Địa Cầu tương tự. Thế nhưng lấy trăm nhà đua tiếng vì giới, lúc trước chính là thượng cổ thời đại, Nhạc Phi người này tại Địa Cầu chính là trăm nhà đua tiếng về sau nhân vật, Hình Ý Quyền mặc dù tôn Nhạc Phi vì tổ sư, nhưng cũng không có ít nhiều chứng cứ. Thần Châu thượng cổ về sau cũng không có Nhạc Phi như vậy một vị Vũ Đế, trăm nhà đua tiếng lúc trước thượng cổ thời đại, sách sử cũng có ghi lại, Tam Hoàng Ngũ Đế, rất nhiều võ đạo cường giả, tất cả đều có ghi lại, nhưng không có Vũ Đế Nhạc Phi!"

"Chẳng lẽ thế giới này cũng có một đoạn không ai biết lịch sử? Thượng cổ tam đại nội gia quyền theo, hẳn là cùng Hoa Hạ tam đại nội gia quyền tương đồng? Không trọn vẹn. . . Địa Cầu nội gia quyền chỉ là không trọn vẹn."

Vũ Hằng trong lòng sương mù trùng điệp, suy nghĩ phân loạn vô cùng, thật lâu mới áp chế xuống, không suy nghĩ thêm nữa, ngược lại rời đi động Thiên Giới mặt.

Tiến nhập hạt giống Giới Diện, từng đạo tin tức bị bày ra mà ra.

Đã rõ ràng khóa hạt giống.

Nhân Sâm Quả thụ cây non: Duy nhất, đã hồi đoái. Nhân Sâm Quả thụ, lại danh Thảo Hoàn Đan. Chu kỳ chín ngàn năm, tức ba ngàn năm một nở hoa, ba ngàn năm một kết quả, nhiều lần ngàn năm mới được quen thuộc. Một lần kết được ba mươi trái cây, như ngày thứ ba lại mặt không tiêu hải tử tương tự, tứ chi đều đủ, ngũ quan gồm nhiều mặt. Người nếu có duyên được kia trái cây nghe một cái, là hơn được 360 tu sửa hàng năm vì; ăn một cái, phải bốn Vạn Thất ngàn năm tu vi.

Huyết Nha Mễ hạt giống: 10 điểm tích lũy một tổ, một tổ hạt giống mười miếng. Dị chủng ngũ cốc, hạ phẩm, có thể cực yếu bổ sung sinh linh huyết khí. Chu kỳ ba tháng, một tháng nở hoa, một tháng kết quả, một tháng thành thực, mỗi một cây có thể kết quả ba ngàn mai, mỗi một cái trái cây nội hàm Huyết Nha Mễ trăm hạt, một mai trái cây bao gồm Huyết Nha Mễ đầy đủ làm Phổ thông người trưởng thành ba ngày không cần thu lấy năng lượng.

Hổ Cốt Thảo hạt giống: 10 điểm tích lũy một tổ, một tổ hạt giống mười miếng. Hạ phẩm, cực yếu cường hóa cốt cách, nhiều lần phục dụng có thể thành tựu hổ cốt, chu kỳ một tháng.

Dưỡng Thần Quả hạt giống: 10 điểm tích lũy một tổ, một tổ hạt giống mười miếng. Trung phẩm, yếu kém đề thăng Tinh Thần lực, chu kỳ ba tháng, mỗi một cây nên 300 trái cây.

Hạt giống Giới Diện, ngắn gọn sáng tỏ.

Tần rõ ràng khóa hai loại linh dược hạt giống, một loại hạ phẩm, một loại trung phẩm, đều vô cùng trân quý. Đặc biệt là Dưỡng Thần Quả, vậy mà có thể đề thăng Tinh Thần lực. Muốn biết rõ người luyện võ, chỉ có võ đạo tu vi đạt tới nhất lưu, mới có thể dính đến tinh thần trình độ.

Tinh thần, chính là nhân thể thần bí nhất chỉ lực!

Hổ Cốt Thảo cũng không bình thường, lại có thể làm cho người thành tựu hổ cốt.

Lão tử lưu lại " võ Đạo Đức Kinh " ở trong có một câu, da trâu giống như thịt, long gân hổ cốt. Nói chính là muốn luyện thành như ngư giống như đồng dạng da thịt, Long Hồ đồng dạng gân cốt.

Cốt, chính là nhân thể trụ cột, giống như là một cây cung khom lưng đồng dạng. Hình Ý Quyền, đều là lấy nhân thể cốt cách là gốc rễ tiến hành lực.

Mà Thần Châu bên trong, phán đoán một người tập võ tư chất cũng thông qua sờ cốt để phán đoán. Căn cốt như thế nào, đã cơ bản phán định một người ngày sau võ đạo con đường phía trước như thế nào!

Có thể thấy Hổ Cốt Thảo trân quý.

Đáng tiếc, để cho Vũ Hằng có chút tiếc nuối chính là, này hai loại linh dược hạt giống đều cần 10 điểm tích lũy tài năng hồi đoái, mà hấn hiện giờ cũng mới

bất quá 10 điểm tích lũy mà thôi.

"Xem ra kế hoạch phải mau chóng thực hành!"

Vũ Hằng kích động, sau đó ngược lại tiến nhập dụng cụ mặt bản. Có Như ý hải oản phía trước, hẳn tự nhiên đối với cái này chờ mong không thôi.

Bất quá tiến nhập vừa nhìn, vẫn không khỏi một hồi thất lạc.

trang báo, chỉ là rõ ràng khóa một kiện Vật phẩm.

Hồ cốt dưỡng thần tử tử hồ lô: Thông Linh Bảo khí, có thể căn cứ hồ cốt dưỡng thần tử cách điều chế, tự hành chế riêng cho hồ cốt dưỡng thần tử. Có thể dung nạp mười vạn lập phương tử dịch, chu kỳ ba tháng. Hồ cốt dưỡng thần tử có thể yếu ớt bổ sung đề thăng khí huyết, tẩm bổ cốt cách Tinh Thần lực. Hồ cốt dưỡng thần tử cách điều chế: Mỗi trăm cân Huyết Nha Mễ một cây Hồ Cốt Thảo, một mai Dưỡng Thần Quả, một cây trăm năm huyết chi, một cây trăm năm nhân sâm, một mét vuông Nhất giai Linh thủy (Linh thủy đẳng cấp càng cao, chỗ nhường rượu dịch hiệu quả càng tốt. Nên Tam Lập m² tử dịch.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Phần khởi

Sau khi xem xong, Vũ Hằng ngậy ngậy cả người, lập tức trong nội tâm tuôn ra lớn lao kinh hi. một cái tử hồ lô, lại vẫn đưa tặng một Trương Linh tử cách điều chế.

Lấy động thiên nước tiểu tính, tuy nói là yếu ớt bổ sung khí huyết, tẩm bổ cốt cách Tinh Thần lực. Có thể chỉ xem cách điều chế liền biết, này hồ cốt dưỡng thần tử tuyệt đối bất phẩm. Đơn thuần hiệu quả, tuyệt đối so với đơn thuần phục dụng Hồ Cốt Thảo cùng Dưỡng Thần Quả tới cường đại.

Thế nhưng, sau khi thấy mặt hỏi giá cả, Vũ Hằng không khỏi nở nụ cười khổ: "Đáng tiếc, quá mắc, lại muốn 100 điểm tích lũy hỏi giá một cái, hơn nữa còn là tính duy nhất."

Mà ở hồ cốt dưỡng thần tử hồ lô phía trên Như ý hải oản cũng là như thế, tính duy nhất, đã không thể lại hỏi giá!

"Điểm tích lũy a điểm tích lũy!"

Mang theo nồng đậm chờ mong ý tứ, Vũ Hằng tiến nhập Linh Thú Giới Diện. Bất quá Giới Diện trống rỗng, không có cái gì rõ ràng khóa.

Cũng chính là, lần này tổng cộng rõ ràng khóa hai loại linh dược hạt giống, còn có một kiện thông Linh Bảo khí.

Đóng Giới Diện, mặc dù lấy Vũ Hằng hiện giờ tâm cảnh cũng không khỏi qua một lúc lâu mới bình phục lại, sau đó bắt đầu trùng trị Huyết Nha Mễ.

Huyết Nha Mễ sản lượng rất lớn, bất quá hẳn tiêu hao cũng đại, cho nên cho tới nay, chỉ có 10 mét vuông Tu Di túi cũng đầy đủ sắp xếp. Thu thập xong, Huyết Nha Mễ trái cây vỏ trái cây như trước như lúc ban đầu, trực tiếp bị vùi sâu vào dưới mặt đất, trở thành linh đất chất dinh dưỡng.

Sau đó, nhìn nhìn trong không gian 60 gốc Huyết Nha Mễ cây ăn quả, Vũ Hằng nghĩ đến đem bọn họ cấy ghép đi nơi nào tương đối phù hợp.

Toàn bộ Động Thiên chỉ có một mẫu tới đại, từ bỏ Linh thủy chiếm đoạt thủy đàm diện tích, cũng chính là chừng sáu trăm mét vuông, cũng không tính đại. Hiện tại hạt giống Huyết Nha Mễ sở được đến điểm tích lũy đã hơi không thể mà tính, trừ phi đại lượng gieo trồng, bằng không thì rất khó được đến lớn lượng điểm tích lũy, có thể hết lần này tới lần khác Động Thiên thổ địa cứ như vậy nhiều!

Vũ Hằng nội tâm rất là xoắn xuýt, không biết nếu là đem Huyết Nha Mễ này cây ăn quả cấy ghép đến này hằng võ viện tới hội sản sinh cái dạng gì hiệu quả.

Bởi vì lúc trước Vũ Hằng tương trợ Khương Du chiếu cố Dược Thảo, cho nên mới đến Vạn La Sơn Trang thời điểm Vũ Hằng liền thuận tiện để cho Trương Đăng cũng ở hằng võ viện mở ra một mảnh dược viên chuyên môn tới chuẩn bị bất cứ tình huống nào!

Như thế suy nghĩ một chút, Vũ Hằng liền đi tới hằng võ viện hậu viện dược viên, suy nghĩ hồi lâu, vì vậy quyết định đem mười gốc Huyết Nha Mễ cây ăn quả trước dời trồng đi qua thửa một chút, nếu như không được, đành phải tìm phương pháp khác!

Nói cạn liền Kiền, Vũ Hằng liền vào nhập Động Thiên, đem mười gốc Huyết Nha Mễ rất cẩn thận mang ra ngoài, sau đó lại tự mình đem chúng trồng đến được viên phía trên.

Thế nhưng hắn không dùng năm Nguyên Linh Dịch tời đổ vào Huyết Nha Mễ, bởi vì kia quá chậm!

Lấy tại Phổ thông thổ địa bên trong sinh trường độ khẳng định không đuổi kịp tại Vinh hằng Động Thiên bên trong độ! Hơn nữa Huyết Nha Mễ không phải thực vật, nhất định có thể đều nhận được ở Linh thủy trực tiếp đổ vào.

Vì vậy Vũ Hằng liền đem Linh thủy trong đó đổ vào tại đã bị cây ghép Huyết Nha Mễ phía trên, một nhóm cây Huyết Nha Mễ như là thoả mãn thú con Nghênh phong pháp phối, trông rất đẹp mắt!

Xử lý tốt Huyết Nha Mễ, Vũ Hằng liền suy nghĩ một chút đem 10 cái điểm tích lũy toàn bộ đổi thành Hồ Cốt Thảo.

Bởi vì Vũ Hằng đã nghĩ kỹ, kết hợp chính mình đang tu luyện Long Mã Công, lại phối hợp Hồ Cốt Thảo rèn gân luyện thể, nhất định sẽ đạt tới không tưởng được hiệu quả!

Trước tu luyện ngoại gia công phu, tu luyện nửa lực lượng tinh thần, hết thảy đều là một cái tiến hành theo chất lượng quá trình!

Vừa nghĩ như thế, vì vậy Vũ Hằng liền một hơi đem dùng điểm tích lũy đổi lấy Hồ Cốt Thảo hạt giống toàn bộ vẩy vào Động Thiên bên trong, sau đó kẻ hết đồ vào Linh thủy, thế nhưng Vũ Hằng nghĩ cấp bách trông thấy hiệu quả, vì vậy liền đem năng lượng toàn bộ gia trì ở phía trên.

Vũ Hằng mở ra động Thiên Giới mặt, lúc này khối bên trong tham số đã cải biến.

Động Thiên: Vinh hằng Động Thiên (Nhất giai Linh thủy. Nhất giai lãnh thổ, diện tích một mẫu, thời gian so với: 10: 1.

{Kí Chủ}: Vũ Hằng.

(Trúc Cơ cảnh võ giả, Long Mã Công tam trọng viên mãn, này công lao vì thượng cổ Nhân Tộc đòi thứ nhất Thiên Hoàng Phục Hy thị khai sáng, vì thượng cổ đệ nhất Trúc Cơ thần công. Tam Thể Thức, Vạn Pháp Chi Nguyên, chính là rất nhiều nội gia quyền căn bản Trúc Cơ phương pháp, có thể cố bản bồi nguyên, thông suốt kinh mạch kì huyết. Hình Ý Quyền, không trọn vẹn, thượng cổ tam đại vô thượng nội gia quyền theo nhất, Vũ Đế Nhạc Phi khai sáng, chính là Vũ Đế Quyền theo. . .

Thấy được thành công của mình, Vũ Hằng lúc này mới thoả mãn gật đầu ra Động Thiên.

Sau khi ra ngoài, Vũ Hằng cũng không có trước sau như một tiếp tục tu luyện, mà là hơi hơi chỉnh lý một phen liền như Khương Vũ hỏi kia hằng du các cụ thể phương vị đã đi.

Muốn biết rõ, kỳ thật Vũ Hằng một mực ở chuyên tâm tu luyện, nhưng là mình cùng Khương Du hợp khai mở hằng du các hắc còn một lần đều chưa từng đi qua, chính mình một vùng tay Chương Quỹ làm thật sự là rất không phải xứng chức!

Vũ Hằng hai chân lực, bắp chân căng thẳng, như đạn pháo đồng dạng đạn bay ra ngoài, nhờ vào hai bên con đường nhánh cây lực lượng nhảy, cũng không lâu lắm liền không thấy bóng dáng.

Bạch Dương Thành là Bắc Tề tây Bắc Bộ một đại thành thị, bởi vì Bạch Dương Thành ở vào giao thông nhét nói, cho nên người lưu lượng đặc biệt lớn, thế nhưng đồng dạng tin tức truyền bá cũng là vô cùng mau lẹ!

Vũ Hằng đi đến Bạch Dương Thành, nhìn nhìn Bạch Dương Thành phồn hoa cùng tiếng động lớn ồn ào, Vũ Hằng hít hít mắt, tựa như có chút không quen, sau đó liền đường kính hướng về hằng du các chạy băng băng mà đi!

"Ồi uy, khách quan ngài khỏe chứ, là muốn đến mua năm Nguyên Linh Dịch sao?" Tiến hằng du các liền trông thấy một cái gã sai vặt bộ dáng thiếu niên hướng phía chính mình cười hi hi đi tới.

"Không có việc gì, ta chính là tới đây nhìn xem! Người còn đang bận việc đi thôi!" Vũ Hằng cho rằng những cái này làm việc lật vặt cũng biết thân phận của hắn, vì vậy cũng liền không nhiều lắm khách khí, liền khoát tay để cho hắn đi.

Thế nhưng gã sai vặt vừa nhìn Vũ Hằng cái dạng kia, sinh người cao mã đại, bộ dáng lại là cực kỳ tuấn tú, thế nhưng làm sao lại như vậy. Như vậy kiêu căng!

"Hừ!"

Hằng du các là địa phương gì? Mấy ngày gần đây Bạch Dương Thành tới chạm tay có thể bỏng địa phương!

Nhưng nhìn đối phương như thế không để ý, vì vậy gã sai vặt liền khoe miệng mang theo một vòng giễu cợt nói: "Ta nói khách quan, ngài nếu mua không nổi tựu đừng tới, đừng quấy rầy chúng ta việc buôn bán vừa vặn, chúng ta thế nhưng là rất bận rộn!"

Gã sai vặt đối với Vũ Hằng nghiêng răng nghiêng lợi nói, còn đặc biệt thêm "Bận rộn" cái chữ này khẩu âm.

Vũ Hằng nghe vậy, sững sờ, cảm tình này gã sai vặt không biết mình?

Xem ra chính mình Các chủ làm quả thực phải không quá xứng chức a.

Vì vậy Vũ Hằng đối với gã sai vặt vẫy tay, "Ngươi đi đem các người nơi này quản sự gọi tới."

Không có nghĩ đến cái này không có mất sắc gã sai vặt cứ nhiên cho rằng Vũ Hằng là muốn khiêu khích bọn họ hằng du các tới, vì vậy liền chỉ vào Vũ Hằng nói: "Hừ, chỉ bằng ngươi cái dạng này vẫn còn muốn tìm chúng ta quản sự, muốn biết rõ chúng ta quản sự thế nhưng là Khương gia. . ."

"Phanh!"

Gã sai vặt lời còn chưa nói hết, liền trông thấy Vũ Hằng vẻ mặt không vui trực tiếp một quyền phá vỡ ở bên ngoài bán lầy năm Nguyên Linh Dịch, sợ tới mức gã sai vặt lập tức xám xịt chạy vào đi thông cáo quản sự.

Chỉ chốc lát liền thấy quản sự Trương Dương gấp vội vàng đi ra, gã sai vặt còn bên người Trương Dương lắm miệng đang nói gì đó, sắc mặt của Trương Dương chính là càng ngày càng đen, người nào lại dám đi tới nơi này hằng du các tùy tiện, quả thực là không muốn sống nữa!

Bất được Trương Dương đi đến trước mặt Vũ Hằng, ngừng đầu nhìn lên, nhất thời cái gì tính tình cũng không còn!

"Vô. Các chủ!" Trương Dương lau lau trên mặt không tồn tại mồ hôi, một bên xoay người đối với Vũ Hằng nói: "Này cái gì đại phong đem ngài cho quê tới a?"

Trương Dương vừa hướng Vũ Hằng nói chuyện vừa hướng bên người gã sai vặt nháy mắt, nhưng không ngờ bên cạnh gã sai vặt đã sớm ngậy ra như phồng. Cái gì. Này cứ nhiên chính là Các chủ!

Đang tại gã sai vặt dạo chơi phía chân trời, sợ tới mức nói năng lộn xộn thời điểm, Vũ Hằng đã nhìn cũng chưa từng nhìn gã sai vặt liền từ hân bên người đi qua, cùng Trương Dương một chỗ tiến nhập hằng du trong các bộ.

Một canh giờ, Vũ Hằng từ hằng du trong các bộ xuất ra, ở bên trong hân và Trương Dương một chỗ điều chỉnh một chút năm Nguyên Linh Dịch tiêu thụ thủ đoạn.

Hân biết giống như vậy cùng loại với thực vật bồi nguyên dịch là được hoan nghênh nhất, bởi vì một ít đại gia tộc muốn bồi dưỡng được nhân tài liền phải cần rất nhiều Đan Dược.

Mà hân năm Nguyên Linh Dịch tại trình độ nhất định rất tốt thỏa mãn bọn họ đối với Dược Thảo sinh trưởng độ còn có chất lượng vấn đề!

Vì vậy, Vũ Hằng liền quyết định chọn dùng hạn định lượng tiêu thụ.

Trước, bọn họ trực tiếp tiêu thụ đối tượng là Bạch Dương Thành các đại gia tộc; tiếp theo, số lượng càng nhiều những người kia tình giống như được đại gia tộc nhất định sẽ đối với hằng du các áp dụng chèn ép chính sách, vì vậy Vũ Hằng liền quyết định mỗi ngày tiêu thụ 20 vạc năm Nguyên Linh Dịch!

Đối với gia tộc đặt hàng, cũng dựa theo thứ tự đến trước và sau nguyên tắc, tại hằng du các không có cái gọi là gia tộc thế lực! Có chỉ nhìn ngươi cho cấp không nổi Vĩnh hằng này Thanh Đồng tề!

Chạng vạng tới, Vũ Hằng trở lại hằng vũ viện.

Đi trước nhìn một chút bị dời trồng đến trên đất Huyết Nha Mễ cây ăn quả, đem đã thành thực Huyết Nha Mễ đều chứa vào Tu Di trong túi.

Sau đó Vũ Hằng lại trở về Động Thiên, hân cần nhìn xem Hồ Cốt Thảo này diệu dụng đến cùng ở đâu.

Tại Động Thiên, mười gốc Hồ Cốt Thảo đang tại tán lầy tí ti kim quang, hơn nửa kỳ diệu nhất địa phương chính là Hồ Cốt Thảo hành cư nhiên cùng gân mạch không sai biệt lắm bộ dáng.

Hồ Cốt Thảo cành lá là màu xanh biếc, tươi đẹp ướt át. Gân mạch đều là hắc sắc, hơn nữa còn có rất nhiều loại nhỏ gân mạch liền cùng một chỗ, tựa như như chân với tay như vậy.

Vũ Hằng thấp thân thể đem thành thực Hồ Cốt Thảo toàn bộ thu vào, sau đó lại đổ điểm Huyết Nha Mễ hạt giống, liền ra Động Thiên.

Trong phòng, Vũ Hằng quay quanh trên giường, nhìn trước mắt một cây Hồ Cốt Thảo liền không thể chờ đợi được đem nó ngâm vào trong miệng.

Hồ Cốt Thảo là có thể trực tiếp ăn sống, hơn nữa hiệu quả đặc biệt bá đạo, thế nhưng đây đối với Vũ Hằng mà nói đều không coi vào đâu!

Hồ Cốt Thảo mới vừa vào trong miệng, liền bị Vũ Hằng móm, một tia mang theo mát lạnh đau khổ ý trong chớp mắt tràn ngập tại trong miệng Vũ Hằng, sau đó những cái kia chất lỏng theo thực quản tiến nhập Vũ Hằng dạ dày bên trong.

Không cần thiết một hồi, Hồ Cốt Thảo liền sinh ra tác dụng, Vũ Hằng hiện thân thể của mình bắt đầu nóng lên, không phải muốn chút gas huyết như vậy vô cùng trực tiếp nóng, giống như là muốn thiêu tẩn máu của mình đồng dạng!

Hồ Cốt Thảo nóng là ngay cả mạng này gân mạch cũng nóng lên, mà xương cốt toàn bộ đều là đau đớn vô cùng như là bị đè ép đồng dạng! Toàn thân

cao thấp đều là gân mạch cùng xương cốt bên trong đều giống như bị hòa cho tràn ngập!

Vũ Hằng cảm giác chính mình phun ra trong hơi thở đều ẩn chứa này vô tận nóng ý!

Không biết qua bao lâu, Vũ Hằng mới chậm rãi mở ra chính mình hai mắt nhắm chặt, toàn thân cao thấp cũng đã bị dơ bẩn cùng mồ hôi chỗ thấm đẫm, tuy Vũ Hằng đã bị đau đớn tra tấn vô cùng mệt mỏi, thế nhưng Vũ Hằng lại cảm giác tinh thần của mình hết sức phấn khởi!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Bằng Cơ Ngọc Cốt

Ánh mắt của hắn so với trước kia cũng càng sáng lên một chút, nổi bật lên Vũ Hằng càng giống là một cái Bạch Diện Thư Sinh mà không phải một cái vô đạo cao thủ!

Vũ Hằng nắm chặt mình một chút tay, cảm giác trong thân thể lao nhanh cuồng bạo khí tức, rất hài lòng nở nụ cười một chút. Tân bút thú các Ww W. | Blqug El. org

Đơn giản đem trên người mình dơ bẩn rửa sạch, Vũ Hằng liền bắt đầu chính mình hằng ngày ngồi xuống.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vũ Hằng liền đi Thái Bạch Sơn phía trên tu luyện Tam Thể Thức.

Một canh giờ, nắng gắt cũng bắt đầu trở nên nóng bỏng, Vũ Hằng liền nhảy lên đến hằng võ viện luyện võ trường, tu luyện Long Mã Công thêm với bên ngoài nắng gắt nhiệt độ, nhất định sẽ làm cho chính mình tu luyện làm ít công to được!

Nghĩ như vậy, Vũ Hằng liền bày ra bình thường tu luyện Long Mã Công thế đứng, Nhất Mã Bình Xuyên! Vũ Hằng sức eo lực chân không thể tầm thường so sánh, đơn giản đứng ở nơi đó, làm cho người ta có dũng khí phảng phất như thế nào cũng đẩy không ngã cảm giác bị thất bại!

Vũ Hằng Long Mã Công đệ tam trọng đã viên mãn, tu luyện ra một cái tạm thời vẫn không được hình thiên mã, thế nhưng chỉ cần tu luyện tới Long Mã Công đệ lục trọng, Vũ Hằng tin tưởng mình nhất định có thể tu luyện ra một cái ngạo thế hoàn vũ thiên mã tới!

Long Mã Công đệ tứ trọng! Múa đao thúc ngựa!

Vũ Hằng nhắm mắt suy nghĩ lấy Long Mã Công đệ tứ trọng chiêu thức, một thốt chưa thành tánh Tiểu Thiên mã phi tri mà đến! Dù cho Tiểu Thiên này ngựa nhìn nhìn không có Liệt Mã như vậy có thị giác trùng kích cảm giác, thế nhưng cũng đồng dạng không thể khinh thường, bởi vì thiên mã dù sao cũng là Liệt Mã tiến hóa mà đến, so với Liệt Mã, thiên mã đẳng cấp không thể nghi ngờ càng cao!

Rống!

Một tiếng rống giận vang lên, thiên mã trực chỉ Vũ Hằng va chạm mà đi!

Để cho Vũ Hằng cảm giác màng nhĩ của mình đều nhanh cũng bị bị phá vỡ! Thế nhưng Vũ Hằng lại không dám chút nào động dậy, bởi vì hôm nay ngựa tinh thần công kích mà không phải tốt như vậy chịu được!

Thăng đến một cổ nhiệt lượng từ dưới đất một mực truyền tới trái tim, lại còn đã đạt thành một cái hài hòa giai điệu, nhịp điệu, Vũ Hằng biết, đây là bởi vì Nhất Mã Bình Xuyên viên mãn, Long Mã Công mang cho chính mình chỗ tốt: Trái tim cùng đại địa cộng minh!

Vũ Hằng nhắm mắt làm ăn xuất một quyền, quyền phong mang theo một tia tàn ảnh còn có nóng bỏng hỏa chột lóe lên, thế nhưng tại hằng võ viện một cái trăm năm đại thụ lại cứ như vậy bị chặt đứt! Hơn nữa là nó cây mà đoạn, tuyệt tự vị trí chỉ có một tia đen tiêu dấu vết!

Vũ Hằng cảm thụ Long Mã Công này đệ tứ trọng bá đạo, đồng thời cũng phát hiện ra Hổ Cốt Thảo mang đến cho mình biến hóa, Vũ Hằng nhảy bén hiện chính mình gân mạch mở rộng, gân mạch mở rộng ý vị này là như thế nào?

Ý vị này là, có thể dễ dàng tha thứ càng nhiều nhiệt huyết sôi trào! Một cái võ giả có đôi khi càng nhiều là cần phải có một cái cường tráng thân thể, mà này phong phú lượng HP chính là đây hết thảy đích căn nguyên!

Thế nhưng gân mạch không phải căn bản nhất, căn bản nhất chính là, Vũ Hằng hiện xương cốt của mình thay đổi!

Vũ Hằng thông qua nội thị hiện chính mình xương cốt phía trên mơ hồ có hắc tuyến Triền Nhiều cùng kim quang lấp lờ, này hắc tuyến cùng Hồ Cốt Thảo phía trên đồng xuất một triệt!

Vũ Hằng hiểu ý cười cười, xem ra Hồ Cốt Thảo này quả nhiên danh bất hư truyền!

Cùng với chính mình tu luyện, Vũ Hằng hiện chính mình thiên mã rõ ràng so với trước kia càng thêm cô đọng, trên người bạch sắc mao bắt đầu có tầng trường xu thế, hơn nữa trên đầu cơ giáp cũng càng thêm trong sáng hóa, ngay tiếp theo thiên mã trên người cánh cũng là càng thêm chắc chắn, thấy được tiến bộ Vũ Hằng lại càng là có động lực tiếp tục tu luyện!

Ước chừng qua ba bốn canh giờ, Vũ Hằng mới chậm rãi từ tu luyện bên trong tỉnh táo lại, lần này tu luyện so với dĩ vãng thời gian càng hơi dài một chút, thế nhưng cũng đồng dạng so với dĩ vãng thu hoạch càng nhiều.

Vũ Hằng nhếch môi chậm rãi nở nụ cười, mà liền từ Tu Di trong túi lấy ra Huyết Nha Mễ của mình bắt đầu ăn, tuy Huyết Nha Mễ không thể thỏa mãn khẩu vị của mình, thế nhưng nó có thể bổ sung chính mình khí huyết, mỗi lần tu luyện xong liền ăn nó đã đã trở thành Vũ Hằng lệ cũ!

Hồi lâu sau, Vũ Hằng liền đi đại sảnh hô Trương Đăng để cho đầu bếp nữ làm nhiều điểm đồ ăn mang đến phòng của mình, sau khi ăn xong, Vũ Hằng liền một đầu chui vào Động Thiên bên trong.

Vũ Hằng tự nhiên có bản thân suy nghĩ, hẳn nghĩ đến, nếu như một mực bán ra năm lời của Nguyên Linh Dịch, kia tất sẽ dẫn đến hàng du các tri trệ không tiến, hơn nữa những cái kia Luyện Dược Sư nhóm cũng nhất định sẽ bắt chước thủ pháp của mình chế tạo ra càng nhiều bồi nguyên thuốc được!

Luyện Dược Sư, danh như ý nghĩa chính là chuyên môn luyện dược, những Luyện Dược Sư này là võ đạo tu luyện bên trong một cái đặc biệt đoàn thể, bọn họ có lẽ võ đạo trình độ chẳng ra gì, thế nhưng có thủ đoạn cao luyện dược trình độ, không thể nghi ngờ là so với chính mình là một cái võ đạo cao thủ muốn ăn hương nhiều!

Bởi vì Luyện Dược Sư là một cái rất nhiều chức nghiệp, vô số đại gia tộc đều cần Luyện Dược Sư, hơn nữa người của Luyện Dược Sư tế quan hệ cũng rất là cường đại, cho dù bản thân lực lượng không đủ, thế nhưng chỉ cần mình hậu trường đủ cứng là được rồi!

Đương nhiên, cũng không phải là người nào cũng có thể Khi trên Luyện Dược Sư, Luyện Dược Sư trước liền cần phải có một cái cường đại sư phụ dẫn dắt, tục ngữ vẫn, sư phó lĩnh vào cửa, tu hành tại cá nhân!

Tiếp theo chính là gia tộc cung cấp luyện dược tài liệu, không có ai từ nhỏ chính là luyện dược thiên tài, cho nên bọn họ cần một lần một lần rèn luyện tài năng từng bước phát triển, nếu như không có phong phú luyện dược tài liệu, đó cũng là lấy gió trúc mà mức nước công dã tràng!

Nghĩ đến đây, Vũ Hằng nở nụ cười, chính mình kiếp trước thân là y dược thế gia người, làm sao có thể sẽ không luyện dược đâu này? Quả thực là chê cười!

Vũ Hằng suy nghĩ một chút, nếu như quang luyện tập võ đạo, tới trình độ nhất định này gân mạch cùng xương cốt sẽ chịu không nổi, hơn nữa thân thể của mình cũng sẽ chịu nhất định tổn hại, rốt cuộc Long Mã Công là như vậy bá đạo!

Cho nên Vũ Hằng liền nhất định phải điều chế xuất ôn hòa bồi nguyên phương, mà bồi nguyên phương đặc điểm chính là ôn hòa không bá đạo, rửa sạch gân mạch! Trong ngoài kết hợp có thể nói là làm ít công to!

Vũ Hằng suy nghĩ một chút kiếp trước bồi nguyên phương, kỳ thật gọi là trúc linh dịch cách điều chế: Năm mươi năm phần linh châu quả mười cái; ba mươi năm phần tây tùy thảo mười khối; còn có cái gì cây cửu lý hương thảo. . . Đều là nhu yếu phẩm.

Bất quá nếu như tại thế giới khác đó là đương nhiên cách điều chế cũng phải cải biến một chút, Vũ Hằng quyết định thêm một chút Linh thủy còn có Huyết Nha Mễ tiến vào, rốt cuộc Linh thủy tại năm Nguyên Linh Dịch bên trong tác dụng cơ hồ là không thể thay thế, kia tại trúc linh dịch bên trong tác dụng khẳng định cũng là không thể khinh thường.

Vũ Hằng để cho hạ nhân mua xứng trúc linh dịch cần có liền tiến vào trong phòng, Vũ Hằng đầu tiên là đem Dược Thảo toàn bộ lập, sau đó triệu hồi ra Huyết Diễm Hồng Lô của mình.

Tuy Huyết Diễm Hồng Lô là mình đang tu luyện Long Mã Công thời điểm sinh ra, thế nhưng bởi vì trên người Huyết Diễm Hồng Lô có bản thân khí cơ, hơn nữa càng trọng yếu hơn là hoá lò bản thân liền có loại trừ tạp chất tác dụng.

Vũ Hằng vận khởi Long Mã Công, sau đó toàn thân hóa hồng, hoá lò cũng như là bị một đoàn nhiệt liệt lồng sủi đầy đồng dạng, thế nhưng kỳ thật đây chẳng qua là Vũ Hằng khí huyết mà thôi!

Vũ Hằng đầu tiên là đem một khóa linh châu quả đầu nhập hoá lò, sau đó lại đầu nhập tây tùy thảo, Vũ Hằng một bên phân ra một bộ phận Tinh Thần lực đi khống chế nó, một bên đang nhìn hoá lò bên trong động tĩnh.

Đợi đến Vũ Hằng thấy được linh châu quả cùng tây tùy thảo dung hợp cùng một chỗ, hình thành một cái đồ lục pha tạp thô ráp Đan Dược, sau đó Vũ Hằng lại đem cây cửu lý hương thảo. . . Kê hết đầu nhập, bắt đầu luyện chế ra lên.

Đợi đến Đan Dược mặt ngoài dần dần mượt mà sau khi thức dậy, Vũ Hằng lại đem một cái Huyết Nha Mễ vớt ra tiến vào, Huyết Nha Mễ này chính là vì dồi dào khí huyết, mà cùng những Dược Thảo này pha cùng một chỗ, khiến cho Huyết Nha Mễ dược tính trở nên ôn hòa lên.

Đợi đến một tia Đan Dược mùi thơm ngát tràn ngập, Vũ Hằng liền biết này trúc linh dịch hoàn thành một nửa.

Tại sao là hoàn thành một nửa? Rất đơn giản, này trúc linh dịch danh như ý nghĩa không phải Đan Dược viên thuốc mà là chất lỏng, thế nhưng hiện tại Vũ Hằng luyện chế ra rõ ràng vẫn là một cái Đan Dược mà thôi.

Dưới bình thường tình huống, Luyện Dược Sư nhóm nếu như muốn luyện chế đồng dạng chất lỏng, hội chọn dùng một ít tương đối thượng thừa nước suối các loại, thế nhưng Vũ Hằng không đồng nhất, hắn muốn luyện chế là trúc linh dịch, lấy Linh thủy làm chủ thể trúc linh dịch, cho nên hắn không chút do dự trên Đan Dược mặt gia nhập một giọt thanh tịnh trong suốt mang theo điểm một chút xanh biếc ý tứ Linh thủy.

Nhất thời, "Xùy~~."

Một tiếng thủy hỏa dung hòa tiếng vang từ hỏa lò bên trong truyền ra.

Vũ Hằng biết, đây là Linh thủy dần dần tại dung nhập Đan Dược bên trong, theo thời gian trôi qua, rất dễ dàng liền trông thấy Đan Dược phía trên dâng lên một đoàn sương trắng, mà Đan Dược bên trong cũng là dần dần cùng Linh thủy dung hợp, mặt ngoài trạng thái cố định trở nên mềm hoá, sau đó lại càng là trực tiếp biến thành một giọt hỏa hồng hỏa hồng chất lỏng.

Trông thấy hỏa hồng trúc linh dịch tại hỏa lò bên trong chậm rãi xoay tròn thời điểm, Vũ Hằng nhìn nhìn thời gian không sai biệt lắm, liền một cái vẫy tay, trúc linh dịch liền trực tiếp bay vào Vũ Hằng sớm chuẩn bị bạch ngọc bình nhỏ bên trong.

Vũ Hằng nhìn nhìn an tĩnh dừng lại ở trong bình trúc linh dịch liền muốn lấy chính mình trước thử một chút, vì vậy liền để cho hạ nhân tại trong phòng tắm chuẩn bị một cái trống không thùng tắm, Vũ Hằng đi sau khi đi vào, đem thùng tắm bên trong rót đầy nước, sau đó đem bạch ngọc bình mở ra, một giọt trúc linh dịch cứ như vậy đổ vào trong nước.

Trong chớp mắt nước trở nên đỏ bùng! Sóng nước lưu động mơ hồ như lửa diễm du động đồng dạng!

Vũ Hằng trong đó cởi quần áo ra tiến nhập thùng tắm, sau đó liền cảm giác một tia cảm giác mát từ ngoại đến trong thân thể tiến vào, sau đó còn không có đợi cảm giác mát tản đi liền cảm giác so với Hồ Cốt Thảo muốn ôn hòa khí tức tiến nhập thân thể, chậm chạp lại bá đạo không cho cự tuyệt!

Vũ Hằng hai mắt nhắm lại, cảm thụ này trúc linh dịch mang cho thân thể của mình bên trong cọ rửa.

Trong lúc nhất thời trong phòng lâm vào yên tĩnh, thế nhưng thùng tắm bên trong hồng sắc chất lỏng lại phản chiếu tại trên tường, hiển lộ như là du động nham tương.

Vũ Hằng ngâm một mực kéo dài mấy cái thời cơ, đợi đến Vũ Hằng từ loại băng hỏa lưỡng trọng thiên kia trạng thái xuất ra thời điểm, màn đêm đã lặng lẽ phủ xuống.

"Không nghĩ đã trời tối." Vũ Hằng thì thảo tự nói lấy tựa như khó có thể tin đồng dạng.

Vũ Hằng "Vụt" từ thùng tắm bên trong đứng lên, cúi đầu nhìn một chút thùng tắm bên trong nhan sắc đã phai nhạt, rõ ràng này trúc linh dịch chỉ có thể dùng một lần, lần thứ hai lại không có hiệu quả.

Thế nhưng Vũ Hằng đối với lần này trúc linh dịch sử dụng là tương đối thoả mãn, nhìn mình như ngọc đồng dạng cánh tay, Vũ Hằng liền biết, lần này trúc linh dịch so với chính mình kiếp trước hiệu quả tốt không chỉ nhỏ tí tẹo.

Lúc trước chính mình là Băng Cơ Ngọc Cốt, là bởi vì tu luyện Long Mã Công mang đến cho mình chỗ tốt, thế nhưng vừa nhìn bản thân bây giờ da thịt, rõ ràng nhìn kỹ liền một ít thật nhỏ gân mạch cũng có thể trông thấy, này đã sắp đạt tới Băng Cơ Lưu Ly Thể trình độ!

Cái gọi là Băng Cơ Lưu Ly Thể chính là thân thể da thịt như là Lưu Ly đồng dạng bóng loáng tỉ mỉ không có tạp chất, rất rõ ràng là bởi vì lần này trúc linh dịch lại một lần nữa loại bỏ trên người Vũ Hằng tạp chất!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Xấu hổ

Trúc linh dịch không chỉ có thể Tội thể, còn có thể loại bỏ trong cơ thể tạp chất!

Vũ Hằng đã có thể đoán được nếu như người của Bạch Dương Thành biết tin tức này, sẽ là như thế nào điên cuồng!

Ngày kế tiếp, Vũ Hằng tiến hành hằng ngày tu luyện, liền làm cho người ta đem Hằng Du Các quân sự Trương Dương hô qua, hai người một phen thương định, quyết định ba ngày sau đây ra trúc lĩnh dịch!

Lại còn tạm định một lọ một trăm Vĩnh hằng Thanh Đồng tệ, rất rõ ràng này so với năm Nguyên Linh Dịch giá cả cao hơn gấp mấy lần, thế nhưng hiệu quả tại nơi này, làm cho người ta không dám khinh thường!

Khương Du biết được tin tức này, cũng là rất ngạc nhiên lập tức liền đi Vạn La Sơn Trang. Tân 『 bút thú 』 các WwΔW. Blqug E1. org

Đội Khương Du cùng Khương Mai tiến vào sơn trang, Khương Mai liền lập tức trách trách vì vì nói muốn lôi kéo Vũ Hằng đi khua khua, thế nhưng Khương Mai không phải đối thủ của Vũ Hằng, hơn nữa lần này Khương Du cũng có chuyện mà đến, không được phép Khương Mai lỗ mắng.

"Người này trúc lĩnh dịch hiệu quả thật đúng giỏi như vậy?"

Khương Du nghe qua lời của Vũ Hằng, ngạc nhiên nói.

Muốn biết rõ, trên thị trường không thiếu Tội thể Đan Dược, thế nhưng đại bộ phận đều là đối với thân thể có hại, mà Vũ Hằng lại nói hắc trúc lĩnh dịch đúng không ven vẹo đối với thân thể vô hại, lại còn còn có thể loại bỏ tạp chất, này làm Khương Du cùng Khương Mai hai người đều ngạc nhiên không thôi, liền tiếp thở dài!

Vũ Hằng Tiểu Tiểu nói: "Ta biết các người khẳng định không tin, thế nhưng "

Vũ Hằng chuyển giọng, "Các người không ngại trước thử một chút."

Nghe xong lời này, Khương Du cùng Khương Mai liếc nhau, thử một chút?

Khó như vậy được đồ vật, Vũ Hằng cứ nhiên liền bay bổng nói câu, thử một chút?

Nghe nói như thế, Khương Du cùng Khương Mai hai người đều là hít một hơi lãnh khí, Vũ Hằng này sợ là còn có hậu thủ, liền nhìn hắc như vậy tính trước kỹ càng bộ dáng.

Chốc lát, Khương Du cùng Khương Mai hai người một người cầm lấy một lọ đã bị pha loãng qua trúc lĩnh dịch đi.

Kỳ thật gọi pha loãng cũng không chỉ như thế, bởi vì đại bộ phận người cũng không có Vũ Hằng như vậy biến thái là thân thể tổ chất, cho nên Vũ Hằng lo lắng những cái này dưới cái nhìn của hắn đã rất ôn hòa Đan Dược đối với người khác mà nói có thể là hội tạo thành lo lắng tính mạng được!

Cho nên Vũ Hằng liền đem một giọt hóa thành hai giọt, liền tương đương với bọn họ dùng đều là nửa giọt trúc lĩnh dịch.

Vũ Hằng đứng ở cổng môn đưa mắt nhìn Khương Du cùng Khương Mai xuất Vạn La Sơn Trang, vừa mới kia hai bình trúc lĩnh dịch Vũ Hằng cũng không có thu bất kỳ phí tổn.

Bởi vì hắn biết muốn tại Bạch Dương Thành này tiếp tục đội hạ xuống bằng vào chính mình vẫn có chút nguy hiểm, bởi vì rốt cuộc hiện tại chính mình trên chọc địch nhà quá nhiều.

Mà Khương Du này chính là có thể cho hắn vật che chắn người, rốt cuộc Khương Du đến bây giờ cũng còn không có nói thẳng thẳng thắn chính mình xoắn xuýt là ai, thế nhưng Vũ Hằng biết Khương Du nhất định là một đại gia tộc người, hơn nữa gia tộc tuyệt đối có thể lực! Lại còn còn không nhỏ!

Vũ Hằng đứng ở một bóng ma, nhìn nhìn dần dần chìm trời chiều, Vũ Hằng trong lòng thề: Một ngày nào đó, hắn muốn Bạch Dương Thành, thậm chí thế giới này đều đem sẽ có một phần của mình nơi sống yên ổn!

Ba ngày, Hằng Du Các vì trúc lĩnh dịch tạo thế muốn mời rất nhiều nổi danh nhìn qua gia tộc, trong lúc nhất thời phi thường náo nhiệt.

Mà Vũ Hằng với tư cách là Các chủ lúc này cũng là nhất định phải lộ diện, kỳ thật đại bộ phận gia tộc đều là không biết Vũ Hằng không có danh tiếng gì tiểu tử đã gần mấy ngày gần đây danh tiếng đang thịnh Hằng Du Các Các chủ.

Bởi vì ánh mắt của mọi người đều tại Hằng Du Các xuất sản phẩm mới cùng sau lưng hậu trường trên người Khương Du.

Nói đến Khương Du thân phận chân thật, kỳ thật nếu như Vũ Hằng thật sự muốn tra, chỉ sợ cũng có thể điều tra ra, hơn nữa nếu như chủ động đến hỏi lời của Khương Du, Khương Du khẳng định cũng là hội báo cho Vũ Hằng, bởi vì rốt cuộc không phải cái Hoàng gì phòng hậu duệ quý tộc, tương đồng với đạo bên trong người, không thịnh hành phần này che giấu.

Sáng sớm, ánh nắng trời chiếu tại trong đình viện, đột nhiên một tiếng "Két.." Phá vỡ phần này yên tĩnh, sau đó Vũ Hằng cửa phòng được mở ra, Vũ Hằng ăn mặc một thân áo đen đứng ở cổng môn, hắn có thể là nhất thời không thích ứng được quá mãnh liệt dương quang, theo bản năng híp híp mắt, hôm nay là tốt thời tiết nha.

Nắng gắt dần dần thăng chức, nhiệt độ cũng là dần dần tăng lên, mà bầu không khí cũng là dần dần bị điều động.

Trong Hằng Du Các, khắp nơi đều là một vài gia tộc người, tùy tiện lấy ra một vị tới đều là người bình thường chỗ nhìn lên tồn tại.

Vũ Hằng có thể là chịu không được quá nóng liệt bầu không khí, vì vậy nhũu mày trực tiếp hướng Hằng Du Các nội thất đi.

"Hắc, tiểu tử nguoi, đứng lại cho ta."

Đang tại Vũ Hằng hướng nội thất đi trên đường, kết quả hiện hữu một người mặc Bạch Ái Tông Ngoại Môn đệ tử trang phục đích Thanh Niên kiêu căng ngăn cản hấn. Mà thiếu niên này sau lưng đồng dạng còn vây quanh mấy cái đồng dạng Bạch Ái Tông đệ tử, đều là vẻ mặt không có hảo ý thần sắc.

Thiếu niên hai tay hoàn ngực, trêu tức và khinh miệt nhìn nhìn Vũ Hằng.

"Liên nguoi cái này phế vật cũng có thể tới cái chỗ này sao, cũng không nhìn một chút nơi này là địa phương gì, nguoi vậy là cái gì dạng mặt hàng!"

Thiếu niên một lòng nghĩ đến Vũ Hằng khẳng định vẫn là lúc trước phế vật đó, thế nhưng hay là đi tới Hằng Du Các, hấn cũng không nghĩ kĩ chính mình bao nhiêu cân lượng!

"A, tự cho là đúng."

Ai ngờ Vũ Hằng căn bản không có cảm hấn Khi chuyện quan trọng, trực tiếp đi tới, còn nhẹ bồng bênh phúng thứ hấn một chút.

"Nguoi!"

Thiếu niên nổi giận phía dưới liền mặc kệ đây là địa phương nào, lập tức liền đối với đang đưa lưng về phía mình Vũ Hằng hung hăng một quyền, quyền phong hình như có tàn ảnh xẹt qua, thế nhưng -

"Phanh!"

Bụi bặm tóe lên, chỉ có thể thấp thoáng trông thấy kia cái ăn mặc bạch sắc áo bào nhẹ nhàng thiếu niên chặt vật nằm trên mặt đất, thế nhưng ất mọi người lại quay đầu nhìn lại, Vũ Hằng đã là hảo hảo đứng ở nơi đó, thậm chí là bước chân đều chưa từng di động nửa phần.

"Nguoi! Nguoi phế vật cư nhiên cũng dám khiêu chiến chúng ta Bạch Ái Tông sao."

Trông thấy tình cảnh này, những cái kia còn dư lại Bạch Ái Tông đệ tử đều là vẻ mặt tức giận đối với Vũ Hằng giận dữ hết.

Vũ Hằng nhẹ nhàng cười cười, khoe miệng nhếch lên: "Nếu như ta là phế vật, kia bị ta đá đảo chính là cái gì? Phế vật không bằng? A, không thú vị."

Mọi người nghe vậy, hiện nay đều là xôn xao, lại dám đại phóng cuồng từ! Bạch Ái Tông thế nhưng là Bạch Dương Thành số một số hai môn phái, không nói đến thực lực thật sự là như thế nào, thế nhưng tại đây lực ảnh hưởng cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, thế nhưng không có danh tiếng gì tiểu nhân vật lại dám solo Bạch Ái Tông!

"Hắc hắc, Vũ Hằng, mọi người không biết nguoi là hạng người gì, chúng ta còn không biết sao?"

"Đúng vậy, bắt quá là cái phế vật mà thôi!"

Bạch Ái Tông đệ tử liên tiếp tiếng cười nhạo thậm chí trong khoảng thời gian ngắn đều áp đảo Hằng Du Các tiếng động lớn ồn ào thanh âm, mọi người tựa hồ cũng là ngầm hiểu lẫn nhau muốn nhìn một chút cái gọi là Vũ Hằng đến tột cùng là ngoài mạnh yếu hay là thật là có bản lĩnh.

Kỳ thật Vũ Hằng thật sự là không nghĩ tới, đến bây giờ hấn còn không có thoát khỏi "Phế vật" danh xưng, nhắc tới cũng là hấn một mực căn nhà nhỏ bé tại Vạn La Sơn Trang tu luyện, thế nhưng cái này cũng không đại biểu hấn Vũ Hằng là một dễ khi dễ được!

Vũ Hằng nhìn nhìn mọi người châm chọc cũng không có mọi người khí đích xấu hổ hoặc là nhụt chí đồng dạng chạy trốn mà là rất bình tĩnh trở về cái cười.

Thế nhưng sau một khắc tất cả mọi người bị làm kinh sợ!

Bởi vì Vũ Hằng cư nhiên một cái bước xa liền vượt đến kia vài người vẫn còn ở châm chọc Bạch Ái Tông của hấn đệ tử trước mặt, thỉnh thoảng là trực tiếp cho một cái quét nhà giữa hai chân hay là trực tiếp cho một quyền, đối phó liền phế vật cũng không bằng đồ vật căn bản không cần vận dụng Long Mã Công!

Bởi vì bọn họ không xứng!

Phanh! Phanh! Phanh!

Liên tiếp đánh bao cát thịt âm thanh cùng kia vài người Bạch Ái Tông đệ tử tiếng kêu thảm thiết không dứt tại sọt, đợi một hồi đơn phương tàn sát bữa bãi đi qua, mọi người thấy thấy cảnh tượng đều là cả kinh hít một hơi!

Tề.

Kia vài người Bạch Ái Tông đệ tử, mỗi cái đều là nằm trên mặt đất, có ôm cánh tay mà có lại là ôm bụng hoặc là cái mũi tại kia kêu khóc, mấy người trên người áo bào cũng là dính đầy bụi bặm cùng huyết tinh Khi còn có vừa mới kia bữa bãi tùy tiện bộ dáng!

Cái này xung quanh chuẩn bị xem kịch vui mọi người đều là trong mắt mang theo sợ hãi, thứ tử tất thành đại khí!

Trước không đề cập tới có thể một người solo nhiều như vậy danh Bạch Ái Tông đệ tử mà vô sự, chính là phần này có can đảm khiêu chiến tâm đều đủ để cho bọn họ khâm phục!

"Đồ hỗn trướng!"

Mọi người ở đây đều tại xem đã một khắc sẽ như thế nào sinh thời điểm, ai ngờ một tiếng quát lớn từ Vũ Hằng sau lưng vang lên!

Hèn hạ, cư nhiên làm đánh lén!

Vũ Hằng ám địa xì một tiếng khinh miệt, sau đó liền trực tiếp khom người xuống hiện lên một cái chín mươi độ để cho kia cái kẻ đánh lén chiêu thức thất bại.

Sau đó lại là hai chân trầm xuống, đầu tiên là ổn định hạ bàn sau đó liền ra quyền, quyền phong như lửa, chỗ qua cánh cư nhiên để cho không khí đều hơi hơi sinh ra một chút nếp uốn.

Sau đó kia cái kẻ đánh lén cũng là rất cực hiểm lóe lên, trốn tránh qua Vũ Hằng nắm tay.

Mà mọi người liền trông thấy Vũ Hằng cùng kia cái kẻ đánh lén chiến lại với nhau, đây là mọi người rốt cục thấy rõ kia cái kẻ đánh lén chính là lúc trước Vũ Hằng hô kia cái Lưu sư huynh!

Thật sự là tiểu nhân hèn hạ, tất cả mọi người là trong thâm tâm mặt rất khinh bỉ một bả, thế nhưng nhưng không ai nói ra.

Mọi người đều biết, Lưu sư huynh đã Trúc Cơ tứ trọng, này tại Bạch Ái Tông đều là dây thượng hảo, chính là không biết cùng này tiểu thiếu niên so sánh, hai người đến cùng chẳng biết hươu chết về tay ai?

Vũ Hằng đang cùng Lưu sư huynh đối chiến thời điểm dùng chính là Long Mã Công, Long Mã Công bá đạo vô song, đặc biệt là thiên mã chỉ lực càng làm cho Vũ Hằng lòng tin vạn phần, muốn biết rõ một thốt Liệt Mã chỉ lực cũng đã là có mấy vạn cân, thiên mã đầu này? Còn bất chợt hơn trăm lần thậm chí là hơn một ngàn lần.

Nhất Mã Bình Xuyên!

Vũ Hằng trong nội tâm quát lớn thuận tiện đánh ra một chương, nhất thời Lưu sư huynh cảm giác Trước mặt của mình đối mặt không phải Vũ Hằng mà là ngàn vạn thất lao nhanh Liệt Mã!

Lưu sư huynh trong lúc nhất thời không kiên trì nổi, liền rơi xuống hạ bàn.

Phanh!

Một cái chương phong trao qua, Lưu sư huynh "Xì... -" sau này vụt vài bước, ngực phải còn mơ hồ làm đau, hai chân mang theo một mảnh bụi bặm, thoát nhìn chặt vật không chịu nổi.

mà đảo mắt vừa nhìn Vũ Hằng lại là không chút nào động, tựa như cùng một gốc cây Thanh Tùng đứng thẳng cùng nguy son đồng dạng, cao không thể chạm!

Ai mạnh ai yếu trong chớp mắt liền biết!

Đây là Vũ Hằng! Vũ Hằng biết, hôm nay không chỉ là vì mình cùng Bạch Ái Tông ân oán, càng nhiều là như tất cả mọi người chứng minh: Hắn Vũ Hằng không phải một cái phế vật!

Mọi người thấy như hí kịch đồng dạng xoay ngược lại tình tiết, đều là phản ánh không tới, không biết tên thiếu niên thậm chí ngay cả Bạch Ái Tông Trúc Cơ tứ trọng cao thủ cũng có thể đánh một trận, thậm chí mơ hồ có thủ thắng xu thế, lại càng là cảm thấy bất khả tư nghị!

Hằng Du Các trong lúc nhất thời hãm vào không tiếng động xấu hổ hoàn cảnh.

Thế nhưng lúc này, Hằng Du Các quản sự Trương Dương lại gấp vội vàng tiểu chạy tới.

Hắn lại không phải tiên tri làm sao có thể biết vì cái Vũ Hằng gì mỗi lần qua đều tạo ngộ này một loạt hiếm thấy sự kiện. chẳng lẽ thật sự là phong thủy không tốt sao, Trương Dương một bên khăn trương địa lau mồ hôi vừa nghĩ, là không phải phải thay đổi cái địa phương trọng khai Hằng Du Các, Hằng Du Các này có vẻ như cùng Các chủ khí tràng không hợp a?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Thu hoạch rất nhiều

"Các chủ, ngài tại đây làm gì vậy đầu, mau mời tiến vào a. "

Không bao lâu, Trương Dương liền chạy tới Vũ Hằng thở hổn hển thở gấp nói.

Cái gì.

Vũ Hằng này, này thiếu niên vô tri rõ ràng còn là Hằng Du Các chủ nhân!

Này âm thanh vừa ra, trong mắt mọi người đều là kinh ngạc, thật bất khả tư nghị!

Không nghĩ tới thiếu niên này không chỉ chiến lực phi phạm, không nghĩ tới còn có như vậy một cái thực lực hùng hậu hậu trường!

"Chư vị" Trương Dương đối với đang tại mọi người vây xem chấp tay, "Vị Vũ Hằng này chính là chúng ta Hằng Du Các Các chủ, hơn nữa."

Nói nơi này, Trương Dương rõ ràng còn bán cái hấp dẫn, "Vũ Hằng Các chủ hay là năm Nguyên Linh Dịch cùng trúc linh dịch người luyện chế!"

Trương Dương chuyện đó âm điệu mạnh mẽ, thế nhưng Hằng Du Các bên trong lại là lặng ngắt như tờ.

Ai có thể nghĩ đến cái này vừa mới ít hiểu biết năm, chiến lực phi phạm còn chưa tính, là Các chủ còn chưa tính, rõ ràng còn là cái Luyện Dược Sư!

Quả thực là bất khả tư nghị, trong lúc nhất thời những mọi người đó tộc cũng bắt đầu nghĩ đến nên đi như thế nào lôi kéo Vũ Hằng, hoặc là thừa cơ lên đi thăm dò một tra bối cảnh của hắn, có thể có được hùng hậu thực lực thiếu niên nghĩ đến lại lịch nhất định không nhỏ.

Hằng Du Các đường lớn trong lúc nhất thời chính là rối loạn, tất cả mọi người là tâm tư khác nhau, đối với những mọi người đó tộc mà nói nghĩ đến chính là nên như thế nào tiếp cận Vũ Hằng, mà những cái kia người của Bạch Ái Tông lại là trong lúc nhất thời lâm vào trong hỗn loạn!

phế vật cư nhiên thực lực bây giờ so với bọn họ còn muốn cường hoành hơn, bọn họ này chưa bao giờ nghĩ tới được!

Lưu sư huynh lại càng là nghĩ chính là ai có thể biết Khi này ban đầu vẫn còn ở vì một mai Vinh hằng Thanh Đồng tề phần đầu năm năm thiếu niên trong nháy mắt thậm chí có được hơn một ngàn thậm chí là hơn vạn cái Thanh Đồng tề!

Nghĩ đến đây, Bạch Ái Tông đệ tử từng cái trong nội tâm đều tại nửa đường bỏ cuộc, mặc kệ Bạch Ái Tông thực lực là như thế nào, thế nhưng rốt cuộc hiện tại bọn họ là rơi vào trong tay Hằng Du Các a!

"Từ nay về sau, Hằng Du Các cự tuyệt hướng Bạch Ái Tông cung cấp bất kỳ Đan Dược phụ trợ!"

Ngay tại cả nhân tâm trong khác nhau thời điểm, Vũ Hằng liền ném ra những lời này, ai cũng không nghĩ tới Vũ Hằng cư nhiên trực tiếp như vậy hướng Bạch Ái Tông trở mặt!

Mọi người nhất thời xôn xao, tiểu tử này thái quá mức cuồng vọng!

Thế nhưng Bạch Ái Tông mọi người nhưng lại như là dè dặt làm thịt, mấy cái bức tức như là "Người tính cái thứ gì!", "Người phế vật vọng tưởng cùng chúng ta Bạch Ái Tông chống lại!" Về sau liền xám xịt đi!

Thế nhưng Lưu sư huynh tại thời điểm ra đi lại là lơ đãng đối với Vũ Hằng vừa nhìn, trong mắt có một tia hào quang hiện lên, thế nhưng nhưng không ai chú ý tới.

"Chúng ta cũng đi thôi."

Lúc này đang đứng ở ngoại vi xem cuộc vui một người trung niên nam nhân đối với sau lưng xem cuộc vui đang nhìn mê mẩn tới tởn nhặng nói.

trung niên nam nhân ăn mặc kháo cẩu, một thân cảm tử quần áo, đen xám pha đầu chặt chẽ buộc ở sau lưng, hết thấy đều hiện lộ người này thân phận cao quý cùng tốt đẹp chính là thân thể.

Cho dù đối mặt với người làm liú rú một mực nói qua Vũ Hằng như thế nào đi nữa sùng bái lời nói cũng là chưa từng lộ qua một tia không kiên nhẫn, ngược lại biểu hiện ra cường đại hứng thú!

Mà giờ khắc này Vũ Hằng dừng lại ở Hằng Du Các không bao lâu liền trở lại Vạn La Sơn Trang.

"Ngài trở về." Quan sự Trương Đăng bước nhanh nghênh đón nói.

"Ừ" Vũ Hằng tùy tiện một đáp.

Quan sự Trương Đăng nhìn ra Vũ Hằng lúc này cũng không phải quá nhớ nói chuyện, vì vậy liền không có quá mức quấy rầy Vũ Hằng, hầu hạ hảo Vũ Hằng ăn cơm về sau liền xuống.

Vũ Hằng nghỉ ngơi một chút về sau liền đi hằng võ viện được viên, thuận tiện cho Huyết Nha Mễ cây ăn quả đổ vào Linh thủy.

Nghĩ thầm mỗi lần đi Hằng Du Các đều gặp chuyện không may, cái này thân phận bại lộ còn không biết muốn bị bao nhiêu người mắt đỏ, vừa nghĩ đến đây Vũ Hằng nội tâm đều là lướt qua một tia không kiên nhẫn, hẳn thầm nghĩ yên lặng tu luyện, mà Hằng Du Các các mặt khác thủ đoạn cũng là vì cam đoan chính mình có thể có một cái hảo tu luyện hoàn cảnh cùng liên tục không ngừng tài nguyên!

Vũ Hằng trong nội tâm hiện lên một tia sát ý, nếu như những người kia thật sự muốn ngăn lấy lời của mình, vậy mình cũng không ngại thần căn sát thần, phạt ngăn giết phạt!

Vũ Hằng trở lại hằng võ viện, bày ra tu luyện tư thế, lần trước hẳn vừa học Long Mã Công đệ tứ trọng, Vũ Đạo Dược Mã!

Muốn biết rõ từng Công Pháp đều là càng trở về sau càng khó lĩnh ngộ, muốn học được độ khó cũng sẽ tăng lớn.

Tuy Vũ Hằng tại đệ nhất trọng đến đệ nhị trọng trong đó tu luyện thuận buồn xuôi gió thậm chí là tiến triển cực nhanh, thế nhưng cũng không đại biểu thiên phú của mình liền nhất định hảo!

Thiên phú đều là trời cao ban tặng, thế nhưng thành công lại là chính mình chiếm được được!

Như vậy nghĩ đến, Vũ Hằng liền hai mắt nhắm lại tiếp tục cảm thụ Vũ Đạo Dược Mã tinh túy!

Rầm rập!

Vạn mã bồn dâng xu thế ở bên tai Vũ Hằng nhớ tới, mà từ từ ngưng tụ thiên mã cũng là hướng về Vũ Hằng thẳng đến mà đến!

A...!

Nhen nhóm huyết điểm, thiêu đốt bản thân!

Cảm thụ cùng đại địa cộng minh, ngưng vạn mã bồn dâng thì như thế nào, ta tự sừng sững bất động!

Vũ Hằng cơ bắp kéo căng, hình như có sau một khắc muốn máu tươi đương trường đồng dạng! Mà toàn thân huyết dịch cũng ở nhanh lưu động, 'Rầm Áo Áo' hộ lý!

Trên mặt đỏ bừng, trên người bị mồ hôi thấm ướt, cơ bắp đảo mắt dần dần khô quắt hạ xuống như là từng khối hong gió thịt khô đồng dạng!

"Hô."

Không biết qua bao lâu, Vũ Hằng mới chậm rãi từ trạng thái tu luyện lui ra ngoài, thờ dài một ngụm trọc khí, nhìn mình nhanh chóng khô quắt thân thể cười khổ một tiếng liền lấy ra Huyết Nha Mễ xuất ra nhanh đến bổ sung một chút máu trên người mình khi.

Không lâu lắm, trên người Vũ Hằng cơ bắp lại tràn ngập mềm dai lực, hơn nữa khí huyết trên người so với trước càng lớn!

Trên mặt của Vũ Hằng hiện lên mỉm cười, cuối cùng vẫn có chút hiệu quả.

"Ai!"

Đang định Vũ Hằng tiểu ý không tán, liền hiện hằng võ viện lại có ngoại nhân khí cơ!

Khương Vũ chẳng lẽ là người chết sao, có người tiến nhập Vạn La Sơn Trang hẳn cư nhiên cũng không biết, Vũ Hằng trên mặt hiện lên một tia không ngờ.

Không biết nghĩ tới điều gì, Vũ Hằng khinh miệt cười cười, chẳng lẽ chỗ của ta là cái gì mèo mèo chó chó cũng có thể tùy tiện vào tới sao. A, cũng quá xem thường ta Vũ Hằng a!

Vũ Hằng nhắm chặt hai mắt ý đồ đi khóa chặt người kia khí cơ, người tập võ hô hấp trong đó đều là cùng thiên địa cộng minh, Vũ Hằng chính là lợi dụng loại này cộng minh tới tìm tòi này cái Hắc Y Nhân.

Tìm được! Nhìn khí tức tựa hồ khí huyết mười phần hơn nữa công lực không kém, mặc dù biết giảm xuống chính mình hô hấp tàn suất tới phòng ngừa Vũ

Hằng tìm đến chính mình.

Thế nhưng Vũ Hằng là ai, hần tu luyện Long Mã Công đệ tam trọng liền cho rằng cùng đại địa sản sinh cộng minh, nhờ vào đại địa lực lượng, muốn tìm được cái thân phận này không biết Hắc Y Nhân không nói chơi!

Vũ Hằng hai mắt tinh quang lóe lên, chính là một cái Vô Ảnh Thối đảo qua, đến mức tối khô kéo khéo léo!

Thế nhưng kia cái Hắc Y Nhân rõ ràng cũng không phải cái gì hàng nhập lậu, tuy hần đối với Vũ Hằng cảm giác lực cảm thấy giết mình bên ngoài sừng sốt một hồi, thế nhưng hần lập tức liền kịp phản ứng, tránh thoát một kích này.

Nhìn nhìn tránh thoát chính mình một kích Hắc Y Nhân, Vũ Hằng trong nội tâm nghĩ đến, không nghĩ được người này cũng không phải cái động tác võ thuật đẹp, ít nhất so với lần trước những người kia trình độ sợ là cao hơn rất nhiều.

Thế nhưng hần Vũ Hằng không sợ! Bình đến tướng chán, nước đến đất chặn, thần căn sát thần, phạt ngăn giết phạt!

Vũ Hằng lại là một cái ung trào đi qua, xoạt một tiếng liền nghe một cái vài bông quần áo xé rách thanh âm. Vũ Hằng trực tiếp tàn nhẫn bắt phá Hắc Y Nhân y phục!

Thế nhưng kia cái Hắc Y Nhân cũng không phải ngồi không, tại đêm tối bên trong có thể thấp thoáng trông thấy một cái Hắc Y Nhân nhờ vào cây cối hung hăng nhảy dựng trực tiếp đập Hưong Vũ hằng!

Vũ Hằng thuận tiện tựa đầu nhếch lên, vài tia đầu bị này ngoan lệ chân phong quấy nát, phiêu trên không trung.

Lợi hại! Vũ Hằng này cho người này ở dưới định nghĩa, thế nhưng hần Vũ Hằng có thể không phải tùy tiện mặc người đoán đo được!

Vũ Hằng trong mắt hiện lên một tia ngoan lệ, liền một quyền dõ dành tại người kia lòng bàn chân.

Phanh!

Hai người đều lui vài bước, còn làm vỡ nát sàn nhà, nhắc lên một mảnh bụi bặm.

Vũ Hằng lại ngẩng đầu nhìn lên, đầu còn có cái Hắc Y Nhân gì, người đã sớm chạy, xem ra này một thân chạy trốn kỹ năng vận dụng rất không sai.

Vũ Hằng lắc lắc bị chấn đập choạng tay, nội tâm thầm than lần người tuyệt không phải Phạm Phẩm. Một mặt lại cảm lấy từ trên người Hắc Y Nhân kéo xuống mang theo vết máu vài rách trăm tư.

Rất rõ ràng người này không phải muốn tới ám sát chính mình, kia cũng chỉ còn lại có một cái khả năng - hần là đến xò xét chính mình được!

Vũ Hằng cũng không tức giận, dù sao chân tướng sự tình mấy ngày nữa liền biết. Vũ Hằng trong tay dấy lên một đoàn ánh lửa, nhất thời vài rách bị thiêu đốt hầu như không còn chỉ còn lại tro tàn theo gió mà đi.

Ngày kế tiếp sớm, Khương Vũ mang theo hộ vệ trông thấy hằng võ viện phá hư trình độ, trong nội tâm quỳnh lên, thế nhưng trên mặt không nhắc tới, đối với Vũ Hằng liền ôm quyền: "Trang chủ, việc này là chúng ta sơ sẩy, thỉnh trừng phạt chúng ta!"

Nói xong liền quỳ xuống, Khương Vũ sau lưng hộ vệ trông thấy Khương Vũ quỳ xuống, liền cũng bận rộn cuống quýt quỳ xuống.

Vũ Hằng đứng ở mấy người phía trước, sờ lên cằm trầm tư, hần biết bằng vào Khương Vũ mấy người là ngăn không được kia cái Hắc Y Nhân, bởi vì cảnh giới của Hắc Y Nhân còn cao hơn Khương Vũ nhiều, thế nhưng Khương Vũ lại có thất trách chi qua, bởi vì hần lại liền Vạn La Sơn Trang tiến vào một người cũng không biết!

"Ta biết, mấu chốt sai lầm không tại các ngươi, chỉ ở tại địch nhân quá mức giao hoạt" Vũ Hằng thần nhiên nói.

Đón lấy còn nói: "Như vậy đi, bắt đầu từ hôm nay, các ngươi mỗi ngày đều phải tiến hành rèn luyện, đi theo ta một chỗ, bằng không thì sau này sẽ là bảo vệ ta các ngươi, mà không phải các ngươi bảo hộ ta, kia muốn các ngươi còn cùng làm gì dùng."

Nghe vậy, trong lòng mọi người cũng có điểm tức giận, thế nhưng bởi vì Vũ Hằng nói lại đúng là lời nói thật, cho nên chỉ có thể ghen lấy bất mãn.

Đào mất liền qua vài ngày, Vũ Hằng còn đang kiên trì Long Mã Công đệ tứ trọng Vũ Đào Dược Mã tu luyện.

"Vũ Đào Dược Mã!"

Hằng võ viện truyền đến một thân quát lớn, liền trông thấy trên người Vũ Hằng đều là khí huyết bốc hơi nhiệt khí, Vũ Hằng hiện lên trung bình tán đứng thẳng, hóp bụng ưỡn ngực, về phía trước đánh ra một quyền, trong chớp mắt không khí cũng bắt đầu bị chùng!

Lần nữa nhen nhóm huyết diễm, Huyết Diễm Hồng Lô ngay tại chính mình bên cạnh xoay tròn lấy, hoá lò bản thân nhan sắc so với mấy ngày trước đây càng thêm thuần khiết cô đọng!

Hơn nữa kia cái thiên mã cũng là lần nữa đập trên hư không hưong Hưong Vũ hằng mười phần không lưu tình đánh tới!

Những nơi đi qua, không khí đều sản sinh nếp uốn, rõ ràng mang theo thật lớn lực áp bách mà đến, thế nhưng Vũ Hằng không sợ! Liều mạng về phía trước đánh ra một quyền!

"Hô."

Hồi lâu sau, Vũ Hằng mới chậm rãi mở hai mắt ra, "Không nghĩ tới Long Mã Công vậy mà bá đạo như vậy, ta mới luyện đến đệ tứ trọng cũng đã là thực lực như vậy, nếu như đó luyện đến tầng thứ 9, kia há có thể hay không phá núi đoạn thạch sao?"

Vũ Hằng mấy ngày nay một mực ở kết hợp lấy Hổ Cốt Thảo dùng ăn, sau đó lại quả thật ăn Huyết Nha Mễ tu luyện Long Mã Công, thu hoạch rất nhiều.

Hắn đã thực dụng gốc thứ hai Hổ Cốt Thảo, uy lực đã không có đệ nhất gốc lớn như vậy, cũng không phải nói nó muốn mất đi tác dụng, mà là nói Vũ Hằng gân mạch đã nhận được ở Hổ Cốt Thảo bá đạo tác dụng!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Chấn động

Vũ Hằng phóng tầm mắt xa nhìn một cái, nhìn nhìn Khương Vũ loại hộ vệ đang tại Thái Bạch Sơn lúc trước tu luyện, thuận tiện còn có mấy cái hộ vệ tại Vạn La Sơn Trang xung quanh tuần tra, thái độ rõ ràng so với trước kia phải chăm chỉ, điều này làm cho Vũ Hằng cảm thấy rất vui mừng.

Vũ Hằng một cái nghĩ lại trong đó liền chui vào Động Thiên bên trong.

Nhìn nhìn xu hướng tăng khả quan Hổ Cốt Thảo cùng Huyết Nha Mễ, Vũ Hằng cũng là cao hứng phi thường.

Sau đó Vũ Hằng mở ra không chế mặt bản.

Bởi vì lần trước Vũ Hằng đào tạo xuất mười gốc Hổ Cốt Thảo thêm với còn có lúc trước vô cùng nhiều Huyết Nha Mễ, cho nên còn cần 8 cái điểm tích lũy hắn liền có thể hồi đoái Dưỡng Thần Quả, đến lúc sau liền có thể tu luyện Tinh Thần lực, vừa nghĩ đến đây Vũ Hằng tinh thần chấn động, sau đó lại tiếp tục tu luyện.

Đột nhiên.

Vũ Hằng bèn nhảy nghe thấy có cái Tiểu Điều tại lủ rủ kêu, tiếng kêu yếu ớt, rõ ràng nguyên khí chưa đủ, dường như là bị thương.

Vũ Hằng giương mắt vừa nhìn, nguyên lai hằng võ viện bên cạnh cây kia phía trên, ở lấy một cái toàn thân hóa hồng Tiểu Điều.

Tiểu Điều tựa ở một cái trên cành cây, trong miệng xuất một ít khó có thể ức chế đau nhức âm thanh.

Vũ Hằng một cái bước xa bay đi lên, đem chú chim non nâng tại trên tay.

Cũng là việc lạ, chú chim non chỉ cần ở trên người Vũ Hằng đột nhiên còn khôi phục một chút khí lực, muốn vùng vẫy đứng lên, bất quá vẫn bị thất bại.

Vũ Hằng nhìn nhìn Tiểu Điều, "Ha ha" nở nụ cười, đây là trời cao nhìn hắn quá nhàm chán, cho nên mới phái như vậy cái này sinh vật quá cho mình vui vẻ vui vẻ sao?

Vũ Hằng cảm thấy buồn cười, vì vậy đem Tiểu Điều nâng trên tay mang về trong phòng chuẩn bị băng bó.

Không đầy một lát, chú chim non chân phải đã bị trói lại một tầng lại một tầng vải trắng, Vũ Hằng nhìn nhìn Tiểu Điều trên đùi buộc vài bó mang mắt phải nhảy dựng nhảy dựng, không phải hắn nguyên ý như vậy buộc, thật sự là bởi vì hắn trị liệu thủ pháp không phải quá cao.

Vũ Hằng đem Tiểu Điều quán tại trên lòng bàn tay, Tiểu Điều cũng là tại vùng vẫy đứng lên, Vũ Hằng trong lúc nhất thời cảm thấy rất có cảm xúc, Tiểu Điều này quả thật cùng lúc trước chính mình đồng dạng, đều là vùng vẫy gãy chết, bất quá Vũ Hằng tin tưởng chung quy có một mảnh hắn hội bay lượn tại Cửu Thiên được!

Vũ Hằng cúi đầu nhìn nhìn hóa hồng Tiểu Điều, bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve hắn, Tiểu Điều cũng là thân mật đi từ từ tay của Vũ Hằng tâm.

Trong lúc nhất thời bầu không khí mười phần hòa hợp.

Ngày kế tiếp sớm, Vũ Hằng mở hai mắt ra đơn giản sau khi rửa mặt liền đi Thái Bạch Sơn tu luyện, đứng trên chân núi nhìn nhìn chiếm giữ ở dưới Thái Bạch Sơn Vạn La Sơn Trang, trong mắt hào quang bắn ra mà ra!

Vũ Hằng đầu tiên là tu luyện Tam Thể Thức, đang tại lúc tu luyện đột nhiên cảm giác bờ vai của mình trầm xuống, sau đó liền nghe êm tai tiếng chim hót, Vũ Hằng biết đó là tối hôm qua hán cứu chim chóc.

Khuông Vũ đám người trong lúc nhất thời hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới Vũ Hằng còn có nuôi dưỡng chym niềm vui thú.

Đội Vũ Hằng luyện công buổi sáng hảo về sau xuống núi, chú chim non một cái nhảy đáp nhảy tới tay của Vũ Hằng, hiển lộ hết sức hoạt bát.

Vũ Hằng lấy tay gầy gầy Tiểu Điều, "Cho nên ngươi lấy cái tên là gì đâu này?"

"Chít chít."

Tiểu Điều giống như là có thể hiểu tiếng người đồng dạng, hướng về phía Vũ Hằng nghi ngờ nói.

"Ha ha, đúng rồi, gọi ngươi chít chít a, dù sao ngươi như vậy thích chít chít."

Vũ Hằng lập tức liền quyết định chú chim non danh tự, Tiểu Điều không biết Vũ Hằng vì cái gì cao hứng như vậy, thế nhưng Tiểu Điều cảm thấy chỉ cần có thể dùng lại ở bên người Vũ Hằng đã thật tốt, Tiểu Điều cũng chính là chít chít vẫn còn ở tay của Vũ Hằng lòng bàn tay nhu thuận cọ xát.

Vũ Hằng trở lại hăng võ viện, liền tiến vào Vĩnh hằng Động Thiên, nhìn nhìn so với ngày hôm qua còn muốn phồn vinh một chút Động Thiên, Vũ Hằng khoe miệng lộ ra một vòng tiếu ý.

Vũ Hằng đầu tiên là dùng Linh thủy cho Huyết Nha Mễ còn muốn Nhân Sâm Quả cây non cùng Hồ Cốt Thảo đổ vào, sau đó nghĩ nghĩ, trúc linh dịch sợ là lượng tiêu thụ tốt như vậy, hẳn là rất nhanh cũng chưa có, còn muốn năm Nguyên Linh Dịch. . ., cũng phải cần đích thân hán chế tác, vì vậy liền đem một ít ý kiến thành thực trái cây cho thu vào.

Vũ Hằng suy nghĩ, không biết nên như thế nào tài năng đề thăng động thiên đẳng cấp, tương đối bây giờ Động Thiên đẳng cấp quá thấp, không gian quá nhỏ, sợ là đến lúc sau liền không thỏa mãn được Vũ Hằng võ học nhu cầu cùng chế tác linh dịch thành phẩm đều đem hội đã không còn.

Trước đem đề thăng đẳng cấp sự tình để ở một bên, Vũ Hằng đem tất cả năng lượng đều gia trì tại Hồ Cốt Thảo cùng Huyết Nha Mễ phía trên, không đầy một lát, Hồ Cốt Thảo cùng Huyết Nha Mễ đều kể hết thành thực. Thế nhưng năng lượng cùng Linh thủy cũng làm.

Sau đó Vũ Hằng dùng Như ý hải oản đi bên ngoài đựng đầy một bát to nước tiến hóa thành một mét vuông Linh thủy, Động Thiên nhất thời lại tràn ngập Linh thủy hương thơm.

Vũ Hằng thổi phồng một tay Linh thủy cho chít chít uống, chít chít sau khi uống xong, nhất thời đuôi phải tổn thương nhất thời được rồi, tăng kia tăng vài trắng bị chít chít không kiên nhẫn ném đi hạ xuống.

Hơn nữa chít chít tối biến hóa lớn chính là vốn hóa hồng mao trở nên đỏ hơn, mơ hồ có dung nham lưu động đồng dạng, trông rất đẹp mắt.

Thời điểm này Vũ Hằng tra nhìn một chút động thiên Giới Diện khối.

Bởi vì mấy ngày nay Vũ Hằng đại lượng trồng linh dược, cho nên điểm tích lũy đã từ hai phần đã tăng tới bốn phần, coi như là tiến bộ hơi đại.

Vũ Hằng thử một cái đem đại lượng Vĩnh hằng Thanh Đồng tệ kể hết đầu nhập Động Thiên, thế nhưng hiện ngoại trừ mười cái bị hấp thu ra, một cái cũng không có động tĩnh, động này thiên ai cũng mặt mũi cũng không cho!

Vũ Hằng không có cách nào khác, hán tạm thời cũng không nghĩ ra nên đi như thế nào mở rộng động thiên không gian cùng đề cao động thiên đẳng cấp.

Vũ Hằng từ Động Thiên bên trong xuất ra.

Liền hiện trên chân của mình có cái gì, sau đó cúi đầu vừa nhìn liền hiện chít chít không giống người sống nằm trên mặt đất, Vũ Hằng vội vàng đem chít chít nhặt lên, chít chít hữu khí vô lực hướng về phía Vũ Hằng kêu vài tiếng.

Vũ Hằng nở nụ cười một chút, đoán chừng chít chít là đói bụng, rốt cuộc người đều muốn ăn cơm, đâu chỉ là nhỏ như vậy một con chim nha.

Vốn đến cơm trưa thời điểm, Vũ Hằng liền dẫn Tiểu Điều đi nhà ăn.

Vũ Hằng Phong Quyền Tàn Vân đã ăn xong sâu sắc đại bộ phận cơm, liền lưu lại một ít chén cơm cho chít chít, dù sao chít chít cứ như vậy nhỏ, khẳng định ăn không có bao nhiêu.

Thế nhưng làm Vũ Hằng giật mình chính là, chít chít tự nhiên không ăn!

Chít chít chỉ biết một cái lực hướng trên người Vũ Hằng thân cận, thế nhưng một chút cũng không muốn tới gần cái bàn, càng không nói đến ăn cơm đi.

Vì vậy Vũ Hằng liền về lên một hột com com đến chít chít trong miệng, ai ngờ chít chít mang theo nước miếng phun ra, không ăn chính là không ăn, ai sợ sách cũng không mua.

Vũ Hằng ngẫm nghĩ, thật sự nếu không ăn, kia chít chít sẽ phải chết đói a.

Thế nhưng Vũ Hằng hiện chít chít một cái lực hướng trong lòng ngực của mình chui vào, trong ngực của mình có cái gì?

Vũ Hằng nhìn nhìn loạn toản (chui vào) chít chít, cười khở đem chít chít ôm xuất ra, ai ngờ chít chít rõ ràng còn cùng hắn gấp "Chít chít chít chít!"

Chẳng lẽ? Đây chim chóc là nhìn ra trên người mình khí huyết tương đối phong phú sao?

Kia chít chít sẽ không cần ăn huyết nhục của mình a?

Vũ Hằng sờ lên cái mũi, cổ quái nhìn nhìn chít chít.

"Chít chít, chít chít." Chít chít nhìn nhìn Vũ Hằng, cho là hắn hiểu ý tứ của mình liền vội vàng trong miệng hô chít chít.

Vũ Hằng suy nghĩ một chút, liền vận dụng nó Long Mã Công, chít chít lập tức giống như là rong chơi tại Liệt Diễm bên trong đồng dạng tự tại.

Sau đó Vũ Hằng liền đem chít chít ném vào bản thân Huyết Diễm Hồng Lô, chít chít liền như háo sắc đồng dạng nhào vào, sau đó liền trông thấy một cái hỏa hồng chym vây quanh hỏa lò nội bộ vòng lớn bay lên.

Đợi đến chít chít rút cục hải lòng về sau liền bị Vũ Hằng xách ra, sau đó chít chít rất nhân tính dùng cánh vỗ vỗ bụng ngủ rồi.

Vũ Hằng nhìn nhìn khá ái chít chít, Nội tâm một hồi thỏa mãn, không nghĩ tới còn có một cái Tiểu Điều chịu tại chính mình thân cận. So sánh lúc trước chít chít tiếp cận chính mình chính là nhìn ra Trên người mình khí huyết phong phú a.

Mà kia Huyết Diễm Hồng Lô là Vũ Hằng bản thân luyện hóa, là thuộc về Vũ Hằng bản thân một bộ phận, tuy không phải huyết nhục chỗ ngưng tụ, nhưng cũng là tinh khí thần bên trong khí chỗ ngưng kết mà thành, cùng người bình thường khí huyết cũng không đồng dạng, liền tương đương với là Tinh huyết của Vũ Hằng pha loãng là giống nhau!

Vũ Hằng tại uy chít chít cái ăn thời điểm, một bên Hằng Du Các cũng sinh ra một đại sự!

Bạch Dương Thành, Hằng Du Các bên trong, tụ tập rất nhiều người, từng có đến mua năm Nguyên Linh Dịch cũng có là tới mua trúc linh dịch, thế nhưng hiện tại đại bộ phận mục quang đều là trong chán đang lúc mấy ngày nay hấp dẫn.

Tại Hằng Du Các trong hành lang, có ba người kiêu căng đứng ở, hai vị trung niên nhân ăn mặc võ sĩ phục lấp, một thân khí huyết sục sôi, vừa nhìn chính là luyện nhà ông bà ngoại công lao.

Còn có một cái hình dạng bất phàm thể nhưng khí chất không thêm thiếu niên, kia hai vị trung niên nhân đối với thiếu niên mơ hồ thành ông sao vây quanh ông trắng xu thế, đưa hắn vây vào giữa, bảo hộ lấy hắn.

Tại trung niên nhân bên cạnh còn có một cái ăn mặc áo xám trang phục đích gã sai vặt, đang tại khúm núm bụng lấy một chậu hấp hổi hoa cỏ, cũng không biết làm sao vậy, cường đại từ vong khí tức bao phủ tại kia gốc hoa cỏ phía trên.

"Các người Hằng Du Các năm Nguyên Linh Dịch độc chết ta Cửu Dương thành thoảng hoa, đây nên như thế nào tính?" Chỉ thấy chính giữa thiếu niên kia kiêu căng nói.

Mọi người nghe thấy những lời này, nhất thời đều là cảm thấy bất khả tư nghị, bởi vì Cửu Dương thành thoảng hoa chính là trung phẩm linh dược!

Nó có thể tu bổ tất cả mọi người thành thoảng gân mạch, thậm chí có thể xúc tiến võ giả gân mạch cường độ, loại linh dược này cư nhiên bị năm Nguyên Linh Dịch cho độc chết?

Mọi người im lặng, cái này lại có trò hay để nhìn.

Hằng Du Các quản sự Trương Dương nhìn nhìn Lai Nhân, liền để cho bên người gã sai vặt đưa lỗ tai qua nhẹ giọng ghé vào lỗ tai hắn nói: "đi Vạn La Sơn Trang thỉnh Vũ Hằng Các chủ qua."

Gã sai vặt nghe vậy liền tục gật đầu nhanh chóng chạy tới, đi qua lần trước sự kiện, Vũ Hằng đã trở thành Hằng Du Các danh vọng cao nhất người, tuy hắn rất ít tại Hằng Du Các lộ diện, thế nhưng thế giới này từ trước đến nay cũng có thực lực người cư trên được!

"Vị công tử này" Trương Dương nhìn lại gã bất thiện, vì vậy liền đi phía trước một bước, chấp tay "Chúng ta Hằng Du Các năm Nguyên Linh Dịch chất lượng cũng là rõ như ban ngày, thế nhưng ngài lại nói là bởi vì tại chúng ta ở đây mua năm Nguyên Linh Dịch độc chết ngài linh dược, điều này cũng không khỏi rất không phải phục chúng a."

Mọi người chỉ nhìn Trương Dương nhất đoàn hòa khí cười, mặt tròn phía trên đều là nụ cười, Nếu như không phải nói chuyện những câu hùng hổ dọa người, sợ là tất cả mọi người hội đưa hắn trở thành một cái vô dụng quân sự a.

Trương Dương cười tủm tỉm đứng ở thiếu niên trước mặt, hơi hơi khom người, thấy thế nào cũng là một cái tương đối cùng khí đích thương nhân, lại không nghĩ đến này quân sự cư nhiên cũng là như thế sắc bén.

Thiếu niên tựa như bị Trương Dương thái độ sừng sốt một hồi, mà đứng tại thiếu niên bên cạnh hai vị trung niên nhân cũng là nhủ mảy.

Thiếu niên phản ứng kịp liền "Phanh" một tiếng, một chưởng đập trên thân biên cái bàn, cái bàn một góc nhất thời hóa thành bụi, mắt thấy chống đỡ không nổi đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ "Loảng xoảng Khi" một tiếng té trên mặt đất.

tất cả mọi người là chấn động, không phải này Thiên Sơn Lục Dương Chưởng sao?

Thiên Sơn Lục Dương Chưởng còn gọi là Thiên Sơn âm Dương Chưởng, hòa hợp "Kinh Dịch" bên trong Âm Dương biến hóa đoạt được.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Hỗn loạn

Thiên Sơn Lục Dương Chưởng chiêu thức thay đổi thất thường, từng chiêu hung hiểm hơn nữa nhẹ nhàng hay thay đổi thường thường làm cho địch nhân khó lòng phòng bị.

Thiên Sơn âm Dương Chưởng là Thiên Sơn Đồng Mỗ sáng chế, hậu truyền cho Hư Trúc. Bất quá thế giới này Hư Trúc đã không có ở đây, kế thừa nên Công Pháp chính là Bạch Dương Thành Lý Gia, cũng không biết Lý Gia cùng lúc trước Lý Thu Thủy có gì quan hệ.

Lý Gia là một mực nhân khẩu tràn đầy, đến thế hệ này lại càng là con cháu cả sảnh đường, bất quá Lý Gia một mực có một cái vô cùng tùy tiện cháu ruột, chính là trước mặt vị này: Lý Thương Hải!

Lý Thương Hải đi theo còn có hai người Trúc Cơ tam trọng người bảo hộ, xem ra thân phận địa vị hay là không thấp.

Mọi người thấy Hằng Du Các lại trên quán như vậy cái đại phiền toái không khỏi đứng ở bên cạnh nhìn lên đùa giỡn, trong lúc nhất thời đều quên chính mình là tới làm gì vậy rồi.

Trương Dương trông thấy Lý Thương Hải một lời không hợp liền trực tiếp thượng thủ, thăm nghĩ cái này phiền toái lớn.

Mà Hằng Du Các thuê tay chân cũng là trong lúc nhất thời đem Hằng Du Các vây được tiêu chảy không thông, nếu là tay chân muốn gánh vác tay chân chức vụ.

Thế nhưng Lý Gia kia hai vị cũng không phải ngồi không, hai người đều là tiến về phía trước một bước, đều là phóng thích chính mình áp khí, nhất thời Hằng Du Các bên trong cuồng phong gào thét, muốn biết rõ hai vị Trúc Cơ tam trọng cao thủ công lực có thể không phải tốt như vậy ngăn cản, trong lúc nhất thời Hằng Du Các đại loạn vô cùng!

Vài người thân thể hơi yếu gã sai vật trực tiếp bị cuồng phong hút lên, phốc phốc vài tiếng huyết tinh chảy như điên trực tiếp ghé vào công môn hôn mê bất tỉnh.

Mọi người đều nhìn Lý Gia như thế bá đạo cũng là có chút điểm tức giận, thế nhưng ai lo việc người đẩy không ai quản lý hẳn người ngồi trên sương, cho dù người là Hằng Du Các bị thua thiệt, đó cũng là thực lực người không đủ, chẳng trách người khác!

Trương Dương nhìn nhìn lạnh lùng xem kịch vui mọi người, trong mắt hiện lên một tia không ngờ, nhưng là không nói gì.

Thế nhưng lúc này nhưng theo giữa đám người cho ra một cường tráng đại hán, thân cao ước chừng một mét cửu, mặt chữ điền lạc má, vẻ mặt gian nan vất vả, đang mặc vài thô áo gai còn có giấy rom, đó có thể thấy được người này cũng không phải cái mọi người gì tộc ra, ngược lại giống như là bị lưu vong đồng dạng.

"Các ngươi đều làm khai mở, để ta sẽ đi gặp hẳn!"

Đại hán đẩy ra đám người, ngang xoải bước hướng đi Lý Thương Hải, lại còn đứng ở trước mặt của hắn.

"Ngươi tiểu tử này, hành sự lớn lối như thế đánh đá, sớm muộn có một ngày sẽ bị tính cách của mình làm hại!"

Lý Thương Hải nghe lời này, khí địch thẳng run, hai tay nắm chắc, nghiêng răng nghiêng lợi, "Ngươi tính cái thứ gì, lại dám mà nói không phải của ta! Quả thực là thiên đại chê cười, ta không dùng tay liền có thể như bóp một con kiến đồng dạng bóp chết ngươi!"

"Tiểu tử tùy tiện!"

Đại hán kia cũng là một cái ngay thẳng tính tình, vốn định lấy chính mình khích lệ giới có thể cho Đại Thiếu Gia này buông tay, không có nghĩ rằng vẫn còn bị hán cho châm chọc lại còn uy hiếp!

Vì vậy đại hán trực tiếp một quyền đánh hướng Lý Thương Hải mặt! Quyền phong mang theo một tia ngoan lệ trực tiếp lướt qua gò má của Lý Thương Hải, Lý Thương Hải hướng lại một trốn, trực tiếp đề cho Lý Gia kia hai người cung phụng lên, chê cười xuất ra đánh nhau nếu như mình lên sân khấu, sao còn muốn nuôi dưỡng cung phụng làm chi!

Trương Dương trông thấy có người vì Hằng Du Các ra mặt, nội tâm dù cho cao hứng lại là vội vàng xao động, muốn không phải là vì bảo vệ quân sự thể diện, Trương Dương đã sớm đều muốn nhảy lên, này Các chủ làm sao còn chưa tới a!

Ngay tại Trương Dương sốt ruột thời điểm, đại hán đã cùng hai người cung phụng đã đánh nhau, nhắc tới đại hán công lực kỳ thật còn không có này hai người cung phụng đẳng cấp cao, hơn nữa chiêu số lộn xộn.

Thế nhưng kia hai người Lý Gia cung phụng cũng không đồng dạng, bọn họ ở lại Lý Gia ăn Lý Gia dùng Lý Gia, có chút Công Pháp cũng là Lý Gia nếu không chính là mình mua, đủ để tự thành hệ thống.

Hằng Du Các bên trong trong lúc nhất thời quyền chân luân chuyển, ba người chiến khó bỏ khó phân, làm cho người ta nhìn hoa mắt, thẳng đến.

"Phanh!" một thanh âm vang lên lên, chỉ thấy đại hán che ngực, chặt vật lui về phía sau vài bước, muốn không phải đằng sau có một cái Hằng Du Các tay chân đưa hán đỡ lấy, sợ là hán sẽ trực tiếp ngã xuống tới a.

"Khục khục, " đại hán không để ý lau lau khóe miệng bọt máu, hung ác nhìn nhìn đối diện hai người, "Lấy hai đánh một ngươi tính cái Anh Hùng Hào Hán gì!"

"Hắc hắc, chúng ta vốn không phải cái Anh Hùng Hào Hán gì, chỉ cần có thể thắng, là được!"

Nhìn xem đại hán lúc này tình huống, đầu mắt trật tự, y phục cũng là rách mướp, trên người còn có mấy cái dấu chân, lợi hại nhất chính là ngực cái dấu chân kia, hành gia vừa nhìn liền biết đại hán này sợ là đã bị nội thương.

Trái lại hai vị này cung phụng lại là một chút xú sự tình cũng không có, hơn nữa còn có càng đánh càng hăng xu thế.

"Ai." Bị thương còn muốn cựa mạnh, Trương Dương không khỏi đắng chát lắc đầu.

Đột nhiên!

Này hai người cung phụng thừa dịp đại hán buông lỏng tâm tư, liền lập tức lần trên người trước, một trái một phải thành nửa vẩy quanh thế công, là đánh vào đại hán trên người sợ là không chết cũng tàn phế a!

Đại hán này trông thấy tư thế một thời gian cũng là bị sợ ngốc sững sốt một chút, nhưng nhìn thấy này cung phụng như thế không biết xấu hổ mặt, vì vậy con mắt đỏ bừng, hai tay khuyến khích toàn thân đều cơ bắp đều tại lúc này hờ ra, "A! Các ngươi những cái này tiểu nhân hèn hạ!"

Một hồi bụi bặm tóe lên, nửa ngày mọi người mới có thể thấy rõ lúc này tình huống, đều là chấn động!

"Khục khục, khục khục."

Chỉ thấy hai người cung phụng đều là té trên mặt đất, thống khổ cầm lấy hai tay của mình, tựa như bị thống khổ không chịu nổi.

Mà đối thành một bên lại là Vũ Hằng bay bổng cầm chặt đại hán nắm tay, hiện lên một phen bất động trạng thái, đại hán mắt tròn tròn tựa như nhìn thấy cái gì chuyện bất khả tư nghị!

Mọi người tuy không biết đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng đại hán lại là mắt thấy toàn bộ quá trình.

Hắn đang chuẩn bị xuất thủ thời điểm, liền trông thấy một cái quần áo bất phàm người trẻ tuổi nhảy vào vòng chiến, nói cái gì cũng không có nói liền cầm chặt chính mình nên xuất thủ nắm tay, chỉ có đại hán biết hắn nắm tay đến cùng là như thế nào sức nặng!

Dù sao cũng là lợi dụng phần nộ của mình chỉ lực tài hoa ra lực lượng, cho nên lực lượng có thể thấy được rõ ràng, thế nhưng thiếu niên này lại là bay bổng chỉ vịn vịn có một tay liền tiếp được, hơn nữa đại hán biết thiếu niên này vô dụng gì gì đó khí lực! Cũng chính là hắn là chỉ dựa vào mượn nhục thể của mình lực lượng kháng trụ được!

Đại hán hít một hơi lạnh khí.

Đang xem đùa giỡn mọi người không biết đã sinh cái gì, nhưng nhìn thấy vòng chiến hiện lên thiên về một bên xu thế cũng không khỏi được giật mình lên.

Nhất là trông thấy Lý Gia hai người cung phụng còn nằm trên mặt đất chặt vật khóc GR...À..OOOO!!!

Kỳ thật Vũ Hằng là trực tiếp bắt được hai người tay, đem chính mình khí lực chảy ngược nhập này hai người cung phụng trong tay, trực tiếp đưa đến bọn họ gân mạch đứt đoạn! Rốt cuộc không phải tất cả mọi người là thừa nhận Vũ Hằng cường đại khí lực, mà này hai người cung phụng sợ là sau này cũng là không thể tu luyện nữa!

Vũ Hằng hàn quang quét qua qua hai người, chắc hẳn Lý Gia ngày sau cũng sẽ không lưu lại bọn họ, hay là sớm ngày đuổi tận giết tuyệt hảo!

"Đa tạ vị huynh đệ kia to lớn tương trợ, hôm nay người lấy lực lượng một người cứu trợ Hằng Du Các, có chuyện gì ta Hằng Du Các nhất định dốc túi tương trợ!"

Nghe được Vũ Hằng những lời này, mọi người đều là hai mặt nhìn nhau, chấn động!

Hằng Du Các tài lực lại nhiều hùng hậu bọn họ không biết, thế nhưng bọn họ biết chính là Vũ Hằng vũ lực mạnh bao nhiêu vượt qua, có thể đạt được Vũ Hằng một cái hứa hẹn, đây không thể nghi ngờ là so với đạt được tiền tài càng thêm hấp dẫn!

Nghe vậy, đại hán kia lại là chất phác tao liễu tao chính mình tóc đuôi gà, ngại ngừng cười cười: "Không có việc gì không có việc gì, người trong giang hồ, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ đều là chuyện thường nha."

Vừa dứt lời, đứng ở Hằng Du Các người vậy xem cũng không khỏi được da mặt thiêu nóng, này sững sờ tiểu tử! Chính mình chỉ ngây ngốc còn chưa tỉnh, coi như chúng ta làm gì!

"Ha ha" Vũ Hằng nhẹ nhàng cười cười, hẳn thật sự là vui vẻ, hiện tại đâu còn có như vậy bất kể hậu quả sững sờ tiểu tử.

Vũ Hằng vỗ vỗ đại hán, "Người đi kia ngồi lên, chuyện nơi đây ta tới xử lý, loại ta xử lý xong, lại đến chiêu đãi người."

Nói xong, Vũ Hằng nhìn về phía Lý Gia phương hướng, băng lãnh trong ánh mắt không có một tia ấm áp, tựa như nhìn nhìn người chết đồng dạng.

Tại Vũ Hằng cùng đại hán đối thoại thời điểm, Lý Thương Hải đã để cho hạ nhân đem cung phụng kéo trở về, tuy hay là chặt vật không chịu nổi, thế nhưng so với trước càng tốt một chút.

"Lý Thương Hải, ta Vũ Hằng không có đối với trả cho người, người ngược lại là tới tìm ta phiền toái, là ngại sống không kiên nhẫn được nữa?"

Nghe thấy Vũ Hằng bao hàm sát ý một câu, Lý Thương Hải không bị khống chế run rẩy một chút, rõ ràng tuổi tác tương tự thế nhưng Vũ Hằng khí tràng vì cái gì chính là so với chính mình lớn hơn?

Lý Thương Hải giả bộ cứng rắn khí đích ưỡn ngực, "Như thế nào, Vũ Hằng, nhà của người năm Nguyên Linh Dịch độc chết ta Cửu Dương thành thoát hoa, đây nên như thế nào tính?"

"A" Vũ Hằng nhẹ nhàng cười cười, "Ngay cả là Hằng Du Các năm Nguyên Linh Dịch xảy ra vấn đề, nhưng người cũng không nên lần này đối với ta Hằng Du Các! Lý Thương Hải người đem ta Hằng Du Các trở thành địa phương nào!"

Vũ Hằng nhàn nhạt nhìn nhìn Lý Thương Hải, giống như đang chờ Lý Thương Hải trả lời, mà Lý Thương Hải cũng tại Vũ Hằng bao hàm hơi thở lạnh như băng mục quang nhìn chăm chú, mồ hôi lạnh cấp tốc xuống lưu lại, vì vậy Lý Thương Hải liền một mực ở sát chính mình mồ hôi lạnh trên trán, trong lúc nhất thời Hằng Du Các lâm vào một loại quỷ dị yên tĩnh bên trong.

"A, người đã không nói lời nào, kia đành phải ta Vũ Hằng tự mình đến cố gắng bồi thường!"

Vũ Hằng nói xong, đối với Hằng Du Các mọi người nhẹ nhàng thờ dài, "Ta Vũ Hằng trước tiên ở nơi này hứa hẹn, phạm là tại Hằng Du Các mua sản phẩm, nếu có Hà phó tác dụng, cũng có thể tới cố gắng nhất định mức bồi thường, nhưng nếu là - "

Vũ Hằng chuyển hướng Lý Thương Hải phương hướng, nói tiếp: "Nếu có người cố ý tới quấy rối, vậy đừng trách ta Vũ Hằng vô lễ!"

Nói qua, Vũ Hằng liền mấy cái bước xa liền chạy đến Lý Gia vị trí, nhanh đến bất khả tư nghị, liền ngay cả Lý Thương Hải đều trong khoảng thời gian ngắn không có phản ứng kịp.

Đợi đến Lý Thương Hải muốn phản ứng kịp chuẩn bị tự vệ thời điểm, lại hiện Vũ Hằng mục tiêu cũng không phải mình!

Không xong!

Vũ Hằng mục tiêu là đang nửa ngồi ở trên mặt ghế hai vị bị phế đi vũ lực cung phụng!

Vũ Hằng trong nháy mắt một cái khóa cổ, liền trực tiếp một tay một cái bóp chết mà người, hai người kia trừng lớn hai mắt, tựa như không biết vì sao mình tại đây đã chết!

Hai tay vô lực rũ xuống, hai chân căng thẳng, nằm ở trên mặt ghế, hai vị này vừa mới còn tươi sống Trúc Cơ tam trọng cao thủ nghĩ lại trong đó đã sinh tử đạo tiêu.

Vũ Hằng cảm thấy phía sau của mình có chưởng phong đánh úp lại, vì vậy liền một cái té ngã trực tiếp nhảy ra chưởng phong đảo qua phạm vi, còn xoay tròn một chút một cước hung hăng đập hướng mưu toan đánh lên mình Lý Thương Hải!

"Phốc phốc!"

Lý Thương Hải nhất thời bị đập sau này Nhất Phi đi, trên đường đánh ngã vài cái cái bàn, Hằng Du Các trong khoảng thời gian ngắn vô cùng hỗn loạn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Không sợ chút nào

Cuối cùng Lý Thương Hải bùm lấy lồng ngực của mình, khó khăn đứng tại một bên góc tường, "Khục khục" Lý Thương Hải phun ra một búng máu bọt, mặt cho từ khóe miệng chảy ra huyết tinh nhuộm hồng cả vạt áo của mình.

Lý Thương Hải chặt vật lau một chút khóe miệng, hung dữ nhìn nhìn êm đẹp đứng ở một bên Vũ Hằng, giống như đang cười nhạo lấy chính mình.

Lý Thương Hải dùng nhuộm máu ngón tay Hướng Vũ hằng, "Tiểu tử nguoi không muốn cuồng vọng! Sớm muộn có một ngày ta Lý Gia hội đẩy ngã Hằng Du Các này, tự tay bóc xương lóc thịt nguoi phé vật!"

Sắc mặt của Vũ Hằng triệt để âm trầm xuống, không nói câu nào, trực tiếp đi thẳng về phía trước, mọi người cũng đều là theo bản năng vì hấn nhường đường, không nhiều lắm một hồi, Vũ Hằng liền đi tới đặt Cửu Dương thịnh thoảng hoa bên cạnh bàn.

Chỉ thấy Vũ Hằng lấy ra một cái bạch ngọc bình nhỏ, lấy ra miệng bình nút lọ, nhất thời một hồi mùi thơm ngát truyền đến, làm cho người ta tinh thần hơi bị chấn động.

Vũ Hằng đem trang bị Linh thủy cái chai khề nghiêng, một giọt thanh tịnh Linh thủy gục vào Cửu Dương thịnh thoảng hoa trên hoa tâm.

Mọi người thấy Vũ Hằng động tác nhất thời khó hiểu, cũng không biết Vũ Hằng đang làm gì đó, vì vậy liền nghi hoặc nhìn hấn.

Không bao lâu, vốn đang tán lấy từ vong khí tức Cửu Dương thịnh thoảng hoa, cành lá liền bắt đầu đổi xanh, không nhiều lắm một hồi lục dần dần lan tràn đến thân cành.

Nguyên bản cúi đầu tang khí đích Cửu Dương thịnh thoảng hoa đứng thẳng lên cái eo, thậm chí là trung tâm chệ cười cũng bắt đầu tách ra, không nhiều lắm một hồi, Hằng Du Các liền tràn ra một luồng mùi thơm.

Chúng dưới đều xôn xao, mục quang lửa nóng nhìn nhìn Vũ Hằng trong tay bóp cái chai, khẳng định chính là năm Nguyên Linh Dịch bên trong trọng yếu nhất bộ phận!

Vũ Hằng bình tĩnh thu hồi cái chai, một tay bưng lấy Cửu Dương thịnh thoảng hoa quay người đi về hướng tựa ở góc tường bởi vì này vội vàng không kịp chuẩn bị xoay ngược lại mà vẫn còn ở ngốc Lý Thương Hải, tiện tay đem này Cửu Dương thịnh thoảng hoa liền ném vào trên người Lý Thương Hải.

"Cầm lấy đồ đặc của nguoi, cắt cho ta!"

Lý Thương Hải theo bản năng nâng... lên Cửu Dương thịnh thoảng hoa, cái này sống?

Sau đó Lý Thương Hải liền chặt vật đang lúc mọi người nhìn chăm chú phía dưới đi ra Hằng Du Các, tựa như muốn hòa nhau một thành vì vậy liền hung dữ quay đầu nói: "Vũ Hằng, nguoi chờ đó cho ta, ta Lý Gia khẳng định sẽ không bỏ qua nguoi!"

"Ta chờ đây!"

Ném địa một tiếng, nam nhi một ân!

Ban đêm, Hằng Du Các bên trong.

Vũ Hằng cùng Trương Dương còn có hôm nay vì Hằng Du Các giúp bạn không tiếc cả mạng sống đại hán đang ngồi ở Hằng Du Các bàn rượu lúc trước.

"Ta mời anh hùng một ly, hôm nay muốn không phải anh hùng, Hằng Du Các chắc hẳn nhất định sẽ lọt vào Lý Gia phá hư được!"

Trương Dương quả sự đứng lên, cầm lấy chén rượu đối với đại hán chấp tay.

Đại hán vừa nhìn thấy Hằng Du Các quả sự cư nhiên đối với chính mình như thế hữu lễ, liền được sủng ái mà lo sợ bắt lấy so với tay của mình không biết nhỏ hơn ít nhiều hào chén rượu, "Đâu, đâu, đều là người trong giang hồ, giúp đỡ lẫn nhau bận rộn đó là điều nên làm!"

Đại hán lại là chất phác tao liễu tao đâu, "Ta tên là Lâm Đông, là Bạch Dương Thành này một cái nhỏ nhỏ thợ săn, bình thường dựa vào đi săn lẫn lộn điểm cơm ăn, biết Hằng Du Các nơi này bán trúc linh dịch."

Còn chưa nói xong, Lâm Đông liền xin lỗi đứng ở đằng kia, không nói gì, hẳn tuy thô đầu óc, thế nhưng hẳn cũng biết, nếu như hẳn nói như vậy, sợ là người ta hội hiểu lầm mình tại thừa cơ lừa gạt.

Vũ Hằng ngẫm nghĩ một chút, trong nội tâm sớm đã biết Lâm Đông này cũng là một cái người hiền lành, nghĩ lại, nhìn về phía Lâm Đông, mở miệng hô: "Lâm Đông."

Lâm Đông vừa nhìn Vũ Hằng này đều tại gọi mình, vì vậy liên tục không ngừng đáp: "Vũ Đại Nhân có chuyện gì?"

Nhìn nhìn Lâm Đông cẩn thận từng li từng tí bộ dáng, Lâm Đông trong nội tâm cảm thấy buồn cười, "Người ta đều là cùng thể hệ, không cần đối với ta khách khí như thế, trực tiếp gọi ta là Vũ Hằng chính là."

Lâm Đông vừa nhìn năm này nhẹ Hằng Du Các Các chủ như thế bình dị gần gũi cũng liền dần dần yên tâm tâm phòng chậm rãi mà nói.

Nếu Vũ Hằng trong nội tâm biết Lâm Đông cảm thấy hẳn bình dị gần gũi, đoán chừng Vũ Hằng thoả đáng trận phun từa, xem ra đại hán này phản xạ cung vậy mà như thế dài.

Vũ Hằng hướng về Lâm Đông mời một ly từa, tùy ý cầm lấy chén rượu nhẹ nhàng dính một ngụm, "Lâm Đông, người có nguyện ý hay không nhập ta Hằng Du Các?"

"A? A."

Lâm Đông nghe thấy Vũ Hằng những lời này, không khỏi lại càng hoảng sợ, nâng cốc chén đều cho đánh bại, một mực đứng ở bên cạnh gã sai vặt vội vàng tới thu thập, tình cảnh nhất thời buồn cười, mà Lâm Đông cũng là hai tay không liệu đứng ở nơi đó.

Vũ Hằng suy nghĩ một chút, Lâm Đông này tư chất cũng khá, từ hôm nay hẳn cầm chặt Lâm Đông nắm tay liền biết mỗi ngày đi săn thợ săn cũng không phải tầm thường.

Hơn nữa lại hợp Vũ Hằng tính tình, vì vậy Vũ Hằng liền quyết định để cho Lâm Đông nhập Hằng Du Các, dù sao chính mình có rất nhiều vốn liếng cung cấp bọn họ tiêu xài.

Lâm Đông hồi lâu mới kịp phản ứng, liên tục không ngừng đã đáp ứng.

"Đúng rồi" Trương Dương không biết đối với Vũ Hằng nói: "Các chủ, hôm nay người vì sao chỉ đơn giản như vậy buông tha Lý Thương Hải?"

Có lẽ người khác không biết Vũ Hằng là như thế nào, thế nhưng với tư cách là từ vừa bắt đầu liền chiếu cố người của Vũ Hằng mà nói, không có ai so với Trương Dương càng thêm hiểu rõ Vũ Hằng.

Vũ Hằng chính là cái loại người này không phạm ta ta không phạm người, người nếu phạm ta ta so với giết tới được!

Cho nên hôm nay Vũ Hằng khác thường để cho Trương Dương rất là nghi hoặc.

"Ha ha, " Vũ Hằng lơ đãng mà đem chơi lấy chén rượu, "Người suy nghĩ một chút, một cái mang theo tổn thương cùng hai người người chết phế vật có thể thủ được một cái trung phẩm linh dược sao?"

Nghe vậy, Trương Dương cùng Lâm Đông hai người liếc nhau, một chiêu này quả nhiên độc!

Mượn tay của người khác ý đồ đối với Lý Thương Hải tạo thành tổn thương, còn cướp đi Cửu Dương tinh thoảng hoa.

"Hơn nữa, " Vũ Hằng ngừng đầu lên, khẽ cười nói: "Các người cảm thấy ta khả năng thật sự đem Cửu Dương tinh thoảng hoa cứu sống lưu cho người khác sao?"

Cái này liền Trương Dương cùng Lâm Đông đều không lời có thể nói, trong mắt đều là chán kinh, Vũ Hằng quả nhiên là một cái rất nhân vật, Lâm Đông vui mừng mà nghĩ, may mắn chính mình không có trở thành địch nhân của hắn.

Vũ Hằng khoe miệng nhắc lên một vòng giễu cợt, ha ha, đem một giọt hoàn toàn không có pha loãng qua Linh thủy trực tiếp ngã xuống Cửu Dương tinh thoảng tiêu tổn mất, tuy hiệu quả rõ ràng, nhưng chung quy không phải Động Thiên bên trong linh dược, không chịu nổi như thế bá đạo Linh thủy xâm nhập, cho nên hậu quả có thể nghĩ.

Cho nên nói, cho dù là có người cướp đi Cửu Dương tinh thảo hoa, vậy hắc lấy được cũng là một cây chết không thể chết lại bỏ ra.

Vừa nghĩ đến đây, Vũ Hằng tâm tình thật tốt, uống liền vài chén rượu.

Đêm khuya, Vũ Hằng liền dẫn Lâm Đông trở lại Vạn La Sơn Trang, chỉ để lại một câu "Ngày mai cùng ta cùng nhau rời giường đi tu luyện" liền đi.

Vũ Hằng gấp vội vàng hướng gian phòng tiến đến, hắc lúc ấy trông thấy gã sai vặt vội vàng tìm đến hắc, liền biết Hằng Du Các đã xảy ra chuyện vì vậy hắc liền dứt khoát vứt xuống chít chít chạy vội tới.

Vũ Hằng mở ra gian phòng, ánh trăng như Nhu Thủy vậy vào trên giường, một cái hỏa hồng Tiểu Điều vui tại Vũ Hằng trên gối đầu, dùng cánh đem toàn thân của mình che khuất, hiển lộ đáng thương.

Tựa hồ là cảm nhận được quen thuộc mùi, chít chít chậm chậm đứng lên, hướng phía Vũ Hằng bay đi, Vũ Hằng liên tục không ngừng tiếp được hương chính mình bay tới Tiểu Điều, nhìn nhìn Tiểu Điều dường như ủy khuất đồng dạng cộ lấy bờ vai của mình, Vũ Hằng ảm áp cười cười.

Vũ Hằng vận dụng Long Mã Công, đem chính mình hỏa diễm hỏa lò gọi về xuất ra.

Chít chít lập tức liền từ bỏ Vũ Hằng vui sướng nhảy vào hỏa lò bên trong, giống như là một con cá đồng dạng bơi lội ở trong nước đồng dạng.

Vũ Hằng bắt đầu đi lặc đầu, muốn nói trên cái thế giới này cùng mình một chút ngăn cách cảm giác cũng không có đại khái chính là chít chít a.

Ngày kế tiếp sớm, Vũ Hằng mở hai mắt ra, đầu vào đầy mặc quần áo ăn cơm, sau đó liền dẫn Lâm Đông lên Thái Bạch Sơn tu luyện.

Mặt trời mới lên ở hướng đông, Ngọc Thố tây rơi, Vũ Hằng cảm thấy Lâm Đông tư chất không sai, thế nhưng chênh lệch còn kém tại không có hệ thống tính học tập, vì vậy Vũ Hằng liền bắt đầu dạy Lâm Đông Tam Thể Thức, cùng với chuẩn bị chính mình lại vì Lâm Đông lượng thân định chế (*hàng đặt theo yêu cầu) một bộ Công Pháp.

Tu luyện xong, Vũ Hằng mang theo Lâm Đông đi tìm Khương Vũ, để cho Khương Vũ mang theo Lâm Đông, mặc dù mình tìm đến Lâm Đông là vì mở rộng thực lực của mình, thế nhưng cái này cũng không đại biểu Lâm Đông muốn miệng ăn núi lở, tương phản, Lâm Đông còn muốn nỗ lực mới là!

Vũ Hằng cho Lâm Đông một lọ trúc linh dịch, chai này trúc linh dịch cũng không hoàn toàn xem như pha loãng về sau, Vũ Hằng liền giảm bớt một chút Hồ Cốt Thảo cùng Linh thủy sử dụng, bởi vì lấy thân thể của Lâm Đông tổ chất hoàn toàn có thể chịu đựng ở, nếu như Lâm Đông không thể nhận được ở, vậy lúc ấy Vũ Hằng chính mình xem làm người a.

Lâm Đông vô cùng kích động cảm lấy Vũ Hằng cho mình trúc linh dịch, còn chưa từng có người đối với chính mình như vậy sống khá giả!

Lâm Đông trong mắt nghi là có nước mắt hiện lên, tuy Lâm Đông không am hiểu biểu đạt, thế nhưng Vũ Hằng có thể thấy được Lâm Đông lúc này tâm tình hết sức kích động, Vũ Hằng cũng không nhiều lời, vỗ vỗ Lâm Đông là bờ vai đã đi.

Lâm Đông đứng ở dưới mái hiên, nắm chặt trúc linh dịch, trong nội tâm reo hò: "Vũ Hằng, chỉ cần ngươi cần ta, ta liền một mực ở nơi này vì ngươi xông pha khói lửa!"

Mà bên này Vũ Hằng trở lại gian phòng, hắc trong lòng cũng là rõ ràng, như vậy thủ đoạn bất quá là vì lôi kéo nhân tâm mà thôi, kỳ thật một lọ trúc linh dịch đối với chính mình mà nói tính không là cái gì, thế nhưng đối với Lâm Đông mà nói liền không giống với lúc trước!

Một cái ý muốn, Vũ Hằng liền vào vào Vĩnh hằng Động Thiên, hắc đã gây thù hằn quá nhiều, lần này đối với Hằng Du Các khiêu chiến cũng không phải không có lửa thì sao có khói, mà đến có chuẩn bị, cho nên khi dưới Vũ Hằng khẩn yếu nhiệm vụ chính là đề thăng thực lực của mình!

Vũ Hằng tiến nhập Động Thiên, trông thấy mọc tốt đẹp chính là Huyết Nha Mễ còn có Hồ Cốt Thảo vui mừng nở nụ cười.

Hắc đầu tiên là đem thành thực Huyết Nha Mễ hoặc là Hồ Cốt Thảo nhận được Tu Di trong túi, lại đang trên đất trồng đồ một ít hạt giống, cuối cùng mới là dùng Linh thủy đổ vào.

Một trận sau khi hết bận, Vũ Hằng mở ra Động Thiên mặt bàn.

Vũ Hằng sờ lên cái cằm, đảo mắt cũng đã năm cái điểm tích lũy, mà chính mình gân cốt cũng đã là rèn luyện không sai biệt lắm.

Ừ, có thể kiếm lấy điểm tích lũy loại Dưỡng Thần Quả!

Vũ Hằng vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm mặt trên bàn một mực ám lấy Dưỡng Thần Quả hạt giống, trong nội tâm hiện lên một tia lửa nóng, nhanh!

Vũ Hằng thừa dịp tinh thần của mình trạng thái đạt tới tốt nhất, vì vậy liền dứt khoát tại Động Thiên bên trong tu luyện, Vũ Hằng thẳng tắp thân thể, bày ra tu luyện tư thế, Vũ Đạo Dược Mã!

Trong lúc nhất thời tư thế hào hùng thanh âm, tại rộng lớn trên thảo nguyên, có một thót nhanh chạy trốn thiên mã, này Mã Phong thần tuấn mạo, cường tráng trên thân thể mơ hồ có kim quang chớp động, thiên mã điên cuồng gào thét một tiếng, nhất thời thảo nguyên một mảnh hỗn loạn, thiên mã gào to cư nhiên tôn thượng như thế phía trên, tựa như có một thanh cây đại đao chém qua, một thót thất Liệt Mã bước qua đồng dạng!

Thế nhưng Vũ Hằng không sợ chút nào, bởi vì hấn chính mình chính là kia bảy ngày ngựa!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Đại quý người

Cầm Tú Yên Chi chương môn đường thành kế hoạch Vũ Đại Lang lập chí truyền rõ ràng sinh tận thế đại băng diệt tình mộng tìm nguyên trọng sinh chiến đấu truyền kỳ Cửu Hoa Tử Vồng Cầu hiệp kiếm Thần Long Đế

Đang cùng thiên mã đối kháng bên trong, không phải người chết chính là ta sống, vì còn sống, Vũ Hằng chỉ có thể luyện hóa hôm nay ngựa, cuối cùng đưa hấn tiến hóa Thành Long ngựa! Đây mới là nước chảy thành sông!

Ngay tại Vũ Hằng nhắm mắt cùng thiên mã đang người chết ta sống thời điểm, ai ngờ Vinh hằng Động Thiên cũng tại lặng lẽ cải biến. tân bút thủ các Ww%W. Ω Bīquē E1. org

Trên người Vũ Hằng tràn ra tới khí huyết nhiệt lượng thừa thành hình tròn hướng về Động Thiên bốn phía khuếch tán, chỉ chốc lát, vừa mới Động Thiên liền trở nên càng thêm sáng ngời, hơn nữa vừa mới truyền bá hạ xuống hạt giống cũng ở lặng lẽ lộ đầu ra.

Không chỉ như thế! Vinh hằng động thiên nhan sắc đang dần dần cải biến, nó nhan sắc vốn là không màu thậm chí là đầy trời hắc sắc, thế nhưng bởi vì Vũ Hằng khí huyết khuếch tán, nó dần dần biến thành hồng sắc, hồng sắc không khí, hồng sắc thổ nhưỡng!

Hết thấy đều tại lặng yên cải biến.

Đại Vũ Hằng sau khi tu luyện xong, "Hô ——" Vũ Hằng thở một hơi dài nhẹ nhõm, mở hai mắt ra, tinh mang chợt lóe lên!

Vũ Hằng tập trung nhìn vào, chỉ dựa vào Vũ Hằng định lực cư nhiên cũng bị sự thật trước mắt hù dọa.

Động Thiên cư nhiên cải biến? Một cái nhắm mắt lại trọn mắt, thế giới này liền biến hóa nhanh như vậy sao?

Chẳng lẽ là mình lúc tu luyện đã sinh cái gì?

Vũ Hằng nhìn nhìn hai tay của mình, thì thảo lắm bảnr: "Chẳng lẽ lại là bởi vì ta tại Động Thiên tu luyện, cho nên mới phải sinh cải biến sao?"

Vũ Hằng không khỏi nghi hoặc nhìn Động Thiên, "Động này thiên vốn cùng mình như thế nào nhất thể, chẳng lẽ nói bởi vì chính mình tại Động Thiên tu luyện, bị nhiễm đến nơi này Động Thiên bên trong, cho nên Động Thiên đang từ từ thăng cấp?"

Vừa nghĩ đến đây, Vũ Hằng trong lòng không khỏi nóng lên, kia há không phải bao nhiêu lâu Động Thiên sẽ thăng cấp?

Vũ Hằng liên nghĩ tới đây, chưa phát giác ra đối với tương lai tràn ngập hi vọng.

Vạn La Sơn Trang phòng hội nghị bên trong.

Vũ Hằng ngồi ở vị, mà Trương Dương khoanh tay lập ở dưới Vũ Hằng phương nom nóp lo sợ, tại đường lớn phía trên còn có một cái gã sai vật đang tại run nhè nhẹ địa quỳ, này có vẻ như chính là lần trước chống đối Vũ Hằng gã sai vật kia, tên là a hoàng.

"Nói một chút đi" Vũ Hằng nhẹ nhàng thả ra trong tay trà chén nhỏ, cứ như vậy nhìn nhìn đang quỳ trên mặt đất a hoàng.

Trương Dương lau chùi một chút mồ hôi lạnh trên trán, châm chúc một phen mới đối với lấy Vũ Hằng nói, "Này gã sai vật, hấn lần trước có thể là cảm thấy đối với ngài. . ."

Trương Dương nội tâm chịu khổ, hấn tổng không thể nói là bởi vì này gã sai vật không quen nhìn Vũ Hằng, cho nên mới tại một vạc lớn năm Nguyên Linh Dịch bên trong một chút độc dược, vừa vận cho Lý Gia, sau đó mới đưa đến này một loạt Ô Long sự tình a, vậy hấn quản sự còn tưởng là không làm?

"Hả?"

Vũ Hằng nhàn nhạt nhìn nhìn Trương Dương, bao hàm uy nghiêm một con mắt để cho Trương Dương nhìn kinh hồn bạt vía, không có cách nào khác

Trương Dương đành phải đem sự tình chân tướng toàn bộ nói rõ ràng.

Nghe xong Trương Dương tự thuật đành phải, Vũ Hằng dùng ngón tay nhẹ gõ mặt bàn, không biết đang suy nghĩ gì, cũng không nói lời nào.

Điều này làm cho trong hành lang bầu không khí bỗng nhiên trở nên đê mê, tất cả mọi người khí cũng không dám thở gấp một cái, chỉ có chút chút dám ở thời điểm này vẫn còn ở bờ vai Vũ Hằng trên sofa nổi.

"Chuyện này không có đơn giản như vậy."

Vũ Hằng sau khi nghe xong hồi lâu mới cho xuất như vậy một đáp án.

"A?"

Trương Dương cái này thật sự là mơ hồ, không có đơn giản như vậy, chẳng lẽ là rất phức tạp một việc sao?

Mà quỹ trên mặt đất gã sai vặt a hoàng cái này run rẩy càng thêm lợi hại.

"Các chủ! Cầu Các chủ bỏ qua cho ta đi! Ta không nên nhất thời quý Mê Tâm khiêu bị người khác lừa! Cầu Các chủ tha thứ a!"

A hoàng thật sự là chịu không được bầu không khí, vì vậy liền nằm rạp người khóc lớn nhận tội.

"Nếu như, người đem sự tình toàn bộ nói ra, ta sẽ cân nhắc tha cho người một cái mạng" Vũ Hằng nhìn nhìn a hoàng, tiếng nói vừa chuyển "Thế nhưng - nếu như dám có lừa gạt ta mà nói, kết cục người cũng biết được!"

Nghe thấy Vũ Hằng ngữ khí bên trong sát ý, a thuốc đắng bận rộn đồng ý, đem sự tình một chữ không lọt toàn bộ run lên xuất ra.

Nguyên lai là ngày đó tất cả mọi người trông thấy a hoàng tại đường lớn phúng thứ một bà Vũ Hằng, thế nhưng Vũ Hằng lại không có quá nhiều giáo huấn hân, để cho có ít người có thể thừa dịp cơ hội.

La Thăng chỉ thúc La Trung liền là một cái trong số đó.

Hắn uy bức lợi dụ a hoàng, để cho hắn tại từng cái hộ khách năm Nguyên Linh Dịch bên trong đều vung một chút độc dược, ý đồ để cho Vũ Hằng danh dự mất sạch.

Thế nhưng hắn không nghĩ tới a hoàng lại có thể như thế nhất gan, chỉ ở cho Lý Gia năm Nguyên Linh Dịch bên trong đồ, cho nên sự tình liền diễn biến thành như vậy bộ dáng.

Vốn cũng không người nào biết là a hoàng làm chuyện xấu, thế nhưng là bởi vì hắn chính mình chột dạ, không cẩn thận lọt chân tướng.

Ra ngoài cùng La Trung gặp mặt lấy chính mình báo thù lao thời điểm, hiển lộ không quá bình thường, để cho cùng tồn tại Hằng Du Các cộng sự gã sai vặt sinh nghi, vì vậy gã sai vặt kia liền nói cho Trương Dương, Trương Dương phải người nhìn chăm chăm a hoàng, lúc này mới chân tướng rõ ràng.

Nghe xong cả sự kiện tình tự thuật, Vũ Hằng nhàn nhạt nhìn nhìn a hoàng, a hoàng sợ tới mức đều nhanh muốn mất.

Hồi lâu sau, Vũ Hằng liền nhẹ nhàng khẽ điểm đầu, sau đó Khương Vũ liền dẫn người đem a hoàng dẫn theo hạ xuống.

Về phần sống hay chết cũng không biết, rốt cuộc hứa hẹn là một chuyện thực hiện là một chuyện khác, a hoàng như vậy gây bất lợi cho Hằng Du Các, chẳng lẽ còn muốn lưu lại hắn không thành.

Về phần Trương Dương này, Vũ Hằng mấy ngày trước đây còn cảm thấy hắn là cái trên rồi mặt bàn, rốt cuộc lần trước sự kiện đều là nơi đó lý.

"Trương Dương "

Nghe Vũ Hằng nhàn nhạt thanh âm truyền đến, Trương Dương cũng là cảm thấy run lên, sắc mặt hơi có điểm sợ hãi chấp tay bắt tay vào làm, "Các chủ, có chuyện gì?"

"Nhớ lại người đối với Hằng Du Các làm nhiều như vậy cống hiến, sự kiện lần này ta liền không truy cứu."

Trương Dương nghe Vũ Hằng lời này nội tâm Đại Thạch đầu mới xem như để xuống, lại đón lấy lại nghe Vũ Hằng nói: "Thế nhưng, người không quá quyết, mặc cho một cái đối với Hằng Du Các không trung tâm tiềm phục tại Hằng Du Các hồi lâu, cho nên, hi vọng tốt nhất không tốt có lần nữa."

Trương Dương biết Vũ Hằng đây là tại gõ chính mình, cảm thấy xem như thăng bằng một chút, vì vậy liền vội vàng gật đầu xác nhận.

Vũ Hằng suy nghĩ một chút, Trương Dương đem a hoàng mang tới thời điểm khẳng định cũng không có nhiều hơn biểu thị, cho nên La Trung rất dễ dàng liền thăm dò được.

Lần này, Vũ Hằng cảm thấy không đúng buông tha La Trung! Vũ Hằng trong mắt hiện lên một tia dứt khoát, hai tay nắm chặt ngồi ở vị phía trên, Trương Dương nhìn nhìn Vũ Hằng lần này ngoan lệ Vũ Hằng, xoa xoa trên trán cũng không tồn tại mò hỏi, nội tâm sớm đã là nghiêng trời lệch đất!

Không bao lâu, Vũ Hằng liền vẫy vẫy tay để cho Trương Dương trở về, Trương Dương lúc này mới triệt để buông lỏng xuống trở lại Hằng Du Các, mà Vũ Hằng cũng là đang tiến hành chính mình mỗi ngày tu luyện.

Ngay tại Vũ Hằng lúc tu luyện, Lâm Đông về mặt hưng phấn chạy tới.

"Vũ Hằng, ta rốt cục tu luyện tới Trúc Cơ tam trọng!"

Lâm Đông về mặt tiêu ý nhìn nhìn Vũ Hằng, Vũ Hằng đồng thời cũng đang quan sát Lâm Đông, thể trạng dường như trở nên cường tráng hơn một chút, da thịt trơn mịn nhìn một ít, khí huyết cũng so với trước tràn đầy một chút, chắc là dùng trúc linh dịch tẩy căn phạt tùy hiệu quả.

"Hắc hắc" Lâm Đông lấy ra chính mình chiêu bài chiêu thức, tao liễu tao đầu, xấu hổ nói: "Hay là Vũ Hằng lần trước trúc linh dịch có hiệu quả, nếu như sớm có trúc linh dịch, lần trước kia hai cái cung phụng đầu là đối thủ của ta!"

Lâm Đông một bên nói qua một bên còn dùng tay khua, đối với chính mình tỏ vẻ ra là tương đối lớn tự tin.

Vũ Hằng ở một bên cười cũng không nói chuyện, đột nhiên nghĩ đến cái gì, Vũ Hằng từ Tu Di của mình trong túi lấy ra một quyển Công Pháp, lần này lần trước Khương Du cho Thiên Mã Công của mình.

Thiên Mã Công chỉ có sáu tầng, cho nên ý tứ chính là luyện đến tầng thứ sáu viên mãn về sau hội sản sinh thiên mã, thế nhưng không có thiên đại tiến bộ, bởi vì Thiên Mã Công rốt cuộc không phải viên mãn.

Thế nhưng coi như là không phải thái quá mức hoàn mỹ Thiên Mã Công đối với bây giờ Lâm Đông mà nói cũng là đủ rồi.

Hơn nữa coi như là Vũ Hằng lấy ra Long Mã Công cho Lâm Đông tu luyện, sợ là Lâm Đông cũng không dám thu, rốt cuộc Long Mã Công còn cao hơn Thiên Mã Công nhiều cái tầng thứ, bất quá Vũ Hằng lớn nhất cân nhắc là vạn nhất Lâm Đông hội tới này lai lịch của Công Pháp, hẳn cũng là không tốt trả lời.

"Ừ, đây là Thiên Mã Công, tổng cộng sáu tầng, đến tầng thứ sáu viên mãn, chính là hội tu luyện ra thiên mã tới! Đưa cho ngươi, đón lấy!"

Vũ Hằng đem trong tay Thiên Mã Công hướng phía Lâm Đông Phương hướng quảng ra, Lâm Đông còn không có phản ứng kịp liền theo bản năng nhận lấy Thiên Mã Công.

Hắn còn chưa từng có một bộ chân chính thuộc về chính mình Công Pháp, mà giờ khắc này. . . Vũ Hằng lại mắt nhắm cũng không nhắm đều cho hắn một quyển Công Pháp, Lâm Đông nhìn nhìn Vũ Hằng trong ánh mắt nhất thời tràn ngập cảm động còn có một chút sung ái.

"Khục khục" Vũ Hằng nhìn nhìn như vậy nhìn nhìn Lâm Đông của mình nhất thời cũng là có chút không chịu đựng nổi, vì vậy liền ho khan một tiếng, giả bộ như là đang ngấm phong cảnh, Lâm Đông lúc này mới phản ứng lại.

"Cảm ơn! Cảm ơn Vũ Hằng ngươi rồi!"

Lâm Đông hưng phấn nói, "Bất quá. . . Công Pháp này thái quá mức quý trọng."

Kỳ thật Lâm Đông cũng là không muốn bỏ, thế nhưng trên thị trường Phổ thông Công Pháp đều tốt hơn mấy trăm Vĩnh hằng Thanh Đồng tệ, Vũ Hằng đã giúp mình thiệt nhiều bận rộn, thật sự là không có ý lại phiền toái hắn.

"Không có việc gì" Vũ Hằng tùy ý khoát tay, "Công Pháp là Bạch Ái Tông Khương Du cho ta, thế nhưng ta không có tu luyện qua, cho nên liền cho ngươi, nếu như ngươi thật sự nghĩ đưa ta phần nhân tình này, không bằng liền giúp ta chiếu cố tốt sơn trang chính là."

"Hảo!" Lâm Đông hưng phấn một đáp.

"Ừ." Vũ Hằng đối với Lâm Đông, nhìn hắn kia cái hưng phấn bộ dáng không biết là buồn cười, "Nếu như về sau có cái gì chỗ nào không hiểu ngươi cũng có thể hỏi ta, hơn nữa ngươi cũng có thể tìm ta đối chiến, nói không chừng ta còn có thể từ bên trong lĩnh ngộ một ít gì."

Đây không thể nghi ngờ là đang giúp Lâm Đông có thể tốt hơn tu luyện này vốn Công Pháp, thế nhưng Vũ Hằng lại nói dường như chính mình lấy được chỗ tốt gì đồng dạng, Lâm Đông trong khoảng thời gian ngắn cho rằng có lẽ là ông trời mở mắt, cư nhiên để cho hắn nhận thức Vũ Hằng như vậy cái đại quý người.

"Được rồi, nếu như nghĩ báo đáp ta, vậy không bằng hảo hảo tu luyện, bằng không thì ngươi chính là nghĩ báo đáp ta, cũng không có kia phần tâm!"

"Ừ!" Lâm Đông hưng hăng gật đầu một cái, sau đó quay người trở lại chính mình trong sân tu luyện đi.

Ngày kế tiếp, bởi vì là ngày mùa hè, cho nên thái dương dâng lên tương đối sớm, trong rừng cây đều là chiếu xạ lấy một nhúm ánh rạng đông.

Mà đột nhiên có một cái hỏa hồng Tiểu Điều phá vỡ phần này yên tĩnh, Tiểu Điều mười phần vui sướng phịch lấy chính mình cánh, hướng về sau nhìn lại, giống như đang ngó chừng người nào đồng dạng.

Cũng không lâu lắm, Lâm Đông cùng Vũ Hằng liền xuất hiện ở trong tầm mắt, bọn họ hôm nay đều mặc lấy một thân thợ săn bình thường đi săn mặc quần

áo.

Trên tay cầm lấy đã khai phong qua sắc bén chùy, trên vai lưng chính là mấy cây thô Cung Tiễn loại công cụ, trên lưng cái khác là một cây thật dài dây thừng, có thể dùng tới trời hoặc là vây khốn một ít khá lớn con mồi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: đồ vô dụng

"Không nghĩ tới, Vũ Hằng người cư nhiên cũng sẽ đi săn, ta cho rằng chỉ có chúng ta như vậy lẫn lộn sinh hoạt mới có thể nha. "

Lâm Đông nhìn nhìn đi sau lưng mình Vũ Hằng, kinh ngạc nói.

Vũ Hằng nhìn nhìn trên đỉnh đầu chói mắt thái dương, giống như trong ngực xa lấy cái gì, không có lập tức nói chuyện, hồi lâu sau mới xuất một thân thờ dài, "Tùng là ta cũng giống như người, có lẽ còn không bằng người đi."

"Cái gì?" Lâm Đông cũng không nghe thấy Vũ Hằng thì thảo tự nói, lập tức rất mơ hồ hỏi.

"Không có gì, đi thôi." Vũ Hằng đối với Lâm Đông cười cười, dẫn đầu đi ở phía trước.

Vũ Hằng khoe miệng lộ ra một vòng cười khổ. Lúc trước hẳn vì kia một mai Vinh hằng Thanh Đông tệ trực tiếp hao phí năm năm tinh lực, tại đây năm năm bên trong hẳn cái gì đau khổ không có đã ăn. Cái gì khó không có chịu qua. Thế nhưng kết quả, có thể nghĩ.

"Rống!"

Đúng vào lúc này, trong rừng truyền đến một tiếng chấn thiên rống, nhất thời vẫn còn ở trên cây nghỉ ngơi chim chóc toàn bộ cũng bị dọa chạy, đại địa tựa hồ cũng đều chấn động một chút.

Vũ Hằng cùng Lâm Đông liếc nhau, đều nhìn ra đối phương trong mắt kinh hi. Nghe âm sắc hẳn là một con cọp! Hơn nữa ít nhất cũng là trưởng thành được!

"Không nghĩ tới vừa tới liền gặp gỡ như vậy một cái loại người tốt, hắc hắc." Lâm Đông nói xong liền vội hướng về thanh âm truyền đến phương hướng đi tới.

Đội Vũ Hằng cùng Lâm Đông đi đến con cọp lớn phụ cận thời điểm vì phòng ngừa hổ hiện bọn họ, vì vậy bọn họ liền tại trên thân thể bôi lên một chút thực nước, còn bẻ gãy mấy cây khá lớn nhánh cây dùng để vật che chắn.

"Chắc chắn, không nghĩ tới, cư nhiên là một con cọp cùng một cái Báo Tử, cái này thật được đại tiện nghi."

Lâm Đông ngồi chồm hổm trên mặt đất về mặt hưng phấn đối với Vũ Hằng nói.

Vũ Hằng đưa tay đặt ở ngoài miệng, "Xuyt" một tiếng đối với Lâm Đông ý bảo đừng nói chuyện, con mắt liền nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm chiến cuộc.

Vũ Hằng cũng không nghĩ tới cư nhiên có thể đồng thời trông thấy hổ cùng Báo Tử, trong lòng không khỏi hỏa nóng lên!

Mà lại nhìn hổ cùng Báo Tử trong đó tranh được người chết ta sống a! Lại không biết bọn ngựa bắt ve chim sẽ núp đằng sau!

Vũ Hằng cùng Lâm Đông hai người đều là ngồi chồm hổm trên mặt đất, dùng nhánh cây che suy nghĩ quang chuyển hướng trong rừng cây chiến cuộc.

Chỉ thấy kia hình thể so với Báo Tử không biết to được bao nhiêu lần hổ, uy phong lẫm lẫm đứng trước mặt Báo Tử, trên người mao gần như toàn bộ dựng đứng, hai cái cuồng con mắt lớn hung ác nhìn chăm chăm trước mặt Báo Tử.

Mà Báo Tử cũng là hết sức không thỏa hiệp, thân dài cổ của mình phăng phất đang nhìn từ vật đồng dạng nhìn nhìn hổ, trong mắt không hổ, trên người báo vẫn giống như là Lưu Vân đồng dạng trông rất đẹp mắt.

"Rống!"

"Rống!"

Hồ đầu tiên là đối với Báo Tử thị uy rống lên một tiếng, sau đó cũng không cam chịu yếu thế đối với rống lên, trong lúc nhất thời Hồ Khiếu báo rống chấn động núi rừng, lá cây sà sạt xuống rơi thẳng, có chút chim chóc lại càng là chịu đựng không được này gào to trực tiếp rớt xuống thân vong, đem óc đều ngã xuất ra!

Trong chớp mắt, hồ cùng Báo Tử nhất thời lẫn lộn làm một chỗ!

Hồ hai vó câu mượn đại địa lực lượng thẳng tắp trở lên nhảy lên ý đồ dùng chính mình thể tích đến áp chế ở Báo Tử, thế nhưng Báo Tử là lấy độ cực nhanh mà ra danh, há lại sẽ như thế đơn giản để cho hồ thực hiện được được!

Chỉ thấy Báo Tử thân hình như là tia chớp đồng dạng chợt lóe lên, cứ như vậy tránh thoát hồ một kích!

Hồ há to miệng, lộ ra hung ác sắc nhọn răng nanh, tựa như bởi vì Báo Tử trốn tránh mà cảm thấy phần nộ phi thường, ngẩng đầu hướng lên trời nhìn lại, vung lấy chính mình vô cùng xinh đẹp mao, trực tiếp "Rống -" một tiếng, giống như là sóng xung kích đồng dạng, nhất thời lại cho cánh rừng tạo thành thương tổn cực lớn.

Xét thấy hồ cùng Báo Tử lực sát thương quá lớn, cho nên Vũ Hằng cùng Lâm Đông hai người cũng là trong lúc nhất thời không dám tới gần, đành phải kéo xuống vật áo vật liệu may mặc, trực tiếp nhét vào trong lỗ tai, bằng không thì Vũ Hằng liền không phải Hoàng Tước này mà là này âm thanh dưới người chết!

Hồ cùng Báo Tử đánh cò vẫn còn tiếp tục tiến hành, bất quá bởi vì hồ thể lực còn có thể tích đều là nếu so với Báo Tử càng tốt, mà Báo Tử độ nếu so với hồ nhanh lên một chút, cho nên trong khoảng thời gian ngắn, hai cái này trên thân động vật đều bị không ít tổn thương.

"Rống!" Đột nhiên nghe thấy Báo Tử rống to một tiếng, nguyên lai là hồ thừa cơ trực tiếp cắn Báo Tử yết hầu, nơi này chính là mệnh môn! Cho dù ai bị cắn đến yết hầu đều là tương đương với cái mạng nhỏ của mình đã giữ tại đối phương trong miệng.

Chỉ thấy Báo Tử thống khổ ở chỗ cũ chuyển động, ý đồ muốn bỏ qua vẫn còn ở cắn chính mình hồ.

Báo Tử mất thấy vung không ra này hồ, vì vậy một hạ quyết tâm liền há miệng cắn lên hồ bắp chân, nhất thời huyết tinh như rót, Báo Tử đem chính mình hai cây răng nanh sắc bén trực tiếp đâm bắp chân, hồ nhất thời bị đau, liền thả Báo Tử cổ họng!

Báo Tử biết được hồ nói lỏng miệng, lập tức mười phần nhanh đến hướng bên cạnh nhảy xuống!

Báo Tử nơi cổ họng có một cái Anh nhi cánh tay dài miệng vết thương, máu răng mười phần rõ ràng, huyết nhục sôi trào, thậm chí còn có một chút loại nhỏ huyết khối trực tiếp rơi trên mặt đất.

Trái lại này hồ bắp chân giống như là bị hai cái dài đinh cho đinh đồng dạng, máu tươi từ hai cái lỗ nhỏ bên trong chảy ra.

Báo Tử cùng hồ đều là sắp tiến nhập Báo Tử trạng thái, rốt cuộc đều là tại trong rừng vô cùng cao ngạo sinh vật, hôm nay cư nhiên bị tổn thương thành như vậy!

Báo Tử cùng hồ đều là hướng lên trời một rống, sau đó lại chiến tại một chỗ, lần này chính là chân chính cuộc chiến sinh tử!

Ngay tại Báo Tử cùng hồ lại chiến tại một chỗ thời điểm, Lâm Đông nhìn Hướng Vũ hằng, dùng thủ thế ý bảo có hay không hẳn là lên rồi?

Vũ Hằng bình tĩnh vẫy vẫy tay ý bảo nói, bây giờ còn thịnh thoả thời điểm, bởi vì . . . Vũ Hằng hàm chứa cười lạnh mục quang đánh giá cánh rừng càng thâm xử, ha ha, còn có tốt hơn chơi nha.

Báo Tử cùng hồ trận này đánh nhau kịch liệt một mực giằng co mấy canh giờ, liền vùi tại trên nhánh cây chít chít cũng bắt đầu không kiên nhẫn được nữa, nó muốn ăn. . .

Giữa trưa nóng bỏng dương quang xuyên thấu qua rậm rạp rừng cây bắn thẳng tại thổ địa phía trên, chiếu ra Ngũ Thái Quang Mang, mà Báo Tử cùng hồ đều là không kịp thở nằm rạp trên mặt đất thờ.

Huyết cùng huyết khối còn có mao đều lẫn lộn lại với nhau, trung tâm chiến cuộc đã sớm không còn nữa nguyên dạng.

Mà Báo Tử cùng hồ đều giống như dầu hết đèn tắt đồng dạng, đều quán trên mặt đất, chỉ có thể thông qua bọn họ ở ở tiếng hít thở còn có cồng kênh thân thể phập phồng tài năng biết chúng vẫn còn sống.

Thế nhưng rõ ràng cho thấy hồ thể lực tốt hơn, đang nghỉ ngơi, vẫn kiên trì lấy đứng lên như là một cái người thẳng đồng dạng lão đạo bộ pháp đi tới trước mặt Báo Tử.

Hồ rất nhà thông thái tính cúi đầu như là thương cảm đồng dạng nhìn nhìn nằm rạp xuống tại chính mình dưới chân Báo Tử, trông mắt ừng ực ừng ực chuyển, sau đó ngửa mặt vừa kêu, trực tiếp nâng lên chân của mình, xuống một đập!

Báo Tử lập tức đã chết, huyết nhục bắn tung toé, cái cổ chỗ đó đã là vô cùng thâm!

Lâm Đông trông thấy Báo Tử đã chết, liền tranh thủ chính mình đi săn công cụ lấy ra chuẩn bị thỏa đáng, cái này chuẩn bị lao ra rồi, bởi vì hắc tin tưởng đối phó nửa tàn hồ còn không nói chơi!

Thế nhưng Vũ Hằng nhưng như cũ là bình tĩnh kéo lấy chuẩn bị đứng dậy Lâm Đông, thậm chí còn làm một cái chớ lên tiếng động tác, Lâm Đông nhất thời nội tâm có hỏa ồ, nhưng nhìn Vũ Hằng kia cái không để ý bộ dáng, cũng chỉ có thể cúi đầu tang khí đích tiếp tục trốn tránh.

Sau giờ ngo dương quang hướng tây dời đi, mang theo lá cây đều tiến ảnh đều tại nhẹ nhàng biến hóa, hồ còn giống như cái người thảng thốt thông thường tại hưởng dụng chính mình con mồi, thế nhưng đột nhiên! Hồ lợi hại ánh mắt thẳng về phía trước nhìn lại, bởi vì hắc cảm nhận được nguy hiểm!

Nếu như muốn hỏi ai đối với nguy hiểm nhạy bén tính tới cường, kia không thể nghi ngờ là những cái này quanh năm du tẩu cùng thợ săn dưới đao những cái này ăn thịt động vật!

Vút Vút!

Chỉ nghe thấy vài tiếng bén nhọn âm thanh xé gió truyền đến, sau đó liền trông thấy có mấy cái hình ảnh thô ráp thiết tiễn thẳng tắp hướng phía hồ phương hướng mà đến!

Hồ mặc dù đối với tại nguy hiểm nhạy bén tính rất mạnh, thế nhưng cái này cũng không đại biểu nó có cường đại cảm giác lực cùng đối với thiết tiễn năng lực né tránh.

Chỉ chớp lát liền trông thấy trên cây đỉnh đầy thiết tiễn, lập luận sắc sảo, mà hồ trên lưng, trên đùi đều có tiễn cắm, nghiêm trọng nhất địa phương là hồ con mắt cự nhiên cũng bị một cái thiết tiễn cho bắn trúng!

Hồ kêu thảm một tiếng, sau đó so với trước càng thêm gào thét, "Rống. . ." Chẳng có mục đích ở chỗ cũ xao động, bất an, bởi vì nó dự liệu được này khả năng chính là nó nơi táng thân!

Sau đó liền trông thấy từ cánh rừng thâm xứ xuất ra ba người, vì một người dáng người cường tráng, ước chừng tầm 1m9 bộ dáng, sắc mặt hơi hơi màu đồng cổ, đó có thể thấy được là thường xuyên bên ngoài lăn lộn sinh hoạt người.

Vì thợ săn vừa đi, một bên hùng hùng hồ hồ, "Người xem một chút các người, đã sớm đã dạy các người, không thể xuất tại hồ trên lưng, tốt nhất trên đùi cũng không nên bắn tới! Bằng không thì bắn không ra một cái hảo giá cả, thứ ta dạy đều cho chó ăn sao!"

Mà ở thợ săn sau lưng hai cái thiếu niên đều là vẻ mặt bất an nhìn lấy thợ săn, sắc mặt cũng bị dọa trợn mắt nhìn, thế nhưng cũng không dám đi phản bác thợ săn, hai người đều muốn lấy: Bản thân hắc rõ ràng cũng bắn trúng, thế nhưng sai lầm toàn bộ giao cho chúng ta, dựa vào cái gì a?

Lâm Đông cùng Vũ Hằng còn tiếp tục ngồi xổm chỗ cũ nhìn nhìn, thế nhưng Lâm Đông lúc này giống như là nhìn nhìn quái vật nhìn nhìn Vũ Hằng, đây cũng quá thần a, Vũ Hằng là làm sao biết còn có người ở phía sau.

Vũ Hằng cảm thụ được Lâm Đông đối với mình nóng rực mục quang, coi như là da mặt dù dày người cũng chịu đựng không nổi như vậy nhìn a.

Vì vậy Vũ Hằng nhanh chóng lấy tay cường ngạnh đem Lâm Đông nặng đầu tân uốn éo đến trung tâm vòng chiến, Lâm Đông vừa nhìn nguyên lai Vũ Hằng biết mình đang nhìn hắc, cũng là mặt già đồ lên liền tiếp tục xem tiếp.

Mà Vũ Hằng ở trong tối địa lại khê nở nụ cười, khoe miệng câu dẫn ra một vòng tiểu ý, kế tiếp mới thật sự là bộ ngựa bắt ve chim sẽ núp đằng sau đó!

Tuy hồ bị tiễn bắn bị thương, thế nhưng một cái thành Niên lão hồ Báo Tử về sau chiến lực cũng là không thể khinh thường, hồ lập tức chính là điên, một cái hoàn hảo trong con người đã trở nên đỏ thắm, miệng lớn dính máu một trưng, "Rống!"

Này gào to so với mấy lần trước sóng âm trùng kích còn muốn lợi hại, thậm chí là mang theo một chút tuyệt vọng ý vị ở bên trong.

May mắn ba người kia có chỗ phòng bị, bằng không thì lập tức khẳng định chính là trực tiếp bị đánh chết.

Bất quá dù là có chỗ chuẩn bị, trong lúc nhất thời khoảng cách gần cảm thụ được hồ gào to cũng là bị rống ngay ngốc một chút, kia hai cái thiếu niên tức thì bị chấn ngã trái ngã phải.

"Đồ vô dụng!" Thợ săn hùng hùng hồ hồ mang theo hai cái thiếu niên ổn định thân hình, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhỏ một bài nước miếng nước miếng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Thu hoạch

Sau đó liền bắt lại trên bờ vai đại đao, một cái nước miếng nhả tại lòng bàn tay, xung đột về sau cầm thật chặt đại đao, "Các ngươi cho ta xem hảo!"

Nói xong, thợ săn liền hướng phía hồ vọt tới, chuyên chọn hồ nhìn không thấy một bên ra tay, trong lúc nhất thời hồ trên đùi đều là vết thương, còn kém điểm liền quỳ rạp xuống đất, rốt cuộc không đứng dậy nổi.

Bất quá này hồ cũng không phải ngồi không, bị một cái thợ săn như vậy khi dễ, hồ cũng là tính tình đi lên.

Bay thẳng đến thợ săn trên mặt rỗng đi! Đắc tai ầm ầm thanh âm để cho thợ săn ngây ngốc một chút, hơn nữa hồ trong miệng mùi tanh cũng là để cho thợ săn mơ hồ buồn nôn.

Mà hồ thật sự là thừa dịp thợ săn ngốc sững sốt một chút, một cái roi liền quét qua, thợ săn lập tức gục tại một đồng buồn nôn đến nhà huyết nhục trên người!

Sau đó hồ liền thừa dịp người bệnh muốn mạng người, tiếp tục một cước đá tới, thợ săn lập tức chính là một ngụm huyết tinh phun ra!

Ngay tại hồ chuẩn bị một cước đạp xuống đi thời điểm, kia hai cái sợ hãi đến tuyệt vọng thiếu niên mới bắt đầu phản ứng kịp, một cái một tay kéo ra Cung Tiễn, bắn về phía hồ, mà đổi thành một cái thì là cầm lấy đại đao nhắm mắt lại trong miệng hồ to lấy "A -" chạy như điên hướng hồ, lung tung chém

"Được rồi, hảo! Hồ đều nhanh bị các ngươi chém nát!"

Thợ săn nhìn hai cái này không nên thân đồ đệ một mực ở cầm lấy đao chém hồ, nhìn như không biết sợ kỳ thật trong lòng là cực sợ a.

"Khục khục" thợ săn lại là một búng máu khối phun ra, "Nhanh lên đỡ lão tử lên!"

Kia hai cái thiếu niên nhìn nhìn thợ săn bộ dạng này bộ dáng, này mới kịp phản ứng, ngượng ngùng mà đem thợ săn cho đỡ lên.

Thợ săn nhìn nhìn không nên thân đồ đệ, lại muốn mắng chửi người, thế nhưng lời còn không nói ra, liền lại ho ra một ngụm huyết tinh tới, thợ săn lúc này mới buông tha cho.

Mà hai cái nhìn nhìn sự phó đều như vậy, vì vậy đều vội vã cho sự phó như ý khí.

Hồi lâu sau, ba người mới chậm rãi đi đến hồ bên người, thợ săn nhìn nhìn hồ vẫn không nhúc nhích nằm ở trên mặt đất, ừ, muốn chết.

Hiện giờ hồ cũng thành con mèo bệnh, cho nên Vũ Hằng cùng Lâm Đông liền đã không còn không thể không ra lý do.

Nghe thấy trong rừng cây có tiếng vang, thợ săn hướng phía cái phương hướng này nhìn lại, hét lớn một tiếng: "Ai!"

Chỉ thấy Vũ Hằng cùng Lâm Đông một trước một sau đi ra, thợ săn lập tức trông thấy Vũ Hằng vô cùng giật mình hơn nữa nội tâm có một tia sợ hãi chậm rãi hiện hiện, ánh mắt có một chút né tránh, cư nhiên là hẩn.

Vũ Hằng an ủi một chút nằm ở trên bả vai hẩn chút chút, trong miệng nói qua: "Lát nữa liền cho ngươi ăn."

Đội Vũ Hằng cùng Lâm Đông đi tới thợ săn trước mặt, hai cái thiếu niên rất ít trông thấy như thế khí độ bất phàm người, trong lòng có điểm sợ hãi, thế nhưng hay là kiên trì tiến lên quát: "Ngươi là ai!"

"Ha ha, ta là ai, Này phải hỏi hỏi hẩn."

Vũ Hằng nhàn nhạt nói qua, ánh mắt thẳng tắp bắn về phía thợ săn.

Thợ săn trong nội tâm máy động, đã xong, hẩn biết.

Nhắc tới Vũ Hằng tại sao lại biết nơi này sẽ có thợ săn trông coi, này vượt được lên tới hồ cùng Báo Tử vẫn còn ở tranh đấu thời điểm, Vũ Hằng đột nhiên cảm thụ một cỗ hơi yếu Linh thủy hương vị.

Vũ Hằng tâm tư vừa chuyển, lập tức liền biết vì sao.

Phía trước kia cái đồng dạng canh giữ ở hồ cùng Báo Tử người sau lưng, chính là lần trước đánh cho tàn phế Lý Thương Hải cướp đi Cửu Dương thành thoát hoa người!

Vũ Hằng cũng là từ trong miệng Trương Dương mới biết được, chàng vạng tối Lý Thương Hải sau khi trở về, khi đi ngang qua một cái tương đối hoang vu địa phương thế nhưng bị người chiếm Cửu Dương thành thoát hoa, mà Lý Thương Hải liều chết không từ, vì vậy người kia liền vừa ngoan tâm đem Lý Thương Hải đánh cho tàn phế.

Mà hiện giờ hần lại đang nơi này cảm thụ Linh thủy ba động, như vậy người kia liền nhất định là tại đây phụ cận!

"Như thế nào, ngươi còn không dám thừa nhận sao!" Vũ Hằng giống như là một cái cao cao tại thượng thần đồng dạng bề ngễ lấy thợ săn.

Thợ săn lập tức cũng là trong nội tâm run lên, trực tiếp chính là hai chân không chút nào lực khí đích xuống một quỳ, nhất thời bùn đất cũng bị thợ săn đầu gối đập phá hai cái hố to!

"Van cầu ngài, ngài tha thứ ta sao, ta cũng là bị vàng đồ nhọ lòng son! Thế nhưng kia Cửu Dương thỉnh thoảng hoa ta lấy sau khi trở về nó tựu chết rồi a, ta thật không có làm cái gì!"

Thợ săn một chút không có tôn nghiêm tru lớn, một bên trong miệng lẩm bẩm còn đối với Vũ Hằng thẳng dập đầu.

Hai cái thiếu niên hai mặt nhìn nhau, mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, thế nhưng người kia chung quy hay là sư phụ của mình, mình không thể không giúp hần.

"Chúng ta sư phó vừa không có làm cái gì thật xin lỗi chuyện của ngươi, ngươi vì sao phải như vậy đối với sư phụ của chúng ta!"

Một cái trong đó thiếu niên quát, mà bên cạnh một cái khác thiếu niên cũng là phụ họa nói."Chính là là được!"

Vũ Hằng bay bổng nhìn nhìn hai cái thiếu niên, hai cái thiếu niên đột nhiên cũng cảm giác chính mình như là bị dè dặt làm thịt đồng dạng, co rút đầu cũng không nói chuyện.

Chỉ nghe thấy thợ săn vẫn còn ở tru lớn: "Các hạ, thiếu nhi ă nói bậy bạ kính xin các hạ còn nhiều tha thứ a!" Nói qua lại tiếp tục dập đầu.

Vũ Hằng lập tức một cái phát tay áo, một trận cuồng phong thổi qua, nhất thời thợ săn bị đánh ngã trên đất, một ngụm huyết tinh phun ra, "Phốc phốc!"

Tuy thợ săn bị đánh thế nhưng cũng không dám lãnh đạm, lại tiếp tục quỳ dập đầu, trong miệng vẫn hô cầu xin tha thứ, Vũ Hằng cũng không nói chuyện, thẳng đến kia hai cái thiếu niên cũng bị hù quỳ rạp xuống đất.

Vũ Hằng mới chậm rì rì mở miệng, "Đem Tu Di túi lưu lại, người cút."

Thợ săn nghe thấy như được đại xá đem Tu Di của mình túi cho hái xuống, liền lôi kéo thiếu niên gấp hoang mang rối loạn muốn đi.

"Để cho dặt chút nữa!"

Thợ săn nghe thấy Vũ Hằng giữ lại, lập tức mồ hôi rơi như mưa, quay đầu lại chính là quỳ dập đầu, "Ta thật sự cái gì cũng không có động, ta thề, thỉnh đại nhân bỏ qua cho ta đi!"

Vũ Hằng đương nhiên biết hần không động, bởi vì tại Linh thủy đổ vào phía dưới Cửu Dương thỉnh thoảng hoa căn bản sống không được thời gian dài như vậy, thế nhưng dám động đồ đặc của mình coi như là sờ lông mày, không cho chút giáo huấn, sợ là không biết mình lợi hại.

"Cho ngươi hai lựa chọn, một ta tới lấy mạng chó của ngươi, hai chính mình đoạn tuyệt một tay một cước, chính mình tuyên a!"

Thợ săn vừa nghe thấy lời này, nội tâm mọi cách tư vị không tốt, chẳng lẽ mình hôm nay thật sự bỏ mạng ở không sai sao?

"Sư phó!"

Thợ săn nghe đằng sau thiếu niên la lên, lập tức cắn răng một cái, từ trên mặt đất nhật lên một bả đại đao.

"A!"

Một tiếng thét kinh hãi vang lên, kinh sợ phi vô số chim chóc, chính là chít chít cũng bị sợ tới mức thiếu chút nữa từ trong lúc ngủ mơ giật mình tỉnh lại.

Thợ săn sắc mặt âm đạm, sắc mặt mồ hôi rơi như mưa, vút xuống dính chính mình huyết tinh đại đao, vô lực bị đồ đệ của mình dắt dúi lấy, tựa như sau một khắc muốn đã hôn mê.

"Cút a."

Vũ Hằng nhàn nhạt một hạm, sau đó thiếu niên liền dìu lấy nhà mình sư phó đi.

Nhìn nhìn ba người đi, Lâm Đông đứng ở Vũ Hằng bên người nghi ngờ hỏi, "Chẳng lẽ cứ như vậy để cho bọn họ đi sao?"

"Ừ." Vũ Hằng nhẹ nhàng tất cả.

Thế nhưng sợ Lâm Đông không quá lý giải, Vũ Hằng hồi đáp: "Hần chính là bị vàng đồ nhọ lòng son mà thôi, hơn nữa nhìn kia hai cái thiếu niên cũng không giống là trả thù tâm mạnh như vậy người, từ đầu đến cuối, trong mắt của bọn hần chỉ có sợ hãi, không có một tia muốn trả thù..., cho nên nói - "

Vũ Hằng nhìn chằm chằm Lâm Đông, "Như người như vậy, vĩnh viễn chỉ có thể sinh hoạt tại tầng dưới cùng, tuyệt không có trở mình khả năng ngươi biết

không?"

Lâm Đông bị Vũ Hằng ung dung ngừ khí cho hù đến, lập tức liên tục đồng ý.

Vũ Hằng trực tiếp đi đến đã nát không còn hình dáng hổ trước mặt, đem tay áo triệt, trực tiếp lấy tay một trào, sau đó hổ cứng rắn đầu lâu đã bị Vũ Hằng cho bắt phá.

Sau đó Vũ Hằng từ hổ trong đầu rút khỏi tay, trên tay huyết lâm li một mảnh, lòng bàn tay còn cầm lấy một cái mạng theo huyết nhục viên châu.

Lâm Đông trông thấy Vũ Hằng trong tay đồ vật, con mắt rồi đột nhiên tròn to, giật mình nhìn nhìn Vũ Hằng trong tay đồ vật!

"Đây không phải nội đan sao."

Lâm Đông cao giọng kinh ngạc nói.

Vũ Hằng nhìn nhìn Lâm Đông, ngoài ý muốn nhảy lên lông mày, "Người cũng biết?"

Lâm Đông tao liễu tao lông mày, cười hắc hắc, "Ta xong rồi chính là đi săn nha, cho nên biết cũng không kỳ lạ."

Vũ Hằng lúc này mới ý hội qua, ánh mắt chuyển hướng còn giữ tại trong lòng bàn tay viên châu, viên châu có chừng bô câu trứng lớn nhỏ, viên châu mặt ngoài mờ mờ có ánh sáng lưu động, đây là hổ nội đan, nuốt vào đem đối với võ giả rất có ích lợi.

Lâm Đông nhìn nhìn Vũ Hằng trong tay nội đan nhất thời hâm mộ, vì vậy cũng đưa tay chọc vào đến sớm đã chết thẩu thẩu Báo Tử trong đầu, nhất thời rợn người tay quấy óc thanh âm truyền đến.

Không có một hồi, Lâm Đông đem dính đầy huyết tương tay thu trở về, hiện cũng không có may mắn như vậy có nội đan. Rất là uể oải.

Vũ Hằng nhìn nhìn Lâm Đông như vậy cũng không nói, lấy ra một khối sạch sẽ vải bố xuất ra đem nội đan lau sạch sẽ trực tiếp ném vào Tu Di túi.

Sau đó Vũ Hằng lại là lấy xuất một cái khéo léo chùy xuất ra, chùy nặng dù nhỏ, thế nhưng lưỡi đao rất là sắc bén.

Hắn đi tới hổ trước mặt, ngồi xổm người xuống, nghiên cứu hổ kết cấu thân thể, suy nghĩ nên như thế nào phá vỡ nó.

Cổ có mổ bò đao pháp cũng không phải không có lừa thì sao có khó, bảo đỉnh là căn cứ ngư gân cốt tới nghiên cứu, mổ bò đã đơn giản vừa nhanh.

Vũ Hằng đầu tiên là đem hổ lật qua, để cho bộ ngực của nó chỉ thiên, Sau đó tìm đến bụng vị trí, từng giọt từng giọt từ từ đem đao găm cắm vào.

Máu tươi từ mở miệng xuất chậm rãi lưu lại xuất ra.

Chỉ chớp lát, Vũ Hằng khai mở lỗ hồng đã bị huyết tinh chỗ che kín, liền ngay cả tay của Vũ Hằng trên cũng là dính đầy huyết tinh.

Vũ Hằng cũng không có có phản ứng gì, tiếp tục cắt hạ xuống.

Hoàng hôn tây chìm, trong rừng cây trừ bỏ bị gió thổi vang sào sạt lá cây không còn có cái gì nữa, liền ngay cả giạt mình một ngày chim chóc cũng là trở lại nơi ở của mình.

Ánh sáng dần dần liền ám, Vũ Hằng cúi đầu chuyên chú trên tay công tác, tia rử xuống tới con mắt bên cạnh cũng không có phản ứng.

Mà ở một bên tập trung tinh thần nhìn Lâm Đông cũng là đại khí cũng không dám ra ngoài một tiếng.

"Được rồi "

Hơi có vẻ trầm thấp tiếng nói phá vỡ này một phần yên tĩnh, mà ở một bên cảm giác thân thể của mình đều nhanh muốn cứng ngắc Lâm Đông cũng là phản ứng lại.

Vội vàng đem hổ gân cốt còn có da lông phân loại cất vào trong túi, có đối với tu luyện vẫn có chỗ tốt, nhất là hổ gân cốt, về phần những cái kia bị bán từng cái một lỗ da lông, tuy đã là bán không ra, nhưng là mình sử dụng vẫn có thể.

Vũ Hằng đi đến chết đã lâu liền huyết cũng đã liền lạnh Báo Tử trước mắt, trầm tư một chút, trên người Báo Tử tuy đã không có cái gì vật có giá trị, thế nhưng thịt báo vẫn rất tiên mỹ, vì vậy hắn liền đem Báo Tử cũng cắt vào trong một cái túi mật, kéo đi.

Mặt trời chiều ngã về tây, Vũ Hằng cùng Lâm Đông hai người thân hình càng chạy càng chạy, tại dưới trời chiều hình thành hai cái tiền ảnh, việt kéo càng dài.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Càng ngày càng nghiêm trọng

Ban đêm, Vũ Hằng cùng Lâm Đông trở lại Vạn La Sơn Trang, Vũ Hằng đưa tới hạ nhân, đem Báo Tử bỏ vào phòng bếp, sau đó liền đem hồ gân cốt đều ném cho Lâm Đông, để cho Lâm Đông phân cho Khương Vũ bọn họ, tuy không phải này thứ tốt, thế nhưng ít nhất có thể đề thăng thể lực. Tần 卜Ω bút 卜 thú các Ww W. % Blqug El. org

Vũ Hằng mang theo chút chút tiến nhập gian phòng, khép cửa phòng lại về sau triệu hồi ra hỏa diễm hỏa lò, chút chút như cùng là hồi lâu không có uống đến cam nhưỡng khát khao lẫn nhân một chút, vui sướng nhảy vào hỏa lò bên trong bơi lội lấy.

Vũ Hằng nhìn nhìn chút chút một bộ không rành thế sự bộ dáng, nở nụ cười một chút, sau đó lấy ra hôm nay đạt được hồ nội đan, nhìn chăm chú nhìn về phía nội đan, Vũ Hằng cắn răng một cái, trực tiếp đem nội đan nuốt chửng xuống!

Trong lúc nhất thời, nội đan tiến nhập tràng nói, một cỗ hung ác cuồng bạo dữ dằn lực lượng cuốn Vũ Hằng nội bộ, Vũ Hằng cảm giác chính mình toàn bộ đan điền giống như là muốn thiêu đốt lên đồng dạng!

"A...!"

Vũ Hằng hai mắt nhắm nghiền, bày ra Nhất Mã Bình Xuyên tư thế xuất ra, sắc mặt đỏ bừng, mồ hôi đầm đìa, trên tay gân xanh tuôn ra, Vũ Hằng cắn răng hung hăng chèo chống, làm sao có thể sẽ bị Tiểu Tiểu này nội đan cho đá đảo!

Nội đan những nơi đi qua, tất cả huyết dịch đều giống như bị điều động, ùng ục ùng ục bốc hơi nóng, như phảng phất là bạo nóng nham tương.

Mà chịu đựng được nội đan rửa sạch gân mạch cùng cũng ở vô hình bên trong bị mở rộng, cải biến, cường hóa lấy.

Hồi lâu sau, Vũ Hằng thở một hơi dài nhẹ nhõm, Một ngụm nóng rực khí tức dần ra, Vũ Hằng cảm giác trên người mình nhiệt lượng giảm không ít, hai mắt mở ra, Hai đạo hào quang bắn ra mà ra!

Vũ Hằng néo néo bàn tay của mình, cảm thụ được lần nữa tăng vọt lực lượng, trong lòng cũng là thầm khen nói, quả nhiên là đồ tốt!

Vũ Hằng cẩn thận cảm thụ trên người so với dĩ vãng càng thêm mệnh mông lực lượng, trong mắt không khỏi hiển hiện một vòng lửa nóng, sớm muộn có một ngày, ta Vũ Hằng cũng đem đứng ở cái thế giới này đỉnh phong, chờ xem!

Vũ Hằng nhắm lại mắt, lại mở ra chính là một mảnh Lãnh Tinh, rốt cuộc tìm không được vừa mới lộ ra ngoài kích tình, thật giống như phảng phất vừa mới người kia không phải hấn.

Vũ Hằng nhìn phía ngoài ánh trăng, nghĩ ngợi đã là nửa đêm.

Vì vậy liền đến trên giường ngồi xuống, mà ăn no no bụng Chu Tước đã là đầu xuống từng điểm từng điểm tựa như sau một khắc muốn ngủ rồi đồng dạng.

Vũ Hằng ngồi ở trên giường, bày ra lúc tu luyện tư thế, thật sâu hít một hơi, sau đó nhắm mắt lại.

Nhưng mà lập tức liền tiến vào minh tướng Vũ Hằng không biết tại Bạch Dương Thành về phía tây một cái trong một cái phòng, một cái đang tĩnh tọa trung niên nam nhân, đột nhiên mở ra cặp mắt của mình, hai mắt sáng ngời lợi hại, Thân hình cao lớn nhưng lại không cường tráng.

Môi mông, mũi ung cùng đao tước kiếm, từ nơi này hết thảy đều đó có thể thấy được người này cũng không phải tốt như vậy gây, hơn nữa từ trên người hấn ba động Linh Lực thậm chí còn đó có thể thấy được người này là một cao thủ!

Thế nhưng cao thủ đang về mặt che lấp nhìn nhìn Vũ Hằng phương hướng, ánh mắt tán loạn cũng không biết cũng đang suy nghĩ gì.

Ngày kế tiếp, kết.. - một tiếng đẩy cửa thanh âm vang lên, đón lấy liền trông thấy một chân bước ra cửa phòng, sau đó Vũ Hằng cả người đều đắm chìm ở âm áp dưới ánh mặt trời chậm rì rì đuổi cái lưng một mối.

ngay tại Vũ Hằng vẫn còn ở cảm thán hôm nay là một cái hảo thiên khí đích thời điểm, đột nhiên bên cạnh có một thanh âm truyền đến.

"Ài, Vũ Hằng ngươi đã dậy rồi!" chỉ nhìn thấy Lâm Đông về mặt hưng phấn hướng phía Lâm Đông đại cát bước đi tới.

Ừ, Vũ Hằng trong thâm tâm gật gật đầu, mấy ngày nay tu luyện mang đến cho Lâm Đông Chỗ tốt rất sâu, nhất là Hồ Cốt Thảo còn có đem qua Báo Tử, so sánh, Lâm Đông mình cũng là được lợi rất sâu.

"Hắc hắc, " Lâm Đông hướng phía Vũ Hằng ngại ngùng mà cười cười.

"Ta hiện giờ đã là Trúc Cơ tam trọng, ta đã cảm nhận được tứ trọng cánh cửa, chắc hẳn không bao lâu nữa, ta tất nhiên nhất định có thể vượt tới đệ tứ trọng!"

Nghe Lâm Đông bao hàm tự tin, Vũ Hằng cũng không khỏi được lấy làm kinh hãi, ti mỉ cảm thụ một chút, xác thực, hẳn trước kia còn tưởng rằng Lâm Đông coi như là chịu chỗ tốt, thế nhưng cũng không thể nhanh như vậy đã đến tứ trọng, không nghĩ tới - Vũ Hằng lại nội tâm cảm thán, xem ra Lâm Đông này thiên tư thật đúng là không kém.

Tuy Lâm Đông năm nay đã là 20 tuổi, trọn vẹn so với chính mình lớn hơn hai tuổi, thế nhưng Lâm Đông cần cù và thật thà, đối với tu luyện một chuyện tuyệt không hàm hồ, cho nên, thành công hay là lưu cho người có chuẩn bị.

Vũ Hằng nhìn nhìn bên ngoài mảnh liệt thái dương, đối với Lâm Đông nói, "Nếu như, ngươi đã đến đệ tứ trọng, vậy lại càng không hiểu qua loa."

Trúc Cơ này mặc dù là cơ sở nhất, thế nhưng cũng chia thượng trung hạ tam thừa, này vừa đến tam trọng chính là tầm thường; bốn bề giáp giới sáu thì là trung thừa, nhưng này bảy đến cửu nhưng chỉ có thượng thừa.

Chỉ cần là người thành công đạt tới Trúc Cơ Kỳ đỉnh phong, lại đến Kết Đan, chính là chân chính xem như bước trên tu hành Nhất giai.

"Đã như vậy, vậy ngươi liền theo ta đi tu luyện a, vừa vặn có thể tu luyện ta lần trước cho ngươi Thiên Mã Công."

Vũ Hằng như thế nói qua, dẫn đầu về phía trước chạy vội lao đi.

Chỉ chốc lát, Vũ Hằng liền dẫn Lâm Đông đến Hằng Vũ Viện tu luyện địa phương, cái chỗ này có thể xem như Hằng Vũ Viện cứng rắn nhất địa phương, cũng không nói nó phòng hộ hảo hay là cái khác, mà là nói nó phòng chấn động hoặc là phòng tổn thương năng lực tương đối mạnh. Bởi vì Vũ Hằng luôn ở chỗ này tu luyện, đã từng một lần cho nơi này tạo thành gần như hủy diệt tính tổn thương.

Vì vậy Vũ Hằng liền quyết định sử dụng tốt nhất tài liệu, đem nơi này cải tạo thành đã chắc chắn lại là hấp thu dương quang nhiệt lượng tối cường địa phương.

Lúc này đã là buổi trưa, lúc này thái dương đã là dần dần trở nên nóng nhất, hơn nữa không khí thấp thoáng cũng có không khí nấp gấp xuất hiện, nó nhiệt lượng có thể thấy được rõ ràng.

Vũ Hằng cùng Lâm Đông liền đứng ở phiến đá phía trên không có một hồi cũng đã là làn da bị phơi nắng được đỏ bừng, y phục trên người bị mồ hôi cho làm ướt.

Lâm Đông dùng tay áo lau lau mồ hôi trên mặt, hơi hai con mắt hít lại nói: "Đây cũng quá nóng lên a."

Vũ Hằng nghe nói như thế không khỏi buồn cười lên: "Ngươi ta đều là Hòa thuộc tính, gặp gỡ này như lửa đồng dạng nhiệt lượng, thân thể lại càng là hưng phấn, đương nhiên muốn nóng, hơn nữa tại hoàn cảnh như vậy phía dưới tu luyện ngươi ta đều là rất có ích lợi."

Lâm Đông nghe Vũ Hằng giải thích lập tức cũng không độc miệng, ngược lại là thích ứng lấy thiên khí trời ác liệt, sau đó bày ra lúc thời điểm tu luyện tư thế.

Đối với Thiên Mã Công, Lâm Đông sớm đã là quen thuộc qua, thế nhưng lần này là cùng Vũ Hằng một chỗ tu luyện, cho nên hẳn không khỏi vẫn có chút khẩn trương.

Dương quang nóng rất chiếu xạ tại một khối trên đài cao, liền ngay cả lá cây đều bởi vì thái dương quá độ bạo chiếu mà hiển lộ vô tình, tại thời gian này trong lúc nhất thời phảng phất cũng chỉ còn lại có một mực ở kêu không biết mệt mỏi con ve.

Nháy mắt, vốn đang bình tĩnh đài cao trong lúc nhất thời đột nhiên dấy lên tới hai luồng hỏa diễm!

Này hai luồng hỏa diễm giống như là muốn thiêu đốt không khí đồng dạng, thẳng tắp hướng ra phía ngoài khuếch tán, tựa như là muốn chung mắt cho nên hơi nước đồng dạng.

Mà đang ở trong hỏa diễm tâm Vũ Hằng cùng Lâm Đông hai người lại không biết phía ngoài tình huống, bọn họ biết chỉ là trước mặt chính bọn họ tình huống.

Vũ Hằng sắc mặt đỏ bừng, mồ hôi theo cái trán chảy đi xuống, trên cánh tay như là độ một tầng dầu đồng dạng, cảm thụ được từ trong ra ngoài tán nhiệt khí, đang tu luyện lấy Vũ Dao Dược Mã!

Vũ Hằng tu luyện Vũ Dao Dược Mã thời gian đã xem như không ngắn, hơn nữa đoạn thời gian này bên trong hẳn coi như là dần dần lĩnh ngộ Vũ Dao Dược Mã chân lý: Đó chính là dùng cảm tiến tới!

Ngươi là thiên mã lại có làm sao! Mấy chục vạn cân trọng lượng lại có làm sao! Thao Thiên Hỏa diễm thì sao! Ta chỉ muốn đem ngươi thôn phệ, vậy là được rồi!

Mà Vũ Hằng chính là chạy cái mục tiêu này đi, Long Mã Công đệ tử trọng chính là thu phục thiên mã quá trình, thiên mã là như thế nào kiểu ngạo có thể nghĩ, cho nên loại Vũ Hằng đem thiên mã thu phục cũng thì là Vũ Dao Dược Mã viên mãn thời điểm!

Chỉ thấy tại Vũ Hằng cùng thiên mã giằng co trong quá trình, trên người Vũ Hằng dần dần hiện ra một con ngựa bộ dáng hữu hình không chất, nhưng lại tán lầy uy nghiêm

Trong khoảng thời gian ngắn vốn đang tại vui sướng kêu to con ve đột nhiên cũng bị chó lên tiếng, bởi vì chúng tự đáy lòng cảm nhận được một tia nguy hiểm, cho nên theo bản năng đều núp vào!

Mà đang ở Vũ Hằng vẫn còn ở tu luyện Vũ Dao Dược Mã cuối cùng bước ngoặt, bên này Lâm Đông cũng là thanh thế khá lớn, trên người hần khí huyết vốn là đặc biệt chân, thiên tư cũng cũng khá, cho nên tu luyện cũng là không tốn sức chút nào, hần đã tu luyện tới Thiên Mã Công tầng thứ hai Nhất Mã Bình Xuyên!

Lâm Đông hai chân chặt chẽ ghim chặt đất mặt, ý đồ cùng đại địa khiến cho cộng minh, thời điểm này sợ là không có cái vạn cân khí lực đều dừng hòng kéo Lâm Đông, một cái sơ sẩy ngược lại có thể sẽ dẫn đến chính mình nhóm lửa!

Hai luồng hỏa diễm vẫn còn ở trên đài cao siêng năng tiếp tục, mà thiên không bên trong nắng gắt vẫn là tại trắng trợn nướng đại địa.

Mà hồi lâu sau, một đoàn hỏa diễm đã là dần dần thanh thế nhỏ dần, đến cuối cùng liền biến thành Tinh Tinh Chi Hóa.

Lâm Đông sau khi tu luyện xong liền từ này trạng thái tu luyện lui ra ngoài, lấy tay nhéo nhéo đã bị hay là thấm đẫm tay áo lau một chút mặt, nhìn về phía vẫn còn ở tu luyện Vũ Hằng

Lâm Đông trong mắt hiện lên một tia chấn kinh!

Tuy Vũ Hằng tư chất so với chính mình càng tốt, nếu so với chính mình muốn ăn đầu khổ, nhưng nếu so với thượng đẳng cấp, Lâm Đông nội tâm lại là có chút không phục khí địch, thế nhưng ngày gần đây phải nhìn...nhỡ Vũ Hằng cái dạng này, Lâm Đông trong mắt tràn đầy bội phục cùng chân thành!

Nhắc tới Lâm Đông cùng Vũ Hằng, Lâm Đông là bởi vì Vũ Hằng cứu mình, tuy nói là chính mình trước cứu được Hằng Du Các, thế nhưng Lâm Đông tự biết chỉ bằng chính mình là không cứu được Hằng Du Các, hơn nữa thời khắc cuối cùng, Vũ Hằng không phải là chạy tới sao?

Thế nhưng Lâm Đông thật sự là rất khâm phục Vũ Hằng, hội luyện được, chính mình còn cùng Khương Du tư chất phi thường tốt Bạch Ái Tông đệ tử có nói không rõ đạo không rõ quan hệ, quan trọng nhất là làm người tượng nghĩa.

Mặc dù tại ngoại giới cũng nói Vũ Hằng làm người tàn nhẫn, thế nhưng dưới cái nhìn của Lâm Đông, Vũ Hằng này làm người thật sự là rất tốt.

Ngoại trừ sửa trị qua mấy cái ý đồ đối với chính mình làm loạn người ra, Vũ Hằng chưa bao giờ đối với người khác xuống sát thủ, người ta đều muốn giết mình chẳng lẽ Vũ Hằng còn muốn ba ba đưa lên hay sao?

Hơn nữa Vũ Hằng còn cho mình trực linh dịch, không chỉ như thế, Vũ Hằng còn cho mình một cái có thể tu luyện Thiên Mã Công!

Thử hỏi có mấy cái có thể làm được như Vũ Hằng như vậy.

Khâm phục là một mặt, thế nhưng Lâm Đông chưa bao giờ cảm thấy Vũ Hằng tại trên việc tu luyện so với chính mình càng tốt ở đâu, thẳng đến hôm nay, hần mới biết được.

Hai người đồng dạng tu luyện, thế nhưng Lâm Đông đã rời khỏi trạng thái tu luyện, mà Vũ Hằng lại vẫn vẫn còn ở tu luyện, mà còn càng ngày càng nghiêm trọng xu thế.

Này thời gian tu luyện dài ngắn kỳ thật cũng là so sánh một cái tư chất tốt xấu, thời gian tu luyện càng dài lĩnh hội thì càng nhiều, minh bạch thì càng nhiều, trái lại thì đồng dạng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Chớ có vô lễ

Hơn nữa không chỉ như thế, Lâm Đông nhìn nhìn vẫn còn ở trạng thái tu luyện Vũ Hằng, trong mắt hiện lên một tia lửa nóng, Vũ Hằng này toàn lực thời kỳ

vũ lực, chính mình sợ là một chiêu đều tiếp bắt quá a!

tương đối từ hòa điểm lớn nhỏ đến xem, Vũ Hằng này hòa điểm đều nhanh phải có dần dần bao phủ toàn bộ đài cao khuynh hướng, hơn nữa hòa điểm nhan sắc vô cùng chính tông, như máu đồng dạng hồng sắc!

Trời chiều dần dần chìm, như lửa nóng bỏng nhiệt độ cuối cùng là giảm xuống một chút, gió nhẹ lướt qua, mang đến một tia mát mẻ.

Lâm Đông liền một mực ngơ ngác ngồi ở trên đài cao nhìn nhìn Vũ Hằng tu luyện, hồi lâu sau - trên người Vũ Hằng như đoàn thể lửa dần dần nhỏ đi, lại sau đó Vũ Hằng liền trực tiếp là thối lui ra khỏi tu luyện hình thức.

Vũ Hằng hưởng thụ lấy một chút tu luyện về sau dư vị, sau đó liền trông thấy tại ngay người Lâm Đông, Vũ Hằng chưa phát giác ra buồn cười, đi qua vỗ vỗ bờ vai Lâm Đông, Lâm Đông này mới kịp phản ứng, sau đó hai người liền một chỗ cùng nhau lấy xuống.

Buổi tối tu luyện một hồi hai người đều là quá nhanh cắn ăn lấy thức ăn trên bàn, không có một hồi liền chén bàn đồng bừa bọn chỉ còn lại một ít canh thừa lạnh cơm.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày thứ hai sáng sớm, Vũ Hằng liền đi Thái Bạch Sơn phía trên tu luyện, đi theo còn có chút chút, chút chút đã đợi bên người Vũ Hằng có tầm một tháng, đem so với trước uể oải hình tượng, chút chút không thể nghi ngờ là biến hóa khá lớn.

Một thân hồng sắc lông vũ hiển lộ uy phong lẫm lẫm, thần khí mười phần, còn có bị Vũ Hằng Linh Lực trường kỳ thoải mái, chút chút chậm rãi trưởng thành.

Vũ Hằng ở trên Thái Bạch Sơn tu luyện Tam Thể Thức, liền mang theo chút chút trở về.

Trên đường đứng lúc đụng phải Hằng Du Các gã sai vặt, gã sai vặt trông thấy Vũ Hằng kính báo cho Vũ Hằng hẳn là Trương Dương quân sự gọi tới, nguyên nhân là Hằng Du Các bên trong năm Nguyên Linh Dịch còn có trúc linh dịch đều nhanh muốn thiếu hàng, cho nên vì dĩ vãng vạn nhất, kính xin Các chủ sớm lại luyện chế một ít xuất ra.

Vũ Hằng báo cho gã sai vặt biểu thị tự mình biết, sau đó để cho gã sai vặt đi.

Vũ Hằng đi vào gian phòng, tí mỉ tính toán cũng là lúc này rồi, cách lần trước luyện chế trúc linh dịch dường như đã qua một tháng.

Trong một tháng này mặt Vũ Hằng Long Mã Công tu luyện đến đệ tứ trọng, Vũ Dao Dược Mã, còn kém một chút đã đến viên mãn.

Thế nhưng năm Nguyên Linh Dịch cùng trúc linh dịch còn không có luyện chế, muốn biết rõ kiếp trước Vũ Hằng coi như là y dược thế gia người, cho nên kiếp trước ăn cơm biểu diễn cũng không thể ném đi.

Như vậy nghĩ đến, vì vậy Vũ Hằng đầu tiên là tiến nhập Vĩnh hằng Động Thiên, hẳn tí mỉ vừa nghĩ dường như vài Thiên Đò không có tiến nhập Động Thiên.

Thế nhưng vừa tiến vào Động Thiên lập tức để cho Vũ Hằng chấn động!

Này. Động này thiên đã không phải vừa mới bắt đầu bộ dáng, động thiên thổ nhượng biến thành hồng sắc, mà Linh thủy diện tích cũng là tăng lên, chiếu xạ Động Thiên trên vách tường hiện lên hồng sắc cùng thanh tịnh hồ nước đồng dạng nhan sắc, hơn nữa mơ hồ còn có sóng quang lưu động.

Càng trọng yếu hơn là, động thiên diện tích tăng lớn được!

Hồi lâu không có tới, không nghĩ tới Động Thiên cư nhiên cho mình một cái lễ lớn như vậy vật, Vũ Hằng trong nội tâm không khỏi vui vẻ, khoe miệng lộ ra một vòng tiếu ý.

Chắc là mình tại động này thiên lý mất tu luyện, sau đó lưu lại Linh Lực cho Động Thiên tạo thành lớn như vậy thay đổi, bất quá bởi vì gần nhất Lâm Đông đều cùng với tự mình tu luyện, vì không cho Lâm Đông nhìn ra mấy thứ gì đó, Vũ Hằng cũng là không có ở Động Thiên tu luyện qua, cho nên lúc này mới không biết.

Vũ Hằng dựa theo quy củ cũ, đầu tiên là đem đã thành thực Hổ Cốt Thảo còn có Huyết Nha Mễ thu vào Tu Di túi, sau đó lại đem tân hạt giống loại, cuối cùng lại là đổ vào trên Linh thủy, Vũ Hằng nghĩ lại, lại đem cho nên năng lượng đều đem ra hết, chỉ chốc lát tất cả hạt giống đều toát ra Nha Nhi tới.

Nhìn nhìn so với trước lớn hơn gần tới gấp đôi diện tích, Vũ Hằng trong nội tâm vô cùng thành công liền cảm giác, hẳn liền chờ ngày hôm nay đó!

Vũ Hằng sờ sờ cái cằm, nghĩ đến, động này Thiên Đò đã thăng cấp, thế nhưng này linh đất còn có này Linh thủy không có thăng cấp, Vũ Hằng vì thế cảm thấy rất buồn rầu, bởi vì hẳn không biết nên như thế nào thăng cấp chúng.

Vũ Hằng nghĩ lại, chẳng lẽ còn là dùng Linh Lực?

Vũ Hằng nghĩ đến liền làm, hẳn đầu tiên là triệu hồi ra hòa điểm hoá lò, sau đó lại vận công, trong lúc nhất thời nhiệt khí dần dần tràn ngập đến Động Thiên, hòa hồng nhan sắc cũng là dần dần che kín toàn bộ Động Thiên.

Động Thiên chậm rãi biến một cỗ nóng bỏng hỏa hồng sương mù cho vây quanh, dần dần thấy không rõ biểu tượng, thế nhưng Vũ Hằng có thể rất rõ ràng cảm nhận được - Sinh mệnh lực trở nên mạnh mẽ.

Là động thiên sinh mệnh lực, Linh đất sinh mệnh lực, Linh thủy sinh mệnh lực, thậm chí còn có Hồ Cốt Thảo loại thực vật sinh mệnh lực!

Nguyên lai chính mình Linh Khí lại có to lớn như thế chỗ tốt, Vũ Hằng trên mặt lộ ra một vòng tiểu ý, thật không nghĩ tới lại vẫn đang tìm không được, Nếu biết, Vũ Hằng khả năng đã sớm biết sử dụng loại biện pháp này.

Nửa giờ đi qua.

Một giờ đi qua.

Hai giờ đi qua.

trên mặt của Vũ Hằng đã từ vừa mới bắt đầu vui vẻ còn có phong đạm vân khinh dần dần biến thành ngưng trọng, bởi vì hần Linh Lực đã dần dần cảm nhận được khô kiệt, rốt cuộc thời gian dài sử dụng Linh Lực cũng sẽ tạo thành không nhỏ tiêu hao, huống chi là thăng cấp Động Thiên bên trong đồ vật.

"Hô."

Vũ Hằng phun ra một ngụm trọc khí, trên mặt của hắn đã dần dần chảy ra mồ hôi tới, động này thiên Linh thủy còn có linh đất thăng cấp còn không có chấm dứt, thế nhưng Vũ Hằng cảm giác được, đã nhanh không sai biệt lắm.

Kiên trì nữa hội, kiên trì nữa hội.

"Hô - hô."

Vũ Hằng đã quần áo ướt đầm, cả người còn kém nằm rạp trên mặt đất, dùng tình trạng kiệt sức để hình dung cũng không quá, bất quá để cho hắn mừng rỡ chính là, Động Thiên đồ vật bên trong cũng đã toàn bộ thăng cấp thành công!

Vũ Hằng chậm chạp chuyển qua Linh thủy bên hồ, lấy tay nhẹ nhàng nâng lên một chút Linh thủy, uống vào.

Nhất thời cảm thấy vui vẻ thoải mái, liền ngay cả bị ép khô Linh Lực mỗi một cũng là trong khoảng thời gian ngắn cũng bị ép xuống.

Vũ Hằng nhếch miệng cười cười, này tựa hồ là hần thời gian dài như vậy đến nay vui vẻ nhất một ngày, bởi vì động thiên thăng cấp không thể nghi ngờ là cho hắn càng nhiều vốn liếng còn có sau lưng động lực!

Vũ Hằng tinh thần chấn động, sau đó liền trực tiếp ngồi trên mặt đất, khôi phục Linh Lực!

Hồi lâu sau, Vũ Hằng mở hai mắt ra, Linh Lực đã khôi phục đến lúc ban đầu bảo mãn thời điểm, kỳ thật Vũ Hằng cũng là thầm khen, xem ra ép khô Linh Lực cũng vẫn có thể xem là là một loại rất tốt tu luyện thủ đoạn, bởi vì có thể không ngừng điều động tiềm lực của mình, thăng đến mở ra chính mình đủ khả năng tiềm lực!

Vũ Hằng khôi phục Linh Lực về sau liền trực tiếp ra Động Thiên.

Trở lại gian phòng, không nghĩ tới đã là trên ánh trăng đầu canh.

Vũ Hằng không thể làm gì, bởi vì Vũ Hằng đã sớm cùng bọn hạ nhân phân phó qua, nếu như trông thấy mình tại trong phòng tu luyện liền tốt nhất đừng tới quấy rầy hắn, cho nên hắn cũng chỉ phải trống không bụng luyện chế trúc linh dịch cùng năm Nguyên Linh Dịch!

Vũ Hằng đầu tiên là điều tra hỏa diễm hoá lò, đầu tiên là ấm lên đun nóng hoá lò.

Sau đó lại là chậm rãi đem luyện chế năm Nguyên Linh Dịch cùng trúc linh dịch tài liệu lấy ra.

Vũ Hằng đem tài liệu nhất nhất dựa theo trình tự sắp xếp tại trên mặt bàn, sau đó lại lấy ra chuyên môn lắp linh dịch bạch ngọc bình nhỏ.

Chuẩn bị bắt đầu luyện chế!

Vũ Hằng đầu tiên là đem năm Nguyên Linh Dịch luyện chế hảo, luyện hảo về sau đem chúng chứa vào trong bình; ngừng một hồi lại tiếp tục luyện chế trúc linh dịch, mà ở luyện chế thời điểm, chít chít liền trong hỏa lò bay thẳng đến, khiến cho Vũ Hằng đối với nó cũng là không thể làm gì.

Ước chừng là đã đến nửa đêm, Vũ Hằng đưa tay ra sờ lưng mỏi, "Rốt cục luyện hảo a."

Vũ Hằng nhìn nhìn an tĩnh bày ra trên bàn linh dịch, nở nụ cười, sau đó trực tiếp liền nằm ở trên giường.

Thời gian cứ như vậy tại Vũ Hằng tu luyện mỗi ngày còn có luyện chế linh dịch thời điểm lặng yên trôi qua.

Bất quá đáng vừa nói chính là tại những ngày này, Vũ Hằng Long Mã Công rốt cục đột phá đệ tứ trọng, thiên mã bạch sắc hào quang mơ hồ tại Vũ Hằng

mặt ngoài di động, đây là đệ tứ trọng tu luyện thành công biểu tượng!

Vì vậy, hôm nay, Vũ Hằng liền đứng ở Hằng Vũ Viện bên trong chuẩn bị tu luyện Long Mã Công đệ ngũ trọng, Hoành đao lập mã!

Vũ Hằng hai chân giang rộng ra, bắp chân hơi trằm xuống, hai tay mở lớn, hai tay hướng trung tâm khép lại, Trụ thủ đắc lực kết thúc một cái rất kỳ quái thủ ấn cứ như vậy bày ở trước ngực, hai mắt nhắm lại!

Đầu tiên là Vũ Hằng cảm giác có Linh Lực từ trên đỉnh đầu rót hạ xuống, giống như là như gió, mang theo không thể cự tuyệt bá đạo!

Sau đó liền cảm giác này thiên địa bên trong Hóa thuộc tính Linh Lực đều là bị chính mình hấp dẫn qua, thân thể trong lúc nhất thời giống như là một cái bếp lò đồng dạng, nóng!

này cùng trước tứ trọng lúc trước là hoàn toàn khác nhau nóng!

Trước tứ trọng đều là loại kia như lửa đồng dạng nóng, là trực tiếp nóng, bá đạo nóng, thế nhưng lần này nóng hoàn toàn chính là loại kia như là cả người bị ngâm mình ở nham tương trong đồng dạng, toàn thân coi như là liền trong máu đều là bao hàm nhiệt lượng!

Vũ Hằng sắc mặt đỏ bừng, Mồ hôi còn không có chảy xuống đã bị nhiệt khí chỗ chung!

Hai tay cùng hai chân gân xanh nổi lên, như là sau một khắc muốn phá tan huyết nhục đồng dạng.

Thế nhưng Vũ Hằng đã tại kiên trì, hần thậm chí là cũng không có lay động, hơn nữa thủ ấn cũng còn đang kiên trì, nếu như thủ ấn tán, như vậy không hề nghi ngờ, lần này tu luyện chính là uống phí khí lực!

Vũ Hằng hét lớn một tiếng "Hừ!"

Cảm giác khí lực của mình lại trở về một chút, ít nhất còn có thể tiếp tục cùng thiên mã đối kháng!

Thiên mã tại bên trên bầu trời nổi lơ lửng đối với Vũ Hằng gào thét, thế nhưng Vũ Hằng không sợ chút nào, đối với thiên mã chính là một quyền!

Quyền phong ào ảnh, giống như không xuất thủ, thực đến trước người!

Vũ Hằng một quyền đánh vào thiên mã trên đầu, thiên mã bị đau, đối với Vũ Hằng tê mình, tựa như muốn Vũ Hằng vừa báo còn vừa báo.

"Khục khục, khục khục."

Thật vất vả tài năng đang tu luyện hình thức lúc trước lui ra ngoài, không nghĩ tới Hóa thuộc tính vậy mà như thế bá đạo, đều thiếu chút nữa tổn thương cổ họng của hần, lập tức Vũ Hằng liền rất chặt vật bịt lấy cuống họng tại kia ho khan.

"Vũ Hằng, ngươi làm sao vậy?"

Một đạo dí dỏm thanh âm truyền đến, Vũ Hằng hướng phía thanh âm phương hướng nhìn sang, nguyên lai là Khương Mai, a, còn có Khương Du đâu, các nàng vẫn luôn Tiêu Bất Ly Mạnh, Mạnh Bất Ly Tiêu.

Vũ Hằng thống khổ khoát tay, ý bảo không có cái gì, hồi lâu sau Vũ Hằng mới chậm lại, xin lỗi hướng phía hai người Tiểu Tiểu, sau đó liền đem hai người thỉnh đi đại sảnh.

Vũ Hằng uống xong hạ nhân nhìn trà, trà tiến nhập yết hầu thoải mái, Vũ Hằng cảm giác chính mình tốt hơn nhiều.

Vì vậy Vũ Hằng liền buông xuống trà chén nhỏ, đối với hai người nhìn lại, "Lần này nhị vị tới là có chuyện gì sao?"

Một nghe nói như thế, Khương Mai liền nhú nhú mày, "Như thế nào, không có việc gì không thể tới nơi ở đây sao?"

Khương Du nghe Khương Mai rất lễ phép một câu, lập tức cũng là lơ đãng nhú mày, sau đó kéo một chút Khương Du, "Khương Mai, chớ có vô lễ."

Khương Mai lúc này đối với lấy Khương Du làm một cái mặt quý, sau đó đứng ở Khương Du sau lưng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Dự cảm

Khương Du nhìn nhìn Vũ Hằng, hiện Vũ Hằng thực lực so với trước lại là mạnh nhỏ tí tẹo, trong nội tâm rất là kinh ngạc.

người bình thường bình thường đều là vài năm tài năng đề thăng một cấp bậc, rồi biến mất có tư chất người lại càng là cần thời gian dài hơn, thậm chí là khả năng vĩnh viễn cũng sẽ không lại tiến bộ, thế nhưng Vũ Hằng tiến bộ độ lập tức liền đổi mới cái nhìn của nàng.

Dưới cái nhìn của Khương Du Vũ Hằng đã không phải người bình thường, mà là một cái quái vật, đương nhiên Khương Du là không thể nào báo cho Vũ Hằng, bằng không thì Vũ Hằng cần phải đối với nàng nhìn hằm hằm không thể.

"Vũ Hằng, lần này bởi vì Hằng Du Các năm Nguyên Linh Dịch còn có trúc linh dịch đẩy ra nhận lấy rất nhiều Tu Luyện Giả tôn sùng, cho nên."

Khương Du nhìn nhìn Vũ Hằng, nói chuyện có chút do dự, bởi vì nàng không biết nói Vũ Hằng sẽ hay không đáp ứng, Hay là Khương Du hội sợ Vũ Hằng khả năng cho là mình là có mưu đồ khác.

Thế nhưng Vũ Hằng đã từ Khương Du ánh mắt bên trong do dự đại khái đoán được cái gì.

đơn giản là có cái nào đại nhân vật muốn cùng hợp tác với mình, hay hoặc là nghĩ nuốt chửng Hằng Du Các của mình.

Vũ Hằng không nhanh không chậm cầm lấy trà chén nhỏ uống, ừ, hôm nay trà này ngâm vào nước không sai.

"Người có chuyện gì cứ nói thẳng đi."

Khương Du nhìn nhìn Vũ Hằng một bộ đã tính trước bộ dáng, nghĩ đến Vũ Hằng hẳn là đoán một thứ đại khái.

Vì vậy Khương Du liền yên tâm bên trong bất an, trực tiếp nói với Vũ Hằng: "Chuyện là như vậy, bởi vì lần trước sự kiện khiến cho Hằng Du Các trong khoảng thời gian ngắn thanh danh lan truyền lớn, mà Bạch Dương Thành Thành chủ người trong nhà cũng nhìn thấy, cho nên."

"Cho nên?"

Vũ Hằng nhìn chăm chăm Khương Du, giống như đang nghe nàng đem câu tiếp theo.

Khương Du nhìn nhìn Vũ Hằng, trong lòng cũng là có chút bồn chồn, bởi vì hẳn biết Vũ Hằng từ trước đến nay đều không phải loại kia thích phụ thuộc quan phủ người, thế nhưng Khương Du hay là kiên trì nói, "Cho nên, bạch Thành chủ hỏi người còn có ý cùng hẳn hợp tác?"

Khương Du lời này vừa nói ra, Vũ Hằng có trong nháy mắt bùng tỉnh.

Khương Du nhìn nhìn Vũ Hằng không nói lời nào, liền cho rằng Vũ Hằng là tức giận.

Vì vậy Khương Du vội vàng bổ sung: "Ta còn không có đáp ứng, rốt cuộc người mới là Hằng Du Các Các chủ, phạm là hỏi qua người mới được."

Khương Du nhìn nhìn Vũ Hằng hay là ở vào một loại trong hoảng hốt, lập tức liền nâng. . . lên trên mặt bàn nước trà uống.

Thế nhưng Khương Mai nhìn nhìn đang tại xuất thần Vũ Hằng cho là hẳn là đang đùa đại bài, cũng là chạy đến trước mặt Vũ Hằng xiên lấy eo đối với Vũ Hằng không chút khách khí nói: "Hừ, Tiểu thư nhà ta hợp tác với người là coi trọng người, lớn như vậy nhân vật đều nguyện ý có thể người hợp tác lại càng là nhìn tại tiểu thư nhà chúng ta phân thượng, bằng không thì chỉ một mình người còn không biết muốn phần đầu bao nhiêu năm đó!"

Nghe Khương Mai lời này, Khương Du cái này thật sự là tức giận, vội vàng quát lớn: "Khương Mai, người tới đây cho ta! Một chút lễ phép cũng không có."

Khương Mai cũng là biết tiểu thư tức giận, vì vậy không dám lần nữa làm nhiều cái gì, đành phải ngoan ngoãn cúi đầu đứng sau lưng Khương Du.

Vũ Hằng là nghe thấy Khương Mai quát lớn mới tỉnh lại.

Kỳ thật Vũ Hằng cũng không phải cậy tài khinh người, hẳn chỉ là tại ngốc.

Đúng vậy, ngốc. Vũ Hằng nghe được lời của Khương Du, Bạch Dương Thành bên người Thành chủ người cũng tìm đến mình, tuy trên danh nghĩa không phải Bạch Dương Thành Thành chủ, nhưng là sự tình này Thành chủ thế tất cũng là biết, thế nhưng Thành chủ cư nhiên ngầm đồng ý, điều này đại biểu cái gì?

Điều này đại biểu, Thành chủ hẳn bản thân cũng là có hợp tác với Vũ Hằng ý định!

Vũ Hằng nhất thời hoảng hốt, tới lúc mới bắt đầu, hẳn tại Bạch Ái Tông bị người hô làm phế vật; bị người đùa bỡn; vất vả năm năm chi vì như vậy một mai Vinh hăng Thanh Đồng tề. . .

Thế nhưng thời gian vừa quá, hẳn lại là có thể cùng Thành chủ kết giao người, có thể không cảm thấy bất khả tư nghị sao?

"Vũ Hằng, Vũ Hằng, người đến cùng có hay không tại hãy nghe ta nói?"

Khương Du từng tiếng kêu gọi đưa hấn kéo đến sự thật bên trong.

Vũ Hằng liếc mắt nhìn một chút Khương Du, ý bảo tự mình biết.

"Không bằng, liền ước cái thời điểm chúng ta Hằng Du Các rồi nói sau."

Vũ Hằng đối với Khương Du hăm nói.

"Vậy được rồi, " Khương Du một bên nói qua, một bên đứng lên, "Vậy ba ngày buổi trưa tại Hằng Du Các gặp mặt, ta đi trước."

Vũ Hằng "Ừ" ứng thanh âm, liền đem Khương Du cùng Khương Mai hai người đưa ra Vạn La Sơn Trang.

Đào mất liền đến ba ngày, sáng sớm Vũ Hằng liền mang theo chít chít đi Thái Bạch Sơn phía trên tu luyện, tu luyện về sau thời gian cũng là nhanh đến buổi trưa.

Vũ Hằng đầu tiên là trở lại gian phòng thay đổi một cái thường phục, liền đi Hằng Du Các.

Vũ Hằng đi vào Hằng Du Các, lúc này chính trực giữa trưa, Hằng Du Các bên trong khách nhân còn không phải quá nhiều, gã sai vặt vừa nhìn thấy Vũ Hằng tới, tưng vội vàng đưa hấn nghênh tiền vào phòng tiếp khách.

Phòng tiếp khách tại Hằng Du Các nội bộ, không lớn một cái phòng, thế nhưng nhân tình nhã trí, còn có khế hoa cửa sổ nhỏ, phong xuyên thấu qua cửa sổ nhỏ bay vào phòng khách, rất là thanh nhã.

Vũ Hằng vừa đi vào phòng tiếp khách, liền trông thấy vị phía trên có một cái Nho Nhã trung niên nam tử, đang tại thưởng thức trà, từ động tác của hấn còn có ăn mặc đến xem, đều là để lộ ra người này địa vị không tầm thường.

Ngay tại Vũ Hằng dò xét trung niên nam tử thời điểm, ai ngờ trung niên nam tử cũng ở dò xét hấn.

Thần sắc đậm mạc, thế nhưng không kiêu ngạo không siểm nịnh, không kiêu không nóng nảy, căng chặt có độ, không sai.

Trung niên nam tử hải lòng nhẹ gặt đầu.

Thời điểm này Trương Dương còn có Khương Du cũng đều trông thấy Vũ Hằng tới, vì vậy liền mời hấn ngồi xuống.

Trương Dương quán sự đối với Vũ Hằng chỉ vào trung niên nam tử nói: "Vị này chính là Bạch Dương Thành Thành chủ cậu. Bạch, gọi hấn Bạch Tiên Sinh là tốt rồi."

Trương Dương vì cơ trí của mình thật sâu tự hào, may mắn miệng của mình tương đối kín.

"Ha ha, tại hạ bạch hàm chương, ở nhà xếp hạng lão Nhị, bảo ta bạch Nhị thúc là được."

Trung niên nhân rất là khách khí đích đối với Vũ Hằng nói.

Vũ Hằng trong thâm tâm gât gât đầu, người này tuy vừa nhìn ngay cả có thân phận cực cao, nhưng lại không cảm thân phận của mình tới dọa người không sai, hơn nữa. . . Bạch Gia lão Nhị, nếu như mình không có đoán sai, chắc hấn này rõ ràng chính là bạch Thành chủ bản thân.

Thế nhưng Vũ Hằng cũng không có vạch trần, liền ôm quyền, lập tức liền đối với bạch Nhị thúc nói: "Tại hạ, Vũ Hằng! Tiểu tử hữu lễ!"

Một phen hàn huyên, Vũ Hằng cùng người này nghĩa trên bạch Nhị thúc liền nói tới hợp tác một chuyện.

Không thể nghi ngờ bạch nếu như Thành chủ tại Bạch Dương Thành này xếp hạng đệ nhị, vậy không người nào dám xưng đệ nhất. Bạch Thành chủ không chỉ gia đại nghiệp đại, hơn nữa còn có một tầng Thành chủ thân phận, quan lớn áp người, có đôi khi so với Vũ Hằng vũ lực tới còn muốn Chấn Nhiếp nhân tâm.

Hơn nữa bạch Thành chủ thực lực cũng là không thể khinh thường. Bạch Gia cũng là Bạch Dương Thành một cái đại thế gia, con nối dõi phồn thịnh, lại còn thế lực rất lớn, ít nhất không phải bây giờ Vũ Hằng có thể chống lại.

Cho nên nói, Vũ Hằng cùng bạch Thành chủ việc buôn bán là có lợi ích mà vô hại, thế nhưng duy nhất có thể này xoắn xuyết chính là đến cùng ai chủ ai phó?

"Bạch Nhị thúc" Vũ Hằng đối với bạch Thành chủ vừa chấp tay, "Tuy thực lực của ngài rất lớn, thậm chí có thể bảo đảm việc buôn bán của chúng ta không bị người khác quấy nhiễu, thế nhưng này cung cấp sinh ý khởi nguồn hay là ta Vũ Hằng, hơn nữa ta Vũ Hằng chính là cần mọt thời điểm, cho nên người này nghĩa trên chủ nhân hay là ta tới tương đối khá."

Bạch Thành chủ nghe thấy Vũ Hằng lời này cũng không cảm thấy có cái gì, không muốn làm Trương Quân Bình không phải hảo binh, nếu như đối với mấy cái này cũng không còn..., kia Vũ Hằng này cũng bất quá chỉ như vậy.

Bạch Thành chủ nhẹ nhàng cầm lấy trà chén nhỏ, đối với phiêu phù ở phía trên lá trà nhẹ nhàng thổi thổi ra một hơi, sau đó chậm rãi uống một ngụm, gần bó lưu lại, trà vị nồng đậm, trà ngon, bạch Thành chủ nụ cười trên mặt càng thêm nồng đậm.

Thế nhưng hắn vẫn còn cái gì cũng chưa nói, bất quá Trương Dương này cùng Khương Du cũng đã là lấy nóng nảy, không nghĩ tới Vũ Hằng này đối với lớn như thế nhân vật cũng là như thế không khách khí, Trương Dương cái này trái tim run lợi hại hơn, đây là gặp không may cái gì nghiệt, theo cái như vậy chủ tử.

Vũ Hằng nhìn nhìn bạch Thành chủ như vậy, đã tính trước ngồi ở vẫn không nhúc nhích, mắt sáng như đuốc nhìn nhìn bạch Thành chủ.

Đang định bạch Thành chủ chuẩn bị nói cái gì thời điểm, đột nhiên có một cái Hắc Y Nhân đi đến, cả người cho Vũ Hằng cảm giác giống như là một bả còn chưa ra khỏi vỏ kiếm đồng dạng, sắc bén mà lại nguy hiểm.

Đội đã nào...! Khí này cơ, phảng phất ở đâu gặp qua! Vũ Hằng vốn lười biếng thân thể lập tức liền cảnh giới lên, này rõ ràng chính là lần trước tại Hằng Vũ Viện đánh lên mình người!

Vậy hắn hiện tại vì cái gì tại bạch bên người Thành chủ? Hắn đối với chính mình đến tốt cùng là có mục đích gì? Trong nháy mắt Vũ Hằng đầu óc đã đổi qua vài bước ngoặt.

Hắc Y Nhân nhìn cũng không nhìn tất cả mọi người, trực tiếp đi tới bạch bên người Thành chủ, thân thể khom xuống bám vào bạch Thành chủ bên tai lấy tay che lấy không biết nói mấy thứ gì đó, bạch Thành chủ vốn đang hào hứng bưng bưng mặt lập tức liền âm hạ xuống.

Bạch Thành chủ nghĩ một lát, đành phải đối với Vũ Hằng đám người chấp tay, hàm chứa áy náy nói: "Trong nhà có chút việc, ta đi về trước, về phần chuyện này, ngày sau hãy nói a."

"Nếu như bạch Nhị thúc có việc, vậy ngày khác lại nói, không vội."

Vũ Hằng đối với bạch Thành chủ cũng là chấp tay nói.

Đón lấy bạch Thành chủ liền dẫn Hắc Y Nhân đi, thế nhưng Hắc Y Nhân xuất hiện ở phòng tiếp khách thời điểm đối với Vũ Hằng nhìn thoáng qua, cặp mắt của hai người trên không trung đan chéo trong chớp lát, nhưng lại như là không có cái gì đã sanh đồng dạng.

Vũ Hằng nhìn nhìn bọn họ đi, như có điều suy nghĩ nói một câu: "Quả nhiên lợi hại."

Bạch Thành chủ mang theo Hắc Y Nhân vội vàng rời đi Hằng Du Các. Vũ Hằng như có điều suy nghĩ nhìn nhìn bọn họ rời đi phương hướng, còn không đợi Trương Dương cùng Khương Du phát tay tính lại hắn liền đột nhiên quay đầu lại phân phó nói "Trương Dương, người lập tức phái người tra rõ ràng vừa mới người Hắc Y Nhân kia là người nào? Ta muốn mau chóng biết!" Nói xong, Vũ Hằng cũng không quay đầu lại cũng cất bước đi ra cửa.

Chỉ để lại không rõ ràng cho đám Trương Dương cùng Khương Du hai người.

Vũ Hằng trở lại phòng của mình bên trong, liền phân phó không cho người quấy rầy, sau đó liền vào nhập Vĩnh hằng Động Thiên bên trong bắt đầu tu luyện. Nhớ tới ngày đó tại Hằng Vũ Viện tới đánh lên Hắc Y Nhân của mình, nội tâm liền có mãnh liệt bất an dự cảm.

Tuy hiện tại mình đã vô cùng nỗ lực đang tu luyện, thế nhưng người kia đánh lên mình này cái Hắc Y Nhân, như cũ cho mình rất sâu nguy hiểm cảm giác. Xem ra thực lực của mình vẫn không đủ a! Tuy lần này bạch thành người bởi vì trúc linh dịch cùng năm Nguyên Linh Dịch tìm tới chính mình yêu cầu hợp tác. Thế nhưng e rằng mình tại như vậy thế lực trong mắt cũng chẳng qua là có giá trị mà thôi.

. Nếu là mình không có đủ thực lực, e rằng đội hợp tác thành thực, một khi bọn họ thu hoạch đến chính mình luyện chế phương thuốc, đoán chừng chính là qua cầu rút ván. Chỉ là bọn họ tuyệt đối không nghĩ được, này trúc linh dịch cùng năm Nguyên Linh Dịch đều là mình tại Vĩnh hằng Động Thiên trong thông qua linh dịch trộn lẫn thêm mới luyện chế thành. Đảm nhiệm bọn họ có bao nhiêu Luyện Dược Sư đều là vô pháp tham gia phá phòng chế.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Không sợ chút nào

Thế nhưng hồ kiên nhẫn há lại dài như vậy lâu. tân bút thú các Ww W. Ω Blqug E1. org mà chính mình Vĩnh hằng động thiên mật mã vạn nhất tiết lộ, e rằng mình tuyệt đối là chết không có chỗ chôn. Tuy không biết Vĩnh hằng này động thiên cụ thể lai lịch. Thế nhưng bất phẩm của nó mình cũng là tự

nghiệm thấy rất nhiều. Loại bảo bối này, sợ là Đại Thừa Kỳ tu luyện người đều là sẽ không bỏ qua.

Huống chi chính mình một cái nho nhỏ Trúc Cơ Kỳ như thế nào bảo hộ rồi chính mình, hộ được bảo bối của mình đâu này? Cho nên hiện tại duy nhất muốn làm hay là đề thăng thực lực của mình, không ngừng tu luyện.

Có lẽ nơi này rất nhanh muốn không thỏa mãn được chính mình rồi a? Rốt cuộc một cái nho nhỏ phạm vi thể lực, lợi hại nhất không gì qua được bạch lòng dạ, hôm nay Hắc Y Nhân sợ là đã tiến nhập Kim Đan sơ kỳ. Bằng không mình tuyệt đối không có khả năng có nguy hiểm như vậy cảm giác. Muốn biết mình tuy như cũ ở vào Trúc Cơ Hậu Kỳ, chỉ là cũng sắp đột phá Kim Đan Kỳ.

Mà Long Mã Công của mình phương pháp lại càng là độc nhất vô nhị, so sánh cùng đẳng cấp ở trong, căn bản cũng không có đối thủ của mình.

Vĩnh hằng Động Thiên bên trong.

Vũ Hằng từ khi hiện Động Thiên bên trong chính mình Linh Lực dung nhập vào Động Thiên bên trong có thể cổ vũ Động Thiên cùng Động Thiên bên trong tất cả sinh vật thăng cấp, Vũ Hằng liền không hề luôn là cùng Lâm Động một chỗ tu luyện, rốt cuộc bí mật của mình không quá thích hợp bất luận kẻ nào biết. Vũ Hằng lần nữa tiến nhập Động Thiên về sau liền triển khai tư thế tu luyện Long Mã Công của mình.

Vũ Hằng nhờ vào Vĩnh hằng Động Thiên bên trong Linh Lực, cổ vũ lấy chính mình hấp thu Linh Lực biên độ. Tại Vũ Hằng trong ý thức, Vũ Hằng toàn thân tán lấy nồng nặc hồng sắc hào quang, tia sáng này như là một cây quái vật không lồ gây lửa, cùng kiện trang Long Mã lần lượt đối với đánh vào một chỗ. Mỗi một lần đối với oanh, sắc mặt của Vũ Hằng muốn đỏ lên rất nhiều.

Bởi vì này ngưng tụ mà đến gây lửa, hiển nhiên quá tiêu hao Linh Lực. Mỗi một lần hội tụ đều cần Vũ Hằng điều từ mình bảy tám phần Linh Lực, nếu như là tại Vĩnh hằng Động Thiên ra, chính mình một bí mật kỹ năng e rằng chỉ có thi triển một lần cơ hội.

Bất quá tuy Linh Lực tiêu hao vô cùng lợi hại, thế nhưng hiệu quả hay để cho Vũ Hằng rất là hài lòng. Bởi vì mỗi một lần đối với oanh, nguyên bản hung hãn thiên mã trực tiếp sẽ bị đánh ra mười triệu ra, này lúc trước trong khi tu luyện thế nhưng là chưa từng có qua. Vũ Hằng cứ như vậy không biết mệt mỏi tiến hành một lần lại một lần diễn luyện.

Linh Lực đã không còn, Vũ Hằng sẽ rời khỏi trạng thái tu luyện, uống một chút linh dịch khôi phục. Sau đó đón lấy lại tiến nhập đến loại này cực hạn trạng thái tu luyện bên trong. Nếu có người ngoài ở tại, nhất định sẽ chấn kinh tột đỉnh.

Bởi vì phạm là tu luyện người đều là biết, tu luyện chú ý chính là dục vọng thì không đạt. Nếu như một khi tu luyện ra cực hạn của mình, như vậy rất dễ dàng Linh Lực không bị khống chế, tạo thành phản phệ. Một khi gặp bản thân Linh Lực phản phệ, như vậy chính là Đại La Thần Tiên hạ phạm cũng là cứu không trở lại. Từ đó đem suốt đời trở thành phế nhân.

Cho nên tại bọn họ Đại La trong thế giới, chưa từng có bất kỳ một cái nào tu luyện người dám như Vũ Hằng như vậy không muốn sống một lần lại một lần trùng kích cực hạn đi tu luyện. Đây quả thực là tự tìm đường chết a!

Có lẽ là bởi vì lần này cùng Bạch phủ người gặp mặt, để cho Vũ Hằng cảm thấy thực lực của mình còn xa xa không đủ nguyên nhân, hẳn như vậy không ngừng khiêu chiến cực hạn, sau đó khôi phục lần nữa phá tan cực hạn, chỉ là vì đột phá!

Đúng vậy, từ thấy được Hắc Y Nhân trong nháy mắt đó, Vũ Hằng bỗng nhiên minh bạch, thật sự nếu không tiến hành đột phá có lẽ tiếp theo, chính mình khả năng muốn đưa thân vào trong nguy hiểm.

Loại cảm giác này là Vũ Hằng xuyên qua được về sau bổ sung giác quan thứ sáu, tinh chuẩn vô cùng. Từ lần trước linh dịch bên trong bị hạ độc bắt đầu, Vũ Hằng liền minh bạch sự tình tuyệt đối không thể nào là đơn giản như vậy. Có lẽ hiện tại bắt đầu mũi nhọn bắt đầu chính xác hơn a. Bạch thành người đã sớm chú ý tới trúc linh dịch cùng năm Nguyên Linh Dịch tồn tại.

Ngẫm lại cũng đúng, bọn họ bạch thành người sở dĩ trở thành Bạch phủ chi địa thể lực lớn nhất nhất, đơn giản chính là tài đại khí thô, thực lực hùng hậu. Mà bọn họ tài phú chủ yếu khỏi nguồn nhất chính là trúc linh dịch cùng năm Nguyên Linh Dịch loại tu luyện người mưu cầu danh lợi tấy tủy phạt cốt linh dịch.

Tu luyện người nhiều cũng là giàu có và đông đúc người, mà linh dịch thành phẩm thấp, giá cả cao. Lợi nhuận đủ để thành tựu một cái thể lực quật khởi. Nhớ hẳn Hằng Du Các đột nhiên xuất hiện, thoáng cái cướp đi bọn họ bạch thành hơn phân nửa sinh ý, này như thế nào không cho bạch thành người tức giận?

Chỉ là trở ngại thân phận cùng dư luận, bọn họ căn bản không dám rõ rệt ra tay với Hằng Du Các, càng trọng yếu hơn là Khương Du hay là Bạch Ái Tông đệ tử đặc ý, mà Bạch phủ người mặc dù tại nơi đây độc bá một phương, thế nhưng cái này như địa đầu xà cùng huyện nha phủ khác nhau, Bạch phủ căn bản không dám rõ rệt đối với người của Bạch Ái Tông xuất thủ.

Mà Vũ Hằng để cho Trương Dương đi thăm dò, chính là nghĩ tra một chút này cái Hắc Y Nhân cùng Bạch phủ đến cùng cái gì quan hệ, nếu như hẳn chỉ có một độc thu tiền thuê làm việc lời có lẽ vậy không nhất định chính là dưới Bạch phủ độc thủ, thế nhưng nếu như người này căn bản cũng là bọn họ Bạch phủ bên trong một thành viên, kia cơ bản cùng Bạch phủ khẳng định có lấy to lớn quan hệ. Mà loại chuyện này là hẳn Vũ Hằng tuyệt đối nhẫn nhịn không được.

Nếu như nhịn không được, vậy làm rõ, chiến a!

Vũ Hằng chính là tại kiên trì như vậy tiếp theo thăng tu luyện một đêm. Dù là lấy Vũ Hằng định tính cũng thiếu chút nữa kiên trì không xuống. Mỗi lần

khieu chiến cực hạn tu luyện, đều làm Vũ Hằng tại thân thể cùng tinh thần đều ở vào cao phụ tải vận chuyển.

Mà trên thân thể kiên trì, tại linh dịch tu bổ dưới vẫn có thể rất nhanh khôi phục, thế nhưng trên tinh thần mỗi một, từng điểm từng điểm làm cho người ta muốn nghỉ ngơi thật tốt một chút.

Loại này ý niệm trong đầu tại Vũ Hằng trong đầu mọc rễ mầm mống, chỉ là Vũ Hằng biết nếu như kiên trì như vậy chính mình cách đột phá liền không xa. Bởi vì đột phá cảm giác đã tới, chỉ là còn kém điểm hỏa hậu. Mà kiên trì như vậy không thể nghỉ ngơi chính là cái thanh này hỏa, phải đem cái thanh này hỏa thiêu đến cùng!

Không thể buông tha! Lúc này Vũ Hằng nội tâm chỉ có này một cái ý niệm trong đầu. Ý nghĩ này lần lượt sắp sửa buông tha cho đi nghỉ ngơi ý niệm trong đầu đề xuống. Mà trong khi tu luyện Vũ Hằng chắc chắn sẽ không chú ý tới, hẳn như vậy tu luyện đồng thời.

Động Thiên bên trong linh dịch vậy mà tại lấy chậm rãi độ ngưng kết, tuy loại kia độ chậm chạp đến cơ hồ có thể không cần tính tình trạng, thế nhưng chỉ cần như vậy giương hạ xuống, những cái này linh dịch nồng đậm trình độ là toàn bộ Đại La thể giới đều chưa từng có!

Nếu như bị người phát hiện như vậy linh dịch, tuyệt đối sẽ làm cho mất người đồ vô cùng, đem người tu đạo tham lam phóng đại đến cực hạn, bởi vì như vậy linh dịch có nghĩa là có thể gia tăng trùng kích cao một tầng cấp thành công tỷ lệ.

Muốn biết rõ tại toàn bộ Đại La trong thế giới, mỗi trở lên đột phá một tầng thành công người tu đạo đều thành lần giảm bớt, nhất là càng cao cấp người tu đạo trùng kích tầng cao hơn thời điểm thất bại tỉ lệ càng cao. Mà thất bại hao dưới tình huống có nghĩa là từ đó giảm chân tại chỗ, tu vi không còn hội càng cao, thế nhưng tối thiểu còn có thể bảo trụ một cái mạng nhỏ, mà tu vi cũng không có so với trước yếu hơn ít nhiều.

Thế nhưng nếu là vận khí kém, tu vi trực tiếp bị phế, trở thành một phế nhân, thậm chí có khả năng bởi vậy chết. Mà mỗi một chủng có thể gia tăng thành công đột phá đồ vật đều trở thành Đại La trong thế giới tối chịu truy đuổi đồ vật. Mặc dù như vậy, cũng là có tiền mà không mua được. Rốt cuộc, có vật như vậy người, đều hi vọng lưu lại chính mình xử dụng đây, đâu cam lòng lấy ra đi bán đâu này?

Vũ Hằng chính là tại kiên trì như vậy bên trong Linh Lực từng điểm từng điểm hội tụ, mà loại này kiên trì rốt cục đã tới rồi thu hoạch. Vũ Hằng trong thân thể Linh Lực đột nhiên bắt đầu thêm vận chuyển, độ cực nhanh, cao như vậy làm cho Vũ Hằng thân thể tán lấy kịch liệt cảm nhận sâu sắc, loại đau này cảm giác là đến từ thân thể huyết nhục bên trong, thậm chí là trên tinh thần đau đớn, trốn cũng trốn không hết, cũng không cách nào tê liệt.

Linh Lực điên cuồng hội tụ tại Vũ Hằng trong đan điền, từ từ hình thành một cái Kim Đan hình Anh nhi linh ảnh. linh ảnh tại Linh Lực ném dưới từng điểm từng điểm thành hình, chậm rãi có hình dáng.

Chậm rãi hình dáng bắt đầu trở nên rõ ràng, mà rõ ràng linh ảnh nghiêm nhiên đã trở thành một cái tiểu nhân bản Vũ Hằng. Theo tiểu nhân thành hình, Linh Lực hội tụ độ bắt đầu giảm bớt, từ từ biến thành một ít cỗ vừa vận kinh mạch có thể dung nạp Linh Lực, từ từ chảy vào Anh nhi cái miệng nhỏ nhắn ở trong.

Bị Anh nhi cái miệng nhỏ nhắn một nuốt, liền vào vào bụng. Mà tiểu Anh nhi cũng bởi vì Linh Lực dung nạp, thân thể hiển lộ càng thêm chắc chắn. Kim Đan hình dáng cũng càng thêm ổn định.

"Thành công không?" Vũ Hằng thối lui ra khỏi trạng thái tu luyện, cảm thụ được trong cơ thể mình hùng hậu rất nhiều Linh Lực, lắm bả nói.

"Làm sao có thể thành công dễ dàng như vậy đâu này? Tu luyện nhập đạo không phải có nói qua mỗi một lần đột phá đều rất mạo hiểm sao? Đây là có chuyện gì đâu này? Vì cái gì Nguyên Anh của ta Kim Đan sẽ là cái dạng này đâu này? Tu luyện Công Pháp trên có nói qua, kết đơn hẳn là đơn thuần chính là một cái viên đan được hình dạng, mà Anh nhi hình dạng chỉ cần Nguyên Anh Kỳ mới có a!"

Vũ Hằng một chút thăm hỏi Nguyên Anh của mình, thế nhưng hào vô sở hoạch (*không có tí thu hoạch nào). Duy nhất có thể dễ xác định và khẳng định là trong cơ thể mình có lực lượng tuyệt đối không phải mình Trúc Cơ Kỳ có thể có, thế nhưng nếu như nói là đột phá, vì cái gì liền đột phá cơ sở nhất nguy hiểm cũng không có chứ? Chẳng lẽ mình tu luyện cùng thế giới này không đồng nhất sao?

Vũ Hằng nghi hoặc cực kỳ. Không bằng đi trước thử một chút uy lực a, Vũ Hằng không muốn lại xoắn xuýt tại một chút, bởi vì chỉ cần thật thể thật sự là tăng lên, cái khác liền cũng không sao cả, Vũ Hằng triển khai tu luyện tư thế, sau đó chính mình liền là xuất hiện ở thiên mã trước mặt, thiên mã như cũ kiện tráng hung hãn, chỉ là Vũ Hằng mơ hồ có loại cảm giác, chính mình thậm chí không cần vận dụng Linh Lực liền có thể một quyền đem thiên mã đá đảo.

Mà cảm giác như vậy dĩ nhiên là như vậy ung dung. Vũ Hằng lẳng lặng nhìn chằm chằm Đẳng Xung kích mà đến thiên mã, tiếng gào thét cũng trở nên như vậy không chịu nổi một kích, ngay tại thiên mã sắp đánh tới chính mình thời điểm, Vũ Hằng nắm tay hơi nắm, một quyền tựa hồ bay bổng đánh ra ngoài.

Chỉ là này nhìn như nhỏ bé vô lực một quyền, xác thực đem lúc trước dốc hết chính mình toàn lực cũng không cách nào đá đảo thiên mã một quyền đánh ra, thiên mã như là điều bị đứt dây bay ngược lại. Tại đụng vào mặt đất thời điểm, cô đọng thiên mã vậy mà hóa vì điểm một chút ánh sáng tiêu tán mờ.

Vũ Hằng sửng sốt, "Này?"

Dù là Vũ Hằng như vậy bình tĩnh không có sóng người đều là vào lúc này sinh lòng ba động. Đây là như thế nào lực lượng a! Thiên mã mặc dù chỉ là tu luyện Công Pháp chỗ sinh ra một cái cố định hình thái hội tụ vật, thế nhưng lấy Vũ Hằng đoán chừng.

Thực lực của nó tối thiểu cũng đạt tới gần tới Kim Đan sơ kỳ thực lực, dĩ vãng chính mình chính là dốc toàn lực cũng chỉ là nhìn xem đánh lui nó mà thôi, thế nhưng hiện tại thậm chí một tia Linh Lực không ra, vẹn vẹn bằng vào thân thể chi lực, một quyền liền có thể đánh lui. Như vậy thật thể e rằng liền Kim

Đan Hậu Kỳ Tu Sĩ cũng không sợ chút nào a!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Gia tộc chi nguy

Vũ Hằng nắm chặt lại nắm tay, đối với tất, Trương Dương chỗ đó cũng nên có tin tức a? Nên đi giải quyết một chút nữa nha!

Vũ Hằng thối lui ra khỏi trạng thái tu luyện, có lẽ là bởi vì thật thể dễ dàng, Động Thiên bên trong linh dịch diện tích lại hơi hơi khuếch đại ra một chút, chỉ là lần này mở rộng hiển nhiên so với lần trước muốn nhỏ hơn không ít, không biết là không phải bởi vì linh dịch diện tích mở rộng cũng là có hạn độ.

Có lẽ là bởi vì sót ruột ra ngoài, Vũ Hằng căn bản không có chú ý tới linh dịch diện tích sở dĩ không có so với trước mở rộng rất nhiều, là bởi vì lúc này linh dịch hoàn toàn không phải lúc trước linh dịch có thể so sánh.

Nếu như nói bây giờ linh dịch là linh dịch, như vậy lúc trước linh dịch căn bản chỉ là hiện tại linh dịch nồng độ một giọt biến thành. như vậy nồng độ đậm trình độ là thể gian hiếm có.

Bởi vì tu vi dễ dàng, cho nên Vũ Hằng lúc trước mỗi một đã quét qua quét sạch. Đột phá đã dùng hết không ít thời gian, nhất định phải sớm một chút đi ra, bằng không Trương Dương đám người tìm chính mình báo cáo cũng không có biện pháp tìm được.

Vũ Hằng thối lui ra khỏi Động Thiên, sau đó chậm rãi bước ra cửa phòng, hai con mắt hít lại nhìn nhìn thái dương, hiển nhiên, buổi sáng đã qua hơn nửa. Vũ Hằng đưa tay ra sờ lưng mỗi, ngáp nhìn nhìn trong sân chính tề đứng bốn người, nhìn không được có chút áy náy gãi gãi đầu "Không có ý tứ, lên muộn á!"

Lâm Đông liền vội vàng khoát tay nói "Không có việc gì, không có việc gì!"

Còn bên cạnh Khương Mai lại không có dễ nói chuyện như vậy, có chút nộ khí chưa tiêu bộ dáng đối với Vũ Hằng nói "Hừ, người tiểu tử ngu ngốc này, người có biết hay không tiểu thư nhà ta tại bực này người rồi bao lâu à nha? Người vậy mà ngủ nướng, đừng tưởng rằng tiểu thư nhà ta không trách tội người, người liền muốn làm gì thì làm, tiểu thư nhà ta muốn không phải thương thức thiên phú của người, Người liền bạn hân biên đều không dính nổi, bây giờ lại còn như thể lãnh đạm năng! Càng quá mức chính là ngày hôm qua người rồi đi Hằng Du Các vậy mà đối với tiểu thư nhà ta hỏi đề ý cũng không thêm!"

Khương Du vốn bởi vì Vũ Hằng áy náy bộ dáng cảm thấy buồn cười, chỉ là không nghĩ tới chính mình tiểu nha đầu này vậy mà luôn không quen nhìn hân, chính mình còn chưa lên tiếng, tiểu nha đầu này vậy mà liền đi hưng sư vấn tội (*), thật sự là cảm năng không có cách nào.

Đành phải bận rộn quát lớn "Tiểu Mai, người lui ra! Không cho phép lại đối với Vũ Hằng vô lễ!" Đuổi Khương Mai, Khương Du mới phát hiện Vũ Hằng tu vi vậy mà ngay cả mình cũng không phát hiện được Vũ Hằng cụ thể tu vi, tựa hồ Vũ Hằng hiện tại căn bản không phải người tu đạo.

Chỉ là một cái Phổ thông người tầm thường đồng dạng, Thế nhưng Khương Du biết đây nhất định không có khả năng, duy nhất có thể giải thích chính là, Vũ Hằng tu vi hiện tại căn bản không chính mình có khả năng dò xét ra. Chỉ có tu vi Cao hơn tự mình không thua kém tầng ba cấp người mới sẽ có tình huống như vậy.

"Người." Khương Mai nhìn không được chán kinh, đột nhiên mở miệng nói. Vũ Hằng không đợi nàng nói xong liền nhẹ nhàng cái lại "Ta đột phá, đi thôi, để ăn mừng ta đột phá, thỉnh các người ăn tiệc lớn! Thuận tiện nghe một chút Trương Dương, người chỗ đó đều thu thập được cái gì?" Vũ Hằng cười nhìn về phía Trương Dương.

"Ta ta." Trương Dương chống lại Vũ Hằng hai mắt trong nháy mắt đó thậm chí có một loại e ngại cảm giác, tuy Vũ Hằng là cười, thế nhưng hân tràn ra tới cái loại kia uy nghiêm cùng áp bách là Trương Dương căn bản không chịu nổi, vì vậy kết ba vội vàng cúi đầu xuống "Là có trọng đại hiện, Các chủ!"

Vũ Hằng nhẹ nhàng gật đầu "Hào."

tuy cơ chính là cất bước ra đình viện, đi hướng đường lớn. Mà đây bàn mỹ vị món ngon đã bày đầy.

Vũ Hằng kêu gọi mọi người nhập tọa. Trương Dương cúi đầu báo cáo "Các chủ, theo tra, cùng ngài sẽ mặt chính là bạch thành Thành chủ Bạch Hàn Chương, mà ngày đó cùng hân thi thăm người Hắc Y Nhân kia là bạch thành Thành chủ Âm Vệ lĩnh bạch Hoàng. Bạch Gia Âm Vệ vẫn luôn là Bạch phủ khu uy danh hiển hách nhân vật. Bọn họ nhiều thế hệ trung với Bạch Gia, làm Bạch phủ Thành chủ bóng dáng thủ vệ. Một khi Thành chủ có bất cứ mệnh lệnh gì, đều xông pha khói lửa.

Đối với Thành chủ phân phó, nói một không hai, tiến hành tuyệt đối chấp hành. Chỉ là Âm Vệ này vẫn luôn là Bạch Gia thần bí nhất thù vệ. Thế nhưng lần này Thành chủ Bạch Hàn Chương hay là rất có thủ đoạn, hẳn đem Âm Vệ tiến hành lần nữa phân công. Mà bạch Hoàng chính là Âm Vệ lần chân thật về mặt Tùy Thành chủ xuất hiện thù vệ. Cũng tùy thời thù hộ Bạch Hàn Chương an toàn. Nghe theo Bạch Hàn Chương hết thấy phân phó. Bất quá lần trước Bạch Hàn Chương cùng bạch Hoàng vội vàng rời đi nguyên nhân chúng ta lại như thế nào cũng không tra được!"

Trương Dương có một chút e ngại nhìn nhìn Vũ Hằng, nội tâm có chút lo lắng Các chủ trách tội chính mình. Vũ Hằng khẽ gật đầu "Ừ, tra không sai! Đến đây đi, ngươi cũng ngồi xuống ăn một chút gì a!"

Trương Dương lau mồ hôi, nhanh chóng khoát tay nói "Không không không, Các chủ, ta đã ăn! Ngài còn có ai rất sao phân phó sao?" Vũ Hằng nhìn ra Trương Dương không được tự nhiên, vì vậy cũng không bắt buộc "Không sao, vậy ngươi đi bận rộn ngươi a!" Trương Dương gật gật đầu về sau liền lui xuống.

Khương Du vốn cũng không như thế nào đối, còn có nội tâm hảo Kỳ Vô hằng sao có thể ngăn ngừa trong vòng một đêm liền có biến hóa như thế, nhin không được vấn đạo "Ngươi, ngươi là không phải đột phá?"

Vũ Hằng nguyên bản không có ý định nói những điều này, chỉ là lúc này nếu như Khương Du hỏi, cũng không cần phải che giấu. Huống chi chính mình trên thế giới này, Khương Du xem như chính mình một trong những bằng hữu tốt nhất.

Mà Lâm Đông tuy cũng chưa hoàn toàn trở thành huynh đệ của mình, bất quá Vũ Hằng lại tin tưởng vững chắc Lâm Đông bất kể như thế nào cũng sẽ không bán đứng chính mình. đây là Vũ Hằng giác quan thứ sáu mang cho cảm giác của mình. Tuy không thể đem bí mật của mình báo cho bọn họ, thế nhưng những cái này thật thể đề thăng những vấn đề này lại cần bản không có ý định cùng bọn họ che dấu.

Vì vậy, Vũ Hằng hơi ồ ồ một tiếng. Trong miệng nhưng quá nhanh cắn ăn ăn đồ vật. Tựa hồ đột phá đối với hắn Vũ Hằng mà nói cũng không phải cái gì quá không được sự tình. mà một bên Lâm Đông lại là xấp xỉ sùng bái vấn đạo "Thật vậy chăng? Vũ Hằng?" Hắn toát ra tới cảm giác vậy mà so với chính mình đột phá còn cao hứng hơn.

Điều này làm cho được Vũ Hằng nội tâm đột nhiên ấm áp, tuy trên thế giới này cũng không có cái gì thân nhân, đã từng bị người lừa là một phế nhân, năm năm vất vả chỉ vì một cái Vĩnh hằng Thanh Đồng tị. Thế nhưng là, ông trời hay là đối hắn không tệ. Để cho hắn gặp Khương Du cùng Lâm Đông.

Vũ Hằng đề đề xuống, gật gật đầu, nói "Tuy đột phá, thế nhưng ta hi vọng các ngươi cũng không muốn cao hứng quá sớm. Bởi vì sự tình phía sau như cũ nguy hiểm trùng điệp, ta hi vọng các ngươi đều ở đây vài ngày từng người trở lại từng người thuộc sở hữu địa phương đi thôi. Là thời điểm nên cùng Bạch phủ giải quyết một chút chúng ta trưởng!"

"Thanh toán? Cùng Bạch phủ? Vũ Hằng, ngươi muốn thanh toán cái gì?"

"Còn nhớ rõ lần trước linh dịch trúng độc cùng ta tại Hằng Vũ Viện bị tập kích sự tình sao? Tuy này hai chuyện tình đã qua, thế nhưng mỗi một sự kiện đều muốn bố trí ta vào chỗ chết. Mà trong chuyện này vốn không có cái gì liên quan, thế nhưng từ khi ta thấy đến Bạch phủ Âm Vệ chính là biết, trong chuyện này liên quan lớn hơn. Nguyên bản ta chỉ là phỏng đoán, cũng không hoàn toàn xác định, chỉ là Trương Dương vừa mới báo cáo các ngươi cũng nghe đến. Đây hết thấy hoàng hôn hầu độc thủ chính là Bạch phủ Thành chủ Bạch Hàn Chương!"

"Ngươi sao có thể xác định chính là a Bạch Hàn Chương đầu này?" Lâm Đông có chút nghi ngờ hỏi.

"Bởi vì ngày đó đánh lên Người của ta chính là bọn họ Bạch phủ Âm Vệ bạch Hoàng! Mà bạch Hoàng chỉ nghe từ Bạch phủ Thành chủ mệnh lệnh, vậy chuyện này lại cùng Bạch Hàn Chương như thế nào thoát khỏi liên quan? Chỉ là ta không nghĩ tới, Bạch Hàn Chương nguyên bản khí độ bất phàm, nguyên lai tưởng rằng coi như là quang minh lỗi lạc là mãnh hảo hán, vậy mà hội làm ra loại này hoạt động! Ta Vũ Hằng, nếu như muốn đi trên tu đạo con đường này, hẳn Bạch Hàn Chương tuyệt đối sẽ không đối với ta từ bỏ ý đồ, nếu như bị người khi dễ đến cùng lên, ta lại làm sao có thể phải nhin xuống! Nên nhân thì nhân, Nhịn không được thì liền không cần nhin nữa!" Vũ Hằng ánh mắt đậm đặc nhìn về phía Bạch phủ thành phương hướng, Sát ý tuôn động.

Khương Du vốn định khuyên lại Vũ Hằng, chỉ là không nghĩ tới Sát ý của hắn vậy mà mãnh liệt như vậy, hiển nhiên hắn đã quyết định hảo sự tình chắc chắn sẽ không làm tiếp sửa lại. Vì vậy cũng liền hít một tiếng khí không nói thêm gì nữa. Lâm Đông nhìn nhìn quyết nhiên Vũ Hằng "Hảo, Vũ Hằng! Tính ta một người, Sinh tử ta cũng đi theo!"

Vũ Hằng sửng sốt, không nghĩ tới Lâm Đông có thể nói như vậy. muốn biết rõ bây giờ nếu như Lâm Đông cùng mình cùng đi khiêu chiến Bạch phủ, cơ bản chẳng khác nào tự tìm đường chết, không nghĩ tới biết rõ đây là một mãnh tử lộ, hẳn ngữ khí còn kiên quyết như thế. Vì vậy phát phát tay "Yên tâm đi, chính ta liền hoàn toàn có thể như vậy định! Nếu như các ngươi đối với tin lời của ta an vị tại son trang loại tin tức ta hảo!"

Lâm Đông lại lắc đầu nói "Khương Du vốn là người của Bạch Ái Tông, tự nhiên là không thích hợp ở thời điểm này đi bạch lòng dạ để, cho nên Khương Du thì không nên đi."

Dừng một chút, Lâm Đông mặt Hường Vũ hằng, ánh mắt nhìn thẳng Vũ Hằng, rất nghiêm túc nói "Nhưng ta, tuyệt đối muốn đi! Vũ Hằng, ngươi không nên cự tuyệt a, tuy thực lực của ta không có mạnh hơn ngươi, thế nhưng từ khi ngươi đã cứu ta, ta liền quyết định nhận ngươi làm chủ nhân! Ta một mực nỗ lực tu luyện, chính là muốn đuổi theo theo bên người ngươi, ta nghĩ ngươi sẽ trở thành thế giới này đỉnh phong nhân vật! Ta, nguyện ý trở thành người trung thành nhất tiên phong, vì ngươi đỉnh phong chỉ lộ vượt mọi chông gai, xông pha khó lửa!"

Vũ Hằng nhìn nhìn Lâm Đông, hẳn trong ánh mắt kiên định tựa hồ đậm đặc hóa không ra. Vũ Hằng biết mình khuyên cũng không được. Lâm Đông cũng là một cái có tôn nghiêm có theo đuổi người, hẳn như là đã quyết định, vậy mình là cũng quyết không có thể nào lại ngăn lại hắn.

Chỉ là không nghĩ tới Lâm Đông đối với lòng cảm kích của mình vậy mà đã đạt tới loại trình độ này, tuy cảm kích là một mặt, thế nhưng hấn ánh mắt kiên định trong tựa hồ cũng có rất nhiều lửa nóng cùng tôn sùng. Vì vậy vỗ vỗ bờ vai Lâm Đông "Hào, huynh đệ chúng ta một chỗ!"

Vũ Hằng không có trở lên hạ cấp đi mệnh lệnh, mà là trực tiếp lấy huynh đệ tương xứng. Lâm Đông cảm kích nhìn thoáng qua Vũ Hằng, liền không có cái gì nhiều lời, chỉ là nắm chặt nắm tay cũng nhìn phía Bạch phủ Thành chủ phương hướng.

Bạch phủ nội thành.

Bạch Hàn Chương, ngồi trên phòng phía trên. Mặc dù chỉ là phủ thành chủ. Nhưng Bạch Gia nhiều thế hệ thế gia, còn có Bạch Gia tổ tiên đã từng xuất hiện qua người tu chân, một mực tu luyện tới Kim Đan Kỳ sau đó đi ra ngoài Bạch phủ thành.

Chỉ là cho gia tộc để lại một bộ tu chân Công Pháp cùng một cái ý thức linh mãnh, đã thông báo hậu nhân, nếu như gia tộc có gặp được nguy nan thời điểm có thể bóp nát linh mãnh, chính mình hội trở về giải cứu gia tộc chi nguy.

Này tại lúc ấy Bạch Minh để quốc thế nhưng là hi hữu hiếm thấy. Muốn biết rõ người tu chân vốn là hiếm có, mà có thể tu luyện đến Kim Đan lại càng là chính thức bước lên con đường tu tiên. Mà này căn bản liền không phải một cái nhỏ nhỏ bình thường để quốc có khả năng có. Cho nên từ khi Bạch Gia người này vừa ra.

Bạch Gia tại Bạch Minh để quốc địa vị tăng lên thẳng tắp, Bạch Minh chi Hoàng thậm chí trực tiếp sắc phong Bạch Gia người vì hộ quốc thế gia, hưởng thừa kế chế, thậm chí đem Bạch phủ khu sắc phong cho Bạch Gia, mà Bạch phủ chi địa quá về Bạch phủ cai quản.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Giải thích

Bạch phủ người không cần nộp lên trên thuế phụ, sắc phong chi địa không có gì lớn nhỏ đồng đều có thể tự hành phong thưởng giải quyết. nghiêm nhiên là Bạch Minh trong để quốc một cái khác quốc gia. Duy nhất yêu cầu chính là Bạch phủ người đồng đều muốn trung tâm hộ quốc, cúi xưng thần.

Bạch Gia cũng dựa theo tổ tiên lưu lại tu chân Công Pháp xác thực bồi dưỡng được một chút trong tộc đệ tử đạt đến tu chân cánh cửa, mà bây giờ bạch thành Thành chủ Bạch Hàn Chương thậm chí đã là đạt đến Trúc Cơ Hậu Kỳ tu vi.

Chỉ là tu vi nhưng vẫn cực hạn không hề tiến lên, bởi vì Bạch Hàn Chương cũng một mực ở âm thầm thu thập có thể gia tăng tu vi linh dịch, để đạt được càng cao tu vi, có thể trở thành Bạch Gia cái thứ hai lão tổ loại nhân vật.

Chỉ là một mực hào vô sở hoạch (*không có tí thu hoạch nào), thẳng đến sau này trúc linh dịch cùng năm Nguyên Linh Dịch xuất hiện, bởi vì đối với mình nhà linh dịch bán ra cấu thành ảnh hưởng, dẫn đến Bạch Gia thu vào giảm phân nửa, này ở địa bàn của mình ra sao nó ném vào thể diện sự tình, huống chi là hấn Bạch Hàn Chương, trong tộc người nhất trí công nhận thiên phú tới cường kế tục tộc trưởng tại vị sinh sự tình.

Vì vậy Bạch Hàn Chương âm thầm đã điều tra trúc linh dịch cùng năm Nguyên Linh Dịch khởi nguồn. Thậm chí mua sắm bộ phận linh dịch, dùng cho bản thân tu luyện, nguyên bản Bạch Hàn Chương cho rằng này tân đề bán linh dịch chỉ là nhất thời mảnh ló, không nghĩ tới chính mình tu luyện sử dụng, đã trì trệ không tiến Linh Lực thậm chí có một chút tiến lên cảm giác. Loại cảm giác này có thể nào không cho Bạch Hàn Chương cuồng hi đầu này?

Thậm chí đối với linh dịch này chất lọc luyện chế phương pháp đều cực kỳ cảm thấy hứng thú. Muốn biết mình bước tiếp theo liền sắp đột phá Kim Đan Kỳ, mà người tu chân mỗi lần đột phá đều cần đại lượng linh dịch, điểm này coi như là hiện giờ Bạch phủ nội thành đều là không thể gánh nặng được lên.

Cho nên này mới xuất hiện trúc linh dịch cùng năm Nguyên Linh Dịch quả thật để cho Bạch Hàn Chương mừng rỡ như điên, nếu là có thể đem này luyện chế người tài nguyên cướp đoạt qua, vậy mình trùng kích Kim Đan liền có nhìn.

Thế nhưng là hết lần này tới lần khác thiên không theo người nguyện, Vũ Hằng này cũng không biết rốt cuộc là lai lịch gì, vậy mà sẽ cùng người của Bạch Ái Tông quấy hòa cùng một chỗ, tuy Bạch phủ thế lớn, nhưng điều này cũng chỉ là hạn chế tại Bạch phủ khu.

Mà Bạch Ái Tông hiển nhiên là bây giờ Bạch phủ đắc tội không nổi, bởi vì Bạch Ái Tông tọa lạc tại Bạch Minh để quốc tới mặt phía nam, cự ly Bạch phủ khu có chút gần tương đương, chỉ là Bạch Ái Tông cũng không hỏi đến quốc gia sự tình, cũng không tham dự thế tục quyền lợi chi tranh. Tuy chỉ có nhất tông người, thế nhưng trong tông mỗi cái đều là người tu chân, mà Bạch Ái Tông Tông Chủ lại càng là một người hàng thật giá thật Kim Đan Hậu Kỳ cường giả.

Nếu như không phải Bạch Ái Tông không hỏi thế sự nguyên nhân, e rằng này toàn bộ Bạch Minh thủ đô đế quốc sẽ là Bạch Ái Tông nước phụ thuộc. Cũng không biết Bạch Minh hoàng thất dùng phương pháp gì, về sau lại để cho Bạch Ái Tông Tông Chủ đáp ứng với tư cách là Bạch Minh đế quốc thủ hộ tông phái. Chỉ có tại Bạch Minh đế quốc nguy nan thời điểm mới có thể xuất thủ tương trợ. Mà Bạch Ái Tông cũng đã trở thành Bạch Minh đế quốc nhưng tông phái.

Mà bây giờ Bạch Ái Tông đó Tông Chủ yêu thích nhất đệ tử Khương Du dĩ nhiên là cùng Vũ Hằng pha trộn lại với nhau, một chỗ xây dựng Hằng Du Các. Bán ra những cái này linh dịch. Như không phải lúc ấy cố kỵ Bạch Ái Tông tồn tại, e rằng rất sớm lúc trước, Vũ Hằng cùng Khương Du đều không còn ở cái thế giới này.

Nguyên bản nghĩ thầm người của Bạch Ái Tông không nhúc nhích được, vậy giết đi Vũ Hằng tiểu tử này, chỉ là không nghĩ tới hán tuổi còn trẻ vậy mà tu vi không cạn, liền thực lực thông qua đặc thù bí pháp tăng lên tới Kim Đan Kỳ bạch Hoàng Đồ không làm gì được được hán!

Điều này làm cho được từ mình cũng chỉ có thể âm thầm sử dụng một ít thủ đoạn, muốn mượn đao giết người giải quyết xong Vũ Hằng, ai ngờ lại là một ít hành sự bất lực phế vật, làm cho sự tình làm hư, còn kém điểm bại lộ chính mình.

Bạch Hàn Chương sắc mặt âm trầm ngồi ở tòa phía trên, gia tộc các nơi xử lý công việc hôm nay đồng thời tụ tập tại phủ thành chủ, nguyên nhân không là cái khác, vậy mà toàn bộ đều bởi vì thu vào đều sâu sắc giám sát, thậm chí một ít nguyên bản quá mức dựa vào linh dịch mà sống phân nhánh cũng có chút nhập không đủ xuất hoàn cảnh. Điều này làm cho Bạch Hàn Chương như thế nào không phiền muộn, như thế nào không giận!

Trước mắt những cái này tộc nhân toàn bộ chạy đến chính mình một tộc trưởng nơi này khóc than. Chính mình tất nhiên là muốn cấp chút biện pháp giải quyết. Thế nhưng chỉ cần có Vũ Hằng một ngày, này trước mắt cục diện liền không cái biến được cái gì. Cho nên chỉ có Sát!

Bạch Hàn Chương vững vàng ngồi ở Thành chủ trên bảo tọa, phía dưới nguyên bản tới khóc than phân nhánh xử lý công việc nhóm cảm như hén. Muốn biết rõ Thành chủ là tương đối ôn hòa, thế nhưng cho dù là ôn hòa mặt ngoài phía dưới kia phần khí thế cùng uy hơn kém cũng như cũ là làm cho bọn họ e ngại không thôi.

Này đảm nhiệm Thành chủ nguyên bản chính là ngút trời có tư thế, trở thành Phủ chủ người được đề cử đã sớm là trong dự liệu, bất quá làm cho người ta ngoài ý liệu chính là, tiền nhiệm Thành chủ tại chính mình còn Niên Kinh thể kiện thời điểm đúng là đem chức thành chủ truyền cho hiện giữ Bạch Hàn Chương.

Có người lên nghị luận nói là hiện giữ Thành chủ bức bách làm ra.

Bất quá chân tướng sớm đã không được biết, bởi vì tiền nhiệm Thành chủ tại từ nhậm về sau liền biến mất không thấy, Bạch Hàn Chương đối ngoại tuyên bố là xuất ngoại tìm kiếm cang cao tu chân chi đạo đi. Về phần chân tướng đến tột cùng là cái gì, là sẽ không còn có người truy cứu, bởi vì Bạch Hàn Chương trở thành Thành chủ về sau quả thật làm cho được nguyên bản đã cường thịnh Bạch Gia lại càng là tiến nhập đến cường thịnh thời kỳ, từng phân nhánh phủ đệ một tháng thu vào là lúc trước 3 tháng tổng.

Mà đối với trong phủ người bồi dưỡng, Bạch Hàn Chương lại càng là không tiếc dưới vốn gốc tới bồi dưỡng, tuy thủ đoạn của Bạch Hàn Chương tương đối nghiêm khắc, thế nhưng chính thể mà nói, toàn bộ Bạch gia nhân đều cũng coi như được lợi sâu. Cho nên cũng không có cái gì người đối với Bạch Hàn Chương từng có tiếng phản đối, thậm chí cơ bản đều là ủng hộ người của Bạch Hàn Chương.

Duy chỉ có lần này, bởi vì Bạch Gia những năm nay cao cao tại thượng, đã sớm sống an nhàn sung sướng thói quen Bạch thị tộc nhân, căn bản không biết tiết kiệm, mỗi ngày chi tiêu kinh người.

Trước mắt lấy linh dịch bán ra mà sống phân nhánh phủ đệ căn bản vô pháp tiền trả nhiều như vậy chi tiêu, cho nên chỉ có tới phủ thành chủ tìm kiếm chờ. Mà bây giờ Thành chủ mặc dù không có phần nộ, thế nhưng sắc mặt lại một chút cũng không có ôn hòa cảm giác. Đây là lúc trước chưa từng có. Thành chủ đây là thật nổi giận. Tất cả mọi người đều là nội tâm âm thầm suy đoán. Chỉ là hán nhưng vẫn không nói lời nào, tựa hồ tại cùng chờ đợi cái gì.

Mà tất cả mọi người vênh lên lấy trông mong muốn biết Thành chủ đến cùng tại chờ đợi cái gì, mà loại chờ đợi này cũng không có tiếp tục thật lâu, bởi vì toàn thân tán lấy âm lãnh khí tức bạch Hoàng xuất hiện, hán cũng không có liếc mắt nhìn những chờ đợi này bên trong xử lý công việc, mà là trực tiếp đối với Thành chủ khom người nói "Phủ chủ, theo tra Vũ Hằng cùng Khương Du cũng không có cái gì đặc thù quan hệ, chỉ là Khương Du đã cứu một lần Vũ Hằng.

Hơn nữa về sau bọn họ ở chung cũng không tệ lắm. Có thể chấp hành kế hoạch!" Bạch Hàn Chương gật gật đầu, trầm tư một cái chớp mắt sau đó phân phó nói "Do người dẫn dắt, Âm Vệ toàn bộ xuất động! Một tên cũng không để lại!" Bạch Hàn Chương ngón ra lệnh, thế nhưng chữ chữ làm cho đứng thẳng người khiếp sợ. Bạch Hoàng trầm giọng nói "Vâng!"

Bạch Hàn Chương quét mắt liếc một cái đứng lại những cái kia phân nhánh tộc nhân, lời nói mang không vui "Các người trở về đều tốt hảo tĩnh tư mình qua, quản tốt chính mình trong phủ người, mỗi người bông lộc cố định xuống báo cáo cho ta, ba ngày bên trong nộp lên cho ta, có thể làm được sao?"

"Đứng, đứng, là! Cẩn tuân Thành chủ phân phó! Chúng ta cái này trở về chỉnh lý!" Mọi người khúm núm nói.

Bạch Hàn Chương phát phát tay, ý bảo mọi người có thể lui xuống.

"Hi vọng hết thấy thuận lợi! Không muốn xuất hiện biến cố gì a!" Bạch Hàn Chương đứng dậy nhìn qua Hướng Vũ hằng phủ đệ chỗ phương hướng, thì thảo lắm bầm. Tuy rõ ràng điều tra đến Vũ Hằng cũng không có cái gì đặc thù bối cảnh, thực lực cũng bất quá Trúc Cơ, thế nhưng không biết vì cái gì, Bạch Hàn Chương luôn là mơ hồ có chút bất an, loại này bất an nồng nặc mà rõ ràng.

Làm cho mình tại an bài xoắn nát Vũ Hằng thời điểm không thể không khiến một mực thần bí hơn nữa là Bạch thị thủ đoạn mạnh nhất Âm Vệ toàn bộ xuất động. Đây không cần nói là tại Bạch phủ khu, thậm chí nói tại toàn bộ Bạch Minh trong đế quốc, đều trở thành nhất lưu hàng đầu nhân vật thực lực.

"Có lẽ chỉ là ảo giác a! Không thể suy nghĩ nhiều! Chỉ cần giết Vũ Hằng, tự nhiên sẽ có vô số linh dịch cung cấp ta sử dụng, đến lúc sau đột phá đến Kết Đan Kỳ đoán chừng cũng sẽ dễ như trở bàn tay được!" Bạch Hàn Chương rõ ràng thanh trong đầu dư thừa bất an, khôi phục chính mình ngày thường bình tĩnh cùng uy nghiêm.

Chỉ là lẳng lặng chờ đợi bạch Hoàng bọn họ thành công trở về.

U tình trang viên, Vũ Hằng cùng Lâm Đông đem Khương Du cùng Khương Mai đưa tại trang viên bên ngoài đường hẹp quanh co, con đường này là Khương Du trở về Bạch Ái Tông gần nhất con đường, có lẽ là bởi vì tâm ý đã quyết.

Khương Du biểu thị có thể lưu lại tương trợ, cũng bị Vũ Hằng cự tuyệt. Vũ Hằng trong lòng là mười phần cảm kích cô bé này, từ bị nàng cứu giúp, càng về sau hợp tác thành Lập Hằng du các, giữa hai người tình nghĩa đã đặt hạ xuống kiên cố cơ sở. Chỉ là chính mình mặc dù có nắm chắc, lại không thể không cân nhắc nữ hài bối cảnh, nếu là một cái xử lý vô ý, đều đối với Khương Du tạo thành liên lụy.

Nếu như vậy còn không bằng không cho nàng tham dự đi vào, rốt cuộc nữ hài tử vẫn có chính mình che chở thế lực, có yêu thương nể trọng sự phụ của nàng. Mà chính mình trước mắt thực lực, tịnh không đủ để tại toàn bộ trong đế quốc gây thù hằn quá nhiều. Cho nên bất kể như thế nào, Khương Du phải đi!

Khương Du minh bạch tâm tư của Vũ Hằng. Hơn nữa Vũ Hằng cũng lần nữa cam đoan hội giải quyết hảo những chuyện này. Một khi sự tình giải quyết về sau sẽ đi Bạch Ái Tông tìm nàng, lúc này mới lưu luyến không rời đi.

"Vũ Hằng, ngươi cảm thấy Khương Du chăm yêu dạng nữ?" Tại bịn rịn chia tay về sau quay về trang viên trên đường, Lâm Đông hỏi.

"Hả? Rất tốt a!" Vũ Hằng đơn giản đáp lại.

Lâm Đông hàm chứa nụ cười trêu chọc nói "Phải không? Vậy ngươi nói nếu như không lâu sau về sau Khương Du sự phụ cho nàng an bài phù hợp kết hôn đối tượng, ngươi cảm thấy ngươi là chúc phúc đâu hay là?"

Vũ Hằng giờ mới hiểu được Lâm Đông một câu này cảm thấy như thế nào hàm nghĩa. Đây chẳng phải rõ ràng là tác hợp chính mình đi! Vì vậy không có hảo khí đích nói "Ngươi thực càng ngày càng lớn mật! Ngay cả ta cũng dám trêu đùa!"

Lâm Đông thu hồi tiểu ý, sau đó nghiêm túc nói "Vũ Hằng, ta không có trêu đùa ngươi! Những ngày chung đụng này đối với tất cả ngươi cũng rõ ràng, Khương Du đối với ngươi như vậy ngươi cũng không muốn giả bộ choáng váng."

Khương Du chịu vì ngươi làm được một bước này, chẳng lẽ ngươi không có cảm động qua sao? Cô gái như vậy khuynh quốc khuynh thành, lại chịu vì ngươi khom lưng, ngươi không có tâm động qua sao? Ngươi không có cái gì bằng hữu, không có thân nhân, chẳng lẽ không cảm thấy được nếu như hai người các ngươi có thể cùng một chỗ, kia tương lai cũng sẽ không cô độc sao?"

Vũ Hằng trầm tư một chút, đang muốn giải thích mấy thứ gì đó, bỗng nhiên ồ lên một tiếng, sau đó cười lạnh nói "Hừ, ta không đi tìm ngược lại chính mình đã tìm tới cửa! Đã như vậy, vậy cũng không cần khách khí nữa!" Lâm Đông nghe Vũ Hằng nói như vậy, tuy cũng không thể cảm nhận được cụ thể địch nhân ở đâu, thế nhưng tin tưởng Vũ Hằng cũng sẽ không nói bậy, đối với tất cả Bạch phủ người đến. Lâm Đông ánh mắt lợi hại nhìn chăm chăm bốn phía, để ngừa dừng lại có bất kỳ người tiếp cận đến Vũ Hằng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Hẳn phải chết

"Ngươi không cần quản ta, chiếu cố tốt chính mình! Nhớ rõ ta nói, có phần này tâm không đủ, còn phải hảo hảo tu luyện, có đủ thực lực!" Vũ Hằng minh bạch Lâm Đông thủ hộ chính mình sốt ruột, vì vậy đi trước nói rõ nói.

Lâm Đông gật gật đầu, "Hảo".

"Nào đầu trâu mặt ngựa đồ vật? Có cảm giác cút ra đây cho ta a!" Vũ Hằng đang mặc áo dài, theo khí thế kéo lên, quần áo không gió mà bay. Đây tới nhà quan lấy gió nhẹ lướt nhẹ lên, kiên nghị trên mặt còn còn hiển lộ một chút non nớt, rốt cuộc Vũ Hằng lúc này cũng chỉ bất quá mới 18 tuổi.

Bạch Hoàng phát tay ý bảo tất cả Âm Vệ bảo trì bất động, nội tâm lại đang thăm giạt mình "Tiểu tử này nhìn qua tuổi không lớn lắm, tu vi tựa hồ lại so với lần trước tinh tiến rất nhiều. Tuy không thể dò xét ra hần cụ thể tu vi, thế nhưng bằng vào phần này cảm giác, e rằng tại toàn bộ Bạch Minh thủ đồ đế quốc là hiếm thấy thậm chí độc nhất vô nhị."

"Hừ, không sai! Lần trước không có ganh đua cao thấp, lần này ta sẽ đưa ngươi thành Phật, trọn đời không thấy!" Bạch Hoàng hiện thân đối với nơi xa Vũ Hằng nói.

"Vậy nhìn ngươi bồn sự!" Vũ Hằng nhặt vừa cười vừa nói, không có chút nào bạch Hoàng xuất hiện mà có vẻ sợ hãi.

"Hảo! Nếu như ngươi có thể sớm một chút đầu hàng, vì ta Phủ chủ sử dụng, có lẽ ta còn có thể bảo vệ ngươi một mạng!" Bạch Hoàng âm thầm tán thưởng Vũ Hằng khí độ, nội tâm đột nhiên cảm thấy giết đi đáng tiếc, vì vậy khuyên giải nói.

"Ai sống ai chết, bạch Hoàng, chẳng lẽ ngươi liền xác định như vậy sao?" Vũ Hằng nghiêng ngẫm hương về phía bạch Hoàng khẽ cười nói. "Muốn biết rõ lần trước chúng ta còn không có phân ra thắng bại đó!"

Bạch Hoàng trong nội tâm rùng mình, trong nội tâm cũng mơ hồ có chút bất an. Hôm nay Vũ Hằng so với ngày đó đánh lên thời điểm tựa hồ mạnh hơn rất nhiều. nếu như không phải mình mới đầu có chút đại ý cũng không chú ý, hiện tại gần như thể cự ly, chính mình Kim Đan Kỳ cao thủ vậy mà sẽ cảm thấy có chút có cảm giác nguy hiểm!

"Ha ha, không nghĩ tới bạch Thành chủ thật sự là để mất ta đó! Vậy mà Âm Vệ toàn bộ xuất động! Chắc chắn, thật đúng đại thủ bút nha!" Vũ Hằng quét mắt liếc một cái bạch Hoàng sau lưng.

nặc dù chỉ là lạnh nhạt nhếch lên, vậy mà liền am hiểu nhất che dấu Âm Vệ khí tức đều là phát hiện ra! thứ tử hôm nay phải chết! Bằng không như vậy thiên phú tuyệt đối là to lớn hậu họa! Bạch Hoàng bởi vì biểu hiện của Vũ Hằng, nội tâm âm thầm quyết định!

"Hừ, Vũ Hằng, ta đây cũng không hề cùng ngươi vòng quanh, hôm nay, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Âm Vệ, đều xuất hiện đi, đem này trong trang viên các loại con muỗi đều giết chết a!" Bạch Hoàng sát ý đã quyết về sau liền không nói thêm gì nữa, mở miệng ra lệnh!

"Vâng!" Đồng nhịp trả lời, biểu hiện ra Âm Vệ trung với mệnh lệnh theo thanh âm rơi xuống, thân ảnh bắt đầu tuôn động.

Âm Vệ cũng không có nhiều người, Vũ Hằng có thể cảm nhận được hết thảy mọi người cũng bất quá mười người mà thôi, chỉ là Âm Vệ này quả thực không đơn giản, thực lực của mỗi người vậy mà đều là đạt đến Trúc Cơ Hậu Kỳ. Chỉ là chẳng biết tại sao, khí tức của bọn hắn rất là phù phiếm mà thôi.

Vũ Hằng cũng không suy nghĩ nhiều, cười lạnh một tiếng "Muốn cầm ta người trong phủ động thủ, vậy cũng phải có năng lực mới được đó! Lâm Đông, ngăn lại bọn họ!"

Lâm Đông gật đầu đáp "Vâng!" Dứt lời, thân hành khẽ động, người đã là xuất hiện ở mười trượng có hơn địa phương.

Bạch Hoàng cũng không ngăn trở Lâm Đông. Chỉ là Lâm Đông bày ra thực lực cũng làm cho được trong lòng của hắn thăm giạt mình, bọn họ Bạch phủ những Âm Vệ này cũng không biết là bỏ ra bao nhiêu thiên tài địa bảo cùng linh dịch chồng chất mà đến thực lực, nếu như của cái hơi hơi bạc nhược một chút, căn bản bồi dưỡng không nổi như vậy hộ vệ! Chỉ là bọn họ đều là sử dụng bí pháp để thắng thật thể, cho nên đời này bọn họ đều là không cách nào nữa tiến lên từng bước! Không nghĩ tới ngoại trừ Vũ Hằng, này Lâm Đông thực lực vậy mà cũng đạt tới Trúc Cơ Hậu Kỳ. Mà Lâm Đông thoạt nhìn cũng không phải niên kỷ rất lớn a!

"Người như vậy một khi làm địch nhân, tuyệt đối không thể để cho bọn họ tiếp tục sống sót!" Bạch Hoàng toàn thân tán lấy âm hàn sát khí!

Vũ Hằng nhìn nhìn bạch Hoàng, tuy cũng không có chút cử động, thế nhưng nếu như Khương Du ở đây khẳng định biết, Vũ Hằng cũng thật sự là sát tâm đã định!

"Tiểu tử, ta cái này đưa ngươi trên Tây Thiên!" Bạch Hoàng bình tĩnh thanh âm, toàn thân bắt đầu tán cường hãn khí tức! Khí tức một chút kéo lên, thẳng đến dừng lại đến Kim Đan Kỳ mới dừng lại.

"Chỉ có Kim Đan Kỳ sao?" Vũ Hằng lẩm bẩm nói. Vì vậy cũng không do dự nữa thân hình khẽ động, một quyền vậy mà không mang theo bất kỳ Linh Lực cùng bạch Hoàng Linh Lực chém đụng đụng vào nhau!

"Tự tìm chết! Không biết tự lượng sức mình!" Bạch Hoàng cười lạnh nói!"Phá cho ta!" Bạch Hoàng tựa hồ đã có thể thấy được Linh Lực chém chặt đứt Vũ Hằng nắm tay, sau đó đem Vũ Hằng chém thành hai khúc kết cục.

Nghĩ những năm nay Bạch Gia tung hoành Bạch phủ chi địa, thậm chí ngay cả Bạch Minh đế quốc hoàng thất đều là không dám đơn giản mệnh lệnh Bạch phủ người, đây hết thảy toàn bộ đều bởi vì thực lực! Bởi vì Bạch phủ có một đám bồi dưỡng được tới tu chân cao thủ, mà Bạch phủ Phủ chủ lại càng là thiên phú thật tốt tu đạo hạt giống.

"Ồ!" Còn không đợi bạch Hoàng có bất kỳ càng sâu tưởng tượng thời điểm, vậy mà hiện nguyên bản kia thể như chẻ tre Linh Lực chém vậy mà tại đụng với cơ thể Vũ Hằng nắm tay thời điểm ngưng lại, vậy mà rốt cuộc tiến lên không được!

"Cái, cái này sao có thể?" Bạch Hoàng lời nói mang kinh hãi nói. Tại Đại La này trong thế giới, chưa bao giờ có lấy thân thể chi lực có thể bài trừ Linh Lực ví dụ. Không nói cụ thể nguyên nhân, chỉ từ người tu đạo có bao nhiêu, luyện thể người có bao nhiêu, mà mỗi lần tu đạo cùng luyện thể người có

tranh chấp thời điểm, lần đó không phải lấy luyện thể người thảm bại đầu này? Nhưng là hôm nay, vốn cho là Vũ Hằng này căn bản chính là vô lễ tự tìm đường chết. Thế nhưng là sự thật rồi lại cũng không phải bộ dáng lúc trước!

"Phá cho ta!" Vũ Hằng lúc này cũng không chú ý bạch Hoàng phản ứng, mà là đẩy người tâm đắm chìm tại chính mình thân thể này khảo nghiệm thực lực. Bạch Hoàng thực lực bây giờ cho mình luyện tập vừa vặn. Linh Lực này chém tuy cường hãn, thế nhưng Vũ Hằng tại cảm nhận được kia Linh Lực cường độ thời điểm chính là biết mình chỉ dựa vào thân thể chi lực liền có thể đánh vỡ hãn! Mà thực chiến đối với Vũ Hằng mà nói làm sao không phải tu luyện cơ hội đầu này?

Theo Vũ Hằng thanh âm rơi xuống, nguyên bản giằng co nhục quyền cùng Linh Lực chém vậy mà trong chốc lát liền phân ra sần sần nhau. Linh Lực chém dễ như trở bàn tay sinh ra từng đạo vết rạn, sau đó chính là nứt vỡ ra, hoa vì điểm một chút Tinh quang biến mất không thấy. Mà Vũ Hằng nắm tay cũng không có bởi vì Linh Lực chém tiêu tán mà đình trệ hạ xuống, đón đầu xông về phía chấn kinh bạch Hoàng.

Bạch Hoàng dù sao cũng là gặp qua sóng to gió lớn người, tuy chấn kinh lợi hại, thế nhưng nắm tay đánh úp lại, cũng rất nhanh liền giro tay vận chuyển Linh Lực, tại nắm tay sắp tiếp xúc đến chính mình quanh thân phạm vi ba tấc thời điểm hình thành Linh Lực màn hào quang, một mực đem chính mình bao phủ ở trong.

Dù là nắm tay tiếp qua vô kiên bất tồi, cũng sừng sốt không có chút nào đánh vỡ Linh Lực màn hào quang, thậm chí Linh Lực trên màn hào quang mặt chỉ là có một chút chút như vậy Linh Lực quang sáng nhức nhích. Sau đó chính là tản đi. Tựa hồ kia cường ngạnh nắm tay đánh vào trên bông đồng dạng không có khiến cho chút nào tác dụng!

"Hừ, Vũ Hằng. Tuy ta không ngờ rằng trong thời gian thật ngắn, ngươi vậy mà thực lực tăng lên nhiều như vậy. Thế nhưng mặc ngươi như thế nào địch thiên phú rồi được, hôm nay ngươi đều giết không được ta, ta Linh Lực này màn hào quang chính là hạ phẩm linh giai phòng ngự Linh y cùng ta bản thân Linh Lực thuộc tính có chút phù hợp, có nó, sức phòng ngự của ta hiện tại cho dù là Kim Đan trung kỳ cường giả đều là vô pháp đánh vỡ!"

Bạch Hoàng tuy không rõ ràng lắm vì cái Vũ Hằng gì thực lực tăng trưởng đến trình độ nào, nhưng lại là đúng chính mình phòng vệ tương đối có lòng tin. Từ công kích được phòng vệ, bạch Hoàng liền đã biết hôm nay nhiệm vụ bọn họ là tuyệt đối làm không được, chính mình vừa lên tới cũng không có đóng giữ, trực tiếp dốc hết toàn lực của mình thi triển Linh Lực chém, vậy mà trực tiếp bị Vũ Hằng nắm tay trực tiếp đánh nát! loại này tình huống chưa bao giờ có, Vũ Hằng này thậm chí chưa từng vận dụng qua chút nào Linh Lực. Chính mình yên không hề bại chỉ lý!

Tại đây dạng bước ngoặt, cũng chỉ có thể đem hết toàn lực phòng hộ. Chính mình hạ phẩm linh giai linh y là lúc trước chấp hành nhiệm vụ thời điểm, tại một chỗ dưới phòng đấu giá giá cao mua được, tuy lúc ấy cảm thấy mua được vẹn vẹn chỉ là một cái phòng ngự linh y nội tâm thoả cảm thấy tiếc nuối, tại toàn bộ Bạch phủ khu, thậm chí Bạch Minh đế quốc, chính mình cơ bản cũng có thể thông suốt không trở ngại, mà phòng ngự đồ vật hiển lộ có chút gần gĩa.

Không nghĩ tới hôm nay vậy mà dùng tới! Bạch Hoàng nội tâm âm thầm thở dài một hơi! Nếu là vừa mới một quyền kia đầu trực tiếp đánh vào người, sợ là khẳng định phải chịu đả thương nặng! Vẹn vẹn chỉ là quyền phong đảo qua, kia lăng lệ kinh đạo vậy mà để mình Kim Đan Kỳ cường giả đều là cảm thấy thân thể đau nhức. Vũ Hằng này quả nhiên không thể coi thường nữa nha!

Trước mắt nhiệm vụ là kết thúc không thành, mà thôi Vũ Hằng thực lực bây giờ, sợ là Thành chủ tài năng cùng hãn ghan đua cao thấp, nhưng là địch nhân như vậy một đối một vẫn là nguy hiểm, tuy tiểu tử này tuổi còn trẻ, nhưng khi nhìn hãn hạ thủ tàn nhẫn trình độ không hề so với giang hồ yếu hơn ít nhiều. Như vậy xem ra, muốn cho hãn dụng nên nhiều địch nhân lên Bạch phủ tài năng ngồi thu ngư ông đắc lợi đó! Bạch Hoàng một bên phòng ngự, một bên ánh mắt lấp lánh, nội tâm đã âm thầm có bước tiếp theo kế hoạch!

"Vũ Hằng, chớ nên đắc ý! Hôm nay ta giết không được ngươi, nhưng ngươi cũng tuyệt đối sống không được bao dài thời gian! Đợi Thành chủ biết, ngươi tất sẽ chết không chôn cất sinh chi địa!"

"Phải không?" Vũ Hằng không đếm xỉa tới đáp.

"Hôm nay cũng giết không được ta, một khi ta trở lại Bạch phủ, sẽ báo cáo Thành chủ tâu ngươi có được rèn luyện thân thể lực lượng Công Pháp có thể cho thân thể cùng Linh Lực có được đẳng cấp tương đương lực lượng! Giết ngươi Vũ Hằng, Công Pháp chính là về ai, ngươi cho rằng ngươi còn có còn sống khả năng sao?" Bạch Hoàng âm hàn thanh âm như địa ngục Ma quỷ.

"Không nghĩ tới Bạch phủ một con chó, cũng có thể nhảy đáp lên! Ngươi cho rằng các ngươi hôm nay tới ta Vũ Hằng này sơn trang, còn có cơ hội rời đi sao?" Vũ Hằng bởi vì bạch lời của Hoàng sắc mặt triệt để lạnh lên.

Bạch Hoàng thủ đoạn như vậy rõ ràng là muốn cho hãn Vũ Hằng trở thành công địch. Tại Đại La này thế giới không có người nào tu luyện luyện thể Công Pháp không có nghĩa là như vậy Công Pháp không có sức hấp dẫn. Tương phản một khi xuất hiện có thể cùng Linh Lực đồng tu Công Pháp về sau sẽ để cho đẳng cấp cao hơn Tu Luyện Giả tâm động. Rốt cuộc có cùng đẳng cấp thân thể lực lượng, một phương diện có thể gia tăng thực lực của chính mình, mà thực lực chính là tài phú cùng bộ phận mình bộ biểu tượng cùng bảo đảm. Đến lúc sau tất nhiên sẽ có vô số Tu Luyện Giả vì tranh đoạt Công Pháp mà đến. Đến lúc sau dù là hãn Vũ Hằng thiên phú cho dù tốt, tại không có bất kỳ người nào che chở phía dưới cũng chỉ có mất mạng một đường.

Vũ Hằng cũng không e ngại bất kỳ chỉ một thể lực, chỉ là một khi những thể lực này tổ hợp cùng một chỗ, mình cũng tuyệt đối không có khả năng vô lễ đến có thể đối phó nhiều người như vậy! Hôm nay này bạch Hoàng dám người hãn phải chết!

Chương 41: Dữ tợn

Vũ Hằng dứt lời, liền không hề nói nhảm, thủ chương nhẹ nắm, dọn xong tư thế, Long Mã Công Thiên Long mạnh mẽ quyền chính là theo Linh Lực từng điểm từng điểm hội tụ tại trên nắm tay, theo Linh Lực hội tụ, nguyên bản trống trơn hai tay xung quanh cũng vây quanh dày đặc sáng ngời sáng bóng, sáng bóng lưu quang tràn ngập các loại màu sắc rất là xinh đẹp. chỉ là linh khí tráo bên trong bạch Hoàng có thể một chút thương thức mỹ lệ tâm tình cũng không có, bởi vì hẳn dĩ nhiên là cảm nhận được tử vong khí tức. Sợ hãi tâm lý như là dây leo đồng dạng trong chớp mắt bò đầy bạch trong lòng Hoàng.

"Đi chết đi! Chỉ mong người kiếp sau không muốn làm tiếp Bạch phủ một con chó!" Theo nắm tay ngưng tụ thành hình, tại Vũ Hằng trên nắm tay cũng là ngưng tụ một cái nắm tay quang ảnh, quang ảnh phía trên, Linh Lực lưu động. Tuy xinh đẹp, thế nhưng liên xa xa đang trong lúc đầu Lâm Đông cùng Âm Vệ đều là cảm nhận được nguy hiểm khí tức.

"Đây là đột phá lực lượng sao?" Vũ Hằng nhìn qua tại chính mình dưới nắm tay một tác một tác rạn nứt bạch Hoàng Linh Lực lồng phòng ngự. Tại Vũ Hằng dưới nắm tay, kia cái tại bạch Hoàng nội tâm có thể bảo vệ Bình An Phòng Hộ Trảo vậy mà trở nên không hề có một chút lực phòng ngự, nắm tay khắp nơi tựa như tảng đá đập vào hơi mỏng một tầng thủy tinh trên đồng dạng. Từng khúc sụp đổ!

"Không, không có khả năng!" Trong Phòng Hộ Trảo, bạch Hoàng rốt cục cảm nhận được sợ hãi, hẳn nghĩ được tử vong khí tức! Vì vậy kinh khủng hét lớn.

Thế nhưng là kinh khủng đã không cải biến được cái gì, Vũ Hằng Thiên Long mạnh mẽ quyền tại phá vỡ lồng phòng ngự về sau chỉ là Linh Lực biến nhạt một chút, nhưng mà độ một chút không giảm thẳng tắp đánh hướng bạch Hoàng. Bạch Hoàng cũng cảm nhận được sợ hãi, vì vậy điều động toàn thân Linh Lực, làm một tầng lại một tầng phòng hộ, mà Thiên Long mạnh mẽ quyền cũng tùy theo rơi vào những cái kia phòng ngự phía trên.

"Ầm ầm."

Theo ầm ầm tiếng vang, va chạm xung quanh bụi đất tung bay, Yên Vân bao phủ, không thấy rõ tình huống. Như vậy động tĩnh làm cho Âm Vệ cùng Lâm Đông cũng không khỏi được ghé mắt.

Vũ Hằng lạnh nhạt lẳng lặng đứng ở bụi mù bao phủ phạm vi bên ngoài. Tựa hồ căn bản không quan tâm sương mù ở trong tình huống. Vũ Hằng có này nắm chắc mười phần, bạch Hoàng hẳn phải chết!

Vũ Hằng nhìn về phía nơi xa Âm Vệ, ánh mắt băng lãnh.

"Những cái này chán ghét con muỗi, cũng nên đều thanh lý mất!"

Lâm Đông cùng Âm Vệ như cũ cùng chờ đợi sương mù rơi xuống. Lâm Đông muốn biết Vũ Hằng thực lực bây giờ, mà Âm Vệ thì là hoàn toàn muốn biết trên mình đảm nhiệm lão đại tại đây nhân thủ dưới đến cùng ra sao.

Bọn họ cũng không đợi lâu, Trần sương mù rơi xuống, lộ ra bạch Hoàng. Không biết lúc này bạch Hoàng còn hay không có thể xưng là bạch Hoàng, bởi vì hẳn lúc này toàn thân là huyết, thân thể bởi vì oanh kích đã chỉ còn lại một mảnh cánh tay, huyết nhục mơ hồ, hoàn toàn không có nửa điểm sinh cơ. Ý vị này là bạch Hoàng đã chết. Như bọn họ loại này cấp Tu Luyện Giả, nếu như không có đạt tới lời của Nguyên Anh Kỳ, một khi thân thể sinh cơ bị phong sát, như vậy liền có nghĩa là tử vong. Chỉ có Nguyên Anh Kỳ, Tu Luyện Giả còn có thể lợi dụng Nguyên Anh chạy trốn một lần nữa tu luyện thân thể, tìm đến ký chủ lần nữa phục sinh. Thế nhưng là Kim Đan Kỳ Tu Luyện Giả chỉ cần thân thể bị hủy, liền không có bất kỳ sinh cơ có thể tìm ra.

Âm Vệ xưa nay đều là giết người như ngóe, đối đãi người khác cũng không nương tay. Nhưng là từ không nghĩ tới Người của mình còn sẽ có một ngày như vậy, rốt cuộc nơi này không phải chân chính tu luyện tụ tập chi địa. có rất ít tu luyện người nhưng tay này để quốc sự tình. Cho nên bọn họ bức này thực lực đã là đủ để quét ngang thiên hạ, duy ta độc người nào. Liền là hoàn cảnh như vậy dưới bọn họ lão đại như cũ bị giết. Đây nên là như thế nào một loại rung động cùng sinh lòng sợ hãi đó!

"xem ra ta phải càng thêm nỗ lực tu luyện đó!" Lâm Đông bởi vì ngăn trở Âm Vệ một thân chặt vật, lúc này nội tâm không khỏi kiên cố hơn định đi theo Vũ Hằng, cũng may mắn người của Âm Vệ tự phụ, một lần chỉ phái xuất hai người xuất chiến, bằng không Lâm Đông đã sớm bại lui. Vũ Hằng thúc dục Linh Lực, Thân hình tựa như tiễn thoát ra, sau đó rơi vào Lâm Đông trước người.

"Khô cực! Giao cho ta đem!" Vũ Hằng khai báo một chút Lâm Đông nói.

"Hào. Vậy người coi chừng." Nếu như nói lúc trước Lâm Đông lúc trước còn lo lắng lời của Vũ Hằng, tại vừa mới sau trận chiến ấy, Lâm Đông chính là triệt để yên tâm. Thực lực như vậy, mặc cho Âm Vệ toàn bộ xuất động, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của Vũ Hằng!

Vũ Hằng gật gù đầu, nhìn lướt qua đối diện Âm Vệ. Sau đó ngữ khí đậm đặc nói "Các người là chính mình tự sát hay là ta tới động thủ đầu này?"

Ám Vệ nguyên bản bởi vì lúc trước Vũ Hằng xuất thủ tàn nhẫn sinh lòng sợ hãi, nhưng lúc này vậy mà như thể nhục nhã bọn họ, nội tâm phần nộ đến cực điểm! Nghĩ bọn họ Ám Vệ mặc dù là bạch thành hộ vệ, Thế nhưng tại toàn bộ Bạch phủ trong vùng, Bọn họ duy chỉ có chỉ nghe Thành chủ một người phân phó, Cho dù là Bạch Gia huyết mạch người thân nhất người đều là đối với bọn họ những Ám Vệ này bảo trì tôn trọng. Thế nhưng là hôm nay Vũ Hằng như vậy một tên mao đầu tiểu tử cũng dám nói như vậy! Nguyên bản đối với bạch Hoàng trở thành Ám Vệ lão đại ít nhiều nội tâm có chút không phục, muốn một lần nữa cạnh tranh, lúc này tiểu tử này cho rằng giết đi bạch Hoàng liền có thể tùy ý xâm lược bọn họ sao? Nói chuyện hoang đường viễn vông!

"Vậy phải xem ngươi bốn sự! Tiểu tử, chớ để cuồng vọng! Hôm nay không giết ngươi vì bạch Hoàng báo thù, chúng ta sẽ không làm người!" Ám Vệ bên trong một người trong đó đứng dậy, Trong thanh âm đeo tức giận nói.

người của Ám Vệ lúc này người lên tiếng, liền cảm thấy hội tụ đi lên, Linh Lực ngưng tụ. 10 người Linh Lực vậy mà tại đây dạng hội tụ bên trong dung hợp lại với nhau! Dung hợp Linh Lực đen xì như mực, tán lầy từng trận âm lãnh khí tức. Linh Lực ngưng tụ hình dạng cực kỳ giống một bả liêm đao.

"Tử Vong Chi Liêm."

Liêm đao qua trong giây lát chính là ngưng tụ thành hình, Vũ Hằng cũng bởi vì bọn họ loại này liên hợp cấu thành công kích Công Pháp có chút cảm thấy hứng thú, lẳng lặng chờ đợi bọn họ dung hợp về sau công kích.

"Để cho ta tới thử xem uy danh của các ngươi có hay không danh xứng với thực a!"

Vũ Hằng thúc dục Linh Lực, hai tay kết ấn, ấn phương pháp theo Vũ Hằng thủ chương vũ động. Linh Lực dĩ nhiên là chậm rãi hình thành một đầu long hình dạng.

"Thiên Long Ấn."

Theo Vũ Hằng ấn chấm dứt, long hình dạng dĩ nhiên toàn bộ thành hình, long thân bởi vì Linh Lực hội tụ lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, như là điều khắc xuất thủy tinh đồng dạng, long đầu trên Long Mục thật là mập mạp. Có lẽ là Vũ Hằng tu vi không đủ nguyên nhân a! Chỉ là dù vậy, nó mang đến áp bách như cũ làm cho Ám Vệ đám người Alexandre, sự khó thở, loại khí tức này là tuyệt đối tính áp chế.

Ám Vệ đám người Tử Vong Chi Liêm hiển nhiên cũng dung hợp không sai biệt lắm.

."

Theo Tử Vong Chi Liêm cùng Thiên Long Ấn va chạm, cả hai vừa mới bắt đầu từng người chiếm giữ bên, lẫn nhau giằng co, chỉ là rốt cuộc thực lực chênh lệch quá xa, Vũ Hằng nhẹ nhàng ngón tay một chút, nguyên bản giằng co Thiên Long vậy mà như là thoát khỏi dây cương Mustang xông ra ngoài. Đem nguyên bản chiếm giữ một nửa Hắc Ám đều khu trừ. Mà độ không giảm chút nào, thẳng tắp xông về phía Ám Vệ.

Tất cả Ám Vệ sắc mặt ảm đạm, dùng khăn mặt màu đen che khuất khuôn mặt vền vẹn lộ ra con mắt cũng lộ ra tuyệt vọng.

bị như vậy Thiên Long oanh trên còn như thế nào có thể còn sống?

Sự thật là mặc cho bọn họ như thế nào nghĩ nhiều hơn nữa, đều là không thể nào thay đổi gì. Thiên Long tại bọn họ trong suy nghĩ cùng thân thể của bọn họ hấn động đụng vào nhau.

Bạch phủ bên trong Bạch Hàn Chương đã chờ đợi một ngày một đêm. Mà nguyên bản cảm thấy dễ như trở bàn tay có thể tiêu diệt Vũ Hằng, vậy mà còn sống. Mà chính mình phái ra hao phí Bạch phủ không biết bao nhiêu tài nguyên Ám Vệ vậy mà một cái đều chưa có trở về.

Tuy không biết đến cùng đã sinh cái gì, thế nhưng Bạch Hàn Chương có thể khẳng định là người của Ám Vệ Tuyệt đối sẽ không phản bội chính mình. Nếu như không có phản bội, nhưng là vừa chưa có trở về phục mệnh, kia chỉ có một cái khả năng chính là cũng đã bỏ mình.

Bạch Hàn Chương như thế nào cũng không thể thuyết phục chính mình tin tưởng khả năng này. Bởi vì những người kia thế nhưng là Bạch phủ tinh nhuệ nhất hộ vệ, thật thế chính là Bạch Minh trong đế quốc cũng thuộc về hàng đầu nha, làm sao có thể chết ở Bạch Hàn Chương tiểu tử kia trên tay đó! Tiểu tử kia mặc dù có chút cổ quái, thế nhưng lấy chính mình lúc trước cùng hắn gặp mặt thì thấy, hắn tuyệt đối không có khả năng một người giết chết Ám Vệ được!

Mà chính mình phái ra Ám Vệ lúc trước, đã phái người điều tra rõ, Khương Du đã ly khai, còn có thể có người nào đó đang giúp trợ tiểu tử kia đâu này?

Bạch Hàn Chương về mặt âm trầm ngồi ở Thành chủ trên bảo tọa, buổi sáng hắn liền phái ra phủ trong hạ nhân đi tìm hiểu tin tức. Mà lấy được hồi phục dĩ nhiên là Vũ Hằng còn an an ổn ổn còn sống. Ngày hôm qua có người dám chịu Vũ Hằng trong trang viên có Linh Lực bạo, chỉ là loại kia ba động Linh Lực thực lực rõ ràng rất mạnh, cũng không dám có người tiến đến tìm hiểu.

"Vậy thực lực mạnh mẽ Linh Lực có được người rốt cuộc là ai?" Bạch Hàn Chương nội tâm âm thầm suy đoán, con mắt khép hờ, ngón tay tại đỡ trên mặt ghé nhẹ nhàng gõ, tựa hồ tại tính toán đến cùng bước tiếp theo nên làm cái gì bây giờ.

"Bạch Thành chủ, vừa vặn a?" Còn chưa chờ đến Bạch Hàn Chương có bất kỳ đầu mối thời điểm đột nhiên một tiếng trêu tức thanh âm vang lên. âm thanh này Bạch Hàn Chương làm sao có thể quên, đó chính là Vũ Hằng thanh âm.

"Không nghĩ tới vậy mà đã tìm tới cửa!" Bạch Hàn Chương nội tâm hừ lạnh nói. Chỉ là ngoài miệng cũng không có nửa điểm lãnh đạm "Không nghĩ tới là

Vũ Hằng tiểu hữu, thật sự là không có từ xa tiếp đón a! Hai ngày này có chuyện quan trọng, cho nên lần trước thương thảo hợp tác sự tình đoán chừng còn phải đợi loại đó!"

"Bạch Thành chủ, thật sự là nói đùa. Ngài chuyện quan trọng là không phải vốn cũng cùng ta có liên quan đâu này? Đã có quan, chúng ta cũng liền không muốn vòng quanh, không bằng chúng ta một lần nữa đoạn rõ ràng a!" Vũ Hằng cười khê đến, có chút nghiêng ngả nói.

"Vũ Hằng tiểu hữu, nói là có ý gì đâu này? Lão phu có thể không phải rất rõ ràng đó!" Bạch Hàn Chương ngữ khí cứng ngắt nói. Tại không có biết rõ ràng dưới tình huống, Bạch Hàn Chương là sẽ không dễ dàng ngã bài, đây là những năm gần đây Bạch Hàn Chương tối sâu tận xương tủy đích thói quen. Bằng không làm sao có thể tuổi còn trẻ chính là leo tới Thành chủ vị trí nha.

"Ha ha, bạch Thành chủ, không muốn giả bộ nữa, chẳng lẽ ngài trong phủ Âm Vệ cũng bị ta giết đi, ngại không để ý chút nào sao?" Vũ Hằng lại cũng không nghĩ nhiều đi vòng vèo. Trực tiếp chuyển giọng, nói.

Bạch Hàn Chương rốt cục xác định Âm Vệ hành tung, là kết quả như vậy trong chớp mắt để cho Bạch Hàn Chương trong đầu lạnh buốt. này cái người trẻ tuổi vậy mà có thể lấy lực lượng một người giết đi bồi dưỡng nhiều năm Âm Vệ. Thực lực như vậy sợ là mình cũng là làm không được a!

"Hảo, thật sự là tuổi trẻ tài cao người trẻ tuổi đó! Vậy mà đem ta Bạch Gia nhiều năm tâm huyết bồi dưỡng Âm Vệ đều là trong một đêm huyết rửa sạch! Xem ra, bạch Hoàng bọn họ thật đúng là phế vật đó! Nếu như thiên đường có đường người không đi, địa ngục không cửa người thiên đi vào, vậy cũng đừng trách ta không khách khí!" Bạch Hàn Chương rốt cục thu hồi trên mặt ôn hoà người thời nay nụ cười, lúc này vẻ mặt dữ tợn nhìn Vũ Hằng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Quay về trang viên

"Ừ, không sai! Thật không biết bạch Thành chủ những năm nay đến cùng có mệt hay không đâu, vậy mà lúc này mới rò rỉ ra diện mục thật của người! quả nhiên là có thể diễn vô cùng đó!" Vũ Hằng may mắn không cho là đúng nói.

"Thật sự là miệng lưỡi bén nhọn vô cùng! Ta sẽ cho người biết cái gì gọi là hối hận!" Bạch Hàn Chương băng hàn lấy khuôn mặt sau đó dữ tợn nói.

Cũng không đợi Vũ Hằng có lời gì, chính là trực tiếp triển khai tư thế, Thân hình tuôn động, mang theo cuồng hãn Linh Lực quyền phong dĩ nhiên là đến Vũ Hằng trước người.

Vũ Hằng không nghĩ tới Bạch Hàn Chương này vậy mà hội hèn hạ đến loại trình độ này, vậy mà cái gì khúc nhạc dạo cũng không có, chính là trực tiếp tập kích mà đến. Xem ra bạch thành Thành chủ căn bản không phải hần mặt ngoài bảo vệ như vậy hữu hảo hiền lành a, thật đúng là hội diễn đùa giỡn đó!

Vũ Hằng mất thấy một quyền vô pháp có đầy đủ thời gian ngăn cản, vì vậy liền thúc dục thân hình, thân thể nổ bắn ra đi, tránh qua, tránh né Bạch Hàn Chương một quyền, thế nhưng lãng lệ quyền phong lại là biểu hiện ra Bạch Hàn Chương này Tuy âm hiểm, nhưng lại là hàng thật giá thật Kim Đan Hậu Kỳ.

"không nghĩ tới bạch Thành chủ, thực lực tốt như vậy, lại vẫn là làm loại này lén lút sự tình. Chẳng lẽ lại là câu đó a?" Vũ Hằng mở miệng vũ nhục nói.

Bạch Hàn Chương bởi vì Vũ Hằng chuyện đó, sắc mặt trong chớp mắt do đỏ biến bạch, do bạch biến đỏ, hiển nhiên bị Vũ Hằng lời này kích thích không nhẹ.

"Tự tìm chết!" Bạch Hàn Chương cũng không nói thêm cái gì, một kích thất bại. Khóa chặt Vũ Hằng phương vị về sau. song chương đủ, Linh Lực tại lòng bàn tay chậm rãi hình thành bạch sắc Linh Lực bóng, mà Linh Lực bóng xung quanh, không khí tựa hồ bởi vì Linh Lực ảnh hưởng trở nên lạnh lẽo.

Đối với tất cùng lần trước Vũ Hằng không hề có chuẩn bị, lần này Vũ Hằng lại là điều động Linh Lực, trên bàn tay, Linh Lực lưu động, Thiên Long mạnh mẽ quyền dĩ nhiên thành hình.

"Àm ăm."

Chỉ nghe va chạm hai đạo Linh Lực xuất một tiếng vang thật lớn, sương mù bao phủ lại thân ảnh của hai người, hiển nhiên. Bạch Hàn Chương này tuy âm hiểm xảo trá, nhưng thực lực nhưng cũng là không kém. Trách không được có thể trở thành Bạch phủ Thành chủ. Như vậy thủ đoạn cùng thật thể cũng không phải do người khác có thể phản kháng.

Bụi mù rơi xuống, lộ ra hai đạo thân ảnh, Vũ Hằng như trước thẳng tắp đứng thẳng, quần áo bởi vì Linh Lực ba động mà cổ động, hơi có vẻ non nớt trên khuôn mặt như cũ là không hề bận tâm biểu tình.

Trái lại Bạch Hàn Chương lại không có dễ dàng như thế, hần trên mặt quần áo lại bị Linh Lực chấn ra rất nhiều phá động, mà trên cánh tay lại càng là huyết tinh chảy ròng. Hần sắc mặt che lấp, trên mặt vẻ dữ tợn tựa hồ hận không thể đem Vũ Hằng sống bóc lột ăn sống rồi không thể!

"Hào! Hào! Hào!" Bạch Hàn Chương giận quá thành cười nói liên tục ba cái hào. Bắt đầu vốn cho là mình không sử dụng bất kỳ Linh Bảo vèn vèn bằng vào thực lực của mình là được đủ để nghiền ép non nớt tiểu tử, thế nhưng không nghĩ tới, chính mình dốc toàn lực lại vẫn rơi vào kết cục này. Mà Vũ Hằng toàn thân vậy mà một tia vết thương cũng không có, này làm sao có thể khiến Bạch Hàn Chương chịu được rồi đâu này?

"Không biết điều đồ vật! Đã như vậy, vậy hãy để cho ngươi mở mang kiến thức một chút ta thực lực chân chính a!" Dứt lời, Bạch Hàn Chương bắt đầu từ chính mình thu nạp trong túi lấy ra một cái tượng tự Ngũ Hành đồ của Bát Quái Đồ, chỉ là đồ trên bàn có kỳ kỳ quái quái đường vân, tựa hồ đường vân phía trên khuyết thiếu điểm vật gì mới đưa đến này đồ bàn âm đậm vô quang, nếu như không phải lúc này Bạch Hàn Chương đem nó coi như chí bảo lấy ra, đoán chừng không có ai tại lần đầu tiên nhìn thấy nó thì cảm thấy là bảo vật!

Vũ Hằng lẳng lặng nhìn Bạch Hàn Chương động tác, cười nhạt nói "Đa tạ nâng đỡ, nếu quả thật nâng đỡ liền đem mệnh cho ta đi!"

Bạch Hàn Chương cười lạnh một tiếng không hề đáp lời, chỉ thấy hắn đem chính mình huyết tinh nhỏ vào đồ bàn đường vân phía trên, nhất thời, nguyên bản âm đậm vô quang đồ bàn trong chớp mắt sáng ngời chói mắt, tuôn ra to lớn hào quang. Sau đó trôi nổi sau lưng Bạch Hàn Chương như là một cái to lớn trận pháp đồng dạng hào quang chiếu xạ lấy Bạch Hàn Chương. Mà loại này hào quang chiếu xuống, nguyên bản bị thương thương thế của Bạch Hàn Chương vậy mà kinh người độ khôi phục lại, lại còn Bạch Hàn Chương khí thế vậy mà tùy theo tại một đường tăng vật!

"Ta ta, Vũ Hằng, ta sẽ cho ngươi sống không bằng chết được! Cũng sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là nâng đỡ!" Bạch Hàn Chương bởi vì đồ bàn tăng phúc, cả người khí tức cũng trở nên cùng nguyên lai không đồng nhất, tựa hồ bây giờ Bạch Hàn Chương cùng lúc trước Bạch Hàn Chương căn bản không phải cùng là một người!

Vũ Hằng ngưng trọng nhìn nhìn lúc này Bạch Hàn Chương, hiển nhiên cổ này kéo lên khí tức cũng làm cho Vũ Hằng cảm thấy có tí ti cảm giác nguy hiểm.

"Xem ra vẫn phải là vận dụng át chủ bài nha!" Vũ Hằng thì thảo lắm bắm.

Bạch Hàn Chương kéo lên khí tức ổn định, rõ ràng đã là Kim Đan Hậu Kỳ. Thậm chí so với bình thường Kim Đan Hậu Kỳ đều là càng cường hãn một tia. Mà Bạch phủ bên trong lớn như thế động tĩnh, đã đem Bạch phủ thủ vệ cùng đông đảo tộc nhân đều là hấp dẫn qua. Mà nguyên bản Bạch Hàn Chương cùng Vũ Hằng va chạm nhau, Bạch Hàn Chương vậy mà đã rơi vào hạ phong làm cho đông đảo tộc nhân đều là nội tâm cả kinh, có chút thất vọng cùng kinh khủng.

Đúng vào lúc này, Bạch Hàn Chương vậy mà té ra không biết tên bảo bối, khí thế lại càng là nhảy lên tới một loại lúc trước chưa bao giờ có người đạt tới cao độ, điều này làm cho nguyên bản thất bại tộc nhân trong nội tâm lại lần nữa dấy lên hi vọng. Mọi người lẳng lặng quan sát hai người. Nhưng lại cũng không dám tới gần quá nhiều, tự hồ sợ một cái không cẩn thận, hai người va chạm nhau thời điểm lan đến gần chính mình mà mọc lan tràn tai họa.

"Đi chết đi! Vũ Hằng. Linh bàn phong ấn!" Bạch Hàn Chương tại khí thế kéo lên vững vàng, trong miệng thở khê. Chỉ thấy trước mặt Bạch Hàn Chương Linh Lực vậy mà chậm rãi hội tụ thành một cái tượng tự bàn cờ hình dạng, mà Linh Lực cũng như theo bất đồng đường vân từng điểm từng điểm hội tụ, mà như vậy hình dạng tuy không hề có quy tắc, thế nhưng chỉ là cảm giác còn chưa thành hình đường vân liền biết, một khi đường vân hội tụ hoàn thành, đó chính là tuyệt sát đại chiêu.

Vũ Hằng ngưng trọng nhìn thoáng qua Bạch Hàn Chương, sau đó liền nhắm hai mắt lại, Linh Lực vào lúc này theo bản thân kinh mạch vận chuyển, nếu như có thể nội thị lời nhất định sẽ hiện, Linh Lực vận chuyển đi qua địa phương căn bản là tu luyện người kiêng kỵ nhất. Bất quá, lúc Vũ Hằng hoàn thành một vòng kỳ vận chuyển, vậy mà cũng không có chút nào không ổn, mà Vũ Hằng trước người lại càng là xuất hiện một bả tượng tự trường kiếm hình dạng hình ảnh, mà thanh kiếm này mang phía trên mang theo hồng sắc hào quang, hào quang bên cạnh không khí tựa hồ cũng bởi vì kiếm này mang mà mơ hồ có chút muốn sụp đổ tình huống.

Hai người căn bản là đồng thời xuất công kích. Hồng mang Kiếm Linh cùng thần bí đường vân quang ảnh đồng thời xông về phía đối phương.

"Linh bàn phong ấn!"

"Vĩnh Hằng Chi Kiếm!"

Cả hai va chạm đến đồng thời cũng không có trong tưởng tượng nổ mạnh, mà là tựa hồ bị định dạng hoàn chỉnh đồng dạng từng người giăng co một nửa khu. Hồng sắc kiếm mang tựa hồ có thể tiêu tan sạch hết thầy đồng dạng, tại một chút ăn mòn lấy linh bàn. Đường như thế tất yếu đem cái này mạng lưới đâm phá một cái hố xuất ra.

Mạng lưới bản linh ảnh cũng một chút bắn ra vô số Linh Lực dây nhỏ, tựa hồ muốn đem kiếm quang trói chặt kéo vào hần quang trong trận, chỉ là nó bắn ra bất kỳ ánh sáng vậy mà đều là vô pháp tới gần kiếm quang mây may. Mà như vậy giăng co cũng theo kiếm quang một chút ăn mòn tựa hồ từ từ chiếm giữ thượng phong.

Bạch Hàn Chương lúc này sắc mặt âm đậm, lúc trước một mực không có cam lòng đem vật ấy té ra là bởi vì sử dụng vật ấy, mình cũng phải trả giá lớn, sử dụng đồ bàn tiêu hao cũng là to lớn. Nếu như một khi lần này không có thành công tiêu diệt Vũ Hằng, như vậy e rằng Bạch Gia lại không có cứu được! Nghĩ đến đây Bạch Hàn Chương trên mặt đều là không cam lòng cùng hận ý.

Hồng mang Kiếm Linh cùng thần bí đường vân giăng co không được thời gian một chén trà công phu, hồng mang Kiếm Linh ngay tại hình lưới đường vân trên ăn mòn ra một cái hố, mà theo đường vân không hoàn chỉnh, toàn bộ thần bí đường vân tựa hồ bị phá giải đồng dạng, bắt đầu tán loạn, sau đó nguyên bản rất cường hãn đường vân mạng lưới một chút tán ra, trở thành vô chủ đồng dạng Linh Lực, nứt vỡ ra. Rồi biến mất có trời buộc hồng mang Kiếm Linh chính là đã không còn ràng buộc đồng dạng thẳng đến Bạch Hàn Chương mà đi! Tuy bởi vì cùng thần bí kia đường vân giăng co, thần kiếm hào quang cũng đã mờ đi rất nhiều, thế nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng không có ai có thể tiếp được này đạo Kiếm Linh chi lực.

"Vũ Hằng, người dừng tay, ta nhận thua, ta đầu hàng, của Bạch gia hết thảy ta đều cho người, người thả ta đi!" Bạch Hàn Chương nhìn nhìn trừng trừng kích mà đến kiếm mang kinh khủng đối với Vũ Hằng vừa nói một bên thúc dục Linh Lực tránh né. Chỉ là kiếm mang giống như là dài quá con mắt đồng dạng đuổi sát không buông, tựa hồ không oanh kích đến hãn sẽ không đình chỉ.

Thế nhưng là Vũ Hằng đối với Bạch Hàn Chương cầu khẩn, một chút cũng lơ đãng, không có chút nào dừng tay dấu hiệu. Ngược lại kiếm quang truy đuổi độ nhanh hơn!

"A. . . Ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua người! Vũ Hằng! Người của Bạch gia nghe, bóp nát tổ tiên Linh Lực mảnh vỡ, cầu trợ tổ tiên! Báo thù cho ta!" Bạch Hàn Chương bởi vì Linh Lực chưa đủ cộng thêm sử dụng đồ bàn di chứng ảnh hưởng, rốt cuộc kiên trì không hạ xuống, bị kiếm quang trực tiếp đánh trúng thân thể, cả người tựa hồ như là bị phân giải đồng dạng, một chút nhỏ đi, chậm rãi biến mất, duy chỉ có còn lại hãn gấm túi phiêu du tại không trung.

Vũ Hằng đối với Bạch Hàn Chương, toàn thắng!

Vũ Hằng đối với Bạch Hàn Chương sắp chết thời điểm cầu khẩn một chút cũng không động tâm. Bạch Hàn Chương tâm cơ rất sâu, chính mình lúc trước thiếu chút nữa cũng bị hãn lừa bịp đi qua, Bạch Hàn Chương ba phen mấy bận muốn mượn đao giết người, thậm chí trực tiếp phải tâm phúc động thủ muốn giết người đoạt bảo, nếu như không phải mình vận khí cùng thực lực hảo, e rằng hiện tại người chết chính là mình. Người như vậy dù cho có một hơi thở gấp, đối với chính mình đều là uy hiếp. Đã như vậy, chính mình vốn là không phải cái gì thiện tâm người, người nếu phạm ta, ắt phải chết.

Vũ Hằng quét mắt liếc một cái của Bạch gia những người này, nhớ tới Bạch Hàn Chương sắp chết thời điểm nói rõ, vì vậy dùng Linh Lực bao vây lấy thanh âm truyền ra "Các người nếu là giao ra các người tổ tiên mảnh vỡ, dĩ vãng sự tình, ta Vũ Hằng có thể một mực không đáng truy cứu. Bằng không đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt!"

Người của Bạch gia khúm núm, cảm như hén. Đầu là không dám nhận miệng.

Bất quá ngay tại Vũ Hằng nhìn quét mọi người muốn hỏi Bạch Gia tổ tiên Linh Lực mảnh vỡ ở đâu thời điểm, đột nhiên một cái oán độc thanh âm vang lên "Vũ Hằng, người giết phu quân ta, ta cũng phải người chôn cùng! Ha ha ha ha" trong đám người có một phụ nữ trung niên thanh âm vang lên, Vũ Hằng đã gặp nàng thì chỉ thấy trên tay nàng cầm đương nhiên đó là Linh Lực mảnh vỡ. Nàng điên cuồng bóp nát kia mảnh mảnh vỡ.

Vũ Hằng thân hình nổ bắn ra có thể còn không có theo kịp ngăn cản, vì vậy sắc mặt âm trầm nhìn nhìn mặt mũi tràn đầy hận ý phu nhân, nội tâm đột nhiên cảm thấy nàng rất đáng thương. Nếu như sự tình đã thành kết cục đã định, như vậy giết hãn đi cũng không có cái gì dùng, vì vậy Vũ Hằng nhìn thoáng qua liền không nói thêm gì nữa, chỉ là hướng về phía Lâm Đồng nói "Đi, quay về trang viên đi!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Kiên trì

Bạch phủ ở trong trận này ác chiến, tuy cũng không có quá nhiều người vây xem, thế nhưng tin tức hay là lan truyền nhanh chóng. Bạch phủ Thành chủ bị giết, này tại Bạch phủ khu rất nhanh chính là truyền khắp.

Bạch Gia tuy những năm gần đây chiếm giữ một phương, thực lực bắt phàm, thế nhưng bởi vì nhiều năm hưởng thụ, đã sớm là ngu ngốc vô năng, thế nhưng rốt cuộc gia đại nghiệp đại, thực lực cũng có chút cường hãn, rất nhiều địa phương gần mà không dám nói gì, mà lúc này Bạch Gia Thành chủ bị giết, tin tức truyền tới các nơi, nguyên bản bắt nạt người lập tức gặp mặt, nếu như không có Bạch Gia cái vị này Thủ Hộ Thần, Bạch Gia căn bản chính là chia rẽ không có thành tựu. Bọn họ hưởng thụ lấy nhiều năm như vậy, ý thế hiếp người. Hiện tại bọn họ dựa vào Thành chủ đã chết. Vì vậy các nơi bắt nạt một ít tiểu thế lực nhao nhao bắt đầu công chiếm Bạch thị phân nhánh phủ đệ.

Bạch Minh đế quốc hoàng thất nghe được Bạch Gia Thành chủ bị giết về sau chỉ là tượng trưng yêu cầu Vũ Hằng cho Bạch phủ một ít bồi thường. Về phần chân chính đại động Kiên Qua Đế quốc hoàng thất là tuyệt đối không chịu làm. Nguyên bản Bạch Gia cường thế lâu như vậy, là bởi vì Bạch phủ tổ tiên nguyên nhân. Thế nhưng là bạch tộc tổ tiên gần đây trăm năm cũng không từng lại hiện thân qua. Thế nhưng Bạch Gia lại dựa vào bọn họ đối với hoàng thất thậm chí đều chưa từng quá mức đề vào mắt. Này đối với kiêu ngạo hoàng thất mà nói làm thế nào cũng không nguyện ý chịu được. Cho nên có cơ hội như vậy, hoàng thất vốn là vui cười thấy nó thành, như thế nào chịu vì Bạch Gia mà động dùng thực lực của chính mình đâu này?

Bạch Gia chân chính lâm vào loạn trong giặc ngoài bên trong, từ khi Bạch Hân Chương sau khi chết, Bạch Gia đệ tử vốn là đều là kiêu căng đã quen, cũng không có xuất hiện cái gì có thể đủ chịu khổ tu luyện người, tuy Bạch Gia đầu nhập vào đại lượng linh dịch cùng tài nguyên, thế nhưng như cũ không có bồi dưỡng được cái gì đệ tử ưu tú. Cho nên thoát cái Bạch Gia quần long không, loạn thành rối loạn.

Tại vừa ra mờ ảo trên ngọn núi, một người đang ngồi xếp bằng tĩnh tu. Một thân tiên phong đạo cốt bộ dáng, chỉ là người khuôn mặt có chút hơi có vẻ già nua cùng che lấp. Nếu như Vũ Hằng tại chỗ, sẽ hiện gương mặt này bằng vậy mà cùng Bạch Hân Chương có điểm một chút tương tự.

"Há? Ta tộc đã sinh cái gì sự tình? Lại muốn tao ngộ diệt tộc tại ương sao? Hừ, thật sự là một đám phế vật, liền nhà của mình đều xem không hảo!" Lão già chậm rãi mở mắt, thế nhưng cả người lại Linh Lực tiết ra ngoài, nộ khí cực thịnh!

"Nghĩ tới ta Bạch Nguyên, trốn đi nhiều năm, tìm kiếm con đường tu tiên, lại cũng chỉ là dừng lại tại Nguyên Anh Trung Kỳ liền khó hơn nữa tiến thêm một bước. Cũng là nên Hồi tộc nhìn một chút!"

Người này chính là Bạch Gia tổ tiên, chỉ thấy thân hình hần phiêu động, người đã xuất hiện ở mặt khác trên ngọn núi. Trên ngọn núi có một tòa rộng lớn cung điện. Ngoài điện trên quảng trường đứng sừng sững lấy hai cây cột đá. Cột đá như là rộng lớn đến cực điểm, phảng phất là nối thẳng thiên thượng. Bạch Nguyên chính là rơi vào cửa cung điện. Cung điện diện tích thật lớn. Bất quá trong điện ngược lại là hơi có chút đơn giản, ngoại trừ đơn giản một chút bày biện bên ngoài chỉ có 16 cái ghế phân biệt trái liệt tại trong điện hai bên. Mà Bạch Nguyên tiến điện, hướng về phía trên điện người chấp tay nói "Tham gia điện chủ!"

Trên điện người cực kỳ Niên Kinh, tựa hồ chỉ có ba bốn mươi tuổi bộ dáng, thế nhưng tu vi lại đã đạt đến Nguyên Anh Hậu Kỳ tình trạng, tựa hồ còn có một bước là được vượt qua chân xuất khiếu. Theo Bạch Nguyên thăm viếng, người này gật đầu nói "Bạch lão, khách khí. Mời ngồi đi, không biết đột nhiên tới thái tân điện là có chuyện gì đâu này?"

"Bầm bầm điện chủ, ta vốn là Bạch Minh trong đế quốc một cái tiểu gia tộc người, trăm năm trước, ta trốn đi gia tộc tìm kiếm tu luyện chi đạo, Ly Tộc thời điểm đã từng lưu lại một Linh Lực mảnh vỡ, chỉ cần tộc nhân bóp nát mảnh vỡ là được thông báo ta, ngày nay, khả năng tộc của ta bên trong xác thực đã tạo ngộ tai họa ngập đầu, tộc nhân mới có thể bóp nát Linh Lực mảnh vỡ. Cho nên ta nghĩ khẩn cầu điện chủ cho phép ta Hồi tộc giải cứu trong tộc chi nguy." Bạch Nguyên đứng dậy đáp.

"Bạch Trường Lão, đối với tất ngại cũng biết chúng ta Đại La trong thế giới tất cả tu luyện người đều có yêu cầu, phạm là tu luyện người chính là không thể lại tham dự thế gian quyền thế chi tranh, ngại giải cứu tộc nhân tâm tình ta hiểu, chỉ là ngại nhất định phải làm sao như vậy? Bởi vì một khi ngại tham dự trong tộc tranh chấp, có lẽ vậy hội làm tức giận tăng trên, do đó chịu trừng phạt được!" Điện chủ ngưng trọng nói.

"Cảm ơn điện chủ quan tâm. Ta minh bạch, chỉ là tộc nhân gặp nạn, ta không có biện pháp không cứu, chúng ta Đại La thế giới đúng là quy định phạm trần tu luyện người không thể tham dự thế gian quyền thế chi tranh, cho nên ta sẽ không tham dự quyền thế chi tranh, chỉ là giải cứu tộc nhân về sau sẽ trở lại trong tộc? Từ thái rõ ràng đại lực quay về Bạch Minh đế quốc cần năm ngày thời gian, cho nên ta nghĩ sau nửa tháng ta tất quay về điện về tông!"

"Hảo, nếu như Bạch lão ý đã quyết, ta đây cũng không tiện nói thêm cái gì, như vậy, người xem nếu không ngại có thể mang ngại đệ tử cùng nhau trở về, hi vọng giải cứu tộc nhân, bạch lão Quy tông!"

"Lão phu đa tạ điện chủ! Lão phu kia này liền cáo từ!" Bạch Nguyên theo được điện chủ chịu, liền quy tâm giống như tiễn, nóng lòng Hồi tộc đi rồi!

"Hảo!" Điện chủ đáp.

Vũ Hằng bởi vì chém giết Bạch Trình Thành chủ, thậm chí ngay cả mang tiêu diệt Bạch Gia Âm Vệ, này tại Bạch Minh trong đế quốc đưa tới mãnh liệt chấn động. Rốt cuộc Bạch Gia tại Bạch Minh đế quốc thế nhưng là uy danh lan xa, rất nhiều cầu lấy công danh cùng con đường phía trước người tại vô pháp tiến nhập đế quốc chức vị trọng yếu về sau đều là lựa chọn đem Bạch Gia với tư cách là thuần phục phát triển đối tượng. Bởi vậy có thể thấy Bạch Gia nghiêm nhiên đã trở thành Bạch Minh đế quốc ngoại trừ hoàng thất bên ngoài viên thứ hai đại thụ!

Vũ Hằng từ khi giết đi Bạch Hân Chương về sau, trở lại hằng vô trang viên về sau liền dứt khoát bế quan tu luyện đi. Vô luận là chém giết Âm Vệ hay là Bạch Hân Chương, đều là làm cho Vũ Hằng có một chút không nắm chắc. Vũ Hằng cũng giờ mới hiểu được có một kiện Linh Bảo loại Linh Khí quả thật chính là tu luyện người bảo vệ tánh mạng thủ đoạn. Có thể nói Âm Vệ cùng nếu như Bạch Hân Chương gặp phải không phải Vũ Hằng địch nhân như vậy, kia bọn họ kết cục liền tuyệt đối không thể nào là hiện tại như vậy thê thảm. Đáng tiếc, bọn họ gặp Vũ Hằng!

Vũ Hằng tiến nhập gian phòng của mình lúc trước chính là phân phó không cho người quấy rầy, sau đó liền mở ra Động Thiên.

Lần này Động Thiên tuy cũng không sinh biến hóa cực lớn, thế nhưng Vũ Hằng lại kinh hi hiện Hồ Cốt Thảo cùng Huyết Nha Mễ vậy mà lại dài lớn hơn rất nhiều. Vũ Hằng mở ra Động Thiên mặt bản, mặt bản rõ ràng biểu hiện.

Kí Chủ: Vũ Hằng.

Động Thiên: Tứ giai, tam giai linh đất, tam giai Linh thủy.

Thực vật: Huyết Nha Mễ, Nhân Sâm Quả cây non, Hồ Cốt Thảo.

Linh Thú: Tạm thời chưa có.

Công cụ: Như ý hải oản.

Xem ra thật thể đề thăng đối với động thiên thăng cấp vẫn có trợ giúp rất lớn đó! Chỉ là này linh đất cùng Linh thủy cũng đã tam giai, nhưng lại cũng không một chút xiu cái khác thuộc tính. Này tựa hồ đối với động thiên thăng cấp vẫn có hạn chế a! Vũ Hằng trầm suy nghĩ đến.

"Xem ra nếu muốn biện pháp gia tăng điểm thuộc tính đó! Chỉ là ta vốn là Hòa thuộc tính, nhưng không biết vì sao, động này thiên ở trong nhưng lại không có bất kỳ Hòa thuộc tính phân cấp, không biết là vì sao? Động này thiên là ta lớn nhất át chủ bài cùng nội tình, thể nhưng lại lịch của nó thần bí, cũng không biết nên cùng người phương nào thỉnh giáo mới tốt a? Chỉ có thể chính mình chậm rãi tìm tòi dò xét nha." Vũ Hằng lẩm bẩm nói.

Nếu như không thể nghĩ ra cái gì cụ thể vấn đề, Vũ Hằng dứt khoát cũng liền không hề suy nghĩ nhiều. Vì vậy lại bày ra tu luyện tư thế, bắt đầu tiến hành tu luyện.

Trúc Cơ Kỳ tu luyện chủ yếu lấy hình thể làm chủ, thể nhưng một khi tiến nhập Kim Đan Kỳ cũng liền chẳng khác nào tại Đại La này thế giới chính thức tiến nhập Tu Luyện Giới con đường. Trọng yếu nhất biến hóa chính là nguyên bản chủ yếu lấy hình thể vì tu luyện Trúc Cơ Kỳ lúc này đã không hề cần lấy hình thể tư thế tới tiến hành tu luyện, cơ bản nhất phương pháp tu luyện bắt đầu lấy ngồi xuống thông qua vận chuyển bản thân tu luyện Công Pháp đem Linh Lực tại thể nội tuần hoàn, sau đó dẫn động trong không khí Linh Lực tiến hành tu luyện, Linh Lực đi qua kinh mạch tức rèn luyện kinh mạch cũng loại trừ Linh Lực bên trong tạp chất, cuối cùng đi qua rèn luyện Linh Lực hòa nhập vào trong đan điền trên kim đan.

Kim Đan bởi vì Linh Lực rót vào sẽ từ từ biến lớn, mà Kim Đan ba cái thời kì phân biệt nhan sắc theo thứ tự là ngân sắc, xanh ngọc, cuối cùng là xung quanh tán tử kim sắc. Mà Vũ Hằng lúc này Kim Đan chính là ngân bạch sắc quang mang, theo Linh Lực từng điểm từng điểm dẫn vào, Kim Đan sẽ có một thường căn bản nhìn không đến biến hóa, tựa hồ tại từng điểm từng điểm biến lớn. Chỉ là loại biến hóa này quá nhỏ hoi, điều này cũng đủ để nói rõ tu luyện khó khăn.

Tu luyện bắt đầu vốn là không phải một sớm một chiều sự tình. Tu luyện chi đạo, có thể tu luyện đến Hóa thân là tất cả tu luyện người mục tiêu cuối cùng. Chỉ là con đường tu luyện dài đằng đẵng, truy tìm người nhiều vô số kể, còn chân chính Hóa thân người lại lác đác có thể đếm được. Đại La thế giới thậm chí về Hóa thân truyền thuyết đều là rất ít. Vũ Hằng minh bạch mình muốn trở nên mạnh mẽ, muốn truy cầu tu luyện chí cao chi cảnh, vốn là một mảnh bụi gai đầy đường lựa chọn. Cho nên, chịu khổ, chịu được tịch tịch chính là sau này mình nhân sinh chỉ lộ. Nhưng, những cái này đều tổ chức không được ta Vũ Hằng!

Vũ Hằng vận chuyển Linh Lực, tham lam hấp thu tất cả có thể hấp thu Linh Lực, một chút tươi tiêu chính mình trong Đan Điền Anh nhi Kim Đan. Tuy như vậy Kim Đan, chính mình cũng không nghe nói qua, thể nhưng Vũ Hằng tin tưởng, mình tại Động Thiên ở trong tu luyện cùng thu hoạch tuyệt đối không phải là Phàm Phẩm, về phần này ảo diệu bên trong, sau này mình nhất định sẽ nhất nhất vạch trần.

Vũ Hằng hai mắt nhắm chặt, một vòng kỳ một vòng kỳ đem Linh Lực chuyển hóa, mỗi lần hút vào đại lượng Linh Lực tại cuối cùng chuyển hóa thời điểm đều là vẹn vẹn còn lại một chút xiu tựa hồ chỉ có một giọt bọt nước đồng dạng trạng thái. Mà điều này hiển nhiên đối với như biển rộng Kim Đan căn bản chính là có thể không đáng kể.

"Xem ra, hay là quá mức chậm chạp nha!" Vũ Hằng có chút bất mãn đây này lẩm bẩm nói.

Vũ Hằng nhất định không biết, chính mình thuyết pháp nếu để cho người khác nghe được nhất định là cũng bị tức chết tiết tấu đó! Phàm là tu luyện người tại tiến nhập Kim Đan Kỳ, tuy hấp thu Linh Lực phương pháp không giống với lúc trước, thể nhưng bởi vì muốn loại trừ Linh Lực ở trong tạp chất, cuối cùng áp súc tinh thuần Linh Lực mới có thể rót vào đan điền, mà Đại La trong thế giới Linh Lực đều là vô cùng mỏng manh, cho nên mỗi người đang hút thu Linh Lực về sau áp súc đến trong đan điền Linh Lực căn bản Linh Lực còn thừa không có mấy, áp súc mà thành Linh Lực căn bản chính là liên hoá lỏng hình thái đều là không thể đạt tới, so sánh Vũ Hằng loại này trực tiếp có thể luyện hóa thành chất lỏng căn bản cũng không có gặp được qua!

Mà Vũ Hằng lại vẫn tại ghét bỏ như vậy tu luyện chậm chạp, thật sự là người so với người giận điên người! Nếu để cho một ít cao cấp hơn Tu Luyện Giới biết Vũ Hằng loại tu luyện này trạng thái, tuyệt đối sẽ xuất thủ cướp đoạt, không phé một chút lòi!

Ở nơi này dạng trạng thái tu luyện, Vũ Hằng cũng không biết giằng co bao lâu, thẳng đến chính mình vận chuyển Linh Lực thời điểm, trong đầu truyền đến tí ti mỗi một cảm giác, cái này mới khiến chính mình thối lui ra khỏi trạng thái tu luyện. Tu luyện mặc dù là dựa vào thời gian, thể nhưng quá mức kiên trì, một khi chính mình Tinh Thần lực hơi hơi không tập trung, Linh Lực dẫn đạo sai được, chính mình sẽ như tàu hỏa nhập ma trước tai họa bản thân. Vũ Hằng mặc dù đối với tu luyện chấp mê kiên trì, thể nhưng cũng tuyệt đối sẽ không bởi vì nhất thời ngon ngọt mà bỏ qua những cái này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Thay tộc trưởng

Vũ Hằng rời khỏi trạng thái tu luyện, cảm thụ một chút trong cơ thể mình Linh Lực, lúc trước tuy đột phá đến Kim Đan Tiền Kỳ, thể nhưng bởi vì bề bộn

nhieu việc xử lý Bạch Hân Chương sự tình, ngược lại không làm quá nhiều ổn định. Ω tâm về sau lần lượt đại chiến, tuy để mình đối với sau khi đột phá Linh Lực cường khổng càng thêm tự nhiên, bản thân dung hợp cũng càng gần như hoàn mỹ, thế nhưng những cái kia bên ngoài hoàn mỹ cũng không thể làm cho trong cơ thể kim đan ổn định cũng bởi vậy có tương trợ. Cho nên Vũ Hằng tại tất cả mọi chuyện đều giải quyết về sau chính là thẳng đến gian phòng, tiến nhập Động Thiên tu luyện.

Cảm thụ được đã ổn định Kim Đan Tiền Kỳ, Vũ Hằng hài lòng gật gật đầu "Không sai!"

Nếu như thối lui ra khỏi tu luyện, Vũ Hằng tự nhiên chính là thẳng đến linh dịch bên cạnh ao, lấy một ít linh dịch quất, thân thể cùng trên tinh thần mệt nhọc bởi vì linh dịch mát thỏa thích, tại nhanh đến chữa trị. Không được một cái chớp mắt, Vũ Hằng chính là cảm nhận được chính mình khôi phục tinh thần khí. Sau đó mang theo tiểu ý nhìn chính mình bồi dưỡng Hồ Cốt Thảo cùng Huyết Nha Mễ.

Mấy ngày không đến tu luyện, Hồ Cốt Thảo cùng Huyết Nha Mễ hiển nhiên dài cao không ít. Vũ Hằng lấy ra vào tay linh dịch, cho hai gốc thực vật đều là đổ vào một chút. Lúc này mới vỗ vỗ tay lại lần nữa trở lại linh dịch bên cạnh ao.

Vũ Hằng ngồi xuống, sau đó nhìn linh dịch trì lắng lặng ngốc. Động này thiên vốn là chính mình thu hoạch ngoài ý muốn, nhưng lại đem chính mình từ một cái nhận hết khuất nhục phế vật tại một chút trưởng thành làm Hóa thân nhân vật trên đường, loại này như trời với đất cảm thụ là tương đối mỹ diệu.

Chỉ là động này thiên quá mức thần bí, linh dịch trì cũng sẽ bởi vì chính mình tu vi tăng trưởng mà mở rộng. Chỉ là không biết vì sao, linh dịch này trì lần này tăng lớn diện tích rất nhỏ. Hơn nữa Vũ Hằng mơ hồ cảm giác được, tựa hồ linh dịch này trì tăng đã tăng trưởng đến trình độ lớn nhất, chính là mình về sau lần nữa thực lực tăng trưởng, sợ là linh dịch trì cũng sẽ không lại biến lớn.

Vũ Hằng nhìn nhìn hình cầu linh dịch trì mặt ngoài, không hiểu lắm bả "Tại sao có tròn đây này?" Vũ Hằng tại tự nói về sau đột nhiên như là nghĩ tới điều gì, lập lại "Tròn! Chẳng lẽ là? Như ý hải oản?" Vũ Hằng kinh ngạc nhìn nhìn linh dịch trì, càng xem càng càng thêm khẳng định chính mình phỏng đoán.

Động này thiên bên trong mặt bản giống như là Động Thiên bên trong có đồ vật tổng kết mục lục đồng dạng. Mà chính mình một mục không biết rõ Nhất giai nước, Nhất giai đất là cái gì. Thế nhưng nếu như vậy tới thống kê, kia nước có lẽ chỉ chính là linh dịch này trì. mà đất có lẽ chỉ chính là động này thiên bên trong thổ nhưỡng. Bởi vì chính mình sở dĩ đem Hồ Cốt Thảo cùng Huyết Nha Mễ gieo hạt tại Động Thiên ở trong, chính là bởi vì Động Thiên bên trong thực vật gần giống, gần thành, gần bằng trưởng thành quen thuộc nguyên nhân. Mà hiển nhiên linh dịch trì tuy đối với thực vật tăng trưởng có rất nhiều trợ lực, nhưng chúng tăng trưởng độ nếu là không có tốt đẹp chính là thổ nhưỡng cũng tuyệt đối là không thể nào như vậy được!

Suy nghĩ mình bạch những cái này, Vũ Hằng tựa hồ đối với Như thế nào gia tăng Cái khác thuộc tính xuất hiện ở mặt bản ở trong cũng mơ hồ có chút đầu mối. Chỉ là mình bây giờ sợ là không có loại này năng lực.

"cũng coi như thu hoạch không nhỏ! Kia Bạch Gia bóp nát tổ tiên bọn họ Linh Lực mảnh vỡ, cũng không biết có thể hay không mang đến phiền toái gì, tu luyện lâu như vậy cũng nên ra ngoài nhìn một chút! Lâm Đông thực lực hay là quá yếu, cũng là nhiều lắm cho hắn một chút linh dịch, để cho hắn nỗ lực tu luyện, có như vậy huynh đệ bằng hữu, cũng không tệ đó!"

Vũ Hằng nghĩ đến ngày đó Âm Vệ đột kích, Lâm Đông vì không để cho mình phân tâm đi đối phó Bạch Hoàng, Vậy mà lấy sức một mình, vèn vèn Trúc Cơ Hậu Kỳ thực lực một người ngăn trở Âm Vệ mười người nhiều. Mà Đồ của hắn loại đấu pháp căn bản chính là không muốn sống đấu pháp, kết quả rơi vào chính mình một thân chật vật, phần này bảo vệ chi tâm, chính mình có thể nào nhẹ tạ đó!

Đình viện ở trong, ánh mắt tươi đẹp, thái dương đã cao cao giắt ở thiên không chính giữa. Hiển nhiên lúc này đã đem muốn tới buổi trưa. Mà lâm sảnh mà đứng một thiếu niên, một thân áo trắng, tựa hồ không nhiễm một hạt bụi, tuy nhìn qua trầm ổn giới giang, cặp mắt kia tựa hồ liếc một cái có thể nhìn thấu tang thương, chỉ là trên mặt lại vẫn là không che dấu được non nớt bóng dáng, tương đối niên kỷ hay là quá nhỏ. Cả người đứng vững tựa hồ một tay đem muốn ra khỏi vỏ kiếm đồng dạng, thế nhưng Niên Khinh cũng che dấu không ngừng hắn toàn thân uy nghiêm tôn quý cảm giác.

Thiếu niên bên cạnh cách đó không xa thì là có một người khác người trẻ tuổi, hiển nhiên niên kỷ cũng không lớn, hai mươi tuổi bộ dáng. Lúc này hắn đang mò hôi đầm đĩa, từ tư thế của hắn đó có thể thấy được, hắn lúc này đang tu luyện. Mà thiếu niên đang nhìn không chuyển mắt nhìn nhìn đang tu luyện hắn, tựa hồ có chút khen ngợi!

Đang tu luyện người trẻ tuổi hiển nhiên còn chưa từ trạng thái tu luyện bên trong rời khỏi, bởi vậy ngược lại không có có phản ứng chút nào.

Mà hai người chính là Vũ Hằng cùng Lâm Đông.

Vũ Hằng rời khỏi tu luyện về sau chính là từ trong phòng xuất ra, mới phát hiện đã giữa trưa. Nguyên bản bụng rất ý định đi ăn một chút gì, bất quá mới ra cửa chính là hiện Lâm Đông vậy mà ở trước cửa trên đất trống tu luyện. Tuy hơi có chút giật mình, bất quá rất nhanh chính là hiểu được, Lâm Đông đoán chừng là tìm đến mình, nhưng là mình vẫn đang tu luyện, cho nên Lâm Đông dứt khoát ngay tại cổng môn tu luyện tới đợi chờ mình.

"Ha ha, thật đúng là giành giật từng giây đó!" Vũ Hằng chắc chắn tán thán nói.

Cũng Hứa Chính là điểm này cười khê, làm cho đang tu luyện bên trong Lâm Đông giật mình tỉnh lại, Lâm Đông nhanh chóng thối lui ra khỏi trạng thái tu luyện. sau đó lau một cái mồ hôi trên mặt, lộ ra rục rờ răng mỉm cười, hướng về phía Vũ Hằng chạy tới "Vũ Hằng, ngươi ra!"

Vũ Hằng gật đầu cười. Nhìn thoáng qua Lâm Đông nói "Không sai a! Mặc dù chỉ là mới vừa vào Trúc Cơ Hậu Kỳ, bất quá tin tưởng lấy tư chất của ngươi cùng chăm chỉ rất nhanh liền có thể đột phá, đến lúc sau huynh đệ chúng ta hai người liền đi thế giới bên ngoài lang bạt a! Vừa vặn, ta cũng bụng rất, chúng ta đi trước ăn một chút gì a! Đúng rồi, cái này cho ngươi!"

Vũ Hằng tiện tay lấy ra bắt đầu nay đã vì Lâm Đông chuẩn bị cho tốt linh dịch, mặc dù chỉ là ba bình nhỏ, bất quá Vũ Hằng biết linh dịch này nồng độ,

cho dù là Lâm Đông tiến hành đột phá thời điểm cũng đầy đủ sử dụng.

Lâm Đông cuống quýt đưa tay đón ở Vũ Hằng ném tới bình ngọc, tuy cũng không biết là cái gì, thế nhưng kia tràn ra tới nồng đậm Linh Lực dĩ nhiên làm cho chính mình minh bạch, không phải này Phàm Phẩm!

"Cái này là ta tinh luyện một ít linh dịch, ngươi về sau lúc tu luyện có thể dùng những cái này bổ sung một ít linh dịch, tin tưởng tu luyện hội càng thêm nhanh nhẹ nhõm, chỉ bất quá ngươi cũng phải chú ý a, tu luyện người kiêng kỵ nhất chính là nóng vội! Tin tưởng ngươi sẽ rất gần giống, gần thành, gần bằng dài vì ta nhất tự hào cùng đặc lực trợ thủ cùng huynh đệ." Vũ Hằng cười nói với Lâm Đông.

Lâm Đông hai tay nắm chặt kia ba bình linh dịch bình, nhanh nhẹn trong bình ngọc tán lấy nồng đậm Linh Lực khí tức, tuy còn chưa mở ra, Lâm Đông cũng có thể cảm thụ được, trong cái chai này linh dịch tuyệt đối là hiếm có. Mà chính mình nguyên bản chính là bị Vũ Hằng cứu, về sau Vũ Hằng giống như đem chính mình dẫn vào đến tu luyện trên con đường này. Giống như đem trên hạo Công Pháp giao cho chính mình, hiện tại càng là bởi vì chính mình tu luyện đem như thế linh dịch đưa cho chính mình. Mà chính mình nhưng lại không mang đến cho hắn cái gì tương trợ, này như thế nào không cho Lâm Đông cảm kích đâu này?

Vũ Hằng tựa hồ biết Lâm Đông suy nghĩ, vì vậy vỗ nhẹ bờ vai của hắn. Sau đó điềm nhiên như không có việc gì nói "Đi thôi, chết đói! Đi ăn một chút gì."

Nói qua Vũ Hằng chính là cất bước hướng về ngoài viện mà đi.

Lâm Đông cũng không sĩ diện cãi láo, huynh đệ ở giữa ân tình, mình nhất định sẽ vì Vũ Hằng xông pha khói lửa, nếu có người muốn thương tổn Vũ Hằng, như vậy liền phải từ thi thể của mình trên bước qua đi! Nghĩ như vậy, yên lặng thề. Sau đó liền chạy nhanh truy đuổi lên Vũ Hằng.

Vũ Hằng một mực không có ăn cái gì xác thực cảm thấy vô cùng đói. Tuy hiện tại đã có được Linh Lực, nhưng lại hay là không đạt tới Tích Cốc tình trạng, càng trọng yếu hơn là Vũ Hằng bản thân cũng là một mai tham ăn, cảm giác, cảm thấy bất kỳ Linh Lực tiêu trừ đói bụng, nhưng đều là không thỏa mãn được chân chính đồ ăn mỹ vị mang cho chính mình khoái cảm.

Có lẽ ở kiếp này, chỉ có ăn vào thứ tốt thời điểm mới là chính mình vui vẻ nhất cùng buông lỏng. Mà chính mình duy nhất tiêu khiển chỉ sợ cũng chỉ còn ăn cái gì.

Tại Vũ Hằng ăn như hổ đói thời điểm, nguyên bản loạn thành hỗn loạn bạch thành phủ thành chủ bên trong, lúc này lại hiếm thấy người toàn bộ hội tụ lại với nhau. Mà ở vào thượng vị chính là một người trung niên phụ nữ, nếu như Vũ Hằng ở đây nhất định có thể nhận ra, người này chính là ngày đó bóp nát Bạch Gia tổ tiên Linh Lực mảnh vỡ Bạch Hân Chương lão bà.

Tuy Bạch Hân Chương đã chết, thế nhưng ngày đó Vũ Hằng bởi vì cảm thấy nàng này không thành được khí hậu cho nên cũng không thống hạ sát thủ. Vũ Hằng tuy xưa nay làm cho người ta ấn tượng là tàn nhẫn dứt khoát, thế nhưng hiểu rõ Vũ Hằng đều là biết, phụ nữ cùng âu hài xuất hiện, Vũ Hằng đều là sẽ không dưới nặng tay.

Lúc này nàng thân cư thượng vị, ánh mắt oán độc. Hắn nhìn lấy phía dưới Bạch gia tộc người, trên mặt lại cũng không có chút nào hòa hoãn vẻ. Bạch Hân Chương chỉ từ, mặc dù là Vũ Hằng một tay gây nên, thế nhưng Bạch gia tộc người tại ngày đó thời điểm, trở mặt nhìn chính mình phu quân bị Vũ Hằng đánh chết, lại không một người thi lấy viện thủ, mặc dù là đồng tộc người, thế nhưng phụ nữ chỉ tâm vốn là một lòng vì phu, mà chính mình phu quân đã chết, kia oán hận chỉ tâm tự nhiên đem tất cả lan đến người bao hàm ở trong.

"Hôm nay sở dĩ đem các ngươi đều tụ tập mà đến, chỉ là muốn báo cho các ngươi, ta đã nhận được tổ tiên Linh Lực truyền âm, tổ tiên đang tại đuổi Hối tộc bên trong trên đường, mười ngày về sau là được Hối tộc, mười ngày về sau chính là cái kia Vũ Hằng vì ta phu quân đền mạng thời điểm!"

"Tổ tiên thật sự truyền tin tức trở về rồi sao?" Bởi vì phu nhân, trong điện nhất thời tao bắt đầu chuyển động. Bất quá có thanh tình người lại lần nữa xác nhận nói.

Phu nhân gật gật đầu, tiếp tục nói "Đúng vậy, tổ tiên để ta đem tất cả tộc nhân hội tụ, đem tin tức này thông báo cho mọi người, để cho tất cả mọi người tinh tâm chờ đợi. Tổ tiên đặc biệt nói rõ, để cho mọi người chúng ta đều là chặt chẽ phong tỏa này này cái tin tức, thế nhưng từ giờ trở đi, muốn an bài người đi đem Vũ Hằng tất cả tin tức đều là thu thập qua, lại còn chặt chẽ giám thị Vũ Hằng hướng đi. Để tổ tiên Hối tộc về sau liền có thể trực tiếp giết chết Vũ Hằng!"

"Vâng! Chúc mừng ta tộc tổ tiên Hối tộc! Chúng ta được cứu rồi! Chúng ta Bạch Gia được cứu rồi!" Tin tức này vừa ra, trong điện ảnh hình người là lại có người tâm phúc đồng dạng trong chớp mắt chính là sống nhảy lên. Nguyên bản rất là uể oải trên mặt cũng là lần nữa có được hi vọng hào quang.

"Được rồi, đều an tĩnh lại! Ta còn có một chuyện tuyên bố. Trước đây tổ còn chưa trở về lúc trước, đặc biệt mệnh ta đại diện tộc trưởng chức. Toàn tộc người phải nghe ta mệnh lệnh! Bạch Băng nghe lệnh!" Phu nhân phát tay ý bảo nào nhiệt mọi người tạm dừng hạ xuống, sau đó ban bố ra lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Tính kế

"Vâng!" Lúc trước người kia tựa hồ tương đối khôn khéo đáng người hơi gầy trung niên nhân chấp tay đáp.

"Ta lệnh cho ngươi mang hai mươi danh tộc nhân, tại trong vòng mười ngày đem Vũ Hằng tất cả hướng đi đều là rõ ràng rõ ràng, lại còn không cho phép bại lộ hành tung, không cho phép đánh rần động cỏ, về Vũ Hằng tất cả sự vật, đều phải mỗi ngày làm một lần bẩm báo! Đợi tổ tiên Hồi tộc, đem tất cả tin tức toàn bộ bẩm báo tổ tiên!"

"Thuộc hạ tuân mệnh!" Bạch Băng chấp tay nói "Thuộc hạ này liền an bài người tiến đến, cáo lui!"

Phu nhân gật gật đầu, sau đó đối với những người khác nói "Các nơi phân nhánh Phủ chủ nghe lệnh!"

"Có thuộc hạ!" Chỉ thấy ba bốn mươi người đồng thời chấp tay đáp.

"Ngươi đợi về trước chính mình đất phong, ổn định chính mình đất quán hạt nào động, mặc kệ lấy cái dạng gì thủ đoạn! Chậm đợi mười ngày, mười ngày về sau toàn bộ quay về bản tộc bên trong tập hợp, đến lúc đó, tổ tiên sẽ giúp chúng ta đem Bạch Gia tất cả mất đi toàn bộ đoạt lại! Thuận tiện giáo huấn một chút những cái kia bỏ đá xuống giết người! Sẽ để cho bọn họ biết cái gì gọi là không thể mạo phạm!"

"Vâng. Căn tuân đại diện Thành chủ chỉ lệnh!" Mọi người cùng kêu lên đáp.

"Được rồi, đều từng người tản đi a!" Phu nhân lại lần nữa âm thanh nói.

"Vâng!" Mọi người chấp tay thờ dài, sau đó liền từng người tản đi.

Gần đây thì uế oải hơn chính là lúc này tất cả Bạch Gia người trên mặt lại khôi phục nguyên lai ngạo mạn bộ dáng, tựa hồ tất cả Bạch Gia mất đi tựa như cùng bọn họ tương tự như vậy! Đường như chưa định sự thật đã đã trở thành sự thật!

Mà Hằng Vũ Viện bên trong, Vũ Hằng cùng Lâm Đông lúc này đang huấn luyện trên trận. Ăn cơm xong về sau Vũ Hằng liền đem Lâm Đông dẫn tới cái chỗ này.

"Lâm Đông, ngươi bây giờ đã có lúc trước thực chiến, đối với tất cả chính ngươi cũng sẽ có một ít cảm thụ của mình, ngươi có thể tu luyện ở đây trận đem lúc trước cảm ngộ đều tiêu hóa, này tu luyện tràng chính là ta tốn tinh lực chế tạo xuất ra, đối với thực lực ngươi bây giờ dùng để tu luyện lại thích hợp bất quá, ngươi bây giờ có thể kết hợp ngươi thực chiến cảm thụ, cộng thêm ta đưa cho ngươi ba bình linh dịch, này đầy đủ ngươi dùng để ở chỗ này bế quan mười ngày. Ta nghĩ mười ngày sau, ngươi sẽ có không đồng dạng như vậy thực lực!"

"Vâng!" Lâm Đông ngắn gọn đáp.

Dứt lời, Lâm Đông cũng không nói cái gì nữa, sau đó liền bày đang tư thế, trực tiếp tiến nhập trạng thái tu luyện. Vũ Hằng thấy Lâm Đông tiến nhập tu luyện, vì vậy cũng không trì hoãn nữa.

"Nên là thời điểm luyện hóa Linh Bảo." Vũ Hằng lẩm bẩm.

Tại một tòa trống trải trên đỉnh núi, một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện, đem nguyên bản nào nhiệt rừng rậm đều là đánh vỡ, phịch đả, chim thú tứ tán mà đi!

Trên đỉnh núi này có một cái bí ẩn sơn động. Nếu như không phải tỉ mỉ xem xét căn bản nhìn không ra. Mà đạo thân ảnh kia lại tựa hồ như quen thuộc trực tiếp hướng về bí ẩn sơn động đi tới, hiển nhiên tựa hồ đã biết rất sớm như vậy sơn động.

Thiếu niên này hiển nhiên chính là rời đi Hằng Vũ Viện Vũ Hằng. Sơn động vốn là Vũ Hằng lúc trước không lúc tu luyện, ngẫu nhiên hiện chi địa. Này sơn động chính là lúc đó Tiểu Tiểu thiếu niên trụ sở bí mật, Vũ Hằng từ khi bắt đầu tu luyện, liền thân cư trang viên, về sau rất ít tới đây. Trong lòng Vũ Hằng nghĩ đến luyện hóa từ Bạch Hàn Chương chỗ đó có được Linh Bảo đồ bàn về sau liền trong chớp mắt nghĩ tới cái chỗ này.

Mà bây giờ mình đã đem thực lực ổn định, bởi vậy hiện tại mới có thời gian đem luyện hóa Linh Bảo sự tình bắt đầu thao tác. Chỉ là luyện hóa Linh Bảo cần đem Linh Bảo phía trên vốn có chủ nhân ấn ký lau đi. Mà Vũ Hằng ngày đó cùng Bạch Hàn Chương giao thủ thời điểm, chính là có cảm giác, này tất cả đồ bàn tuyệt đối không phải cấp thấp chi vật, mặc dù chỉ là đơn giản giao thủ, thế nhưng ngày đó Bạch Hàn Chương sử dụng đồ bàn về sau biến hóa, Vũ Hằng đại khái có thể kết luận bảo vật này ở trong tuyệt đối còn có cái khác ấn ký bảo tồn, thậm chí Bạch Hàn Chương đều là vô pháp khắc chế lau đi này ấn ký.

Chính mình có được Động Thiên chi lực, mà bản thân thực lực lại là đột phá. Cho nên Vũ Hằng lúc này mới dám như vậy thử một lần. Bất quá, tương đối cũng không thể nói lên một điểm mạo hiểm không có, mà mình tại luyện hóa thời điểm tuyệt đối không thể lọt vào một chút quấy rầy, mà trong Hằng Vũ Viện, hiển nhiên là không được. Cho nên cái sơn động này là lựa chọn tốt nhất, vốn là vắng vẻ, hoang tàn vắng vẻ. Mà sơn động lại tương đối bí mật, cho nên căn bản không sẽ có người tới quấy rầy đến chính mình!

Vũ Hằng tiến nhập trong động, tìm một nơi, sau đó dùng Linh Lực đem tảng đá thiết cát thành một cái Viên Bàn hình dạng, vừa vận đủ chính mình tu luyện chi dụng. Sau đó Vũ Hằng từ chính mình thu nạp trong túi lấy ra ngày đó từ Bạch Hàn Chương chỗ đó đạt được chiến lợi phẩm. Không biết phẩm giai Linh Bảo đồ bàn.

Ngày đó cũng không tỉ mỉ tra xét này đồ bàn bộ dáng, hôm nay lấy ra, Vũ Hằng chính là hiện này đồ bàn vào tay có một loại trầm trọng cảm giác, đồ trên bàn là kỳ kỳ quái quái đường vân, những cái này đường vân tuy không biết có nhiều tác dụng, chỉ là chỉ từ nhìn liền biết kia đường vân huyền ảo tối nghĩa khó hiểu. Tuy mặt ngoài không ánh sáng, thế nhưng Vũ Hằng lại biết rõ này đồ bàn cũng không phải mặt ngoài như vậy bình thường không có gì lạ.

Vũ Hằng đem đồ bàn nhẹ nhàng bày đặt trên mặt đất, sau đó dùng Linh Lực bao bọc thủ chương, sau đó đưa bàn tay bao trùm tại đồ trên bàn. Linh Lực ở trong ấy chứa một chút Vũ Hằng cảm giác. Vũ Hằng đem điểm này Linh Lực từng điểm từng điểm tiến nhập đến đồ bàn nội bộ, chỉ là Linh Lực lại không có thuận lợi như vậy tiến nhập, mà là như là bị cái gì cản trở đồng dạng, bị hoàn toàn cách trở tại đường vân bên ngoài.

"Ồ? Đây là có chuyện gì đâu này?" Vũ Hằng nghi ngờ nói. Vì vậy lại đem Linh Lực tiếp tục quán chú, muốn dùng Linh Lực cưỡng ép phá giải tầng kia cách trở đường vân. Thế nhưng kia đường vân lại bởi vì Vũ Hằng Linh Lực quán chú tựa hồ cũng bắt đầu trở nên chậm chạp lưu động, càng thêm chắc chắn cùng khó có thể phá giải.

Vũ Hằng như vậy từ trước đến nay đường vân giằng co ước chừng một canh giờ, xác thực mây may tiến triển không có. Vì vậy Vũ Hằng không thể không rút lui Linh Lực, sau đó mở mắt ra, vuốt vuốt đồ bàn, nội tâm tính toán nói ". Này đồ bàn rõ ràng không phải là vật phẩm, chỉ là Bạch Hàn Chương nếu như có thể chương không, vậy tại sao ta không thể đâu này? Tuy hẳn là Kim Đan trung kỳ thực lực, tuy nhiên lại cũng không kịp Linh Lực ổn định hùng hậu trầm ổn. Chẳng lẽ không phải dùng Linh Lực tới phá giải sao?"

Vũ Hằng trăm mối vẫn không có cách giải. Lại là không có biện pháp. Chỉ có thể lần lượt bao vây lấy ý niệm lần lượt cảm giác. Thế nhưng là kia đường vân như là một loại phong ấn đồng dạng, không gì phá nổi.

"Chẳng lẽ là muốn Linh Lực theo đường vân mới được sao?" Vũ Hằng yên lặng lẩm bẫm, sau đó lại lần đem Linh Lực từ đường vân phía trên từng điểm từng điểm theo đồ trên bàn đường vân kéo dài như ý.

Như vậy giằng co ước chừng một chiếc trà Công Pháp, đồ bàn vền vền chỉ là hơi hơi ba động một chút, sau đó liền vừa trầm tịch hạ xuống.

"Lại thất bại?" Vũ Hằng tương đối chịu đả kích lẩm bẫm.

Sự thật đúng là lại thất bại, đồ bàn vừa giống như lúc ban đầu bộ dáng đồng dạng không có bất kỳ biến hóa. Tựa hồ vừa mới loại kia ba động căn bản không phải nó ra đồng dạng.

Vũ Hằng nhũn mày, hồi tưởng lại ngày đó Bạch Hàn Chương thao tác đồ bàn thi tình hình, Bạch Hàn Chương tựa hồ là đem máu của mình nhỏ vào đồ bàn ở trong, sau đó đồ bàn mới tuôn ra hào quang.

"Là huyết sao?" Vũ Hằng trầm tư một cái chớp mắt, sau đó liền dùng Linh Lực hóa thành lưỡi đao, sau đó tại trên bàn tay lấy xuống một vết thương, hiển máu theo miệng vết thương chảy ra, Vũ Hằng đem chảy ra huyết một giọt một giọt nhỏ vào đồ trên bàn đường vân. Công phu không phụ khổ tâm nhân, đồ trên bàn rốt cục lần đầu tiên có không đồng dạng như vậy phản ứng.

Chỉ thấy hiển máu theo đồ trên bàn đường vân từng điểm từng điểm lan tràn, chỉ chớp lát sau, toàn bộ đồ trên bàn đường vân chính là bị hiển máu nơi bao bọc. Mà đường vân bị bao phủ, đồ bàn trong chớp mắt tuôn ra ong một thanh âm vang lên động, sau đó toàn bộ đồ bàn chính là trở nên kim quang óng ánh, chói mắt dị thường.

Vũ Hằng bị như vậy biến cố kinh ngạc một cái chớp mắt, toàn thân Linh Lực đều súc thế đợi. Bất quá loại kia động tĩnh chỉ là giằng co một cái chớp mắt, sau đó liền quy về yên lặng, chỉ là, theo kim quang tách ra, một luồng Linh Lực ba động cũng là từ bên trong xuất ra, sau đó chậm rãi hình thành một đạo nhân ảnh, xuất hiện ở không trung.

"Tiểu bối, không nghĩ tới là ngươi! Thật sự là một cái hảo tử thân đó! Kiệt kiệt!" Đạo kia thân hình cũng không phải đặc biệt rõ ràng, hiển lộ có chút hư ảo, bất quá hẳn vừa thoát lên xong, chính là hiển lộ âm hàn hung ác.

"Ta cho là hạng gì bảo vật! Không nghĩ tới dĩ nhiên là một cái chạy thoát thân quý chỗ ẩn thân đó!" Vũ Hằng tuy không biết này đạo thân ảnh chi tiết, thế nhưng lời của hắn lại là làm cho Vũ Hằng minh bạch, tuyệt đối không phải thiện ý người!

Tuy không biết thần thánh phương nào, nhưng hẳn thân ảnh hư ảo, và nấp trong này đồ bàn bên trong, không dám bại lộ mây may, hiển nhiên là thượng vị giả trong tranh đấu bị trọng thương, chạy ra Nguyên Anh mới còn sống sót. Mà hắn trong lời nói nói mình thật là tốt gửi thân, hiển nhiên là muốn muốn tranh đoạt nhục thể của mình.

Đại La trong thế giới truyền thuyết tu luyện người có một loại bí pháp, đó chính là Nguyên Anh Kỳ phía trên Tu Luyện Giả, tại đối địch, nếu không phải may mắn bị thua, cũng có thể tự bạo thân thể, làm cho Nguyên Anh có rãnh đào thoát, chỉ cần Nguyên Anh bất tử, cho dù là bị thương nặng cũng sẽ có một lần nữa phục sinh cơ hội. Mà loại cơ hội này chính là Nguyên Anh cần một lần nữa tìm thân thể, sau đó ký túc trong đó, mà thân thể cũng phải là tu luyện người, thiên phú càng tốt, khôi phục như cũ thực lực chính là càng nhanh!

Chỉ là trong truyền thuyết cướp đoạt thân thể, Nguyên Anh phải đem ký túc thân thể người sinh cơ lau đi, mà mình mới có thể chương không thân thể, do đó chậm rãi đem thân thể cùng Nguyên Anh dung hợp.

Tuy đây chỉ là truyền thuyết, thế nhưng Vũ Hằng lại là tin tưởng, đoán chừng hiện tại chính mình gặp phải chính là loại tình huống này a! Hừ, muốn ta cơ

thể Vũ Hằng, ta sẽ nhượng cho cho ngươi biết cái gì gọi là hối hận!

"Tiểu tử, sắp chết đến nơi còn miệng lưỡi bén nhọn! Cho dù ngươi là khoe ngoài miệng công phu, điều này cũng không cải biến được vận mệnh của ngươi! Nguyên bản ta cho rằng Bạch Hàn Chương phế vật đó tại để ta chứng không thân thể về sau là được một kích đánh chết ngươi, chỉ là không có nghĩ đến ngươi thực lực không tệ đó! Kiệt kiệt, càng như vậy có thiên phú ta đây càng là thích! Ha ha ha, cho nên Bạch Hàn Chương chỉ có đi tìm chết râu-, chỉ có đồ bản rơi vào tay ngươi, ta tài năng tiếp cận ngươi, sau đó cướp đoạt nhục thể của ngươi! Tiểu tử, ngươi nói ta có hay không tính toán chuẩn xác đâu này?" Người kia khàn khàn thanh âm khắp nơi để lộ lấy tàn nhẫn tác phong làm việc.

"Hừ, không nghĩ được ngươi đường đường một thượng vị giả, vậy mà sẽ như thể tính kế chúng ta những người này, xem ra, Bạch Hàn Chương cũng không phải ta ra tay giết chết, mà là ngươi cũng âm thầm giúp ta râu-?" Vũ Hằng cũng không có chút sợ hãi, chỉ là không nghĩ tới này tàn phá linh hồn Nguyên Anh người vậy mà nếu như giàu có tâm cơ. Sớm vậy mà đã bắt đầu tính kế chính mình rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Không xác định

"Ha ha ha, ngươi cho rằng ngươi mới vừa gia nhập Kim Đan Kỳ thực lực có thể dễ dàng như vậy giết đi Bạch Hàn Chương sao? Nếu như không phải ta âm thầm giúp ngươi, ngươi lại làm sao có thể giết chết hắn đâu này? Nếu như không phải ta tương trợ ngươi, e rằng lúc này ngươi đã là cái người chết rồi đâu này?" Khàn khàn thanh âm tựa hồ đối với chính mình lúc trước trù tính tương đối đặc ý.

"Vậy ngươi tại sao phải đợi đến hôm nay mới xuất hiện đâu này?" Vũ Hằng không để lại dấu vết mà hỏi.

"Tiểu tử, báo cho ngươi cũng không sao. Đây đồ bản chính là ta toàn thịnh thời kỳ cướp được bảo vật, lúc trước liền là bởi vì hắn, ta bị đông đảo Xuất Khiếu Kỳ cường giả vòng vây truy sát. Chỉ là này đồ bản quả nhiên là bảo bối, ta vậy mà lấy Nguyên Anh Kỳ thực lực cùng bọn họ giằng co mấy tháng lâu. Nếu như không phải ta bởi vì Linh Lực không kìm, lúc ấy vô lễ không có thuận lợi từ hơn mười vị Xuất Khiếu Kỳ trong cao thủ đào thoát, bằng không hiện tại những người kia đã sớm là dưới tay của ta vong hồn!" Khàn khàn thanh âm biểu hiện ra hắn không cam lòng cùng tự phụ!

Vũ Hằng không nghĩ tới người này dĩ nhiên là bị hơn mười vị Xuất Khiếu Kỳ trong cao thủ chạy ra, không nghĩ được Nguyên Anh Kỳ thực lực cũng chỉ là bởi vì vậy đồ bản cùng nhiều người như vậy giằng co lâu như vậy, hiển nhiên đồ bản cảm thấy là một bảo bối!

"Cùng ngày ta tự bạo Linh Lực cùng thân thể, Nguyên Anh cũng làm giả tượng tự bạo, lúc này mới đã lừa gạt đám người kia, Nguyên Anh trốn thoát, chỉ là Nguyên Anh bởi vì tự bạo nhận lấy to lớn thương tích, ta lúc này mới phong ấn đồ bản, đem mình cũng là phong ấn trong đó, nếu như không có người lấy huyết làm môi giới, đem đồ bản phong ấn đường vân cởi bỏ, ta cũng là ra không được. Đáng tiếc các ngươi quá mức thông minh, đồng thời cũng quá mức vụng về. Kia Bạch Hàn Chương chính là ví dụ! Mà ta đã sớm thông qua Bạch Hàn Chương đã từ từ khôi phục chút thực lực, mặc dù chỉ là Nguyên Anh, thể nhưng đối phó các ngươi loại tiểu nhân vật này quả thực là dễ như trở bàn tay! Cho nên chịu chết đi, tiểu tử! loại ta khôi phục thực lực, ta nhất định sẽ giúp ngươi diệt trừ bạch thành!"

"A, nguyên lai chỉ là tàn phá Nguyên Anh! Muốn thân thể, có bản lĩnh tới lấy a!"

"Thật sự là không biết sống chết tiểu tử!" Nguyên Anh hiển nhiên là đối với Vũ Hằng biến hiện tương đối không hài lòng, bởi vậy có chút tức giận nằng.

"Lão Táp Mao, ngươi đã bị giày vò không tàn, đã sớm nên đi đã chết! Hôm nay ta sẽ hảo hảo tiễn ngươi một đoạn đường được!" Vũ Hằng đối với cái này loại đoạt người thân thể, chiếm về mình có người âm độc tương đối oán hận! Tuy không biết vì cái gì loại này oán hận hội mãnh liệt như vậy, thể nhưng, Vũ Hằng lại là minh bạch. Hôm nay mình tuyệt đối sẽ không bỏ qua người này!

"Kiệt kiệt, ngoài miệng thể hiện cũng không thể nào cứu được ngươi được! Đi chết đi!" Nguyên Anh hiển nhiên cũng là tương đối tức giận, vì vậy Nguyên Anh thân hình biến ảo, chính là thẳng tắp hướng về phía Vũ Hằng mà đi, hiển nhiên, hắn ý định trực tiếp chui vào thân thể của Vũ Hằng.

Vũ Hằng tu luyện lâu như vậy, tự nhiên minh bạch Nguyên Anh này muốn làm gì, vì vậy thân hình bạo lui đồng thời, bao trùm lấy tay của Linh Lực chương cũng trong chớp mắt đem Linh Lực chuyển hóa thành vô số mũi tên thả ra ngoài, mà kia Linh Lực phía trên đều là mơ hồ ẩn chứa ngân bạch sắc quang mang. Những cái kia mũi tên vô cùng dày đặc, một cây một cây nổ bắn ra hướng kia Nguyên Anh mà đi.

Nguyên Anh khả năng cho là mình giết chết Vũ Hằng cướp đoạt thân thể là phi thường chuyện dễ dàng, bởi vì dù sao mình coi như là Nguyên Anh Kỳ cường giả, tuy hiện tại bị thương, thực lực không kịp cường thịnh thời kỳ, thể nhưng mấy lần như thế, thực lực của mình cũng có thể so với Kết Đan hậu kỳ. Cho nên lúc này mới quả quyết khẳng định, mình tuyệt đối có thể đem cơ thể Vũ Hằng chiếm thành của mình.

Đáng tiếc hán gặp Vũ Hằng.

Vũ Hằng vẫn luôn tin tưởng, chính mình tuy không phải cái gì thánh nhân, nhưng lại tin tưởng vững chắc một mảnh tin điều, người nếu phạm ta, tất trăm thảo trừ căn! Mà bây giờ Nguyên Anh này vậy mà bởi vì bản thân sinh ra được tùy ý muốn lau đi người khác sinh cơ, mặc dù đối với tại Tu Luyện Giả mà nói, này không gì đáng trách, nguyên bản chính là cường giả vi tôn, nhưng hần Vũ Hằng hết lần này tới lần khác không tin tã. Dựa vào cái gì thực lực mạnh người nên tùy ý lau đi thực lực yếu người sinh cơ đó!

Vũ Hằng một bên thao túng thân hình không ngừng tránh né công kích, tại thả ra vô số chi Linh Lực chi tiễn, chính là đột nhiên ngừng lại, sau đó thủ chương vũ động, ở trước người tự mình vẽ ra có chút tối nghĩa đường vân, đường vân tại Linh Lực rót vào về sau trong chớp mắt ánh sáng, từ từ hình thành một mảnh giàu có Linh Khí long. Hiện nhiên cái này chính là lúc trước Vũ Hằng thi triển qua Thiên Long mạnh mẽ quyền.

Chỉ là lần này thi triển, cùng lần trước thi triển ra Thiên Long mạnh mẽ quyền hiện nhiên có không đồng dạng như vậy cảm thụ. Lần trước Thiên Long mạnh mẽ quyền tuy uy lực không nhỏ, thế nhưng cả con rồng tại thành hình về sau hiển lộ có chút phù phiếm, bạc nhược. Mà lần này Thiên Long hiện nhiên bởi vì Vũ Hằng thực lực đề thăng trở nên càng thêm dày đặc rõ ràng, mà long đầu phía trên hai con mắt cũng đã bắt đầu hơi hơi mở ra một chút. Tuy vẻn vẹn chỉ là một chút, thế nhưng chính thể cảm giác áp bách cùng độ nguy hiểm tuyệt đối không phải lần trước Thiên Long mạnh mẽ quyền có thể so sánh với.

"Để cho ngươi ném thử ta một cái này Thiên Long mạnh mẽ quyền a!" Vũ Hằng cười nhạt nói. "Đi" sau đó tiện tay hát lên, toàn bộ Thiên Long tựa hồ là gào thét một tiếng, sau đó liền xông về phía Nguyên Anh mà đi!

"Tiểu tử, giả thần giả quỷ!" Nguyên Anh hiện nhiên cũng không cho rằng Vũ Hằng có thể cho mình tạo thành cái uy hiếp gì, vì vậy tăng nhanh độ, cũng không có bất kỳ tránh né, chỉ là Nguyên Anh tiểu nhân cũng là đang đưa hai tay, đem Linh Lực hội tụ mà đến, Linh Lực nhanh chóng hình thành một mảnh tương tự bờ Linh Lực sóng, chỉ là chẳng biết tại sao, kia Linh Lực xả dĩ nhiên là hắc sắc. Theo Linh Lực xả thành hình, Nguyên Anh liền đem Linh Lực xả ném về phía Thiên Long mạnh mẽ quyền mà đi.

Hắc sắc cùng ngân bạch sắc xả cùng long đụng vào nhau, mặc dù không có ầm ầm nổ mạnh, thế nhưng, toàn bộ động phủ thật là bởi vì như vậy va chạm mà bị lan đến, động trên có tảng đá cùng đất bay là tả hạ xuống. Sơn động cũng kịch liệt rung đưa, trong rừng rậm Linh Thú cùng Phổ thông chim thú tựa hồ bị như vậy Linh Lực chỗ chấn động, kêu sợ hãi lấy chạy trốn hướng rừng rậm càng thâm xứ, triệt để cách xa nơi này.

Sơn động lung lay sắp đổ, tựa hồ là muốn sụp đổ đồng dạng, thế nhưng hắc sắc xả hình dáng cùng ngân bạch sắc Thiên Long lại vẫn như cũ là chưa phân xuất thắng bại.

"Hừ, tiểu tử, ngươi cũng liền chút năng lực ấy sao?" Nguyên Anh mắt thấy cả hai giằng co, tuy nội tâm giật mình, vậy mà có thể cùng chính mình ám Hắc Xả vũ giằng co, thế nhưng kia hình rồng Linh Lực lại cũng may mắn xâm chiếm không được. Vì vậy liền mở miệng kích thích Vũ Hằng nói.

"Phải không? Ngươi thật sự cảm thấy cái này xong chưa?" Vũ Hằng có chút bình tĩnh nói. Trong giọng nói tựa hồ mang theo trêu chọc vẻ.

"Chẳng lẽ tiểu tử này còn có cái khác thủ đoạn sao?" Nguyên Anh bởi vì Vũ Hằng biến hiện ngược lại nội tâm lắm bầm nói. Vì vậy âm thầm tăng cường phòng bị.

"Ta nói ta chính là Thiên Long mạnh mẽ quyền!" Vũ Hằng nhìn thoáng qua Nguyên Anh chỗ chỗ, sau đó hai tay nắm chặt "Mạnh mẽ quyền xuất, địch diệt!"

Chỉ thấy Vũ Hằng vừa dứt lời, tại Nguyên Anh xung quanh chính là xuất hiện rậm rạp chẳng chịt nắm tay, mà từng trên nắm tay vậy mà đều là mang theo một đầu long hình dáng, nắm tay đem Nguyên Anh vây khốn trong đó, tất cả nắm tay thẳng tắp oanh kích đến đầu Nguyên Anh địa phương.

"A, không, không có khả năng!" Nguyên Anh xuất thê thâm khó có thể tin thanh âm. Thanh âm khàn khàn mà bén nhọt. Tựa hồ là gặp được cái gì chuyện bất khả tư nghị đồng dạng! Hần vậy mà tại cảm nhận được tử vong khí tức. Loại này cảm thụ là mặc dù lúc trước hơn mười người Xuất Khiếu Kỳ cao thủ bao vây chặn đánh muốn giết mình thời điểm đều chưa từng từng có được!

Nguyên Anh nhanh chóng điều động lên bản thân tất cả Linh Lực, chỉ là hần đột nhiên hiện, chính mình có thể điều động Linh Lực chỉ còn lại thân thể của mình ở trong rồi, mà ngoại giới Linh Lực như là bị phong ấn đồng dạng, chính mình vậy mà không chút nào có thể hấp thu điều động!

Cái này rất giống đột nhiên bị người kèm chế hô hấp đồng dạng!

Nắm tay cũng không có bởi vì Nguyên Anh thê thâm tiếng kêu mà dừng lại, ở đâu thanh âm nháy mắt sau đó chính là cùng Nguyên Anh đụng đụng vào nhau!

Nguyên Anh xung quanh phòng hộ từng điểm từng điểm nhanh chóng tan vỡ, hóa thành điểm một chút Tinh quang, mà Nguyên Anh thậm chí chưa kịp tự bạo, đã bị nắm tay sống sò sò đánh nổ. Cuối cùng may mắn sinh cơ đều là tiêu thất hầu như không còn!

Một cái Nguyên Anh cường giả như vậy vẫn lạc hậu thế lên!

Theo Nguyên Anh vẫn lạc, nguyên bản đồ bàn vậy mà vào lúc này trong chớp mắt tuôn ra mãnh liệt hào quang, loại này hào quang xông thẳng Vân Tiêu. Vũ Hằng bị loại này mãnh liệt hào quang hù đến, vì vậy nhanh chóng một phát bắt được đồ bàn, tại bắt lấy đồ bàn một khắc này lên chính là đột nhiên bị một cỗ hấp lực nhưng đem mình và đồ bàn dẫn vào Động Thiên ở trong.

"Cỗ ba động này là?" Tại Vũ Hằng đem đồ bàn nhanh chóng đi vào Động Thiên, Bạch phủ thành xung quanh chính là xuất hiện một người thần bí lão già, hần không hiểu nhìn về phía có ba động truyền đến địa phương, chỉ là lại không thu hoạch được gì. Vì vậy chỉ phải lắc đầu có chút hoang mang ầm đi thân

hình.

Mà từ bỏ lão già chỗ phương vị, Vũ Hằng mặc dù tại Động Thiên ở trong lại cũng tựa hồ có thể cảm thụ nói, tựa hồ có vài đạo mục quang quét mắt chính mình địa phương, chỉ là cũng không hiện cái gì, vì vậy cũng là nhanh chóng biến mất không thấy.

Vũ Hằng có chút nghĩ mà sợ vỗ vỗ bộ ngực "Nguyên lai trong thâm tâm cất giấu nhiều như vậy lão yêu quái!"

May mắn chính mình là có Động Thiên che chở, tuy Động Thiên là lá bài tẩy của mình chí bảo, chỉ là mặc dù mình nhiều lần nghiên cứu, cũng là hiện Động Thiên dĩ nhiên là bí mật công hiệu. Tuy không biết đến cùng có thể tránh né đến cái loại gì cấp không bị hiện, thế nhưng tối thiểu lấy vừa rồi tình hình đến xem, những lão yêu quái đó sợ là cũng là có được Phân Thân Kỳ thực lực, chỉ là mặc dù như vậy cũng chưa từng hiện chính mình. Bất quá không biết có hay không bởi vì bọn họ là bởi vì bản tôn cũng không đến nguyên nhân!

Những cái này đối với mình hiện tại hiển nhiên cũng không phải cái gì trọng điểm. Bởi vì Vũ Hằng lúc này đã hoàn toàn bị kia cái tán lấy tia sáng chói mắt đồ bàn hấp dẫn.

Đồ bàn lúc này đã không có vừa mới loại kia ngút trời hào quang. Chỉ là hơi hơi tán lấy quang mang nhàn nhạt, kim sắc quang mang bên cạnh có tương tự Phật tổ toà sen bên cạnh hào quang đồng dạng, hào quang do sâu đến thiền chớp động.

Lúc này đồ trên bàn đã không còn là âm đạm vô quang, toàn bộ đồ trên bàn những cái kia đường vân tựa hồ tuần động lấy Linh Lực đồng dạng, Linh Lực như là dòng suối nhỏ chậm rãi tại đồ trên bàn lưu động. Theo đồ bàn đường vân lưu động, nó tán lấy nhàn nhạt thân bí hào quang.

"Đây là?" Vũ Hằng nghi hoặc nhìn đường vân chảy xuôi. Thế nhưng đối với cái này loại vô chủ còn có thể có được Linh Lực lại còn chậm chạp lưu động Linh Bảo, Vũ Hằng nghe cũng không có nghe nói qua.

Nếu là tỉ mỉ xem xét; tựa hồ đồ bàn như là có được sinh mệnh đồng dạng, càng thêm làm cho người khủng bố chính là, nó tựa hồ lại tự mình tu luyện năng lực!

Loại này phỏng đoán làm cho Vũ Hằng chấn động! Chỉ là rồi lại không quá xác định.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Bảo vật

"Không biết Động Thiên tại sao lại đột nhiên bạo hấp lực đem ta cùng này đồ bàn hút vào Động Thiên đâu này? Chẳng lẽ Linh Bảo này cùng Động Thiên cũng có cái gì liên quan sao?" Vũ Hằng cẩn thận suy nghĩ một chút này trong chốc lát trong thời gian sinh sự tình, đối với Động Thiên vậy mà tự động đem chính mình hút vào hay là không chuyện thường xảy ra. chỉ có mình tại vừa vận đạt được Động Thiên thời điểm mới có qua như vậy một lần. Mà lần này lại là vì sao đâu này?

Vũ Hằng tùy cơ ẩn mở động thiên mặt bản. Nếu là có vấn đề gì, Động Thiên mặt bản hẳn sẽ có chỗ kỳ lạ a, chính mình dĩ nhiên là động này thiên chi chủ, chỉ là không có nghĩ đến Động Thiên còn có thể tại chính mình không có bất kỳ chỉ lệnh dưới tình huống đem mình và đồ bàn đều là hút vào Động Thiên, kia tất nhiên là đồ bàn cùng Động Thiên có người này cái gì liên quan, nếu như có thể làm cho được Động Thiên chủ động hút vào, kia Động Thiên có lẽ biết thứ này là lợi ích gì a?

Vũ Hằng nhìn nhìn Động Thiên mặt bản phía trên nhiều ra nhị giai linh kim cùng Phật độ kim bản, nội tâm âm thầm vui mừng. Dĩ nhiên là có thể cho được Động Thiên sản sinh thuộc tính linh Kim Bảo vật!

Chỉ là này Phật độ kim bản là vật gì? Cái tên này chưa từng nghe qua đó!

"Hào, nếu như hôm nay đạt được này linh bản cũng là trùng hợp, không nghĩ tới luyện hóa này Phật Độ Linh Bản dĩ nhiên là như thế khó khăn trắc trở, hiện giờ linh trong mâm chiếm giữ Nguyên Anh tinh phách đã là bị chính mình gạt bỏ, như vậy hiện tại nên là có thể luyện hóa a? Vũ Hằng không che dấu được trong lòng mình vui mừng, nếu như có thể làm cho Động Thiên một lần nữa nhiều một loại thuộc tính, đây quả thực là thu hoạch rất lớn! Cho nên này linh bản mình vô luận như thế nào cũng phải luyện hóa, thu về chính mình dùng!

Đã theo quyết định, Vũ Hằng cũng liền không tại nhiều làm trì hoãn, tuy cùng kia Nguyên Anh tinh phách tranh đấu tiêu hao to lớn, thế nhưng có thể thu hoạch bức này bảo bối, loại này hung hiểm vẫn là tương đối đáng. Nếu như không phải Nguyên Anh này tinh phách bởi vì thân thể bị hao tổn, thực lực của chính mình vẹn vẹn chỉ có thể ăn đến Kết Đan hậu kỳ, có lẽ hôm nay người chết liền thực chính là mình!

Tu luyện chỉ đạo, thật sự chính là mạnh được yếu thua đó!

Vũ Hằng đi đến linh dịch bên cạnh ao, lúc này linh dịch trì nòng đậm trình độ hiển nhiên lại so với trước sâu hơn không ít, cũng không biết tại sao lại có biến hóa như thế. Vũ Hằng đối với động thiên khó hiểu thật sự là rất nhiều, quá nhiều đến đã chết lặng, vì vậy cũng liền thấy quái không kinh lấy một ít linh dịch, trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Nguyên bản mệt mỏi thân thể nhất thời bởi vì linh dịch gia nhập mà truyền ra từng trận nhẹ nhàng khoan khoái cùng thoải mái. Trong Đan Điền bởi vì linh dịch gia nhập, hơi hơi nóng, Vũ Hằng vận chuyển Linh Lực tại thân thể kinh mạch ở trong, từng điểm từng điểm cô đọng, cuối cùng một tia ý thức rót vào đan điền Nguyên Anh trên kim đan.

Tối hôm qua những cái này, Vũ Hằng một lần nữa cảm lên Phật Độ Linh Bàn, sau đó đem Linh Lực theo đường vân rót vào linh bàn ở trong, linh bàn bởi vì Linh Lực rót vào ông tác hưởng.

Lần này đường vân tựa hồ tương đối dịu dàng ngoan ngoãn, cũng không có một chút ngăn cản Vũ Hằng Linh Lực rót vào, Vũ Hằng dùng Linh Lực bao vây lấy tâm thần, từng điểm từng điểm xâm nhập linh bàn ở trong.

Theo tâm thần thuận lợi tiến nhập, tại lướt qua đường vân chi vồng, tâm thần tựa hồ bị mãnh liệt hào quang mà kích thích mở mắt không ra. Theo từ từ thích ứng, mới phát hiện, này linh bàn ở trong dường có dùng Động Thiên.

Nguyên bản nhỏ hẹp linh bàn ở trong tựa hồ dấu điểm một cái không gian, cái không gian này có được lấy vô số ẩn chứa Linh Lực kim quang, kim quang giống như long hình dạng đồng dạng chiếm giữ mà nắm! Vũ Hằng thức dục thân hình, sau đó theo kim quang hướng càng thâm xử mà đi, thể nhưng là không biết tiếp tục phi hành bao lâu thời gian, lại vẫn như cũ là nhìn không đến kim quang phần cuối! Tựa hồ vô biên vô hạn đồng dạng!

"Trách không được kia Nguyên Anh tinh phách hội bởi vì nó bị mười mấy tên Xuất Khiếu Kỳ cường giả truy sát!" Vũ Hằng âm thầm tán thán nói.

Nếu như vô biên vô hạn, ta đây cũng không cần lại lãng phí thời gian, hiện tại Phật Độ Linh Bàn hoàn toàn đã là vật vô chủ, liền để ta tới luyện hóa a! Vũ Hằng định chỉ tìm hiểu cử động, mà là dùng Linh Lực chỉ nhận trên ngón tay kéo ra một đạo vết máu, sau đó tinh huyết vừa ra liền bị Vũ Hằng dung nhập này linh bàn đường vân phía trên.

Tùy cơ Vũ Hằng trong đầu chính là có vô số tin tức dừng mãnh vào trong lòng!

Hạ phẩm thần khí: Phật Độ Linh Bàn.

Thuộc tính: Kim

Kỹ năng: Có phong bế khí tức công hiệu, nếu là ẩn thân linh bàn ở trong, lấy ngã phạt vân tay đem bản thân khí tức phong ấn, dù là Đại Thừa Kỳ cường giả đều là vô pháp dò xét ra khí tức tồn tại. Đồng thời có công kích phong ấn hiệu quả! Phật Độ Linh Bàn chỉ chủ có thể đem bản thân Linh Lực linh trên bàn đường vân, đi ngược chiều vận chuyển, chính là có thể đem linh bàn hóa thành phong ấn chi vồng, tất cả bị linh bàn bao phủ người, đều đem Linh Lực bị cách ly, lại còn Linh Lực dần dần trôi qua. Phong ấn này không có gì có thể phá.

Tồn tại: Thời kỳ thượng cổ, phi thăng chi thần Động Thiên chi vật! Trăm triệu năm trước, phi thăng chi thần Đông Sơn thủ hạ cực phẩm Thần cấp Linh Bảo, chỉ là tại vị mặt chi tranh, Đông Sơn bị nhiều vị diện chi chủ vây công, cuối cùng tự bạo thân thể cùng Nguyên Thần đem vây công sáu vị vị diện chi chủ, ba chết tam trọng tồn thương! Chỉ là từ đó Đông Sơn cực phẩm Thần cấp Linh Bảo bị hủy, tàn mất các nơi! Phật Độ Linh Bàn bởi vì bị hao tổn biến thành hạ phẩm thần khí!

Luyện hóa phương pháp: Đem bản thân Linh Lực rót vào linh bàn, chỉ cần đem Linh Lực đều rót vào linh bàn không gian ở trong kim quang chi mạch phía trên, kim quang chi mạch lớn nhỏ có thể tự do chuyển động chính là luyện hóa thành công tiêu chí.

Vũ Hằng đóng chặt hai mắt đem tất cả về Phật Độ Linh Bàn tin tức toàn bộ xem, những cái kia vẫn tự chính là tản đi biến mất!

Hạ phẩm thần khí sao? Vậy mà cùng phi thăng chi thần Đông Sơn có quan hệ, Đông Sơn cực phẩm Thần cấp Linh Bảo Động Thiên vậy là cái gì? Chẳng lẽ ta động này thiên cùng Đông Sơn Động Thiên là có quan hệ gì sao?

Vũ Hằng mở hai mắt ra, không nghĩ tới lần này Phật Độ Linh Bàn nhận chủ vậy mà như thế nhẹ nhõm. Chỉ là này linh bàn luyện hóa, tựa hồ cũng không dễ dàng như vậy nha! Kia kim quang chi mạch vô biên vô hạn, xem ra lại là một cái khó gặm xương cốt a!

Vũ Hằng có chút không thể làm gì bữu môi, ai bảo chính mình chính là cái số khổ người đâu! Vì vậy điều chỉnh tốt trạng thái, thủ chương chạm đến linh trên bàn, Linh Lực như cuộn cuộn sông lớn thẳng tắp rót vào linh bàn ở trong. Kim quang phía trên nguyên bản lưu động Linh Lực tựa hồ bởi vì Vũ Hằng Linh Lực rót vào trở nên lưu động càng thêm dồn dập một chút. Vũ Hằng rót vào Linh Lực chính là như vậy rót vào về sau liền theo nguyên bản lưu động phương hướng lưu động đến không biết tên địa phương. Mà chảy động độ cũng ở theo Vũ Hằng Linh Lực quán chú mà càng thêm mau đứng lên!

Vũ Hằng toàn bộ tâm thần đều là chìm vào đến kia rót vào kim quang Linh Lực biến hóa bên trong đi, cũng không biết qua bao lâu, kia linh quang phía trên vận chuyển Linh Lực độ hiển nhiên đã đến một loại điên cuồng tình trạng, tại Linh Lực rót vào về sau chính là trong chớp mắt biến mất, mà Linh Lực vận chuyển đã từ từ tựa hồ như là lốc xoáy đồng dạng, cao, tương tự gió lốc đồng dạng đem kim quang đều là cao cao xoáy lên!

Không biết qua bao lâu, Vũ Hằng chỉ biết mình rót vào Linh Lực đã đã trở thành bản năng, mà lúc này kim quang hiển nhiên đã cùng Vũ Hằng vừa nhìn thấy thời điểm hoàn toàn khác nhau, bởi vì kia kim quang đã bị cao vận chuyển Linh Lực bao vây, tại Vũ Hằng tâm thần trước mặt hình thành một cái cao cao lốc xoáy, mà nguyên bản không biết giới hạn kim quang cũng ở đây dạng vận chuyển phía dưới nhỏ đi rất nhiều, tuy không thấy rõ Linh Lực ở trong

kim quang, thế nhưng có thể rõ ràng cảm thụ được, nguyên bản to lớn kim quang bị như vậy vận chuyển áp súc, vậy mà tán lấy một loại cổ xưa cùng thần bí khí tức!

Loại khí tức này vậy mà làm cho Vũ Hằng có hơi hơi quen thuộc cảm giác!

"Đây là?" Vũ Hằng có chút ngơ ngác cảm thụ được kia cổ xưa khí tức, "Tựa hồ là Động Thiên lúc ban đầu luyện hóa thời điểm khí tức, chẳng lẽ Động Thiên cùng này Phật Độ Linh Bàn thật sự là phi thăng chi thần Đông Sơn cực phẩm Thần cấp Linh Bảo sao?" Vũ Hằng có chút kinh hi ngoài ý muốn suy đoán nói!

Không biết này kim quang nếu như là có linh dịch đắp nên sẽ biến thành bộ dáng gì nữa đâu này? Vũ Hằng có chút chờ mong thăm nghĩ.

Tuy kim quang đã có biến hóa cực lớn, chỉ là như cũ như cũ không có chút nào muốn đình chỉ Linh Lực rót vào bộ dáng!

"Ai, thật đúng là cái Đại Vị Vương a!" Vũ Hằng cảm thụ được trong cơ thể mình đã lác đác không có mấy Linh Lực, không khỏi cười khổ nói!

Sao có thể bởi vì Linh Lực mà buông tha cho luyện hóa đó! Vũ Hằng không cam lòng nghĩ đến, vì vậy điều động tâm thần, phân ra khóa ra một tia Linh Lực, sau đó đem linh dịch trong ao linh dịch mức ra rất nhiều, sau đó như là uống nước đồng dạng, Vũ Hằng trực tiếp một ngụm đem những cái kia linh dịch uống hết. Nồng đậm linh dịch bởi vì năng lượng quá mức khổng lồ, dẫn đến Vũ Hằng kinh mạch trong cơ thể cũng có lấy mãnh liệt như thực cốt đau đớn.

Vũ Hằng vịn vịn ngậm miệng, nhìn xuống kia Linh Lực tiến nhập trong cơ thể thiếu chói đau đớn, cả người hai mắt đều là đỏ bừng, trên cánh tay nổi gân xanh, tựa hồ thông khổ cực kỳ, thế nhưng là Vũ Hằng sững sờ không nói tiếng nào.

Vũ Hằng vịn vịn không chế tâm thần, không để cho mình bởi vì đau đớn mà Linh Lực hỗn loạn. Tâm thần dẫn dắt đến Linh Lực từ trong cơ thể Công Pháp vận chuyển kinh mạch từng điểm từng điểm rót vào đã trống không hư đan điền.

Nguyên bản có chút kể tục chưa đủ kim quang Linh Lực bởi vì linh dịch rót vào, trong chớp mắt lại trở nên cường thịnh lên.

"Còn kém một chút xíu a!" Vũ Hằng tuy không biết còn bao lâu nữa, thế nhưng quả thật có thể đủ cảm thụ được, luyện hóa sắp thành công, chỉ là hay là khuyết thiếu một chút Linh Lực! Vũ Hằng kiên trì, không chịu buông tha cho, đã sắp thành công! Vì vậy nhịn không được, lại là từ linh dịch trong ao lấy ra bình nhỏ linh dịch!

"Ừ ục."

Vũ Hằng một ngụm đem kia một lọ linh dịch đều là nuốt vào trong bụng, nguyên bản đã chết lặng cảm giác đau đớn lại lần nữa đánh úp lại, mà lần này vẫn còn so với cũng không có lần trước nhẹ nhàng như vậy, Vũ Hằng kinh mạch bởi vì linh dịch rót vào, tựa hồ có rất nhỏ tơ máu xuất ra, hiển nhiên đã đạt tới Vũ Hằng có thể thừa nhận cực hạn!

Vũ Hằng lại như cũ không quan tâm, tiếp tục dẫn dắt đến Linh Lực vận chuyển, rót vào! Phảng phất cả người chỉ còn lại chuyện này đồng dạng!

Nếu có người tại chỗ, nhất định rất là giật mình uống rung động, bởi vì lúc này Vũ Hằng toàn thân, che kín tơ máu, cả người như là một cái huyết nhân đồng dạng.

"Ồ...ô...ô...n...g!" Mà tựa hồ là cảm nhận được Vũ Hằng Linh Lực khô kiệt, kia nguyên bản tham lam kim quang cũng ở lúc này từ từ đình chỉ Linh Lực hút vào, báo cho vận chuyển ở dưới kim quang đã bắt đầu giảm bớt độ!

"Thành công không?" Vũ Hằng lẩm bẩm nói. Cả người đều là bởi vì mỗi một cùng đau đớn trở nên ý thức bắt đầu mơ hồ!

Mà kim quang lại một lần ra ơng.ơng tiếng vang, như là tại đáp lại Vũ Hằng. Triệt để đình chỉ xuống, sau đó nguyên bản to lớn kim quang lúc này lại là hoàn toàn thay đổi, biến thành một mảnh tiểu Kim Long hình dạng lẳng lẳng lơ lơ tại Vũ Hằng trước người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Chậm hơn

"Ha ha, ta thành công!" Vũ Hằng dùng cuối cùng ý thức vui vẻ nói, sau đó liền rút cuộc kiên trì không được hôn mê rồi!

Mà tiểu Kim Long tựa hồ thành công nhận chủ, hiện chủ nhân của mình vậy mà ngã xuống, ngược lại là tựa hồ rất có linh tính cả mảnh thân hình biến thành Vũ Hằng cao thấp cao không sai biệt cho lắm độ, sau đó tràn ra màu vàng kim Linh Lực hào quang, hào quang đem hôn mê Vũ Hằng hoàn toàn bao phủ lại.

Quang mang màu vàng ấm áp vậy ở trên người Vũ Hằng. Lặng lặng ân cần săn sóc lấy Vũ Hằng bị thương thân thể. Mà ra Linh Lực, từng điểm từng điểm cũng là hoàn toàn dung nhập vào Vũ Hằng Linh Lực ở trong.

Nếu như Vũ Hằng thanh tỉnh, nhất định là hội hiện, thân thể của mình bên trong tổn thương dĩ nhiên là đang bay nhanh chữa trị được rồi, mà nguyên bản kinh mạch bởi vì linh dịch lượng sử dụng có chút bị hao tổn, đều là bị những cái này Linh Lực chữa trị, thậm chí mở rộng một chút.

Toàn bộ kinh mạch như là có tinh co giãn cùng mềm dai lực!

Chưa tới một canh giờ, Vũ Hằng trong thân thể tất cả nội thương rõ ràng tổn thương đều là bị tiểu Kim Long chữa trị được rồi chỉ là Vũ Hằng có lẽ là tiêu hao quá nhiều tinh lực cùng Linh Lực nguyên nhân, lại ngủ thiếp đi, cũng không có bởi vì thương thể chuyển biến tốt đẹp liền tỉnh táo lại.

Kim quang tiểu Kim Long tựa hồ rất có Linh Khí đồng dạng, lắc nho nhỏ cái đuôi sau đó rơi ở trên người Vũ Hằng, thân mật cọ lấy. Đường như vô cùng thích Vũ Hằng đồng dạng!

Cũng may mắn Vũ Hằng là ngủ, bằng không nhất định sẽ nhảy dựng lên đem tiểu Kim Long vung xa xa!

Tiểu Kim Long đang giúp Vũ Hằng chữa trị hảo trên thân thể tổn thương về sau cũng là ghé vào trên người Vũ Hằng ngủ rồi. Cũng không biết ngủ bao lâu, tiểu Kim Long mở ra chính mình sâu sắc một Song Long mục, trong ánh mắt tựa hồ là có chút mê hoặc cùng cẩn thận đồng dạng nhìn nhìn xung quanh, đang xác định bên người hoàn cảnh, lần này ánh mắt thanh tỉnh nhìn một chút còn đang ngủ lấy Vũ Hằng. Chỉ là Vũ Hằng như trước ngủ hương vị ngọt ngào.

Tiểu Kim Long nghịch ngợm ở trên người Vũ Hằng ngoắc ngoắc cái đuôi, dùng nho nhỏ long đầu cọ một chút thân thể của Vũ Hằng, thấy Vũ Hằng không có phản ứng chút nào, tựa hồ cũng có chút cảm thấy không thú vị, ô ô như là bất mãn đồng dạng, dùng cái đuôi tiến vào Vũ Hằng lỗ mũi.

"Hất xì!" Vẫn còn ngủ say bên trong Vũ Hằng, đột nhiên thẳng tắp ngồi xuống, trùng điệp đánh một cái hất xì. Sau đó cả người liền là thanh tỉnh lại.

Đầu óc trong nháy mắt khôi phục thanh minh, sau đó trong chớp mắt ngẫm lại lên chính mình lúc trước luyện hóa kim quang thời điểm bởi vì Linh Lực cùng Tinh Thần lực khô kiệt ngắt đi. Chỉ là cảm thụ được thân thể của mình bên trong tựa hồ so với trước càng thêm hùng hậu Linh Lực, Vũ Hằng giật mình hiện, lúc trước thân thể của mình bên trong lưu lại thương thế vậy mà đã toàn bộ khôi phục, mà chính mình kinh mạch tựa hồ cũng so với nguyên lai rộng lớn có tính bền dẻo rất nhiều!

"Đây, đã sinh cái gì sự tình?" Vũ Hằng nghi hoặc buông tay lăm bắm nói.

"Ô ô." Nguyên bản bởi vì Vũ Hằng đột nhiên ngồi xuống mà bị vãi đi ra tiểu Kim Long vô cùng bất mãn trừng mắt Long Mục phi đến Vũ Hằng trước người quát.

"Ách, cái vật nhỏ này là?" Vũ Hằng nhìn trước mắt nổi lờ lững tựa hồ có chút Thông Linh trí Tiểu Long có chút kinh hãi nhưng lại không xác định nói "Kim quang?"

Tuy Vũ Hằng cũng không thể thoát cái nghĩ đến chính mình luyện hóa kim quang, thế nhưng bởi vì luyện hóa về sau cảm giác của mình bên trong đã nhiều hơn rất nhiều kim quang tin tức. Chỉ là vẫn không thể thoát cái tiếp nhận này khổng lồ kim quang tại luyện hóa về sau vậy mà sẽ biến thành như vậy cái này sinh ngốc Tiểu chút chút!

Tiểu Kim Long tựa hồ đối với Vũ Hằng xưng hô chính mình vì Tiểu chút chút có chút bất mãn, vì vậy nguyên bản phần nộ trùng mắt Vũ Hằng hai mắt, trở nên càng thêm phần nộ, mà tựa hồ khó hiểu khí đích trực tiếp miệng hơi mở, phun ra một nhúm Linh Lực chi nhận.

Vũ Hằng không có nghĩ đến cái này tiểu Kim Long đã vậy còn quá có tính tình, dám đối với chủ nhân của mình ra tay, không khỏi vừa buồn cười vừa tức giận "Người vật nhỏ này, thật sự là to gan lớn mật! Xem ta như thế nào trừng trị ngươi!" Vũ Hằng tiện tay Linh Lực hiện lên, sau đó liền nắm tay tốc hành kia Linh Lực chi nhận chỗ, cả hai trực tiếp đụng đụng vào nhau!

Bắt đầu vốn cho là mình tiện tay liền có thể đánh nát Linh Lực chi nhận, vậy mà tại va chạm về sau như là chắc chắn thiết bản đồng dạng, chính mình Linh Lực vậy mà không thể đánh phá mây may! Vũ Hằng nhất thời âm thầm kinh hãi, đó là một quái vật gì! Thậm chí có linh tính, còn có thể tự chủ xuất công kích!

Có lẽ là tùy ý chơi đùa, tiểu Kim Long thấy Vũ Hằng giật mình bộ dáng, vì vậy cũng liền không hề phần nộ, sau đó Linh Lực chi nhận bị tiểu Kim Long cái đuôi quét qua chính là biến mất không thấy. Tiểu Kim Long lại lần nữa bay vào Vũ Hằng ôm ấp hoài bão, ở trên người Vũ Hằng chán lẹch ra cọ xát!

Vũ Hằng bị vật nhỏ này kinh hãi trộn mắt há hốc mồm, chân tay luống cuống. Trong miệng không khỏi xuất một câu "Ta!"

Mà tiểu Kim Long tựa hồ ngoảnh mặt làm ngơ đồng dạng, tiếp tục đem một ngụm hàm nước cọ tại trên người Vũ Hằng. Trong ánh mắt tràn đầy hưởng thụ cảm giác, mà càng làm cho Vũ Hằng như gặp phải sét đánh đồng dạng nhớ lại hai chữ "Ma ma!"

Vũ Hằng phóng phật là gặp quỷ rồi đồng dạng, trực tiếp một tay đem Tiểu Long quăng ra ngoài, sau đó mắng "Ngươi dù gì cũng là cái Thần Phẩm Linh Bảo hay là Linh Thú, có chút tiết tháo được không nào? Ta không phải người ma ma!"

Tiểu Kim Long tựa hồ bởi vì Vũ Hằng cử động tương đối chịu đả kích, vì vậy ở giữa không trung u oán nhìn nhìn Vũ Hằng, nước mắt đều giống như sắp ra đồng dạng!"Ma ma."

Vũ Hằng nhìn nhìn kia tội nghiệp bộ dáng, thật sự là cảm nó không có biện pháp. Vì vậy chỉ phải đầu hàng nói ". Được rồi, hảo! Ta không phải người ma ma, nếu như người không nên gọi chút gì, về sau nhớ rõ gọi ba ba! Có nghe hay không! Nếu như còn dám gọi ma ma, ta liền đem người ném đến đả ngoại hoang vu uy Linh Thú ăn!"

Vũ Hằng giả bộ như hung ác bộ dáng uy hiếp nói. Thậm chí bởi vì chuyện Tiểu Long làm cho hắn cũng là đầu không thanh tỉnh. Đây tiểu Kim Long vốn là Linh Thú chi Hoàng, mặc dù chỉ là còn nhỏ trạng thái, thế nhưng đoán chừng bất kỳ Linh Thú nhìn thấy nó cũng đều hội sợ tới mức co lên, lẫn mất xa xa!

Tiểu Kim Long nguyên bản sở sở bộ dáng đáng thương đang nghe lời của Vũ Hằng trong chớp mắt lại khôi phục vui vẻ bộ dáng."Ba ba!" Hiển nhiên tiểu Kim Long chỉ sợ thông minh cùng tình thương độ là có chút không thấp, tại Vũ Hằng phát biểu, lập tức sửa lời nói. Kia là chuyện phải làm bộ dáng phóng phật vừa mới đối với Vũ Hằng hô mẹ căn bản không phải nó đồng dạng.

Tiểu Kim Long đang khôi phục hoạt bát, lập tức lại một đầu chui vào trong lòng Vũ Hằng, Vũ Hằng quyết miệng hiển lộ có chút ghét bỏ nhìn một chút tiểu Kim Long, cuối cùng không thể làm gì nâng lên tiến vào trong lòng ngực của mình tiểu Kim Long.

Vũ Hằng nhìn thoáng qua Phật Độ Linh Bàn bên trong tình huống, chỉ thấy nguyên bản Linh Lực tuôn động, kim quang long lánh kim quang lúc này đã hoàn toàn bị đậm kim sắc thay thế, nguyên bản không lồ kim quang lúc này tựa hồ đã trở thành một cái hình tròn phá vỡ hai nửa vô trũng. Trung bày tại hai bên.

Vũ Hằng nhìn nhìn chính mình trong lòng ngực tiểu Kim Long, nghĩ thầm "Tiểu gia hỏa này chính là từ nơi này kim quang bên trong áp ra a! Nguyên lai này tất cả to lớn kim quang chỉ là một cái vô trũng! Chỉ là vì cái gì lúc trước Nguyên Anh tinh phách vì cái gì không có hiện dấu này?

Vũ Hằng nghĩ mãi mà không rõ sự tình kỳ thật chính là Nguyên Anh tinh phách phiên muộn địa phương, ngày đó hắn cướp được như thế bảo vật, tuy cũng nhỏ máu nhận chủ, thế nhưng kim quang chính mình lại là như thế nào đều luyện hóa không được, vì vậy chỉ có thể nhìn tràn đầy bảo tàng lại chỉ có thể trông mà thèm! Tuy chính mình Linh Lực phong phú, thế nhưng tựa hồ luyện hóa bảo vật này còn cần những vật khác tới hành động chất xúc tác, chỉ là chính mình lại bị người bao vây chặn đánh, truy sát thành Nguyên Anh hình thái còn sót lại tại đây đồ bàn ở trong.

Vốn cho là tùy tiện tìm cổ thân thể thay thế chính mình trọng sinh, kết quả nhưng vẫn không thể như nguyện, thẳng đến gặp được Vũ Hằng, không nghĩ tới chính mình ăn trọng giả không thành còn mất năm gạo, ngược lại đem cái mạng nhỏ của mình vứt bỏ! Quả thật đến chết đều là phiên muộn đến cực điểm!

Vũ Hằng đem kim sắc Tiểu Long tùy tiện ước lượng tại trong ngực của mình, sau đó tại Động Thiên điểm giữa mờ Động Thiên mặt bàn.

Vũ Hằng chỉ là phỏng đoán đến Kim Long là chân chính Linh Thú, chỉ là này xác nhận một khắc hay là hơi có chút mê muội. Rốt cuộc mặt bàn phía trên biểu hiện chính là Tiên Thiên vàng ròng còn nhỏ Kim Long.

Tuy cụ thể nói không rõ ràng cấp bậc của bọn hắn chi phân, thế nhưng Vũ Hằng lại là tương đối rõ ràng Tiên Thiên đại biểu thiên phú, vàng ròng thuộc tính đại biểu Linh Thú này thuộc tính, thế nhưng Linh Thú ít nhiều đều sẽ là trộn lẫn một ít tạp chất tồn tại, rốt cuộc huyết mạch không có khả năng vẫn luôn là một loại có thể tuyệt đối thuần khiết, thế nhưng này tiểu Kim Long dĩ nhiên là thuần túy huyết mạch.

Vũ Hằng xác định không được bọn họ có bao nhiêu tiềm lực, cũng không xác định này tiểu Kim Long khi còn nhỏ kỳ cũng ngay tại lúc này có nhiều thực lực, từ bọn họ lúc trước va chạm xem ra, Vũ Hằng e rằng cùng chân chính lực tiểu Kim Long chống lại. Tuy Vũ Hằng cảm thấy không thể chống lại tiểu Kim Long có chút lạ kỳ quái, nhưng lại không thể không thừa nhận chuyện như vậy thực.

Vũ Hằng nhìn nhìn nếu muốn muốn chui ra đầu tiểu Kim Long, thủ chương nhẹ nhàng vỗ vỗ tiểu Kim Long cái đầu nhỏ, sau đó nói "Được rồi, người giầu kỹ, chúng ta phải về nhà! Cũng không biết áo ta xuất ra đã bao lâu, chúng ta cần phải trở về!"

Tiểu Kim Long tựa hồ là nghe hiểu đồng dạng, cũng không hề làm âm ỉ, sau đó Vũ Hằng chính là thối lui ra khỏi Động Thiên, mang theo tiểu Kim Long hướng Hắc Vũ Viện mà đi!

Sâm Lâm Chi bên trong, một đạo thân ảnh nổ bắn ra, trong không khí lưu lại một đạo đạo tàn ảnh.

Mà này đạo thân ảnh tự nhiên chính là xuất quan Vũ Hằng. Vũ Hằng tu luyện mười ngày có thừa, vốn chỉ là cho rằng luyện hóa một cái Linh Bảo tuy phiền toái lại cũng sẽ không hao phí thật lâu, vì vậy Vũ Hằng đi ra ngoài thời điểm cũng không có như thế nào an bài trong trang sự vật!

Không nghĩ tới này luyện hóa Linh Bảo trong đó, vậy mà sẽ sanh ra như vậy biến cố, đầu tiên là xuất ra một cái không biết lai lịch gì tàn phá Nguyên Anh tinh phách muốn tới cướp đoạt nhục thể của mình, không có vừa giải quyết xong kia cái phiền toái, đây cũng đến làm cho chính mình toàn bộ Linh Lực rút vào, kết quả áp ra đến như vậy cái Tiểu Long, hơn nữa mở miệng gọi mẹ! Thế nhưng là đem mình hồn đều dọa đã bay!

Bất quá tuy nói những cái này chi tiết mọc lan tràn, thế nhưng rốt cuộc xem như đều hữu kinh vô hiểm đi qua. Hơn nữa chính mình còn thu hoạch được như vậy một mảnh tiểu Kim Long, tuy không biết cụ thể thực lực, tuy nhiên lại cũng tuyệt đối là một cái hảo tay chân, như vậy Tiểu Linh thú, hơn nữa chính mình tuy bỏ ra điểm Linh Lực cùng nguy hiểm, thế nhưng như vậy cấp Linh Thú khác Như vậy có được phương pháp quả thật cùng nhất được đồng dạng.

Vũ Hằng nội tâm như vậy nghĩ đến, thân hình không khỏi lại là nhanh đến thúc dục đi lên.

Nguyên bản trung thực dừng lại ở Vũ Hằng trong lòng tiểu Kim Long tựa hồ có thể cảm nhận được Vũ Hằng ngách quy tâm giống như mũi tên! Tựa hồ có chút ghét bỏ nói "Chậm hơn!"

Vũ Hằng về mặt hắc tuyến, gõ tiểu Kim Long đầu, hung hung hăn nói "Người cho ta thành thật một chút, có bản lĩnh người chạy nhanh hơn cho ta xem một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Sát ý

Vũ Hằng cho rằng nguyên bản chính mình nói gì nghĩ, tiểu Kim Long Hội ngoan ngoãn trở về, thế nhưng không nghĩ tới tiểu Kim Long tựa hồ rất là khinh thường nói "Chạy bỏ chạy! Người ngồi ở trên người ta chỉ đường, ta tới bay đi!" Bắt đầu miệng một cái ba ba tiểu Kim Long tựa hồ đối với Vũ Hằng có chút bất mãn, bởi vậy đánh bạc khí đích cũng không chịu lại gọi ba ba.

Vũ Hằng cho tiểu Kim Long một cái liếc mắt, nói "Tốt! Nếu người chạy không nhanh, Người về sau liền không muốn gọi ba ba của ta!"

"Tiểu Kim Long ánh mắt ưu thương lần nữa nhìn thoáng qua Vũ Hằng, quát cường một câu cũng không chịu nói, hiển nhiên ít nhiều bởi vì Vũ Hằng những lời này thậm chí có chút bị thương!"

Vũ Hằng không nghĩ tới tiểu Kim Long như vậy thủy tinh tâm, không khỏi nhìn nhìn tiểu Kim Long nhẹ giọng bật cười lên!

Tiểu Kim Long tựa hồ có chút bất mãn rống lên hai tiếng, rừng rậm rất nhiều Linh Thú tại bởi vì tiểu Kim Long khí tức cùng gào to đều là sợ tới mức đại khí không dám ra, nhao nhao rời xa nơi đây, trốn vào sào huyệt của mình bên trong.

Vũ Hằng nhẹ nhàng vuốt ve một chút tiểu Kim Long, tựa hồ xem như an ủi sinh khí đích tiểu Kim Long, sau đó trêu chọc nói "Tức giận sao? chết cười ba ba á!"

Tiểu Kim Long bởi vì lời của Vũ Hằng, tâm tình tựa hồ hơi hơi hóa giải một chút, sau đó đem Vũ Hằng nhẹ nhàng dùng cái đuôi ném lên thân thể của mình, mà nguyên bản như con rắn nhỏ tiểu Kim Long lúc này thân hình cũng là biến lớn hơn rất nhiều, chiều cao mười trượng, rốt cục có một chút long bộ dáng.

Vũ Hằng không nghĩ tới tiểu Kim Long vẫn còn có loại này năng lực, trong chớp mắt cũng đứng nó lau mắt mà nhìn lên.

Tiểu Kim Long từ từ phun ra hai chữ "Chỉ đường!"

Vũ Hằng khẽ cười một cái, sau đó đem Hằng Vũ Viện vị trí dùng Linh Lực vẽ ra một bộ lộ tuyến đồ truyền đi cho tiểu Kim Long.

Tiểu Kim Long cũng liền không nói thêm gì nữa, thân ảnh vèo một tiếng chính là bay ra ngoài.

Vũ Hằng vốn cho là tiểu Kim Long độ đích xác nhanh, thế nhưng cũng chỉ là so với chính mình phi hành độ hơi hơi nhanh một chút như vậy. Thế nhưng chân chính thử mới biết được tiểu Kim Long một chút nói dối cũng không có nói, thậm chí cũng không có một chút xiu khoa trương.

Tiểu Kim Long độ để cho nguyên bản quay về Hằng Vũ Viện cần không được thời gian một ngày trong chớp mắt rút ngắn đến chỉ có một tiếng đồng hồ. Vũ Hằng thậm chí đang trên đường trở về chỉ có thể cảm nhận được suu suu tiếng gió, cái khác không có cái gì chú ý tới, rất nhiều phong cảnh cùng nhân vật chính là như thời gian đồng dạng, trong nháy mắt đã gần đến không thấy.

Tiểu Kim Long rất nhanh liền đem Vũ Hằng đặt ở Hằng Vũ Viện trang viên cổng môn, mà chính mình lại biến thành con rắn nhỏ bộ dáng trốn vào trong lòng Vũ Hằng ngủ nướng, sau đó một câu cũng không nói với Vũ Hằng.

Vũ Hằng cười cười, cũng không để ý tới nữa. Không nghĩ tới tình hình lớn như vậy!

Chỉ là trên mặt tiểu ý còn chưa đình chỉ, Vũ Hằng chính là cảm giác được tựa hồ Hằng Vũ Viện không thích hợp! Hằng Vũ Viện bên trong vậy mà xuất hiện một cỗ rất mạnh khí tức! Mà chính mình còn có thể cảm nhận được, có một cỗ khí tức vô cùng yếu ớt, mà này đạo khí tức chính mình tương đối quen thuộc, người kia đương nhiên đó là Lâm Đông khí tức!

Vũ Hằng mặt triệt để âm trầm xuống! Vậy mà không người nào dám tới Hằng Vũ Viện gây chuyện!

Nguyên bản nằm ở Vũ Hằng trong lòng tiểu Kim Long tựa hồ là cảm nhận được Vũ Hằng phẫn nộ, vì vậy ngẩng đầu tựa hồ lo lắng nhìn nhìn Vũ Hằng, nói "Rất mạnh. Ngay cả ta bây giờ trạng thái cũng đánh không lại, bất quá, ta muốn mang người chạy trốn vẫn có thể được!"

Vũ Hằng biết tiểu Kim Long nói là có ý gì, đạo kia khí tức xác thực vô cùng mạnh mẽ. Hơn nữa tại đây Bạch phủ nội thành, chính mình còn chưa bao giờ gặp được nhìn thấy qua người này!

Đến cùng là người nào muốn lần vào ta chuyện Hằng Vũ Viện đâu này? Vũ Hằng âm thầm nghĩ đến, đồng thời cũng hoàn toàn thu liễm khí tức của mình, sau đó đem chính mình Linh Lực bao vây lấy một tia tâm thần, chậm rãi chìm vào trên mặt đất, từ từ cảm giác Hằng Vũ Viện đến cùng đã sinh cái gì.

Vũ Hằng một chút quét mắt Hằng Vũ Viện bên trong hết thấy, chỉ thấy lúc này Hằng Vũ Viện nội tướng Khí động bừa bộn, hơn nữa nguyên bản cũng là nhân viên phân phối chính tề trong nội viện, lúc này liền một cái người đều là chưa từng nhìn thấy. Vũ Hằng tiếp tục mở rộng cảm giác phạm vi. Theo cô này khí tức một mực cảm giác đến hằng Vô giáo trận chính mình chuyên môn chế định tu luyện tràng. Chỉ là cùng ngày bình thường vô đài người ở thừa thốt đối với tất, lúc này vô đài lại là hội tụ khá nhiều người.

Vũ Hằng tuy không nhận ra những người này, nhưng lại nhận thức kia cái đứng ở kia cái toàn thân tán lầy uy hơn kém lão nhân bên cạnh phụ nhân. Nữ nhân kia đương nhiên đó là Bạch Hàn Chương lão bà. Ngày đó chính là nàng bóp nát của Bạch gia tổ tiên linh hồn mảnh vỡ, không nghĩ tới Bạch Gia lão bắt từ này thật sự hội trở về!

Mà giờ khắc này Lâm Đông tại trên giáo trường, toàn thân hiển máu chảy ròng, tuy không biết đến cùng đã sinh cái gì, nhưng là từ khí tức cảm giác, Lâm Đông khí tức đã tương đối yếu ớt. Nếu như mình không còn cứu hãn chỉ sợ hãn hãn phải chết không thể nghi ngờ!

Kia cái ở thượng vị lão già, hiển nhiên chính là của Bạch gia tổ tiên, nguyên bản những cái kia bị đầu bại Bạch gia tộc người lại khôi phục dĩ vãng ngạo mạn, bọn họ đem Hằng Vũ Viện bên trong tất cả hạ nhân đều là tập trung tụ tập ở một bên, tuy cũng không có hiển nhiên làm mấy thứ gì đó, nhưng nhìn những cái kia trông coi bọn họ Bạch gia tộc người, ra tay không có chút nào một chút nương tay!

Vũ Hằng nội tâm nhìn không khỏi có chút tức giận, vì vậy nguyên bản che dấu vô cùng tốt Linh Lực cảm giác trong chớp mắt xuất hiện một điểm ba động. Chính là điểm này ba động làm cho nguyên bản nhắm mắt dưỡng thần tên lão già kia lại lần nữa mở hai mắt ra, hãn mắt bốc lên tinh quang, nhìn nhìn Vũ Hằng Linh Lực cảm giác địa phương, giờ tay chính là một đạo Linh Lực tầm lựa bắn thẳng mà ra "Hừ, nơi nào đến con chuột nhắt, hôm nay ta Bạch Gia thanh lý cừu nhân, mặc kệ quan hệ đều tốt nhất rồi đi, nếu như là Vũ Hằng kia ranh con, tốt nhất chính mình dâng đầu người! Bằng không đừng trách lão phu không khách khí!"

Vũ Hằng Linh Lực cảm giác nhanh chóng lui lại, tại tầm lựa đánh trúng lúc trước trong chớp mắt rút lui khỏi, hiềm hiềm tránh qua, tránh né kia Bạch Gia lão tổ tầm lựa công kích. Hiển nhiên lão già này tự nhiên chính là lúc trước cách tông Bạch Gia tổ tiên Bạch Nguyên!

"Ồ, thậm chí có chút môn đạo, đáng tiếc người gặp lão phu!" Bạch Nguyên thấy chính mình Linh Lực tầm lựa vậy mà thất bại, không khỏi lấy làm kinh hãi, bất quá dù là như thế, cũng chỉ là hơi có chút giật mình mà thôi.

Bạch Nguyên giật mình về sau sau đó cả người dùng Linh Lực bao vây lấy thanh âm của mình khuếch tán ra ngoài "Tiểu tử, người hãn phải là kia giết đi ta chất trai Bạch Hàn Chương Vũ Hằng a! Như là đã trở về, cần gì phải đầu đầu lộ đuôi đầu này? Mặc dù người giấu đi, lão phu cũng đồng dạng có thể đem người như tóm, con chuột đồng dạng bắt được. Đã như vậy, hà tất để cho người tiểu đồng bọn gọi Lâm Đông tiểu tử vì người uống đưa tánh mạng đầu này?"

Vũ Hằng nguyên bản ý định đánh lên cứu đi Lâm Đông, chỉ là không có nghĩ vậy Bạch Nguyên vậy mà như thế không biết xấu hổ, dùng Lâm Đông tính danh uy hiếp chính mình.

Lâm Đông vì chính mình làm chính mình như thế nào không rõ, chỉ sợ hãn hiện tại khí tức uể oải cũng là lão bắt từ này ở dưới hung ác tay, chỉ là chính mình từ hãn vừa mới kia một đạo tầm lựa công kích chính là cảm nhận được, người này tuyệt đối không đơn giản, e rằng đã là hàng thật giá thật Nguyên Anh Kỳ cao thủ. Chính mình lấy Kim Đan sơ kỳ thực lực nếu như là Kim Đan Hậu Kỳ còn có thể thử một lần, thế nhưng Nguyên Anh Kỳ xác thực một chút nắm chắc đều là chưa từng có! Bất quá dù vậy, Lâm Đông, mình cũng nhất định phải cứu ra! Chỉ là phải như thế nào đi cứu đầu này?

Vũ Hằng sắc mặt âm trầm trầm tư nói, trong đầu tại trong thời gian thật ngắn chính là đối với ra vô số loại khả năng.

Vũ Hằng tâm tình tối tăm phiền muộn, không nghĩ tới ngày đó không có giết chết nữ nhân này ngược lại là tay mình mềm nhũn! Nếu là ngày đó trầm thảo trừ căn, hôm nay có lẽ cũng sẽ không có như vậy không thể phá kết quả!

Chỉ là hối hận cũng đã muộn rồi! Lúc này Lâm Đông đã đang tu luyện buổi diễn tràn đầy nguy cơ. Vũ Hằng phải ra mặt mới được! Không chỉ muốn đem Lâm Đông cứu ra, người của Hằng Vũ Viện mình cũng nếu có thể cứu ra đều muốn cứu ra, bằng không chính mình vất vả khổ cực tính gộp lại lên uy tín liền triệt để hủy hoại chỉ trong chớp lát!

"Tiểu Kim Long, người đoán chừng mình tại kia cái tay của lão bắt từ trên có thể kiên trì tới trình độ nào?" Vũ Hằng tính toán về sau vẫn đạo trình trọng vẫn đạo trong lòng tiểu Kim Long.

"Đánh thì đánh bất quá, chỉ là hãn cũng đừng hòng khiến cho ta mất mạng. Thế nhưng nhất định sẽ là hãn chiếm thượng phong, bởi vì hãn đã đạt đến Nguyên Anh viên mãn, mà ta chỉ là vừa vặn lột xác, cũng chính là nhân loại các người nguyên anh sơ kỳ, tuy thân thể của Linh Thủ cường độ muốn chiếm ưu thế, thế nhưng tại Nguyên Anh Kỳ bắt đầu thật thể mỗi đề thăng một chút cũng hội nghiền ép lúc trước thực lực. Quy tắc này đều là áp dụng, thế nhưng ta thuộc tính cùng huyết mạch còn có Linh Lực tinh khiết tự nhiên lại hơi hơi nhiều! Chỉ có thể nói mang các người có mấy người chạy trốn đó là tuyệt đối không thành vấn đề!" Tiểu Kim Long thấy Vũ Hằng trình trọng lên vì vậy cũng không hề tùy hứng, chỉ tiết nói.

"Hào, đã đủ rồi! Giúp ta chuyện, tiểu Kim Long, ngươi giúp ta ngăn cản một hồi lão bất tử đó, ta đi cứu ra kia cái trên mặt đất sẽ chết người, ngươi liền lập tức chở hai người chúng ta thoát đi nơi này! Hôm nay chỉ cứu ta sẽ nhớ rõ được!" Vũ Hằng có chút quyết nhiên nói.

"Không thành vấn đề, ba ba, ngươi cứ việc yên tâm!" Tiểu Kim Long tựa hồ có thể cảm thụ được kia cái nằm ở địa phương người đối với Vũ Hằng ba ba mà nói vẫn là tương đối trọng yếu, mà ba ba muốn bảo vệ người, cũng tự nhiên là tiểu Kim Long muốn bảo vệ người!

"Hào!" Vậy ngươi trước giấu ở ta trong lòng, loại ta ám chỉ ngươi lại ra tay!" Vũ Hằng đơn giản an bài đến.

Tiểu Kim Long gật chính mình cái đầu nhỏ, sau đó nghe lời giấu vào Vũ Hằng trong lòng.

"Hừ, ngươi thân là Nguyên Anh cường giả, vậy mà những tay thế tục sự tình! Nếu là loại này tin tức truyền ra, không biết ngươi Nguyên Anh này cường giả còn có thể còn sống tại Đại La này trên thế giới không được?" Vũ Hằng thân hình khẽ động, sau đó liền xuất hiện ở häng võ trên giáo trường, hắn đứng bên người Lâm Đông, sau đó nhẹ nhàng vắn đạo "Ngươi còn có thể kiên trì một hồi sao? Lâm Đông."

"Vũ Hằng, ngươi đi mau! Nhớ rõ về sau báo thù cho ta là được rồi! Ngươi đánh không lại hắn được!" Lâm Đông đang nghe Vũ Hằng thanh âm về sau chính là dị thường lo lắng thúc giục nói.

"Ngươi yên tâm đi! Kiên trì một hồi!" Vũ Hằng nhìn Lâm Đông còn hơi hơi có thể kiểm tra, vì vậy liền cũng buông xuống một lòng, sau đó nhẹ nhàng đứng dậy, ánh mắt lặng lẽ nhìn về phía kia ở vị Bạch Gia lão tổ!

Vũ Hằng thân hình như một bả sắp ra khỏi võ kiếm, vừa mới, người bên ngoài có lẽ biết cũng không nhiều, thế nhưng đã tiến nhập tu luyện hàng ngũ Tu Luyện Giả đều là mình bạch, một khi tiến nhập Tu Luyện Giả chỉ cảnh, chính là không thể lại cầm tay thế tục sự tình, mà Bạch Gia này tổ tiên hiển nhiên chính là có vì này yêu cầu!

"Quả nhiên là cái thông minh tiểu tử! Đáng tiếc ta mặc dù những tay việc này, cũng sẽ không bởi vì ngươi chỉ từ có người sẽ đến hỏi đến được!" Bạch Nguyên nhẹ giọng nói, trong giọng nói tràn đầy mỉa mai. Hiển nhiên Vũ Hằng dụng tâm hắn cũng là biết được. Cho nên cũng không có chút nào tức giận, thế nhưng hắn tuôn động sát ý xác thực càng thêm rõ ràng một chút!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Tiểu Kim Long phát uy

"Hừ, tự nhiên không có ai hỏi đến loại này nhân sự, chỉ là Đại La trong thế giới tất cả khiển trách đều là Thiên Khiển! Nếu ngươi là tham dự, sợ là chạy không thoát Thiên Khiển! Huống chi, là Bạch Hàn Chương muốn giết ta trước đây, ta chỉ là cho tại phản kích, khua tay giết hắn đi, mà của Bạch gia cái khác từng cọng cây ngọn cỏ ta đều là chưa từng động tới mây may, ngươi nhất định phải bốc lên Thiên Khiển làn gió hiểm tới vì đã chết đi không biết bao nhiêu thay tử tôn mạo hiểm sao?" Vũ Hằng nhàn nhạt đáp. tuy trong giọng nói tràn đầy nhượng bộ, thế nhưng lời lại là thẳng tắp chọc trúng Bạch Nguyên chỗ hiểm!

Bạch Nguyên vừa mới tâm tư có chỗ dao động, Vũ Hằng nói mặc dù mình không phải không có suy nghĩ qua, bởi vậy cách tông về sau liền đem bản thân tu vi phong ấn tại Kim Đan Hậu Kỳ tu vi. Tuy thực lực đã xem như không kém, thế nhưng này cùng Nguyên Anh Kỳ đối với tất, thực lực rất cuộc chênh lệch quá xa.

Vốn là hi vọng dùng cái này loại thực lực là được giải quyết tộc nhân chi nguy, không nghĩ tới, mình tại mới vừa vào Hằng Vũ Viện bên trong liền Vũ Hằng mặt cũng không có nhìn thấy dưới tình huống chính là bị một thiếu niên chặn đường, mà thiếu niên này tuy thực lực không mạnh, hiển nhiên vừa mới nhập Kim Đan Kỳ. Chỉ là hắn ương ngạnh trình độ để mình đều là cảm thấy khó chơi.

Thật sự là hòa khí lên đây, bởi vì lại giằng co nữa thật sự là thật không có có mặt! Chính mình cách tông những năm nay, hiển nhiên là bị tộc nhân coi như là làm rạn vỡ tổ tông duy hắn độc tôn, hiện giờ trở về, nếu là liền một cái Niên Khiển tiểu tử cũng không có biện pháp nhanh giải quyết khẳng định làm cho người ta cười đến rụng răng được! Vì vậy liền đem phong ấn cởi bỏ, sau đó lấy thủ đoạn của Nguyên Anh Kỳ, trực tiếp đem tiểu tử kia đánh thành trọng thương!

Hiển nhiên điều này cũng không bài trừ mình quả thật là hạ xuống nặng tay mới đưa đến kia ngoan cường tiểu tử bị thương nặng.

Mà Vũ Hằng hiển nhiên là tại tan rã chính mình kiên trì, làm cho chính mình buông tha cho tộc nhân không quan tâm!

Bạch Nguyên nội tâm vừa mới sản sinh ý nghĩ này về sau chính là trong chớp mắt tỉnh táo lại!"Không nghĩ được tiểu tử này tuổi còn trẻ vậy mà tâm cơ như thế sâu!" Bạch Nguyên nhìn nhìn sân huấn luyện phía trên thẳng tắp đứng vững, tuy đã bị mình bức đến loại này hoàn cảnh hơn nữa không hề có phản

thắng dưới tình huống lại còn có thể bảo trì bình tĩnh, hiển nhiên rất là không tầm thường! Càng trọng yếu hơn là, tiểu tử này rõ ràng nhìn qua cũng liền mười bảy mười tám tuổi, chỉ là cảm tu vì lại là đã đạt đến Kim Đan sơ kỳ!

Thứ tử không có khả năng lưu lại! Bạch Nguyên tại trong lòng ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại, sau đó âm thầm kiên định nói.

Bạch Nguyên mở mắt, nhìn nhìn Vũ Hằng trong ánh mắt sát ý bắn ra mà ra. Hiển nhiên Vũ Hằng cuối cùng nỗ lực cũng hóa thành thổ tro!

Vũ Hằng lẳng lặng nhìn Bạch Nguyên, tuy hấn cũng không xuất thủ, nhưng là mình lại có thể rõ ràng cảm thụ đạo kia Bạch Nguyên chỗ mang cho áp lực của mình! Chính mình tuy thủ đoạn rất nhiều, thế nhưng lần này hiển nhiên tại thực lực tuyệt đối áp chế dưới tình huống, căn bản cũng là không hề có tác dụng!

Vũ Hằng âm thầm điều động lấy trong cơ thể mình tất cả Linh Lực, phòng ngừa lấy Bạch Nguyên ra tay với tự mình.

"Tiểu tử! Ta nghe ta trong tộc bọn tiểu bối nói ngươi tựa hồ có thể luyện chế ra trúc linh dịch cùng năm Nguyên Linh Dịch. Tựa hồ độ tinh khiết có chút không sai đó! Nếu là ngươi có thể thành thành thật thật đem ngươi linh dịch đạt được chi địa báo cho cho ta, có lẽ ta có thể lưu lại ngươi toàn thân đó!" Bạch Nguyên tuy cũng không xuất thủ, lại cũng có thể cảm thụ được Vũ Hằng này quanh thân Linh Lực điều động. Vì vậy tựa hồ có chút mèo đùa giỡn con chuột đối với Vũ Hằng nói.

Vũ Hằng tuyệt đối không nghĩ tới, tuy hấn Bạch Nguyên là vì cứu vớt tộc nhân chi nguy mới ra tay, thế nhưng Vũ Hằng lúc trước theo như lời Thiên Khiển, chính mình làm sao không phải sợ hãi! Tuy bởi vì tu luyện chính mình tuổi tác đã sống mấy trăm năm, thế nhưng là mình cũng có thể rõ ràng cảm nhận được mình nếu là cũng không làm đột phá sợ cũng ngày giờ không nhiều.

Mà nghe tộc nhân nói, tiểu tử này tựa hồ có được lấy không ít nồng độ cũng không thấp linh dịch, tuy trúc linh dịch đối với mình cũng không có bao nhiêu tác dụng, thế nhưng năm Nguyên Linh Dịch đối với mình bây giờ đột phá chỉ dụng vẫn là tương đối có tương trợ. Cho nên nếu là tiểu tử này có thể đem kia đại lượng năm Nguyên Linh Dịch giao cho lời của mình, như vậy chính mình liền có thể thử đột phá Xuất Khiếu Sơ Kỳ.

Nếu là thành công đột phá, chính mình không chỉ sẽ có được càng dài sinh mệnh lực, càng trọng yếu hơn là mình tại thái rõ ràng đại lực Thái Sơn Tông phái ở trong địa vị cũng lên như điều gặp gió! Đến lúc sau có thể đạt được trong tông phái càng nhiều tài nguyên, loại này sức hấp dẫn là tất cả thái rõ ràng đại lực tu luyện người một mực mục tiêu theo đuổi.

Bởi vì Thái Sơn Tông phái tại toàn bộ thái rõ ràng đại lực như là bá chủ tồn tại, chỉ là tông phái ở trong, đẳng cấp có chút nghiêm ngặt. điện chủ phía dưới đặt riêng Tịch Trường Lão viện, ngoại vi Trường Lão Viện. Mà Tịch Trường Lão viện tiêu chuẩn thấp nhất chính là thực lực đạt tới Xuất Khiếu Sơ Kỳ. Thế nhưng hai loại Trường lão đãi ngộ xác thực chênh lệch rất nhiều. Nhất là lấy linh dịch số lượng phân chia rõ ràng nhất.

Mà đệ tử trong tông lại càng là một năm một lần trong tông đệ tử trận đấu, đứng vào Top 10 danh người là được hưởng thụ đẳng cấp cao nhất tài nguyên, với tư cách là trong tông tiềm lực đệ tử tiến hành bồi dưỡng. Mà sau lại tuyển ra một trăm danh đệ tử hưởng thụ trong tông trọng điểm bồi dưỡng, để đem bọn họ bồi dưỡng thành trong tộc trung kiên lực lượng, chuẩn bị tiến nhập ngoại vi Trường Lão Viện. Mà đệ tử còn lại thì là hưởng thụ tầng dưới chót nhất bồi dưỡng tài nguyên. Tất cả Công Pháp, tài nguyên, linh dịch đều là vẹn vẹn đủ dùng dùng mà thôi.

không phải bởi vì Thái Sơn Tông keo kiệt, bởi vì tại toàn bộ thái rõ ràng đại lực phía trên, tất cả tu luyện người đều lại ở chỗ này tiến hành nghiêm khắc nhất sàng lọc tuyển chọn. Mà từ khi Đại La thế giới chi chủ Đông Sơn tự bạo tuy đem sáu vị vị diện chi chủ đánh lui, thế nhưng toàn bộ Đại La thế giới đều là tổn thất thảm trọng, bị lan đến cực kỳ nghiêm trọng.

Từ kia đại chiến, toàn bộ Đại La trong thế giới Linh Lực tựa hồ cũng không có lúc trước nồng đậm, nhất là Linh Lực độ tinh khiết cũng cùng lúc trước chênh lệch quá nhiều, điều này sẽ đưa đến tài nguyên khan hiếm làm cho tất cả tài nguyên đã thành vì tu luyện người tất tranh giành chi vật! Đại La thế giới lại càng là không biết nguyên nhân gì, Linh Lực nồng độ cao la giới tựa hồ như là bị đại trận chỗ phong ấn trở thành một khối đơn độc đại lực, mà muốn đi vào Linh Lực nồng độ càng cao la giới, Thái La đại lực chính là duy nhất qua cửa miệng.

Thế nhưng với tư cách là nhập khẩu thái rõ ràng đại lực tài nguyên tương đối có hạn, thế nhưng dừng mãnh vào Thái La đại lực người lại càng ngày càng nhiều. Tại có nhiều còn hơn là bị thiếu dưới tình huống, tài nguyên tự nhiên là có chút hiếm có. Chỉ bất quá truy cầu càng cao hưởng thụ tài nguyên quyền lợi lại đã trở thành đông đảo tu luyện người mục tiêu.

Chỉ là cạnh tranh quá mức kịch liệt, tu luyện người cũng không phải là không có thử qua đi cái khác đại lực tiến hành tài nguyên thu thập cùng tìm kiếm, thế nhưng thu hoạch lác đác. Hiển nhiên tại địa phương khác còn không bằng tại thái rõ ràng đại lực ở trong tùy tiện tìm một chỗ tu luyện đến nhanh chút!

Mà Bạch Nguyên đang nghe Vũ Hằng có được lấy luyện chế trúc linh dịch cùng năm tin tức về Nguyên Linh Dịch, tự nhiên vô cùng để tâm. Trúc linh dịch tuy không vào được chính mình pháp nhãn, thế nhưng năm Nguyên Linh Dịch lại đối với khuyết thiếu tài nguyên chính mình tương đối có sức hấp dẫn. Như vậy cũng tốt so với một cái một mực nghèo khó người muốn biến giàu có, sau đó đột nhiên có một ngày thấy được vô số Vĩnh Hằng Kim Tệ đồng dạng.

Vũ Hằng lại cũng không biết Bạch Nguyên chân chính ý định. Thế nhưng Bạch Nguyên đã như vậy mà nói, kia có lẽ chính là chính mình cứu ra Hằng Vũ Viện cái khác hạ nhân chỗ để đột phá.

"Ha ha, Bạch lão muốn linh dịch cứ mở miệng, chỉ cần tiểu tử có, cũng có thể cho ngài. Chỉ là ta nghĩ chúng ta bây giờ như vậy lập trường chỉ sợ là có chút không quá phù hợp a?" Vũ Hằng khẽ cười nói.

Bạch Nguyên lại cũng không mải trướng "Tiểu tử, hiện tại không phải ngươi có thể mặc cả, mà là ngươi rút cuộc muốn không muốn ngoan ngoãn đem tất cả linh dịch giao ra đây, sau đó đem thu hoạch linh dịch con đường báo cho cho ta!"

"Bạch lão, không nên gấp gáp, nguoi xem ta này bị ngài giết mình hử, trong đầu đều là rối loạn, hơn nữa nhìn lấy nhiều người như vậy thăm hề hề bộ dáng lại càng là sợ hãi, nếu không nguoi xem trước tiên đem những hạ nhân kia đều là thả a, rồi cuộc bọn họ cũng không có cái Linh Lực gì, đều là người bình thường, chịu không được bị hù, hơn nữa chỉ cần thả bọn họ, ta nghĩ mặc dù ngài thật sự ra tay với ta, sợ là cũng sẽ không chịu cái Thiên Khiển gì, Rồi cuộc ta cũng là tu luyện nguoi! Nguoi xem ta nói đúng không?" Vũ Hằng tiếp tục nói.

Bạch Nguyên đầu óc nhanh chóng suy nghĩ một chút, Vũ Hằng nói cũng không phải là không có đạo lý, chính mình nguyên bản liền lo lắng sẽ gặp Thiên Khiển, kể từ đó, chỉ cần Vũ Hằng vừa chết, những người khác đối với Bạch Gia mà nói cũng không tạo nên bao nhiêu sóng gió. Vì vậy Bạch Nguyên gật đầu trầm giọng nói "Bạch Gia đệ tử, thả những hạ nhân kia để cho bọn họ đi!"

Bạch Gia đệ tử vốn là duy Bạch Nguyên chi mệnh là tử, nếu như Bạch Nguyên, tự nhiên cũng không có cái gì nguoi nói cái gì. Vì vậy Hằng Vũ Viện tất cả một đám hạ nhân chính là bị thả ra hằng vô trang viên.

Vũ Hằng nhìn nhìn tất cả mọi người là đã thành công bị thả, âm thầm thở ra một hơi!

"Tiểu tử, đó của nguoi chút hạ nhân ta cũng đã làm cho nguoi thả, nên là nguoi thực hiện hứa hẹn a!" Bạch Nguyên thật sự có chút không kiên nhẫn mà hỏi.

"Ha ha, nhớ nguoi thân là Bạch Gia tổ tiên, không nghĩ tới giống như Bạch Hàn Chương như thế không biết xấu hổ, chỉ là Bạch Hàn Chương còn biết âm thầm cướp đoạt, yếu điểm thể diện, mà nguoi hoàn toàn chính là hào lấy cướp đoạt! Nguoi cho rằng ta hội đem linh dịch cho nguoi!" Vũ Hằng cùng Bạch Nguyên diễn thời gian dài như vậy đùa giỡn, tự nhiên cũng là có chút không kiên nhẫn, vì vậy trực tiếp ngả bài!

"Tiểu tử, dám đùa ta!" Bạch Nguyên bời vì lời của Vũ Hằng tức giận đến hai mắt màu đỏ tươi, hấn cây vốn không nghĩ tới mình tuyệt đối dưới thực lực, Vũ Hằng lại vẫn dám như thế lớn lối! "Vậy ta liền đem nguoi giết, cũng không tin nguoi giấu túi ở trong hội không có vật của ta muốn!" Bạch Nguyên cũng là một người rất nhân vật, tại nhìn thấy Vũ Hằng như thế trêu đùa chính mình, chính là không chút nào nói nhảm trực tiếp thân hình tuôn động, Linh Lực thất Lý luyện trực tiếp là hướng về Vũ Hằng mà đi.

Vũ Hằng ánh mắt ngưng trọng, không nghĩ tới Bạch Nguyên này vậy mà vừa lên tới liền không có chút nào lưu thủ. Linh Lực này tầm lựa mặc dù không có bất kỳ sức tương đương, thế nhưng thật là hàng thật giá thật Nguyên Anh Linh Lực ngưng tụ mà thành. mà chính mình chỉ là xa xa cảm thụ, đều là biết, lấy chính mình thực lực bây giờ, cho dù là dốc toàn lực, Chỉ sợ cũng tiếp không dưới Linh Lực này tầm lựa công kích.

"Tiểu Kim Long, được xem nguoi rồi, ta đi cứu Lâm Đông, chúng ta lập tức rút lui khỏi!" Vũ Hằng tâm niệm truyền âm cho tiểu Kim Long nói.

"Yên tâm đi, ba ba!" Tiểu Kim Long lắc lắc cái đuôi, sau đó đáp.

Lập tức chính là hóa thân thành thành một đạo ước chừng mười trượng chiều dài Kim Long, xuất một hồi gào thét thanh âm, sau đó liền mở ra miệng rộng, trong chớp mắt chính là có vô số Linh Lực lốc xoáy tuôn ra, ở trước người Kim Long hình thành kim quang long lánh, Linh Lực tầm chắn.

Tiểu Kim Long vừa lên tới không có áp dụng cứng đối cứng đối đầu, mà là trực tiếp lựa chọn phòng thủ.

Mà Bạch Nguyên hiển nhiên là không có dự kiến đến sẽ xuất hiện như vậy cái quái vật khổng lồ, thế nhưng đợi đến thấy rõ ràng Kim Long, trên mặt dĩ nhiên là tràn đầy kinh hi "thật sự là Thiên Hữu ta Bạch Nguyên! Không nghĩ tới là mảnh còn nhỏ Kim Long! Ha ha ha, chỉ cần đem nguoi bắt lại, ta mặc dù không làm đột phá, cũng sẽ trở thành trong tông Tịch Trường Lão viện một thành viên! Đến lúc sau toàn tông tài nguyên, còn lo lắng cho mình không thể thuận lợi đột phá sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Quả nhiên không đồng nhất

Vốn là muốn giết Vũ Hằng Bạch Nguyên, lúc này hoàn toàn không để mắt đến Vũ Hằng, trong đầu toàn bộ đều như thế nào muốn thuận phục thu này Kim Long vì Linh Thú. bởi vì Bạch Nguyên tự phụ tin tưởng, chỉ cần thu phục Kim Long này, nho nhỏ một cái Vũ Hằng, chính là lên trời xuống đất mình cũng sẽ đem hắn bắt được.

Mà sau đó Linh Lực tầm lựa chính là cùng tiểu Kim Long thiết trí phòng hộ tuần đưng đưng vào nhau. Va chạm xuất một tiếng vang thật lớn, trong chớp mắt do va chạm chỉ địa hướng xung quanh tán lấy cuộn cuộn khói đặc.

Mà Vũ Hằng tại khai báo tiểu Kim Long về sau chính là thân hình nổ bắn ra đến Lâm Đông bên cạnh, sau đó rất lưu thủ thi triển ra Linh Lực, đem thủ vệ

tại Lâm Đông xung quanh Bạch gia tộc người nhất nhất toàn bộ trọng thương. Tùy cơ đối với tiểu Kim Long nói "Đi!"

Tiểu Kim Long nguyên bản cũng chỉ là ngăn trở một chút Bạch Nguyên, mà giờ khắc này cả hai Linh Lực va chạm, thừa dịp khói đặc, tiểu Kim Long nhanh chóng phi đến Vũ Hằng bên cạnh, Vũ Hằng ôm lấy Lâm Đông trực tiếp ngồi trên tiểu Kim Long trên lưng, tiểu Kim Long ngẩng đầu đối với Bạch Nguyên nơi ở, liên tiếp phun ra sáu đạo Linh Lực chi tiễn.

Bạch Nguyên hiện tiểu Kim Long muốn chạy trốn gấp thời đợi chính là mong muốn đuổi theo, chỉ là không nghĩ tới Kim Long vậy mà sẽ ở chạy trốn thời điểm thả ra Linh Lực chi tiễn, tuy rõ ràng Kim Long này thực lực không bằng chính mình, thế nhưng không biết vì sao, Kim Long này Linh Lực vô cùng ngoan cố, Linh Lực này chi tiễn tuy không làm gì được được từ mình, nhưng là vừa vặn ngăn trở chính mình!

"Này lão bất tử, hôm nay chi cừu, ta Vũ Hằng ngày khác ôn hòa gấp trăm lần hoàn trả!" Vũ Hằng nhìn nhìn dần dần rời xa Hằng Vũ Viện, dùng Linh Lực bao trùm lấy thanh âm truyền tống ra! Tuy Vũ Hằng lựa chọn chạy trốn, tuy cực kỳ chật vật, thế nhưng này kiên định thanh âm vậy mà làm cho Bạch Nguyên phản lưng mơ hồ hân!

"Đều là một đám phế vật! Nhiều người như vậy vậy mà liền Vũ Hằng đều là ngăn không được!" Bạch Nguyên con mắt đỏ bừng nhìn nhìn bị Vũ Hằng trong nháy mắt đánh thành trọng thương Bạch gia tộc người, tức giận nói. Chính mình vậy mà trở mắt nhìn kia tiểu Kim Long chạy trốn! Tuy không biết Kim Long này ra sao loại Linh Thú, thế nhưng tại Đại La thế giới chỉ cần Linh Thú cùng long dính vào biên đều là tuyệt đối đứng ở đỉnh phong nhân vật!

Mà long lại càng là ở đâu chính mình không có tiến nhập tư cách la giới ở trong. truyền thuyết long là xưa nhất một loại Linh Thú chủng tộc, là vì Linh Thú chi vương. Không nghĩ tới tại Tiểu Tiểu này Bạch Minh đế quốc thậm chí có loại này Linh Thú tồn tại, điều này có thể không tâm động, không đó mất đầu này? Sợ sẽ là Thái Sơn Tông phái điện chủ đều là vô pháp chống cự này hấp dẫn a!

"Thình lảo tở bốt giận! Ta cái này an bài tộc nhân đi tìm lấy Vũ Hằng bóng dáng." Bạch Hàn Chương lão bà hạ thấp người nói.

"Đi, chạy nhanh! Nếu là tìm không được Vũ Hằng, các người cũng không muốn tới gặp ta! Hừ!" Bạch Nguyên tức giận nói, lập tức vung cho phu nhân một đạo linh bài "Có tin tức báo về sau cho ta biết!" Nói xong, cũng không tại nói thêm cái gì, thân hình cuồng động, nháy mắt sau đó đã biến mất, hiển nhiên hẳn là đuổi theo Vũ Hằng bọn họ đi.

"Tiểu Kim Long, người có thể kiên trì bao lâu?" Vũ Hằng cảm nhận được tiểu Kim Long tựa hồ bay tương đối mỏi mệt, hiển nhiên lúc trước ngăn trở Bạch Nguyên, nó tiêu hao không ít.

"Ba ba, ta không sao, chúng ta trước tìm một chỗ trốn một chút đi, ta có thể cảm nhận được, kia Bạch lão đầu khí tức, tựa hồ vẫn luôn không có thoát ly cảm giác của hân phạm vi, nếu chỉ có vậy, chúng ta lại muốn đối mặt một hồi ác chiến." Tiểu Kim Long tựa hồ có chút lo lắng nhìn một chút phía sau, tuy Bạch Nguyên khí tức vẫn luôn như có như không, thế nhưng hẳn nhưng vẫn không có mất dấu. Chỉ là không biết vì sao.

"Cũng tốt, vậy người tìm sơn động, chúng ta hạ xuống, sau đó một chỗ trốn Động Thiên bên trong a." Vũ Hằng suy tư một chút, tán đồng nói. Lâm Đông mặc dù là chính mình cứu, thế nhưng là hẳn đối với lòng trung thành của mình, cũng đủ để chính mình đem bí mật của mình bại lộ cho hắn, rốt cuộc lúc này đã không có biện pháp giải quyết tốt hơn.

Tiểu Kim Long gật gật đầu, lần nữa tăng nhanh độ. Rốt cục tại Bạch Minh đế quốc bên cạnh Huyền Cảnh Sâm Lâm trong tìm được một chỗ bí mật sơn động. vì vậy tiểu Kim Long mang theo Vũ Hằng cùng Lâm Đông nhanh chóng rơi xuống suy sụp.

Vũ Hằng nhìn nhìn trọng thương đã hôn mê bất tỉnh Lâm Đông. Sau đó mang theo đã khôi phục mini dáng người tiểu Kim Long tiến nhập Động Thiên ở trong!

"Hả? Như thế nào ấn ký cảm ứng biến mất không thấy đâu này?" lúc này Nguyên bản vẫn còn ở truy đuổi Bạch Nguyên đột nhiên vô pháp cảm ứng được mình tại trên người Lâm Đông lưu lại Linh Lực ấn ký.

"Chẳng lẽ bị lau đi sao?" Bạch Nguyên vẻ mặt âm trầm nhíu mày nghĩ thầm "Hắn là không thể nào, chính mình Nguyên Anh viên mãn thực lực, mặc dù chỉ là một đạo Linh Lực ấn ký, thế nhưng muốn lau đi lại cũng tuyệt đối không phải dễ dàng như vậy. Hội không phải chỉ là để trở nên yếu đi, mình mới lại đột nhiên cảm ứng không được đâu này?"

Bạch Nguyên nghĩ như vậy, vì vậy thân hình đình chỉ xuống. Sau đó bình ổn tinh thần tâm niệm thi triển ra, tinh tế cảm ứng đến mỗi một mảnh không gian Linh Lực biến hóa, hiển nhiên, chính mình Linh Lực ấn ký thật sự không cảm giác được!

Bạch Nguyên bởi vì vậy sự thật xác định về mặt âm trầm, "Tiểu tử, đừng để cho ta tìm đến ngươi, bằng không ta định đem ngươi băm thành vạn đoạn! Chính là đào ba thước đất ta cũng phải đem các người tìm đến!" Tuy không thể cảm nhận được Vũ Hằng đám người vị trí cụ thể, thế nhưng Bạch Nguyên nhìn nhìn hoàn cảnh chung quanh, hiển nhiên Vũ Hằng bọn họ tựa hồ phải tìm một cái yên lặng chỗ trốn lên. Bạch Nguyên âm thầm quyết định, mặc kệ bao lâu, cũng phải làm cho Bạch gia tộc người đem những địa phương này nhất nhất tỉ mỉ tìm ra!

tại Động Thiên ở trong, Vũ Hằng cẩn thận kiểm tra thương thế của Lâm Đông. Lúc trước bởi vì một mực mệt mỏi chạy thoát thân, chưa kịp nhìn kiểm tra tỉ mỉ.

Vũ Hằng nhìn nhìn huyết nhục mơ hồ Lâm Đông lồng ngực, "Không nghĩ được Bạch Gia này này lão bất tử ra tay ác như vậy độc, Lâm Đông lồng ngực như là sụp đổ đồng dạng, cả người toàn thân là huyết, khí tức đã uế oái tới cực điểm. mà Vũ Hằng thông qua dò xét thân thể của Lâm Đông nội bộ cũng là hiện, thân thể của Lâm Đông bên trong Linh Lực đã hoàn toàn hỗn loạn, mà Lâm Đông kinh mạch lại càng là có chút đã đứt gãy. Nếu như không phải Lâm Đông ý chí kiên định, chỉ sợ lúc này đã là cái người chết rồi.

Bất quá Vũ Hằng cũng rất cục mỉnh bạch vì sao tiểu Kim Long nói như thế nào cũng không thể thoát được Bạch Nguyên tập trung vào, bởi vì thông qua dò xét, Vũ Hằng hiện ở trong cơ thể Lâm Đông vùng đan điền thậm chí có một cỗ Linh Lực, kia Linh Lực rõ ràng không phải Lâm Đông bản thân. Mà kia Linh Lực phía trên quen thuộc cảm giác cũng làm cho được Vũ Hằng minh bạch, kia đương nhiên đó là kia lão bất tử Bạch Nguyên Linh Lực.

Lúc này chính là không muốn cũng biết, sợ là kia Bạch Nguyên đã sớm tại trọng thương Lâm Đông thời điểm, ở trong cơ thể hắn để lại này một đạo ấn ký a!

"Thật sự là hèn hạ!" Vũ Hằng nội tâm mắng thầm.

Lâm Đông lúc này trong thân thể nội thương, có chút nghiêm trọng, nhất là kinh mạch cũng đã đoạn, nguyên bản chính mình Linh Lực cũng không cách nào theo kinh mạch bình thường vận chuyển, hóa thành vật vô chủ, ở trong cơ thể Lâm Đông tán loạn. Hiện tại chính là cho Lâm Đông bổ sung Linh Lực, chỉ sợ sẽ tăng thêm thương thế của hắn. Việc cấp bách liền đem kinh mạch chữa trị hảo, sau đó lại đưa hắn trong cơ thể Linh Lực cho vuốt thuận mới được.

Vũ Hằng thối lui ra khỏi dò xét, sau đó sắc mặt ngưng trọng đối với tiểu Kim Long nói "Chính ngươi đi lĩnh dịch trị bổ sung Linh Lực, chính mình tu luyện khôi phục a, ta e rằng muốn bế quan một đoạn thời gian, tương trợ Lâm Đông chữa trị kinh mạch. E rằng hội cách một đoạn thời gian rất dài không thể chơi với ngươi, ngươi liền mình tại Động Thiên bên trong chơi a!" Vũ Hằng nói rõ lấy tiểu Kim Long nói.

Tiểu Kim Long nhìn nhìn trọng thương Lâm Đông, ưu thương gật gật đầu, tựa hồ rất là không tình nguyện nhưng là vừa không có cách nào. Sau đó bái lễ bái cái đuôi đã nhảy lên đến lĩnh dịch bên cạnh ao.

Vũ Hằng căn cứ y lý, lý thuyết y học tri thức, sau đó đỡ dậy hôn mê Lâm Đông, nói với Lâm Đông "Lâm Đông, ngươi nghe. Kế tiếp ta sẽ dùng ta Linh Lực tới giúp ngươi chữa đứt gãy kinh mạch. Hiện tại thời gian còn không dài, cho nên kinh mạch vẫn có thể tiếp, chỉ là ngươi phải không thể bài xích ta Linh Lực, ngươi phải đối với ta bảo trì tuyệt đối tín nhiệm." Vũ Hằng tin tưởng mặc dù Lâm Đông là hôn mê, thể nhưng tối thiểu tri giác vẫn có.

Nói xong, Vũ Hằng cũng không trì hoãn nữa, tương đối đứt gãy kinh mạch muốn đón thêm, phải tại nhất định trong thời gian, nếu như kinh mạch đứt gãy thời gian dài, vậy triệt để hết thuốc chữa!

Vũ Hằng ngồi xếp bằng xuống, song chưởng đối với Lâm Đông song chưởng. Bởi vì Lâm Đông tu luyện Thiên Mã Công phương pháp chính là chính mình dạy, bởi vậy cũng là giảm đi không ít sự tình.

Vũ Hằng Linh Lực theo song chưởng chậm rãi truyền vào đến thân thể của Lâm Đông ở trong. Hiển nhiên lời của Vũ Hằng Lâm Đông là đã nghe được, bởi vì Lâm Đông Linh Lực sau khi tiến vào cũng không có gặp được mãnh liệt bài xích. Vũ Hằng cẩn thận từng li từng tí đem dụng ý niệm dẫn dắt đến Linh Lực, từng điểm từng điểm đem đứt gãy kinh mạch tiếp, mà, Linh Lực thì là tại đứt gãy kinh mạch vị trí từ ân cần săn sóc, phảng phất là Linh Lực là một đạo tuyến đem đứt gãy kinh mạch chặt chẽ kết nối cùng một chỗ.

Tuy toàn bộ quá trình thoát nhìn cũng không phức tạp, thể nhưng bởi vì nhân thể ở trong yếu ớt nhất chính là những kinh mạch này, cho nên Vũ Hằng không dám chút nào có nửa điểm qua loa, toàn bộ Tinh Thần lực tập trung cao độ. tu bổ quá trình hết sức chậm chạp, mà Lâm Đông bởi vì kinh mạch tu bổ cũng vô cùng thống khổ, cả người toàn thân mồ hôi chảy thẳng xuống dưới.

Cũng không biết qua bao lâu, tóm lại, Vũ Hằng cả người cảm thấy dường như muốn tận thể đồng dạng, rất cục Lâm Đông kinh mạch trong cơ thể đã toàn bộ bị tiếp thượng. Mà từng cái đứt gãy vị trí chính mình Linh Lực đều tốt như là được vật đồng dạng tẩm bổ tu bổ lấy đứt gãy vị trí.

Bước tiếp theo, chính là lau đi kia Bạch Nguyên Linh Lực ấn ký.

Tại Lâm Đông nơi đan điền, bởi vì kinh mạch chữa trị, kia Linh Lực ấn ký tựa hồ có chút rục rịch, giống như là muốn một lần nữa công kích Lâm Đông kinh mạch đồng dạng, chỉ bất quá lần này nhưng lại chưa thành công lao, bởi vì Vũ Hằng lúc này điều động lấy Linh Lực đã đem kia Linh Lực ấn ký hoàn toàn bao vây lại.

Mà kia Linh Lực ấn ký tựa hồ cũng là cảm nhận được nguy hiểm, muốn chạy trốn giống như được tránh né lấy bao vây. Thế nhưng Vũ Hằng làm sao có thể làm cho hắn dễ dàng như thế địa né tránh nha.

Hắn tiếp tục điều động lấy Linh Lực, từng bước ép sát.

Mất thấy Linh Lực ấn ký không chỗ có thể trốn, vì vậy đứt khoát đình chỉ bất động. Vũ Hằng Linh Lực như là đại quân đồng dạng đem kia Linh Lực ấn ký thoáng cái triệt để bao phủ.

Vũ Hằng điều động ý niệm, đem Linh Lực từ từ ăn mòn lấy kia Linh Lực ấn ký. Bất quá rất cuộc đó là Nguyên Anh cường giả lưu lại. Cho nên Vũ Hằng chỉ có thể từng điểm từng điểm đem Linh Lực cùng ấn ký kia giằng co triệt tiêu. Cũng không biết qua bao lâu, Vũ Hằng cảm thấy rất là dài đằng đặc, rất cục đem ấn ký kia triệt để tiêu trừ.

Vũ Hằng mở mắt, xoa xoa mồ hôi trên trán, nghĩ thầm "Nguyên Anh Kỳ thực lực, quả nhiên không đồng nhất. Nếu như hiện tại kia Bạch Nguyên còn có thể khống chế này đạo ấn ký, sợ là chính mình lên giả thời gian dài hơn mới có thể tiêu tan ngoại trừ!"

Chương 52: Uy lực

Vũ Hằng nhìn nhìn vẫn còn ở trong hôn mê Lâm Đông, hiện tại kinh mạch đã kết nối vào, chỉ là hắn bị thương quá nặng, phải đợi đến tỉnh sau đó đi tới, do bản thân hắn vận chuyển Linh Lực, chậm rãi ăn cần săn sóc trong cơ thể mình thương thế e rằng tài năng được rồi chính mình có thể làm cũng chỉ có những thứ này!

Có lẽ là bởi vì thật sự quá mệt mỏi, Vũ Hằng không khỏi cũng ngã đầu ngủ rồi.

Mà phía ngoài Bạch Minh đế quốc lại bởi vì Bạch Gia tổ tiên Bạch Nguyên trở về, náo nhiệt. Biểu hiện Bạch Minh đế quốc hoàng thất hoàng đế tự mình đi Bạch phủ bái phỏng, thế nhưng hiển nhiên bởi vì lần trước Vũ Hằng giết đi Bạch Hàn Chương, Bạch Minh hoàng thất không với tư cách là làm cho Bạch Nguyên có chút tức giận, bởi vì ngược lại là nóng mặt dãn lạnh, gấp không nhô lạnh dài ngo.

Thăng đến Bạch Minh hoàng thất từ trong hoàng cung trong kho điều tới không ít tu luyện dùng trần quý linh dược cùng đại lượng linh dịch đưa tặng cho Bạch Nguyên, lúc này mới lấy được Bạch Nguyên tiếp kiến. Mà Bạch Minh đế quốc tự nhiên là nghĩ Bạch Nguyên có thể tiếp tục đến đỡ hoàng thất. . . , uyển chuyển hi vọng Bạch Nguyên đối với Bạch Minh đế quốc chứa tể chi vị không có nhìn xem ý tứ lúc này mới Hân Hân nhưng rồi đi. Bất quá trước khi rời đi cũng là chịu Bạch Nguyên nhờ vả, điều động quân đội tìm kiếm đào phạm Vũ Hằng!

Đã ba ngày, Bạch Minh đế quốc từ trên xuống dưới bởi vì tìm kiếm Vũ Hằng bị quấy long trời lở đất. Bạch Nguyên lại càng là nộ khí chưa tiêu hạ lệnh đem tất cả Bạch Minh đế quốc ở trong hoặc là phụ cận thăm sơn phía trên sơn động đều là nhất nhất tìm xuất ra.

Mà bọn họ tổn sức tinh lực tìm kiếm nhân vật chính, lúc này đang tại Động Thiên bên trong vu vu ngủ say.

Tiểu Kim Long tựa hồ đã đối với Động Thiên bên trong đồ vật cảm thấy tương đối không thú vị, vì vậy chỉ có thể lần nữa chạy tới trêu chọc Vũ Hằng.

Hắn dùng Linh Lực tại Vũ Hằng vành mắt phía trên vẽ lên kim sắc nhân ảnh. Sau đó lại đem cái đuôi lập lại chiêu cũ với vào Vũ Hằng lỗ mũi, nhẹ nhàng chuyển động.

Nguyên bản ngủ say Vũ Hằng bị tiểu Kim Long tiểu trò hề đánh thức, vì vậy cảm giác vô cùng cuồng bạo, một bả cầm bocc lên tiểu Kim Long cái đuôi, xách lên. Nói "Ngươi cái vật nhỏ này, đừng tưởng rằng có chút công lao, liền xằng bậy! Ngươi không biết ta giúp ngươi Lâm Đông thúc thúc trị thương rất mệt a sao?"

"Ba ba, ta nhầm chán! Ngươi chơi với ta sẽ đem!" Tiểu Kim Long tội nghiệp nói.

Vũ Hằng thật sự có chút bất đắc dĩ trừng mắt liếc tiểu Kim Long. Sau đó liền không để ý tới nữa hắn.

Vũ Hằng đem tiểu Kim Long buông xuống sau đó vừa nhìn về phía một bên Lâm Đông, lúc này sắc mặt hắn đã khá nhiều, tối thiểu ít nhiều đã có một chút hồng nhuận nhan sắc. Hiển nhiên khôi phục vẫn là tương đối không tệ.

Không biết là không phải có chỗ cảm ứng, Vũ Hằng nhìn về phía Lâm Đông thời điểm, Lâm Đông cũng thanh tỉnh lại.

"Ngươi đã tỉnh? Lâm Đông" Vũ Hằng mở miệng hỏi.

"Cảm ơn ngươi, Vũ Hằng. Lại một lần đã cứu ta! Kỳ thật ngươi không nên cứu ta, vạn nhất thất bại, mạng của ngươi cũng sẽ đáp trên, ta ti tiện mệnh một mảnh, chết không có gì đáng tiếc, thế nhưng ngươi không đồng nhất, tin tưởng ngươi nhất định sẽ trở thành Đại La thế giới đỉnh phong trên một người." Lâm Đông có chút kích động nói.

"Không cần nói những thứ này nữa, hiện tại không phải này cũng qua rồi sao? Ngươi trước không cần nói nhiều, hiện tại tiến vào nhập trạng thái tu luyện, đem trong cơ thể ngươi Linh Lực đều là một lần nữa dẫn đạo đến ngươi trong kinh mạch, tuy ngươi bây giờ không có sinh mệnh mối lo, nhưng lại hay là không thể khinh thường. E rằng khôi phục lại ngươi trạng thái toàn thịnh, cũng là được một đoạn thời gian nha. Đoạn thời gian này ở trong, ngươi ngay tại ta Động Thiên nội tu luyện a!" Vũ Hằng đơn giản tổng kết nói. Là huynh đệ, còn khách khí làm gì đó!

"Ừ!" Lâm Đông gật gật đầu, lúc này mới hiện chính mình thân ở địa phương, vậy mà Linh Lực đậm đặc là ngoại giới gấp trăm lần. Hơn nữa trong này ẩn chứa đồ vật tựa hồ mỗi dòng dạng đều không phải Phàm Phẩm! Trách không được Vũ Hằng tu vi cùng thật thế có thể nhanh như vậy tăng tiến. Hiển nhiên có được những cái này, Vũ Hằng chính là gặp may mắn đây này!

Tuy gạt mình, thế nhưng Lâm Đông nội tâm lại đối với những vật này không có chút nào tham niệm, tựa hồ những cái này thuộc về Vũ Hằng có được, so với hắn chính mình có thể có được đều càng thêm vui vẻ.

Lâm Đông rất nhanh liền vào vào tu luyện trạng thái. Chậm rãi từng điểm từng điểm điều chỉnh trong cơ thể mình Linh Lực, đem nguyên bản hỗn loạn Linh

Lực từng điểm từng điểm một lần nữa điều động quay về kinh mạch của mình.

Vũ Hằng nhìn nhìn tiến nhập chữa trị trạng thái Lâm Động, sau đó liền hô "Tiểu Kim Long, ngươi nghĩ không muốn chơi điểm thú vị?"

Tiểu Kim Long nguyên bản đang tại phiên muộn, lúc này nghe được Vũ Hằng chủ động nói có thú vị, nhất thời nhãn tình sáng lên.

"Cái gì tốt chơi đâu này?" Tiểu Kim Long con mắt sáng ngời mà hỏi.

Chúng ta tiến nhập Động Thiên đã vài ngày, mấy ngày nay mặc dù không có ra ngoài, thế nhưng ta có thể đủ cảm nhận được, Động Thiên bên ngoài có ngoại nhân khí tức. Ta nghĩ cảm gia Bạch Nguyên nhìn thấy ngươi về sau sẽ không dễ dàng dùng tay.

Hấp dẫn của ngươi lực có thể còn mạnh hơn ta rất nhiều, hiện tại nếu như Bạch Nguyên hay là không chịu từ bỏ ý đồ, chúng ta chỉ có thể tiếp tục tránh né đi lên. Nếu là hần đã định chỉ tìm kiếm chúng ta mà nói, ta nghĩ chúng ta là thời điểm rời đi nơi này. Thái rõ ràng đại lực là có thể đủ tiến nhập tu luyện đại lực lõi di duy nhất. Nếu như có thể mà nói, chúng ta bước tiếp theo liền rời đi nơi này đi thái rõ ràng đại lực a!

"Vậy ngươi nói là chúng ta có thể ra ngoài chơi một chút?" Tiểu Kim Long nghiêng đầu nói.

"Chúng ta có thể cùng đi ra đi dạo, thuận tiện ngươi cũng giải sầu, bất quá ngươi phải thành thành thật thật nghe ta. Nhớ rõ nhất định phải thu liễm hảo khí tức của ngươi! Nếu như Bạch Nguyên muốn đem ngươi chiếm thành của mình kia tự nhiên sẽ không để lộ tin tức liên quan tới ngươi, thế nhưng nếu như một khi hần hạ quyết tâm, đem tin tức của ngươi tán ra ngoài, e rằng chúng ta chính là chấp cánh khó chạy thoát!"

"Ừ, hảo, ba ba!" Tiểu Kim Long lần này không có làm cái gì phản bác, nghe lời gật cái đầu nhỏ.

Vũ Hằng cùng tiểu Kim Long thương lượng hảo, liền đem khí tức của mình thu liễm, sau đó ra Động Thiên.

Hai người một đường chạy như bay, trên đường không ngừng gặp được một ít tìm kiếm người, chỉ là một người một con rồng cũng là có thể sớm cảm giác đến, bởi vì mỗi lần đều là dễ dàng tránh né tới. Thẳng đến sắp tới đem tiến nhập Huyền Cảnh Sâm Lâm biên giới thời điểm, Vũ Hằng có thể rõ ràng dò xét đến, kia Huyền Cảnh biên giới vậy mà vậy đầy người.

"Các ngươi có lực soát Vũ Hằng tung tích của bọn hần sao?" Vũ Hằng dò xét đến một cái ngồi trên lưng ngựa tựa hồ là người của Tương Quân hỏi quý gối trước ngựa binh sĩ nói.

"Bầm bầm Tương Quân, còn không có bất kỳ thu hoạch!" Binh sĩ hồi đáp.

"Ừ, hảo, lại lực soát!" Tương Quân đơn giản ra lệnh. Tựa hồ đã thành thói quen kết quả như vậy.

Tiểu Kim Long dò xét cái đầu nói với Vũ Hằng "Ba ba, thật nhiều người! Đường như đều muốn bắt chúng ta, còn có thể ra ngoài chơi sao?"

Vũ Hằng gõ tiểu Kim Long đầu, nói "Chỉ biết chơi, ngươi không thấy bên ngoài người đem này cửa vào Huyền Cảnh Sâm Lâm bao bọc vây quanh, lại còn nghiêm thêm kiểm tra, hiển nhiên, kia Bạch Nguyên kia cái lão già không bắt được chúng ta là sẽ không hết hy vọng đây này!"

"Úc!" Tiểu Kim Long rất là ủy khuất lắc đầu.

"Đi, chúng ta trở về a!" Vũ Hằng một tay đem tiểu Kim Long ấn tiến vào trong lòng, sau đó nói.

Tiểu Kim Long tựa hồ có chút mất hứng, thế nhưng cũng không có biện pháp khác.

Rất nhanh, một người một con rồng chính là trở lại Động Thiên bên trong.

Vũ Hằng trầm tư nói, kia này lão bắt từ hiển nhiên là muốn dùng nghiêm mật như vậy kiểm tra phương pháp đem chúng ta bức ra, hiển nhiên hần là căn bản dò xét không được động thiên vị trí. Đã như vậy, vậy chúng ta dứt khoát ngay tại Động Thiên nội tu luyện, xem ai có thể hao tổn được lên ai!

Có lẽ là quá mức nhàm chán, Vũ Hằng lại không ngừng nhắc tới, vì vậy tiểu Kim Long tại thật sự rất nhàm chán dưới tình huống, cũng chạy đến linh dịch bên cạnh ao bắt đầu tu luyện.

Tuy lần đầu tiên bị tiểu Kim Long hù đến, thế nhưng những ngày này tiếp xúc, Vũ Hằng nội tâm đối với tiểu Kim Long là phi thường yêu thích được! Kết quả là, Vũ Hằng nghĩ đến muốn cấp tiểu Kim Long đặt tên, Vũ Hằng nghĩ đến dứt khoát gọi Kim Bảo hảo!

Vũ Hằng cũng là vô cùng có hành động lực người, đang suy nghĩ hảo, dứt khoát ngay tại găm trong túi tìm được một trang giấy, tại trên trang giấy rõ ràng viết Kim Bảo hai chữ, sau đó dán tại tiêu trên người Kim Long.

Vũ Hằng làm xong những cái này, liền vui vẻ phui tay, sau đó mình cũng nhanh chóng tiến nhập đến trạng thái tu luyện.

Chơi thì chơi, hiện tại gặp phải những cái này tao ngộ đều là làm cho Vũ Hằng càng thêm kiên định, nhất định phải mau chóng đề thăng thực lực của mình, chỉ có thực lực mạnh mẽ rồi sẽ không lần nữa xuất hiện loại này bị người đuổi theo như là chó nhà có tang đồng dạng trốn trốn tránh tránh!

"Bạch Nguyên, ngươi chờ xem! ta sẽ cho ngươi hối hận gặp ta Vũ Hằng được!"

Vũ Hằng rất nhanh liền vào vào trạng thái tu luyện. Bởi vì Động Thiên ở trong lĩnh trong dồi dào, bởi vậy, Vũ Hằng hấp thu Linh Lực rất nhanh chính là tiến nhập đến trong Đan Điền, sau đó đổ vào tại Kim Đan Nguyên Anh phía trên.

Mà lúc này Kim Đan Nguyên Anh, hiển nhiên đã càng thêm ngưng thực. Hơn nữa từ khi Vũ Hằng đem Kim Bảo cho áp nỏ tới về sau, chính mình Linh Lực tựa hồ cũng nhận được Kim Bảo Linh Lực ảnh hưởng, vậy mà trên Hòa thuộc tính lại ẩn chứa kim thuộc tính.

Kim Đan Nguyên Anh tựa hồ cũng bị nó bị nhiễm, toàn bộ Kim Đan Nguyên Anh cũng hiện ra lấy nhàn nhạt kim hồng sắc. Mà cả hai mỗi tháng dung nhập nhưng không chút nào bài xích lại Kim Đan Nguyên Anh phía trên lưu chuyển. Rất là thần kỳ!

Có lẽ đã bị những cái này thần kỳ đồ vật triệt để cho làm cho thói quen duyên cớ, Vũ Hằng đối với cái này tâm trạng cũng không có chút nào ba động. Vô luận cỡ nào thần kỳ, vậy cũng phải trước tiên đem thực lực tăng lên lại nói!

Vũ Hằng vận chuyển Long Mã Công Công Pháp, lúc trước Thiên Long thần quyền tựa hồ đã không thỏa mãn được Vũ Hằng sử dụng. Có lẽ có thể làm tiếp tăng lên đó!

Vũ Hằng đem Công Pháp tâm quyết vận chuyển một lần, sau đó trên bàn tay Linh Lực tuôn động, trên bàn tay từ từ hình thành một đầu long hình dạng Linh Lực quang ảnh, mà theo Linh Lực làm sâu sắc, Linh Lực quang ảnh trở nên càng thêm ngưng thực, cuối cùng Linh Lực rơi ở trên long đầu hình thành một Song Long mục. Lần này Long Mục tựa hồ càng thêm có được linh tính, nếu như nói lúc trước Thiên Long mạnh mẽ quyền là có hình sau đó mới có linh tính, như vậy hiện tại chính là chân chính có được Chân Long linh tính!

Long Mục mở ra, hồ hồ sanh uy! mà Kim Long thân thể cùng long đầu cũng đã so với trước ngưng thực thành công, càng trọng yếu hơn là, Long Ảnh Thân thể so với trước bất đồng chính là hần là do kim sắc cùng hồng sắc hai loại nhan sắc cô đọng mà thành, nguyên bản không hòa hợp nhan sắc, tại Long Thân này Linh Lực phía trên vậy mà không có chút nào không khỏe cảm giác, Thậm chí còn có một loại phù hợp cảm giác, chỉ là Vũ Hằng biết, tựa hồ Thiên Long này thần quyền hay là khuyết thiếu lấy cái gì.

"Không biết nó bây giờ uy lực thì có bao nhiêu đâu này?" Vũ Hằng lẩm bẩm nói.

Chỉ là đây là chính mình Động Thiên ở trong, nơi này thật sự không có có thể lấy ra thí luyện đồ vật, vì vậy Vũ Hằng chỉ phải thôi, sau đó trên bàn tay Thiên Long mạnh mẽ quyền từ từ từ từ tiêu tán!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Kim Bảo

Thời gian một ngày một ngày nhanh chóng trôi qua, Kim Bảo tựa hồ tiến nhập tu luyện về sau chính là thay đổi thanh tịnh thời điểm loại kia chơi tâm, đã hơn mười ngày không có rời khỏi qua tu luyện!

Lâm Đông những ngày này có thể kiên trì dưới tình huống liền một mực ở kiên trì Linh Lực một lần nữa dẫn đạo cùng vận chuyển, mà kinh mạch đứt gãy đau đớn cũng đã có thể không đáng kể. Tân bút 卜Ω thú Δ 卜 các Ww*W. Ω B1qug E1. org thậm chí Lâm Đông còn không chú ý Vũ Hằng dặn dò, cũng bắt đầu vụng trộm tu luyện!

Vũ Hằng tại đem Thiên Long mạnh mẽ quyền thăng cấp, liền lại tiến nhập trạng thái tu luyện.

Cứ như vậy một mực tu luyện hơn ba tháng.

Thái Sơn Tông nhiều lần linh chim bồ câu truyền tin cho Bạch Nguyên, yêu cầu hần nhanh chóng quay về tông, chỉ là Bạch Nguyên tại không tìm được Vũ Hằng cùng tiểu Kim Long dưới tình huống như cũ rất là không cam lòng! Có lẽ là tức giận không có vị trí vung, cho nên tại Bạch Gia một lần nữa thu phục chính mình phân nhánh phủ đệ, cũng đối với phản loạn tiểu thể lực khiển trách thời điểm, Bạch Nguyên đều là trực tiếp đem người kinh mạch toàn bộ đoạn, Linh Lực toàn bộ phong, đem bọn họ có hi vọng người đều là trực tiếp đánh thành tàn phế!

Mà như vậy tàn nhẫn thủ đoạn tuy đưa tới rất nhiều người bất mãn, bất quá nhưng đều là giận mà không dám nói gì!

Bởi vì Bạch Nguyên thực lực không người nào dám nói thêm cái gì! Cho nên Bạch Gia mỗi đến trên đất, tuy tiếng oán than dậy đất, nhưng lại không dám có bất kỳ người phản kháng.

Mà Bạch Nguyên không nói rõ nguyên do điên cuồng lùng bắt Vũ Hằng, cũng hao người tổn của, làm cho Bạch Minh đế quốc hoàng thất đều là chút có phê bình kín đáo! Rốt cuộc đã tròn ba tháng!

Bạch Nguyên sắc mặt không tốt ngồi ở Bạch phủ chức thành chủ. Những ngày này, tuy phải ra rất nhiều người tìm kiếm Vũ Hằng tung tích, mà mình cũng nhiều lần phóng ra cảm giác dò xét, thế nhưng đồng đều không thu hoạch được gì! Thật giống như Vũ Hằng chưa từng có tồn tại qua đồng dạng! Trọn ba tháng! Chính mình thậm chí muốn đem tiểu tin tức về Kim Long thả ra, khi đó e rằng Vũ Hằng bọn họ chính là trốn ở dưới mặt đất chỉ sợ cũng phải bị nhéo xuất ra. Chỉ là chính mình không nỡ bỏ bánh trái thơm ngon.

Rốt cuộc tin tức một khi phóng ra, e rằng căn bản không tới phiên chính mình thu kia tiểu Kim Long! Đến lúc sau chính mình nhiều lắm là đạt được một cái nhân tình, cái khác hay là hai bàn tay trắng, cho nên tại nhân nại lại nhân nại dưới tình huống, Bạch Nguyên không có đem bất kỳ tin tức để lộ ra ngoài.

Một ngày này, Thái Sơn Tông phái Linh Lực chim bồ câu lần nữa xuất hiện Bạch phủ!

Bạch Nguyên Trường lão, vốn điện chủ mệnh người ngay hôm đó quay về tông! Không được sai sót! Như mười ngày không thể quay về tông, tông quy xử phạt!

Bạch Nguyên chặt chẽ nắm chặt lại nắm tay, hiển nhiên điện chủ cũng là tức giận, từ lúc mới bắt đầu khách khí có lời mời quay về tông đến bây giờ trực tiếp điện chủ lệnh, như vậy hình thức hóa không mang theo may mắn cảm tình mệnh lệnh, cho dù là mình cũng không dám có phần chút nào cãi lời!

Cũng thế, Bạch Nguyên gọi tới tân bồi dưỡng Bạch phủ Phủ chủ Bạch Trảm! Thứ tử tuy tuổi còn trẻ, thế nhưng tại một ít thiên quan sát cùng trong khi huấn luyện, Bạch Nguyên cảm thấy thứ tử con đường phía trước không thể lường được, tu luyện cũng là rất có thiên phú! Hiện tại tuy thực lực có chút thấp, bất quá tin tưởng mình những ngày này tại Bạch Minh đế quốc sinh ra Chấn Nhị cũng làm cho Bạch Gia có thể lại an ổn cái mấy chục năm!

Mà vài chục năm đã đầy đủ Bạch Trảm lột xác rồi!

"Bạch Trảm, ta sau ngày hôm nay liền muốn rời đi, ta sau khi rời khỏi, người đợi cũng không thể buông lỏng đối với Vũ Hằng điều tra, nhớ lấy, một khi có bất cứ tin tức gì lập tức cho ta biết!"

"Vâng, tổ tiên!" Bạch Trảm chấp tay đáp.

Động Thiên ở trong, thương thế của Lâm Đông đã tại vài ngày trước hoàn toàn khỏi, tuy lần này bị thương nặng, thế nhưng dù sao đối với địch người chính là Nguyên Anh Kỳ cao thủ, cho nên Lâm Đông lúc ấy tất cả lực lượng đều là ra hết toàn lực, thậm chí mơ hồ có chỗ tiêu hao. Thiếu chút nữa bởi vậy bỏ ra tính danh, nhưng lại từ trong đó lấy được không ít chỗ tốt, chỗ tốt này tại chính mình thương thế khỏi hẳn về sau chính là đều thể hiện ra xuất ra, thực lực vậy mà đang khôi phục thương thế về sau đạt đến Trúc Cơ Hậu Kỳ đã viên mãn trình độ.

Có thể trùng kích Kim Đan Kỳ nữa nha! Lâm Đông tại kinh hi thực lực bây giờ về sau thâm suy nghĩ đến. Chỉ là Vũ Hằng vẫn còn ở trong khi tu luyện cũng không có một chút muốn tỉnh lại dấu hiệu. Chính mình đột phá lúc trước tất nhiên là muốn cùng Vũ Hằng thông báo một chút.

Cho nên lúc này mới không có lần nữa tiến nhập tu luyện, bởi vì lúc này coi như mình thế nào tu luyện, hiển nhiên cũng không có quá lớn chỗ dùng. Linh Lực đã đạt đến bão hòa trạng thái, hiện tại tu luyện giống như là đã đầy thùng nước, mặc cho người thế nào hướng bên trong châm nước cũng chỉ là tràn ra trạng thái. Bởi vì, biện pháp giải quyết tốt nhất chính là đổi một cái càng lớn thùng. Mà càng lớn thùng hiển nhiên chính là đột phá đến Kim Đan Kỳ!

Lâm Đông hướng phía Vũ Hằng tu luyện phương hướng nhìn lại, lúc này Vũ Hằng toàn thân Linh Lực tán lấy một tầng kim quang nhàn nhạt, mà tầng này kim quang tại chính mình vừa thanh lúc tỉnh tương đối nhạt, hiện tại tuy như cũ không phải rất mãnh liệt, có thể kim quang tựa hồ tại ngăn ngừa trong vòng vài ngày có chất đồng dạng biến hóa! Tuy không rõ ràng lắm Vũ Hằng đến cùng đã sinh cái gì, thế nhưng là loại biến hóa này lại là để cho Vũ Hằng cả người đều đã có cường giả cảm giác!

Hiển nhiên Vũ Hằng thực lực tại đây ngăn ngừa trong vòng mấy tháng vậy mà lại là tăng lên không ít!

Cũng không biết Vũ Hằng thực lực bây giờ đạt tới trình độ nào sao? Lâm Đông âm thầm suy đoán nói.

Mà tựa hồ là cảm ứng được Lâm Đông mục quang, Vũ Hằng quanh thân Linh Lực bắt đầu nhanh chóng nội liễm, về sau Vũ Hằng chính là thối lui ra khỏi trạng thái tu luyện.

"Ừ, không sai! Không nghĩ được người nhân họa đắc phúc thực lực vậy mà không ít dễ thăng, ta xem không bằng người ngay tại ta động này thiên ở trong trực tiếp đột phá a!" Vũ Hằng liếc thấy Lâm Đông thực lực tinh tiến, lại còn đã đạt tới có thể đột phá tình trạng, vì vậy thuận theo tự nhiên nói.

Lâm Đông bởi vì Vũ Hằng cử động nguyên bản đã vô cùng cảm kích, hiện giờ cũng đã biết khách khí là vô dụng, chỉ có tăng lên thực lực sẽ không trở thành Vũ Hằng liên lụy, vì vậy trùng điệp gật gật đầu!"Yên tâm! Ta sẽ mau chóng trở thành người đắc lực nhất trợ thủ được!"

Vũ Hằng khẽ cười một cái, vỗ vỗ bờ vai Lâm Đông "Hào huynh đệ! Người trước luyện lấy! Cho, đây là mấy binh lính dịch, đầy đủ người đột phá chi dụng! Ta muốn cùng Kim Bảo ra ngoài nhìn xem hiện tại Bạch Nguyên lão bất tử này chính là bằng không vẫn còn ở lưng bất chúng ta đây!"

Vũ Hằng tự nhiên biết Lâm Đông lòng cảm kích, chỉ là nếu như vì huynh đệ, cũng không cần phải khách khách khí khí đích, mà bây giờ đã hơn mấy tháng, Bạch Nguyên này tuy cực kỳ muốn bắt được mình và Kim Bảo, thế nhưng như thế trường thời gian tìm kiếm, sợ cũng sẽ khiến thế lực khác bất mãn đó! Mà Bạch Nguyên quả quyết là không thể nào đem loại này tin tức báo cho cho những người khác được!

Vũ Hằng tương đối khẳng định kết luận, Bạch Nguyên này e rằng cùng cái kia chất trai Bạch Hàn Chương căn bản chính là một đường một hàng, vì tư lợi, bất đồng duy nhất chính là Bạch Nguyên thực lực càng mạnh mà thôi!

Chính mình mấy tháng này tiềm tu, cũng không phải tùy tiện hoang phế được!

Lúc trước chính là đã đem Thiên Long mạnh mẽ quyền một lần nữa cường hóa! Mà về sau liền đem tất cả thời gian đều tại dùng cho bản thân Linh Lực cùng kia kim thuộc tính Linh Lực dung hợp. Tuy lúc trước một mực không rõ Linh Lực này phía trên dung hợp kim sắc là cái gì, thế nhưng Vũ Hằng về sau chính là đoán được này kim sắc chính là áp trướng Kim Bảo thời điểm kim quang phía trên lưu chuyển Linh Lực tuần hoàn đến trong cơ thể mình sinh ra. Nếu là không đoán sai, chính mình Linh Lực hiện nay đã không đơn thuần là ẩn chứa Hỏa thuộc tính, giống như đem kim thuộc tính cũng bao quát mà vào!

Đại La này trên thế giới, một người Linh Lực có nhiều trọng thuộc tính vốn cũng không thấy nhiều, chính mình mặc dù không có tiền lệ có thể tham khảo, thế nhưng chắc hẳn cũng suy đoán bảy chín không rời mười. Vì vậy mấy tháng này đến nay, chính mình một mực ý đồ đem hai loại Linh Lực triệt để dung hợp, thế nhưng Linh Lực bản thân thuộc về cuồng bạo chỉ vật, lại là tại yếu ớt nhất nhân thể ở trong. Loại này dung hợp quả nhiên là mạo hiểm thật lớn. Cũng không biết mình vì thế đến cùng bỏ ra ít nhiều.

Bất quá may mà công phu không phụ lòng người! Hỏa cùng kim hai loại thuộc tính nguyên bản giống như là hai đạo đường thẳng song song đồng dạng tuy rất gần, thế nhưng uy lực trên lại chỉ là hơi hơi một chút tăng phúc, chủ yếu là cả hai ở giữa dung hợp tính cực kém, giống như là cả hai tất cả đi chuyện lạ.

Vũ Hằng tại đây đoạn thời gian đem Linh Lực tại thể nội vận chuyển ném đến Kim Đan Nguyên Anh thời điểm dùng tâm niệm bao bọc Linh Lực, sau đó đem cả hai đơn giản chỉ cần đề ép dung hợp lại với nhau, chỉ là tuy thành công, tại mới đầu Vũ Hằng hấp thu luyện hóa Linh Lực độ thật chậm, bởi vì ý niệm bao bọc Linh Lực, sau đó đem Linh Lực sống sờ sờ đề ép bản thân chính là mạo hiểm thực hiện, bởi vì hai loại Linh Lực vốn chính là lẫn nhau không là chủ, cho nên đề ép thời điểm bài xích lực lượng cực kỳ cường đại, thế nhưng bất kể như thế nào lực lượng cường đại, cũng có lấy giới hạn.

May mà, chính mình thành công!

Lúc này Linh Lực cùng nguyên bản Linh Lực có chút bất đồng, nguyên bản Linh Lực là một tầng một tầng giúp nhau tách ra, mà bây giờ Linh Lực thì là đồ tài chính hợp, cực kỳ đẹp mắt!

Chỉ là này uy lực của Linh Lực. Vũ Hằng cũng không có tìm đến phù hợp luyện tập cơ hội! Chính mình Động Thiên lại lớn như vậy cái địa phương, mà chính mình lại càng là không nỡ bỏ đối với Động Thiên hơi hơi có một chút xú phá hư, cho nên mặc dù mình có thể cảm nhận được Linh Lực cường đại, thế nhưng lại không biết đến cùng Linh Lực này có thể cường đại tới trình độ nào!

"Kim Bảo là ai?" Lâm Đông nghi hoặc nhìn một chút Động Thiên ở trong, nhưng lại không hiện những người khác tồn tại, vì vậy không hiểu hỏi đang trầm tư bên trong Vũ Hằng.

Vũ Hằng nở nụ cười, cũng khó trách Lâm Đông không biết Kim Bảo, ngày đó hắn đã trọng thương, trong đó lại là không có tính lại. Mà Kim Bảo tuy lúc này đang tu luyện, thế nhưng tu luyện bản thể lại là nhất còn nhỏ trạng thái, nếu như không chú ý nhìn, thật sự là nhìn không ra!

"Nồng, chính là cái kia tiểu Kim Long!" Vũ Hằng ngừng đầu điểm hướng Kim Bảo chỗ phương hướng.

Lâm Đông lúc này mới hiện tại cách đó không xa nồng đậm hồ nước bên cạnh, có một mảnh kim quang lóng lánh con rắn nhỏ giống như được tiểu Kim Long. Chỉ là nó thể tích quá nhỏ, hơn nữa bởi vì tu luyện duyên cớ, nằm không chút nào động, nếu không phải cẩn thận nhìn, căn bản hiện không được! Mà giờ khắc này, có lẽ là hai người nghị luận thanh âm đánh thức tiểu Kim Long.

Nó thăm dò nhìn về phía hai người, sau đó liền nhút nhát e lệ nhanh chóng chui vào trong lòng Vũ Hằng, có chút nhát gan kêu lên "Ba ba!"

Vũ Hằng bất đắc dĩ vỗ vỗ cái đầu nhỏ của hắn, sau đó chỉ vào Lâm Đông nói với Kim Bảo "Kêu thúc thúc!"

Lâm Đông nhìn nhìn Vũ Hằng cùng tiểu Kim Long thân mật bộ dáng, trong chớp mắt vẻ mặt phi lễ chó nhìn bộ dáng, mà ở Vũ Hằng để cho tiểu Kim Long kêu thúc thúc, lại càng là trên mặt hắc tuyến ứa ra. Vì vậy liền vội vàng khoát tay nói "Đừng đừng đừng, ta xem ta còn là trước tu luyện đi thôi!"

Vì vậy Lâm Đông chột vật nhanh chóng chạy đến linh dịch bên cạnh ao tu luyện.

Vũ Hằng sờ lên cái mũi, không khỏi bật cười! Chính mình ngày đó đối với tất cả cũng loại này gặp quỷ rồi phản ứng a! Tiểu Kim Long lại càng là vô tội nhìn một chút Lâm Đông, sau đó lại ngừng đầu nhìn Vũ Hằng. Không rõ ràng cho lắm!

"Được rồi, Kim Bảo, ngươi đối với ta cho ngươi lên cái tên này hài lòng không?" Vũ Hằng vỗ vỗ tiểu Kim Long đầu hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Linh Lực chi mâu

"Kim Bảo sao? Tên của ta? Rất êm tai! Ta thích!" Tiểu Kim Long không xác định hỏi, sợ là Vũ Hằng lừa gạt mình, tựa hồ đối với danh tự yêu thích cực kỳ.

"Hào, người thoả mãn là tốt rồi. Chúng ta tại đây trốn lâu như vậy, chúng ta nên ra ngoài hít thở không khí! Ta thực lực bây giờ thật sự thiếu một cái đối thủ tốt, ra ngoài nhìn xem, tình huống bây giờ thế nào, nếu như Bạch Nguyên còn ở đó, hai người chúng ta cũng không phải không có lực đánh một trận!" Vũ Hằng nguyên bản tràn ngập nụ cười trên mặt bởi vì nhớ tới Bạch Nguyên mà triệt để trở nên trịnh trọng, cả người toàn thân khí thế càng giống là một thanh súc thể đợi kiếm, tuôn động Linh Lực đem thân thể không khí chung quanh đều là tạo nên từng tầng rung động.

Kim Bảo điểm một chút cái đầu nhỏ, chấp nhận nói "A ———— rốt cục có thể ra ngoài phơi nắng thái dương á! Quan trọng nhất là rốt cục có thể đánh nhau á!"

Vũ Hằng bởi vì Kim Bảo rốt cục có thể đánh nhau, trong chớp mắt vẻ mặt mơ hồ vòng. Hóa ra thằng này thích gây chuyện! Xem ra thật sự là không cho người bót lo nha!

Vũ Hằng vì vậy hung hăng gõ Kim Bảo đầu "Người sau khi ra ngoài không cho phép gây chuyện! Thích đánh nhau vì cái gì cùng Bạch Nguyên đánh nhau lại chạy trốn nhanh như vậy?"

Kim Bảo ủy khuất dùng móng vuốt gãi gãi đầu, nói "Ta lại đánh không lại! Ta chỉ thích cùng những cái kia so với ta yếu đánh!"

Vũ Hằng quả thật nhiều hơn này Tiểu Long bó tay rồi! Cũng nói Linh Thú linh trí đều yếu nhược, thế nhưng là tiểu gia hỏa này đến cùng đâu như Linh Thú, quả thực là cái dị loại! Ngoại trừ thân thể có chút bộ dáng Linh Thú bên ngoài.

Huyền Cảnh Sâm Lâm bên trong, một đạo âm thanh xé gió suu suu vang lên, về sau chính là nhìn thấy một đạo thân ảnh đứng tại một cây đại thụ đằng sau.

Huyền Cảnh Sâm Lâm ở vào Bạch Minh đế quốc Tây Nam bên cạnh, là Bạch Minh đế quốc biên thủy chi địa. Hơn nữa Huyền Cảnh Sâm Lâm này bởi vì trong rừng rậm khí độc rậm rạp, hơn nữa phạm là tiến nhập rừng rậm người đều là rất dễ lạc đường, cho nên mọi người chính là lấy Huyền Cảnh Sâm Lâm nghĩ xưng. Huyền Cảnh Sâm Lâm bên trong có phần ít có người tiến nhập.

không phải đám người không muốn tiến vào, rốt cuộc người lòng hiếu kỳ vẫn rất trọng. Chủ yếu là Huyền Cảnh Sâm Lâm ngoại trừ khí độc chỉ khí cùng dễ dàng dẫn đến mọi người lạc đường ra, uy hiếp lớn nhất là, tại Huyền Cảnh Sâm Lâm trong có rất nhiều Linh Thú. người bình thường tiến vào cũng chỉ dám ở Huyền Cảnh Sâm Lâm ngoại vi. Mà một ít tu luyện người mới dám hướng càng thâm xử một chút.

dám xâm nhập Huyền Cảnh Sâm Lâm đều là một ít Linh Lực tương đối cao, lại còn mỗi lần tiến vào đều là kết bạn mà đi. Thế nhưng loại tu luyện này người rốt cuộc tại toàn bộ Bạch Minh đại lục đều là có chút thừa thớt, mà càng tại trước đó không lâu, bởi vì Bạch phủ lão tổ trở về tìm kiếm Vũ Hằng thời điểm, đã từng có một ít đội tu luyện người tại trọng thương phía dưới tiến nhập Huyền Cảnh Sâm Lâm tìm kiếm. Kết quả trong mười người, chưa từng có một người trở về! Cho nên đưa đến Huyền Cảnh Sâm Lâm cũng càng thêm thần bí cùng hung danh hiển hách.

Mà đứng ở đại thụ về sau người, chính là xuất ra tìm hiểu tin tức Vũ Hằng.

Tuy bọn họ một mực ẩn núp trong Huyền Cảnh Sâm Lâm, nhưng lại cũng chỉ là ở trong Huyền Cảnh Sâm Lâm tầng vị trí. Mà Huyền Cảnh Sâm Lâm có chút kỳ lạ, tuy thoát nhìn diện tích không lớn, thế nhưng chân chính hành tẩu, lại là Cự Vực bao la. Vũ Hằng cùng Kim Bảo chính là đã phi hành hơn hai canh giờ. Lúc này đã đạt tới Huyền Cảnh Sâm Lâm ngoại vi.

Lần trước xuất ra tìm hiểu tin tức thời điểm, Huyền Cảnh Sâm Lâm biên giới có vô số quân đội gác, thân ảnh eo lá, tương đối náo nhiệt. Tuy Vũ Hằng cùng tiểu Kim Long không sợ những người này, thế nhưng lại không biết kia Bạch Nguyên hiện giờ thân ở đất, nếu là không cẩn thận đụng với, hẳn hiện tại còn không phải là đối thủ của Bạch Nguyên, cho nên Vũ Hằng cùng Kim Bảo cũng rất là cẩn thận.

Vũ Hằng đứng ở đại thụ, đem ý niệm của mình dò xét thả ra đi, lúc này Huyền Cảnh Sâm Lâm xung quanh hiển nhiên đã không có nhiều như vậy binh sĩ gác, hơn nữa gác binh sĩ tựa hồ cũng là biếng nhác bộ dáng. Hiển nhiên những người này cũng bởi vì như vậy tìm tòi đã không có kiên nhẫn.

"Kim Bảo, chúng ta đi ra ngoài đi, nghĩ đến Bạch Nguyên e rằng đã ly khai. Nếu là Bạch Nguyên vẫn còn ở nơi đây, e rằng những binh lính này quyết sẽ không như thế lười nhác. Hơn nữa ta cũng không có dò xét đã có cái gì khí tức cường đại." Vũ Hằng thương lượng với Kim Bảo nói.

Tuy Kim Bảo chỉ là một cái Linh Thú, thế nhưng là Vũ Hằng nhưng bây giờ một mực không cho là như vậy. Kim Bảo những ngày này biểu hiện ra ngoài linh trí, là có chút nhân loại cũng không cách nào so sánh, nó chỉ là có chút tiểu hài tử tính tình. Hiển nhiên có như vậy cái tiểu đồng bọn, vẫn rất đáng tin cậy được!

"Đúng vậy a, ba ba! Ta cũng không có cảm giác đến cái gì khí tức cường đại, duy nhất có một cái Kim Đan Hậu Kỳ, tuy cao hơn người hai cái đẳng cấp, thế nhưng là ngược lại là có thể tới luyện tay một chút đó!" Kim Bảo nghiêng đầu xuất nổi lên chủ ý cù bấp!

Vũ Hằng cười khẽ một chút, nguyên lai Kim Bảo không chỉ thích chính mình đánh nhau, cũng thích xem người khác đánh nhau đó!

Thế nhưng Vũ Hằng lại cũng cảm thấy cái chủ ý này rất là không tệ đó! Minh cũng vừa vặn thiếu một cái luyện tập được! Tuy Kim Đan Hậu Kỳ thực lực thật sự có chút không thỏa mãn được chính mình, bất quá lấy ra thử một chút chính mình tân dung hợp Linh Lực vẫn là tương đối cần phải được!

Như thế quyết định, Vũ Hằng cùng Kim Long tự nhiên cũng liền không trì hoãn nữa, thân hình hướng phía bên ngoài Huyền Cảnh Sâm Lâm nhanh đến bay đi.

"Đứng lại!" Hiển nhiên tại một người một Long Phi đến cửa vào Huyền Cảnh Sâm Lâm địa phương, chính là bị gác binh sĩ hiện, sau đó lên tiếng tỏ chức nói.

Vũ Hằng dừng thân hình, tùy ý đứng ở binh sĩ đối diện. Mà Kim Bảo tại Vũ Hằng hiện thân lúc trước chính là bị ấn trong ngực của mình dấu đi, rốt cuộc Kim Bảo thật sự không thích hợp xuất hiện ở bất luận kẻ nào trước mặt.

"Các ngươi là người nào? Dám can đảm ngăn trở ta!" Vũ Hằng mặc dù chỉ là tùy ý đứng ở binh sĩ trước người, thế nhưng cả người tán cảm giác áp bách thật là làm cho đối diện thủ vệ binh sĩ đều là không dám có chút động tác. Loại khí thế kia như là quân lâm thiên hạ đồng dạng, làm cho người ta không ngừng đầu được lên!

"chúng ta chính là phụng mệnh gác, điều tra khám phạm Vũ Hằng được! Các ngươi là ai? Vì cái gì từ Huyền Cảnh Sâm Lâm trong xuất ra?" tuy sợ hãi, Thế nhưng trong đó một người thủ vệ hay là làm hết phận sự mà hỏi.

"Ha ha, khám phạm Vũ Hằng! Nếu như đó ta nói ta là được! Các ngươi Khi như thế nào?" Vũ Hằng vuốt ve mình một chút găm túi, sau đó khẽ cười một tiếng tùy ý nói.

Mà đối diện thủ vệ hiển nhiên không ngờ rằng Vũ Hằng hội thắng thường như vậy! Mà người này khí thế kinh người, hiển nhiên chính mình mấy cái mèo ba chân công phu là căn bản bất lực. Thủ vệ ba người hai mặt nhìn nhau, lập tức như là có cái gì ăn ý đồng dạng, ba người cùng nhau đồng thời bóp nát trong tay mình Linh Lực mạnh mẽ.

Vũ Hằng nhưng lại không ngăn lại trong bọn họ bất kỳ người nào. bởi vì Vũ Hằng vốn chính là chờ đợi trong bọn họ cường giả xuất ra đánh một trận, nếu là mấy cái lính tôm tướng của căn bản không đủ để để cho tự mình ra tay.

Ba người thủ vệ hiển nhiên không nghĩ tới Vũ Hằng cũng không xuống tay với bọn họ. bất quá này lại vẫn không thể tiêu trừ sợ hãi của bọn hắn tâm tình. Vì vậy ba người một chỗ đồng thời bạo lui.

Mà ở ba người lui tại mười trượng bên ngoài, chính là đứng lại hạ xuống. Tuy bọn họ vô cùng muốn trực tiếp đào tẩu, thế nhưng trước mắt Bạch Gia một người Kim Đan Hậu Kỳ nhân vật trọng yếu vẫn còn ở quân doanh ở trong, nếu là ba người đào tẩu, trở về tất nhiên sẽ phải chịu trọng phạt. Chỉ sợ cũng cách cái chết không xa. Mà thủ tại chỗ này, Loại kia thời khắc đều giống như tử vong cảm giác lại càng là làm cho người ta không thể chịu được.

Bất quá may mà cũng không làm cho ba người đợi lâu. Tại không được thời gian một chén trà công phu, Người Bạch Gia kia Kim Đan Hậu Kỳ cường giả liền là xuất hiện ở ba người trước mặt.

Hắn nhìn ba người phản ứng, khinh thường mắng "Một đám phế vật!"

này Bạch Gia người của Kim Đan Hậu Kỳ nguyên là Bạch Gia phân nhánh người. Khoe khoang thiên phú không tồi, lúc trước vậy mà đột phá Kim Đan Kỳ. Chỉ là Bạch Gia huyết mạch chừng yêu cầu vô cùng nghiêm khắc, bởi vậy chính mình tuy thiên phú không tồi, lại là một mực không bị coi trọng. Thăng đến Vũ Hằng xuất hiện, giết đi Bạch Hàn Chương, Bạch Nguyên trở về, lúc này mới tại Bạch gia tộc bên trong, vô luận phân nhánh hay là trực hệ huyết mạch, Chỉ cần là có năng lực người đều bị trọng dụng, mà chính mình hiển nhiên chính là trong chuyện này được lợi người.

Vũ Hằng nhìn nhìn đối diện người Kim Đan Hậu Kỳ này người thanh niên. Hiển nhiên người này tuy tuổi không lớn lắm, bất quá cũng có chừng hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi bộ dáng. Hắn một thân áo trắng, khuôn mặt tuấn đạt, nếu như không phải trên mặt vậy có điểm Âm Sát khí tức, coi như là Niên Khinh vừa anh tuấn có Vi Chi Nhân.

"Hừ, ngươi chính là Vũ Hằng sao? Không nghĩ được mới chỉ là Kim Đan sơ kỳ thực lực! Thật không biết kia Bạch Hàn Chương phế vật đó Làm thế nào sẽ để cho ngươi giết chết!" Người trẻ tuổi hiển nhiên là bình thường lớn lối đã quen, cho nên xuất khẩu chính là cực kỳ lớn lối, thậm chí ngay cả lúc trước tộc trưởng Bạch Hàn Chương đều là không để vào mắt.

"Đừng vậy! Ta khuyên ngươi hay là sớm làm đem Bạch Nguyên kia này lão bất tử kêu đi ra, ngươi không phải là đối thủ của ta!" Vũ Hằng lời nói không sợ hãi người chết không ngớt. Hiển nhiên biết này người thanh niên nhược điểm, liền một chút không ngần ngại nhiều hơn nữa vãi lên một bả muối.

"Quả nhiên lớn lối! Ta sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là chỉ sợ khoe ngoài miệng công phu được! Ngươi nhớ kỹ, ta là Bạch Băng!" Tuy người thanh niên tận lực không để cho mình hiển lộ tức giận, thế nhưng đó bùng con mắt cùng hận không thể giết chết Vũ Hằng ngữ khí bán rõ hẳn tất cả Lãnh Tinh.

"Nói nhảm nhiều quá! Đến đây đi!" Vũ Hằng có chút không kiên nhẫn tiếp tục kích thích nói.

"Đi chết đi!" Bạch Băng quả nhiên thật sự nhẫn nại không được Vũ Hằng vũ nhục, vì vậy không lưu tình chút nào vừa lên tới chính là sát chiêu.

Vũ Hằng lại thẳng tắp đứng thẳng, không trốn không né. Thậm chí ngay cả sớm làm tốt phòng bị đều là không có.

Bạch Băng trên bàn tay do Linh Lực chỗ huyền hóa ra vô số đạo mũi băng nhọn, kia mũi băng nhọn mơ hồ tán lấy hàn khí, dường như chỉ cần một khi tiếp xúc mũi băng nhọn chính là sẽ trực tiếp đông thành băng khối, sau đó bị sắc bén mũi băng nhọn giết chết chết!

Tức giận Bạch Băng không nghĩ tới, Vũ Hằng tại chính mình thể hiện ra sát chiêu, vậy mà không có bất kỳ phòng bị, phong phạm vẫn khinh bộ dáng, làm cho Bạch Băng nguyên bản đó bùng hai mắt đều là hiển lộ thô bạo lên.

"tiếp tục giả vờ a! Chết đi!" Bạch Băng đem cô đọng mà thành mũi băng nhọn trực tiếp một tia ý thức vung hướng Vũ Hằng, "Hàn Băng chi nhận!"

Vũ Hằng lại tia không chút nào để ý kia tức giận Bạch Băng, ở đâu Hàn Băng chi nhận sắp sửa tiếp cận chính mình thời điểm, trước người đột nhiên hình thành một đạo kim hồng sắc màu Linh Lực, Linh Lực nhanh chóng ở trước người Vũ Hằng hình thành phảng phất là một mặt tấm chắn đồng dạng Linh Lực chi thuần. Tại Linh Lực chi thuần thành hình, Vũ Hằng trên tay phải cũng là hình thành một cây Linh Lực chi mâu.

Vũ Hằng tay trái cầm thuần, tay phải cầm mâu. Trong chớp mắt đem tuôn ra đến trước người Hàn Băng chi nhận lẫn nhau đụng đụng vào nhau.

"Xuy xuy." Không có trong tưởng tượng nổ mạnh, mà Linh Lực tiếp xúc địa phương chỉ là tràn ra xuy xuy thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: đã thành sự thật

Bạch Băng sắc mặt cực kỳ khó coi nhìn nhìn hai người Linh Lực tiếp xúc địa phương.

Chỉ thấy chính mình hùng hậu Linh Lực chi nhận, lại bị Vũ Hằng Linh Lực chậm rãi hòa tan. Chính mình tu luyện Công Pháp hình thành Linh Lực cực kỳ âm hàn. Mà chính mình chiêu Hàn Băng chi nhận lại càng là không biết tại rèn luyện bên trong giết chết ít nhiều đồng cấp cái khác đối thủ. Bởi vì chính mình Linh Lực ở trong ẩn chứa băng lãnh, tại ăn mòn đến đối phương trong cơ thể, có thể cho đối phương trong cơ thể Linh Lực đều là chậm chạp vận chuyển, thực lực yếu người lại càng là Linh Lực trực tiếp bị đông cứng, mà kia mũi băng nhọn như là đao nhọn đồng dạng đem đối phương giết chết!

Thế nhưng là hôm nay, chính mình Linh Lực chẳng những không thể đột phá Vũ Hằng kia bảo hộ thuần đồng dạng Linh Lực chi thuần, thậm chí cái kia Linh Lực chi mâu vậy mà đem Hàn Băng của mình chi nhận từng điểm từng điểm dung hợp. Muốn biết mình thực lực thế nhưng là cao hơn Vũ Hằng hai cấp nha! Toàn bộ Đại La thế giới, khi nào có vượt cấp có thể khiêu chiến tiền lệ đâu này?

Vũ Hằng lại không chút nào biết Bạch Băng trong nội tâm suy nghĩ. Chỉ là âm thầm kinh hãi, không nghĩ được này dung hợp Linh Lực phòng hộ cùng công kích lại có thể lợi hại như vậy!

Lúc trước chính mình chém giết Bạch Hàn Chương thời điểm, tuy cũng coi như hữu kinh vô hiểm. Thế nhưng là, lại xa xa không có lúc này tới nhẹ nhõm. Nghĩ đến, nếu như lúc ấy chính mình Linh Lực là loại này linh lực, vậy mình căn bản không cần sợ hãi kia Bạch Hàn Chương mấy may!

Vũ Hằng này còn chưa không đem chính mình Linh Lực thúc dục đến tận cùng. Linh Lực chi thuần cùng Linh Lực chi mâu càng lúc càng nhanh đem kia Hàn Băng chi nhận cho gần gần cùng dung hợp.

Bạch Băng sắc mặt khó coi hừ lạnh một tiếng "Già thần già quý!" Bạch Băng không nghĩ tới Vũ Hằng sẽ là như thế khó chơi. Hàn Băng của mình chi nhận một kích thất bại. Tự nhiên là vô cùng giận mình, thế nhưng là chính mình dù gì cũng là Kim Đan Hậu Kỳ, mà kia Vũ Hằng bất quá chỉ là Kim Đan sơ kỳ, chẳng lẽ còn có thể nhảy ra cái gì bọt nước tới sao? Chính là tiêu hao Linh Lực, chính mình tin tưởng cũng có thể đem gia hỏa này tiêu hao đến chết!

Vũ Hằng cũng không trả lời. Chỉ là trên tay Linh Lực bắt đầu thẳng tắp đi lên trên!

"Người đã xuất thủ trước, tới mà không hướng không lẽ đấy! Người cũng thử một chút ta Linh Lực chi nhận a! Kim hỏa chi nhận!" Vũ Hằng rất nhanh liền đem Bạch Băng Hàn Băng chi nhận xóa bỏ xong, sau đó lộ ra sáng sủa cười cười đối với Bạch Băng nói.

Bạch Băng nhìn nhìn Vũ Hằng kia có vẻ như rất nhẹ nhàng mỉm cười, mơ hồ bất an.

Chỉ là còn không đợi Bạch Băng có cái gì cái khác phản ứng, Vũ Hằng Linh Lực chi nhận đã nổ bắn ra qua, Linh Lực chi nhận mang theo một cỗ nóng bỏng khí tức. Đường như có thể đem thế gian này hết thảy đều là hòa tan mất đồng dạng.

Bạch Băng tuy kịp thời dùng Linh Lực mắc nối được một tòa Linh Lực bảo hộ che chắn, nhưng trong lòng lại không khỏi âm thầm kêu khổ. Hiển nhiên mình vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới Vũ Hằng này thực lực vậy mà cường hãn như thế! Trách không được Bạch Hàn Chương đều là đã chết tại tay hắn!

Mà chính mình xem ra vậy mà xem thường hắn, hắn Linh Lực này ở trong đề lộ lấy cổ quái, mặc dù chỉ là Kim Đan sơ kỳ tu vi, thế nhưng kia Linh Lực cường độ công kích hiển nhiên căn bản không kém gì chính mình, thậm chí còn mạnh hơn tại chính mình.

Mà bây giờ chính mình tuy Linh Lực che chắn hình thành dày đặc phòng hộ, thế nhưng kia ngoại vi xuy xuy hòa tan thanh âm, như là đòi mạng phù chú!

"Tuyệt đối không thể chết ở chỗ này!" Bạch Băng nhìn nhìn Phòng Hộ Trảo của mình thậm chí có vô pháp khẳng định nhưng lại vô cùng nguy hiểm thậm chí cảm thấy được cùng tử vong như thế tiếp cận, nội tâm bắt đầu khẩn trương lên!

"Hừ, đã muộn!" Vũ Hằng tựa hồ là biết Bạch Băng trong nội tâm suy nghĩ đồng dạng, sau đó lộ ra nụ cười chế nhạo, nói ra lời nói càng làm cho Bạch Băng nội tâm từng khúc lạnh buốt!

Bạch Băng mắt thấy chính mình phòng hộ bình chương sắp bị phá, mà kia quý dị kim hồng sắc Linh Lực tựa hồ vẫn là tại liên tục không ngừng vọt tới, chính mình thậm chí cũng là có thể cảm nhận được kia nóng bỏng khí tức, mà loại kia khí tức như là Từ Thần.

Bạch Băng oán độc nhìn nhìn Vũ Hằng, sau đó thủ chương một phen, trong tay chính là nhiều một đạo Linh Lực mãnh vỡ, tùy cơ không có do dự chút nào liền đem Linh Lực mãnh vỡ bóp nát ra!

Vừa mới trở lại Thái Sơn Tông Bạch Nguyên còn chưa tiến nhập phòng của mình bên trong nghỉ ngơi, chính là bị Linh Lực mãnh vỡ ba động mà quấy nhiễu.

"Rốt cục thò đầu ra sao? Cái này không hề làm rùa đen rút đầu sao?" Bạch Nguyên cảm thụ được Linh Lực mãnh vỡ bên trong Bạch Băng truyền đến tin tức, ánh mắt băng lãnh.

Vũ Hằng này vậy mà trốn vào Huyền Cảnh Sâm Lâm! Hừ, thật sự là hội trốn đó! Chỉ là chính mình vừa mới quay về tông. Tuy điện chủ cũng không trách tội chính mình trì hoãn chi tội, thế nhưng hiển nhiên đã đối với chính mình tương đối bất mãn.

"Hừ, ta cũng không tin ngươi sẽ không tới thái rõ ràng đại lục! Đến lúc sau ta sẽ cho ngươi không chỗ che giấu!" Bạch Nguyên tại cân nhắc một Cherry tệ, oán hận nói. Hiển nhiên mình lúc này thật sự không thích hợp xuất hiện lần nữa cách tông.

Bất quá, Bạch Nguyên lại tin tưởng, kia Vũ Hằng hiện tại đã là đạt đến Kim Đan Kỳ, mà theo thực lực đề thăng, muốn truy cầu tu luyện càng cao hoàn cảnh, vậy nhất định phải giống như tự mình kia mà thái rõ ràng đại lục, chậm rãi tu luyện.

Thái rõ ràng đại lục hàng năm đều sản sinh một trăm danh tiến nhập đến la giới danh ngạch. Mà chính mình chỉ cần đột phá đến Xuất Khiếu Kỳ chính là có tiến nhập la giới tư cách. Nay tư cách chính mình đợi chừng trăm năm cũng không từng thực hiện. Cho nên cho tới hôm nay chính mình lại cũng chỉ là Thái Sơn Tông này một người ngoại vi Trường lão.

Này thái rõ ràng đại lục trên thế lực mọc lên san sát như rừng. Thái Sơn Tông lại xem như này đông đảo trong thế lực nhất lưu thế lực. Chính mình như dựa vào này Thái Sơn Tông, chỉ sợ sớm đã bị người ám toán.

Tuy thái rõ ràng đại lục trên thế lực đông đảo, thế nhưng một cái người tu hành cũng là rất nhiều, tất cả người tu hành đến từ bất đồng đại lục, cũng muốn thông qua thái rõ ràng đại lục tiến nhập đến la giới. Bởi vì lần vào đủ loại người tu hành, cho nên thái rõ ràng đại lục cũng là nhất địa phương hỗn loạn, ở chỗ này, mỗi Thiên Đô sẽ có bất đồng thực lực người tu hành bị giết tình huống.

Mà mọi người sớm đã đối với cái này thấy quái không kinh! Những cái này đều là bởi vì tài nguyên khan hiếm, phạm là bất luận kẻ nào mang theo bảo vật tiến nhập đều bị người đồ mất. Giết người đoạt bảo tiết mục mỗi Thiên Đô tại thượng diễn! Nếu là hiện tại chính mình bởi vì Vũ Hằng vứt bỏ tông mà đi, không chỉ sẽ bị Thái Sơn Tông Chấp Pháp Đội tiến hành xử phạt, hơn nữa thái rõ ràng đại lục quay về Bạch Minh đế quốc cũng là cần mấy chục thiên thời gian, lúc này chính mình trở về, kia Vũ Hằng đích thị là cũng không biết lại trốn đi nơi nào! Cũng không phải như mình tại này thái rõ ràng đại lục bên trong ôm cây đợi thỏ!

Nghĩ như vậy bỏ đi, Bạch Nguyên liền không hề làm nhiều nghiên cứu sâu, sau đó bóp chặt lấy kia truyền tẫn tin tức.

"Vũ Hằng, ngươi sẽ hối hận đời này gặp được ta Bạch Nguyên được!"

Bạch Băng tại bóp nát Linh Lực mãnh vỡ thời điểm, như cũ vẫn còn ở ảo tưởng chính mình tổ tiên có thể xuất hiện cứu vớt chính mình một mạng. Hắn căn bản sẽ không nghĩ tới, chính mình tổ tiên đã sớm rời đi Bạch Minh đế quốc, trở lại tông phái của mình đi.

"Chơi chán, thật sự là phế vật!" Vũ Hằng nhìn nhìn Phòng Hộ Trảo bên trong Bạch Băng, khinh thường nói. Mà, Bạch Băng ngoại vi Phòng Hộ Trảo bắt đầu xuất hiện rắc rối tiếng vang, hiển nhiên đã kiên trì không nổi nữa.

Bạch Băng vô vọng nhìn nhìn sắp rơi ở trên người mình kim hồng sắc Linh Lực, lần nữa dùng Linh Lực nhanh chóng ngăn tại trước người, chỉ là những cái này phòng hộ đều là bị dễ như trở bàn tay đánh bại.

Kim hồng sắc Linh Lực như là một mảnh Cự Long đồng dạng hung hăng đánh tới Bạch Băng trên lồng ngực.

Đón lấy Bạch Băng chính là như điều bị đứt dây đồng dạng, thẳng tắp bị đánh ra tầm hơn mười trượng xa, thân thể lại càng là tại đụng phải nơi xa cây cối, liên tục đụng gãy hơn mười khóa về sau mới hung hăng rơi trên mặt đất, về sau lại là lau chùi kéo được rồi hơn 10m rồi mới dừng lại.

Nguyên bản ở cách xa xa ba người thủ vệ binh sĩ tại nhìn thấy một màn này, nhanh chóng chạy thoát! Tuy Bạch Băng này là cấp trên của bọn hắn, thế nhưng vốn bọn họ là một phần của Bạch Minh đế quốc hoàng thất thủ vệ, lại bị Bạch Gia mượn đến này địa phương cứ chìm cũng không có trọn tròn hơn ba tháng.

Bạch Băng này càng làm cho người tức giận, hắn luôn là thanh thoảng mắng bọn họ phế vật, ngu xuẩn. Mà bọn họ rồi lại giận mà không dám nói gì! Bởi vì

đã từng có một vị huynh đệ bởi vì chống đối Bạch Băng này, sau đó bị Bạch Băng một chương đánh chết, mà kia ra tay thủ đoạn lại càng là tàn nhẫn đến cực điểm.

Bởi vì Bạch Băng là đem Linh Lực bên trong ẩn chứa một ít Hàn Băng khí tức, thủ vệ kia bị Hàn Băng xâm nhập vào cơ thể, bởi vì thực lực không đủ, căn bản vô pháp chống cự, cuối cùng huyết mạch bị đông cứng, thế nhưng Bạch Băng giết người nhưng lại không phải trực tiếp giết hắn, mà là đem huyết mạch đông kết thủ vệ trong cơ thể, huyễn hóa ra không chỗ thật nhỏ bằng châm, bằng châm từng điểm từng điểm ở trong cơ thể hắn đâm động, để cho hắn trọn như vậy bị sống không bằng chết hành hạ một thiên tài thật sự nhãn nhĩ không được tự hành kết thúc.

Từ đó về sau, mặc dù mọi người như cũ đối với Bạch Băng rất có phê bình kín đáo, xác thực không dám lần nữa nói thêm cái gì, sợ cũng gặp Bạch Băng thủ đoạn như thế!

Hiện tại Bạch Băng này lại bị Vũ Hằng dễ dàng như thế chính là đánh thành trọng thương. Mặc dù không có trực tiếp đánh chết, thế nhưng uể oải khí tức cùng trên mặt đất chặt vật không chịu nổi người đã làm cho bọn họ không khỏi không sợ. Huống chi trong bọn họ tâm kỳ thật là hi vọng Vũ Hằng có thể đem Bạch Băng này hiểu được.

Tại vị đến nơi, thủ vệ làm sao có thể hội cổ kị bọn họ oán hận thủ trưởng đó! Vì vậy nhanh như chớp chạy trốn. Mà Vũ Hằng nhưng lại không ngăn cản. Rốt cuộc những người này Bạch Minh để quốc người của hoàng thất, mặc dù mình đối với hoàng thất không cảm giác, thế nhưng lúc trước giết đi Bạch Hàn Chương chính mình có thể đủ bình tĩnh qua một đoạn thời gian cũng nhiều thua lỗ Bạch Minh này để quốc hoàng thất nữa nha!

Tuy Bạch Minh để quốc hoàng thất chỉ là vì chính mình, thế nhưng là Vũ Hằng lại không thích nợ người nhân tình, càng không muốn gây thù hằn quá nhiều. Rốt cuộc Bạch Minh hoàng thất có thể trở thành Bạch Minh này để quốc chúa tể, không có chút tài năng, này ngang ngược kiêu căng Bạch Gia sao chịu như thế khuất cư nhân hạ đầu này?

Bạch Minh để quốc đối với Bạch Gia nhiều lần nhượng bộ sợ cũng chỉ là không muốn chân chính mà liều cái người chết ta sống mà thôi! Rốt cuộc một khi lưỡng bại câu thương, như vậy từ bên trong muốn đạt được ngư ông đắc lợi người thế nhưng là nhiều vô số kể.

Cho nên Vũ Hằng vẫn là tương đối lý giải hoàng thất không dễ! Bởi vậy, chính mình lần này chỉ nguy, chính mình không có chút nào muốn đem nó tính tại Bạch Minh hoàng thất trên đầu ý định!

Bất quá của Bạch gia thù nên hào hào tính tính toán toán!

Vũ Hằng thúc dục thân hình, trong chớp mắt về sau rơi vào giếng như chó chết Bạch Băng bên cạnh.

Kia Bạch Băng khí tức uể oải. Hiển nhiên bị thương không nhẹ.

Hắn ánh mắt oán độc nhìn nhìn Vũ Hằng, hiển nhiên biết mình hôm nay e rằng khó thoát khỏi cái chết.

"Bạch Băng, ngươi không phải là đối thủ của ta, đi đem nhà các ngươi lão tổ Bạch Nguyên kia cái lão già kêu đi ra a! Bằng không ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!" Vũ Hằng trên cao nhìn xuống đối với Bạch Băng băng lãnh nói, ngữ khí không mang theo một chút nhiệt độ. Kia hơi hơi ngữ khí tại vừa mới bắt đầu tất nhiên sẽ không để cho người tin tưởng, chỉ là trước mắt sự thật đã thành, đã không phải do bất luận kẻ nào không tin.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Khách đến thăm

"Hừ, ngươi không muốn đắc ý quá sớm! Nếu như không phải ta tổ tiên Ly Tộc quay về tông, ngươi cho rằng ngươi có thể nhảy lên sao? Chính là ta chết, ta cũng phải kéo ngươi đem lưng!" Bạch Băng thanh âm hiện ra vô tận rét lạnh, hận ý như là dây leo từ Bạch Băng trong miệng mỗi lần phun ra một chữ đều là hận ý Triền Nhiêu!

"A!" Vũ Hằng không rõ ràng cho lắm nhưng lại có mãnh liệt cảnh giới. bởi vì Bạch Băng này lúc này lời hiển nhiên không phải tùy ý của ra.

"Cùng ta đi chết đi!" Bạch Băng oán hận thanh âm quanh quẩn ở bên tai Vũ Hằng, tùy cơ, mãnh liệt Linh Lực ba động đem Bạch Băng cùng Vũ Hằng địa phương đều là bao phủ.

"Không nghĩ được Bạch Băng này vậy mà ác như vậy, vậy mà lựa chọn tự bạo!" Đang kịch liệt Linh Lực bão lộc ở trong, Vũ Hằng tại hiện Bạch Băng muốn tự bạo về sau chính là lựa chọn trực tiếp tiến nhập Động Thiên. Mà động thiên ngăn cách cùng phòng hộ năng lực thật sự là không thể chê, Vũ Hằng có chút giật mình đối với Kim Long nói.

"Hắn đều muốn bị người đánh chết, không tự bạo tài giỏi sao?" Kim Long tựa hồ đối với Vũ Hằng chỉ số thông minh có chút hoài nghi cho hắn một cái liếc mắt.

Vũ Hằng sờ lên cái mũi, có chút xấu hổ nói "Ta chỉ là muốn hỏi một chút Bạch Nguyên tình huống! Không nghĩ tới hắn chết nhanh như vậy!"

Theo Bạch Băng tự bạo sống dư chậm rãi biến mất, Vũ Hằng lần nữa xuất hiện tại kia trong bụi mù, tùy cơ thủ chương một phen, liền đem Bạch Băng găm túi thu vào trong tay.

Bạch Băng găm trong túi ngược lại là không có cái gì có thể dùng chi vật, chỉ là có một ít linh dịch cùng Vĩnh Hằng Kim Tệ.

"Chắc chắn, thật đúng là đáng thương đây nè, cứ như vậy ít đồ! Còn như vậy vì Bạch Nguyên bán mạng!" Vũ Hằng có chút bất mãn nói lầm bầm. Hiển nhiên đối với Bạch Băng găm túi chi vật, có chút bất mãn. là để cho người bên ngoài nghe được nhất định là cũng bị tức chết tiệt tấu.

Không nói linh dịch hiếm có, chỉ là Vĩnh Hằng Kim Tệ liền có thể dùng để tại hội trường đấu giá đi mua sắm linh dịch hoặc là Công Pháp các loại đồ vật. Nếu như không có hai thứ đồ này, dù là Linh Lực cường thịnh trở lại, cũng chỉ là không có tiền làm khó anh hùng hán mã mà thôi.

Bất quá mặc dù không có quá nhiều thu hoạch, thế nhưng Vũ Hằng bọn họ lại là biết Bạch Nguyên đã ly khai Bạch Gia, cho nên trước mắt nhóm người mình an nguy xem như tạm thời không có quá lớn uy hiếp!

Vũ Hằng tin tưởng lần sau gặp nhau, cũng sẽ không lại là mình như thế tránh né!

Động Thiên ở trong, có lẽ là bởi vì có thể tránh né thiên kiếp. Cho nên Lâm Đông đã thuận lợi đột phá đến Kim Đan sơ kỳ. Chỉ là Lâm Đông không biết nên như Hà Tài có thể xuất động thiên đi, bởi vậy, chính là tại bậc này đợi Vũ Hằng trở về.

Vũ Hằng mang theo Kim Bảo tiến nhập Động Thiên, sau đó đem Lâm Đông cũng mang ra Động Thiên bên ngoài.

Hai người một con rồng một chỗ tiến nhập Huyền Cảnh Sâm Lâm phụ cận biên thủy chi thành, Huyền Thành. Cao lớn trên tường thành, mỗi một sĩ binh đều là mơ hồ mang theo sát phạt chi khí, hiển nhiên là một ít trải qua chân chính sát phạt người! Bọn họ nghiêm nghị mà đứng, tuy trong thân thể Linh Lực yếu ớt, đại bộ phận chỉ có Tiên Thiên đại thành thực lực. Bất quá đối với không phải chân chính tu luyện người mà nói, Tiên Thiên đại thành đã là không kém.

Vũ Hằng cùng Lâm Đông thu liễm khí tức, hai người tại phi thành kính ngoại chính là ngừng lại, sau đó bộ hành vào thành. Hai người lúc này tu vi tuy không kém, nếu là cưỡng ép bay qua, cũng không phải là không thể được, chỉ là mỗi một tòa thành trì cũng có lấy một tòa hộ thành linh trận thủ hộ, tu luyện người cưỡng ép phi độ, chính là hội xúc động linh trận, nếu là thực lực mạnh mẽ tự nhiên có thể cưỡng ép xé rách linh trận, nhưng lại cũng tạo thành phiền toái không cần thiết.

Tất cả tu luyện người tựa hồ cũng là đã hình thành quy định bất thành văn, phạm là vào thành đều phải bộ hành mà vào, không được cưỡng ép phi độ!

Vũ Hằng cùng Lâm Đông tự nhiên cũng không muốn quá làm người khác chú ý, hai người những ngày này chỉ lo tu luyện không có như thế nào tu chính chính mình, cho nên lúc này hình tượng chút yếu kém lực. Bất quá bởi vì tu luyện người, bản thân bởi vì Linh Lực gia trì, người hiển lộ càng thêm có khí chất, còn có hai người đều là người trẻ tuổi bộ dáng, bộ dáng cũng có chút tuấn lãng, bởi vậy tại sau khi vào thành chính là bị không ít biên tái nữ tử liên tiếp quay đầu lại nhìn.

Vũ Hằng cùng Lâm Đông đều là có chút mất tự nhiên, mặc dù biết biên thủy chi thành vô luận nam nữ đều có phần không mở ra, thế nhưng không nghĩ tới, nữ tử vậy mà cũng có thể mở ra đến loại trình độ này, vì vậy hai người nhanh chóng tìm tiệm cơm trốn tiến vào.

Hai người bao xuống một gian phòng cao thượng, sau đó chọn cả bàn rau. Những ngày này không có đã ăn những cái này mỹ thực, đối với Vũ Hằng mà nói vẫn có chút tưởng niệm. Ngoại trừ tu luyện, Vũ Hằng tối chuyện vui sướng tình không gì qua được ăn cái gì!

Vì vậy hai Lang Nhân nuốt hồ nuốt đem trên bàn mỹ vị món ngon quét qua quét sạch. Đương nhiên bổ sung Kim Bảo cũng không ít ăn.

Hai người một con rồng từ hàm cơm no về sau vô cùng hưởng thụ uống trà.

"Lâm Đông, ta nghĩ bước tiếp theo, ta liền muốn đi chỗ đó thái rõ ràng đại lục, ta nghĩ chúng ta khả năng muốn tách ra!" Vũ Hằng tại uống một ngụm trà, đột nhiên nói với Lâm Đông. Vũ Hằng vấn đề này đã suy nghĩ đã lâu rồi.

"Vì cái gì? Ta cũng có thể cùng đi với người thái rõ ràng đại lục nha!" Lâm Đông hiển nhiên đối với cái này có chút giật mình, bởi vậy có chút kích động mà hỏi.

"Ta biết, nguyên bản ta là muốn người cùng ta đi, chỉ là Bạch Nguyên không trừ. Ta nghĩ hẳn định sẽ không như thế từ bỏ ý đồ, người cùng ta một chỗ tất nhiên còn sẽ có cái gì khó khăn trắc trở. Ta nghĩ chúng ta hay là tách ra a, nếu như người vẫn còn ở Bạch Minh đại lục, ta hi vọng người có thể cũng xây dựng một phương thế lực, Bạch Nguyên tuy có thể chém giết, chỉ là Bạch Gia này vốn có tài nguyên cũng là chúng ta chỗ khuyết thiếu. Mà thái rõ ràng đại lục có chút hỗn loạn, người bây giờ hiển nhiên không có khả năng ở bên trong lẫn lộn được như cá gặp nước. Người phải tiếp tục tu luyện, đợi cho thực lực có thể trùng kích Nguyên Anh thời điểm liền bóp nát linh mãnh, chúng ta khi đó hội hợp a!" Vũ Hằng ý vị thâm trường nói.

"Hào!" Lâm Đông nguyên bản còn muốn nói cái gì nữa, thế nhưng nếu như Vũ Hằng nói như thế, mà chính mình thực lực bây giờ tuy đã làm đột phá, thế nhưng thực lực e rằng hay là cùng Vũ Hằng chênh lệch khá xa, chính mình như cũ sẽ trở thành Vũ Hằng liên lụy, thay vì như thế, đích xác không ít như lưu

ở Bạch Minh đại lục, để cho Bạch Gia vì bọn họ từng là gây nên trả giá lớn!

Vũ Hằng gật gật đầu đặc biệt nói rõ nói ". Hào hảo bảo vệ tốt chính mình! Nếu như một khi ứng phó không được, dù cho buông tha cho xây dựng thế lực cũng phải bảo toàn chính mình!"

Lâm Đông biết, Vũ Hằng vẫn là không yên lòng chính mình sẽ vì hấn lời nhấn nhủ sự tình mà làm ra cái gì chết đầu óc sự tình. Vì vậy trịnh trọng gật đầu nói ". Yên tâm! Ta có chừng mực!"

Kim Bảo có lẽ là lần đầu tiên ăn thịt người đang lúc mỹ thực, bởi vậy, trọn cả bàn mỹ thực quét qua quét sạch, hay là nước miếng chảy ròng, cái bụng cũng đã là phình rồi. Hiện nhiên tuy ăn rất no, lại vẫn là muốn ăn! Vì vậy con mắt tội nghiệp nhìn nhìn Vũ Hằng "Ba ba, muốn ăn!"

Vũ Hằng cho Kim Bảo một cái liếc mắt, vỗ vỗ Kim Bảo cái bụng nói "Người còn có địa phương lấp sao?" Lập tức liền không để ý tới nữa Kim Bảo, sau đó gọi tới chủ quán tính tiền.

Tới thu sổ sách chính là trong tiệm một người tiểu nhị, bởi vì Vũ Hằng cùng Lâm Đông tuy toàn thân khí thể không kém, thế nhưng hai người lại quần áo có chút rách rưới, nhìn qua tuy hợp quy tắc, nhưng lại không hề giống là có tiền người, vì vậy từ vừa mới bắt đầu bọn họ chọn tràn đầy cả bàn rượu và thức ăn thời điểm chính là tương đối lo lắng bọn họ hội ăn cơm chùa, bởi vậy một mực có chút chú ý hai người, vẫn luôn là giữ ở ngoài cửa chờ đợi.

Hiện tại Vũ Hằng gọi tới bọn họ tính tiền, tự nhiên là tới vô cùng nhanh chóng! Chỉ là đi vào gian phòng thấy được kia trông không chén đĩa thời điểm cũng là tương đối rung động, tương đối hai cái niên cấp nhẹ nhàng cũng coi như có chút thiếu niên anh tuấn vậy mà lượng cơm ăn đại kinh người. Vì vậy tại gạt mình trong nháy mắt về sau chính là nhanh chóng khôi phục thanh tĩnh, cười vẫn đạo "Khách quan, ngài tính tiền sao?"

Vũ Hằng gật đầu cười, cũng là có chút xấu hổ nhìn một chút trên bàn không bàn nói "Các người, rau làm rất tốt!" Sau đó liền từ gấm trong túi lấy ra một mai Vĩnh Hằng Kim Tệ đưa cho tiểu nhị "Nao, không cần tìm, thuận tiện sẽ giúp chúng ta khai mở hai gian phòng."

Tiểu nhị nguyên bản vẫn còn có chút nói thầm, chỉ là tại Vũ Hằng lấy ra Vĩnh Hằng Kim Tệ thời điểm chính là triệt để bỏ đi ý nghĩ này. Bởi vì có thể xuất thủ chính là kim tệ không phải quan to hiện quý, ít nhất cũng là giàu có và đông đúc một phương. Vì vậy vội vàng khuôn mặt tươi cười đón chào. Không nghĩ tới này người trẻ tuổi vậy mà xuất thủ hào phóng như thế!

"Hào, khách quan! Loại nhỏ cái này mang ngài tới!" Tiểu nhị khuôn mặt tươi cười trực khai mở. Vui rạo rục mang theo hai người hướng trên lầu phòng trọ đi.

Đã tại Huyền Cảnh Sâm Lâm trong ngày người quá lâu, còn có Kim Bảo tựa hồ đối với đồ ăn... Vô cùng mãnh liệt, Vũ Hằng không có lần nữa vì hấn ít đồ, hấn đã rất là không vui. Hiện tại lại càng là ủ rũ cụp đầu có chút bất mãn, cho nên Vũ Hằng cảm thấy liền lại nghỉ ngơi cả đêm. Hào hảo tu dưỡng sinh lợi một phen lần nữa xuất.

Tâm tình của Kim Bảo hiện nhiên hay là không tốt lắm, Vũ Hằng có chút bất đắc dĩ đối với tiểu nhị phân phó nói, "Tiểu nhị ca, sẽ giúp ta chuẩn bị một bàn rượu và thức ăn, các người sở trường đều đầu đến phòng ta tới!"

Tiểu nhị vội vàng xác nhận, chỉ là nội tâm âm thầm tán thưởng! Tiểu tử này thật là lớn lượng cơm ăn a!

Vũ Hằng tự nhiên không biết tiểu nhị trong nội tâm suy nghĩ, vì vậy trực tiếp tiến vào gian phòng, đóng cửa về sau mới đưa Kim Bảo từ trong lòng bắt được, sau đó có chút bất đắc dĩ nói "Không nên tức giận, ăn lập tức sẽ đưa tới!"

Kim Bảo nghe được Vũ Hằng nói như thế, trong chớp mắt con mắt rõ ràng sáng lên "Thật sự?"

Vũ Hằng vừa bực mình vừa buồn cười gật gật đầu "Thật sự là bất người không có biện pháp!"

Kim Bảo lại vui vẻ cực kỳ, vòng quanh Vũ Hằng đã bay tằm vài vòng.

Tiểu nhị rất nhanh liền đem Vũ Hằng muốn đồ ăn đưa đi lên. Vũ Hằng tùy cơ phân phó không có chuyện gì cũng không cần tới, sau đó khép cửa phòng lại, đem trốn ở trên giường soi trào Kim Bảo ôm qua.

Kim Bảo nhìn nhìn đầy bàn đồ ăn, Nước miếng chảy ròng, vì vậy liền lần nữa ăn như hổ đói bắt đầu ăn.

Vũ Hằng lắc đầu, sau đó liền không hề phản ứng đến hấn, chính mình ngồi xếp bằng trên giường, tiến nhập trạng thái tu luyện.

Bởi vì bây giờ là tại khách sạn, bởi vậy Vũ Hằng cũng không tiện tùy tiện chính là tiến nhập Động Thiên tu luyện.

Cũng không biết qua bao lâu, Vũ Hằng bị tiếng đập cửa chỗ quấy nhiễu, sau đó thối lui ra khỏi trạng thái tu luyện. Kim Bảo nhảy lên chính là lần nữa chui vào trong lòng Vũ Hằng. Vũ Hằng đứng dậy mở cửa phòng ra.

"Xin hỏi ngài là?" Ngoài cửa đứng hai người, một người trong đó khí vũ hiên ngang, cầm y hoa phục, tuy không biết thân phận, tuy nhiên lại là toàn thân tràn ra thượng vị giả uy nghiêm cảm giác. Chỉ là có lẽ là bởi vì vẫn tương đối Niên Kinh, bởi vậy mặt người trên tuy lộ ra tương đối khiêm tốn thần sắc, Thế nhưng khí tức trên thân lại là ức chế không nổi ra bên ngoài tán.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Ngoại vi

Hắn theo sát phía sau người, là một vị trung niên, ước chừng ba bốn mươi tuổi bộ dáng, bất quá thực lực đã đạt đến Kim Đan Hậu Kỳ. tuy liếc mắt nhìn qua có một cỗ sát phạt kiên cường, thế nhưng là người này hiển nhiên là trải qua chân chính sát phạt người, khí tức lại nội liễm hơn nhiều.

"Ta là Bạch Minh đế quốc hoàng thất Minh Phàm. Vị này chính là ta Bạch Minh đế quốc Huyền Thành trấn thủ Tương Quân ảo ảnh. Ta là phụng phụ mệnh tới cùng ngài thương thảo một sự tình, không biết có phải hay không thuận tiện đâu này?" Minh Phàm dò hỏi.

Vũ Hằng có chút nghiêng ngả nhìn nhìn Minh Phàm, làm một cái tư thế xin mời, sau đó mở cửa phòng ra.

"Một mực nghe nói hoàng thất Minh Phàm có chút bất phàm, tương lai tất thành đại khí! Hôm nay vừa thấy cũng đích xác bất phàm! Chỉ là không biết Minh Phàm hoàng tử tìm ta Vũ Hằng có chuyện gì đâu này?" Vũ Hằng không lọt dấu vết dò hỏi. Bạch Minh này hoàng thất vậy mà tại chính mình chân trước vào ở khách sạn, chân sau chính là tìm tới chính mình. Chỉ là trước mắt nhìn bọn họ phản ứng tựa hồ cũng không địch ý, đã như vậy, Vũ Hằng chẳng yên lặng theo dõi kỳ biến.

"Vũ Hằng, ta so với ngươi đánh, tạm thời xưng hô như vậy ngươi đi! Ta lần này là phụng phụ hoàng chi mệnh đến đây sẽ gặp ngươi. Lúc trước ngươi cùng chuyện của Bạch Gia Tại Bạch Minh đế quốc cũng là truyền oanh oanh liệt liệt, mà Bạch Nguyên vẫn còn ở trong tộc thời điểm càng làm cho Bạch Gia động hết thảy quan hệ cùng đại hấp dẫn tới đuổi bắt ngươi! Đương nhiên chúng ta hoàng thất cũng bức bách tại áp lực tham dự đuổi bắt. Ta hi vọng ngươi đừng nên trách!" Minh Phàm lời nói mang thành khẩn nói.

Vũ Hằng cười cười, chỉ chỉ bên cạnh chỗ ngồi ý bảo Minh Phàm hai người ngồi xuống nói."Không dám đó! Ta hiểu!"

"Ngươi đã như thế sáng khoái, ta đây cũng liền không đi vòng vèo. Ta nghĩ thông minh như ngươi, đại khái cũng có thể hiểu rõ đến chúng ta Bạch Minh hoàng thất cùng Bạch Gia tuy bảo trì vui vẻ quân thần quan hệ, thế nhưng trên thực tế, Bạch Gia căn bản chưa từng đem chúng ta hoàng thất để ở trong mắt. Nhất là lần này, Bạch Nguyên Hối tộc, như không phải là không muốn chúng ta lượng tương đối lập, đối với toàn bộ Bạch Minh đế quốc dân chúng nhượng thành đại họa, e rằng chúng ta sớm đã trở mặt mất. Cái gọi là một núi không thể chứa hai cọp. Hiện giờ Bạch Nguyên Ly Tộc, ta nghĩ nếu như chúng ta có thể hợp tác, triệt để thanh trừ hết Bạch Gia này khóa u ác tính, không biết ngươi có phải hay không có hứng thú đâu này?" Minh Phàm có chút thẳng thắn thành khẩn phân tích nói.

Có lẽ là nhìn Vũ Hằng cũng không nói chuyện, Minh Phàm nói tiếp "Bạch Gia nguyên bản đã làm cho đế quốc trên dưới thế lực khác đều là bất mãn, Nếu như không phải Bạch Nguyên ở sau lưng nâng đỡ, e rằng Bạch Gia đã sớm không còn tồn tại. mà ngươi cùng Bạch Nguyên ở giữa cừu hận, y theo lúc trước thù đoạn của Bạch Nguyên, e rằng tuyệt đối không có ngày tốt lành qua! Nếu như chúng ta có cùng chung địch nhân, vì cái gì không thể liên hợp một chỗ đâu này? Tuy trước mắt chúng ta hoàng tộc không thể rõ rệt tương trợ ngươi quá nhiều, thế nhưng có rất nhiều cái khác ngăn trở thế lực, chúng ta đều giúp ngươi dọn dẹp. Không biết ngươi tại băn khoăn cái gì? Không ngại nói ra, chúng ta cũng tốt thương lượng!"

Vũ Hằng gõ mặt bàn, hiển nhiên đối với Bạch Minh hoàng thất đột nhiên ném ra cảnh ô-liu cũng không phải không động tâm. Chính mình nguyên bản liền định đem Lâm Đông lưu lại xây dựng một phương thế lực, thế nhưng lực lượng một người rất cuộc quá nhỏ yếu cùng đơn bạc, nếu là có thể được hoàng thất tương trợ, tự nhiên coi như là chuyện tốt một cột. Chỉ là chính mình nên như thế nào có thể làm cho hoàng thất cũng là đối với thế lực của mình khó giữ được cảm cảnh giác đâu này?

Minh Phàm mắt thấy Vũ Hằng không nói lời nào, tựa hồ đột nhiên mình bạch Vũ Hằng chỗ băn khoăn sự tình.

"Không biết Vũ Hằng là không phải lo lắng chúng ta hoàng thất tại về sau đối với ngươi sẽ có cái uy hiếp gì đâu này?" Minh Phàm cười dò hỏi, tựa hồ đối với việc này đã có dã tính trước biện pháp giải quyết.

Vũ Hằng ngừng đầu nhìn hướng Minh Phàm, làm ra một bộ xin lắng tai nghe bộ dáng.

"Không biết ngươi nghe nói qua thế nào? Chính là nếu là ngươi đáp ứng, ta liền đại biểu hoàng tộc cùng ngươi cộng đồng thế, chúng ta chỉ sợ hai bên cùng ủng hộ, làm vĩnh viễn mình hữu, chỉ là ngươi cũng phải đáp ứng chúng ta bất cứ lúc nào, mặc kệ ngươi tu vi như thế nào, cũng không thể đối với chúng ta quật ngã chúng ta Bạch Minh hoàng tộc thống trị địa vị! Đương nhiên những cái này yêu cầu là chúng ta Bạch Minh hoàng tộc không có hoàn toàn ngu ngốc dưới tình huống! nếu là có người vi phạm lời thề, toàn bộ đại biểu chúng tộc đều chịu Thiên Khiên, gấp diệt tộc! Không biết như vậy thành ý có thể đủ?" Minh Phàm có chút trịnh trọng nói.

Vũ Hằng lúc này mới hiện Bạch Minh đế quốc hoàng thất lần này hiển nhiên đến có chuẩn bị, chỉ là lại là có chút nghi hoặc, chính mình hiện giờ bị Bạch Nguyên truy sát giống như chó nhà có tang đồng dạng, mà hoàng thất vì sao còn có thể hướng chính mình ném ra như vậy cảnh ô-liu nha. Vì vậy có chút không hiểu hỏi "Ta chỉ muốn hỏi, vì cái gì các ngươi chọn hợp tác với ta? Ta nghĩ nghe nói thật!"

Minh Phàm nhìn chăm chăm con mắt kiên định Vũ Hằng nói "Bởi vì tiềm lực của ngươi cùng thực lực của ngươi! toàn bộ Bạch Minh đế quốc, trăm ngàn năm qua chưa bao giờ có có can đảm khiêu chiến người của Bạch gia, hơn nữa lại có thể tại Bạch Nguyên mí mắt phía dưới cứu ra Người của ngươi còn có thể bình yên đào tẩu! Như thế chiến tích đã sớm tại toàn bộ trong đế quốc bị truyền khắp, chỉ là bức bách tại Bạch Nguyên áp lực, mới không có người nào dám bên ngoài tán thưởng! Hiện giờ Bạch Nguyên Ly Tộc, ta tra ra hẳn là bởi vì tại thái rõ ràng đại lực Thái Sơn Tông bên trong vì ngoại vi Trường lão, vốn cách tông thời gian đã đến, bọn họ trong tông điện chủ mệnh hẳn quay về tông! Mới không thể không quay về. Trước mắt, trong thời gian ngắn, hẳn tuyệt đối sẽ không lần nữa Hồi tộc!"

Vũ Hằng lúc này mới chợt hiểu."Hào! Ta đáp ứng ngươi! Chỉ là ta rất nhanh cũng phải rời đi Bạch Minh đế quốc. Bạch Nguyên liền trao cái ta đi! Thế nhưng đế quốc ở trong sự tình ta sẽ nhượng cho hảo huynh đệ của ta Lâm Đông đi làm được! Yên tâm, hẳn sẽ không để cho ngươi thất vọng được! Ta cũng sẽ ở lại thế ở trong! Nếu là ngày khác tu vi có thể treo lên đỉnh phong, cũng tất nhiên hội hộ ngươi Bạch Minh hoàng thất chu toàn!"

Minh Phàm cùng Vũ Hằng liếc nhau, tương đối mà cười!

Một bên một mực không mở miệng Huyền Thành Thành chủ ảo ảnh đột nhiên mở miệng nói "Chỉ mong ngươi có thể tuân thủ ước định! Muốn biết rõ Chủ thượng lần này vì muốn cùng ngươi hợp tác, lực bài chúng nghị! Nếu là ngươi ra bất kỳ đường rẽ, Chủ thượng sẽ bởi vậy bị phế trừ thái tử chi vị. Lại còn cách chức làm thứ người!"

Vũ Hằng nghe được chuyện đó không khỏi sửng sốt, sau đó quay đầu nhìn trọng nói với Minh Phàm "Đa tạ!"

Người bên ngoài tuy không hiểu loại này hàm nghĩa, chỉ là minh bạch người của Vũ Hằng Đều là biết, có thể làm cho được hẳn như thế đối đãi người đích xác không nhiều lắm.

Minh Phàm nói một tiếng khách khí, liền không hề ở lâu, trước khi đi đem chính mình đặc hữu tín vật bạch ngọc để lại cho Vũ Hằng, cũng nói rõ bằng vào này bạch ngọc có thể tự do xuất nhập hẳn trong phủ lại còn gần đây điều động hẳn quyền lợi trong phạm vi hết thảy tài nguyên cùng quân đội.

Minh Phàm nhớ tới ngày đó kiên trì, thậm chí đánh bạc tương lai của mình, tuy cùng Vũ Hằng cũng không chân chính quen biết, chỉ là một lần ngoài ý muốn vô tình gặp được chính là bị Vũ Hằng chỗ bày ra thực lực cùng phong thái chỗ thuyết phục. Mà Vũ Hằng vượt cấp giết chết Bạch Hàn Chương, lại còn tại Bạch Nguyên mí mắt phía dưới đem người cứu đi lại còn bỏ trốn mất dạng.

Những chuyện này, mỗi một cột mỗi một kiện đều là làm cho người ta có thể từ bên trong lãnh hội đến bất phàm của hắn! Tin tưởng, đợi một thời gian, Vũ Hằng tất nhiên hội đứng ở Tu Luyện Giả đỉnh phong, chính mình lần lấy lòng tuyệt đối sẽ làm cho Bạch Minh đế quốc từ bên trong được lợi không ít!

Vũ Hằng về sau liền đem Lâm Đông kêu qua, đem cùng Bạch Minh đế quốc liên minh sự tình kể hết báo cho cho hắn. Như là rất nhiều chi tiết, Vũ Hằng đều là cùng Lâm Đông nhất nhất nói rõ. Mặc dù là tiêu diệt toàn bộ Bạch Gia thế lực, thế nhưng rốt cuộc Bạch Gia tại Bạch Minh đế quốc đã qua trăm năm. Tuy hiện giờ thực lực đã không lớn bằng lúc trước, thế nhưng là lực đã gây còn lớn hơn ngựa béo. Đối với tay không có đeo găng tay Lâm Đông mà nói hay là một khối khó gặm xương cốt.

Bất quá bây giờ có Bạch Minh đế quốc hoàng thất duy trì, loại này lo lắng sẽ bị vô hạn thu nhỏ lại.

Có lẽ rất nhanh, Bạch Gia sẽ biến thành Bạch Minh đế quốc lịch sử.

Mà Vũ Hằng yêu cầu Lâm Đông thành lập thế lực căn cơ địa chính là bên này thủy chi thành Huyền Thành.

Nơi này vị trí địa lý ưu việt, dựa Huyền Cảnh Sâm Lâm, tuy Huyền Cảnh Sâm Lâm là cực kỳ chỗ hung hiểm, Nhưng lại là rèn luyện bản thân thực lực chỗ tốt nhất. đế quốc ở trong, thực lực hùng hậu gia tộc tự nhiên đều là ruột thịt huyết mạch, đều là chút nuông chiều từ bé đã quen công tử tiểu thư, nếu là bị an bài đến Huyền Cảnh Sâm Lâm này tu luyện tự nhiên là vô pháp thành hàng.

Thế nhưng Vũ Hằng lại cảm thấy đối với Lâm Đông như vậy bản hàn xuất thân, cũng không bị người coi trọng áp bách tại tầng dưới cùng người hay là thiên hơn, nếu là dùng những người này tiến hành huấn luyện, tin tưởng tại không lâu sau về sau nhất định sẽ bồi dưỡng được một cái đoàn kết lại còn thực lực kinh người có thể chịu khổ bên trong đau khổ thế lực!

Mà Huyền Cảnh Sâm Lâm này tại về sau chính là có thể trở thành chính mình thế lực sân huấn luyện.

lúc trước bởi vì Kim Bảo nguyên nhân, Vũ Hằng cũng là bị Kim Bảo chở xâm nhập đến Huyền Cảnh Sâm Lâm nội bộ. Huyền Cảnh Sâm Lâm này Ở bên ngoài nhìn nhìn có lẽ cũng không có cái gì kỳ lạ, thế nhưng xâm nhập nội bộ về sau mới có thể hiện, trong rừng rậm bộ, Linh Lực nồng độ hiển nhiên cao hơn ngoại giới. Tuy không biết là bởi vì nguyên nhân gì, thế nhưng loại tin tức này nếu như thả ra ngoài, như vậy này nguyên bản ít ai lui tới Huyền Cảnh Sâm Lâm tuyệt đối sẽ trở thành bánh trái thơm ngon đồng dạng tồn tại.

Bất quá muốn đem Huyền Cảnh Sâm Lâm với tư cách là tu luyện tràng, vậy nhất định phải có đủ thực lực mới có thể tiến nhập nội bộ. Bởi vì Huyền Cảnh Sâm Lâm ngoại vi Linh Thú thực lực cao nhất tương đương với Kim Đan viên mãn kỳ thực lực, mà Huyền Cảnh Sâm Lâm trung bộ Linh Thú thực lực là Phân Thần Kỳ. Mà ở hướng nội bộ thực lực, Vũ Hằng cùng Kim Bảo cũng xem qua kia Linh Lực cường hãn, tuy bức bách tại Kim Bảo tràn ra Chân Long uy hơn kém, thế nhưng thực lực lại là đã so sánh Hợp Thể Kỳ.

Mặc dù đối với tại Huyền Cảnh Sâm Lâm như cũ hiểu kỳ, thế nhưng hiển nhiên cho dù là Kim Bảo đều là đã không dám lần nữa làm xâm nhập. Bởi vì càng đi đi vào trong, kia Linh Thú đẳng cấp cùng thực lực càng mạnh, mà Kim Bảo hiện giờ thực lực lại quá nhỏ yếu, tuy uy hơn kém có thể Chấn Nhiếp đến không ít đẳng cấp cao Linh Thú, thế nhưng Linh Thú thực lực cùng đẳng ký càng cao thời điểm, cũng sẽ tương ứng có linh trí.

Một khi có được linh trí Linh Thú hiện Kim Bảo cùng Vũ Hằng, như vậy bọn họ chính là một chút sinh lộ cũng không có. Vì vậy một người một con rồng

chính là lui trở về.

Bởi vì không có ai chân chính xuyên việt qua Huyền Cảnh Sâm Lâm, bởi vậy từ trước đến nay Không có ai biết xuyên qua hoàn cảnh rừng rậm bên kia là có thêm cái dạng gì cảnh tượng.

Cho nên về Huyền Cảnh Sâm Lâm truyền thuyết cùng hung danh cũng ở đây Bạch Minh để quốc truyền ra. Mà Bạch Minh để quốc chỗ hai cực đại lực Trên đã từng có để quốc khác tu luyện người bởi vì tò mò cùng không cam lòng, Muốn đi vào Huyền Cảnh Sâm Lâm tìm tòi đến cùng, chỉ là cuối cùng cũng không có một người trở ra qua.

Bởi vậy, có can đảm thăm dò người của Huyền Cảnh Sâm Lâm càng ngày Việt thiếu. Nhiều lắm là có một ít Tu Luyện Giả muốn bắt một đầu thuộc về mình Linh Thú mới có thể mạo hiểm tiến nhập, thế nhưng cũng vền vẹn chỉ là rơi vào Huyền Cảnh Sâm Lâm ngoại vi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Ta đói bụng

"Lâm Đông, ta hi vọng ngươi tại thực lực của chính mình không có đạt tới Nguyên Anh Kỳ dưới tình huống không nên vào nhập Huyền Cảnh Sâm Lâm bắt Linh Thú, bởi vì Linh Thú một khi xác định, như vậy về sau dù cho ngươi tu vi cao hơn cũng không cách nào sẽ đi đổi linh thú. Linh Thú tại ngươi về sau con đường tu luyện thượng tướng hội một mực bởi bạn, cũng là người chiến đấu tất yếu sát chiêu. Cho nên đối với Linh Thú tuyệt đối không thể có chút tùy ý!" Vũ Hằng tại tất cả mọi chuyện đã định, đặc biệt cùng Lâm Đông nói rõ nói.

Lâm Đông gật đầu đáp ứng.

"Còn có, Hằng Du Các tồn tại tuy Bạch Gia là biết, thế nhưng rốt cuộc bởi vì có Khương Du tồn tại, mà Khương Du lại là Bạch Ái Tông Tông Chủ đệ tử đắc ý, cho nên lúc trước tuy thanh âm bởi vì Bạch Nguyên lẫn vào biến kém rất nhiều, nhưng lại vẫn bảo lưu lấy, bởi vậy, người giai đoạn trước vô cùng nhiều tài nguyên cũng có thể từ Hằng Du Các bên trong điều động!" Vũ Hằng suy nghĩ một chút, sau đó lại là đặc biệt nói rõ nói.

Nguyên bản mình và Bạch Nguyên tranh đấu cũng không nghĩ lại đem Hằng Du Các cùng Khương Du liên lụy ở trong, chỉ là hiện giờ chính mình lại thêm Bạch Minh để quốc hoàng thất duy trì, như vậy có được Bạch Ái Tông ủng hộ Khương Du tự nhiên cũng không thể lại chỉ lo thân mình, vậy mình lúc này tránh hành vi cũng không cần phải lại tiếp tục làm xuống đi. Dù sao đều muốn trở mặt, cũng liền không có giả bộ tất yếu!

"Ta mình bạch!" Lâm Đông đi qua Vũ Hằng chỉ điểm, tự nhiên cũng có chút thông suốt. Tuy lúc trước cũng không có quá nhiều tham dự qua loại này thể lực ở giữa cạnh tranh, thế nhưng từ khi cùng Bạch Nguyên ở giữa chiến tranh bắt đầu, Lâm Đông liền biết quyền mưu cũng là có chút trọng yếu.

Nếu là ngày đó chính mình có được cái hơn mười danh như chính mình như vậy thực lực người, như vậy có lẽ Bạch Nguyên căn bản không có khả năng như ngày đó nhẹ nhàng như vậy hủy diệt Hằng Vũ Viện!

Đã không biết một mối phi hành Cửu Thiên, thời kỳ cũng đi ngang qua bốn mươi năm mươi tòa thành thị. Thành thị có lớn có nhỏ, có phồn hoa cũng có lụi bại, chỉ bất quá sốt ruột chạy đi Vũ Hằng cũng không có quá nhiều dừng lại.

Mỗi đến trên đất đều mưa lấy rất nhiều ăn ngon. Bởi vì Kim Bảo tham ăn từ khi lúc trước tại khách sạn đã ăn một lần nỡ thực về sau chính là một không thể thu thập. Mà thân phận của hắn rồi lại không thể bại lộ, bởi vậy Vũ Hằng chỉ có thể mỗi đến trên đất ngay tại giấu túi ở trong tồn nhập đại lượng đồ ăn, lại càng là tại giấu túi ở trong chuẩn bị hơn nhiều đồ gia vị.

Mỗi đến một cái thành thị, Vũ Hằng chính là sẽ đi một chút địa phương phòng đấu giá, để hy vọng có thể gặp được một ít có thể gia tăng Động Thiên thuộc tính Linh Bảo. Tuy nhiên lại đều không thu hoạch được gì. Hơn nữa mỗi lần tiến nhập hội trường đấu giá cũng phải cần trả giá một ít Vinh Hằng Kim Tệ, cho nên dẫn đến sắp tới đem đến thái rõ ràng đại lực về sau vậy mà đã không có Vinh Hằng Kim Tệ có thể cung cấp chi tiêu.

Vũ Hằng lại càng là tại đây phi hành bên trong lần đầu tiên như là nông dân vào thành làm hai lần Truyền Tống Trận. Bất quá Truyền Tống Trận tiêu dùng xác thực rất lớn. Mỗi lần truyền tống đều cần một bình ngọc linh dịch cùng một ngàn Vinh Hằng Kim Tệ!

Có được Truyền Tống Trận thành thị đều là lớn vô cùng, lại còn cực kỳ phồn hoa, tại kia phồn hoa trong thành thị còn có sâu sắc dưới mặt đất phòng đấu giá. Mà Vũ Hằng cũng là tò mò đi vào, mặc dù có chút đồ vật thật sự rất mê người, tại loại này đại lực vậy mà có được lấy một ít cao cấp Công Pháp, thậm chí có một hai lần gặp có thể rèn luyện thân thể lại còn gia tăng đột phá đến Nguyên Anh Kỳ thành công linh dược Tồi thể kéo dài tánh mạng thảo.

Vũ Hằng tự nhiên cũng là có chút tâm động, chỉ là lại xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, mà những cái kia người cạnh tranh hiện tại quả là quá mức cường hãn, ngân ngân vài phút bên trong, viên kia chỉ là hai cực Tồi thể kéo dài tánh mạng thảo chính là bị lấy năm mươi bình ngọc linh dịch cùng 500 vạn Vinh

Hằng Kim Tệ cho chụp được!

loại này xa xỉ lực làm cho Vũ Hằng cũng là cực kỳ hâm mộ không thôi! Chỉ là tuy sức hấp dẫn đại, thế nhưng đối với Vũ Hằng mà nói, thật sự đoạt không được tự nhiên cũng không có mãnh liệt như vậy đáng tiếc ý tứ, dù sao mình đã có được Động Thiên, cho nên những vật này đối với chính mình mà nói có tốt hơn, thật sự không chiếm được ngược lại được rồi!

XIU....XIU... âm thanh xé gió nhớ tới, về sau chính là rơi xuống một đạo thân ảnh. Đây tự nhiên chính là vẫn còn ở chạy đi Vũ Hằng. Có lẽ là một mực điên cuồng chạy đi, cho nên Vũ Hằng khuôn mặt của Niên Khinh phía trên mang theo một ít mệt mỏi vẻ.

Một đường đi tới, Vũ Hằng đều là đem Kim Bảo đặt ở Động Thiên ở trong. Kim Bảo trừ ăn ra đồ vật thời điểm, phần lớn thời gian đều là đang tu luyện. Linh Thú tuy linh trí cũng không như người linh trí cao, thế nhưng tu luyện độ thật sự là cực nhanh. Cũng tỷ như Kim Bảo, tại Bạch Minh đế quốc thời điểm, vừa mới ấp nở Kim Bảo chỉ là nguyên anh sơ kỳ thực lực, mà đi qua đoạn này thời gian tu luyện, Kim Bảo vậy mà đã đạt đến Nguyên Anh Hậu Kỳ thực lực.

Tuy biết rõ Linh Thú độ tu luyện nhanh, thế nhưng nhanh như vậy độ cũng thật là làm cho Vũ Hằng đều là sinh lòng ghen ghét. Nghĩ đến hiện tại mặc dù Kim Bảo là gặp Bạch Nguyên cũng dứt khoát không e ngại hẳn! Chỉ là càng là hướng tu luyện nhiều người địa phương, Vũ Hằng càng là lo lắng thân phận Kim Bảo bại lộ, tương đối Long tộc Thần Thú chính là là giới ở trong mới có, hiện giờ vậy mà xuất hiện ở Linh Lực này mỏng manh đại lục phía trên, thực lực lại tương đối nhỏ yếu. Ngập ngừng người của Kim Bảo tự nhiên cực kỳ nhiều.

Mà Kim Bảo lại không có phương pháp che dấu chính mình long hình dạng, bởi vậy chỉ có thể ghen khuất giấu ở Động Thiên ở trong. Đây quả thực khó chịu hừ mất Kim Bảo! Chỉ là hẳn cũng biết Vũ Hằng đều là vì tốt cho mình, bởi vậy tuy phiền muộn thế nhưng cũng không quá nhiều hờ dỗi.

Mỗi khi mất hứng thời điểm, Kim Bảo ngay tại Động Thiên bên trong điên cuồng ha ha ăn, Vũ Hằng lúc này cũng có chút buồn Kim Bảo, bởi vì này Tiểu Long vậy mà tại gần ngàn không được trong một tháng, bụng tròn mập một vòng. Vừa mới bắt đầu Vũ Hằng còn tưởng rằng Kim Bảo là bởi vì thực lực đề thăng mới có thể xuất hiện loại tình huống này, ai ngờ, Kim Bảo vậy mà yếu ớt nói "Ta chỉ là béo một chút!"

Vũ Hằng quả thật cũng bị hấn làm cho điên rồi, vốn khéo léo Kim Bảo, hiện tại hoàn toàn là béo có chút qua, thân thể cùng Tiểu Long đầu cũng có chút sắp tiếp cận bộ dáng! Vì vậy Vũ Hằng không thể không hướng Kim Bảo hạ xuống cấm ăn lệnh, làm cho Kim Bảo tại phiền muộn thời điểm cũng không có tiêu khiển đồ vật. Lúc này hai người Ngự Phong phi hành, phương viên trong vòng trăm dặm cũng không từng có một người khí tức xuất hiện. Huống chi lại là chạng vạng tối, cho nên Kim Bảo la hét âm ỉ lấy không nên chạy đến hít thở không khí!

Vũ Hằng lúc này mới dừng thân hình, bắt đầu đi thả ra Kim Bảo.

Kim Bảo lắc lắc thân thể lay động, nói "Giảm béo! Giảm béo!" Hẳn tròn vo bộ dáng quả thật để cho Vũ Hằng đều nhanh cười đau sốc hông.

Bất quá Vũ Hằng đột nhiên hiện, mập Kim Bảo ngược lại không giống một con rồng, móng của nó đều là bị mập mập thịt cho che đầy kín, nếu như không có xé lên nhìn, này hoàn toàn chính là một mảnh béo xà.

"Kim Bảo, ngươi có thể che đầy kín khí tức của ngươi cùng trên người ngươi Long tộc khí tức sao?" Vũ Hằng nhìn nhìn khả ái Kim Bảo hỏi.

"Có thể a, làm gì vậy?" Kim Bảo loạng choạng đầu hỏi đáp.

"Ta nghĩ thả ngươi xuất ra cùng gặp các mặt của xã hội!" Vũ Hằng nghiêm trang nói.

Kim Bảo lại như là phát hiện ra tân đại lục đồng dạng hưng phấn vấn đạo "Ta có thể ra ngoài rồi?"

Vũ Hằng xụ mặt nói "Không nhất định!"

Kim Bảo nguyên bản lập lòe hào quang trong chớp mắt mờ đi hạ xuống, "Ba ba xấu!"

Vũ Hằng nhìn nhìn bộ dáng Kim Bảo không khỏi bật cười nói "Ngươi được nói cho ta biết ngươi che dấu khí tức, người nào cũng sẽ không cảm thụ đạo sao?"

Kim Bảo tựa hồ nghe ra Vũ Hằng trong lời nói buông lỏng, gật gật đầu nói "ta muốn che dấu hơi thở, trừ phi Đại Thừa Kỳ thực lực người hoặc là chính ta chủng tộc long tài năng cảm thụ được. Chúng ta kim người của Long tộc đều muốn thực lực đạt tới Xuất Khiếu Kỳ tài năng biến thành nhân hình. Mà ta vừa mới sinh ra, Cho nên thực lực bây giờ căn bản không đạt được yêu cầu!" Kim Bảo rất khẳng định nói.

"Vậy hảo, vậy ngươi liền cùng ở bên cạnh ta, thế nhưng tại có người ngoài dưới tình huống không cho phép bại lộ thực lực, không cho phép lộ ra ngươi long thảo, hơn nữa ngươi phải đem ngươi bản thân khí tức hoàn mỹ che dấu! Bằng không, ngươi sẽ chết vô cùng thảm cực!" Vũ Hằng ước pháp tam chương nói.

"Hảo, ba ba!" Kim Bảo bởi vì có thể ở bên ngoài hít thở không khí cho nên vô cùng vui vẻ. quanh hấn lấy Vũ Hằng vòng vo ba vòng.

Vũ Hằng bởi vì Kim Bảo vui vẻ cho nên cũng cảm thấy rất là vui vẻ. Vì vậy thuận miệng vấn đạo "Kim Bảo, ngươi tại sao lại nhận thức ta làm ba ba đầu này?"

Kim Bảo nghiêng đầu nói "Bởi vì ta là người ấp nở tới nha!"

Vũ Hằng gật Kim Bảo đầu nói "Thế nhưng là ngươi là long, ta là người, ta không phải của ngươi ba ba nha!"

Kim Bảo có chút ưỡ ỏi cúi đầu nói "Ba ba chính là ba ba! Hơn nữa hai người chúng ta đã ký kết Sinh Tử Khế Ước!"

Vũ Hằng vốn chỉ là nghĩ trêu chọc Kim Bảo, thế nhưng lúc này lại nghe hắn nói ký kết Sinh Tử Khế Ước, vì vậy có chút giật mình nói "Sinh Tử Khế Ước? Đó là cái gì?"

"Ba ba, ngươi không biết sao? Các ngươi tu luyện người đều là hi vọng chính mình có thể có được một đầu cấp bậc rất cao Linh Thú, thế nhưng Linh Thú đẳng cấp càng cao linh trí cũng liền càng cao. Như chúng ta Long tộc, mở miệng sẽ tiếng người nói. Cho nên chúng ta Long tộc không chỉ thực lực cao cường, hơn nữa cũng tối khó khăn trở thành nhân loại Linh Thú." Kim Bảo có chút kiêu ngạo nói.

Vũ Hằng không có cắt đứt Kim Bảo, bởi vì những không phải này trọng điểm. Hắn nghe được Kim Bảo tiếp tục nói "Cho nên chúng ta Long tộc xưng là nhân loại Linh Thú chính là tự nguyện cùng nhân loại trở thành đồng bọn, cái khác bị bắt phục Linh Thú ký kết chính là đơn thuốc dân gian khế ước, xưng là văn tự bán đứt ước, cũng chính là nếu như nhân loại một khi từ vong, như vậy Linh Thú cũng liền đi theo Từ vong. Mà chúng ta Sinh Tử Khế Ước thì là, một khi người vong chúng ta cũng sẽ từ vong, thế nhưng này không còn là đơn phương, cũng chính là nếu như ta chết đi, làm như vậy khế ước đồng bọn ngươi cũng không thể may mắn thoát khỏi!"

Đi qua Kim Bảo giải thích, Vũ Hằng thế mới biết có được Linh Thú dĩ nhiên là có chuyện như vậy.

Nhưng lại vẫn có chút không hiểu hỏi "Chúng ta là lúc nào ký kết Sinh Tử Khế Ước đâu này? Vì cái gì ta không biết đâu này?"

Kim Bảo trong ánh mắt có tí ti giảo hoạt "Ngươi đem ta áp trứng sau khi đi ra a! Lúc đó ngươi hôn mê, ta liền thừa cơ cùng ngươi ký kết khế ước nha!"

Vũ Hằng có chút bất đắc dĩ vấn đạo "Kim Bảo, ngươi không hối hận sao? Ta hiện tại cũng không có thực lực bảo hộ ngươi, hơn nữa các ngươi Long tộc lại là như vậy kiêu ngạo, tại sao phải dễ dàng như vậy cùng ta ký kết khế ước đâu này?"

Kim Bảo nháy mắt con ngươi nghiêm trang nói "Bởi vì ngươi là ba ba của ta nha! Hơn nữa ngươi về sau nhất định sẽ càng già càng mạnh!"

Vũ Hằng không khỏi bị Kim Bảo ngốc nẩy sinh biểu tình làm cho vui vẻ "Được rồi, quà vật hàng! Ta nhất định hảo hảo tu luyện, về sau để cho ngươi đi theo ta toàn được nhậu nhẹt ăn ngon! Không cho bất luận kẻ nào khi dễ ngươi!"

Kim Bảo gật lão đại, sau đó chui vào trong lòng Vũ Hằng, nói "Ba ba, chúng ta chạy nhanh vào thành đi thôi, ta đói bụng!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Giảm béo a

Vũ Hằng vừa sinh ra một chút thương tiếc tình cảnh nhất thời bị Kim Bảo những lời này cho dọa chạy!

"Còn ăn! Ngươi có biết hay không, chúng ta đi ra ngoài thời điểm mang Vinh Hằng Kim Tệ đã bị ngươi ăn hết sạch rồi?" Nhắc tới ăn, Vũ Hằng chính là một bụng phần nộ.

Kim Bảo đáng thương nói "Ba ba, ngươi có thể cầm linh dịch đi bán lấy tiền mua cho ta ăn!"

Vũ Hằng nhịn không được quát "Chỉ có biết ăn thôi, ngươi biết linh dịch có nhiều trân quý sao? Còn đổi tiền mua cho ngươi ăn! Ngươi xem ngươi béo được!"

Kim Bảo nhìn nhìn có chút Bạo Tẩu Vũ Hằng, có chút ủy khuất nói "Ba ba, không nên tức giận! Ta có thể đi kiếm tiền!"

Vũ Hằng không khỏi rất khinh bỉ một bả Kim Bảo nói "Ngươi kiếm tiền? Ngươi như thế nào kiếm tiền?"

Kim Bảo vỗ vỗ chính mình phình cái bụng nói "Ta là kim thuộc tính long, ta có thể dùng Linh Lực tinh luyện kim loại thành Vinh Hằng Kim Tệ!"

Vũ Hằng chưa bao giờ có nghe nói qua, kim thuộc tính có thể dùng Linh Lực tinh luyện kim loại thành Vinh Hằng Kim Tệ, có chút không tin nói "Kim Bảo, gạt người thế nhưng là không nghe lời được!"

Kim Bảo không phục khí đích nói "Ta không có lừa ngươi!" Đây là chúng ta Kim Long thuần túy Chính Vương tộc huyết mạch có một cái tối gân gà kỹ

năng!

Vũ Hằng chưa bao giờ biết lai lịch của Kim Bảo, lúc này hắn nói như thế, Vũ Hằng đột nhiên bắt đầu hiếu kỳ! Kim Long rút cuộc là tại sao lại xuất hiện ở kia cái đồ bàn ở trong đầu này? Hơn nữa rõ ràng là la giới ở trong một phương cự phách Vương tộc huyết mạch chi long, làm sao có thể xuất hiện ở Linh Lực này mỏng manh hai cực đại lực phía trên đầu này?

Kim Bảo tựa hồ không có chú ý tới Vũ Hằng thần sắc, chính mình đem Linh Lực từ trong miệng phun ra, sau đó Linh Lực lơ lửng tại Kim Bảo trước người, sau đó Kim Bảo toàn bộ long thân lấy kỳ dị góc độ vặn vẹo lên, đem trọn cái Linh Lực chỉ đoàn bao bọc ở trong. Không được trong chốc lát thời gian, Kim Bảo chính là đỉnh chỉ xuống, sau đó kia không trung nguyên bản lơ lửng Linh Lực lúc này đã biến thành kim quang long lánh Vĩnh Hằng Kim Tệ, hơn nữa kia kim tệ khoảng chừng lấy năm mươi Vạn Kim tệ nhiều.

Vũ Hằng quả thật cũng bị Kim Bảo này tạo tiền thuật cho kinh sợ ngây người.

Kim Bảo có chút bất mãn nói lầm bầm "Thực lực của ta quá kém, chỉ có thể duy nhất một lần tạo ra đến như vậy nhiều, hơn nữa mặc dù không có cái gì tác dụng phụ, thế nhưng duy nhất hạn chế là mỗi thiên chỉ có thể dùng Linh Lực chuyển hóa thành Vĩnh Hằng Kim Tệ chuyển hóa một lần!"

Vũ Hằng nhìn nhìn kim quang long lánh Vĩnh Hằng Kim Tệ, vẻ mặt không thể tin! Sau đó lại ngu ngơ trong nháy mắt, mới thủ chương vung khê, đem kia Vĩnh Hằng Kim Tệ chứa vào găm túi ở trong.

Bất quá dù là như thế, vẫn còn có chút không quá tin tưởng hỏi Kim Bảo nói ". Kim Bảo, người này kim tệ sẽ không sau một thời gian ngắn liền lại biến hóa trở về, sau đó cái gì đều không phải a?"

Kim Bảo đối với Vũ Hằng như thế hoài nghi tựa hồ có chút bất mãn. Bởi vậy mang theo chút ít tâm tình nói "Không tin người có thể đi thử một chút!"

Vũ Hằng lúc này mới xác định những cái này vậy mà thật sự là Vĩnh Hằng Kim Tệ! Vũ Hằng nhìn nhìn bên người này tiểu Kim Long, không nghĩ tới không cẩn thận vậy mà thu một cái tiểu tài chủ! Trong chốc lát thời gian chính là có thể tinh luyện kim loại xuất năm mươi vạn kim tệ, đây đối với một ít tiểu thế lực mà nói đây chính là một năm thu vào a!

"Kim Bảo, người nếu như còn nhớ rõ chính mình thân thế, vậy người còn nhớ rõ chính mình tại sao lại xuất hiện ở kia đồ bàn bên trong đầu này? Lại còn vì cái gì cuối cùng sẽ xuất hiện tại hai cực đại lực đầu này?" Vũ Hằng tuy cảm thấy rất vui vẻ có cái tiểu tài chủ đồng bọn, nhưng lại còn không có quên chính sự! Vì vậy hỏi Kim Bảo nói.

Ta cũng không biết, ta chỉ nhớ rõ của chính ta chính là tại la giới Tây Nam cách hải chỗ sâu một tòa trong rừng rậm. Đây tòa rừng rậm, chúng ta gọi nó Ma Huyền Sâm Lâm. Bởi vì rừng rậm lớn vô cùng, chúng ta Kim Long tộc nguyên bản chính là thuần khiết Long tộc Vương tộc phân nhánh, bởi vì thời gian quá lâu, phân nhánh huyết mạch cũng càng ngày càng không thuần khiết, bởi vậy từ từ chúng ta chỉ còn lại có kim thuộc tính nhất nổi bật, bởi vậy liền bị xưng là Kim Long tộc.

Ta ba ba là Kim Long tộc tộc trưởng, mà ta tại còn không có sinh ra thời điểm chính là có linh trí. Cho nên ba ba đối với ta cho rất sâu kỳ vọng cao. Bởi vì càng là linh trí cao long huyết mạch liền càng là thuần khiết, ta vẫn luôn là tại ba ba vì ta mở ra trong không gian tu luyện, chờ đợi áp trứng. Chỉ là ta quá nhàm chán, vụng trộm chạy ra ngoài. Chỉ biết tại đã bay thật lâu về sau lại Huyền Cảnh Sâm Lâm trong gặp một cái Linh Lực đặc biệt cao cường người, hắn gọi ta tiểu Kim Long, sau đó liền đem ta bắt được đặt ở kia cái đồ bàn ở trong.

Đồ trong mâm kim thuộc tính thật sự là quá lớn, ta đang ở đó kim quang phía trên không ngừng hấp thu tu luyện. Kỳ vọng có thể nhanh đến áp trứng. Thế nhưng là nhưng vẫn không có áp trứng, thẳng đến có một ngày không biết chuyện gì xảy ra, ta chỗ đồ bàn như là nhận lấy trọng thương đồng dạng, chỉ nhớ rõ kia cái bắt được người của ta tại ta ngủ say không gian phía trên bố trí kết giới, lưu lại một câu, gặp được Động Thiên là được bỏ niệm phong. Ta cũng từ đây lâm vào ngủ say, thẳng đến gặp được người!

Vũ Hằng không nghĩ tới Kim Bảo dĩ nhiên là như vậy xuất hiện ở hai cực đại lực, chỉ là theo như lời Kim Bảo bắt người của hắn là ai đầu này? Mà này đồ bàn vậy mà cùng Động Thiên có quan hệ, chẳng lẽ đồ bàn cùng Động Thiên có được đồng dạng chủ nhân sao?

Vũ Hằng có chút hao tổn tâm trí trầm nghĩ. Động này thiên vốn là lai lịch thần bí, chính mình đạt được cũng là vô cùng ngẫu nhiên, động này thiên chính là chính mình lúc trước tiến nhập Động Thiên ngẫu nhiên đoạt được, cũng không phải biết này Bạch Hàn Chương đến tốt cùng là như thế nào lấy được đồ bàn đầu này?

Vũ Hằng thấp thoáng cảm thấy động này thiên cùng đồ bàn đều là cùng kia Huyền Cảnh Sâm Lâm có quan hệ, đây là loại này phỏng đoán vên vên chỉ là phỏng đoán, rốt cuộc không có chút nào chứng cứ có thể chứng minh. Mà Huyền Cảnh Sâm Lâm bên trong hiện tại lại không phải mình loại thực lực này có thể đơn giản đi vào.

Vũ Hằng xoa xoa đầu, sau đó nghĩ đến "Được rồi, về sau sẽ biết được! Bây giờ còn là nắm chặt thời gian tu luyện tăng thực lực lên trọng yếu! Trước mắt đã sắp đến kia thái rõ ràng đại lực. Bạch Nguyên mặc dù không có tại chính mình sau khi đi ra kịp thời chạy về, thế nhưng hiển nhiên đối với tin tức của mình, hắn là không thể nào như vậy mà đơn giản bỏ qua. Có lẽ đã có cái gì tại thái rõ ràng đại lực chờ đợi mình."

Bởi vì đã đem gần chạng vạng tối, Vũ Hằng cùng Kim Bảo lúc này còn chưa tới đạt thành thị. Từ lúc lúc trước Vũ Hằng chính là tại một cái phòng đầu giá trên bỏ ra một trăm Vĩnh Hằng Kim Tệ mua một trương Đại La thế giới địa đồ. Địa đồ tuy không phải hoàn toàn hoàn chỉnh, nhưng lại đối với Vũ Hằng mà nói đầy đủ dùng. Trên bản đồ biểu hiện cách bản thân bây giờ địa phương cự ly chưa tới một canh giờ lộ trình chính là có một tòa thành thị. Cái tòa thành thị này tên gọi là Minh Thành!

Minh Thành là tiến nhập Thái La đại lực cuối cùng một tòa thành thị. Một khi ra Minh Thành tiện ý vị lấy tiến nhập đến thái rõ ràng đại lực.

Vũ Hằng nhìn nhìn xa xa, nói với Kim Bảo "Chúng ta lại đuổi ven đường a, đến Minh Thành về sau hảo hảo nghỉ ngơi một chút."

Kim Bảo lắc lắc cái đầu nhỏ biểu thị đồng ý.

Vì vậy một người một con rồng cũng không hề nói nhảm, mà là thúc dục thân hình, người đã vào một tiếng đến mười trượng bên ngoài.

Tuy chạy đi có chút buồn tẻ, nếu như không có có thể trước lúc trời tối đến một tòa thành thị, Vũ Hằng cùng Kim Long chính là chỉ có thể nghỉ đêm tại dã ngoại. Mà những ngày này Kim Bảo một ngày không có thể ăn đến mỹ thực chính là đùa nghịch tính tình, vì vậy điều này cũng luyện liền Vũ Hằng trừ nghệ. Vũ Hằng bản thân liền kèm theo Hóa thuộc tính, bởi vì nấu cơm ngược lại là có chút tùy ý.

Có lẽ không chỉ là Kim Bảo thích a, mình cũng vô cùng thích mỹ thực, bởi vậy, một người một con rồng ngược lại là tại buồn tẻ chạy đi trên đường cũng đã được không ít niềm vui thú.

Bất quá loại này chạy đi vất vả lập tức muốn kết thúc.

Tuy chạy đi cực kỳ tiêu hao Linh Lực, thế nhưng đối với có được động thiên Vũ Hằng mà nói, này đều không phải sự tình. Vũ Hằng cũng một lần một lần khiêu chiến lấy cực hạn của mình. Mà ở Kim Bảo chỉ đạo, Vũ Hằng thân pháp độ quả thật có tiến bộ không ít.

Tại bình thường lúc nghỉ ngơi, Vũ Hằng cũng là không ngừng thuần thực lấy chính mình đặc thù thuộc tính Linh Lực, bất quá đáng nhắc tới chính là, tại một lần chính mình thử chính mình dung hợp Linh Lực cường độ thời điểm, Kim Bảo vậy mà cũng bước trên một cước, thi triển ra cùng Vũ Hằng giống như đúc Linh Lực, này là làm cho Vũ Hằng có chút vui mừng.

Bởi vì Vũ Hằng cảm giác mình rốt cục có thể coi bỏ loại Linh Lực này chỉ mê, bất quá còn không đợi Vũ Hằng mở miệng hỏi Kim Bảo, Kim Bảo ngược lại là mở miệng trước nghỉ hoặc hỏi "Ba ba, loại Linh Lực này là của ngươi nha? Trách không được ta cũng đột nhiên có loại Linh Lực này!"

Vũ Hằng thế mới biết, Kim Bảo cùng mình đã trở thành một thể, có lẽ là bởi vì Sinh Tử Khế Ước nguyên nhân, chính mình Linh Lực cùng thực lực mới có thể đột phi bỗng nhiên mà tăng mạnh rồi nhanh như vậy, tại ngăn ngừa trong một thời gian ngắn, chính là đã đạt đến Kim Đan viên mãn tầng thứ.

Nếu như cũng không rõ ràng loại này lai lịch của Linh Lực, cho nên Vũ Hằng cũng liền không truy cứu nữa, sau đó cũng đem chính mình đối với loại Linh Lực này dung hợp tâm đắc báo cho cho Kim Bảo. Mà Kim Bảo hiển nhiên cũng vô cùng thông minh, thông qua Vũ Hằng chỉ đạo, tại Động Thiên bên trong, ngăn ngừa hơn mười ngày liền đem Linh Lực toàn bộ chuyển hóa dung hợp. Thực lực mặc dù chỉ là Nguyên Anh Hậu Kỳ thế nhưng nếu như dùng như vậy Linh Lực cùng Nguyên Anh viên mãn tu luyện người lẫn nhau va chạm, sợ là Nguyên Anh viên mãn Tu Luyện Giả cũng phải tránh lui nó phong mang.

Theo Vũ Hằng nhanh phi hành, rất nhanh, chính là thấp thoáng thấy được trên bản đồ đánh dấu Minh Thành.

"Oa! Hảo tráng lệ nha! Ba ba!" Vũ Hằng còn không nói gì thêm, trong lòng ngực của hắn Kim Bảo ngược lại là trước kích động kêu lên.

Vũ Hằng mang theo Kim Bảo rơi vào kia nguy nga tường thành bên ngoài.

Không biết vì cái gì, tòa thành thị này tựa hồ bởi vì là chỗ thái rõ ràng đại lực biến thủy, cho nên toàn bộ thành thị tường thành đều là so với trước gặp phải cái khác tường thành cao hơn nhiều, càng trọng yếu hơn là tòa thành thị này trên không hộ thành đại trận, tựa hồ so với trước linh trận Linh Lực đều muốn càng thêm ba động mãnh liệt. Hiển nhiên tòa thành trì này trận pháp đăng ký tựa hồ đã vượt qua Nguyên Anh Kỳ.

Tuy rõ ràng hình dạng, thế nhưng kia Linh Lực ba động như là hồ nước mặt ngoài đồng dạng, bình tĩnh cũng sẽ lên cơn sóng. Ngẫu nhiên nổi lên rung động thời điểm, chính là có thể thấy được kia bên cạnh không khí đều tựa hồ bị Linh Lực chỗ khuấy nhiễu, mơ hồ mang theo gió rít cần nát thanh âm. Cao lớn cửa thành trung ương phía trên, trên đó viết Thần Thành. Hai chữ lộ ra cổ xưa khí tức, mà kiểu chữ cứng cáp hữu lực lại còn mơ hồ hiện ra quang mang màu vàng, hiển nhiên này chữ hẳn là một vị tu vi cực kỳ cao thâm, hơn nữa là kim thuộc tính tiên bối viết.

"Cuối cùng đã tới!" Vũ Hằng ngẩng đầu nhìn trước mắt kia cao lớn, giống như cô độc Cự Long bản đang nằm đồng dạng thành thị, không khỏi dài thở dài một cái.

"A! Rốt cục có ăn!" Kim Bảo tại Vũ Hằng trong lòng hoan hô.

Vũ Hằng vỗ vỗ Kim Bảo, ngữ khí nghiêm túc nói "Ngươi cho ta bớt mập một chút a!"

Kim Bảo ủ rũ cup đầu có chút ủ rũ. Chỉ là trong ánh mắt hi vọng hào quang còn không có một tia yếu bớt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Thú vị

Vũ Hằng mang theo Kim Bảo bộ hành hướng về kia nội thành đi đến, công môn có hai hàng thủ vệ tại kiểm tra vắng lai người đi đường, để bảo vệ toàn bộ thành thị an toàn.

Tựa hồ tòa thành thị này bởi vì vị trí địa lý đặc thù, bởi vậy có chút náo nhiệt, tuy đã đến buổi tối, thế nhưng như cũ hay là người Lai Nhân hướng, náo nhiệt bất phẩm. Đối với hắn là từ từng cái đế quốc tới Tu Luyện Giả đều là màn trời chiếu đất, cuối cùng lựa chọn Thần Thành với tư cách là đặt chân dịch trạm.

Thần Thành ở trong cũng sẽ xuất ra vụn vặt lẻ tẻ một ít Tu Luyện Giả, ra khỏi thành về sau chính là hóa thành lưu quang tiêu thất tại sắc trời đêm đen ban đêm.

Vũ Hằng bước nhanh đi tới thủ vệ vị trí.

"Đứng lại! Thông lệ kiểm tra!" Còn không đợi Vũ Hằng dừng bước, chính là có một người thủ vệ thẳng tắp đi tới, cầm trong tay một cái trưng tự linh bóng đồ vật hướng phía trên người Vũ Hằng soi một chút, sau đó liền lên tiếng lần nữa "Vào đi thôi!"

Vũ Hằng nhìn thoáng qua thủ vệ trong tay linh bóng, vật kia hiển nhiên là một loại kiểm tra có hay không có được đồ của Linh Lực.

Vũ Hằng quét mắt nhìn một chút lui tới người đi đường, nội tâm khôn ngoan hơi bùng tỉnh. Hiển nhiên chỗ này Thần Thành thậm chí có tiến nhập yêu cầu thấp nhất. Mà kia linh bóng hiển nhiên chính là dùng để kiểm tra yêu cầu đó có hay không đạt tiêu chuẩn một loại đồ vật.

Tất cả lui tới người vô luận tu vi cao thấp, thế nhưng đều là một ít tu luyện người. Bao gồm cửa thủ vệ tu vi đều là đạt đến Trúc Cơ Tiên Kỳ thực lực. Cũng khó trách chỗ này Thần Thành có thể ở đây địa trong khe hẹp tồn lưu lại như thế trường thời gian. loại này thực lực đã đặt ở toàn bộ hai cực đại lực đều là cực hạn.

Mà tòa thành trì này đối với ra vào yêu cầu hiển nhiên là phải có được nhất định Linh Lực, nói một cách khác cũng chính là có được tu luyện tư cách tài năng bị được phép tiến nhập.

Có lẽ nơi này cũng là có khôn sống mong chết tình huống a!

Vũ Hằng tiêu hóa lấy chính mình tâm tiếp xúc đến sự tình, thế nhưng dưới chân bước chân xác thực như trước không chậm. Đuổi nhiều ngày như vậy đường, cũng quả thật có chút mệt mỏi. Cộng thêm Kim Bảo gia hỏa này nếu không còn để cho hắn đi ăn một chút gì, sợ là chính mình lại không được an tâm.

Tiến nhập thành bên trong mới phát hiện phía ngoài náo nhiệt cũng không xem như cái gì. Thành bên trong mới thật sự là náo nhiệt.

Bắt đầu vốn phải là mọi nhà đóng cửa thời gian nghỉ ngơi, lúc này lại là phi thường náo nhiệt.

Trên đường phố giăng đèn kết hoa. Mà thành bên trong thậm chí có một ít làm xiếc người, hiển nhiên là bất đồng thuộc tính Tu Luyện Giả lúc này vậy mà đang lợi dụng Linh Lực biến ảo biến đổi ma thuật, sau đó thu nhất định phí tổn.

Mà lại càng là có một ít bên đường quà vặt, cũng có được Hòa thuộc tính Linh Lực nhẹ nhàng huy vũ, sau đó một bàn bàn mỹ vị món ngon chính là trở thành.

Toàn bộ trên đường phố đều là bị một cỗ Linh Lực bao bọc, tán lấy áp áp náo nhiệt khí tức.

"Thật không hổ là Thần Thành a, không nghĩ được tại bất kỳ thủ đô đế quốc là bánh trái thơm ngon Tu Luyện Giả ở chỗ này vậy mà cũng chỉ có thể lưu lạc vì đầu đường nghệ nhân." Vũ Hằng vừa đi vừa nhìn, nội tâm âm thầm cảm thụ được tòa thành thị này thần kỳ.

Tại tiến nhập tòa thành thị này, Vũ Hằng chính là hiện tựa hồ thành thị này bên trong Linh Lực nếu so với lúc trước nồng đậm chút. Tựa hồ như là một cái tân thế giới đồng dạng.

Đây chính là vì cái gì nhất định phải đi qua thái rõ ràng đại lực sau đó tiến vào la giới nguyên nhân a.

Càng là tới gần la giới địa phương, Linh Lực nồng độ càng là nồng đậm.

Vũ Hằng lãnh nghệ đi một lúc sau, chính là tiến nhập một nhà danh tự vì nhất phẩm tươi sống quán rượu. Đây hai bên đường phố cửa hàng tối đa chính là quán rượu cùng phòng đấu giá, sân thi đấu một loại rồi. Chỉ là Vũ Hằng hiện từ lâu này sinh ý tựa hồ vô cùng náo nhiệt, hiển nhiên rau phẩm hẳn là không kém.

Vũ Hằng tuy không phải Kim Bảo như vậy tham ăn, nhưng lại tại phương diện ăn uống cũng có chút bất bẻ, bởi vậy cũng là xem nhìn hồi lâu mới cuối cùng tiến nhập từ lâu này!

Quán rượu ở trong phi thường náo nhiệt, mà quán rượu diện tích hiển nhiên tương đối lớn. Có lẽ là bởi vì hồi lâu không có ăn vào đồ, bởi vậy, chỉ là sau khi tiến vào chính là vắn đạo đường lớn ở trong kia phiêu tán ra mỹ vị. Kim Bảo lúc này hàm nước đều đem Vũ Hằng y phục làm ướt.

Wũ Hằng có chút ghét bỏ tách ra một chút đầu của hắn. Tiểu nhị đã cuống quýt tiến lên đón chào "Khách quan, ngài bên trong ngồi, muốn điểm một chút cái gì?"

Wũ Hằng vắn đạo "Có phòng sao?"

"Có, khách quan. Bất quá tiểu điểm phòng có chút quý a! Muốn phòng cần hai mai Vĩnh Hằng Kim Tệ. Hơn nữa trước trả tiền a! Bất quá phòng phí tổn đã đem tiểu điểm tất cả thực phẩm từ thủy bao quát ở trong" tiểu nhị bởi vậy thường thấy lui tới khách nhân, có chút mặt ngoài phong quang giàu có, cũng tới ăn cơm chùa, mà Lâm Đông loại này tựa hồ bởi vì chạy đi cả người mộc mạc dị thường cũng là xuất thủ người hào sảng, bởi vậy không chút nào có lãnh đạm.

"Hảo, cho ta đến phòng." Vũ Hằng vung tay ném cho tiểu nhị hai mai Vĩnh Hằng Kim Tệ, sau đó liền để cho tiểu nhị dẫn đường.

Tiểu nhị kia hiển nhiên không nghĩ tới Vũ Hằng vậy mà như thế lưu loát, vì vậy dẫn Vũ Hằng đi tới lầu hai một gian bên ngoài treo nhất phẩm tươi sống đẹp và tinh mịn sẫm, sau đó đẩy cửa đem Vũ Hằng mang vào đi, dàn xếp tốt về sau đã nói nói ". Khách quan, ngài trước chờ một chốc, cái này lập tức mang thức ăn lên!"

Wũ Hằng gật gật đầu, không có nói cái gì nữa, sau đó liền tìm một chỗ ngồi ngồi xuống.

Kim Bảo tự nhiên là không nguyện ý lại dừng lại ở Vũ Hằng trong lòng, vì vậy cũng từ Vũ Hằng trong lòng nhảy ra ngoài.

Không cần thiết một khắc, tiểu nhị liền đem tràn đầy cả bàn rau đưa đi lên.

Tại Vũ Hằng dưới sự khống chế, Kim Bảo tuy muốn ăn, nhưng lại cũng khống chế lượng nhất định. Bất quá Kim Bảo đã cảm thấy rất là thỏa mãn.

Tiệm này rau phẩm hiển nhiên đích xác không sai. Hương vị tiên mỹ, hơn nữa tất cả trong thức ăn vậy mà mơ hồ còn có nhàn nhạt kim Hòa thuộc tính.

Loại này thuộc tính cũng là có chút phù hợp Vũ Hằng cùng Kim Bảo.

Tại cơm nước no nê, Vũ Hằng chính là gọi tiểu nhị sau đó thuê một gian phòng. Đi vào gian phòng, chính là ngã đầu buồn ngủ.

Có lẽ là bởi vì tinh thần tập trung lâu như vậy, cho nên buổi tối cũng không lại lần nữa tiến hành tu luyện, mà là trực tiếp buồn ngủ. Vũ Hằng vốn là ý định trực tiếp tiến nhập thái rõ ràng đại lục, chỉ là tại tiến nhập Thần Thành này, lại nghĩ muốn ở chỗ này lại gốc hai ngày.

Bởi vì nơi này tu luyện bầu không khí cùng một ít phòng đấu giá, Vũ Hằng đều là muốn đi đi dạo. Những ngày này chạy đi, chính mình Động Thiên bên trong Huyết Nha Mễ cùng Hồ Cốt Thảo, Nhân Sâm Quả đều là đã thành thực.

Đối với Vũ Hằng mà nói nếu như có thể thu càng nhiều trân quý dược vật càng thêm trọng yếu, bởi vậy, muốn đi phòng đấu giá đổi một chút tiền, thuận tiện nhìn xem có hay không chính mình cần.

Thần Thành này còn không có bước vào thái rõ ràng đại lục chính là có thể cảm nhận được này tu luyện bầu không khí, nếu là tiến nhập thái rõ ràng đại lục, tin tưởng mình hay là cần còn nhiều chuẩn bị, rốt cuộc người của ngoại hồ tàng long quá nhiều, mà chính mình mệnh liền một mảnh, tại chính mình còn chưa đạt tới tuyệt đối thủ đoạn dưới tình huống, tự nhiên địa nhiều hơn chuẩn bị một ít bảo vệ tánh mạng át chủ bài cùng cam đoan mới là tốt nhất.

Mà Thần Thành này hiển nhiên chính là mình tu chính tốt nhất khu vực.

Mình cũng cần ra ngoài đi dạo nhìn Thần Thành này nhiều như vậy Tu Luyện Giả, thế nhưng phương nào thế lực vì tôn? Những cái này hiểu rõ thêm một chút, đối với mình ngược lại không phải là chuyện xấu.

Sáng sớm hôm sau, Vũ Hằng sớm chính là rời giường, cùng buổi tối bất đồng chính là, ban ngày Thần Thành tựa hồ tại sáng sớm trên còn có chút trong treo nhưng lạnh lùng khí tức.

Kim Bảo ghé vào Vũ Hằng đầu vai, tại trong toà thành thị này cũng không lộ vẻ quái dị. Bởi vì Thần Thành bên trong có rất nhiều Tu Luyện Giả đều là ít nhiều có Linh Thú của mình, hoặc là làm súng vật, hoặc là vì Linh Thú. Mà Đại La trong thế giới Linh Thú chủng loại đa dạng, cho nên có chút Vũ Hằng dụng phải Linh Thú mình cũng gọi là không hơn danh tự.

Cho nên tại đây dạng bầu không khí, Kim Bảo kiên quyết không hề trốn ở trong lòng Vũ Hằng. Bất quá cuối cùng tại Vũ Hằng yêu cầu Kim Bảo muốn triệt để thu liễm khí tức của mình mới cho phép hắn ghé vào đầu vai. Kim Bảo cũng là đáp ứng xuống.

Chỉ là Linh Thú này Uy hơn kém vốn là trời sinh, tuy Kim Bảo cũng tận lực che dấu, thế nhưng ngày như vậy sinh huyết mạch vấn đề, hợp với Kim Bảo cũng không có cách nào triệt để áp chế, chỉ có thể tận lực che dấu.

Wũ Hằng đối với cái này cũng chỉ có thể mở to mắt nhắm con mắt. Rốt cuộc loại này che dấu, đó chính là đem Kim Bảo giết đi cũng không có biện pháp giải quyết, cho nên cũng cho phép hắn đi.

Wũ Hằng mang theo Kim Bảo tùy tiện đi dạo, đầu tiên là tiến nhập mấy nhà cửa hàng mua một trương về thái rõ ràng đại lục địa đồ. Sau đó liền mang

theo Kim Bảo tiến nhập bên đường một nhà phòng đấu giá.

Vừa mới vào cửa, phòng đấu giá náo nhiệt bầu không khí chính là đập vào mặt. Tại Vũ Hằng mới vừa tiến vào phòng đấu giá về sau chính là có một người đáng người xinh đẹp cô nương trước mặt mà đến, Nàng Toàn thân tán quyền rũ khí tức dù là Vũ Hằng định lực đều nhiều hơn ít có điểm chịu ảnh hưởng.

"Ồ, đệ đệ, bên trong rồi. chúng ta trận tiếp theo đấu giá lập tức liền muốn bắt đầu đó!" Cô nương kia tuy niên kỷ cũng không tính lớn, thế nhưng hiển nhiên tuổi tác nếu không Vũ Hằng lớn hơn hai ba tuổi, bởi vậy có chút từ trước đến nay quen thuộc nói với Vũ Hằng.

tuy nữ tử mặt mang nụ cười, hiển lộ vô cùng hào ở chung, thế nhưng nàng toàn thân tràn ra tới khí tức lại là biểu hiện ra nàng cũng không phải bình hoa nhân vật, kia khí tức mặc dù nhiều ít có chút thu liễm, thế nhưng Vũ Hằng lại vẫn là có thể cảm nhận được, nàng đã đạt đến Kim Đan Kỳ viên mãn, tin tưởng nếu như nàng nghĩ, chính là có thể đột phá Nguyên Anh Kỳ.

Vũ Hằng tự nhiên cũng không tiện lãnh đạm, vì vậy cuống quýt chấp tay nói "Đa tạ tỷ tỷ chỉ điểm, ta đây đi vào trước!"

"Ừ, thật đúng là hiểu lễ phép đó! Người gọi ta phi tỷ a! Ta là mộng phi!" Nữ tử hiển nhiên đối với Vũ Hằng biến hiện có chút thoả mãn, cho nên chủ động lấy lòng nói.

Mà ở nàng kia tự báo họ danh, bên cạnh chính là có không ít người đều nghị luận nói.

"Oa, dĩ nhiên là Thân Thành Thành chủ Đại tiểu thư Mộng Phi Tử đó! Nghe nói nàng thiên phú rất mạnh, người lại tướng mạo đẹp, phải không ít có thể lực người theo đuổi đối tượng đó!"

"Ừ, ta còn nghe nói a, chính là thái rõ ràng đại lực trên Thái Sơn Tông Thái Phong đều là đã từng lấy lòng, muốn cưới vợ Mộng Phi Tử này, chỉ là nhưng cũng là bị nàng từ chối nhã nhận nữa nha!"

"Đúng vậy a, nàng luôn luôn mắt cao hơn đầu, cũng không chủ động cùng người bên ngoài đáp lời, cũng không chủ động xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người đó! Hôm nay, tiểu tử này, vậy mà hào vận như thế."

Mọi người đều nghị luận thanh âm, nhất thời làm cho Vũ Hằng có chút xấu hổ, loại cô gái này, nhiệm trên chính là phiền toái!

vì vậy Vũ Hằng không khỏi nói tạ, chính là có chút không thể chờ đợi được rồi đi đường lớn, tuy Vũ Hằng cũng không cùng Mộng Phi Tử có cái gì cùng xuất hiện, thế nhưng mơ hồ Minh đã Có thể cảm giác được một ít bất mãn tầm mắt phóng đến trên người mình.

Minh cũng không muốn còn không có mua được bảo bối đâu, chính là gây thù hằn thù một vòng lớn.

Mộng Phi Tử nhìn nhìn Vũ Hằng kia vội vàng bộ dáng, không khỏi che miệng cười khẽ "Thật đúng là có thú đó!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Giống như đã từng quen biết

Vũ Hằng tự nhiên không biết biểu hiện của Mộng Phi Tử. bởi vì tại đi vào trong, chính là có một cánh cửa, chỗ đó hiển nhiên chính là phòng đấu giá nhập khẩu, bất quá, lối vào thật là có hai vị nguyên anh sơ kỳ thực lực lão già gác, mà từng cái tiến nhập người đều cần cung cấp một cái thủy tinh bộ đáng con dấu đưa ra cho hai người nhìn, sau đó mới có thể bị cho đi.

Vũ Hằng hiển nhiên không có trải qua loại này chính quy phòng đấu giá, vì vậy bốn phía xem nhìn một cái, muốn biết này thủy tinh con dấu đến tột cùng là từ chỗ nào lấy được.

"Uy, đệ đệ, không biết như thế nào tiến vào a? Có muốn hay không tỷ tỷ ta cho người biết nha!" Đang tại Vũ Hằng có chút không biết thế nào thời điểm, bên người lại là vang lên Mộng Phi Tử thanh âm.

Vũ Hằng cũng không phải loại kia loại người sợ phiền phức, chỉ là không muốn đồ gây phiền toái, thế nhưng lúc này hiển nhiên cần tương trợ, bởi vậy cũng không khách khí đích vấn đạo "Vậy đa tạ tỷ tỷ hỗ trợ!"

Mộng Phi Tử vốn cho là tiểu tử này là bởi vì sợ phiền phức cho nên mới cuống quýt cùng mình phân rõ sở giới hạn, chỉ là mị lực của mình còn từ trước đến nay chưa bao giờ gặp như vậy nhẹ nhàng đãi ngộ, cho nên tại Vũ Hằng đi vào bên trong đi thời điểm, mình cũng lập tức đi theo.

"Ha ha — thật đúng là không sai đó! Nao, ở bên kia cỡ lớn thủy tinh cầu bên trong, ít nhất đầu nhập một ngàn Vĩnh Hằng Kim Tệ, thủy tinh cầu phía trên tự nhiên sẽ tại về sau hình thành một cái thủy tinh con dấu, đó chính là nhập tràng khoán! Đương nhiên người đầu nhập kim tệ càng nhiều, cụ thể bản đầu giá vị trí càng gần, nếu là duy nhất một lần đầu nhập một vạn lòi của Vĩnh Hằng Kim Tệ, vậy có thể đạt được một cái lâu hai nhà một gian. Cho nên nhìn người rầu~!" Mộng Phi Từ nói xong giang tay ra.

Vũ Hằng gật đầu nói tạ, sau đó định đi đổi lấy thủy tinh con dấu.

Chỉ là người còn chưa giẫm chân tại chỗ ra ngoài, liền bị Mộng Phi Từ ngăn cản. "Ài, đệ đệ, không nên gấp gấp đi! Ta giúp người lớn như vậy chuyện, chẳng lẽ người không làm một ít biểu thị sao?"

Vũ Hằng không nghĩ tới Mộng Phi Từ này vậy mà trực tiếp mở miệng muốn cảm tạ, ngu ngơ một cái chớp mắt, đã nói "Hội đây này, phi tử nhập tràng khoán ta cũng sẽ giúp người cùng nhau mang tới đó!"

Mộng Phi Từ thấy Vũ Hằng nói như vậy, vì vậy khanh khách mà cười một chút, sau đó liền không ngăn trở ... nữa nữa.

Vũ Hằng thuận lợi lấy ra hai mai thủy tinh con dấu. Sau đó hướng phía Mộng Phi Từ phương hướng đi tới, sau đó đem bên trong một mai con dấu đưa cho Mộng Phi Từ "Đa tạ phi tử! Vậy chúng ta hẹn gặp lại!"

Mộng Phi Từ không chút nào khách khí đích tiếp nhận Vũ Hằng đưa cho nàng thủy tinh con dấu, sau đó mang theo một chút treu đùa ánh mắt nói "Nếu như phi tử phi tử gọi quen thuộc như vậy, vậy người vì cái gì không đem tên của mình cũng nói cho ta biết chứ? Tổng gọi người là đệ đệ cũng không tốt lắm đâu!"

Vũ Hằng thật là có chút chống đỡ không được Mộng Phi Từ như vậy đùa giỡn, vì vậy sắc mặt khẽ biến thành hơi phiếm hồng, có chút ngượng ngùng nói "Ta là Vũ Hằng" sau đó cũng không quay đầu lại hướng phía bên trong trận tiến vào.

Mà Mộng Phi Từ lần này không có lần nữa đuổi theo, chỉ nhìn lấy Vũ Hằng bóng lưng, thu hồi nụ cười có chút trịnh trọng nói "Không nghĩ tới như thế Niên Khinh chính là đã đạt đến Kim Đan Hậu Kỳ tình trạng, thậm chí ngay cả ta đều cảm thụ tí ti nguy hiểm! Tiểu tử này thật sự là không đơn giản đó!"

Vũ Hằng tự nhiên không biết biểu hiện của Mộng Phi Từ. Tiến nhập bên trong phòng đấu giá, mới phát hiện lúc này phòng đấu giá đã người ta tấp nập!

Mình mua là ba ngàn Vĩnh Hằng Kim Tệ chỗ ngồi, vị trí này không tính quá tốt, lại cũng không tính quá vắng vẻ. Bởi vậy Vũ Hằng rất nhanh chính là nhập tọa.

Mà ở nhập tràng thời điểm hôm nay tất cả muốn đấu giá đồ vật tin tức chính là xuất hiện Vũ Hằng trong đầu.

"Trung phẩm linh giai ảo ảnh thân pháp, Công Pháp chỗ thành, thân như ảo ảnh."

"Thượng phẩm linh giai vũ khí, Thanh Minh kiếm! Có được kiếm này, phòng hộ tăng phúc 10%, công kích tăng phúc 50%."

"Thượng phẩm linh dược rèn thể thần đan! Rèn luyện thân thể, dưới Nguyên Anh Kỳ phục dụng này đơn, đang đột phá Nguyên Anh Kỳ thời điểm có thể gia tăng 20% xác suất thành công!"

Mỗi một vật đối với hiện tại tu vi giai đoạn tu luyện người mà nói đều là cực kỳ mê người, chỉ nói ảo ảnh thân pháp, một khi tu luyện thành công, chính là có thể gia tăng lúc đối địch tiên cơ, bởi vì thân pháp nhanh, vô luận là công kích hay là tránh né đều là chiếm cứ lấy tuyệt đối ưu thế.

Mà kia Thanh Minh kiếm, công kích tăng phúc vậy mà có thể đạt tới 50%. Loại này tăng phúc gần như chính là mình nhiều một cái hữu lực trợ thủ đồng dạng, nếu là đồng dạng đẳng cấp đối thủ, sợ tại đối địch thời điểm cũng chỉ là bại tướng dưới tay mà thôi!

Kia rèn thể thần đan càng làm cho mắt người đỏ. Trước mắt đang ngồi phòng đấu giá Tu Luyện Giả, phần lớn là Nguyên Anh kỳ tu vi trở xuống. Thậm chí nhiều hơn chính là Kim Đan Kỳ hậu kỳ, rất nhanh chính là muốn gặp phải đột phá tình huống, mà Đại La thể giới ở trong, bất kỳ cấp một đột phá thời điểm đều là có chút hung hiểm độ sức, mà bất kỳ có thể đem loại này hung hiểm rút xuống đồ vật đều là có tiền mà không mua được. Hiển nhiên này rèn thể thần đan chính là này một loại bảo vật!

Tuy nói chỉ là có 20% xác suất thành công tăng phúc, thế nhưng là kia đối với đồng đẳng Tu Luyện Giả mà nói, đó chính là 20% sinh mệnh! Rất nhiều Tu Luyện Giả đã sớm vì thế xuẩn xuẩn dục động.

Vũ Hằng mặc dù đối với những bảo vật này có chút thêm thưởng, nhưng lại cũng không phải quá mức chú trọng, dù sao mình Công Pháp chính là thiên mã thần công, tuy không biết kia Công Pháp đẳng cấp, thế nhưng riêng là chính mình lúc trước sử dụng thời điểm bất phạm chính là biết, cho dù tốt thân pháp đối với Vũ Hằng mà nói đều so ra kém Thiên Mã Công phương pháp tới thật sự.

Thiên Mã Công phương pháp tổng cộng phân ra ba bộ phận, một phần là chuyên môn giới thiệu thân pháp nhanh đến độ dài, một phần là rèn luyện thân thể pháp môn cùng tu luyện phương pháp, cuối cùng trọng yếu chính là Linh Lực tu luyện. Mà Thiên Mã Công phương pháp tổng cộng phân ra chín tầng. Cho nên Vũ Hằng mặc dù có Động Thiên bảo bối như vậy, thế nhưng tu vi nhưng vẫn không đột phá Nguyên Anh Kỳ. Đó chính là bởi vì Thiên Mã Công này phương pháp phức tạp cùng tu luyện chiếm cứ chính mình rất nhiều tinh lực cùng thời gian. Bất quá cũng không uổng phí chính mình tu luyện đến nay đã tu luyện Chí Thiên ngựa Công Pháp tầng thứ ba.

Thiên Mã Công này phương pháp mỗi tu luyện một tầng đều cần thực lực đạt tới nhất định phải cầu về sau mới có thể mở ra tầng tiếp theo tu luyện

phương pháp, cho nên Vũ Hằng lúc này mới tạm thời không có cường điệu tu luyện.

Vũ Hằng tại xem đồng đảo đầu giá chi vật, duy nhất cảm thấy hứng thú chính là một mai vô thuộc tính hình trướng bảo vật cùng một loại Mộc thuộc tính hạ phẩm linh Dược Thần mộc đẳng.

Kia vô thuộc tính hình trướng bảo vật, chính thể hiện ra ngấm đen sặc, nếu không phải tỉ mỉ quan sát căn bản sẽ không để ý như vậy một cái đồ vật. Thật sự là không biết phòng đầu giá này kim chủ làm thế nào đem như vậy cái không thấy được đồ vật móc ra.

Kia cái bảo vật bên cạnh giới thiệu văn tắt viết, theo ta Thần Điện bảo vật dò xét bên trong có mãnh liệt Linh Lực ba động, tuyệt không phải Phàm Phẩm, thế nhưng đi qua vô số phương pháp khảo thí, vô pháp mở ra bảo vật, bởi vậy tiên hành đầu giá. Loại bảo bối này tại rất nhiều phòng đầu giá đều gặp được một chút. Bởi vì đại thể giới, không thiếu cái lạ. Loại vật này mua được là có thêm thật lớn mạo hiểm. Bởi vì ai cũng không biết trong đó đến cùng có cái gì.

Chỉ nói bỏ ra số tiền lớn mua sau khi đi nếu như không có cánh nào mở ra, kia chẳng khác nào là mua một kiện phế phẩm. Chứ đừng nói chi là điều này có thể không thể mở ra hay là không biết bao nhiêu. Mặc dù tương đối may mắn có thể mở ra, thế nhưng ai lại biết kia mãnh liệt Linh Lực ba động là không phải nguy hiểm gì đồ vật. Loại chuyện này đã từng chính là tại đồng lã đại lục bên kia từng có như nhau.

Đã từng có một người Tu Luyện Giả, bởi vì tò mò chụp được một cái loại này thần bí bảo vật, mà vận khí cũng rất tốt bị hấn mở ra, thế nhưng tới không may mở ra về sau Linh Lực ba động nguyên lai là một mai Linh Lực bóng. Hiển nhiên không biết là người nào đã từng dùng loại này đặc thù đồ vật phong ấn Linh Lực bóng, mà lúc này bị mở ra, kia Linh Lực bóng chính là muốn nổ tung lên, trực tiếp đem người kia người may mắn nổ thành trọng thương, từ đó biến thành một người phế nhân!

Cho nên phòng đầu giá xuất hiện loại vật này thời điểm, đều là không người hỏi thăm. Bởi vậy phòng đầu giá đều đem loại vật này đầu giá xuất khá là tiện thích hợp giá cả. Đối với một ít kẻ có tiền mà nói, tiện nghi đồ vật, nếu như một khi hiếu kỳ, nhân tiện liền mua đi.

Tuy về sau Linh Lực khác ấn đồ vật giới thiệu, thế nhưng không biết vì cái gì, Vũ Hằng mơ hồ cảm thấy, lần này đồ vật tuyệt đối không phải Phàm Phẩm, lại còn mình có thể mở ra nó!

Bởi vậy Vũ Hằng liền âm thầm quyết định muốn đem nó chụp được!

Tại mọi người nhao nhao quan sát sắp đầu giá bảo vật tin tức thời điểm, kia phòng đầu giá trên chính là tới một người xinh đẹp nữ tử, mặc dù là che mặt mà đến, thế nhưng này cảm giác thần bí lại đem này xinh đẹp quyến rũ lại là bình thêm vài phần thần bí mị lực, càng làm cho người có một loại nhìn không chuyển mắt cảm giác.

"Mọi người khỏe, hoan nghênh đi đến chúng ta Thần Điện phòng đầu giá, tin tưởng vừa mới các vị đã là đem tất cả sẽ phải đầu giá đồ vật có chút hiểu được. Như vậy chúng ta kế tiếp cũng liền không nói thêm lời nói nhảm! Mong ước tất cả mọi người có thể tuyền đến chính mình ngưỡng mộ trong lòng bảo vật! Phía dưới chúng ta sắp sửa đầu giá chính là hạ phẩm linh Dược Thảo Tinh Châu thảo, giá bắt đầu giá năm ngàn Vĩnh Hằng Kim Tệ!"

Theo nữ tử mở màn, trong tràng bầu không khí chính là bắt đầu nhiệt liệt lên. Tinh Châu này thảo chính là một mặt ẩn chứa bất phẩm năng lượng kỳ thảo. Nếu là Trúc Cơ Kỳ muốn đột phá thời điểm người dùng Tinh Châu thảo, chính là có thể đem bản thân Linh Lực cường hóa đến nhất định tình trạng, mà bản thân tạp chất cũng sẽ bị loại bỏ rất nhiều. Nếu là Kim Đan Kỳ Tu Luyện Giả phục dụng, tác dụng không phải rất lớn, vãn vãn chi là có thể đem bản thân Linh Lực tăng cường mà thôi.

Bởi vậy Tinh Châu này thảo sức hấp dẫn ngược lại không có lớn như vậy, mà Trúc Cơ Kỳ Tu Luyện Giả hiển nhiên cũng sẽ không là quá mức giàu có và đông đúc người, bởi vậy này giá bắt đầu giá cả đều là không tính quá cao.

Hiển nhiên này mở màn đầu giá xác thực không quá kịch liệt, vãn vãn có bộ phận Tu Luyện Giả muốn chụp được. Có lẽ là nhìn bầu không khí không đủ nhiệt liệt, kia ở trên bàn đầu giá cô gái quyến rũ lần nữa tuyên truyền, dăm ba câu liền đem nguyên bản có chút bình thản hội trường cho bầu không khí chọn nóng lên!

Cũng bởi vì Kiền của nàng vượt, kia nguyên bản vãn vãn năm ngàn Vĩnh Hằng Kim Tệ Tinh Châu thảo đơn giản chỉ cần bị vỗ tới hai vạn giá cao! Vũ Hằng không thể không âm thầm bội phục, cô gái này thủ đoạn quả nhiên không tầm thường đó!

Cũng không biết là tâm hữu linh tê hay là như thế nào. Đang tại Vũ Hằng âm thầm tán thưởng nàng kia thủ đoạn thời điểm, tựa hồ nàng có chỗ cảm ứng hướng phía Vũ Hằng chỗ ngồi phương vị, khẽ cười một cái! Mà không cười khá tốt, nụ cười này, nhất thời làm cho trong tràng rất nhiều người đều là nhìn ngây người.

Tại nàng nụ cười này, Vũ Hằng đột nhiên mơ hồ cảm thấy tựa hồ cô gái này nhận biết mình! Chỉ là nhất thời lại muốn không nổi rốt cuộc là ai.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Hóa thành bột phấn

Chỉ bất quá hấn hướng chính mình nhìn qua cũng chỉ bất quá trong nháy mắt thời gian, bởi vậy Vũ Hằng cũng chỉ có thể coi như là ảo giác của mình. chính mình mới tới Thần Thành này, hấn là cũng không làm quen cái gì bên trong phòng đấu giá nhân vật, lại còn cũng không thể nào là kết thù cừu nhân!

Bởi vậy, tự mình khác cũng không để ý, rốt cuộc đấu giá được vật mình muốn mới là trọng yếu nhất.

Bất quá không thể không nói về sau đấu giá đều là bởi vì cô gái này bốn lạng đầy ngàn cân đã giới về lợi dụng bản thân ưu thế đem trọn cái phòng đấu giá bầu không khí đều là tô đậm phía dưới đều là bị điều động đến tối cao.

Tại đem rèn thể thần đan lấy 2000 vạn Vĩnh Hằng Kim Tệ giá cao bị chụp được, Vũ Hằng cũng rốt cục minh bạch kia quen thuộc cảm giác từ đâu mà đến. Bởi vì nàng kia đương nhiên đó là chính mình tiến nhập phòng đấu giá về sau gặp phải mỹ nữ Mộng Phi Từ. Chỉ là lúc này hấn đem khuôn mặt che ở, cho nên mặc dù mình cảm giác quen thuộc lại trong khoảng thời gian ngắn đoán không ra.

Chỉ là cô gái này lúc trước còn cam chịu (*mặc định) chính mình giúp nàng mua thủy tinh ấn ký nhập tràng khoán, không nghĩ được, nàng căn bản chính là không cần nhập tràng khoán người, nghĩ tới đây, không khỏi nhin không được cười lên. Đây trong truyền thuyết mắt cao hơn đầu, là hết thấy nếu không vật Mộng Phi Từ, vậy mà hội không có việc gì khai mở chính mình vui đùa.

Bất quá Vũ Hằng có thể cảm thụ được, tựa hồ này Mộng Phi Từ đối với chính mình cũng không có cái gì ác ý. Có lẽ chính mình chỉ là nàng trùng hợp nhất thời lên hưng cho nên mới vừa vận dụng phải phù hợp nhân tuyển mà thôi.

Nghĩ xong, Vũ Hằng liền lắc đầu, sau đó chăm chú cùng chờ đợi kế tiếp cạnh tranh bảo bối xuất hiện.

Cũng không biết là vừa mới bầu không khí xác thực đã đạt đến, trước mắt mọi người tựa hồ đối với bảo bối càng thêm chờ mong. Bất quá tại rèn sắt khi còn nóng về sau xuất hiện bảo vật lại nhưng rất nhiều chú ý người trong chớp mắt mất đi hứng thú.

Bởi vì lần đấu giá này đương nhiên đó là Vũ Hằng lần này trước đó chọn trúng hình tượng thần Bí linh bảo.

Không biết là không phải bởi vì lo lắng có người tại phòng đấu giá làm cái gì tay chân, cho nên lúc trước Linh Bảo đều là dùng gây linh trận thủy tinh rương hòm gửi xuất hiện, thế nhưng lần này bảo vật lại vền vền chỉ là một cái khay, chính là kéo lấy ra sân.

Nguyên bản còn tràn ngập chờ mong mọi người đang nhìn đến bảo vật, trong chớp mắt đánh mất hứng thú.

Trên đài Mộng Phi Từ tựa hồ cũng dự liệu được loại kết cục này, vì vậy khẽ cười một cái. Tiếng cười kia vốn không lớn, chỉ là làm gì được Mộng Phi Từ đúng là có khuynh quốc yêu mị dung mạo cùng mị lực, cho nên kia một tiếng cười khẽ đối với ở đây rất nhiều người đều giống như một cái búa tạ, gõ vào trong lòng của mình.

Bởi vì mọi người chăm chú tựa hồ lại là bị nàng cho mạng về đến trên đài. Vũ Hằng có chút hăng hái nhìn nhìn trên đài nữ nhân, muốn nhìn một chút kế tiếp nàng rốt cuộc muốn chơi cái gì trò hề.

Quả nhiên không ra Vũ Hằng sở liệu, khẽ cười một tiếng chính là đạt được đông đảo chú ý, bởi vậy nàng kế tiếp lời trong chớp mắt liền để cho trên trận sôi trào lên!

"Cái này Linh Bảo, tin tưởng ta không giới thiệu mọi người cũng biết nó chỗ tốt. Đương nhiên vận khí tốt tự nhiên là ngàn vạn lần giá trị, hơn nữa nó giá bắt đầu giá vền vền 2000 Vĩnh Hằng Kim Tệ, đây đối với đang ngồi mọi người mà nói đều là tiểu ý tứ đó! Khanh khách — nếu như đánh bạc hảo chính là phong phú hồi báo, đánh bạc không tốt đối với mọi người cũng chỉ là một chút tiền tài ảnh hưởng. Hơn nữa trong chúng ta bộ dò xét tán Linh Lực tuyệt đối sẽ không có thương hại tính đây này, nếu như lại không có thương hại, kia mọi người vì cái gì không đoạt một chút, đánh bạc một lần may mắn đâu này?" Mộng Phi Từ nhẹ giọng nói, đám ba câu liền đem Linh vật này nói thành giá trị.

Mà phía dưới mọi người tự nhiên là bị Mộng Phi Từ nói có chỗ buông lỏng, vì vậy mọi người một bộ kích động bộ dáng, hiển nhiên ý định đoạt một bả.

Mà trên lầu nhà một gian bên trong, một vị người trẻ tuổi, trên mặt không có quá nhiều biểu tình, thế nhưng hơi hơi chứa đựng tiểu ý lại làm cho tại hấn người bên cạnh đều là như Mộc Xuân Phong.

Mà người trẻ tuổi bên cạnh cũng là có một người trung niên, trung niên nhân tựa hồ đối với thiếu niên này có chút coi trọng, trên mặt có cao hứng nụ cười hiển hiện. "Thái Phong, thật sự là tuổi trẻ tài cao nha! Không nghĩ tới người vậy mà sẽ đích thân tới cô động, này đối với chúng ta mộng nhà mà nói cũng thật sự là một ánh sáng đó! Người xem phi tử nàng mặc dù có chút ngạo kiều, bất quá ta tin tưởng, ta là nàng Nhị thúc, lời nói của ta tự nhiên nàng vẫn sẽ nghe một chút đó!"

"Mộng thúc khách khí đó!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Nhanh mồm nhanh miệng

"60 vạn!" Thái Phong bình tĩnh thanh âm tiếp tục đấu giá nói. Mặc dù không có người có thể thấy được diện mục thật của hắn, nhưng là từ thanh âm mà có thể nghe ra, người này đã tức giận!

Vũ Hằng cũng không thậm quan tâm, tuy người này tựa hồ rất có bối cảnh, nhưng là mình nếu như dám đến Thái La đại lục lang bạt, tự nhiên cũng liền không sợ bất luận kẻ nào!

Vì vậy cũng tiếp tục trầm giọng tăng giá "61 Vạn Kim tệ!"

Thái Phong hiển nhiên không nghĩ tới kia cái tuổi còn trẻ người vậy mà như thế kiên nhẫn. Vì vậy nội tâm không khỏi sinh ra buông tha ý nghĩ, chỉ là nội tâm cổ này ác khí xác thực bất kể như thế nào cũng không thể nuốt xuống. Vì vậy hạ quyết tâm tiếp tục đuổi giá "Chín mươi chín vạn Vinh Hằng Kim Tệ!"

Vũ Hằng hiển nhiên bởi vì Thái Phong đấu giá có chút ngây ngẩn cả người, Thái Phong này biểu hiện là bởi vì ghi hận trong lòng, cho nên cố ý tăng giá đĩnh chính mình. Nhưng là mình rồi lại là phi thường hi vọng đạt được này hình tượng nguyên thạch. Không nghĩ tới nguyên bản chỉ cần 2000 Vinh Hằng Kim Tệ hình tượng nguyên thạch, vô danh bảo vật. Lúc này lại là bị nâng giá đến cao như thế. Bởi vậy nhũn nhũn, thế nhưng nội tâm cảm thấy này mang đến cho mình giá trị tuyệt đối không chỉ như vậy nhiều về sau hay là tiếp tục cùng giá "100 vạn Vinh Hằng Kim Tệ cộng thêm một lọ tám phần nồng độ linh dịch!"

Vũ Hằng lo lắng kia các người ở trên lầu tiếp tục tăng giá, cho nên dứt khoát duy nhất một lần đem giá cả tăng thêm, nếu là người này tiếp tục cùng giá, vậy mình cũng chỉ có thể bỏ qua! Rốt cuộc loại bảo vật này phải không nhất định liền cùng chính mình cảm ứng đồng dạng.

Đợi một hồi, lầu các phía trên người hiển nhiên là bỏ qua, cũng không tăng giá nữa! Theo đấu giá chùy rơi xuống, này hình tròn Linh Bảo lấy 100 vạn Vinh Hằng Kim Tệ cùng một lọ linh dịch giá cả bị Vũ Hằng lấy được tay. Chỉ là cảm trả giá cũng làm cho được Vũ Hằng có chút đau lòng!

Tại bên trong đại sảnh, tuy Vũ Hằng cướp được kia hình tượng nguyên thạch, thế nhưng tựa hồ tất cả mọi người cảm thấy Vũ Hằng là một coi tiền như rác. Lầu các phía trên trong gian phòng trang nhã người hiển nhiên chỉ là muốn muốn bày Vũ Hằng một đạo, dù là kẻ đàn cũng có thể nhìn ra. Thế nhưng là Vũ Hằng lại hết lần này tới lần khác hay là nguyện ý mắc lừa.

Kia hình tượng nguyên thạch thật sự là không đáng 100 vạn Vinh Hằng Kim Tệ, huống chi còn cộng thêm một lọ tám phần nồng độ linh dịch. Loại kia linh dịch chính là Nguyên Anh kỳ tu vi không ăn không uống tu luyện ngưng tụ cũng phải hai năm dài đằng đẳng. Mọi người nhìn Hướng Vũ Hằng ánh mắt như là đối đãi kẻ đàn đồng dạng. Lầu các phía trên Thái Phong nguyên bản bởi vì Vũ Hằng đấu giá mà có chút tức giận, bất quá lần này tựa hồ là chính mình thắng một bậc đó! 100 vạn Vinh Hằng Kim Tệ cùng tám phần nồng độ linh dịch, loại này giá tiền là người bình thường hiển nhiên cũng sẽ không xuất.

Hừ, bất quá là cái không có đầu óc thanh niên súc trâu mà thôi, loại này tiểu tử ngốc, làm sao có thể vào khỏi phi tử mắt đầu này? Thái Phong nguyên bản phần nộ bởi vì Vũ Hằng đồ ngốc hành vi, có chút hơi hơi tiêu tan, lại còn Vũ Hằng hiển nhiên là bị chính mình chơi một vỏ, cho nên những cái kia khí tự nhiên tiêu tan rất nhiều.

"Chỉ mong ngươi về sau không nên đứng tại trong tay của ta a! Bằng không hôm nay chỉ khí ta tất hội gấp trăm lần hoàn trả!" Thái Phong tuy nộ khí tiêu tan một ít, nhưng lại đối với Vũ Hằng còn là có thêm chưa hiểu chi khí, hôm nay hắn trước mặt Mộng Phi Tử xấu mặt, toàn bộ đều bởi vì Vũ Hằng làm rồi.

Vũ Hằng có chút bất đắc dĩ coi như không có cái gì trông thấy, kia một bên phóng tới mục quang hiển nhiên đều là đưa hắn coi như đồ ngốc, mà càng nhiều tựa hồ là bởi vì chính mình này ngậy ngốc cử động là bởi vì kia Mộng Phi Tử hôn, đều là mang theo chút đồng tình mục quang. Bởi vì tuy Mộng Phi Tử mị lực đích xác rất cao, thế nhưng loại nữ nhân này hiển nhiên không có khả năng chân chính tùy tiện vì một người khuynh đảo, mà hoa lớn như vậy giá lớn hiển nhiên là có chút không sáng suốt.

Trên đài Mộng Phi Tử hiển nhiên không nghĩ tới chính mình đùa giỡn đệ đệ vậy mà như thế tài đại khí thô, chỉ là Mộng Phi Tử thông qua lúc trước ngăn ngừa giao lưu lại là biết Vũ Hằng hiển nhiên không phải là vì mình mới cạnh tranh thần bí bảo vật. Vì vậy Mộng Phi Tử đối với Vũ Hằng chỗ phương hướng tươi sáng cười cười, nụ cười kia quyền rũ động lòng người, nguyên bản rất nhiều tụ tập ở trên người Vũ Hằng mục quang trong chớp mắt bị hấp dẫn qua.

Vũ Hằng khách khí đích gật đầu thăm hỏi, tại còn không có ngừng đầu trong chớp mắt chính là nghe được Mộng Phi Tử Linh Lực bao bọc thanh âm "Vũ Hằng đệ đệ, không sai a! Như vậy thích tỷ tỷ giữa trưa xin mời tỷ tỷ ăn cơm đi!"

Vũ Hằng không khỏi có chút bị kinh sợ ngậy người, bất quá loại này ngậy người vên vên chỉ là giằng co trong chớp mắt. Vũ Hằng nhìn thoáng qua trên đài Mộng Phi Tử, cũng không có cái gì đáp lại. Mà Mộng Phi Tử hiển nhiên cũng là biết Vũ Hằng không có cái gì trả lời, bởi vậy chỉ là xuy xuy che miệng khẽ cười một cái!

Vũ Hằng về sau lại thuận lợi chụp được thần mộc đằng. Khả năng lúc trước người đều là thấy được Vũ Hằng ngu ngốc lực, mà thần mộc đằng đối với đại bộ phận người đều không phải đặc biệt gì có sức hấp dẫn đồ vật, bởi vậy ngược lại là hiếm có người đầu giá. Mà kia lâu các phía trên Thái Phong vốn là muốn lại từ bên trong khiến cho dưới ngáng chân, bất quá về sau xác thực lo lắng Mộng Phi Tử nhìn ra chính mình cố ý sẽ được chán ghét chính mình keo kiệt, cho nên vì bảo trì phong độ của mình, lúc này mới cũng không xuất thủ.

Vũ Hằng lấy một ngàn 800 Vinh Hằng Kim Tệ giá thấp chụp được thần mộc đằng. Vũ Hằng muốn hai loại đồ vật đều đã tới tay, bởi vậy cũng liền không muốn lại tiếp tục tại bên trong phòng đấu giá nhiều ngọc, bởi vậy về sau chính là rời đi vị trí, đi hỏi đoạt vị trí đối lấy chính mình đập bảo bối đi.

Tại Vũ Hằng thành công đối lấy hai dạng đồ vật về sau chính là nhấc chân muốn đi! Chỉ là còn không có bước ra hai bước, nguyên bản hẳn là vẫn còn ở phòng đấu giá Mộng Phi Tử vậy mà xuất hiện ở trước mặt của mình.

"Ai, Vũ Hằng đệ đệ, người như thế nào nhanh như vậy muốn đi đâu này? Không phải nói hảo người rồi mời ta ăn cơm sao? Huống chi ta hôm nay giúp người lớn như vậy chuyện, giúp người tiến nhập phòng đấu giá, cũng không mang cảm tạ sao?" Mộng Phi Tử có chút vô lại nói.

Chỉ là dù sao cũng là mỹ nhân một cái, cho nên cho dù là vô lại lý do thoái thác, cũng là làm cho người bên cạnh cực kỳ hâm mộ không thôi! Từng cái một quãng tới hâm mộ cùng ghen ghét mục quang, hiển nhiên là cảm thấy Vũ Hằng tiểu tử này thật sự là quá may mắn.

Nguyên bản nhìn thấy Mộng Phi Tử rời sân về sau chính là nhanh chóng đi theo ra Thái Phong, còn chưa cùng Mộng Phi Tử chào hỏi, chính là nhìn thấy Mộng Phi Tử vậy mà cùng Vũ Hằng cười cười nói nói, mà chính mình luôn luôn muốn mời cùng nhau ăn cơm cũng bị Mộng Phi Tử từ chối nhã nhặn. Mộng Phi Tử đó vậy mà lúc chủ động yêu cầu Vũ Hằng mời nàng ăn cơm, mà ghé thăm hơn chính là kia Vũ Hằng lại vẫn cảm thấy có chút phiền phức tuyệt cự tuyệt Mộng Phi Tử.

Thái Phong nguyên bản rạng rỡ khuôn mặt trong chớp mắt bị dữ tợn phần nộ thay thế, bất quá rốt cuộc Thái Phong tại hai cực đại lực đều là có được lấy không kém thanh danh, bởi vậy kia che dấu tâm tình thủ đoạn cũng là vô cùng nhanh chóng, chỉ là trong nháy mắt, nguyên bản xanh mét khuôn mặt chính là một lần nữa như Mộc Xuân Phong.

Hắn bước nhanh đi tới trước mặt Mộng Phi Tử, sau đó tựa hồ có chút trùng hợp nói "Phi tử, nguyên lai người ở đây đó! Sự tình đều giúp xong a! Ta có chuyện trọng yếu cùng người nói, buổi trưa hôm nay chúng ta một chỗ đi ăn cơm đi!"

Vũ Hằng nguyên bản bởi vì Mộng Phi Tử vô lại yêu cầu có chút bất đắc dĩ. Đang không biết nên như thế nào cự tuyệt mới khá, chính là nhìn thấy một người Niên Khinh Nho Nhã người trẻ tuổi qua, vì vậy âm thầm thở dài một hơi.

Mộng Phi Tử vốn là muốn rèn sắt khi còn nóng muốn đi theo Vũ Hằng cùng nhau ăn cơm, bởi vì Vũ Hằng có can đảm tiêu nhiều tiền như vậy đi mua kia cái bảo bối, nếu là không có nhất định nắm chắc, Mộng Phi Tử thật sự là không nghĩ ra Vũ Hằng vì cái gì chịu hoa lớn như vậy giá tiền đem cái này thần Bí linh bảo giành lại.

Mà chính mình chỉ có tiếp cận đến Vũ Hằng tài năng biết này huyền bí trong đó. Cho nên đối với Mộng Phi Tử mà nói, này cái người trẻ tuổi là bản thân bây giờ cần lôi kéo đối tượng. Mà chính mình vừa vặn cũng đúng Vũ Hằng cũng không có cái gì cảm giác xấu, tương phản còn cảm thấy cùng này cái người trẻ tuổi có một ít cùng với người ngoài thời điểm không có buông lỏng. Cho nên Mộng Phi Tử tại chú ý tới Vũ Hằng ra bên trong phòng đấu giá Đình Chi liền đem phòng đấu giá sân khấu giao cho những người khác, chính mình đuổi tới.

Hiện tại Thái Phong xuất hiện quả thực là đang đánh mình mặt. Thái Phong này tuy ngày bình thường ở chung đối với chính mình đều là vậy rất tốt, hơn nữa cả người hẳn là đang toàn bộ Thái Minh đại lực trẻ tuổi bên trong đều là số một số hai nhân vật. So với việc cái khác truy cầu đồ của mình chút tầm thường vô vi hạng người mà nói, cả người hẳn giống như là một khỏa sáng ngời sao. Mà hôn sự của mình vốn là không cách nào tự quyết làm chủ, mà Thái Phong chính là gia tộc ở trong vì chính mình dự định nhân tuyển.

Chỉ là chính mình tại trong những năm này cùng Thái Phong một chỗ, lại như thế nào cũng không cảm giác được rất vui vẻ. Tương phản ngược lại mơ hồ có chút chán ghét người này. Bởi vì hẳn tuy coi như là ngút trời có tư thế, thế nhưng có lẽ là ở vào thượng vị đã quen, bình thường nhìn nhìn không tranh quyền thế bộ dáng, thế nhưng cả người để mình cảm thấy có chút giả. Tuy không biết mình vì cái gì có loại cảm giác này, thế nhưng là cảm giác Giác Chân là một loại kỳ quái đồ vật. Cho nên chẳng quản Thái Phong này hữu ý vô ý nhiều lần hướng chính mình nhắc tới qua thành hôn sự tình, đều là bị chính mình uyển chuyển cự tuyệt mất. Mà lần này hiển nhiên lần nữa xuất hiện tại Thần Thành, hiển nhiên chính mình vừa muốn cùng hắn một chỗ một đoạn thời gian.

Mộng Phi Tử đang nghe Thái Phong thanh âm, ngược lại thu hồi chính mình sáng lạn tiểu ý cùng trên mặt giả hoạt, chỉ là nhẹ nhàng hướng về phía Thái Phong nói "Thái Phong đại ca, người làm sao có thể tới đây này?"

Thái Phong tự nhiên là đem Mộng Phi Tử trên mặt biểu tình biến ảo nhìn thật sự rõ ràng, bởi vậy nội tâm lửa giận như là áp chế không nổi đồng dạng ra bên ngoài phóng đi! Thế nhưng may mà Thái Phong tự chủ coi như là không kém, lòng dạ cực sâu. Bởi vậy thở sâu thở ra một hơi, lần này lần nữa khôi phục chính mình sóng lớn không sợ bộ dáng đối với Mộng Phi Tử nói "Ta lần này, là bởi vì người đó!"

Thái Phong tại đến Mộng Phi Tử bên người thời điểm chính là, quay đầu nhìn về phía một bên Vũ Hằng, sau đó trên mặt nguyên bản hòa ái ôn nhuận nụ cười trong chớp mắt thu liễm "Người chính là trong đại sảnh cùng ta cạnh tranh kia cái ngu xuẩn tiểu tử sao? Phi tử há lại người có thể nhiệm, lập tức đem kia hình trứng nguyên thạch cho ta, ta đem người giao ra giá tiền kể hết cho người, bằng không cũng đừng trách ta không khách khí!"

Vũ Hằng bắt đầu vốn cho là mình phiền toái rốt cục giải trừ, chỉ là không nghĩ tới một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi. Thái Phong này thoát nhìn ôn nhuận Nho Nhã, không nghĩ tới vậy mà sẽ như thế bá đạo. Mà nói từ bên trong đối với chính mình vậy mà không có một tia khách khí, chính mình tu luyện đến nay chưa từng sợ qua người khác. Vì vậy tại Thái Phong kia miệt thị lời nói về sau cũng chưa từng lại gương mặt liếc mắt nhìn Thái Phong, lời

nói mang giễu cợt nói "Nơi nào đến chỗ điên? Đi ra ngoài cũng không mang đầu óc sao?"

Thái Phong nguyên lai tưởng rằng thiếu niên này hội bởi vì e ngại chính mình mà thỏa hiệp thế nhưng không nghĩ tới hần vậy mà càng thêm nhanh mồm nhanh miệng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Rách mướp

"Người nói cái gì?" Bởi vì phần nộ dẫn đến Thái Phong nguyên bản bảo trì bình tĩnh ngữ khí đều là bắt đầu biến âm thanh.

Vũ Hằng khinh miệt nhìn thoáng qua Thái Phong "Ta với người rất quen sao? Tránh ra, ta phải đi!"

Thái Phong không nghĩ tới không nói chính mình chính là Thái Sơn Tông chỗ ngồi đệ tử, nhưng là mình đã tại Thái Minh đại lục ở trong lang bạt xuất danh khí chính là đủ để cho được bất kỳ nghe được người khách khách khí khí với tự mình, thoái hoá né tránh. Ngày nay, thậm chí có một người như vậy có can đảm như thế khiêu chiến cực hạn của mình, thả chưa từng chút nào đem chính mình để vào mắt! Khẩu khí này sao có thể nhẫn?

"Hừ, bất quá chỉ là ý vào miệng lưỡi bén nhọn mà thôi! Ta sẽ cho người biết, tại Thái Minh đại lục, bất kỳ mồm mép công phu cũng chỉ là người đi về hướng diệt vong chất xúc tác mà thôi!" Thái Phong sắc mặt âm trầm, cả người toàn thân tán lầy cuồng bạo khí tức, dường như chỉ cần Thái Phong muốn làm lời nhảy mắt sau đó chính là sẽ bị kia cuồng bạo Phong Nhận chỗ cắn nát.

Bắt đầu bốn phòng đấu giá bên trong một ít cái khác thực lực có chênh lệch chút ít thấp tại Thái Phong uy áp ba động phía dưới có chút không dám ngẩng đầu quan sát. Rất nhiều người xa xa tránh né, sau đó mới dám nhìn về phía cỗ này Linh Lực bạo phát ngọn nguồn.

Bên trong phòng đấu giá nghị luận thanh âm huyền ảo.

"Oa, dĩ nhiên là Thái Phong nha! Đây chính là Thái Minh đại lục phía trên nhân vật phong vân đó! Không nghĩ tới thậm chí có người dám đắc tội hần!"

"Đúng vậy a, nhớ ngày đó Thái Phong này một người đại biểu Thái Sơn Tông đem một cái dám can đảm khâm phạm Thái Sơn Tông uy nghiêm Kim Đan viên mãn cường giả đều là chém giết, mà Thái Phong bản thân lại càng là tại cả trong cả quá trình bụi đất không nhiễm. Như vậy cường giả phong phạm thật là làm cho người trăm trò khen ngợi đó!"

"Cũng không biết tiểu tử kia là ai? Cũng dám cùng Thái Phong khiêu chiến, thật sự là chán sống!"

"Vậy tiểu tử dường như chính là bên trong phòng đấu giá giá cao chụp được thần bí kia nguyên thạch ngu xuẩn tiểu tử đó! Bất quá nhìn tiểu tử kia phản ứng, dường như cũng có chút môn đạo, không biết cùng Thái Phong so với, ai cao ai thấp đâu này?" Cũng có được người tựa hồ bởi vì Vũ Hằng phản ứng dị thường ít nhiều có chút không xác định.

Vũ Hằng sắc mặt bình thản đứng ở Thái Phong đối diện, không có chút nào bởi vì Thái Phong quanh thân cỗ động Linh Lực cùng khí tức có chỗ sợ hãi, mặc dù mình không gây phiền toái, nhưng lại cũng tuyệt đối không sợ phiền toái, Thái Phong này mặc dù là rất mạnh nhân vật, nhưng là mình lại cũng không quan tâm.

Mộng Phi Tử hiển nhiên không nghĩ tới lúc trước một mực hảo tỷ khí đích Thái Phong vậy mà sẽ ở phòng đấu giá này bên trong muốn động võ. Vì vậy vốn là muốn tiến lên ngăn cản, thế nhưng đang nhìn đến biểu hiện của Vũ Hằng, Mộng Phi Tử lại cải biến ý nghĩ, chính mình sao không thừa cơ nhìn xem Vũ Hằng này thực lực đến cùng như thế nào? Vì vậy Mộng Phi Tử liền từ từ lui tại một bên.

Thái Phong thấy được chính mình như thế đối đãi Vũ Hằng, Mộng Phi Tử vậy mà cũng không có làm nhiều ngăn trở, vì vậy nguyên bản tức giận tâm cũng hơi hơi thõ ra một hơi. Chỉ là thuốc hung hăng giáo huấn một chút Vũ Hằng quyết tâm kiên cố hơn định, mình vô luận như thế nào cũng phải đem chính mình ưu tú nhất một mặt biểu hiện ra cho Mộng Phi Tử nhìn. Cũng tốt gọi Mộng Phi Tử nhìn xem nàng thân cận tiểu tử đến tột cùng là cỡ nào không chịu nổi một kích.

Ngay tại Thái Phong muốn xuất thủ lúc trước, Mộng Phi Tử đột nhiên nói "Các người muốn đánh ra ngoài đánh, không muốn hư mất chúng ta Thần Điện quy củ!"

Vũ Hằng bên người Linh Lực cũng bắt đầu âm thầm lưu chuyển, Mộng Phi Tử này mặc dù không có ngăn trở, thế nhưng Vũ Hằng nhìn ra được, nàng rõ ràng chính là một bộ xem cuộc vui bộ dáng. Vì vậy nội tâm không khỏi âm thầm oán thầm "Nữ nhân, quả thật đều là họa thủy, nhất là xinh đẹp nữ lại càng là nhiễm không được!"

Nguyên bản quanh thân tán Linh Lực ba động Thái Phong bởi vì lời của Mộng Phi Tử, quanh thân Linh Lực bắt đầu nhanh chóng tán loạn. Sau đó nhìn thoáng qua Vũ Hằng, coi như người tiểu tử may mắn! Hi vọng người tốt nhất sở trường trước trốn đi, bằng không về sau gặp được ta có thể sẽ không dễ dàng như vậy buông tha người! Phòng đấu giá này chính là phi tử gia tộc sản nghiệp, nếu như phi tử không muốn làm cho chúng ta trong điện đánh, vậy đành phải lại để cho người nhảy đáp hai ngày.

Vũ Hằng lại đối với cái này từ chối cho ý kiến, không nghĩ tới Thái Phong này vậy mà nhanh như vậy chính là thu Linh Lực. Vốn cho là này khung không đánh không thể đổ!

Vũ Hằng vì vậy nhún vai, tùy ý nói "Tùy thời phụng bồi!" Vì vậy cũng không nhiều làm dừng lại, chính là đi ra cửa. Mà Mộng Phi Tử hiển nhiên lúc này không có lại tiếp tục dây dưa tiếp. Vũ Hằng thật dài thở ra một hơi.

Thái Phong hiển nhiên cũng không quá nhớ buông tha cho cơ hội này, vì vậy liền tại Vũ Hằng đi ra ngoài về sau chính là theo đuôi đi lên. Mà Mộng Phi Tử vốn là muốn nhìn dưới Vũ Hằng thực lực, cho nên tự nhiên cũng không ngăn trở.

Càng nhiều quần chúng ngược lại là trong đại sảnh lui tới tu luyện người. Vốn Mộng Phi Tử tại địa phương liền đủ hấp dẫn người ánh mắt, mà bây giờ còn có nhận thức người của Thái Phong thì thậm chí to nhỏ, giống như đem mọi người lòng hiếu kỳ tăng lên tới đỉnh. Sau đó cũng liền theo đuôi ra ngoài.

Vũ Hằng cảm giác được sau lưng người mệnh mông cuộn cuộn, không khỏi có chút bất đắc dĩ. Xem ra này khung không đánh không thể đầu này?

Vì vậy Vũ Hằng liền tại Thần Điện phòng đấu giá ngoài cửa dừng lại. Thay vì lại đi không bằng một lần giết gà dọa khỉ a! Vũ Hằng quay đầu lại nhìn nhìn kia mặt ngoài Nho Nhà thể nhưng trên thực tế đã sớm kìm nén không được nội tâm của mình ba động Thái Phong, có chút không quan tâm nói ". Chờ cùng, tại đây a!"

Thái Phong không nghĩ tới tiểu tử này vậy mà như thế không biết chết sống, tuyển tại này Thần Điện phòng đấu giá công môn, muốn biết rõ tất cả tu luyện người tụ tập tới địa phương chính là phòng đấu giá này, bởi vì đại bộ phận tu luyện người đều là hi vọng dùng chính mình không dùng đến Linh Bảo để đổi lấy chính mình có nhu cầu. Cho nên phòng đấu giá vốn là người Lai Nhân mê hoặc địa phương.

"Không biết sống chết!" Thái Phong tuy kinh ngạc tại Vũ Hằng chọn nơi đây, thế nhưng nội tâm vẫn không khỏi được mừng thầm, hiển nhiên chính mình rốt cục có thể cho tiểu tử này trả giá thảm hại hơn đau giá cao. Ở chỗ này đưa hắn đánh bại nhục nhã một phen, so với giết hắn đi đều là đã ghiên!

Vũ Hằng lại có chút chán ghét nói "Nói nhảm nhiều quá!"

Sắc mặt của Thái Phong trong chớp mắt có chút cầm giữ không được, vì vậy liền không nói thêm gì nữa, gờ tay chính là sát chiêu, chỉ thấy Thái Phong thân hình bạo động, nhảy mất sau đó liền là xuất hiện ở không có chút nào Linh Lực phòng hộ trước mặt Vũ Hằng, lập tức chính là đối với Vũ Hằng chỗ hiểm hung hăng xuất xen lẫn Linh Lực một quyền.

Đứng ngoài quan sát người cũng không khỏi được nhao nhao thay Vũ Hằng nuốt mớ hôi, hiển nhiên một quyền này cho dù là người quan sát đều là cảm thấy nếu là bị một quyền oanh đến, kia mặc dù không chết cũng sẽ trọng thương.

Mộng Phi Tử hiển nhiên không nghĩ tới cho tới nay ở trước mặt mình tao nhã Thái Phong vậy mà như thế ngoan độc, Vũ Hằng tràn ra khí tức hiển nhiên bất quá Kim Đan Tiền Kỳ, loại thực lực này căn bản vô pháp cùng hắn Kim Đan viên mãn thực lực đối với tất, như thế ra tay, kia Vũ Hằng còn có cái gì phản kháng!

Mộng Phi Tử tự nhiên không biết Vũ Hằng đã ẩn tàng chính mình chân chính tu vi, cho nên mới phải như thế lo lắng. Ngay tại Mộng Phi Tử muốn mở miệng ngăn lại Thái Phong thời điểm, không khỏi nhẹ ồ lên một tiếng, bởi vì kia nguyên bản cường hãn Linh Lực tại oanh đến trên người Vũ Hằng thời điểm, vậy mà không có trong tưởng tượng bị trọng thương cảnh tượng. Đợi đến nhìn kỹ về sau mới là hiện, kia bị oanh bên trong cũng chỉ là một đạo tàn ảnh!

"Không nghĩ tới Vũ Hằng độ vậy mà nhanh như vậy, ngay cả ta đều là chưa từng hiện hắn là lúc nào né tránh được!" Mộng Phi Tử không khỏi thầm giật mình.

Thái Phong bắt đầu vốn cho là mình một quyền tất hội trúng mục tiêu Vũ Hằng, nhưng lại không nghĩ tới, một quyền kia về sau cũng chỉ là rơi vào tàn ảnh phía trên, bởi vậy sắc mặt càng thêm khó coi. Nghĩ chính mình đường đường Kim Đan viên mãn kỳ nhân vật, cùng Kim Đan Tiền Kỳ này tiểu tử tỷ thí, vậy mà không thể nhất kích tất sát đây tuyệt đối đối với chính mình mà nói là một sỉ nhục.

"Thực lực không tệ! Người đã đã xuất thủ qua, vậy cũng tới ném ta một quyền a!" Thái Phong bên người không gian tuôn động, sau đó chính là một đạo nắm tay mang theo kim hồng sắc hai loại hào quang Linh Lực trực tiếp hướng phía chính mình mà đến.

Thái Phong hiển nhiên không nghĩ tới thực lực cùng mình kém một mảng lớn Vũ Hằng tại né tránh công kích mình về sau vẫn còn có dư lực công kích chính mình, vì vậy cũng không quá để ý, sau đó liền nhanh chóng điều động Linh Lực tại chính mình quanh thân hình thành dày đặc Phòng Hộ Trảo.

Lập tức, kia mang theo kim hồng quang mang Linh Lực nắm tay liền đập vào kia Phòng Hộ Trảo phía trên.

"Ầm ầm."

Mà quyền kia đầu hiển nhiên cũng không có như Thái Phong dự liệu như vậy, rất nhanh Linh Lực tán loạn, ngược lại là Phòng Hộ Trảo của mình bắt đầu giống như gặp khắc tinh nhanh chóng yếu bớt biến mỏng.

"Làm sao có thể?" Thái Phong sắc mặt xanh mét nhìn nhìn một màn kia, vô cùng khó mà tin được!

"Quả nhiên là cái có thực lực gia hỏa đó!" Mộng Phi Tử hiển nhiên cũng là phát hiện ra giữa bọn họ tình huống, vì vậy không khỏi âm thầm tán thán nói.

Mà người vây xem càng ngày càng nhiều, thậm chí một số người bắt đầu công khai đánh bạc ai thua ai thắng. Mà Vũ Hằng được phiếu tỷ số thắng biểu hiện kém cỏi nhất lực, liền 5% đều là chưa từng đạt tới.

Chỉ là lúc này, rất nhiều đầu Thái Phong Tu Luyện Giả bắt đầu âm thầm hồi hận, mà mắt sắc người lại càng là bắt đầu chuyển quang Vũ Hằng.

Bất quá những cái này hiển nhiên là Vũ Hằng cùng Thái Phong không biết, lúc này hai người tuy thoáng có chút giằng co, thế nhưng hiển nhiên Vũ Hằng chiếm cứ thượng phong tuyệt đối.

Thái Phong hiển nhiên không nghĩ tới Vũ Hằng nhìn nhìn không có thực lực, thế nhưng chân chính động thủ vậy mà cường hãn như thế, vì vậy nguyên bản có chút khinh thường tâm lý liền trong lòng thu vào. Hắn thúc dục lấy Linh Lực, điên cuồng hướng kia Phòng Hộ Tráo bên trong quán chú, muốn đem Phòng Hộ Tráo một lần nữa chữa trị, chỉ là Vũ Hằng Linh Lực tựa hồ rất là cường ngạnh, mặc dù chính mình như thế nào tu bổ, vẫn là vô pháp ngăn cản kia Phòng Hộ Tráo lung lay dục vọng toái.

Vũ Hằng tựa hồ có chút trào phúng nhìn thoáng qua Thái Phong, sau đó Linh Lực đột nhiên tăng cường, mà nguyên bản liền lung lay sắp đổ Phòng Hộ Tráo hoàn toàn bị đánh vỡ. Không bị ngăn cản Linh Lực nhất thời như là lao nhanh thủy lưu đều công hướng Thái Phong.

Thái Phong sắc mặt âm trầm, hiển nhiên không nghĩ tới chính mình vậy mà hội thua bởi tiểu tử này trong tay. Một bên thúc dục thân hình nhanh đến tránh né kia Linh Lực công kích, một mặt vận chuyển chính mình Linh Lực với tư cách là ngăn cản, chỉ là hết thấy tất cả đều hiển lộ có chút vội vàng, rất nhanh chính là bị Vũ Hằng Linh Lực công kích chỗ đánh vỡ, rốt cục tại Thái Phong vô pháp tránh né lại còn phòng hộ bất lực dưới tình huống, kia kim hồng sắc Linh Lực va chạm đến thân thể của Thái Phong phía trên.

"Xoẹt xoẹt." Chỉ thấy kia Linh Lực đánh tới Thái Phong, chính là nghe được như vậy tiếng vang.

Nguyên bản kiêu ngạo Thái Phong lại bị nhỏ yếu Vũ Hằng cho trực tiếp oanh kích lấy tụt hậu mười trượng nhiều, mà Thái Phong bàn chân lại càng là tại bôi lấy mặt đất tụt hậu mười trượng nhiều. Mà bôi lấy trên mặt đất cũng bởi vì Thái Phong lui về phía sau mà từng khúc sụp đổ. Nguyên bản Nho Nhã sạch sẽ, không nhiễm một hạt bụi Thái Phong vào lúc này khoe miệng cũng là chảy ra điểm một chút vết máu, mà quần áo lại càng là bởi vì Linh Lực chấn động sóng dư, hiển lộ rách rưới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Không còn nữa rầm rộ

Thái Phong nguyên bản thanh tú khuôn mặt tại lúc này rốt cục triệt để âm trầm xuống! Vì vậy tại Thái Phong thân hình đứng lại, cả người toàn thân Linh Lực dẫn ra ngoài, về sau chính là tại thân thể xung quanh hình thành từng đạo Linh Lực gió lốc, mà kia gió lốc từ từ bắt đầu thêm vận chuyển, cuối cùng vậy mà chậm rãi xoay tròn đến vô pháp thấy được Thái Phong thân ảnh, phảng phất Thái Phong cũng là hóa thành trong đó một đạo vòi rồng.

Mà kia thành hình vòi rồng, thậm chí đem kia xung quanh kiến trúc đều là lan đến hư hao, còn bên cạnh trong không khí thậm chí đều cho rằng vòi rồng cao xoay tròn mơ hồ đem Không Gian Cát Liệt xuất từng đạo vết rạn.

Vũ Hằng không nghĩ tới Thái Phong này quả nhiên cũng danh bất hư truyền, công kích tuy cũng không tiếp xúc, thế nhưng hiển nhiên xác thực không kém.

Vũ Hằng hơi hơi ngưng trọng bắt đầu hội tụ bản thân Linh Lực, về sau chính là tại trên bàn tay hình thành một đạo Long Ảnh, kia Long Ảnh phía trên lần này nhưng lại không hóa thành nắm tay, mà là tại Long Ảnh bên cạnh hình thành vô số đạo Linh Lực chi nhận. Mà kia Linh Lực chi nhận hiển nhiên cũng không phải là Phổ thông Linh Lực chi nhận đồng dạng nếu là tinh tế quan sát, tựa hồ mỗi một đạo Linh Lực chi nhận đều là cùng kia long thân có tí ti kết nối, có lẽ là loại kia kết nối làm cho toàn bộ Linh Lực chi nhận đều là tràn ra mãnh liệt thông linh cảm giác, tựa hồ là kia Linh Lực chi nhận cũng có chứa linh tính.

"Phong phần nộ chi cuồng phong chi kiếm."

"Vinh hằng long Chi Linh nhận!"

Theo hai người nhẹ giọng mặc niệm, hai đạo Linh Lực hội tụ linh ảnh trong chớp mắt chính là đánh tới một chỗ. Mà không biết lúc nào, Thần Thành Thành

chủ Mộng Tinh xuất hiện ở bên người Mộng Phi Từ, hấn ánh mắt ngưng trọng nhìn nhìn hai người va chạm nhau, vì vậy thân hình di động, cả người phiêu phù ở giữa không trung đem hai người địa phương đều là đều bao bọc lại, hiển nhiên nếu là bị hai người Linh Lực dư... Vừa đến, bọn họ xung quanh kiến trúc liền sẽ không còn có hoàn chỉnh rồi, mà Mộng Gia nhiều năm xây dựng Thần Điện phòng đấu giá cũng sẽ bị lan đến.

"Àm ăm."

Theo một tiếng vang thật lớn, hai đạo cường đại Linh Lực tại Vũ Hằng cùng Thái Phong dẫn đạo phía dưới đụng đụng vào nhau. Nhất thời bọn họ xung quanh mặt đường bắt đầu sụp đổ tràn ra cuộn cuộn khói đặc. Hai người thân hình cũng biến mất ở trong đó.

Mà kia va chạm hiển nhiên cũng không tiếp tục bao lâu, chính là nghe được một tiếng trống vang lên nổ mạnh, hiển nhiên là thân thể nện rơi trên mặt đất thanh âm.

Mà tất cả mọi người đều vô cùng chú ý nhìn nhìn sương khói kia trong phạm vi, sợ đổ vào một điểm đồ vật.

Mộng Phi Từ tuy mặt ngoài như trước gọn sóng đều không có, thể nhưng nội tâm lại ba đào mãnh liệt, tựa hồ vô cùng lo lắng Vũ Hằng. Mộng Phi Từ tại loại kia lo lắng giằng co trong nháy mắt về sau chính là bị chính mình lại càng hoảng sợ, sau đó vầy vầy đầu thâm suy nghĩ đến "Hắn theo ta cái gì quan hệ, sao có thể lo lắng hắn đầu này?"

Mà theo mọi người chú ý, kia nguyên bản trôi nổi khói đặc chậm rãi tiêu tán ra, mà lộ ra hai đạo thân ảnh. Một đạo thẳng tắp đứng thẳng, dường như vừa mới kinh thiên va chạm không tồn tại đồng dạng, mặt khác một đạo thân ảnh thì là cả người nằm ở kia thật sâu trong hầm, hiển nhiên là bị quyền sau khi tập trung thân thể rơi đập hình thành sa hố, không biết sống chết!

Theo mọi người tập trung, kia đứng lại thân ảnh chậm rãi nói "Ngươi thua!" Mà kia đương nhiên đó là lúc trước không được coi trọng Vũ Hằng. Mà nguyên bản cao cao tại thượng không ai bì nổi Thái Phong lúc này từ từ này khinh động bên trong đứng lên, hiển nhiên cũng bị thương không nhẹ, cả người trên thân thể có sâu sắc nho nhỏ vết máu loã lồ xuất ra, sớm đã không còn một tia lúc trước ôn nhuận Nho Nhã, thay vào đó là hấn trên mặt oán độc.

"Hôm nay chi cừ, ngày khác tất báo! Ta sẽ cho ngươi biết ngươi muốn trả giá cái dạng gì giá lớn!" Thái Phong oán độc thanh âm mang theo tí ti khàn khàn hướng về phía Vũ Hằng uy hiếp nói.

Vũ Hằng nguyên bản cũng không hạ sát thủ ý định, chỉ là Thái Phong này trong ánh mắt oán hận cùng thù hận, Vũ Hằng biết, việc này về sau tuyệt đối không thể bỏ qua.

Đã như vậy, kia liền giết đi a! Cũng không thể Phóng Hổ Quy Sơn, để cho hắn về sau cần ngược lại chính mình một ngụm! Vũ Hằng mặt không biểu tình nhìn nhìn kia chậm rãi đứng lên Thái Phong. Nhất thời sát ý hiện lên.

Mà kia một bên Mộng Phi Từ hiển nhiên cũng bị Vũ Hằng sát này ý cho kinh sợ đến. Mà Mộng Tinh cũng bởi vì Vũ Hằng sát ý nhất thời có mơ hồ kiêng kị, không nghĩ tới tiêu tử này tuổi còn trẻ, vậy mà như thế tàn nhẫn, liền Thái Sơn Tông đệ tử đặc ý đều là dám giết!

Mà kia Thái Phong hiển nhiên cũng là cảm nhận được Vũ Hằng sát ý, vì vậy khinh miệt cười nói "Ngươi muốn giết ta sao? Ta tin rằng ngươi cũng không dám! Ngươi cũng đã biết ta là Thái Sơn Tông chỗ ngồi đệ tử. Tương lai là muốn làm vì Thái Sơn Tông Tông Chủ bồi đường, nếu là giết đi ta, toàn bộ Thái Sơn Tông hội đem ngươi truy sát vĩnh viễn không ngày yên tĩnh!"

Vũ Hằng khẽ cười nói "Vậy là chuyện sau này! Nếu như muốn chết rồi thì không muốn cân nhắc nhiều như vậy!" Theo tiếng nói hạ xuống, Vũ Hằng thân hình chính là như Lưu Tinh nhanh đến bay qua, mà trên bàn tay kim hồng sắc Linh Lực như là lấy mạng dây thừng hướng về Thái Phong mà đi.

Thái Phong hiển nhiên không nghĩ tới Vũ Hằng vậy mà như thế gan lớn. Cũng dám trước mặt nhiều người như vậy từ muốn giết mình, vì vậy nội tâm không khỏi bắt đầu sợ hãi "Ngươi dám? Mộng Thành chủ, ngươi vẫn còn ở chờ cái gì? Mau tới cứu ta!" Thái Phong hiển nhiên bởi vì sợ hãi, cho nên không thể không hướng Mộng Tinh cầu trợ.

Mà Mộng Tinh hiển nhiên vốn cũng không ý định khoanh tay đứng nhìn, vì vậy cũng nhanh chóng thúc dục thân hình, tại Vũ Hằng công kích còn chưa tới đạt thời điểm mở miệng ngăn lại nói "Tiểu hữu, thỉnh hạ thủ lưu tình!"

Vũ Hằng này đã hạ quyết tâm giết đi Thái Phong cũng là bởi vì Thái Phong kia oán độc ý tứ, vốn giết hắn đi cũng không phải là thượng sách, chỉ là lúc này, Thần Thành Thành chủ vậy mà nhúng tay, Vũ Hằng liền biết hôm nay là đoạn không có khả năng giết đi Thái Phong. Chỉ là nội tâm lại như cũ muốn cho Thái Phong một bài học, cho nên tại Thần Thành Thành chủ lên tiếng, thân hình chỉ là dừng một chút, liền lại lần nữa nổ bắn ra mà ra sau đó toàn bộ mang theo tay của Linh Lực cường liền đem Thái Phong bên cạnh thổ địa đều là đánh ra một cái thật sâu đại động.

Mà Thái Phong không nghĩ tới Thần Thành Thành chủ ngăn trở, Vũ Hằng lại còn là không có thu liễm sát ý của mình. Lại không nghĩ Vũ Hằng cũng chỉ là đem tông cộng đánh rơi tại bên cạnh của mình, vì vậy nguyên bản trắng xám thể nhưng khuôn mặt trong chớp mắt thư giãn xuống, cả người triệt để hôn mê bất tỉnh.

Hiển nhiên tại trọng thương cùng kinh hãi, Thái Phong cũng không kiên trì nổi ngắt đi, bất quá Vũ Hằng lại chỉ là nhân nhạ nhìn hắn một cái, tựa hồ hoài nghi hắn là giả trang té xỉu, rốt cuộc hôm nay tỷ thí, Thái Phong tất cả mặt đều đã mất hết! Mặc dù việc này truyền quay lại Thái Sơn Tông, sợ là cũng không thiếu được giữa cho một trận!

Theo Thần Thành Thành chủ nhúng tay, nguyên bản tại đường sinh tử quanh quẩn một chỗ Thái Phong hiển nhiên là cứu trở về một mạng.

Vũ Hằng tại tỷ thí sau khi chấm dứt chính là hướng về Thần Thành Thành chủ chấp tay nói "Tiểu tử cáo lui!" Sau đó chỉ là nhàn nhạt nhìn thoáng qua Mộng Phi Từ. Cũng không nói thêm gì nữa, quay người rời đi nơi đây.

Mà theo Vũ Hằng rời đi, nguyên bản đám người vây xem cũng bắt đầu chậm rãi tản ra, vui vẻ nhất chính là cái kia chút đem dưới cá cuộc cho Vũ Hằng thắng đồ khách nhóm, lần này bọn họ thế nhưng là buồn bán lời cái đầy bồn đầy bát (*đầy túi).

Mộng Phi Từ nhìn thoáng qua Vũ Hằng rời đi phương hướng, bởi vì chính mình phụ thân tại nguyên nhân, cho nên cũng không dám làm càn, bởi vậy chỉ có thể nhìn thoáng qua không biết đang suy nghĩ gì phụ thân, sau đó dò hỏi "Phụ thân, kia Thái Phong chúng ta muốn đem hán mang về trong phủ hay là mang đến khách sạn đâu này?"

Mộng Tinh nhìn thoáng qua, té xỉu Thái Phong nói "Đưa hán đi khách sạn a! Chúng ta lúc này thu nhận hán không quá phù hợp! Đưa đến khách sạn về sau nhớ rõ phái người hướng Thái Sơn Tông đưa lên thư. Đem Thái Phong bị thương tin tức báo cho biết một chút, để cho bọn họ phái ra một người tới tiếp hán trở về a!" Mộng Tinh sau khi phân phó xong liền không nói thêm gì nữa, sau đó liền tiến nhập Thần Điện phòng đấu giá.

Mộng Phi Từ nhìn nhìn trên mặt đất té xỉu Thái Phong, sau đó đem ở một bên vây xem hai người phòng đấu giá hạ nhân thêm qua, đem Thái Phong mang lên phụ cận trong khách sạn, Mộng Phi Từ vì hán làm đơn giản kiểm tra, hiển nhiên không có cái gì trí mạng tổn thương, chỉ dùng đợi đến Thái Phong tỉnh sau đó đi tới tự hành vận chuyển Linh Lực tu luyện chính là có thể khôi phục qua, bất quá mặc dù khôi phục chỉ sợ cũng được tu dưỡng trên hơn một tháng.

Dàn xếp tốt hết thảy, Mộng Phi Từ liền rời đi khách sạn, trở lại phủ thành chủ. Còn không đối xử mọi người thông bẩm, Mộng Phi Từ chính là tiến nhập đến Thành chủ trong thư phòng.

"Cha, người cảm thấy Vũ Hằng như thế nào đây?" Mộng Phi Từ có chút trịnh trọng dò hỏi.

"Thực lực của hán rất mạnh, tiềm lực cũng không yếu, nếu là có thể thu về chính mình dùng nhất định sẽ tha hồ phát huy tài năng, chỉ là hiện giờ hán làm Thái Phong bị thương nặng, mà người cùng Thái Phong quan hệ lại một mực thật không minh bạch, nếu là lần này chúng ta chiều dụ lời của Vũ Hằng, tất nhiên sẽ cùng Thái Sơn Tông cãi nhau mà trở mặt, đến lúc sau đối với chúng ta đã có thể bất lợi nha!" Mộng Tinh có chút mệt mỏi nói.

"Cha, chúng ta hiện giờ loạn trong giặc ngoài, tuy thông qua thủ đoạn lấy được một ít trợ lực, thế nhưng những trợ giúp này đều giống như sâu hút máu đồng dạng đang hút ăn lấy huyết mạch của chúng ta, nếu không phải lại trên người mình phần đồ mạnh mẽ, vậy sau này Mộng Gia liền triệt để đã xong nha!" Mộng Phi Từ thay đổi tại phòng đấu giá quyền rũ có chút tán lầy bưng bưng anh khí đích nói.

"Phi nhi, ta biết. Thế nhưng hiện giờ trong tộc lấy người Nhị thúc vì cái gì đều là duy trì muốn đem người gả cho Thái Phong được! Nếu như chúng ta Mộng Gia trong tộc đã không hề an ổn, nếu là lại vì Vũ Hằng dựng nên cường địch, sợ là còn không có đợi đến Vũ Hằng có sở thành dài, chúng ta Mộng Gia liền không tồn tại nữa nha!" Mộng Tinh hiển nhiên có chút do dự.

"Cha, Nhị thúc ta lòng muông dạ thú chẳng lẽ người không biết sao? Nếu như đem ta gả cho kia Thái Phong thật có thể đủ đạt được gia tộc bọn ta trọn đời an ổn cũng tốt, thế nhưng là ngài hôm nay cũng nhìn thấy Thái Sơn Tông vốn cũng không phải Thái Minh đại lục phía trên thế lực tông phái mạnh nhất, nếu là chúng ta âm thầm trợ trợ Vũ Hằng, mà Vũ Hằng lại có thể thuận lợi tiến nhập Thái Minh đại lục Lang Gia Các, đến lúc đó Thái Sơn Tông cũng là không thể làm gì chúng ta nha!" Mộng Phi Từ có chút cầu khẩn nói.

"Phi nhi, người đề ta suy nghĩ cân nhắc! Trước không muốn lộ ra. Đây là một hồi ván bài nha! Vì một cái người mới nhận thức bao lâu Vũ Hằng đánh bạc lớn như vậy một cái tiền đặt cược, người xác định sao?" Mộng Tinh có chút trịnh trọng dò hỏi.

"Ta không biết, ta chỉ biết đánh bạc Vũ Hằng so với Thái Phong muốn mạnh hơn nhiều lắm!" Mộng Phi Từ tại trầm mặc trong nhảy mắt về sau kiên định nói.

"Hào, ta biết. Người đi về trước đi, ta suy nghĩ thêm một chút!" Mộng Tinh có chút mệt mỏi xoa xoa huyết thái dương.

Mộng Phi Từ nhìn nhìn phụ thân của mình một ngày một ngày biến lão, ngày nay trên đầu đã có tí ti ngân phát, hiển nhiên phụ thân già rồi. Mà gia tộc ở trong lại nguy cơ trùng trùng, đã sớm không còn nữa năm đó cường thịnh thời kỳ tình huống.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Trùng kích

Vì vậy nguyên bản còn muốn lại nói chút gì Mộng Phi Từ, há to miệng, sau đó lại đem lời nuốt trở vào, sau đó từ từ thối lui ra khỏi phụ thân thư phòng.

Vũ Hằng tự nhiên là không biết này chuyện xảy ra sau đó. Tại phòng đấu giá thời gian cũng không ngắn, mà Kim Bảo đã sớm có chút bất an phân ra muốn ra ngoài ăn cái gì, chỉ là một mực bị Vũ Hằng cưỡng ép mệnh lệnh, cho nên mới không có bạo động.

Vũ Hằng tự nhiên tại tất cả mọi chuyện giải quyết về sau chính là mang theo Kim Bảo quay về đến khách sạn, sau đó chọn tràn đầy cả bàn rau đem Kim Bảo ném ra tới ăn.

Vũ Hằng bình thường muốn ăn cũng là rất mạnh, chỉ là chuyện hôm nay, vốn có chút quanh co, hơn nữa chính mình vậy mà cứ như vậy cùng Thái Sơn Tông Thái Phong kết cừu oán. Mà Thái Sơn Tông chẳng lẽ là Bạch Nguyên chỗ tông phái sao?

Nhớ rõ ngày đó Bạch Băng sắp chết thời điểm chính là nói qua Bạch Nguyên là trong Thái Sơn Tông.

Nếu như không phải mình còn chưa tiến nhập Thái Minh đại lục, chính là dựng nên hai cái cường địch. Tự nhiên đối với chính mình mà nói không phải chuyện tốt lành gì.

Vũ Hằng suy tư một chút, hiện giờ dưới tình hình chính mình nhất định phải mau chóng tăng thực lực lên. Cũng không biết mình hôm nay vỡ tới hình trứng đá tròn đến cùng là vật gì? Chỉ mong cùng mình dự cảm đồng dạng a, bằng không liền bồi thường lớn hơn!

Vũ Hằng tại Kim Bảo ăn xong đồ vật về sau chính là nhanh chóng tiến nhập Động Thiên.

Đã thật nhiều ngày không có tiến nhập Động Thiên, Động Thiên bên trong cũng là có biến hóa không nhỏ, bởi vì nguyên bản có được kim, thủy, đất ba loại thuộc tính Động Thiên có thể là bởi vì thuộc tính cân đối cho nên nguyên bản Động Thiên bên trong hiện tại mơ hồ có một chút kim quang tồn tại.

Vũ Hằng từ găm trong túi lấy ra thần mộc đằng, sau đó đem thần mộc đằng trồng vào. Về sau dùng linh dịch đổ vào. Lập tức ẩn mở Động Thiên mặt bàn.

Kí Chủ: Vũ Hằng.

Động Thiên: Tam giai, tứ giai linh đất, tứ giai Linh thủy, tam giai linh kim, Nhất giai linh mộc.

Thực vật: Huyết Nha Mễ, Nhân Sâm Quả cây non, Hồ Cốt Thảo, thần mộc đằng.

Linh Thú: Thuần túy kim thuộc tính Linh Long.

Không nghĩ tới này thần mộc đằng tại đây Động Thiên ở trong mới vên vên đạt đến Nhất giai mà thôi. Vũ Hằng khe khẽ thở dài, xem ra động này ngày thơ là một cái thổ hào địa phương. Không nghĩ được thần mộc đằng loại đi vào cũng vên vên mới đạt tới Nhất giai.

Bất quá cuối cùng là chính mình phỏng đoán không có đã đoán sai, động này thiên thật sự là cần tương ứng thuộc tính Linh Bảo mới có thể đem động thiên thuộc tính tập hợp đủ. Mà chính mình mặc dù là Hỏa thuộc tính Tu Luyện Giả, thế nhưng vẫn không có tìm đến một cái phù hợp Hỏa thuộc tính vũ khí. Mặc dù tại bên trong phòng đấu giá cũng là gặp được qua một ít Hỏa thuộc tính vũ khí, thế nhưng đối với Vũ Hằng mà nói đều quá mức không tốt, cho nên mặc cho không có cũng không muốn chấp nhận.

Động Thiên bên trong thuộc tính một chút tăng cường, Vũ Hằng tuy có hơi thất vọng, thế nhưng cũng biết loại chuyện này tựa như cùng tu luyện, dự vọng thì không đạt. Bởi vậy cũng đã rất nhanh điều chỉnh xong tâm thần. Sau đó liền từ găm túi về sau nhảy ra khỏi hình trứng viên cầu, tuy không biết vì sao mình sẽ đối với hình trứng viên cầu có tin tức mở ra, thế nhưng Vũ Hằng lại có thể cảm giác được, Động Thiên tựa hồ cũng là bởi vì này hình trứng viên cầu có chút mơ hồ hưng phấn.

Nếu như không phải bởi vì động thiên phản ứng, chính mình chỉ sợ cũng sẽ không cùng gia Thái Phong cạnh tranh, dẫn đến này đằng sau một loạt sự tình sinh. Vũ Hằng nhìn nhìn kia hình trứng nguyên thạch, thì thầm nói "Hi vọng người cũng đừng làm cho ta thất vọng a!"

Vũ Hằng vận chuyển Linh Lực, đem dò xét phóng thích đến lớn nhất, sau đó đem Linh Lực phóng thích Kim Đan hình nguyên thạch phía trên, theo cảm giác xâm nhập, lại như cũ không được đi vào, dường như này chính là một cái không có khóa bịt kín đồ vật.

Vũ Hằng nhũu mày nhìn nhìn hình trứng nguyên thạch, thế nhưng nó tràn ra tới Linh Lực cảm giác lại là thật sự, chẳng lẽ còn là nhỏ vào tinh huyết tài năng nhận chủ sao?

Vũ Hằng yên lặng nghĩ đến, bởi vì lúc trước linh bàn chính là nhỏ máu mới có thể tiến nhập, vì vậy Vũ Hằng đem Linh Lực chỉ nhận mở ra rãnh tay chuông, trong tay huyết tinh nhỏ vào đến kia hình trứng nguyên thạch phía trên, đáng tiếc chính là, căn bản không có bất kỳ khác thường, lại còn kia huyết tinh thậm chí cũng không thể dung nhập vào nguyên thạch ở trong, bắt đầu từ nguyên thạch phía trên lăn xuống.

Vũ Hằng có chút buồn bực nói ". Chẳng lẽ thật sự mua một cái phế phẩm?"

Bất quá còn không đợi Vũ Hằng phiền muộn hoàn tất, Kim Bảo chính là thăm dò qua nói, ba ba, ta lúc trước tại chúng ta Long tộc có nghe ta phụ thân nói qua, tại thời kỳ viễn cổ chúng ta Đại La thế giới cũng không có giống như bây giờ tách ra, hơn nữa lúc đó cao giai Tu Luyện Giả đều biết dùng mười phần tinh khiết linh dịch tới đắp nên, lại còn dùng một ít đặc thù tài liệu thông qua luyện hóa cùng bồi dưỡng hội đào tạo xuất một cái giàu có linh tính vũ khí, loại vũ khí này đều là mười phần hiếm thấy.

Hơn nữa thành hình về sau đều là biến thành nguyên thạch bộ dáng, chỉ có lúc dùng linh dịch đắp nên dưới tình huống mới có thể mở ra, sau đó trở thành chân chính vũ khí.

Ta nghĩ ngươi có thể thử một chút a!

Vũ Hằng nghe được lời của Kim Bảo hận không thể ôm Kim Bảo hôn vào hai phần, sau đó liền đem Kim Bảo buông xuống, quay đầu lại nhìn nhìn Động Thiên bên trong linh dịch trì!

Trong ánh mắt tràn ngập hi vọng hào quang!

Vũ Hằng đem hình tượng nguyên thạch hút vào thủ chương, sau đó nhìn nhìn linh dịch trì.

Cũng không biết này sẽ là dạng gì Linh Bảo đâu này? Vũ Hằng âm thầm hiếu kỳ nói.

Hình tượng nguyên thạch nếu không phải tỉ mỉ cảm giác là không hề có ba động. Bất quá từ tiến nhập Động Thiên, nguyên thạch nguyên bản có Linh Lực có chút tiết ra ngoài. Chỉ là Vũ Hằng lại vô pháp cảm giác loại Linh Lực này thuộc về loại nào, Linh Bảo không giống Linh Bảo, Công Pháp không giống Công Pháp. Vũ Hằng lại bất kể như thế nào cũng suy đoán không ra cụ thể vật gì. Thật giống như hiện tại chính mình được một cái bảo tàng, nhưng lại như thế nào cũng tìm không được mở ra bảo tàng cái chìa khóa.

Mà bây giờ Vũ Hằng tại biết được chính mình có khả năng có được lấy mở ra cái chìa khóa, tuy đã đầy đủ trầm tĩnh bình thản thể nhưng vẫn còn có chút mơ hồ kích động. Loại này kích động làm cho Vũ Hằng kia đem nguyên thạch hưởng linh dịch trong ao cột thời điểm cũng có chút không bình tĩnh.

Bất quá Vũ Hằng tự nhiên biết mình như vậy tâm tính hiển nhiên là vô cùng không thích hợp, bởi vậy, tại tâm tính kích động, Vũ Hằng đem tâm tính của mình đã bình định hạ xuống. Theo chính mình tâm tính khôi phục ôn hoà, Vũ Hằng mới chậm rãi đem kia hình tượng nguyên thạch để vào linh dịch trong ao.

Phía dưới muốn đem hết thủy giao cho ngươi rồi! Vũ Hằng nhìn nhìn linh dịch trong ao nồng đậm linh dịch thầm nói.

Nguyên bản bình tĩnh linh dịch trì mặt hồ, không biết là không phải bởi vì nguyên thạch đầu nhập, bình tĩnh mặt hồ đột nhiên bắt đầu thêm lưu động, phảng phất linh dịch trong ao để vào cái dạng gì hấp thu khí đồng dạng, linh dịch điên cuồng hướng bên trong quán chú. Theo linh dịch điên cuồng quán chú, vốn chỉ là thêm chậm rãi bắt đầu hình thành một đạo linh dịch lốc xoáy, mà lốc xoáy đó phần cuối chính là cái kia lúc trước bị Vũ Hằng linh dịch vùi đầu vào linh dịch trong ao hình tượng nguyên thạch.

Vũ Hằng vốn là động này thiên Kí Chủ, bởi vậy Động Thiên ở trong hết thủy tự nhiên cũng không cách nào đào thoát Vũ Hằng cảm giác.

Chỉ thấy nguyên bản ngấm đen lại còn không chút nào thu hút hình tượng nguyên thạch vậy mà tại linh dịch quán chú, từ từ rạn nứt, vừa mới bắt đầu chỉ là có tí tí khe nứt xuất hiện, chỉ là theo linh dịch độ tăng nhanh, khe nứt kia cũng bắt đầu thêm nở tung. Mà bên trong lộ ra kim sắc quang mang chói mắt.

Bởi vì kim sắc quang mang quá mức chói mắt, bởi vậy liền Động Thiên Đồ là chiếu rọi không ra đến cùng là vật gì.

Bất quá từ biết có hiệu quả, Vũ Hằng chính là không hề sót ruột. Bởi vì như là đã sản sinh biến hóa, như vậy chính mình thấy được bảo bối tên thật mặt chính là chuyện sớm hay muộn tình.

Vũ Hằng do Động Thiên cảm giác một đoạn thời gian, mà từ khi kim sắc quang mang xuất hiện, Vũ Hằng chính là vô pháp cảm giác trong đó tình hình, hiển nhiên kia bảo bối là cái rất tiêu hao đồ của Linh Lực. Bất quá Kim Bảo nếu như nói là cực phẩm thân khí luyện hóa phương pháp là như thế, nghĩ đến bảo bối này tuy tiêu hao Linh Lực, nhưng lại là một kiện cực kỳ cường đại vũ khí, nếu là vũ khí là cùng mình thuộc tính phù hợp, vậy mình này trăm Vạn Kim tệ cùng một lọ linh dịch chính là kiếm lợi lớn.

Xem ra thật sự là không phải trong thời gian ngắn có thể ra đầu này? Vũ Hằng tại lại chờ đợi trong chốc lát, chính là không hề tiếp tục kiên trì đã chờ đợi, rốt cuộc ai biết người này là đến cùng cần hấp thu ít nhiều linh dịch mới được đây này? Vũ Hằng vì vậy cũng ở linh dịch hồ nước bên cạnh lẳng lặng ngồi xếp bằng xuống cũng là tiến nhập trạng thái tu luyện.

Bởi vì là tại Động Thiên ở trong tu luyện, bởi vậy kia Linh Lực cũng nồng đậm hơn nhiều.

Hồ hấp trong đó, một... Linh Lực chính là bị Vũ Hằng hấp nạp nuốt vào trong đan điền Nguyên Anh trên kim đan. Mà kia Nguyên Anh Kim Đan bởi vì đã tiến nhập viên mãn, bởi vậy theo linh dịch rót vào cũng vẹn vẹn chỉ là làm cho kia nguyên bản Linh Lực càng thêm áp súc ổn định.

Có lẽ là bởi vì lúc trước áp trứng Kim Bảo về sau cùng Kim Bảo ký kết Sinh Tử Khế Ước nguyên nhân, thực lực của mình từ kia về sau chính là đột nhiên tăng mạnh tiến nhập Kim Đan Hậu Kỳ.

Mà chính mình về sau lại càng là lo lắng chính mình Linh Lực bởi vì như vậy dễ thăng có chút căn cơ bất ổn, bởi vậy tại về sau Linh Lực dễ thăng, mình cũng là tiến hành Linh Lực áp súc ổn định, bởi vậy một đoạn thời gian ở trong, Vũ Hằng Linh Lực đều là không có bất kỳ dễ thăng, chỉ là nếu là quan sát Vũ Hằng Linh Lực hùng hồn trình độ, chính là có thể hiện Vũ Hằng Linh Lực vậy mà so với ngang nhau đẳng cấp mạnh hơn nhiều gấp mấy lần.

Hiện tại xem ra cũng là nên đột phá thời điểm a!

Vũ Hằng lẩm bẩm nói. Bởi vì kia nguyên bản theo kinh mạch lưu chuyển tiến nhập đan điền Nguyên Anh trên kim đan Linh Lực tại chính mình vận chuyển không bao lâu về sau chính là có chút mơ hồ bão hòa, mà kia nguyên bản bị luyện hóa tinh lọc Linh Lực tại ném đến Nguyên Anh trên kim đan lại vẹn vẹn chính là bị hấp thu một chút xíu, sau đó liền lại từ Kim Đan ở trong dật tràn ra, sau đó tiêu tán tại thân thể của mình ở trong.

Mà loại tình huống này xuất hiện hiển nhiên là bởi vì chính mình Linh Lực bảo hòa, chính mình thực lực bây giờ đã vô pháp thỏa mãn Linh Lực hấp thu tồn trữ.

Vũ Hằng nghĩ như vậy, bởi vậy tâm thần chính là chìm vào Nguyên Anh trên kim đan, tâm thần nhanh chóng dẫn đạo kia Nguyên Anh Kim Đan ở trong Linh Lực bắt đầu ý đồ phá tan Kim Đan, đem Kim Đan biến thành hoàn toàn Nguyên Anh hình thái. Như vậy cũng tốt so với kia tiểu hài tử một cái là thái nhi hình thái, một cái là đã sinh ra hình thái.

Hiển nhiên đã sinh ra hình thái Anh nhi hay là còn muốn cường đại một ít.

Theo Linh Lực từng đợt từng đợt trùng kích, kia Kim Đan hiển nhiên là có chỗ buông lỏng, tại Vũ Hằng trong Đan Điền quay tròn xoay tròn. Hiển nhiên cũng là bởi vì vô pháp thừa nhận kia Linh Lực trùng kích cho nên mới phải có biểu hiện như thế.

Mà Vũ Hằng tiếp tục đem kia Linh Lực hoàn toàn thúc dục, hình thành một cỗ to lớn giống như bọt nước sóng lớn, theo sóng lớn cao độ tính gộp lại, sau đó tại là một loại thời khắc âm âm đánh sâu vào hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Chống lại

Mà kia cao xoay tròn Nguyên Anh Kim Đan hiển nhiên là vô pháp thừa nhận trình độ như vậy đã kích, bởi vậy chính là rằng rắc ra một tiếng rạn nứt thanh âm. 卜 tân bút 卜Δ thú các Ww nW. % Blqug El. org mà theo tiếng thứ nhất tiếng rằng rắc vang, về sau chính là giống như nhận lấy lấy bệnh đồng dạng bắt đầu rằng rắc sát tiếng vang, sau đó Nguyên Anh Kim Đan chính là che kín vết rạn, mà vết rạn như là phá vỡ phòng hộ đồng dạng, hiển nhiên đã đến không còn lối thoát tình trạng, bởi vậy Vũ Hằng lập tức lại là đem một sóng Linh Lực nhanh chóng trùng kích kia tan vỡ trên kim đan.

Mà lần này hiển nhiên là áp chết lạc đà cuối cùng một cộng rơm, Kim Đan đã bắt đầu từ từ nứt vỡ, mà hiện ra một cái Anh nhi bộ dáng Linh Lực chi nguyên, mà kia bộ mặt của Anh nhi đương nhiên đó là cỡ nhỏ Vũ Hằng.

Theo Nguyên Anh thành hình, Vũ Hằng trong thân thể bạo động Linh Lực như là tìm được nghiêng miệng đồng dạng, nhanh chóng rót vào Nguyên Anh ở trong. Cũng không biết qua thời gian bao nhiêu, kia nguyên bản vẫn còn có chút yếu ớt Nguyên Anh chính là triệt để vững chắc, mà những cái kia tìm được ngọn nguồn Linh Lực triệt để cũng bởi vì rót vào mà triệt để chậm lại. Chậm rãi khôi phục đến bình thường tình huống.

Ổn định lại Nguyên Anh bắt đầu lăng lạng ân cần săn sóc tại trong Đan Điền. Chi cần đan điền không bị đến tổn thương, đó chính là xem như bảo vệ là tối trọng yếu nhất chỗ hiểm, bởi vậy cái khác thương thế chính là không coi vào đâu.

Mà Vũ Hằng cũng không biết là, tại chính mình đột phá thời điểm, chính mình vị trí khu vực trên bầu trời phương, có từng tầng Lôi Vân gặp nhau, mà rất nhiều người đều là có chút tò mò xuất ra dò xét, nhưng lại đều là không thu hoạch được gì. Bởi vì bất kể thế nào dò xét đều là vô pháp hiện giữ gì có người đột phá dấu vết.

Thế nhưng kia trên bầu trời Lôi Vân hiển nhiên chính là có người sắp sửa tiến hành sau khi đột phá mới có thể sinh ra tình huống. Mà xuất hiện như thế dày đặc thiên kiếp là sau khi đột phá thực lực chính là càng mạnh. Thế nhưng sắp đột phá người đều sẽ là lựa chọn bí mật thâm sơn hoặc là động phủ ở trong, có rất ít người lựa chọn tại thành trì ở trong như thế hiển nhiên đột phá, bởi vậy mới có người tốt như vậy kỳ dò xét.

Bất quá tại đây dạng hào vô sở hoạch (*không có tí thu hoạch nào) dưới tình huống, rất nhiều người đều là bỏ qua tìm kiếm dẫn đạo như vậy Lôi Vân thiên kiếp ngọn nguồn.

Chi bất quá tại tất cả mọi người mắt đi dò xét dưới tình huống, nguyên bản tụ tập nồng hậu dày đặc Lôi Vân sắp tới sắp sửa đánh xuống thời điểm, lại là bắt đầu một chút tiêu tán ra ngoài.

"Chẳng lẽ là đã thất bại sao?" Rất nhiều người nhìn thấy loại này tình cảnh nhao nhao suy đoán nói.

Bất quá vẫn là có chút càng thêm tâm tư kín đáo người lẩm bẩm nói "Thế nhưng Lôi Vân này còn chưa tới kịp thúc dục, chính là thất bại, này rất ít xuất hiện tình huống như vậy a? Đến cùng người kia đã xảy ra chuyện gì đâu này?"

Mặc dù có các loại suy đoán, thế nhưng nhất nhất trí cho rằng chính là người này đột phá đã thất bại. Tuy không biết cụ thể thất bại nguyên nhân. Vì vậy không khỏi có rất nhiều người âm thầm tiếc rẻ, rốt cuộc có thể dẫn động mãnh liệt như thế thiên kiếp người tuyệt đối không phải bình thường người, mà người này nếu là thành công, sợ là cũng sẽ trở thành một phương thực lực nào.

Đương nhiên đây hết thảy đều là xây dựng tại hấn đột phá thành công điều kiện tiên quyết phía dưới.

Đang ở Động Thiên bên trong rời khỏi tu luyện Vũ Hằng đang đột phá sau khi thành công chính là thối lui ra khỏi trạng thái tu luyện. Mặc dù mình là vừa vận đột phá, thế nhưng có lẽ là bởi vì lúc trước chính mình không ngừng áp súc Linh Lực dẫn đến Linh Lực càng thêm hùng hồn cho nên lần này sau khi đột phá chính là căn cơ có chút ổn định, mà còn có chính mình có linh dịch trì cường đại trợ lực, bởi vậy người bên ngoài sau khi đột phá phải cần một khoảng thời gian tới ổn định đối với Vũ Hằng mà nói cũng không gấp trong chớp mắt.

Bởi vì một phương diện Vũ Hằng là tương đối gấp nhìn xem kia tại linh dịch trong ao lật qua lật lại xuất to lớn động tĩnh hình trạng thần bí nguyên thạch đến cùng là vật gì, một phương diện bản thân bảy giờ thân ở Thần Thành bên trong khách sạn, nếu là mình tại bên trong khách sạn thời gian dài không đi ra lời rất dễ dàng bị người quấy rầy. Cho nên hiện tại thời gian dài tu luyện hiển nhiên là không quá phù hợp.

Nóng vội Vũ Hằng tại rời khỏi trạng thái tu luyện, chính là trong chớp mắt bị linh dịch trong ao ba động cho hấp dẫn.

Bởi vì lúc này lẳng lẳng lơ lơ tại linh dịch trì phía trên chính là một cái lưu quang tràn ngập các loại màu sắc hiện ra màu đỏ thẫm kiếm đồng dạng hình dạng vũ khí, chỉ nói là là kiếm lời lại không có chuôi kiếm hai bên đón đỡ, thế nhưng thân kiếm lại là cùng kiếm cực kỳ đồng dạng, chỉ là tại có hơi hơi khác nhau về sau trên thân kiếm còn có một đoạn ngắn hình tròn hình dạng đồ vật.

Mà chính là viên kia hình hình dạng chuôi kiếm, thả ra lưu quang tràn ngập các loại màu sắc nhan sắc. Mà kia nhan sắc không ngừng biến hóa, một hồi đỏ, đỏ lên hiện ra kim sắc, một hồi hiện ra màu đất, một hồi hiện ra nước đồng dạng trong suốt sắc, một hồi lại là xanh ngắt lục sắc. Chỉ là mặc kệ loại nào nhan sắc, kia thân kiếm lại là cũng không có chỗ biến hóa.

Vũ Hằng bị chuôi này kỳ quái kiếm hấp dẫn. Trong mắt hoàn toàn là thần phục thần sắc.

Thật sự là không uổng phí bỏ ra nhiều như vậy tinh lực tới dẫn động ra, bởi vì bảo bối như vậy đích xác không phải Phàm Phẩm, thậm chí là Vũ Hằng đều là vô pháp kết luận bảo bối này đến tột cùng là cái loại gì cấp đồ vật.

Tại gặp được bảo bối này bộ mặt thật, Vũ Hằng lúc này mới chú ý tới nguyên bản diện tích có chút khổng lồ linh dịch trì lúc này bởi vì chuôi kiếm này bộ mặt thật hiện ra, lại bị sống sờ sờ hao phí mất gần tới một phần ba lượng.

Vũ Hằng không khỏi khuôn mặt một hồi run rẩy. Ở nơi này là bảo bối, điều này hiển nhiên là phá gia chi tử a! Cũng không biết nó hội cảm giữ có nhiều hiệu quả! Vũ Hằng tại đau lòng về sau chính là trước tiên nghĩ đến, chuôi kiếm này đến cùng có thể sản sinh cái dạng gì hiệu quả.

Nhưng là mình hiện tại hiển nhiên lại không thể khống chế nó, mà luyện hóa hấn cũng không biết cần bao lâu thời gian.

Chính mình đột phá đã hao tổn không ít thời gian, nếu là lựa chọn lúc này ở chỗ này luyện hóa, vậy hiển nhiên hay là cần càng nhiều thời gian, cho nên Vũ Hằng cân nhắc một chút, chính là không hề sốt ruột luyện hóa. Rốt cuộc kiếm đã tại chính mình Động Thiên ở trong, bảo tàng đã bị khai thác xuất ra, về phần cụ thể muốn xài như thế nào vậy hiển nhiên phải không sốt ruột sự tình.

Kỳ thật phải chờ tới chính mình được cam đoan an toàn của mình tài năng chân chính đi luyện hóa hấn.

"Oa, ba ba, người thật sự là đào đến bảo. thuộc tính với người đồng dạng a, dĩ nhiên là Hỏa thuộc tính đó! Lúc đó lấy kim quang, ta còn tưởng rằng làm ra tới vũ khí thích hợp ta xử dụng đây!" Kim Bảo thăm dò qua có chút thất lạc nói.

Vũ Hằng trợn mắt nhìn Kim Bảo liếc một cái nói "Ba ba cũng không có vũ khí dùng, người còn theo ta đoạt, một bên ở!"

Kim Bảo lắc đầu nói "Ba ba, thật nhỏ mọn!" Sau đó liền nhoáng một cái nhoáng một cái ngóc ngời ở bên cạnh.

Vũ Hằng bởi vì cùng Kim Bảo quen thuộc, cho nên đã sớm cùng Kim Bảo trong đó đã không còn khách khí cùng mới lạ tồn tại. Mặc dù nói là nói như vậy, thế nhưng nếu như lần này xuất hiện là thích hợp Kim Bảo vũ khí, vậy mình tự nhiên không nói hai lời chính là hội đem kia vũ khí cho Kim Bảo.

Mà Kim Bảo tuy thất lạc, thế nhưng Vũ Hằng biết kỳ thật Kim Bảo cũng chỉ là chậm rãi trở nên miệng ti tiện ti tiện, kỳ thật trong lòng vẫn là thực vì chính mình cao hứng. Rốt cuộc có được như vậy vũ khí, vừa nhìn liền biết không phải Phàm Phẩm, này bất kể là hai người ai thực lực để thăng đều không phải tiêu tác dụng.

Hai người vốn là nhất thể, cho nên căn bản đã không có người ta chỉ phân.

Vũ Hằng nhìn nhìn như cũ phiêu phù ở linh dịch trì phía trên bảo bối linh kiếm, sau đó ấn mở Động Thiên mặt bản.

Vũ Hằng nhìn nhìn mặt bản phía trên về kia vũ khí giới thiệu, danh xưng cư nhiên gọi là Vĩnh Hằng Chi Kiếm.

Động Thiên ở trong khả năng bởi vì thuộc tính không đồng đều toàn bộ, bởi vậy tất cả mặt bản chỉ có danh xưng, công năng giới thiệu vẫn tất lại là vô pháp mở ra, bởi vậy Vũ Hằng cũng là vô pháp được biết Vĩnh hằng này chi kiếm càng nhiều tin tức.

Bất quá đối với Vũ Hằng mà nói có thể biết vũ khí này đích danh xưng đối với chính mình mà nói cũng đã là cái kinh hi rồi.

Vũ Hằng giải quyết xong chính mình lòng hiếu kỳ về sau chính là mang theo Kim Bảo ra Động Thiên. Như là đã đến hai cực đại lực bên ngoài thế giới, vậy mình liền phải đem động này thiên thuộc tính cho hoàn toàn lấp đầy, bằng không chính mình đối với tu luyện rất nhiều chuyện đều là không chỗ hỏi, chỉ là bằng vào chính mình tìm tòi lời hiển nhiên là không đủ. Mà Động Thiên lại thuộc tính không hoàn chỉnh vô pháp mở ra những cái kia giới thiệu vẫn tất, cho

nên chính mình việc cấp bách chính là phải nhanh một chút giải quyết động thiên thuộc tính a!

Vũ Hằng âm thầm làm lấy ý định. Mà ở trong Thần Thành thế lực khắp nơi lại là bởi vì lúc trước thiên kiếp bị quấy đến long trời lở đất.

Tại Thần Thành phủ thành chủ bên trong, bởi vì thừa kế nguyên nhân, Mộng Gia cho tới nay đều là ổn cư Thần Thành nào địa vị, chỉ là những năm gần đây bởi vì từ bên ngoài đến thế lực cùng thế lực khác cộng đồng đè ép, mơ hồ Mộng Gia chính là có chút xuống dốc, bất quá rốt cuộc Mộng Gia vẫn luôn là Thần Thành nào, mà những năm nay lại càng là còn nhiều sát thiếu tích lũy một số nhân mạch tài nguyên. Cho nên cho dù là thế lực này tổ hợp lên mơ hồ có thể cùng Mộng Gia đối kháng thực lực, thế nhưng cũng là không dám chân chính trở mặt.

Chỉ là hết lần này tới lần khác họa bất đản hành, tại đây họa ngoại xâm, mộng phủ ở trong vậy mà cũng là bởi vì bị phân chia vì hai đại phe phái, nhất phái chính là Mộng Tinh vì cái gì Thành chủ phái, mà đối thành ngoại nhất phái là Thành chủ đệ đệ Mộng Vân vì cái gì thế lực.

Bởi vì Mộng Vân cũng là không cam lòng khuất tại người dưới người, tại những năm nay Mộng Gia biến thiên bên trong, hắn vẫn luôn là tận sức tại tìm kiếm ngoại viện. Lại càng là mang theo chính mình Mộng Tinh nữ nhi tại Thái Minh đại lục bốn phía lôi kéo nhân tâm, kết giao tông phái nhân vật trọng yếu.

Cho nên tuy Mộng Vân cũng không tại Thần Thành vì mộng phủ uy nghiêm bốn phía dốc sức làm, nhưng lại là cũng lôi kéo không ít Mộng Gia một số người tâm. Mà cộng thêm Mộng Vân cũng đích xác có chút am hiểu cùng người giao tiếp, bởi vậy tại trở lại mộng phủ, chính là bốn phía đổ sức, vì chính mình kéo đến không ít duy trì phiếu.

Mộng Tinh tuy cũng biết Mộng Vân những làm này, thế nhưng dù sao cũng là chính mình thân sinh thân đệ đệ, vì vậy cũng chỉ là mở một con mắt nhắm một con mắt, khi tất cả không có trông thấy. Mà Mộng Phi Tử cùng Thái Sơn Tông Thái Phong hôn sự đồn đại chính là Mộng Tinh vì có thể mượn được Thái Sơn Tông thế lực bảo vệ Mộng Gia thế lực vật hi sinh.

Bất quá điều này cũng hiển nhiên lấy được lấy Mộng Vân vì cái gì một đám Mộng Gia trong tộc người duy trì. Rốt cuộc như thế việc này có thể thành, Mộng Gia chính là có thể đem Thái Sơn Tông với tư cách là Thái Minh đại lục chỗ dựa, từ đó cũng không hề có người dám dễ dàng đối với Mộng Gia có cái gì làm loạn với tư cách là.

Rốt cuộc một khi Thái Phong cùng Mộng Phi Tử một khi thông gia, nếu như một khi có người dám can đảm có ý đồ với Mộng Gia, như vậy cũng chính là cùng Thái Sơn Tông không qua được rồi. Như thế hai cái thế lực, nếu như không phải đặc biệt cường đại e rằng đảm nhiệm Shane cái thế lực đều phải hơn trước nghĩ kỹ có hay không có thể thật có thể có đủ thực lực như vậy có thể cùng hai tòa thế lực chống lại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Hết cách xoay chuyển

Mộng Gia lúc này chính là bởi vì cái thiên kiếp này sự tình, nhân viên tề tụ một nhà. Mộng Tinh ở chỗ ngồi, đơn giản an bài nói ". Ngay lập tức đi tra, người độ kiếp rốt cuộc là lai lịch gì?

Ngoại trừ Mộng Gia thế lực ra, người của thế lực khác cũng là sâu sắc nhỏ bắt đầu hành động, đều là thế tất yếu đem này dẫn động như thế thiên kiếp người cho tìm kiếm xuất ra.

Rốt cuộc ai cũng muốn thế lực của mình nhiều trụ cột nhân vật, nhìn cái thiên kiếp này hình thái, mặc dù người này thất bại, nếu là không ngại lời cũng là một đại trợ lực, nếu là có thể có cái khác chuyện xấu, kia thế lực của mình bên trong mà có thể nhiều một người Nguyên Anh Kỳ cường giả. Đây trong Thần Thành, coi như là thế lực hàng đầu. Dù sao đối với khắp cả Thần Thành thế lực mà nói có thể có được một người Nguyên Anh Kỳ thực lực cường giả đó chính là phượng mao lân giác tồn tại.

Theo tất cả thế lực lớn tham gia điều tra, vì vậy tại Vũ Hằng hiện đang ở khách sạn xung quanh chính là nhiều hơn rất nhiều tất cả thế lực lớn trạm gác ngầm. Bởi vì tất cả thế lực lớn tuy cực kỳ muốn điều tra ra được người này thân phận, thế nhưng rốt cuộc cũng không dám giống trống khua chiêng đi thăm dò tìm, bởi vậy, trạm gác ngầm chính là tại thời gian này làm ra mấu chốt nhất tác dụng.

Mà đối với những thứ này sự tình Vũ Hằng một mực không biết.

Bởi vì ngày đó Vũ Hằng đột phá thời điểm kỳ thật cũng không phải là bởi vì hắn đột phá dẫn động thiên kiếp, mà là kia Vinh Hằng Chi Kiếm dẫn dắt lên, bởi vì Vinh Hằng Chi Kiếm tại thời kỳ viễn cổ coi như là vũ khí loại cực phẩm. Cho nên tại lúc ấy thế giới trong, một khi có loại này Thần cấp vũ khí đàn sinh, chính là cũng sẽ dẫn động thiên kiếp. Chỉ là hiện giờ Vinh hằng này chi kiếm bị bỏ niêm phong sau khi đi ra là tại hiện nay thế giới ở trong.

Mà hiện nay thế giới thiếu thốn nhất chính là Linh Lực, còn có Vĩnh Hằng Chi Kiếm tại Động Thiên ở trong bị bỏ niêm phong, Động Thiên bị thì có đón đỡ cảm ứng công năng, chỉ là này Thần cấp vũ khí rất cuộc quá mức cường hân, cho nên mới phải dẫn đến cho dù là động Thiên Đồ là vô pháp hoàn toàn cách trở, may mà thần kiếm là ở đâu thiên kiếp chưa rơi xuống chính là bị bỏ niêm phong, bằng không một khi cái thiên kiếp này rơi xuống, sợ là toàn bộ Thần Thành đều đem bị liên lụy bị phá hủy.

Đương nhiên những cái này đều là đề tài nói với người ngoài. Vũ Hằng tựa hồ vận khí vẫn luôn là không tệ.

Mà ở trong Thần Thành mạch nước ngầm tuôn động dưới tình huống, Mộng Phi Tử mặc dù biết Mộng Gia phải ra mặt thám, thế nhưng bởi vì Nhị thúc tham gia, những cái này mặt thám bên trong thuộc về phủ thành chủ dòng chính người cũng chỉ là chiếm hữu một bộ phận, còn nếu là người này bị Nhị thúc trước đó hiện, như vậy Mộng Gia quyền hành liền đem bên cạnh rơi, đến lúc sau cha mình và vận mệnh của mình cũng chỉ có thể biến thành bị bài bố vận mệnh.

Bởi vì Mộng Phi Tử biết mình phụ thân lúc trước quá mức nhân từ, cho nên dẫn đến tại thích hợp nhất thời kì cũng không đem chính mình Nhị thúc chen ép hạ xuống, ngày nay Nhị thúc vũ lực dần dần phong, phụ thân cũng vèn vèn chỉ là áp chế một đầu, hiển nhiên đã vô pháp triệt để đem Nhị thúc bên trong hoạn triệt để rút ra.

Chỉ là phụ thân nhân từ cũng không đại biểu Nhị thúc cũng đồng dạng nhân từ, mộng phong tại những năm nay ra ngoài hành tẩu bên trong học xong bộ đít nịnh bợ, thực hiện người lại hai mặt, cho dù là chính mình đi theo Nhị thúc nhiều năm, thế nhưng vẫn là không rõ Sở Nhị thúc làm người đến cùng như thế nào. Tựa như lúc trước chính mình một mực thân cận Nhị thúc vậy mà bởi vì ích lợi của mình dễ như trở bàn tay liền đem chính mình gửi gắm cho lam tông.

Bất quá may mà về sau mình tại lam tông ở trong cũng coi như đã học được không ít đồ vật, lại còn đem lam tông cũng là biến thành Mộng Gia một cái hậu thuẫn, cho nên mình mới đem này đối với Nhị thúc bắt nạt để ở một bên, chỉ là từ đó về sau mình cùng Nhị thúc quan hệ hiển nhiên cũng đạt tới băng điểm.

Mộng Phi Tử như thế sáng tỏ chính mình thế cục hôm nay, bởi vậy ở trong tối thò ra động dưới tình huống, Mộng Phi Tử cũng không phải rất yên tâm, bởi vậy mình cũng là xuất hiện ở khu vực kia ở trong. Mà ở chính mình điều tra cẩn thận bên trong vậy mà ngoài ý muốn phát hiện ra Vũ Hằng vậy mà cũng là ở tại khu vực kia một cái khách sạn.

Mà khu vực kia tuy không lớn, thế nhưng Tu Luyện Giả lại là rất nhiều, bởi vậy như vậy ngầm hỏi không khác mò kim đáy biển, bởi vậy Mộng Phi Tử lòng dạ thanh thản tạm lên, tuy không biết thần bí kia đột phá người là ai, thế nhưng Vũ Hằng này cũng đồng dạng lai lịch thần bí, hơn nữa thực lực cũng có chút không kém. Liên ngay cả kia Thái Phong đều là suy tàn tại tay hắn.

Chắc hẳn ngày sau, tin tức này truyền tới Thái Minh đại lục cũng sẽ nổi lên một hồi không nhỏ tin tức bão lốc.

Mộng Phi Tử tại tiểu nhị dưới sự dẫn dắt, tìm được Vũ Hằng gian phòng, sau đó nhẹ nhàng gõ cửa phòng.

Vũ Hằng mới vừa từ Động Thiên bên trong rời khỏi, chính là đã nghe được tiếng đập cửa, vì vậy cũng có chút trùng hợp, sau đó thuê phòng cửa.

Bất quá thuê phòng cửa về sau Vũ Hằng chính là hối hận, bởi vì đứng ở ngoài cửa không phải người khác, chính là khiến cho chính mình ngày đó cùng Thái Phong tranh đấu Mộng Phi Tử.

Vũ Hằng có chút xấu hổ nhưng là vừa không phải rất muốn thỉnh Mộng Phi Tử đi trong phòng ngồi, vì vậy liền đánh dưới gọi, nói "a, phi tử, kia cái vừa vận ta có việc muốn đi ra ngoài, người tìm ta có việc sao?"

Mộng Phi Tử hiển nhiên không nghĩ tới Vũ Hằng mặc dù không có nói thẳng, thế nhưng thông minh như chính mình sao lại không biết Vũ Hằng này hiển nhiên không có ý định thâm giao chính mình, cho nên mới tại nhìn thấy chính mình đồng thời thậm chí có chút muốn tránh né chính mình.

Vì vậy cũng có chút sinh khí đích vấn đạo "Như thế nào? Thấy ta chẳng lẽ cùng đã gặp quý tựa như sao? Người tại trốn ta?"

Vũ Hằng xấu hổ gãi gãi đầu "Làm sao như vậy được?"

"Vậy thì mời ta tiến vào ngồi!" Mộng Phi Tử hiển nhiên là cho cùng cột sẽ trở lên leo người, bởi vậy không chút nào khách khí đích nói.

Vũ Hằng cái này triệt để đã không còn mượn cớ, bởi vậy không thể không cung kính đem Mộng Phi Tử thỉnh vào trong nhà.

Bất quá Vũ Hằng hay là đi thẳng vào vấn đề nói "Phi tử, không biết tìm ta có chuyện gì đâu này?"

Mộng Phi Tử hiển nhiên không nghĩ tới Vũ Hằng nhìn thấy chính mình vậy mà không có chút nào muốn cùng chính mình nhiều góc một hồi ý định, như thế trực tiếp, hiển nhiên không muốn chậm trễ quá nhiều thời gian.

Mộng Phi Tử vốn là thông minh người, hiện giờ Vũ Hằng phản ứng hiển nhiên là không có ý định cùng mình thâm giao, bởi vậy nội tâm không khỏi một hồi thất lạc. Rất cuộc nếu là có thể đem Vũ Hằng khuyên bảo tương trợ phụ thân, nghĩ như vậy tất trong gia tộc sự tình có lẽ còn có kỳ tích sinh.

Mộng Phi Tử không thể không tại Vũ Hằng hỏi bên trong đi thẳng vào vấn đề nói "Được rồi, người đã như thế trực tiếp, ta đây cũng liền không hề quanh co lòng vòng. Người kêu ta một tiếng tỷ thật sự là coi ta là tỷ sao?"

Vũ Hằng vốn chỉ là bởi vì Mộng Phi Tử để mình như thế xưng hô, cho nên xưng hô thế này mới có thể từ từ giữ lại đến bây giờ. Mà chính mình gặp phải

Mộng Phi Từ không phải khuyên quốc khuyên thành xinh đẹp vô hạn chính là có chút thông minh trầm ổn mang theo giáo huấn cùng vô lại. Mà bây giờ như vậy một cái trình trọng rất nghiêm túc Mộng Phi Từ là mình hoàn toàn không có nhìn thấy qua, bởi vậy cũng là có một chút ngốc. Không biết nên như thế nào đáp lại mới tốt.

Mộng Phi Từ cũng không có thúc giục Vũ Hằng nhanh lên đáp lại, ngược lại là Kim Bảo đột nhiên nhảy đến bờ vai Vũ Hằng phía trên nói "Choáng váng?"

Vũ Hằng rồi mới từ trong lúc kinh ngạc tỉnh ngộ lại, vì vậy cũng thu liễm tâm tình của mình, sau đó nói "Nói thực ra, ta gọi ngươi tỷ lại là vô pháp hòa thân tỷ tỷ hoàn toàn so sánh, thế nhưng ta biết nếu là ngươi thực gặp gỡ chuyện gì, ta tất nhiên hội không cân nhắc hết thấy sự tình tới tương trợ ngươi!"

Mộng Phi Từ đang nghe lời của Vũ Hằng về sau chính là nở nụ cười, thế nhưng tựa hồ vẫn còn có chút không xác định vẫn đạo "Thật vậy chăng?"

Vũ Hằng gật gật đầu không nói gì thêm.

Nguyên bản có chút uể oải Mộng Phi Từ trong chớp mắt lại ánh mắt sáng trong, khôi phục đến kia cái tựa hồ là vạn người mê đồng dạng Mộng Phi Từ trạng thái.

Chỉ nói là lời lại hiển nhiên không có mạnh như vậy thế "Ta hỏi ngươi một vấn đề ngươi nhất định phải chi tiết trả lời ta, được không nào?"

Vũ Hằng gật gật đầu, nói ". Nhất định".

"Vậy ngươi tại sao phải trốn ta?"

"Bởi vì ngươi thật đẹp, ta sợ gây thù hằn quá nhiều, cho nên muốn giữ lại một chút cự ly, " Vũ Hằng chi tiết hồi đáp.

"Cho nên ngươi không ghét ta?"

"Làm sao lại như vậy? Chỉ là ta không muốn quá mức Trương Dương mà thôi!" Vũ Hằng rất nghiêm túc nói.

Mộng Phi Từ bởi vì lời của Vũ Hằng triệt để âm chuyển Tinh Liễu. Vì vậy Mộng Phi Từ tiếp tục vẫn đạo "Ngươi đầu giá bảo bởi ngươi mò ra sao?"

Vũ Hằng suy nghĩ một chút, lại cũng không tính đem việc này báo cho biết cho Mộng Phi Từ. Rốt cuộc bảo vật phẩm cấp quá mức mê người. Loại này bí mật có thể ít một chút người biết chính là thiếu chọn người biết, mặc kệ đối với chính mình vẫn là đối với người khác đều là nhiều.

Bởi vậy Vũ Hằng có chút nhủ này nói" ngươi nói hỏi một vấn đề được!

Mộng Phi Từ bởi vì biểu hiện của Vũ Hằng không khỏi nhin không được cười lên, sau đó gật gật đầu nói" được rồi, ta cũng không làm khó dễ ngươi.

Mộng Phi Từ hiển nhiên cũng là biết Vũ Hằng tựa hồ cũng có một ít hấn không muốn nói bí mật, bởi vậy cũng không hề cưỡng cầu. Rốt cuộc bí mật ai hoặc nhiều hoặc ít (*) cũng có, chỉ là bằng vào Vũ Hằng lúc trước đối với câu trả lời của mình chính là biết, Vũ Hằng nói không giả.

Tại tất cả vấn đáp sau khi hoàn thành, Mộng Phi Từ lần nữa khôi phục nghiêm túc, sau đó đối với Vũ Hằng nói "Vũ Hằng, ta hiện tại quả thật có sự tình muốn ngươi hỗ trợ, không biết ngươi có thể hỗ trợ sao?"

Vũ Hằng không nghĩ tới Mộng Phi Từ vậy mà cùng chính mình quen biết không có bao lâu thời gian, chính là như vậy rất nghiêm túc nói với tự mình nói như vậy, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà cũng có chút mơ hồ bị tín nhiệm cảm kích cảm giác. Vì vậy gật gật đầu nói "Chỉ cần ta có thể giúp đỡ, ta đều tận lực giúp đỡ!"

Mộng Phi Từ thấy Vũ Hằng như thế trả lời, cho nên liền cũng không hề quanh co lòng vòng. Nàng đem trọn cái Mộng Gia cùng Thần Thành thế lực đều là cùng Vũ Hằng tố thuật một lần. Mà Mộng Gia như thấy đã đến tồn vong mấu chốt. Mà về sau Thần Thành cuộc chiến, chính là cơ hội. Bởi vì các thời kỳ Thần Thành người tham dự cũng có quả thực lực cạnh tranh đấu võ Thần Thành chức thành chủ.

Mà Thần Thành nội thành chính là có Mộng Gia, Đông Phương Gia, Đạm Đài Gia cùng Âu Dương Gia Tứ gia đầu võ. Mà Tứ gia gia tộc ở trong, mặt khác nếu như Tam Gia chỉ một tồn tại xác thực đối với Mộng Gia không tạo thành bất kỳ uy hiếp, thế nhưng trọng điểm căn cứ tin cậy tin tức Tam Gia này hiện tại đã không còn là chỉ một tác chiến, mà là tại lúc trước vụng trộm đã đạt thành đồng minh.

Bây giờ Mộng Gia đã là một đối ba cục diện, thế nhưng tại toàn bộ Mộng Gia, có thể một đối ba mà cam đoan chiến thắng căn bản không có, tuy Mộng Phi Từ có một ít nắm chắc, nhưng này nắm chắc cũng chỉ có 5-5 thành, mà lần này đấu võ Mộng Gia chỉ có thể thắng không thể bại.

Bởi vì hiện giờ Mộng Gia trong tộc, bởi vì Nhị thúc Mộng Vân điều khiển, hiện giờ Mộng Gia nhân tâm không đồng đều, nếu là ở lần này đấu võ bên trong bị thua, như vậy Mộng Gia vị trí gia chủ dĩ nhiên là sẽ rơi xuống Nhị thúc trong tay Mộng Vân. Mà Mộng Vân thượng vị về sau tự nhiên sẽ trả thù, lại còn về sau càng nhiều dựa vào thực lực của người khác, đến lúc sau Mộng Gia chính là chân chính hết cách xoay chuyển.

Chương 69: Lăn nhau học tập

Ngày nay nếu là Vũ Hằng có thể tương trợ chính mình, có thể đem kia Thần Thành chức thành chủ tiếp tục bảo trì, làm cho kia Tam Gia cam nguyện từ nay về sau cúi xưng thần, mình dưới huyết thế ngôn, như vậy Mộng Phi Tử chỉ dùng đem bên trong hoạn thanh lý sạch sẽ, đến lúc sau chính là không hề e ngại cái gì phía ngoài thế lực.

Vũ Hằng tại Mộng Phi Tử đem Mộng Gia trong tộc sự tình đều báo cho cho mình, chính là biết e rằng bận rộn chính mình không giúp không được. Bởi vì Mộng Phi Tử hiện giờ đã là mang năng tất cả chi tiết tất cả đều báo cho cho mình, mà mình nếu là không giúp năng, đó chính là nhìn nhìn năng từ đó đi đến từ lộ. Mà chính mình chỉ là không muốn quá mức làm người khác chú ý, mà Mộng Phi Tử hết lần này tới lần khác lại là kèm theo khí tràng tồn tại, đi tới chỗ nào đâu chính là tiêu điểm. Mà đây đối với Vũ Hằng mà nói là phi thường không thích, bởi vậy mới có thể đặc biệt bài xích Mộng Phi Tử cùng mình có chỗ tới gần.

Thế nhưng nếu như năng gặp nạn, chính mình lại cũng không nghĩ khoanh tay đứng nhìn. Nhất là tại năng lộ ra như vậy bất lực biểu tình thời điểm.

Vũ Hằng trịnh trọng đối với Mộng Phi Tử cam kết "Phi tử, bận rộn ta nhất định sẽ giúp đỡ. Chỉ là ta đã đem kia Thái Phong đánh thành trọng thương, nếu là hấn tông phái người tìm, há không phải làm liên lụy tới các người sao?"

Mộng Phi Tử lắc đầu nói "Hôm nay là chúng ta làm liên lụy tới người, nếu là lần này thành công, như vậy ta sẽ dùng Thần Thành Thành chủ tại Thái Minh đại lục trên đề cử tiến nhập Lang Gia Các danh sách đề cử người tiến nhập.

Nếu là người thuận lợi tiến nhập, như vậy liền sẽ không còn có bất kỳ thế lực dám can đảm nhiều người như thế nào. Đến lúc sau người sẽ có đầy đủ thời gian đem bản thân tu vi tăng lên tới không e ngại Thái Sơn Tông.

Vũ Hằng không hiểu hỏi" Lang Gia Các là cái gì?"

Mộng Phi Tử giải thích nói "Lang Gia Các chính là Thái Minh đại lục phía trên nhất lưu thế lực nhất, mà Thái Minh đại lục bên trong nhất lưu thế lực tổng cộng cũng liền ba cái, một cái là Lang Gia Các, một khác hai cái chính là Huyền Tông cùng Thực Kiếm phái. Từng nhất lưu thế lực đều có một người Xuất Khiếu Hậu Kỳ cường giả tọa trấn. Đây tại Thái Minh đại lục cũng liền ba vị.

Ba vị này chính là này tam đại thế lực thần hộ mệnh. Bởi vì con đường tu luyện, mạo hiểm thật lớn. Mà ba vị này thần hộ mệnh nhân vật lúc trước coi như là kinh tài tuyệt đỉnh hạng người, chỉ là đang đột phá thời điểm, bởi vì độ kiếp thất bại, cho nên mới dẫn đến về sau cũng không có khả năng độ kiếp rồi. Cho nên bọn họ bắt đầu từ là giới ở trong rồi khỏi, trở lại Thái Minh đại lục. Chỉ là ba người bọn họ rất ít lộ diện, chỉ là thu một ít trong phái đệ tử, dốc lòng dạy bảo, để nhìn qua có thể phòng giáo dục để cho bọn họ tự hào cũng thay thế bọn họ đột phá cường giả.

Vũ Hằng không nghĩ tới tại Thái Minh đại lục vẫn còn có như vậy tồn tại. Bởi vậy cũng có chút cảm thấy hứng thú. Mà tương trợ Mộng Phi Tử mặc dù là đem hành tung của mình bại lộ, mà kia Bạch Nguyên tựa hồ nguyên bản liền cùng kia Thái Phong là tại một cái tông phái, cho nên bất kể như thế nào, đối địch đều là không thể tránh khỏi sự tình.

Vũ Hằng đã đáp ứng Mộng Phi Tử, chính là kỹ càng trung cầu một chút về Thần Thành chức thành chủ tranh đoạt dự thi quy tắc cùng thời gian.

Mà Mộng Phi Tử báo cho biết thời gian chính là định tại một tháng về sau. Mà này này trong vòng một tháng, Vũ Hằng vẫn là có một ít thời gian tu luyện. "Vũ Hằng, ta chỉ muốn biết, người nắm chắc nhiều đến bao nhiêu?" Mộng Phi Tử tựa hồ có chút khẩn trương chuyện này, bởi vậy tại tất cả mọi chuyện cũng đã định về sau hỏi.

"Mười thành!" Vũ Hằng nghĩ nghĩ thân nhiên nói.

Mộng Phi Tử bởi vì Vũ Hằng trả lời không khỏi lần nữa quét một vòng hấn, lúc này mới hiện tuy Vũ Hằng cùng lần trước gặp mặt khí tức cũng không có chỗ cải biến, nhưng là mình vậy mà hội mơ hồ cảm thấy có một ít nguy hiểm.

Mộng Phi Tử gật, lựa chọn tin tưởng. Không biết vì cái gì, từ chính mình lần đầu tiên nhìn thấy Vũ Hằng thời điểm chính là mười phần tín nhiệm hấn, tuy hấn tuổi còn trẻ, trên mặt như cũ mang theo một chút non nớt. Thế nhưng Mộng Phi Tử duyệt vô số người, cũng tại thấy được Vũ Hằng thời điểm cảm thấy tựa hồ người bên ngoài đều là giả tang thương, mà Vũ Hằng lại là từ trong ra ngoài tán lấy trầm ổn khí tức.

Vũ Hằng cười cười. Đùa cợt nói "Như thế nào? Lo lắng ta à!"

Vũ Hằng vốn cũng bất thiện tại đùa cợt, nói lời như vậy vền vền chỉ là vì điều tiết một chút tâm tình của Mộng Phi Tử, rốt cuộc dù là ai tại gặp được loại tình huống này, và đem gia tộc của chính mình vận mệnh đều là giao phó cho mình, loại này tín nhiệm thật sự là làm cho người ta cảm động. Còn có Vũ Hằng đã sớm minh bạch, mình tại tiến nhập Thái Minh đại lục về sau là tuyệt đối không có cách nào lại một cá nhân đơn đả độc đấu rồi.

Cho nên vô luận là vì Mộng Phi Tử tín nhiệm hoặc là vì Lang Gia Các đề cử danh sách. Chính mình chỉ có thể thắng không thể bại.

Bất quá đối với Vũ Hằng mà nói tự nhiên là không tồn tại bại tình huống, chính mình một tháng này là tốt rồi hảo đem Vĩnh Hằng Chi Kiếm luyện hóa, mặc dù mình tuy còn trẻ tuổi, thế nhưng hiện giờ thực lực của chính mình đã đạt đến Nguyên Anh Kỳ, mà cộng thêm chính mình Linh Lực kỳ lạ, coi như là Nguyên Anh Trung Kỳ cũng thân nhiên không sợ.

Nếu như Vĩnh Hằng Chi Kiếm luyện hóa, tin tưởng coi như là Nguyên Anh Hậu Kỳ thực lực cũng có thể ganh đua cao thấp.

Còn có mình và Kim Bảo Sinh Từ Khế Ước, nếu là đến vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, chính mình tự nhiên cũng chỉ có thể để cho Kim Bảo mạo hiểm xuất thủ. Bất quá Kim Bảo này tám át chủ bài, Vũ Hằng không được cuối cùng là tuyệt đối không nguyện ý xuất.

Mà nghe Mộng Phi Từ giới thiệu, này ba cái gia tộc thực lực tối cường chính là Nguyên Anh Trung Kỳ, chỉ là giải thi đấu quy tắc là phái một người trong tộc một thành viên xuất chiến, mà gia chủ đồng đều không được tham dự.

Vũ Hằng tuy không biết bọn họ này ước định đâu có chút không đúng, thế nhưng nội tâm lại vẫn là mơ hồ lo lắng. Cho nên đem thực lực của mình tăng lên tới không có vạn nhất tình trạng mới là Vũ Hằng tới sự tình muốn làm.

Tại hai người ước định hảo, Mộng Phi Từ liền đem Vũ Hằng bí mật dẫn tới một chỗ Thần Thành Thành chủ một trong xử tư trạch. Bởi vì Mộng Gia trong tộc cùng hoa ngoại xâm dẫn đến, Mộng Tinh cũng là tại Mộng Phi Từ theo đề nghị vụng trộm mua một tòa trạch viện, này trạch viện ở trong tu luyện ăn uống chi phí tất cả đều đầy đủ hết, quan trọng chính là cái chỗ này có chút bí mật, cho tới bây giờ đều là chưa từng bị bất kỳ Mộng Vân hoặc là cái khác tam đại thế lực gia tộc mật thám hiện.

Mộng Tinh rất nhiều lần đều là dùng chỗ này trạch viện tới đón đợi sai ở các nơi trạm gác ngầm.

Vũ Hằng ở chỗ này gặp được Thần Thành Thành chủ, Mộng Gia gia tộc tộc trưởng.

Đó là một người cao lớn khôi ngô, tuy toàn thân tràn ra nhất gia chi chủ uy nghiêm, thế nhưng cả người lại là làm cho người ta một loại hòa ái cảm giác thân thiết. Hiển nhiên chỉ là phần này quen mặt cảm giác, đều là một cái một thành Thành chủ không nên có.

Bất quá Vũ Hằng tự nhiên vô pháp đối với cái này sự tình bố trí bình luận. Bởi vì Vũ Hằng tuy cảm thấy một thành Thành chủ không nên như vậy, thế nhưng nội tâm lại âm thầm đối với Mộng Tinh đúng rồi một phần hảo cảm.

"Bái kiến mộng Thành chủ!" Vũ Hằng chấp tay khách khí đích bái kiến.

Mộng Tinh tại nhìn thấy Vũ Hằng khách khí như thế về sau trong chớp mắt cảm thấy rất là không ổn vì vậy cuống quýt duỗi ngách tay tới đỡ Vũ Hằng. "Tiểu tử, khách khí! Nghe phi tử nói ngươi rất tốt! Tin tưởng hẳn đem tộc của chúng ta nội tộc bên trong sự tình đều báo cho ngươi rồi đem! Ta già rồi, vốn ai làm Thành chủ này cũng đã không sao, chỉ là phi tử mẫu thân qua đời sớm, mà ta liền phi tử này một cái nữ nhi bảo bối. Nếu là ta không tiếp tục đảm nhiệm này Thành chủ, e rằng liền phi tử ta đều là bảo hộ không xong, ta tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy sinh! Nếu như phi tử tin tưởng ngươi, ta đây tự nhiên cũng là không có ý kiến!"

Vũ Hằng hiển nhiên không nghĩ tới, đường đường Thần Thành Thành chủ vậy mà hội là như vậy một cái từ phụ. Mặc dù không có chân chính thượng vị giả sát phạt chi khí, nhưng lại là có chấp, có bản thân nghịch lân. Mà Mộng Phi Từ hiển nhiên chính là hẳn nghịch lân.

Nguyên bản vì tình huynh đệ nhượng bộ, hiện giờ vì nữ nhi sát phạt! Vũ Hằng chưa từng có hưởng thụ được như vậy bị cha mẹ thương yêu cảm giác, vì vậy cũng có chút cảm động.

Chỉ là Vũ Hằng rốt cuộc không phải tâm tình giỏi về ba động người, tuy cảm động lại chỉ là âm thầm hạ quyết tâm tương trợ bọn họ.

Mộng Tinh hiển nhiên đối với Vũ Hằng làm ra biểu hiện tới khí độ cũng có chút thoả mãn, bởi vậy đối với Vũ Hằng lần nữa giải thích một chút, mặc dù là vì nữ nhi vì nhiều, nhưng cũng là có một phần là vì gia tộc, rốt cuộc Mộng Gia gia tộc truyền thừa đến nay có chút không dễ, mình cũng không muốn Mộng Gia trên tay mình bị mất.

Vũ Hằng đối với cái này hiểu rõ. Sau đó liền đem chính mình muốn bề quan một tháng sự tình cáo tri một chút. Mộng Tinh vui vẻ đáp ứng.

Mộng Gia đại sảnh.

Với tư cách là Thần Hải thành Thành chủ Mạnh gia người đứng đầu, hai mắt nóng rực mà nhìn Vũ Hằng, chỉ cảm thấy Vũ Hằng tiểu tử này mười phần thuận mắt, lớn lên lông mày xanh đôi mắt đẹp không nói, còn có khác một cỗ khí chất thần bí.

Dáng người cao ráo, có chút Nho Nhã.

Con mắt thanh tịnh thấy đáy, tính tình đơn thuần, lại thực lực cao thâm mạc trắc.

Vừa nhìn chính là hạng người lương thiện.

Nhất là trên người Vũ Hằng phóng xuất ra chính nghĩa khí tức, để cho Mộng Tinh cảm giác rất sáng khoái cùng an toàn.

Không nghĩ tới nữ nhi của mình Mộng Phi Từ còn có loại này duyên phận, nhận thức Vũ Hằng Niên Khinh này thiên tài tiểu tử, quả thật chính là thiên đại phúc phận.

Mộng Tinh nhìn thoáng qua bên cạnh đứng Mộng Phi Từ, ánh mắt biểu hiện vui mừng, sau đó mục quang từ trên người Mộng Phi Từ dời, rơi vào trên người Vũ Hằng, cười thần nhiên nói; "Vũ Hằng tiểu huynh đệ, ngươi thật sự ý định bế quan một tháng sao?"

Kỳ thật dựa theo Mộng Tinh ý nghĩ, tại đoạn thời gian này bên trong, hẳn là để cho Vũ Hằng tham quan Mộng Gia Tàng Kinh Các, hảo tăng trưởng Vũ Hằng kiến thức cùng thực lực.

Thế nhưng Vũ Hằng có ý nghĩ của mình, lựa chọn bế quan, Mộng Tinh cũng không nên nói cái gì, chỉ là có chút không xác định, hoặc là có chút không cam lòng, hỏi đến Vũ Hằng.

Vũ Hằng qua nét mặt của Mộng Tinh, cũng nhìn ra vài phần Mộng Tinh nội tâm ý nghĩ, không khỏi nhẹ nhàng nhăn đầu lông mày, vẫn đạo; "Thành chủ, nếu là không có chuyện gì khác tình, ta là nghĩ đến bế quan một tháng, hảo đề thăng tu vi, đối mặt kẻ tiếp khiêu chiến. Muốn biết rõ, Thần Hải thành cái khác tam đại gia tộc, cũng không phải ngồi không. Bọn họ vì Thành chủ vị trí, nhất định sẽ tiến hành sinh tử chém giết, ta nghĩ, không có so với bế quan tốt hơn phương pháp đề thăng tu vi của mình."

Mộng Tinh mỉm cười nói; "Ngươi có ý nghĩ của mình, rất tốt, bế quan đúng là có thể nhanh đề thăng tu vi của mình. Kỳ thật dựa theo ý nghĩ của ta, ngươi có thể tiến nhập ta Mộng Gia Tàng Kinh Các nhìn xem, cũng có thể nhiều học tập một ít Công Pháp cùng thần thông."

Vũ Hằng nghe đến đó, không khỏi nhăn tình sáng lên.

Hắn tương trợ Mộng Phi Từ, một cái là bởi vì Mộng Phi Từ đáng tương giao, thứ hai, trước mắt mình cũng cần tăng thực lực lên.

Có thể tiến nhập Mộng Gia Tàng Kinh Các, không thể nghi ngờ cũng là một cái lựa chọn tốt.

Vũ Hằng nhú lại lông mày, trầm tư hội, đạo; "Ta lựa chọn bế quan một tuần lễ, ổn định dưới tu vi, đã tiến nhập Tàng Kinh Các đọc sách, thời gian còn lại, liền tu luyện thần thông kỹ năng. Thành chủ ngươi cho rằng như thế nào? Đoạn này thời gian, Mộng Phi Từ cũng có thể đi theo một bên, lẫn nhau học tập."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Mộng Gia

Mộng Phi Từ lúc này ý cười đầy mặt, khóe mắt đuôi lông mày đều treo nụ cười thần nhiên, con mắt lóe sáng lóe sáng, nhìn thoáng qua Vũ Hằng, cảm thấy lúc này Vũ Hằng vô cùng thuận mắt, hết sức tốt nhìn.

Rất hiển nhiên, Mộng Phi Từ cũng rất hết sức hài lòng an bài như vậy.

Mộng Tinh tự nhiên không nói thêm cái gì, ước gì như vậy đâu, lập tức đáp ứng, đạo; "Hảo, hết thảy theo Vũ Hằng tiểu huynh đệ ngươi, chỉ là Mộng Gia sự tình, liền nhờ cậy ngươi rồi."

Tại Thành chủ Mộng Tinh cho phép, Vũ Hằng nở nụ cười, thập phần vui vẻ, không nghĩ tới, Mộng Tinh lớn như thế độ tha thứ, hiền lành hòa ái.

Hắn lập tức hai tay ôm quyền hành lễ, đạo; "Vậy đa tạ Thành chủ, ta nhất định sẽ toàn lực tương trợ phi tử tỷ."

Mộng Tinh phát phát tay, ý bảo hẳn có thể lui xuống.

Vũ Hằng quay người, rời đi đại sảnh.

Mộng Phi Từ ở đại sảnh dừng lại một hồi, Mộng Tinh nhiều hỏi vài câu, nói rõ một sự tình, sau đó, để cho Mộng Phi Từ đi theo xuất ra.

Mộng Phi Từ lúc xuất ra, vội vàng truy đuổi trên Vũ Hằng bước chân, đi tới bên người Vũ Hằng, cười híp mắt nhìn nhìn Vũ Hằng, đạo; "Vũ Hằng, đi theo ta, ta trước cho ngươi một cái Viện Từ, để cho ngươi bế quan một tuần lễ, đoạn này thời gian, ta đều cùng ngươi, thẳng đến thấy được ngươi đánh bại ba cái kia người của gia tộc."

Mộng Phi Từ sau khi nói xong, hướng phía một mặt khác đi đến.

Vũ Hằng đành phải đuổi theo sát.

Về Mộng Gia lúc này phân thành vì hai đại phe phái, Vũ Hằng cũng là biết một chút.

Không biết Mộng Phi Từ có cái gì an bài, hai người cũng tốt thương lượng một chút.

Vũ Hằng một bên cùng sau lưng Mộng Phi Từ đi tới, một bên hỏi đạo; "Phi từ tỷ, cái gọi là bài trừ ngoại tất trước an bên trong, nếu muốn đánh bại ba cái kia gia tộc, trước hết muốn cho Mộng Gia đoàn kết lại, nếu như tam đại gia tộc cũng còn không có xuất thủ, Mộng Gia liền nội bộ sinh mâu thuẫn, bên trong hao tổn mất thực lực, vậy đơn giản chính là cho tam đại gia tộc đưa đồ ăn. Định nhân không ra tay, mình cũng trước thất bại."

Mộng Phi Từ đứng nguyên tại bước chân, hai mắt chiếu sáng rạng rỡ mà nhìn Vũ Hằng, thổi phèo một tiếng, nở nụ cười, tán dương; "Vũ Hằng, không nghĩ tới, ngươi còn có đầu óc."

Vũ Hằng bị Mộng Phi Từ tán dương, ngượng ngùng địa vuốt cái mũi, không có ý tứ mà cười lấy.

Mộng Phi Từ con ngươi đảo một vòng, thanh lệ dung nhan, tách ra ra một cái mỹ lệ dung nhan, đạo; "Vũ Hằng, ngươi nói không sai. Cho nên, ta đã có đại khái kế hoạch, bất quá, đây hết thảy, đều cần ngươi tương trợ."

Vũ Hằng nhãn tình sáng lên, biểu tình kích động, liền biết mình đoán không sai, Mộng Phi Từ khẳng định có kế hoạch của mình.

Vũ Hằng ngượng ngùng cười, sờ sờ cái ót, đạo; "Không biết cần ta như thế nào an bài?"

Mộng Phi Từ rất trực tiếp, sang sảng đạo; "Mộng Gia như thế chia làm hai cái phe phái, một cái là lấy ta cùng cha ta vì, một cái khác chính là lấy Mộng Vân vì. Mộng Vân bản thân chính là một cái thực lực cường hãn đối thủ, hần còn có ba cái trợ thủ đắc lực, chúng ta chỉ cần thuyết phục ba cái kia duy trì hần nhân vật cường thế, cơ bản sơn, Mộng Vân cũng không cách nào."

Mộng Phi Từ tràn đầy tự tin địa nói qua, phong chế giống như đây hết thảy đã tính trước, đã sớm có kỹ càng an bài bố trí.

Vũ Hằng cũng hiển lộ tự tin rất nhiều, biết Mộng Phi Từ có tính kế cùng an bài, cũng không cần phí quá nhiều tâm tư.

Chợt nghe lấy Mộng Phi Từ tiếp tục nói; "Hiện tại, ta liền mang ngươi tới, nhất nhất thu thập đi qua, Mộng Vân cái thứ nhất trợ thủ đắc lực, chính là có được Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi Mộng Gia Trưởng lão mộng Như Phong."

Vũ Hằng hai mắt trong chớp mắt trừng lớn, trong lòng có một cỗ phản khởi, trong lúc mơ hồ, có một cỗ chiến ý, phong chế giống như đang thiêu đốt.

Đồng thời, nội tâm cũng có một cỗ kiêng kỵ cùng khẩn trương.

Sắp đối mặt, thế nhưng là một vị Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn cường giả.

Không phải cái tiểu Bạch gì rau.

Khó đối phó nha.

Nguyên Anh Kỳ người của Đại viên mãn vật, đến cùng có nhiều khủng bố, kia hoàn toàn có thể chiếm giữ một phương, xưng hùng xưng bá.

Thậm chí bản thân liền có thể giương một phương thế lực, cấu thành một cái cường đại tổ chức.

Hiện giờ Mộng Gia, trên cơ bản chính là dựa vào Nguyên Anh Kỳ này Đại viên mãn tọa trấn.

Mà cao thủ, hết lần này tới lần khác chịu đựng Mộng Vân.

Đây là để cho Mộng Phi Từ khó khăn nhất xử lý, chỉ cần Vũ Hằng có thể bắt lại người này, kế tiếp, đối phó Mộng Vân là tốt rồi đối phó nhiều.

"Ngươi nói là người kia, có đủ Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi?"

Vũ Hằng có chút khó có thể tin hỏi, hần tuy chờ mong cùng Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn đánh một trận, thế nhưng đồng thời đối với cường đại nhân vật, cũng hết sức kiêng kỵ.

Mộng Phi Từ dừng bước, tự tiểu phi tiểu nhìn nhìn Vũ Hằng, đạo; "Như thế nào? Ngươi sợ?"

Vũ Hằng ngạc nhiên một chút, lập tức vỗ bộ ngực, cam đoan đạo; "Làm sao có thể sợ, đã không còn, gặp hần lại có quan hệ gì, nói không chừng, ta có thể đủ thuyết phục hần nha."

Mộng Phi Từ lắc đầu thở dài, có chút bất đắc dĩ.

Nàng lại không phải là không có thuyết phục qua mộng Như Phong, chỉ là mộng Như Phong gia tộc này đệ nhất cường giả, hết lần này tới lần khác chèo chống lấy Mộng Vân, điều này làm cho Mộng Tinh cũng không có cách nào.

Tất cả mọi người là đồng tộc người, cũng không đáng sinh tử báo thù.

"Hắn là gia tộc bọn ta đệ nhất cường giả, cũng là bởi vì hắn tọa trấn, cho nên mặt khác tam đại gia tộc, cũng không dám thái quá mức làm càn."

Mộng Phi Từ có chút bất đắc dĩ nói qua.

Vũ Hằng gật gật đầu, biểu thị lý giải, nhìn nhìn Mộng Phi Từ mặt mày ủ rũ bộ dáng, có chút tại tâm không đành lòng, đạo; "Yên tâm đi, thử một chút a, chung quy sẽ có biện pháp."

Mộng Như Phong Mộng Gia này đệ nhất cao thủ, sẽ ngụ ở một chỗ nhà nhỏ viện.

Mộng Phi Từ mang theo Vũ Hằng tới nơi này vị trí trạch viện công môn, phân phó Vũ Hằng, đạo; "Về sau, muốn mời trọng điểm, ơ hội chút lễ phép, mặc kệ có thể nói hay không nói phục người ta."

Vũ Hằng gật gật đầu, âm thầm nghĩ đến, chẳng lẽ mình còn chưa đủ có lễ phép sao?

Mộng Phi Từ bàn giao hết, liền nâng lên thon thon tay ngọc nhìn, chuẩn bị gõ cửa.

Tại hắn giờ tay thời điểm, tiểu trong sân liền truyền đến mộng Như Phong thanh âm, đạo; "Tiểu Thiếu Nữ, mang theo bằng hữu sang đây xem ta? Vào đi."

Theo lời này lời nói nói xong, trước mặt Vũ Hằng cửa gỗ, liền không gió mà bay, từ từ mở ra.

Vũ Hằng lập tức xuất thần niệm cảm thụ một chút, thoáng cái liền xác nhận, đây là mộng Như Phong thi triển tu vi, điều khiển cửa gỗ.

Mộng Phi Từ có chút ngạc nhiên, cũng có chút chán kinh, nàng tuy cũng là tu chân gia tộc người, thế nhưng tu vi không hẳn như vậy thật lợi hại, nhìn nhìn cái này tự động mở ra, nàng rất nhanh liền từ trong kinh ngạc phục hồi tinh thần lại, kêu gọi Vũ Hằng, đạo; "Vào đi thôi."

Mộng Phi Từ dẫn đầu đi ở phía trước, vừa đi vào Viện Từ, liền thấy được mộng Như Phong nằm ở trên trường kỉ, thoải mái mãn nguyện địa loạn choạng quạt hương bồ.

"Như Phong gia gia, người liền biết khi dễ ta."

Mộng Phi Từ lăm bằm miệng từ, không chậm mà nhìn mộng Như Phong, làm nũng oán trách.

Mộng Như Phong cười ha hả, già nua dung nhan tách ra ra nụ cười sáng lạn, hai mắt hơi hơi híp, tuyết trắng lông mày nhướng lên nhảy lên.

Hắn hiền lành mà nhìn Mộng Phi Từ, đạo; "Tiểu Thiếu Nữ, ta lúc nào khi dễ người rồi, cũng đừng oan uổng lão nhân gia ta, phải học được kính trọng lão nhân, lần này mang rượu tới tới không có nha?"

Vũ Hằng nhìn nhìn bọn họ thân thiết như vậy, mở to hai mắt nhìn, rất nghĩ mãi mà không rõ, các nàng làm sao lại làm đối thủ đầu này?

Mộng Phi Từ oán trách đạo; "Còn nói không khi dễ đâu, người đều đứng ở như Vân Thúc Thúc bên này, làm hại ta hiện tại làm chuyện này đều mười phần khó khăn, tức chết ta."

Mộng Như Phong như trước hòa ái mà cười, đạo; "Gia tộc có cạnh tranh mới có thể tiến bộ nha, Tiểu Thiếu Nữ, trưởng thành, người sẽ hiểu được. Sống ở gian nan khổ cực, đã chết tại An Nhạc nha, gia tộc cần tiến bộ, mẫu thuẫn không thể tránh được."

"Hơn nữa, đây là bên ngoài lương thiện cạnh tranh, không tồn tại ác ý cạnh tranh, loại này cạnh tranh có lợi cho gia tộc tiến bộ và phát triển, ta vì cái gì không ủng hộ đầu này?"

Mộng Như Phong hiền lành mà nhìn Mộng Phi Từ, ôn hòa địa nói qua.

Mộng Phi Từ tuy cảm thấy mộng Như Phong nói có đạo lý, thế nhưng nội tâm luôn là cảm giác có chút không ổn, thế nhưng đầu không ổn, cụ thể lại không nói ra được.

Nàng không khỏi nhú lại đẹp mắt lông mày, nhìn nhìn mộng Như Phong.

Mộng Như Phong tự nhiên biết Mộng Phi Từ đáy lòng nghĩ cái gì, tức cười cười cười, đạo; "Được rồi, trong lòng người nghĩ như thế nào, ta cũng biết, có thể sự thật chính là như vậy tàn khốc. Hơn nữa, người cũng có thể quang minh chính đại chiến bại Mộng Vân cùng với Mộng Vân người ủng hộ, như vậy người chính là người thắng, có thể ngưng tụ Mộng Gia toàn bộ lực lượng, có sao mà không làm, muốn biết rõ, ta vẫn luôn rất coi trọng người."

Mộng Như Phong khuôn mặt hiền lành, một phúc hậu cùng vô hại bộ dáng.

Trên thực tế, này của hắn loại ý nghĩ, cũng hết sức chính xác, cũng vô cùng phù hợp hiện giờ gia tộc giương.

Hắn đối với Mộng Phi Từ sủng ái, lại càng không có bởi vì chính trị lập trường mà cải biến.

Mộng Như Phong mục quang từ trên người Mộng Phi Từ dời, rơi vào đứng một bên trên người Vũ Hằng, ánh mắt của hắn có chút nghiền ngẫm, mỉm cười nói; "Tuổi còn nhỏ, liền có được như vậy tu vi, mười phần khó được, Tiểu Thiếu Nữ, người kết giao người bằng hữu này vô cùng không đơn giản, có vị tiểu huynh đệ này tương trợ, nói không chừng, người thật sự có thể đánh bại Mộng Vân, thậm chí là tam đại gia tộc."

Nghe được mộng Như Phong tán dương, Vũ Hằng có chút ngượng ngùng, ngượng ngùng địa vuốt cái mũi.

Đồng thời đáy lòng, lại là trong chớp mắt cảnh giác, đối với mộng Như Phong vô cùng cảnh giới.

Bởi vì tại vừa rồi, trong một sát na, một cỗ thần niệm quét ngang Hướng Vũ hằng, phỏng chế giống như hết thầy bí mật, cũng bị đối phương biết được, liền ngay cả lòng của mình cũng bị đối phương cho xuyên qua.

Loại này giống như không mặc quần áo cho đối phương nhìn quang cảm giác, để cho hắn cảm thấy vô cùng không thoải mái.

Vũ Hằng lập tức âm thầm vận chuyển tu vi, thậm chí ra chính mình thần niệm, cản trở mộng Như Phong dò xét.

"Lão Gia Từ quá khen, ta bắt quá là phi từ tỷ bằng hữu."

Vũ Hằng không có ý tứ địa nói qua, thế nhưng, trên thực tế, trong lòng của hắn đã cảnh giác tới cực điểm, nhìn mặt ngoài giống như mười phần tùy ý, có thể mộng Như Phong biết, lúc này Vũ Hằng gấp vô cùng trương cùng cảnh giới.

Vũ Hằng cũng đúng là cảm thấy áp lực cực lớn, chỉ cảm thấy mộng Như Phong Nguyên Anh Hậu Kỳ này cường giả, vô cùng khó có thể đối phó.

May mắn hắn Động Thiên, có Vĩnh Hằng Chi Kiếm cùng Linh Thú Kim Bảo tồn tại, này hai kiện Pháp Bảo, hoàn toàn có thể ngăn cách đối phương dò xét, bằng không thì, dựa theo Vũ Hằng tu vi, sớm đã bị đối phương cho xem xét cái sạch sẽ.

Ngược lại là Mộng Phi Từ.

Nàng nghe nói lấy mộng Như Phong tán dương sự lợi hại của Vũ Hằng cùng phi phạm, lẩm bẩm khuôn mặt tươi cười, trong chớp mắt tách ra ra nụ cười, nụ cười mười phần sáng lạn, giống như hoa đào đẹp mắt, làm cho người ta nhìn nhìn cũng không khỏi si mê.

Vũ Hằng là bằng hữu của nàng, là nàng liếc một cái vừa ý, mộng Như Phong là nàng kính trọng lão già, Vũ Hằng có thể có được mộng Như Phong tán dương, Mộng Phi Từ đương nhiên thập phần vui vẻ cùng vui mừng, đáy lòng quả thật liền trong bụng nở hoa. ;

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Không ai dám chọc

Mộng Phi Từ then thùng lại oán trách đạo: "Gia gia, người giễu cợt người ta. 卜"

Nói đến đây vài câu thời điểm, Mộng Phi Từ mặt mũi tràn đầy xấu hổ, đỏ rực, giống như nhiễm lên một vòng hoàng hôn ánh nắng, mặt trời, mười phần khả ái cùng mê người.

Tối thiểu Vũ Hằng nhìn nhìn, khôi hài chưa đủ nuốt xuống từng ngụm nước, hận không thể trực tiếp đem Mộng Phi Từ nuốt.

Mộng Như Phong nghe Mộng Phi Từ hờn dỗi, cười ha hả, mục quang ôn hòa mà nhìn Vũ Hằng, cũng không có tiếp tục nói chuyện.

Mộng Phi Từ cũng hiểu được thời cơ không sai biệt lắm, liền nhìn thoáng qua Vũ Hằng, sau đó chuyên chú nhìn chăm chú vào mộng Như Phong, đạo: "Gia gia, không nói gạt người, ta mang người bằng hữu này qua, chính là hi vọng người có thể chỉ điểm một chút tu vi của hắn, còn hi vọng gia gia không tức chỉ giáo."

Mộng Phi Từ vẻ mặt mỉm cười, nói qua, giống như thực không thực.

Cũng liền chỉ có Mộng Phi Từ mới có thể nắm chắc như vậy một cái độ.

Nàng vai trò thái độ, dù cho Vũ Hằng đã thất bại, cũng có lời có thể nói, cũng Hữu tình có thể cầu, bởi vì ngay từ đầu nói đúng là hảo chí điểm, mộng Như Phong Lão Gia Từ này tuy lợi hại, thế nhưng cũng tổng không tốt hạ từ thủ.

Vạn nhất Vũ Hằng chiến thắng mộng Như Phong, như vậy mộng Như Phong cuối cùng chỉ có thể cải biến thái độ, vứt bỏ Mộng Vân, ngược lại duy trì Mộng Phi Từ cùng Mộng Tinh.

Có thể nói, bởi vì Mộng Phi Tử này giống như thực không thật sự thái độ, cho Vũ Hằng trải ra một mảnh đường lui, tiến có thể công, lui có thể thủ.

Mộng Như Phong như trước một bức nộ cười hiền lành, rốt cuộc hẳn đã có mấy trăm tuổi, còn có cái gì sóng gió là không có trải qua, đối với mạnh không chính mình tính toán nhỏ nhặt, hẳn biết được rõ ràng, chỉ là không có bóc trần mà thôi.

Huống chi, liền tình huống trước mắt đến xem, mộng Như Phong thật sự là cần loại này vui đùa tính chất thái độ.

"Hào hào hào, biết người Tiểu Thiếu Nữ có người trong lòng, biết quan tâm người, thay người suy nghĩ, nếu như, người đều đưa ra yêu cầu, ta cuối cùng không tiện cự tuyệt hảo ý của người."

Mộng Như Phong nhàn nhạt địa nói qua, trên mặt ôn hòa nộ cười, không có chút nào cải biến.

"Liền biết Như Phong gia gia tốt nhất rồi." Mộng Phi Tử hai tay dặt lầy mộng cánh tay của Như Phong loạng choạng, làm nũng địa tán dương, khuôn mặt vui mừng cùng vui vẻ.

Mộng Như Phong có chút bất đắc dĩ, mục quang một lần nữa rơi vào trên người Vũ Hằng.

Hắn nhìn một lần vừa ý Vũ Hằng, nếu như nhìn không thấu Vũ Hằng.

Điều này làm cho mộng Như Phong cũng đứng Vũ Hằng nhiều vài phần hào hứng.

Muốn biết rõ, như hẳn loại cao thủ này, liền ngay cả người nội tâm cùng tư tưởng cũng có thể trước tiên xem thấu, chỉ là kì quái, vậy mà nhìn không thấu Vũ Hằng.

Hắn cũng muốn thăm dò dưới Vũ Hằng cân lượng, nhìn Vũ Hằng rốt cuộc là giả vờ giả vịt, còn thật sự là có bản lĩnh.

Vũ Hằng khoe miệng liệt lên, lộ ra một cái mỉm cười, nhìn nhìn mộng Như Phong, đạo; "Lão Gia Tử, thỉnh chỉ giáo."

Mộng Như Phong đối với Vũ Hằng gật gật đầu.

Vũ Hằng rất sớm liền hi vọng cùng một cái Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn cường giả chiến đấu trên một hồi, chỉ là có chút sợ hãi cùng sợ hãi, rốt cuộc, người ta Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn, không phải ăn no rồi việc, cũng không có việc gì coi như người bồi luyện.

Thế nhưng, trước mắt mộng Như Phong, chính là Vũ Hằng tìm kiếm đối tượng.

Bởi vì Mộng Phi Tử quan hệ, mộng Như Phong chắc chắn sẽ không hạ từ thủ.

Điều này cũng vừa vặn đúng rồi Vũ Hằng khẩu vị.

"Ừ, không sai, có lẽ phép, cũng có vài phần bổn sự, người liền cứ việc ra tay a."

Mộng Như Phong nhìn nhìn Vũ Hằng, tràn đầy tự tin địa nói qua, mục quang còn có chút ủng hộ.

Với tư cách là Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn cao thủ, cũng với tư cách là Mộng Gia đệ nhất cao thủ, mộng Như Phong có với tư cách là cường giả kiêu ngạo cùng tự phụ.

Vũ Hằng cũng không tại khách khí, toàn thân tu vi trong chớp mắt nổ bùng, ngửa mặt gầm thét một tiếng, trong lúc bắt chợt, một tay nâng lên, nắm chặt thành quyền, ngưng tụ toàn thân chi lực, bỗng nhiên, đối với mộng Như Phong một quyền oanh kích ra ngoài.

Tại đây một quyền oanh kích ra ngoài nháy mắt, thiên địa rồi đột nhiên xuất một tiếng vù vù, một đạo hơn một trượng lớn nhỏ nắm tay hư ảnh, trong chớp mắt ngưng tụ ra, lơ lửng ở trên hư không.

Phông chế giống như hư không cũng đều vô pháp thừa nhận này đạo nắm tay hư ảnh uy lực, lập tức trở nên vụn vụn.

"Tật."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, khuôn mặt lãnh khốc, biểu tình trở nên nghiêm túc cùng chăm chú.

Một đạo nắm tay hư ảnh trong chớp mắt nghiền ép hướng mộng Như Phong.

Không lồ đại lực, giống như nước biển lan tràn, cọ rửa hướng mộng Như Phong.

Mộng Như Phong hai mắt co rút lại, có chút chấn kinh, không phải bởi vì Vũ Hằng chiêu thuật đến cỡ nào cường đại, mà là bởi vì tuổi còn trẻ Vũ Hằng, có thể bạo mạnh mẽ như vậy đại sức chiến đấu.

Chẳng quản một quyền này uy lực mười phần theo mọi người, nhưng là chỉ là tương đương với Nguyên Anh Kỳ hậu kỳ phía dưới cảnh giới Tu Sĩ mà nói.

Đối với chính mình Nguyên Anh Kỳ này Đại viên mãn mà nói, điểm này uy lực còn không quá để ở trong mắt.

Hắn đối với Vũ Hằng mỉm cười, sau đó nhẹ nhàng nâng tay, đối với Vũ Hằng vung tay lên.

Tại hán vung lên, nhất thời một cỗ huyền ảo chi lực nhất thời từ trên người của hắn bạo, cùng với hắn phát tay, cuốn ra.

Kia một cỗ huyền ảo chi lực, cũng không có i mùi phần khổng lồ cường đại, càng không có kinh người khí thế, ngược lại là giống như nước sôi bình tĩnh, không có nửa điểm khoe khoang cùng hoa lệ.

Nhưng chính là đơn giản như vậy Phổ thông huyền ảo chi lực, tại cuốn sau khi rời khỏi đây, va chạm lên Vũ Hằng cường đại nắm tay hư ảnh, nắm tay hư ảnh trong chớp mắt va chạm ra, nắm tay hư ảnh bạo phát khổng lồ đại lực, tại một sát na kia, lập tức tiêu tán Vô Ảnh, phóng chế giống như toàn bộ bị đối phương huyền ảo chi lực cho thôn phệ.

Nhìn trước mắt một màn, Vũ Hằng chấn kinh tới cực điểm, mở to hai mắt nhìn, một bức gấp quý rồi biểu tình, hoàn toàn không dám tin, ngạc nhiên một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại.

"Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi quả thật cường đại, chính mình xa xa không phải là đối thủ."

Vũ Hằng nhú lại lông mày, nội tâm hiển lộ vô cùng ngưng trọng, thế nhưng hắn cũng không có buông tha cho, như trước kiên định địa đứng ở chỗ cũ, trên người nổ bung tới không lồ chiến ý, như trước sôi trào, cũng không có vì vậy mà dập tắt.

Cũng cùng lúc đó, mộng Như Phong thi triển huyền ảo chi lực, tại không cần tốn nhiều sức, trong chớp mắt hóa giải nắm tay hư ảnh công kích, kia huyền ảo chi lực, bay thẳng đến Vũ Hằng công kích qua.

Vũ Hằng thoáng cái cảm thấy da đầu tê dại, không rét mà run, phóng chế giống như gờ khắc này, toàn thân lông tơ đều chuẩn bị dựng đứng, sợ hãi tới cực điểm.

Hắn mở to hai mắt nhìn, ánh mắt tràn ngập ngạc nhiên, biểu tình kinh khủng, chỉ là lúc này, không được phép hắn suy nghĩ nhiều, tại nguy cơ tiến đến nhảy mất, hắn lần nữa nổ bung tới hắn trước đó chưa từng có khí thế, một thân không lồ tu vi, oanh oanh vận chuyển, cường đại uy nghiêm, trong chớp mắt liền bao phủ toàn bộ tiểu viện.

Trước tiên, Vũ Hằng liền lập tức cho mình bố trí xuống một cái phòng ngự màn hào quang.

Có phòng ngự màn hào quang, cuối cùng để cho hắn an tâm một chút.

Cho dù đối phương huyền ảo chi lực cường đại, phòng ngự của mình màn hào quang cũng có thể ngăn cản một ít.

Sau đó, Vũ Hằng thần niệm lập tức tràn ra đi, giống như nước biển cuốn.

Đối với kia trùng kích tới huyền ảo chi lực tiến hành nhanh phân tích, rất nhanh, hắn đã tìm được hóa giải này huyền ảo chi lực sơ hở, hắn ngửa mặt gầm thét một tiếng, một bộ sinh mãnh quyền pháp, bị hắn thi triển ra, đem này một bộ quyền pháp, diễn dịch đến cực hạn.

Toàn thân hắn bởi vì tu vi bạo, tỏa ra hào quang, tia sáng kia có chút chói mắt, giống như thái dương, lại không có nhiệt độ.

Tại kia nửa cái thời gian hô hấp, liền có trên trăm đạo quyền ảnh bị Vũ Hằng ngưng tụ ra, hung hăng địa công kích ra ngoài.

Chớ xem thường những cái này nắm tay hư ảnh, nơi này xuất hiện từng cái nắm tay hư ảnh, đều so với trước cường đại rất nhiều.

Mỗi một tôn nắm tay hư ảnh, đều ẩn chứa cường hãn vô cùng chi lực, càng thêm khủng bố chính là, này nắm tay hư ảnh bên trong, còn ẩn chứa trên trăm đạo chương pháp.

Tương đương với trên trăm đạo nắm tay hư ảnh, tổng cộng ẩn chứa hơn một ngàn đạo chương pháp ở bên trong, thử nghĩ một chút, một đạo chương pháp cũng có thể chém nát nửa cái sơn phong, như vậy hơn một ngàn đạo chương pháp đâu, kia khủng bố một màn, quả thật không dám tưởng tượng.

Vũ Hằng tu vi cảnh giới, tuy ví dụ như mộng Như Phong, thế nhưng thắng tại hắn chương pháp số lượng nhiều.

Kia huyền ảo chi lực, liền ẩn chứa quy tắc cùng thời diễn chi lực.

Sở dĩ vừa mới thi triển quyền thứ nhất đầu hư ảnh bị cỗ này huyền ảo chi lực đánh tan, chính là bởi vì cỗ này huyền ảo chi lực, có thời diễn năng lực, lập tức đã tìm được nắm tay hư ảnh sơ hở, tiếp theo công kích, trong chớp mắt liền định nắm tay hư ảnh.

Vì nhằm vào huyền ảo chi lực thời diễn tính kế năng lực.

Bây giờ Vũ Hằng, đặc biệt thi triển ra hơn một ngàn đạo chương pháp.

Những cái này chương pháp còn dung hợp vào nhập quyền pháp bên trong, nổ bung tới uy lực, cho dù Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn, cũng đều tâm thần rung động.

Nguyên bản ở một bên đứng ngoài quan sát lấy Mộng Phi Tử, còn có chút lo lắng Vũ Hằng an toàn, cũng nhìn thấy mộng Như Phong phát tay, liền phá

giải Vũ Hằng công kích, tinh xảo khuôn mặt tươi cười buộc được chặt chẽ.

Hắn nhìn Hưong Vũ hằng, đẹp mắt con mắt, tràn ngập lo lắng, cau mày, hai tay cũng không khỏi nắm chặt, thoáng dùng sức, ngón tay đều hiện lộ trắng xám, sợ Vũ Hằng cứ như vậy nhận thua hoặc là bị đánh bại.

Không ngờ, Vũ Hằng chỉ chuyển mắt, liền thi triển ra như thế bá đạo phi phạm quyền pháp.

Hơn một ngàn đạo chưởng pháp trong chớp mắt bao phủ xuống.

Cả người tiểu viện đều tràn ngập chưởng ấn, phong chế giống như giờ khắc này, tiểu viện đã thành vì chưởng ấn thế giới.

Mộng Phi Tử âm thầm chấn kinh mở to hai mắt nhìn, có chút không dám tin, thân thể cũng gấp vội lui, tránh né đến xa nhất địa phương, tránh khỏi bởi vì bọn họ đầu pháp, mà tổn thương đến chính mình.

Cái gọi là quyền cước không có mắt, uy lực của bọn hắn công kích, là không có mở to mắt con người.

Bởi vì Vũ Hằng biểu hiện ra ngoài cường đại, Mộng Phi Tử đối với Vũ Hằng lại nhiều nhìn hai mắt, trước cảm thấy Vũ Hằng vô cùng không đơn giản, không nghĩ tới Vũ Hằng lợi hại như vậy, năng đẹp mắt trong đôi mắt đẹp, chớp chiếu sáng rạng rỡ hào quang, đối với Vũ Hằng hào cảm tăng gấp đôi.

Mộng Như Phong cho rằng ý vào cảnh giới của mình ưu thế, thi triển ra chỉ có Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tài năng bạo phát Quy Tắc Chi Lực, liền có thể dễ dàng đánh bại Vũ Hằng, không nghĩ tới, Vũ Hằng này là đánh không chết Tiểu cường, càng đánh càng hăng, hiện giờ thi triển ra này một bộ quyền pháp, còn đưa tới mộng Như Phong chú ý cùng coi trọng.

Mộng Như Phong biểu tình trong chớp mắt trở nên nghiêm túc, lúc trước nhẹ nhõm nụ cười, tiêu thất Vô Ảnh, trong lòng cũng bắt đầu chăm chú, chăm chú đối phó Vũ Hằng.

Chỉ cần đối phương bày ra đầy đủ sức chiến đấu, dù cho đối phương cảnh giới không cao, tuổi tác còn nhỏ, nhưng là có cho đầy đủ tôn trọng.

"Người rất tốt, tiểu huynh đệ, này một bộ quyền pháp, hẳn là trung phẩm quyền pháp, tuổi còn nhỏ, không chỉ lấy được bộ này trân quý quyền pháp, còn lĩnh ngộ quyền pháp này chân lý, từ nơi này một chút cũng có thể thấy được tới người không đơn giản."

Mộng Như Phong nháy mắt con người, một bức kích động biểu tình.

Bởi vì Vũ Hằng bày ra sức chiến đấu, để cho hắn cũng tìm được một cái đối thủ cảm giác.

Những năm gần đây, hắn vẫn luôn ở lại trong tiểu viện, bởi vì tu vi cao, còn có địa vị cao, cũng với tư cách là Mộng Gia đệ nhất cao thủ, tọa trấn gia tộc, cho nên không có một cái đối thủ dám trên trên chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Chiếu sáng rạng rỡ

Nhiều đầu năm không có động thủ, mộng tay của Như Phong cũng ngứa.

Nhìn nhìn Vũ Hằng, tựa như cùng nhìn thấy khó được tri kỷ.

Dùng võ kết bạn cái loại kia.

"Để cho Lão Gia Tử chê cười, như không phải Lão Gia Tử thái quá mức cường đại, làm cho tiểu tử thi triển bộ quyền pháp này, bằng không thì, tiểu tử cũng chưa chắc có thể đem bộ quyền pháp này toàn bộ uy lực thi triển ra."

Vũ Hằng khiêm tốn một câu, trên thực tế, hắn đối với bộ quyền pháp này lĩnh ngộ, đã sớm tới phạm trần nhập thánh tình trạng.

Đương nhiên, hắn lĩnh ngộ quyền pháp còn có rất nhiều, chỉ là duy chỉ có bộ quyền pháp này, đối với kia huyền ảo chi lực phá giải, vô cùng hữu hiệu.

"Ha ha, tiểu huynh đệ, người cũng không cần khiêm tốn, liền người cái tuổi này, có thể với người so sánh được, gần như bất quá hai cái. Thế nhưng người cũng chó đực ý, người quyền pháp này tuy lợi hại, thế nhưng với ta mà nói, vẫn không đủ nhìn."

Mộng Như Phong cười ha hả.

Tu vi của hắn cũng trong chớp mắt nổ bung, thân thể mấy cái lấp lánh, trong chớp mắt liền xuất hiện từng đạo thân ảnh.

Vũ Hằng thần niệm quét ngang một phen, xem xét, liền cảm giác mộng Như Phong ngưng tụ thân ảnh có hơn một ngàn đạo nhiều.

Toàn bộ tiểu viện đều là thân ảnh của hắn, rậm rạp chẳng chịt, mười phần dày đặc.

Những cái này xuất hiện thân ảnh, nhao nhao giờ tay không, ngưng tụ tu vi chi lực, đối với Vũ Hằng xuất chương án tiến hành công kích cùng ngăn cản.

Rầm rầm rầm.

Từng tiếng nặng nề tiếng vang vòng qua vòng lại ra.

Từng đạo chương án oanh kích tại một ít thân ảnh trên người.

Những cái này thân ảnh nhao nhao tan vỡ, cùng với thân ảnh ấy tan vỡ, còn có Vũ Hằng thi triển hơn một ngàn đạo chương án.

Cũng liền thời gian mấy cái hô hấp, Vũ Hằng thi triển này một bộ quyền pháp, đã bị mộng Như Phong cho phá giải.

Mộng Như Phong thân ảnh một lần nữa đáp xuống vị trí cũ, nhiều hứng thú mà nhìn Vũ Hằng.

Vũ Hằng lông mày nhíu chặt, biểu tình ngưng trọng, trong thâm tâm, từ túi gấm trong túi lấy ra Vĩnh Hằng Chi Kiếm.

Này một bả Pháp Bảo, là đỉnh cấp Pháp Bảo, nổ bung tới sức chiến đấu, hoàn toàn có thể sánh ngang Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn, coi như là gặp được Xuất Khiếu Kỳ mạnh mẽ Đại Tu Sĩ, cũng có sức đánh một trận.

Chỉ là đối với cái này đem Pháp Bảo, Vũ Hằng còn không có hoàn toàn luyện hóa, hiện tại luyện hóa sáu bảy thành.

Bất quá không quan hệ, cho dù luyện hóa sáu bảy thành, đối phó mộng Như Phong cũng là đã đủ rồi.

Chỉ cần sau trận chiến này, trở về bế quan một tuần lễ, hảo hảo luyện hóa cái thanh này Pháp Bảo, như vậy lực chiến đấu của mình, liền có thể tăng vọt đến tột đỉnh tình trạng.

"Tiểu huynh đệ, người rất tốt, có tư cách làm đối thủ của ta, không giống cái khác người trẻ tuổi, đều là khoa chân múa tay, kế tiếp, ta muốn bạo tất cả của ta bộ tu vi, người cũng nên cẩn thận."

Mộng Như Phong lời nói rơi xuống về sau.

Tu vi của hắn trong lúc đó vận chuyển tới cực hạn, kinh người khí thế, phóng lên trời.

Trên người của hắn trong chớp mắt tràn ngập một tầng bạch sắc hào quang, tầng này hào quang, cũng không phải là Phổ thông pháp thuật hào quang, liền ngay cả Vũ Hằng trước tiên, cũng đều vô pháp nhìn thấu tầng này bạch sắc hào quang.

"Tia ánh sáng trắng chém"

Mộng Như Phong gầm thét một tiếng, thân thể trong chớp mắt từ chỗ cũ trên bay lên, thoáng cái đã đến tiểu viện trên không, tại hắn không bỏ khí tức nhảy lên tới đỉnh phong nháy mắt, hắn bỗng nhiên, hướng phía dưới Vũ Hằng, hung hăng địa chém xuống.

Một khắc này, mộng Như Phong liền giống như biến thành một bả đại đao.

Kia một bả đại đao, toàn thân đều bao phủ bạch sắc hào quang.

Tại kia đại đao phách trăm xuống nhảy mắt.

Toàn bộ tiểu viện đều hơi bị sáng ngời.

Là bạch sắc hào quang lan tràn, chiếu sáng tiểu viện mỗi một cái góc nhỏ.

Thậm chí, liền ngay cả bên ngoài sân nhỏ mặt Mộng Gia, có đại bộ phận đều trong chớp mắt bị chiếu sáng, hấp dẫn Mộng Gia người chú ý.

Rất nhiều thần niệm nhao nhao quét ngang xem ra, muốn nhìn xem đã xảy ra chuyện gì, thậm chí còn có Mộng Gia tuần tra đội, tại nhanh địa hướng phía tiểu viện bên này di động ra, hiển nhiên, là lo lắng mộng Như Phong an toàn, thế nhưng bọn họ cũng không nghĩ, mộng Như Phong là nhân vật nào, Mộng Gia đệ nhất cao thủ, tọa trấn nhân vật, lại có ai có thể đủ tổn thương tới hắn, nếu như có thể có người tổn thương được hắn, cái này chút tu vi nhỏ yếu tuần tra thị vệ đi lên lại có thể đỉnh cái tác dụng gì.

Đương nhiên, tuần tra thị vệ này biết những cái này đạo lý, thế nhưng Mộng Gia gia giáo nghiêm ngặt, quy củ trùng điệp, bất kể là xuất từ ở bọn họ lo lắng

cùng hiếu tâm, hay là xuất từ ở bọn họ tư nhân mục đích, trở ngại gia tộc quy củ, bọn họ đều cần phải qua xem xét tình huống.

Mộng Như Phong thi triển tia ánh sáng trắng chém thần thông, thái quá mức hoa lệ, thái quá mức chói mắt, thậm chí cả rất nhiều Mộng Gia người cũng bị kích động.

Thế nhưng tia ánh sáng trắng này chém thần thông, cũng không phải không thể khinh thường.

Này thần thông bản thân uy thế vô song, cộng thêm, là mộng Như Phong cường giả thi triển ra, uy lực càng tăng lên gấp bội.

Coi như là ngang nhau cảnh giới Tu Sĩ, cũng chưa chắc có thể tiếp nhận được mộng Như Phong công kích.

Vũ Hằng tiểu tử này, có thể kẻ tiếp sao?

Mộng Phi Từ đối với cái này biểu thị một vụn cái lo lắng.

Thế nhưng nàng cũng biết, trước mắt là vô pháp nhúng tay can thiệp, bọn họ đều chiến đấu kịch liệt cũng đỉnh phong thời khắc, ý niệm cũng đến mãnh liệt mệnh mong bước ngoặt, chính mình điểm bé nhỏ thực lực, tham gia tiến vào, quả thật chính là tự tìm chết.

Tại Vũ Hằng trong ánh mắt, hần nhìn thấy giữa không trung tầm hơn mười trượng lớn nhỏ bạch sắc hào quang, trong chớp mắt trùng kích hướng chính mình.

Tựa như cùng quang trụ công kích.

Là một đạo quang trụ bao phủ Hưởng Vũ hằng.

Chỉ có tại xa hơn một chút người, mới có thể thấy rõ, kia bạch sắc hào quang cũng không phải cái gì quang trụ, mà là một bả đại đao, chỉ bất quá này một bả đại đao, thái quá mức không lồ mà thôi.

Vũ Hằng tại tia ánh sáng trắng chém thần thông, cảm nhận được áp lực cực lớn, trên người tựa như cùng lưng đeo một tòa to lớn sơn phong, để cho hần gần như vô pháp đạp khí, thiếu chút nữa muốn hít thở không thông.

"Nhìn Vĩnh hằng của ta chi kiếm."

Vũ Hằng giờ khắc này, cũng triệt để bạo, là bởi vì sợ hãi, khiến cho hần nổ bung, trước đó chưa từng có kinh người chi lực.

Quả thực là đối phương tia ánh sáng trắng chém thái quá mức lợi hại.

Để cho Vũ Hằng cảm nhận được tử vong uy hiếp, một khắc này, hần chỉ có một ý nghĩ, nếu như không thi triển Vĩnh Hằng Chi Kiếm, như vậy kết quả của mình chỉ có một, chính là chết.

Cho nên, chẳng quản Vĩnh Hằng Chi Kiếm mới luyện hóa sáu bảy thành, thế nhưng giờ khắc này, cũng không cách nào chú ý đến quá nhiều, trực tiếp lấy ra dùng.

Hần một tay giơ lên, trong tay có một bả hào quang chói mắt bảo kiếm.

Kia bảo kiếm dài ba xích ngắn, toàn thân lưu chuyển lên thanh sắc hào quang, tại đây đem Vĩnh Hằng Chi Kiếm ra nháy mắt, toàn bộ tiểu viện nhiệt độ trong chớp mắt hạ thấp, giống như Vĩnh Hằng Chi Kiếm chính là mùa đông băng lãnh ngọn nguồn.

"Xông."

Vũ Hằng gầm thét một tiếng, khí thế trên người tăng vọt, kinh thiên động địa.

Trong tay của hần Vĩnh Hằng Chi Kiếm, tại tu vi của hần rót vào, nhất thời nổ bung tới chói mắt hào quang, tia sáng này trong chớp mắt bao phủ phương viên trăm trượng, cả tòa tiểu viện đều tại hào quang bao phủ bên trong, khắp nơi đều là một mảnh thanh sắc.

Thanh sắc hào quang, hoàn toàn thủ tiêu bạch sắc hào quang.

Vĩnh Hằng Chi Kiếm vù vù một tiếng, trong chớp mắt phóng lên trời.

Tại phóng lên trời nháy mắt, lập tức tăng vọt ra.

Nửa cái trong nháy mắt thời gian không được, Vĩnh Hằng Chi Kiếm liền tăng vọt đến trăm trượng lớn nhỏ.

Làm cho người ta sợ hãi uy thế từ Vĩnh Hằng Chi Kiếm tràn ra, cùng với vù vù một tiếng, Vĩnh Hằng Chi Kiếm độ đến cực hạn, bỗng nhiên, liền từ vị trí cũ trên tiêu thất, lần nữa xuất hiện, đã đến mộng Như Phong trước người.

Giờ khắc này, chính là tốc độ ánh sáng. Lôi Đình tia chớp, nhanh được không cách nào hình dung.

Liên ngay cả mộng Như Phong đều thất kinh, đối với cái này đem Vinh Hằng Chi Kiếm lộ ra thật sâu kiêng kỵ.

Tại kia Vinh Hằng Chi Kiếm trùng kích, phỏng chế giống như xuyên thấu hư vô.

Tại Vinh Hằng Chi Kiếm xuất hiện nháy mắt, phỏng chế giống như liên hư không đều không chịu nổi Vinh Hằng Chi Kiếm uy lực, xuất hiện vụn vụn cùng lỗ đen.

Có thể thấy, Vinh Hằng Chi Kiếm đã cường đại đến loại tình trạng nào.

Ong!

Cùng với một tiếng kiếm kêu.

Vinh Hằng Chi Kiếm lập tức trùng kích qua hướng bạch sắc hào quang ngưng tụ đại đao.

Mộng Như Phong thi triển tia ánh sáng trắng chém, cùng Vũ Hằng đình cấp Pháp Bảo Vinh Hằng Chi Kiếm đụng đụng vào nhau.

Tại va chạm nháy mắt, ra một tiếng kinh thiên động địa tiếng vang.

Uy thế kinh người, từ bọn họ va chạm điểm quét ngang ra.

Càng có một cổ vô hình sóng xung kích, trong chớp mắt cuốn bốn phía.

Liên ngay cả Vũ Hằng tại cảm nhận được kia một cổ không bỏ đến cực điểm lực sát thương rất lớn đích sóng xung kích, cũng không khỏi được lần nữa lấy ra một kiện phòng ngự Pháp Bảo, phòng ngự tại trước người của mình, cùng lúc đó, còn thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, thủ hộ chính mình.

Mộng Phi Từ đã sớm tránh né được xa xa, nhưng trở ngại nguy hiểm, đồng dạng lấy ra vài kiện Pháp Bảo, dùng tu vi kích, liên một mực địa thủ hộ bản thân, đồng thời, cũng bản thân cũng lợi dụng tu vi bố trí xuống một cái phòng ngự màn hào quang.

Phóng tầm mắt nhìn lại, mắt thường có thể có thể thấy.

Bạch sắc hào quang cùng thanh sắc quang mang, tiến hành giao phong.

Lăn nhau thôn phệ xé rách, chậm rãi tiêu tán.

Vũ Hằng cùng mộng Như Phong đều không ngừng địa rút vào tu vi, điều khiển Pháp Bảo, thi triển thần thông.

Hai bên tại thời khắc này, giằng co lấy.

Bất quá, rất nhanh chỉ thấy rút cuộc.

Không được mười cái thời gian hô hấp, bạch sắc hào quang ngưng tụ tia ánh sáng trắng chém, ầm ầm tan vỡ, hóa thành vô số bạch quang điểm nhỏ, trong chớp mắt bị thanh sắc quang mang thôn phệ.

Toàn thân bị bạch sắc hào quang bao phủ mộng Như Phong, sắc mặt trong chớp mắt đại biến, biểu tình ngạc nhiên, ánh mắt kinh khủng, khó chịu hừ một tiếng, thân thể vội vàng rút lui.

Tại đảo tảo nháy mắt, độ thi triển đến cực hạn.

Thân ảnh trong chớp mắt cũng chưa có tung tích.

Thế nhưng cũng có thể từ nơi này kinh người đánh một trận nhìn ra, là mộng Như Phong thua kém một bậc, bại bởi Vũ Hằng.

Vũ Hằng vẫy tay một cái, liền đem Vinh Hằng Chi Kiếm một lần nữa thu nhập vào túi gấm trong túi, hai tay ôm quyền, hơi hơi còng xuống, đối với mười tượng có hơn mộng Như Phong, hành lễ nói; "Đa tạ Lão Gia Từ muốn cho."

Trên thực tế, mộng Như Phong hoàn toàn không nghĩ để cho, Vũ Hằng đánh bại hắn, bằng vào chính là bản lĩnh thật sự.

Chỉ là Vũ Hằng không muốn thái quá mức kiêu ngạo cùng khoe khoang, cho nên mới như vậy khiêm tốn địa nói qua.

Mộng Như Phong là một cái rộng lượng người, đương nhiên không có so đo Vũ Hằng phía dưới phạm thượng, càng không có dùng Vũ Hằng cho bậc thang, hắn ha ha cười cười, dùng bàn tay vỗ xuống lồng ngực, cười nói; "Tiểu huynh đệ, người thật sự rất tốt, ta cũng không có để cho người, bảo kiếm của người xác thực lợi hại. Được rồi, tính ta thua ở người rồi, đối với chuyện Mộng Vân, ta liền không biểu lộ thái độ."

Vũ Hằng ngược lại là không nghĩ tới mộng Như Phong như vậy hào sảng dứt khoát, còn có trí tuệ như thế, tha thứ rộng lượng.

Lại càng không như loại kia chết sĩ diện người, đối với mộng Như Phong, Vũ Hằng rất có hảo cảm.

Lúc này, lần nữa ôm quyền hành lễ.

Mộng Phi Từ sôi nổi mà từ một vừa đi tới, thập phần vui vẻ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tách ra ra nụ cười sáng lạn, giống như hoa đào mỹ lệ.

Cặp mắt của nàng lại còn hào quang lưu chuyển, chiếu sáng rạng rỡ, để cho nàng đẹp mắt con người, nhiều gia tăng lên vài phần mỹ lệ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Luyện Đan Trường lão

Nàng trước tiên đã đến Vũ Hằng trước người, vô cùng kích động, dùng hai tay ôm Vũ Hằng cái cổ, sóng một tiếng, liền cho Vũ Hằng một cái môi thơm.

Vũ Hằng có chút ngu ngốc không sót mấy, hóa đá tại nơi này, đoán chừng vẫn còn ở trở về chỗ kia cái hương vị.

Mộng Phi Từ trong chớp mắt xấu hổ mặt, cũng biết mới vừa rồi là chính mình quá kích động.

Nàng ngượng ngùng cúi đầu, tâm loạn như ma, cũng có chút mừng thầm, ngón tay nắm bắt y phục.

Mộng Như Phong nhìn trước mắt một màn, nhin không được cười ha hả, còn trẻ Khinh Cuồng nha, nghĩ chính mình năm đó, so với càng thêm điên cuồng đều có.

Mộng Phi Từ oán trách địa nhìn lướt qua mộng Như Phong, gắt giọng: "Như Phong gia gia, người giễu cợt ta, ta không để ý tới người rồi."

Sau đó, Mộng Phi Từ mau rời khỏi tiểu viện.

Dù sao lần này tới mục đích đã đạt tới, lưu lại không lưu lại tới cũng không muốn nhanh.

Mộng Như Phong như trước ha ha cười, quét Vũ Hằng liếc một cái, đạo: "Tiểu huynh đệ, tình nhân của người chạy, còn không nhanh chóng đuổi theo sao?"

Vũ Hằng lập tức phục hồi tinh thần lại, đoán chừng vừa rồi tư vị vô cùng mỹ diệu, có chút lưu luyến.

Hắn mọi nơi vừa nhìn, quả thật đã không còn Mộng Phi Từ thân ảnh, vội vàng hướng lấy mộng Như Phong ôm quyền, quay người lại, liền đuổi theo.

Vũ Hằng đi ra tiểu viện, đến cổng môn, đã nhìn thấy Mộng Phi Từ đang tại phía trước đứng.

Hắn vội vàng tiến lên hai bước, đi tới trước mặt Mộng Phi Từ, hỏi đạo: "Phi tử tỷ, trách?"

Vũ Hằng theo Mộng Phi Từ ánh mắt nhìn đi qua, liền thấy được một người mặc áo đen thân ảnh, đang tự tiểu phi tiểu nhìn mình hai người.

Vũ Hằng thoáng cái cũng cảm giác được đối phương bất thiện cùng âm hiểm.

Mộng Phi Từ vội vàng giải thích nói: "Người kia chính là Mộng Gia Luyện Đan Trường lão, là duy trì Mộng Vân đệ nhị đại trợ thủ, trong gia tộc, địa vị cao thượng, quyền lực rất lớn."

Vũ Hằng lập tức liền bình thường trở lại.

Hóa ra là ở chỗ này gây ra tới động tĩnh quá lớn, đã hấp dẫn người khác qua.

Mộng Phi Từ tiến lên phía trước, hành lễ nói: "Phi tử gặp qua Luyện Đan Trường lão."

Luyện Đan Trường lão nhàn nhạt phui liếc một cái Mộng Phi Từ, cũng không có đem Mộng Phi Từ để trong lòng, ngược lại hai mắt tò mò nhìn Vũ Hằng.

Mộng Phi Từ vội vàng giải thích nói: "Hắn là bằng hữu của ta."

Còn muốn nhiều giới thiệu hai câu, đã bị Luyện Đan Trường lão phát tay cắt đứt, nghe hắn đạo: "Tiểu tử, người chính là phi tử mời tới trợ thủ, rất tốt, ta là

rõ ràng duy trì Mộng Vân, ta sở trường là Luyện Đan, người chỉ cần thắng được ta, ta có thể lấy tiêu ủng hộ của ta thái độ, đây là nhìn tại phi tử trên mặt mũi, để cho người có tỷ thí cơ hội."

Vũ Hằng có chút ngạc nhiên, không hiểu nhìn nhìn Mộng Phi Tử.

Muốn biết rõ, Vũ Hằng cũng không am hiểu Luyện Đan.

Vạn nhất, người ta muốn cùng chính mình so với Luyện Đan, kia như thế nào cho phải.

Vũ Hằng vô cùng chột dạ.

Tự nhiên sức chiến đấu lợi hại, không có nghĩa là Luyện Đan cũng lợi hại.

Đây cũng là vì cái Luyện Đan gì trương tới tự mình tìm tới tới nguyên nhân.

Tại Luyện Đan Trường lão nghĩ đến, tiểu tử người có thể an toàn mà từ mộng Như Phong trong tay rời đi, chắc hẳn sức chiến đấu không kém.

Liên loại đến tuổi này nhẹ nhàng bộ dáng, sức chiến đấu không kém, khẳng định tất cả thời gian cùng tinh lực đều tiêu phí tại trên tu hành, đối với Luyện Đan, khẳng định đốt đặc cán mai.

Chính mình chỉ cần cùng hắn so với Luyện Đan, hắn cũng chỉ có bị nhục nhã phân ra.

Hơn nữa, coi như là Phổ thông Luyện Đan Sư, đều không phải là đối thủ của mình đâu, huống chi là một cái trắng nõn người mới, đốt đặc cán mai tay mơ.

Luyện Đan Trường lão hiển lộ lòng tin bảo mẫn, đã tính trước, ngay tiếp theo đầu lâu đều hơi hơi ngẩng, nhìn lên trời.

Một bức đối với Vũ Hằng vô cùng không ngừng bộ dáng.

Đây cũng là hắn kích thích Vũ Hằng biện pháp.

Người trẻ tuổi nha, huyết khí phương cương, tôi không được phép người ta kích tướng.

Mộng Phi Tử cũng nhìn Hường Vũ hằng, tiến tới Vũ Hằng bên tai, đạo; "Vũ Hằng, Luyện Đan này Trường lão am hiểu Luyện Đan, nếu không, chúng ta nghĩ đến biện pháp, lại đến cùng hắn khiêu chiến được rồi, hiện tại không nên vọng động."

Nàng thật sự là sợ hãi Vũ Hằng xúc động, chịu không nổi Luyện Đan Trường lão kích tướng, nên đáp ứng lần này khiêu chiến.

Lần này bọn họ một chút cũng không có chuẩn bị, vạn nhất cứ như vậy đáp ứng, cuối cùng chịu nhục nhã hay là Vũ Hằng cùng nàng.

Vũ Hằng cũng bắt đầu vốn muốn cự tuyệt khiêu chiến kia mà, đối với Luyện Đan Trường lão loại này tiểu phép kích tướng, căn bản cũng không có mắc lừa.

Chỉ là tại hắn vừa định mở miệng cự tuyệt thời điểm, trông mắt của hắn vừa chuyển, trong đầu linh quang lóe lên, lập tức liền có một cái tân chủ ý.

Hắn cười nhạt một tiếng, hai mắt nhìn nhìn Luyện Đan Trường lão, ánh mắt tràn ngập khiêu khích.

Trong lòng nghĩ, người không phải là muốn kích thích ta, với người khiêu chiến sao, tốt lắm, giống như người mong muốn.

Vũ Hằng bĩu môi, đạo; "Nghe nói Luyện Đan Trường lão, tại Luyện Đan một đường, bác nghe thấy quảng biết, học phú năm xe, đối với Đan Dược cùng dược liệu không một không biết, không một khó hiểu. Kia tiểu sinh ta, sẽ phải hướng Luyện Đan Trường lão thỉnh giáo thỉnh giáo. Chúng ta mỗi người đều lấy ra một bộ dược liệu hoặc là một mai Đan Dược, làm cho đối phương phân biệt, nếu như đáp sai rồi danh xưng, chính là thua một phương. Như thế nào?"

Luyện Đan Trường lão trong chớp mắt kinh ngạc.

Chẳng lẽ Vũ Hằng liền thật sự điểm này lòng dạ, một chút cũng chịu không được kích tướng, nếu như là như vậy, vậy thật là làm cho người ta thất vọng rồi. Tối thiểu cũng muốn làm hao đây đủ chuẩn bị lại đến khiêu chiến nha, loại này tạm thời ra trận, có thể làm ăn vài phần trình độ.

Ngay tại Luyện Đan Trường lão trong lòng nói thầm, không nghĩ tới Vũ Hằng dễ dàng như vậy đáp ứng, mà ở góc nháy mắt, Vũ Hằng tiến thêm một bước kích thích, khiêu khích nói; "Như thế nào? Chẳng lẽ đường đường Luyện Đan Trường lão không dám? Ta một cái tiểu tử còn không sợ, người có cái gì phải sợ chứ?"

Mộng Phi Tử triệt để tròn mắt.

Nàng chính là sợ Vũ Hằng xúc động, cho nên mới khuyên hắn, không nghĩ tới, Vũ Hằng không chỉ không nghe khuyên bảo, còn phản lại khiêu khích Luyện Đan Trường lão.

Điều này hiển nhiên chính là tự tìm chết hành vi.

Mộng Phi Từ cũng nhin không được vuron tay ra, che lại khuôn mặt nhỏ nhắn, cảm thấy lần này, nhất định là muốn thật xấu hổ chết người ta rồi.

Coi như là chuẩn bị đầy đủ, cũng không nhất định thắng được Luyện Đan Trường lão, huống chi là hiện tại tạm thời ra trận.

Đã xong, lần này đã xong.

Mộng Phi Từ đẩy lòng kêu rên.

Luyện Đan Trường lão rất có Luyện Đan thiên phú, địa vị cao thượng, bị người tôn trọng, đã sớm có chính mình ngạo khí, hết sức tự phụ.

Hắn vốn chính là muốn khích tướng Vũ Hằng, không nghĩ tới, phản lại bị Vũ Hằng cho khiêu khích.

Coi như là hảo tỳ khí địch người, đều không thể nhin được, huống chi là tự phụ kiêu ngạo hắn.

Hắn rất muốn lập tức liền đáp ứng, áp chế một áp chế Vũ Hằng nhuệ khí, tránh khỏi Vũ Hằng ý vào điểm tu vi, cũng không biết trời cao đất rộng.

Thế nhưng, vừa nghĩ lại nghĩ, không phải là tiểu tử này dối trá a?

Sau đó, ánh mắt của hắn nhìn về phía Mộng Phi Từ, liền thấy được Mộng Phi Từ gần như tan vỡ mất mặt một màn.

Hắn cười ha hả, cũng cảm giác mình suy nghĩ nhiều, lập tức lên tiếng đáp ứng, đạo; "Hảo, đã đáp ứng."

Hắn lập tức từ túi giấu trong túi lấy ra một mai Đan Dược, đồ cho Vũ Hằng, đạo; "Người nói xem, đây là cái Đan Dược gì."

Vũ Hằng khẽ vuron tay, đem Đan Dược cầm trong tay, làm ra vẻ lấp dạn mà nhìn, ngử ngử, còn đặc biệt địa cảm thụ, hảo nửa Thiên Đô không có cho ra cái kết quả.

Mộng Phi Từ cũng khẩn trương địa nhìn chăm chú vào Vũ Hằng, nếu trả lời không ra này tên Đan Dược, sẽ phải đã thất bại.

Vũ Hằng càng là kéo dài thời gian không trả lời, Mộng Phi Từ biểu tình lại càng là ngưng trọng.

Luyện Đan Trường lão đắc ý cười ha hả, nhìn nhìn Vũ Hằng quần bách bộ dáng, còn có nửa ngày không nghĩ xuất đáp án chặt vật bộ dáng, khiến hắn biết, mình tuyệt đối là thắng được người.

Này một mai Đan Dược, coi như là Phổ thông Luyện Đan Sư, cũng chưa chắc biết, huống chi là Vũ Hằng tay mơ ngu ngốc.

Hắn đắc ý thúc giục nói: "Có muốn hay không ta báo cho người nha?"

Vũ Hằng bĩu môi, mục quang bắt mắt quét Luyện Đan Trường lão liếc một cái, hừ một tiếng, không có trả lời, sau đó vừa cẩn thận chuyên chú quan sát đến Đan Dược, thần nhiên nói; "Lại cho ta mười cái thời gian hô hấp, sẽ nói cho người biết đáp án."

Luyện Đan Trường lão nhìn nhìn Vũ Hằng chưa từ bỏ ý định quật cường tiểu tử, việt cảm thấy buồn cười.

Hắn phi thường lớn độ, vung tay lên, đạo; "Ta cho người mười cái hô hấp, cộng thêm nữa cái hô hấp, người lại có thể thế nào?"

Nghe được Luyện Đan Trường lão như vậy vô sỉ, Mộng Phi Từ cũng nhin không được bĩu môi thảm mắng, hung hăng địa rất khinh bỉ một bả Luyện Đan Trường lão.

Luyện Đan Trường lão hiển nhiên không để ý.

Hiện tại vui vẻ gần như muốn điên rồi.

Vũ Hằng trông mắt chuyển động, một bả liền đem mai này Đan Dược ném vào chính mình Động Thiên bên trong.

Nhất thời chính mình thông thiên liền hiện ra tin tức.

Đan Dược; Thảo Mộc Đan.

Phẩm bậc: Hạ phẩm.

Công năng: Tương trợ cỏ cây thực vật sinh trưởng chỉ dụng.

Vũ Hằng lại lấy ra Đan Dược, đối với Luyện Đan Trường lão cười đắc ý, lòng tin chặt ních đạo; "Này không phải là Thảo Mộc Đan sao, chỉ là hạ phẩm Đan Dược, chi cần là tương trợ cỏ cây thực vật linh dược sinh trưởng dùng. Ta còn tưởng rằng là trung phẩm Đan Dược đâu, cho nên mới nhìn thời gian lâu như vậy, là ta đánh giá cao Luyện Đan Trường lão trình độ của người của người, quá lãng phí thời gian của ta, nguyên lai tại đây cái trình độ nha."

Mộng Phi Từ tròn tròn mắt.

Luyện Đan Trường lão trong chớp mắt tròn mắt há hốc mồm, hóa đá.

Ta đi.

Chính mình đường đường một cái Luyện Đan Trường lão, bất kể là ai, đều đối với chính mình một mực cung kính, gia hỏa này ngược lại tốt rồi, trực tiếp đi lên, liền đem chính mình cho rất khinh bỉ.

Tức chết người đi được.

Thế nhưng là, người ta cho ra đáp án không có sai nha.

Chẳng lẽ hần là mơ hồ?

Luyện Đan Trường lão mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên cùng chấn kinh, không dám tin mà nhìn Vũ Hằng, rung động đạo; "Người là làm sao mà biết được?"

Vũ Hằng nói một chút cũng không sai, hần tò mò là, Vũ Hằng Luyện Đan này tay mơ là làm sao mà biết được.

Hần thật không có nghĩ đến, loại này khó khăn vấn đề, Vũ Hằng lại có thể hoàn mỹ địa giải đáp xuất ra.

Muốn biết rõ, loại này trân quý Đan Dược, coi như là Phổ thông Luyện Đan Sư cũng không thể làm được.

Liền ngay cả ở một bên đứng ngoài quan sát lấy Mộng Phi Từ cũng đều là mặt mũi tràn đầy chấn kinh cùng ngạc nhiên, không thể tin được mà nhìn Vũ Hằng.

Không nghĩ tới, Vũ Hằng vậy mà đã đoán đúng.

Điều này làm cho Mộng Phi Từ hết sức cao hứng cùng hưng phấn.

Hai mắt nhìn nhìn Vũ Hằng, đều lóe ra hưng phấn hào quang, chiếu sáng rạng rỡ, đối với Vũ Hằng hảo cảm, gấp bội đề thăng.

Hần thật không có nghĩ đến, Vũ Hằng còn có loại này may mắn.

Có thể đoán đúng rồi Luyện Đan Trường lão cho ra tên Đan Dược cùng công năng.

Nhìn nhìn Luyện Đan Trường lão vẻ mặt giật mình biểu tình, liền có thể biết, Vũ Hằng nói một chút cũng không có sai.

, Mộng Phi Từ cũng không khỏi được chính mình vui vẻ.

Vũ Hằng vẻ mặt nụ cười, sáng lạn vô cùng, giống như một hồ xuân thủy, hai mắt nhìn nhìn Luyện Đan Trường lão, mỉm cười nói; "Ta nói đúng rồi a? Ha ha, kế tiếp, người sẽ phải phân biệt ta đan dược, người muốn là phân biệt nhận không ra, ta đây chính là người thắng."

Vũ Hằng nhàn nhạt nói qua, phát tay, liền từ túi giấu trong túi, lấy ra một bức hần không biết danh tự cùng công hiệu dược liệu, đổ cho Luyện Đan Trường lão.

Luyện Đan Trường lão lập tức phục hồi tinh thần lại, đưa tay kết nhận lấy Vũ Hằng ném qua tới dược liệu, cười nói; "Dược liệu này, có cái gì khó lấy phân biệt, ta trước đã từng có được như vậy một bộ dược liệu."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Nhận thua

Hần chuyên chú nhìn nhìn trong tay dược liệu, quan sát một lát sau, ngao ngễ mở miệng, đạo; "Đây là kim thuộc tính dược liệu, cụ thể danh tự không có, chủ yếu là dùng cho luyện chế kim thuộc tính Đan Dược, hần có thể cung cấp kim thuộc tính nguyên tố. "

Mặt đại trưởng lão nhàn nhạt nói qua, chần chờ một chút, tiếp tục nói; "Loại này Đan Dược mười phần khó được, nếu như có được kim thuộc tính Linh

Thú, như vậy này tông kim thuộc tính được liệu, chính là kim thuộc tính Linh Thú tốt nhất được liệu."

Mộng Phi Từ hai mắt chiếu sáng rạng rỡ mà nhìn Luyện Đan Trường lão, tỉ mỉ địa nghe Luyện Đan Trường lão giới thiệu.

Nghe Luyện Đan Trường lão giới thiệu xong xong, hai mắt mục quang không khỏi nhìn Hường Vũ hằng, nhàn nhạt hỏi đạo; "Vũ Hằng, hần nói thật sự là sao?"

Vũ Hằng gật gật đầu, đối với Luyện Đan theo như lời Trường lão, vô cùng tán thành, đạo; "Hần nói một chút cũng không sai."

Trên thực tế, Vũ Hằng căn bản không biết mình ném ra đi được liệu, rốt cuộc là danh tự, có nhiều công năng, chỉ biết, loại được liệu này, Linh Thú Kim Bảo vô cùng thích ăn.

Phong chế giống như loại được liệu này, chính là Linh Thú Kim Bảo đồ ăn.

Cho nên Vũ Hằng thừa dịp thời cơ, vớt cho Luyện Đan Trường lão được liệu, muốn cho Luyện Đan Trường lão giải thích một phen cho mình nghe.

Luyện Đan Trường lão lúc này đang tại khoe khoang lấy Luyện Đan của mình tri thức, biểu hiện hần bác văn cường ký-tính thông đủ loại sách, lại không nghĩ tới, này từng hạo giải quyết xong Vũ Hằng nan đề.

Luyện Đan Trường lão giải thích một phen, nhìn thoáng qua Vũ Hằng, nhìn nhìn Vũ Hằng gật đầu tán thành, trên mặt trong chớp mắt lộ ra nụ cười hài lòng, thuận tay ném đi, liền cầm trong tay được liệu ném cho Vũ Hằng, cười nói; "Vũ Hằng, ngươi được liệu tuy không đơn giản, thế nhưng muốn làm khó ta, còn kém hơn nhiều, kế tiếp, lại đến phiên ta xuất thủ, thấy rõ ràng."

Luyện Đan Trường lão lời nói nói xong, lần nữa từ túi gấm trong túi lấy ra một mai Đan Dược, đổ cho Vũ Hằng.

Vũ Hằng lập tức vươn tay, tiếp nhận ném bắn qua rồi Đan Dược, hai mắt tách ra ra nụ cười sáng lạn, mỉm cười nói; "Đâu có, đâu có."

Ánh mắt của hần hiển lộ vô cùng nhẹ nhõm, tuyệt không đáng vẻ khấn trương, thần thái tự nhiên, trấn định tự nhiên.

Bởi vì Vũ Hằng biết mình có làm bản công cụ.

Đó chính là hần có được Động Thiên.

Hần Động Thiên, hoàn toàn có thể phân biệt vị trí bất kỳ Đan Dược Pháp Bảo cùng phù chú.

Liền ngay cả Vĩnh Hằng Chi Kiếm loại này nghịch thiên bảo vật, lúc trước cũng đều là bị Động Thiên cho phân biệt ra.

Vũ Hằng cười, lập tức đem trong tay Đan Dược đưa vào động phù của mình bên trong.

Động phù của hần trong chớp mắt liền phân biệt xuất ra trong tay Đan Dược.

Vũ Hằng ha ha cười cười, vẻ mặt lạnh nhạt, đạo; "Này Đan Dược, bất quá là hạ phẩm Đan Dược, tên là Hồi Khí Đan, chủ yếu là tương trợ Tu Sĩ khôi phục dùng, ví dụ như một cái Tu Sĩ đã tiêu hao hết tu vi của mình, lúc hần phục dụng mai này Hồi Khí Đan, hần liền có thể trong chớp mắt khôi phục chính mình đỉnh phong tu vi."

Mộng Phi Từ nghe Vũ Hằng giải thích, không khỏi tò mò nhìn về phía Luyện Đan Trường lão, lông mày thoáng nhíu lại, có chút lo lắng, hai mắt hào quang lóe ra, tràn ngập chờ mong.

Chợt nghe lấy Luyện Đan Trường lão hừ lạnh một tiếng, đón lấy, nộ khí đằng đằng địa chửi bậy lấy đạo; "Đúng vậy, tiểu tử ngươi, cuối cùng là có chút kiến thức. Không sai, mai này Đan Dược, đích thực là Hồi Khí Đan. Chỉ là ngươi là làm sao mà biết được?"

Luyện Đan Trường lão tò mò hỏi Vũ Hằng.

Hần đối với Vũ Hằng Luyện Đan tri thức hết sức tò mò.

Mộng Phi Từ mặc dù đối với Vũ Hằng Luyện Đan tri thức cũng rất tò mò, thế nhưng càng làm cho hần tò mò là, Vũ Hằng vậy mà đáp đúng.

Nàng không dám tin I nhìn nhìn hai mắt, mục quang rơi ở trên người Vũ Hằng, hai mắt đều tại lóe ra khác thường hào quang.

Hần đối với Vũ Hằng cảm nhận đã triệt để cải biến.

Nếu như nói, Vũ Hằng lần đầu tiên là đi may mắn đoán đúng, như vậy lần này, chính là thật bằng vào chính mình tài nghệ thật sự, hoàn toàn không có đi may mắn.

Hần không nghĩ tới, Vũ Hằng không chỉ sức chiến đấu cường hãn, tu vi phi phàm, thậm chí tại Luyện Đan phương diện, cũng có uyên bác kiến thức.

Nàng hai mắt tràn ngập mừng rỡ cùng ái mộ.

Vũ Hằng ha ha cười cười, đối mặt Mộng Phi Từ nghi hoặc, còn có Luyện Đan Trường lão, cũng không có cho ra đáp án.

Chê cười, Động Thiên là Vũ Hằng duy nhất bí mật.

Bí mật này đương nhiên không thể để cho người khác biết.

Ánh mắt của hắn bình tĩnh mà nhìn nhìn Luyện Đan Trường lão, thản nhiên nói; "Bí mật này đương nhiên không thể báo cho người."

Sau khi nói xong, cũng áy náy nhìn thoáng qua Mộng Phi Từ.

Mộng Phi Từ cũng không có chú ý, rút cuộc, với tư cách là cường giả, ai không có chút nào bí mật nha.

Luyện Đan Trường lão nhũu lại lông mày, biểu tình bắt đầu trở nên ngưng trọng, trong lòng trĩu nặng, lần đầu tiên, từ Vũ Hằng cái tuổi này nhẹ nhàng tiêu từ trên người cảm nhận được áp lực.

Hắn hít sâu một ngụm khí, nhin xuống nội tâm chấn kinh, bình tĩnh mà nhìn nhìn Vũ Hằng, đạo; "Hiện tại đến phiên ngươi ra đề."

Vũ Hằng gật gật đầu, đem Hồi Khí Đan còn cấp Luyện Đan Trường lão, sau đó tiến tới Mộng Phi Từ lỗ tai, hỏi đạo; "Phi tử tỷ, ngươi có cái gì tốt Đan Dược sao, là đối phương không biết được."

Mộng Phi Từ cau mày trầm tư, cũng biết đây là một lần nghiêm túc khiêu chiến.

Chỉ cần Luyện Đan Trường lão phân biệt nhận không ra, liền đại biểu chính mình thắng được.

Mộng Phi Từ suy nghĩ kỹ nửa ngày, nhìn nhìn Vũ Hằng, nói nhỏ; "Ta là có một mai thượng cổ Đan Dược, này một mai Đan Dược, hẳn có người có thể đủ biết được lai lịch của hắn cùng công năng, thậm chí là danh xưng, cái này giao cho ngươi."

Vừa nói chuyện, Mộng Phi Từ lập tức từ túi giấu túi, lấy ra kia một mai thượng cổ Đan Dược, sau đó đưa cho Vũ Hằng.

Vũ Hằng thuận tay liền đem một mai Đan Dược tiếp nhận.

Bọn họ những cái này cử động, tự nhiên rơi vào Luyện Đan Trường lão trong mắt.

Chỉ là Luyện Đan Trường lão cũng không có để ý.

Hắn từ trước đến nay đều đối với chính mình có mười phần tự tin.

Lại nói, đối phương lấy ra Đan Dược, càng là khó có thể phân biệt, đối với khiêu chiến của mình lại càng thêm kích thích.

Hắn đương nhiên hận không thể đối phương năng lực cường đại một ít, như vậy nguyên lai, đánh bại bọn họ, sự thành tựu của mình cảm giác cũng đi theo đề thăng.

Vũ Hằng liền đem Mộng Phi Từ đưa cho Đan Dược của mình, đồ cho Luyện Đan Trường lão, cười lạnh nói; "Vậy thì mời giáo Luyện Đan Trường lão, này một mai Đan Dược được rồi"

Luyện Đan Trường lão phui liếc một cái Vũ Hằng, lại nhìn lướt qua Mộng Phi Từ, mặc dù biết bọn họ là hùn vốn thông đồng, thế nhưng cũng không có chú ý.

Hừ một tiếng, khuôn mặt tự tin cùng ngạo nghễ, đưa tay liền nhận lấy Vũ Hằng ném đi qua Đan Dược, hai mắt chẳng thèm ngó tới.

Tại Luyện Đan Trường lão xem ra, liền không có cái gì Đan Dược là hắn chỗ không biết.

Hắn một tay cầm Đan Dược, vừa lái mới nghiên cứu.

Vừa mới bắt đầu mấy hơi thở, còn mười phần chăm chú cùng chăm chú, biểu tình cũng mười phần khinh thường.

Thế nhưng mười cái thời gian hô hấp sau khi đi qua, hắn như trước không có phân biệt xuất ra mai này Đan Dược công hiệu cùng danh xưng, tâm tình không khỏi đều đối trở nên ngưng trọng lên, mặt mũi tràn đầy trầm trọng.

Đây rốt cuộc là cái quỷ gì Đan Dược, làm sao lại khó như vậy lấy phân biệt xuất ra nha.

Luyện Đan Trường lão âm thầm nghĩ đến, đáy lòng mười phần lo lắng.

Trái xem phải xem, cuối cùng vẫn còn không có cách nào nhìn ra mai này thượng cổ Đan Dược trò, sắc mặt không khỏi âm trầm xuống, biểu tình vô cùng không cam lòng.

Ánh mắt của hắn rơi vào trên người Vũ Hằng, tiện tay liền đem mai này Đan Dược còn cấp Vũ Hằng, cau mày, mặt đen lên hỏi: "Đây rốt cuộc là cái gì Đan Dược? Đã như vậy cổ xưa tang thương, ẩn chứa vô tận tuệ nguyệt khí tức."

Điều này đại biểu lấy Luyện Đan Trường lão thừa nhận chính mình không biết mai này Đan Dược đích danh xưng cùng công hiệu.

Vũ Hằng biểu tình có chút kích động.

Muốn biết rõ, hai bên so đấu chính là xem ai tại Đan Dược được liệu phương diện kiến thức rộng.

Luyện Đan Trường lão cho ra Đan Dược, Vũ Hằng đều nhất nhất nói ra đáp án, sau đó Vũ Hằng hiện giờ cho ra Đan Dược, Luyện Đan Trường lão lại thừa nhận chính mình vô tri, còn cau mày xin hỏi chính mình.

Điều này nói rõ cái gì?

Nói rõ chính mình chính là cuối cùng người thắng, là người thắng.

Hắn vẻ mặt tươi cười, khoe mắt đuôi lông mày trên đều viết tiểu ý, nhìn về phía một bên Mộng Phi Từ, mai này nhưng áp lực chính là từ Mộng Phi Từ trong tay lấy ra.

Mộng Phi Từ lúc này vô cùng hưng phấn, hai mắt lóe ra hào quang, cười nhìn về phía Luyện Đan Trường lão, đạo; "Luyện Đan Trường lão, người đây là chuẩn bị nhận thua sao, ha ha, rất khó khăn được, ta cho người biết, đây là một mai đến từ trên Cổ Động Phủ Đan Dược, tên là Dưỡng Nhan Đan, coi như là 7-80 tuổi bà lão phục dụng hạ xuống, liền có thể lập tức khôi phục lại hai mươi tuổi niên kỷ đẹp Lệ Dung nhan, thanh xuân vĩnh viễn dừng lại."

Luyện Đan Trường lão nghe Mộng Phi Từ giải thích, sắc mặt lần nữa đen vài phần.

Không nghĩ tới, Mộng Phi Từ lấy ra nữ hài tử để ý Đan Dược tới để mình phân biệt.

Này cái Dưỡng Nhan Đan gì, cũng liền đối với nữ hài tử có to lớn lực hấp dẫn, đối với nam tính mà nói, điều này hiển nhiên không phải trọng yếu như vậy.

Liền ngay cả Vũ Hằng cũng đầy mặt ngạc nhiên, không nghĩ tới Mộng Phi Từ lấy ra chính là Dưỡng Nhan Đan.

Nhìn nhìn Luyện Đan Trường lão vẻ mặt phiền muộn cùng không tưởng được bộ dáng, Vũ Hằng liền không khỏi ngượng ngừng cười.

Luyện Đan Trường lão bĩu môi, có chút không cam lòng, đạo; "Ta là thua nửa vòng, thế nhưng ta lại lấy ra một mai Đan Dược cho người, người muốn là cũng nhận không ra, như vậy chúng ta chính là thế hoà không phân thắng bại, người muốn là nhận ra, như vậy dù cho ta thua."

Hắn lời nói rơi xuống, lần nữa từ túi gấm trong túi lấy ra một mai Đan Dược, vứt cho Vũ Hằng.

Sắc mặt hắn có chút cao ngạo, thần sắc tràn ngập ngạo nghễ, này một mai Đan Dược là hắn nghiên cứu ra, trước mắt còn không có danh tự, cụ thể công dụng, cũng chỉ có bản thân hắn mới biết được.

Hắn không tin, Vũ Hằng lần này, có thể phán đoán ra.

Mộng Phi Từ cũng đầy mặt tò mò nhìn Vũ Hằng, ánh mắt tràn ngập chờ mong, muốn biết rõ, lần này phân biệt, quan hệ thắng bại, không được phép hắn không khăn trương.

Nàng xem thấy Luyện Đan Trường lão vẻ mặt ngạo nghễ bộ dáng, trong lòng lại càng là khăn trương, chắc hẳn mai này Đan Dược mười phần hiểm thấy, sợ là Vũ Hằng cũng khó khăn lấy trả lời xuất ra.

Không ngờ, Vũ Hằng nhếch miệng cười cười, đem mai này Đan Dược ném vào động phủ, sau đó, rất nhanh liền báo ra mai này Đan Dược chỗ có biến, cười nói; "Mai này Đan Dược tạm thời vô danh, có thể gọi vô danh đan, là vừa luyện chế ra không lâu sau, chủ yếu công năng chính là tương trợ nam tính tăng cường sinh sản năng lực, ta nói không sai a."

Mộng Phi Từ chớp chớp mắt con người, nghe Vũ Hằng giải thích, thấp thỏm mà nhìn Luyện Đan Trường lão.

Luyện Đan Trường lão tuy tự phụ cùng cao ngạo, thế nhưng nên có danh dự vẫn có.

Mộng Phi Từ cũng không sợ Luyện Đan Trường lão lừa bịp chính mình.

Luyện Đan Trường lão nghe Vũ Hằng giải thích, ngạc nhiên một hồi lâu, thần sắc tràn ngập chấn kinh, ánh mắt không dám tin mà nhìn Vũ Hằng, trong lòng nghĩ, chẳng lẽ Vũ Hằng tại Luyện Đan phương diện, cũng có cường đại thiên phú.

Hắn nhìn lấy Vũ Hằng đem Đan Dược ném đi qua, vội vàng phục hồi tinh thần lại, đưa tay tiếp nhận, lúc này mới lúng túng ho khan một tiếng, có chút sự thất bại ấy khi thỏa, đạo; "Đúng vậy, người nói đúng rồi, lần này, xem như bại bởi người rồi, ta cũng không hề duy trì Mộng Vân. Chi là người có thể hay không nói cho ta biết, người là không phải Luyện Đan Sư?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Lĩnh vực cuộc chiến

Vũ Hằng cười đắc ý, thở ra một hơi, biểu tình cũng thanh tĩnh lại, mỉm cười nói; "Ta không phải Luyện Đan Sư. "

Về phần kia Động Thiên bí mật, Vũ Hằng phải không ý định nói ra.

"Oye, thật tốt quá, Trường lão, người quá anh minh rồi, chúng ta đi trước rồi, nhớ rõ người nói lời ah."

Mộng Phi Từ về mặt nụ cười sáng lạn, vui mừng được nhảy về phía trước hai bước, duỗi ra thon thon tay ngọc, liền dắt lấy cánh tay của Vũ Hằng rồi đi.

Hai người rất nhanh liền rời đi nội viện.

Mộng Phi Từ tán dương Vũ Hằng, đạo; "Vũ Hằng, người thật sự lợi hại, thoáng cái đã nói ăn xong hai cái duy trì Mộng Vân trợ thủ đắc lực, hiện tại, còn thừa lại cái cuối cùng, người muốn không cần tiếp tục đi thử một chút."

Vũ Hằng ngượng ngùng mà cười lấy đạo; "Đều đáp ứng người cùng Thành chủ, vậy tiếp tục a."

Mộng Phi Từ mang theo Vũ Hằng rời đi, vừa đi một bên giải thích nói; "Cuối cùng một vị Mộng Vân trợ thủ đắc lực, là điều khiển thú Trường lão, am hiểu điều khiển thú cùng nuôi dưỡng, trong gia tộc chiến thú, đều là hấn quân lý, này điều khiển thú Trường lão tuy bản thân tu vi không cao, thế nhưng điều khiển thú thủ đoạn lại hết sức xuất chúng, người muốn cẩn thận nhiều."

Mộng Phi Từ lo lắng địa dặn dò lấy.

Vũ Hằng nội tâm gần như muốn cười ra tiếng, mỉm cười nói; "Yên tâm đi, không có chuyện gì đâu."

Hắn hiện tại có Linh Thú Kim Bảo, là cường đại nhất Linh Thú, là Bá Vương thú, có thể mệnh lệnh hết thủy thú, cho dù điều khiển thú Trường lão lại như thế nào hiểu được điều khiển thú, khẳng định cũng không so bằng Linh Thú của mình Kim Bảo.

Hai người đến mặt khác một chỗ tiểu viện.

Mạnh Phi từ gõ cửa, mang theo Vũ Hằng tiến vào.

"Điều khiển thú Trường lão, nghe nói người gần nhất lại nuôi dưỡng một đầu lợi hại phi phạm yêu thú, một bằng hữu của ta đặc biệt muốn thỉnh giáo thỉnh giáo, còn hi vọng nhìn tại mặt mũi của ta, cho một cơ hội."

Mộng Phi Từ sau khi hành lễ, làm nũng nói qua, về mặt tiểu ý.

Điều khiển thú Trường lão cũng tức giận không lên, nhìn thoáng qua Vũ Hằng, thấy Vũ Hằng đối với chính mình hành lễ, hấn cũng gạt đầu ý bảo xuống.

Vũ Hằng mỉm cười nói; "Trường lão, trong tay ta cũng có một Linh Thú, để cho Linh Thú nhóm phân ra cái cao thấp được rồi, Trường lão nghĩ như thế nào?"

Điều khiển thú Trường lão hiển nhiên cười cười, ước gì như vậy nha.

Hắn đang muốn thăm dò, hấn tân nuôi dưỡng Linh Thú đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu, đang lo lắng phản đối tay, không nghĩ tới Vũ Hằng cùng Mộng Phi Từ liền đã tìm tới cửa.

Hắn không nói hai lời liền đáp ứng, đạo; "Hào, vậy nhìn xem tiểu tử người đến cùng có thể mạnh cỡ bao nhiêu Linh Thú."

Nói qua, điều khiển thú Trường lão ra một tiếng sói tru, nhất thời một đầu mùi trượng lớn nhỏ lang yêu, như thiểm điện bay tới, nháy mắt xuất hiện ở điều khiển thú Trường lão bên cạnh.

Này lang yêu uy vũ phi phạm, một thân kinh người khí thế phóng lên trời, tu vi khủng bố, tối thiểu cũng có Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi.

Hắn ngao nghể đứng ở nơi đó, đối với Vũ Hằng người xa lạ nhe răng trợn mắt, lộ ra hung ác bộ dáng.

Điều khiển thú Trường lão đối với Linh Thú của mình hết sức hài lòng, rất vui mừng nói; "Đây là một đầu lang yêu, gần nhất đột phá tu vi, đến Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn, tiểu tử, muốn tỷ thí, người sẽ phải hiểu rõ ràng rồi."

Mộng Phi Từ thấy được cường đại như thế yêu thú, sắc mặt trong chớp mắt đại biến, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, cau mày, hai mắt lo lắng mà nhìn Vũ Hằng.

Vũ Hằng đối với hắn lắc đầu, biểu thị không ngại, lúc này mới giữ vững trầm mặc.

Vũ Hằng vẫy tay một cái, nhất thời lấy ra Linh Thú Kim Bảo.

Sợ Linh Thú Kim Bảo bản thể bộc lộ ra, còn đặc biệt để cho Linh Thú Kim Bảo biến hóa một chút, cũng biến thành một cái mùi hương lớn nhỏ lang yêu.

Linh Thú Kim Bảo xuất hiện ở bên người Vũ Hằng, nhìn thoáng qua Vũ Hằng, lập tức đã biết hiểu ý tứ của Vũ Hằng, nhất thời liền trừng mắt liếc trước mặt lang yêu, ra một tiếng sói tru, tiếng sói tru rộng lớn bao la, đỉnh tai nhúc nhúc, uy nghiêm mười phần, bạo phát khí thế, trực tiếp chấn nhiếp rồi đối diện lang yêu.

Điều khiển thú Trường lão ngạc nhiên, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, không dám tin mà nhìn Linh Thú Kim Bảo, hai mắt lấp lánh, vội vàng kêu lang yêu nổi công kích.

Thế nhưng chỉ nhìn thấy chính mình lang yêu kẹp lấy cái đuôi, lộ ra lấy lòng bộ dáng, nịnh nọt mà đi hướng Linh Thú Kim Bảo, sau đó ngay tại Linh Thú trước mặt Kim Bảo nằm xuống, biểu thị thần phục cùng kính nể.

Này đột nhiên xuất hiện một màn, để cho điều khiển thú Trường lão chỉ cảm thấy mặt mày đều mất hết.

Thiệt thời chính mình lúc trước còn nói khoác chính mình lang yêu có bao nhiêu lợi hại.

Lợi hại như vậy lang yêu, vừa nhìn thấy Linh Thú Kim Bảo liền trực tiếp gục xuống, kia há không phải nói rõ ràng Linh Thú Kim Bảo tàng thứ cao cấp hơn?

Điều khiển thú Trường lão thật sự có điểm tròn mắt.

Mộng Phi Từ lại càng là trừng lớn một đôi mắt, khuôn mặt chấn kinh. Liên tục quét vài lần Vũ Hằng, xác nhận Vũ Hằng không có ăn gian, đối với Vũ Hằng thâm tàng bất lộ cường đại, việt rung động.

Vũ Hằng trên gương mặt tràn ngập đắc ý, đây hết thảy đều dựa vào Linh Thú Kim Bảo vì hắn dài mặt mũi, hắn ha ha cười cười, đối với mặt đất lang yêu đạo: "Người đi về nghỉ ngơi trước đi, nơi này tạm thời đối với người chuyện gì."

Linh Thú Kim Bảo lại ra một tiếng gào thét.

Kia ngã sấp trên đất lang yêu, lập tức đứng dậy, trở lại điều khiển thú Trường lão sau lưng.

Điều khiển thú Trường lão nhất thời mặt mũi tràn đầy cười khò, thắng bại đã kết quả.

Chỉ là hắn vô cùng không rõ, chính mình điều khiển thú năng lực, tại Thần Hải thành đô là số một số hai, lúc nào, một cái như thế Niên Kinh hậu sinh, điều khiển thú năng lực đều so với chính mình lợi hại?

Kỳ thật Vũ Hằng không có gì điều khiển thú năng lực, đơn giản chính là cùng Linh Thú Kim Bảo quan hệ không tệ mà thôi.

Cũng vừa vặn Linh Thú Kim Bảo có được phi phạm huyết mạch cùng thực lực cường đại.

Vũ Hằng thắng lợi được cũng có chút chột dạ, lúng túng ho khan một tiếng, ngưng ngưng nói: "Trường lão, thừa nhận."

Điều khiển thú Trường lão không thể làm gì cười cười, dừng tay, đạo: "Được rồi, Tiểu Thiếu Nữ, ta biết ngươi tới mục đích là cái gì, hiện tại ta cũng coi như thua ở tiểu tử này trong tay, đương nhiên cũng phải thức thời, không hề duy trì Mộng Vân, đúng hay không?"

Mộng Phi Từ nhất thời hài lòng gật đầu, gật đầu giống như gà ăn mết, vô cùng phấn khởi.

Không nghĩ tới, đoạn đường này đi xuống, đã nói ăn xong Mộng Vân tam đại người ủng hộ.

Bây giờ Mộng Phi Từ, nhìn nhìn Vũ Hằng, tựa như cùng nhìn nhìn một cái quái dị thai, vô cùng kích động cùng kính nể, càng nhiều là hiếu kỳ cùng chờ mong.

Hai người lần nữa rời đi nơi này.

Vũ Hằng tiến nhập bế quan, Vinh hắng của hắn chỉ kiểm hiện tại chỉ luyện hóa được bảy tám phần, hắn cần một tuần lễ thời gian, triệt để luyện hóa mất Vinh Hắng Chi Kiếm, hảo đối mặt kẻ tiếp mấy cái gia tộc khiêu chiến.

Hắn tin tưởng, hiện giờ Mộng Gia thế cục, tại Mộng Tinh cùng Mộng Phi Từ dưới sự thao túng, khẳng định có thể nắm chắc toàn cục.

Mộng Phi Từ đem này tin tức tốt nói cho Mộng Tinh.

Mộng Tinh hưng phấn đến nỗi ngay cả tục tán dương Vũ Hằng nhiều lần, về mặt kích động, cuối cùng, triệu khai gia tộc hội nghị.

Hai đại phe phái đội ngũ đều qua, mục đích chỉ là thương lượng về như thế nào cử hành chức thành chủ tranh đoạt chiến.

Mộng Tinh chủ trương, để cho các đại gia tộc phái ra đại biểu, tiến nhập lĩnh vực đánh một trận, thắng được người, thì đại biểu gia tộc thắng được.

Mộng Vân chủ trương tiến hành lời đài thi đấu, lựa chọn thắng lợi cuối cùng nhất người.

Mộng Tinh cùng Mộng Vân là Mộng Gia hai đại phe phái người cầm đầu.

Cho nên, hai người bởi vì chủ trương bất đồng, liền tiến hành nước miếng chiến.

Mộng Phi Từ nhìn nhìn bọn họ cãi lộn hạ xuống cũng không phải biện pháp, chợt nghe ra để cho các trưởng lão giờ tay biểu quyết.

Mộng Tinh cùng Mộng Phi Từ nhìn nhau cười cười, bởi vì, Mộng Vân mấy cái trợ thủ đắc lực, cũng đã bị thuyết phục.

Mộng Vân lúc này còn không biết tình huống, còn cho là mình trợ thủ đắc lực kiên định đứng ở chính mình bên này, như vậy hai bên đều là ba cái người ủng hộ, là thế hoà không phân thắng bại, hẳn mới không sợ, cho nên hẳn thân nhiên nói; "Vậy nghe phi từ cô nàng, duy trì Mộng Tinh chủ trương, đều nhắc tay."

Cấp tốc xoát.

Cùng Mộng Tinh một cái phe phái ba cái người ủng hộ, nhao nhao nhắc tay.

Mộng Vân quét mắt một vòng, lộ ra mỉm cười đắc ý, tiếp tục nói; "Ba người duy trì, hảo, thả tay xuống, hiện tại, duy trì ta chủ trương, xin giờ tay."

Xoát.

Chỉ có một người nhắc tay, liền là chính bản thân hắn.

Hắn nhìn chung quanh bốn phía một vòng, nhìn mình phe phái đội ngũ, từng cái một thờ ơ, nhất thời sắc mặt đều âm trầm xuống, tiếp tục ra âm thanh nhắc nhở, đạo; "Duy trì ta chủ trương, nhắc tay."

Sau đó, điều khiển thú Trường lão, Luyện Đan Trường lão, còn có mộng Như Phong, đều thờ ơ, phòng chế giống như không có nghe thấy.

Mộng Tinh lúc này lên giọng mở miệng, cười ha hả đạo; "Mộng Vân, ủng hộ người, chỉ có một chuyện. Cho nên, về sau gia tộc liền không hề có hai cái phe phái, chỉ có một phe phái, chúng ta cần chính là đoàn kết, như vậy, mới có thể ứng phó mặt khác tam đại gia tộc uy hiếp cùng khiêu khích."

Mộng Vân chưa từ bỏ ý định đấy, lần nữa nhìn nhìn nguyên bản chính mình một trận doanh người, nhìn nhìn bọn họ cũng không lại duy trì chính mình, Mộng Vân trong chớp mắt mặt mũi tràn đầy thất vọng, ánh mắt âm đạm, thân nhiên nói; "Gia chủ nói chính là. Ta sẽ toàn lực phối hợp, nhất định phải lần nữa đem chức thành chủ cầm vào tay."

Mộng Tinh cười ha hả, vô cùng sảng khoái.

Lần này hội nghị tổ chức, liền biểu thị lấy Mộng Gia không hề bên trong hao tổn, từ đó đoàn kết nhất trí, nhất trí đối ngoại.

Đây hết thấy đều dựa vào Vũ Hằng gia hỏa kia.

Bảy ngày sau.

Vũ Hằng bề quan đã triệt để luyện hóa Vĩnh Hằng Chi Kiếm, tu vi của mình cũng tiến bộ một ít.

Một ra khỏi phòng, liền thấy được Mộng Phi Từ cùng chờ đợi chính mình.

Vũ Hằng mỉm cười về phía trước, đạo; "Cuối cùng mấy đại gia tộc khiêu chiến thi đấu, còn có ba vòng thời gian, chúng ta đi trước Tàng Kinh Các học tập một tuần lễ a."

Mộng Phi Từ gật gật đầu, vẻ mặt tươi cười, nàng cảm giác chỉ cần đi theo bên người Vũ Hằng, cũng rất có cảm giác an toàn.

Vũ Hằng tiến nhập Tàng Kinh Các, sa vào trong Tàng Kinh Các, nghiêm túc đọc học tập, tăng trưởng chính mình kiến thức.

Mộng Phi Từ thủy chung bồi bạn bên người Vũ Hằng, nhìn nhìn Vũ Hằng chăm chú học tập bộ dáng, vô cùng thích, đáy lòng cũng dần dần thất thủ.

Một tuần lễ sau, Vũ Hằng chọn lựa mấy môn thần thông, bắt đầu tu luyện.

Theo thứ tự là Bài Văn Chương, gió lốc chân, Thiên Lôi Thiểm.

Tại Mộng Gia phía sau núi, luôn là có thể trông thấy một cái nam tử trẻ tuổi tại nơi này tu luyện thần thông.

Có đôi khi một chuông phát ra ngoài, tất cả mặt đất đều tùy theo chấn động, nhắc lên khí thế, lại càng là ngập trời, uy lực kinh người.

Có đôi khi một chân đá ra đi, liền có trên trăm đạo thối ảnh công kích ra ngoài, công kích nơi xa trên đỉnh núi, xuất âm ầm ầm tiếng vang, uy thế làm cho người ta sợ hãi.

Có đôi khi chính là Thiên Lô oanh oanh, mây đen tràn ngập, toàn bộ Mộng Gia đều hãm vào mây đen bao phủ.

Này một ít liệt hiện tượng, đều là bởi vì Vũ Hằng tu luyện thần thông, đưa tới biến hóa.

Vũ Hằng thời gian tu luyện là bảy ngày, trong chớp mắt liền đi qua.

Này bảy ngày thời gian, Mộng Phi Từ đều bồi bạn tại bên người Vũ Hằng.

Nhìn nhìn Vũ Hằng tiến tới, phấn đấu, phấn đấu.

Cũng chịu trách Vũ Hằng ẩm thực ăn ở, đưa tới ăn mặc, còn có các phương diện tin tức.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Tân hành trình

Bảy ngày thời gian, Vũ Hằng đối với mấy cái này thần thông đều nắm giữ được không sai biệt lắm, Mộng Phi Từ cũng mang đến tin tức, nói: "Thần Hải thành Thành chủ vị đại biểu cuộc chiến, bắt đầu rồi, cùng ta rời đi."

Vũ Hằng gật gật đầu, đi theo Mộng Phi Từ rời đi.

Rất nhanh, bọn họ đã đến Thần Hải thành một chỗ to lớn quảng trường.

Kia trên quảng trường, chỉ có mấy trăm người.

Lại còn kia trên quảng trường, cũng không có cái gì lôi đài.

Vũ Hằng hơi khê cau mày, đồng dạng Thành chủ vị đại biểu cuộc chiến, không đều là tiến hành lôi đài chiến, quyết xuất thắng bại sao, ngày hôm nay, như vậy là tình huống như thế nào.

Mộng Phi Từ hướng phía đài cao phương hướng chỉ vào.

Vũ Hằng theo ngón tay của nàng nhìn sang, liền thấy được trên đài cao Mộng Tinh.

Mộng Tinh tạm thời hay là Thành chủ, chỉ là nhiệm kỳ nhanh đến, hiện giờ trận này khiêu chiến, chính là lựa chọn ra tân Thành chủ, nếu như Mộng Tinh đại biểu có thể ký thắng được, như vậy hẳn liền có thể tại Thành chủ trên vị trí kéo dài thời hạn hạ xuống.

Mộng Tinh uy nghiêm đạo: "Thành chủ của ta nhiệm kỳ nhanh đến, kế tiếp gia tộc đại biểu khiêu chiến, chính là quyết xuất thắng bại, thắng một phương, lại có thể thay thế bề ngoài gia tộc đạt được chức thành chủ."

"Từng cái gia tộc cũng có thể phái ra một cái tinh anh nhân vật, đại biểu gia tộc của chính mình chinh chiến, ta Mộng Gia liền lựa chọn Vũ Hằng tiểu huynh đệ với tư cách là đại biểu. Các người đại biểu sau khi chọn xong, sẽ đưa các người tiến nhập trong lĩnh vực chiến đấu, chỉ cần là người thứ nhất từ lĩnh vực đi ra người, chính là người thắng."

Mộng Tinh thanh âm vòng qua vòng lại ra, từng cái người của gia tộc đều rõ ràng nghe được, nhao nhao chọn lựa chính mình ưu tú nhân viên, đại biểu gia tộc xuất chiến.

Tam đại gia tộc, theo thứ tự là Đông Phương Gia, Đạm Đài Gia cùng Âu Dương Gia.

Bọn họ dẫn đầu chọn lựa ra tới ba cái ưu tú nhân viên, đưa lên quảng trường chính giữa.

Kế tiếp, còn có cái khác nhị lưu tam lưu gia tộc, cũng nhao nhao lựa chọn ra nhân vật đại biểu, tiến hành khiêu chiến.

Đối với bọn họ mà nói, tuy cơ hội mù mịt, nhưng là không có nghĩa là không có cơ hội. Một khi, bọn họ vạn nhất thắng được, kia không chỉ người dự thi, hay là gia tộc, đều là Nhất phi trùng thiên.

Đại hội báo biểu thị lấy có đại phong hiểm, bọn họ cũng có dã tâm, đương nhiên muốn đập trên đánh cuộc một lần.

"Lĩnh vực?"

Tại các đại gia tộc vẫn còn ở bận việc, Vũ Hằng cau mày, hỏi một câu.

Mộng Phi Tử giải thích nói; "Vây lĩnh vực, liền tương tự một cái kết giới, bên trong có thật nhiều khốn cảnh, đều cần vượt qua, còn có phòng ngừa công kích của đối thủ, chỉ cần đi qua những cái kia khốn cảnh, mới có thể đi ra lĩnh vực."

Vũ Hằng gật gù đầu, đại khái hiểu một ít, nhìn thoáng qua trong quảng trường, đã tụ kết hơn trăm người, hẳn cũng vận chuyển tu vi, triển khai thân pháp, trong chớp mắt xuất hiện ở trong quảng trường.

Mộng Tinh nhìn thoáng qua trên trăm cái dự thi đệ tử, lại nhìn lướt qua toàn trường, cảm thấy không sai biệt lắm, liền cao giọng, đạo; "Ta giải thích một chút, trong lĩnh vực, khó khăn trùng điệp, muốn đi ra lĩnh vực, liền cần kinh nghiệm từng cái một khốn cảnh, còn muốn phòng ngừa công kích của đối thủ. Đương nhiên, chỉ cần các ngươi là người thứ nhất đi ra lĩnh vực, như vậy liền đại biểu cho, chức thành chủ liền do các ngươi gia tộc người đến ngồi."

"Hiện tại, ta tuyên bố, khiêu chiến chính thức bắt đầu, chuẩn bị tiến nhập lĩnh vực."

Mộng Tinh nhàn nhạt nói qua, vung tay lên, nhất thời hư không xuất hiện một cái vụn vụn.

Một đạo to lớn quang đoàn xuất hiện ở hư không.

Kia quang đoàn tản ra tới không lồ hấp dẫn chi lực.

Này một cỗ cường hãn hấp dẫn chi lực, trong chớp mắt bao phủ hướng lên trăm dự thi tuyển thủ.

Người ở bên ngoài trong mắt, bọn họ liền thấy được trên trăm dự thi tuyển thủ bị hào quang bao trùm, sau đó trong chớp mắt truyền tống tiến nhập trong lĩnh vực.

Vũ Hằng loại dự thi tuyển thủ, đang ở trong đó, có khả năng nhất thấy rõ này truyền tống quá trình, tựa như cùng Truyền Tống Trận Pháp.

Bọn họ trong chớp mắt đã bị truyền tống tiến nhập lĩnh vực.

Lĩnh vực có mấy cái khốn cảnh.

Bọn họ trước mắt khốn cảnh là cự nhân cảnh.

Từng cái một cao lớn cự nhân, đứng tại trên mặt đất, trên núi cao, vừa nhìn thấy tiến vào trên trăm cái dự thi tuyển thủ, lập tức nổi lên công kích.

Những cái này cự nhân cả đám đều có mười trượng lớn nhỏ, phát tay, xuất lực lượng, mười phần to lớn, một quyền quét ngang qua, phạm là ngăn cản tại cự nhân trước mặt núi đá cùng đại thụ, đều nhao nhao bị phá hủy.

Thiên địa vu vù, cự nhân công kích trở nên mãnh liệt hung tàn.

Bọn họ một cước giẫm đạp hạ xuống, mặt đất đều xuất hiện một cái 2m lớn nhỏ dấu chân.

Nếu như bị đạp trúng, nhất định sẽ biến thành thịt vụn.

Trong đó có hai cái xui xẻo dự thi tuyển thủ, vừa mới bị truyền tống tiến nhập, còn không có phản ứng kịp, lập tức đã bị hai cái cự nhân cho giẫm đạp tại dưới lòng bàn chân, triệt để hóa thành một đoàn huyết vụ, thậm chí ngay cả kêu thảm thiết đều chưa kịp xuất.

Càng có mấy cái dự thi tuyển thủ, tại cự nhân phát tay công kích đến, bị nắm tay oanh kích thành trọng thương, cuối cùng lựa chọn nhận thua, bại lui hạ xuống.

"Đây là cự nhân cảnh, từng cái cự nhân đều có được Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, bị hấn trong công kích, trên cơ bản chính là một cái chữ chết, chỉ cần xuyên qua này trên trăm cái cự nhân phong tỏa, mới có thể tiến nhập cửa thứ hai."

Có một cái dự thi tuyển thủ cao giọng la lên.

Cũng có một cái cự nhân lập tức công kích Hướng Vũ hằng.

Vũ Hằng nháy mắt bạo tu vi, triển khai thân pháp, trong chớp mắt rời đi chỗ cũ, thoáng chớp mắt công phu, liền vây quanh cự nhân sau lưng.

Liên tục mấy cái lấp lánh, hấn độ bạo đến cực hạn, nhanh xông qua trên trăm cự nhân liên thủ phong tỏa khu vực.

Cùng lúc đó, cũng có rất nhiều người phản ứng kịp, nhao nhao triển khai thân pháp, mau tránh tránh cùng tiến lên.

Cũng có không thiếu dự thi tuyển thủ, đối với cự nhân nổi lên công kích.

Tình cảnh trong chớp mắt loạn tác một đoàn.

Giăng co hai canh giờ.

Tình cảnh mới miễn cưỡng thanh tĩnh hạ xuống.

Vũ Hằng đã đi ra cự nhân cảnh, còn có tam đại gia tộc đại biểu, cũng đi ra cự nhân cảnh.

6 tộc, cái khác dự thi tuyển thủ, cũng nhao nhao đi ra cự nhân cảnh.

Vũ Hằng đi ra cự nhân cảnh, một đạo truyền tông hào quang, lập tức cuốn qua, không được phép Vũ Hằng ngăn cản, lập tức liền đem Vũ Hằng truyền tông đến cái thứ hai cảnh giới.

Tam đại gia tộc đại biểu tuyển thủ, đã liên hợp cùng một chỗ, chuẩn bị đối với Vũ Hằng khó, bọn họ theo đuôi sau lưng Vũ Hằng, cũng tiến nhập đệ nhị cảnh.

Tại bọn họ tiến nhập cái thứ hai cảnh giới, sau lưng 6 tộc có hơn hai mươi cái tuyển thủ, đi theo đi vào.

Những cái kia không có tiến vào tuyển thủ, trên cơ bản đã bị đào thải.

Lĩnh vực đệ nhị cảnh, là vô số gió lốc cấu thành.

Những cái này gió lốc có cường đại, có nhỏ yếu.

Trở ngại lấy tiến lên độ.

Vũ Hằng bạo toàn bộ tu vi, đem độ thi triển đến cực hạn, nhanh xông qua gió lốc phong tỏa khu vực.

Chỉ là gặp được cường đại gió lốc, hấn cũng bị bức bách chậm lại độ.

Nhị lưu gia tộc các đại biểu, tại tiến nhập đệ nhị cảnh nháy mắt, liền có mười cái trong chớp mắt bị gió lốc cuốn, ngăn cản không nổi gió lốc chi lực, đã bị bức bách đào thải ra khỏi vòng.

Đông Phương Gia đại biểu Đông Phương Phong Vân, nhìn lướt qua Vũ Hằng, lại nhìn một chút sau lưng đào thải ra khỏi vòng người, thần sắc thoáng cái liền âm trầm xuống, thần nhiên nói; "Vũ Hằng, tên đáng chết, độ nhanh như vậy."

Sau đó hấn nhìn lấy hai người đồng bạn, đạo; "Chúng ta cần mau đuổi theo kích đi lên, tiêu diệt Vũ Hằng."

Đạm Đài Gia Đạm Đài bình tĩnh, gật gật đầu, hai mắt hiện lên một tia hung ác lệ hào quang, đạo; "Đúng vậy, chúng ta không muốn lại lẫn nhau đề phòng, đều bạo toàn bộ thực lực a."

Âu Dương Gia Âu Dương Tầm, hừ lạnh một tiếng, đạo; "Nhìn Vũ Hằng tiểu tử kia có thể chạy trốn đi nơi nào, cuối cùng hội thua ở trên tay của chúng ta."

Vũ Hằng thính tai duệ, hơi hơi nhún, chợt nghe đến sau lưng ba người truyền tới thương thảo thanh âm.

Khóe miệng của hấn hơi hơi nhếch lên, lộ ra cười lạnh.

"Tại đây ba cái gia hỏa, còn muốn đề đối phó ta, quả thực là tự chịu diệt vong, nếu liền gió lốc cảnh giới cũng không thể phá giải, vô pháp truy đuổi trên cước bộ của mình, bọn họ lại có tư cách gì cùng Bồn công tử là địch."

Vũ Hằng bình tĩnh nghĩ đến, thần sắc ngạo nghễ.

Hấn hiện tại học xong tam đại thần thông, còn có được vĩnh viễn ngăn chi kiếm cái thanh này đỉnh cấp Pháp Bảo, càng có được Linh Thú Kim Bảo, tại cái khu vực này bên trong, hấn quả thật chính là đệ nhất nhân, không người có thể địch.

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, toàn thân tu vi trong chớp mắt nở bung, nguyên bản bị mạnh mẽ gió lốc vây khốn thân thể, tại tu vi của hấn ầm ầm bạo, độ lập tức bạo thăng, thân thể một cái... ..., liền đánh sâu vào gió lốc.

Tại Vũ Hằng phía trước, còn có ba bốn cường đại gió lốc.

Những cái này gió lốc uy lực to lớn, uy áp kinh người, ô ô, nằm ngoài rít gào cuốn âm thanh.

Đồng dạng Nguyên Anh Kỳ Tu Sĩ, e rằng liền một cái gió lốc cũng khó khăn lấy ngăn cản, huống chi là số lượng đông đảo gió lốc.

Từ những cái kia bị loại bỏ mất dự thi tuyển thủ, cũng có thể thấy được tới đây chút gió lốc khủng bố.

Bởi vì, đến bây giờ, nguyên bản có trên trăm dự thi tuyển thủ, hiện giờ, vẹn vẹn còn lại hơn mười vị.

Có thể thấy, này trong lĩnh vực, khốn cảnh khó khăn cùng nguy hiểm.

Vũ Hằng nhìn lướt qua phía trước gió lốc, trực tiếp không nhìn gió lốc, lập tức lên trùng kích.

Nhoáng một cái, bỗng nhiên, thân ảnh của hắn liên tục xuyên thấu ba bốn gió lốc.

Hắn tựa như cùng một mũi tên, trong chớp mắt... .. Ra ngoài, xuyên thấu mục tiêu.

Vũ Hằng buu hắn một màn, roi vào sau lưng dự thi tuyển thủ trong mắt, từng cái một không khỏi mở to hai mắt nhìn, trên gương mặt, tràn ngập không biết tin, mục quang rung động.

"Thật cường đại."

"Thật đúng không nghĩ tới, Vũ Hằng dĩ nhiên là cường đại như thế, không dám tưởng tượng."

"Đúng nha, Vũ Hằng này thái quá mức yêu nghiệt, không hổ là là hiện giờ thứ nhất, sợ là lần này lĩnh vực khiêu chiến, hắn chính là quán quân."

"Trách không được, Mộng Gia lựa chọn hắn với tư cách là đại biểu, nguyên lai đã sớm rõ ràng Vũ Hằng thực lực."

Hơn mười dự thi tuyển thủ nhao nhao xuất nghị luận, trong thanh âm, lộ ra ngoài không che dấu được chấn kinh cùng kính nể.

Âu Dương Tâm cũng là trừng trừng mắt, há miệng kết hợp, trợn mắt há hốc mồm, giống như hóa đá đồng dạng, nhìn nhìn Vũ Hằng.

Đạm Đài bình tĩnh cũng là ngạc nhiên, mục quang lộ ra không dám tin.

Đồng Phương Phong Vân hít vào một hơi khí lạnh, cuối cùng thấy được Vũ Hằng khủng bố, không nghĩ tới Vũ Hằng như vậy yêu nghiệt, mình tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn, sợ là ba người liên thủ công kích, cũng đều không nhất định đối thủ của hắn.

Vũ Hằng quét ba người liếc một cái, lộ ra cười ôn hòa cho, sau đó, một bước bước ra đi, triệt để đi ra gió lốc cảnh.

Thân ảnh của hắn trong chớp mắt bị một cỗ truyền tống chi lực bao bọc, bị truyền tống tiến nhập đệ Tam Cảnh, núi cao cảnh.

Này núi cao cảnh, là lĩnh vực cái cuối cùng cảnh giới.

Chỉ cần leo lên trước mắt núi cao, đạt tới đỉnh phong, liền có thể bị truyền tống ra đi lĩnh vực, với tư cách là cái thứ nhất đi ra lĩnh vực người thắng.

Vũ Hằng biểu tình có chút kích động, mục quang có hào quang lưu chuyển.

Lúc này bước ra bước đầu tiên.

Vừa mới bắt đầu bước ra bước đầu tiên, hắn lập tức liền cảm nhận được này núi cao cảnh không tầm thường.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Chức thành chủ

Bởi vì chỗ này núi cao không có lúc nào không tại phóng thích ra uy áp.

Càng là trèo trèo càng cao, này uy áp lại càng là cường đại.

Vũ Hằng phía trước mười từng bước phật, cũng còn nhẹ từng, chỉ là đến mười bước, tu vi của hắn liền cần vận chuyển lên, bằng không thì, thủy chung cũng không thể tiếp tục cất bước ra ngoài.

"Có ý tứ, này núi cao cảnh."

Vũ Hằng mỉm cười. Lâm bẩm nói.

Tại Vũ Hằng bước ra bước thứ mười thời điểm, sau lưng của hắn lập tức truyền đến tiếng rống giận dữ.

"Vũ Hằng, tiểu tử nguoi, đứng lại cho ta."

Người nói chuyện, chính là mới vừa tiến vào núi cao cảnh Đạm Đài bình tĩnh.

Tại Đạm Đài bình tĩnh bên cạnh, phân biệt đứng Âu Dương Tầm cùng gió đông phong vân, hai người này lúc này cũng hung ác địa trừng mắt Vũ Hằng.

Ba người bọn họ có chút thở hổn hển, sắc mặt có chút tái nhợt, hiển nhiên, là đã trải qua gió lốc cảnh, tiêu hao tu vi quá lớn, thể lực nghiêm trọng tiêu hao, cho nên mới có loại này mệt mỏi trạng thái.

Tại bọn họ ba cái, lại không có cái khác dự thi tuyển thủ tiến nhập nơi này.

Những cái kia dự thi tuyển thủ, trên cơ bản tại gió lốc cảnh, toàn bộ bị loại bỏ ra ngoài.

Cũng có thể thấy, trong lĩnh vực khốn cảnh độ khó.

Hiện tại, chỉ còn lại bốn người.

Bốn người này, đại biểu cho bốn cái gia tộc.

Thắng được một người, lại có thể thay thế bề ngoài gia tộc đạt được chức thành chủ.

Vũ Hằng nghe tiếng hô của bọn hắn, quả thật đứng nguyên tại bước chân, quay đầu lại quét bọn họ liếc một cái, đối với uy hiếp của bọn hắn lơ đãng, cười nhạt một tiếng, hoàn toàn thất vọng: "Các nguoi bảo ta? Bảo ta làm gì?"

Đạm Đài bình tĩnh nhìn Vũ Hằng như vậy một bức vô tội lại đơn thuần bộ dáng, có chút trợn mắt, chẳng lẽ Vũ Hằng người này, cũng không biết ba người chúng ta muốn xuất thủ đối phó hắn sao?

Như vậy hồn nhiên nguoi, làm sao lại có thể đại biểu Mộng Gia tham gia khiêu chiến nha.

Đông Phương Phong Vân cùng Âu Dương Tầm, cũng nhin không được cười ra tiếng.

Đông Phương Phong Vân cười không thể, nhìn về mặt ngây thơ Vũ Hằng, buồn cười nói: "Ba người chúng ta muốn khiêu chiến nguoi, đương nhiên, nguoi muốn là muốn bảo vệ tánh mạng, hiện tại muốn nhận thua, báo cho nguoi, một khi chúng ta xuất thủ, chúng ta có cảm giác đến sợ hãi."

Đạm Đài bình tĩnh cũng cười lạnh lên tiếng, đạo: "Đúng vậy, Vũ Hằng, nguoi chỉ cần nhận thua là được, Mộng Gia lại không phải của nguoi gia tộc, bọn họ cho nguoi chỗ tốt gì, đáng nguoi vì bọn họ bán mạng, bỏ ra tánh mạng liền thay nguoi cảm nhận được không đáng."

Âu Dương Tầm kiệt kiệt lên tiếng, có chút âm trầm, uy hiếp Vũ Hằng, đạo: "Vũ Hằng, như thế nào? Nguoi hi vọng chúng ta tới thay nguoi làm quyết định sao?"

Lời nói rơi xuống, hắn không cho Vũ Hằng cơ hội nói chuyện, gờ tay, liền vận chuyển bản thân tu vi, đối với Vũ Hằng nổi lên công kích.

Thân pháp của hắn triển khai, thân ảnh trong chớp mắt tiêu thất ở chỗ cũ.

Lần nữa xuất hiện, đã đến Vũ Hằng trước nguoi.

Hắn nâng lên song quyền, bỗng nhiên oanh kích Hưởng Vũ hằng mặt.

Âu Dương Tầm tu vi không kém, là trong gia tộc đệ nhất Thiên Kiêu, lại càng là Thần Hải thành Thiên Kiêu, vừa ra tay, chính là kinh thiên động địa, uy lực không tầm thường.

Liền ngay cả Đạm Đài bình tĩnh cùng gió đông phong vân thấy được Âu Dương Tầm xuất thủ, cũng trong chớp mắt chấn kinh cùng kiêng kỵ.

Đương nhiên, bọn họ không có sợ hãi, bởi vì bọn họ cũng là Thiên Kiêu, cũng có bản lĩnh của mình, có sự kiêu ngạo của tự mình cùng tự hào.

Vũ Hằng mắt lạnh nhìn Âu Dương Tầm xuất thủ, cười lạnh một tiếng, đạo: "Nguoi sẽ không sợ nguoi đánh bại ta, hai người bọn họ liền đánh bại nguoi, sau đó chính là nguoi bỏ ra nỗ lực, thế nhưng chức thành chủ, không có rơi xuống gia tộc của nguoi trên đầu?"

Hắn đây là châm ngòi ly gián, từ Âu Dương Tầm ba cái nội bộ tan rã bọn họ, trở nên gay gắt mâu thuẫn của bọn họ.

Âu Dương Tầm đã nghe được những lời này, thần sắc hồ nghi, động tác cũng chậm chậm một hồi.

Đạm Đài bình tĩnh cùng Đông Phương Phong Vân sắc mặt cũng trong chớp mắt đại biến, hai mắt bất thiện mà nhìn Vũ Hằng, biểu tình không vui.

Mỗi một người bọn hắn, nếu như phân tán ra, tuyệt đối không phải là đối thủ của Vũ Hằng.

Cho nên bọn họ cần đoàn kết lại, vạn nhất, bọn họ bị chia rẽ, trở nên gay gắt mâu thuẫn, sẽ chỉ làm Vũ Hằng nhất nhất phá giải đánh bại.

Âu Dương Tầm tự nhiên cũng hiểu được đạo lý này, hắn hừ lạnh một tiếng, đạo; "Vũ Hằng, loại như ngươi chút tài mọn, hay là đừng lấy ra mắt mặt xấu hổ. Bảo cho ngươi, ta không bị ngươi lừa. Chúc thành chủ tại tam đại gia tộc bất kỳ một cái nào gia tộc cũng có thể, duy chỉ có không thể rơi vào Mộng Gia."

Theo lời của hắn rơi xuống, hắn công kích độ lần nữa tăng vọt, uy thế đột nhiên tăng vọt, phỏng chế giống như lần này ra quyền, là có thể thu thập Vũ Hằng.

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, khuôn mặt khinh thường, thần nhiên nói; "Tại đây loại khoa chân múa tay, hay là không muốn lấy ra mắt mặt xấu hổ."

Hắn trong chớp mắt giờ tay, một tay bấm niệm pháp quyết, một bên thi triển Bài Văn Chương thần thông.

Một đạo hơn một trượng lớn nhỏ chương ấn, trong chớp mắt ngưng tụ ra, toàn thân lưu chuyển lên quang mang màu vàng.

Vù vù, không lồ đại lực rồi đột nhiên từ chương ấn trên nổ bùng, trùng kích hướng Âu Dương Tầm.

Âu Dương Tầm chấn động, không nghĩ tới, Vũ Hằng còn học xong loại này thần thông.

Chỉ có thể vội vàng thu tay lại, vội vàng bạo bản thân tu vi, thi triển phòng ngự màn hào quang, thủ hộ ở chính mình, đồng thời, lấy ra một kiện Pháp Bảo, kích hoạt, liền bao phủ lại thân thể.

Bài Văn Chương uy lực Vô Biên, rền vang, trực tiếp trùng kích ở trên người Âu Dương Tầm.

Trên người Âu Dương Tầm phòng ngự màn hào quang, trong chớp mắt tan vỡ, hắn thao túng kia kiện thủ hộ chính mình Pháp Bảo, vù vù, trực tiếp hào quang lấp lánh, muốn tan vỡ ra.

Âu Dương Tầm sợ hãi kêu lên một cái, vội vàng triển khai thân pháp rút đi.

Tại hắn lui lại đến mười trượng có hơn, hắn thao túng Pháp Bảo, lập tức vù vù một tiếng, tan vỡ ra.

Ở thời điểm này, chương ấn chi lực như trước không lồ, bao phủ ở trên người hắn, đối với hắn luôn không ngừng nghiền ép.

Âu Dương Tầm sắc mặt đại biến, chỉ có thể vội vàng trong đó, liều mạng vận chuyển bản thân tu vi ngăn cản, đồng thời, ánh mắt nhìn hướng hai vị đồng bạn, Đạm Đài bình tĩnh cùng Đông Phương Phong Vân, đây là cứu trợ hai người bọn họ.

Đông Phương Phong Vân nhíu mày một cái, có chút chần chờ, cuối cùng, hay là lựa chọn ra tay, tương trợ Âu Dương Tầm, rốt cuộc, hiện tại ba người là một phe, nhất vinh câu vinh, nhất tôn câu tôn.

Nói thái bình tĩnh cũng là thuận gian di động thân ảnh, đi tới Âu Dương Tầm trước người, hai tay nâng lên, hình thành chương, dán sau lưng Âu Dương Tầm, chuyển vận ra ngoài tu vi của mình, tương trợ Âu Dương Tầm ngăn cản Bài Văn Chương chi lực.

Có hai người đồng bạn tương trợ, sắc mặt Âu Dương Tầm dễ nhìn rất nhiều, rất nhanh liền chặn lại Bài Văn Chương chi lực.

Âu Dương Tầm thở ra một hơi, cảm tạ hai vị đồng bạn một câu, đối với Vũ Hằng viết thống hận.

Hắn hai mắt oán độc, mang theo cừu hận, nhìn chăm chăm Vũ Hằng, hung ác nói; "Vũ Hằng, tiểu tử ngươi tự tìm chết."

"Ba người chúng ta đồng loạt ra tay."

Âu Dương Tầm la mắng một tiếng Vũ Hằng, trong chớp mắt xuất thủ, ngưng tụ một đạo pháp thuật hào quang, công kích Hướng Vũ hằng.

Đồng thời, hắn vẫn không quên ký gọi hai vị đồng bạn, cùng nhau đối với Vũ Hằng nổi công kích.

Vũ Hằng né tránh đối phương pháp thuật hào quang công kích, cười lạnh một tiếng, lần nữa thi triển ra Bài Văn Chương.

Lần này, hắn Bài Văn Chương thi triển ra, là phát nổ mười thành chi lực.

Đông Phương Phong Vân, Đạm Đài bình tĩnh, Âu Dương Tầm ba người như ý thêm bạn cảm nhận được áp lực cực lớn.

Thế nhưng ba người bọn hắn cũng là Thiên Kiêu, sẽ không dễ dàng chịu thua, hừ lạnh, lần nữa bạo bản thân tu vi, đối với Bài Vân Chưởng ấn lên oanh kích.

Bọn họ từng cái trên người, đều phóng xuất ra một đạo mạnh mẽ hào quang.

Ba đạo hào quang nổ bung, va chạm hướng Bài Vân Chưởng ấn.

Bài Vân Chưởng ấn nhất thời bị ép đình chỉ công kích bộ pháp, lơ lửng ở giữa không trung, phóng thích ra uy áp, áp sập lấy ba người.

Vũ Hằng hai mắt lấp lánh, hai tay lần nữa bấm niệm pháp quyết, trong chớp mắt thi triển Thiên Lôi Thiểm.

Tại Thiên Lôi Thiểm thi triển ra, nơi này mây đen trong chớp mắt ngưng tụ, ô Vân Trung, có Lôi Đình rền vang.

Ầm ầm.

Một đạo tiếng sấm vang dội lên.

, liền có một đạo thiểm điện xẹt qua hư không, chiếu sáng đại địa.

Một đạo Lôi Đình vù vù, chém giết hạ xuống.

Roi vào ba người trước người.

Đông Phương Phong Vân, Đạm Đài bình tĩnh, Âu Dương Tầm sợ tới mức gần như muốn nhảy dựng lên.

Kia Lôi Đình Chi Lực, tuyệt đối không phải bọn họ có thể ngăn cản.

Bọn họ liên tục lui về phía sau vài bước, ngạc nhiên mà nhìn Vũ Hằng.

Vũ Hằng cười lạnh hai tiếng, gió lốc chân trong chớp mắt thi triển ra.

Từng đạo cuồng đại thổi ảnh, ngưng tụ ra, nhao nhao công kích hướng ba người.

Mỗi một đạo thổi ảnh đều có vạn quân lực.

Va chạm ở trên người bọn họ, xuất thành thạch tiếng vang.

Đông Phương Phong Vân sắc mặt đại biến, liên tục thụ lấy Vũ Hằng mấy lần công kích, tâm thần đã run rẩy, ánh mắt ngạc nhiên, đã bị sợ tới mức đã không còn tái chiến chí tâm, bởi vì hắn cũng không muốn bị Lôi Đình chém giết.

Hắn lui lại trên trăm trượng cự ly, sắc mặt trắng xám, tu vi ba động đến lợi hại, không dám tiếp tục ra tay, chỉ là cảnh giác mà nhìn Vũ Hằng, tương đương với đã đồng ý Vũ Hằng mạnh mẽ cùng lợi hại.

Đạm Đài bình tĩnh bị thổi ảnh cùng Lôi Đình công kích, thân thể liên tục lui lại, cuối cùng chịu không nổi thổi ảnh công kích, cái gọi là song quyền nan địch tứ thủ.

Hắn bị thổi ảnh trong công kích, liền không nhịn được phun một tiếng, đại khẩu phun huyết, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, thân thể có chút xụi lơ, phỏng chế giống như lung lay sắp đổ.

Âu Dương Tầm càng không khá hơn bao nhiêu.

Hắn bị buộc khiến cho, bắt buộc liên tục lui lại, Vũ Hằng còn đặc biệt thi triển một lần Bài Vân Chưởng, chuyên môn nhằm vào Âu Dương Tầm nổi công kích.

Âu Dương Tầm thân thể trực tiếp bay ngược ra ngoài, nện trên mặt đất, không thể tiếp tục đứng lên.

Vũ Hằng một người liền solo bọn họ, hay là thắng được người.

Cuối cùng, Vũ Hằng quay người, mặt hướng núi cao cảnh, lấy ra Vĩnh Hằng Chi Kiếm, vừa bỏ, hào quang... .. Hướng đỉnh núi.

Vũ Hằng theo kiếm mang một đường bay nhanh, trong chớp mắt đạt tới đỉnh núi.

Hắn bị một cỗ truyền tống chi lực, truyền ra lĩnh vực, trở thành cái thứ nhất đi ra lĩnh vực người thắng.

Tại Mộng Gia trên quảng trường, Mộng Tĩnh mục quang nhìn quét toàn trường, kích động nói; "Chư vị, lần này, chúng ta Mộng Gia thắng được, chức thành chủ, ta sẽ kéo dài thời hạn, ha ha."

Mộng Phi Từ vội vàng đi lên, đối với Vũ Hằng biểu lộ quan tâm cùng cảm kích.

Tại thần chuyện Hải Thành xử lý hoàn tất, Vũ Hằng tiếp tục con đường mới trình, bước lên phía nam đại lục, Huyền Hải chỉ thành con đường.

Trên Băng Giáp Mãng, nhận thức Xu Tinh.

Có lẽ bởi vì ban ngày lại còn vừa nhanh muốn tới đạt lục địa nguyên nhân, Vũ Hằng phóng tầm mắt nhìn lại, toàn bộ mặt biển đều là hiện ra màu xanh da trời. Vũ Hằng nhìn nhìn sắp đến Huyền Hải thành nhẹ nhàng thở ra một hơi.

"Rốt cục đã tới rồi!" Xu Tinh cũng nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra, nhỏ giọng nói lầm bầm.

Mà Hải gia thao túng Băng Giáp Mãng thuần dưỡng tay lúc này lại càng là thở ra một hơi, có chút tức giận nói nói ". Thật không biết là cái nào ranh con lại đem chúng ta đặc thù tiếp thu Thành chủ mệnh lệnh băng tinh truyền thông khí làm hỏng rồi, đừng để cho ta bắt được hần! Băng không ta không lột da hần không thể!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Phi hành

Cũng không trách người này tức giận như vậy, tại Hải gia tộc quy, phạm là xuất hành đều phải bảo trì; liên hệ thông suốt, một mặt là bởi vì một khi trong tộc có bất kỳ tình huống khẩn cấp cần, cũng có thể kịp thời liên hệ. Một phương diện Băng Giáp Mãng rốt cuộc không phải tiện nghi vật, muốn biết rõ lúc trước Hải Tộc thể nhưng là hạ xuống vốn gốc mới thuần dưỡng như vậy một đám bảo bối, nếu như một khi Băng Giáp Mãng xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn, như vậy liền có thể xuất tín hiệu cầu cứu tới tìm cầu cứu viện binh.

Cho nên một khi Băng Giáp Mãng phía trên truyền thông khí xuất ra bất cứ vấn đề gì, như vậy trách nhiệm sẽ do... quản lý đến Băng Giáp Mãng chủ thao túng tay trên người, trừng phạt chính là trong tộc địa vị liên hàng 3 cấp lại còn trong vòng năm năm cũng không có khả năng thao túng Băng Giáp Mãng. Như vậy trừng phạt chính là có nghĩa là tài nguyên khuyết thiếu còn có tu vi địa vị áp chế. Trong tộc có bao nhiêu người tro mắt nhìn chăm chăm Băng Giáp Mãng thao túng tay địa vị, cho nên hiện giờ phạm vào sai lầm như vậy, kia thao túng tay có thể nào không tức giận!

Bất quá cứng như vậy tính quy định tuy nghiêm khắc, thế nhưng truyền thông khí tại chính mình kiểm tra bên trong vẫn luôn là bảo trì bình thường tín hiệu, nếu như không phải vừa mới chính mình hiện nhận được hơn mười ngày trước Thành chủ mệnh lệnh chính mình căn bản không biết này truyền tấn khí sẽ là xấu, cho nên thao túng tay kiên định cho rằng là cái nào phụ tá trò đùa dai, muốn hãm hại chính mình.

Lúc này hùng hùng hổ hổ sau đó muốn đi tìm phụ tá tính sổ, Thành chủ mệnh lệnh đã là rất nhiều ngày trước xuất, trước mắt đã đem cần nhờ bờ. Thời gian dài chạy, đối với chính mình Linh Lực phụ tải quá lớn, hiện tại phản hồi là tuyệt đối duy trì không được trở về, bởi vậy thao túng tay không thể không buông tha cho phục tùng mệnh lệnh, tiếp tục hướng bên cạnh bờ tới gần.

Thao túng tay thanh âm không lớn không nhỏ. Mà Băng Giáp Mãng phía trên vị trí vốn cũng không đại, cười người cũng đều là tu luyện người, tai thính mắt tinh, bởi vậy đều là đem thao túng tay lời nghe được rõ ràng ràng.

Vũ Hằng cũng rất là nghiền ngẫm hướng phía thao túng tay phương hướng cười cười, Xu Tinh bởi vì biểu hiện của Vũ Hằng tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì "Vũ Hằng, người."

Xu Tinh vẫn chưa nói xong, đột nhiên cảm thấy mình không thể trực tiếp đến hỏi, bởi vậy ngược lại là kịp thời im tiếng. Sau đó dùng Linh Lực bao vây lấy thanh âm truyền đến Vũ Hằng trong tai "Người đối với truyền thông khí làm cái gì? Trách không được chúng ta cùng nhau đi tới, Băng Giáp Mãng này một chút chờ lệnh tìm tôi tin tức cũng không có."

Vũ Hằng cười nhẹ dùng Linh Lực bao vây lấy thanh âm nói một chút nói ". Cũng không có làm cái gì, chỉ là đem kia truyền tấn khí Linh Lực cho phong ấn."

Xu Tinh lúc này mới một bộ mình bạch bộ dáng. Trách không được lúc ấy tuy Băng Giáp Mãng đã bắt đầu vận hành, nhưng là mình hay là lo lắng phủ thành chủ mệnh lệnh đem Băng Giáp Mãng triệu hồi, bởi vậy chính mình nữ giả nam trang, một mặt là vì tránh né truy tra, một phương diện cũng thuận tiện chính mình xuất hành.

Chính mình chờ đợi lo lắng một ngày một đêm, thời gian này nếu như phủ thành chủ có lệnh kiểm soát vậy hiển nhiên là có điều hành động, thế nhưng là một ngày một đêm đều là chưa từng có nửa điểm động tĩnh, chính mình mới thở ra một hơi, sau đó liền thấy được đuổi người Vũ Hằng. Thật sự là khéo léo vô cùng.

Không nghĩ được Vũ Hằng tuổi còn trẻ vậy mà lịch duyệt thủ đoạn cùng thực lực đều cùng những lão hồ ly đó không chút nào chênh lệch. Thật sự là không biết này cái người trẻ tuổi đến cùng đã trải qua cái gì.

Huyền Hải thành càng ngày càng gần, chỉ là tuy rất gần thế nhưng hay là nhìn không đến thành thị hình dáng. Bởi vì Băng Giáp Mãng là đỗ tại cố định bên cảng, sau đó có phía nam đại lục chạy tới Helen thành người hội lần nữa cười Băng Giáp Mãng từ Huyền Hải thành xuất, mà những Băng Giáp Mãng này cùng thao túng tay cũng phải cần tại đỗ bên cạnh bờ về sau tiến hành tiếp tế tu dưỡng. Bởi vì đường xa xa xôi, cho nên nếu như không tiếp tế là vô pháp phản hồi.

Có lẽ là bởi vì tới gần bên cạnh bờ nguyên nhân, tại bên cạnh bờ cũng lúc nào cũng có rất nhiều Băng Giáp Mãng bay đi ngang qua, náo nhiệt đến cực điểm.

Vũ Hằng nhìn hoa mắt, vẫn là lần đầu tiên cười Băng Giáp Mãng vượt biển. Nguyên bản Kim Bảo cũng là có thể bay vọt cái hải vực này, thế nhưng mục tiêu quá lớn, nếu là có người đối với Kim Bảo nổi lên lòng tham, mà thực lực cường hãn, vậy mình liền thật sự thúc thủ vô sách. Bởi vậy Vũ Hằng lựa chọn cười Băng Giáp Mãng.

Theo thời gian trôi qua, rất nhanh, Băng Giáp Mãng chính là đỗ tại bến cảng bên cạnh bờ. Có lẽ mọi người đều là bị đè nén quá lâu, bởi vậy khẽ dựa bờ, chính là có mấy đạo thân ảnh suu suu suu gió rít mà qua.

Hiển nhiên hơn nửa tháng đường xa cũng là làm cho bọn họ có chút phiền muộn, vì vậy không thể chờ đợi được vận chuyển Linh Lực bay thấp trên bờ.

Vũ Hằng cũng cùng Xu Tinh không vội không chậm bay thấp mặt đất.

Vũ Hằng đưa tay ra mời lưng mời "Ừ, giẫm trên mặt đất cảm giác Giác Chân hảo!"

Xu Tinh đáp lại nói "Đúng vậy a."

Hai người nhìn nhau cười cười, sau đó liền hướng phía bến cảng đi ra ngoài.

Nguyên bản bến cảng là tại Huyền Hải thành ở trong, chỉ là về sau Huyền Hải thành diện tích mở rộng, bến cảng tiến hành tân xây dựng, bởi vậy, bến cảng hiện giờ bị thiết lập tại tường thành bên ngoài. Mà bến cảng lại một mình thiết lập an toàn bảo đảm tuần tra đội. Phàm là hợp nhau miệng người đều là không dám chọc sự tình, bởi vì này bến cảng có một chỉ bến cảng tuần tra Chấp Pháp Đội!

Tuần tra đội người xuất hiện thời điểm, Vũ Hằng chính là hiện như vậy một chỉ đội ngũ thậm chí có Xuất Khiếu Sơ Kỳ thực lực đội viên, mà mặc dù không có Xuất Khiếu Kỳ thực lực cũng đa số tiến nhập Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn. Này tùy tiện một người kéo ra ngoài tại Vũ Hằng lúc trước chỗ đến trong thành thị đều là cực hạn nhân vật, thế nhưng là tại Huyền Hải thành lại yên yên chỉ có thể trở thành tuần tra đội một thành viên.

Vũ Hằng đối với Chấp Pháp Đội thực lực đã bọn họ Lôi Lê Phong Hành, tuy vắn vắn chỉ là đi ngang qua chính là có thể cảm nhận được trên người bọn họ có một cỗ Thiết Huyết hương vị, hiển nhiên bọn họ là chân chính trải qua sát phạt người.

"Chắc chắc chắc, thật không hổ là phía nam đại lục thành thị a!" Vũ Hằng không khỏi tán thán nói.

Xu Tinh nhìn nhìn Vũ Hằng tán thưởng bộ dáng. Sau đó đối với Vũ Hằng giảng giải nói.

Chấp Pháp Đội này là đại biểu Huyền Hải thành tại bến cảng chấp pháp, bởi vì rất nhiều vượt biển tới phía nam đại lục Tu Luyện Giả trạm thứ nhất chính là nơi này. Có lẽ là bởi vì đường xa xa xôi, mọi người tâm tình hội trở nên táo bạo a, vừa bắt đầu luôn là có rất nhiều gây chuyện. Còn chưa vào thành chính là đấu võ, đối với bến cảng thiết bị loại đều tạo thành không nhỏ tổn thương.

Cuối cùng chọc giận Huyền Hải thành cao tầng, bởi vậy cuối cùng huyền sau lưng của Hải Thành cấp thế lực Bắc Phương Học Viện tham gia, bọn họ hàng năm đều tổ chức rèn luyện đệ tử tham gia Chấp Pháp Đội. Bởi vì Chấp Pháp Đội là cần dùng bạo lực giải quyết tranh chấp, nhiều khi, ngược lại là Chấp Pháp Đội bạo lực cùng chân thực đối chiến bên trong huyết tính tài năng Chấn Nhiep ở những cái kia gây chuyện tu luyện người.

Cho nên Chấp Pháp Đội theo hai lần thanh trừ gây hấn gây chuyện Tu Luyện Giả, chính là uy danh truyền xa. Về sau bến cảng trị an liên tương đối đã khá nhiều, cho nên Chấp Pháp Đội nhiều khi cũng sẽ đuổi theo bộ Học Viện lệnh truy nã trên số đen. Chấp Pháp Đội mỗi lần hành động cũng có lấy nhất định tính khiêu chiến, bởi vì là chân chính xung đột vũ trang, mà cũng không phải là Học Viện Phổ thông huấn luyện, bởi vậy phàm là tiến nhập Chấp Pháp Đội đệ tử tại thời gian nhất định về sau đều sẽ là mang theo sát phạt chi khí!

Chấp Pháp Đội từng đội viên thực lực đều là Xuất Khiếu Kỳ thực lực, mặc dù còn chưa đột phá đến Xuất Khiếu Kỳ thực lực, cũng có được trùng kích Xuất Khiếu Kỳ tư cách. Cho nên rất nhiều thực chiến là những cái này cao thực lực đệ tử chờ đợi. Bất quá Chấp Pháp Đội tính nguy hiểm đặc biệt cao.

Bởi vì đối mặt người là đến từ rất nhiều địa phương, Đại La thế giới, không thiếu cái lạ. Tức đã là như thế cường hãn Chấp Pháp Đội cũng sẽ có lấy thất bại thời điểm, mà thất bại thường thường có nghĩa là tử vong.

Cũng tỷ như Bắc Phương học viện đen trên danh sách Top 10 danh số đen nhân vật đều là Xuất Khiếu Kỳ trở lên thực lực. Đệ nhất danh Phá Quân lại càng là thực lực đã đạt tới Xuất Khiếu Trung Kỳ thực lực, cộng thêm hãn lại giáo hoạt như hồ. Chấp Pháp Đội đã không có ăn ít hãn thiệt thòi, hàng năm bởi vì lạc đàn cũng sẽ chết tại Phá Quân trên tay một người đệ tử.

Học Viện đã sớm đối với Phá Quân hạ lệnh truy nã, chỉ là Phá Quân mỗi lần gây chuyện về sau đều như biến mất đồng dạng yên lặng lên. Đối với người

này Bắc Phương người của Học Viện đều là có chút đau đầu.

Mà Cháp Pháp Đội chỉ cần một bận rộn đang lúc tại xử lý công việc về sau đều tốn thời gian đi tìm tung tích của Phá Quân. Trong lòng mỗi người đều tích lũy lấy một hơi, nên vì Học Viện của mình làm về vang, nên vì chết đi đệ tử báo thù!

Nhìn vừa mới Cháp Pháp Đội kia vội vàng bộ dáng, tựa hồ có tin tức về Phá Quân nữa nha! Xu Tinh giới thiệu xong Cháp Pháp Đội về sau nhìn thoáng qua Cháp Pháp Đội, rồi đi phương hướng sau đó phán đoán tính nói.

Không nghĩ được phía nam đại lục phía trên vẫn còn có một cái có can đảm khiêu chiến Học Viện quyền uy người đâu! Hơn nữa thời gian dài như vậy, người này thật đúng là không đơn giản đó! Không biết nếu như ta có thể đủ đem kia Phá Quân bắt lấy có hay không liền là có tư cách tiến nhập Cháp Pháp Đội này sao? Vũ Hằng lăm băm nói.

Xu Tinh cũng tại một bên đem lời của Vũ Hằng nghe rõ rõ ràng ràng, chỉ là nội tâm có chút không xác định, tuy Vũ Hằng thực lực xác thực rất mạnh, thế nhưng Phá Quân thế nhưng là liên Bắc Phương Học Viện đều là vô pháp nhẹ nhõm đối phó nhân vật. Mà Vũ Hằng thực lực cũng chỉ là Nguyên Anh Trung Kỳ. Loại thực lực này chênh lệch thật sự quá lớn.

Nếu như người bên ngoài nghe được chuyện đó tất nhiên hội đưa tới vô số cười nhạo. Chỉ là Xu Tinh lại nội tâm yên ổn chỉ là trong nháy mắt hoài nghi chính là nhanh chóng lựa chọn tin tưởng. Không biết vì cái Xu Tinh gì đối với Vũ Hằng thực lực luôn là có một loại thâm bất khả trắc cảm giác. Tuy rõ ràng là Nguyên Anh Kỳ thực lực nhưng lại có thể đem Xuất Khiếu Kỳ thực lực hải lập đã thương.

Xu Tinh cũng không biết Vũ Hằng đến cùng có bao nhiêu át chủ bài thực lực rất mạnh. Chỉ là chính mình chỉ là vô điều kiện tin tưởng.

"Ha ha, đi, chúng ta tiến vào thành dân xếp xuống a. Xem ra ta cũng là muốn tu luyện nhanh hơn nha! Nếu không thực lực như vậy thật sự là không tốt lắm tại phía nam đại lục lẫn lộn hạ xuống!" Vũ Hằng hào khí đích cười cười, thế nhưng trong lời nói tự tin cùng khí phách phong liền Xu Tinh đều là nghe rõ ràng.

Vũ Hằng cùng Xu Tinh rất nhanh chính là đã đi đến Huyền Hải thành ngoài thành. Có lẽ là bởi vì bên cạnh có Cháp Pháp Đội nguyên nhân, Huyền Hải thành tường thành cao Đại Hoàng vĩ, thế nhưng tường thành thủ vệ vị trí lại yên ổn chỉ là có một ít thực lực yếu kém thủ vệ tuần tra. Hiển nhiên Cháp Pháp Đội đã đem tất cả tân tiến nhập Huyền Hải thành Tu Luyện Giả đều là loại bỏ một lần, cho nên tường thành thủ vệ vị trí ngược lại không cần tăng thêm trọng binh thủ hộ.

Ở cửa thành, thủ vệ cũng không như những thành thị khác đồng dạng tiến hành đơn giản điều tra, sau đó liền thẳng đi thông qua. Thậm chí tại trên tường thành còn có không ít âm thanh xé gió lên, chỉ là âm thanh xé gió qua vị trí cũng có lấy dễ làm người khác chú ý tựa hồ tín hiệu hắc sắc xuất hiện. Mỗi khi hắc sắc tiêu chí xuất hiện. Phía dưới vô cùng nhiều Tu Luyện Giả đều có nhãn nhãn hăm mộ.

Vũ Hằng có chút không hiểu nhìn nhìn Xu Tinh vẫn đạo "Đây là có chuyện gì? Vì cái gì còn có Tu Luyện Giả có thể thông qua tường thành phi hành đâu này?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Lại trách ta

Xu Tinh lúc này trong mắt cũng có được hăm mộ hồi đáp "Vậy chút chính là Bắc Phương học viện đệ tử. Chỉ cần đi vào Bắc Phương Học Viện, trên người bọn họ chính là hội xứng tương ứng thân phận thẻ học viện. Mà học viện kia chứng nhận chính là một loại đặc thù đen Tinh Thạch chế thành. Thẻ học viên giống như là từng tường thành phi hành cái chìa khóa đồng dạng, có được Học Viện chứng nhận, như vậy hộ thành đại trận chính là sẽ không khởi động. Cho nên chỉ có chân chính tiến nhập Bắc Phương người của Học Viện tài năng có được như vậy vinh hạnh đặc biệt.

Vũ Hằng hiểu rõ gật gật đầu "Thì ra là thế này! Xem ra ta cũng phải mau chóng chọn xong học viện!"

Xu Tinh gật gật đầu nói "Nửa tháng nữa Bắc Phương học viện chiêu sinh chính là bắt đầu rồi, ta nghĩ ngươi có thể đi thử một chút đó!"

Vũ Hằng gật gật đầu. Kia nửa tháng này trước làm quen một chút nơi này lại đi Bắc Phương Học Viện tham gia tuyển chọn, nghĩ đến Tứ đại Học Viện cũng đều là như thế, mình cũng không có tất yếu xa cận cầu (bỏ gần cầu xa) đi xa địa phương khác thỉnh giáo.

Vũ Hằng âm thầm hạ quyết tâm sau đó liền cùng Xu Tinh một chỗ tiến nhập nội thành, tuyển một nhà quán rượu. Rất nhiều thiên không có đã ăn mỹ thực, Vũ Hằng khá tốt, thế nhưng Kim Bảo đã sớm tại âm thầm kháng nghị, cho nên Vũ Hằng trực tiếp lựa chọn quán rượu với tư cách là chính mình trạm thứ nhất.

Mặc dù đối với tại phía nam đại lục vô cùng nhiều tin tức cũng không phải rất quen thuộc, thế nhưng còn có nửa tháng, này đầy đủ chính mình thích ứng.

Vũ Hằng lựa chọn một nhà quán rượu sau đó mang theo Xu Tinh đi vào. Xu Tinh có tiền cưới Băng Giáp Mãng hoàn toàn là lúc trước Vũ Hằng đưa tặng Vinh Hằng Kim Tê của nàng nguyên nhân. Bởi vì Xu Tinh phụ thân lúc trước tới phía nam đại lục lang bạt, về sau nhưng vẫn xa ngút ngàn dặm không tin tức, cho nên gia đạo sa sút, chính mình con đường tu luyện cũng bởi vì tài nguyên hạn chế có chỗ trì hoãn.

Đụng phải Vũ Hằng thời điểm chính là bởi vì xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, nghĩ ra cửa mờ mang kiến thức một chút kiếm lấy một chút phí dụng, lại không nghĩ gặp được hải lập.

Vũ Hằng cũng ước chừng đoán được Xu Tinh tình huống, chỉ là nhưng lại không cái gì, trực tiếp mang theo Xu Tinh tìm được một nhà quán rượu.

Trong tửu lâu tiếng người huyền ảo. Tại Huyền Hải nội thành, tuy cao thủ tụ tập, thế nhưng càng nhiều đều là một ít thuê loại hình Tu Luyện Giả, bọn họ mạo hiểm thu hoạch một ít thiên tài địa bảo hoặc là Linh Thú linh phách, sau đó đổi lấy nhất định phí tổn dùng tới duy trì sinh kế. Những người này qua đều là vết đao thê lưỡi ra liếm huyết, có lẽ tiếp theo nhiệm vụ sẽ vứt bỏ tánh mạng. Bởi vậy rất nhiều người chính là thích đi quán rượu nhấm nháp một ít rượu ngon món ngon tới để cho cuộc sống của mình không còn là chỉ có huyết tinh cùng lãnh khóc.

Vũ Hằng mang theo Xu Tinh tiến nhập quán rượu, chính là nhìn thấy tiếng người huyền ảo đám người tại bên trong đại sảnh, một bên phẩm tửu một bên bàn luận viên vông.

"Nghe nói cung hải phụ cận có một đầu Băng Giáp Mãng, thực lực đạt đến Nguyên Anh Hậu Kỳ. Hơn nữa kia Băng Giáp Mãng tựa hồ đến lột xác đột phá tình trạng, hiện tại chính là nó suy yếu thời điểm, chúng ta thừa cơ đi bắt nó trở về, có thể đổi lại giá tiền rất lớn, đời này liền đều không cần buồn sinh kế!" Một cái trong đó đại hán mặt đỏ bừng, hiển nhiên uống nhiều rượu, thanh âm vô cùng đại, hần phát tay chỉ điểm có chút hào khí đích đối với ngồi cùng bàn người nói.

"Thật vậy chăng? Chúng ta có thể gia nhập đầu này?" Mà bên một người tựa hồ muốn gầy yếu rất nhiều trung niên nam tử đứng dậy chấp tay hỏi.

Loại này thuê Tu Luyện Giả đều là chính mình tổ chức thành đoàn thể, chỉ cần tin được cũng có thể trở thành hợp tác đồng bọn, bởi vậy, trung niên nam tử kia cũng không có bất kỳ uyển chuyển, trực tiếp hỏi.

Uống rượu đại hán tuy sắc mặt đỏ bừng, thế nhưng hiển nhiên còn chưa không thực say, tại nghe được có người ý muốn gia nhập, chính là hí hửng nhìn một chút người nói chuyện "Có thể! Chỉ là không biết đạo huynh đệ thực lực như thế nào?"

Trung niên nam tử nói "Nguyên Anh Trung Kỳ."

Đại hán hiển nhiên không nghĩ tới trung niên nam tử thực lực vậy mà đã đạt tới Nguyên Anh Trung Kỳ, muốn biết rõ cam nguyện Khi thuê người của Tu Luyện Giả đều là một ít thực lực cũng không cường hãn người, mà trung niên nam tử Nguyên Anh Trung Kỳ thực lực còn muốn tham gia chính mình một nhiệm vụ, đây không thể nghi ngờ là gia tăng lên rất nhiều phần thắng. Bởi vì chính mình cũng mới vãn vẹn nguyên anh sơ kỳ.

Bắt được về Băng Giáp Mãng tin tức là dưới tay mình một cái huynh đệ tự nói với mình, bởi vì trùng hợp thấy được Băng Giáp Mãng chỗ ẩn thân, hơn nữa đột phá Băng Giáp Mãng là suy yếu nhất thời điểm, giống như là tiến nhập trạng thái tu luyện, sợ nhất chính là tại thời khắc mấu chốt có người quấy rầy, cho nên dựa theo chính mình đoán chừng cũng vãn vẹn nguyên anh sơ kỳ thực lực liền có thể thử một lần. Thành công khả năng cũng ở 50% nha.

Thuê người số mệnh vốn chính là mạo hiểm, như vậy phần thắng dĩ nhiên không nhỏ. Nếu như trung niên nam tử này gia nhập hiển nhiên đem này phần thắng lại là tăng lên 30% trở lên.

Vì vậy đại hán nhìn thoáng qua trung niên nam tử, tựa hồ muốn phán đoán nam tử này vì cái gì cường hãn như thế thực lực còn muốn gia nhập chính mình đoàn đội, lại còn nam tử kia hiển nhiên trên người không có thuê người trên người sát phạt huyết tinh khí tức. Hần căn bản không phải chân chính thuê người.

Đại hán tuy bên ngoài thô kệch, thế nhưng tâm tư lại cực kỳ mịn màng, mặc dù chỉ là nguyên anh sơ kỳ tu vi, thế nhưng hiện tại đã là một cái thuê đoàn trưởng. Hiện tại có người tham dự tuy đối với chính mình hảo, thế nhưng người này không rõ lai lịch, nhất thời có chút do dự.

Trung niên nam tử kia hiển nhiên minh bạch đại hán bởi vì sao chần chờ, cho nên có chút chân thành nói "Tin tưởng ta, ta chỉ là cần Băng Giáp Mãng một ít huyết, sẽ không cần bất kỳ thù lao. Về phần ta tại sao phải tham dự đội ngũ của các ngươi, cũng là bởi vì ta nhất định phải Băng Giáp Mãng huyết mà thôi, về phần muốn huyết nguyên nhân là cái gì, ta liền không tiện báo cho biết, không biết các ngươi có thể nguyện ý?"

Đại hán thấy nam tử nói chân thành, vì vậy trầm ngâm một chút, gật đầu nói "Hảo!"

Thuê người vốn là không phải là mà là mê không quả quyết người, thấy trung niên nam tử này có chút chân thành, mà tham dự trợ lực cùng hần muốn thù lao lại hoàn toàn không thành có quan hệ trực tiếp, cuộc làm ăn này như thế nào tính như thế nào có lợi nhất.

Trong tửu lâu còn có những người khác thanh âm, thế nhưng Vũ Hằng lại đơn độc đối với hai người đối thoại có chút cảm thấy hứng thú. Bởi vì trung niên nam tử này trên người tựa hồ mang theo một loại cực kỳ băng hàn bảo vật, chỉ là hần che dấu vô cùng tốt, thế nhưng Vũ Hằng từ khi bản thân Linh Lực thuộc tính sản sinh biến hóa, chính là đối với loại bảo vật này cảm thụ có chút mãnh cảm. Tuy cách trừ vật đại, thế nhưng Vũ Hằng lại biết rõ người này trên người băng hàn bảo vật tuyệt đối không phải Phẩm Phẩm.

Chỉ là Vũ Hằng từ cảm giác trên có thể biết, kia bảo vật tựa hồ cũng không bị trung niên nam tử kia luyện hóa, bởi vì kia khí tức tuy trung niên nam tử cổ

hết sức che giấu, nhưng lại còn là có thêm tí ti tiết ra ngoài, nếu là đã luyện hóa bảo vật là tuyệt đối không có khả năng xuất hiện loại tình huống này.

"Thật đúng là có thú! Không biết bảo vật này có hay không có thể đoạt lấy tới đâu này?" Vũ Hằng cười nhìn thoáng qua trung niên nam tử, nội tâm vẫn đang suy nghĩ không biết có phải hay không có thể đem bảo vật mua sắm hạ xuống. Vũ Hằng sở dĩ đối với kia cảm giác miễn cưỡng là bởi vì chính mình có thể cảm giác được tựa hồ Động Thiên đối với kia bảo vật có cảm ứng. Phàm là để cho Động Thiên có chỗ cảm ứng đều là Vũ Hằng muốn lấy được.

Tuy trung niên nam tử có chút chân thành, thế nhưng Vũ Hằng biết, một khi đắc thủ, nam tử này tuyệt đối sẽ làm cho đại hán kia vì cái gì thuê đoàn trở thành chết theo phàm. Loại này bảo vật tuyệt đối không có khả năng đơn giản tiết ra ngoài, cho nên bọn họ một khi đắc thủ, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Vũ Hằng có nhiều thâm ý nhìn thoáng qua người kia trung niên nam tử, tên nam tử kia tựa hồ cảm nhận được Vũ Hằng mục quang, bởi vậy cũng trở về nhìn thoáng qua Vũ Hằng, chỉ là Vũ Hằng lúc này đã tại tiểu nhị dưới sự dẫn dắt lên lầu trên phòng cao thượng đi.

Tại thượng lầu trong chớp mắt, Vũ Hằng ngón tay điểm nhẹ, một vòng Linh Lực lặng yên không một tiếng động bám vào người kia trung niên nam tử trên người. Như là đã hạ quyết tâm muốn bắt bảo vật, Vũ Hằng tự nhiên không có khả năng không được động.

Không nghĩ tới mình tới phía nam đại lục chuyện thứ nhất dĩ nhiên là giết người đoạt bảo. Vũ Hằng cười khổ một cái, sau đó không hề suy nghĩ nhiều. Nếu là hướng về đình phong cường giả mục tiêu, những cái kia nhân từ ý nghĩ nên buông xuống, nếu như không phải trung niên nam tử này cùng đại hán đáp lời, muốn mượn đao đoạt bảo, chính mình là vô pháp bắt hán người mang cự bảo.

Vũ Hằng nghĩ có lẽ đây chính là bảo ứng a, hại người người người tất hại chi.

Trung niên nam tử tự nhiên là không biết bọn họ bắt ve chim sẻ núp đằng sau, tại đại hán đáp ứng, nội tâm cũng có chút cao hứng. Sẽ chờ đại hán xác định hảo thời gian, chính là một chỗ hành động.

Vũ Hằng cùng Xu Tinh chọn cả bàn rau, Vũ Hằng lúc này mới đem Kim Bảo phóng ra, Kim Bảo tại Động Thiên ở trong rất nhiều thiên, cũng không biết là không phải bởi vì đoạn này thời gian không có lớn như vậy lượng ăn cái gì, Kim Bảo tròn vo thân thể hiện tại vậy mà gầy một chút.

Có chút ai oán Kim Bảo đang nhìn đến bàn này từ rau thì nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng, cũng không đợi Vũ Hằng nói chuyện, vì vậy Phong Quyền Tàn Vân khai cắt.

Vũ Hằng nhìn nhìn Kim Bảo bộ dáng, cũng là biết Kim Bảo ghen không nhẹ, vì vậy chỉ là bất đắc dĩ cười, sau đó liền gọi Xu Tinh bắt đầu ăn cái gì.

Xu Tinh hiển nhiên là chưa từng gặp qua Kim Bảo như vậy Linh Thú, bởi vậy có chút tò mò nhìn ăn như hổ đói Kim Bảo, vô cùng vui vẻ, chỉ là Vũ Hằng ở bên người, mình cũng không tiện làm càn, bởi vậy chỉ là luôn không ngừng nhìn chăm chăm Kim Bảo nhìn.

"Mỹ nữ, không muốn lại nhìn ta, ba ba hội ghen được!" Kim Bảo hiển nhiên chưa bao giờ gặp người như vậy nhìn mình chăm chăm, vì vậy có chút không được tự nhiên, thế nhưng trong lời nói lại là có chút đắc ý.

Xu Tinh không nghĩ tới Tiểu Linh này thú lại vẫn rất biết nói chuyện, hơn nữa vừa nói chính là đem mình và Vũ Hằng nói như thế ái muội, nhất thời nháo cái đỏ thắm mặt.

Vì vậy Xu Tinh cũng không hề nhìn nhiều Kim Bảo liếc một cái, bắt đầu đĩa rau ăn cơm.

Vũ Hằng gõ một cái Kim Bảo đầu "Ăn cơm! Còn chán không ngừng miệng của ngươi!"

Kim Bảo có chút vô tội méo mó đầu, sau đó không nói cái gì nữa. Chỉ là thức ăn trong miệng vẫn là hương trong miệng nuốt lấy. Chỉ là trong miệng còn mơ hồ không rõ lắm bầm "Lại trách ta!"

Có lẽ là bởi vì lời của Kim Bảo, Vũ Hằng cùng Xu Tinh hai người cũng có chút xấu hổ, vì vậy có như vậy một đoạn thời gian ngắn triệt để trầm mặc lại, chỉ còn lại Kim Bảo ăn cái gì thanh âm.

Xu Tinh nguyên bản cũng không phải cái gì quá mức thẹn thùng mọi người tiểu thư, tuy xấu hổ, thế nhưng ăn một lúc sau cảm giác Kim Bảo thật sự là quá mức khả ái, bởi vậy nhẹn không được hỏi Vũ Hằng nói ". Vũ Hằng, đây là cái Linh Thú gì? Vì cái gì còn có thể nói chuyện đầu này?"

Vũ Hằng trước dự đoán qua có người nhiều Kim Bảo hiếu kỳ, mà Kim Bảo lại không thể vẫn dấu kín, bởi vậy trầm ngâm một chút nói "Nó gọi Kim Bảo, về phần cái Linh Thú gì ta cũng không rõ lắm. Ta nhất được nó thời điểm nó chính là cái này bộ dáng."

Xu Tinh tự nhiên không có đối với lời của Vũ Hằng suy nghĩ nhiều, chỉ là lặp lại tên của nó "Kim Bảo, Kim Bảo. Thật đáng yêu danh tự!"

Chương 80: Linh Lực tán loạn

Kim Bảo nhìn thoáng qua Xu Tinh, gật gật đầu. Rốt cuộc Linh Thú không có nhân loại biểu tình, chỉ là biểu thị một chút đối với lời của Xu Tinh đồng ý.

"Vũ Hằng, vì cái gì hẳn hội gọi người ba ba đầu này?" Xu Tinh cảm nhận được Kim Bảo thiện ý, đột nhiên nhớ tới vừa mới Kim Bảo tựa hồ là gọi Vũ Hằng ba ba.

"Lúc trước xem như ta cứu được nó, cho nên nó nghĩ lầm ta là nó ba ba, Linh Thú nha, đầu óc không tốt lắm khiến cho!" Vũ Hằng nhìn nhìn Kim Bảo chế nhạo nói.

Kim Bảo nghe Vũ Hằng nói như vậy cũng không làm gì "Ba ba, người sao có thể nói ta nói vậy?"

Vũ Hằng lại gõ một cái Kim Bảo đầu "Không muốn nhiều lời như vậy, ăn cơm! Chúng ta còn có đại sự!"

Kim Bảo vầy vầy đầu biểu thị bất mãn, thế nhưng cũng không nói thêm gì nữa. Vũ Hằng lúc trước mờ ám người khác không biết, Kim Bảo lại là biết. Huống chi lúc này Xu Tinh cũng ở, cho nên Kim Bảo cũng không hỏi nhiều. Chỉ là vui đầu ăn cơm.

Xu Tinh ồ một tiếng, tựa hồ đối với Kim Bảo có chút yêu thích.

Vũ Hằng nhìn nàng tâm tình không có lúc trước thấp như vậy rơi xuống, vì vậy nói "Người kế tiếp định làm như thế nào?"

Xu Tinh lúc này mới ngẩng đầu nhìn Vũ Hằng nói "Ta khả năng muốn đi đông hợp học viện. Đông hợp Học Viện chiêu sinh là tại nửa năm sau, cho nên nửa năm này bên trong ta khả năng trước rèn luyện mình một chút, để thăng một chút thực lực của mình. Huyền Hải thành thuộc về Bắc Phương học viện địa bàn, chỉ bất quá nơi này cũng cự ly đông hợp Học Viện vô cùng gần. Đến lúc sau ta chỉ dùng sớm nửa tháng xuất là được rồi."

Vũ Hằng gật gật đầu, đối với Xu Tinh kế hoạch biểu thị khen ngợi. Sau đó trầm ngâm một chút "Bọn chúng ta đợi đi xuống xem một chút Huyền Hải này thành có hay không phù hợp viện lạc, đến lúc sau mua xuống một trang, người cũng có thể có cái chỗ đặt chân, rốt cuộc một mực dừng lại ở khách sạn cũng không phải biện pháp! Về sau ta cho người một chút Vĩnh Hằng Kim Tệ. Người liền an tâm tại Huyền Hải thành ở lại a! Hào hảo làm quen một chút hoàn cảnh nơi này."

Xu Tinh cũng không phải nhần nhó người, chính mình đích xác xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, nếu như không phải gặp được ân công, e rằng bản thân bây giờ còn thật không biết sẽ rơi xuống loại nào hoàn cảnh. Bởi vậy đứng dậy đối với Vũ Hằng bái tạ về sau chính là vui vẻ đáp ứng.

"Đa tạ người rồi! Ân tình của người về sau có cơ hội ta nhất định sẽ báo được! Bất quá trạch viện ta chỉ là tạm thời cư trú a, nơi đó là nhà của người, nếu như người mệt mỏi cũng có thể quay về chỗ đó nghỉ ngơi đặt chân." Xu Tinh rất nghiêm túc đối với Vũ Hằng nói.

Vũ Hằng hiển nhiên có chút chịu không được Xu Tinh loại vẻ mặt này cùng lời nói. Cuống quít đứng dậy, có chút xin lỗi gãi gãi đầu "Không có việc gì, ta rất nhanh muốn đi Bắc Phương học viện, về sau khả năng không nhất định tại Huyền Hải nội thành đó!"

Xu Tinh cũng không nói thêm lời, chỉ là lời của Vũ Hằng rõ ràng làm cho Xu Tinh ánh mắt một hồi âm đạm.

Tuy Xu Tinh không có nói rõ, thế nhưng báo ân lại là đích xác có muốn lấy thân báo đáp ý định. Vũ Hằng làm sao không biết, chỉ là loại này báo ân phương pháp Vũ Hằng thật sự là không tiếp thụ được. Tuy Xu Tinh mặc dù không có khuynh quốc khuynh thành dáng vẻ, thế nhưng làn da trắng nõn, mơ hồ trong đó tán lấy đặc biệt anh tuấn chi khí, một cái nhần mày một nụ cười lại càng là hấp người nhần cầu.

Tuy nhu nhược thế nhưng nội tâm lại là tương đối quật cường. Lúc trước chính là phần này quật cường làm cho tự mình ra tay cứu giúp, lúc này mới có những cái này nhân quả.

Đang lúc Vũ Hằng muốn lại nói chút gì thời điểm, đột nhiên cảm nhận được kia lúc trước chính mình thả ra đi Linh Lực ẩn ký trung niên nam tử cùng đại hán kia đi ra cửa.

"Là muốn hành động sao?" Vũ Hằng thấp giọng suy đoán nói.

"Xu Tinh, nơi này là 100 vạn Vĩnh Hằng Kim Tệ, người lấy trước, chính mình trước tìm gian khách sạn ở lại. Đây là ta truyền tân linh bản. Có chuyện gì có thể thông qua nó cho tin tức ta. Ta có chuyện trọng yếu, đi trước!" Vũ Hằng cảm thụ được bọn họ rời đi, vì vậy cùng Xu Tinh nói rõ nói, sau đó liền gọi Kim Bảo cùng đi ra cửa phòng.

Xu Tinh còn chưa kịp lại hỏi cái gì, chính là đã không thấy Vũ Hằng thân ảnh.

"Là gặp được việc khó gì sao? Thế nhưng là vừa tới Huyền Hải thành, hội xảy ra vấn đề gì đầu này?" Xu Tinh âm thầm nghĩ đến, nhưng là vừa không nghĩ được cái gì có thể đủ đề cho Vũ Hằng cùng chuyện không giải quyết được, vì vậy liền quyền cho là chính mình suy nghĩ nhiều, cũng đi ra cửa tìm kiếm khách sạn đặt chân.

"Suru suru suru." Mấy đạo âm thanh xé gió lên, tại nguyên bốn đã sắc trời đem ám Huyền Hải thành tựa hồ đây cũng là rất bình thường tình huống.

Tại Huyền Hải ngoài thành ước chừng hơn một trăm dặm đường hải vực, có một cái tiểu Hải vịnh. Tại vịnh chi bờ, rất nhanh chính là hiện ra rõ ràng âm thanh xé gió nhân viên.

Có chừng lấy năm sáu người bộ dáng, vì cái gì chính là hôm nay Vũ Hằng tại quán rượu ở trong đụng phải thuê tu luyện đại hán. Mà đại hán kia bên cạnh đứng lại chính là Vũ Hằng thi triển Linh Lực theo dõi ẩn ký trung niên nam tử. Nam tử tại đại hán bên người hiển lộ vô cùng không tầm thường. Dáng người tương đối thấp bé rất nhiều, bất quá đại hán kia người bên cạnh lại là không có người nào dám xem nhẹ hắn. Thậm chí ngay cả đại hán cũng có chút khắp nơi ưu tiên trung niên nam tử.

Mà năm sáu người dừng lại, đại hán chính là hướng về phía sau lưng một người trong đó nói "Sét một, người nói Băng Giáp Mãng ở chỗ nào?"

Theo đại hán thanh âm rơi xuống, bắt đầu từ trong đội ngũ đi ra một người tương đối mà nói hiển lộ tương đối to lớn chất phác Thanh Niên, kia Thanh Niên ngón tay lấy vịnh một chỗ nói "Hùng Tráng lĩnh, chính là tại nơi này, tại kia vịnh một bên có cái huyết động, kia Băng Giáp Mãng chính là tiến nhập kia huyết động ở trong, ta tận mắt thấy, hơn nữa kia Băng Giáp Mãng như là có chút thống khổ đồng dạng, nó sắp đột phá."

Đại hán hiển nhiên chính là sét một cuối cùng Hùng Tráng lĩnh. Hùng Tráng nhìn thoáng qua xung quanh, cung hải vịnh vốn là vô cùng vắng vẻ, một phương diện bởi vì nơi này thường xuyên qua lại một ít cao cấp trong biển Linh Thú, một phương diện khác nơi này ngoại trừ Linh Thú liền không còn có những bảo vật khác. Cho nên có rất ít người nguyện ý tới cái chỗ này, bao gồm Mercenary các loại Tu Luyện Giả.

Bởi vì nơi này mạo hiểm đại, thu vào nhỏ, sét giống như quả không phải trong nhà cần dùng gấp tiền, một mình tiếp một cái tiểu nhiệm vụ trùng hợp thấy được, hiện tại e rằng cần bản không có ai biết nơi này cũng là có thể nhặt được tiện nghi.

Hùng Tráng nhìn nhìn xung quanh chậm rãi tới xuống thì khí trời, sau đó có chút thuận thực chỉ lệnh "Người, đi kiểm tra chung quanh là có phải có cái khác Linh Thú qua lại, tránh đoàn đội chịu cái khác tập kích. Những người còn lại đều cùng ta một chỗ, toàn lực bắt Băng Giáp Mãng. Mọi người nhớ kỹ, một khi có biến, lập tức lui lại!"

Hùng Tráng mệnh lệnh vài bố xong sau chính là nhìn về phía bên cạnh trung niên nam tử "Doãn huynh, về phần chủ yếu công kích Băng Giáp Mãng liền toàn bộ nhờ người rồi!"

Trung niên nam tử kia gật gật đầu, nói đơn giản nói ". Yên tâm."

Mà ở tất cả mọi người an bài hành động trình tự đồng thời, lại là không có người nào hiện sau lưng bọn họ cách đó không xa gò đất nhỏ trên ẩn núp lấy đi theo bọn họ mà đến Vũ Hằng.

Vũ Hằng nhìn nhìn trung niên nam tử tựa hồ cũng không kích động bộ dáng, nội tâm không khỏi mắng thầm "Thật sự là giáo hoạt hồ ly! Chỉ nhìn không làm, bọn này Mercenary hiển nhiên bị lợi dụng."

Vũ Hằng tuy không phải cái Chánh Nhân Quân Tử gì, thế nhưng đối với cái này loại dùng mảnh khoé dối trá tiểu nhân hèn hạ vô cùng ghét cay ghét đắng. Bởi vậy nội tâm đối với trung niên nam tử sát tâm đã lên. Vốn chỉ là ý định cướp đoạt bảo vật sau đó lưu lại hắn một mạng, hiện tại xem ra hoàn toàn là lưu lại tai họa. Chẳng giết đi sạch sẽ.

Trung niên nam tử cùng Hùng Tráng một đoàn người hiển nhiên là không nghĩ tới đoàn người mình hội bị người theo dõi, bao gồm ra ngoài dò xét Na danh cổ dong binh đều là không có phát hiện Vũ Hằng tồn tại. Vũ Hằng che dấu kỹ năng cho dù là Đại Thừa Kỳ cực hạn cường giả đều là chưa hẳn có thể dò xét đến, bởi vậy người kia không có phát hiện hiển nhiên cũng chẳng có gì lạ.

Tại Hùng Tráng đám người hợp lý phân công, một đoàn người chính là từng nhóm đem ba phương hướng bao bọc vây quanh, từng điểm từng điểm nghĩ đến sét chỉ phương hướng mà đi. Tại cần nhờ gần địa phương, Hùng Tráng phát tay đem đội ngũ dừng lại, sau đó đối với trung niên nam tử nói "Doãn huynh, dựa vào ngài tới dò xét một chút, Băng Giáp Mãng này hiện tại đến tới cùng là cái gì trạng thái đó!"

Hùng Tráng tuy người dài cao lớn thô kệch, thế nhưng tâm tư lại vẫn tương đối mịn màng, mặc dù có như vậy một cái mạnh mẽ hữu lực trợ lực, thế nhưng rốt cuộc trong lòng vẫn là rất không yên tâm, thay vì lo lắng chẳng thăm dò nhìn xem Doãn Sâm đến cùng là thật hay giả. Để cho hắn đi tiên phong nhìn xem tình huống.

Lời của Hùng Tráng nói chém đinh chặt sắt, hiển nhiên không có chút nào thương lượng chỗ trống.

Doãn Sâm tựa hồ cũng là nhưng Hùng Tráng dụng ý, sau đó cười đã đáp ứng, chỉ là Hùng Tráng loại người lại không thấy được Doãn Sâm phía trước đi điều tra thời điểm, khoé miệng dư lưu trào phúng độ cong.

Doãn Sâm thân hình khê nhúc nhích, sau đó Linh Lực chính là bao bọc cảm giác tản ra. Về sau Doãn Sâm chính là phát hiện ra sét một chỗ nói huyết động, kia thay vì nói là huyết động, chẳng nói là một chỗ động, động đất có chút hẹp hòi, cũng chỉ là Băng Giáp Mãng có thể dung thân về sau dư lưu lại không được rộng một trượng không gian. Mà kia Băng Giáp Mãng lúc này toàn thân huyết tinh, tựa hồ lúc trước trải qua một hồi ác chiến.

Băng Giáp Mãng toàn thân tán lấy nồng nặc hào quang, hiển nhiên nó đang tại ý đồ dùng Linh Lực chữa trị chính mình bị thương thân thể, nhìn nhìn bộ dáng, tựa hồ cũng chưa từng thử đột phá. Mặc dù không có chân chính đột phá, thế nhưng Băng Giáp Mãng này cũng đã là Nguyên Anh Hậu Kỳ viên mãn thực lực, chỉ là khí tức lại tương đối ảm đạm.

Đây là có chuyện gì? Là vật gì lại có thể đem Băng Giáp Mãng bị thương thành cái dạng này? Doãn Sâm có chút giật mình nghĩ thầm.

Lúc này đã trọng thương Băng Giáp Mãng, nghĩ đến chính mình một người mà có thể đem thu phục, xem ra mở ra Linh Bảo có hi vọng rồi. Đã như vậy, như vậy bên ngoài đám người kia hiển nhiên cũng không có cái gì lưu lại tất yếu. Doãn Sâm đang xác định thương thế của Băng Giáp Mãng về sau không khỏi nghĩ thầm.

Hiển nhiên Doãn Sâm cũng không phải kéo dài người, nghĩ như vậy sau đó liền thu hồi dò xét, sau đó quay lại thân thể hướng về sau lưng Hùng Tráng đám người bay đi.

"Cảm tạ người dẫn ta tới nơi này, bất quá bây giờ người vô dụng, đi chết đi!" Doãn Sâm tại bay nhanh đến Hùng Tráng bên người thời điểm chính là thấp giọng lạnh lẽo nói. Mà cùng với tiếng rơi xuống, kia mang theo chính mình Nguyên Anh Hậu Kỳ thực lực Linh Lực tâm lựa chính là một chỗ trực tiếp công kích hướng Hùng Tráng.

Hùng Tráng hiển nhiên không nghĩ tới Doãn Sâm này trở mặt sẽ như thế nhanh chóng, công kích kia đảo mắt tức đến, mà thực lực của mình cùng Doãn Sâm nguyên bản còn kém lấy một đoạn, bởi vậy cuống quýt vận chuyển Linh Lực, đem chính mình tầng tầng bao trùm, chỉ là Linh Lực phòng hộ còn không có đạt tới tốt nhất thời điểm kia Linh Lực tâm lựa chính là ầm ầm đánh tới Phòng Hộ Tráo, trong chớp mắt Phòng Hộ Tráo từng khúc tan vỡ, Linh Lực tiêu tán.

Mà Hùng Tráng bị còn lại Linh Lực tâm lựa trực tiếp va chạm bay ngược ra ngoài. Hùng Tráng hiển máu chảy như điên, trên lồng ngực rõ ràng có vết sâu. Khí tức đã uể oải tới cực điểm.

Chỉ là một đạo Linh Lực tâm lựa, liền đem Hùng Tráng cho trọng thương ;

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Vẫn lạc

Tất cả gấu chi đoàn thành viên đều là thốt nhiên không đề phòng, sự tình sinh quá nhanh, thắng đến chính mình lão đại bị Doãn Sâm trọng thương về sau mới kịp phản ứng, nguyên lai chính mình lão đại tìm được không phải một cái trợ lực mà là một cái sói. hiện tại chỉ có thể tự thực ác quả.

Mọi người đang hiểu được về sau đều là nhanh chóng tập kết đến một chỗ, chỉ là tất cả mọi người thực lực đều là chưa từng đạt tới Nguyên Anh Kỳ. Hiện giờ Hùng Tráng sinh tử chưa biết, nhóm người mình mệnh hiển nhiên đang ở đó Doãn Sâm trong tay.

Nguyên bản đều là đem tánh mạng dừng tại trên đại lưng người, nghĩ đến qua chính mình chết ở Linh Thú hoặc là làm nhiệm vụ bị giết thế nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, cuối cùng vậy mà hội bị người lợi dụng sau đó lại sát hại.

Kia sét vừa hiển nhưng nhất không thể tiếp nhận, hấn nhìn hướng té trên mặt đất Hùng Tráng, sau đó có chút điên tựa như nhanh chóng vận chuyển Linh Lực, sau đó không muốn sống ngưng tụ trở thành một bả cự chùy, mà mình cũng hóa thành kia cự chùy cần điều khiển, sau đó mang theo Thái Sơn Áp Đình trọng lượng hướng về Doãn Sâm công kích mà đi.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình!" Doãn Sâm nhìn nhìn kia sét một công kích, có chút không để trong lòng, chỉ là tiện tay huy động, sau đó một chuỗi đồng dạng lớn nhỏ Linh Lực chi chùy cũng là hình thành. Hai chùy đối với đụng vào nhau.

"Oanh."

Theo một thanh âm vang lên động, xung quanh cát bay đá chạy, trong đó một đạo thân ảnh chính là bắn ngược mà ra. Mà kia thả ra khí tức hiển nhiên đã làm cho người ta biết, đoán chừng căn bản sống không được thời gian dài bao lâu.

"Hảo thủ đoạn!" Vũ Hằng tại mô đất phía trên quan sát đến, mà cảm giác của mình cũng theo Doãn Sâm lúc trước dò xét ra đi, Doãn Sâm phát hiện Vũ Hằng lúc này tất cả đều biết. Chỉ là Vũ Hằng tại dò xét đến kia Băng Giáp Mãng chịu trọng thương thời điểm hiện, tại kia huyết động thâm xử tựa hồ có càng thêm khủng bố tồn tại. Chỉ là cảm khủng bố tồn tại đang tại ngủ say bên trong.

Doãn Sâm hiển nhiên là cũng không hiện kia khủng bố tồn tại, cho nên lúc này mới tại dò xét sau khi chấm dứt chính là lộ ra chính mình giấu đầu lòi đuôi.

Vũ Hằng nội tâm mơ hồ có một chút bất an, mà loại kia bất an tựa hồ bởi vì xung quanh này có nguy hiểm gì tồn tại, nhưng là mình buổi tối hôm nay nhất định phải cầm đến kia Doãn Sâm trong tay Linh Bảo, cho nên này hiểm nhất định phải bốc lên!

"Ai?" Vũ Hằng còn chưa hiện thân thanh âm chính là đã đến. Doãn Sâm có chút giật mình lại còn khẩn trương hỏi. Hiển nhiên nơi này chỗ vắng vẻ, nếu là

có lấy tu vi cao hơn tự mình người xuất hiện, như vậy đêm nay chính mình hết thấy kế hoạch đều đem ngâm nước nóng, càng trọng yếu hơn là nếu là mình người mang cự bảo bị người phát hiện, kia thì phiền toái.

Đang tại thấp thỏm, người kia rất nhanh liền là xuất hiện ở trước mặt của mình.

Người tới chính là theo dõi mà đến Vũ Hằng!

"Muốn mạng người người!" Vũ Hằng cười nhạt đứng tại Hùng Tráng trước người. Sau đó có chút khinh thường nhìn thoáng qua Doãn Sâm.

Doãn Sâm hiển nhiên không nghĩ tới đêm nay lại vẫn sẽ có xen vào việc của người khác người xuất hiện. Vốn là có chút khẩn trương, bất quá tại nhìn thấy hiện thân Vũ Hằng về sau chính là nhẹ nhàng thở ra, rốt cuộc như thể người của Niên Khinh, tu vi tự nhiên không có khả năng cao ít nhiều, nếu như tới vậy cùng nhau giết đi!

"Thật sự là cuồng vọng! Vậy thử một chút a!" Bởi vì Vũ Hằng đã ẩn tàng tu vi, cho nên Doãn Sâm cho rằng Vũ Hằng là nguyên anh sơ kỳ thực lực, loại thực lực này ở trong mắt tự mình lại là không vào mắt.

Vũ Hằng không có nói tiếp cái gì, chỉ là nhìn thoáng qua nằm ở Hùng Tráng bên cạnh sét một. Đối với sét một loại này trung hậu người, Vũ Hằng bản năng cảm giác mình hẳn là cứu hắn.

Trên tay Linh Lực xoay tròn, rất nhanh chính là có Linh Lực chuyển hóa làm nòng đậm sinh mệnh khí tức, nhanh chóng dung nhập vào đã hấp hối sắp từ vong sét một thân. Theo sinh mệnh khí tức dung nhập, nhanh tới gần con đường từ vong sét một chính là bị một lần nữa kéo lại.

"Tôn thương quá nặng đi, xem ra còn phải lại nhiều hơn tu dưỡng mới là!" Vũ Hằng nhún mày một chút, tuy theo sinh mệnh chi khí đích dung nhập, sét một thương thế tại nhanh chóng khép lại, chỉ bất quá hôn mê sét một còn không có tỉnh lại. Không nghĩ được Doãn Sâm này vậy mà như thế ác độc, ra tay ác như vậy độc, vậy mà một kích liền đem sét nhất trọng tổn thương đến chết. Nếu như nay Thiên Vũ hằng không có kịp thời xuất hiện, sét một hẳn phải chết!

"Già rồi già rồi không hảo hảo hưởng thụ dưới thanh phúc, lại vẫn học như thế ác độc!" Vũ Hằng mí mắt có chút chán ghét nhìn thoáng qua đối diện Doãn Sâm.

"Tiểu tử, ta không có thời gian với người nói nhảm, đi chết đi!" Doãn Sâm hiển nhiên không muốn quá mức gây thêm rắc rối, bởi vậy tại Vũ Hằng xuất hiện về sau liền cũng là muốn một kích chí tử Vũ Hằng.

Trong khi nói chuyện, toàn thân Linh Lực chính là bắt đầu nhanh chóng ngưng tụ. Về sau Linh Lực chính là hình thành một cái băng trụ hình dạng, chỉ là kia băng trụ phía trên âm hàn chi khí nếu là tu vi hơi yếu, sợ là kinh mạch đều bị đông cứng tổn thương!

Về sau kia băng trụ chính là hướng về phía Vũ Hằng mà đi, kia băng trụ nói qua chỗ, không khí đều là trong chớp mắt đông kết. Hiển nhiên loại kia rét lạnh chi khí là có chút cực hạn cường đại.

Vũ Hằng cũng không nói thêm gì, chỉ nhìn hướng Doãn Sâm ánh mắt có chút trào phúng, khoe miệng cũng hướng về phía Doãn Sâm thể hiện ra một vòng mỉa mai chi cười.

Doãn Sâm hiển nhiên cũng không biết Vũ Hằng đây là ý gì, nhưng lại bởi vì lời của Vũ Hằng hiển lộ càng thêm phần nộ!

"Đi chết đi! Âm Hàn Băng chùy!"

Vũ Hằng giơ tay Linh Lực xoay nhanh, mình cũng không có thời gian cùng Doãn Sâm chơi đùa, không biết vì cái gì, Vũ Hằng cảm giác, cảm thấy thời gian kéo càng lâu kia dưới Băng Giáp Mãng thân bí đồ vật chính là hội bùng nổ, nếu là như này, sợ là liền bản thân cũng không cách nào đào thoát.

Cho nên Vũ Hằng xuất thủ cũng sao có cái gì loè loẹt đồ vật, Linh Lực vận chuyển trong đó, một chuỗi ẩn chứa thiên địa Linh Khí, năm loại thuộc tính Linh Lực chi kiểm chính là thành hình, kia Linh Lực chi kiểm mang theo ngập trời khí thế đối với kia Doãn Sâm âm Hàn Băng chùy chính là va chạm nhau đi qua.

Doãn Sâm thấy được Vũ Hằng Vinh hằng Linh Lực chi kiểm về sau chính là mình bạch, chính mình hiển nhiên là đá trúng thiết bản, tiểu tử này rõ ràng thực lực không chỉ nguyên anh sơ kỳ, lại là cái giả heo ăn thịt hổ gia hỏa. Đến lúc này mình mới là mình bạch, cho nên tại cự kiếm kia cùng băng trụ va chạm thời điểm, Doãn Sâm chính là bay đã làm xong quyết đoán, nhanh chóng chặt đứt mình cùng kia âm Hàn Băng chùy liên hệ, sau đó thân hình bạo lui.

"Hừ, hiện tại chạy trốn, có chút đã chậm a! Phá cho ta!" Vũ Hằng nhìn thoáng qua muốn chạy trốn Doãn Sâm, không khỏi trào phúng nói.

Doãn Sâm chỉ cảm thấy da đầu tê dại, rất là vui mừng chính mình có thể đủ nhanh chóng làm ra quyết đoán, mặc dù không có trực tiếp thao túng kia âm Hàn Băng chùy cùng kia Vinh hằng Linh Lực cự kiếm va chạm nhau, thế nhưng chỉ là sóng dư chính mình chính là biết nếu là mình vừa mới còn một mặt đối kháng, lúc này sợ mình đã là một cỗ thi thể lạnh băng.

Không nghĩ tới chính mình như thế cẩn thận vẫn sẽ bại lớn như vậy một cái té ngã. Doãn Sâm xoa xoa trên trán mồ hôi lạnh, sau đó liền liều lĩnh thúc dục Linh Lực bay nhanh. Hiển nhiên bây giờ căn bản cố kỵ không được cái Băng Giáp Mãng gì cùng bảo vật, hay là cái mạng nhỏ của mình trọng yếu!

"Người nghĩ trốn nơi nào?" Đang lúc Doãn Sâm liều mạng chạy trốn thời điểm, đột nhiên một đạo trêu tức thanh âm tại tiền phương của mình vang lên.

Doãn Sâm ngẩng đầu nhìn lại, lại chính là vừa mới vẫn còn ở sau lưng Vũ Hằng "Nhanh như vậy đó!" Doãn Sâm trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng, không nghĩ tới tiểu tử này tuổi còn trẻ tu vi vậy mà lợi hại như vậy. Vì vậy không khỏi miệng đau khổ "Ta, ta đem ta bảo vật đều giao cho ngươi, cầu ngươi thả ta một con đường sống tốt chứ?"

Doãn Sâm bắt đầu vốn là không phải cái Chánh Nhân Quân Tử gì, chính mình đắc thủ bảo vật vốn là lơ đãng gặp được, sử dụng mượn đao giết người biện pháp mới đạt được mà đến. Chỉ là chính mình vẫn luôn vô pháp mở ra bảo vật. Mà về sau hay là chính mình không ngừng thử mới phát hiện dùng tinh huyết của Băng Giáp Mãng cùng Thú Phách tài năng mở ra kia bảo vật.

Bởi vì không có mở ra pháp môn, cho nên chính mình một mực không biết thần bí kia đồ vật là cái gì, thế nhưng nó tràn ra tới băng hàn khí tức lại đối với tu vi của mình là tuyệt đối hữu ích. Chỉ là kia băng hàn khí tức đều là làm cho chính mình có được lấy khiêu chiến Nguyên Anh Hậu Kỳ thực lực. Thế nhưng là không nghĩ tới hôm nay vậy mà sẽ ở thời khắc mấu chốt này gặp được như vậy cái Niên Khinh tiểu tử, làm cho chính mình bại cái đại té ngã.

Hiện giờ hiển nhiên nếu là mình không cầu xin khẳng định tánh mạng khó giữ được, đã như vậy chẳng đem bảo vật lấy ra, nói không chừng còn có cơ hội thừa dịp tiểu tử kia không chú ý thời điểm hạ độc thủ. Doãn Sâm nội tâm âm thầm tưởng tượng nói.

Vũ Hằng nghe được lời của Doãn Sâm, nguyên bản ngưng tụ Linh Lực quang cầu tại trên bàn tay quay tròn xoay tròn lấy, thế nhưng hiển nhiên Vũ Hằng cũng không có đem quang cầu kia hướng phía Doãn Sâm ném đi qua. Chỉ là nghiêng ngẫm hướng về phía Doãn Sâm cười cười.

Doãn Sâm nhìn nhìn Vũ Hằng biến hiện, hiển nhiên tưởng rằng có hi vọng. Vì vậy cuống quýt nói "Ta, bảo vật này thế nhưng là bất thường, người xem " Đang nói qua sau đó từng bước một hướng phía Vũ Hằng tới gần, trong tay làm lấy mong muốn từ thu nạp trong túi lấy ra bảo vật bộ dáng.

Vũ Hằng cũng tại Doãn Sâm đưa tay muốn lấy vật đồng thời, ánh mắt rồi đột nhiên trở nên lạnh, trong tay quang cầu nhanh chóng chuyển hóa trở thành có được lấy từ vong chi khí đích Hắc Ám sắc thái, mang theo tí ti từ vong hướng phía Doãn Sâm mà đi!

Doãn Sâm hiển nhiên không nghĩ tới Vũ Hằng vậy mà sẽ như thế quyết đoán, vốn chính mình cho rằng chỉ cần cận thân Vũ Hằng, chính mình chính là có thể đánh lén, đến lúc sau tuy nói không nhất định có thể giết chết Vũ Hằng, nhưng lại cũng có thể đem trọng thương, đến lúc sau chính mình không chỉ có thể giữ được tánh mạng cũng có thể bảo trụ kia bảo vật.

Tại quang cầu kia đánh úp lại thời điểm, Doãn Sâm ánh mắt oán độc nhìn nhìn Vũ Hằng "Tiểu tử! Ngươi dám! Ta thành quỷ đều sẽ không bỏ qua ngươi!"

Vũ Hằng vẫn không khỏi được cười khẩy nói "Ngươi lúc giết người có từng nghĩ tới người bị giết thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi!"

Doãn Sâm tuy ngưng tụ toàn thân Linh Lực, chỉ là lại không biết vì sao tiểu tử kia Linh Lực mang theo rất nhiều quỷ dị, nguyên bản tiểu tử kia liền đã đạt đến Nguyên Anh Trung Kỳ tu vi, thế nhưng kia Linh Lực quái dị sợ là Nguyên Anh Hậu Kỳ cũng là chiếm không được tiện nghi, huống chi chính mình tu vi cũng vèn vèn vừa mới đạt tới Nguyên Anh Trung Kỳ.

Từ màu đen kia lộ ra từ vong khí tức Linh Lực quang cầu phía trên, Doãn Sâm cảm nhận được từ vong khí tức, toàn thân đều là bị nguy hiểm khí tức bao phủ. Nội tâm chỉ có lấy một cái ý niệm trong đầu "Chạy trốn!"

Tại chính mình nhanh chóng ngưng tụ Linh lực phòng hộ đồng thời Linh Lực cũng toàn bộ hội tụ đến một cánh tay phía trên, về sau chính là nhanh chóng chặt đứt cánh tay kia, thân thể cũng là tới hoàn toàn tách ra, thân hình cực chạy trốn.

Chỉ là tuy thân hình kia khá, nhưng lại hay là không nhanh bằng kia từ vong khí tức Linh Lực quang cầu. Phòng ngự của mình dễ như trở bàn tay bị quang cầu đánh bại, sau đó trực tiếp hướng phía thân thể của mình nổ bắn ra. Kia độ mặc dù chính mình dụng hết toàn lực cũng là vô pháp tránh né.

Cuối cùng tại Doãn Sâm kia ánh mắt hoảng sợ bên trong đánh trúng vào thân thể của hắn. Từ vong khí tức nhanh chóng trải rộng ngân sắc thân thể. Kia chết Vong Linh lực như là đòi mạng phù chú đồng dạng, thu gặt lấy Doãn Sâm trong thân thể sinh cơ, cuối cùng liền trong đan điền Nguyên Anh cũng là bị kia từ vong chi khí nơi bao bọc. Trong chớp mắt, nguyên bản lớn lối Doãn Sâm chính là vẫn lạc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Chờ đợi

Vũ Hằng bởi vì cảm nhận được kia nồng đậm uy hiếp, cho nên tự nhiên không muốn trì hoãn quá nhiều thời gian, bởi vậy chính là vừa ra tay chính là sát chiêu. bởi vì Linh Lực tính đặc thù, kia từ vong chi khí như là virus đồng dạng, một khi xâm nhập trong cơ thể con người, đều là nhanh chóng thu gặt lấy người sinh cơ. Vũ Hằng lúc trước một mực chưa từng sử dụng qua, bởi vì thuộc tính quá nhiều duyên cớ, Vũ Hằng còn không có tính tế nghiên cứu qua chính mình thuộc tính tác dụng, bởi vậy, tại vừa mới sử dụng thời điểm, không nghĩ tới hiệu quả kia vậy mà tốt như thế!

Vũ Hằng nghĩ đến lực chiến đấu của mình có thể bởi vậy sản sinh không nhỏ tăng phúc, không khỏi nhếch miệng cười cười.

Theo Doãn Sâm từ vong, kia nguyên bản làm cho Vũ Hằng nội tâm tò mò Linh Bảo hiển nhiên cũng là có thể tới tay.

Vũ Hằng thủ chương thò ra, theo Linh Lực lôi kéo, Doãn Sâm bên hông cất giữ túi chính là đã rơi vào trong tay Vũ Hằng. Vũ Hằng hiện tại hiển nhiên là không có cái gì thời gian lại tinh tế xem xét kia bảo vật kỹ càng. Chỉ nhìn coi trọng tồn thương Hùng Tráng cùng sét một, sau đó nhìn bốn người khác, nói "Các người chạy nhanh mang các người lão đại rồi đi nơi này, kia Băng Giáp Mãng mặc dù trọng thương, thế nhưng kia huyết động ở trong lại cũng không dừng lại Băng Giáp Mãng một cái Linh Thú, các người là không đối phó được, vạn nhất đánh thức mặt khác một cái Linh Thú ngay cả ta cũng không cứu được các người."

Vũ Hằng tuy vừa mới cứu được mọi người, thế nhưng lúc này Doãn Sâm đã bị diệt trừ, tại kia Băng Giáp Mãng hấp dẫn, mọi người hay là hiển lộ có chút chần chờ. Hiển nhiên như cũ muốn từ kia trên người Băng Giáp Mãng thu hoạch một chút lợi ích. Chỉ là trở ngại Vũ Hằng vừa mới cứu được bọn họ rồi lại không có ý tứ nói thẳng.

Một cái trong đó thoát nhìn tựa hồ có chút thô kệch hán tử nhìn nhìn mọi người sau đó từ trong đội ngũ đi ra "Đa tạ ân công cứu giúp, chỉ là chúng ta đều là sinh hoạt tưng quần người, nguyên bản cũng trông cậy vào Băng Giáp Mãng này có thể kiếm lấy một chút khoản thu nhập thêm, thật sự không muốn như vậy buông tha cho, không biết Daun công có thể tương trợ?"

Vũ Hằng cũng là bị này chất phác hán tử chọc cười, đã nói kia không chỉ Băng Giáp Mãng còn có nguy hiểm hơn tồn tại, thế nhưng bọn họ như cũ chưa từ bỏ ý định, tuy chất phác cảm kích chính mình, thế nhưng hiển nhiên bọn họ cũng là lo lắng cho mình muốn ăn mảnh.

Vũ Hằng vốn cũng không nghĩ nhúng tay việc này, chỉ là muốn muốn thu hoạch kia Doãn Sâm bảo vật, nếu như Linh Bảo đã tới tay, tự nhiên không phải rất muốn mạo hiểm. Bất quá kia Doãn Sâm bỏ ra lớn như thế tinh lực muốn đạt được Băng Giáp Mãng, có lẽ thật sự cùng Băng Giáp Mãng này có quan hệ, đã như vậy, vậy mình sao không thử một chút đâu này? Thiên hạ vốn cũng không có một vốn bốn lời sự tình, mọi thứ cũng có mạo hiểm. Con đường tu luyện càng phải như vậy.

Vũ Hằng đã như vậy nghĩ, vì vậy cũng cũng không do dự nữa, nghĩ nghĩ nói với mọi người nói ". Nếu như các người tin lời của ta ngay tại Huyền Hải ngoài thành loại ta, ta có thể thử một chút! Đương nhiên các người tại nơi này, ta cũng không dám hoàn toàn cam đoan các người còn có mệnh sống sót. Kia Băng Giáp Mãng thân ở huyết động ở trong còn có nó Linh Thú của hân, tuy không biết đến cùng vì sao, ta nghĩ Băng Giáp Mãng kia trọng thương tình huống, các người cũng có cảm giác a! Cho nên chính các người lựa chọn a!"

Mọi người nghe xong lời của Vũ Hằng, liền cơ bản hoàn toàn đã tin tưởng kia đích xác có lợi hại hơn Linh Thú tồn tại. Lấy Vũ Hằng tu vi, nếu là hân muốn muốn nuốt một mình kia Băng Giáp Mãng hết thảy, hiển nhiên cũng là có thể giống như Doãn Sâm giết người diệt khẩu, chỉ là Vũ Hằng còn nguyên ý cùng bọn họ nhiều lời, nếu như đến nơi này phản thượng cũng liền không tiện lại nói thêm cái gì.

Vì vậy kia mọi người đỡ dậy trọng thương Hùng Tráng sau đó mang hôn mê sét một đôi Vũ Hằng chấp tay cảm tạ "Đa tạ ân công, vậy chúng ta liền Huyền Hải ngoài thành thấy!"

Vũ Hằng gật gật đầu.

Mọi người sau khi cáo từ cũng không hề kéo dài, nhất thời vài đạo Linh Lực đều là phóng lên trời, thân hình tuôn động, rất nhanh thân ảnh liền biến mất ở Hắc Âm trong bóng đêm.

Vũ Hằng quay đầu lại nhìn nhìn kia Băng Giáp Mãng vị trí huyết động, bởi vì huyết động quá nhỏ nguyên nhân, kia Băng Giáp Mãng cái đuôi còn rò tại bên ngoài một chút, Vũ Hằng dò xét một chút kia càng thăm xử như trước ngủ say Linh Thú, sau đó vỗ vỗ chính mình Động Thiên bên trong Kim Bảo nói "Kim Bảo, người nhìn chăm chăm tên kia, một khi có bất kỳ dị động, người lập tức ngăn cản một chút hân, không muốn ham chiến, trực tiếp lui lại. Nhớ kỹ!"

Vũ Hằng ngưng trọng khai báo một chút Kim Bảo. Tuy Kim Bảo tương đối nhỏ, thế nhưng không biết vì cái gì, lại vô cùng ham chiến, chỉ cần cùng người đối chiến, nó đều cần phải đánh cho thiên hôn địa ám không thể, cho nên Vũ Hằng không cho Kim Bảo ra mặt giải quyết.

Một phương diện coi như là bảo hộ Kim Bảo, một phương diện cũng là thật sự chịu không được Kim Bảo ham chiến bộ dáng.

Kim Bảo âm thanh như trẻ đang bú sữa khí đích nói "Yên tâm! Ba ba."

Có lẽ Kim Bảo cũng cảm nhận được kia nguy hiểm khí tức, bởi vậy tuy trong ánh mắt có dâng trào chiến ý, thế nhưng đáp ứng thời điểm lại cũng vô cùng chăm chú.

Vũ Hằng lúc này mới yên tâm vỗ vỗ Kim Bảo cái đầu nhỏ nói "Đi thôi!"

Kim Bảo thúc dục thân hình, lao đảo bay đến kia huyết động, không ngừng lượn vòng. Thời khắc giám sát và điều khiển lấy kia trong huyết động nhất cử nhất động.

Vũ Hằng nhìn Kim Bảo đã chuẩn bị sẵn sàng, vì vậy cũng liền không hề kéo dài, thân hình khê động, người đã xuất hiện ở huyết động phía trên, Vũ Hằng trên hai tay Linh Lực Triền Nhiễm. Theo Linh Lực tăng cường, kia hai tay đều mơ hồ biến thành long trào bộ dáng.

"Long Trào Thủ!" Vũ Hằng gầm nhẹ một tiếng, từ khi cùng Kim Bảo có Sinh Từ Khế Ước, chính mình chính là nhiều một ít kỹ năng, trong đó hạng nhất

chính là Long Trảo Thủ này.

Theo Long Trảo Thủ thành hình, Vũ Hằng đem hai tay xâm nhập huyết động, rất nhanh chính là tiếp xúc đến kia Băng Giáp Mãng.

Vũ Hằng Linh Lực ngưng tụ, Long Trảo Thủ một phát bắt được kia Băng Giáp Mãng cái đuôi, Vũ Hằng lực đạo chính là bắt đầu tăng thêm, chỉ bắt quá trong nháy mắt kia thật dài Băng Giáp Mãng chính là bị kéo ra khỏi huyết động.

Mà kia trọng thương Băng Giáp Mãng hiển nhiên có thể cảm nhận được có người công kích chính mình, chỉ là trọng thương, lại đang huyết động ở trong phòng ngự yếu đi rất nhiều, theo Băng Giáp Mãng bị vung ra huyết động, kia Băng Giáp Mãng thủ tính chính là bị triệt để kích. Bởi vì Linh Thú đối với nguy hiểm cảm thụ vô cùng mẫn cảm, bởi vậy Băng Giáp Mãng mở ra huyết hồng con mắt gắt gao nhìn chăm chăm Vũ Hằng, thân thể hơi hơi cứng ngắc cong lên, tùy thời một bộ sắp sửa động công kích bộ dáng.

Vũ Hằng nhìn thoáng qua kia Băng Giáp Mãng, Linh Thú này hiển nhiên cùng lúc trước cưỡi Băng Giáp Mãng nhiều hơn rất nhiều dã tính. Tương đối cười chính là bị Hải gia thuần dưỡng, cơ bản đã đánh mất mất kỹ năng công kích. Mà Băng Giáp Mãng này hiển nhiên là không đồng dạng như vậy.

Vũ Hằng cảm giác một chút kia huyết động ở trong, hiển nhiên vật kia cũng không có bị bùng tỉnh. Vũ Hằng vung trộm thở ra một hơi, không biết vì sao, Vũ Hằng cảm thấy nếu như vật kia một khi xuất động huyết, như vậy chính mình tất nhiên hội cực kỳ nguy hiểm.

Băng Giáp Mãng tư tư phun lưỡi rắn, chỉ là mỗi lần hấp nạp trong đó, chính là sẽ có rét lạnh băng tinh xuất hiện, đem không khí chung quanh đều là đông kết.

Vũ Hằng biết không có thể lại kéo dài xuống.

Thủ chương biến ảo, Linh Lực chính là nhanh chóng hình thành mấy đạo Linh Lực xiềng xích. Hiển nhiên Vũ Hằng ý định bắt sống.

Kia Băng Giáp Mãng mặc dù không có linh trí, nhưng lại có thể cảm thụ đạo người đối diện loại mang đến cho mình thật lớn uy hiếp, nếu như không phải mình bản thân bị trọng thương, sợ là căn bản sẽ không làm cho người loại lớn lối như thế. Vì vậy trong mắt hung ác càng thêm dữ tợn.

"Linh Lực chi khóa, đi!" Vũ Hằng rất nhanh liền đem Linh Lực xiềng xích tể ra.

Kia Băng Giáp Mãng tựa hồ cũng có thể cảm nhận được, kia xiềng xích phía trên mang đến cho mình nguy hiểm cho nên mừng xà thân mở rộng, trực tiếp liền đem thân hình của mình mở rộng gấp trăm lần. Lưỡi rắn, kia băng tinh chính là hình thành trở thành vô số, mà nguyên bản băng tinh lớn nhỏ bộ dáng lúc này hiển nhiên đã biến thành băng tiễn đầu bộ dáng.

Vũ Hằng nhìn nhìn kia băng tiễn cũng không thậm đề ý, Băng Giáp Mãng này thực lực có chút yếu, đối với Vũ Hằng hiện giờ tu vi mà nói, đối phó nó cũng dễ như trở bàn tay.

Những cái kia băng tinh từ tại va chạm vào Vũ Hằng Linh Lực xiềng xích thời điểm chính là trong chớp mắt tan rã, tựa hồ là nước gặp được hỏa. Bởi vì thực lực nguyên nhân, kia băng tinh vậy mà chịu không được nửa điểm kia Hỏa thuộc tính Linh Lực thiêu đốt.

Xi xì xì.

Theo hòa tan thanh âm không ngừng vang lên, cuối cùng kia băng tinh cũng chậm chậm cũng bị tiêu tán, thế nhưng kia Linh Lực xiềng xích lại như là không có đi qua ngăn cản đồng dạng, quấn lên kia thân thể của Băng Giáp Mãng.

Băng Giáp Mãng tựa hồ cảm nhận được kia nồng nặc nguy hiểm, vì vậy không ngừng vận vẹo thân thể, trên thân thể Linh Lực cũng bắt đầu hình thành dày đặc mũi băng nhọn, kia mũi băng nhọn từng điểm từng điểm thiết cát kia Triền Nhiễm tại trên thân thể xiềng xích, nhưng lại cuối cùng vẫn còn vô dụng công lao.

"Rống." Băng Giáp Mãng xuất vô lực gào thét. Mà trên thân thể xiềng xích viết Triền Nhiễm càng chặt, thân thể không lồ đã vô pháp thừa nhận, cuối cùng không thể không bị ép khôi phục đến còn nhỏ bộ dáng.

Vũ Hằng đem kia Linh Lực xiềng xích bắt quay về, thủ chương một phen, bắt đầu từ trong tay lấy ra một cái trói buộc xiềng xích, đó là Vũ Hằng lúc trước từ hải lập thu nạp trong túi nhảy ra tới, vừa vận hiện tại có thể dùng tới buộc chặt lấy Băng Giáp Mãng.

Vũ Hằng đắc thủ về sau liền đem kia Băng Giáp Mãng Linh Lực phong ấn, sau đó để vào chính mình thu nạp trong túi.

Không nghĩ tới dễ dàng như vậy phải tay. Vũ Hằng nhìn nhìn chính mình thu nạp cái túi, không khỏi nhếch miệng cười nói.

Mà kia huyết động ở trong nguy hiểm chỉ vật lại là làm cho Vũ Hằng có chút hiếu kỳ, nhưng lại lại không biết đến cùng có nên hay không nhìn xem.

Đang do dự, Kim Bảo bay tới "Ba ba, rồi đi a! Có Linh Thú khác đến rồi!"

Vũ Hằng đành phải bỏ đi ý niệm trong đầu sau đó liền mang theo Kim Bảo rời đi. Bất quá cách trước khi đi, Vũ Hằng đem một vòng cảm giác cùng một tia Linh Lực ném vào kia huyết động ở trong.

"Nhìn xem kia huyết động ở trong đến cùng cất giấu vật gì?" Vũ Hằng có chút tò mò nhìn thoáng qua huyết động, sau đó liền quay người rời đi.

Theo mạo hiểm chấm dứt, Vũ Hằng rất nhanh chính là chạy tới Huyền Hải ngoài thành, nguyên bản ước định hảo Hùng Tráng đảm người đã tại nơi này chờ.

Vũ Hằng phi thân rơi xuống, sau đó đối với mọi người nói "May mắn không làm nhục mệnh!"

Tất cả mọi người là có chút không tốt lắm ý tứ, bất quá Vũ Hằng lại là đem kia Băng Giáp Mãng từ thu nạp trong túi làm xuất ra. Có lẽ bởi vì Băng Giáp Mãng bị ép nhỏ đi thể tích, tất cả mọi người là có một chút ngốc, tương đối trong này tất cả mọi người cộng thêm cũng chưa bao giờ bắt qua một cái sống Nguyên Anh Hậu Kỳ Linh Thú, lần này là đầu một lần.

Vũ Hằng nhìn xuống mọi người, vẫn đạo "Các người ý định đem này Băng Giáp Mãng xử lý như thế nào đâu này?"

Hùng Tráng bởi vì thương thể nguyên nhân đã đang tại vận chuyển Linh Lực khôi phục bên trong. Mà những người còn lại đều là không có nửa điểm chú ý, chỉ là trở lại nhìn thoáng qua như cũ tại chữa trị bên trong Hùng Tráng.

Vũ Hằng thấy tất cả mọi người là chưa từng đáp lời, mà nằm trên đất sét một lần thì còn chưa thức tỉnh. Vì vậy cũng hào sảng nở nụ cười một chút "Đã như vậy, ta sẽ chờ loại a! Vị huynh đệ kia tổn thương, nghĩ đến ta cũng là có thể cứu chữa."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Cấp thiết tâm tình

Đang nghe Vũ Hằng lại vẫn nguyện ý giúp trợ sét vừa cùng Hùng Tráng chữa thương, nhất thời trong ánh mắt lòng cảm kích tình cảm bộc lộ trong lời nói.

"Đa tạ! Tiểu huynh đệ! Chỉ cần người có thể cứu dưới Hùng Tráng linh cùng sét một huynh đệ, như vậy Băng Giáp Mãng này liền toàn bộ về ngài xử trí!" Có lẽ là bởi vì Vũ Hằng làm quá nhiều, mọi người cảm thấy có phần không có ý tứ, bởi vậy một người ra mặt đại biểu mọi người trịnh trọng nói.

Vũ Hằng cười cười, cũng không nói tiếp. Mà là nói "Ta cứu người trước a!"

Vũ Hằng trên bàn tay Linh Lực vây quanh, tại tâm thần thúc dục chuyển hóa, kia nguyên bản óng ánh Linh Lực rất nhanh chính là biến thành thần bí lục sắc bộ dáng, mà kia lục sắc Linh Lực xuất hiện, nhất thời làm cho người chung quanh đều là cảm giác được sáng khoái tinh thần, tại bọn họ xung quanh thực vật tựa hồ cũng là có thêm hoan hô bộ dáng. Bừng bừng sinh cơ làm cho tất cả mọi người là tâm trí hướng về.

Mà kia lục sắc Linh Lực tại Vũ Hằng dẫn động phía dưới rót vào sét một thân thể.

"Không muốn bài xích ta Linh Lực, bảo trì ở tâm thần cùng đan điền bình thường vận chuyển." Vũ Hằng tại đưa vào Linh Lực đồng thời đối với sét một nhẹ nhàng nói.

Vì vậy Vũ Hằng cảm nhận được Linh Lực bài xích cảm giác nhất thời tiêu thất, kia lục sắc Linh Lực như là sông nhỏ đồng dạng tại sét nhất thể bên trong lưu chuyển, mà kia lục sắc Linh Lực nói qua chỗ, xung quanh kinh mạch đều là lấy mất thường có thể thấy độ đang bay nhanh khép lại.

Mà nguyên bản bởi vì thương thể có chút nhỏ yếu sinh mệnh lực cũng bởi vì kia lục sắc Linh Lực nhất thời trở nên sinh cơ dạt dào.

Sét một thân thể tựa hồ đối với loại Linh Lực này cực kỳ yêu thích, vì vậy điên cuồng tham lam hấp thu. Theo Vũ Hằng dẫn động, rất nhanh kia lục sắc Linh Lực liền đem sét nhất thể bên trong Linh Lực đều là nhanh chóng xoay tròn một vòng. Ở nguyên bản tàn phá kinh mạch đều là đang bay nhanh khép lại.

Vũ Hằng cảm thụ được sét nhất thể bên trong truyền đến từng trận sinh cơ, lần nữa xác nhận một chút sét nhất thể bên trong không có nội thương, liền đem tâm thần thu hồi, sau đó đem kia lục sắc Linh Lực rút về.

Theo Vũ Hằng chữa thương chấm dứt, sét một thương thể bên trong cơ thể đã hoàn toàn bị trị liệu. Mà sét một cũng ở sau đó vận chuyển một chút Linh Lực xác nhận không ngại về sau chính là tỉnh lại.

Sét một quyền chính là chất phác hán tử, tại đứng dậy về sau chính là đối với Vũ Hằng xá một cái "Huynh đệ, đa tạ người đã cứu ta! Về sau ta sét một cái mạng này cũng là của người!"

Vũ Hằng biết như vậy hán tử là mảnh chân chính hán tử, bởi vậy cũng không có làm nhiều ngăn trở. Sau đó liền chấp tay nói âm thanh khách khí, sau đó lại dùng đồng dạng phương pháp đem Hùng Tráng cũng là triệt để trị liệu.

Vũ Hằng nhìn hai người cũng đã không ngại, sau đó liền lần nữa hỏi "Không biết Băng Giáp Mãng này Hùng Tráng đoàn trưởng ý định như thế nào phân ra đâu này?"

Hùng Tráng nguyên bản liền vô cùng cảm kích Vũ Hằng ân cứu mạng, hơn nữa Vũ Hằng không chỉ cứu mình một lần, hiện giờ Băng Giáp Mãng này cũng là Vũ Hằng mạo hiểm bắt, chính mình nào có kia mặt mũi có thể mảy dạn mặt dày muốn phân ra nha.

Vì vậy vầy vầy tay nói "Tiểu huynh đệ, nói quá lời. Người bắt bộ Băng Giáp Mãng này hoàn toàn là chính mình một người công lao, mà chúng ta cái gì cũng không có làm ngược lại nhận được người nhiều lần cứu giúp, đâu còn có thể cùng người lại muốn cầu cùng với người phân ra Băng Giáp Mãng này đâu này? Nếu không phải ghét bỏ, liền lúc chúng ta kết giao bằng hữu. Người gọi ta Hùng Tráng đại ca là tốt rồi. Không biết tiểu huynh đệ xưng hô như thế nào?"

"Hào! Hùng Tráng đại ca! Bảo ta Vũ Hằng a! Đã như vậy, kia liền đa tạ!" Vũ Hằng cũng không phải cái gì loại người bụng đang đói có người mời ăn thì kêu no rồi mà từ chối, nguyên bản chính mình đã nghĩ kỹ, nếu là bọn họ muốn phân ra Băng Giáp Mãng này như vậy chính mình liền dùng Vĩnh Hằng Kim Tệ đem kia Băng Giáp Mãng đổi lấy qua.

Vũ Hằng bởi vì rốt cuộc vội vàng còn chưa kịp nhìn kia theo như lời Doãn Sâm chính là loại nào bảo vật, bất quá có thể xác định chính là, Doãn Sâm đích thực là muốn bắt Băng Giáp Mãng này. Cho nên Vũ Hằng tại còn chưa xác định dưới tình huống cũng là không nguyện ý đem Băng Giáp Mãng phân cho mọi người.

Hiện giờ tất cả mọi người nhất trí đồng ý đem Băng Giáp Mãng này cho mình chi phối, vậy mình cũng không phải cái gì loại người bụng đang đói có người mời ăn thì kêu no rồi mà từ chối, vì vậy vui vẻ tiếp nhận. Bất quá cũng là từ thu nạp trong túi lấy ra năm mươi vạn Vĩnh Hằng Kim Tệ giao cho hắn làm Hùng Tráng "Hùng Tráng đại ca, những cái này kim tệ ngài nhận lấy, tin tưởng mọi người cũng không dễ dàng, lần này mạo hiểm, coi như ít nhiều thu một chút thù lao a!"

Hùng Tráng hiển nhiên không nghĩ đạo Vũ Hằng lại vẫn hỏi lại cho bọn họ một ít kim tệ, nhất thời có chút được sủng ái mà lo sợ. Bất quá lại cũng không có làm qua hơn chối từ. Rốt cuộc đối với mình những Mercenary này mà nói, cũng đích thực là vô cùng cần những số tiền này.

Vũ Hằng tại đem hết thấy xử lý tốt, chính là cùng nhiều binh sĩ một chỗ vào thành. Bởi vì lúc trước hành động, chân trời đã có lấy ngân bạch sắc ánh nắng, mặt trời sáng lên, hiển nhiên sắc trời đã đem muốn sáng lên.

Có lẽ là bởi vì thiên sắp sáng rõ, Vũ Hằng cùng mọi người sau khi tách ra chính là vốn định đi tìm một chút Xu Tinh, chi là muốn cho tới bây giờ Xu Tinh khẳng định đã không tại xa xa chờ mình, bởi vậy cũng không cần phải gấp gấp như vậy.

Vì vậy không bền lòng không nhanh không chậm tại trên đường phố dạo bước. Có lẽ là bởi vì thật lâu không có xuất ra nhẹ nhàng như vậy tán qua bước, Vũ Hằng cảm thấy tâm ở bên trong khoan khoái. Đường như tất cả tu luyện sự tình cũng bị ném chi sau đầu, mà mình cũng như là trở lại lúc nhỏ vô lo vô nghĩ kia đoạn thời gian.

Vũ Hằng lẳng lặng cảm thụ được kia phần yên tĩnh vui vẻ, trên đường phố vốn không có người nào, có lẽ là bởi vì sáng sớm quá sớm nguyên nhân. Chính là vắng lai người cũng là vội vàng, gấp mấy ngày liền.

Duy chỉ có Vũ Hằng chậm rãi tựa hồ đã trở thành trên đường một ngọn gió cảnh.

Vũ Hằng tựa hồ tiến nhập một loại cảnh giới vong ngã, theo kia phần vui vẻ vui mừng khôn xiết. Nếu như Vũ Hằng lúc này tỉnh táo lại nhất định có thể hiện, chính mình trong đan điền Linh Lực tựa hồ bởi vì loại này tâm tình vậy mà tại lấy một loại nhanh chóng độ phi tăng trưởng, tuy không biết những cái này Linh Lực là từ nơi nào mà đến, thế nhưng kia đan điền Nguyên Anh thật là có vô cùng vui vẻ tâm tình!

Mà thân thể của Vũ Hằng bên ngoài lại càng là độ lấy một tầng hào quang, loại kia hào quang bày biện ra nhiều loại sắc thái, một loại là Hắc Ám một loại là hào quang, một loại là tử vong, một loại là sinh cơ dạt dào. Nguyên bản chỉ có thể tồn tại một loại Linh Lực vậy mà tại trên người Vũ Hằng bị hoàn toàn đánh vỡ, kia nguyên bản đối lập thuộc tính vậy mà ở trên người Vũ Hằng không có mảy may không khỏe cảm giác, hơn nữa cũng không có lấy bất kỳ bài xích, tương phản giữa bọn họ vậy mà mơ hồ có dung hợp lẫn nhau hấp dẫn tình huống.

Vũ Hằng lúc này tựa hồ đã hoàn toàn đã quên chính mình, hắc ám chìm lúc trước trong vui sướng, bất quá rất nhanh chính là lại là được chuyển tới chính mình có chút lòng chua xót con đường tu luyện. Cảm thụ được từng là lòng chua xót cùng si nhục, Vũ Hằng lúc này xem ra tựa hồ cảm thấy những cái kia đều hoàn toàn chỉ là một loại mây khói phù qua. Kích không nổi nữa điểm nội tâm gọn sóng. Tựa hồ những cái kia dưới cái nhìn của tự mình đều là như thế chẳng thêm ngó tới, không thể để cho được từ mình để trong lòng.

Vũ Hằng tựa hồ cảm thấy tại thời khắc này, chính mình chính là hôm nay, mà hôm nay cũng chính là chính mình. Bất cứ chuyện gì tựa hồ mình cũng là có thể chứa tể chừng không, cho dù là kia núi non sông ngòi, các loại Linh Thú đã thành vì mình tùy ý có thể chi phối tồn tại.

Bởi vì trên người Vũ Hằng dị động, ven đường nguyên bản không nhiều lắm người nhất thời đều là nhìn chăm chăm Vũ Hằng mà đến, bởi vì lúc này Vũ Hằng vậy mà để cho qua đường người cũng có lấy một loại muốn cùng bái ý nghĩ. Mà có được lấy loại tình huống này có một loại người, đó chính là phi thăng Chúa Tể Giả.

Theo người càng ngày càng nhiều, Vũ Hằng nguyên bản yên tĩnh tâm thần bị kia náo nhiệt tiếng nghị luận bùng tình, theo Vũ Hằng thanh tĩnh, nguyên bản quây quanh bên người Vũ Hằng dị tượng đều là biến mất.

Vũ Hằng khó hiểu nhìn một chút người chung quanh, sau đó liền nhanh chóng rời đi. Nguyên bản chính mình liền không thể nào cái gì thích mọi người nhìn

chăm chú địa phương, hiện giờ không biết vì sao vậy mà bị người vây xem, vì vậy có chút không có ý tứ!

Tại nhanh chóng sau khi rời khỏi, Vũ Hằng chính là đã không còn tiếp tục dừng lại ở trên đường bước chậm hào hứng. Nguyên lai chính mình vậy mà không biết thời gian, trời đã sáng rồi. Vũ Hằng vừa định vận chuyển Linh Lực cho Xu Tinh truyền tấn, chính là kỳ quái hiện trong cơ thể mình Linh Lực vậy mà đạt đến Nguyên Anh Hậu Kỳ Đại viên mãn, chỉ cần mình nghĩ, đó chính là có thể trùng kích Xuất Khiếu Sơ Kỳ.

"Này." Vũ Hằng có chút đối với thân thể của mình bên trong Linh Lực trợn mắt há hốc mồm. Chỉ là này trên đường phố rồi cuộc không phải mình kiểm tra tình huống địa phương, bởi vậy, Vũ Hằng nhanh chóng thúc dục Linh Lực đi đến lúc trước quán rượu bên cạnh khách sạn.

Đang tìm đến tiểu nhị mở một gian phòng trọ, Vũ Hằng chính là truyền tấn cho Xu Tinh. Mà Xu Tinh tựa hồ có chỗ cảm ứng đồng dạng, rất nhanh chính là hồi phục ở lại chút tìm Vũ Hằng, mà Vũ Hằng để mình tìm kiếm viện lạc đã tìm kiếm được rồi, chỉ chờ Vũ Hằng đánh nhịp, liền có thể mua sắm hạ xuống.

Vũ Hằng nguyên bản đối với chuyện này cũng không quá để ý, chỉ là nếu như Xu Tinh nói như thế, chính mình tự nhiên cũng không nên làm nhiều từ chối.

Vũ Hằng ngưng tụ tâm thần cẩn thận kiểm tra chính mình đột nhiên nhiều ra tới Linh Lực, sợ những cái này Linh Lực tồn tại đối với chính mình có bộ dáng gì nữa uy hiếp. Bất quá tại tỉ mỉ loại bỏ thật lâu đều là cũng không hiện nửa điểm chỗ không ổn. Thậm chí này nhiều ra tới Linh Lực vậy mà cũng vô cùng ngưng thực, tựa hồ cùng Vũ Hằng chính mình tu luyện mà đến cũng không có nửa điểm bất đồng.

Vũ Hằng thật sự là không rõ đây là cái gì tình huống, vì vậy đưa tay đem Kim Bảo cho ôm xuất ra. Tuy Kim Bảo là mình ấp nỡ tới, thế nhưng Kim Bảo tại vô trùng bên trong thời điểm chính là đã có lấy linh trí, lúc đó nó cha đẻ mẹ đẻ cũng không ít cho nó giảng một sự tình, có lẽ Kim Bảo đối với loại tình huống này ít nhiều biết điểm.

"Kim Bảo, vì cái gì ta Linh Lực lại đột nhiên tăng cường nhiều như vậy?" Vũ Hằng không hiểu hỏi.

Kim Bảo âm thanh như trẻ đang bú sữa khí đích nói "Ba ba, người tại trên đường đột nhiên tiến nhập đốn ngộ cảnh giới. Đó là Đại Thừa Kỳ cường giả đột phá phi thăng thời điểm mới có tình huống. Mà người hiện giờ mà có thể đốn ngộ, có lẽ là cơ duyên xảo hợp. Bất quá đốn ngộ cho người thế nhưng là mang đến không nhỏ chỗ tốt, chính người hào hảo cảm thụ một chút a!"

Vũ Hằng có chút trợn mắt há hốc mồm "Đốn ngộ? Tại trên đường cái?"

Kim Bảo hiển nhiên đối với Vũ Hằng đột nhiên ngu ngốc hỏi có chút bất mãn "Ta muốn đi ngủ! Ba ba!"

Vũ Hằng nhìn nhìn Kim Bảo bộ dáng tức giận cũng không muốn hỏi nhiều, Kim Bảo lách mình tiến nhập Động Thiên ở trong.

Vũ Hằng nghĩ thầm vận khí thật đúng là không kém a!

Đang lúc Vũ Hằng nghĩ như vậy thời điểm, Xu Tinh chính là đẩy cửa vào được.

"Vũ Hằng, sớm, ta dẫn người đi xem thạch viện a!" Xu Tinh nhìn thấy Vũ Hằng hiển nhiên là tương đối cao hưng, không biết vì cái Xu Tinh gì nhìn thấy Vũ Hằng về sau chính là cảm thấy an tâm.

Vũ Hằng gật gật đầu đáp "Hảo!" Vũ Hằng vốn là muốn phải ở bên trong khách sạn xem xét kia vất vả có được bảo bối rồi cuộc là gì gì đó, chỉ là lo khách sạn bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, nếu là không có bảo vệ tốt, khí tức tiết ra ngoài, kia đưa tới người khác giống như chính mình giết người đoạt bảo có thể thì phiền toái. Mặc dù mình hiện giờ cũng cơ bản không có cái gì đáng sợ sợ, thế nhưng nhiều một loại bảo đảm tự nhiên là tốt hơn. Vì vậy chính là kiểm chế hạ xuống rồi kia cấp thiết tâm tình.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Kiên quyết

Theo Xu Tinh bay vọt hơn phân nửa Huyền Hải thành về sau rốt cục tại một chỗ tuy vắng vẻ thế nhưng vị trí phong cảnh đều là có chút mỹ lệ địa phương ngừng lại.

Xu Tinh chỉ chỉ bên cạnh một trảng trang viên, nói "Đến!"

Vũ Hằng nhìn nhìn trang viên kia diện tích, hiển nhiên vẫn rất là hùng vĩ. Bởi vậy tán thán nói "Không sai!"

Xu Tinh nhìn Vũ Hằng rất là thoải mái, cho nên cũng có chút cao hứng nói "Vậy là!"

Xu Tinh tại về sau chính là dẫn Vũ Hằng tiến nhập trang viên ở trong. Mà trang viên kia bên trong ra một vị già nua lão đầu, Xu Tinh nói.

"Thôi thúc, trang viên này ta ý định mua, người xem giá bao nhiêu cách đâu này?"

Lão nhân kia không nghĩ tới Xu Tinh vậy mà như thế sáng khoái "Một trăm Vạn Kim tệ! Ta cũng ơ ròi đi nơi này, cho nên này trang viên mới ý định bán đi!"

Vũ Hằng gật đầu "Hảo, thành giao!"

Hai người lưu loát đem trang viên kia ra mua, mà Xu Tinh bởi vì muốn nạp lại điểm một chút trang viên, cho nên đi ra cửa mua sắm, chỉ còn lại Vũ Hằng. Vũ Hằng cùng Xu Tinh đơn giản khai báo một chút chính là muốn đi bề quan.

Vũ Hằng tìm được trong trang viên vừa vặn có một gian phòng đang lúc tựa hồ là dùng đặc thù tài liệu chế thành phòng tu luyện, Vũ Hằng xếp bằng ở trong phòng tu luyện, sau đó lấy ra kia Doãn Sâm thu nạp túi.

Doãn Sâm bắt đầu vốn là không phải cái gì giàu có người, cho nên thu nạp trong túi ngoại trừ có một ít bên ngoài Vĩnh Hằng Kim Tệ cũng không có cái khác như dạng đồ vật. Mà kia thu nạp trong túi một mực phóng thích băng hàn khí tức ngọn nguồn chính là tại thu nạp trong túi một góc, có một cái hộp giấu ở trong giả vờ đồ vật.

Vũ Hằng Linh Lực bao bọc sau đó liền đem hộp giấu kia bao trùm lấy xuất ra, đặt tại trước mặt của mình. Mở ra hộp giấu về sau chính là trông thấy hộp giấu kia ở trong đồ vật dĩ nhiên là một khóa lớn chừng quả đấm tán lấy cực kỳ rét lạnh Băng Phách loại đồ vật.

Vũ Hằng chỉ có thể cảm nhận được kia Băng Phách phía trên tựa hồ còn có cái gì che giấu, cho nên tuy như cũ tràn ra băng hàn khí tức, thế nhưng hiển nhiên kia băng hàn chi lực bị phong ấn không ít!

"Đây là?" Vũ Hằng có chút mê nghi hoặc nhìn. Trong miệng lầm bầm nói.

"Là không phải vừa muốn bảo ta sao? Ba ba!" Mà Vũ Hằng nghi hoặc, Kim Bảo bắt đầu từ Động Thiên bên trong xuất ra, đầu thò ra tại bờ vai Vũ Hằng phía trên.

Vũ Hằng mắt liếc Kim Bảo "Đừng giả bộ tôi, biết nói mau!"

Kim Bảo tựa hồ đối với biểu hiện của Vũ Hằng có chút bất mãn, chỉ có thể ô ô rống lên hai tiếng, sau đó mới âm thanh hơi thờ như trẻ đang bú nói "Ba ba! Người vận khí thực không phải đồng dạng hảo! bảo bối là tuyệt sơn phía trên thiên địa bao hàm nuôi dưỡng ra Băng Hàn Chi Phách. Chỉ là tại thời kỳ viên cổ một vị tu luyện Thủy thuộc tính phi thăng chứa tể cho phục tùng, thu về chính mình dùng.

Đối với hắn là kia phi thăng đại nhân vật vẫn lạc, bảo vật này trở thành vật vô chủ, thế nhưng nó thật có có một ít linh trí, mà loại này linh trí liền đem chính mình phong ấn tại này xác bên trong, nếu như thực lực không bằng phi thăng là vô pháp mở ra.

Vũ Hằng nghe Kim Bảo nói như thế, nhất thời có chút nhụt chí "Người ý tứ là, ta thứ này bạch đoạt lấy?"

Kim Bảo lắc cái đầu nhỏ "Không phải, cũng có biện pháp khác, ví dụ như khiến nó nhận người làm chủ nhân!"

"Như thế nào mới có thể khiến nó nhận thức ta làm chủ đâu này?" Vũ Hằng thấy vẫn có hi vọng vì vậy có chút con mắt tỏa ánh sáng.

"Đương nhiên là bày ra thực lực của người a!" Kim Bảo đối với chính mình ba ba thật sự là bất đắc dĩ cực kỳ.

Vũ Hằng lại như cũ không phải rất rõ ràng vấn đề "Vậy người nói kia Doãn Sâm trăm phương ngàn kế muốn thu hoạch Băng Giáp Mãng này là vì cái gì?"

Kim Bảo lắc đầu nói "Theo ta suy đoán, có lẽ bản thân hắn chính là tu luyện Thủy thuộc tính băng hàn chi khí, nếu là có thể hấp thu kia Băng Giáp Mãng tính phách, có lẽ thực lực sẽ đột nhiên tăng mạnh, đạt tới Băng Hàn Chi Phách này nhận chủ điều kiện!"

Vũ Hằng gật gật đầu tán đồng nói "Vậy ta chẳng lẽ cũng phải hấp thu Băng Giáp Mãng tính phách đến đề cao nó tán thành độ sao?"

Kim Bảo trợn mắt liếc một cái Vũ Hằng "Đồ đàn ba ba! Người có Động Thiên, lại có toàn bộ thuộc tính, mở ra Băng Hàn Chi Phách này khiến nó nhận chủ còn không phải chuyện dễ dàng sao?"

Vũ Hằng nhăn tình sáng lên, sờ lên Kim Bảo cái đầu nhỏ tán dương "Ừ, rất thông minh cái đầu nhỏ, không sai!"

Kim Bảo hiển nhiên là chịu không được Vũ Hằng đột nhiên hữu hảo, không khỏi lẩn mất xa xa, miệng trong nháy mắt nói lầm bầm "Ai biết trong lòng người thực tế là là không phải như vậy khoa trương ta sao?"

Vũ Hằng cười cười lại không có lại phản ứng Kim Bảo.

dưới sự chỉ điểm của Kim Bảo, Vũ Hằng đem kia băng hàn tính phách dẫn vào Động Thiên ở trong, kia băng hàn tính phách tại tiến nhập Động Thiên,

chính là tựa hồ có chút phóng thích cảm giác, toàn bộ tinh phách hào quang đều là trở nên càng thêm sáng trong. Mà Động Thiên ở trong nhiệt độ cũng bởi vì kia tinh phách xuất hiện mà trong chớp mắt thấp xuống rất nhiều.

Vũ Hằng biết đây là bởi vì tinh phách còn chưa nhận chủ, chính mình căn bản vô pháp khống chế nó, mà này tinh phách cùng Động Thiên nguyên bản chính là cực hạn Linh Bảo, lúc này tất nhiên là tinh phách đối với Động Thiên tán thành, cho nên cả hai cũng có lấy cảm ứng.

Vũ Hằng thân là động thiên Kí Chủ, tự nhiên cũng là có thể cảm ứng được động thiên kích động khí tức.

Xem ra thật sự là không phải Phàm Phẩm đó!

Vũ Hằng hài lòng chép miệng chắc lưỡi.

Kim Bảo lắc lắc cái đuôi, sau đó lười biếng tìm cái trong phòng tu luyện một cái góc nhỏ nằm đi ngủ đây. Hiển nhiên Kim Bảo không muốn lại cùng Vũ Hằng tiếp tục câu thông xuống.

Vũ Hằng bất đắc dĩ nhìn thoáng qua Kim Bảo, gia hỏa này hiện tại đã so với vừa mới áp trứng thời điểm thân thể tăng trưởng rất nhiều, mình tại Động Thiên bên trong ăn cần sẵn sóc những thiên tài địa bảo kia cũng là bị gia hỏa này không có việc gì toàn bộ điền vào bụng, trở thành nó ăn không được mỳ thực thời điểm đồ ăn vật. Vũ Hằng tuy đau lòng, thế nhưng Kim Bảo ăn cũng không có bao ăn.

Thời gian dài như vậy theo thực lực của mình tăng trưởng, Kim Bảo thực lực cũng là đã đạt đến Xuất Khiếu Trung Kỳ tình trạng. Vũ Hằng bất đắc dĩ lắc đầu, Linh Thú này cùng người thật sự là không cách nào so sánh được, chính mình vất vả khổ cực tốn thời gian cố sức, mà Kim Bảo cả ngày ngoại trừ ăn ăn ngủ ngủ thật sự là không sao cả nhìn thấy gia hỏa này tu luyện, hết lần này tới lần khác thực lực của nó vụt vụt vụt trở lên tăng vọt.

Nếu như không phải Kim Bảo cho là mình là nó lòi của ba ba, sợ là lấy Kim Bảo hiếu chiến tính cách khẳng định mỗi ngày muốn ngược đãi chính mình trăm ngàn lần.

Vũ Hằng không hề phản ứng Kim Bảo, mà là nghĩ đến Kim Bảo dùng thực lực để cho Băng Hàn Chi Phách này nhận chủ.

Nếu là bày ra thực lực của mình, vậy mình cần thuộc tính phù hợp. Vũ Hằng nghĩ như vậy, liền đem bản thân Linh Lực toàn bộ chuyển hóa trở thành băng hàn Linh Lực, Vũ Hằng Linh Lực bắt đầu vốn là không phải chỉ một thuộc tính, hiện giờ Linh Lực toàn bộ chuyển hóa, kia tự nhiên khí thể liên tiếp kéo lên. Nguyên Anh Hậu Kỳ Đại viên mãn thực lực cứ như vậy không hề có giữ lại bao phủ tại kia Băng Hàn Chi Phách phía trên.

Kia Băng Hàn Chi Phách hiển nhiên là cảm nhận được kia Linh Lực tiến nhập, thế nhưng tựa hồ lại có chút bài xích, tại Linh Lực muốn thẩm thấu đồng thời sinh ra một cỗ cực kỳ mãnh liệt bài xích cảm giác, Vũ Hằng không nghĩ tới chính mình như thể hùng hồn Linh Lực lại còn là vô pháp mở ra kia Băng Hàn Chi Phách.

Bất quá cũng không biết là không phải thời gian không đủ, Vũ Hằng vận chuyển Linh Lực điên cuồng hướng kia Băng Hàn Chi Phách phía trên quán chú. Tuy Vũ Hằng băng hàn thuộc tính hiển lộ có chút ôn hòa, thế nhưng kia Băng Hàn Chi Phách tựa hồ càng thêm bá đạo. Theo Vũ Hằng Linh Lực tăng cường, kia Băng Hàn Chi Phách phía trên hàn khí sinh ra bài xích cảm giác cũng càng thêm mãnh liệt, tựa hồ cả hai đã trở thành đánh giằng co, mà kia Băng Hàn Chi Phách vững vàng chiếm cứ lấy thượng phong.

Vũ Hằng lại hết lần này tới lần khác không tin tã, trong Đan Điện, Nguyên Anh tiểu nhân hai mắt nhắm nghiền, hai tay kết ấn, kia Nguyên Anh phía trên Linh Lực bắt đầu ào ào xôn xao chuyển động lên. Mà chuyển động Linh Lực như là hồng lưu lao ra Vũ Hằng kinh mạch, tại Linh Lực đã xuất thân thể về sau liền Động Thiên bên trong không khí đều là bị từng khúc đông kết, Linh Lực chỗ nơi đi qua, trong chớp mắt chính là đã trở thành băng cứng.

Kia Băng Hàn Chi Phách tựa hồ đối với cỗ này Linh Lực không có chút nào một chút sợ hãi, tương phản vậy mà mơ hồ có chút hân hoan. Băng Hàn Chi Phách phía trên cũng bắt đầu hướng mặt ngoài một chút lộ ra lấy càng thêm bá đạo băng hàn Linh Lực.

Tại hai cỗ rét lạnh chi khí đổ vào thời điểm, vẫn là tất cả thủ một bên, không có chút nào dung hợp dấu hiệu, mắt thường đều là có thể thấy được, kia phân biệt rõ ràng giới hạn!

Vũ Hằng toàn lực đem băng hàn Linh Lực phát ra, thế nhưng kia Băng Hàn Chi Phách lại vẫn là không có chút nào đầu hàng quy phục ý tứ, tương phản tại Linh Lực tiếp xúc địa phương, thậm chí có một ít cỗ băng hàn chi khí đột phá Vũ Hằng Linh Lực, bắt đầu theo Vũ Hằng Linh Lực hướng thân thể của Vũ Hằng ở trong chui vào.

"Thật sự là là đồ tốt, vậy mà hiểu được tiến công! Xem ra linh trí không kém đó!" Vũ Hằng tự nhiên đối với kia băng hàn chi khí có cảm giác xem xét, không khỏi âm thầm tán thán nói. Tuy cũng không thành công thu phục, thế nhưng Vũ Hằng lại là đối với Băng Hàn Chi Phách càng thêm kiên định muốn thu trang phục đích quyết tâm.

Tại băng hàn chi khí nhanh chóng muốn hướng Vũ Hằng trong thân thể toàn (chui vào) thời điểm, đột nhiên tại kia băng hàn chi khí xung quanh Hàn Băng Linh Lực nhất thời biến thành nóng bỏng hỏa hồng Linh Lực, hiển nhiên, Vũ Hằng đem kia bộ phận Thủy thuộc tính Linh Lực chuyển hóa làm Hỏa thuộc tính.

Kia băng hàn chi khí mặc dù đối với kia nóng bỏng Linh Lực có chút kiêng kỵ, thế nhưng tựa hồ hay là không phục lắm, ô ô ô tựa hồ có kháng nghị thanh âm xuất ra, kia băng hàn chi khí nhanh chóng ngưng tụ lại với nhau, sau đó đối với trong đó một chỗ hỏa hồng Linh Lực đụng nhau đi qua.

Tuy băng cùng hỏa có tương phản vừa vận khắc chế thuộc tính, thế nhưng một khi một trong số đó thực lực lớn tại mặt khác thuộc tính, như vậy sẽ có dễ như trở bàn tay chèn ép hiệu quả.

Hiển nhiên này bằng hàn chi khí đích Linh Lực cũng là hiểu được đạo lý này, cho nên nguyên bản phân tán bằng hàn chi khí đích Linh Lực nhanh chóng hoàn thành chỉnh hợp tập kết. Sau đó liền lại lần nữa hướng phía chính mình có chút e ngại phản cảm hòa hồng Linh Lực và chạm đi qua.

"Hừ, muốn chạy trốn! Không dễ dàng như vậy!" Vũ Hằng hiển nhiên cũng là nhìn ra kia bằng hàn chi khí đích Linh Lực ý định, vì vậy ngón tay điểm nhẹ, tại kia bên cạnh Hàn Băng Linh Lực nhất thời cũng bắt đầu nhanh chóng chuyển hóa làm càng thêm mãnh liệt hỏa điểm. Hỏa điểm nhanh chóng trải rộng ra, tại kia đồ thăm Linh Lực xung quanh nhanh chóng lại lần nữa hình thành một đạo che chắn.

Mà Hàn Băng chi khí tựa hồ tại sắp tiến lên đến kia một chỗ đồ thăm Linh Lực đồng thời, nhanh chóng phóng lên trời.

Vũ Hằng nhìn nhìn kia từng sợi bằng hàn chi khí, nhất thời kinh sợ ngây người "Chạy thoát?"

Không nghĩ tới này vẹn vẹn chỉ là thoát ly cơ thể mẹ một luồng bằng hàn chi khí, linh trí vậy mà giống như nhân loại đồng dạng, duy nhất chỗ thiếu hụt khả năng chính là sẽ không nói chuyện a!

Vũ Hằng đối với Băng Hàn Chi Phách này càng thêm cảm thấy hứng thú.

"Xem ra vẫn không đủ a." Vũ Hằng nhìn nhìn vẫn là tại giằng co đại bộ phận Linh Lực, thì thảo lắm bầm.

Hiển nhiên Vũ Hằng đối với thu phục quyết tâm của nó có chút kiên quyết. Mặc dù mình có được lấy toàn bộ thuộc tính Linh Lực, thế nhưng chẳng quản chính mình lần nữa tăng cường, thế nhưng chỉ cần thuộc tính đều là xuất hiện thời điểm, chính mình mỗi một chủng Linh Lực mang đến kỹ năng tăng phúc đều nghiêm trọng chịu ảnh hưởng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Băng Lam sắc che chắn

Cho nên dĩ vãng thực chiến thời điểm, Vũ Hằng đều sẽ là đem Linh Lực chuyển hóa làm chỉ một Linh Lực thuộc tính, sau đó đi chiến đấu. Thế nhưng chỉ một thuộc tính tuy cường hãn. Lại không có thuộc tính đầy đủ hết thời điểm kia có Linh Lực uy lực cường hãn. Đó là một loại sinh sôi không ngừng Linh Lực. Linh Lực khác chế tựa hồ sẽ tự động lựa chọn vậy đối với chiến người khác chế hiệu quả.

Liên giống với Doãn Sâm, chính mình gặp gỡ hãn thời điểm, chính mình chiến đấu thuộc tính chính là tự động chuyển hóa làm đa số vì Hòa thuộc tính khác chế kia bằng hàn chi khí. Mà chính mình cái khác thuộc tính chính là hóa thành phụ trợ tăng phúc, chút ít dung hợp cùng Hòa thuộc tính ở trong.

Mà loại này phân phối cũng sâu sắc tiết kiệm bản thân Linh Lực, khiến cho mình tại đối chiến thời điểm, mỗi một chút Linh Lực đều là dùng vừa vặn. Chính là bởi vì bản thân Linh Lực đặc thù, cho nên Vũ Hằng mới có thể vượt cấp khiêu chiến.

Chỉ là thực lực của chính mình dù sao vẫn là không đủ, cho nên đối với loại này thuộc tính chương không phân phối vẫn không thể làm ăn càng lớn tác dụng.

Mà tuy thuộc tính đối với mình tăng phúc rất lớn, nhưng lại cũng đúng chính mình Linh Lực tăng trưởng tạo thành nhất định làm phức tạp.

Nếu là không có toàn bộ thuộc tính, như vậy mình cũng hứa lúc này đã có thể tấn thăng đến Xuất Khiếu Kỳ. Thế nhưng bởi vì toàn bộ thuộc tính tồn tại, chính mình tu luyện hấp nạp Linh Khí chính là một hóa thành năm phân phối trở thành năm phần, sau đó mỗi bản đều là bình quân chia làm các loại thuộc tính Linh Lực.

Đang là như vậy dung nạp độ, vốn chỉ là một cái đan điền Nguyên Anh, có được toàn bộ thuộc tính về sau chính là như là trong Đan Điền có được năm cái Nguyên Anh đồng dạng. Cho nên Vũ Hằng tấn chức độ chính là nhanh chóng giảm xuống không ít.

Hiện tại Băng Hàn Chi Phách này xuất hiện liền để cho được Vũ Hằng làm phức tạp sự tình giải quyết. Bởi vì Băng Hàn Chi Phách này vốn là thiên địa ử dưỡng sinh thành. Nó giàu có thiên địa Linh Khí, có thể đối với trong cơ thể mình Băng Thuộc Tính tiến hành xong toàn bộ dung hợp, mà có được nó, như vậy chính mình lúc tu luyện Băng Thuộc Tính Linh Lực sẽ trở thành lần tăng phúc hấp thu.

Cũng chính là nguyên bản chỉ có thể hấp thu một phần Băng Thuộc Tính Linh Lực, lúc này có thể gấp trăm lần tăng trưởng hấp thu, lẫn nhau ảnh hưởng triệt tiêu, Vũ Hằng tu luyện hấp thu Linh Lực chính là có thể duy nhất một lần tổng thể gia tăng không ít, mà bình dưới quán tới, bắt đầu phân hóa thành năm phần tình huống chính là bị triệt tiêu. Mà Linh Lực không còn sẽ trở thành chính mình tấn thăng chương ngại vật.

"Xem ra là thời điểm đột phá!" Vũ Hằng nhìn nhìn vẫn còn ở giảng co Linh Lực, biết nếu là mình liền chút thực lực ấy sợ vẫn không thể làm cho kia Băng Hàn Chi Phách chấp nhận, do đó nhận thức chính mình là chủ.

Duy nhất biện pháp giải quyết chính là mình lại lần nữa đột phá!

Vũ Hằng nhìn thoáng qua kia Băng Hàn Chi Phách tựa hồ như trước không có nửa điểm quy phụ ý tứ bộ dáng, nội tâm quyết định nhất thời tràn ngập đại não. Chính mình vốn là bởi vì đồn ngộ thực lực tăng nhiều, hiện giờ Linh Lực vốn là đã đạt đến Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn.

Nếu là sẽ đi đột phá chính là tiến nhập một khác một loại tầng thứ thực lực.

Bởi vì một khi tiến nhập Xuất Khiếu Kỳ, trong đan điền Nguyên Anh chính là hóa thành Nguyên Thần. Nguyên Thần là có thể tự do xuất nhập thân thể, mà tiến vào Xuất Khiếu Kỳ kỳ cường giả mặc dù thân thể bị hủy, chỉ cần Nguyên Thần không có tổn thương cũng như trước có thể nhanh chóng khôi phục lại. Mà Nguyên Thần dung nạp Linh Lực lượng cũng xa xa qua Nguyên Anh Kỳ.

Cho nên Nguyên Anh Kỳ tiến nhập Xuất Khiếu Kỳ chính là Tu Luyện Giả một cái đường ranh giới.

Tại vẫn còn ở hai cực đại lực thời điểm, Vũ Hằng đối với Xuất Khiếu Kỳ là khát vọng nhưng lại không thể cầu.

Không nghĩ được này ngăn ngừa hai năm thời gian, chính mình chính là có được có thể tấn chức Xuất Khiếu Kỳ thực lực!

Vũ Hằng thật dài thở một hơi! Vậy thì bắt đầu tiếp tục hướng con đường cường giả rảo bước tiến lên a!

Vũ Hằng đã như vậy nghĩ, vì vậy cũng liền không hề kéo dài.

Nguyên bản kia quán chú đến Băng Hàn Chi Phách băng hàn Linh Lực đều là đều thu trở về.

Kia Băng Hàn Chi Phách bởi vì đã không còn muốn xâm lấn Linh Lực, bởi vậy kia băng hàn chi khí cũng đều là đều thu hồi. Chỉ là cảm vây quanh tại Băng Hàn Chi Phách xung quanh Linh Lực lại như cũ như là thủ hộ thông thường tại kia hộp ngọc tử xung quanh, như là tuần tra tha một vòng, cuối cùng tựa hồ là nhìn chăm chăm Vũ Hằng phương hướng nhìn thoáng qua, sau đó mới kể hết trở về.

Vũ Hằng mặc dù biết kia Băng Hàn Chi Phách Linh Lực cũng không có chân chính hình thái, nhưng là mình loại kia bị nhìn chăm chăm cảm giác lại là chân chân thật thật tồn tại. Đã như vậy, vậy hãy để cho người xem thật kỹ nhìn thực lực của ta a!

Vũ Hằng ngồi xếp bằng trên mặt đất, linh dịch trong ao linh dịch bị bởi vì Vũ Hằng Linh Lực dẫn đạo, kéo ra một đạo đường cong, đều bị Vũ Hằng hút vào trong bụng. Bởi vì lúc trước giảng co, Vũ Hằng Linh Lực cũng là ít nhiều có chỗ hao tổn, bởi vậy Vũ Hằng ngồi xếp bằng bên cạnh bờ, hấp thu kia linh dịch trong ao linh dịch tiến hành thực lực khôi phục.

Bởi vì Vũ Hằng kinh mạch cùng thân thể bị hoàn toàn rèn đúc có chút hoàn mỹ nguyên nhân, kia linh dịch đã không cần Vũ Hằng lại tiến hành một chút chậm chạp hấp thu, mà là có thể hoàn toàn trực tiếp nuốt vào. Giống như Linh Thú trực tiếp hấp thu năng lượng.

Thân thể của Vũ Hằng bởi vì toàn bộ thuộc tính cùng kinh mạch mở rộng, kia thừa nhận năng lực đã sớm qua đồng dạng Tu Luyện Giả.

Rầm rầm

Kia Linh Lực như là suối nước đồng dạng đều chảy vào Vũ Hằng kia đan điền phía trên. Bất quá một hơi, Vũ Hằng nguyên bản tiêu hao hết Linh Lực chính là được bổ sung hoàn tất, thực lực đã khôi phục như lúc ban đầu. Chỉ bất quá Vũ Hằng cũng không có đang khôi phục về sau chính là kết thúc kia Linh Lực hấp thu. Ngược lại còn gia tăng hấp thu độ mạnh yếu.

Kia Linh Lực quán chú độ càng lúc càng nhanh. Linh Lực bị đều rót vào kia đan điền Nguyên Anh phía trên, Nguyên Anh bởi vì Linh Lực quán chú bắt đầu toàn thân tán lấy mãnh liệt hào quang.

Vũ Hằng tâm thần chìm vào trong đó, kia mãnh liệt hào quang là bởi vì Linh Lực quán chú dẫn dắt lên. Kia to lớn năng lực làm cho Nguyên Anh tiêu nhân trở nên vô cùng đẹp mắt. Bất quá Vũ Hằng có thể cảm giác nói, nếu chỉ có vậy tiếp tục quán chú đi, kia Nguyên Anh chính là sẽ bị chống đỡ bạo phát.

Vũ Hằng tuy đi qua lúc trước rèn thể, thân thể cùng kinh mạch đều là đã đạt đến rất cao thừa nhận năng lực, thể nhưng đột nhiên lại là nhiều nhiều như vậy linh dịch quán chú, kia to lớn năng lượng vẫn là đem thân thể của Vũ Hằng đều là chấn động vô cùng đau đớn. Đó là một loại ở bên trong đau đớn, Vũ Hằng có thể cảm giác được trong thân thể như là có vô số đao tại một đao đao cắt.

Mà Vũ Hằng trên thân thể mạch máu tựa hồ cũng là bởi vì năng lượng cường đại bắt đầu trở nên có điểm một chút vết máu thấm thấu mà ra.

Vũ Hằng ra một tiếng đau đớn gào thét.

Vũ Hằng biết kiên trì đi qua, chính mình chính là có thể thành công tấn cấp.

Tại trở thành đỉnh phong con đường thành cường giả trên điểm này đau đớn nếu như đều là không chịu nổi, vậy hoàn toàn không nên bước trên con đường này.

Vũ Hằng yên lặng chịu đựng lấy kia đau đớn, trong thân thể Nguyên Anh cũng bởi vì Linh Lực quán chú bắt đầu do kim sắc biến thành hồng sắc, sau đó

lại từ hồng sắc biến thành trong suốt, do trong suốt biến thành lục sắc, do lục sắc biến thành hoàng sắc. Cuối cùng tại kia to lớn năng lượng dưới ầm ầm bạo tạc đã trở thành vô số quang điểm, mà kia quang điểm nhưng lại chưa tiêu tán, mà là từ từ lơ lửng tại trong Đan Điền, quang điểm nếu như nhìn kỹ, từng cái quang điểm bên trong đều là có được lấy một cái nho nhỏ Nguyên Anh.

Những cái kia quang điểm tại năng lượng quán chú phía dưới bắt đầu ở trong Đan Điền từ từ tụ tập. Vũ Hằng đã sớm đối với trong thân thể đau đớn có chút chết lặng, chỉ là hay là thủ được trong đầu thanh minh, sau đó nhìn trong Đan Điền kia vô số quang điểm chậm rãi hội tụ lại với nhau. Thời gian này ước chừng gần co một ngày một đêm. Cuối cùng vậy mà hình thành một khối trong suốt như thủy tinh Đan Dược lớn nhỏ khóa hạt.

Mà kia nguyên bản đan cuồng hấp thu linh dịch lúc này cũng không hề tiếp tục hấp thu, Vũ Hằng chậm rãi nhẹ nhàng thở ra, chính mình thành công.

Vũ Hằng cảm thụ được trong thân thể mệnh môn lực lượng, nhếch miệng cười cười, hiển nhiên lúc trước tất cả đau đớn đều là đáng.

Vũ Hằng chăm chú nhìn chăm chăm kia vùng đan điền đại khóa hạt. Thật sự nghĩ mãi mà không rõ lớn như vậy loại nhỏ đồ vật chẳng lẽ là Nguyên Thần sao?

Vũ Hằng điều động lấy tâm thần tiếp xúc viên kia hạt, sau đó tựa hồ như là có thể tâm ý tương thông đồng dạng, Vũ Hằng nội tâm âm thầm ra lệnh "Che dấu!"

Chỉ thấy viên kia hạt trong chớp mắt chính là biến thành vô số quang điểm, sau đó kia quang điểm chính là dung nhập thân thể của mình huyết nhục ở trong.

Vũ Hằng có thể cảm thụ được, tuy đó là sáp nhập vào huyết nhục ở trong, thế nhưng chỉ cần mình nghĩ, đó chính là có thể lại lần nữa làm cho bọn họ ngưng tụ thành lúc trước bộ dáng.

"Đây là bộ dáng Xuất Khiếu Kỳ sao?" Vũ Hằng cảm thụ được kia dung nhập huyết nhục quang điểm, tựa hồ từng cái quang điểm đều là lúc trước Nguyên Anh Kỳ hấp thu Linh Lực lượng là giống nhau. Không khỏi nói nhỏ lên tiếng nói.

Vũ Hằng cảm thụ một chút trong thân thể Linh Lực, nếu như nói lúc trước Linh Lực là nhỏ tuổi, vậy bây giờ Linh Lực giống như là đại dương mệnh môn.

Vũ Hằng tại cảm thụ được trong thân thể mệnh môn Linh Lực về sau chính là lại lần nữa đối với kia Băng Hàn Chi Phách cười vang nói "Lần này xem ngươi còn thể nào đối kháng?"

Vũ Hằng đem kia mãnh liệt Linh Lực lần nữa ném đến kia Băng Hàn Chi Phách phía trên.

Rầm rầm.

Tại kia Linh Lực quán chú dưới tình huống thậm chí có linh dịch lưu động thanh âm. Kia băng hàn Linh Lực tại mang theo còn nhiều băng hàn băng tuyết, nếu như nhìn kỹ lời chính là có thể hiện, kia băng hàn chi khí hình thành băng tuyết toàn bộ đều là Linh Lực ngưng tụ mà thành.

Tuy Vũ Hằng băng hàn Linh Lực cực kỳ cường hãn, thế nhưng kia Băng Hàn Chi Phách vốn là không phải loại dễ ăn được, tại băng hàn Linh Lực quán chú đến kia Băng Hàn Chi Phách hộp ngọc từ ở trong, Vũ Hằng chính là chịu, tại kia tầng ngoài, chính là có một tầng lực cản, bài xích lại còn đem tất cả băng hàn Linh Lực đều là ngăn cản tại ngoại!

"Hừ, như vậy có thể kháng cự không ngừng ta!" Vũ Hằng lại lần nữa tăng lớn Linh Lực biên độ.

Bất quá không hổ là thiên tài địa bảo Băng Hàn Chi Phách, tại cảm nhận được tiếp tục gia tăng băng hàn Linh Lực, kia Băng Hàn Chi Phách liền đem tất cả băng hàn chi khí tụ tập, cuối cùng biến thành một đạo Băng Lam sắc che chắn.

Mà kia che chắn tựa hồ cực kỳ cường đại, Vũ Hằng tất cả băng hàn Linh Lực tại bởi vì kia Băng Lam sắc che chắn xuất hiện về sau chính là liên tiếp bại lui, rất nhanh chính là bị đã tìm đến kia hộp ngọc từ bên ngoài.

Mà kia Băng Lam sắc che chắn tựa hồ như là bảo hộ lãnh thổ tại kia hộp ngọc từ một vòng hình thành từng tầng ô dù.

Băng Lam sắc che chắn còn lúc nào cũng hiện ra một tầng rung động. Tựa hồ đó là băng hàn chi khí đích hải dương.

Vũ Hằng đem toàn bộ Linh Lực đều là thu hồi, sau đó nhìn kia Băng Lam sắc che chắn, không biết vì cái gì, Vũ Hằng đột nhiên có thể cảm giác được, chỉ cần mình phá vỡ Băng Lam này sắc che chắn mà có thể người đoạt được Băng Hàn Chi Phách quyền sử dụng. Lại còn đánh vỡ Băng Lam sắc che chắn còn phải là băng hàn Linh Lực.

Vũ Hằng nhìn nhìn kia Băng Lam sắc che chắn, mặc dù mình còn chưa ra hết toàn lực, thế nhưng thông qua vừa mới tiếp xúc, Vũ Hằng cũng là biết, Băng Lam này sắc che chắn lợi hại.

Muốn phá vỡ nó, chính mình phần thắng cũng không có bao nhiêu! Chỉ là, ta Vũ Hằng há lại sợ hãi thất bại người!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Người mang đến

Vũ Hằng kiên định nhìn nhìn kia Băng Lam sắc che chắn, sau đó lẳng lặng xếp bằng ở kia hộp ngọc từ lúc trước. hai tay kết ấn, rất nhanh chính là có vô số màu lam nhạt băng hàn Linh Lực xuất hiện, Vũ Hằng đem thân thể ở trong tất cả quang điểm cũng là lần nữa tụ hợp, sau đó Linh Lực chính là đi qua Nguyên Thần toàn bộ chuyển hóa làm màu lam nhạt băng hàn chi lực.

Vũ Hằng cẩn thận cảm thụ được trong cơ thể băng hàn Linh Lực, lúc trước băng hàn Linh Lực cũng không có bất kỳ nhan sắc biến hóa, chỉ là một loại trong suốt sắc thái. Thế nhưng tại chính mình lần này cường thế chuyển hóa cũng áp súc dưới tình huống, kia băng hàn Linh Lực vậy mà nhanh chóng chuyển hóa làm màu lam nhạt.

Vũ Hằng có thể cảm thụ đạo này màu lam nhạt băng hàn Linh Lực đã so với trước trong suốt băng hàn Linh Lực mạnh mẽ không chỉ gấp mười lần.

Vũ Hằng lẳng lặng cảm ngộ chính mình băng hàn Linh Lực, không có gia tăng một chút cảm ngộ, Vũ Hằng chính là hội đem kia Linh Lực chuyển hóa nhanh chóng thứ. Chẳng đến Vũ Hằng đem kia màu lam nhạt băng hàn Linh Lực lại lần nữa chuyển hóa, đạt đến càng thêm dày đặc lam sắc mới dừng tay.

Mà nguyên bản gào thét ở trong cơ thể Vũ Hằng Hàn Băng Linh Lực tại đây dạng cường độ cao chuyển hóa cùng áp súc, đã do nguyên lai trình độ biến thành nguyên lai chỉ có Nguyên Anh Kỳ Linh Lực cái loại kia bao nhiêu.

Vũ Hằng cảm thụ được kia tiếp cận Băng Lam sắc Hàn Băng Linh Lực, loại kia băng lãnh thấu xương cảm giác thậm chí làm cho nguyên thần của Vũ Hằng cũng có lấy mơ hồ cảm giác đau đớn.

"Cái này, nên thần phục với ta a?" Vũ Hằng cảm thụ được kia băng hàn chi khí sau đó nhìn thoáng qua hộp ngọc từ bên ngoài Băng Lam sắc che chắn thấp thấp nói.

"Phá cho ta!" Theo Vũ Hằng thanh âm rơi xuống, kia bị ngưng tụ lam sắc băng hàn Linh Lực chính là huyền hóa thành vô số đạo Băng Kiếm gào thét lên xông về phía kia Băng Lam sắc Hàn Băng che chắn.

Băng Lam sắc Hàn Băng che chắn tại gặp được kia lam sắc băng hàn Linh Lực chi kiếm thời điểm chính là vô pháp như nguyên lai như vậy trong chớp mắt ngăn cản. Bất quá tựa hồ Băng Lam sắc che chắn còn có một chút cơ duyên, tại kia băng hàn Linh Lực chi kiếm công kích thời điểm, kia che chắn chính là tự động hướng về sau bắn không ít, đem một ít Linh Lực ba động cho tá đi một bộ phận.

Thế nhưng Vũ Hằng Linh Lực chi kiếm như thế nào đơn giản như vậy liền có thể tháo bỏ xuống. Kia Linh Lực chi kiếm cũng không có bởi vì điểm này ba động chính là công kích yếu ớt, tương phản, Linh Lực chi kiếm trực tiếp đâm vào kia Băng Lam sắc che chắn. Theo đâm rách che chắn chiều sâu làm sâu sắc, kia Băng Lam sắc che chắn vậy mà ra ken kết tiếng vang.

Hiển nhiên này lam sắc Linh Lực chi kiếm đã đem kia vô chủ Băng Lam sắc che chắn cho phá hủy một bộ phận, tuy còn chưa từng hoàn toàn công phá, thế nhưng Vũ Hằng tin tưởng này cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Vũ Hằng chỉ là nắm trong tay kia lam sắc Hàn Băng Linh Lực chi kiếm, Linh Lực không ngừng thêm rót trong đó. Theo Linh Lực thêm rót, kia ken kết tiếng vang vậy mà đang từ từ mở rộng.

Hiển nhiên rất nhanh này che chắn chính là hội duy trì không được.

Bất quá tại kia che chắn còn chưa từng tan vỡ lúc trước, đột nhiên Vũ Hằng chính là cảm giác được kia ngăn trở Băng Lam sắc che chắn đột nhiên biến mất, thật giống như chưa bao giờ tồn tại qua đồng dạng.

Loại kia đột nhiên làm cho Vũ Hằng công kích cũng là có chút vội vàng không kịp chuẩn bị. Bất quá may mà Vũ Hằng kịp thời thu dừng tay, mới tránh công kích kia oanh kích tại kia Băng Hàn Chi Phách.

Lúc này hộp ngọc từ đã hoàn toàn mở ra, mà bên trong Băng Hàn Chi Phách cũng quay tròn xoay tròn tại kia hộp ngọc từ phía trên. Nó tán lầy cực kỳ băng hàn khí tức, thậm chí ngay cả Động Thiên bên trong linh dịch trì đều là mơ hồ có chút ngưng kết tình huống. Kia lưu động độ trở nên có chút chậm chạp.

Bất quá Vũ Hằng không biết vì cái gì, tuy kia băng hàn chi khí cực kỳ cường hãn, nhưng là mình nhưng lại không cảm nhận được một chút rét lạnh. Bởi vậy có chút sững sờ nhìn nhìn kia Băng Hàn Chi Phách. Vẫn còn có chút không thể tin lắm lắm "Ta thành công?"

Đang lúc Vũ Hằng đắm chìm tại loại này không thể tin trong trạng thái thời điểm, đột nhiên bị Kim Bảo thanh âm chỗ bưng tỉnh "Ba ba, người ngời chết

cóng ta nha? Băng Hàn Chi Phách đã nhận người làm chủ nhân, nhanh lên nhỏ vào tinh huyết thu phục a!"

Vũ Hằng lúc này mới hiện tại Kim Bảo ngoài thân đã có lấy một tầng hơi mỏng băng sương mù, tán lấy nhàn nhạt lam sắc quang mang, lóe lên lóe lên óng ánh sáng.

Bất quá Kim Bảo nói chuyện cũng có chút thanh âm rung động, hiển nhiên bị đông cứng được không nhẹ. Mà Kim Bảo thân thể bên ngoài lại càng là tán lấy quang mang màu vàng, tựa hồ tại trực xuất kia băng hàn chi khí.

Vũ Hằng nhếch miệng cười nói "Nguyên lai thật sự là a!"

Kim Bảo trợn mắt nhìn Vũ Hằng liếc một cái, có chút tức giận nói "Nhanh lên!"

Vũ Hằng tự nhiên cũng là biết này sự lợi hại của Băng Hàn Chi Phách, bởi vậy vui đùa về vui đùa, động tác trên tay nhưng cũng là đã bắt đầu vận tác.

Vũ Hằng đem kia băng hàn Linh Lực chuyển hóa làm một chuỗi mũi băng nhọn, sau đó ngón tay nhẹ vạch, một châu hiển máu chính là chảy ra, Vũ Hằng đem kia hiển máu nhỏ vào kia xoay tròn băng hàn tinh phách phía trên. Trong chớp mắt mà có thể cảm ứng nói, kia Băng Hàn Chi Phách chừng không quyền tựa hồ đã đã rơi vào trong tay mình.

Bởi vì lúc trước mở ra, kia Băng Hàn Chi Phách chính là đã nhận chủ, bởi vậy lần này thu phục cũng không hao phí cái gì tinh lực, kia Băng Hàn Chi Phách chính là ngoan ngoãn bị Vũ Hằng hấp thu nhập thân thể ở trong.

Mà Vũ Hằng có thể cảm nhận được, thân thể ở trong băng hàn Linh Lực tựa hồ bởi vì Băng Hàn Chi Phách tồn tại hoan hô ủng hộ.

Vũ Hằng nhếch miệng cười cười, tâm niệm chuyển động, kia nguyên bản phóng thích bên ngoài băng hàn chi khí nhất thời bị Vũ Hằng đều thu về trong cơ thể.

Kim Bảo bởi vì Vũ Hằng thu phục kia Băng Hàn Chi Phách tựa hồ cũng có chút cao hứng, đem lúc trước chính mình chỗ gặp băng hàn chi lực hoàn toàn quên mất, một bả nhảy tới Vũ Hằng đầu vai "Oa, ba ba thật là lợi hại! Về sau ta cũng có thể dùng Linh Lực này đem địch nhân đông thành băng người!"

Vũ Hằng gõ Kim Bảo đầu nói "Không cho phép gây chuyện!"

Kim Bảo vô tội nhìn Vũ Hằng liếc một cái, ồ một tiếng, sau đó liền ghé vào Vũ Hằng đầu vai rầu rĩ không vui.

Vũ Hằng cũng không muốn để ý tới, bởi vì Vũ Hằng biết Kim Bảo tiểu hài tử này tính tình tới cũng nhanh đi cũng nhanh.

Vũ Hằng vỗ vỗ Kim Bảo nói "Chúng ta đi ra ngoài đi."

Kim Bảo tựa hồ bởi vì cái tin tức tốt này lúc này mới tâm tình ngẩng cao đầu một chút, trong mắt lại là nhiều một ít sáng rực.

Vũ Hằng mở cửa phòng bộ hành ra ngoài cửa. Đưa tay ra mời lưng mồi!

Mà Xu Tinh không biết lúc nào đã ở ngoài cửa chờ.

"Vũ Hằng, người rốt cục ra."

Vũ Hằng có chút mang theo nụ cười nói "Làm sao vậy? Gấp gấp như vậy tìm ta?"

Xu Tinh hiển nhiên bởi vì Vũ Hằng cười có chút suy nghĩ nhiều, trong chớp mắt sắc mặt xấu hổ. Bất quá nàng thờ phào một cái sau đó nói với Vũ Hằng "Người trọn bế quan mười ngày! Còn có năm ngày Bắc Phương học viện chiêu sinh giải thi đấu chính là bắt đầu rồi. Ta lo lắng người còn không ra liền không đuổi kịp."

Vũ Hằng lúc này mới thu liễm tin tức, nhũ mày vấn đạo "Ta vậy mà bế quan mười ngày? Kia Bắc Phương Học Viện chiêu sinh giải thi đấu ở nơi nào tổ chức?"

Xu Tinh gật gù đầu nói "Trọn bế quan mười ngày! Kia Bắc Phương Học Viện cự ly Huyền Hải thành có hai ba ngày lộ trình. Tuy Huyền Hải thành cũng là thuộc về Bắc Phương học viện địa bàn, thế nhưng bởi vì Huyền Hải thành chỗ biên thủy, bởi vậy muốn đến Bắc Phương Học Viện chỗ Bắc Thương Sơn còn cần hai ba ngày lộ trình. Cho nên người cần chuẩn bị một chút liền ra."

Vũ Hằng gật gù đầu. "Xem ra phía nam đại lục diện tích cũng không nhỏ a! Để cho ta đi xem một chút kia Nam Sơn phía trên linh dịch trì a!" Vũ Hằng có chút chờ mong nghĩ đến, tương đối mặc dù mình có được linh dịch trì, nhưng lại cũng không có Nam Sơn phía trên loại kia phân ra đẳng cấp linh dịch chi phân.

Nếu như nói chính mình có là không có cánh cửa linh dịch trì, như vậy Nam Sơn phía trên linh dịch trì sợ là kim tự tháp tồn tại.

Chính mình còn có thể dùng cái này tới rèn luyện thực lực của mình, chỗ là có thể nói, đem chính mình linh dịch trì cùng kia linh dịch kim tự tháp cùng nhau tồn nhập Động Thiên ở trong, thế thì tốt hơn!

Xu Tinh hiển nhiên không biết Vũ Hằng đang suy nghĩ gì, nguyên bản bởi vì lời của Vũ Hằng có chút xấu hổ khuôn mặt lúc này vậy mà lại bổ sung lấy

thương cảm.

Xu Tinh thương cảm tự nhiên chạy không thoát con mắt của Vũ Hằng, vì vậy nhin không được vấn đạo "Ngươi làm sao vậy? Xu Tinh?"

Xu Tinh có chút miễn cưỡng cười cười, lắc đầu cũng không nói cái gì, chỉ là quay đầu nói "Vũ Hằng, ngươi cũng nhanh muốn rời đi, theo giúp ta tại đây trang viên ở trong đi dạo a, từ khi chúng ta ở sau khi đi vào ngươi còn không có chuyển qua chính là bế quan. Nói không chừng về sau rốt cuộc sẽ không trở về!"

Vũ Hằng lúc này mới hiểu rõ, Xu Tinh hiển nhiên là bởi vì chính mình sẽ phải rời đi có chút thương cảm, vì vậy cũng không nói ra đáp "Hảo! Vừa vặn, ta cũng muốn tại đây bên trong vườn đi dạo đó!"

Xu Tinh lúc này mới bày ra một vòng nụ cười sau đó liền cùng Vũ Hằng một chỗ hướng phía bên trong vườn địa phương khác đi đến.

Hai người đứng sóng vai, ánh nắng sáng sớm chiếu vào trên thân hai người hiển lộ vô cùng ấm áp.

Vũ Hằng nội tâm đang suy nghĩ chính mình sắp rời đi, có lẽ hẳn là tìm một cái những người này đem này trang viên làm cho giàu có sinh cơ lên mới được.

Vì vậy Vũ Hằng đối với Xu Tinh nói "Xu Tinh, ta nghĩ ngươi muốn không tại còn chưa đi đông hợp Học Viện lúc trước trước chiều mộ một ít tán tu hoặc là Mercenary, chúng ta cũng xây dựng một cái nho nhỏ thế lực a! Như vậy ngươi cũng sẽ không tại đây Huyền Hải thành không có ai chiếu cố. Hơn nữa phụ thân ngươi không phải tại đây phía nam đại lục vẫn luôn không có tin tức sao? Không có một cái thế lực, ngươi đi như thế nào tìm kiếm đâu này?"

Xu Tinh sùng sốt một chút, không nghĩ tới Vũ Hằng lại đột nhiên nói vậy chút, bất quá Xu Tinh là bức nào thông minh nữ tử, rất nhanh chính là đã minh bạch Vũ Hằng dụng ý thực sự. Bởi vậy có chút cảm kích nhìn thoáng qua Vũ Hằng "Cảm ơn ngươi, chỉ là xây dựng một cái thế lực không chỉ cần người có thực lực tới tọa trấn, lại càng là cần rất nhiều tài nguyên. Ta mới tới nơi này, chính mình tu vi cũng bất quá Nguyên Anh Trung Kỳ, vậy làm sao có thể đủ xây dựng thế lực đâu này? Yên tâm đi! Ta sẽ chiếu cố tốt chính mình."

Vũ Hằng suy nghĩ một chút, nói "Yên tâm, ta tới đối phó những cái này! Ngươi chỉ dùng ngắm lại như thế nào quản tốt những người này là được rồi."

Xu Tinh có chút nghi hoặc nhìn Vũ Hằng, lại không biết Vũ Hằng trong hồ lô muốn làm cái gì.

Vũ Hằng đối với Xu Tinh gật gật đầu nói "Yên tâm, chờ ta!" Sau đó liền thúc dục Linh Lực, trong chớp mắt, người đã tại mười trượng ở ngoài.

Xu Tinh không nghĩ tới Vũ Hằng dĩ nhiên là này bên trong nói làm liền làm, vì vậy cũng không có quá nhiều ngăn trở, dù sao mình cũng chưa chắc có thể ngăn được hẳn.

Xu Tinh nhàm chán tại trang viên ở trong đi dạo, lúc trước mình cũng vẫn luôn là đang tu luyện, chỉ biết Vũ Hằng sẽ phải rời đi đi Bắc Phương Học Viện, nội tâm vậy mà mơ hồ có rất nhiều không muốn bỏ, tâm tình vậy mà vô pháp bình phục lại.

Đang lúc Xu Tinh đang suy nghĩ lung tung thời điểm, Vũ Hằng mang theo năm sáu người xuất hiện ở trước mặt Xu Tinh.

Vũ Hằng ý cười đầy mặt đối với Xu Tinh nói "Xem đi, ta đem người mang đến cho ngươi!"

Xu Tinh nhìn nhìn Vũ Hằng sau lưng mấy người, có chút hoang mang không hiểu hỏi "Mấy vị này là?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Một bước ngắn

Vũ Hằng đưa tay nhất nhất giới thiệu nói "Vị này chính là Hùng Tráng, là bọn họ lão đại, vị này chính là sét một. Bọn họ là một cái dong binh đoàn, tuy nhân số không nhiều lắm, thế nhưng tại toàn bộ Huyền Hải thành dong binh trong đội ngũ lại là thực lực tối cường."

Xu Tinh nhìn nhìn những cái này bị Vũ Hằng mời tới người có chút khuôn mặt không thể tin "Vũ Hằng, này, bức bách mọi người không tốt lắm đâu?"

Vũ Hằng bị Xu Tinh nhảy tính lời nói hiển nhiên cho ghen, nửa ngày chưa có lấy lại tinh thần, mà Vũ Hằng bên cạnh Hùng Tráng tuy thô kệch, thế nhưng tâm tư lại là cực kỳ mịn màng, rất nhanh chính là đã minh bạch lời của Xu Tinh, vì vậy vội vàng giúp đỡ Vũ Hằng cải chính "Ngài hiểu lầm, vị này là chúng ta ân công, hẳn hôm nay tìm đến chúng ta hi vọng chúng ta gia nhập thế lực của hắn, ân công báo, chúng ta tự nhiên không chối từ được!"

Xu Tinh lúc này mới có chút yên lòng "Đa tạ các vị! Chỉ là."

"Không cần chỉ là, ta nói, tài nguyên tài phú ta đều có, người ở đây Huyền Hải thành những ngày này, không muốn lại tùy tiện xuất đầu lộ diện, người có thể dùng những cái này tài nguyên tương trợ mọi người cùng nhau tiến bộ, ta hi vọng lần sau ta lúc trở lại, thực lực của các người có thể có đột biến tăng trưởng mạnh. Thế lực của chúng ta cũng sẽ có lấy rất lớn mở rộng. Người không cần đi trêu chọc những cái kia cố định thế lực, chỉ dùng đem Huyền Hải thành Mercenary thế lực hoàn toàn đều hấp nạp qua! Tin tưởng một năm về sau các người sẽ vì chính mình tự hào được!"

Vũ Hằng nói đơn giản dưới tương lai kỳ vọng, một mặt là nói cho Xu Tinh nghe, hi vọng hắn yên tâm. Một phương diện khác cũng là nói cho Hùng Tráng đám người nghe, hi vọng bọn họ có thể trung thành với Xu Tinh. Có thể tại chính mình không tại đoạn này thời gian đem hết thấy đều là bình thường vận chuyển lên.

Xu Tinh thấy Vũ Hằng kiên quyết như thế, bởi vậy cũng không nên nói thêm cái gì, gật đầu trịnh trọng đối với Vũ Hằng hứa hẹn đến "Yên tâm đi!"

Vũ Hằng lúc này mới thỏa mãn gật đầu.

Vũ Hằng đối với Hùng Tráng đám người giới thiệu nói "Vị này chính là Xu Tinh, ta sắp khởi hành đi đến Bắc Phương Học Viện. Ta hi vọng ta đi về sau hết thấy đều là nghe theo nàng phân phó. Đồng thời, các người vô luận ra ngoài làm bất kỳ nhiệm vụ đều phải đi qua Xu Tinh chịu. Ta không hy vọng ta lần sau lúc trở lại, các người trong đó ai ai ai bởi vì nhiệm vụ quá mức nguy hiểm mà chôn vùi tánh mạng, hiểu không?"

Hùng Tráng đám người gật gật đầu. Có chút cảm kích nhìn Vũ Hằng "Yên tâm đi! Ân công!"

Vũ Hằng khoát tay nói "Không nên gọi ta là ân công, gọi ta Vũ Hằng huynh đệ a! Ta nghĩ chúng ta nếu như muốn trở thành một phương thế lực, tự nhiên không thể thiếu muốn đặt tên, kia cái tên này tự kêu là tinh mang a! Chúng ta muốn cho lấy thế lực của mình như là đốm đốm đồng dạng mặc dù không có hạo nguyệt quang huy, nhưng lại có thể xuất hào quang của tự mình!"

Mọi người đều là gật đầu đồng ý.

Vũ Hằng gật gật đầu, sau đó từ chính mình thu nạp trong túi lấy ra một ít Công Pháp quyển trục. Bởi vì Hùng Tráng bọn người là Mercenary nguyên nhân, tuy thực lực ở bên trong Mercenary cũng không tệ, thế nhưng nếu như cùng chân thực tu luyện người đối chiến, bọn họ bởi vì bình thường khuyết thiếu Công Pháp tu luyện kỹ xảo, nhiều khi đều là cậy mạnh, ngược lại rơi xuống tâm thương. Muốn để cho bọn họ trở thành tinh mang trung kiên lực lượng, vậy tất sẽ phải tăng cường thực lực của bọn hắn!

Vũ Hằng đem Công Pháp căn cứ mọi người tình huống tiến hành từng cái phân ra.

Hùng Tráng đám người hiển nhiên không nghĩ tới, chính mình có một ngày vậy mà cũng có thể giống như Tu Luyện Giả như vậy an ổn tu luyện, lại còn còn có thể lực tiến hành tài nguyên cung cấp. Vì vậy trên mặt mỗi người đều là tràn ngập cảm động cùng trung thành.

Vũ Hằng nhìn nhìn mọi người cổ vũ một chút, sau đó đối với Xu Tinh nói "Người nuôi lớn nhà đi phân phối một chút gian phòng a. Ta nghĩ đoạn này thời gian các người cũng không muốn làm nhiệm vụ, đều tốt hảo tu luyện một chút, về sau lại đi tiến hành thực chiến a!"

Xu Tinh gật gật đầu. Cũng đã tiếp nhận Vũ Hằng an bài như vậy "Vậy người, lúc nào chuẩn bị khởi hành đâu này?"

Vũ Hằng nói "Yên tâm đi, ngày mai, ngày mai ta xuất là được rồi! Nếu như có thể mà nói, ta sẽ tận lực sớm một chút gấp trở về. Có lẽ rất nhanh ta cũng sẽ trở thành Huyền Hải thành Chấp Pháp Đội một thành viên!"

Xu Tinh tựa hồ đối với Vũ Hằng nói như vậy không chút nghi ngờ, gật gật đầu nói "Ta chờ người!"

Vũ Hằng bị Xu Tinh lời này nói có chút không có ý tứ, vì vậy phát phát tay nói "Vậy người đi bận rộn người a!"

Xu Tinh gật đầu rồi đi.

Xu Tinh bởi vì có chuyện có thể làm, bởi vậy toàn bộ một Thiên Đô là bề bộn nhiều việc phân phối cùng cái khác lộn xộn sự vật. Vũ Hằng ngược lại là Khi nổi lên vung tay Chương Quý.

Bất quá Vũ Hằng cũng là đem chính mình thu nạp trong túi đồ vật đều là sửa sang lại một phần xuất ra, lại còn đem trên người tất cả Vĩnh Hằng Kim Tệ đều là đem ra, chính mình vẹn vẹn tồn lưu lại năm mươi vạn Vĩnh Hằng Kim Tệ. Đối với mình tiền, Vũ Hằng ngược lại là một chút cũng không lo lắng, bởi vì Kim Bảo dao động Tiền Long, Vũ Hằng đã sớm là ẩn hình phú ông.

Tại nhân rồi thời gian, Vũ Hằng lại là luyện chế ra một ít linh dịch, đối với Xu Tinh cùng Hùng Tráng đám người đột phá Nguyên Anh Kỳ rất có tương trợ. Mà càng nhiều ngược lại hay là nguyên dịch luyện chế.

Tại trọn luyện chế ra cả đêm, đã trọn chứa đựng hơn 100 vạn bình.

Vũ Hằng từ ban ngày bận đến Hắc Dạ, lại từ Hắc Dạ bận đến ban ngày, này thành quả hay để cho được Vũ Hằng có chút hài lòng.

Vũ Hằng đưa tay ra sờ lưng mỏi, sau đó nhìn ngoài cửa sổ đã có một chút sáng bộ dáng, vì vậy nằm ở trên giường bỏ một cái hấp lại cảm giác.

Vũ Hằng thật lâu không có như vậy đi buông lỏng ngủ một giấc, bởi vậy chẳng qua là cảm thấy ngủ được rất thom, thẳng đến chính mình ngoài cửa có lấy

tiếng đập cửa vang lên mới bị bừng tỉnh.

Vũ Hằng đứng dậy mở cửa phòng. Chính là nhìn thấy ngoài cửa Xu Tinh.

Vũ Hằng nhìn mình Lạp Thập bộ dáng có chút có phần không có ý tứ. Vì vậy xấu hổ gãi gãi đầu sau đó để cho Xu Tinh vào nhà.

Vũ Hằng đem chính mình thức đêm luyện chế những cái kia linh dịch đều là phân loại quy nạp hảo, lại đem một ít Thiên Tài Địa Bảo linh dược cũng là nhất nhất báo cho biết cho Xu Tinh, cuối cùng đem kia lớn Vĩnh Hằng Kim Tệ đều giao cho Xu Tinh.

Xu Tinh nhìn nhìn Vũ Hằng nhất nhất giao phó cho đồ đặc của mình, lúc trước bận rộn đem chi quên đi ly biệt tâm tình lại là xông lên trong lòng.

Xu Tinh biết, Vũ Hằng sắp muốn rời đi.

Vũ Hằng tại đem đồ đặc sở hữu đều giao phó cho Xu Tinh, cuối cùng lại từ chính mình thu nạp trong túi lấy ra một cái có bản thân linh hồn ấn ký ngọc bài, sau đó giao cho Xu Tinh "Cái này trên ngọc bài có ta đặc hữu linh hồn ấn ký, nếu như người gặp được vấn đề gì chính là có thể đem ngọc bài đánh nát, ta sẽ mau chóng tìm được người rồi!"

Xu Tinh gật gật đầu một câu cũng không có nói.

Vũ Hằng nguyên bản liền không sở trường Trường An an ủi người, chỉ là đối với nữ nhân, Vũ Hằng trong lòng vẫn là ít nhiều có một ít thương cảm tâm tình, bởi vậy nhiều khi ngược lại là nén lòng trời qua trần an. Chỉ là Vũ Hằng biết rất nhiều chuyện không phải mình trấn an là có thể giải quyết, này tu luyện chi đạo, vốn là khó khăn trùng điệp, tất cả dư thừa tâm tình tựa hồ cũng là vật hi sinh. Mặc dù mình có như vậy một khắc tâm động, thế nhưng Vũ Hằng biết, Xu Tinh cùng Mộng Phi Từ đều là tánh mạng của mình bên trong khách qua đường, chính mình vô pháp dừng bước lại.

Vũ Hằng nhìn thoáng qua như cũ tại tâm tình bên trong Xu Tinh, không nói thêm gì nữa, sau đó cất bước ra cửa phòng. Tại cửa phòng bên ngoài Hùng Tráng đám người tựa hồ cũng sớm đã chờ đợi tại nơi này. Vũ Hằng cùng mọi người chào hỏi, sau đó nhìn nhìn trong phòng Xu Tinh, ôm quyền nói "Cáo từ, các vị huynh đệ!"

Mọi người biết Vũ Hằng rời đi là xác định vững chắc sự thật, nhất định sẽ không sửa đổi, vốn đối với Vũ Hằng như vậy tuổi trẻ tài cao thiếu niên mà nói, nơi này cũng sẽ không là nơi trở về của hắn. Vì vậy mọi người cũng chấp tay nói "Ân công thuận buồm xuôi gió!"

Vũ Hằng gật gật đầu, cũng không hề lưu luyến. Linh Lực thúc dục, thân ảnh đã là tại trăm trượng ở ngoài.

Có lẽ là bởi vì thực lực đề thăng, Vũ Hằng độ cùng Linh Lực dùng bèn độ nghiêm nhiên đã không thể so sánh nổi.

Vũ Hằng giống như như lưu tinh hướng về Huyền Hải thành Bắc Phương bay nhanh.

Bắc Phương Học Viện, ta Vũ Hằng đến rồi!

Bắc Phương Học Viện tọa lạc ở phía nam học viện Nam Sơn chi bắc Bắc Thương Sơn bên trong.

Tuy trên thực tế là bắc thương Học Viện thống trị Nam Sơn này đại lục Bắc Phương thế lực. Thế nhưng bởi vì Bắc Phương học viện cao tầng cũng không có tâm tư muốn thống trị lãnh đạo thế lực này, bởi vậy nếu như không phải có cái gì sự tình trọng đại, Bắc Phương Học Viện đều là sẽ không ra mặt giải quyết. Chỉ là bảo trì Bắc Phương Học Viện thống trị trong phạm vi yên ổn là được rồi.

Bất quá Bắc Phương Học Viện dù sao cũng là cái phạm vi này bên trong nhưng tồn tại. Hàng năm Bắc Phương Học Viện đều bồi dưỡng được tới một đám nổi tiếng đệ tử, những học viên này có xưng bá một phương, có ở một chỗ trong thế lực thân cư chức vị quan trọng. Có thể nói chỉ cần Bắc Phương Học Viện nghĩ, như vậy Bắc Vực này bên trong tất cả thế lực trong khoảng khắc chính là có thể trở thành Bắc Phương học viện phụ thuộc thế lực.

Mà tất cả ở trong Bắc Vực các loại sâu sắc nhỏ nhỏ thế lực tự nhiên cũng là minh bạch điểm này, bởi vậy đều là bảo trì đối với Bắc Phương học viện tôn trọng cùng kính nể. Mặc kệ Bắc Vực bất kỳ địa phương nào, chỉ cần là Bắc Phương học viện chính thức Học Viện, đeo Bắc Phương học viện huy chương, như vậy chính là có thể tại bất kỳ Bắc Vực chi địa hướng thụ đến nhưng đãi ngộ. Nhất trực quan chính là có huy chương, Bắc Phương học viện đệ tử chính là có thể thông suốt bay tứ tung bất kỳ thành thị. Lại còn không chút nào chịu kia hộ thành đại trận ảnh hưởng.

Bắc Phương học viện huy chương chính là cái kia hộ thành đại trận cái chìa khóa.

Riêng là từ nơi này một chút mà nói, Bắc Phương học viện nhưng chính là có thể nghĩ!

Từ Huyền Hải thành đi Bắc Thương Sơn hay là cần này hai ba ngày lộ trình. Bất quá Vũ Hằng bởi vì có Kim Bảo như vậy có thể Phi Năng bởi tiểu đồng bọn, tự nhiên mình cũng tiết kiệm không ít Linh Lực.

Vũ Hằng hiện giờ đã là đột phá đến Xuất Khiếu Kỳ, dựa theo chính mình tất cả át chủ bài thủ đoạn mà nói, đoán chừng Xuất Khiếu Kỳ bên trong chính mình chính là không còn địch thủ. Mà này phía nam đại lục phía trên loại thực lực này đã thuộc về cực hạn tồn tại. Tương đối Phân Thần Kỳ thực lực quá ít. Không nói những lão yêu quái đó nhóm, thế nhưng rốt cuộc nổi danh Phân Thần Kỳ tồn tại cũng đơn giản chính là Tứ đại viện Viện Trưởng mà thôi.

Cho nên Vũ Hằng có lòng tin tuyệt đối, mình muốn tại đây phía nam đại lục hoành hành vẫn có chút an toàn, mà Kim Bảo thực lực cũng đã từ trong lúc bắt tri bắt giác phát triển đến Xuất Khiếu Hậu Kỳ. Cách Phân Thần Kỳ cũng bất quá chỉ là một bước ngắn.

Kim Bảo vốn là Đại La này thế giới ở trong thừa thốt tồn tại, mà Xuất Khiếu Kỳ thực lực Tu Luyện Giả đều là có được lấy Linh Thú của mình, bởi vậy lúc này Vũ Hằng đem Kim Bảo bộc lộ ra một phương diện cũng là rất bình thường, một phương diện cũng là có thực lực nhất định có thể không cần như lúc trước như vậy trốn trốn tránh tránh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Ngọc Bội

Đối với cái này sự kiện cao hứng nhất không gì qua được Kim Bảo. lúc trước Kim Bảo một mực bị khó chịu tại Động Thiên ở trong, cho nên đối với hiểu động lại hiểu kỳ Kim Bảo thật sự mà nói là cực kỳ thống khổ, chỉ là Kim Bảo tự nhiên cũng biết, chính mình là hấp dẫn người Linh Thú, tại chính mình còn cũng không đủ thực lực bảo vệ mình thời điểm tự nhiên là không thể có chút bại lộ tình huống của mình.

Tuy buồn rầu thế nhưng cũng thuận theo nghe xong lời của Vũ Hằng. Tại Động Thiên bên trong trừ ăn ra ăn Vũ Hằng gieo trồng những thiên tài địa bảo kia ra, chỉ có thể uống điểm linh dịch thật dài thân thể. Thời gian buồn tẻ vô vị.

Cho nên hiện tại tuy Vũ Hằng là đem chính mình coi như lao động sử dụng, thế nhưng điều này cũng không chút nào ảnh hưởng Kim Bảo tâm tình khoái trá.

Kim Bảo không có đi qua một cái thành thị chính là hội đồng nhìn xem tây ngó ngó, nhiều khi trên đường nắm lên đồ của người khác sau đó liền hướng trong mồm nhét, Vũ Hằng chỉ phải không ngừng lấy người xin lỗi bồi thường tiền. Bất quá may mà những số tiền này đều là Kim Bảo mỗi ngày luyện ra được. Bằng không Vũ Hằng cảm thấy Kim Bảo như vậy phá sản, sớm muộn là cũng bị bại quang.

Vì vậy xuất hiện ở một tòa thành thị về sau Vũ Hằng chính là xụ mặt giáo huấn một trận có chút thu liễm không ngừng Kim Bảo. Kim Bảo tự biết đuối lý, cũng không hề đùa nghịch tính tình.

Vũ Hằng sốt ruột chạy đi, dù sao mình không có quá mức dư thừa thời gian, bởi vậy nhiều khi Vũ Hằng có thể vượt qua thành thị liền để cho Kim Bảo đem thành thị đi vòng qua bay qua.

Dù sao mình còn không phải Bắc Phương học viện đệ tử, mỗi lần đi qua một tòa thành thị cần phải đình chỉ phi hành, bộ hành đi vào. Đây đối với Vũ Hằng thời gian quý giá mà nói, thật sự là quá mức lãng phí. Còn có Kim Bảo thỉnh thoảng quấy rối, Vũ Hằng thật sự lo lắng vạn nhất bỏ qua chính mình liền vừa muốn chờ lâu một năm, bởi vậy mặc kệ ban ngày Hắc Dạ đều là không ngừng gấp rút chạy đi.

Chính là Vũ Hằng này không muốn sống chạy đi. Rốt cục tại chiều sinh bắt đầu một ngày trước, Vũ Hằng thuận lợi đạt tới Bắc Thương Sơn bên cạnh lăng thương thành.

Bởi vì Bắc Phương Học Viện ở vào Bắc Thương Sơn bên trong. Nếu như không phải có bắc thương người của Học Viện tiến hành dẫn đạo, không có ai có thể tìm được bắc thương học viện vị trí. Tuy Bắc Phương Học Viện tại Bắc Vực này vẫn luôn là bảo trì nhưng địa vị, thế nhưng nó thần bí cũng là có chút làm cho người nghi ... lại.

Bắc thương Học Viện hàng năm cũng sẽ ở này lăng thương nội thành bắt đầu chiêu sinh nghi thức. Sẽ có đạo sư tại lăng thương thành bắc thương Học Viện chuyên dụng chiêu sinh cao ốc tiến hành sàng lọc tuyển chọn, chiêu sinh.

Mà đạo sư sàng lọc tuyển chọn hiển nhiên chỉ là tiến nhập Bắc Phương học viện Nhập môn thấp nhất cánh cửa. Có thể không thể tiến nhập Bắc Phương Học Viện còn phải nhìn về sau biểu hiện.

Hôm nay đã là ngày cuối cùng chiêu sinh. Tiểu Thiếu đưa tay ra mời lưng mồi, hiển nhiên Bắc Phương Học Viện chiêu sinh là Bắc Vực thịnh hội. Bởi vậy mỗi ngày chiêu này sinh cao ốc đều là kín người hết chỗ, thế nhưng hôm nay có lẽ là ngày cuối cùng, muốn đi vào Bắc Phương học viện đều sớm đến này lăng thương thành. Dựa theo dĩ vãng lệ cũ, ngày cuối cùng căn bản là không có người nào lại đến.

Tiểu Thiếu còn buồn ngủ, những ngày này chiếu cố lực có thể mệt muốn chết rồi. Vì vậy liền muốn lấy nếu như không ai tới, cũng không cần phải lại thủ tại chỗ này, không bằng đóng cửa trở về ngủ một giấc. Ngày mai quay về Học Viện báo cáo kết quả công tác được rồi cũng chỉ là một đám chưa từng có kiến thức đồ gà bấp, thật sự là rất buồn tẻ. Những người khác hôm nay dứt khoát liền đem mọi chuyện cần thiết đều giao cho chính mình bắt quá tới. Cái tâm tình này phiền muộn!

Bất quá còn không đợi Tiểu Thiếu ngáp chuẩn bị thu quán, chính là có một đạo thon dài thân ảnh sau lưng tự mình đứng lại, thanh âm hàm chứa một ít non nớt vấn đạo "Xin hỏi nơi này là Bắc Phương Học Viện chiêu sinh chỗ ghi danh sao?"

Tiểu Thiếu quay đầu lại nhìn nhìn kia người nói chuyện, hần một thân áo đen, không thể nói cỡ nào anh tuấn, thế nhưng không biết vì cái gì, tuy rõ ràng mọc ra một trương khuôn mặt của Niên Kinh, thế nhưng trên người tràn ra khí tức lại căn bản không phải cái tuổi này có thể có được.

Vì vậy Tiểu Thiếu không hề thu dọn đồ đạc, toàn thân buồn ngủ cũng đều biến mất sạch sẽ. Hần nhìn thoáng qua thiếu niên "Bao nhiêu?"

"Mười chín!" Thiếu niên cao giọng đáp, không có chút nào bởi vì Tiểu Thiếu nghiêm túc mà có nửa điểm khấn trương.

Tiểu Thiếu tại những năm nay chiều sinh bên trong còn từ trước đến nay chưa bao giờ gặp như vậy Niên Kinh nhưng lại không có nửa điểm non nớt ý tứ đệ tử. Vì vậy gật gật đầu, chỉ vào thiếu niên mặc áo đen sau lưng một cái to lớn thủy tinh cầu nói "Cái kia là dùng đặc thù tài liệu chế thành thủy tinh khảo thí khí, nếu là người thực lực đạt tiêu chuẩn, kia thủy tinh khảo thí khí chính là xảy ra hào quang. Ta sẽ căn cứ người khảo thí hào quang cho người đánh giá đệ tử đẳng cấp."

"Đệ tử đẳng cấp?" Thiếu niên mặc áo đen có chút không hiểu hỏi.

Tiểu Thiếu cũng nhìn nhìn thiếu niên, có chút khó tin vấn đạo "Người vừa tới phía nam đại lục sao? Đối với chúng ta Bắc Phương học viện đệ tử đẳng cấp cũng không rõ ràng!"

Thiếu niên mặc áo đen tựa hồ có chút xấu hổ nói "Đúng vậy. Ta vừa tới nơi này không lâu sau, hôm nay là ta nhanh đuổi chậm đuổi mới bắt kịp ngày cuối cùng chiều sinh."

Tiểu Thiếu nhìn nhìn thiếu niên, gật gật đầu kiên nhẫn giải thích nói "Chúng ta Bắc Phương học viện đệ tử cấp bậc là căn cứ đệ tử thực lực chế định. Đẳng cấp từ cao đến cùng một lần là Thiên, Địa, Huyền, Hoàng bốn loại. Người thấy được kia thủy tinh khảo thí khí một bên có một cái khắc độ tuyến mã, người đạt tới tương ứng khắc độ chính là đạt đến loại kia cấp, đương nhiên đệ tử đẳng cấp càng cao, người chính là có thể đi kia lĩnh dịch thấp càng sâu tầng. Bất quá chỉ là sơ thí, muốn thực sự trở thành Bắc Phương học viện một thành viên, còn sớm lắm!"

Thiếu niên mặc áo đen lúc này mới chú ý tới tại kia thủy tinh khảo thí khí bên cạnh còn có một cái tựa hồ chỉ nắm chắc bộ tính cả đến kia thủy tinh khảo thí khí trên một cái khắc độ bề ngoài. Phía trên tại bất đồng vị trí quả thật có lấy Thiên, Địa, Huyền, Hoàng bốn loại khắc độ tiêu chí.

Thiếu niên mặc áo đen gật gật đầu "Đa tạ đạo sư!" Sau đó liền chậm rãi đi về hướng kia thủy tinh khảo thí khí. Một bàn tay phủ tại kia thủy tinh khảo thí khí phía trên. Mà hậu thân thể ở trong Linh Lực vận chuyển, nhanh chóng quán chú đến kia thủy tinh khảo thí khí phía trên.

Tiểu Thiếu nhìn xuống thiếu niên kia, tuy nhìn nhìn bất phàm, thế nhưng những năm nay còn chưa bao giờ có cái gì đệ tử có thể tại giai đoạn này đạt tới ngày đó giai. Vì vậy Tiểu Thiếu lại lần nữa lười biếng ngồi ở đó đạo sư trên mặt ghế. chờ đợi kết quả kia xuất ra, sau đó phân ra sơ thí chứng nhận sau đó xong việc.

Bất quá còn không đợi Tiểu Thiếu nghĩ đến để cho đợi chút nữa muốn đi ra ngoài như thế nào thống khoái chơi một chút, chính là bị một hồi mãnh liệt hào quang cho chấn kinh rồi.

Tiểu Thiếu chăm chú nhìn kia thủy tinh khảo thí khí, lúc này thủy tinh khảo thí khí tuôn ra mãnh liệt hào quang. Đâm con mắt đều là vô pháp nhìn thẳng, chỉ thấy bên cạnh khắc độ trên bàn rõ ràng đã đạt đến Thiên giai chỗ cao nhất, chỉ là khắc độ bản hạn chế đã vô pháp biết được nếu như đó còn có hạn mức cao nhất, hội sẽ không tiếp tục trở lên tăng vọt.

Chiều kia sinh đại sảnh lầu hai vốn là đám đạo sư tạm thời chỗ nghỉ ngơi, rất nhiều không có ra ngoài đạo sư đều là bị này động tĩnh hấp dẫn, rất nhiều người đều là dò xét lấy đầu nhìn về phía lầu một thủy tinh khảo thí khí.

Thiếu niên kia hiển nhiên còn chưa ra hết toàn lực, bởi vậy tại thời khắc đó độ bản không hề tăng lên về sau nhú nhú mảy, bất quá cũng không sao, mình đã là đạt đến tới cao đẳng cấp.

Thiếu niên thu tay về chuông, Linh Lực đều đã trở về. Sau đó quay người đi tới trước mặt Tiểu Thiếu "Đạo sư, không biết như vậy có hay không có thể?"

Tiểu Thiếu hiển nhiên bị thiếu niên này bày ra đẳng cấp khảo thí cho kinh hãi không nhẹ, nửa ngày quay về thần thò, tại thiếu niên hỏi dưới mới chậm rãi hoàn hồn "Ách, dạ dạ dạ!" Ngoài miệng như vậy nói qua, thế nhưng nội tâm cũng tại âm thầm nói "Thật là một cái quái vật!"

Trên lầu đám đạo sư lúc này hiển nhiên là vô pháp tiếp tục bình tĩnh. Có bao nhiêu năm, bọn họ đều là chưa từng đụng phải như vậy yêu nghiệt học viên. Vì vậy nhao nhao từ lầu hai đi đến đại sảnh.

Vũ Hằng hiển nhiên là không quen bị nhiều người như vậy vây xem, bởi vậy nhìn nhìn Tiểu Thiếu "Đạo sư, xin hỏi còn có cái khác cần khảo thí sao?"

Tiểu Thiếu lúc này mới thu liễm chính mình ánh mắt khiếp sợ, sau đó đối với thiếu niên nói "Không có không có! Người tên là gì?"

Thiếu niên trầm giọng nói "Vũ Hằng!"

Tiểu Thiếu cùng cái khác đạo sư đều có chút kinh dị nhìn nhìn Vũ Hằng, "Không nghĩ được tuổi còn trẻ vậy mà lợi hại như vậy, về sau nói không chừng thật sự là có được lấy trùng kích kia phi thăng thực lực đó!" Tiểu Thiếu rất nhanh chính là thu liễm tâm thần, lướt quanh từ kia thu nạp trong túi lấy ra một khối như thủy tinh ngọc bài, Linh Lực bay múa chỉ điểm, Vũ Hằng hai chữ liền là xuất hiện ở kia trên ngọc bài. Theo Vũ Hằng danh tự đưa vào, kia dưới ngọc bài mặt cũng là bày biện ra Tiểu Thiếu hàng chữ "Thiên giai đệ tử!"

Tiểu Thiếu đem làm tốt ngọc bài giao cho Vũ Hằng, nói "Không sai! ngọc bài chính là người tiến nhập Bắc Thương Sơn bằng chứng, buổi sáng ngày mai

tại đây lắng thương thành bắc môn tập hợp, đến lúc sau sẽ có người mang các người tiến nhập Bắc Thương Sơn. Kế tiếp sẽ có đạo sư báo cho các người kế tiếp khảo hạch nội dung."

Vũ Hằng gật đầu đáp "Biết, cảm ơn đạo sư, không biết về sau nên xưng hô như thế nào?"

"Có thể gọi ta Tiểu Thiếu!" Tiểu Thiếu hiển nhiên không nghĩ tới thiếu niên này vậy mà sẽ như thế hỏi, bất quá hiển nhiên thiếu niên này có thực lực như vậy. Tuy như thế hỏi, thế nhưng thiếu niên trên mặt hiện ra không ra nửa điểm tùy tiện chi khí.

Vũ Hằng chấp tay nói "Vậy Tiểu Thiếu đạo sư, cáo từ!"

Tiểu Thiếu đưa tay làm một cái thủ hiệu mời, không nói thêm gì nữa. Còn nhiều thời gian!

Vũ Hằng như là đã lấy được nhập tràng khoán ngọc bài, tự nhiên cũng không nhiều làm dừng lại, sau đó quay người ra này nọ chiêu sinh cao ốc.

Phía ngoài ánh nắng tươi sáng, làm cho người trên người đều là ấm áp một mảnh. Vũ Hằng không nghĩ tới đã vậy còn quá may mắn, vậy mà có thể cảm đến đẳng cấp cao nhất đệ tử ngọc bài. Tuy cái ngọc bài này cũng không tính chính thức, nhưng lại cũng đại biểu cho chính mình một chân đã bước vào kia Bắc Phương học viện đại môn!

Hợp với đuôi ba ngày ba đêm đường, cũng thật sự là một muốn chết rồi, Vũ Hằng đưa tay ra mời lưng mời, sau đó gọi Kim Bảo tìm một nhà quán rượu tiến vào khai cắt.

Mỗi đến trên đất, Vũ Hằng đều là thích có một bữa cơm no đủ, mỹ thực có lẽ đã trở thành Vũ Hằng trên con đường tu luyện duy nhất niềm vui thú.

Nếu như không phải lần này chạy đi rút cuộc vội vàng, Vũ Hằng vẫn có thể hướng Kim Bảo phơi bày một ít tài nấu nướng của mình. Có lẽ là bởi vì thích ăn, cộng thêm chính mình vốn là đối với những thiên tài địa bảo kia đồ vật vô cùng thích nghiên cứu, bởi vậy Vũ Hằng làm được đồ vật cực kỳ hợp Kim Bảo khẩu vị.

Một người một Long Phong cuốn mây tản đem bàn kia đồ ăn đều là quét qua quét sạch.

Kim Bảo từ khi có thể chân chính xuất hiện ở ngoại nhân trong phạm vi tầm mắt về sau chính là hiện ra rõ ràng nó dễ dàng người bốn sự.

Tại quán rượu ăn cơm, Kim Bảo chính là vừa ý một người con gái Ngọc Bội, sau đó liền hấp tấp chạy tới đem nàng kia một hồi cuồng khoa trương, đem người dễ dàng vui vẻ không thôi, còn có Kim Bảo bản thân hình tượng cũng nhỏ nhắn xinh xắn khả ái, bởi vậy không được một lát sau, Kim Bảo liền đem nàng kia bên hông Ngọc Bội cấp cho mình qua.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Tham gia náo nhiệt

Đương nhiên Kim Bảo làm ra loại này sự tình nhiều không kể xiết, bởi vậy Vũ Hằng thật sự bất đắc dĩ, nhanh chóng đem Kim Bảo cho nín qua phóng tới trong ngực của mình, sau đó nhanh chóng tránh người!

Chính là bởi vì Kim Bảo mị lực, nguyên bản thích an tĩnh Vũ Hằng trong chớp mắt bị rất nhiều người vây xem. này như thế nào để cho Vũ Hằng có thể thích ứng. Không tránh nhân tài quái!

Vũ Hằng nghiêm khắc cảnh cáo một lần Kim Bảo, thậm chí vận dụng Băng Hàn Chi Phách đem Kim Bảo đóng băng khốn trụ hai canh giờ lâu với tư cách là trừng phạt, Vũ Hằng biết Băng Hàn Chi Phách này căn bản đối với Kim Bảo làm không được bất kỳ bệnh thương hàn, bởi vậy cũng không có chút nào lưu thủ. Tuy không vô pháp tổn thương Kim Bảo nhưng lại cũng làm cho được Kim Bảo ăn không ít đau khổ.

Tại hai canh giờ về sau Kim Bảo bài trừ kia Hàn Băng lao tù về sau chính là cùng với Vũ Hằng khai chiến.

Bất quá Vũ Hằng lại coi như không có nghe thấy, tia không chút nào để ý nó. Có lẽ Kim Bảo cảm thấy xấu hổ, chỉ là trong miệng lầm bầm "Xấu ba ba, đại phôi đàn!"

Thế nhưng Vũ Hằng hết thấy không cấp cho đáp lại. Kim Bảo cuối cùng chỉ có thể rầu rĩ không vui nằm ở gian phòng một chỗ.

Vũ Hằng vừa bực mình vừa buồn cười!

Vũ Hằng rất nhanh chính là tiến nhập trạng thái tu luyện, mặc dù mình tiến nhập Xuất Khiếu Kỳ, thế nhưng cách chân chính đỉnh cao cường giả hay là kém quá xa. Chỉ có tu luyện mới có thể làm cho Vũ Hằng càng thêm an tâm.

Bắc Phương này Học Viện có thể trở thành một phương thế lực, tự nhiên chiêu sinh cũng sẽ không tùy tiện. Mà chính mình đối với kia linh dịch tháp vẫn có chút tò mò.

Ngoài cửa sổ vẫn còn sáng sớm, tốp năm tốp ba đi ngang qua mấy cái người đi đường. Có lẽ là bởi vì còn quá mức sớm nguyên nhân. Trên đường phố cực kỳ trong trẻo nhưng lạnh lùng. Ngẫu nhiên đi ngang qua người cũng đều là nhanh chóng hướng phía kia lãng thương thành bắc môn mà đi. Vội vã bộ dáng như là có cái đại sự gì.

Vũ Hằng mang theo Kim Bảo chậm rãi cũng là hướng phía lãng thương thành bắc môn mà đi.

Bởi vì hôm nay tụ họp thời gian chính là sáng sớm, cho nên mới phải có những cái kia vội vàng thân ảnh a.

Vũ Hằng mang theo Kim Bảo đến bắc môn thời điểm, đã có lấy rất nhiều người đồng loạt đứng ở đó bắc môn chỗ.

Tại kia vị trí Vũ Hằng gặp được hôm qua Tiểu Thiếu loại đạo sư.

Lúc này Tiểu Thiếu cùng ngày hôm qua thời điểm hoàn toàn khác nhau, lúc này Tiểu Thiếu, khí thế mãnh liệt tuyệt luân. Mặc dù mới hai ba mươi tuổi bộ dáng, thế nhưng loại phong thái lại là làm cho người ta xem đủ rồi.

Mà Vũ Hằng đến hiển nhiên lập tức hấp dẫn Tiểu Thiếu mục quang, Vũ Hằng hướng phía Tiểu Thiếu gật gật đầu. Tiểu Thiếu gật đầu đáp lại.

Sau một lát, Tiểu Thiếu chính là dùng Linh Lực truyền âm nói "Tập hợp đến thời gian! Tất cả mọi người đồng đều đã đến đủ, phía dưới tất cả mọi người căn cứ cấp bậc của mình theo thứ tự xếp thành hàng. Sau đó cùng tiến chúng ta, không được sai sót! Bằng không chậm trễ các ngươi đệ tử cuộc thi tự gánh lấy hậu quả!"

Theo Tiểu Thiếu tiếng nói hạ xuống, kia trên bầu trời chính là hiện ra Thiên, Địa, Huyền, Hoàng sắp xếp đồ, hiển nhiên đối ứng đẳng cấp người chính là phải ở vậy đối với ứng quang điểm phía dưới.

Có như vậy trực quan địa đồ, tự nhiên rất nhanh những học viên này chính là đứng vững đội ngũ. Chỉ bất quá mọi người nhìn thấy kia đẳng cấp phía trên vẫn còn có chữ thiên (天) đẳng cấp sắp xếp, nhất thời mọi ánh mắt đều là đầu đi qua.

Vũ Hằng có chút bất đắc dĩ đứng ở vạn chúng nhìn trùng trùng trên vị trí. Không nghĩ tới này còn chưa từng tiến nhập Học Viện, tên của mình chính là nổi danh.

Rất nhanh nguyên bản an tĩnh đệ tử tại Vũ Hằng đứng lại về sau chính là bắt đầu thì thầm to nhỏ lên.

Mà ở chữ thiên (天) đẳng cấp về sau còn có ba vị Địa giai đệ tử, ba người bọn họ một người tuổi không lớn lắm. Đoán chừng cũng liền hai mươi ba hai mươi bốn bộ dáng, tay hãn cầm một cây sáo ngọc, một bộ bạch y, phong độ nhẹ nhàng, còn có nguyên bản anh tuấn khuôn mặt toàn thân tán lấy Phong Nhã khí tức.

Một người khác một thân áo đen, ôm ấp một chuỗi kiếm. Khuôn mặt như đao khắc trong sáng, mặc dù nói không hơn cỡ nào anh tuấn, thế nhưng toàn thân tràn ra lãnh khốc khí tức lại là làm cho người ta nhìn không được nhìn nhiều hai mắt.

Mà cuối cùng một người thì là vẻ mặt chất phác, dáng người mập mạp, nhìn qua cũng bất quá hai mươi ba hai mươi bốn bộ dáng. Bất quá cho dù là ở cái địa phương này hãn lại như cũ là tay cầm một cái đùi gà tại gặm cắn.

Lúc này ba người nhưng đều là bởi vì Vũ Hằng xuất hiện, có chút ghé mắt. Phí trước hướng phía Vũ Hằng cười cười, kia lãnh khốc nam tử cũng là hướng phía Vũ Hằng gật gật đầu, mà kia Bàn tử trong mắt lại càng là hướng phía Vũ Hằng thả ra mãnh liệt chiến ý.

"Quả nhiên đều là chút biến thái!" Vũ Hằng nhìn không được thấp lằm bằm một câu.

Các vị đồng học, ta là đạo sư của các ngươi Tiểu Thiếu! Kế tiếp ta đem mang các ngươi tiến nhập Bắc Thương Sơn bên trong, hi vọng các ngươi cũng có thể khắc chế chính mình, một khi mất dấu kia liền tương đương với tự động buông tha cho nhập học Bắc Phương học viện tư cách! Trong tay các ngươi đệ tử ngọc bài liền là các ngươi tín vật.

Tiểu Thiếu nhìn nhìn đã chỉnh lý hảo đội ngũ học viên mới sau đó nói rõ nói.

Tại tiến nhập Bắc Thương Sơn về sau sẽ có người tới tiếp ứng chúng ta đối với các ngươi tiến hành đợt thứ hai khảo hạch, ta hi vọng tất cả mọi người là có thể thuận lợi thông qua. Phạm là thông qua người trong tay ngọc bài chính là sẽ tự động tăng thêm thuộc về Bắc Phương học viện đặc thù ẩn ký, đến lúc sau các ngươi liền chân chính trở thành Bắc Phương học viện một thành viên!

Tiểu Thiếu tiếp tục đem khảo hạch quá trình báo cho biết mọi người. Mà học viên mới bọn chúng đều là mỗi mắt mong chờ bộ dáng, tựa hồ đối với thần bí Bắc Phương Học Viện có chút hướng tới.

Theo Tiểu Thiếu nói chuyện chấm dứt. Chính là có còn dư lại đạo sư tiếp tục khai báo một ít vật gì đó khác. Ví dụ như một ít Bắc Thương Sơn chú ý

hạng mục công việc. . ., hiển nhiên những lời kia tựa hồ đối với mọi người học viên mới mà nói không có cái gì đặc biệt sức hấp dẫn.

Về sau một đoàn người chính là trùng trùng điệp điệp ra.

Vũ Hằng sơ lược nhìn xuống, này học viên mới bên trong có chừng lấy bốn năm trăm người thông qua kia thủy tinh khảo thí khí trắc nghiệm.

Không biết kế tiếp đợt thứ hai khảo thí hội là cái dạng gì nữa đâu này?

Vũ Hằng lẳng lặng suy nghĩ lấy. Thế nhưng thân hình cũng không có bởi vì tư tưởng lạc đề mà có chút giảm bớt.

Tiểu Thiếu cùng mặt khác hơn mười vị đạo sư độ tựa hồ cũng không có nhanh như vậy. Vũ Hằng có thể cảm thụ được bọn họ tựa hồ là vì chiều cô học viên mới mới cô ý độ không có tăng nhanh.

Như vậy độ đối với Vũ Hằng thật sự mà nói là có chút không yên lòng tùy ý. Bởi vậy Vũ Hằng một bên bay nhanh một bên cũng xem xét một đường phong cảnh.

Này lẳng thương thành cách Bắc Thương Sơn cực kỳ gần tương đương. Chỉ là hai canh giờ công phu, Vũ Hằng chính là thấy được chính mình đoàn người đã tại kia Bắc Thương Sơn chân núi hạ xuống.

Mà kia chân núi ở dưới đích xác có không nhiều không ít vừa vặn mười vị đeo lấy Bắc Phương Học Viện huy hiệu trường đệ tử tại cùng chờ đợi.

Tiểu Thiếu bọn họ đang nhìn đến bọn họ thân ảnh về sau chính là tăng nhanh thân hình.

Trong nháy mắt, chính là bay vút đến bọn họ mười vị trước mặt.

Tiểu Thiếu nhìn nhìn mười người kia, cười vang nói "Tay mơ đệ tử, ta mang đến cho các ngươi. Còn dư lại liền giao cho các ngươi. Ta sắp một chết đi được, nhanh đi về nghỉ ngơi hạ xuống! Bất quá trước đó báo cho các ngươi a! Lần này đệ tử trong thế nhưng là có cái ngoài ý muốn! Các ngươi cẩn thận một chút!" Tiểu Thiếu tại nhìn thấy mấy người kia, kia lúc trước một mực bản lấy khuôn mặt chính là trong chớp mắt thả lỏng, hơi có chút xem kịch vui nhìn lướt qua Vũ Hằng sau đó đối với những người kia nhắc nhở.

Vũ Hằng tuy cũng không biết là vì sao, thế nhưng hiển nhiên này cũng không phải chuyện gì tốt!

Nội tâm không khỏi trầm mắng "Thật sự là hại người điều! Dân Pro cũng gian xảo!" Đương nhiên những lời này tự nhiên là không thể nói ra miệng.

Kia Tiểu Thiếu đám người đối với Vũ Hằng loại học viên mới nói "Bọn họ chính là nghênh tiếp người của các ngươi, cửa thứ hai khảo hạch chính là bọn họ phụ trách. Chúc các ngươi may mắn a!" Nói xong Tiểu Thiếu đám người chính là tại kia nguyên bản không có bất kỳ dưới tác dụng không gian đột nhiên xuất hiện Linh Lực ba động, sau đó không gian chính là cứ thế xuất hiện một cái Linh Lực lỗ xoáy, về sau Tiểu Thiếu đám người chính là tiến nhập lỗ xoáy đó bên trong biến mất không thấy.

Vũ Hằng kỳ dị nhìn nhìn lỗ xoáy đó, theo Tiểu Thiếu đám người sau khi tiến vào chính là biến mất không thấy, dường như lúc trước chưa bao giờ tồn tại qua.

Vũ Hằng lúc này mới hiểu rõ vì cái gì lúc trước rất nhiều người nói Bắc Phương này Học Viện thần bí, nguyên lai Học Viện này dĩ nhiên là ẩn nấp ở kia trận pháp, vừa mới kia Linh Lực lỗ xoáy hiển nhiên liền đem Bắc Phương Học Viện che đậy ở trong đó. Rất nhiều người không có cách nào khác tìm đến chính là bởi vì không có đặc thù mở ra kia Linh Lực chỉ môn năng lực.

Vũ Hằng một bên ngốc, vừa quan sát lấy hoàn cảnh chung quanh.

Kia đội ngũ lúc trước mười người loại có một người khuôn mặt có chút Niên Khinh, thế nhưng trên mặt lãnh khốc bộ dáng gần như cùng mình trong đội ngũ kia lúc trước Địa giai thiếu niên giống như đúc.

Bất quá thiếu niên hiển nhiên so với người này trên người vui đi rất nhiều lẳng lẹ, đây có lẽ là bởi vì một người kinh lịch có quan hệ a, rốt cuộc tuổi tác chênh lệch tại kia bảy biện. Người kia hiển nhiên là mười người này người đầu lĩnh, tuy tuổi không lớn lắm, nhưng nhìn tới có thể trở thành trong mười người người đầu lĩnh, hẳn là thực lực cũng rất cường hãn a!

Vũ Hằng âm thầm suy đoán nói.

Người kia nhìn lướt qua mọi người, sau đó nói "Các ngươi đều nghe rõ ràng! Chờ một chốc ta sẽ thả các ngươi một người một phần Bắc Thương Sơn này địa đồ. Về sau các ngươi sắp sửa tự hành xuyên qua nơi này, tìm kiếm được chúng ta vị trí, cũng chính là các ngươi trên bản đồ đánh dấu đồ ô biểu tượng vị trí. Cho các ngươi một chút buổi trưa. Thời kỳ sẽ có học viện lão sinh tiến hành chặn đánh, nếu là các ngươi bị bọn họ cướp đi ngọc bài, kia liền đồng đẳng với khảo hạch thất bại. Đương nhiên nếu như các ngươi đến địa điểm, thế nhưng thì lời cũng như cũ coi là thất bại!"

Kia mặt lạnh nam tử đem khảo hạch quy tắc công bố, mọi người chính là có chút trợn mắt.

Đây chính là Bắc Phương học viện lão sinh a! Người nào không biết chỉ cần là tại Bắc Phương Học Viện đợi qua. Thực lực kia chính là sẽ có đột biến tăng trưởng mạnh, bây giờ lại không chỉ muốn đối phó lão sinh, còn muốn tại bắt bại dưới tình huống dựa theo quy định thời gian đạt tới kia chỉ định địa điểm. Khó khăn như vậy gần như đem rất nhiều người đều đã đánh vào từ lao.

Đồng đảo tân sinh đều là vẻ mặt đau khổ, hiển nhiên đối với lần khảo hạch này rất có phê bình kín đáo, dù sao đối với đội tân sinh như thế nghiêm khắc, thật sự là làm cho người ta tức giận. Bất quá tất cả mọi người là giận mà không dám nói gì.

Kia mặt lạnh nam tử nhìn nhìn biểu hiện của mọi người, tựa hồ có chút khinh thường "Nếu như cũng không có lòng tin, như vậy hiện tại đại khái có thể buông tha cho! Đây là một đám phế vật!"

Vũ Hằng hiển nhiên không nghĩ tới này mặt lạnh nam tử vậy mà hội nói như thế. Bởi vậy tại gần gũi kinh ngạc về sau chính là tiến lên một bước, không kiêu ngạo không siểm nịnh vẫn đạo "Xin hỏi xưng hô như thế nào? Người hội tham gia chặn đánh tân sinh sao?"

Kia mặt lạnh nam tử hiển nhiên không nghĩ tới vậy mà sẽ có người tới hỏi chính mình, hơn nữa kia trong lời nói tràn ngập không phục. Vì vậy nhìn chăm chăm Vũ Hằng "Người có thể gọi ta Lãnh Sơn! Ta sẽ là chặn đánh các người người cầm đầu! Thuận tiện ta cũng có thể báo cho các người, lão sinh sẽ có ba đội, chúng ta là vì một đội, Bắc Phương học viện Chấn Pháp Đội vừa vận cũng ở, cũng muốn tham gia nào nhiệt, tự nhiên cũng vì một đội, còn có một đội phải đi Niên lão sinh Top 10 danh xây dựng."

Vũ Hằng gật gật đầu "Hào, chỉ mong chúng ta sẽ đụng phải!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Chiếm trước tiên cơ

Kia mặt lạnh nam tử hiển nhiên không nghĩ tới Vũ Hằng vậy mà tại nghe đến mấy cái này lão sinh tên tuổi về sau không có chút nào khiếp đảm, lại vẫn dám khiêu khích chính mình, bởi vậy cũng tia không chút nào khách khí đích nói "Hi vọng thực lực của người cùng người cốt khí đồng dạng cứng rắn! Tiểu Thiếu nói kinh hi hản phải là người đem! Ta hi vọng người thật có thể trở thành một kinh hi!"

Vũ Hằng lại không nói thêm gì nữa, chỉ là không có chút nào khiếp ý nói "Yên tâm!"

Kia mặt lạnh nam tử cũng chỉ nhìn nhìn nhiều Vũ Hằng liếc một cái, sau đó liền không nói thêm gì nữa, chỉ là trên người lãnh lệ khí thể lại là tiết ra ngoài không ít. ㄟΩΩ tân bút thú các Ww W. Δ Bīquē E1. org

Mặt lạnh nam tử dùng Linh Lực đem một ít địa đồ bao bọc sau đó nhất nhất đưa đến trước mặt mọi người.

Đây là Bắc Thương Sơn địa đồ, có thể cho các người nửa giờ khôi phục cùng nghiên cứu địa đồ thời gian, nửa giờ sau, khảo hạch bắt đầu! Bây giờ con, chúc các người may mắn a! Cuối cùng nhắc nhở một chút, tại đây khảo hạch bên trong, cũng không nên khoe anh hùng. Bằng không bị loại bỏ, đến lúc sau có thể không nên trách chúng ta không hạ thủ lưu tình! Nhớ rõ bảo vệ tốt các người ngọc bài a, nếu như các người bị mất ngọc bài có thể tại quy định trong thời gian cướp đoạt cũng đạt tới điểm kết thúc cũng là có thể thông qua khảo hạch.

Thuận tiện báo cho các người một tiếng, chỉ cần thông qua khảo hạch, kia lão sinh trên người thể nhưng là có Bắc Phương Học Viện linh dịch tháp tu luyện tính gộp lại điểm tích lũy. Chỉ cần các người có thể cướp được lão sinh ngọc bài, chính là có thể đem lão sinh trên ngọc bài điểm tích lũy vạch đến chính các người trên ngọc bài, một cái điểm tích lũy tương đương với có thể tại linh dịch tháp đầu tu luyện một ngày.

Mặt lạnh nam tử Lãnh Sơn tại địa đồ phóng tới trước mặt mọi người về sau lại lần nữa nói rõ nói.

Hiển nhiên mọi người nói với Lãnh Sơn đồ vật có chút cảm thấy hứng thú, nhưng lại đều là một chút lòng tin cũng không có.

Thế nhưng duy chỉ có chỉ có bốn người, tuy biểu hiện trên mặt khác nhau, thế nhưng mục quang đều là trong chớp mắt sáng lên. Đó là một loại hiếu chiến lại còn mang theo chờ mong hào quang.

Thật giống như thấy được con mồi sư tử đồng dạng!

Mấy người kia chính là Vũ Hằng cùng Địa giai ba vị nhân vật.

Bốn người hiển nhiên cũng là có chút điểm cùng chung mỗi thù bộ dáng, đều là lẫn nhau nhìn thoáng qua, sau đó lẫn nhau gật gật đầu thăm hỏi.

Vũ Hằng nhìn nhìn mười người kia, nội tâm thầm nói "Để cho chúng ta nhìn xem ai là con mồi, ai là thợ săn a!"

Lãnh Sơn đem tất cả sau khi thông báo xong, cũng liền trực tiếp mang người bỏ chạy. Bọn họ cũng là trực tiếp mở ra phong ấn, sau đó từng cái tiến nhập lỗ xoáy đó chỉ môn, biến mất.

Bởi vì lúc trước phi hành, hiển nhiên Học Viện vẫn có chút nhân tính, cho mọi người thời gian làm cho mọi người khôi phục.

Bởi vì thời gian phi hành ngắn, Vũ Hằng bản thân cũng không có quá lớn tiêu hao, bởi vậy ngược lại là cũng không có trực tiếp tiến nhập trạng thái tu luyện đi khôi phục Linh Lực, ngược lại là đem bản đồ trong tay mở ra nghiên cứu lên.

Kia địa đồ có chút đơn giản, chỉ là đơn giản khắc một chút Bắc Thương Sơn đại khái. Mà lam điểm vị trí chính là bọn họ lúc này vị trí. Mà kia điểm đỏ vị trí đại khái là tại bọn họ Bắc Phương ước bốn năm Bách lý như vậy.

Xem ra Bắc Thương Sơn này diện tích cũng không coi là nhỏ. Vũ Hằng âm thầm suy đoán. Nếu như bình thường phi hành, này bốn năm Bách lý hiển nhiên chỉ cần một giờ là đủ rồi. Thế nhưng chính giữa lại là nhiều lão sinh chặn đường, hiển nhiên độ khó trong chớp mắt gia tăng lên không ít.

Nếu là mình một người xông quá khứ, vậy hẳn là cũng không có vấn đề, chỉ là mình muốn đạt được kia theo như lời Lãnh Sơn tu luyện điểm tích lũy liền không dễ dàng như vậy. Kia lão sinh hiển nhiên cũng là vô cùng xảo trá, vậy mà đều là lấy chính hợp đội ngũ xuất hiện. Lão sinh thực lực vốn vô cùng cường hãn, nếu là lại lấy đội ngũ tập kết để đối phó lời của bọn hắn.

Chính mình một người hiển nhiên là sẽ rất hết sức. Mặc dù mình đối với Xuất Khiếu Kỳ thực lực cường giả đều là không có cái gì áp lực, thế nhưng dù sao cũng là vượt cấp khiêu chiến, một đối một khá tốt, thế nhưng một đôi nhiều, chính mình hiển nhiên là không có quá lớn nắm chắc. Hơn nữa những cái kia lão sinh đội ngũ hiển nhiên là đã cùng một chỗ mài giũa đã lâu rồi, mình muốn chiếm được nửa điểm tiện nghi sợ đều là không quá dễ dàng.

Vũ Hằng suy nghĩ đối kháng biện pháp, sau đó nhìn nhìn phía sau mình mọi người, lúc này, chỉ là Địa giai kia ba vị đã khôi phục hoàn tất, đang nghiên cứu bản đồ. Bất quá nhìn nét mặt của bọn hắn, hiển nhiên cũng là có chút làm khó. Bởi vì chân mây kia đều là đang nhìn đến địa đồ về sau không tự chủ hơi hơi nhăn lại.

Mà Vũ Hằng trông đi qua thời điểm, hiển nhiên ba người cũng là có sở giác xem xét. Vì vậy đều là đối với Vũ Hằng thiện ý gật gật đầu.

Vũ Hằng lại cũng không nghĩ vèn vèn dừng bước tại này thiện ý tương giao. Vì vậy đối với ba người nói "Ta nghĩ ba vị cũng đã nhìn địa đồ a, nếu như chúng ta muốn đạt được kia lão sinh trong tay tu luyện điểm tích lũy cũng không dễ dàng như vậy. Thế nhưng nếu là chúng ta cũng là có thể tổ hợp, ta nghĩ loại khả năng này sẽ biến nhiều hơn rất nhiều, không biết ba vị ý như thế nào đâu này?"

Ba người hiển nhiên đối với theo như lời Vũ Hằng cũng cảm thấy có chút hứng thú. Chỉ là một khi tạo thành vì đoàn đội, kia tất nhiên là cần một ngón tay làm ăn nhân vật. Mà ba người nguyên bốn chính là người nổi bật, tuy lúc này có chút khó khăn, thế nhưng hiển nhiên cũng là không nguyện ý khuất cư nhân hạ người. Cho nên tại đây dạng bản thảo, ngược lại có chút không biết như thế nào trả lời, đều là do dự mà.

Vũ Hằng cũng đoán được ý nghĩ của bọn hắn, bởi vậy nghĩ nghĩ nói "Nếu không chúng ta trước từng người hành động, một giờ sau ở bên trong hồ nước bên cạnh tụ hợp, đến lúc sau liền xem ai trong tay điểm tích lũy nhiều liền để cho ai là tôn a?"

Vũ Hằng chỉ chỉ trên bản đồ kia rõ ràng sông ngòi.

Ba người đều là gật đầu biểu thị đồng ý.

Vũ Hằng nhìn nhìn ba người sau lưng mọi người, lúc này hiển nhiên còn là có thêm rất nhiều người cũng không từ khôi phục trong trạng thái tỉnh táo lại. Bởi vậy nói "Vậy còn dư lại đoàn người, chúng ta là muốn như thế nào thông báo đâu này?"

Kia Nho Nhã nam tử hiển nhiên đối với những người còn lại hiển lộ không phải rất nhiệt tình "Hiện giờ chúng ta bản thân còn không tốt lẫn nhau, nếu là mang lên mọi người cùng nhau, sợ là chúng ta đều bị loại bỏ. Ta xem hay là thôi đi, chúng ta đến lúc sau lại nhìn, nếu là mọi người có thể có may mắn đến chúng ta tập kết địa, chúng ta sẽ đi tổ hợp."

Mặt lạnh nam tử cùng Bàn tử hiển nhiên đều cũng tán thành Nho Nhã lời của nam tử, bởi vậy đều là gật gật đầu. Vũ Hằng cũng không nên lại nói thêm cái gì, vì vậy gật đầu nói "Hào, vậy chúng ta về sau thấy! Ta đi trước."

Vũ Hằng nói xong chính là phi thân tiến vào Mật Lâm Chi bên trong.

Tại Vũ Hằng tiến nhập Mật Lâm Chi bên trong, kia tại Vũ Hằng bọn họ cần thiết đến điểm kết thúc phương tiện là có thêm ba đợt người, một đám toàn thân áo đen, tuy cũng không có cái Linh Lực gì tiết lộ, thế nhưng vẫn che dấu không ngừng trên người bọn họ loại kia quyết đoán sát phạt khí thế.

Nếu như Vũ Hằng ở đây, tự nhiên chính là sẽ nhận ra, này một chi đội ngũ chính là chính mình mới vừa tiến vào Huyền Hải thành thời điểm đụng phải Bắc Phương Học Viện Chấp Pháp Đội.

Mà kia Chấp Pháp Đội một bên thì là có một đội một thân ngân trường bào màu trắng, tuy trên người bọn họ không có loại kia lăng lệ chi khí, thế nhưng hơi hơi dao động Linh Lực cũng ở biểu hiện ra bất phạm của bọn hắn. Mà kia áo bào màu bạc Lĩnh đội người là một người nhìn qua có chút bất cần đời người trẻ tuổi, người Niên Kinh kia người hiển nhiên về mặt tà khí, tuy dài lông mày xanh đôi mắt đẹp nhưng lại làm cho người ta cảm giác có một loại xấu xa cảm giác. Bất quá cũng Hứa Chính là này xấu xa cảm giác ngược lại đem trong đội duy nhất một người Niên Kinh nữ tử mục quang hoàn toàn hấp dẫn qua.

Người kia áo bào màu bạc người trẻ tuổi đối với Chấp Pháp Đội đội trưởng Hắc Phong nói "Hắc Phong, các người cũng không nên cùng ta cướp người, ta năm trước chịu khí năm nay nhất định phải tại đây giúp đỡ tân sinh trên người đòi lại tới!"

Người kia gọi Hắc Phong Chấp Pháp Đội dài hiển nhiên đối với cái này không có điều gì dị nghị, giang tay ra biểu thị tùy ý. Bất quá sau đó tựa hồ có chút bất đắc dĩ nói "Vương Thông, người lúc trước tại trong nội viện liên tiếp khiêu chiến trên bảng xếp hạng tất cả mọi người vật, duy chỉ có Top 3 vị bởi vì bề quan bề quan, không tại trong nội viện không tại trong nội viện không có khiêu chiến thành ra, người kia còn không có tiêu sao?"

Kia áo bào màu bạc thiếu niên dĩ nhiên là gọi Vương Thông. Vương Thông tuy hay là bất cần đời bộ dáng, bất quá hiển nhiên lời của Hắc Phong làm cho Vương Thông cũng là có chút hờn thù. Chỉ là lúc đầu nói "Ta đó là báo các người lão sinh buồn, này tân sinh oán khí ta còn phải tại tân sinh trên người tìm trở về!"

Hắc Phong bất đắc dĩ lắc đầu, cũng không nói thêm gì nữa.

Mà một đội khác chính là lúc trước Lãnh Sơn chỗ dẫn dắt những người kia. Lúc này Lãnh Sơn không nói gì thêm, chỉ là nhìn mình chăm chăm bản đồ trong tay nói "Các người không muốn cãi, có cá đã mắc câu, bất quá chỉ có một người! Các người ai đây?"

Hắc Phong cùng Vương Thông lẫn nhau nhìn thoáng qua "Kê đàn! Cũng dám một người bước tới! Thật sự là quá xem thường người!"

Mà Lãnh Sơn lại chỉ là lạnh lùng nhìn hai người liếc một cái tiếp tục bổ sung "Đã quên cùng các người nói, người này có lẽ là năm nay hắc mã, hẳn tại cửa thứ nhất khảo thí thể nhưng là đạt đến Thiên giai thực lực! Các người hiện tại có hứng thú sao?"

Theo lời của Lãnh Sơn âm rơi xuống, kia nguyên bản có chút lười nhác Vương Thông nhất thời trong mắt hào quang lấp lánh, "Thật đúng là mảnh ngu xuẩn cá lớn nha! Ta đi!"

Hắc Phong đối với cái này biểu thị không dị nghị. Vì vậy Lãnh Sơn ra lệnh "Vương Thông, dẫn dắt thủ hạ của người, tiêu diệt này cá lớn. Tuy thực lực không tệ thiên phú không tồi, nhưng lại thực sự quá ngu xuẩn, nếu là vô duyên, kia Bắc Phương Học Viện không muốn để tử như vậy cũng thể!"

Vương Thông gật đầu cười "Giao cho ta a!"

Theo Vương Thông một nhóm người rời đi, phiên khu vực này đột nhiên yên tĩnh trở lại. Lãnh Sơn cùng Hắc Phong bắt đầu vốn là không phải nói nhiều người, nếu như không phải có Vương Thông ở chỗ này nói chêm chọc cười, còn thật sự là tìm không được cái gì có thể trò chuyện lên chủ đề.

Bất quá cũng không có để cho loại này xấu hổ bầu không khí tiếp tục quá lâu, rất nhanh kia trên bản đồ hào quang lấp lánh, hiển nhiên lại là có người nào vọt vào vòng vây.

Hắc Phong hướng phía Lãnh Sơn nói "Giao cho ta đem!"

Lãnh Sơn gật gù đầu. Hắc Phong chính là mang theo chính mình một đội nhân mã hướng phía kia trên bản đồ vị trí bay đi.

Bắc Thương Sơn này nguyên bản diện tích chính là cực kỳ khổng lồ, Vũ Hằng cảm giác mình đã đã bay thời gian rất lâu, thể nhưng tựa hồ vẫn là như vậy phong cảnh. Một mảnh xanh ngắt lục sắc, đồng dạng cây cối, ngoại trừ ngẫu nhiên sẽ có một chút tiếng chim hót cùng tiếng gió ra, không có nửa điểm cái khác bất đồng.

Nếu như không phải trên bản đồ biểu hiện ra chính mình đang theo lấy chính xác vị trí tiến lên, Vũ Hằng đều muốn cảm giác mình là đi lầm đường.

Trên đường đi, Vũ Hằng đều là phóng thích ra cảm giác, đem chính mình phương viên trong vòng trăm trượng hết thảy đều là cảm ứng rõ ràng. Đối với bình thường cẩn thận đã quen Vũ Hằng mà nói, này đã đã trở thành thói quen. Bất quá cho tới nay thực chiến đều là làm cho Vũ Hằng minh bạch cách làm của mình là chính xác. Đang là như vậy cảm giác, mình mới trong chiến đấu chiếm trước tiên cơ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Nhìn không tốt

Tuy kia Lãnh Sơn nói sẽ có học viên cũ ngăn chặn, thể nhưng đã nửa giờ, vẫn không có nhìn thấy nửa cái bóng người, Vũ Hằng rõ ràng, dù vậy cũng không thể thả lỏng chút nào cảnh giác. tương phản, chính mình càng thêm mạnh cảnh giác. Ai biết bọn họ có thể hay không tập kích đầu này?

Đang lúc Vũ Hằng cẩn thận từng li từng tí tiếp tục hướng trước thời điểm, mấy đạo âm thanh xé gió lên, mười đạo áo bào màu bạc thân ảnh chính là rơi vào Vũ Hằng dò xét trong phạm vi.

Vũ Hằng con mắt hí lại "Tới rồi sao?"

Mười đạo thân ảnh nhanh đến ghé qua trong Mật Lâm Chi. Trong rừng rậm ngọn cây đều là theo gió phiêu động. Kia mười đạo thân ảnh cũng chỉ là đem kia hơi hơi phiêu động ngọn cây hơi hơi đong đưa càng thêm lợi hại.

Vũ Hằng cảm thụ được kia dần dần tiếp cận mười đạo thân ảnh. Con mắt híp lại "Không nghĩ được độ vậy mà cũng không yếu!"

Kia mười đạo thân ảnh, trên người đều là ăn mặc áo đen, duy nhất có thể làm cho biết dùng người nhóm nhận rõ bọn họ tiêu chí chính là bọn họ bờ vai bên cạnh Bắc Phương học viện huy hiệu trường.

Vũ Hằng tuy không biết những người này rốt cuộc là ai, nhưng là từ khí thế trên cảm giác chính là rất mạnh! Bất quá tức đã là như thế cường hãn, thế nhưng Vũ Hằng vẫn có chút chờ mong. Có thể ở chỗ này cùng những cái kia lão sinh độ sức cũng là rất kích thích cùng rèn luyện một việc.

Vũ Hằng cũng không hề tránh né, chỉ là lẳng lẳng dừng lại tại chính mình địa phương, từ từ khôi phục chính mình lúc trước tiêu hao Linh Lực. Chuẩn bị nghênh tiếp này sắp tới không chỉ khách.

Cũng không có làm cho Vũ Hằng chờ đợi quá lâu, kia mười đạo thân ảnh chính là xuất hiện Vũ Hằng phạm vi tầm mắt ở trong.

Vũ Hằng quét mắt thấy dưới mười người kia, tuy nhận ra không phải rất rõ ràng, thế nhưng Vũ Hằng biết, mấy người kia mình đã từng thấy, bọn họ chính là ngày đó chính mình độ đến Huyền Hải thành thấy được Bắc Phương học viện Chấp Pháp Đội!

Vũ Hằng không khỏi âm thầm lưu luyến, không nghĩ tới, Bắc Phương Học Viện chiêu sinh điều kiện vậy mà như thế nghiêm khắc.

Muốn biết rõ, Bắc Phương Học Viện hạn chế tuổi tác, mà tuổi tác lớn nhỏ tất nhiên cũng hạn chế quả thực lực. Hiện giờ, chiều này sinh tuy phương thức trực tiếp, thế nhưng hiển nhiên có chút đơn giản thô bạo. Này hai quan khảo hạch một cửa là tuổi tác tiềm lực lớn nhỏ khảo thí, mà này cửa thứ hai hiển nhiên chính là thực lực!

Bất quá vì chiêu sinh, này Bắc Phương Học Viện cũng thật sự là liều. Vậy mà đem tiếng tăm lưng lầy Chấp Pháp Đội đều là phái xuất ra, thật sự là không biết kia mặt khác hai mũi đội ngũ là cái dạng gì nữa thực lực!

Trước mặt mười người, toàn thân tán lá lẳng lẳng khát máu khí tức. Tuy khuôn mặt của bọn hắn cũng hiển lộ thanh tú, thế nhưng bọn họ toàn thân giới giang sát phạt chi khí lại là có thể làm cho người mình bạch, hiển nhiên không phải này một chi Phổ thông đội ngũ.

Vũ Hằng tại mười người hiện thân, tự nhiên cũng không có trốn trốn tránh tránh, trực tiếp từ kia trong bụi cây đi ra "Tới thật là nhanh!"

Mười người kia phía trước hiển nhiên là bọn họ đội trưởng, lúc này nhìn thoáng qua Vũ Hằng, hiển lộ có chút giật mình "Không nghĩ tới, người tại chúng ta đuổi theo tới thời điểm không đi chạy thoát thân ngược lại vẫn chờ chúng ta. Người là tại vô lễ sao?"

Vũ Hằng cười cười, buông buông tay không có giải thích cái gì. Rốt cuộc giải thích quá nhiều cũng là làm cho người ta hiểu lầm, còn không bằng cái gì cũng không giải thích.

Người kia hiển nhiên không nghĩ tới Vũ Hằng sẽ làm ra như vậy một bức không sao cả giải thích không giải thích bộ dáng. Vì vậy cũng không hề khách khí với Vũ Hằng cái gì "Ta là Hắc Phong. Người nhớ rõ tại người mất đi tiến nhập học viện tư cách thời điểm, là chúng ta đem người đá ra tuyển chọn thí đấu!"

Vũ Hằng gật gật đầu, khẽ cười nói "Ta nhớ kỹ rồi, ta là Vũ Hằng, hi vọng người tại mất đi tu luyện của người điểm tích lũy thời điểm, có thể hay là như thế bình tĩnh cùng hào khí!"

Hắc Phong hiển nhiên không nghĩ tới Vũ Hằng vậy mà sẽ nói ra như thế cuồng vọng lời, bởi vậy cũng không nói thêm gì nữa "Hắc Y, người đi, đưa hắn đá ra chiến trường, thực chiến kiên kỳ nhất đã là như thế kiêu ngạo Khinh Cuồng!"

Theo Hắc Phong thanh âm rơi xuống, trong đội ngũ chính là ra một vị hơi có chút gầy yếu Thanh Niên. Tuy trên mặt không có bao nhiêu huyết sắc, thậm chí cả người đều là che được cực kỳ chặt chẽ, tựa hồ rất là nhỏ yếu bộ dáng, thế nhưng Vũ Hằng lại là có thể cảm thụ được hắn tuyệt đối không phải mặt ngoài thực lực.

Nếu là xem thường lời của hắn, kia tất nhiên là muốn ăn thiệt thòi lớn.

Hắc Y hiển nhiên không có lời gì, nhìn thoáng qua Vũ Hằng. Không nói hai lời, nguyên bản nhỏ yếu thân thể ở trong, Linh Lực hào quang rồi đột nhiên tách ra.

Nguyên bản có vẻ bệnh bộ dáng cũng bởi vì kia Linh Lực hiện lên, nhất thời trở nên cực kỳ lẫm lẫm Lệ Cường nổi lên.

Lúc này Linh Lực tại trước mặt Hắc Y từ từ ngưng tụ, tuy Linh Lực còn chưa hoàn toàn hình thành công kích, thế nhưng Vũ Hằng có thể nhìn ra đó là một cái ngôi sao năm cánh đồng dạng hình dạng ngăm đen Linh Lực.

Tại đồng đảo Vũ Hằng tiếp xúc tu luyện người, như vậy ngăm đen thuộc tính, Vũ Hằng vẫn rất hiếm thấy.

Tuy người bên cạnh đều nhìn chăm chăm, Vũ Hằng lại là biết, đám người kia mặc dù là một cái chính thể, thế nhưng từng người cũng có lấy từng người kiêu ngạo. Cho nên tại chính mình hiển lộ yếu nhược thể dưới tình huống, bọn họ cũng không phải hội cùng công kích chính mình. Bất quá mặc dù biết, thế

nhưng Vũ Hằng tự nhiên là sẽ không làm có mạo hiểm sự tình, tại bản thân Linh Lực nhất thời căng vọt đồng thời, cũng âm thầm khai báo cùng bên người tự mình Kim Bảo, nếu là một khi tình huống có biến, chính là xuất thủ cướp đoạt.

Kim Bảo nguyên bản thì có hiểu chiến bản tính, chỉ là một mực bởi vì Vũ Hằng bảo vệ cùng lo lắng, bởi vậy ngược lại là rất ít lộ diện nhiều đứng, khó được Vũ Hằng lần này chủ động như vậy an bài chính mình. Kim Bảo tự nhiên là cực kỳ vui mừng, cao hứng bùng bùng tựa hồ là hôn một cái Vũ Hằng.

Vũ Hằng tuy không thể xác định đó là thân, thể nhưng hay là nhịn không được nổi lên một thân nổi da gà. Liền ngay cả nguyên bản vận chuyển Linh Lực đều là run rẩy.

Hắc Phong nhìn nhìn Linh Lực vận chuyển bất ổn Vũ Hằng, không khỏi lên tiếng cười khẩy nói "Đây là Tiểu Thiếu nhìn trúng hắc mã sao? Liền Linh Lực sử dụng đều là chưa từng thuần thực, thật sự là không biết Tiểu Thiếu vừa ý người kia chọn?"

Vũ Hằng tự nhiên là đem lời của Hắc Phong nghe được rõ ràng, thể nhưng cũng không làm sao chia phân biệt, chỉ nhìn lấy Hắc Phong khoe miệng có một vòng nụ cười thần nhiên.

Hắc Phong ngày bình thường tiếp xúc không ít vô lễ Tu Luyện Giả, nên chấp pháp trong quá trình đều là bởi vì ngang ngược can rờ bị chính mình Chấp Pháp Đội cho ngay tại chỗ hành quyết hoặc là vĩnh cửu trục xuất. Cho nên đối với Vũ Hằng như vậy tay mơ cũng dám như thế khinh thường nhóm người mình tự nhiên là có chút khinh thường.

Một cái như thế ngu xuẩn, vậy mà chủ động đợi chờ mình dám người đuổi bắt người hiển nhiên là tối không chính xác cách làm, người như vậy mặc dù tu luyện có nhất định thiên phú, thể nhưng cuối cùng cũng sẽ chết non tại trên con đường tu luyện.

Tương đối tu luyện thực lực cùng thiên phú là một mặt, thể nhưng chỉ số thông minh cũng thật sự là rất trọng yếu. Như thế không mang theo đầu óc học viên mới, cũng không phải như bị trực tiếp đá ra vòng, làm cho hấn thử đến thất bại tự vị, về sau có lẽ thật sự là đang có thể trở thành cường giả.

Mà nguyên bản đang ở đệ tử ở trong Tiểu Thiếu nguyên bản bối rối mười phần, thể nhưng từ khi gặp một cái Thiên giai đệ tử về sau chính là có chút phản khởi, bởi vậy cho dù là đã trở lại tông phái ở trong, cũng không có giống như lúc trước đồng dạng trực tiếp đi gian phòng của mình nghỉ ngơi, ngược lại cùng đồng đạo Học Viện thành viên một chỗ quan sát nổi lên kia chiếu rọi lấy toàn bộ đệ tử chiến trường tình huống.

Mà duy nhất hấp dẫn Tiểu Thiếu mục quang tự nhiên chính là Vũ Hằng địa phương.

Rất nhiều đạo sư đang nhìn đến kia Vũ Hằng cũng dám tại vị trí của mình chờ đợi học viên cũ đội ngũ đuổi bắt, cách làm như vậy hiển nhiên cũng là làm cho đồng đạo đạo sư có chút phản cảm. Đương nhiên loại này phản cảm là xây dựng tại bọn họ nhất trí cho rằng Vũ Hằng là tại vô lễ, hiển nhiên muốn dùng thực lực chân chính của mình đối kháng học viên cũ đội ngũ, cách làm như vậy cùng tự sát căn bản không có cái gì khác nhau, là ngu xuẩn nhất cách làm.

Tiểu Thiếu lại là bởi vì Vũ Hằng cách làm hiển lộ có chút giật mình, thể nhưng tại ngăn ngại giật mình về sau ngược lại có chút chấn kinh "Tiểu tử này thực lực đã mạnh mẽ đến nước này sao?"

Tiểu Thiếu thấp giọng lẩm bẩm nói. Tuy thanh âm cực tiểu, thể nhưng tại bên cạnh Tiểu Thiếu còn là có thêm rất nhiều cái khác đạo sư, mà này quan sát trong sảnh vốn là yên tĩnh, bởi vậy Tiểu Thiếu chuyện đó tự nhiên là đưa tới không ít người chú ý.

Bất quá người tò mò nhiều, thể nhưng chân chính xin hỏi người đi ra cửa tự nhiên vẫn là số ít.

Chỉ có lấy một vị đáng người xinh đẹp, nếu như tính tế nhìn lời của nàng vậy mà mơ hồ có chút si mê nữ đạo sư vấn đạo "Tiểu Thiếu, để cho người cao như thế đánh giá là ai?"

Tiểu Thiếu nhìn nhìn Vũ Hằng chỗ màn sáng, nói "Vậy không, chính là kia cái ngu xuẩn nhất tiểu tử. Thể nhưng ta lại cảm thấy hấn tựa hồ cũng không chỉ là muốn chạy ra kia học viên cũ vòng vây. Càng nhiều có lẽ là hấn tại nhớ kỹ những cái này học viên cũ trong tay tu luyện điểm tích lũy."

Lời của Tiểu Thiếu hiển nhiên đem này nguyên bản yên tĩnh huấn luyện sảnh đều là khơi dậy cơn sóng. "Tiểu Thiếu, lần này sợ là người xem nhìn lầm a!" Trong đó một người hơi mập trung niên đạo sư hiển nhiên là đội ngũ Tiểu Thiếu cao như thế độ bình xét cấp bậc có chút cảm thái độ hoài nghi.

Rốt cuộc thiếu niên này cách làm như vậy, cho dù là Xuất Khiếu Kỳ thực lực đều là vô pháp tại kia Chấp Pháp Đội trong tay đào thoát. Huống chi tiểu tử này nhìn qua bất quá Xuất Khiếu Sơ Kỳ thực lực.

Tiểu Thiếu lắc đầu, tựa hồ có chút thần bí. Thể nhưng cũng không có giải thích nữa cái gì, rốt cuộc loại này tin tưởng cùng cảm giác sự tình hay là cần thực lực chân chính tới nghiệm chứng.

Chỉ bất quá tại Tiểu Thiếu cũng không giải thích đồng thời, kia trong đại sảnh trống rỗng địa phương lại là xuất hiện một cái tương tự đồ phùng : sông bài ở trong áp đại áp loại nhỏ ván bài. Mà ở tên Vũ Hằng trên đương nhiên đó là Tiểu Thiếu cho nên tu luyện điểm tích lũy.

Bắc Phương học viện đạo sư cũng là cần tiến nhập kia linh dịch trong tháp tu luyện, mà bọn họ tự nhiên cũng là cần điểm tích lũy mới có thể tiến nhập. Bất quá trừ mình ra kiểm lấy ra, mỗi tháng tương đương với tiền lương đồng dạng, bọn họ điểm tích lũy bài trên cũng sẽ gia tăng ba mươi điểm tích lũy.

có rất ít người có thể tồn đến cái gì điểm tích lũy, rốt cuộc điểm tích lũy cũng không phải tốt như vậy thu hoạch, hơn nữa lại có chút quý trọng, bởi vậy Tiểu Thiếu đánh bạc Vũ Hằng sẽ thắng, lại còn đem tất cả của mình bộ thân gia đều là áp lên. Làm cho tất cả mọi người là hơi có vẻ chần chờ. Bất quá chần chờ cũng chỉ là trong nháy mắt. Những năm nay chấp giáo kiếp sống, hiển nhiên vẫn là vô pháp làm cho đầu óc bình thường bọn họ tới tuyển chọn

Vũ Hằng sẽ thắng lợi. Muốn biết rõ đối thủ của tiểu tử đó thế nhưng là Bắc Phương Học Viện bồi dưỡng ra người nổi bật, Bắc Phương học viện Chấp Pháp Đội nha!

Vũ Hằng tự nhiên là không biết tại chính mình không biết địa phương còn có người vì mình cùng người khác thiết lập ván bài. Càng không biết mình dĩ nhiên là lần đánh cuộc này bên trong bị một người tin tưởng lại còn áp.

Tuy bên trong đại sảnh đạo sư rất nhiều, thế nhưng chân chính có quyết đoán có thể đem hoàn toàn tín nhiệm Vũ Hằng sẽ thắng lợi người thật sự quá ít. Bình thường tư duy, như thế nào lại có tân sinh có thể chiến thắng kia đã tu luyện ra sư Chấp Pháp Đội.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Giải trừ

Mà Chấp Pháp Đội nguyên bản đã tại Bắc Phương này đại lục phía trên uy danh hiển hách, mà Vũ Hằng chẳng qua là lần này bên trong thủy tinh khảo thí khí khảo thí tiềm lực thiên phú cường hãn nhất tân sinh. Cho dù là có nhất định thiên phú, thế nhưng tại con đường thành cường giả, như vậy thiên phú trắc tuyệt thiên tài cũng giống như vậy vẫn lạc rất nhiều.

Cho nên tại đơn giản phân tích lấy hay bỏ, kết quả kia tự nhiên có thể nghĩ.

Tiểu Thiếu lại lơ đãng. Nếu như Vũ Hằng thắng, chính mình chính là có thể thu hoạch rất nhiều điểm tích lũy. Đến lúc sau cho dù là một năm nửa năm không hơn khóa đều là không có vấn đề gì.

Vũ Hằng trước người Linh Lực tán lấy nhàn nhạt băng tinh bộ dáng, tuy còn chưa từng có cái gì tiếp xúc. Hắc Phong mà có thể cảm nhận được nhóm người mình thân ở Huyền Cảnh vậy mà trở nên cực kỳ rét lạnh, mà loại kia rét lạnh cảm giác tựa hồ không phải đơn thuần rét lạnh, mà như là từ thân thể ở trong, cốt tủy trong Đan Điền tràn ra.

Rất nhanh, mấy người sở chiếm cứ địa phương phương viên trong vòng mười trượng, đều là bị kia băng hàn khí lạnh nơi bao bọc, nguyên bản chấp chõm cây cối cũng bởi vì rét lạnh mà bắt đầu héo tàn.

Vũ Hằng trước người cũng chậm chậm hình thành đạo băng tinh lốc xoáy, mà lốc xoáy đó do bắt đầu hư ảo chậm rãi ngưng thực. Chỉ là cảm lốc xoáy tuy không thấy được, nhưng lại một mực hướng ra phía ngoài phóng thích người băng lãnh hàn khí.

Hắc Phong nỗ lực vận chuyển chính mình Linh Lực, muốn đem kia hàn khí trực xuất ra trong cơ thể. Nhưng lại hiện, chính mình Linh Lực vậy mà đều là mơ hồ có sắp bị đông cứng tình huống.

Nguyên bản bình tĩnh khuôn mặt đột nhiên sinh ra một vòng ngạc nhiên thần sắc.

Hắc Phong sắc mặt kịch biến, không nghĩ tới nguyên bản bọn họ đều là chỉ tính toán đang xem cuộc chiến, thế nhưng không nghĩ tới Vũ Hằng này công kích dĩ nhiên là đem bọn họ đều là bao phủ tiến vào.

Hắc Phong bắt đầu đem Linh Lực vận chuyển tới cực hạn, sau đó sắc mặt có chút khó coi, trầm giọng ra lệnh "Tất cả mọi người vận chuyển Linh Lực, chuẩn bị chiến! Kia băng hàn chi khí có cổ quái, đều đem kia băng hàn chi khí trực xuất ra trong cơ thể, bảo trì kia Linh Lực ngăn cản kia băng hàn chi khí xâm nhập trong cơ thể."

Theo Hắc Phong ra mệnh lệnh đạt, tựa hồ tất cả mọi người là phát hiện ra kia băng hàn chi khí đích cổ quái. Bất quá Hắc Y bởi vì bản thân Linh Lực vận chuyển, bởi vậy tựa hồ ngược lại là phòng ngừa kia băng hàn chi khí đích xâm lấn.

Tại Hắc Phong ra mệnh lệnh đạt thời điểm, đó của mình ngũ tinh hắc sắc Linh Lực công kích cũng là đã thành hình. Tuy không biết kia Vũ Hằng đến cùng có cái gì cổ quái, cũng dám dưới loại tình huống này, nổi lên loại kia quần công kỹ năng, điều này hiển nhiên là buộc toàn bộ đội ngũ một chỗ ra tay với hắn.

"Ngũ tinh thôn phệ, đi!"

Hắc Y thân hình nghiêm túc, trên bàn tay hào quang chính là trực tiếp ra ngoài.

Vũ Hằng lại tựa hồ như tia không biết sợ hãi, mục quang ngênh tiếp mà lên, sau đó trong tay màu lam nhạt băng mang cũng là hình thành một cái lốc xoáy, lốc xoáy phía trên tiếp tục tán lấy băng hàn khí tức, thấy không rõ lốc xoáy đó ở trong là dạng gì quang cảnh, thế nhưng lốc xoáy bên trong Linh

Lực nhưng lại như là cùng băng tinh đồng dạng từng điểm từng điểm muốn ăn mòn Hắc Phong đám người thân thể ở trong.

Tuy Vũ Hằng đang cùng Hắc Y đối chiến, thế nhưng Hắc Phong đám người biểu hiện Vũ Hằng tự nhiên là biết. Nguyên bản mình muốn xuất kỳ bất ý đem kia Hàn Băng chi lực xâm nhập trong cơ thể của bọn hắn, thuận tiện tại thích hợp thời điểm đưa đến tính quyết định tác dụng, thế nhưng hiển nhiên kia Hắc Phong cũng không phải đèn đã cạn dầu, vậy mà tại chính mình sắp thành công thời điểm phát hiện ra trong đó tình huống, Vũ Hằng có chút đáng tiếc thở dài. Mặc dù không có đá kích trí mệnh, thế nhưng Vũ Hằng biết mình chỉ cần trước đây đem Hắc Y chế phục, như vậy tại Hàn Băng chi lực còn chưa triệt để giải trừ lúc trước, Vũ Hằng còn là có thêm một ít cơ hội đem bên trong người tu luyện điểm tích lũy cướp đến tay bên trong.

Bất quá rốt cuộc hy vọng như thế vẫn có chút nhỏ bé.

Kia ngũ tinh Hắc Âm Linh Lực cùng Vũ Hằng Hàn Băng lực xoắn tại về sau chính là đụng đụng vào nhau.

Cả hai cũng không có như là lúc trước va chạm đồng dạng có cái dạng gì kịch liệt tiếng vang, mà là lặng yên không một tiếng động cọt tới. Nếu như không nhìn kỹ còn chưa cho rằng cả hai song song cố định.

Lúc này kia Hàn Băng xoắn phía trên ngũ tinh Hắc Âm Linh Lực lẫn nhau giằng co lấy.

Bất quá đều là có thể cảm thụ được kia ngũ tinh Hắc Âm chi lực tuy cường hãn, nhưng lại là cũng tại xung quanh đều là che kín băng tinh bộ dáng.

Tuy lúc này vẫn chưa phân ra cao thấp, thế nhưng Vũ Hằng lại là biết chẳng qua là thời gian sớm muộn gì vấn đề.

Hắc Y hiển nhiên cũng là biết tình huống này, bởi vậy nguyên bản lãng lệ hào quang vào lúc này lại là trộn lẫn một chút giạt mình, tuy lúc trước mình cũng không khinh thường Vũ Hằng, nhưng lại là tuyệt đối không nghĩ tới Vũ Hằng vậy mà thật sự có lấy thực lực như vậy có thể đem công kích của mình đều là phá giải.

Mà ở này phá giải đồng thời vậy mà cho nó Cháp Pháp Đội của hắn đội viên đều là gây công kích. Biểu hiện như vậy đủ để nói rõ, Vũ Hằng này mặc dù là có một chút cuồng vọng, thế nhưng hiển nhiên cũng còn là có thêm một ít năng lực.

Hắc Y đám người bắt đầu vốn là không phải cái gì không quả quyết. Mặt mũi mười phần người. Bọn họ Cháp Pháp Đội sở dĩ tại Bắc Vực này ở trong như thế nổi danh, hiển nhiên không phải bởi vì một người trong đó, mà là bởi vì toàn bộ đoàn đội.

Một khi đoàn đội bên trong một người gặp được vấn đề gì như vậy toàn bộ đội người chính là đều cùng nhau gia nhập. Chỉ là hôm nay là đối mặt chính mình học viện học viên mới, bọn họ mới có lấy thích hợp rộng thùng thình. Rốt cuộc lần này thực chiến biểu hiện nếu so với lúc trước cao quá nhiều.

Lúc trước cũng chỉ là bộ phận học viên cũ, thực lực chỉ là vừa phải trình độ tới ngăn chặn mà thôi, thế nhưng lần này dĩ nhiên là trong học viện tam đại mạnh mẽ đối với đều là phái xuất ra. Nếu như này giới đệ tử bên trong không có cái gì kinh hi tồn tại, sợ là một cái cũng không thể vượt qua kiểm tra, trở thành Bắc Phương học viện chính thức đệ tử.

Hắc Y tự biết không Pháp Lực địch. Bởi vậy tại hơi chút lấy hay bỏ đang lúc chính là trầm giọng nói "Hắc Phong, các ngươi cũng ra tay đi! Tiểu tử này có cổ quái!"

Hắc Phong lần này lại không có do dự chút nào, bởi vì lúc trước bị Vũ Hằng chơi một vỏ, mặc dù là nhóm người mình có chút coi thường, thế nhưng Hắc Phong nhưng cũng biết, nếu như không phải tiểu tử này đích xác có chút môn đạo, nhóm người mình trên giang hồ lẫn lộn thời gian dài như vậy sao có thể làm sao có thể dễ dàng như thế chính là trúng chiêu nha.

Hắc Phong quét mắt nhìn một chút phía sau mình đội viên, sau đó liền có chút tâm tình trầm trọng, không nghĩ tới này võ phóng xuất ra âm hàn chi khí vậy mà lợi hại như vậy, nếu là mình không có nhìn lầm, trong đội ngũ tối thiểu còn có năm người không có nói kia tiến nhập trong cơ thể Hàn Băng chi khí cho trực xuất ra trong cơ thể.

Hắc Phong trầm giọng nói "Không có trực xuất hết Hàn Băng chi khí đích tiếp tục, những người còn lại không muốn lưu thủ, lập tức hành động!"

Theo Hắc Phong thanh âm rơi xuống, mọi người chính là nhanh chóng xuất hiện ở Vũ Hằng xung quanh.

Mọi người đem Vũ Hằng bao bọc vây quanh, Hắc Phong nhìn thoáng qua Vũ Hằng, lúc này, Hắc Y ngũ tinh Hắc Âm Linh Lực hiển nhiên đã hoàn toàn bị kia hải băng chi khí đông kết. Sau đó biến thành điểm một chút vụn băng. Hắc Phong con mắt hơi hơi ngưng tụ "Thực lực người ngược lại là đích xác để ta a ngoài ý muốn, thế nhưng ta nghĩ này ngoài ý muốn liền dừng bước tại đây a!"

Vũ Hằng lại chỉ nhìn một chút nhìn Hắc Phong nói "Ta nghĩ cũng không thể như ngươi mong muốn!"

Hắc Phong tuy giạt mình tại Vũ Hằng bày ra thực lực, thế nhưng xong kiến thức cũng là bất phạm, mặc dù mình lão sinh mười người vây công một người tân sinh, nói ra không dễ nghe, thế nhưng đây cũng là chính mình đoàn đội lệ cũ, bởi vậy mọi người cũng không có bởi vậy có bất kỳ không có ý tứ.

Hắc Phong tuy đã không hề khinh thường Vũ Hằng, nhưng là mình toàn bộ đoàn đội cùng một chỗ, kia sinh ra thực lực tuyệt đối là có thể cho được một cái trung đẳng thế lực đều bị run rẩy cường hãn, cho nên mặc dù không phải rất sáng rõ, thế nhưng Hắc Phong đã không cố được nhiều như vậy!

Vũ Hằng tự nhiên đối với cái này cũng không có biểu hiện ra cái gì bất mãn. Rốt cuộc nơi này là khảo hạch, chiến trường. Nếu là về sau chính mình gặp được đồng dạng tình huống, tự nhiên không có khả năng có người đối với chính mình hạ thủ lưu tình.

Màn sáng bên ngoài Tiểu Thiếu đám người ở thấy được Vũ Hằng đám người hiệp một sau khi giao thủ đều là trợn mắt há hốc mồm. Ngoại trừ Tiểu Thiếu.

Bất quá Tiểu Thiếu tuy cũng không giật mình, thế nhưng trong lòng vẫn là có chút kinh ngạc. Mặc dù mình biết Vũ Hằng này thực lực tuyệt đối cường hãn, nhưng lại tuyệt đối không nghĩ tới vậy mà hội cường hãn đến loại tình trạng này.

Có lẽ năm nay Tứ đại Học Viện tranh đoạt Nam Sơn thi đấu đã có nhân tuyển đề cử! Tiểu Thiếu nội tâm âm thầm nghĩ đến.

Vũ Hằng hiển nhiên không nghĩ tới, Hắc Phong này đám người ở dụng phải công kích của mình về sau vậy mà có thể khôi phục nhanh như vậy, tuy còn có mấy người cũng không hoàn toàn đem Hàn Băng của mình chi khí thanh trừ, nhưng nhìn biểu hiện của bọn hắn, hiển nhiên cũng phải không được thời gian dài bao lâu.

Vũ Hằng sắc mặt ngưng trọng nhìn nhìn xung quanh mấy người. Lúc trước chỉ là cùng Hắc Y tiến hành đơn giản giao thủ, tuy không hoàn toàn rõ ràng Cháp Pháp Đội này thực lực, thế nhưng chỉ là nhìn hắn một người, Vũ Hằng cũng là biết, sợ là chính mình đích xác gặp khó giải quyết đội ngũ!

Thế nhưng tuy khó giải quyết, Vũ Hằng chiến ý lại không có chút nào yếu bớt. Mà còn mơ hồ có chút hưng phấn.

Vừa vặn chính mình vừa mới đạt được Băng Hàn Chi Phách này, hiện tại bọn họ chính là tốt nhất thí luyện thạch.

Vừa mới băng hàn chi khí chỉ là bèo bọt nhất một loại, Vũ Hằng trong một nghĩ đến về sau, trong thân thể tất cả Linh Lực bắt đầu cao chuyển hóa làm Băng Lam sắc. Tuy kia Linh Lực cũng không có bị Vũ Hằng thả ra bên ngoài cơ thể, thế nhưng vây quanh ở Vũ Hằng xung quanh Hắc Phong lại là có thể cảm giác được này băng hàn chi khí tựa hồ so với trước vô cùng cường hãn nhiều.

Hắc Phong sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, hiển nhiên như vậy băng hàn chi khí dĩ nhiên là ngay cả mình đều là không có hoàn toàn nắm chắc có thể đem cho chống cự.

Mà bây giờ xung quanh còn có Vũ Hằng như vậy nhìn chăm chăm đối thủ.

Hắc Phong trầm giọng nói: "Tất cả mọi người làm tốt phòng bị, ngàn vạn không nên bị này Băng Lam chi khí xâm nhập trong cơ thể!"

Mặc dù có Hắc Phong nhắc nhở, thế nhưng lúc trước sắp đem băng hàn chi khí trực xuất năm người tại đây băng hàn chi khí đột nhiên xuất hiện, thân thể kia bên trong băng hàn chi khí tựa hồ như là có được huyết dịch đồng dạng, nhanh chóng lần nữa phục sinh.

Vũ Hằng khoe miệng lại là vào lúc này nhìn không được xóc nhác lên. Không nghĩ được Băng Hàn Chi Phách này vậy mà sẽ như thế bá đạo. Hơn nữa phóng xạ phạm vi vậy mà như thế cường đại.

Hắc Phong tự biết nhóm người mình sợ thật sự là muốn thua bởi Vũ Hằng này trên tay thời điểm, kia nguyên bản tại trực xuất năm vị đội viên đột nhiên trong chớp mắt chính là bị kia Hàn Băng chi khí cho đông kết. Vũ Hằng thân hình bạo động, sau đó đưa tay đem năm người kia tu luyện điểm tích lũy do... quản lý đến học viên của mình bài phía trên, sau đó liền đem học viên kia bài từ vật quy nguyên chủ.

Sau đó Vũ Hằng ngón tay điểm nhẹ, trong tay chính là nhanh chóng xuất hiện một vòng màu đỏ thẩm hóa điểm. Mà ngọn lửa kia những nơi đi qua, kia Băng Lam sắc đông kết Cháp Pháp Đội thành viên Hàn Băng chi khí chính là bị giải trừ.

Vũ Hằng lúc này mới nhếch miệng khẽ cười một cái sau đó quay đầu nhìn về phía Hắc Phong đám người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Đơn đả độc đấu

Tại chính mình thành công giải quyết hết năm tên đội viên, còn dư lại tuy như trước tại nhân số trên chiếm được ưu thế nhưng là mình Hàn Băng chi phách lại là làm cho mọi người lúc này đều là sứt đầu mẻ trán. Rốt cuộc có thể tại trong thời gian ngắn hữu hiệu chống lại không bị xâm nhập trong cơ thể vậy hiển nhiên trước đó? Rất nhiều Linh Lực.

Mà nhóm người mình vậy mà tất cả tinh lực đều là tiêu phí tại này tổ chức Hàn Băng chi khí xâm nhập trong cơ thể.

Mà theo thời gian trôi qua, còn dư lại bao gồm Hắc Phong ở trong năm người cũng có chút sắc mặt tái nhợt.

Hiển nhiên Hàn Băng chỉ khí cũng không phải tốt như vậy ngăn cản.

Vũ Hằng cười cười, sau đó nhìn mọi người có chút tái nhợt khuôn mặt, hỏi Hắc Phong nói ". Hắc Phong đội trưởng, không biết các người có bằng lòng hay không nhận thua?"

Hắc Phong hiển nhiên là có chút không nguyện ý nhận thua. Thế nhưng lúc này loại tình huống này, mặc dù chính mình không nhận thua, thế nhưng tại thời gian nhất định, vẫn sẽ thua. Hắc Phong có chút có phần không cam lòng!

Nhưng lại lại không thể làm gì.

Vũ Hằng lại tựa hồ như cũng không phải vội vã như vậy bức bách, tiếp tục đập vào tâm lý chiến nói "Hắc Phong đội trưởng, chỉ cần các người nguyện ý nhận thua, như vậy ta đem chỉ lấy lấy các người đồng dạng tu luyện điểm tích lũy. Thế nhưng nếu là các người một mặt kiên trì đến cùng, ta e rằng mình cũng không có tốt như vậy tâm tình cho ngài làm nhân tình gì."

Lời của Vũ Hằng tuy không phải rất xuôi tai, thế nhưng vào lúc này Hắc Phong nghe tới nhưng bây giờ là tìm không được biện pháp tốt hơn, nếu là Vũ Hằng nguyện ý buông xuống lúc trước thành kiến, sẽ bị hấn cướp đoạt tu luyện điểm tích lũy còn cấp cho nhóm người mình một nửa lời tự nhiên cũng là vô cùng tốt.

Dù sao đã là vô pháp ngăn cản bại cục, sao không đem tự tổn thất của mình xuống làm thấp nhất đâu này?

Hắc Phong như vậy trầm tư một chút, sau đó liền nhìn nhìn Vũ Hằng nói "Thành giao!"

Vũ Hằng lúc này mới nhanh chóng đem bản thân Linh Lực thu liễm. Mà kia thả ra băng hàn chỉ khí lại càng là bay trở về đến Vũ Hằng trong cơ thể. Mà Vũ Hằng nguyên bản trở nên óng ánh đầu cũng ở lúc này lại lần nữa biến trở về đến hắc sắc.

Hắc Phong đám người vốn là không phải cái gì người thua không trả tiền, bởi vậy tại kia băng hàn chỉ khí triệt để thu liễm, Hắc Phong liền đem sở dục đội viên tu luyện điểm tích lũy đem ra. Mà cộng thêm Vũ Hằng lúc trước điểm tích lũy, tổng cộng là hơn ba trăm điểm tích lũy, thế nhưng Vũ Hằng đã đáp ứng chỉ cần một nửa điểm tích lũy, bởi vậy Vũ Hằng cũng có chút hết lòng tuân thủ hứa hẹn, đem lúc trước chính mình cướp đoạt điểm tích lũy đều là do... quản lý đến này phía trên, một lần nữa lại phân chia một trăm sáu mươi hai phân ra.

Mà theo Vũ Hằng tất cả mọi chuyện hoàn thành, Hắc Phong đám người trên thân thể nhất thời bị một hồi hào quang chợt bao phủ, sau đó liền biến mất không thấy.

Vũ Hằng có chút giật mình nhìn một chút xung quanh, tại cảm nhận được lại là không có bất kỳ Hắc Phong đám người khí tức, Vũ Hằng lần nữa lấy ra địa đồ. Chỉ là lúc này trên bản đồ kia đại biểu cho lão sinh đội ngũ hồng sắc quang điểm hiển nhiên chỉ còn lại hai đội.

Vũ Hằng giờ mới hiểu được, nguyên lai thất bại lão sinh chính là bị ép thối lui ra khỏi ngăn chặn.

Lãnh Sơn nhìn thoáng qua bản đồ trong tay, trên bản đồ đại biểu cho Hắc Phong Lĩnh đội Bắc Phương Học Viện Chấp Pháp Đội vậy mà vào lúc này biến mất.

Hiển nhiên Hắc Phong đám người nhiệm vụ đã thất bại!

Lãnh Sơn có chút chấn kinh nhìn nhìn kia địa đồ, "Vũ Hằng, không nghĩ được năng lực vậy mà thật sự không nhỏ? Liền Hắc Phong Chấp Pháp Đội vậy mà đều là có thể một câu ăn! Xem ra ta thật sự chính là xem thường người rồi đó!"

Tại mặt khác một chỗ trên chiến trường, chiến trường ở trong có chút đông bừa bộn, hiển nhiên chứng minh lúc trước nơi này đã sản sinh qua một hồi đại chiến.

Vương Thông có chút bất cần đời nhìn một chút phương xa bay nhanh thân ảnh, ngăn cản sau lưng muốn đi truy đuổi đồng đội.

Bất quá tại còn không có làm ra phản ứng chút nào thời điểm, đột nhiên cảm nhận được kia nguyên bản ba cái điểm đỏ lão sinh đội ngũ, vậy mà tại trong khoảnh khắc chính là thiếu đi một chỉ.

Vương Thông có chút nghiêng ngả cười cười "Có ý tứ!"

Vương Thông sau lưng đồng đội hiển nhiên cũng là biết Đạo Vương thông tính tình, bởi vậy không có làm nhiều cái gì vô vị đuổi bắt.

Vương Thông cầm lấy địa đồ hướng phía sau lưng đội viên chỉ chỉ "Không muốn đuổi theo cá con! Chúng ta đi chiếu cố gọi Vũ Hằng được! Không nghĩ được bằng vào hấn thực lực của mình vậy mà đem Hắc Phong Chấp Pháp Đội đều là đánh bại ra chiến trường, xem ra tiêu tử này quả thực không đơn giản đó!"

Thủy tinh màn sáng lúc trước đạo sư hiển nhiên cũng bị lúc trước Vũ Hằng một màn kia cho rung động đến, tất cả mọi người là vô pháp xuất thanh âm gì. Hiển nhiên theo Vũ Hằng thắng lợi, cũng đại biểu cho bọn họ thất bại.

Rất nhiều người đều là đem chính mình thân gia đều là đề lên, không nghĩ tới cứ như vậy ngoài ý muốn thua!

Tiểu Thiếu cười hi hi nói qua đa tạ đa tạ, sau đó tại mọi người đau lòng ánh mắt phía dưới đem những tu luyện gia điểm tích lũy đều là hết thảy do... quản

lý đến chính mình giáo viên trên ngọc bài.

Tuy Tiểu Thiếu đối với Vũ Hằng có rất lớn lòng tin, nhưng lại cũng là bị lúc trước Vũ Hằng làm ra tình huống cho rung động!

Nguyên bản này giới đệ tử chiêu sinh thực chiến yêu cầu ngay cả có chút cực kỳ nghiêm khắc, thế nhưng không nghĩ tới dù vậy lại vẫn sẽ có người đột phá lớp lớp vòng vây.

Xem ra thứ tử về sau tuyệt đối không đơn giản. Tiểu Thiếu nhìn nhìn màn sáng bên trong Vũ Hằng, càng xem càng là vui yêu, dù sao cũng là chính mình chiêu sinh đưa tới. Tuy thiếu niên này thành thạo hội làm ra điểm kinh hi thậm chí là kinh hải tới rung động chính mình. Thế nhưng càng là bị chấn động càng là nói rõ thiếu niên này bất phàm.

Tiểu Thiếu biết lần này sợ là lớn nhất hắc mã chính là cái này gọi là Vũ Hằng thiếu niên.

"Thật sự là trẻ con là dễ dạy!" Tiểu Thiếu nhìn mình liên tiếp kéo lên tu luyện điểm tích lũy sau đó cười tủm tỉm nhìn nhìn màn sáng bên trong Vũ Hằng.

Vũ Hằng hất xì đánh một cái sâu sắc hất xì, thì thầm trong miệng "Chẳng lẽ là vừa mới Hắc Phong đám người ở mảng ta sao?"

Bất quá mặc dù tại nói thầm lấy cái gì, thế nhưng Vũ Hằng tại thu hàng như thế phong phú về sau cũng không hề làm nhiều dừng lại, Linh Lực lưu chuyển, người đã xuất hiện ở tầm hơn mười trượng có hơn.

Rậm rạp thụ Lâm Chi bên trong, bụi cỏ đại sinh, Bắc Thương Sơn này nguyên bản chính là cấm địa, bởi vậy bình thường có rất ít người tiến nhập trong chuyện này.

Mà Bắc Thương Sơn rừng rậm nhất hoạt bát thời điểm sợ chính là này mỗi năm một lần chiêu sinh mùa.

Tại đây bình tĩnh không có chút nào sinh khí đích Sâm Lâm Chi bên trong, một đạo âm thanh xé gió hiển lộ có chút đột ngột.

Về sau chính là xuất hiện một đạo Niên Kinh thân ảnh. Người trẻ tuổi trên bờ vai có một cái nho nhỏ tròn vo như là tiểu cầu đồng dạng Tiểu Linh thú.

Kia người trẻ tuổi vào lúc này đột nhiên ngừng lại, sau đó thủ chương một phen, trong tay chính là nhiều một tấm bản đồ, kia trên bản đồ có một cái hồ nước tồn tại.

"Hắn là nơi này đi!" Thiếu niên kia thì thảo lắm bả. Tuy trong giọng nói có xác định lời nói, nhưng lại hay là nhện không được hướng bốn phía quan sát lấy.

Thiếu niên này tự nhiên chính là lúc trước cùng tiểu đồng bọn ước định hảo Vũ Hằng. Lúc này hắn vừa mới đến này hồ nước biên giới, thế nhưng bởi vì cây cối vật che chắn, Vũ Hằng cũng không liếc nhìn kia hồ nước.

Vũ Hằng tại Linh Lực cảm giác phóng thích sau khi ra ngoài, chính là trong chớp mắt xuất hiện ở kia hồ nước bên cạnh. Bởi vì đoạn đường này đuổi theo, Vũ Hằng thấy được này thanh tịnh hồ nước về sau chính là lấy điểm nói rửa mặt.

Tại thanh tẩy một cái bản thân phong trần mệt mỏi, Vũ Hằng chính là ở bên cạnh tìm được một cái bí mật địa phương núp vào, lẳng lặng cùng chờ đợi tiểu đồng bạn đến. Tuy Vũ Hằng cũng không thể hoàn toàn xác định bọn họ có thể đến nơi này, nhưng là mình đi qua lúc trước đại chiến cùng về sau luân phiên chạy đi, trong cơ thể Linh Lực cũng mơ hồ có chút chưa đủ. Cho nên hiện giờ có thể tìm đến địa phương hảo hảo khôi phục tự nhiên cũng là rất tốt.

Vũ Hằng tại làm tốt bí mật, chính là bắt đầu rồi Linh Lực khôi phục.

Tuy vèn vèn qua một canh giờ, Vũ Hằng cũng sớm đã từ khôi phục Linh Lực trong trạng thái khôi phục lại.

Bất quá Vũ Hằng lại là cũng không thể như vậy chính mình vụng trộm rồi đi, rốt cuộc như vậy không phải là của mình tác phong.

Không biết vì cái gì, Vũ Hằng luôn là cảm thấy kia Địa giai ba vị cũng tuyệt đối không phải đèn đã cạn dầu, mặc dù bọn họ không thể như chính mình như vậy đem lão sinh đội ngũ solo, thế nhưng muốn từ chỗ nào chút lão sinh trong tay đào thoát vẫn có chút có khả năng.

Trên bản đồ lam sắc quang điểm cũng ở từ từ giảm bớt. Vũ Hằng biết đây là bởi vì những cái kia lão sinh hiển nhiên đã không hề như lúc trước như vậy có mục tiêu tính ngăn chặn, hiện tại chỉ cần là ai xuất hiện tại thế lực của bọn hắn phạm vi, chính là hội nhanh chóng bị lão sinh trên đỉnh, sau đó bị đá ra chiến trường này.

Đào thải là cực kỳ tàn khốc, nguyên bản bốn năm trăm người đội ngũ tại ngắn ngủn một giờ ở trong chính là giảm mạnh đến 7-80 người.

Mà nguyên bản tán loạn đội ngũ cũng tựa hồ là biết mình chưa đủ, nhìn trên bản đồ hiển nhiên đã hình thành một cái nho nhỏ liên minh.

Vũ Hằng nhìn nhìn trên bản đồ còn lại tân sinh, trên bản đồ lam sắc quang điểm tại nhanh chóng hướng phía phương hướng của mình tiến lên, hiển nhiên bọn họ đều là một ít người may mắn.

Vũ Hằng tại đây dạng cảm khái, cùng chờ đợi. Hiển nhiên rất nhanh tân sinh chính là có thể họp gặp đến cùng nhau.

Vương Thông mang theo đội ngũ của mình một đường giống như càn quét gặp được tân sinh chính là nhanh chóng giải quyết. Có chút tân sinh tại tự biết

không địch lại dưới tình huống chỉ phải chủ động buông tha cho, bởi vậy lãnh nghề tiến trong quá trình vẫn có chút nhanh chóng.

Lãnh Sơn tại gặp phải một cái tân sinh Bàn tử, chính là bị hấn quần quít lấy trọn tranh đấu hơn một canh giờ cũng chưa phân xuất thắng bại, chỉ phải cuối cùng bất đắc dĩ làm cho kia tân sinh bỏ trốn mất dạng. Mặc dù mình hoàn toàn có thể cho đội ngũ đi chen ép bọn họ, thế nhưng lại không nghĩ rằng kia thoát nhìn chất phác cực kỳ Bàn tử vậy mà đột nhiên triệu hoán đến hơn nhiều Linh Thú, tuy Linh Thú cấp bậc cũng không tính cao cấp, nhưng lại là số lượng rất nhiều.

Lãnh Sơn tất cả đội viên đều là bất đắc dĩ đi xua đuổi những cái kia cấp thấp Linh Thú.

Bàn tử cùng Lãnh Sơn lại là thật Đại Chân đánh. Chỉ là dù sao cũng là người trẻ tuổi, tuy hiếu chiến, thế nhưng rốt cuộc kinh nghiệm thực lực cũng có chút chưa đủ, bởi vậy tại giằng co một canh giờ, Bàn tử liền đem muốn bị thua. Bất quá Bàn tử tuy thoát nhìn rất cuộc chất phác, thế nhưng hiển nhiên lại cũng không thật sự có nhiều ngu ngốc.

Đang xác định chính mình không Pháp Lực địch dưới tình huống. Bàn tử nhanh chóng rút lui khỏi, mà những cái kia người ta tập nập cười Linh Thú cũng là theo Bàn tử rời đi mà biến mất.

Bàn tử đang nhìn đến trên bản đồ kia đại biểu Bắc Phương Học Viện Chấp Pháp Đội đội ngũ tại trên bản đồ tiêu thất, cũng là có chút chấn động, rất nhanh, Bàn tử chính là thúc dục Linh Lực. Sau đó liền tại kia Bàn tử bên cạnh xuất hiện một cái cực kỳ không lồ gấu thân ảnh.

Về sau một người một gấu chính là nhanh chóng hướng phía kia trên bản đồ hồ nước chỉ địa đi đến.

Hiển nhiên Bàn tử cũng là hiện, nếu như chỉ cần đơn đã độc đấu, hiển nhiên là căn bản vô pháp dựa theo quy định thời gian để đến được kia chỉ định vị trí. Về sau cơ hội còn nhiều chính là, chính mình tự nhiên cũng là không có thể ở nơi này trì hoãn thời gian quá dài.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 94: Tâm động

Vũ Hằng nhìn nhìn trên bản đồ quang điểm chớp động. lúc này kia hồng sắc quang điểm lão sinh ngược lại là bị ném tại đằng sau. Tuy như cũ có bộ phận học viên mới ở vào kia lão sinh trong vòng vây, thế nhưng nhân số lại là đã tương đối thiếu đi.

Vũ Hằng hài lòng gật gật đầu, tuy ít người một chút, nhưng lại tại nhân số trên hay là trọn cao hơn bọn họ lão sinh vài lần. Mặc dù mình không có khả năng một người một mình đối phó hai cái lão sinh đội ngũ, thế nhưng hiển nhiên có những cái này trợ thủ, có lẽ thành công của mình tỷ lệ sẽ tăng lớn rất nhiều.

Vũ Hằng nhìn mình Học Viện trên ngọc bài tu luyện điểm tích lũy, hiển nhiên đã đạt đến một trăm sáu mươi hai nhiều. Đây tại bất kỳ dĩ vãng tân sinh trên người đều là chưa từng có.

Rốt cuộc có can đảm cướp bóc lão sinh, đánh lão sinh chủ ý tân sinh thật sự là quá mức thừa thót.

Đang tại Vũ Hằng có chút hưng phấn thời điểm, chính là cảm giác đến có tiểu đồng bọn đến.

Mà kia tiểu đồng bọn dĩ nhiên là người Nho Nhã kia người trẻ tuổi.

Vũ Hằng thân hình khẽ động, người chính là đã đến kia người trẻ tuổi bên người. Tuy kia Nho Nhã người trẻ tuổi như cũ là phong độ nhẹ nhàng bộ dáng, chỉ là trên người quả thật có lấy một ít rất nhỏ vết thương. Vũ Hằng biết hiển nhiên hẳn lúc trước đối chiến bên trong ăn một chút thiệt thòi nhỏ. Bởi vậy Vũ Hằng dò xét một chút thân thể của hắn về sau chính là đối với thiếu niên gật gật đầu "Ta giúp ngươi hộ pháp, ngươi trước khôi phục một chút đi!"

Thiếu niên kia gật gật đầu, cũng không khách khí cái gì, ngồi xếp bằng chính là tiến nhập khôi phục trạng thái.

Như thế ước chừng thời gian một chén trà công phu, thiếu niên kia bắt đầu từ khôi phục trong trạng thái tỉnh lại, sau đó hướng phía Vũ Hằng quảng tới cảm kích nụ cười.

Vũ Hằng đồng dạng gật gật đầu. Sau đó mở miệng nói "Huynh đài xưng hô như thế nào?"

Thiếu niên nở nụ cười một chút sau đó lễ phép hồi phục "Tại hạ Phong Thanh! Không biết huynh đài xưng hô như thế nào?"

Vũ Hằng ôm quyền nói "Tại hạ Vũ Hằng!"

Hai người đều là gât đầu, sau đó liền không nói thêm gì nữa, đều là cúi đầu nhìn nhìn trên bản đồ lam điểm. Lúc này, nhiều binh sĩ tân sinh đều là đã tiếp cận hồ này mất. Mà kia hai mũi lão sinh đội ngũ tựa hồ hợp lại với nhau, bởi vì giải quyết ngách lúc trước tân sinh đệ tử. Lúc này độ rõ ràng so với trước nhanh rất nhiều.

Không được một phút đồng hồ thời gian, kia Bàn tử cùng mặt lạnh nam tử chính là cùng cùng mọi người xuất hiện ở ven hồ xung quanh.

Vũ Hằng cùng Phong Thanh tại phát giác được tân sinh học viên đến nơi về sau chính là trực tiếp bay đi.

Lúc này tân sinh đệ tử hiển nhiên không có mới vừa tiến vào Bắc Thương Sơn này thời điểm khí phách phong. Ra Bàn tử như trước mang theo chất phác nụ cười, mặt lạnh nam tử cũng ôm chính mình một thanh kiếm như trước không nói lời nào ra, những người khác tựa hồ cũng là có chút bị ngăn cản đoạn sở khổn nhiều. Linh Lực gần như hao hết có chi, trên người mang theo thương thế có chi.

Vũ Hằng nhìn nhìn trước mặt giống như tàn binh bại tướng đồng dạng tân sinh, sau đó từ chính mình thu nạp trong túi lấy ra một ít linh dịch sau đó trong nháy mắt huy động. Linh dịch chính là một lọ một lọ bị đưa đến trước mặt mọi người.

Tuy vừa mới bắt đầu rất nhiều người có chút kinh ngạc, thế nhưng hiển nhiên tại một lát kinh ngạc về sau liền vui vẻ tiếp nhận Vũ Hằng gửi tặng.

Vũ Hằng nhìn thoáng qua mọi người nói "Các ngươi đều nắm chặt thời gian trước khôi phục một chút đi! Đợi tí nữa, chúng ta như vậy bị truy đuổi như con thỏ đồng dạng tân sinh cũng nên làm cho bọn họ lão sinh biết biết, tân sinh cũng không phải quả hồng mềm, nghĩ bóp liền bóp! Chúng ta muốn đem tu luyện của bọn hắn điểm tích lũy toàn bộ đều đoạt lấy, lấy ra coi như thì tự an ủi mình bị thương ngược đãi!"

Lời của Vũ Hằng tuy làm cho mọi người cảm thấy có chút xa xò, nhưng lại cũng làm cho được tất cả mọi người là không tự chủ được lựa chọn tin tưởng!

Kế tiếp nên chúng ta thay đổi nhân vật a? Vũ Hằng nhìn chăm chăm sau lưng địa phương âm thầm nói!

Tại Vũ Hằng cùng Phong Thanh dưới sự bảo vệ, còn dư lại không được trên dưới một trăm người tân sinh đều là nhanh chóng tiến nhập khôi phục trạng thái.

Vũ Hằng nhìn nhìn trên bản đồ kia càng ngày càng tiếp cận hồng sắc quang điểm không khỏi cảm thán nói "Độ thật đúng là nhanh đó!"

Lúc này Vương Thông cùng Lãnh Sơn đều là nhanh chóng hướng về kia lam sắc quang điểm tụ tập đi qua.

"Những học sinh mới này thật sự chính là lớn lối đầu, cũng dám tụ tập cùng một chỗ, bất quá cái này chúng ta cũng dễ dàng rất nhiều." Lãnh Sơn nhìn nhìn trên bản đồ quang điểm có chút khó chịu nói.

Tuy tân sinh đem Hắc Phong đều là đề ra chiến trường, thế nhưng đây cũng là không thể đại biểu bọn họ có khiêu chiến nhóm người mình tư cách, bởi vậy tại cảm nhận được những cái này nguyên bản bị nhóm người mình truy đuổi giống như chó nhà có tang đồng dạng chặt vật tân sinh, bây giờ lại dám can đảm tụ tập lại một lượt, không hề tiếp tục chạy tiếp!

Bất quá Lãnh Sơn hiển nhiên là không nghĩ tới Vũ Hằng bọn họ lúc này không hề đào thoát là bởi vì Vũ Hằng bọn họ lúc này ở có ý đồ với bọn họ.

Lãnh Sơn cùng Vương Thông dẫn theo lão sinh còn lại mười tám người một chỗ một đường bay nhanh, độ đã bị thúc dục đến cực hạn.

Đang là mãnh liệt như vậy độ. Tại không được nửa cái giờ, bọn họ chính là đạt tới trên bản đồ lam sắc quang điểm chỗ tụ tập địa điểm.

Lãnh Sơn nhìn nhìn xung quanh, cũng không chủ động tìm kiếm, chỉ là Linh Lực bao vây lấy thanh âm hướng về kia xung quanh khuếch tán "Vũ Hằng, các ngươi còn có hai cái canh giờ, nếu là lúc này không xuất hiện nữa, các ngươi chính là vô pháp tại quy định trong thời gian đến chỉ định địa điểm, kết quả vẫn bị đào thải! Các ngươi một mực không có chạy tiếp, không phải là vì loại chúng ta sao? Hiện thân a!"

Vũ Hằng tại Lãnh Sơn đám người còn chưa tới đạt thời điểm chính là cảm giác đến Lãnh Sơn đám người xuất hiện. Hắn quay đầu lại nhìn nhìn như cũ đang khôi phục trạng thái mọi người, sau đó hướng phía Phong Thanh nói "Phong huynh, ngươi tới yểm hộ mọi người nhanh lên khôi phục. Ta trước hiện thân sẽ đi gặp bọn họ!"

Phong Thanh gât gât đầu, cũng không có quá nhiều chối từ, từ lúc trước Vũ Hằng bày ra chiến tích chính là biết, nhóm người mình căn bản cùng hắn chênh lệch quá lớn, cho nên nhiệm vụ như vậy tự nhiên cũng trừ Vũ Hằng ra không còn có thể là ai khác, mà từ lúc trước Vũ Hằng lấy ra nhiều như vậy linh dịch giúp mình khôi phục bắt đầu từ nội tâm tán thành Vũ Hằng làm thống lĩnh người. Bởi vậy lúc này tự nhiên là không có chút nào dị nghị.

Vũ Hằng gât gât đầu, sau đó vèo một tiếng, người đã xuất hiện ở kia ven hồ phía trên.

Vũ Hằng khẽ cười một tiếng "Lãnh Sơn đội trưởng, thật sự là thật nhanh độ! Không biết có thể may mắn, để ta này mới tới tiểu tử lãnh giáo một phen đâu này?"

Lời của Vũ Hằng mặc dù nói khiêm tốn, thế nhưng trong lời nói ý tứ lại cũng lại rõ ràng bất quá.

Ta đã nói rồi ta là tân sinh, hiện giờ có thể một người tới khiêu chiến các ngươi những cái này lão sinh đã dùng khí khả gia, cho nên các ngươi tự nhiên không thể quần công chính mình, bằng không liền thắng chi không vô, quá mức vô si. Hiện tại ta một mình danh nghĩa khiêu chiến người Lãnh Sơn đội

trường, nếu là người ứng chiến, như vậy tốt nhất. Nếu không phải đáp ứng, vậy hội để người mượn cơ.

Lãnh Sơn là bức nào nhân vật, mặc dù không có xuất này phía nam đại lục, thế nhưng ra ngoài lẫn lộn thời gian lại là rất lâu trước kia. Bây giờ lại có như vậy một cái tiểu tử chơi loại này miệng trò chơi, bất quá Lãnh Sơn lại là có chút cảm thấy Vũ Hằng Khinh Cuồng.

Tuy không biết Vũ Hằng rốt cuộc là như thế nào đem Hắc Phong đám người đào thải, thế nhưng Lãnh Sơn vẫn cảm thấy trong chuyện này đích thị là Hắc Phong trong bọn họ Vũ Hằng kẻ sách, cho nên mới phải tính sai bị loại bỏ. Lúc này Vũ Hằng nói như vậy. Chính mình nhưng bây giờ vô pháp lần nữa trùng kế. Bởi vậy khẽ cười nói "Vũ Hằng, không muốn lại xoát cái gì kẻ sách, đem những người khác đều gọi là ra ngoài đến đây đi! Chúng ta duy nhất một lần giải quyết, cũng tránh phiền toái!"

Lãnh Sơn tự nhiên không ngờ, Vũ Hằng nói như vậy tự nhiên là có được mục đích của hắn, mà Lãnh Sơn suy nghĩ rất nhiều, sau đó liền suy đoán, Vũ Hằng làm như thế, chắc hẳn tự nhiên là vì những cái kia còn chưa xuất hiện tân sinh. Hắn muốn kéo dài thời gian, chính mình tự nhiên không thể để cho được mục đích của hắn đạt thành.

Thế nhưng Lãnh Sơn rồi lại là không thể quá mức trực quan cự tuyệt, bởi vậy làm cho tất cả mọi người là hiện thân, một chỗ nhiều đối với nhiều, như vậy chính mình cho dù là chiến thắng Vũ Hằng đám người tự nhiên cũng sẽ không để người mượn cơ!

Vũ Hằng không nghĩ tới lời của mình lại bị Lãnh Sơn liếc một cái nhìn thấu, bất quá Vũ Hằng vốn là làm ý định xấu nhất, thật sự không được, chính mình chỉ có thể một người ngăn trở mọi người làm cho mọi người nhanh khỏi phục.

Bất quá Vũ Hằng rốt cuộc cũng là có rất nhiều lịch duyệt lão hồ ly, tự nhiên sẽ không để cho được Lãnh Sơn dễ dàng thực hiện được. Bởi vậy chỉ là khẽ cười một tiếng nói "Lãnh Thống lĩnh, thật đúng là gấp gáp đó! Bất quá ta nghĩ chúng ta cũng chưa chắc nhất định phải nhiều đối với nhiều tạo thành lẫn nhau tổn thương, nếu là chúng ta có thể một đối một đại biểu há không phải càng tốt sao?"

Lãnh Sơn cũng không có chút nào tiểu ý, trên mặt như cũ là như vậy lãnh khốc bộ dáng "Không cần, người hắn cũng vô pháp đại biểu tân sinh, chức trách của chúng ta vốn là ngăn chặn tân sinh, nếu là ngăn chặn người một người tự nhiên vẫn là trái với quy tắc! Không muốn nhiều lời nữa, để cho bọn họ đều xuất hiện đi! Ta đã cảm giác đến sự hiện hữu của bọn hắn, làm tiếp vô vị ẩn núp cũng là sẽ vô dụng thôi! Bởi vì các người không có thời gian."

Vũ Hằng không nghĩ tới Lãnh Sơn này thật đúng là giống như hắn mặt ngoài như vậy, cũ kỹ lãnh khốc, vậy mà không có mấy may nhượng bộ.

Vũ Hằng đang muốn nói thêm nữa chút gì đó. Chính là cảm nhận được sau lưng đột nhiên rơi xuống thân ảnh "Không biết còn có chúng ta như thế nào?"

Vũ Hằng bên người đột nhiên nhiều ba đạo thân ảnh, bọn họ tự nhiên là Phong Thanh cùng Bàn tử, mặt lạnh người trẻ tuổi ba người.

Vũ Hằng đối với sự xuất hiện của bọn hắn ngược lại là không có cái gì ngoài ý muốn, rốt cuộc ba người bọn họ đều là thực lực cường hãn nhất, có bọn họ, chính mình tự nhiên chẳng khác nào nhiều mấy đại trợ lực.

Vũ Hằng hướng phía ba người bọn họ gật gật đầu, sau đó liền ngẩng đầu nhìn hướng đối diện Lãnh Sơn, dâng trào chiến ý bắt đầu từ thân thể ở trong rồi đột nhiên bốc lên.

"Được rồi, nếu như Lãnh Sơn thống lĩnh như vậy không có kiên nhẫn, không biết chúng ta mấy người chiếu cố các người như thế nào? Còn muốn chỉ giáo nhiều hơn đó!" Vũ Hằng bởi vì ba người xuất hiện nhất thời nhiều hơn rất nhiều lực lượng, tuy hay là không xác định có thể đem này hai mũi liên hợp binh sĩ tiêu diệt, thế nhưng Vũ Hằng lại là có nhất định nắm chắc có thể đem bọn họ cản lại.

Đã có như vậy đích xác định, Vũ Hằng tự nhiên chính là không muốn nhiều hơn nữa làm nói nhảm. Chỉ cần mình đám người đem bọn họ ngăn chặn, vì mọi người tranh thủ nhất định khôi phục thời gian. Như vậy chỉ cần mọi người khôi phục lại, chính mình tin tưởng, người đông thế mạnh, đến lúc sau muốn đem trong tay bọn họ tu luyện điểm tích lũy đoạt lấy tới kia thì có hy vọng nhiều.

Vũ Hằng nhìn nhìn Lãnh Sơn trong nội tâm dâng trào chiến ý vào lúc này không hề có kỵ phóng thích ra ngoài. Lúc trước Vũ Hằng chính là đối với Lãnh Sơn có một loại muốn khiêu chiến tâm tính. Chỉ là lúc trước một mục không có cơ hội, thế nhưng nhưng bây giờ là có cơ hội như vậy, cho nên Vũ Hằng tự nhiên là sẽ không bỏ qua, càng làm cho Vũ Hằng động tâm là kia Lãnh Sơn tựa hồ là dự trữ tu luyện điểm tích lũy tới đa đệ tử.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Bị thua

Lãnh Sơn cảm thụ được Vũ Hằng chiến ý, trên mặt lại như cũ không có bất kỳ biểu tình, chỉ là tại Vũ Hằng chiến ý bạo thời điểm, thân thể ở trong Linh

Lực chính là phóng ra ra ngoài.

Theo Lãnh Sơn Linh Lực phóng thích, mọi người chính là cảm thấy kia không lẽ Linh Lực, vậy mà đã đạt đến Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ. Mà, không nghĩ tới Lãnh Sơn tu vi vậy mà có chút cao cường. Vũ Hằng ánh mắt ngưng lại, vẻ trịnh trọng hiển lộ tại bề ngoài.

"Vũ Hằng, ta sẽ cho ngươi biết nhiều khi, đều muốn không chế được chính mình ngao khí đích! Bằng không thua thiệt sẽ là chính ngươi! Chỉ mong ngươi sang năm sẽ có không đồng dạng như vậy biểu hiện." Lãnh Sơn tại Linh Lực cổ động về sau đối với Vũ Hằng có chút thương cảm nói.

Có lẽ là bởi vì thực lực bày ra làm cho Lãnh Sơn biết, Vũ Hằng tuy che giấu thực lực, thế nhưng thực lực hiển nhiên là không đạt được Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ. Cho nên thực lực chênh lệch là cái gì cũng không thể bù đắp.

Vũ Hằng có chút từ chối cho ý kiến giang tay, sau đó đối với Lãnh Sơn nói "Đa tạ Lãnh Sơn thống lĩnh chỉ điểm! Bất quá bây giờ rốt cuộc còn chưa tới cuối cùng một khắc! Ta nghĩ chúng ta hay là động thủ về sau gặp lại rốt cuộc a!"

Lãnh Sơn không nghĩ tới Vũ Hằng vậy mà không chút nào tiếp nhận chính mình khuyên nhủ, vì vậy cũng không nói thêm gì nữa. Sau đó hướng về phía sau lưng người nói rõ nói ". Những người còn lại giao cho các ngươi! Chiến quyết! Đã cùng những học sinh mới này chơi lâu như vậy, không muốn tri hoãn nữa thời gian."

Vũ Hằng vào lúc này, toàn thân Linh Lực cũng bắt đầu nhanh chóng dâng lên, rất nhanh Xuất Khiếu Sơ Kỳ thực lực chính là hoàn toàn thể hiện ra xuất ra.

Hai người Linh Lực bày ra, Vũ Hằng bên này hiển nhiên hoàn toàn chiếm cứ lấy yếu thế.

Bất quá không biết vì sao, Vũ Hằng cùng ba người còn lại tựa hồ cũng không có khiếp đảm chút nào, mỗi người tuy biểu tình bất đồng, thế nhưng trên mặt dâng trào chiến ý lại là làm cho tất cả mọi người phải không cho phép đối với này giới tân sinh xem trọng một bậc.

Riêng là phần này gan phách chính là đã thắng một bậc!

Đang định Vũ Hằng chuẩn bị trước chế nhân thời điểm. Đột nhiên tại ven hồ một bên Tùng Lâm ở trong, rất nhiều cổ Linh Lực đồng thời phóng lên trời tuy một mình Linh Lực cũng không phải là quá mức cường hãn, riêng là này tập hợp mọi người Linh Lực lại là làm cho khắp thiên không đều là bị loại kia nồng nặc Linh Lực sở chiếm cứ.

Lãnh Sơn nhìn thoáng qua kia ngút trời Linh Lực khí thế, trên mặt không khỏi nhiều một ít trịnh trọng cùng cẩn thận.

Không nghĩ tới những tay mơ này tân sinh vậy mà hội liên hợp cùng một chỗ, một chỗ đạt đến loại này cường hãn khí thế. Nếu là nhiều người như vậy bị hoàn toàn tụ hợp cùng một chỗ, vậy mình cùng Vương Thông hai mũi binh sĩ đoán chừng cũng ven ven chỉ là có thể chống lại mà thôi!

Cổ khí thế kia sẽ liên tục trong chớp mắt về sau chính là lại lần nữa rơi xuống, tại Vũ Hằng quay đầu lại trong chớp mắt chính là phát hiện ra rất nhiều bay nhanh thân ảnh hướng phía bên người Vũ Hằng bay tới.

Vũ Hằng cười cười, sau đó liền lại lần nữa quay đầu nhìn về phía Lãnh Sơn "Xem ra Lãnh Thống lĩnh cũng không cách nào chiếm được tiện nghi gì. Ta tiểu đồng bạn đều là đến rồi!"

Lãnh Sơn nhìn thoáng qua những cái kia bay tới thân ảnh, mặc dù đối với tại vừa mới bọn họ liên hợp lại bốc lên chiến ý có chút rung động, thế nhưng Lãnh Sơn lại là không lo lắng như vậy, rốt cuộc có thể thông qua Bắc Phương Học Viện sơ cấp khảo hạch người, ít nhiều đều là một ít có thiên phú cùng năng lực người, còn có đều là cực kỳ Niên Kinh, tại những học sinh mới này bên trong, làm sao có thể sẽ có người tại trong thời gian thật ngắn chính là có thể cho được những người này cam tâm tình nguyện thân phục đầu này?

Nếu là bọn họ không thể chân chính liên hợp cùng một chỗ, như vậy chính là giống như chia rẽ, như vậy đối với lão sinh mà nói, những cái này bất quá là chiếm nhân số tay mơ, vẫn như cũ là có thể dễ dàng đem thu thập.

Bất quá tại những người kia đến nơi này, chính là nhanh chóng đứng ở sau lưng Vũ Hằng, mà một người trong đó lại càng là trực tiếp đi ra, hướng về phía Vũ Hằng chấp tay nói "Chúng ta cũng đã khôi phục thực lực, chỉ chờ thống lĩnh an bài chúng ta như thế nào đem này thợ săn cùng con mồi nhân vật đối là được!"

Mà kia người đứng phía sau cũng là rất là tán đồng hướng phía Vũ Hằng chấp tay một chỗ nói "Nghe theo thống lĩnh phân phó!"

Vũ Hằng không nghĩ tới chính mình chẳng qua là tiện tay mà thôi, vậy mà trong lúc vô tình thu phục những cái này người kiêu ngạo tâm, bởi vậy đang lúc mọi người như thế xưng hô chính mình thời điểm đột nhiên không biết nên như thế nào ứng đối, thế nhưng hiển nhiên mình tại lúc này là không thể có chút phủ nhận, bằng không liền quá mức đã kích động ngũ của mình.

Đang tại Vũ Hằng do dự trong đó, Phong Thanh thanh âm chính là cũng hợp thời địa vang lên "Vũ Hằng thống lĩnh, ngươi cũng nhanh chút dưới quyết đoán a, chúng ta một chỗ đem lúc trước bị khu trục đuổi theo chặt vật đều cùng nhau đòi lại đến đây đi!"

Bản tử cùng mặt lạnh nam tử cũng là gật gật đầu không nói gì. Bản tử như cũ cười hi hi nhìn Vũ Hằng, bất quá trong mắt lại là nhìn chằm chằm Vương Thông trong đội ngũ một vị đồng dạng trắng kiện Trắng hãn có chút hưng phấn.

Vũ Hằng biết Bản tử hiển nhiên đã tìm đến đối thủ.

Vũ Hằng nhìn mọi người vậy mà đều là chấp nhận chính mình, như vậy mình cũng không cần phải lại tiếp tục sĩ diện cãi láo hạ xuống, bởi vậy ngẩng đầu nhìn hướng mọi người nói "Hào, hiện tại chúng ta liền bắt đầu rửa sạch trước hồ thẹn!"

Lãnh Sơn nhủ mảy, hiển nhiên cũng là bị bây giờ tình cảnh cho rung động. Không nghĩ tới Vũ Hằng vậy mà sẽ ở trong tích tắc ngắn ngủi này, chính là thu phục mọi người tâm, làm cho bọn họ cam nguyện đem Vũ Hằng tôn sùng là lĩnh.

Chia rẽ cũng không đáng sợ, thế nhưng nếu như này bàn vụn cát đột nhiên bắt đầu đoàn kết, như vậy đối với lão sinh nhân số ít đội ngũ mà nói cũng tuyệt đối là cái chuyện xấu.

Mà bây giờ đang ở trước mặt của mình, bọn này tay mơ vậy mà đương trường tổ chức loại này tuyên thệ trước khi xuất quân đại hội. Lại còn muốn rửa sạch trước hồ thẹn, hiển nhiên đây còn là làm cho một mực lạnh lùng nghiêm nghị Lãnh Sơn có chút vô pháp tiếp nhận.

Vì vậy ngữ khí ngưng trọng nhưng lại không có chút nào dễ thân nói "Tuyệt hảo nói chuyện phiếm nói chuyện phiếm xong sao? Không muốn chậm trễ nữa thời gian!"

Vũ Hằng gật gật đầu đối với Lãnh Sơn nói "Thỉnh chí giáo!" " theo thanh âm rơi xuống, thân thể của Vũ Hằng phía trên chính là nhanh chóng ngưng tụ trở thành một đạo như thủy tinh áo giáp.

Kia áo giáp phía trên mơ hồ tại phóng thích người một ít băng hàn chi khí.

Kia băng hàn chi khí phảng phất là có cái gì lôi kéo đồng dạng, hướng phía Lãnh Sơn bọn họ chỗ phương hướng nhanh chóng khuếch tán đi qua.

Hiển nhiên Vũ Hằng vừa lên tới chính là vận dụng băng hàn chi khí. Mà kia băng hàn chi khí nhanh chóng khuếch tán đồng thời, Vũ Hằng trong lòng bàn tay phía trên lại là tại trong khoảng khắc nhanh chóng hình thành một đạo băng lãnh hàn kiếm. Kia thân kiếm không lồ, mặc dù không có động xuất công kích, thế nhưng bên trên cự kiếm tán băng hàn tựa hồ muốn đem Linh Lực đều là đồng kết đồng dạng hàn khí càng thêm làm cho người ta sợ hãi. Hiển nhiên nếu là bị kiếm này bổ trúng, kia tất nhiên hội bản thân bị trọng thương.

Lãnh Sơn tuy không biết lúc trước Hắc Phong rốt cuộc là như thế nào bị loại bỏ mất, nhưng lại một mực chưa từng đánh giá thấp Vũ Hằng này, chỉ là trong tiềm thức như cũ cảm thấy Vũ Hằng tuy thực lực tương đối mạnh mẽ, thế nhưng rốt cuộc không có gia nhập vào Bắc Phương trong học viện, không có đi qua linh dịch rèn luyện, mặc dù thiên phú rất mạnh mẽ nhưng như cũ không nhất định địch nổi chính mình những tu luyện này hai ba năm đệ tử tới cường hãn.

Cho nên mỗi lúc Vũ Hằng có biểu hiện muốn đem nhóm người mình trực xuất ra chiến trường ý nghĩ thời điểm, Lãnh Sơn nội tâm chính là không khỏi một hồi khó chịu, rốt cuộc tại nhóm người mình cường hãn như thế dưới thực lực, còn dám chủ động xuất kích muốn làm chút gì tàn sinh, tuyệt đối là vô lễ tự ngạo!

Bất quá những cái này đều tại Vũ Hằng công kích xuất hiện thời điểm có một chút đổi mới.

Bởi vì Vũ Hằng mặc dù là Xuất Khiếu Sơ Kỳ thực lực, thế nhưng công kích này cường độ lại là cực kỳ cường hãn. Kia Hàn Băng chi kiếm tuy còn chưa thành hình, thế nhưng kia mang đến băng hàn chi tức, hiển nhiên riêng là chính mình e rằng đều là kế tiếp có chút hết sức.

Bởi vì kia sắp thành hình băng hàn chi kiếm vậy mà làm cho chính mình toàn thân lông tơ đều là dựng lên. Đó là một loại thân thể bản năng bảo hộ, mình đã thật lâu không có cảm giác như vậy!

"Hào tiểu tử!" Lãnh Sơn không khỏi khen một tiếng, rốt cuộc như vậy Niên Khinh lại là chính mình tu luyện có thể đạt tới loại trình độ này hiển nhiên đã hoàn toàn không phải Phổ thông có thiên phú có thể giải thích rồi.

Lãnh Sơn biết mình tuyệt đối không thể như vậy bỏ mặc Vũ Hằng một kích này hình thành. Bởi vậy Linh Lực rồi đột nhiên bạo, trên bàn tay nhanh chóng ngưng kết ra một bả búa tạ. Kia búa tạ hiện ra lấy màu vàng kim khí tức, hiển nhiên, Lãnh Sơn này dĩ nhiên là kim sắc thuộc tính.

Kia búa tạ phía trên vừa có rất nhiều như gai nhỏ đồng dạng mũi khoan kim loại.

"Huyền Vũ gai xương búa tạ! Đi!" theo kia búa tạ thành hình, Lãnh Sơn nhẹ giọng nói ra, sau đó kia búa tạ như là tìm đến tiết miệng đồng dạng, nhanh chóng hướng phía Vũ Hằng bay đi.

Ngô Hồng cảm thụ được kia búa tạ mang đến trầm trọng cảm giác, mặc dù trọng chùy không có cái gì mãnh liệt cảm giác, thế nhưng thân ở tại nơi búa tạ công kích, Vũ Hằng chính là cảm nhận được nơi trong đó ẩn chứa lực lượng là cỡ nào cường hãn!

Vũ Hằng cảm giác mình là bị kia búa tạ mang đến Linh Lực uy áp cho ảnh hưởng, kia nguyên bản ngưng tụ băng hàn chi kiếm đều là bởi vì ảnh hưởng mà trở nên vô cùng chậm chạp.

"Có phong ấn hiệu quả sao? " "" Vũ Hằng bởi vì Linh Lực uy áp mang đến hiệu quả không khỏi âm thầm phỏng đoán.

Đã như vậy, như vậy liền thử một chút này băng hàn chi kiếm uy lực a!

Băng hàn Vĩnh Hằng Chi Kiếm!

Theo Vũ Hằng tăng cường Linh Lực rót vào, kia nguyên bản liền hiển lộ này khí thể bàng bạc Linh Lực chi kiểm chính là trong chớp mắt hướng phía kia kim sắc gai xương đại chùy mà đi.

Theo hai người khai chiến, tựa hồ biến thành cũ mới học viên tranh đoạt thi đấu đồng dạng, trong chớp mắt chính là những người còn lại cũng bắt đầu rời Linh Lực bạo, công kích cùng phòng ngự. Đây mảnh nguyên bản yên tĩnh khu vực đều là tại bọn họ tranh đấu phía dưới trở nên vô cùng náo nhiệt.

Bởi vì tân sinh nhân số chiếm cứ lấy tuyệt đối ưu thế, bởi vậy chính là xuất hiện rất nhiều hơn mười tân sinh vây quanh một cái lão sinh bắt đầu tranh đấu tình cảnh.

Thời kỳ cũng là có chút tân sinh bị loại bỏ, rốt cuộc tân sinh cùng lão sinh trong đó ra biến thái đệ tử, cũng có lấy rất nhiều chênh lệch.

Mà bây giờ chênh lệch chính là tại đây dạng đối chiến bên trong hiện ra rõ ràng, lão sinh tuy bị vây công, nhưng lại cũng không có học viên mới có thể đem học viên cũ đào thải!

Nhưng là học viên mới nếu như một cái sơ sẩy, bị những kinh nghiệm kia vô số thực chiến lão sinh bắt được một tia nhược điểm, chính là có nghĩa là đào thải.

Bởi vậy tại có hơn mười tân sinh bị loại bỏ, tân sinh chính là đã có kinh nghiệm rất nhiều. Bởi vậy về sau chính là đều học được cẩn thận từng li từng tí, bởi vậy dưới tình huống như thế, lão sinh trong khoảng thời gian ngắn ngược lại cũng chiếm không được tiện nghi gì. Hơn nữa tân sinh tựa hồ cũng ở loại này đối chiến bên trong chậm rãi trở nên rất quen, sau đó từ từ vậy mà cũng có được một nửa lão sinh lại bị làm cho liên tiếp lui về phía sau, chật vật không chịu nổi.

Vũ Hằng lúc này cùng Lãnh Sơn công kích chém giết lẫn nhau, bất quá tuy trong khoảng thời gian ngắn vô pháp phân ra thắng bại, thế nhưng nhãn lực hơi hơi mạnh mẽ một chút tự nhiên đều là biết, chỉ cần thời gian đầy đủ, Vũ Hằng công kích tất nhiên sẽ bị thua.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Thông qua

Mà Lãnh Sơn tự nhiên cũng là nhìn ra được tình huống này. bởi vậy cũng không có tiếp tục làm cái gì cái khác hậu thủ, chỉ là không biết vì sao Lãnh Sơn lại cảm thấy Vũ Hằng tựa hồ lần này công kích căn bản không có tác dụng chậm, tuy biểu hiện ra rất là cường đại, thế nhưng trên thực tế công kích lại là cũng không có cái gì trên thực chất tác dụng.

Vũ Hằng lúc này tựa hồ cũng bởi vì chính mình cảm búa tạ áp lực, làm cho Vũ Hằng lúc này hiển lộ có chút chật vật, tuy Vũ Hằng toàn thân Linh Lực lấp lánh, cố hết sức chống cự lại kia búa tạ chỗ mang đến trọng lượng, thế nhưng ở đầu búa tạ, Vũ Hằng toàn thân y phục cũng có chút cổ động, nhi trong đó vài chỗ thậm chí mơ hồ có tổn hại.

Tuy Vũ Hằng lúc này có chút chật vật, kia băng hàn Linh Lực cự kiếm lúc này cũng bắt đầu liên tiếp bại lui, cự kiếm kia bên cạnh bởi vì băng hàn chi lực ảnh hưởng vậy mà mơ hồ có chút ngưng tụ địa phương đều là bị kia búa tạ cho đánh nát.

Hiển nhiên búa tạ lực lượng cực kỳ bá đạo. Mà Huyền Vũ này gai xương trọng điểm lại không hề chỉ là nó có thể mang đến áp lực, càng nhiều ngược lại là kia gai xương dĩ nhiên thẳng đến phóng thích ra kia ngân sắc gai xương. Kia gai xương như lợi kiếm đồng dạng, hóa thành vô số gai xương lợi kiếm, thẳng tắp hướng phía Vũ Hằng mà đi.

Hiển nhiên Huyền Vũ này gai xương chi chùy chỗ lợi hại là kia búa tạ áp chế phía dưới còn có gai xương lợi kiếm hậu thủ, như vậy cũng tốt so với một người bị vật gì áp chế sau đó lại bắn ra vô số lợi kiếm, kia bị áp chế người tự nhiên chỉ có chờ bị hồ sát phân ra.

Hiển nhiên lúc này Vũ Hằng chính là có như vậy khó khăn.

Lãnh Sơn tự nhiên bởi vì lúc trước Vũ Hằng đem Hắc Phong Cháp Pháp Đội đều là đào thải mà không có chút nào lưu thủ, hơn nữa vừa ra chiêu chính là nhất hung ác ngang ngược thực lực sát chiêu.

Vũ Hằng tuy cực kỳ chật vật, thế nhưng kia gai xương lại là vô pháp làm bị thương Vũ Hằng mấy may.

Mà hiển nhiên không có người nào hiện Vũ Hằng tại tránh né công kích kia đồng thời, bên cạnh nhưng lại có vô số băng hàn chi khí tán nhập bốn phía.

Lãnh Sơn nhìn nhìn cực kỳ chật vật Vũ Hằng, không biết vì cái gì hay là không quá yên tâm, bởi vậy, trong tay Linh Lực chính là càng thêm không hề cố

ky rút vào trong đó "Vũ Hằng, nếu là người chỉ có chút thực lực ấy, ta khuyên người hay là tự động buông tha đi!"

Vũ Hằng mặc dù không có trả lời, thế nhưng khóe miệng lại là đột nhiên hiện lên ra một vòng giống như cười mà không phải cười tiếu ý.

Lãnh Sơn không biết vì sao lại cảm thấy nội tâm mơ hồ có chút bất an. Tuy không biết loại này bất an đến cùng từ đâu mà đến, thế nhưng Lãnh Sơn biết, chỉ cần đem Vũ Hằng triệt để trục xuất ra chiến trường, có lẽ đây hết thảy bất an sẽ tiêu thất.

Bởi vậy Lãnh Sơn tại kia Linh Lực quán chủ đồng thời, trong tay chính là đồng thời xuất hiện ba cái giống như đúc búa tạ.

Mà theo kia ba thanh búa tạ xuất hiện, kia nguyên bản Linh Lực cường hãn Lãnh Sơn, lúc này trên mặt vậy mà mơ hồ có chút tái nhợt. Hiển nhiên này búa tạ tuy lợi hại, thế nhưng xác thực cực kỳ tiêu hao Linh Lực, mà Lãnh Sơn lúc này vì đem Vũ Hằng trực tiếp tuyệt đối không sai đánh ra này chiến trường, tự nhiên thủ hạ không có chút nào lưu thủ.

Lãnh Sơn nguyên bản băng lãnh trên mặt vào lúc này thậm chí có một vòng tuy khó coi hệ nụ cười.

"Chớ có trách ta, Vũ Hằng, người thật sự là có chút quá mức lớn lối, cho người một ít ngăn trở chưa hẳn không phải chuyện tốt!"

Mà nguyên bản liền cực kỳ chặt vật Vũ Hằng lúc này ở thấy được vừa có ba thanh búa tạ xuất hiện đồng thời, trên mặt vậy mà không sợ hãi chút nào, hơn nữa vậy mà mơ hồ có một tia hưng phấn, tuy vô pháp đoán được này hưng phấn đến cùng từ đâu mà đến, nhưng lại là thật sự rõ ràng tồn tại.

Vũ Hằng nguyên bản phòng ngự tại bởi vì kia búa tạ công kích cực kỳ chặt vật, lúc này tại nhìn thấy ba đạo búa tạ xuất hiện, vậy mà triệt để bỏ qua chống cự.

Mà nguyên bản địa phương khác chiến trường đều là bởi vì Vũ Hằng cùng Lãnh Sơn nơi này chiến trường trở nên có chút ghé mắt. Đều là ngừng lại.

Rất nhiều lão sinh trong mắt hiện ra rõ ràng chính là là chuyện phải làm đắc ý cùng khoái cảm, rốt cuộc lúc này bị những học sinh mới này như vậy vây quanh, tuy không thể đối với chính mình tạo thành cái gì tổn thương, nhưng lại là cũng mang đến nhất định làm phức tạp.

Bởi vậy nhìn thấy này đầu lĩnh Vũ Hằng bị chính mình lão đại như vậy chèn ép, nội tâm tự nhiên vui vẻ cực kỳ.

Mà tân sinh lúc này lại là miễn nhân tuyệt vọng, nguyên bản bọn họ hi vọng đều là tới từ ở Vũ Hằng, Vũ Hằng chính là giống như bọn họ trong nội tâm tín ngưỡng. Thế nhưng lúc này tín ngưỡng của bọn họ cũng là bị người chèn ép lợi hại như vậy.

Vũ Hằng lúc này giống như là hoàn toàn bỏ qua phòng ngự đồng dạng, chỉ thấy hần triệt bỏ phòng ngự của mình, trên bàn tay hơi hơi cuốn. Mà người đã lại lần nữa có được một bức óng ánh thủy tinh chuyển khối giáp. Mà kia khôi giáp phía trên bắt đầu tán lấy băng lãnh khí tức.

Kia băng hàn chi khí như là có thể đem không gian đều là đông kết. Mà giờ khắc này kia băng hàn chi khí như là có được lấy cái gì liên tiếp đồng dạng, vậy mà tầng tầng lớp lớp nhanh chóng vọt tới rất nhiều lão sinh trước mặt.

Vũ Hằng nhẹ giọng nói ra "Đóng băng, phong ấn!"

Rất nhiều người đều là tại còn chưa phản ứng kịp thời điểm, chính là bị kia đột nhiên xuất hiện Hàn Băng chi khí xâm nhập trong cơ thể.

Mà ở kia dừng đóng băng đồng thời, Vũ Hằng Linh Lực bao vây lấy thanh âm bốn phía truyền ra "Động thủ, tân sinh đã bị băng hàn chi khí phong ấn, đều chạy nhanh động thủ, thời gian có hạn!"

Mà theo Vũ Hằng thanh âm khuếch tán ra ngoài, kia nguyên bản sững sờ tân sinh đều là nhanh chóng khôi phục lại, sau đó điên cuồng Linh Lực chính là tuôn ra, thẳng tắp hướng về kia bao quanh lão sinh động công kích.

Bởi vì kia Hàn Băng chi khí tới quá mức đột nhiên, cho nên lão sinh tại còn chưa phản ứng kịp thời điểm chính là trong chớp mắt hiện chính mình dán bên trong Linh Lực tựa hồ cũng là bị đóng băng đồng dạng.

Loại này mất đi Linh Lực cảm giác làm cho cho tới nay đều là cực kỳ giới giang trầm ổn lão sinh đều là đột nhiên sợ hãi.

Mà kia sợ hãi còn chưa tìm được điều thuốc thời điểm, tân sinh công kích chính là nhanh chóng hướng phía chính mình mà đến.

Vì vậy ngoại trừ Vương Thông cùng bên ngoài Lãnh Sơn còn lại lão sinh lại bị nhanh chóng chế phục, sau đó bọn họ đệ tử bài trên tu luyện điểm tích lũy chính là được thu vào túi gấm trong túi.

Mà đệ tử ngọc bài bị đoạt đi trong chớp mắt, những học viên này chính là nhanh chóng biến mất tại chiến trường.

Đây hết thảy đều sinh quá mức đột nhiên, cơ hồ là trong chớp mắt thời gian.

Nguyên bản kịch liệt chiến trường nhất thời chỉ còn lại có Vương Thông cùng Lãnh Sơn hai người. Chỉ là Vương Thông lúc này trên mặt cũng thanh một hồi đỏ một hồi, tuy cũng không bị trọng thương, thế nhưng hiển nhiên cũng chịu bị thương, mà trong cơ thể còn là có thêm một cỗ không biết lúc nào tiến nhập đến trong cơ thể Hàn Băng chi khí đang tác quái. Hết lần này tới lần khác đối thủ kia một bức nhẹ nhàng quân tử bộ dáng, thế nhưng xuất thủ lại là một chút cũng không quân tử. Từng chiêu đều là Linh Lực mười phần, thực lực toàn bộ triển khai bộ dáng.

Mình cùng người kia giao thủ, nếu là toàn thịnh thời kỳ cũng phải cần một khoảng thời gian mới có thể đem nó chế phục, thế nhưng hiện giờ chính mình cũng là bị hấn gây thương tích, đều do này đột nhiên tiến nhập đến trong cơ thể chết tiệt Hàn Băng chi khí.

Vương Thông không khỏi âm thầm chửi bới. Vì vậy thân hình nhanh lui lại, sau đó liền giương mắt nhìn một chút kia người khởi xướng Vũ Hằng, hiển nhiên đến lúc này nếu là hay là không biết lúc trước kia Vũ Hằng hoàn toàn chính là đang lợi dụng thực lực của mình nhờ yếu hành động lớn văn vẻ, lừa gạt tất cả mọi người, lại là âm thầm đem Hàn Băng này chi khí đều là lặng lẽ dẫn vào đến già sinh thân thể, tại thời khắc mấu chốt này đưa cho lão sinh một kích trí mạng.

Vương Thông nội tâm không khỏi âm thầm kêu khổ, hiện giờ bên mình ưu thế đã hoàn toàn không tồn tại.

Nhìn lúc trước bọn họ tân sinh tác phong làm việc, hiển nhiên mục tiêu căn bản không phải đào thải lão sinh, mà là mục tiêu ở chỗ trong tay bọn họ tu luyện điểm tích lũy. Chính mình trên ngọc bài điểm tích lũy cũng bất quá mới 56 phần ra mà thôi. Đây còn là chính mình vất vả khổ cực vừa mới tích lũy đến. Nếu như không phải bởi vì lần này ngăn chặn tân sinh có điểm tích lũy ban thưởng, mình cũng sẽ không bài trừ cái khác đội ngũ, chính mình tới nơi này. Thế nhưng không nghĩ tới tới nơi này vậy mà sẽ gặp được loại này tiền mất tật mang tình huống.

Không nghĩ tới chính mình vậy mà gặp được loại này tiền mất tật mang tình huống.

Vương Thông một mực bắt cần đòi bộ dáng bởi vì lúc này khôn cảnh mà không khỏi cười khổ một cái.

Thế nhưng càng nhiều vẫn như cũ là hi vọng Lãnh Sơn có thể đem kia cái gọi Vũ Hằng tiểu tử cho đào thải ra khỏi vòng. Nếu là như vậy, tối thiểu cũng vì các huynh đệ của mình báo báo thù, mà hai người có lẽ còn là có thêm lật bàn cơ hội.

Có lẽ là bởi vì quá mức quan tâm, bởi vậy Vương Thông liếc một cái nháy cũng không nháy nhìn nhìn kia ba đạo búa tạ đem Vũ Hằng hoàn toàn bao phủ ở trong.

Hiển nhiên lúc này mặc dù Vũ Hằng có cường thịnh trở lại thực lực cũng là làm không ra bất kỳ phản kháng.

Lãnh Sơn nguyên bản trên mặt tái nhợt bởi vì Vũ Hằng sa lưới không khỏi nhiều một chút thư giãn hương vị.

Hiển nhiên Lãnh Sơn cho rằng Vũ Hằng tuyệt đối là chạy không thoát này ba thanh Huyền Vũ Linh Lực gai xương chùy.

Theo kia tiếng nổ vang vang lên, kia ba đạo búa tạ cũng là biến mất. Mà trên mặt đất đã bị kia búa tạ tạc ra một cái thật sâu hố to. Mà kia hố to ở trong tựa hồ sâu không thấy đáy.

Tân sinh đều là không khỏi vì Vũ Hằng ngắt một bà mồ hôi.

Chẳng lẽ bị loại bỏ sao? Kia U ám hố to bên trong nửa ngày không có mây may động tĩnh, rất nhiều tân sinh đều là không khỏi âm thầm phỏng đoán nói.

Đang tại tất cả mọi người là tâm thần bất định, lòng hiếu kỳ bạo rạp thời điểm, rốt cục có điểm một chút động tĩnh từ chỗ nào trong động sâu vang lên.

Lãnh Sơn bởi vì này động tĩnh, nguyên bản hàm chứa buông lỏng khuôn mặt đột nhiên lại lần nữa kéo căng, hiển nhiên là khó tiếp thụ vậy mà dựa theo Xuất Khiếu Sơ Kỳ thực lực có thể tiếp được chính mình ba thanh búa tạ công kích tình huống.

Bất quá cũng không có làm cho mọi người đợi lâu, kia động tĩnh ngọn nguồn rất nhanh chính là xuất hiện. Chỉ thấy kia huyết động ở trong, Vũ Hằng lại lần nữa không hề có tổn hại xuất hiện, thậm chí quanh thân phía trên liền một tí vết thương đều là không có. Kia Linh Lực tràn đầy trình độ căn bản không giống lúc trước sử dụng điên cuồng như vậy công kích.

Theo Vũ Hằng xuất hiện, xung quanh đều là xuất hiện trong chớp mắt yên tĩnh. Mà theo yên tĩnh xuất hiện, chính là thanh âm chấn thiên hoan hô.

Hiển nhiên này đến từ chính tân sinh.

Mà Lãnh Sơn cùng Vương Thông tự nhiên cũng là người thông minh, biết có lẽ lần này chính mình thật sự là thất bại, thua ở bọn này tay mơ tân sinh trên tay.

Thế nhưng tại tất cả mọi người đắm chìm tại tiếng hoan hô bên trong thời điểm, Vũ Hằng vèo một tiếng, thân hình đã bay vọt đến Lãnh Sơn bên cạnh. Mà trong lòng bàn tay lặng lẽ kinh phong đem Lãnh Sơn eo bên trong đệ tử ngọc bài cũng là trực tiếp bắt lấy qua.

Lãnh Sơn trong chớp mắt chính là tiêu thất tại mảnh không gian này ở trong.

Mà còn dư lại Vương Thông tại ngóc trong chớp mắt cũng bị Phong Thanh cho nhất cử đem đệ tử ngọc bài đoạt lại.

Đến tận đây, tất cả lão sinh đều là bị tân sinh đào thải mất.

Mà kia Học Viện ở trong màn sáng phía trên bày ra cảnh tượng làm cho ở đây rất nhiều đạo sư đều là cảm thấy chấn kinh. Ai cũng không nghĩ tới, năm nay nhất nghiêm khắc lão sinh ngăn chặn tân sinh khảo thí, vậy mà hội lấy lão sinh toàn bộ bị loại bỏ là điều kiện tiên quyết, thông qua.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Bách Niên Thọ Đan

Mà càng trọng yếu hơn là lão sinh vật và tồn lấy tu luyện điểm tích lũy cũng là bởi vì ở đây bị mất.

Rất nhiều đạo sư đều là không rõ, tại Lãnh Sơn kia mãnh liệt công kích, đến cùng đã sinh cái gì, vậy mà không có chút nào động tĩnh, Vũ Hằng này vậy mà không hề có tổn hại.

Tiểu Thiếu cũng là có chút không hiểu nghĩ đến, cho dù là mình tại gặp được Lãnh Sơn loại công kích này dưới tình huống cũng là không thể nào toàn thân trở ra.

Chẳng qua lúc ấy búa tạ tán lấy mãnh liệt màn sáng đem tầm mắt mọi người đều là ngăn cản, bởi vậy không có ai biết lúc ấy đến cùng đã sinh cái gì. Duy nhất biết chân tướng chính là Vũ Hằng chính mình rồi.

Chỉ là Vũ Hằng lại đối với tình huống lúc đó không một lời, chỉ là lấy mỉm cười thay trả lời.

Theo lão sinh bị loại bỏ, tất cả mọi người tại Vũ Hằng dưới sự chủ trì bình quân phân phối tu luyện điểm tích lũy, sau đó một chỗ chạy tới kia chỉ định địa điểm tập hợp.

Đã không còn lão sinh ngăn chặn, tân sinh độ đều là làm ăn đến cực hạn, rất nhanh chính là đạt tới chỉ định địa điểm.

Mà mỗi năm một lần oanh oanh liệt liệt Bắc Phương Học Viện chiêu sinh giải thi đấu ở nơi này dạng ngoài dự đoán mọi người kết cục bên trong kết thúc.

Tuy Vũ Hằng đám người còn không có chân chính tiến nhập Học Viện, thế nhưng Vũ Hằng đại danh lại là trong chớp mắt trở thành Bắc Phương Học Viện nghị luận nóng nhân vật. Không có nhất.

Người của Vũ Hằng khí tại đây giải thi đấu bên trong trong chớp mắt chính là đạt đến đỉnh phong.

Đương nhiên Vũ Hằng đối với cái này hết thảy cũng đều phải không tự biết.

Tại kia chỉ định địa điểm, có một cái không gian lốc xoáy đang xoay tròn lấy. Mà lốc xoáy bên cạnh thì là đứng một người tựa hồ bốn mươi năm mươi tuổi lão đầu. Lão nhân kia chỉ là tùy ý ngồi lên. Thế nhưng tất cả mọi người bao gồm Vũ Hằng lại là có một loại sợ hãi tâm lý. Phảng phất lão nhân kia chỉ cần nghĩ, như vậy nhóm người mình tính danh chính là trong chớp mắt sẽ bị thu.

Bất quá loại cảm giác đó vẹn vẹn chỉ là duy trì trong nháy mắt, chính là biến mất không thấy.

Lão nhân kia nhìn nhìn mọi người, nhất là đang nhìn đến Vũ Hằng thời điểm nhiều dừng lại một hồi, sau đó mới vui vẻ nói "Chúc mừng các ngươi trở thành ta Bắc Phương học viện một thành viên. Ta hi vọng tại trong cuộc sống sau này cũng có thể thấy được các ngươi dũng khí khả gia, không kiêu không nóng nảy bộ dáng, hi vọng các ngươi cũng có thể trở thành vì Đại La này trong thế giới đỉnh cao cường giả.

Theo lão đầu nói hết lời, Vũ Hằng đám người mà có thể cảm giác được bên hông mình đệ tử ngọc bài tựa hồ nhận lấy mưu tổng lời kéo, sau đó phiêu phù ở từng người trước người. Sau đó kia trên ngọc bài chính là đột nhiên nhiều loại nào đó đường vân. Mà kia đường vân một bên còn có khắc tên của mình.

Hiển nhiên như vậy ngọc bài mới là thật chân chính Bắc Phương học viện đệ tử ngọc bài.

"Chúc mừng các ngươi đã trở thành chân chính Bắc Phương học viện đệ tử. Các ngươi hiện tại có thể xuyên qua Học Viện này kết giới tiến nhập học viện.

Các ngươi trên ngọc bài có các ngươi dừng chân tín tức, các ngươi có thể tự hành tìm. Mỗi ngày tu luyện chương trình học cũng sẽ ở này trên ngọc bài biểu hiện.

Các ngươi đều vào đi thôi. Kia cái tên là Vũ Hằng đệ tử, trước lưu lại.

Kia lão nhân nói xong thủ chương nhẹ nhàng mà vung tay lên. Nguyên bản hơn mười người đệ tử nhất thời chỉ còn lại Vũ Hằng một người ở vào chỗ cũ.

Vũ Hằng tự biết lão nhân kia không phải người bình thường, tại đấu trường, mặc dù mình có hết sức che dấu Kim Bảo khí tức, thế nhưng kia Long tộc đặc hữu khí tức vẫn là vô pháp tùy tiện che dấu.

Chẳng lẽ là lão nhân kia phát hiện ra cái gì không đồng nhất sao? Vũ Hằng có chút lo lắng thầm suy nghĩ đến, chỉ là trên mặt lại không có chút nào biến hóa. Tận lực dùng bất biến ứng vạn biến.

Lão nhân kia nhìn nhìn Vũ Hằng, sau đó đứng dậy, nói với Vũ Hằng "Không cần lo lắng, ta cũng không nghĩ dò xét ngươi bí mật gì! Chỉ là ta rất là hiếu kỳ, ngươi là như thế nào dễ dàng chặn lại Lãnh Sơn công kích đầu này? Muốn biết rõ công kích kia cho dù là Xuất Khiếu Hậu Kỳ đều là chưa hẳn có thể tùy ý tiếp được đầu này?"

Vũ Hằng cảm nhận được lão giả này tựa hồ đích xác không có cái gì ác ý, nội tâm mới âm thầm buông lỏng một ít, sau đó chỉ chỉ bên cạnh mình Kim Bảo nói "Không dối gạt ngài nói, không phải ta tiếp được Lãnh Sơn thống lĩnh sát chiêu, là Linh Thú của ta tiếp được. Nó gọi Kim Bảo, bản thân chính là kim thuộc tính Linh Thú, nếu như không phải nó e rằng lúc này ta hẳn là tại đào thải trong đội ngũ!"

Vũ Hằng mặc dù không có báo cho lão nhân cụ thể như thế nào tiếp được công kích, nhưng lại cũng nửa thật nửa giả trả lời lão nhân, tuy lão nhân vẫn còn có chút nghi hoặc, thế nhưng tựa hồ đích xác đối với Vũ Hằng có một ít tôn trọng, sau đó không có lại hỏi quá nhiều cái gì. Chỉ là vỗ vỗ bờ vai Vũ Hằng nói "Ta hôm nay để cho ngươi lưu lại kỳ thật là có chuyện muốn giao cho ngươi!"

Vũ Hằng có chút nghi hoặc ngẩng đầu nhìn lão nhân, không hiểu hỏi "Ngài có cái gì cứ việc nói, tiểu tử nhất định không chối từ!"

Lão nhân hiển nhiên đối với Vũ Hằng thái độ hay là cực kỳ yêu thích, bởi vậy cũng không có tiếp tục vòng vo nói "Ta là Bắc Phương học viện Viện Trưởng, hôm nay thấy được ngươi tại chiêu sinh khảo thí trên biểu hiện, chính là cảm thấy ngươi là làm chuyện này thí sinh tốt nhất. Lập tức chính là Tứ đại học viện tranh đoạt Nam Sơn linh dịch tháp so tài.

Nguyên bản những cái này chỉ là Tứ đại trong học viện bộ sự tình, thế nhưng hiện giờ kia tán tu phái thế lực từ từ kiêu ngạo. Vẫn luôn là không ngừng muốn xâm nhập Nam Sơn kiếm một chén canh. Chính là bị Tứ đại Học Viện liên hợp áp chế, lúc này mới không có trở thành sự thật. Thế nhưng thế lực của bọn hắn đã tiếp cận tùy ý một chỗ học viện thực lực, Tứ đại Học Viện đều không người nào nguyện ý xuất đầu thảo phạt, cũng làm cho được tán tu phái vẫn luôn là ngang ngược can rở. Hiện giờ lại càng là phái người yêu cầu tham gia lần này Nam Sơn tài nguyên thuộc sở hữu tuyển chọn thi đấu.

Nếu là thất bại, kia tất nhiên muốn đem Tứ đại Học Viện một trong số đó Học Viện xóa tên. Mà tán tu phái đem thay thế một trong số đó. Đương nhiên nếu là tán tu phái không thể chiến thắng, như vậy trong vòng mười năm không được lại đối với Nam Sơn tiến hành bất kỳ quấy rối, nhu thì chính là sẽ bị Tứ đại Học Viện liên hợp thảo phạt!

Chỉ là chúng ta trong nội viện nhưng vẫn không thể tìm kiếm được một vị thực chiến tương đối mạnh vượt qua đệ tử. Mà ngươi, lại làm cho ta thấy được hi vọng.

Hiện giờ cách... này trận đấu còn có một năm thời gian. Nếu là đem ngươi hảo hảo bồi dưỡng, ta nghĩ đến lúc sau chính là tất nhiên có thể cướp đoạt đệ nhất. Đạt được thử thu kia linh dịch tháp tư cách.

Mặc dù thất bại, kia tiến nhập linh dịch tháp tầng dưới chót nhất tu luyện, đối với tu luyện người mà nói, chỗ tốt cũng sẽ mạnh hơn rất nhiều. Nhất trắng ra không gì qua được. Chỉ cần đi vào kia linh dịch trong tháp tầng dưới chót nhất, chính là có thể đạt được linh dịch gọi vào đầu. Kém nhất cũng có thể trực tiếp vượt cấp thăng cấp. Hơn nữa Linh Lực cũng tuyệt đối ổn định, tuyệt đối sẽ không đối với ngươi về sau tu luyện tạo thành bất kỳ làm phức tạp.

Ngươi, có thể có ý?

Vũ Hằng nhìn nhìn kia Viện Trưởng bán thẳng mà đến ánh mắt mong chờ, gật đầu nói "Tiểu tử tuyệt không hờ thẹn!"

Vũ Hằng tại trước mặt Viện Trưởng, lộ ra này bức kiên quyết, may mắn không làm nhục mệnh thần thái, để cho Viện Từ cảm giác được hết sức vui mừng, hiển lộ trên gương mặt, lộ ra chân thành nụ cười.

Không nghĩ tới Vũ Hằng tiểu gia hỏa này nhanh như vậy liền đáp ứng, nguyên bản còn tưởng rằng càng tốt một phen khuyên bảo, trả giá một chút giá lớn nha.

Rốt cuộc Nam Sơn linh dịch tháp thi đấu, hung hiểm phi phàm, hơi không cẩn thận, muốn bỏ lỡ mạng nhỏ.

Nhìn nhìn Vũ Hằng như vậy thông khoái đáp ứng, Viện Từ đều có chút ngượng ngùng, cảm giác mê người nhập bộ đồ, có chút trơ trẽn.

Viện Từ khô cứng nếp uốn gương mặt nhúc nhích, có chút xấu hổ chột dạ, đạo; "Vũ Hằng, ngươi là năm này giới tốt nhất tân sinh, Viện Từ ta là tối coi trọng ngươi. Bất quá, ta cũng cần báo cho ngươi, kia Nam Sơn linh dịch tháp, có mười tầng, mỗi một tầng đều có vô cùng nguy hiểm, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ này tầng năm, liền giảng Cửu Ngũ hành chi lực, phía trên chính là Phong Vũ Lôi Điện bốn tầng, tầng cao nhất, bao năm qua, không có ai có thể đạt tới. Ngươi hảo hảo chuẩn bị chiến!"

Viện Từ nhìn nhìn Vũ Hằng ngây ngốc ngây ngốc Kiên đứng, ho khan hai tiếng, có chút ngượng ngùng đạo; "Cần trăm năm thời gian, tham gia Nam Sơn linh dịch tháp đệ tử, thường thường thập tử cửu tồn thương, vẫn lạc đều là Thiên Kiêu kỳ tài, Vũ Hằng, ngươi không cần có áp lực a, chỉ cần hảo hảo chuẩn bị chiến, ta tin tưởng ngươi có thể làm được."

Này nói nói thật nhẹ nhàng, như thế nào nghe, có cảm giác là đã kích người, làm cho người ta áp lực, không phải an ủi người cổ vũ người.

Vừa mới bắt đầu Vũ Hằng còn hết sức kích động, rốt cuộc nhận lấy Viện Từ tự mình tiếp kiến, còn đem như thế nhiệm vụ trọng yếu giao cho chính mình.

Thế nhưng nghe đến đó, Vũ Hằng trong lúc bất chợt, cảm thấy cả người cũng không tốt.

Này không rõ ràng là để mình đi chịu chết sao?

Thập tử cửu tổn thương đây nè, mười cái đều có chín cái vẫn lạc.

Có thể tham gia Nam Sơn linh dịch tháp đệ tử, vậy khẳng định đều là thiên phú dị bẩm, thiên tư trác tuyệt thiên tài yêu nghiệt, nhưng những... này kỳ tài quái tài muốn đều tỷ số chết cao như thế, vậy mình?

Vũ Hằng không dám tưởng tượng xuống, trên mặt tràn ngập khóc đau buồn, hai mắt đáng thương mà nhìn Viện Trưởng.

Sớm biết liền không sáng khoái như vậy mà đáp ứng.

Chính mình bước trên tu chân một đường, đó là muốn truy cầu trường sinh, là muốn trường sinh bất tử, muốn phải liều mạng sự tình, cũng không như thế nào nguyện ý đi làm.

"Viện Trưởng. . ."

Vũ Hằng cẩn thận từng li từng tí địa hồ, có chút nghĩ từ chối nhả nhận, chém chém giết giết là Dã Man Nhân làm, những cái này thô tục sự tình, đối với truy cầu trường sinh Vũ Hằng mà nói, mới không nguyện ý làm.

Viện Từ nhìn nhìn Vũ Hằng tiểu tử này tội nghiệp bộ dáng, nội tâm cũng có chút không đành lòng, bất quá, còn không dễ dàng bắt được tiểu tử này, có thể sẽ không dễ dàng buông tha cho.

Hắn ho khan hai tiếng, che dấu dưới xấu hổ biểu tình, nhìn nhìn Vũ Hằng, khích lệ nói: "Vũ Hằng, ta biết ngươi, hết lòng tuân thủ hứa hẹn, chuyện đã đáp ứng nhất định sẽ làm được, cũng tin tưởng thiên tư của ngươi cùng thiên phú, chỉ cần chuẩn bị một năm, ngươi khẳng định có thể tại Nam Sơn linh dịch tháp, vì chúng ta Bắc Phương Học Viện làm vẻ vang. Viện Từ ta còn có việc xử lý, đi trước, một năm sau, ta thông báo ngươi."

Viện Từ nhìn tình thế không ổn, nghĩ đến nhanh chóng chuyển mắt, nói như thế nào đều một bà tuổi rồi, còn muốn lợi dụng tân sinh nhiệt huyết cùng kích động, hấp dẫn bọn họ nhập bộ đồ, thấy thế nào, có cảm giác có chút không muốn.

"Viện Từ, ngươi thật hèn hạ vô sỉ, một bó lớn niên kỷ, ngay cả ta tân sinh đều lừa gạt."

Vũ Hằng nhìn nhìn Viện Từ chạy trốn chết bóng lưng, mở to hai mắt nhìn, duỗi ra ngón tay, run rẩy địa chỉ vào, hạo nửa ngày, mới từ hàm răng trong khe, phun ra mấy cái bần đực từ ngữ.

Nhưng mà về mặt đau khổ hề hề biểu tình, tâm tình đều trở nên không tốt.

Viện Từ không quên quay đầu lại nói trên một câu, nói: "Nghe nói kia Nam Sơn linh dịch tháp cuối cùng một tầng là Long Giới, có một khóa năm trăm năm thọ đan, chỉ cần nuốt hạ xuống, mặc kệ ở đâu cái cảnh giới, cũng có thể gia tăng năm trăm năm tuổi thọ, chúng ta Bắc Phương Học Viện, cũng sẽ ban thưởng qua cửa người Bách Niên Thọ Đan, gia tăng qua cửa người trăm năm tuổi thọ."

"Cái gì!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Bay ngược ra ngoài

"Xoạt!"

Vũ Hằng trong chớp mắt kích động được toàn thân run rẩy, con mắt đều trừng lớn đến cực hạn, há to miệng mong, hưng phấn được giống như hóa đá. Tân bút thủ các Ww┐W. Ω Biquē E1. org

Chỉ là trong mắt của hắn tại sáng lên, chớp, mười phần linh động.

"Vậy là năm trăm năm thọ đan đây nè, còn có Bách Niên Thọ Đan, thêm vào, liền có thể gia tăng sáu trăm năm tuổi thọ đây nè."

Vũ Hằng hưng hăng địa nuốt xuống từng ngụm nước, biểu tình tràn đầy khát vọng, kích động đến tột đỉnh tình trạng, hai tay cũng không vịn vịn nắm chặt.

Hắn là lập chí muốn truy cầu trường sinh, hiện giờ có nghịch thiên như thế, có thể gia tăng mấy trăm năm tuổi thọ Đan Dược, làm sao có thể không kích động khó nhẹn.

"Buôn bán lời, buôn bán lời, nếu như tại Nam Sơn linh dịch tháp qua cửa, liền buôn bán lời."

Vũ Hằng hưng phấn hoa tay múa chân đạo.

"Vi trường sinh, vi bất tử, nhiều gặp điểm nguy hiểm cũng nhận."

Ánh mắt của hắn kiên định, lặng yên ám chỉ chính mình.

"Cự ly Nam Sơn linh dịch tháp mở ra, còn có một năm thời gian, ta cũng cần hảo hảo chuẩn bị mới được. Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong lời mưa điện chín tầng."

Vũ Hằng nhìn xuống bên hông ngọc bài lấp lánh, phía trên lạc ấn lấy học viện địa đồ, trên bản đồ có mấy cái quang điểm, những cái kia quang điểm đại biểu cho chỗ ở của hắn cùng học tập ăn cơm địa phương.

Ừng ục.

Vũ Hằng bụng xuất đối bụng thanh âm

"Ôi, ta đi, đến bây giờ cũng chưa từng ăn cơm, đi trước nhà ăn ăn no nê, sau đó trở lại chỗ ở, hảo hảo quy hoạch một chút một năm nay công tác chuẩn bị."

Vũ Hằng nhìn xuống trên ngọc bài địa đồ, xác nhận nhà ăn vị trí, vội vàng hướng phía nhà ăn đi qua.

Nhà ăn, người Lai Nhân hướng, có trên ghế ngồi ngàn, từng đệ tử đều dựa vào trong tay ngọc bài đối lấy đồ ăn.

Nhận lấy đồ ăn cửa sổ, chỉ có năm cái, cho nên cần xếp hàng.

Vũ Hằng đi tới đây thời điểm, đội ngũ đã có hơn hai mươi cái ở phía trước.

"Đội một chút sẽ chờ loại a, điểm này thời gian lại không đối chết."

Vũ Hằng lựa chọn số một cửa sổ, xếp hạng đội ngũ hai mươi một vị.

Lúc này, tại số hai cửa sổ đội ngũ, một hồi rối loạn truyền đến, có mấy người tiếng chửi bậy truyền ra.

Vũ Hằng tò mò nhìn sang.

Liền thấy được một cái lão đầu trọc khí điểm lớn lối mà đi, một tay búng tại phía trước hắn xếp hàng đệ tử, hoành hành ngang ngược, nói: "Trùng cái gì trùng, lại trùng ta móc hai trống mắt của ngươi ra, không nhìn thấy nhà của ta lão đại Lưu Phong đã đến rồi sao? Cút cút cút, đều làm khai mở, đi một bên."

Mấy cái bị Quang Đầu bầu cử top khai mở đệ tử, nghe răng trùng mắt, biểu tình phẫn nộ, lại giận mà không dám nói gì, hai tay đều nắm chặt, sắc mặt dữ tợn.

"Mới tới chính là a? Động bất động quy củ? Lưu Phong ngoại viện đệ tử ba Đại Cao Thủ nhất, số hai cửa sổ, liền là chúng ta cố định cửa sổ! Nếu muốn không bị khi dễ, liền đi cái khác cửa sổ đi, mấy cái tân tử, cái gì đồ chơi."

Lão đầu trọc khinh thường địa chửi bậy, ngang ngược càn rỡ.

Này mấy cái đệ tử là tân tiến học viện, cùng Vũ Hằng đồng dạng, đều là trở thành ngoại viện đệ tử.

Học Viện chia làm nội viện cùng ngoại viện, bên ngoài viện cống hiến tới trình độ nhất định hoặc là tu vi đến phân thân kỳ, mới có tư cách vào đi vào viện.

Nội viện đãi ngộ thân phận địa vị, thường thường đều muốn so với ngoại viện cao hơn rất nhiều.

Chỉ là mặc kệ nội viện hay là ngoại viện, đều tồn tại tranh đấu.

Bên ngoài viện, liền có ba Đại Cao Thủ, khó nghe điểm nói, chính là tam đại Bá Vương.

Lưu Phong chính là tam đại Bá Vương nhất, quần áo lụa là bá đạo, không nói đạo lý, lấy mạnh hiếp yếu, khi dễ nhỏ yếu.

"Lão đại, bên này thỉnh!"

Lão đầu trọc lớn lối bá đạo xua đuổi mở phía trước mấy cái xếp hàng tân sinh, sau đó lại về mặt tươi cười, hèn mọn quý gỏi mà đối với Lưu Phong xuất

muốn mời.

Vũ Hằng đặc biệt nhìn nhiều Luru Phong vài lần, chỉ nhìn thấy hai mươi tuổi Luru Phong, hai tay ôm ngực, mục quang lạnh run sợ, trạng thái khí thông dong, bá khí quần thân địa hướng phía trước đi đến.

"Vật gì, bá đạo như vậy, còn giảng không giảng lý."

Một vị không biết được Luru Phong địa vị tân sinh bất mãn nói thầm lách.

Một vị lão sinh an ủi; "Xuyt, nói nhỏ chút, Luru Phong tên tuổi cũng lớn, tu vi thông thiên, thần thông quảng đại, người trên chọc phải hắn, người nhất định phải chết, chúng ta những cái này lão sinh, thấy được hắn, đều đến làm cho đường."

Mặt khác một vị lão sinh giải thích nói; "Hắn là ngoại viện tam đại Bá Vương nhất, làm xằng làm bậy, điều vô dương oai, làm mưa làm gió là chuyện thường."

"Số hai cửa sổ, chính là hắn cố định nhận lấy đồ ăn cửa sổ, coi như là đạo sư, cũng đều mở một con mắt nhắm một con mắt."

Bên cạnh một vị lão sinh, có chút sợ hãi cùng hâm mộ địa giới thiệu.

Vũ Hằng nhìn dưới lông mày, nhiều nhìn lướt qua Luru Phong cùng lão đầu trục, chuyện này không dính đến hắn, hắn cũng không muốn gây chuyện, nếu ngày đầu tiên trở thành Học Viện đệ tử liền gây chuyện, truyền đi, thanh danh cũng không nên nghe.

Chỉ là.

Vũ Hằng thấy được tại số hai cửa sổ, Đệ Nhất, Đệ Nhị, Đệ Tam vị trí theo thứ tự là Bàn tử cùng Phong Thanh, còn có mặt lạnh.

Ba người này cũng là tân sinh đệ tử, đã từng đi theo Vũ Hằng, phá giải Hắc Phong, gió lạnh, Vương Thông bao vây chặn đánh.

Mấy người quan hệ, có thể nói là rất thiết, là có thể sinh tử tương giao chiến hữu.

"Gây chuyện kia Luru Phong lão đầu trục không gây bọn họ, ta liền làm như không nhìn thấy bọn họ ngang ngược can rờ, nếu là dám trên bọn họ, nói cái gì, ta Vũ Hằng cũng không thể trơ mắt nhìn chiến hữu chịu khi dễ."

Vũ Hằng cau mày, hạ quyết tâm.

"Hắc hắc, ba vị, các người lỗ tai điếc sao? Để cho các người xéo đi đâu, không biết chúng ta lão đại đã đến rồi sao?"

Quang Đầu mạnh mẽ đối với mặt lạnh, Bàn tử, Phong Thanh ba người hét lớn, về mặt không kiên nhẫn.

Mặt lạnh biểu tình rất là khinh thường, không sợ chút nào, nhàn nhạt địa nhìn lướt qua lão đầu trục, âm thanh lạnh lùng nói; "Người là cái gì đồ chơi, cho dù so với chúng ta tân tiến Học Viện vài năm, cũng dù sao cũng phải giảng điểm quy củ cùng đạo lý a, chúng ta trước tiên ở đây trong xếp hàng, tại sao phải nhường cho các người?"

Bàn tử mặt mũi tràn đầy đều là thịt, lúm bầm miệng, đạo; "Nếu các người có lễ phép, nói không chừng, chúng ta tôn trọng các người lão sinh, cũng liền để cho, thế nhưng là các người loại này hoành hành ngang ngược lấy mạnh hiếp yếu không coi ai ra gì không ai bị nổi thái độ, rất dễ cho mọi người phản cảm, ngày hôm nay, chúng ta liền hết lần này tới lần khác không cho."

Phong Thanh cười khẩy nói; "Ồ chỗ này, còn muốn làm Thổ Bá Vương hay sao?"

Hai tay ôm lồng ngực Luru Phong, mục quang trong chớp mắt trở nên sắc bén, hung hăng địa nhìn chằm chằm Phong Thanh ba người.

Lão đầu trục cũng là thoáng cái bị tức đến.

Một năm nay thời gian, hắn cáo mượn oai hùm, không hướng không thẳng, cái nào đệ tử không phải khúm núm a đua nịnh nọt, có thể để cho hắn tăng không ít mặt mũi.

Chưa từng nghĩ, này ba cái tân sinh, không nhìn được quy củ, mạnh mẽ như vậy thế, tự tìm chết.

Lão đầu trục trừng trừng mắt, trong lòng vạn trọng lửa giận dâng địa một chút bạo, biểu tình dữ tợn, phần nộ nói; "Ba người các người, tự tìm chết! Ngày hôm nay, để cho các người biết lợi hại."

"Ai sợ ai! Chó cầy gần nhà, gà cầy gần chuồng, cáo mượn oai hùm, người tính là cái quái gì."

Phong Thanh châm chọc.

Ba cái tân sinh đều là tại trong khảo hạch, vô cùng kiệt xuất xuất sắc ưu tú đệ tử, Luru Phong là ngoại viện tam đại Bá Vương nhất, hai bên va chạm, tránh không khỏi giao phong.

Tại nhà ăn hơn một ngàn Học Viện đệ tử, từng cái một miễn nhãn hưng phấn mà nhìn về phía số hai cửa sổ, bọn họ biết, ngày hôm nay, lại có đũa giỡn nhìn.

"Thật can đảm, coi quyền! Hôm nay không cho các người điểm nhãn sắc nhìn xem, các người sẽ không biết Đạo Vương tám có mấy cái mắt."

Lão đầu trục gào thét một tiếng, nổi trận lôi đình, dẫn đầu bạo tu vi của hắn, nắm chặt thành quyền, đối với Phong Thanh công kích đi qua.

Khí thể của hắn khổng lồ, tu vi khí tức thập phần cường đại, có Nguyên Anh Kỳ cảnh giới đại viên mãn.

Một quyền oanh kích ra ngoài, toàn bộ nắm tay đều phong chế hình như có hỏa diễm thiêu đốt, tại tiền phương của hắn hư không cũng như cùng vận vẹo.

Phong Thanh ba người cảm nhận được một cỗ khổng lồ lực lượng cường đại bao phủ bọn họ, cỗ lực lượng này, còn có một cỗ nóng bỏng thiêu đốt chỉ lực.

Bọn họ nhìn không được hít vào một hơi khí lạnh, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, mí mắt cuồn cuộn rung động.

Không nghĩ tới Quang Đầu này lão cường đại như thế, với tư cách là một cái đi theo làm tùy tùng thủ hạ, liền có như vậy tu vi thâm hậu.

Kia Lư Phong lại có thể yếu đi nơi nào.

Mặt lạnh cùng Bàn tử biểu tình đều mơ hồ có chút hối hận, không dám ngay đầu tiên tiến nhập Học Viện, liền trừu chọc loại này cường địch.

Nhưng mà, đối phương cũng đã ra quyền, vậy đại biểu hai bên xé toang da mặt, không có giảng hòa khả năng.

Phong Thanh ba người liếc nhau, cũng liền bận rộn bạo bản thân tu vi, khí thể bàng bạc lập tức phóng lên trời, khủng bố tu vi khí tức ba động, cũng trong chớp mắt để cho đông đảo vây xem đệ tử cảm giác được kinh hãi.

Tu vi của bọn hắn đều là Nguyên Anh Hậu Kỳ.

Với tư cách là tân sinh, tại cái tuổi này nhẹ nhàng tuế nguyệt, có thể có được cao như thế sâu cảnh giới, đã là mười phần hiếm thấy, dùng thiên tài để hình dung cũng không quá đáng.

Ba người liên thủ, từng người làm ăn quyền, đối với lão đầu trục công kích từ bỏ.

Hình thành cường đại quét ngang chỉ lực, giống như Kinh Đào Hải Lăng, một đường nghiền ép.

"Không sai! Như thế Niên Kinh, liền có được Nguyên Anh Hậu Kỳ tu vi, trách không được các người can rờ cường thế, chắc hẳn các người chính là tân sinh trong khảo hạch nổi danh mấy vị kia, mặt lạnh, Bàn tử, Phong Thanh. Nhưng mà, với ta mà nói, các người như trước chưa đủ nhìn."

Lão đầu trục hừ lạnh lên tiếng, trên người bạo phát khí thể bàng bạc, lần nữa kéo lên, trong chớp mắt nhảy lên tới đỉnh ngọn nguồn, trong phòng ăn tất cả mọi người, tại này cỗ cường hãn uy áp, đều cảm thấy trầm trọng cùng chấn kinh.

Từng cái một người giống như lưng đeo đại sơn, có chút không thờ nổi.

"Đây là Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi uy áp sao? Thật cường đại."

Không ít người chấn kinh, xuất tiếng nghị luận.

Liên thủ xuất kích Phong Thanh ba người, cảm nhận được đột nhiên tăng vọt áp lực, sắc mặt trong chớp mắt đại biến.

Trong lúc mơ hồ, đánh ra pháp thuật hào quang, muốn tan vỡ.

"Quang Đầu này lão lại lợi hại như vậy."

Phong Thanh cau mày nói qua, nếu như vừa mới bắt đầu cảm nhận được quang lão đầu uy lực giống như dòng suối, như vậy hiện tại cảm nhận được lão đầu trục xuất uy lực, tựa như cùng biển rộng.

Kia to lớn công kích chỉ lực, trong chớp mắt tăng lên mấy chục lần.

Lão đầu trục đánh ra một quyền, hào quang lưu chuyển, hào quang bên trong, ẩn chứa vô cùng cường đại công kích chỉ lực.

"Còn chưa chịu chết! Ba cái tân viên."

Lão đầu trục hừ lạnh một tiếng, toàn thân tu vi đều tụ tập tại hữu quyền của hắn, bỗng nhiên, đột nhiên thêm, phát nổ gấp bội lực lượng, trực tiếp nghiền ép hướng Phong Thanh ba người.

Tại này cỗ cường hãn chấn động, Phong Thanh Bàn tử mặt lạnh ba người liên thủ thi triển pháp thuật hào quang, trong chớp mắt bị khổng lồ đại lực trùng kích, phanh một tiếng, tan vỡ ra.

, một cổ quét ngang bát hoang cộ rửa chỉ lực, trong chớp mắt trùng kích ở trên người bọn họ.

Bọn họ a một tiếng, chỉ cảm thấy lồng ngực một cổ đau nhức kịch liệt truyền đến, phỏng chế giống bị cự chùy công kích.

Ba người, lập tức bay ngược ra ngoài.

Rầm rầm rầm

Ba đạo nặng nề tiếng vang vòng qua vòng lại ra.

Là phân rõ ba người, phân biệt nện rơi trên mặt đất thanh âm, không ít cái bàn cũng bị bọn họ đập nát.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Ngưng trọng

"Ồ, đau chết ta. "

Phong Thanh vùng vẫy từ trên mặt đất đứng lên, sắc mặt trắng xám, khóe miệng tràn ra huyết tinh, lòng còn sợ hãi.

Quả thực là kia lão đầu trọc thái quá mức cường đại, Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi, căn bản không phải bọn họ có thể ngăn cản.

Bản tử mập mạp thân thể, thịt ục ục, như một cái viên cầu, tại mặt đất chuyển động hai cái, há mồm thở dốc, một thân mồ hôi lạnh đều chảy ra tới, sau lưng quần áo cũng đã ướt nhẹp.

"Đại gia, xuất thủ ác như vậy, một thân thịt đều thiếu chút nữa bị người đánh gãy."

Bản tử bị đánh được hỏa khí lên đây, hùng hùng hổ hổ địa kêu, nhìn chăm chăm lão đầu trọc, vẻ mặt bất thiện.

Mặt lạnh thân thể va chạm tại mặt tường, lông mày trong chớp mắt nhú chặt, biểu tình lộ ra thần sắc thống khổ, khó chịu hừ một tiếng, thân thể trong chớp mắt xụi lơ trên mặt đất, sắc mặt một hồi trắng xám.

"Chết tiệt, Quang Đầu này lão."

Mặt lạnh như trước khuôn mặt lãnh khốc, biểu tình băng lãnh, thần sắc hờ hững, trong mắt hàn mang lấp lánh, nhìn chăm chăm lão đầu trọc, cừ hận oán độc.

"Ba cái tiểu đồ chơi, ngày đầu tiên, liền sung đại gia, hôm nay sẽ dạy cho các người quy củ, để cho người dài cái trí nhớ."

Lão đầu trọc vẻ mặt hưng phấn, mặt mũi tràn đầy ngạo nghễ, cảm giác đánh bại Phong Thanh ba người, rất có cảm giác thành tựu.

Hắn đi tới Bản tử ba người trước người, trên cao nhìn xuống địa bao quát dưới bọn họ, ánh mắt đùa giỡn hành hạ, cười yếu ớt đạo; "Tới tới tới, ba cái ngu ngốc đồ chơi, còn không nhanh chóng tới quỳ xuống nhận lầm, kêu lên ba tiếng, liễu lão đại, ta sai rồi."

Hắn bức người quỳ xuống, đây là đối với người thật lớn trình độ nhục nhã.

Chớ nói chi là, hay là ba cái tân sinh bên trong Thiên Kiêu nhân vật, bọn họ đều có cốt khí cùng tôn nghiêm, để cho bọn họ quỳ xuống, quả thật so với giết chết bọn họ còn khó chịu hơn.

Bản tử ba người sắc mặt trong chớp mắt trở nên khó coi, từng cái một biểu tình việt phần nộ cùng oán độc.

Tam đại Bá Vương nhất Lưu Phong, như trước hai tay ôm ngực, vẻ mặt không sao cả địa đứng, mặt lạnh nhìn trước mắt tranh đấu.

"Quỳ người."

Bản tử lập tức gào thét lên tiếng.

Đối với Quang Đầu lão cùng Lưu Phong lớn lối bá đạo, bọn họ đã sớm nhìn không vừa mắt, hiện giờ, còn muốn quỳ xuống thừa nhận bọn họ hoành hành ngang ngược làm mưa làm gió là rất đúng, ba cái Thiên Kiều kỳ tài, làm sao có thể chịu phục.

"Không phục đúng không."

Ba.

Một tiếng thanh thúy bật tai âm thanh vang lên, rõ ràng địa vòng qua vòng lại tại nhà ăn, mọi người tại đây cũng có thể rõ ràng nghe được.

Lão đầu trục động thủ, nhìn Bàn tử không vừa mắt, trở tay liền cho một chưởng.

Bàn tử nửa bên mặt trên má, trong chớp mắt liền sưng, lộ ra một cái năm ngón tay hồng sắc chưởng ấn.

"Đại gia này."

Bàn tử chửi bậy một tiếng, phần nộ xông quan, nhấc chân muốn đối với lão đầu trục đá ra.

Lão đầu trục vội vàng tránh đi, sắc mặt việt nổi giận, tính tình từ trước đến nay tăng vọt hẳn, gào thét một tiếng, bá đạo đạo; "Người tự tìm chết ta, ta sẽ thanh toán người."

Cùng với hắn phần nộ địa tiếng gầm gừ truyền ra, hắn Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, lần nữa ầm ầm bạo, một thân khổng lồ ngập trời khí thế, ầm ầm, bao phủ xuống, áp sập mọi người.

Tay phải của hắn trong chớp mắt nâng lên, ngưng tụ một thân tu vi chi lực, bỗng nhiên, hướng phía Bàn tử oanh kích ra ngoài.

Nắm tay hào quang lưu chuyển, uy lực kinh người.

Nếu là bị một quyền này đánh trúng, Bàn tử cần phải muốn trở thành thịt vụn.

Đang lúc mọi người đều khẩn trương xuống được ý thức đứng lên, thấp thỏm mà chuyên chú nhìn trước mắt tàn bạo một màn.

Cũng nhìn nhìn lão đầu trục cường thế một quyền, thế như chẻ tre, muốn rơi ở trên người Bàn tử.

Cũng ở Bàn tử đột nhiên cảm giác cách tử vong rất gần rất gần.

Vũ Hằng thân ảnh trong chớp mắt động, một cái lấp lánh, thân thể liền ở tại chỗ trên tiêu thất, không có khiến cho sự chú ý của người khác, lần nữa xuất hiện, đã tại lão đầu trục sau lưng.

Ánh mắt của mọi người, chỉ nhìn đến một đạo thân ảnh mặc danh kỳ diệu địa xuất hiện ở lão đầu trục sau lưng, sau đó nhàn nhạt địa thâm xử một tay, vung lên, liền ngăn cản lão đầu trục công kích.

"Viên trường này, ra tay nặng điểm a? Không đến mức như vậy hung tàn a? Tất cả mọi người là cùng một cái học viện, tội gì tự tương tàn sinh đầu này?"

Vũ Hằng nhàn nhạt thanh âm truyền ra, tuy thanh âm không lớn, thế nhưng mỗi người cũng có thể rõ ràng nghe thấy.

Nhất là âm thanh này rơi vào lão đầu trục trong lỗ tai, giống như đạo Lôi Đình tại lão đầu trục trong đầu nổ vang, vì không ngừng.

Lão đầu trục chỉ cảm thấy trong tích tắc này, trong đầu trống rỗng, xuất hiện ngẩn ngui mê muội cùng hóa đá, giống như ngơ ngẩn.

Kỳ thật đây là Vũ Hằng sóng âm công kích, âm bạo phát bạo, thuộc về Long tộc tuyệt mật thủ đoạn công kích.

Mọi người không có nhìn ra Vũ Hằng bất thường, lại tránh không khỏi Lưu Phong sắc bén hai mắt.

Nói như thế nào, Lưu Phong với tư cách là lão đầu trục lão đại, sau lưng còn mang theo mấy cái tiểu đệ, tu vi đó là gạch thẳng đánh dấu, Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ.

Trộn vụn so với lão đầu trục cao hơn hai cái cảnh giới.

Hắn thoáng cái, liền từ Vũ Hằng xuất thủ, bị bắt được không bền lòng tu vi khí tức, còn có đặc thù thủ đoạn công kích.

"Như thế Niên Khinh, liền có được Xuất Khiếu Kỳ tu vi, quả thật khó được. Còn có thể thực dụng bí pháp, sóng âm công kích, lại càng là đáng quý. Lần này tân sinh, đau đầu nhiều không ít, càng ngày càng thú vị."

Lưu Phong hai mắt tò mò nhìn chằm chằm Vũ Hằng, khoe miệng vẽ ra một cái cười lạnh độ cong, thì thầm tự nói.

Vũ Hằng lúc này mới mặc kệ mọi người như thế nào đối đãi chính mình nhúng tay can thiệp chuyện này, thừa dịp lão đầu trục tại âm bạo công kích ngẩn

ngủ mê muội, một tay khoác lên lão đầu trọc trên bờ vai, nhắc tới, quang lão đầu 150 cân thân thể, lập tức giống như lông vũ, phiêu hướng Lư Phong.

Lư Phong hai mắt sáng ngời, cảm thấy Vũ Hằng tay này đoạn chiêu thuật rất có ý tứ, một tay thâm xử, vung lên, một đạo bạch sắc hào quang trong chớp mắt lan tràn ra, đỡ bay ngược ra lão đầu trọc.

Vũ Hằng mới không muốn nhiều đề ý tới sau lưng sự tình, nhìn Bàn tử liếc một cái, vịn Bàn tử, có chút lo lắng nói; "Không có sao chứ, Bàn tử?"

Mặt lạnh, Phong Thanh cũng từ bên cạnh đi tới.

Ba người thấy được giải cứu bọn họ người là Vũ Hằng, biểu tình trong chớp mắt kích động, ánh mắt sáng ngời, cảm kích nói; "Vũ Hằng, thống lĩnh, là người? Thật tốt quá, cho rằng đi vào Học Viện, liền không thấy người rồi nha."

Phong Thanh ba người lại mừng rỡ, lại kích động, càng nhiều là cảm kích.

Vũ Hằng ngượng ngừng địa sờ sờ cái mũi, khoe miệng treo lên cười yếu ớt, đạo; "Đứng lên đi, ta mang các người đi ăn cơm, quay đầu lại hảo hảo tĩnh dưỡng dưới là được."

Vũ Hằng kỳ thật không nguyện ý nhiều gây chuyện, hấn là một cái muốn truy cầu trường sinh người, chém chém giết giết loại chuyện này, quá nguy hiểm, thế nhưng cũng không thể nhìn nhà mình huynh đệ chịu khi dễ nha, lúc này mới xuất thủ can thiệp, hấn ra tay là lưu lại chừng mực, không có thương hại người, cái này chẳng khác nào cho mình lưu lại một mảnh đường lui.

Nhưng mà, Vũ Hằng tuy không muốn tìm việc, thế nhưng người khác cũng không sợ gây chuyện.

Lão đầu trọc khôi phục lại, hung ác mục quang lập tức liền rơi vào trên người Vũ Hằng.

"Người chính là tân sinh thống lĩnh, Vũ Hằng? Không sai, lại có thể đem ta quật ngã, thế nhưng là, người triệt để chọc giận bốn đại gia, người còn muốn an tâm ăn cơm?... .. A người."

Lão đầu trọc gào thét một thân, toàn thân khí thế bàng bạc, lằn nữa nổ bung, lập tức thi triển hấn ẩn giấu Công Pháp, Tài Quyết Thần quyền.

Một quyền tài quyết sinh, hai quyền tài quyết tử.

Thần pháp chiêu thức trong chớp mắt bị lão đầu trọc thi triển ra, khổng lồ sinh cơ cùng hùng hậu tử ý, tràn ngập tại nhà ăn không gian.

"Đúng là Tài Quyết Thần quyền, ông t...r...ờ...i...!"

"Tài Quyết Thần quyền tổng cộng có ba quyền, là ngoại viện thập đại Công Pháp nhất, không nghĩ tới, lão đầu trọc lại có thể thi triển phía trước hai quyền, quản lý sinh tử."

"Lần này, những học sinh mới sợ là phải chịu khổ sở."

Mọi người thấy quang lão đầu thi triển Tài Quyết Thần quyền, không khỏi chấn kinh, đáy lòng rung động.

Tài Quyết Thần quyền, uy lực vô song, trường phòng sinh cơ cùng tử vong, thi triển ra, không chỗ nào Bất phá, không gì không làm được.

"Thống lĩnh cẩn thận, Tài Quyết Thần quyền, không thể khinh thường."

Bàn tử, mặt lạnh, Phong Thanh ba người sắc mặt trong chớp mắt đại biến, biểu tình hoảng hốt, thần sắc tràn ngập lo lắng, ngưng trọng lên tiếng nhắc nhở.

Vũ Hằng cảm thấy sau lưng khí thế cùng nguy cơ, lông mày nhăn, khuôn mặt, lập tức liền kéo xuống, đạo; "Các người lui lại chờ, chúng ta không gây chuyện, thế nhưng chúng ta cũng không sợ sự tình."

Phong Thanh ba người vội vàng lui lại, biểu tình tràn ngập kích động.

Bọn họ thật sự là sợ thống lĩnh không dám chọc sự tình, mất đi lúc trước kiên quyết cường thế tinh thần.

"Vũ Hằng, xem ta Tài Quyết Thần quyền, sinh quyền cùng chết quyền."

Lão đầu trọc sắc mặt dữ tợn, biểu tình phẫn nộ.

Hấn với tư cách là Bá Vương hai đại đặc lực tay chân nhất, cũng là nhiều năm lão sinh, vậy mà dễ như trở bàn tay địa bị Vũ Hằng người mới này nhẹ nhõm đánh bại, hấn làm sao có thể chịu được loại vũ nhục này cùng đã kích.

Lúc này liền thi triển cường đại át chủ bài, Tài Quyết Thần quyền, nháy mắt công kích Hướng Vũ hằng.

Không ít người, bởi vì đứng được cự ly gần, mặc dù không có bị Tài Quyết Thần quyền công kích, thế nhưng bị Tài Quyết Thần quyền tức giận dám trêu, trong đầu trong chớp mắt nhắc lên vù vù, giống như bản thân đứng ở một chỗ sinh tử chi địa.

Tại đây sinh tử chi địa bên trong, lão đầu trục chính là chí cao vô thượng thiên địa chúa tể, hần muốn ai sinh, ai muốn sinh, hần muốn ai chết, ai sẽ chết.

Sợ tới mức bọn họ sắc mặt trắng xám, không có nửa điểm huyết sắc, biểu tình thất kinh, ánh mắt kinh khủng nảy ra, toàn thân đều run rẩy.

"Sinh quyền, chết quyền, bao gồm hai cái phương diện công kích, một cái là tới từ ở tinh thần, một cái là tới từ ở thân thể, ngược lại là thú vị."

Vũ Hằng rất nhanh liền từ lão đầu trục xuất thủ, suy nghĩ ngoại trừ Tài Quyết Thần quyền hương vị.

Hần hừ lạnh một tiếng, thần thái kiêu ngạo, không sợ hãi đạo; "Mà lại nhìn Bồn công tử Băng Phách thần chương."

Theo Vũ Hằng hừ lạnh lên tiếng, tu vi của hần khí tức kéo lên, một cỗ băng hàn lãnh ý, trong chớp mắt từ trên người của hần phóng xuất ra.

Toàn bộ nhà ăn nhiệt độ, giống như trong chớp mắt, thấp xuống vài độ, để cho tất cả mọi người không khỏi đánh một cái lạnh run.

Hai đại chương ấn bị Vũ Hằng thi triển ngưng tụ ra.

Chỉ nhìn thấy Vũ Hằng chậm rãi giơ tay, sau đó trong chớp mắt vỡ.

Chỉ nghe thấy vù vù một tiếng.

Hai cái hơn một trượng lớn nhỏ năm ngón tay chương ấn, trong chớp mắt ngưng tụ.

Chương ấn toàn thân trong suốt, là tầng băng ngưng kết mà thành, chương ấn bốn phía có hào quang lưu chuyển.

Hào quang thời gian lập lòe, phòng chế giống như chất chứa vô cùng uy lực.

Tại đây hai đạo Băng Phách chương ấn xuất hiện nháy mắt, phương viên trong vòng mười trượng cái bàn, mặt đất, bộ đồ ăn, đồ ăn, trong chớp mắt bị đóng băng.

."

Mọi người thấy trước mắt xuất hiện to lớn biến cố, từng cái một sắc mặt trong chớp mắt ngạc nhiên, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, thần hồn run rẩy.

"Đây, này. . . Là cái gì Công Pháp?"

"Như vậy bá đạo, như vậy rét lạnh?"

Không ít người rung mình một cái, lòng còn sợ hãi địa nói qua, ánh mắt nhìn Hưởng Vũ hằng, tràn ngập kiêng kỵ.

Liên Lưu Phong Bá Vương này, cũng đều hai mắt trong chớp mắt co rút lại, biểu tình lộ ra ngưng trọng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Giấu cọt

Hai đại chương ấn sau khi xuất hiện, bay thẳng đến lão đầu trục bao trùm hạ xuống, khổng lồ chương ấn chi lực, nháy mắt nghiền ép, năm trượng ở trong hơn mười bàn lớn ghế dựa, tại chương ấn chi lực nghiền ép, trực tiếp biến thành mảnh vụn.

Rất mạnh băng lãnh chi lực, lại càng là thâm thấu tiến nhập người thân hình, chỗ nào cũng có, muốn đem hết thảy vật thể đều muốn đóng băng.

Lão đầu trục trùng kích hướng thân thể của Vũ Hằng, trong chớp mắt bị đóng băng, thân thể cứng ngắc tại nơi này, hai đại chương ấn trực tiếp oanh kích ở trên người hần.

Tại tinh thần trong lĩnh vực.

Lão đầu trục đã nhìn thấy Vũ Hằng Hồn Phách, cười khẩy nói; "Vũ Hằng, ngươi tự tìm chết, có thể không oán ta được."

Tại tinh thần trong lĩnh vực Vũ Hằng, chỉ là lạnh nhạt đối mặt lão đầu trực chương không Sinh Từ Cảnh, phát tay, một cổ vô hình ba động, lập tức tràn ngập ra.

Tinh thần lĩnh vực hết thấy vật thể, nhao nhao bị đóng băng, liền không gian cũng đều phỏng chế giống như vận vẹo.

Mấy cái dẫn đầu bị Tài Quyết Thần quyền bị nhiễm, tiến nhập tinh thần trong lĩnh vực mấy cái Học Viện đệ tử.

Vừa nhìn thấy hai người đầu pháp, không khỏi ngạc nhiên kinh khủng, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Nhất là thấy được Vũ Hằng phát tay, liền đóng băng hết thấy, liền bọn họ cũng đều bị đóng băng ở, toàn thân không thể động đậy, bọn họ kinh khủng được, thân thể đều tại run.

Cái này như cùng là linh hồn ở giữa giao chiến.

Một khi linh hồn tiêu diệt, đứng bên ngoài lấy thân thể, cũng chính là cái xác không hồn.

"Người, người đây là cái Công Pháp gì, người muốn làm gì?"

Lão đầu trực lĩnh hồn, tuy nắm trong tay Sinh Từ Giới, ở trong Sinh Từ Giới không gì không làm được.

Thế nhưng vừa nhìn thấy linh hồn của Vũ Hằng phát tay, liền đóng băng hết thấy, bao gồm Sinh Từ Giới của hắn, hắn lập tức liền kinh hoàng, không dám tin mà nhìn Vũ Hằng.

Vũ Hằng khinh thường địa nhìn lướt qua lão đầu trực, thân nhiên nói; "Bồn công tử Xuất Khiếu Kỳ, người bắt quá Nguyên Anh Kỳ, chương không lực lượng tinh thần, Bồn công tử thắng người gấp trăm lần, người lấy cái gì cùng Bồn công tử đấu, còn chưa cút ra ngoài."

Cùng với Vũ Hằng hò hét rít gào, đại thù một chiêu, một hồi gió lốc cứ thế, nháy mắt cuốn hướng lão đầu trực lĩnh hồn.

Lão đầu trực a hét thảm một tiếng, trực tiếp bị buộc bức bách ngoại trừ tinh thần lĩnh vực.

Như trước thừa cơ tại tinh thần trong lĩnh vực mấy cái đệ tử, không khỏi ngạc nhiên kinh khủng, sợ Vũ Hằng thuận tay liền đem bọn họ cho làm.

Vũ Hằng nhàn nhạt địa quét bọn họ liếc một cái, nhãn dưới lông mày, đạo; "Có chút trò hay tuy đặc sắc, thế nhưng không phải muốn nhìn liền nhìn, vì xem cuộc vui, liền mạng nhỏ đều ném đi, nhiều không đáng. Cút đi, lần sau cẩn thận một chút."

Vũ Hằng lần nữa phát tay, nguyên bản đóng băng trong chớp mắt tan rã, bọn họ lập tức liền khôi phục tự do, thật sâu đối với Vũ Hằng ôm quyền, lòng cảm kích, tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Tinh thần lĩnh vực trọng sinh từ ý tứ cùng với lão đầu trực rời khỏi, cũng tiêu tán Vô Ảnh.

Này mấy cái Học Viện đệ tử, vội vàng bay ra tinh thần lĩnh vực, trở lại trong thân thể.

Mở mắt, trong mắt có hào quang lưu chuyển, tràn ngập chấn kinh cùng kích động.

Tài Quyết Thần quyền tại tinh thần trong lĩnh vực, bị Vũ Hằng Băng Phách thần chương đánh bại, đến thân thể công kích, Tài Quyết Thần quyền tại Băng Phách thần chương trước mặt, lại càng là hiển lộ chưa đủ nhìn.

Lão đầu trực bỗng nhiên mở mắt, trong mắt lóe ra kinh khủng, biểu tình có chút bối rối.

Hắn không nghĩ tới, ngoại viện thập đại thư ký nhất Tài Quyết Thần quyền, cũng bị Vũ Hằng người mới này cho phá giải.

Vũ Hằng thi triển Băng Phách thần chương, phá giải lão đầu trực tinh thần công kích, cũng trở về đến sự thật, chậm rãi mở mắt, miệng vênh lên hơi hơi nhếch lên, lộ ra một vòng nụ cười chế nhạo.

"Lão đầu trực, người cảnh giới so với ta thấp, cho dù nắm giữ Tài Quyết Thần quyền sinh quyền cùng chết quyền, thì có ích lợi gì, đồng dạng là bại tướng dưới tay Bồn công tử."

Vũ Hằng cười nhạo lên tiếng, khuôn mặt lạnh lùng.

Lão đầu trực then quá hoá giận, hỗn hển, hắn cũng không muốn tại trước mặt mọi người, trước mắt bao người, bị một cái tân sinh cho đánh bại.

Hắn gào thét một tiếng, biểu tình dữ tợn, thân sắc hung ác, đạo; "Cho ta ngưng tụ, công kích."

Hắn toàn thân khí thế lần nữa bạo, khổng lồ tu vi ầm ầm vận chuyển, nguyên bản bị đóng băng một nửa thân thể, trong chớp mắt khôi phục tự do, rất nhiều tầng băng bị đại lực trùng kích, tan rã rơi trên mặt đất, hóa thành nước.

Theo lão đầu trực điên cuồng, hai tay của hắn bấm niệm pháp quyết, một đạo hơn một trượng lớn nhỏ quyền ảnh, trong chớp mắt bị hắn ngưng tụ ra.

Này quyền ảnh toàn thân lóc ra hắc sắc hào quang, có khổng lồ uy áp tràn ngập mà ra.

Đây là sinh quyền cùng chết quyền dung Hợp Thể.

Một quyền, đủ để đại biểu vạn vật, ẩn chứa vô cùng Tự Nhiên Chi Lực.

"Áp chế."

Lão đầu trọc gào thét, hai tay bỗng nhiên phát hạ xuống.

Hơn một trượng lớn nhỏ nắm tay hư ảnh, vù vù một tiếng, trong chớp mắt va chạm Hưong Vũ hằng.

Khổng lồ đại lực từ nắm tay hư ảnh bên trong nổ bung, hủy diệt bát hoang.

"Hừ! Không biết sống chết!"

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, cũng có chút giận dữ, lập tức hai tay bấm niệm pháp quyết, xuất ý niệm, một tay nâng lên, hướng phía trước mắt nghiền ép hưong lão đầu trọc hai đạo Băng Phách chương ấn một ngón tay đưa ra.

Hai đạo Băng Phách chương ấn trong chớp mắt lấy được Vũ Hằng tu vi gia trì, uy lực rồi đột nhiên bạo tăng, tràn ngập thiên địa băng hàn chi lực, trong chớp mắt bạo, gần như muốn đem trăm trượng ở trong cái bàn, đại địa, cỏ cây, người . . Nhao nhao đóng băng.

"Nghiền ép!"

Theo Vũ Hằng nặng nề lên tiếng, hai đạo Băng Phách thần chương hào quang tách ra, rền vang, trực tiếp bao trùm hưong lão đầu trọc, hình thành áp chế.

"Đáng chết, bạo cho ta."

Lão đầu trọc thoáng cái cũng cảm giác được bao phủ trên người nghiền ép chi lực, còn có chỗ nào cũng có băng lãnh chi lực, cả người hần đều cơ hồ muốn đóng băng thành khối băng, hôn hên, vội vàng điều khiển sinh tử quyền, muốn nổ tung lên.

Nếu không thao túng sinh tử quyền muốn nổ tung lên, bản thân cần phải cũng bị hai đại Băng Phách chương ấn cho nghiền thành thịt vụn.

Quả thực là Vũ Hằng thi triển Băng Phách thần chương thái quá mức cường đại, thế cho nên lão đầu trọc căn bản không thể chống đỡ.

Oanh.

Cùng với một tiếng to lớn tiếng nổ vang truyền ra.

Lão đầu trọc ngưng tụ một quyền, âm âm đang lúc muốn nổ tung lên.

Khổng lồ cuồng bạo lực lượng, trong chớp mắt bốn phương tám hướng cộ rừa.

Giống như như sóng to gió lớn, muốn hủy diệt bát hoang.

Vô số cái bàn trong chớp mắt bị tung bay, có chút trực tiếp bị khổng lồ đại lực cho nghiền nát.

Đại địa đều tại chấn động, lộ ra mấy cái thật sâu khe nứt.

Không ít người vây quanh, cảm nhận được cỗ này cường đại vạn phần quét ngang chi lực, cũng đều là sắc mặt đại biến, lập tức lui lại mấy bước.

Vũ Hằng sắc mặt trầm xuống, vội vàng thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, toàn thân đều bao phủ tại hào quang, ngăn cản trùng kích chi lực.

Đồng thời, đem bỏ trốn thân pháp thi triển đến cực hạn, trong chớp mắt, liền rời đi chỗ cũ, tránh tiếp tục gặp bạo tạc chi lực quét ngang.

Kia hai đại Băng Phách chương ấn, tại bạo tạc chi lực quét ngang cuốn, trong chớp mắt tan vỡ, hóa thành nồng đậm băng hàn chi khí, bốn phương tám hướng lan tràn, băng hàn chi khí những nơi đi qua, phân phó bị đóng băng.

Oa!

Lão đầu trọc chỉ cảm thấy cổ họng ngọt, phun một tiếng, trực tiếp đại khẩu phun huyết.

Sắc mặt hần trong chớp mắt trắng xám hạ xuống, không có chút huyết sắc nào, tinh thần uể oải, ánh mắt mỗi một không chịu nổi.

Là tại kia bạo tạc chi lực cùng Băng Phách thần chương nghiền ép chi lực cộng đồng dưới tác dụng, hần không chịu nổi, bị trở thành trọng thương.

Phen này đại động tĩnh, triệt để hấp dẫn ánh mắt của mọi người, Vũ Hằng cùng lão đầu trọc đã trở thành tiêu điểm.

Tất cả tầm mắt, bất kể là chấn kinh hay là lo lắng tò mò, nhao nhao phóng đi qua.

Tại hai người giao chiến trong vòng mười trượng, đã xuất hiện một cái hố to, xung quanh hết thấy Vật phẩm, cũng bị hủy diệt cái sạch sẽ.

Cho dù xa hơn một chút, không có bị lan đến Vật phẩm, hiện giờ cũng đã là nửa tàn trạng thái.

Không thể không khiến người cảm thán, bọn họ xuất thủ tàn khốc cùng hung ác ngang ngược.

"Lão đầu trọc hiển nhiên đã bị thương, không biết kia tân sinh sẽ như thế nào?"

"Lão đầu trọc có được Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, Tài Quyết Thần quyền lại càng là ngoại viện thập đại bí pháp nhất, uy lực phi phàm, liền lão đầu trọc đều trên tay, ta xem kia tân sinh quá sức."

Phong Thanh, Bàn tử, mặt lạnh ba người cũng không khỏi được có chút lo lắng, mục quang tới lui tìm kiếm, ý đồ nhìn xem Vũ Hằng tình huống.

Hôm nay này vừa ra, hoàn toàn là bởi vì bọn họ lên, bọn họ có thể không muốn nhìn thấy Vũ Hằng bị thương.

Lão đầu trọc há mồm thờ dốc, cả người gần như muốn xụi lơ trên mặt đất, đứng lại khí lực cũng không có, lão đảo vài bước, trở lại bên tường, dựa vào mặt tường miễn cưỡng đứng.

"Chết tiết tân sinh, nhìn người lần này có chết hay không, khẳng định hài cốt không còn a."

Lão đầu trọc hung dữ địa chửi bậy, lần này đại chiến, thương thế hấn trầm trọng, không ngót nuôi dưỡng cái nửa năm, đừng hòng cử động nửa tu vi.

Trà giá cao quá lớn, chỉ vì giáo huấn mấy cái tân sinh, dưng đứng quy củ.

"Vậy tân sinh sẽ không thần hình câu diệt a? Như thế nào đã không thấy tăm hơi đâu này?"

Có người nghi hoặc lên tiếng.

Lão đầu trọc nghe xong mọi người nghị luận thanh âm, nhìn lướt qua chiến đấu kịch liệt địa phương, không có trông thấy Vũ Hằng thân ảnh, khóe miệng không khỏi liếm, ánh mắt mỉm cười, đặc ý nói; "Nhất định là Hồn Phi Phách Tán, ngay cả cộng lõng cũng không có lưu lại, kia bạo tạc chi lực, há có thể xem thường. . ."

"Ách!"

Tại hấn đặc ý thời điểm, lời nói vẫn chưa nói xong, thanh âm lập tức liền dừng lại, ánh mắt giống như thấy được ma quỷ, biểu tình không dám tin.

"Cái, cái này sao có thể?"

"Người làm sao có thể nửa điểm sự tình cũng không có?"

Vũ Hằng giống như cười mà không phải cười xuất hiện ở lão đầu trọc trước người, trên người nửa điểm thương thế không có không nói, liền y phục cũng không mang tọng (bắn).

"Lão đầu trọc, còn không quỳ xuống nói xin lỗi!"

Vũ Hằng thần sắc nghiêm khắc, hừ lạnh một tiếng, một tay duỗi ra, rơi vào lão đầu trọc trên bờ vai.

Lão đầu trọc kêu thảm thiết một tiếng, cả người không bị khống chế, phịch một tiếng, trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Cả mặt đất đều tùy theo chấn động, đầu gối thật sâu hãm vào bùn đất sàn nhà bên trong.

Đây là thật lớn trình độ địa nhục nhả lão đầu trọc.

Làm cho người ta quỳ xuống bản thân chính là một kiện mười phần nhục nhả người sự tình.

Huống chi còn là một cái tân sinh để cho một cái lão sinh quỳ xuống.

Cái khác vậy xem mọi người, không khỏi rung động địa lên tiếng kinh hô.

"Cái này tân sinh quá trâu rồi, vậy mà lợi hại như vậy."

"Này tân sinh cũng quá lợi hại, cũng quá làm càn, dám đem sự tình làm tuyệt."

"Cái này tân sinh là không thể tầm thường so sánh, nhưng mà, hấn để cho lão đầu trọc quỳ xuống, cũng là triệt để chọc giận Lưu Phong, xem ra lần này có hấn chịu."

"Đúng vậy, Lưu Phong có được Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi, cho dù tại lão sinh, có thể làm đối thủ của hắn, cũng bất quá hai cái, huống chi là tân sinh, lần này, này một người tân sinh muốn xong đời."

Lãnh Thanh, Bàn tử, mặt lạnh ba cái đều là không sợ sự tình gia hỏa, chỉ bằng vào ba người bọn hắn, liền dám cùng lão đầu trọc cùng Lưu Phong khiêu chiến.

Huống chi bây giờ còn nhiều một cái tu vi bảy Vũ Hạng.

Đảm lượng của bọn hắn trở nên càng lớn mạnh.

Thấy được Vũ Hạng chế phục lão đầu trọc, ba người biểu tình lập tức trở nên kích động, hai mắt sáng ngời, vội vàng tiến lên, đi đến Vũ Hạng bên cạnh, hung dữ mà nhìn quý rập xuống đất trên lão đầu trọc, hai mắt lấp lánh đùa giỡn hành hạ cùng giễu cợt hào quang. ;

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hạng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Vũ Hạng trở về

Lão đầu trọc với tư cách là một cái lão sinh, bất kể là bản thân tu vi, hay là sau lưng có Xuất Khiếu Trung Kỳ Lưu Phong, hắn đều có kiêu ngạo cùng càn rỡ vốn liếng.

Bên ngoài viện, nơi hắn đi qua, đều là chịu các đệ tử sùng bái cùng a dua.

Thói quen loại kia cao cao tại thượng mục quang không người cuồng vọng kiêu ngạo.

Hiện giờ, lại cũng bị ép ngay trước rất nhiều ngoại viện đệ tử trước mặt, trước mắt bao người quý rập xuống trước mặt Vũ Hạng, để cho hắn nhất thời xấu hổ đến tột đỉnh tình trạng, tự ái của hắn tâm, thoáng cái nhận lấy đả kích thật lớn.

"Tiểu tử, ngươi dám."

Lão đầu trọc mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, hai mắt giống như phóng hỏa, toàn thân bởi vì tức giận mà lay động, đây là hỗn hển đến một loại bất khả tư nghị kỳ tình trạng.

Sắc mặt hắn dữ tợn, biểu tình khủng bố, sắc bén ánh mắt cừ hận, chặt chẽ địa nhìn chăm chăm ký Vũ Hạng.

Nếu như mục quang có thể giết người, Vũ Hạng đã chết ngàn vạn lần.

Hắn không cam lòng cùng sỉ nhục, từ hắn quát cường ngóc lên đầu cùng kiên quyết trong lúc biểu lộ, hiển lộ rõ ràng không thể nghi ngờ.

"Không thành thật đúng không, tiểu tử, an phận, báo cho ngươi, Bốn công tử tôn trọng ngươi, ngươi chính là lão sinh, gọi ngươi một tiếng học trưởng, nếu không tôn trọng ngươi, ngươi chó má đều không phải."

Vũ Hạng ba một tiếng, liền thương cho lão đầu trọc, lão đầu trọc gương mặt trong chớp mắt sung, trên gương mặt lộ ra một cái năm ngón tay chưởng ấn.

Vậy cũng là vì Bàn tử báo thù.

Lúc trước Bàn tử chịu lão đầu trọc một chưởng, đến bây giờ, gương mặt cũng còn nóng rất đau nhức nha.

"Ngươi tự tìm chết."

Lão đầu trọc chịu một chưởng, tức giận khí thế lập tức tăng vọt, hai mắt trong chớp mắt trừng lớn, giống như chuông đồng lớn nhỏ, trừng mắt địa nhìn chăm chăm Vũ Hạng, tràn ngập oán độc.

Trong miệng lại càng là gào thét lên tiếng, cũng không có nửa phần khuất phục.

Vũ Hạng nhàn nhạt địa phất lão đầu trọc liếc một cái, cũng không có đem lão đầu trọc ánh mắt oán độc cùng uy hiếp lời nói đặt ở trong tai, hơi hơi bên cạnh xoay người, nhìn thoáng qua Bàn tử Phong Thanh mặt lạnh ba người, thân nhiên nói, "Lúc trước, các ngươi bị Quang Đầu này lão khi dễ thăm ròi,

hiện tại người giao cho các người."

Mặt lạnh, Phong Thanh, Bàn tử ba người nhần tình sáng lên, biểu tình hưng phấn, tâm tình kích động, một bức kích động bộ dáng.

Bọn họ không phải lão đầu trọc đối thủ, rốt cuộc lão đầu trọc tiến nhập học viện thời gian so với bọn họ sớm, tu vi cao hơn bọn họ.

Tại vừa rồi ồn ào mâu thuẫn phát sinh xung đột, lão đầu trọc nhưng làm bọn họ cho khi dễ thăm rồi, còn tuyên bố muốn bọn họ quỳ xuống nói xin lỗi, cho điểm nhan sắc bọn họ nhìn một cái.

Không nghĩ tới, lúc này mới non nửa thời gian uống cạn chun trà công phu, hai bên thế cục đã nghịch chuyển qua.

Này tất cả đều là nhờ sự giúp đỡ của Vũ Hằng nửa đường giết ra tới hắc mã.

Ba!

Bàn tử vừa đứng xuất ra, liền lập tức thưởng lão đầu trọc một cái bàn tay, biểu tình tràn ngập khoái ý, hai mắt lóe ra hàn mang, có chút hưng phấn cùng kích động, đạo: "Lão đầu trọc, người không phải lớn lối sao? Còn cấp ta Bàn tử một chưởng sao? Còn uy hiếp chúng ta quỳ xuống sao? Hiện tại, này trước mặt bao người, quỳ rạp xuống đất mặt tư vị dễ chịu sao, hưởng thụ bạt tai tư vị hảo nếm sao?"

Phong Thanh cũng cười ha hả lên tiếng, biểu tình tràn đầy trào phúng, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra khinh thường thần sắc, châm chọc nói: "Lão đầu trọc, còn cho rằng chúng ta tân sinh dễ khi dễ sao? Chết tiệt gia hỏa, nói xin lỗi đi, chỉ cần xin lỗi, chúng ta sẽ tha cho người, về sau cũng không nên lại như vậy hoành hành ngang ngược, ngang ngược cần rờ nha."

Mặt lạnh, như trước một bức khuôn mặt lãnh khốc biểu tình, thần sắc băng lãnh, hai mắt hờ hững, cả người làm cho người ta khí chất, chính là băng lãnh, giống như băng sơn trên băng thềm.

Hắn quét lão đầu trọc liếc một cái, hừ lạnh một tiếng, uy hiếp nói: "Có thể nhớ lâu một chút, lần sau còn dám tới bới móc, có thể đừng trách chúng ta không khách khí, hiện tại ta liền không hướng người động thủ, tránh ô uế tay của ta."

Vũ Hằng cứ như vậy hai tay ôm ngực, bình tĩnh địa đứng ở một bên, nhìn mình ba cái chiến hữu trút giận.

Một bộ việc không liên quan đến mình cao cao treo lên bộ dáng.

Thế nhưng tất cả mọi người biết, Vũ Hằng tuyệt đối là một cái gai đầu, so với mặt lạnh, Bàn tử, Phong Thanh còn muốn đâm đau đầu.

Quý ngã trên mặt đất lão đầu trọc vô cùng ủy khuất, hốc mắt đều có chút ẩm ướt, hiện tại có nước mắt tràn ra.

Không mang theo khi dễ như vậy người.

Bị một sát thủ gián nhân vật lợi hại Vũ Hằng khi dễ thì cũng thôi, hiện giờ, còn muốn bị ba cái châu chấu nhỏ yếu nhân vật khi dễ.

Chính mình một thân thương thế, không ngót nuôi dưỡng cái nửa năm đường hồng vận dụng tu vi, nghĩ muốn tìm các người mạnh vận cũng không có cách nào nha.

Ngược lại là hiện tại, còn muốn chịu uy hiếp của các người, bị các người vũ nhục.

Lão đầu trọc nội tâm kia cái ủy khuất nha, nước mắt cũng không khỏi chảy ra.

Cuối cùng, ánh mắt đáng thương mà nhìn về phía Lưu Phong.

Đến cùng, Lưu Phong mới là hắc lão đại, là núi dựa của hắn, hắn làm rất nhiều chuyện tình, đều là vì Lưu Phong làm.

Cho tới bây giờ lão đầu trọc gặp rủi ro thời khắc, Lưu Phong cũng không thể không quan tâm a.

Hơn nữa, lão đầu trọc cũng ở trình độ nhất định đòi trước bề ngoài Lưu Phong mặt, lão đầu trọc nhận lấy nhục nhã, cũng ở trình độ nhất định trên đã kích Lưu Phong mặt.

Nếu Lưu Phong mặc kệ tiểu đệ chết sống, biết được làm cho người ta thất vọng đau khổ, lần sau, ai còn hội khăng khăng một mực đi theo hắn nha.

Lưu Phong bước ra một bước, Xuất Khiếu Trung Kỳ không lộ tu vi, âm âm nổ bung, ngập trời khí thế, lập tức bao phủ bát hoang.

Tại trong phòng ăn, đông đảo Học Viện đệ tử, từng cái một tinh thần chấn động, mí mắt điên cuồng, trong chớp mắt cảm nhận được trầm trọng áp lực, nhao nhao đem tầm mắt, chuyển dời đến trên người Lưu Phong.

Vừa nhìn thấy Lưu Phong buông xuống hai tay, biểu tình lãnh khốc, khuôn mặt hờ hững, chỉ khí ngang nhiên mà đi đến lão đầu trọc bên cạnh, nhìn chăm chăm địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, một thân nồng đậm chiến ý phóng xuất ra, mọi người lập tức cũng cảm giác được kích động cùng hưng phấn.

"Có trò hay để nhìn, Lưu Phong ngồi không yên, muốn đích thân xuất thủ."

"Nghe nói Luru Phong một năm trước chính là Xuất Khiếu Trung Kỳ tu vi, hiện giờ, nửa chân đạp đến vào Xuất Khiếu Hậu Kỳ, mạnh mẽ như vậy đại tu vi, bên ngoài viện, gần như vô địch thủ. Lần này, mấy cái tân sinh phải chịu khổ sở."

"Từng nghe nghe thấy Luru Phong năm đó bằng vào Xuất Khiếu Trung Kỳ tu vi, liền đem một cái Xuất Khiếu Hậu Kỳ đệ tử cho Kiên lật ra, đây là vượt qua cảnh giới chiến đấu, sức chiến đấu phi phạm, nếu là Vũ Hằng không có một chút cân lượng, lần này, nhất định là muốn bại."

"Xem đi, này xuất diễn đặc sắc, những năm qua có tân sinh nháo sự, đều là lão đầu trợ một người liền giải quyết, không nghĩ tới, một năm nay, tân sinh đầu đầu như vậy nhiều, mỗi một cái đều là ghé mới sinh không sợ cạp, dùng khí gạch thẳng đánh dấu, đương nhiên, tu vi của bọn hắn cũng không yếu. Sợ là cho dù Luru Phong xuất thủ, cũng đủ ăn một bình rồi."

Mặt lạnh, Phong Thanh, Bàn tử ba người cũng còn đang cười nhạo lấy lão đầu trợ, về mặt hưng phấn, trong lòng sướng khoái vô cùng.

Trong lúc bất chợt, bọn họ cảm nhận được một cỗ lực bọn họ áp lực hít thở không thông uy thế, một trương giễu cợt trào phúng khuôn mặt nhỏ nhắn, không khỏi trong chớp mắt cứng ngắc, liền động làm biểu tình đều dừng lại.

"Không tốt, Luru Phong muốn ra tay với chúng ta."

Bàn tử trong lòng lộ bộ một chút, cảm thấy một hồi không ổn.

Lão đầu trợ đều mạnh mẽ như vậy lớn hơn, Luru Phong cho dù nhỏ yếu, lại có thể nhỏ yếu tới trình độ nào, nếu là yếu như vậy nhỏ, lại làm sao có thể trở thành lão đầu trợ lão đại.

Ba người bọn hắn liền quang phi công đều đánh không lại, hướng chỉ là lão đầu trợ lão đại Luru Phong.

Phong Thanh cũng là không chịu được hai mắt co rút lại, thân thể run run, mí mắt cuồn cuộn rung động, thần hồn kinh động, đạo; "Mặt lạnh, có biện pháp gì không."

Hắn nhìn thoáng qua mặt lạnh, chỉ nhìn thấy mặt lạnh so với chính mình cũng không khá hơn chút nào, sắc mặt đều tái nhợt, hai chân đều tại run, toàn thân đều phong chế giống như xui lợ vô lực.

"Thật sự là vô dụng."

Phong Thanh như trước trong lòng run sợ, thế nhưng không ngại hắn rất khinh bỉ liếc một cái mặt lạnh, hắn muốn chuyển bước, lại cảm giác, hai chân sùng sốt nửa điểm khí lực cũng không có.

Luru Phong đi tới lão đầu trợ trước người, một tay khoác lên lão đầu trợ trên bờ vai,, nhẹ nhàng nhắc tới, lão đầu trợ lập tức liền đứng thẳng lên.

"Lão đại. . ."

Lão đầu trợ có chút kích động, hai mắt đáng thương mà nhìn Luru Phong.

"Đừng nói chuyện, lão đại sẽ vì ngươi lấy một cái công đạo."

Luru Phong nhận nhặt nói qua, trên mặt không có nửa điểm biểu tình, hai mắt hiện lên vị trí vô cùng chiến ý.

Hắn khoát tay, dán tại lão đầu trợ phần lưng, khổng lồ hùng hậu tu vi, lập tức rót vào lão đầu trợ trong cơ thể.

Lão đầu trợ thân thể đột nhiên một hồi, chỉ cảm thấy khổng lồ tu vi, tại thân thể của hắn chạy, tương trợ hắn khôi phục thương thế.

Lão đầu trợ vội cảm kích, vội vàng nhắm mắt lại, nhờ vào Luru Phong tu vi, tranh thủ thời gian chữa thương.

Một lúc sau, Luru Phong chậm rãi thu tay lại.

Lão đầu trợ cũng chậm rãi mở mắt, phun ra một ngụm trợ khí, chỉ cảm thấy dễ chịu nhiều.

Luru Phong dù sao cũng là Xuất Khiếu Trung Kỳ tu vi, so với lão đầu trợ cao hơn ba cái cảnh giới, có loại cao thủ này hỗ trợ chữa thương, vậy còn không phải làm ít công to.

"Cảm ơn lão đại, ta tốt hơn nhiều, chỉ cần tĩnh dưỡng nửa tháng là được."

Lão đầu trợ tự nội tâm cảm kích, biểu tình chân thành tha thiết.

Luru Phong áy náy cười cười, gật gật đầu, khẽ đảo tay, trong tay nhiều một khối Đan Dược, đạo; "Đây là chữa thương thánh dược, phục dụng hạ xuống không ra ba ngày, là có thể khôi phục thương thế, thậm chí tương trợ ngươi đột phá tu vi, lấy được, nhìn lão đại ta, như thế nào vì ngươi đòi lại một cái công đạo."

Lão đầu trợ hai mắt sáng ngời, mục quang rơi vào Luru Phong giữa ngón tay ngón cái đại Tiểu Đan thuốc, hít thở một cái Đan Dược tán mùi thuốc, chỉ

cảm thấy tinh thần chấn động, trong lúc mơ hồ, phỏng chế giống như bản thân tu vi đều tùy theo vận chuyển.

Hắn vội vàng tiếp nhận Đan Dược, lần nữa cảm kích một phen, liền lui lại đến mười trượng có hơn.

Mặt lạnh, Bàn tử, Phong Thanh ba người đối mặt khí thế hùng vĩ Lư Phong, thân thể đều tại run rẩy, thần hồn sợ hãi.

"Người, người muốn thế nào?"

Bàn tử biểu tình kinh khủng, xuất liên tục thanh âm, cũng đều có chút run rẩy.

"Bảo cho người, chúng ta không phải dễ khi dễ, là các người không có lễ trước đây, tất cả mọi người tuân thủ quy tắc, xếp hàng mua com, bằng cái các người gì có thể đẩy ra những người khác, còn có nói đạo lý hay không."

Phong Thanh lúc này cũng là thần hồn sợ hãi, hai chân đều tại run, hung dữ địa nói qua.

Mặt lạnh tuy như cũ là một bức lãnh khốc khuôn mặt, thế nhưng lúc này con mắt kinh khủng, đã lộ ra nùng sợ hãi tâm tình.

Trong lúc mơ hồ, hắn muốn hướng lui về phía sau đi.

Chỉ là hắn mặt ngoài như trước tuyên bố uy hiếp, đạo; "Lư Phong, đừng tưởng rằng các người tu vi cao thâm, cảnh giới cao hơn chúng ta, liền có thể tùy tiện khi dễ người, bảo cho người, chỗ nóng này đều nhảy tường, con thỏ nóng này, đều cắn người đầu, người cũng đừng được một tắc lại muốn tiến một thước nha, ba người chúng ta đều là rất lợi hại, hơn nữa, chúng ta còn có thống lĩnh."

Ba người lập tức nghĩ đến sau lưng nhìn thoáng qua, nhìn nhìn Vũ Hằng không có bỏ qua một mình rồi đi, biểu tình miễn cưỡng trấn định chút.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Đối chiến Lư Phong

Lư Phong một lời không hợp, hai mắt bình tĩnh như nước, nhàn nhạt mà nhìn ba người đang nói một mình phô trương thanh thế cổ làm ra vẻ.

Toàn thân không lộ khí cơ phóng xuất ra, vô tận uy áp bao phủ bốn phía, từng bước một đi về hướng tiến đến.

Mỗi đi xuống một bước, mặt đất đều lộ ra một cái dấu chân thật sâu.

Xuất nặng nề tiếng vang, giống như đập nện tại ba người trái tim.

Sợ tới mức mặt lạnh ba người, sắc mặt lại tái nhợt vài phần, thân thể đều vô ý thức về phía lui về phía sau bước.

"Người, người, người, chết tiết, Lư Phong, người cũng đừng xằng bậy."

Bàn tử sợ tới mức không lựa lời nói.

"Thống lĩnh, thống lĩnh cứu mạng đây nè, Lư Phong muốn giết người."

Phong Thanh đối mặt Lư Phong bằng lãnh khí thế cường đại, không chịu nổi, một cái nhanh chân bỏ chạy, bỏ chạy tại Lư Phong sau lưng, thân thể đều tại run, hai chân vẫn còn ở rung động, lén lút thò ra cái đầu xuất ra, nhìn thoáng qua Lư Phong, uy hiếp nói; "Lư Phong, lấy mạnh mẽ lần yếu, lấy lớn hiếp nhỏ tính là gì bốn sự, có gan, chúng ta vạn năm quyết chiến."

Đây là tự mình an ủi, đồng dạng cũng là một loại tô điểm khiêu khích.

Đến cùng có thể hay không sống đến một vạn tuổi cũng không cũng biết, huống chi, thời gian dài như vậy đi qua, ai còn nhớ rõ bây giờ khiêu khích.

Mặt lạnh cùng Bàn tử hai người, thấy được Phong Thanh lên, sắc mặt đại biến, bọn họ cũng không muốn một mình đối mặt Lư Phong kiểu loại yêu nghiệt cường giả, cũng gấp bận rộn chạy tới Vũ Hằng sau lưng, đạo; "Thống lĩnh, cứu mạng."

Lư Phong bước chân đứng ở cự ly Vũ Hằng mười bước ra, đầu hơi hơi ngẩng, biểu tình cao ngạo, mục quang bề ngễ, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ

ra một cái cuồng vọng độ cong, nhìn lướt qua Vũ Hằng, cùng với Vũ Hằng sau lưng ba cái run rẩy kinh khủng ba người, thản nhiên nói; "Quý xuống, xin lỗi, việc này có thể miễn đi."

Xôn xao.

Cùng với Luru Phong cường thế lời nói truyền tới.

Lại một lần nữa đưa tới đông đảo đệ tử xôn xao.

"Đây là gây ông đập lưng ông đây nè, một chiêu này thế nhưng là ngoan độc."

"Luru Phong xuất thủ, không giống bình thường, coi như là hai ngoại hai đại Bá Vương, cũng đều để cho ba phần, hưởng chỉ là ba cái tân sinh."

"Tốt nhất này ba cái tân sinh cúi đầu mới tốt, bằng không thì, chịu nhiều đau khổ, đừng trách người rồi."

Sợ hãi trốn ở Vũ Hằng sau lưng Bàn tử, lập tức thò ra một cái đầu, hung dữ địa nhìn lướt qua Luru Phong liếc một cái, hừ lạnh một tiếng, cáo mượn oai hùm, đạo; "Đừng hòng, chúng ta sẽ sống chết không cúi đầu."

"Đứng đứng đứng, muốn chúng ta xin lỗi, không có cửa đâu, chớ nói chi là, còn muốn quý xuống."

Phong Thanh cũng là phụ họa.

Mặt lạnh chỉ là hừ lạnh, biểu tình băng lãnh, hai mắt hờ hững, không cần phải nói, như hấn như vậy lãnh khốc người vô tình, cốt khí hay là gạch thẳng đánh đầu, làm sao có thể thần phục.

Luru Phong hơi hơi nhăn dưới lông mày, trực tiếp không nhìn ba cái nhỏ yếu như con kiến gia hỏa, hai mắt mục quang rơi ở trên người Vũ Hằng, thản nhiên nói; "Người như vậy là sao?"

Hấn hiện tại duy nhất kiêng kỵ chính là Vũ Hằng.

Như mặt lạnh, Bàn tử, Phong Thanh ba cái, tuy lợi hại, nhưng còn chưa tới để cho hấn để ở trong mắt tình trạng.

Vũ Hằng do dự, hơi khề cau mày, suy tư hồi, đạo; "Không xin lỗi, không quý, vốn các người đã làm sai trước."

"Như thế, cũng chỉ có đánh một trận."

Luru Phong hai mắt lóe lên một cái, nhàn nhạt mở miệng, một thân chiến ý lập tức trở nên sôi trào, lây nhiễm mọi người, khác được nhà ăn tức giận, thoáng cái trở nên ngưng trọng cùng khẩn trương lên.

Rất nhiều nhà ăn vây xem đệ tử, trong cơ thể huyết dịch cũng đều theo chuyển động, biểu tình kích động.

"Chiến, liền chiến."

Vũ Hằng khó được kiên cường một hồi.

Như hấn loại này truy cầu trường sinh người, phải không nghĩ tham dự loại này không nắm chắc chém chém giết giết, quá nguy hiểm.

Thế nhưng vì bảo vệ ba cái chiến hữu thể diện, còn có mặt của mình, chỉ có thể miễn cưỡng chịu đựng, kiên cường một hồi.

Vũ Hằng lập tức nói: "Nơi này là nhà ăn, ở chỗ này đại chiến một trận, sợ là muốn đem nhà ăn đều muốn cho hủy diệt, không bằng chúng ta tuyển cái địa phương."

Lời nói này hạ xuống, ai cũng sẽ không cho là Vũ Hằng là sợ, chỉ nhận vì Vũ Hằng nói rất có đạo lý, hiểu được vĩ mô suy nghĩ, cân nhắc chu đáo, suy nghĩ hoàn toàn.

Nhìn xem này nhà ăn, bởi vì lúc trước kích đầu, đã thành hình dáng ra sao.

Cái bàn đều tan tành đầy đất, còn có những cái kia đồ ăn.

Thật không có có đạo đức công cộng tâm.

Còn hiểu không hiểu được yêu quý lương thực, bảo vệ hoàn cảnh.

Luru Phong nhăn dưới lông mày, quét bốn phía liếc một cái, cũng không có cảm thấy lời của Vũ Hằng có cái gì không ổn, đạo; "Vậy xuất nhà ăn."

Vũ Hằng một bức khí thế ngang nhiên bộ dáng, ngang đầu ưỡn ngực, đạo; "Phải đi ra nhà ăn đi."

Vì vậy, một đoàn người 6 tục đi ra nhà ăn.

Bàn tử có chút lo lắng mà nhìn khí phách phong Vũ Hằng, đạo; "Thống lĩnh, người thật sự có nắm chắc đối chiến Lư Phong sao?"

Vũ Hằng ngach một chút, lập tức cũng có chút chột dạ, chính mình là hướng tới trường sinh, đương nhiên không muốn loại này chém chém giết giết, đạo; "Nếu không các người chạy trước đường a."

"Người nói là cái gì, cho dù người là không đánh không lại, chúng ta cũng không có khả năng bỏ qua người nha." Bàn tử cai đầu dài lay động giống như trống lúc lắc tựa như, hủy bỏ đề nghị của Vũ Hằng.

"Người thật sự đánh không lại thiết mặt Lư Phong sao?"

Mặt lạnh nhú lại mặt hỏi.

Vũ Hằng đánh giá đo đạc, đạo; "Các người hay là nhanh chóng chuồn a, thay vì ba người quỳ xuống xin lỗi, không bằng một người quỳ xuống xin lỗi, dù sao núi xanh còn đó lo gì thiếu củ đũa, về sau các người khẳng định có tiền đồ, đến lúc sau, người tìm bọn họ báo thù, xem như báo thù cho là được."

Mặt lạnh biểu tình thoáng cái liền trầm xuống, biểu tình không vui, thanh âm bất mãn nói; "Người xem ta như loại kia lâm trận bỏ chạy người sao? Hơn nữa, loại này bỏ qua thống lĩnh sự tình, ta còn khinh thường tại Kiên, cùng lắm thì vừa chết."

"Phong Thanh, người đâu, liền không có một cái thông minh một chút sao? Cả đám đều muốn đi theo chết sao?"

Vũ Hằng nhìn nhìn Phong Thanh, nhàn nhạt mà hỏi.

Kỳ thật, dựa theo Vũ Hằng ý nghĩ, đó chính là trước tiên đem ba cái chiến hữu chỉ đi, sau đó đối chiến Lư Phong thời điểm, thừa cơ tìm lý do chạy trốn, về phần người khác nói vô si nhất gan loại vũ nhục này người tôn nghiêm lời nói, hẳn là sẽ không chú ý.

Đời này cái gì trọng yếu nhất, đối với Vũ Hằng mà nói, trường sinh trọng yếu nhất.

Phong Thanh kiên định nói; "Chúng ta tuyệt sẽ không bỏ qua thống lĩnh."

Vũ Hằng có chút bất đắc dĩ.

Chính mình có được Xuất Khiếu Kỳ tu vi, cho dù không phải là đối thủ của Lư Phong, tối thiểu có thể tự bảo vệ mình, một khi chạy thực mạng, cho dù Lư Phong lợi hại hơn nữa, cũng đều vô pháp bắt chính mình.

Thế nhưng có ba cái ngu ngốc hề hề lại giáo trình khí địch chiến hữu, hẳn cũng có chút khó làm.

Đi mau đến nhà ăn cửa, Vũ Hằng ho khan một tiếng, đạo; "Ta cùng các người nói, ba người các người nhanh chóng chạy trốn, tránh đã trở thành Bồn công tử vương vùi, Bồn công tử tự có chạy thoát thân bản lĩnh, cho dù đánh không lại Lư Phong, thế nhưng chạy trốn bồn sự vẫn có, lưu lại rừng xanh còn đó, sợ gì không có củ đũa, những lời này có từng nghe chưa? Trở về bế quan, vừa xuất ra, chúng ta liền đem Lư Phong trong chết đánh."

Mặt lạnh ba người có chút hồ nghi mà nhìn Vũ Hằng, biểu tình tràn ngập không tín nhiệm.

Trong lòng nghĩ, thống lĩnh không phải là muốn một mình đối mặt Lư Phong, sau đó thừa cơ quỳ xuống nói xin lỗi a, vì ba người bọn hắn nhỏ yếu chiến hữu, thật đúng là liều.

Ba người bọn hắn vô cùng cảm động.

Càng là cảm động, bọn họ càng là vô pháp làm ra vứt bỏ thống lĩnh loại chuyện này xuất ra.

Ba người bọn hắn đều dùng sức mà đối với Vũ Hằng lắc đầu, biểu đạt bọn họ thề chết theo tâm tư của Vũ Hằng.

Vũ Hằng có chút bất đắc dĩ, uy hiếp nói; "Ta báo cho các người a, nếu ta đánh không lại Lư Phong, ta sẽ thừa cơ chạy trốn, đến lúc sau, ba người các người chạy không thoát, cũng không nên đổ thừa ta, một khi bị bọn họ bắt được, nhất định là muốn ngay trước rất nhiều đệ tử mặt quỳ xuống nói xin lỗi, mặt, ta có thể gánh không nổi."

Ba cái vừa nghĩ Vũ Hằng phong cách hành sự, thật là có khả năng đây nè.

Vì vậy, bọn họ lập tức đứng nguyên tại bước chân.

Vũ Hằng thở ra một hơi, biết tâm tư của bọn hắn dao động, lập tức cộng thêm một mối lửa, đạo; "Nhớ kỹ, bế quan đi ra, chúng ta lẫn nhau thông báo một tiếng, đến lúc sau, cùng nhau đem Lư Phong trong chết đánh."

Bàn tử, mặt lạnh, Phong Thanh hung hăng gật đầu, cuối cùng không muốn bỏ nhìn thoáng qua Vũ Hằng, quay người lại, ba người vội vàng chạy mất.

Ba người trong chớp mắt chạy trốn, thoáng cái, liền đưa tới không ít người chú ý.

"Bọn họ không phải là sợ rồi sao, hiện tại liền đào tẩu, kia thật mất thể diện a."

"Mất mặt cái gì, bỏ mệnh mới là đáng sợ."

"Hon nữa, chỉ cần người vẫn còn ở, một ngày nào đó, có thể đem mặt mũi tìm trở về."

Mọi người tiếng nghị luận, thoáng cái liền truyền vào đến Luru Phong cùng lão đầu trọc trong lỗ tai.

Lão đầu trọc rất là khinh thường, biểu tình trào phúng, ánh mắt khinh thường, châm chọc nói; "Đều cái gì vạn nhất, rất sợ chết gia hỏa, tuyệt đối không thể để cho bọn họ cứ như vậy chạy thoát."

Lão đầu trọc hừ lạnh một tiếng, vừa mới khôi phục tu vi, lập tức nổ bung, thoáng cái, liền triển khai thân pháp, đi tới sau lưng của Vũ Hằng, giám thị lấy Vũ Hằng cử chỉ động tác.

Hắn là bị Vũ Hằng đánh bại, chỉ cần Vũ Hằng không có đào tẩu, bị Luru Phong giáo huấn một lần, khẩu khí này còn chưa tính, về phần mặt lạnh ba cái kia nhất gan nhất gan rất sợ chết bại hoại, hắn sẽ không chú ý nha.

Ba cái kia nhỏ yếu được giống như con kiến gia hỏa, tùy thời có thể thu thập.

"Tiểu tử, an phận, cũng không nên nghĩ đến chạy trốn."

Lão đầu trọc đối với Vũ Hằng tức giận mắng một tiếng, thật sự là sợ Vũ Hằng thừa cơ chuồn êm mát, vậy mình há không phải nhận không tội.

Hắn tuyệt đối không có khả năng cho phép loại chuyện này sinh.

Đi ở trước mọi người mặt Luru Phong, đã nghe được mọi người tiếng nghị luận, đứng nguyên tại bước chân, quay đầu lại nhìn thoáng qua, thậm chí ra chính mình thần niệm, rõ ràng địa thấy được đã chạy trốn ba người.

Nét mặt của hắn thoáng cái âm trầm xuống, cả khuôn mặt đen được giống như tích thủy xuất ra, hắn vẫn là lần đầu tiên gặp được loại này đánh không lại liền bỏ chạy mệnh vô si gia hỏa.

"Lần này tân sinh thật đúng là không đồng nhất, liền nói đức điểm mấu chốt đều là vấn đề, gặp qua vô sỉ, chưa thấy qua vô sỉ như vậy, bọn họ đến cùng còn muốn mặt không?"

Luru Phong bắt mắt nói qua, biểu tình rất là khinh thường.

Vũ Hằng đi tới Luru Phong trước người, nghe Luru Phong cười nhạo, phản bác; "Cái này gọi là sách lược, hiểu cái gì gọi là Binh Bất Yếm Trá không, hon nữa, ta không phải là ở chỗ này sao?"

Tại nhà ăn trăm trượng có hon, mọi người tách ra, trống ra một khối lớn địa phương, tặng cho Luru Phong cùng Vũ Hằng.

Luru Phong kích động, Xuất Khiếu Trung Kỳ tu vi nổ bung, khí thể bàng bạc tán, thoáng cái, liền đem Vũ Hằng đè xuống một đầu.

Vũ Hằng đáy lòng kia cái ủy khuất ah.

Mất thấy Luru Phong muốn xuất thủ, Vũ Hằng lập tức đạo; "Cái chỗ này không quá phù hợp a? Nếu không lại tuyển một chỗ, thường thường cao thủ quyết chiến, không đều là tại nóc nhà hoặc là đỉnh núi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Hầu Tử khiêu chiến

"Hảo vô sỉ, đây là e sợ chiến, hắn muốn tránh chiến. "

"Quá vô sỉ, một chút tiết tháo cũng không còn, điểm này dũng khí chiến đấu cũng không còn, này giới tân sinh đến cùng làm sao vậy, cả đám đều không biết xấu hổ da."

Mọi người vừa nghe đến Vũ Hằng lại đưa ra đòi một chỗ, tại liên tường đến, lúc trước chạy trốn ba cái tân sinh, lập tức liền nghĩ đến Vũ Hằng đây là

tránh chiến, không dám ứng chiến, là sợ.

Lão đầu trục cười lạnh liên tục, châm chọc nói; "Vũ Hằng, ngươi tại đây chút tiền đồ sao? Liền đánh một trận dừng khí cũng không còn sao?"

Vũ Hằng lập Mã Diện đồ bột từ thô, đạo; "Ai nói ta không có đánh một trận dừng khí, chúng ta tân sinh đều là gạch thẳng đánh dấu, ngày đầu tiên tiến nhập Học Viện, liền dám khiêu chiến các người lão sinh, a, hay là ngoại viện tam đại Bá Vương nhất, tại đây chút dừng khí, các người lại không có. Còn muốn xem thường ta, các người tự hỏi chính mình, các người những cái này lão sinh, dám khiêu chiến Luru Phong sao, một cái cũng không có a, cho nên ta so với các người tiền đồ nhiều, còn có tư cách gì cười nhạo ta."

Rất nhiều vây xem đệ tử lập tức thác nước mồ hôi, vẻ mặt hắc tuyến.

Thật sự là bị Vũ Hằng nói đến chỗ đau đi, bọn họ thật sự là không dám trêu chọc Luru Phong, cùng Vũ Hằng tân sinh so với, nhóm người mình, thật sự chính là mặt cảm.

Lão đầu trục vẻ mặt hắc tuyến, chính mình mặc dù là lão sinh, nhưng, mình cũng là Luru Phong tiểu đệ, làm sao có thể ra tay với lão đại.

Vũ Hằng này cũng là đã đủ rồi nha, nhìn người thật lâu rồi.

Luru Phong giống như cười mà không phải cười, nhìn chăm chăm trộm gian giờ thủ đoạn Vũ Hằng, khinh thường nói; "Người nói đâu phù hợp?"

Vũ Hằng trong đầu vui vẻ, biết có đùa giỡn, nhãn tình sáng lên, đạo; "Đương nhiên là Kim Sơn."

Kim Sơn là trong học viện, nổi danh nhất cũng đặc thù nhất sơn.

Toàn thân kim sắc, có vạm trượng lớn nhỏ, cao không thấy đỉnh.

Là thuần túy toái Mỹ kim tổ ngưng tụ mà thành.

Coi như là Nội Môn đệ tử Phân Thần Kỳ loại này cường đại thôn, tiến nhập Kim Sơn, cũng đều hội kinh tâm táng đờm, đại khí không dám thờ ơ.

Bởi vì Kim Sơn, không chỉ là Mỹ kim tổ quá nồng đậm, thâm thấu tiến nhập nhân thể, phá hủy thân hình, kia Kim Sơn, còn có kim thú.

Kim thú danh như ý nghĩa chính là hấp thu Mỹ kim tổ mà thành thuần túy toái yêu thú, hoàn toàn dựa vào kim sắc nguyên tố còn sống.

Loại này kim thú hung mãnh một hồi, khí thế ngập trời, kim khí lại càng là sắc bén sắc bén.

Coi như là Phân Thần Kỳ đệ tử gặp được, cũng đều muốn né tránh ba phần, không dám ngạnh bính.

Hiện tại liền Nội Môn đệ tử đều không phải, chỉ là đơn thuần Ngoại Môn đệ tử, chỉ có được Xuất Khiếu Kỳ tu vi Vũ Hằng, liền đưa ra tiến nhập Kim Sơn quyết đấu, này tuyệt đối là tìm chết kia mà.

Không, loại này tự tìm chết, là muốn đem Luru Phong cũng kéo đi chịu chết.

"Vô sỉ!"

"Hèn hạ."

"Thật là âm hiểm gia hỏa, quá giảo hoạt."

"Vậy Kim Sơn, coi như là Nội Môn đệ tử cũng đều kiêng kị, này vô tri không sợ gia hỏa, vậy mà cùng đưa ra đi Kim Sơn quyết đấu, tuyệt đối là nghĩ kéo Luru Phong đồng quy vu tận."

"Quá xảo trá, bất quá, ta thích."

Mọi người lập tức đều nghị luận, đối với Vũ Hằng vô sỉ hành vi, cảm giác được tự đáy lòng chán ghét cùng ghét bỏ.

Vũ Hằng nhìn nhìn Luru Phong do dự thần sắc, lập tức cảm thấy có hi vọng, hẳn hiện tại mặc kệ Kim Sơn có nhiều nguy hiểm đâu, dù sao chưa từng đi qua, hiện tại trọng yếu nhất, lại muốn thoát khỏi Luru Phong cùng lão đầu trục dây dưa mới tốt, hẳn cũng không muốn, ngày đầu tiên tiến nhập Học Viện, muốn tại trước mặt mọi người quỳ rạp xuống đất trên cho bọn họ xin lỗi, vậy cũng quá thật xấu hổ chết người ta rồi.

Nghe mọi người một tiếng áp đảo một tiếng tiếng chửi bậy, Vũ Hằng vội cảm thấy thành công liền cảm giác, chỉ cần kia Kim Sơn càng là khủng bố, mọi người lại càng là kính nể sợ hãi, lại càng phải không sợ tiến vào.

Chính mình gian kế thực hiện được xác xuất thành công lại càng cao.

Vũ Hằng không sao cả địa nhìn lướt qua Luru Phong, phong khinh vân đạm, khinh thường nói; "Luru Phong, như thế nào đây? Có dám hay không, ta một cái tân sinh cũng dám, người một cái lão sinh không dám sao, ta một cái Xuất Khiếu Kỳ tu vi người cũng dám, người một cái người của Xuất Khiếu Trung Kỳ không dám sao?"

Vũ Hằng thật sâu kích thích Luru Phong.

"Vô sỉ, chết tiệt, gia hỏa này, đầu đến cùng như thế nào phát triển, như vậy xảo trá, không biết xấu hổ da."

Đổi mặt Vũ Hằng vô sỉ cùng xảo trá, liền Luru Phong cũng chạy tới đầu đầu, biểu tình một hồi tức giận, xấu hổ trừng mắt liếc Vũ Hằng, thần sắc phẫn nộ.

Nếu đáp ứng nha, tiến nhập Kim Sơn, vậy thật sự là quá nguy hiểm, liền Nội Môn đệ tử Phân Thần Kỳ cường giả đều kiêng kỵ đây nè, huống chi là mình loại này con kiến nhỏ.

Nếu không đáp ứng nha, thật giống như sợ Vũ Hằng vô sỉ tân sinh, thật sự là làm người đau đầu.

Lão đầu trục lên tiếng trách cứ, đạo; "Vũ Hằng, ngươi vô sỉ gia hỏa, kia Kim Sơn, liền ngay cả Phân Thần Kỳ Nội Môn đệ tử đều mười phần căm kỵ, huống chi là chúng ta, ngươi e sợ chiến, nhất gan, liền trực tiếp đã nói rồi, ngươi chỉ cần nhận thua, quý xuống tới nói lời xin lỗi, chuyện này cứ như vậy được rồi."

Vũ Hằng quay đầu lại trừng mắt liếc thời khắc giám thị Quang Đầu của mình lão, hung ác nói; "Ta một cái tân sinh cũng dám tiến nhập Kim Sơn, các ngươi liền tiến vào Kim Sơn dũng khí cũng không có, còn muốn ta nhận thua xin lỗi, cửa cũng không có. Thế nào, Luru Phong, ngươi muốn là có gan phách, mang đem, liền cùng ta đi Kim Sơn quyết đấu, nếu ngươi không dám, chúng ta liền thế hoà không phân thắng bại, ai cũng không thua ai, ai cũng không thắng ai."

"Vô sỉ."

"Quá vô sỉ."

Mọi người chửi bậy lấy Vũ Hằng.

Cũng có không thiếu hâm mộ ghen ghét hận, tối thiểu Vũ Hằng có thể nghĩ đến loại biện pháp này không phải.

Luru Phong tức giận đến toàn thân run rẩy, sắc mặt xanh mét, quả thực là bị Vũ Hằng vô sỉ cho khí đến.

Lão đầu trục lại càng là mặt mũi tràn đầy dữ tợn, hai mắt ẩn chứa lửa giận, Vũ Hằng này quá hèn hạ.

"Nếu như tất cả mọi người không ra, đó chính là cam chịu (*mặc định) thế hoà không phân thắng bại nha." Vũ Hằng cẩn thận từng li từng tí địa nhìn lướt qua vẻ mặt xanh mét Luru Phong, sau đó lại cao ngạo địa nhìn lướt qua lão đầu trục, ngạo; "Vậy chuyện này cứ như vậy được rồi, chúng ta sẽ không kỳ."

Vũ Hằng sau khi nói xong, mở ra bước chân, đã nghĩ ngợi lấy rồi đi.

Hắn cũng không muốn tiếp tục sa vào ở chỗ này, nhiều người như vậy nhìn chằm chằm, từng cái một biểu tình phẫn nộ, quá nguy hiểm.

"Đứng lại, ngươi đáng giận chết tiệt, hèn hạ vô sỉ gia hỏa."

Lão đầu trục hừ lạnh một tiếng, thờ hồng học địa chỉ vào Vũ Hằng chửi bậy.

Luru Phong bị Vũ Hằng xảo trá gia hỏa, phẫn đem một quân, này lại không biết như thế nào cho phải.

Nếu trực tiếp động thủ, hắn mà không sợ, từng phút đồng hồ thu thập Vũ Hằng.

Thế nhưng Vũ Hằng khẩu ngữ quá lợi hại, quả thật chính là khẩu chiến bày nhò, lưỡi đầy Liên Hoa, sừng sốt đem mình dồn đến góc tường, ứng chiến không phải, không ứng chiến cũng không phải.

"Cái này đáng giận bại hoại, vô sỉ tân sinh, một chút da mặt cũng không có gia hỏa."

Luru Phong hung dữ địa chửi bậy lấy.

Hắn bây giờ là Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ, có thể không phải đi kia Kim Sơn tự tìm chết.

Thế nhưng Vũ Hằng tên hỗn đản này, lại hết lần này tới lần khác muốn đưa ra đi Kim Sơn quyết đấu.

"Có cơ hội, ta nhất định phải giết chết ngươi, chết tiệt Vũ Hằng."

Luru Phong nhìn nhìn Vũ Hằng dần dần mở ra bộ pháp bóng lưng, hung dữ mắng.

Lão đầu trục ngăn cản một chút Vũ Hằng, bị Vũ Hằng vừa trừng mắt, cho rằng Vũ Hằng muốn khai mở đã làm, lại càng hoảng sợ, trực tiếp lui lại hai bước, Vũ Hằng cứ như vậy đi qua sau lưng của hắn.

Lão đầu trục cảm giác vô cùng ủy khuất.

Lưu Phong cũng cảm giác rất mất mặt, mới vừa rồi còn tuyên bố vì lão đầu trợ tìm về mặt mũi, hiện tại được rồi, sừng sốt không có cách nào khác làm gì được Vũ Hằng tên đáng chết khốn kiếp.

"Vũ Hằng, ngươi hèn mọn vô sỉ âm hiểm gia hỏa, cho dù ta chỉ chỉ có Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, ta cũng phải khiêu chiến ngươi, nhớ kỹ, tên của ta gọi là Hắc Tử, là Lưu Phong số hai tay chân, cùng lão đầu trợ bình danh."

Một cái lớn lên xấu xí người, lập tức từ Lưu Phong đứng phía sau xuất ra, hung dữ trừng mắt liếc Vũ Hằng, sau đó, khàn cả giọng rít gào.

Hắn vốn là không muốn tìm Vũ Hằng phiền toái, nhưng quả thực là bị Vũ Hằng tên bại hoại này vô sỉ cho kích thích.

Gặp qua vô sỉ, liền chưa từng gặp qua vô sỉ như vậy.

Kìa da mặt quả thật liền so với tường thành còn dày hơn, tức chết người đi được.

Mọi người thấy Hắc Tử đối với Vũ Hằng phát triển chiến, lại là đưa tới một hồi xôn xao.

"Xoạt! Đây chính là Lưu Phong thủ hạ chính là số một tay chân đây nè, tuy cũng là Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn, thế nhưng sức chiến đấu, cần phải so với lão đầu trợ cường hãn nhiều."

"Cái này còn có đùa giỡn nhìn."

"Tuy Hắc Tử sức chiến đấu cường hãn, thế nhưng cảnh giới, như cũ là Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn, Vũ Hằng này hẳn sẽ tiếp nhận khiêu chiến a."

Vũ Hằng là hèn hạ vô sỉ đã quen, vốn muốn nhân cơ hội này rồi đi mảnh đất thị phi này, thế nhưng vừa nghe đến sau lưng có cái Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn khiêu chiến, ánh mắt hắn lập tức sáng ngời, biểu tình đều trở nên kích động lên.

Hắn rất cường điệu mà đem Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn mấy chữ này ghi ở trong lòng, đó chính là nói, không có đến Xuất Khiếu Kỳ.

Theo như vậy tính, cảnh giới của mình cao hơn hắn nhất đẳng.

Vũ Hằng lập tức an tâm rồi.

Vũ Hằng ho khan hai tiếng, lập tức đứng nguyên tại bước chân, quay đầu lại nhìn lướt qua lòng đầy căm phẫn Hắc Tử, đạo: "Ngươi chính là Hắc Tử? Thật sự là chỉ là Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi?"

Đối với Vũ Hằng mà nói, là không phải Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, mười phần trọng yếu.

Này có thể quan hệ đến cái mạng nhỏ của mình.

Mọi người nghe nói Vũ Hằng loại này hỏi, lại là một hồi cười nhạo cùng mỉa mai, biểu tình nhao nhao lộ ra khinh thường.

Liền ngay cả lão đầu trợ đều cứng họng, thăm than Vũ Hằng vô sỉ.

Lưu Phong lại càng là xấu hổ, lần này, thật sự là thêm kiến thức, gặp được Vũ Hằng vô sỉ điểm máu chốt.

Hắc Tử khoe miệng nhếch lên, lộ ra cười lạnh, khinh thường địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, đạo: "Ta chính là Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn Hắc Tử, ta muốn vì lão đầu trợ lấy cái công đạo, hiện tại ta muốn khiêu chiến ngươi, ngươi dám không dám đáp ứng?"

Tất cả mọi người cho rằng dính tiện nghi không thiệt thòi Vũ Hằng, lần này nhất định sẽ đáp ứng, đều hai mắt hiếu kỳ chờ mong mà nhìn Vũ Hằng.

Không ngờ, Vũ Hằng trừng mắt liếc một cái Hắc Tử, nói: "Ngươi một cái lão sinh khiêu chiến ta một cái tân sinh, còn như vậy để ý tới? Còn mạnh như vậy thế sao? Ta vì sao phải đáp ứng ngươi. Lại không có gì hảo vị trí."

Mọi người rớt phá kính mắt.

Đối với Vũ Hằng cảm thấy thất vọng, cũng đúng Vũ Hằng vô sỉ cùng nhút nhát cảm giác được tự đáy lòng si nhục chán ghét.

"Chúng ta Học Viện làm sao lại đem loại này nhát gan nhát gan đồ vô sỉ tuyển nhận vào được nha?"

"Quá vô sỉ! Liền một chút nam nhân tôn nghiêm cũng không còn, như vậy rất sợ chết, dính tiện nghi không thiệt thòi tiểu nhân hèn hạ."

"Ta xuất mười khối Linh Thạch, duy trì các ngươi khiêu chiến, các ngươi người nào thắng có thể lấy đi."

"Ta xuất năm khối."

"Ta xuất hai mươi."

Mọi người vây xem, từng cái một hét lớn, nhao nhao lấy ra bản thân Linh Thạch, ném bắn tới Vũ Hằng cùng Hắc Tử phía trước hai người.

Bọn họ thật sự là nhìn không được, Vũ Hằng người này, quá vô sỉ, cho dù xuất điểm Linh Thạch, cũng phải để cho Hầu Tử giáo huấn một lần Vũ Hằng. Hầu Tử lộ ra cười lạnh, thần tình kích động, không nghĩ tới khiêu chiến của mình, đạt được nhiều người như vậy ủng hộ và tương ứng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Đánh bại

Lão đầu trục đối với mọi người ôm quyền cảm tạ, rốt cuộc lần này Hầu Tử khiêu chiến, chủ yếu là vì hắn tìm về mặt mũi.

Lưu Phong nhìn nhìn Hầu Tử bóng lưng, có chút vui mừng.

Hắn tuy giữ vững trăm mặc, nhưng lại mủi phần duy trì Hầu Tử hành vi.

Hầu Tử cuối cùng thống kê một chút, chừng 200 khối Linh Thạch.

Hắn hướng phía Vũ Hằng cao giọng hò hét, khiêu khích nói; "Vũ Hằng, nơi này tổng cộng hai Bách Linh thạch, ngươi nếu là thắng ta, Linh Thạch ngươi lấy đi, chuyện này, cũng như vậy được rồi, ngươi nếu bị thua, quỳ xuống tới xin lỗi, ngươi dám không dám nhận chịu khiêu chiến?"

Con mắt của Vũ Hằng lại là sáng ngời, kinh ngạc mà nhìn chồng chất trên mặt đất, giống như ngọn núi Linh Thạch, nhếch miệng cười nhạo.

"Ồ, các ngươi thật sự là quá nhiệt tình, ta đều có chút ngượng ngùng."

Vũ Hằng cười hi hi nói.

"Vậy mà Bồn công tử là mục đích chung, vậy không thể để cho các ngươi thất vọng, lần này khiêu chiến, ta tiếp nhận."

Vũ Hằng giả bộ một bức bộ dáng của cao thủ, chấp hai tay sau lưng, ngang đầu ưỡn ngực, biểu tình thâm trầm, rất có một bức cao thủ phái đoàn.

Chỉ là đáy lòng của hắn là vui cười nở hoa, nhiều như vậy Linh Thạch ký là mình rồi, không được Xuất Khiếu Kỳ Hầu Tử mà thôi, một tay liền có thể thu thập.

Đưa tới cửa lễ vật không có đạo lý không thủ hạ, đưa tới cửa dịch nhân, không ngờ lý cho hắn sắc mặt tốt nhìn.

Các ngươi không phải nói ta e sợ chiến, nhát gan, hèn hạ vô sỉ sao, hiện tại liền dùng cảm cường thế một chút cho các ngươi nhìn.

Vũ Hằng nhìn lướt qua mọi người, lớn lối bá khí, giả bộ cường thế bộ dáng, đạo; "Lần này, các ngươi xem trọng, chúng ta tân sinh, cũng là có bá khí quần thân thời điểm. Chúng ta đồng dạng dũng cảm, không sợ hãi, đối mặt lấy mạnh hiếp yếu người, chúng ta thà chết chứ không chịu khuất phục, quyết chiến đến cùng, loại này ương ngạnh bất khuất cứng cỏi tinh thần, loại này thể sống chết hướng tới chính nghĩa chí tâm, hôm nay, liền từ trên người của ta thể hiện ra, các ngươi cần phải xem trọng, này của ta một hồi ứng chiến."

Vậy xem mọi người, từng cái một tròn trắng mắt.

Quả thực là Vũ Hằng thái quá mức vô sỉ.

Nói như vậy Chánh Nghĩa Lẫm Nhiên, còn không phải nhìn nhìn Hầu Tử so với hắn thấp một cái cảnh giới?

Tại Lưu Phong phát triển chiến thời điểm, như thế nào chỉ thấy hắn xám xịt kiếm cơ đào tẩu.

Lão đầu trục đều chỉ cảm giác một hồi buồn nôn, rất muốn giáo huấn Vũ Hằng một hồi, đáng tiếc thương thế trên người chính là Vũ Hằng cho làm cho.

Sắc mặt Lưu Phong hết sức khó coi, nhao nhao địa trừng mắt Vũ Hằng.

Hầu Tử chỉ cảm thấy một cổ lửa giận từ trong lòng thiêu đốt, chính mình lúc nào lấy mạnh hiếp yếu, nói chính mình dường như là tà ác phản tử, hắn chính là đại biểu chính nghĩa đồng dạng, cảnh giới của mình đều muốn so với hắn thấp một cái cảnh giới đây nè.

Quá vô sỉ.

Một hồi, nhất định phải toàn lực làm ăn, hung hăng trừng trị Vũ Hằng một hồi, tức chết người đi được.

Lớn lên xấu xí Hầu Tử, lúc này sắc mặt khó chịu nổi, trong lòng lửa giận vạn trượng, cả đời đến nay, nhìn thấy qua tội người vô sỉ, chính là Vũ Hằng.

"Vũ Hằng này rất không phải cần mặt mũi da."

"Đúng, quả thực là thái quá mức vô sỉ."

"Hầu Tử, một hồi nhất định phải hung hăng giáo huấn hắn."

Mọi người hô hào thanh âm, càng cao ngang, đều là đứng ở Hầu Tử bên này.

Điều này làm cho Hầu Tử viết kích động, thân thể run rẩy, hai mắt kích động.

Hắn nhìn lướt qua cổ làm ra vẻ Ngụy quân tử Vũ Hằng, hừ một tiếng, đạo; "Vũ Hằng, ngươi tên đáng chết tân sinh, chuẩn bị xong chưa? Ta muốn phải xuất thủ."

Vũ Hằng mới không sợ đâu, hắn hiện tại, đối diện lấy bốn phương tám hướng người xem ôm quyền, hành lễ, một bức rất có giáo dưỡng rất có dũng khí đích bộ dáng, cũng không sợ Hầu Tử khi dễ.

Hắn phản lại hừ một tiếng, đạo; "Hầu Tử, ta nhìn ngươi rất lâu, chẳng quản phóng ngựa qua, làm cho chư vị học trưởng học tỷ nhóm đều nhìn xem, ta Vũ Hằng là không phải nhu nhược người nhất gan, lần này, để cho các ngươi biết được Bồn công tử đảm lượng không phải thôi."

Vũ Hằng sờ đi như vậy càn rỡ cùng lớn lối, thần sắc như thế kiêu ngạo, hoàn toàn là nhìn đúng Hầu Tử cũng chỉ có Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi, đều so với chính mình thấp một cái cảnh giới đâu, còn có cái gì thật là sợ.

Hắn khi dễ chính là loại này không có đối với chính mình gặp nguy hiểm người.

Còn có thể cảm đến một Bách Linh thạch, hay là mọi người tự nguyện trốn ra, ngấm lại, Vũ Hằng đều cảm thấy hết sức kích động.

Lúc này, đôi mắt nhỏ nhìn chăm chăm đồng kia tích thành như ngọn núi Linh Thạch, hai mắt đều tại quang, biểu tình kích động, thân thể đều run run xuống.

"Đây chính là trên Bách Linh thạch đây nè, có trên Bách Linh thạch, tu vi của mình liền có thể tiến thêm một bước tăng lên. Nếu dựa theo tông môn mỗi tháng hạn ngạch, tối thiểu muốn tích lũy mười tháng nha."

Vũ Hằng hưng phấn mà nói qua, hoàn toàn không có đem đã triển khai tư thế Hầu Tử để ở trong mắt.

Hầu Tử nhìn Vũ Hằng bỏ qua chính mình, lập tức liền nổi giận, Ngao hô một tiếng, trực tiếp bạo bản thân tu vi, đem thân pháp thi triển đến cực hạn, thân thể cái công kích, đã đến Vũ Hằng trước người.

Hai tay lập tức nâng lên, nắm chặt thành quyền, trực tiếp đối với Vũ Hằng cổ họng cùng trái tim hai cái chỗ hiểm vị trí công kích đi qua.

Công kích độ rất nhanh, giống như tốc độ ánh sáng, nháy mắt tới.

Ra quyền độ lại càng là nhanh, mắt thấy hắn mới bắt đầu giờ tay, nhưng mà, hắn song quyền nghiễm nhiên oanh kích đến Vũ Hằng trước người.

Vũ Hằng vội vàng đem roi trên Linh Thạch mục quang thu hồi lại, bỗng nhiên nhà nổ bùng tới Xuất Khiếu Sơ Kỳ tu vi, thi triển Xuất Khiếu Kỳ mới có phòng ngự màn hào quang.

Này phòng ngự màn hào quang xuất hiện, chỉ cần là Xuất Khiếu Kỳ trở xuống, đều đừng hòng phá vỡ.

Vũ Hằng lộ ra một bức đắc ý sắc mặt, khoe mắt đuôi lông mày đều viết tiểu ý, thần tình lạnh nhạt, nhẹ nhõm trấn định.

"Không biết Xuất Khiếu Kỳ này phòng ngự màn hào quang có hay không thật sự như vậy tin cậy, nhìn xem lực phòng ngự như thế nào."

Vũ Hằng nhàn nhạt địa nói qua.

Lập tức liền thấy được Hầu Tử tụ tập Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, oanh oanh địa công kích tại phòng ngự trên màn hào quang.

Phòng ngự màn hào quang chịu năm tay công kích, nhắc lên từng trận gọn sóng, thậm chí còn lồm một chút tiến vào.

Này có thể để cho Vũ Hằng nhìn nhìn kinh tâm táng đờm, không nên bị Hầu Tử công phá phòng ngự màn hào quang mới tốt nha.

May mắn, này lồm đi vào phòng ngự màn hào quang, thoáng cái, lại khôi phục nguyên trạng.

Rốt cuộc Hầu Tử quyền lực công kích, cũng không có duy trì thời gian quá dài, hẳn chỉ là dựa vào một cỗ quán tính độ mạnh yếu mà thôi.

Rầm rầm rầm!

Tùng tiếng nặng nề tiếng vang vòng qua vòng lại ra, tất cả mọi người có thể rõ ràng nghe nói.

Hầu Tử thi triển tại Học Viện sở học Bá Vương quyền, một quyền áp đảo một quyền oanh kích ra ngoài.

Bá Vương này quyền uy thế, dần dần địa tạng vọt.

Cho đến Hầu Tử thi triển Bá Vương quyền, đến cuối cùng quyền thứ chín, cả người áo bào không gió mà bay, đầu không gió phiêu khởi, làm cho người ta một loại khí phách phấn cảm giác.

Hắn chiến ý cũng bốc lên đến cực hạn, ngửa mặt gầm thét một tiếng, đem toàn thân tất cả tu vi đều ngưng tụ ở một quyền bên trong, bỗng nhiên, đem Bá Vương quyền một chiêu cuối cùng, hoàn mỹ địa diễn dịch xuất ra, oanh oanh, công kích Hưởng Vũ Hằng.

Một quyền này uy lực, so với trước cửu quyền, đều muốn cường đại quá nhiều, là lúc trước uy lực không chỉ gấp mười lần.

Oanh kích ra ngoài, liên trước mắt không gian, đều phòng chế giống như tại vụn vụn.

Nắm tay ma sát không khí, giống như phát lên hỏa diễm, làm cho người ta nhìn nhìn, cảm thụ được kia một cỗ khổng lồ uy áp, cũng không khỏi da đầu tê dại, biểu tình chấn kinh.

"Vũ Hằng, cũng không tin ngươi còn có thể kiên trì, xem ta Bất phá phòng ngự của ngươi màn hào quang, nghĩ đến ngươi Xuất Khiếu Kỳ tu vi liền không nổi sao? Đi chết đi."

Hầu Tử khàn cả giọng địa hò hét, cả người đều cơ hồ điên cuồng, biểu tình dữ tợn, chiến ý sôi trào, làm cho người ta nhìn nhìn có cảm giác đến kinh hãi.

Tối tăm bên trong, phòng chế hình như có một cỗ thế như chẻ tre khổng lồ bá khí, gia trì ở trên người hắn, để cho hắn vượt mọi chông gai, không chỗ nào Bất phá.

Đây là Bá Vương quyền chân lý cùng tinh túy, lĩnh hội đến cực hạn, liền có thể tự hành tuôn ra Bá Vương chi khí.

Một quyền này uy lực, đã qua Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, đạt đến Xuất Khiếu Kỳ cảnh giới cường lực một kích.

Mọi người vây xem, cũng không khỏi được mở to hai mắt nhìn, nhao nhao hiếu kỳ một quyền này, oanh kích ở trên người Vũ Hằng, hội tạo thành cái dạng gì hậu quả.

"Ta lại không ngờ, như thế nào có thể có sao đứng lại cho ngươi Khi nơi trút giận."

Vũ Hằng là phi thường hèn hạ cùng vô sỉ.

Lúc trước xem người ta thi triển mấy quyền, không làm gì được tự mình, liền khoe anh hùng, phòng ngự không tiến công.

Thế nhưng mắt thấy một quyền này uy lực to lớn, cảm nhận được nguy hiểm, lập tức liền xưng chính mình thông minh cơ trí, không phải chỉ còn chờ bị đánh đồ ngốc.

Tại Vũ Hằng lời này lời nói truyền ra nháy mắt, chân phải của hắn lập tức mở ra, thân pháp thi triển, trong chớp mắt liền rời đi chỗ cũ.

Tại hắn vừa mới rời đi nguyên lai địa phương nháy mắt, chỉ nghe thấy ầm ầm một tiếng to lớn rền vang.

Là Hầu Tử cũng quyền, xuyên thấu hắn tàn ảnh, oanh kích trên mặt đất, trực tiếp đem mặt đất tạc ra một cái hố sâu cực lớn.

Kia hố sâu có hơn một trượng lớn nhỏ, xung quanh cũng còn lan tràn vài mảnh khe nứt, này có thể làm cho người ta thấy kinh tâm táng đờm.

"Thật cường đại một quyền."

"Bá Vương này quyền, không thể khinh thường."

"Không nghĩ tới Hầu Tử này còn có được qua Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn thực lực."

Mọi người chấn kinh lên tiếng.

Vũ Hằng thân ảnh xuất hiện ở mười trượng có hơn, nghe mọi người tán dương Hầu Tử, hắn thoáng cái liền không vui, biểu tình không vui, đạo; "Hầu Tử lợi hại như vậy, đều không làm gì được ta may may, kia nói rõ ta tân sinh so với hắn lợi hại hơn, như thế nào các ngươi lại không có trông thấy ta tia chớp điểm nha."

Hắn lập tức nhìn về phía Hầu Tử, vừa trừng mắt, uy hiếp nói; "Hầu Tử, ta để cho ngươi vài quyền, lần này, cần phải đến phiên ta xuất thủ, đừng trách ta

không khách khí."

Vũ Hằng ngưng ngừng địa sờ dưới cái mũi, Xuất Khiếu Kỳ tu vi lần nữa điên cuồng vận chuyển, khổng lồ uy áp, thoáng cái nghiền ép hướng Hầu Tử, để cho Hầu Tử cảm nhận được trầm trọng áp lực.

Chỉ là Hầu Tử thà chết chứ không chịu khuất phục, ý chí kiên định, thần sắc kiên nghị, hừ lạnh một tiếng, trực tiếp ngừng đầu, không cam lòng địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, hai mắt âm trầm, đạo; "Ít nhất khoắc lác, hôm nay không đánh bại ngươi, ta liền không gọi Hầu Tử."

Vũ Hằng khoe miệng co giật, ngươi không gọi ngoại hiệu, còn có tên thật nha, đây coi là cái gì thể cùng trả giá.

Hắn lập tức giờ tay, bốn phía Linh Khí trong chớp mắt tuôn động, điên cuồng mà hướng phía tay phải của Vũ Hằng ngưng tụ đi qua.

Vũ Hằng hừ một tiếng, trong lúc đó, năm ngón tay nắm chặt, trực tiếp cách không, hướng phía mười trượng có hơn Hầu Tử oanh kích ra ngoài.

Ong

Chỉ nghe thấy vù vù một tiếng, nhất thời, không khí chấn động, hư không vặn vẹo.

Một cái hơn một trượng lớn nhỏ nắm tay hư ảnh, trong chớp mắt bị Vũ Hằng ngưng tụ ra, nắm tay hư ảnh toàn thân hào quang lưu chuyển, chói mắt hào quang, phóng chế giống như ẩn chứa vô cùng uy lực, phóng xuất ra khí tức, đều làm người cảm giác được khủng bố.

"Đây là Xuất Khiếu Kỳ tu vi? Quả thật cường đại."

"Thêm kiến thức, quan sát một trận chiến này, đối với tu luyện của chúng ta đều có lợi thật lớn."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Dân tình mãnh liệt

Mọi người cảm thụ được Vũ Hằng thi triển quyền pháp uy áp, không khỏi nuốt nuốt ngụm nước miếng, biểu tình chân kinh, hưng phấn.

""

Vũ Hằng khoe miệng mang theo đùa giỡn hành hạ, ánh mắt dào dạt tiêu ý, kêu một tiếng, hơn một trượng lớn nhỏ nắm tay hư ảnh, rền vang, trực tiếp nghiền ép hướng Hầu Tử.

Hầu Tử cảm nhận được nắm tay hư ảnh cường đại uy áp, không khỏi hít sâu một hơi, hai mắt co rút lại, mí mắt cuồng rung động, thân thể đều run run một chút, đó là sợ.

"Chết tiệt, Vũ Hằng này thi triển quyền pháp gì, mạnh mẽ như vậy đại, còn một chút mặt mũi cũng không lưu lại, trực tiếp bạo Xuất Khiếu Kỳ toàn bộ tu vi công kích, ta một cái Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn, làm sao có thể đủ tiếp xuống."

Hầu Tử này sẽ, có chút tâm hoảng ý loạn, biểu tình cũng không trấn định, lúc trước lớn lối cùng cuồng vọng, cũng thoáng cái tiêu thất.

"Bá Vương quyền."

Hầu Tử cơ bắp căng thẳng, biểu tình khẩn trương, đối mặt cường thế khổng lồ quyền ảnh công kích, cũng chỉ có nghĩ tới đồng dạng cường thế mệnh môn Bá Vương quyền.

Cũng liền nửa cái trong chớp mắt, hắn liền đem Bá Vương quyền thi triển một lần, đem phía trước mấy quyền uy lực, đều hội tụ đến cuối cùng một quyền bên trong, đem uy lực tăng gấp đôi quyền thứ chín, cường thế oanh kích ra ngoài.

Tại hắn oanh kích ra ngoài nháy mắt, phía trước hư không, như cũ vặn vẹo, ra vù vù âm thanh.

Khí thể đồng dạng khổng lồ, uy lực cường đại, hung mãnh phi phạm

Bá Vương quyền chính là một quyền thắng được một quyền, sau lưng một quyền uy lực, là phía trước một quyền gấp mười lực lượng.

Cho đến cuối cùng một quyền, kia ngưng tụ uy lực, hoàn toàn có thể vượt qua cảnh giới chiến đấu.

Đây cũng là Hầu Tử thành danh Công Pháp.

Có bộ này Bá Vương quyền, hẳn cùng Xuất Khiếu Kỳ đệ tử, cũng có sức đánh một trận.

Cho nên, cùng lão đầu trợ binh danh, thậm chí uy danh còn muốn áp đảo lão đầu trợ, trở thành Lưu Phong cánh tay trái bờ vai phải, công kích chiến tướng.

Àm âm!

Theo một tiếng kịch liệt tiếng nổ vang lên lên.

Hai quyền ở giữa không trung chạm vào nhau, to lớn sóng xung kích, lập tức quét ngang bốn phía, cọ rửa bát hoang.

Mọi người vây xem, đều trong chớp mắt cảm nhận được một cỗ năng lượng cường đại, hướng phía nhóm người mình quét ngang qua.

Không khỏi biểu tình chấn kinh, lên tiếng kinh hô, sau đó vội vàng nghĩ đến sau lưng rút lui.

"Lực lượng thật là cường đại."

"Quá mạnh liệt, bất khả tư nghị."

"Cái này, đoán chừng hai người đều có được chịu."

Mọi người kinh ngạc địa nghị luận lên tiếng, mục quang không khỏi nhao nhao quét về phía chiến đấu bên trong trên thân hai người.

Mới vừa vào mắt chính là, vô số bụi mù.

To lớn bụi mù đem Vũ Hằng cùng Hầu Tử thân ảnh che dấu.

Thế nhưng, đợi đến bụi mù dần dần tiêu tán, thấy một màn, để cho bọn họ không chịu được trong chớp mắt mở to hai mắt nhìn, lại một lần nữa chấn kinh, lần này chấn kinh, quả thật đến tột đỉnh tình trạng, trợn mắt há hốc mồm, cứng họng.

"Điều này sao có thể?"

"Thật là làm cho người ta không dám tin."

Bọn họ thấy là trên người Vũ Hằng trần thế không nhiễm, bình yên vô sự địa ôm ngực đứng, biểu tình cao ngạo, mục quang khinh thường địa nhìn chăm chăm Hầu Tử.

Kia vốn có hơn một trượng lớn nhỏ nắm tay hư ảnh, tại vừa rồi va chạm bạo tạc, hiện giờ còn thừa lại một phần ba nắm tay hư ảnh.

Có thể coi là còn lại một phần ba nắm tay hư ảnh, uy thế như trước sinh mãnh, không thể khinh thường, đang trước sau như một thể như chẻ tre địa đánh về phía Hầu Tử.

Cường đại thế công cùng uy áp, nghiền ép được Hầu Tử gần như không thở nổi, sắc mặt cũng đã bạch, ánh mắt sợ hãi.

Hầu Tử tại vừa rồi kia một cỗ to lớn bạo tạc sóng xung kích quét ngang, hiện giờ, tu vi đều có chút bất ổn, tu vi khí tức ba động đến lợi hại, đoán chừng nhiều loạn không chịu nổi.

Thế nhưng vì phòng ngự Vũ Hằng nắm tay hư ảnh công kích, miễn cưỡng ngưng tụ tu vi, thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, thủ hộ bản thân.

Kia chỉ còn lại một phần ba nắm tay hư ảnh, bỗng nhiên, oanh kích ở trên người Hầu Tử.

Trên người Hầu Tử phòng ngự màn hào quang, lập tức kịch liệt lấp lánh, phỏng chế giống như vô pháp thừa nhận trước mắt nắm tay hư ảnh đại lực công kích,, không được nửa cái trong chớp mắt, trực tiếp tan vỡ ra.

Hầu Tử mất đi phòng ngự màn hào quang thủ hộ chính mình, vừa mới dừng lại nắm tay hư ảnh, tiếp tục oanh kích hạ xuống.

Trực tiếp oanh kích trên ngực Hầu Tử.

Hầu Tử khó chịu hừ một tiếng, tại nắm tay khổng lồ đại lực trùng kích, thân thể lập tức bay ngược.

Bay ngược ở giữa không trung thân thể, còn nhịn không được cỗ họng ngòn ngọt. Trực tiếp đại khẩu phun ra huyết tinh.

Phanh.

Thân thể của hắn bay ngược mười trượng có hơn, nện trên mặt đất, lại ra một thân rền vang.

Oa!

Muốn giãy dựa đứng lên Hầu Tử, lại nhin không được đại khẩu phún huyết, sắc mặt vết trắng xám, giống như tờ giấy trắng tuyết trắng, không có nửa điểm huyết sắc.

Ánh mắt của hắn uể oải, ánh mắt mỗi một, giống như hấp hối.

Bắt đầu tết tóc lên đầu, hiện tại toàn bộ tản mát hạ xuống, khoác trên vai đầu tán, giống như Lệ Quý.

Bộ dáng của hắn thoát nhìn, nhiều hơn chán nản liền có nhiều chán nản, nhiều hơn thê thảm liền có nhiều thê thảm.

Trên người áo bào, bị tạc được chia năm xẻ bảy, giống như bị xé nát từng mảnh từng mảnh, rù xuống tại trên thân thể.

Khóe miệng tràn ra huyết tinh, cái mũi sưng đỏ, hai mắt đen vòng, giống như gấu Miêu Nhân, lỗ tai bây giờ còn đang vù vù, giống như trong đầu có Lôi Đình rền vang, đỉnh tai nhức óc, nghe không đúng cất xung quanh tiếng kinh hô.

Vũ Hằng nguyên bản còn tưởng rằng đối phó Hầu Tử, cần tiêu phí rất lớn khí lực, còn muốn trả giá đại lực khí, hắn đều đã làm xong lần thứ hai công kích chuẩn bị.

Thật không nghĩ đến, Hầu Tử tại đây một quyền, muốn không chịu nổi.

Điều này làm cho Vũ Hằng trong thâm tâm một hồi mừng rỡ, miễn nguyện mà cười lấy.

Nhìn nhìn Hầu Tử như vậy thảm trạng, mất đi sức chiến đấu, cặp mắt của hắn trong chớp mắt sáng ngời.

Thừa dịp hắn bệnh muốn mạng của hắn.

Vũ Hằng thân pháp lập tức triển khai, một cái tiếng rít truyền ra, hắn đã đến Hầu Tử trước người.

Trực tiếp giơ tay duỗi ra, ngũ trảo khép lại, một bả khẩu trừ tại Hầu Tử trên cổ họng, giả bộ một bức ngạo thị quần hùng cao nhân bộ dáng, nhìn chung quanh mọi người liếc một cái, trung khí mười phần, uy nghiêm đạo; "Chư vị, hãy nhìn thấy, ta Vũ Hằng cũng là dùng mãnh phi phạm, tu vi cao thâm, thần thông quảng đại, nhìn xem, Hầu Tử hiện tại cũng mất đi sức chiến đấu, liền đứng cũng không vững, ta hiện tại muốn cái mạng nhỏ của hắn, chỉ cần vừa dùng lực, liền có thể bóp nát cổ họng của hắn."

Vũ Hằng này rất sợ chết lại vô sỉ tiểu tử, sẽ không bỏ qua bất kỳ một lần có thể khoe khoang cơ hội của mình.

Cái tay còn lại đem Hầu Tử cho nâng dậy, một tay cầm lấy Hầu Tử cổ họng, tiếp tục khoe khoang khoe khoang, đạo; "Đều nhìn xem, thấy rõ ràng, Hầu Tử này nửa chết nửa sống, là thua được không có mặt đối mặt các ngươi. Bất quá, ta Vũ Hằng không phải thích giết chóc huyết tinh hung tàn người, ta cái này thả hắn, các ngươi cần phải làm chứng nha, này trên Bách Linh thạch liền là của ta."

Hầu Tử ánh mắt tràn ngập không cam lòng, mặc dù không có sức chiến đấu, thế nhưng nét mặt của hắn như trước không khuất phục, ô ô mà nghĩ muốn lên tiếng nói ta không nhận thua, ta không nhận thua, đánh chết ta, ta cũng không nhận thua.

Thế nhưng cổ họng của hắn bị Vũ Hằng cho nắm bắt, hắn sừng sốt một câu cũng không thể nói được.

Vũ Hằng tự nhiên sẽ hiểu Hầu Tử muốn biểu đạt ý tứ, nhìn hắn thà chết chứ không chịu khuất phục biểu tình cũng có thể thấy được.

Cho nên, Vũ Hằng mới không dám Hầu Tử cơ hội nói chuyện, vung tay lên, Pháp Lực hào quang cuốn ra ngoài, bao phủ trên mặt đất trên Bách Linh thạch, trực tiếp thu vào túi gấm túi, lộ ra một trương khuôn mặt tươi cười, nhìn nhìn mọi người, đạo; "Tỷ thí lần này, cứ như vậy được rồi, ta đi trước, mọi người không cần đưa."

Vũ Hằng một bả buông lỏng ra Hầu Tử, lập tức triển khai thân pháp, thoát đi nơi này.

Hầu Tử bị buông ra, há mồm thở dốc, ho khan vài thanh âm, sắc mặt đều trướng đến đỏ bừng, nhìn Hưong Vũ hằng chạy khỏi nơi này thân ảnh, lớn tiếng nói; "Ta không nhận thua, ta không nhận thua."

Nhưng mà, Vũ Hằng đã đi xa.

Vây xem mọi người, không khỏi đối với Hầu Tử cùng lão đầu trợ cảm thấy thất vọng, đồng thời cũng đúng Lưu Phong mất đi lòng tin.

Cái gì ngoại viện tam đại Bá Vương nha.

Tân sinh tiến vào ngày đầu tiên, trực tiếp đã bị đánh ngã hai cái thủ hạ đắc lực, Lưu Phong lại càng là nửa tiếng không sa hô, thật là làm cho người ta thất vọng rồi, cũng quá làm cho người ta hân tâm.

Vậy xem mọi người khó nghe tiếng nghị luận, vòng qua vòng lại trong tai Luru Phong.

Để cho Luru Phong biểu tình một hồi khó coi, tức giận đến sắc mặt dữ tợn, hai mắt bốc hỏa, trên người tu vi khí tức ba động đến lợi hại, nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn Hưởng Vũ hằng bóng lưng, ánh mắt tràn đầy oán độc.

Hắn lại nhìn một chút về mặt chán chường, ánh mắt âm trầm lão đầu trọc cùng Hầu Tử, tức giận đến kịch liệt phập phồng lồng ngực, lập tức đè nén không được, phát nổ bản thân tu vi, thi triển Sư Tử Hồng, lớn tiếng nói; "Vũ Hằng, ta Luru Phong với người Thế Bất Lưỡng Lập, người không dưới đối với ta dưới khiêu chiến thư sao, ta tiếp nhận, địa điểm ngay tại Kim Sơn."

Này chiến ý sôi trào, rất có bá khí đích lời nói truyền tới, mọi người tỉnh thần một hồi, hai mắt sáng lên, nguyên bản không chịu nổi ngôn từ, trong chớp mắt biến thành tán dương cùng ca tụng.

Liên lão đầu trọc cùng Hầu Tử đều cảm động hết sức, hai mắt cảm kích nhìn nhìn Luru Phong, khuyên nhủ; "Lão đại, Kim Sơn như thế hung hiểm, muốn trừng trị Vũ Hằng tên đáng chết tân sinh, có rất nhiều cơ hội, ngàn vạn không nên vọng động."

Luru Phong thần sắc kiên nghị, thái độ cương ngạnh, đạo; "Ta đã quyết định, đừng vội khích lệ ta, không đem Vũ Hằng đánh bại, mặt mũi của chúng ta làm sao có thể đủ tìm trở về, sau này, còn thế nào bên ngoài viện đặt chân, kia hai cái Bá Vương khẳng định phải nhìn chúng ta chê cười."

Luru Phong thi triển tu vi, dùng Sư Tử Hồng công lao, gào thét xuất khiếu chiến thanh âm, gần như toàn bộ ngoại viện đệ tử cũng có thể rõ ràng nghe được.

Bất kể là đang luyện công lao, hay là đang tại nghỉ ngơi, hay là thực đang đi học đệ tử, đều nhao nhao chấn kinh Vũ Hằng này rốt cuộc là ai, vậy mà trên chọc ngoại viện tam đại Bá Vương nhất Luru Phong.

Coi như là bên ngoài viện đạo sư, cũng đều từng cái một kinh ngạc, mắt lộ ra chấn kinh, thầm nghĩ Vũ Hằng này là ai.

Có mấy cái nhận thức Vũ Hằng, nghe nói qua Vũ Hằng khảo hạch sự tích nhìn đạo sư, hai mắt bốc lên tò mò hào quang, lẩm bẩm nói; "Vũ Hằng này cũng quá có thể gây chuyện, tại tân sinh trong khảo hạch, trực tiếp triệu tập tất cả tân sinh, sừng sốt đem chặn đường bọn họ lão sinh toàn bộ đuổi đi, xem như đắc tội đã chết lão sinh, hiện giờ, ngày đầu tiên tiến nhập Học Viện, liền trực tiếp chọc tới Luru Phong, rất có thể gây sự."

Thanh âm kia là tại nhà ăn phương hướng truyền tới.

Đang luyện công lao các đệ tử, nhin không được lòng hiếu kỳ, trực tiếp thi triển tu vi, bay nhanh hướng nhà ăn.

Đang tại đứng hàng các đệ tử, cũng nhin không được nữa xem cuộc vui tâm tư, lập tức đứng lên, bay nhanh hướng nhà ăn xem cuộc vui.

Còn có đang dạy các đệ tử, trực tiếp chạy ra khỏi lớp học, vung trộm hướng phía nhà ăn cái phương hướng này chạy đến.

Thậm chí, có mấy cái đạo sư, cũng nhin không được nữa tới nhà ăn nhìn xem tình huống.

Không được mấy hơi thở công phu, nhà ăn phụ cận, lập tức liền tụ tập năm ngàn đệ tử, còn không bao gồm đang từ bốn phương tám hướng chạy tới vây xem đệ tử.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Thân bất do kỷ

Điều này làm cho Vũ Hằng đáy lòng lộp bộp một chút, rất có thể khoe khoang a.

Hắn cũng không muốn ngày đầu tiên liền trở thành mọi người nhìn chăm chú tiêu điểm, cây cao chịu gió lớn, loại này đạo lý hắn còn là hiểu.

Hắn giả vờ như không thấy Luru Phong ứng chiến, xuyên qua vây xem đám người, chạy trốn độ càng thêm nhanh.

Lần này, chỉ có giả cầm vò điếu, mới là tốt nhất thoát thân kẻ sách.

Vũ Hằng tiếp tục đi, bỏ qua Luru Phong ứng chiến, chạy trốn độ nhanh hơn.

"Vũ Hằng, ngươi ở dưới khiêu chiến thư, ta ứng chiến, ngươi lại muốn chạy trốn sao? Hay là không phải mang đem nam nhân?"

Lưu Phong nhìn chằm chằm đang chạy mau chạy, không chỉ không có dừng lại, ngược lại tăng nhanh độ chạy trốn Vũ Hằng, lạnh giọng quát.

Xung quanh vây xem các đệ tử, từng cái một lập tức kịp phản ứng, không biết là người đệ tử kia quát to một tiếng, đạo; "Không thể đơn giản để cho Vũ Hằng chạy trốn, vô sỉ gia hỏa, quá hèn hạ, quá âm hiểm, nhất định phải làm cho hắn đạt được giáo huấn."

"Đúng vậy, rõ ràng là hắn ở dưới khiêu chiến thư, nhưng bây giờ một cái lực địa chạy trốn, rõ ràng chính là trốn tránh trách nhiệm, thân âm thanh chụp chết, nhất gan nhất gan, đem hắn cắn lại."

Vì vậy, giả vờ nghe không được Lưu Phong ứng chiến thanh âm Vũ Hằng, thoáng cái, đã bị mọi người cho cắn lại.

Vũ Hằng nhìn chung quanh một chút, lập tức trốn tròn mắt, chỉ như thế đều là rậm rạp chẳng chịt người.

"Này chém chém giết giết thô tục sự tình, cực kỳ ngang tàng rất, chúng ta người văn minh, làm sao có thể làm loại này thô tục sự tình."

Vũ Hằng vỗ lồng ngực, lời thề son sắt địa nói qua, trừng mắt cũng tại không ngừng chuyển động, muốn tìm kiếm thoát thân kế sách, đang nhìn nhìn, thiên không, oa khẩu, phía trên cũng bị sử dụng phi kiếm đệ tử phong tỏa.

Vũ Hằng thật sự có loại kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay ảo giác, thiếu chút nữa trước mắt tối sầm, muốn ngất đi thôi.

"Các ngươi làm gì vậy, làm gì vậy, đều làm để cho, chó ngoan không cần đường ha."

Vũ Hằng ưỡn lấy khuôn mặt tươi cười, đối với mọi người ôm quyền, hi hi ha ha địa nói qua.

"Đánh bại Vũ Hằng tên bại hoại này, quá vô sỉ, còn nói đánh nhau thô tục dã man, không chủ trương chém chém giết giết, thế nhưng là hắn vừa rồi lại đem lão đầu trọc cùng Hầu Tử đánh gục. Hắn chính là chỉ sợ khi dễ so với hắn nhỏ yếu người, bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh gia hỏa, ta khinh bỉ ngươi."

"Đánh bại Vũ Hằng."

Mọi người hô hào.

Một tiếng cao hơn một tiếng.

Điều này làm cho Vũ Hằng đầu đầy hắc tuyến, vẻ mặt xấu hổ.

Không nghĩ tới, hôm nay khoe khoang xuất hiện đầu, trở thành mọi người công địch.

Nhất định là những người kia không cam lòng chính mình thắng đi bọn họ Linh Thạch, cho nên mới muốn thừa cơ trả thù.

Những cái này đều là quỷ hẹp hòi, không có lòng dạ, không có dung người chi lượng.

Vũ Hằng rất rất mà nghĩ lấy.

Lưu Phong nhìn nhìn Vũ Hằng bị mọi người bao quanh, đã không đường có thể đi, lập tức thi triển bản thân tu vi, triển khai thân pháp, thân thể một cái lấp lánh, đã đến Vũ Hằng trước người, trừng mắt liếc Vũ Hằng, trừng mắt đạo; "Vũ Hằng, ngươi vô sỉ gia hỏa, ta Lưu Phong đáp ứng khiêu chiến của ngươi, địa điểm ngay tại Kim Sơn, đi, chúng ta quyết đấu."

Hắn thật sự là hận thấu Vũ Hằng rất sợ chết gia hỏa, liền hiểu được bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, còn yêu tham lấy tiện nghi, hèn hạ gia hỏa.

"Quyết đấu!"

"Quyết đấu!"

Vây xem mọi người nhao nhao hò hét lên tiếng, chiến ý sôi trào, huyết dịch lưu tăng nhanh.

Vũ Hằng sắc mặt biến được khó chịu nổi, biểu tình hiển lộ mười phần làm khó, không nghĩ tới, mới ngày đầu tiên, đã bị bức bách đến loại này quần bách trình độ.

Hắn lập tức trên mặt chồng chất lấy nụ cười, cười hi hi nhìn nhìn Lưu Phong, hai tay ôm quyền nói; "Mọi người Dĩ Hòa Vi Quý, hòa khí sinh tài nha, chém chém giết giết quá nguy hiểm."

Không nói hoa này khá tốt, vừa nói lời này, lập tức khiến mọi người nổi giận, hò hét thanh âm vang dội.

Bọn họ thật sự là thấy được Vũ Hằng vô sỉ.

Vũ Hằng càng là vô sỉ, bọn họ lại càng thống hận.

Tất cả mọi người ước gì Luru Phong giáo huấn Vũ Hằng một hồi.

Luru Phong thần sắc kiêu ngạo, khuôn mặt lãnh khốc, mục quang bề ngễ địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, khoe miệng hơi hơi câu dẫn ra, lộ ra một vòng cười lạnh, đạo; "Vũ Hằng, đi thôi! Ngươi lên khiêu chiến, ta ứng chiến, ngươi còn có cái gì đâu có, địa điểm hay là ngươi lựa chọn, ngay tại Kim Sơn."

Vũ Hằng trong chớp mắt kinh sợ đầu kéo não, biểu tình so với ăn mười cái lục đầu con ruồi còn khó hơn nhìn, đạo; "Này này này, tất cả mọi người là một cái học viện, chém chém giết giết, ảnh hưởng rất không phải được rồi "

Tất cả mọi người tưởng rằng Vũ Hằng sợ, bất quá là vì tìm một cái lối thoát.

Bởi vì tất cả mọi người biết Vũ Hằng bất quá có đủ Xuất Khiếu Kỳ tu vi mà thôi, nhưng mà Luru Phong có được Xuất Khiếu Trung Kỳ tu vi, cao hơn Vũ Hằng ra một cái cảnh giới, nhất định là Vũ Hằng sợ.

"Tranh đấu Vũ Hằng."

"Quyết đấu."

Mọi người hò hét, từng cái một hung dữ địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, sợ Vũ Hằng thừa cơ chạy mất.

Vũ Hằng ba cái cuộc chiến sinh tử hữu, mặt lạnh, Bàn tử, Phong Thanh ba người, hiện giờ cũng đã tiến nhập trong động phủ bế quan, đem động phủ tất cả phòng ngự trận pháp, hết thấy mờ ra.

Lúc này nghe bên ngoài truyền đến to lớn tiếng hò hét, không khỏi kinh tâm táng đờm, da đầu tê dại, thân thể cũng nhịn không được run rẩy, đạo; "Dân tình mãnh liệt đây nè."

Xem ra lần này thống lĩnh muốn nắm một lớp da, may mắn thống lĩnh đầy nghĩa khí, để cho chúng ta đi trước.

Thống lĩnh nói không sai nha, thay vì ba người chịu tội, không bằng một người chịu tội.

Ba người đều có chút chột dạ nghĩ đến, đồng thời đối với Vũ Hằng trọng nghĩa, vô cùng cảm kích, âm thầm thề, loại đột phá tu vi sau khi xuất quan, nhất định phải hung hăng thu thập một hồi Luru Phong, hảo rửa sạch trước hồ thẹn, vì Vũ Hằng báo thù.

Nhưng mà, ba người bọn hắn cảm thấy nghe phía ngoài thảo phạt Vũ Hằng thanh âm khó chịu, lập tức vung tay lên, khởi động lên một cái cách âm trận pháp, đem phía ngoài tất cả thanh âm đều ngăn cách mất.

Từng cái một biểu tình trầm trọng, ánh mắt tràn ngập lo lắng, đều tại vì Vũ Hằng lo lắng đây nè.

Ai bảo bọn họ ngày đầu tiên tiến nhập Học Viện, liền chọc tam đại Bá Vương nhất nha.

Lúc này, tại bị đông đảo người vây quanh vòng vây Vũ Hằng, quả thật muốn khóc.

Đặc biệt sao, người ta không thích quyết đấu, còn muốn buộc người ta quyết đấu đây nè, có còn thiên lý hay không, có còn hay không Học Viện quy củ, còn có nói đạo lý hay không nha.

Tại mãnh liệt sự phẫn nộ của dân chúng, còn có tại lão đầu trợ cùng Hầu Tử nhìn chăm chăm, cùng với tại Luru Phong sắc bén dưới ánh mắt, Vũ Hằng không làm không được xuất một cái to lớn quyết định.

Hắn lập Mã Ngang ưỡn ngực, thu hồi khuôn mặt tươi cười, giả trang ra một bộ thấy chết không sờn bộ dáng, chính khí dâng trào, đạo; "Ai nói ta bất quyết đấu, ai nói ta sợ, ta nói ta nhất gan, là ai nói ta rất sợ chết, ta báo cho các ngươi, ta Vũ Hằng, muốn cùng Luru Phong quyết đấu, địa điểm ngay tại Kim Sơn."

Mọi người thoáng cái không thích ứng đột nhiên cải biến thần sắc cùng trạng thái Vũ Hằng, nhao nhao trầm mặc, không được hai giây, từng cái một bạo phát thảo phạt âm thanh việt kịch liệt cùng vang dội.

"Nhất định phải làm cho Vũ Hằng đẹp mắt, cho hắn một chút giáo huấn."

"Đánh bại Vũ Hằng, như vậy hung hăng ngang ngược cuồng vọng."

Vũ Hằng quả thật muốn khóc, này thỏa hiệp lấy lòng cũng không phải, cường thế ứng chiến cũng không phải, các ngươi rốt cuộc muốn ồn ào loại nào a?

Luru Phong khoe miệng lộ ra nụ cười, thần sắc cao ngạo, hừ lạnh nói; "Vậy đi, đi Kim Sơn!"

Nói qua, tu vi đi theo vận chuyển, thân pháp cũng tùy theo triển khai, muốn hướng phía Kim Sơn phương hướng đi qua.

Vũ Hằng nội tâm lộp bộp một chút, vội vàng lên tiếng hô: "Chậm!"

Luru Phong về mặt hồ nghi địa dừng lại cử chỉ, nghiêng ngẫm mà nhìn Vũ Hằng, cười lạnh nói; "Ngươi lại muốn chơi cái gì trò hề?"

Vũ Hằng vội vàng nói; "Ta tuy hạ xuống khiêu chiến thư, thế nhưng cũng không bảo hôm nay khiêu chiến, ta muốn cân nhắc, lúc nào quyết đấu mới là thích hợp nhất."

Mọi người lập tức tròn mắt.

Liền ngay cả Lư Phong cũng đều mở to hai mắt nhìn, ngạc nhiên mà nhìn Vũ Hằng.

Bị Vũ Hằng khi dễ thảm lắm đầu trọc cùng Hầu Tử, gần như muốn phần nộ được rít gào lên tiếng.

Vũ Hằng này vô sỉ đến tột đỉnh tình trạng.

"Chết tiết Vũ Hằng, liền hôm nay khiêu chiến."

"Đừng hồng tránh né trách nhiệm, chính là rất sợ chết."

"Cái này người nhu nhược, quá ném chúng ta khuôn mặt nam nhân, da mặt so với tường thành còn dày hơn."

Mọi người một tiếng cao hơn một tiếng hò hét, thảo phạt thanh âm oanh động toàn bộ ngoại viện.

Vũ Hằng đáy lòng kia cái ủy khuất đây nè, biểu tình vẻ mặt vô tội, chẳng phải cảm các ngươi một Bách Linh thạch nha, về phần như vậy phải không?

Lư Phong cười lạnh địa nhìn chằm chằm Vũ Hằng, lạnh nhạt nói; "Đi thôi! Kim Sơn quyết đấu!"

Vũ Hằng lập tức đạo; "Kim Sơn hung hiểm dị thường, chẳng lẽ ngươi liền chuẩn bị sẵn sàng? Không cần chuẩn bị một chút, như vậy còn có thể nhiều gia tăng điểm sinh tồn tí lệ."

Lư Phong do dự xuống.

Vũ Hằng cảm thấy có hi vọng, lập tức đạo; "Không bằng chúng ta đều chuẩn bị một phen, nói không chừng chúng ta lúc quyết đấu, còn có thể tại Kim Sơn thu hoạch đại lượng Pháp Bảo đâu này?"

Lão đầu trọc cùng Hầu Tử cũng là chờ mong mà nhìn Lư Phong, Lư Phong vì bọn họ xuất đầu, bọn họ vô cùng cảm kích cùng kích động, bọn họ cũng không hy vọng Lư Phong cứ như vậy tiến nhập Kim Sơn, sau đó cả đời cũng không thể đi ra.

Lão đầu trọc lập tức đạo; "Lão đại, này vô sỉ gia hỏa nói rất có đạo lý, hần chưa bao giờ biết làm lỗ vốn mua bán, nếu không liền chuẩn bị một ít thời gian, chúng ta mua sắm các loại phù chú Pháp Bảo, sau đó tiến vào Kim Sơn, nói không chừng, còn có thể không hề sai kỳ ngộ."

Hầu Tử cũng là nhãn tình sáng lên, đạo; "Lão đại, ta cảm thấy được có thể thực hiện."

Lư Phong chần chờ, đạo; "Vậy hai ngày qua đi, chúng ta Kim Sơn thấy."

Sau đó thi triển bản thân tu vi, cắn nát ngón trở, một chút hư không, thề đạo; "Đệ tử Lư Phong cùng Vũ Hằng, hẹn nhau hai ngày sau Kim Sơn quyết đấu."

Theo lời của hần roi xuống, một đoàn sương mù màu máu lập tức xuất hiện.

Kia sương mù màu máu cuộn cuộn.

Trong chớp mắt hấp thu Lư Phong đầu ngón tay huyết dịch.

Lư Phong nhìn về phía gốc cái gì Vũ Hằng, cười lạnh nói; "Ngươi là ta đã thấy tới người vô sỉ, sợ ngươi hai ngày sau tìm lý do, vô sỉ địa chạy trốn, cho nên đặc biệt thề."

"Một khi lập nhiều lời thề, không thể vi phạm, bằng không thì, ngươi tâm thần đều diệt."

Lư Phong nghĩ nghĩ, giải thích thêm một câu.

Vũ Hằng trong chớp mắt mặt mũi tràn đầy khổ sở, vẻ mặt không vui.

Một đạo không lồ chi lực, từ trong sương mù màu máu tràn ra, bao phủ Vũ Hằng.

Vũ Hằng chỉ có thể hạ quyết tâm, đuổi ra ngón trở để vào miệng, hung hăng khê cắn, sau đó chảy ra một giọt huyết dịch, bị sương mù màu máu hấp thu.

Sương mù màu máu thả ra một tiếng già nua cổ xưa thanh âm, âm thanh này giống như ả chứa muôn đời tuế nguyệt, nói: "Thề thành."

Này không lồ uy nghiêm tang thương thanh âm tiêu tán, sương mù màu máu lập tức tiêu thất ở chỗ cũ.

Mà tới tấp, Vũ Hằng cùng Lư Phong đều đã có một cỗ không hiểu cảm ứng.

Vũ Hằng tí mỉ cảm thụ một chút, cổ này cảm ứng chính là, nếu như Luru Phong vi phạm lời thề, hẳn liền có thể trong chớp mắt tiêu diệt Luru Phong.

Phản lại, hẳn là đồng dạng đạo lý.

Vũ Hằng trong chớp mắt hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy bản thân mạng nhỏ đều nắm giữ trong tay người khác.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Nhà ăn

Thấy được hai người quyết đấu lời thề hoàn thành, mọi người vây xem đều thở ra một hơi, thật sự là sợ Vũ Hằng đầu cơ trục lợi gia hóa, trộm gian giờ thủ đoạn lừa dối đi qua.

Đối với hai ngày sau, bọn họ quyết đấu, tất cả mọi người vô cùng đề tâm, tràn ngập chờ mong.

Luru Phong nhân nhạ địa nhìn lướt qua Vũ Hằng, trực tiếp vận chuyển tu vi, triển khai thân pháp, trong chớp mắt lập tức rời đi chỗ cũ.

Lão đầu trục hung dữ trừng mắt liếc Vũ Hằng, tùy theo quay người rời đi.

Lão đầu trục đối với Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, tràn đầy địch ý, cũng theo đuôi tại lão đầu trục sau lưng rời đi.

Mọi người vây xem, cũng dần dần tản đi.

Bọn họ biết, hôm nay đùa giỡn tẩn, đẹp mắt đùa giỡn tại hai ngày sau, chính là Vũ Hằng cùng Luru Phong quyết đấu.

"Ai, hai ngày sau muốn quyết đấu, chết tiệt, sớm biết không ra danh tiếng. Một cái quý đệ thần bí Kim Sơn, liền khó có thể đối phó rồi, Kim Sơn hung hiểm coi như là Phân Thân Kỳ đệ tử cũng phải kiêng kỵ sợ hãi, huống chi là ta, chớ nói chi là còn có Xuất Khiếu Trung Kỳ Luru Phong, lần này chết chắc rồi."

Vũ Hằng than thở mà đi, kinh sợ đầu kéo não, vô tình.

Phòng chế giống như đột nhiên nghĩ đến cái gì, hần nhãn tình sáng lên.

"Tiền nhập Kim Sơn, còn có hai ngày thời gian, ta có thể mua sắm các loại Pháp Bảo cùng phù chú, tăng cường phòng ngự."

Vũ Hằng cuối cùng là tìm được điểm lòng tin.

Hần tinh nang trong túi Linh Thú Kim Bảo, thời điểm này kết.. một tiếng, Vũ Hằng lập tức xuất thần niệm hỏi, đạo; "Kim Bảo, người thế nào?"

Linh Thú Kim Bảo tại trong trũ vật giới chỉ, nhìn nhìn kia trên Bách Linh thạch, hai mắt sáng lên.

Vũ Hằng thoáng cái minh bạch Linh Thú ý tứ của Kim Bảo, hiển nhiên, hẳn là muốn cắn nuốt sạch trên Bách Linh thạch.

Này nhưng làm Vũ Hằng dọa kêu to một tiếng, đây chính là hẳn liều mạng không tiếc với tư cách là mọi người công địch, mới lợi nhuận tới, chính mình với tư cách là Học Viện đệ tử, một tháng cũng mới mười khối mà thôi đâu, nếu như bị Kim Bảo một hơi ăn, vậy mình há không phải oan uổng chết rồi.

Hắn lập tức thịt đầu địa lấy ra mười khối Linh Thạch đưa cho Kim Bảo, đạo; "Kim Bảo, ta hai ngày muốn tiền nhập Kim Sơn, lấy người quyết đấu, Linh Thạch này ta còn có ích đâu, không nhiều lắm mua sắm điểm bảo vệ tánh mạng Pháp Bảo, ta bị người giết chết trách bạn."

Linh Thú Kim Bảo chỉ chỉ hai tiếng, liền gặm kia mười khối Linh Thạch đi, hai mắt như trước đối với kia còn dư lại chín mươi khối Linh Thạch nhìn chăm chăm, không biết đem lời của Vũ Hằng nghe lọt không có, có thể để cho Vũ Hằng kinh hồn bạt vía.

"Nha, ta như thế nào không nghĩ tới đâu này? Linh Thú Kim Bảo là kim thuộc tính, nếu như đem hắn dẫn vào Kim Sơn, kia há không phải giống như đem hắn đưa vào thiên đường?"

"Có Kim Bảo tại Kim Sơn giúp đỡ chính mình, vậy đơn giản chính là vô địch thiên hạ nha, vậy còn buồn cái Luru Phong gì tên địch nhân này, còn có Kim

Son vô hạn nguy hiểm đâu này?"

Nghĩ tới đây, Vũ Hằng cả người đều kích động được run rẩy, biểu tình hưng phấn, khoe mắt đuôi lông mày trên đều tràn ngập tiếu ý.

"Ôi, kia thật sự nên đem còn dư lại chín mươi khối Linh Thạch cũng cho Kim Bảo nuốt."

Vũ Hằng như vậy nghĩ đến, kích động, tùy theo, lại cảm thấy không ổn, Kim Bảo chưa từng có tiền nhập Kim Son, vạn nhất tại Kim Son không dùng được đâu này? Vẫn phải là dựa vào chính mình.

"Không được, xem ra phải hơn làm hai tay chuẩn bị, còn phải mua sắm chút Pháp Bảo phòng thân mới được."

Vũ Hằng hạ quyết tâm.

Ngoại viện, cũng có một cái phiên chợ khu.

Các loại một cách tinh quái, các loại quái tài, đều lại ở chỗ này bán ra đặc ý của mình tác phẩm.

Chỗ đó cổ quái Pháp Bảo, có quý dị Đan Dược, cũng có thần bí trận pháp, càng có Mạnh Mạnh sùng vật thú. . .

Chỉ cần có Linh Thạch, có giá trị cao Vật phẩm, đều có thể đổi lấy hoặc là mua sắm.

Nghĩ đến đây, Vũ Hằng vội kích động, hai mắt quang, hận không thể hiện tại liền đi trắng trợn mua sắm một phen, phong phú chính mình.

Lúc hán vừa muốn cất bước, triệt để đi ra nhà ăn thời điểm, bụng cũng không tranh khí địa ục một thân, là đói bụng.

"Chết tiệt, hôm nay quần chiến một ngày, đều còn chưa ăn cơm nữa, phải xem nhìn học viện đồ ăn như thế nào, nghe nói Học Viện đồ ăn đều là thượng đẳng linh dược, Linh Khí nồng đậm."

"Lần này rốt cục có thể thư giãn thích ý địa ăn một lần cơm."

Vũ Hằng hít một tiếng, trên mặt tràn đầy nụ cười, khoe mắt đuôi lông mày trên đều tràn ngập lấy tiếu ý, sáng ngời hai mắt, nhìn về phía nhà ăn, trong lúc mơ hồ, có chút kích động.

"Nghe nói Học Viện nhà ăn đồ ăn, so với phía ngoài đồ ăn đều rất không đồng dạng, ăn chứa Linh Khí nồng đậm vô cùng, ăn, kia đồ ăn sẽ hóa thành Linh Khí, phong phú tu vi của mình."

Vũ Hằng bước nhanh hướng phía nhà ăn bước.

Lúc trước tại nhà ăn tranh đấu một phen, phá hủy không ít cái bàn, cũng biết ô uế mặt đất, thế nhưng trong phòng ăn bộ có trận pháp thủ hộ, cũng có khôi phục trận pháp.

Cho nên, lúc Vũ Hằng giẫm chân tại chỗ đi vào thời điểm, nhà ăn đã khôi phục bộ dáng lúc trước.

Liếc một cái nhìn sang, cũng chính là hơn một ngàn bàn lớn ghế dựa, cái bàn đều chà lau được sạch sẽ.

Vũ Hằng tỉ mỉ vừa sờ, nhìn lên, cảm giác những cái bàn này đều là đặc thù tài liệu làm thành, ăn chứa Linh Khí.

Điều này làm cho Vũ Hằng con mắt lần nữa sáng ngời.

Lúc trước cũng không có tỉ mỉ đại lượng này nhà ăn.

Hiện giờ, này tình thế dò xét hạ xuống, liền cảm giác được này nhà ăn chỗ đặc thù.

Đi tới nhà ăn số hai cửa sổ, đem bên hông ngọc bài lấy ra, đặt ở cửa sổ trên vị trí kia lỗ khảm.

Lỗ khảm có cỡ lòng bàn tay, toàn thân Linh Thạch chế tạo mà thành, mục đích là phân biệt rõ các đệ tử thân phận.

Chỉ cần phân biệt đệ tử thân phận, đệ tử liền có thể bằng vào ngọc bài nhận lấy đồ ăn.

Vũ Hằng đem ngọc bài đặt ở Linh Thạch lỗ khảm, kia lỗ khảm trong chớp mắt hào quang tách ra, hiện ra Vũ Hằng tin tức.

Vũ Hằng đưa tay lấy đi ngọc bài, tại lấy đi ngọc bài thời điểm, đã nhìn thấy lỗ khảm bên cạnh, trong chớp mắt xuất hiện một phần Vũ Hà bao quanh đồ ăn.

Kia một phần đồ ăn, nguyên bản không có ở nơi này.

Tại Vũ Hằng tin tức xoát ra nháy mắt, giống như từ trong hư không truyền tống qua, bỗng nhiên, xuất hiện ở Vũ Hằng trước người.

Điều này làm cho Vũ Hằng chấn động, đối với nhà ăn càng sợ kì.

"Không biết cũng Vũ Hà bên trong là cái gì đồ ăn."

Vũ Hằng dưới áp lực trong nội tâm hiếu kỳ, hai mắt tham lam chờ mong mà nhìn trong tay Vũ Hà bao bọc đồ ăn.

Buộc lại ngọc bài, liền hai tay bùng lấy Vũ Hà, lựa chọn một chỗ cái bàn, đi qua, ngồi xuống, đem Vũ Hà đặt ở trên mặt bàn.

Vừa buông xuống đi nháy mắt, bàn kia từ cùng trong ghế Linh Khí, vậy mà tự động vận chuyển.

Không nhiều lắm hội công phu, Vũ Hằng liền rõ ràng địa nghe thấy được từ Vũ Hà bên trong tràn ra tới mùi thơm.

Ngửi được cỗ này mùi thơm, Vũ Hằng muốn ăn đại động, lập tức đưa tay ra ngoài mở ra Vũ Hà.

Thế nhưng là còn không có đợi đến hân xuất thủ, tại hân ý niệm vừa động thời điểm, kia màu xanh biếc tươi mát lá sen, liền tự động mở ra.

Lộ ra bên trong ngon miệng mùi thơm ngát đồ ăn.

Vũ Hằng nhìn nhìn bên trong đồ ăn, nhãn tình sáng lên, hơi hơi há miệng miệng, có chút trông mắt lú lười bộ dáng.

"Này đồ ăn, Linh Khí hảo nồng đậm, toàn bộ đều là thông qua linh dược cùng thịt yêu thú chế tạo mà thành, chỉ cần mùi thơm này, hô hấp, trong cơ thể tu vi đều phong chế giống như tại tự động vận chuyển."

Vũ Hằng sợ hãi than một tiếng, cũng nhịn không được ăn như hổ đói.

Hắn lập tức nếm thử một miếng.

Đồ ăn tiến nhập miệng, tự động hòa tan, hóa thành Linh Khí, lưu chuyển toàn thân, giống như phục dụng Đan Dược đồng dạng, rất có vị.

Điều này làm cho Vũ Hằng vội cảm giác được kích động cùng vui mừng.

Theo Vũ Hằng đệ nhất phần cơm rau nuốt hạ xuống, cái bàn trên Linh Khí cũng trong chớp mắt bị dẫn động, nhao nhao rút vào thân thể của Vũ Hằng, buồng lòng Vũ Hằng cùng bàn này ghế dựa đồ ăn, hình thành một cái vòng tròn đèn đáp lại trận pháp.

"Thật kỳ diệu."

Vũ Hằng lại không nhịn được nhãn tình sáng lên, lập tức thán phục lên tiếng, tán dương một câu.

Hắn không nói hai lời, vội vàng Phong Quyền Tàn Vân, ăn như hổ đói, rất nhanh, liền đem một phần đồ ăn toàn bộ đều nuốt nuốt vào trong bụng đi, hương thụ lấy này loại nhỏ trận pháp lưu chuyển lên Linh Khí, hắn chỉ cảm thấy vô cùng thoải mái, biểu tình lộ ra một bức hưởng thụ bộ dáng.

"Quá mỹ diệu."

Vũ Hằng mãn nguyện địa nói qua, nhắm mắt lại hưởng thụ lấy thoáng cái, sau đó chậm rãi mở mắt, nhìn nhìn trên mặt bàn, còn có Vũ Hà, con mắt nháy, trực tiếp cầm lấy sạch sẽ Vũ Hà, nhét vào miệng.

Kia Vũ Hà bản thân cũng là bất phàm chi vật, không phải tầm thường Vũ Hà, bên trong ẩn chứa Linh Khí, không chút nào thấp hơn đồ ăn.

Đợi đến Vũ Hằng nuốt hạ xuống, trong cơ thể oanh minh một tiếng, giống như có đại cổ Linh Khí chạy, để cho tâm thần hắn nhất thời chấn động.

"Hảo, không sai, liền bao bọc đồ ăn Vũ Hà đều là như vậy bất phàm, Học Viện này nhà ăn quả thật không giống tiếng vọng, ngoại viện đệ tử thức ăn đều như vậy cao cấp, không biết nội viện các đệ tử thức ăn thì như thế nào, khẳng định so với ngoại viện nhà ăn cao hơn cấp bậc không ít, không được, ta muốn nắm chặt tiến nhập nội viện, trở thành nội viện đệ tử, tại các loại đãi ngộ cùng tài nguyên, khẳng định so với ngoại viện đệ tử đều muốn tốt hơn rất nhiều."

Vũ Hằng hoàn toàn bị này đồ ăn kích thích, âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải tiến nhập nội viện.

"Chỉ cần đi vào nội viện, hưởng thụ càng nhiều tài nguyên cùng tốt hơn tài nguyên, mới có thể càng làm ra tốt hơn chuẩn bị đối mặt Nam Sơn linh dịch tháp khiêu chiến."

Vũ Hằng kích động nghĩ đến.

"Vậy Nam Sơn linh dịch tháp, có mười tầng, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Phong Vũ Lôi Điện, Long Vực. Trong đó kim tầng, liền cần kim thuộc tính tu vi cùng tương ứng thân thông ứng phó, đây chính là vì cái gì ý định đi đến Kim Sơn nguyên nhân."

"Kim Sơn, thuần túy toái chính là kim thuộc tính Linh Khí, chỉ cần ở trong Kim Sơn, tu luyện thành kim thuộc tính bản nguyên, đến lúc đó, đối mặt Nam Sơn linh dịch tháp kim tầng khảo nghiệm, liền từng phút đồng hồ thông qua."

Vũ Hằng lóe ra giao hoạt con mắt, trong nháy mắt suy nghĩ đã, xuất một cổ cười thâm.

Cố gắng cho đến hiện tại, đều còn không có ai biết Vũ Hằng chân chính muốn tiến nhập mục đích của Kim Sơn.

Về phần cùng Lưu Phong khiêu chiến, bất quá là một cái có mà thôi.

Với tư cách là ngày đầu tiên tiến nhập học viện tân sinh, nếu như, trực tiếp đi đến Kim Sơn, kia tuyệt đối sẽ làm cho người cho rằng là tên điên, cũng nhất định sẽ làm cho người ta ngăn trở, cự tuyệt Vũ Hằng vô lý thỉnh cầu.

Kia Kim Sơn là ngoại viện đặc thù chi sơn, không phải cái gì a miêu a chó cũng có thể tùy tiện đi vào.

Không có nghe đồng đạo Học Viện đệ tử nói sao, coi như là Phân Thần Kỳ nội viện đệ tử, đều hết sức kiêng kỵ Kim Sơn đặc thù chi địa, huống chi là ngoại viện đệ tử.

Những cái kia trông coi Kim Sơn đệ tử cùng Trường lão, có thể sẽ không đáp ứng Vũ Hằng mới vừa gia nhập Học Viện không được một ngày người tiến nhập Kim Sơn, kia thuần túy toái là theo tự tìm chết không có khác nhau.

Đương nhiên, Vũ Hằng cũng không phải là không có cân nhắc, đương nhiên không phải là vì tự tìm chết.

Hắn cũng là một cái tương đối người thông minh, cũng rất có tu luyện thiên phú, bằng không thì, hắn làm sao có thể mang theo những cái kia tân sinh, tại tân sinh trong khảo hạch, vỡ tung đám lão sinh ngăn cản cùng truy sát.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Thần Thâu Thủ

Trên người hắn có một đầu Linh Thú Kim Bảo, đó là cao cấp Linh Thú, là kim thuộc tính Linh Thú, chỉ cần đi vào kim thuộc tính Kim Sơn, đây tuyệt đối là Kim Bảo thiên đường.

Lại nói, coi như mình thực lực không đủ, tối thiểu tiến nhập Kim Sơn, còn có chút tự bảo vệ mình chi lực.

Chính mình tiến nhập Kim Sơn lại không phải tự tìm chết, muốn lĩnh hội Mỹ kim tố bốn nguyên.

Ngay tại Vũ Hằng trầm tư, suy tư về kế hoạch, một cái lỗi thời thời gian, lập tức vòng qua vòng lại.

"Này, niên đệ, ngươi tại ăn cơm? Mùi vị không tệ a."

Thần Thâu Thủ lăm lăm lét địa quét Vũ Hằng liếc một cái, cười hi hi hời, hai mắt mục quang nhìn chăm chú vào Vũ Hằng, phỏng chế như muốn đem Vũ Hằng lạc ấn trong đầu.

Vũ Hằng có chút ngạc nhiên, hắn cũng không nhận thức người trước mắt, chỉ nhìn thấy người trước mắt lớn lên lăm lăm lét lét, người đối trá, vừa nhìn, cũng biết là loại kia không đứng đắn trộm gian giờ thủ đoạn đầu cơ trục lợi hạng người.

Vũ Hằng cũng không muốn cùng loại này giao tiếp, thế nhưng cũng không muốn đắc tội người trước mắt, trên mặt lập tức chất đầy nụ cười, cười nói: "Nguyên lai là học trưởng, người hảo, người hảo, về sau thỉnh chiều cố nhiều, này nhà ăn đồ ăn cũng không tệ lắm. Ta đã ăn, học trưởng người chậm dùng, ta còn có việc, đi trước."

Thần Thâu Thủ thiện ý đối với Vũ Hằng gật gật đầu, vron tay, nhẹ nhàng mà vỗ xuống bờ vai Vũ Hằng, khích lệ nói: "Hảo hảo nỗ lực, học trưởng coi trọng ngươi."

Vũ Hằng cười hi hi gật gật đầu, hắn cũng không muốn cùng loại người này có giao tình, tốt nhất về sau cũng không gặp được.

Hắn Tiểu Tiểu đứng dậy, đi ra nhà ăn, nghĩ đến đi phiên chợ khu, mua sắm một ít Pháp Bảo phù chú các loại, để ứng phó Kim Sơn hành trình.

Thế nhưng vừa sờ thân thể, sắc mặt hắn không khỏi đại biến, ánh mắt trừng lớn, hoảng sợ nói: "Hư mất, túi gấm túi bị trộm, chết tiệt."

Vũ Hằng tí mi quay về suy nghĩ một chút từ ăn cơm đến bây giờ, tiếp xúc qua người, còn muốn gặp thoáng qua người, thậm chí còn muốn nói chuyện với

nhau qua, không cần thận đưng phải người.

Trong đầu, từng cái một thân ảnh từ trong đầu của hấn lấp lánh đi qua.

Cuối cùng, hấn tập trung vào một người.

Chính là tại chính mình vừa ăn no, kia tự chụp mình bờ vai học trưởng.

"Người này vừa nhìn liền không đứng đắn, nhất định là hấn trộm ta túi gấm túi, chết tiết, này ăn trộm, mình tại sao liền khinh thường đâu, không được, được nhanh chóng tìm trở về mới được."

Vũ Hằng âm thầm nghĩ đến, vội vàng mở ra bước chân, hướng phía nhà ăn phương hướng đi đến.

Thế nhưng là đi đến nhà ăn vừa nhìn, lúc trước chính mình vị trí, đâu còn có người nào, người ta trộm đồ vật, đã sớm chạy xa, chẳng lẽ còn ngừng lưu ở chỗ này loại bắt?

Vũ Hằng nhất thời vẻ mặt như đưa đám, vẻ mặt vô tội cùng ủy khuất, này đều cái Học Viện gì nha, có ba cái không chú ý quy củ cùng đạo đức Bá Vương coi như xong, hiện giờ, còn ra phát hiện ra một cái ăn trộm.

Học Viện này nước, quả thật liền thế giới bên ngoài đều muốn sâu, quá hỗn loạn, quá nguy hiểm.

Vũ Hằng ai oán thần khí đích, này túi gấm túi, không để cho có sai sót, Linh Thú Kim Bảo cũng còn ở bên trong nha.

Hấn nhanh chóng thả ra chính mình thần niệm.

Thần niệm trong chớp mắt giống như hồng thủy lan tràn ra ngoài, mười trượng, năm mươi trượng, trăm trượng. . .

Tại trăm trượng ở trong, đều không có tìm được lúc trước người kia thân ảnh.

"Chết tiết, gia hỏa này chạy trốn như vậy khối, không tin ngươi đã đi ra ngoại viện."

Vũ Hằng trong chớp mắt điều khiển thần niệm, tiếp tục lan tràn ra ngoài, trong chớp mắt lan tràn đến mấy trăm trượng.

Rốt cục, thấy được một cái lấm la lấm lét người đối trá gia hỏa.

"Chính là gia hỏa này, chết tiết, trộm đi đồ của Bồn công tử, còn muốn chuồn. Kia túi gấm túi thế nhưng là Bồn công tử toàn bộ thân gia, hai ngày sau, tại Kim Sơn cùng Lưu Phong quyết đấu, Bồn công tử phải nhờ vào lấy túi gấm túi Linh Thạch mua sắm cần thiết Pháp Bảo. Ngươi trộm đi Bồn công tử túi gấm túi, quả thật cùng trộm đi Bồn công tử mạng nhỏ không sai biệt lắm, hơi quá đáng."

"Không được, ta nhất định phải làm cho ngươi đẹp mắt."

Vũ Hằng hạ quyết tâm, lập tức vận chuyển tu vi, triển khai tu vi, lặng yên không một tiếng động địa hướng phía Thần Thâu Thủ, thần không biết quỷ không hay địa sở bỏ qua.

Tiếp cận Thần Thâu Thủ mười trượng ra, liền thấy được Thần Thâu Thủ, lúc này lấm la lấm lét hết nhìn đông tới nhìn tây, cẩn thận từng li từng tí địa hướng phía phía sau núi đi đến.

Phía sau núi là các đệ tử, tu luyện bế quan địa phương.

Rất nhiều động phủ đều là tại hậu sơn mở ra.

"Ngược lại là muốn nhìn ngươi chạy trốn đi nơi nào, dám trộm đồ của Bồn công tử, quả thật chính là chán sống."

Vũ Hằng trong thâm tâm theo dõi, cũng không có sót ruột động thủ.

Bởi vì hấn đã nhận ra Thần Thâu Thủ chỉ có Nguyên Anh Hậu Kỳ tu vi, nếu muốn đối phó hấn, căn bản không cần tốn nhiều sức.

Thần Thâu Thủ thân ảnh nhanh chui vào phía sau núi bên trong, bóng lưng rất nhanh liền biến mất.

Vũ Hằng thần sắc cả kinh, thần sắc cảnh giác, thần niệm lập tức quét ngang ra ngoài, tìm kiếm lấy khả nghi địa điểm.

Rất nhanh, hấn liền cảm giác trong đó kỳ quái.

"Nguyên lai đây là một chỗ dưới mặt đất động phủ, trách không được, ngươi sau khi tiến vào sơn, ngươi liền biến mất, nguyên lai là trốn đến trong mặt thất đi. Thế nhưng là trộm bồn công tử đồ vật, coi như là trốn được mặt thất, cũng không muốn cho ngươi đem đồ vật cho giao ra đây."

Vũ Hằng khoe miệng hơi hơi câu dẫn ra, lộ ra một vòng cười lạnh, triển khai thân pháp, thân thể một cái lấp lánh, đã đến che dấu mặt đất.

Trên mặt đất, là dùng cỏ xanh che đầy kín dấu vết.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, khẳng định tìm không được tiến nhập mật thất nhập khẩu.

Vũ Hằng vì cẩn thận để đạt được mục đích, tại cửa động khẩu trừ ra một cái cửa động, đặc biệt xuất một luồng thần niệm, chui vào.

Kia một luồng thần niệm chui vào mật thất, liền đã bay trên trăm trượng đen kịt thông đạo,, liền thấy được bên trong có một cái tầm hơn mười trượng lớn nhỏ động phủ.

Kia trong động phủ, mở ra có phòng luyện đan, yêu thú phòng, phòng linh dược, Công Pháp phòng, phủ chú phòng. . .

Điều này làm cho ở ngoài cửa động Vũ Hằng thấy sững sờ sững sờ.

"Không nghĩ tới động này phủ còn có chú ý nhiều như vậy, cho rằng chẳng qua là đánh cho động, đang ở bên trong tu luyện mà thôi. Quay đầu lại, loại trở lại động phủ của ta, ta cũng làm như vậy."

Thần Thâu Thủ đều đến hiện tại, cũng còn không có cảm giác, hắn đã bị người theo dõi.

Hắn trở lại động phủ, an vị đang nghỉ ngơi phòng trên mặt ghế cười ngây ngô, vẻ mặt đắc chí bộ dáng, khoe mắt lông mày trên đều tràn ngập tiểu ý.

Lần này thành công ăn cắp, để cho hắn rất có cảm giác thành tựu.

"Vũ Hằng tân sinh, tu vi Xuất Khiếu Kỳ, thần thông không tầm thường, lần lượt đánh bại lão đầu trọc cùng Hầu Tử, còn cùng Lưu Phong ước chiến hai ngày sau tại Kim Sơn quyết đấu. Mạnh mẽ như vậy người, còn không phải là bị vốn Thần Thâu, cho trộm đi túi gấm túi, hắc hắc. . ."

Xem ra, này thần thông thật đúng là chọn khó khăn đối tượng ra tay.

Những cái kia dễ dàng bị trộm, hắn còn không vui lòng ra tay đâu, không thành liền cảm giác, không có kỹ thuật hàm lượng.

Có thể trộm được Vũ Hằng túi gấm túi, để cho hắn rất có chinh phục cảm giác, cảm giác hạnh phúc bạo rap.

"Vũ Hằng này còn tưởng là chúng thắng đi trên Bách Linh thạch, đây chính là một bút to lớn tài phú đây nè, vốn Thần Thâu tích lũy một năm, cũng bắt quá hai Bách Linh thạch, có khoản này Linh Thạch, về sau liền có thể giàu có một phen."

"Ha ha. . ."

Thần Thâu Thủ mãn nguyện địa nằm ở trên mặt ghế, nhẹ nhõm tự tại, rất vui vẻ.

Vũ Hằng đã đem tình huống bên trong, toàn bộ đều nhìn tại trong mắt.

"Được nghĩ một cái biện pháp đối phó này vô si Thần Thâu mới được."

Vũ Hằng tròn mắt chuyển động, nhìn chung quanh liếc một cái, sau đó nhãn tình sáng lên, trong đầu từ linh quang lóe lên, tìm được một cái có thể thực hiện kế sách.

"Hắc hắc. . . Ngươi đây nên chết Thần Thâu, xem ta như thế nào trừng trị ngươi, một hồi có ngươi hảo hảo mà chịu đựng"

Vũ Hằng nhanh rồi đi phía sau núi, đi tìm công cụ đi.

Xuất hiện ở phía sau núi trăm trượng có hơn, hướng bắc, chính là ngoại viện phiên chợ khu.

Này phiên chợ khu thương phẩm rực rỡ muôn màu, cần cái gì có cái đó.

Chỉ có ngươi không nghĩ tới, không có lấy không ra.

Tại Vũ Hằng mới vừa gia nhập kín người hết chỗ người Lai Nhân mê hoặc phiên chợ khu, lập tức liền thấy được hắn muốn công cụ.

Là một cái mười bảy mười tám tuổi nhanh nhẹn nữ tử.

Kia nhanh nhẹn nữ tử hướng kia đầu đường vừa đứng, trên người treo một khối bài tử, trên bài tử ghi đến, vốn nữ tử cho thuê một ngày, mười khối Linh Thạch, làm xiếc, xuất lực không ra thần.

"Chính là ngươi."

Vũ Hằng nhãn tình sáng lên, vừa nghĩ tới, kế tiếp có thể đối phó Thần Thâu Thủ, hắn biểu tình kích động đến tột đỉnh tình trạng, toàn thân đều run rẩy, đó là cười run rẩy.

Đi ngang qua mọi người thấy Vũ Hằng cái thanh này xấu xa âm hiểm mà cười cười, giật nảy mình, thực sợ Vũ Hằng coi bọn họ là trở thành con mồi, một

bả nhào lên.

Quả thực là Vũ Hằng này gian trá nộ cười, thái quá mức sấm nhân.

Vũ Hằng cũng biết có chút xuất chúng, vội vàng thu liễm nụ cười, giả bộ một bức ra vẻ đạo mạo bộ dáng, trên đường đi, nhìn trái nhìn, phải sờ sờ, hữu ý vô ý mà đi đến đó cho thuê nữ tử trước mặt.

Này cho thuê nữ tử lớn lên còn không lại, thanh lệ thoát tục, dáng người thon thả, một đôi đen kịt con mắt, còn phong chế giống như biết phóng điện, thẳng đem Vũ Hằng thông đồng được toàn thân run run xuống.

Để cho Vũ Hằng cũng nhịn không được chảy nước miếng, đôi mắt - trông mong nhìn thoáng qua.

Này cho thuê nữ tử đương nhiên cũng có khiến cho những người khác chú ý, thế nhưng những người khác, vừa nhìn kia giá cả, sợ tới mức sắc mặt đều trợn mắt nhìn, vội vàng bỏ đi, sợ chọc này cho thuê nữ tử.

Chê cười, cho thuê một ngày liền mười khối Linh Thạch.

Vốn đệ tử tại trong học viện, một tháng cũng mới được mười khối Linh Thạch, cùng đừng nói mình còn có cái khác tiêu dùng.

Hơn nữa, này cho thuê nữ tử chỉ là làm xiếc, mua được có cái gì đẹp mắt, lại không thể sờ.

"Khục khục."

Vũ Hằng ho khan hai tiếng, ngượng ngùng địa sờ dưới cái mũi, đi tới cho thuê nữ tử trước mặt.

Này cho thuê nữ tử nhìn lướt qua Vũ Hằng liếc một cái, nhãn tình sáng lên, đạo; "Khách quan, ngươi nghĩ thuê ta là sao?"

"Vốn nữ tử trên được sánh Đường Hạ được phòng bếp, phục vụ bao ngươi thoải mái, cũng liền mười cái Linh Thạch a, còn có thể bán tính tiền."

Vũ Hằng nháy mắt con ngươi, nhãn tình sáng lên, biểu tình rất kích động.

Hắn kích động nhất chính là một câu cuối cùng, bán tính tiền.

Nói tốt, bây giờ Vũ Hằng, người không có đồng nào đây nè, keo kiệt đến nỗi ngay cả tên ăn mày cũng không bằng.

Ai bảo không cẩn thận, đem túi gấm túi cho ném đi nha.

Vũ Hằng cũng không thể giả bộ không có bộ dáng Linh Thạch, đối với trước mắt công cụ hết sức hài lòng, trong lòng đại động, lại ho khan hai tiếng, háng giọng một cái, nói: "Muội tử, cái kia, liền ngươi rồi, đi theo ta."

Cho thuê nữ tử trên mặt trong chớp mắt tách ra sáng lạn nụ cười, hai bên trên gương mặt còn lộ ra tiểu má lúm đồng tiền.

Nàng rõ ràng thở ra một hơi, như trút được gánh nặng.

Quả thực là một chuyện này cạnh tranh cũng rất kịch liệt.

Này không, đằng sau lại có hai nữ tử hướng đầu đường vừa đứng, phủ lên cho thuê tám bảng.

Đây là thương phẩm nhiều, người mua thiếu, có thể đem mình cho thuê ra ngoài, cũng là một kiện tân vận sự tình.

"Chủ nhân, ngươi có cái gì cần, ta có thể giúp cho ngươi?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Tính kế

Cho thuê nữ tử thanh tú gương mặt, tìm được Vũ Hằng trước người, sáng ngời có thần thanh tịnh hai mắt, nao có hứng thú mà nhìn Vũ Hằng, có chút kích

động hỏi.

Thanh âm êm tai êm tai, thanh thúy như nước.

Vũ Hằng nhân tình sáng lên, vừa nghĩ tới có kế hoạch này đối phó Thần Thâu Thủ, hẳn lại không nhịn được xuất sấm nhân tiếng cười, hơi khẽ cúi đầu, thân thể cười đến co lại co lại, hai mắt cũng không khỏi có chút hèn mọn bí ối, biểu tình âm hiểm.

Điều này làm cho cho thuê nữ tử thần sắc hồ nghi, trên mặt tràn ngập không tín nhiệm.

Đây là cái gì mua bán nha? Sẽ không nửa đường tìm một chỗ không người, liền đem chính mình cho cưỡng ép cái kia a.

"Không sợ, không sợ, phiên chợ khu cũng có Cháp Pháp Đội, nếu hấn dám như vậy, Cháp Pháp Đội khẳng định sẽ không bỏ qua cho hấn."

Cho thuê nữ tử thâm xử mảnh khảnh tay phải, nhẹ nhàng mà vỗ bộ ngực của mình, an ủi chính mình.

Nhìn nhìn Vũ Hằng cười đến co lại co lại đi xa, vội vàng tăng nhanh bước chân theo sau.

Nhìn xuống đi địa phương, tại sao là phía sau núi đầu này?

P phía sau núi là người chi hi hữu đến, cao lớn cây cối, lá cây tươi tốt, vật che chắn hơn nhiều dương quang, khiến cho phía sau núi có chút U ám cùng thanh tĩnh.

Hấn sẽ không thật sự là nghĩ thừa dịp không người, đem mình cho làm a?

Cho thuê Nữ Chân hơi sợ.

Bất quá, vì chức nghiệp đạo đức, nàng hay là an ủi theo sau, dù sao sau lưng có Cháp Pháp Đội nâng đỡ, nếu có không hợp pháp người mua, Cháp Pháp Đội sẽ chú ý điều tra.

Vũ Hằng đến vừa ra dưới đại thụ dừng lại, quay đầu, lộ ra sấm nhân khuôn mặt tươi cười, còn có thẩm ánh mắt của người.

Điều này làm cho cho thuê nữ lại càng hoảng sợ, vội vàng lấy tay vật che chắn ở lồng ngực, có chút sợ hãi mà nhìn Vũ Hằng.

Vội vàng nói: "Bảo cho ngươi, ngươi cũng đừng làm loạn a, vốn nữ tử là làm xiếc không bán, một khi ngươi xằng bậy, ta sẽ cử báo, Cháp Pháp Đội chú ý, ngươi sẽ chết rất thảm."

Ặc.

Vũ Hằng trong chớp mắt thần sắc xấu hổ, này đều kia cùng kia nha, hóa ra là người ta hiểu lầm chính mình rồi.

Chẳng lẽ mình lớn lên không giống quân tử sao? Thiệt là, chính mình tuân tú lịch sự được không.

Khục khục.

Vũ Hằng lúng túng ho khan hai tiếng, quyết định hay là trước làm sáng tỏ chính mình, miễn cho bị người ta oan uổng hiểu lầm.

Hấn thu liễm nụ cười, giả bộ một bức nghiêm chỉnh bộ dáng.

Thấy được thần sắc trong chớp mắt chuyển biến Vũ Hằng, cho thuê nữ tử đương nhiên đáy lòng thầm mừng ra vẻ đạo mạo Ngụy quân tử.

Vũ Hằng cũng không biết cho thuê nữ tử thế nào nghĩ, nói thẳng: "Yên tâm đi, ta không muốn ngươi thân thể, ngươi liền làm xiếc là được. Mười cái hô hấp, ngươi ngay ở chỗ này hô to một tiếng, không muốn, bại hoại, ngươi, không muốn cứu mạng nha, dề xôm, cút."

Cho thuê nữ tử nghe được sững sờ sững sờ, đây là đầu người sai vật nghệ thuật nha?

Nàng không hiểu nhìn nhìn Vũ Hằng, trong lòng nghĩ, không phải là người này, nội tâm xấu xa như vậy, muốn nghe nữ tử cái loại kia thanh âm a.

Đương nhiên, xuất phát từ chức nghiệp đạo đức, nàng là sẽ không đem loại ý nghĩ này nói ra.

Vũ Hằng ho khan một tiếng, nhìn nhìn cho thuê nữ tử cái thanh này ngậy ngốc ngậy ngốc, có chút buồn bực, sẽ không mua cái đầu óc tối dạ nữ a? Được rồi, mặc kệ, dù sao dựa theo yêu cầu đơn giản hô vài tiếng là được.

Hấn tiếp tục giải thích nói: "Dù sao chính là loại này từ ngữ, giả bộ như bị khinh bạc cùng khi dễ bộ dáng, sau đó ngươi liền phản kháng, nhớ kỹ, thanh âm không muốn đoạn, muốn chân thật một chút, muốn động tình một chút, năm cái hô hấp, ngươi liền bắt đầu diễn kịch a, ta đi trước, quay đầu lại ta kết ngươi tiền lương."

Vũ Hằng bàn giao hết, triển khai thân pháp, thân thể thoáng cái tiêu thất ở chỗ cũ, tiềm phục tại cự ly thẩm thấu tay cửa động mười trượng có hơn, ẩn nấp khí tức, không ra một điểm động tĩnh.

Đếm năm cái hô hấp.

Lập tức chột nghe đến cho thuê nữ tử, bối rối địa kinh sợ hô, đạo; "Ê xòm, ngươi muốn làm gì, a, cứu mạng nha, thả ta ra, ngươi hỗn đản, cứu mạng nha, ô ô. . . Không muốn."

Cô gái này chuẩn bị bị mạnh giãy dựa thanh âm, lập tức thông qua không khí, chui vào cửa động, tiến nhập Thần Thâu Thủ trong động phủ.

Thần Thâu Thủ đang ở trong động phủ cười ngây ngô, móc ra từ trên người Vũ Hằng ăn cắp túi gấm túi, rất có cảm giác thành tựu mà nhìn, cười.

Thế nhưng là, hắn đột nhiên thần sắc sững sờ.

Bởi vì hắn nghe ra đến bên ngoài truyền đến nữ tử tiếng kêu cứu, vẫn có người chuẩn bị đem nữ tử ăn ý tử.

Điều này làm cho Thần Thâu Thủ thần tình sáng lên, biểu tình trong chớp mắt hèn mọn bi ối, hiển nhiên, cũng là một cái đồ háo sắc.

Bất quá, hắn biết, hắn không thể lấy cái thân phận này xuất hiện, lập tức cải biến lên đồng tình, giả bộ như nghiêm trang bộ dáng, Chánh Nghĩa Lâm Nhiên, đạo; "Hừ, dưới ban ngày ban mặt, thậm chí có người dám cưỡng đoạt dân nữ, tự tìm chết, nữ tử, đừng sợ, ta cái này ra ngoài giải cứu ngươi."

Thần Thâu Thủ vội vàng vận chuyển tu vi, triển khai thân pháp, nhanh như chớp đấy, từ trong động phủ, bay nhanh ra ngoài.

Nhéch lên khai mở bí mật động phủ bụi cỏ, thân ảnh liền từ trong động khẩu xuất hiện.

"Muội tử, đừng sợ, ta tới cứu ngươi, dưới ban ngày ban mặt, ngược lại là muốn nhìn, kia cái ăn gan báo, dám khi dễ ngươi."

Thần Thâu Thủ hùng hổ địa la lên, vẻ mặt hùng hồn chính nghĩa, sau đó ánh mắt hắn đuổi ra hèn mọn bi ối, cũng đã đem hắn xấu xa nội tâm bại lộ không thể nghi ngờ.

Hắn vội vàng vận chuyển Công Pháp, hướng phía cho thuê nữ tử kêu cứu địa phương bay nhanh đi qua.

Thế nhưng là, ngay tại hắn vừa muốn cất bước bước chân thời điểm, hắn chỉ cảm thấy trên cổ, đột nhiên tê rần, đón lấy, trước mắt của hắn tối sầm, muốn té xỉu hạ xuống.

Tại triệt để té xỉu trước, hắn thoáng cái liền nghĩ đến bị người khác tính kế, biểu tình khó coi, đạo; "Đáng chết, trúng kế. . ."

, cặp mắt của hắn lập tức nhắm lại, triệt để ngất đi qua, thân thể phanh một tiếng, té ngã trên đất mặt.

Xuất thủ người, đương nhiên là đã sớm mai phục hảo Vũ Hằng.

Vũ Hằng nghĩ đến kế hoạch chính là, lợi dụng Thần Thâu Thủ xấu xa tâm, bắt hắn cho hấp dẫn ra, sau đó đem hắn cho đánh ngất xỉu, kế tiếp, chính mình muốn làm gì, quả thật chính là tùy ý làm bậy.

"Hừ! Rõ ràng vẻ mặt háo sắc bộ dáng, còn muốn giả vờ một bức chính nghĩa hùng hồn thần sắc, rõ ràng trộm đồ của Bồn công tử, còn muốn giả bộ một bức rất rõ đại nghĩa, không thu thập ngươi, thu thập ai."

Vũ Hằng la mắng một câu, vừa nhìn thấy Thần Thâu Thủ, tay phải cầm lấy túi gấm túi, gương mặt trong chớp mắt tách ra tự đáy lòng nụ cười, liệt lên miệng từ, cười lộ lên, đạo; "Này không phải là Bồn công tử túi gấm túi, tiểu tử, lần sau, cần phải bắt mắt, không phải bắt lộn kẻ nào đồ vật cũng có thể trộm."

Vũ Hằng đưa tay, từ trong tay Thần Thâu Thủ cầm đi thuộc về mình túi gấm túi, sau đó càn làm Thần Thâu Thủ toàn thân đều lực một lần, các loại Pháp Bảo đều có.

"Oa khaó, ngươi một cái Nguyên Anh Hậu Kỳ Tu Sĩ, cũng quá giàu có a, phù chú ba trương, Pháp Bảo hai kiện, Đan Dược hai bình, sủng vật thú ba cái, Công Pháp ba bộ, còn có đêm không hết linh dược cùng Linh Thạch. . ."

Vũ Hằng một bên ở trên người Thần Thâu Thủ vuốt, một lần đếm lấy lấy ra tới bảo vật, một kiện đón lấy một kiện bảo vật bị lấy ra, hắn cũng nhin không được khuôn mặt chán kinh, đón lấy, ánh mắt của hắn cuồng hi, ánh mắt sáng ngời, cả người đều trở nên kích động.

"Những cái này thú vị ý đều là của ta, thật đúng là đồ tốt. Chết tiệt Thần Thâu, cảm ơn nha, ha ha. . ."

Vũ Hằng đem trên người Thần Thâu Thủ bảo vật toàn bộ đều vơ vét một lần, không khỏi lộ ra một cái đắc chí nụ cười, khoe mất đuôi lông mày đều mang theo tiểu ý.

Lần này thu hoạch quá lớn, liền Vũ Hằng đều có chút ngượng ngùng.

Vũ Hằng hướng về bên trái nhìn thoáng qua, đó là một cái tiến nhập mật thất cửa động.

Chần chờ hội, trông mắt chuyển động, Vũ Hằng nhìn chăm chăm hôn mê Thần Thâu Thủ, có chút ngượng ngùng, nói thầm một tiếng, đạo; "Khục khục,

đều đi tới nơi này, không vào động phủ của người nhìn xem, vậy quá xem thường người rồi, ta liền bắt đất đi tiến nhập người động phủ nhìn một cái a, thuận tiện giúp người xem một chút người khuyết thiếu cái gì, đầu cần cái tiến."

Vũ Hằng vô sỉ mà cười, biểu tình có chút âm hiểm, thi triển Công Pháp, lập tức chui vào cửa động, tiến nhập Thần Thâu Thủ động phủ.

Trong lòng nghĩ, liền trên người đều mang theo như vậy đoạt thứ tốt, trong động phủ, khẳng định thứ tốt không ít.

Vũ Hằng nhanh địa tiến nhập trong động phủ, mở ra mở ra phòng luyện đan vừa nhìn, có hai cái đỉnh lò, đỉnh lò bên cạnh thả có thật nhiều không thể nói danh tự dược liệu, tại một loạt trên kệ, còn trang bị trên trăm bình Đan Dược.

"Oa khaó, đây quả thực là cự phú nha, nhiều như vậy Đan Dược, còn có hai cái không tầm thường đan lò."

Vũ Hằng nhin không được lên tiếng kinh hô.

"Thần Thâu, Bồn công tử quan sát một lần Luyện Đan của người phòng, người bây giờ thiếu nhất chính là đan lò, còn có đan dược."

Vũ Hằng có chút ngượng ngùng địa nói qua, biểu tình vô cùng vô sỉ, vẫy tay một cái, nhất thời, một đạo hào quang từ trong tay cuốn ra ngoài, đem hai cái đan lò, còn có dược liệu, Đan Dược hết thấy lấy đi.

, hấn chạy vào Công Pháp phòng, đem tất cả Công Pháp lấy đi, thờ dài; "Thần Thâu, ta xem người thiếu nhất chính là Công Pháp."

Lần lượt đi phủ chủ phòng, Pháp Bảo phòng, sủng vật phòng

Cuối cùng đi dược liệu Linh Thạch phòng, đem bên trong tất cả Pháp Bảo đều lấy đi, liền thờ dài một tiếng, thiếu nhất chính là cái đồ chơi này.

Thậm chí ngay cả Thần Thâu Thủ phòng nghĩ cũng đều không có buông tha.

"Liền chỗ tắm rửa, đều là dùng Linh Thạch xây thành, kia nước, đều là Linh thủy, đều là đồ tốt đây nè."

Vũ Hằng sợ hãi than một tiếng, sau đó lập tức thi triển Công Pháp, trong tay bấm niệm pháp quyết, hào quang cuốn đi qua, đem nhà tắm công cộng, Linh thủy đều lấy đi, thậm chí ngay cả trên mặt đất trái tốt ngọc, đều cho móc ra, mang đi.

Này bắt đầu cái cự phú xa hoa động phủ, bị Vũ Hằng quan sát một lần, quả thật liền Man Hoang đều không so được.

Hoàn toàn đem người ta cướp sạch không còn.

Một mảnh đất cục gạch cũng không có buông tha.

Loại thủ đoạn này, quá hung tàn.

Dường như chưa từng gặp qua Linh Thạch cùng tên ăn mỳ.

Vũ Hằng mới không để ý tới hội ý nghĩ của người khác, vơ vét một lần, lại lần nữa lấy đi một lần, xác nhận vật gì cũng không lưu lại, lúc này mới triển khai thân pháp, nhanh rồi đi nơi này.

Ra động phủ, đi tới bên cạnh Thần Thâu Thủ, một ngón tay điểm tại trên cổ Thần Thâu Thủ, rót vào một đạo tu vi.

Rất nhanh, Thần Thâu Thủ liền sâu kín tĩnh lại.

Vũ Hằng nhanh chóng thân thể lóe lên, nhanh rồi đi bên người Thần Thâu Thủ, đi tới cho thuê nữ tử trước mặt.

Cho thuê nữ tử như trước đang diễn trò, diễn được giống như đức, mười phần rất thật, thực hoài nghi hấn là không phải đã từng kia cái.

Vũ Hằng ho khan một tiếng, biết được Thần Thâu Thủ cũng nhanh tĩnh lại, vội vàng chột quát lên; "Lớn mật, tặc đồ, dưới ban ngày ban mặt, dám can đảm nhục nhả Học Viện đệ tử, còn muốn không muốn sống nữa, xem chiêu."

Theo hấn lừa gạt một tiếng, trực tiếp từ trong tay... ... Ra ngoài một cái quang đoàn.

Kia quang đoàn tại mười trượng có hơn trực tiếp bạo tạc, một tiếng ầm vang, cỏ cây bay tán loạn, bùn đất bắn tung toé.

Cho thuê nữ tử có chút mạc danh kỳ diệu, không biết vì sao nhưng, không hiểu được Vũ Hằng đến cùng muốn làm cái gì, khiến cho mơ hồ mơ hồ.

Chương 110: Thần sắc lạnh nhạt

Vũ Hằng nhìn thoáng qua cho thuê nữ tử, biểu tình chăm chú đứng đắn, đạo; "Học tử, không sao, kẻ bắt cóc, đã bị ta liệu mình đuổi đi, ngươi không sao chứ. "

Cho thuê nữ tử về mặt ngạc nhiên mà nhìn Vũ Hằng, Vũ Hằng này rốt cuộc muốn làm cho cái gì, rõ ràng là phân phó chính mình dạng diễn kịch, hiện tại lại sắm vai anh hùng cứu mỹ nhân, chẳng lẽ trong lòng của hắn là biến thái.

Nghĩ tới đây, cho thuê nữ tử thân thể run run một chút, nhìn Hường Vũ hằng, liền ánh mắt cũng thay đổi.

Lúc này, Thần Thâu Thủ đã tỉnh lại, còn không có cảm giác trong tay túi gấm túi đã bị người cầm đi, càng không có cảm giác ngay cả mình bảo vật cũng bị người khác vơ vét sạch sẽ.

Trước tiên, hắn liền vận chuyển tu vi, hướng phía cho thuê nữ tử bên này qua.

Lúc hắn đến nơi thời điểm, liền thấy được bị chính mình trộm đi túi gấm túi Vũ Hằng, còn có kêu cứu cho thuê nữ tử.

Vừa nghe đến Vũ Hằng an ủi nữ tử nói "Đừng sợ, có ta ở đây, kẻ bắt cóc sẽ không lại đến thương tổn ngươi. "

Thần Thâu Thủ gần như muốn khóc.

Hóa ra Vũ Hằng tân sinh, đã đem ác độc cho đuổi đi, bên cạnh mười trượng có hơn, liền có pháp thuật oanh tạc ra hố sâu.

Thế nhưng là, kia anh hùng cứu mỹ nhân thần sắc, không đều là hắn là do vốn Thần Thâu tới làm sao?

Hơn nữa, Vũ Hằng này như thế nào đột nhiên xuất hiện ở nơi này.

Vừa nghĩ tới chính mình trộm đi hắn túi gấm túi, Thần Thâu Thủ tự hữu điểm tâm hư.

Vũ Hằng phỏng chế giống như lúc này mới cảm giác Thần Thâu Thủ đến, nhìn lướt qua Thần Thâu Thủ, nhãn tình sáng lên, biểu tình kích động, đạo; "Học trưởng, ngươi cũng là tới hỗ trợ học trưởng sao? Thật tốt quá, nhiều nhiều người một phần lực lượng, vừa rồi, ta còn thực sợ một người không đối phó được nha."

Thần Thâu Thủ biểu tình khó coi vô cùng, hắn ngược lại là nghĩ anh hùng cứu mỹ nhân kia mà, chỉ là không nghĩ tới, bị Vũ Hằng này nắm móc gia hỏa vượt lên trước một bước.

Hắn về mặt đau khổ, biểu tình khó coi, miễn cưỡng bay ra điểm nụ cười, đạo; "Đừng nha, ta vừa nghe thấy tiếng kêu cứu liền đã tới, không nghĩ tới đã muộn một bước, bị ngươi cho đuổi đi."

Vũ Hằng cười ha ha, nhìn thoáng qua khóc mặt Thần Thâu Thủ, đạo; "Sur huynh qua việc này trọng nghĩa hùng hồn, chính nghĩa ngang nhiên, là chúng ta học tập tấm gương."

Lời này đem Thần Thâu Thủ tán dương được lảng lảng.

Vũ Hằng lập tức chuyển khẩu, đạo; "Chỉ là, tuy ta đuổi đi kẻ bắt cóc, thế nhưng không có bảo vệ tốt học tử trên người tài vật, nhìn nhìn học tử trên người không có đồng nào, sư huynh ngươi xem, như ngươi loại này như vậy hùng hồn đại nghĩa người, là không phải muốn ý tứ ý tứ, cho năm khối hoặc là mười khối Linh Thạch đầu này?"

Thần Thâu Thủ thần sắc lập tức do dự.

Nghĩ không cho nha, bị niên đệ thổi phồng được cao thượng như vậy, không tốt tại mỹ nữ cùng niên đệ trước mặt, bại phôi hài lòng hình tượng.

Cho a, nhưng là vừa có chút không cam tâm, chính mình là Thần Thâu ài, đều là cầm người khác, lúc nào cho người khác.

Vũ Hằng nhìn nhìn Thần Thâu Thủ thần sắc chần chờ, lập tức làm ra làm gương mẫu, từ trong lòng ngực móc ra năm khối Linh Thạch, đưa cho cho thuê nữ tử, nói: "Học tử, đây là năm khối Linh Thạch, ngươi lấy trước hảo."

Sau đó, Vũ Hằng nhìn về phía Thần Thâu Thủ, đạo; "Học trưởng, ta làm niên đệ, ngày đầu tiên tiến nhập Học Viện, cũng chỉ có năm khối linh thạch, ngươi làm học trưởng, tài phú không ít, không biết là không phải nên ý tứ dưới đầu này?"

Vũ Hằng không chỉ đem lời nói đến đây cái phân thượng, còn đem sự tình làm được phân thượng, nếu cự tuyệt nữa cùng từ chối, kia hình tượng của mình

há không phải giảm bớt đi nhiều, lại nói, lúc trước tại nhà ăn, liền thần không biết quỷ không hay địa trộm đi Vũ Hằng túi gấm mang, bên trong đều có trên Bách Linh thạch đầu, lúc này mới nắm khối Linh Thạch, được coi là cái gì, bất quá là điểm số lẻ mà thôi.

Như vậy nghĩ đến, Thần Thâu Thủ lập tức liền bình thường trở lại, đạo; "Điều nên làm, điều nên làm, ta cái này. . ."

Thần Thâu Thủ một bức hùng hồn hào phóng bộ dáng, đưa tay vuốt thân thể.

Vừa sờ, thần sắc đại biến.

Bên trái sờ lên, không thấy linh thạch.

Lập tức bên phải sờ sờ, sắc mặt càng thêm khó coi, liền Pháp Bảo cũng không còn.

Sau đó nhanh mà từ đầu chạm đến chân, xong đời, trên người bảo vật, cũng bị người khác cho cướp sạch, hiện tại quả thật chính là nghèo rớt mồng tơi.

Thần Thâu Thủ lập tức vẻ mặt đau khổ, vẻ mặt vô tội, thần sắc vô cùng khó chịu nổi, làm khó mà nhìn Vũ Hằng cùng nữ tử.

Vũ Hằng đáy lòng đã cười dữ dội, vui chết, muốn không phải là vì sợ Thần Thâu Thủ hiện, hắn cần phải muốn cười rút không thể.

Trực tiếp vẻ mặt hiếu kỳ cùng hồ nghi mà nhìn về phía Thần Thâu Thủ, đạo; "Học trưởng, ngươi không phải là trên người một khối Linh Thạch cũng không có a, kia quá keo kiệt, quá lạc phách, như vậy sao được."

Thần Thâu Thủ sắc mặt trong chớp mắt đau khổ, dường như rít gào lên tiếng, ngươi đặc biệt sao mới keo kiệt chán nản, vốn Thần Thâu có tiền, nhiều tiền, muốn cái gì không có.

Chỉ là, thứ ở trên thân đến cùng đi đâu đâu này?

Này nhưng làm Thần Thâu Thủ buồn chết rồi, cũng quần bách chết rồi.

Nhất là thấy được cô bé kia mục quang đáng thương địa nhìn mình, quả nhiên là ta thấy vừa yêu vừa thương, hận không thể thương yêu một phen, thể nhưng là, tiền trên người, thật sự không thấy nha.

"Chết tiệt, đến cùng tên vương bát đần kia, trộm đi vốn phẩm thấu đồ vật, nếu để cho vốn phẩm thấu bắt được, cần phải muốn cho hắn đẹp mắt."

Thần Thâu Thủ âm thầm hung ác.

Diễn kịch đến nơi này cái phân thượng, cho thuê nữ tử sớm minh bạch sinh sự tình gì.

Nàng ánh mắt nghiền ngẫm nhìn thoáng qua Vũ Hằng, có nhiều một mặt bộ dáng.

Vũ Hằng cũng không sợ nhìn thấu, dù sao hết thấy đều là thần không biết quỷ không hay, không có ai trông thấy.

Vũ Hằng rất khinh bỉ một bà Thần Thâu Thủ, đạo; "Học trưởng, ngươi muốn là nghèo kiệt hủ lậu được một khối Linh Thạch đều cảm không ra, coi như xong, ta nghĩ, học tỷ cũng là sẽ không chú ý. Chỉ là về sau học trưởng ngươi muốn tìm vợ, đã có thể có chút khó rồi, trên người cùng được đình đương vang, ngươi nói, ai nguyện ý đi theo ngươi chịu khổ đâu này?"

Thần Thâu Thủ từng quần đến cơ hồ muốn khóc, còn như thế bị Vũ Hằng khinh bỉ, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, muốn không phải có mỹ nữ ở một bên nhìn nhìn, hắn cần phải muốn đánh Vũ Hằng một hồi.

Vũ Hằng trực tiếp bỏ qua Thần Thâu Thủ khó chịu nổi cùng quần bách, càng không có đem Thần Thâu Thủ phần nộ cùng uy hiếp để ở trong mắt.

Khỏe miệng hơi hơi câu dẫn ra, tiến thêm một bước oanh tạc, đã kích đạo; "Học trưởng, ta với ngươi lúc ăn cơm, túi gấm túi liền ném đi, ngươi là không phải trông thấy ta túi gấm túi, trả lại cho ta a!"

Thần Thâu Thủ lập tức dọa kêu to một tiếng, sắc mặt trong chớp mắt đại biến, thần sắc biến ảo vài, mới miễn cưỡng trấn định lại.

Hắn vẫn muốn, Vũ Hằng phải không biết chuyện này.

Thế nhưng không nghĩ tới, Vũ Hằng còn liền thật sự vì chuyện này mà đến, hiển nhiên, còn hoài nghi đến trên đầu của mình.

Thần Thâu Thủ là đánh chết cũng đều không dám thừa nhận trộm đi Vũ Hằng túi gấm túi, quả thực là Vũ Hằng sức chiến đấu thái quá mức kinh người.

Chính mình liền lão đầu trực đều đánh không lại, chớ nói chi là chặn đánh Vũ Hằng, cũng không đủ người ta thổi miệng khí địch.

Hắn vội vàng phủ nhận, đạo; "Chưa, không có, không nhìn thấy."

Vũ Hằng ừ một tiếng, biểu tình nghi vấn.

Thần Thâu Thủ lần nữa vỗ ngực lồng ngực tỏ thái độ, đạo; "Thực không nhìn thấy, ngươi muốn tin tưởng ta, ta làm sao có thể lừa ngươi đâu, cố gắng ném đến đâu nữa nha."

Thần Thâu Thủ cũng không dám thừa nhận là chính mình trộm Vũ Hằng túi gấm túi, Vũ Hằng sức chiến đấu mạnh mẽ như vậy, liền lão đầu trợ cùng Hầu Tử đều cho thu thập được phục phục thiếp thiếp, chính mình có chút tài năng, liền lão đầu trợ cũng không bằng, cũng không muốn làm Vũ Hằng nói trút giận.

Dù sao đánh chết không thể thừa nhận chính mình đi trộm cắp sự tình, với tư cách là một cái lão sinh, trộm cắp bị người phát hiện, thật là mất mặt, nhất là tại mỹ mạo nữ tử trước mặt.

Vũ Hằng đáy lòng chỉ cảm thấy một hồi buồn cười, Bỏ công tử đều từ trong tay của ngươi, cầm lại túi gấm túi, còn thuận tiện cũng đem ngươi túi gấm túi lấy mất, ngươi khá tốt ý tứ phủ nhận, ngươi phủ nhận liền phủ nhận a, đến lúc đó, ta cũng tới phủ nhận.

"Ngươi Khi thật không có cảm đến hoặc là thấy được?"

Vũ Hằng nghiêng đầu, con mắt có nhiều ý vị hỏi, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra cười lạnh.

"Thật không có, ai, ta nói, niên đệ, ngươi muốn tin tưởng học trưởng ta, học trưởng là có người phẩm, gạch thẳng đánh dấu."

Thần Thâu Thủ quyết định, dù sao Vũ Hằng vẫn là không có tìm được túi gấm túi, không biết là ai cầm, mình tuyệt đối không thể lộ ra chân tướng, tránh làm cho người ta hẳn tìm được sơ hở.

Vũ Hằng cũng không muốn đùa Thần Thâu Thủ, trên mặt cũng nhịn không được lộ ra tiểu ý, chậm chạp đẩy, thoải mái nhàn nhã xông trong lòng móc ra một cái túi gấm túi, từ túi gấm trong túi, lấy ra năm khối Linh Thạch, đưa cho cho thuê nữ tử, đạo; "Học tỷ, hôm nay vất vả ngươi rồi, đây là của ngươi này phí vất vả, ngươi trở về a, kể tiếp, ngươi coi như là cho mình nghỉ được rồi"

Cho thuê nữ tử duỗi ra trắng nõn tay, nhận lấy năm khối Linh Thạch, biểu tình vô cùng cảm kích, đạo; "Cảm ơn, công tử ngươi thật sự là người tốt."

Sau khi nói xong, cho thuê nữ tử liền rời đi, lúc rời đi, vẫn không quên quay đầu lại nhìn thoáng qua Vũ Hằng, rất có một loại lưu luyến cảm giác, phỏng chế như muốn đem Vũ Hằng sâu sắc địa ký trong đầu.

Ở một bên đứng ngoài quan sát lấy Thần Thâu Thủ, thấy được Vũ Hằng trong tay túi gấm túi, nhất thời liền có điểm choáng váng, giống như hóa đá, kia túi gấm túi như thế nào có chút quen mắt đây này?

Ôi, kia không phải là vốn Thần Thâu túi gấm túi sao.

Chết tiệt, vốn Thần Thâu túi gấm túi, như thế nào tại Vũ Hằng tiểu tử này trong tay, vốn Thần Thâu nhớ rõ, chính mình thế nhưng là trộm người ta túi gấm túi.

Như Vũ Hằng loại này ngay cả mình túi gấm túi đều không bảo vệ được người, làm sao có thể lấy được đi vốn Thần Thâu túi gấm túi.

Thần Thâu Thủ lúc này mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên, biểu tình chấn kinh, ánh mắt lộ ra không thể tin được, lại tỉ mỉ nghe xong Vũ Hằng cùng ra thuê nữ tử đối thoại, Thần Thâu Thủ lập tức liền tỉnh ngộ.

Hóa ra chính mình gặp phải là một cái vòng, chính mình cứ như vậy ngu ngốc hề hề địa nhảy vào người ta đào hào sa hố.

Ôi, thật sự là cẩn thận mấy cũng có sơ sót, trước kia chú ý cẩn thận đều sống được cầu thân lên rồi.

Thần Thâu Thủ âm thầm kêu khổ, vô cùng tự trách.

Lúc này biểu tình lại càng là khó coi, hồi thôi vô cùng, hai mắt đều ứa nước mắt, giống như muốn khóc xuất nước mắt.

Hắn đôi mắt - trông mong mà nhìn Vũ Hằng, đáng thương hỏi: "Vũ Hằng, tiểu tử ngươi không trượng nghĩa nha, vốn Thần Thâu xuất ra anh hùng cứu mỹ nhân, ngươi ngược lại tốt rồi, thừa cơ liền đem ta đánh ngã xỉu, không chỉ đem ngươi túi gấm túi cầm đi, còn đem ta túi gấm túi, cũng cầm đi, ngươi quá vô sỉ, ngươi nhanh lên đem ta túi gấm túi trả lại cho ta, bằng không thì với ngươi không có chơi."

"Ta cuối cùng thầy tướng số đã minh bạch, nàng kia căn bản lại không có bị người khi dễ, hoàn toàn chính là đang diễn trò, như hắn loại cô gái này, tại phiên chợ khu, đều có rất nhiều xuất hiện ở thuê, một ngày liền mười khối Linh Thạch."

Thần Thâu Thủ càng nói càng là tức giận, hai mắt giống như phóng hỏa, thờ hồng học địa nói qua, hai mắt hung dữ địa trừng mắt Vũ Hằng, hận không thể đem Vũ Hằng cho ăn sống nuốt tươi.

Vũ Hằng mang trên mặt tiểu ý, thần sắc lạnh nhạt, nhẹ nhõm tự tại, không có chút nào bị Thần Thâu Thủ uy hiếp cùng phần nộ cho hù đến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Đau buồn thúc

Hắn nhìn lướt qua Thần Thâu Thủ, có chút khinh thường, khiêu khích nói; "Ồ, nguyên lai chính ngươi còn xưng hô chính mình với Thần Thâu? Ngươi nói xem, như ngươi làm Thần Thâu, khẳng định tay chân không sạch sẽ, Bồn công tử chính là gặp, túi gấm túi đã không thấy tăm hơi, ngươi nói không phải ngươi còn có thể là ai?"

"Cho dù lý do này gượng ép một chút, thế nhưng đừng quên, ngươi chính miệng thừa nhận Bồn công tử túi gấm túi ở trên người ngươi, liền vật chứng đều đã có, ngươi còn thể nào狡辩."

Vũ Hằng tiểu ý rất đậm, nhiều hứng thú địa nói qua.

Ngạch!

Thần Thâu Thủ thoáng cái liền tròn mắt, không nghĩ tới không đánh đã khai, đem mình phá tan lộ ra đi.

Sắc mặt hắn xấu hổ, có chút khó chịu nổi, vẫn còn ở giải thích, đạo; "Ngươi túi gấm túi là ta nhặt được, có thể không phải trộm."

Nơi này do có vẻ như cũng nói qua được đi, cũng không thể bởi vì tang vật ở trong tay ta, liền oan uổng ta trộm a, vạn nhất là người ta vu oan hãm hại đầu, hoặc là, là nhặt được đây này?

Vũ Hằng có chút cười khổ không được, này phản bác lý do, càng thêm nói rõ Thần Thâu Thủ phạm tội sự thật.

Hắn buồn cười nói; "Vậy xin hỏi, ngươi tại cái nào đó địa phương nhặt được túi gấm túi, ngươi làm sao sẽ biết là ta đây này? Lúc trước ngươi đã nói, ta đánh ngất xỉu ngươi, đem thuộc về ta túi gấm túi cầm về, nói rõ, ngươi biết kia túi gấm túi là Bồn công tử rồi."

A!

Thần Thâu Thủ thoáng cái liền tròn mắt, lần này, thật sự là trăm miệng khó phân biệt.

Quả thật chính là đem đá nện chân của mình, viết giải thích, càng là ngồi thực chính mình không chịu nổi phạm tội sự thật.

"Này này. . ." Thần Thâu Thủ ấp úng, sắc mặt khó chịu nổi xấu hổ, trong lúc nhất thời, không biết nói chút gì đó hảo.

"Tóm lại, tình hình kinh tế của ngươi trên túi gấm túi là ta, vừa rồi cũng là ngươi đánh ngất xỉu ta, ta muốn cầu ngươi, đem vốn Thần Thâu túi gấm túi trả lại cho ta."

Cuối cùng, Thần Thâu Thủ cũng không cách nào狡辩, lập tức đem mình làm làm người bị hại.

Vũ Hằng viết cảm giác được buồn cười, phỏng chế giống như lần này trò chơi, còn rất thú vị.

Hắn không ngại nhiều đùa một phen Thần Thâu Thủ, đạo; "Hắc hắc, ta nói, học trưởng, ngươi nói chuyện nên chú ý chứng cứ đây nè, ta túi gấm túi liền ném đi, ta cũng không dám tùy tiện oan uổng người, hay là tự mình tìm trở về, lại còn tự mình tìm chứng cứ. Ngươi muốn nói là ta đánh ngất xỉu ngươi, ngươi ngược lại là tìm ra chứng cứ tới nha, ngươi xem rõ ràng là ai đánh ngất xỉu ngươi không có? Hoặc là, ngươi có thể chứng minh là Bồn công tử đánh ngất xỉu ngươi sao? Nếu như không thể, ngươi cũng không thể tùy tiện oan uổng ta, điều này làm cho niên đệ ta rất thất vọng đau khổ, cũng thật sâu phá hủy chúng ta cùng trường tình hữu nghị cùng tình cảm."

Thần Thâu Thủ nghe những lời này, khoe miệng cũng không khỏi liên tục run rẩy, quả thực là Vũ Hằng nói quá có đạo lý, lại để mình không phản bác được.

Thần Thâu Thủ còn thật không có thấy rõ là ai động thủ với hắn, vừa nghe thấy mỹ nữ kêu cứu, lòng như lửa đốt địa chạy ra cửa động, lập tức đã bị đánh choáng luôn, liền đối phương là nam hay nữ vậy cũng không biết hiểu.

Chớ nói chi là, còn muốn chứng minh Vũ Hằng giáo hoạt gian trá gia hỏa, chính là người xuất thủ.

Thần Thâu Thủ không khỏi ngây ngốc vài giây, sững sờ không tìm ra phong phú lý do để phản bác Vũ Hằng.

Cuối cùng, chỉ có thể nọ nọ đầy, không nắm chắc, không biết trước khí, đạo; "Có thể người sáng suốt cũng biết, nàng kia chính là ngươi chiêu qua diễn kịch, vì chính là câu dẫn ta, hấp dẫn ta xuất động, ngươi này hèn hạ tiểu tử, lại vẫn muốn ta giúp ngươi một nửa tiền thuê, quá hèn hạ, quá vô sỉ."

Nghĩ đến đây, Thần Thâu Thủ liền không nhận được phần nợ địa chủ bầy lên tiếng.

Đương nhiên, hắn vẫn luôn biết Vũ Hằng thật là vô sỉ.

Tại Vũ Hằng cùng Lưu Phong nổi lên xung đột, lần lượt giáo huấn lão đầu trọc cùng Hầu Tử thời điểm, hắn ngay tại một bên nhìn nhìn, cho nên, hắn biết rõ Vũ Hằng vô sỉ.

Hiện giờ, Vũ Hằng loại này vô sỉ, tiết ở trên người hắn, sừng sốt để cho hắn không phản bác được.

Hắn rốt cục minh bạch Lưu Phong thông khổ cùng bất đắc dĩ cảm thụ, trách không được cuối cùng Lưu Phong, cho dù biết rõ là chết, cũng phải khiêu chiến Vũ Hằng.

Muốn biết rõ, Lưu Phong đối với Kim Sơn là hết sức kiêng kỵ, nếu như không có việc gì, hắn sẽ không tới gần Kim Sơn trăm trượng ở trong.

Chớ nói chi là, còn muốn tự mình tiến nhập Kim Sơn, lên quyết đấu.

Quả thực là bị Vũ Hằng vô sỉ bức cho.

Thần Thâu Thủ hiện tại cũng đứng Vũ Hằng vô sỉ có dũng khí vứt bỏ thủ đầu hàng cảm giác.

Vũ Hằng nhìn Thần Thâu Thủ đau khổ hề hề gương mặt, cười đến vết đác ý cùng vui vẻ, đạo; "Vậy nữ tử là ta thuê, chủ yếu là muốn nhìn một chút hắn nghệ thuật, vì vậy, nàng ngay ở chỗ này nghệ thuật biểu diễn, ai biết ô chỗ của người ở chỗ này đây, kỳ quái được ai, ta lại không phải cố ý nhắm vào người."

Không phải cố ý, vậy khẳng định là cố ý.

Thần Thâu Thủ vội cảm thấy ủy khuất, khuôn mặt vô tội.

Thuê một cái nữ tử qua, liên động tình địa hô cứu mạng không lẽ, đây coi là cái gì nghệ thuật nha?

Hơn nữa, vốn Thần Thâu động phủ xa hoa rất, các loại công năng gian phòng đều có, coi như là Lưu Phong động phủ đều không so được, người nói ai động phủ là ổ chó đầu này?

Thần Thâu Thủ cũng không thể tìm đến chứng cứ chứng minh Vũ Hằng ra tay với hắn, cũng biết, chỉ cần bằng vào thuê nữ tử một chuyện, là vô pháp đối với Vũ Hằng định tội.

Trong lòng của hắn thoáng cái liền khí thỏa, cảm giác Vũ Hằng chính là của hắn khắc tinh, bằng không thì, thường ngày đều là mọi việc đều thuận lợi, thuận buồn xuôi gió, như thế nào đụng phải Vũ Hằng tên đáng chết xảo trá gia hỏa, liền mất linh sao?

Cuối cùng, Thần Thâu Thủ cũng không thể nói gì hơn, trừng mắt liếc Vũ Hằng, trừng mắt, đạo; "Ta mặc kệ, ta túi gấm túi ở trong tay người, người bây giờ phải trả cho ta."

Thần Thâu Thủ túi gấm trong túi, cũng có không thiếu Linh Thạch, cũng không ít bảo vật.

Lúc trước ra tay, trộm được thứ tốt, đều đặt ở túi gấm trong túi, nếu như ném đi túi gấm túi, quả thật so với muốn cái mạng nhỏ của hắn còn khó chịu hơn.

Thật sự là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

Thật vất vả trộm đến tay túi gấm túi không chỉ bị Vũ Hằng cho lấy về, ngay tiếp theo trên người mình túi gấm túi, cũng đều bị hắn cho sờ đi, còn vô duyên vô cớ địa chịu tội, bị đánh cái cổ.

Thần Thâu Thủ càng nghĩ càng là cảm thấy ủy khuất, quá oan uổng.

Tóm lại, hiện tại nếu là có thể muốn về túi gấm túi, vậy thì phải thấp nhang thơm cầu nguyện.

Hắn không cần nghĩ cũng biết, như Vũ Hằng loại này vô sỉ hèn hạ người, chắc chắn sẽ không đem túi gấm túi còn cấp cho chính mình.

Thế nhưng là, mặc kệ hắn cho hay là không cho, chính mình luôn là phải hơn xuất khẩu đòi hỏi nha.

Quả thật, giống như Thần Thâu Thủ sở liệu, Vũ Hằng xuất khẩu phủ nhận, muốn quỵt nợ.

Chỉ nghe Vũ Hằng giận điên người không đền mạng, đạo; "Người nói túi gấm túi là của người sẽ là của người nha, ta nói trên người người y phục đều là ta đây này, người quay về cho rằng là ta không, ta còn nói tay của người nha chân nha con mắt nha cái mũi nha hết thấy đều là ta, người cho rằng sẽ là ta không?"

Thần Thâu Thủ gần như cũng bị Vũ Hằng cho sửa trị khóc.

Liền biết Vũ Hằng chết đức tính, sớm biết là cái dạng này, liền không gây hắn.

Êm đẹp, tại sao phải trộm hần túi gấm túi đầu này?

Thần Thâu Thủ hiện tại hối hận đến nỗi ngay cả ruột đều thanh.

Chỉ là trên cái thế giới này, nơi đó có đã hối hận ăn.

Hắn lập kéo bằng ngựa lấy một cái mặt đen, sắc mặt khó coi vô cùng, thống khổ đáng thương, đôi mắt - trông mong đạo; "Vũ Hằng, coi như ta van người, biết không, người đem túi gấm túi trả lại cho ta a."

Cứng rắn không được, tới mềm.

Đây là Thần Thâu Thủ bên ngoài viện lẫn lộn một năm, học được chiêu số.

Vũ Hằng khoe miệng nổi lên cười lạnh, quét Thần Thâu Thủ liếc một cái, thần nhiên nói; "Nếu như ta nói không đầu này?"

Thần Thâu Thủ trên mặt, lập tức đau khổ hề hề.

Khiến hắn biết Vũ Hằng không phải dễ nói chuyện như vậy, tới tay bảo vật, làm sao có thể đơn giản thả ra.

"Ta đi trước, không bồi người rồi, nhớ rõ, lần sau cũng không nên loạn trộm đồ của người khác."

Vũ Hằng tùy ý địa nói ra câu, thần tình lạnh nhạt, về mặt nhẹ nhõm, tiêu sái xoay người, đi ra phía sau núi.

"Chậm!"

Nhìn nhìn Vũ Hằng thật không có ý định còn cấp cho chính mình túi gấm túi ý tứ, Thần Thâu Thủ thật sự có điểm tức giận.

Một thân tu vi âm âm, liền không nhịn được vận chuyển lên, hai tay nâng lên, ngưng tụ toàn thân tu vi chỉ lực.

Chuẩn bị ra tay với Vũ Hằng.

Vũ Hằng lông mày nhíu lại, mí mắt nâng lên, lơ dềnh địa xoay người, rất khinh thường địa quét Thần Thâu Thủ liếc một cái, thần nhiên nói; "Như thế nào? Thần Thâu Thủ, người muốn theo ta động thủ? Người cần phải hiểu rõ ah."

Thần Thâu Thủ nhìn nhìn Vũ Hằng như vậy ngả ngón khinh thường bộ dáng, trong đầu việt tức giận, nói như thế nào, chính mình tốt xấu là của người học trưởng, người liền không non tôn trọng dưới ta sao, tốt xấu cũng cho ta một cái lối thoát nha, cho dù không nhìn tại mặt mũi của ta, cũng phải nhìn tại túi gấm túi phân thượng a, liền túi gấm túi người đều mang đi, cũng không thể không tư dưới a.

Vũ Hằng nhẹ nhàng cười cười, nhìn nhìn Thần Thâu Thủ chần chờ thần sắc, biết Thần Thâu Thủ do dự mà, không biết nên không nên động thủ.

Hắn dứt khoát không hề nhiều đề ý tới, quay người, tiếp tục đi ra phía sau núi.

Khi cất bước rời đi, đi tới bước thứ mười, sau lưng truyền đến Thần Thâu Thủ tiếng rống giận dữ.

"Vũ Hằng, đừng tưởng rằng người tu vi cảnh giới cao, sức chiến đấu lợi hại, ta chỉ sợ người rồi, ta muốn quyết đấu với người."

Vũ Hằng thần sắc có chút kinh ngạc, bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía thần sắc kiên quyết Thần Thâu Thủ.

Thần Thâu Thủ sắc mặt dữ tợn, ánh mắt kiên định, biểu tình vô cùng kiên quyết, y phục phải không bỏ qua bộ dáng, muốn cùng Vũ Hằng quyết đấu.

Vũ Hằng thoáng nhíu mày, dừng lại bước chân, thần sắc có chút hồ nghi, nhìn chăm chăm Thần Thâu Thủ, đạo; "Người nghĩ được rồi, thật muốn động thủ?"

"Đúng, nhất định phải động thủ!"

Thần Thâu Thủ chiến ý sôi trào, thần sắc kiên định.

Xem ra đây là một hồi mặt không được kịch đấu.

Vũ Hằng cũng không phải muốn thương tổn Thần Thâu Thủ, cảm giác Thần Thâu Thủ rất thú vị, rất thú vị, nếu có thể, hắn không muốn cùng Thần Thâu Thủ động thủ.

Thế nhưng Thần Thâu Thủ thần sắc như vậy kiên quyết, để cho Vũ Hằng cũng chỉ có thể tiếp nhận.

Nếu như cự tuyệt, sợ Thần Thâu Thủ hội cho là mình xem thường hắn, xem thường hắn, thực rất đau đớn hại người lòng tự trọng.

"Vậy thì mời a."

Vũ Hằng làm một cái tư thế xin mời.

Đồng thời, cũng vận chuyển tu vi, bày ra một cái phòng ngự đáng sợ, trên người thi triển phòng ngự màn hào quang, phòng ngự công kích của đối phương.

Thần Thâu Thủ nhìn nhìn Vũ Hằng muốn động thủ, lại càng hoảng sợ, sắc mặt có chút bạch, ánh mắt kinh khủng, chính mình so với hắn trọn vẹn thấp hai cái cảnh giới, cũng không muốn bị hắn đánh một hồi.

Hắn lập tức gào thét nói; "Ta nói quyết đấu, không phải tu vi quyết đấu, là mặt khác một loại quyết đấu."

Vũ Hằng có chút trợn mắt, trừng to mắt nhìn nhìn Thần Thâu Thủ, chẳng lẽ còn có cái khác quyết đấu phương thức?

Thần Thâu Thủ lập tức dương dương đắc ý, đạo; "So với Luyện Đan, so với áp dụng dược liệu, so với Linh Thạch, so với phù chú, so với bảo vật, so với sủng vật thú các loại quyết đấu phương thức, ngươi liền chọn lựa một cái ngươi am hiểu nhất a, đừng nói ta khi dễ ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 112: Đánh cuộc

Thần Thâu Thủ âm thầm cao hứng, có vài câu nói như thế nào kia mà, tốt nhất quyết đấu phương thức, liền là dùng sở trường của mình công kích đối phương khuyết điểm.

Không hề nghi ngờ, ngoại trừ tu vi, các phương diện khác, hiển nhiên đều còn mạnh mẽ hơn Vũ Hằng rất nhiều rất nhiều.

Mặc kệ Vũ Hằng chọn chọn cái nào phương diện tỷ thí, mình cũng tuyệt đối sẽ thủ thắng.

Vũ Hằng dở khóc dở cười, cho đến hiện tại, Thần Thâu Thủ còn không biết động phủ của hắn đã bị mình vơ vét sạch sẽ a.

Chỉ cần tùy tiện đưa ra trong đó một phương diện thi đấu, đều chỉ sẽ để cho Thần Thâu Thủ thua thất bại thảm hại.

Vũ Hằng chỉ cảm thấy tâm như hồ nước thoải mái vô cùng.

Hắn âm thầm cười trộm, nhìn nhìn Thần Thâu Thủ, đạo; "Tránh nói ta khi dễ ngươi, ngươi tùy tiện chọn lựa một cái tới tỷ thí a. Đầu tiên nói trước, ngươi nếu bị thua, ngươi thế nào? Nếu như ta thua, ta liền đem túi gấm túi trả lại cho ngươi."

Thần Thâu Thủ đắc ý nâng lên đầu, đã tính trước, lòng tin nắm, chỉ cần Vũ Hằng đáp ứng quyết đấu là tốt rồi.

Mặc kệ là cái nào phương diện, còn không phải từng phút đồng hồ miếu sát Vũ Hằng.

Động phủ mình bên trong, có nhiều năm trân tàng, các loại Đan Dược phù chú sủng vật thú đều có, hắc hắc. . .

Nghĩ tới đây, Thần Thâu Thủ đều không kim được vui mừng.

Cảm giác có chút thắng chí không vô, ngượng ngùng.

Nghe Vũ Hằng còn phóng ra khoác lác, để mình chọn lựa một cái hạng mục tới thi đấu, Thần Thâu Thủ chỉ cảm thấy chính mình bị nhục nhã, quá xem thường vốn Thần Thâu, vậy lựa chọn một cái chính mình cực kỳ có ưu thế, để cho ngươi đẹp mắt.

Thần Thâu Thủ tròn mắt chuyển động, buồn cười nói; "Hảo, Vũ Hằng, coi như ngươi là một mảnh hảo hán! Nếu như ta thua, ta sẽ nói cho ngươi biết một mảnh bí ẩn, tuyệt đối đối với ngươi có lợi, về Kim Sơn. Nếu như ngươi thua, liền đem túi gấm túi trả lại cho ta."

Vũ Hằng nhàn tình sáng lên, hiển nhiên đối với đề nghị của Thần Thâu Thủ rất cảm thấy hứng thú, hai ngày sau, muốn cùng Lưu Phong tiến nhập Kim Sơn quyết đấu, nếu như đạt được một ít về Kim Sơn có lợi tin tức, hắn nắm chắc liền lớn một chút.

Vũ Hằng không nói hai lời, liền đáp ứng, đạo; "Hảo, thế nhưng vì phòng tránh ăn gian, ta đem túi gấm túi lấy ra, ngươi đem kia tin tức lặc ấn ở trong ngọc giản, cùng nhau đặt ở một chỗ, dùng ngươi tu vi của ta, nơi cất giữ, chỉ có thắng người kia, mới có thể lấy đi."

"Hào, một lời đã định."

Thần Thâu Thủ rất tán thành loại này đề nghị.

Vũ Hằng từ trong lòng ngực móc ra một cái trống rỗng ngọc giản, đồ cho Thần Thâu Thủ, đồng thời cũng đem từ trên người Thần Thâu Thủ lấy đi túi gấm túi lấy ra, ném ở một bên, thi triển tu vi, vung tay lên, một đạo hào quang bao phủ xuống đi, đem túi gấm túi bao phủ lại.

Thần Thâu Thủ đưa tay, nhận lấy Vũ Hằng chạy tới trống rỗng ngọc giản, sợ này trống rỗng ngọc giản có lừa dối, trước hết tràn ra thần niệm, thẩm thấu tiến nhập trống rỗng trong ngọc giản, tỉ mỉ kiểm tra rồi một lần, xác nhận không có cái gì mờ ám, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, đem muốn nói ra bí ẩn, lạc ẩn trên ngọc giản.

Lạc ẩn hết, lại vung trộm phui liếc một cái Vũ Hằng, xác nhận Vũ Hằng không có nhìn lên, nhẹ nhàng thở ra.

Sau đó vô cùng tiêu sái đấy, thuận tay ném đi, ném đến túi gấm túi bên cạnh, cũng tổng xuất một cỗ tu vi, bao trùm lấy ngọc giản.

Đồng thời, cũng chia ra một cỗ tu vi, bao phủ hướng túi gấm túi.

Vũ Hằng Tiểu Tiểu, lại lần nữa phát tay, cũng đưa ra một đạo tu vi, bao trùm lấy ngọc giản.

Hai người tiền đặt cược đều hạ xuống.

Liên chờ thi đấu.

Thần Thâu Thủ thở ra một hơi, thật sự là sợ Vũ Hằng dối ý không đánh bạc, nếu như hấn không đánh bạc, đi như thế nào đâu cầm lại túi gấm túi đâu này?

Nhìn nhìn Vũ Hằng không có dối ý tâm tư, thần sắc không khỏi thanh tĩnh lại.

"Lân này nhìn ngươi như thế nào vừa ngã vào trên tay của ta, hừ hừ."

Thần Thâu Thủ đắc ý nghĩ đến, trong động phủ, cũng còn có thật nhiều còn sống đâu, chỉ cần trốn ra, từng phút đồng hồ miếu sát Vũ Hằng.

Vũ Hằng cũng là nghiền ngẫm mà nhìn Thần Thâu Thủ, trong lòng nghĩ đến: Ngươi trong động phủ bảo vật cũng bị ta lấy hết, nhìn ngươi lần này, còn thể nào kiên cường lớn lối.

Hai người mỗi người đều có mục đích riêng phải đạt được, tất cả có tâm tư.

Vũ Hằng có chút ngưng ngừng, ho khan một tiếng, nhắc nhở, "Cái kia, học trưởng, ngươi liền chọn lựa đồng dạng tới thi đấu a."

Thần Thâu Thủ có tâm muốn cầm lại túi gấm túi, cũng có nghĩ thâm giáo huấn Vũ Hằng một hồi, liền nói ngay, "Vậy ta liền không khách khí, liền so với Linh Thạch, xem ai Linh Thạch nhiều, như thế nào đây? Đơn giản lại trực tiếp, cũng vô cùng hữu hiệu."

Vũ Hằng cảm thấy buồn cười, cũng không chọc thùng sự thật, cười nói, "Vậy so với Linh Thạch được rồi ta nhớ được học trưởng, một khối Linh Thạch đều cảm không ra."

"Chê cười, ta đường đường một cái học trưởng, làm sao có thể một khối Linh Thạch đều cảm không ra."

Nghe được Vũ Hằng trào phúng chính mình, Thần Thâu Thủ gần như muốn nhảy dựng lên, phần nộ rít gào.

Thần Thâu Thủ hừ hừ hai tiếng, đạo, "Vũ Hằng, ta biết ngươi tại nhà ăn thời điểm, thắng được trên trăm khối Linh Thạch, đại khái là số này, ta chỉ muốn xuất ra so với ngươi hơn Linh Thạch, cho dù ta thắng."

Vũ Hằng cũng không thừa nhận việc này, chính mình Linh Thạch khá nhiều loại, những cái kia bốn thôn hàng, không tốt móc ra mà thôi.

Hấn cười cười, đạo, "Ngươi hay là trước móc ra Linh Thạch đến đây đi."

"Chờ một chút hội, đi một chút sẽ trở lại."

Thần Thâu Thủ cười đắc ý, nhìn Vũ Hằng liếc một cái, lòng tin tràn đầy.

Trong động phủ, tích lũy Linh Thạch, đều có hơn hai trăm, tuyệt đối xuất Vũ Hằng Linh Thạch số lượng, trận này đánh cược, thắng định rồi, vốn Thần Thâu túi gấm túi rốt cục có thể cầm về.

Thần Thâu Thủ về mặt tiểu ý, phong chế giống như thấy được túi gấm túi đối với chính mình vẫy tay.

Vũ Hằng rất bình tĩnh địa phát phát tay, nhìn nhìn Thần Thâu Thủ đi vào động phủ của mình.

Đề nén tiểu ý, thoáng cái nhìn không được, lập tức cười ra tiếng, ôm bụng cười cười to, cười đến bụng đều rút, bờ vai một đứng thẳng một đứng thẳng.

Thần Thâu Thủ tiến nhập động phủ không được ba cái hô hấp công phu.

Một tiếng kêu sợ hãi, lập tức từ trong động phủ gào thét xuất ra.

"A! Động phủ của ta!"

"Là ai, Thiên Sát, đem vốn Thần Thâu tất cả bảo vật đều trộm đi, liền sàn nhà gạch cũng không buông tha, quá thất đức, quá vô sỉ, chưa thấy qua bảo vật tựa như."

Thần Thâu Thủ ngây ngốc hóa đá vài giây, triệt để phát điên.

Thấy được động phủ trống không, phần nộ được cả khuôn mặt đều bắt đầu vặn vẹo, dữ tợn được, mười phần khủng bố.

Hai mắt giống như phóng hỏa, một thân sát khí tràn ngập mà ra.

Giống như núi lửa phun.

"Vũ Hằng, ngươi thẳng ranh con, vô sỉ gia hóa, nhất định là ngươi làm."

Thần Thâu Thủ hùng hổ địa chạy ra động phủ, chỉ vào Vũ Hằng, nhảy lên chân tới mắng chửi người.

Cả người đều giận điên lên, phần nộ xông quan, nổi trận lôi đình, nổi trận lôi đình.

Vũ Hằng tám phong bất động, khoe miệng mang theo cười, vẻ mặt phong khinh vân đạm, mây cuốn mây bay, tiêu sái tự tại, thư giãn thích ý, căn bản không bị Thần Thâu Thủ nửa điểm ảnh hưởng.

Thần Thâu Thủ cảm thấy cả người cũng không tốt.

Mắng đã đủ rồi, liền đáng thương mà nhìn Vũ Hằng, một đôi như nước trong veo con mắt lớn, trong chớp mắt tuôn ra nước mắt, đó là ủy khuất.

Thanh tịnh ủy khuất ánh mắt, đôi mắt - trông mong mà nhìn Vũ Hằng, đạo; "Vũ Hằng, kia túi gấm túi ta không muốn, ngươi đem trong động phủ bảo vật cũng còn cho ta."

Vũ Hằng đột nhiên nhìn nhìn Thần Thâu Thủ này một thần thái, dọa kêu to một tiếng.

Bất quá, rất nhanh liền tỉnh táo lại, ho khan hai tiếng, có chút ngượng ngùng, đạo; "Sinh chuyện gì?"

"Lấp, ngươi còn lấp, dùng sức địa lấp."

Thần Thâu Thủ khoe mắt liếc qua, phất lấy Vũ Hằng, nhìn nhìn Vũ Hằng không có thừa nhận, kì thực đã bại lộ sơ hở, đáy lòng càng hận hận, đạo; "Ta trong động phủ bảo vật cũng bị ngươi cho vơ vét sạch sẽ, Vũ Hằng, ngươi thật sự là có thể. Ta chẳng phải tạm thời thay ngươi đảm bảo dưới túi gấm túi nha, về phần như vậy nha."

"Hơn nữa, hiện tại ngươi cũng không phải cầm lại chính mình túi gấm túi nha, ngươi xem, ta túi gấm túi cũng bị ngươi thuận tay cầm đi."

Vũ Hằng nhú lại lông mày, biểu tình không vui nhìn nhìn Thần Thâu Thủ, đạo; "Hắc hắc, học trưởng, ngươi làm sao nói đầu, ta nói, ngươi động phủ mất trộm, ta cũng không biết chuyện gì xảy ra đâu, ngươi không phải Thần Thâu Thủ sao? Chỉ sợ trộm người khác, nào có người dám hướng ngươi động thủ, kia không phải động thủ trên đầu thái tử, chán sống lệch ra sao, yên tâm, ta nhất định giúp giúp ngươi tìm trở về."

Nghe Vũ Hằng nói như vậy, Thần Thâu Thủ trực tiếp mặt trợn trắng.

Đây là ý định chết lại đến cùng, không thừa nhận.

Còn nói giúp ta, rõ ràng chính là ngươi trộm, ngươi còn thể nào giúp đỡ nha.

Hơn nữa, vốn Thần Thâu bên ngoài viện, vẫn có chút danh khí đích, người khác đương nhiên không dám động thủ trên đầu thái tử, thế nhưng ngươi vừa mới tiến Học Viện liền dám khiêu chiến Lưu Phong gia hỏa, vô tri không sợ, có cái gì là ngươi không dám làm đâu này?

"Vũ Hằng, ngươi tên đáng chết, ngươi đến cùng muốn thế nào?"

Thần Thâu Thủ giận thật à.

Toàn bộ thân gia, bao gồm trong động phủ, nhiều năm giấu sống, cũng bị Vũ Hằng người này cho vơ vét đi.

Có thể để cho Thần Thâu Thủ hảo một hồi thịt đau.

Bây giờ là tức giận vùng không được, biết rõ là Vũ Hằng làm, còn không có chút nào nửa điểm biện pháp cảm về.

Quả thực là Vũ Hằng tu vì quá cường đại, chơi không lại người ta nha.

Vũ Hằng bĩu môi. Khinh thường mà nhìn Thần Thâu Thủ, thần nhiên nói; "Cái gì cái gì thế nào nha, ngươi nói so với đánh bạc Đầu Linh thạch nha, ngươi để ta đợi lát nữa, này cũng chờ ngươi một hồi lâu, ai biết, ngươi phạm vào cái gì thần kinh, vừa xuất ra liền mất người."

"Hiện tại thế nào? Có thể lấy ra ít nhiều Linh Thạch? Ván này là không phải ta thắng?"

Vũ Hằng chớp đơn thuần con mắt, ý cười đầy mặt hỏi, biểu tình hưng phấn, nội tâm kích động.

Xem ra, lại có thể nhiều thắng lấy một chút tiền đánh cuộc.

"Vô si, quá vô si. Trộm đi vốn Thần Thâu toàn bộ thân gia, bây giờ lại, vậy mà liền cuối cùng một chút tiền đặt cược chủ ý trên đánh lên, tức chết ta, làm tức chết."

Thế nhưng là người ta đều là dựa theo quy củ tới, không làm gì được người ta nửa phần.

Thiệt là.

Thần Thâu Thủ quả thật muốn giận điên lên.

Vũ Hằng nhìn lướt qua Thần Thâu Thủ, đạo; "Nếu ngươi cảm không ra Linh Thạch, ván này, chính là ta thắng, kia ngọc giản, ta muốn phải cầm đi. Đương nhiên, nếu ngươi cho ngọc giản có giá trị, lần sau, cũng có thể tiếp tục đánh cuộc với ngươi đấu. Nếu cảm giác ngươi lừa ta, kia không có ý tứ rồi, cả đời này, ngươi đều đừng hòng thắng quay về nhà của ngươi trở thành."

"Vô si, ngươi vô si gia hỏa, tức chết ta, gặp gỡ ngươi, vốn Thần Thâu xem như tám đời năm mốt."

Thần Thâu Thủ ác liệt địa chửi bậy lấy.

Vũ Hằng lại không có động tĩnh, mặc cho Thần Thâu Thủ như thế nào tức giận mắng, đều thờ ơ, căn bản cũng không có coi Thần Thâu Thủ là làm một chuyện quan trọng.

Đội đến Thần Thâu Thủ mất được không sai biệt lắm, vẫy tay một cái, đem túi giấu trong túi, trên Bách Linh thạch, thoáng cái lấy ra, thả trên mặt đất, chôn chặt thành tiểu sơn, sáng lóng lánh.

Đạo; "Đây là trên Bách Linh thạch, ngươi muốn là lấy không ra qua 1 số lượng này Linh Thạch, ngươi liền thua, kia ngọc giản liền là của ta."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Khán sơn đệ tử

Vũ Hằng sau khi nói xong, lại lập lấy đi trên mặt đất Linh Thạch, nhìn vài mắt Thần Thâu Thủ.

Thần Thâu Thủ bên trái sờ sờ, bên phải sờ sờ, nửa khối Linh Thạch cũng không có có thể trốn ra, cuối cùng cắn răng một cái, hung ác nói; "Lần này tính ta vừa ngã vào trên tay của ngươi, chết tiệt. Ngán vạn đừng để cho ta tìm đến cơ hội, bằng không thì, nhất định khiến ngươi đẹp mắt."

Thần Thâu Thủ trừng mắt trừng Vũ Hằng liếc một cái, rất dứt khoát địa nhận thua.

Lần này thật sự là thua cái sạch sẽ, nghèo rớt mòng tơi, người không có đồng nào.

"Ha ha, đa tạ."

Vũ Hằng cười ha ha, vẫy tay một cái, hào quang cuốn ra ngoài, bao phủ hướng ngọc giản, trước tiên đem ngọc giản cho lấy đi, sau đó lại vẫy tay, đem túi giấu túi cho thu hồi lại.

"Lần này liền thừa nhận, đa tạ học trưởng quen biết nhau."

Vũ Hằng vẽ mặt đắc chí, biểu tình kiêu ngạo, làm cho người ta nhìn nhìn hận đến ngứa răng.

Muốn không phải đánh không lại Vũ Hằng, Thần Thâu Thủ cần phải muốn hung hăng trừng trị Vũ Hằng một hồi.

Vũ Hằng vội vàng lấy ra ngọc giản, muốn nhìn xem theo như lời Thần Thâu Thủ về Kim Sơn ẩn nấp, rốt cuộc là như thế nào cái chuyện quan trọng.

Thần niệm lan tràn tiến nhập ngọc giản.

Lập tức liền thấy được trong ngọc giản ghi chép một nhóm chữ nhỏ.

"Dục vọng ngộ Kim Sơn bốn nguyên, muốn cướp đoạt Kim Sơn Tứ đại kim bích."

Vũ Hằng nhìn đến đây, không chịu được hai mắt tỏa sáng.

Hắn là đã đáp ứng Viện Trưởng, muốn tham gia Nam Sơn Linh Dịch Thập thi đấu, tiến nhập Kim Sơn, chính là vì Nam Sơn Linh Dịch Thập giải thi đấu chuẩn bị sẵn sàng.

Nếu muốn 100% qua Nam Sơn Linh Dịch Thập kim thuộc tính cửa ải này, liền nhất định phải mình ngộ Mỹ kim tổ bốn nguyên.

Tiến nhập Kim Sơn, không thể nghi ngờ chính là cơ hội tốt nhất.

Chỉ là như thế nào lĩnh hội, cho đến hiện tại, Vũ Hằng đều vô kế khả thi.

Hiện giờ, lại là đã nghe được cái tin này.

Nghĩ không làm cho chấn động cũng khó khăn.

"Lại muốn trước cướp đoạt Kim Sơn Tứ đại kim bích, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, này Tứ đại kim bích căn bản nguyên lại có cái gì liên quan đâu này?"

Vũ Hằng thoáng cái lâm vào trong trầm tư, thì thảo tự nói.

Thần Thâu Thủ thính tai, thoáng cái, chợt nghe đến lời nói của Vũ Hằng, hừ một tiếng, đạo; "Người tên đáng chết, ta mới không nói cho người."

Hắn hiện tại có chút hờn dỗi.

Suy nghĩ một chút, lại quay đầu nhìn nhìn trong trầm tư Vũ Hằng, đạo; "Nếu người định đem tất cả của ta bộ gia sản trả lại cho ta, ta có thể lại bán cho người một mảnh tin tức."

Vũ Hằng nội tâm trong chớp mắt chấn động.

Hai mắt nháy mắt, hiếu kỳ chờ mong mà nhìn Thần Thâu Thủ.

Nếu như có thể đạt được có lợi tin tức, tương trợ chính mình đạt được Mỹ kim tổ bốn nguyên, coi như là tiêu phí lớn hơn nữa giá lớn cũng là đáng được.

Thế nhưng không thể không đề phòng người.

Có trời mới biết người này, là không phải lừa gạt người.

Ai lại dám cam đoan hắn nói đều thật sự là đầu này?

Vũ Hằng thần sắc trở nên cẩn thận, cảnh giới mà nhìn Thần Thâu Thủ, đạo; "Nếu như tin tức của người hữu hiệu, ta vui lòng với người ký giao dịch, điều kiện tiên quyết là tin tức của người hữu hiệu, ta mới với người giao dịch."

Thần Thâu Thủ lập tức mắng: "Vô sỉ, nơi đó có người như vậy giao dịch, không phải đó một tay giao tiền, một tay giao hàng, thật sự là, vô sỉ đến cực điểm."

Vũ Hằng Tiếu Tiếu, quay người lại, đã nghĩ ngợi lấy rồi đi.

Hắn mới không muốn phản ứng Thần Thâu Thủ, nếu như không phải đối với kia tin tức cảm thấy hứng thú.

Nhìn nhìn Vũ Hằng xoay người rồi đi.

Thần Thâu Thủ lập tức liền nóng nảy.

Dù sao tin tức này, cũng liên đới với Vũ Hằng hữu hiệu, không bán ra ngoài, há không phải thua lỗ.

Thần Thâu Thủ lập tức bất mãn nói; "Người nào nha, một lời không hợp đã đi. Được rồi, được rồi, báo cho người, kia Tứ đại kim bích phân biệt tại Kim

Son đông tây nam bắc bốn cái góc hẻo lánh, chỉ cần linh hội Tứ đại kim bích, người liền có thể nắm giữ kim bích nguyên."

"Đây linh hội phương pháp, là ăn. Người ăn tươi cũng có thể, hoặc là người nuôi dưỡng một đầu kim thuộc tính Linh Thú ăn tươi cũng có thể."

Vũ Hằng hai mắt sáng ngời, thần tình kích động, nhin không được hít sâu một hơi.

Nếu như là đơn giản như vậy, như vậy tiến nhập Kim Sơn, chính mình liền có thể rất có gây nên.

Nghĩ tới đây, Vũ Hằng liền không khỏi cao hứng trở lại.

Hắn thần sắc đặc ý, con mắt đều phòng chế giống như đang cười, vui vẻ hơn nửa ngày, nhìn nhìn Thần Thâu Thủ vẻ mặt không kiên nhẫn bộ dáng, lúc này mới ôm quyền cảm kích nói; "Đa tạ, nếu như tin tức này thật sự là, như vậy ta có thể cho người trấn quý bảo vật, trả lại cho người gia sản, cũng không thành vấn đề."

Thần Thâu Thủ lập tức biểu tình kích động, hưng phấn nói; "Vậy còn không vội vàng đem nhà của ta Khi trả lại cho ta."

Vũ Hằng bĩu môi, đạo; "Vậy cũng phải chứng minh tin tức của người hữu hiệu nha, vạn nhất bị người lừa rồi đâu, loại ta từ Kim Sơn lúc xuất ra, liền có thể thỏa mãn điều kiện của người."

"Vô si, liền biết sẽ là như vậy."

Thần Thâu Thủ biểu tình bất mãn chửi bậy, sau đó hừ một tiếng, cũng không để ý tới Vũ Hằng, vẫn trở lại trong động phủ của mình.

Vũ Hằng cũng có chút không thú vị, có lẽ là làm được có chút qua a.

Thế nhưng là cũng không tính quá mức, hơn nữa, từ Kim Sơn lúc xuất ra, xác nhận Thần Thâu Thủ không có ác ý, nói đều thật sự là, đến lúc sau tự nhiên cấp cho càng thêm quý trọng bảo vật cho hắn.

Vũ Hằng áy náy đối với Thần Thâu Thủ ôm quyền, sau đó, quay người lại, liền rời đi phía sau núi.

Tại Vũ Hằng sau khi rời đi.

Thần Thâu Thủ lập tức từ trong động phủ, thò ra một cái đầu xuất ra, bên trái nhìn xem bên phải nhìn xem, không nhìn thấy Vũ Hằng thân ảnh.

Nói không chừng Vũ Hằng có lừa dối nha.

Thần Thâu Thủ lập tức xuất thần niệm, thần niệm mười trượng, hai mươi trượng lan tràn, nháy mắt trăm trượng.

Xác nhận Vũ Hằng thực rời đi nơi này, Thần Thâu Thủ ánh mắt nghiền ngẫm, biểu tình cười khế, nhảy dựng xuất động phủ, thi triển tu vi, triển khai thân pháp, thân ảnh vờ vụn thật nhanh tiêu thất ở chỗ cũ.

Lần nữa xuất hiện, Thần Thâu Thủ đã đến viện trưởng thư phòng.

Mặt mũi tràn đầy tang thương, khuôn mặt nếp uồn khô héo Viện Trưởng, nhẹ nhàng buông xuống quyền sách, chậm rãi ngẩng đầu, nhìn lướt qua Thần Thâu Thủ, đạo; "Như thế nào đây? Tin tức đưa đến sao? Không có khiến cho hoài nghi a?"

Thần Thâu Thủ lập tức vẻ mặt đau khổ, đạo; "Tin tức tự nhiên là đưa đến, cũng không có khiến cho hoài nghi. Thế nhưng là. . ."

"Nhưng mà cái gì? Là không phải xảy ra vấn đề sao?"

Viện Trưởng lập tức cau mày, có chút cau mày mà nhìn Thần Thâu Thủ.

Thần Thâu Thủ vừa sờ mồ hôi lạnh trên đầu, biết Viện Trưởng rất coi trọng việc này, lập tức đem Vũ Hằng tất cả hành động đô sự không chiếc lộ nói xuất ra.

Chỉ nghe Viện Trưởng một hồi cười ha ha, thoải mái sướng ý.

"Đây ranh con cứ như vậy, ha ha, thú vị thú vị, thú vị cực kỳ, lại đem tất cả của người thân gia đều cho vợ vét đi, liền tin tức đều là hấn thảng đi."

Thần Thâu Thủ lại vẻ mặt đau khổ.

Tồn thất gia sản thế nhưng là ta nha! Các người cả đám đều không đau lòng.

Nguyên bản còn muốn bán ra tin tức, lợi nhuận điểm khoản thu nhập thêm kia mà, không nghĩ tới, ai, thiếu chút nữa liền đều cho thua trận.

Cuối cùng, Viện Trưởng an ủi Thần Thâu Thủ một phen, để cho Thần Thâu Thủ rời đi.

Điều này làm cho Thần Thâu Thủ buồn khổ không thôi.

Bên ngoài viện, Vũ Hằng cũng có động phủ của mình.

Chỉ là cụ thể động phủ còn không có chứng thực hạ xuống.

Nhìn thoáng qua bên hông ngọc bài.

Xác định trên ngọc bài về lấy vị trí, sau đó liền cải biến phương hướng đi đến.

Rất nhanh, đã đến một ngọn núi.

Đó là núi xanh.

Núi xanh, xây dựng rất nhiều động phủ.

Đều là cung ứng các đệ tử tu luyện bế quan dưng.

Vũ Hằng đến núi xanh.

Núi xanh dưới chân, có Khán Sơn đệ tử ngăn đón.

"Người nào, biết nơi này là địa phương gì sao, cho rằng cái gì a miêu a chó cũng có thể tùy tiện xông sao? Cút nhanh lên."

Vương Tiểu Thông hung dữ trừng mắt liếc Vũ Hằng, trừng mắt địa hồ hét.

Từ khi làm Khán Sơn đệ tử, thân phận của hắn địa vị đều rõ ràng dâng lên, liền đãi ngộ đều tốt lên rất nhiều, nhất là tình hình kinh tế có không ít quyền lực.

Phạm là lên núi cùng hoặc là xuống núi, đều cần đi qua đồng ý của hắn, đồng ý nha, đương nhiên cần một ít Linh Thạch hoặc là những bảo vật khác cống hiến.

Vương Tiểu Thông nhìn nhìn Vũ Hằng lạ mặt, còn không biết quy củ, chỉ là lẳng đầu lẳng não địa hướng phía núi xanh trên xông, biểu tình đương nhiên không vui, quả thật đem chính mình một Khán Sơn đệ tử không xem ra gì nha.

Hắn cảm thấy, hắn là muốn cho lạ mặt gia hòa, biết chút ít quy củ.

Cho nên liền lập tức xuất thủ ngăn cản Vũ Hằng quát hỏi.

Vũ Hằng lập tức ôm quyền, cười lạnh nói: "Học trưởng, ta là Vũ Hằng, là lần này tân sinh, vừa tới, rất nhiều quy củ không hiểu, ngơoi nhiều chiếu cố, nhiều chỉ điểm."

Vương Tiểu Thông thấy được Vũ Hằng thái độ, biểu tình cũng chậm một ít, chỉ là ngữ khí như trước băng lãnh băng lãnh, đạo: "Ngươi chính là Vũ Hằng? Tại tân sinh trong khảo hạch, đánh bại Hắc Phong, Vương Thông, Lãnh Sơn mấy cái lão sinh Vũ Hằng?"

Như thế nào này tân sinh khảo hạch khiến cho mọi người đều biết đâu này?

Vũ Hằng uy danh hiển hách, thanh danh lan xa, đều cảm thấy có chút ngượng ngùng, quá nổi danh.

Hắn lập tức ôm quyền, cười nói: "Ha ha, đều là đám học trưởng bọn họ muốn cho, còn có người khác thổi phồng, làm không được mấy."

Vũ Hằng là muốn khiêm tốn một bà.

Tổng không tốt thái quá mức kiêu ngạo cùng cao lạnh a, vạn nhất người khác xem không thuận mắt, há không phải vừa muốn đến tìm mảnh vụn.

Mới tiến nhập Học Viện ngày đầu tiên, Vũ Hằng thật sự không muốn quá gây chuyện, ai biết những cái kia lão sinh cùng lão sinh thân bằng hảo hữu nhóm, lúc nào xuống tay với tự mình.

Cẩn thận thì tốt hơn.

"Ha ha. . . Có cái gì làm không được đếm được, báo cho ngươi, Hắc Phong chính là ta biểu ca, biểu ca ta chính miệng thừa nhận, còn có thể có cái gì giả."

Vương Tiểu Thông cười lạnh địa nói qua, ánh mắt có chút âm lãnh, nhìn nhìn Vũ Hằng, không có hảo ý.

Vũ Hằng cảm giác không xong.

Bởi vì hắn từ Khán Sơn này đệ tử trên người, cảm nhận được địch ý.

Nói không chừng chính là vì Hắc Sơn ra mặt.

Rốt cuộc lúc ấy đánh bại Hắc Sơn, để cho Hắc Sơn mất thể diện.

Với tư cách là Hắc Sơn biểu đạt, hiện giờ còn nắm giữ lấy Khán Sơn đệ tử đặc quyền, hẳn muốn thừa cơ cơ hội giáo huấn một lần Vũ Hằng, ai cũng khó mà nói chút gì đó.

"Người đánh bại biểu ca ta, để ta biểu ca mất hết thể diện, hôm nay, ta sẽ vì biểu ca ta trút giận, đòi lại mặt mũi, để cho người đẹp mặt."

Vương Tiểu Thông hai mắt âm trầm địa trừng mắt Vũ Hằng, vẻ mặt trừng mắt.

Đây nên chết Vũ Hằng, với tư cách là một cái tân sinh, cuồng vọng như vậy, liền một chút mặt mũi cũng đều không cho Hắc Phong lưu lại, với tư cách là Hắc Phong biểu đệ, nhất định phải cho Vũ Hằng một chút nhan sắc nhìn xem, vì biểu ca Hắc Phong đòi lại chút mặt mũi.

"Vũ Hằng, người cũng đừng trách ta, muốn trách, thì trách chính người, lúc trước thái quá mức hung hăng ngang ngược cùng cuồng vọng"

Vương Tiểu Thông về mặt khinh thường, ánh mắt khinh thường, không có chút nào đem Vũ Hằng để ở trong mắt.

Tại hẳn từ trước đến nay, Vũ Hằng cũng liền một cái tân sinh, có thể có cái gì bản lĩnh, tại tân sinh trong khảo hạch, sở dĩ đánh bại Hắc Phong, nhất định là đi cái gì tốt vận.

Hắn sẽ không e ngại Vũ Hằng.

Lần này bất kể thế nào nói, cũng nhất định phải làm cho Vũ Hằng đẹp mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Khiêu khích

Vũ Hằng về mặt kinh ngạc, không nghĩ tới Khán Sơn này đệ tử chính là Hắc Phong đây đồng hồ, ngấm lại mình tại tân sinh trong khảo hạch, đánh bại Hắc Phong kia tình cảnh, không khỏi hít sâu một hơi.

Hắn giả vờ một bức nhất gan nhút nhất bộ dáng, có chút hơi sợ mà nhìn Vương Tiểu Thông, sợ hãi đạo; "Người muốn thế nào?"

Vũ Hằng đã đã điều tra xong Vương Tiểu Thông tu vi, cũng chính là Xuất Khiếu Kỳ tu vi, cùng tu vi của mình cảnh giới tương đối.

Nhưng là mình liền Xuất Khiếu Hậu Kỳ Lãnh Sơn cũng có thể đánh bại, lại làm sao có thể sợ Vương Tiểu Thông.

Chỉ là hắn không muốn tự dung tìm việc mà thôi.

Chỉ là chính mình không muốn tìm việc, lại có sự tình tìm tới hắn.

Điều này làm cho hắn có chút không lời.

Vương Tiểu Thông cả giận hừ một tiếng, nhìn nhìn Vũ Hằng một bức sợ hãi nhất gan bộ dáng, thần thái việt kiều ngạo, ngóc lên đầu, biểu tình cao lạnh, đối với Vũ Hằng việt khinh thường, mục quang bề ngễ đạo; "Ta Vương Tiểu Thông, với tư cách là Khán Sơn đệ tử, cần phải muốn khảo nghiệm tu vi của người, đương nhiên, loại này khảo nghiệm, tuy sẽ không cần cái mạng nhỏ của người, thế nhưng nhất định sẽ để cho người thống khổ khó chịu."

A, nguyên lai là đều muốn động thủ.

Vũ Hằng thoáng cái liền hiểu được, còn tưởng rằng đối phương muốn như thế nào làm khó chính mình đâu, nếu như đối phương đơn giản chỉ cần không cho mình lên núi, chính mình trong lúc nhất thời, còn thật không có biện pháp.

Nếu như vũ lực có thể giải quyết hết thảy, vậy dễ dàng nhiều.

"Nguyên lai học trưởng muốn khảo nghiệm dưới tu vi của ta, đó là không phải nói, chỉ cần tu vi của ta để cho người hài lòng, ta liền có thể lên núi?"

Vũ Hằng có chút ngu ngốc bạch ngọt hời, bộ dáng lấp được mười phần đơn thuần, làm cho người ta nhìn nhìn, cũng nhìn không được muốn mắng ngu ngốc nảy sinh ngu ngốc nảy sinh.

Vương Tiểu Thông đối với Vũ Hằng lại càng là khinh thường, khoe miệng hơi hơi câu dẫn ra, lộ ra cười lạnh, hung ác nói; "Đúng vậy, ngươi nếu là có thể đánh bại ta, ngươi tùy thời có thể lên núi xuống núi, coi như là về sau, ta cũng mặc kệ ngươi. Thế nhưng, Vũ Hằng, ngươi một cái tân sinh, thả cái gì khoác lác? Muốn đánh bại ta, các ngươi cũng không có, ngươi liền chờ bị ta thu thập một hồi, cho ta Vương Tiểu Thông trút giận trút giận a."

Hai người hiện tại cũng tại chân núi xuống.

Chân núi, là một mảnh trống trải chi địa.

Vương Tiểu Thông sau khi nói xong, liền kích động, nội tâm rục rịch, nghĩ đến muốn xuất thủ.

Vũ Hằng vội vàng lui lại hai bước, từ túi giấu trong túi lấy ra mười khối Linh Thạch, hai mắt sáng ngời mà nhìn Vương Tiểu Thông, đạo; "Ai ai ai, ta nói, chém chém giết giết, nhiều không tốt nha, quá nguy hiểm, chúng ta người tu đạo đều là vì trường sinh nha, ngươi xem, đây là Tiểu Tiểu ý tứ, mười khối Linh Thạch, cho học trưởng ngươi rồi, chúng ta chuyện này cứ như vậy bỏ qua đi được rồi, ngươi nói được không nào?"

Vương Tiểu Thông nhìn nhìn Vũ Hằng như vậy thức thời, không chỉ lời hữu ích nói quá, hiện tại liền lễ vật đều lấy ra, lại là hạ thấp tư thái, lại là xin lỗi.

Nếu như là đệ tử khác, Vương Tiểu Thông đã sớm buông tha đi.

Thế nhưng người trước mắt là Vũ Hằng, hán liền mặc kệ.

Mặc dù không có ý định buông tha Vũ Hằng, thế nhưng đối với Vũ Hằng cảm nhận rõ ràng tốt lên rất nhiều, hừ một tiếng, đạo; "Vũ Hằng, ngươi một cái tân sinh, hiện tại liền hiểu được tặng lễ, học trưởng ta rất thương thức ngươi. Thế nhưng, Hắc Phong là biểu ca ta, ta nhất định muốn dạy dỗ một bữa, vì ta biểu ca trút giận, ngươi yên tâm, ta ra tay là có chừng mực, sẽ không đem ngươi đánh cho tàn phế đánh chết, thế nhưng da thịt nổi khổ, ngươi khẳng định tránh không khỏi."

Vũ Hằng liền biết tặng lễ chiêu này không được.

Bất quá mọi thứ đều chú ý một cái tiền lễ hậu binh nha.

Nếu như mềm không được, vậy cũng chỉ có mạnh bạo rồi.

Vũ Hằng về mặt ti tiện cười, nháy mắt ra hiệu, đạo; "Vậy học trưởng ngươi hạ thủ nhẹ một chút, niên đệ ta tay chân lẻo khoèo, không lịch sự đánh nha."

Này thỏa hiệp nhượng bộ lời nói để cho Vương Tiểu Thông việt chiến ý sôi trào, cảm thấy hết thấy đều tại trong khống chế, đã tính trước, lòng tin nắm.

Hắn cười nói; "Yên tâm đi, ngươi tối đa liền chịu chút da thịt nổi khổ. Xem chiêu!"

Tại lời của hắn rơi xuống, hắn lập tức vận chuyển bản thân tu vi, triển khai thân pháp, trong chớp mắt, lên trùng kích, thân thể trong chớp mắt tiêu thất ở chỗ cũ.

Nửa cái hô hấp không được công phu, đã trùng kích đến Vũ Hằng trước người.

Giơ tay, năm ngón tay nắm chặt, muốn một quyền oanh kích Hưởng Vũ hằng lồng ngực.

Một quyền này, ẩn chứa Vương Tiểu Thông tám phần trở lên lực lượng, nếu Phổ thông đệ tử bị oanh kích, cần phải cũng bị nện bay ra ngoài.

Nhưng mà, Vũ Hằng tu vi không kém, cảnh giới cũng cao, sức chiến đấu cường đại đến hoàn toàn có thể vượt qua vực cảnh giới chiến đấu.

Như vậy một quyền, ở trong mắt người khác, cố gắng cường đại, thế nhưng trong mắt hắn, chỉ có thể cho là động tác võ thuật đẹp nhìn xem.

"Vũ Hằng, tiểu tử ngươi, cũng nên cẩn thận, quyền cước không có mắt. Nói như thế nào, ngươi cũng đánh bại Hắc Phong, mặc dù có chút vận khí đích thành phần, thế nhưng cũng khẳng định có nhất định tu vi, nếu không lấy ra tất cả của ngươi thực lực, ngươi liền chuẩn bị đứt tay cốt."

Vương Tiểu Thông uy hiếp nói.

Hắn lúc này, về mặt sướng khoái, trên người chiến ý sôi trào, hai mắt lấp lánh, thiêu đốt lên nồng đậm chiến khí.

Vũ Hằng nhướng mày, lập tức bên cạnh quay người từ, hướng phía bên trái bước ra bước chân, tu vi âm âm vận chuyển, thân pháp cũng lập tức triển khai.

Tại Vương Tiểu Thông nắm tay cự ly Vũ Hằng còn có nửa cái ngón tay cự ly, Vũ Hằng thân ảnh nhanh tiêu thất ở chỗ cũ, trong chớp mắt rời đi.

"Đúng vậy, còn có thể tránh đi một quyền này, nghĩ đến ngươi chính là không học vấn không nghề nghiệp đồ bỏ đi đâu, không nghĩ được, còn có chút thực lực."

Vương Tiểu Thông một quyền công kích thất bại, ánh mắt không khỏi không có thất vọng, ngược lại sáng ngời thêm vài phần.

Đầu năm nay có thể tìm đến một cái đối thủ, là ngàn vạn khó khăn, giống như thiên lý mã Bá Nhạc, vô cùng khó được.

Vương Tiểu Thông không có bởi vì Vũ Hằng né tránh mà giận dữ, ngược lại về mặt hung phấn, mục quang lấp lánh thực đối với Vũ Hằng thưởng thức.

"Lần này, ta muốn bạo toàn lực, ngươi cũng phải cẩn thận một chút."

Vương Tiểu Thông gầm thét một tiếng, thanh âm vang dội, nhìn lướt qua Vũ Hằng, xác nhận Vũ Hằng tránh né vị trí.

Lại một lần nữa, tụ tập toàn thân tu vi, âm âm, hướng phía Vũ Hằng công kích đi qua.

Một quyền này uy lực, so với lúc trước cường đại hơn rất nhiều rất nhiều, bạo phát Vương Tiểu Thông mười thành uy lực.

Coi như là ngang nhau cảnh giới người, nếu như bị một quyền này đánh trúng, cần phải muốn trọng thương không thể.

Một quyền này oanh kích ra ngoài, nhắc lên từng trận tiếng rít.

Không ngờ quyền lực, oanh kích ở trong hư không, phỏng chế giống như hư không đều đi theo vận vẹo, không khí chấn động, thiên địa rền vang.

Vũ Hằng hai mắt lóe lên, mí mắt trong chớp mắt co rút lại, hiển nhiên, cũng từ Vương Tiểu Thông một quyền này, cảm nhận được một chút áp lực.

Một quyền này là hai mươi chiêu chương pháp ngưng tụ mà thành.

Dùng mắt thường nhìn đến chỉ là Phổ thông tầm thường một quyền, nhưng mà, tại mắt thường không nhìn thấy quyền pháp, bên trong đã ẩn chứa trên trăm loại biến hóa, dung hợp với hai mươi chiêu chương pháp ở bên trong.

Một quyền này, hoàn toàn phong tỏa đã chết Vũ Hằng lui về phía sau chỉ lộ.

Chính là bức bách Vũ Hằng xuất thủ, cùng Vương Tiểu Thông mạnh bạo đụng cứng rắn.

Vũ Hằng cho đến hiện tại, còn không nghĩ bại lộ thực lực, nghĩ đến tiếp tục cùng Vương Tiểu Thông vui đùa một chút.

Vương Tiểu Thông rốt cuộc đáy lòng không xấu, cũng chính là có chút hành động theo cảm tình.

Nếu như có thể, Vũ Hằng không có ý định đánh cho tàn phế hoặc là đã thương hấn.

Bất quá, để cho Vương Tiểu Thông chịu chút đau khổ, là không thể tránh được.

"Muốn bức ta với ngươi cứng đối cứng sao? Ta thiên không."

Vũ Hằng có chút tâm tư của Đấu Khí, chính là muốn khí lấy Vương Tiểu Thông.

Nếu đệ tử khác, cố gắng vô pháp tránh đi Vương Tiểu Thông này toàn lực một quyền, nhưng mà, đối với Vũ Hằng hoàn toàn có thể vượt qua hai cái cảnh giới chiến đấu quái vật thiên tài mà nói, né tránh này một quyền này quá dễ dàng.

Thân pháp của hắn lần nữa triển khai, vừa lui lui nữa.

Bị bức lui bộ dáng, rơi ở trong mắt người khác, liền phỏng chế giống như không chịu nổi Vương Tiểu Thông công kích, lúc này mới bị bức bách lui về phía sau.

Thế nhưng loại này lui, rất có kết cấu, hoàn toàn không phải thất kinh, theo bản năng bối rối lui lại, cũng không có loại kia không biết làm thế nào cảm giác.

Ngược lại làm cho người ta một loại hết thảy đều tại trong lòng bàn tay của hắn ảo giác.

"Còn lui, nhìn ngươi có thể thối lui đến chỗ nào."

Vương Tiểu Thông thi triển một quyền này, diễn dịch đến cực hạn, bạo phát uy lực, việt hung mãnh.

Coi như là ngang nhau cảnh giới cao thủ, cũng cần phải trúng chiêu hoặc là bị ép cứng đối cứng không thể.

Hắn cũng không tin Vũ Hằng tân sinh, có thể tránh né qua một chiêu này.

Lúc này đang cau mày, hai mắt hung ác địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, ngược lại là muốn nhìn Vũ Hằng có thể lui lại đến chỗ nào đi, hoặc giả hứa thật mong chờ hắn như thế nào phá giải một chiêu này.

Vũ Hằng lui về phía sau hơn mười trượng cự ly, như trước không có thoát khỏi Vương Tiểu Thông khủng bố một quyền.

Một quyền kia như hình với bóng, giống như giò trong xương, nhanh tới gần.

Cho đến lui lại đến hai mươi trượng cự ly, Vũ Hằng biểu tình quý dị cười cười, trong lúc bất chợt, hấn không ngã lui.

Liên đứng ở chỗ cũ, tám phong bất động, lấy tĩnh chế động, phỏng chế tựa như cam chịu số phận, bất kể như thế nào rút lui cũng không thể thoát khỏi nắm tay công kích nha.

"Ha ha, nhìn ngươi còn lui không lui, bảo cho ngươi, ứng đối này của ta một quyền, ngoại trừ thừa nhận, cũng chỉ có cứng đối cứng, còn từ trước đến nay không ai có thể từ trong tay của ta tránh né đi qua."

Vương Tiểu Thông cho rằng Vũ Hằng không đường có thể lui, thần sắc trở nên kiêu ngạo, khí chất càng cao lạnh, thi triển quyền pháp công kích, việt lãng lệ sinh mãnh.

Nhưng mà, ngay tại hấn cho rằng Vũ Hằng muốn cùng hấn cứng đối cứng, cũng thi triển ra kiên cường bá đạo một quyền, đánh tới Vũ Hằng trước người, lập tức liên trọn tròn mắt.

Trước mắt đâu còn có Vũ Hằng thân ảnh.

Vũ Hằng đã sớm thừa cơ chạy mất, không biết chạy đến đi địa phương nào.

Vương Tiểu Thông cường thế một đám xuất ra kích, trong công kích bất quá là Vũ Hằng tàn ảnh, liền nắm tay cũng đã xuyên thấu thân ảnh.

Nhưng mà, Vũ Hằng lại là không biết lúc nào, đã vây quanh sau lưng của Vương Tiểu Thông, đang về mặt tiểu ý mà nhìn Vương Tiểu Thông.

Kia xảo trá vô sỉ nụ cười, roi ở trong mắt Vương Tiểu Thông, tựa như cùng là cười nhạo cùng châm chọc.

Điều này làm cho Vương Tiểu Thông nhất thời trong lòng giận dữ, mắng: "Hào ngươi Vũ Hằng, không nghĩ tới, một quyền này cũng bị ngươi tránh né tới. Nói cho ta biết, ngươi làm như thế nào, bằng không thì, kế tiếp, có ngươi đẹp mắt, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình."

Vũ Hằng cười nhạt một tiếng, căn bản lại không có Tương Vương tiểu Thông uy hiếp đề ở trong mắt.

Bất quá, hấn chú ý tại trước mặt Vương Tiểu Thông khoe khoang một phát, bởi vì hấn từ trước đến nay đều sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào có thể khoe khoang cơ hội.

Vũ Hằng đắc ý cười, về mặt ngạo nghễ, rất thần khí đích bộ dáng, đạo; "Kỳ thật rất đơn giản, độ đầy đủ nhanh là được rồi."

Vương Tiểu Thông có chút ngạc nhiên, ngược lại là không nghĩ tới.

Đồng thời, hấn đối với Vũ Hằng vượt lên tâm.

Bởi vì hấn cảm giác, Vũ Hằng độ rất quý dị, nghĩ nhanh cũng sắp, nghĩ chậm cũng chậm, này cũng không có cái gì, đáng giận chính là, lúc Vũ Hằng độ nhanh đến thời điểm, chính mình đuổi không kịp.

"Nhìn ngươi độ nhanh, hay là ta quyền pháp nhanh."

Vương Tiểu Thông có chút không tin tà.

Tất cả mọi người là Xuất Khiếu Kỳ, cũng không tin đánh không được Vũ Hằng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Thụ ngược đãi

Hấn hừ lạnh một tiếng, lại một lần nữa bạo tu vi, đối với Vũ Hằng triển khai lãng lệ công kích.

Một chiêu một quyền, đều trở nên sinh mãnh sắc bén.

Thân hình của hắn lại càng là chặt chẽ đi theo sau lưng Vũ Hằng, chỉ cần nhanh hơn nữa trên một chút chút như vậy công phu, liền có thể đánh tới Vũ Hằng.

Nhưng chỉ có chênh lệch như vậy điểm cự ly, mặc kệ chính mình cố gắng như thế nào, luôn là đuổi không kịp, đánh không được.

Điều này làm cho Vương Tiểu Thông có chút khí thỏa.

"Hồn đàn, người đứng lại đó cho ta, chết tiết, người chạy cái gì chạy, ta còn có thể ăn người phải không."

Vương Tiểu Thông hung dữ địa chửi bậy lấy.

Quả thực là Vũ Hằng người này thái quá mức vô sỉ.

Rõ ràng đánh không lại chính mình, lại là ý vào độ rất nhanh, để mình đuổi không kịp.

Điều này làm cho Vương Tiểu Thông vô cùng căm tức.

Mỗi khi hắn căm tức thời điểm, sẽ viết bạo, liều mạng địa truy đuổi trên Vũ Hằng.

Thế nhưng tổng chênh lệch một chút chút như vậy, treo người khẩu vị, lại không làm cho người ta trong công kích cơ hội, điều này làm cho Vương Tiểu Thông gần như muốn điên.

Lại là triển khai thân pháp, toàn lực truy kích công kích non nửa thời gian uống cạn chun trà.

Như trước không có công kích được Vũ Hằng.

Điều này làm cho Vương Tiểu Thông phát điên đến cực hạn, đứng vững bước, hai tay bóp eo, đối với Vũ Hằng la mắng: "Chết tiết, người không thể nghe một chút, để ta đánh người một quyền sao, chết tiết, người như thế nào như vậy hội chạy."

Vương Tiểu Thông hiện tại thở hổn hển, đầu đầy mồ hôi.

Vũ Hằng cũng đứng vững bước, càng Vương Tiểu Thông cách mười trượng cự ly.

Hắn nhìn, vô cùng nhẹ nhõm, không có thở hổn hển, càng không có chặt vật cùng ngưng trọng, ngược lại vẻ mặt lạnh nhạt cùng trấn định.

Hắn trên mặt mang chiêu bài thức vô sỉ nụ cười, đạo: "Người khi dễ ta, ta còn không chạy, liền đứng ở chỗ cũ, cho người đánh nha, người xem ta như đồ ngốc sao?"

Vũ Hằng chỉ mình khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn nhìn chân thành kì thực nghiền ngẫm hỏi lấy Vương Tiểu Thông.

Vương Tiểu Thông quả thật muốn chọc giận hư mất.

Chính mình truy đuổi đều đuổi đến chặt vật không chịu nổi.

Vũ Hằng tiểu tử này ngược lại tốt rồi, vẻ mặt nhẹ nhõm, còn không mang cười nhạo mình.

Nơi đó có nửa điểm chạy thoát thân bộ dáng, quả thật chính là tại vậy mình Khi trêu chọc so với, chơi đùa.

Nghĩ tới đây, Vương Tiểu Thông viết tức giận.

Hừ một tiếng, hung ác nói: "Vũ Hằng, người hèn hạ vô sỉ tình trùng lên não, tức chết ta, có dũng khí cũng đừng chạy trốn, chúng ta đao thật cây thương thật làm một cuộc, phân ra thắng bại."

Hắn thật sự là bội phục Vũ Hằng độ, chính mình hoàn toàn đuổi không kịp nha, cái chết tiết Vũ Hằng, rõ ràng có thể chạy trốn nhanh hơn, thế nhưng mỗi một lần đều có ý lộ điểm sơ hở cùng cự ly cho mình, để mình cho rằng, chỉ cần cố gắng nữa một chút, lại bạo điểm tu vi, là có thể công kích được hắn.

Nhưng mà, mặc kệ chính mình cố gắng như thế nào, như thế nào bạo tu vi, thậm chí phụ tải vận chuyển tu vi, cuối cùng, hay là kém một ít liền có thể ôm lấy Vũ Hằng.

Điều này làm cho Vương Tiểu Thông tức giận.

Hắn cuối cùng hiểu được.

Này hoàn toàn chính là Vũ Hằng đáng giận tiểu tử, đang đùa bỡn chính mình.

Vương Tiểu Thông cũng không ngốc, dù sao đuổi không kịp, dứt khoát liền không đuổi.

Trực tiếp kích thích người, tới một hồi đao thật cây thương thật Kiên.

Hắn tin tưởng Niên Kinh Vũ Hằng, nhất định sẽ trung sáo, người trẻ tuổi nha, chung quy sẽ khí phách phong rồi.

Không ngờ Vũ Hằng hi hi ha ha cấp, vẻ mặt lơ đãng, đao; "Ta tạm thời nhu nhược a, cho nên trước chạy trốn."

"Người!"

Tức giận đến Vương Tiểu Thông duỗi ra một ngón tay, hung dữ địa chỉ vào Vũ Hằng, ngón tay cũng run rẩy rồi.

Quá vô sỉ, da mặt quá dày.

Vậy mà thừa nhận chính mình không có loại, không, nói là tạm thời nhu nhược.

Này mặc dù là sự thật, thế nhưng là từ Vũ Hằng trong miệng nói ra, làm sao lại làm cho người ta một loại vô cùng vô sỉ cảm giác nha.

"Vũ Hằng, người khôn kiếp, quả thật chính là không biết xấu hổ, loại lời này cũng nói cho ra miệng, người mặt đều ném đi."

Vương Tiểu Thông thở hồng hộc địa chửi bậy, vẻ mặt phẫn uất.

Gia hỏa này quá ghê tởm.

Vũ Hằng đối mặt Vương Tiểu Thông chửi bậy, vẻ mặt vô tội, đơn thuần mà nhìn Vương Tiểu Thông, đao; "Ta hiện tại cũng hay là xử nam đầu, đương nhiên nhu nhược."

Này. . .

Vương Tiểu Thông nếu như không phản bác được.

"Chết tiệt, Vũ Hằng, ta muốn quyết đấu với người."

Tức giận đến Vương Tiểu Thông nổi trận lôi đình, phẫn nộ xông quan, nhịn không được muốn nổi lên quyết đấu.

Quả thực là Vũ Hằng tên khôn kiếp này, quá ghê tởm, quá dày da mặt.

Vũ Hằng không để ý đến Vương Tiểu Thông, ha ha cười, vẻ mặt đắc chí, biểu tình đắc ý, chẳng hề để ý, đao; "Vậy chẳng quan tới nha, quyết đấu liền quyết đấu, ai sợ ai, dù sao người độ chậm như vậy."

Ặc.

Vương Tiểu Thông trong chớp mắt bó tay rồi.

Xác thực nha, người ta nói chính là sự thật.

Chính mình độ lại cùng không hơn người ta.

Cho dù lên quyết đấu, tại độ truy kích, đều phải đem chính mình cho một chết, nếu như là như vậy, vậy mình liền quá oan uổng.

Vương Tiểu Thông tức giận đến ngay cả mặt mũi sắc đều tái rồi, hai mắt trừng lớn, trong mắt tràn ngập lửa giận, trừng mắt địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, đao; "Người đến cùng muốn thế nào, mới nguyện ý theo ta chính diện đánh một trận."

Vương Tiểu Thông tức giận hỏi, ánh mắt thâm xử lại lộ ra giảo hoạt.

Dù sao đuổi không kịp Vũ Hằng, chẳng nghĩ cái biện pháp, để cho Vũ Hằng cùng chính mình tới trận chính diện quyết đấu.

Ở chánh diện quyết đấu, Vương Tiểu Thông có niềm tin của 100%, có thể chiến thắng Vũ Hằng.

Hiện tại trọng yếu nhất chính là không thể để cho Vũ Hằng tiếp tục chạy trốn, tránh chính mình một mối chết, người ta còn điềm nhiên như không có việc gì cười ngạo.

Chỉ cần Vũ Hằng đáp ứng chính diện quyết chiến, không hề chạy trốn, chính mình nhất định sẽ thắng được.

Vương Tiểu Thông đắc ý nghĩ đến.

Liền nhìn Vũ Hằng có nguyện ý hay không chính diện quyết đấu.

Vũ Hằng nhìn lướt qua Vương Tiểu Thông, cảm thấy trận này đùa, còn rất có ý tứ, chính là Đồng Tâm không mẫn, hứng thú tâm như hồ nước đại, đao; "Người tại độ trên bại bởi ta, ta không Nã Độ thắng người, tại sao phải với người chính diện quyết chiến, để cho người khi dễ, người xem ta thật sự như

đồ ngọc sao?"

Vương Tiểu Thông đối mặt vô sỉ lại thông minh Vũ Hằng, thật sự là nửa điểm biện pháp cũng không có, thoáng lớn lên lấy miệng, trố mắt lú lỏi.

Vũ Hằng nhìn nhìn Vương Tiểu Thông lần này ngây ngốc bộ dáng, có chút buồn cười, cũng có chút ngượng ngùng, Kiên ho hai tiếng, đạo; "Nếu như, ngươi nguyện ý cho năm mươi khối Linh Thạch, ta không ngại với ngươi chính diện quyết chiến ah."

"Vô sỉ, quá hèn hạ, quá âm hiểm, này tên đáng chết."

Hơn nửa ngày, Vương Tiểu Thông không dám tin biểu tình mới biến thành phần nộ, tức giận chửi bậy.

"Từ trước đến nay đều là các đệ tử hiếu kính Linh Thạch cho mình, nào có chính mình tổng xuất Linh Thạch đạo lý, tức chết người đi được."

Vương Tiểu Thông tức giận đến sắc mặt tử, không nể mặt, khó chịu nổi đến tột đỉnh tình trạng.

Bất quá, vì có thể thu thập một hồi Vũ Hằng, vì có thể Vũ Hằng độ cực nhanh gia hỏa, có thể chính diện quyết đấu.

Vương Tiểu Thông quyết định, bất cứ giá nào, cùng lắm thì, trừng trị Vũ Hằng thời điểm, hướng trong chết thu thập, để cho ngươi dám can đảm lừa bịp Linh Thạch của ta.

Như vậy hừ hừ mà nghĩ, Vương Tiểu Thông từ túi giấu trong túi, móc ra ba mươi khối Linh Thạch, một bả đồ cho Vũ Hằng, trừng mắt đạo; "Năm mươi không có, chỉ có ba mươi, ngươi muốn là tại ý vào độ chạy trốn, chính là nói không giữ lời con rùa đen khôn kiếp."

Vũ Hằng một bả nhận lấy ném qua tới ba mươi khối Linh Thạch, nhãn tình sáng lên, chỉ cảm thấy Linh Thạch này quá tốt buôn bán lời, mặt mày hớn hở, đem Linh Thạch thu vào túi giấu túi, nhìn về phía Vương Tiểu Thông, đạo; "Ta Vũ Hằng, từ trước đến nay đều là nói lời giữ lời, khục khục. . ."

Nếu nói chuyện như vậy giữ lời, lúc trước Lưu Phong cũng sẽ không tức giận đến muốn cùng Vũ Hằng đáng giận gia hỏa hẹn nhau tại Kim Sơn quyết đấu.

Vương Tiểu Thông là biết được Vũ Hằng vô sỉ, đối với Vũ Hằng hứa hẹn, nguyện ý tin tưởng một chút chút như vậy, đây còn là chính mình móc ra Linh Thạch điều kiện tiên quyết, nếu như không có điều kiện tiên quyết, chính mình liền hẳn nói đấu chấm tròn cũng sẽ không tin tưởng.

"Xem chiêu."

Vương Tiểu Thông reo hò một tiếng, toàn thân tu vi ầm ầm đang lúc vận chuyển, khí thế bàng bạc, lập tức phóng lên trời, hừ một tiếng, thân thể trong chớp mắt hướng phía Vũ Hằng trùng kích đi qua.

Đến Vũ Hằng trước người, lập tức tay phải nâng lên, năm ngón tay nắm chặt thành quyền, ngưng tụ toàn thân tu vi chi lực, trong chớp mắt oanh kích ra ngoài.

Một quyền này, lại là lúc trước bức bách Vũ Hằng quay ngược lại một quyền.

Lúc trước, Vũ Hằng còn có thể lựa chọn tại độ đi lên trốn tránh quyền lực công kích, lần này, Vũ Hằng không thể lại thi triển độ trốn tránh, nhìn Vũ Hằng còn có cái gì chiêu.

Nếu đệ tử khác, cũng đều chỉ có thể liều mạng phản kích, lấy cứng chọi cứng, ngược lại là muốn nhìn Vũ Hằng là lựa chọn thừa nhận một quyền này, hay là chính diện đối kháng.

Nếu như Vũ Hằng chính diện đối kháng, cũng có thể thừa cơ nhìn nhìn Vũ Hằng thật sự là sức chiến đấu.

"Lại là này một quyền, chết tiệt, học trường, sớm biết liền không thu Linh Thạch của ngươi rồi, không phải này đem chính ta bức bách đến không còn lối thoát nha."

Vũ Hằng vui sướng chửi bậy, một chút cũng không có mây đen áp thành thành dục vọng tội nguy hiểm thần sắc.

Đối với Vũ Hằng mà nói, đối phó Vương Tiểu Thông, quả thật liền so với bóp chết một con kiến còn muốn dễ dàng.

Hiện tại bất quá là đùa lấy Vương Tiểu Thông chơi mà thôi.

Ngược lại là Vương Tiểu Thông, chăm chú nghiêm túc thi triển này cường đại một quyền, thường thường đều là mọi việc đều thuận lợi, lần này, hẳn cũng phải Vũ Hằng đẹp mắt.

Một bên đem quyền pháp này thi triển đến cực hạn, khí thế liên tiếp kéo lên, đã nghe được Vũ Hằng tiếng chửi bậy, Vương Tiểu Thông việt cảm giác được hưng phấn cùng kích động.

Vũ Hằng chửi bậy được việt hưng ác, hẳn lại càng kích động cùng hưng phấn, điều này nói rõ này của mình một quyền, để cho Vũ Hằng cảm thấy áp lực.

Nếu như Vũ Hằng như cũ là một bức nhẹ nhõm lạnh nhạt chẳng hề để ý biểu tình, Vương Tiểu Thông mới có thể thán phục gặp quý rồi.

Vì sợ Vũ Hằng lo lắng quyền lực khủng bố mà lùi bước, Vương Tiểu Thông cảm thấy, hẳn là nhắc nhở dưới Vũ Hằng, đạo; "Vũ Hằng, người thu Linh Thạch của ta, nói không chạy, nếu người chạy, người chính là con rùa đen khôn kiếp."

"Ai, không chạy, không chạy, yên tâm đi."

Vũ Hằng có chút bất đắc dĩ đáp lại.

Đã nghe được Vũ Hằng xác thực cam đoan, để cho Vương Tiểu Thông nội tâm lại an tâm thêm vài phần, trong lúc mơ hồ, biểu tình tràn ngập hưng phấn cùng kích động.

Nhìn người lần này tại không chạy điều kiện tiên quyết, có thể chống đỡ mấy cái hiệp, nhất định phải đem người đánh thành đầu heo.

Vương Tiểu Thông đắc ý nghĩ đến.

Một quyền này, càng tăng thêm hơn nhiều biến hóa, lúc trước ngưng tụ hai mươi đạo chủng pháp dung hợp tại quyền pháp này bên trong, hiện tại ngưng tụ tại quyền pháp bên trong chủng pháp, liền có năm mươi chiêu.

Coi như là Vương Tiểu Thông thi triển này cường đại khổng lồ quyền pháp, cũng cảm giác có chút hết sức.

Thế nhưng vì cam đoan có thể duy nhất một lần, đem Vũ Hằng cho lấy xuống, Vương Tiểu Thông cũng liền bất cứ giá nào.

Nếu là có người đứng xem, vậy có thể rõ ràng thấy được, lúc này có trên trăm đạo chủng ảnh bao phủ Vũ Hằng.

Những cái này chủng ảnh đem Vũ Hằng đường lui toàn bộ đều cho phong kín.

Vũ Hằng duy nhất có thể làm chỉ có hai kiện, hoặc là, liền cứng rắn thừa nhận Vương Tiểu Thông một quyền này, hoặc là liền liều chết phản kháng, tới một lần cứng đối cứng.

"Người sao phải khổ vậy chứ, cần phải muốn bức ta cứng đối cứng, người còn cười như vậy vui sướng, ta cũng còn không có báo cho người, kỳ thật lực chiến đấu của ta, so với độ còn muốn hung tàn bá đạo."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Đạo đức tốt

Vũ Hằng đứng ở chỗ cũ, tám phong bất động, mục quang bình tĩnh.

Nhìn lướt qua đắc chí Vương Tiểu Thông, thoải mái nhàn nhã địa nói qua.

"Không tốt."

Thấy được Vũ Hằng thần thái, Vương Tiểu Thông bản năng cảm giác được không ổn, động tác đều dừng lại, nghĩ đến, là không phải nên dừng tay, mới quyết định.

Nhưng mà, tên đã trên dây không thể không, sự tình đều đến trình độ này, cũng chỉ có thể lại một lần nữa bất cứ giá nào.

Nghĩ tới đây, Vương Tiểu Thông thần sắc hung ác, cắn răng một cái, động tác trên tay không chỉ không có ngừng, ngược lại sống lại mãnh liệt vài phần.

Trái lại Vũ Hằng.

Chỉ nhìn thấy Vũ Hằng nhẹ nhàng nâng tay, hai mắt chậm rãi nhắm lại, tay phải kết một cái không hiểu pháp quyết, toàn thân tu vi âm âm đang lúc bạo, khí thể bàng bạc lập tức phóng lên trời.

Thấy như vậy một màn, Vương Tiểu Thông trong lòng lộ bộ một chút, có chút bản năng sợ hãi.

"Giả thần giả quỷ, cố làm ra vẻ, kì thực hào nhoáng bên ngoài, không chịu nổi một kích."

Vương Tiểu Thông lập tức tự an ủi mình, quyền pháp chường ấn, đều vài phần rơi ở trên người Vũ Hằng, cự ly thân thể của Vũ Hằng, cũng chỉ có một cái ngón tay cự ly.

Vương Tiểu Thông chỉ cảm thấy thẳng định rồi.

Chỉ cần cố gắng nữa một lần liền có thể, cũng chỉ là chênh lệch một chút chút như vậy.

Không lẽ đại lực nắm tay cự ly Vũ Hằng càng thêm tới gần, còn có nửa cái ngón tay cự ly.

"Lần này, nhìn ngươi chết như thế nào, còn muốn phô trương thanh thế lừa gạt ta? Hừ, để cho ngươi đẹp mắt."

Vương Tiểu Thông tu vi lại một lần nữa bạo.

Này cường đại không gì sánh được một quyền, ầm ầm đang lúc oanh kích ở trên người Vũ Hằng, làn da đã va chạm vào Vũ Hằng y phục.

Thế nhưng là, ở nơi này khẩn cấp thời khắc máu chốt, Vương Tiểu Thông chỉ cảm thấy tâm thần trong chớp mắt rung động, giống như bị người đánh đòn cảnh cáo, thần hồn run rẩy.

Kia một loại từ vừa mới bắt đầu liền cảm nhận được cảm giác không ổn, hiện tại càng dày đặc úc.

"Chết tiệt, Vũ Hằng này sẽ không thật sự muốn nghịch tập a."

Vương Tiểu Thông sắc mặt cũng thay đổi, ánh mắt có chút ngạc nhiên.

Thế nhưng là, này không bắt mình mình trung, đã oanh kích bên trong Vũ Hằng sao, như thế nào Vũ Hằng nửa điểm phản ứng cũng không có chứ.

Đợi đến không lẽ tu vi chi lực, còn có to lớn trùng kích chi lực, muốn xuyên thấu qua nắm tay cuốn nghiền ép Hường Vũ hằng.

Vương Tiểu Thông chỉ cảm thấy một cỗ càng thêm không lẽ mệnh mông cuốn cuộn chi lực, dẫn đầu từ trên người của hắn nổi lên trùng kích.

Tại này cỗ trầm trọng mệnh mông lực lượng không lẽ, thân thể của hắn trong chớp mắt bị chấn động bay lên, nhìn không được a hét thảm một tiếng.

Liền phóng chế giống như tại một sát na kia, Vũ Hằng toàn thân phóng ra một loại tuyệt cường sóng xung kích, không chỉ phá hủy hắn chường ấn, phá giải quyền pháp của hắn, thậm chí còn trực tiếp công kích lên Vương Tiểu Thông.

"Điều này sao có thể? Thật là quý dị, hắn rốt cuộc là làm sao làm được, ta rõ ràng đã trong công kích hắn."

Bay ngược ở giữa không trung Vương Tiểu Thông, như trước nghĩ mãi mà không rõ, Vũ Hằng rốt cuộc là như thế nào làm được.

Phanh.

Vương Tiểu Thông thân ảnh hung hăng địa nện trên mặt đất, xuất nặng nề tiếng vang, mặt đất đều đi theo chấn động xuống.

May mắn Vương Tiểu Thông tu vi cảnh giới cao thâm, tu vi cường đại, thân thể cũng đủ rắn chắc, bằng không thì, này một đập, cần phải để cho hắn biến thành thịt vụn.

"Ôi, đau chết ta."

Từ trên mặt đất vùng vẫy đứng lên Vương Tiểu Thông, khóc khuôn mặt, thê thảm đau đớn địa khóc lóc kể lể lấy.

Hắn hung dữ trừng mắt liếc Vũ Hằng, chỉ cảm thấy khuôn mặt ủy khuất, tức giận nói; "Chết tiệt, ngươi có cường đại như vậy sức chiến đấu, làm sao lại không sớm một chút nói, cần phải muốn ta xấu mặt ngươi mới vui vẻ là không phải sao?"

Vương Tiểu Thông hung dữ địa chửi bậy, chỉ cảm thấy một hồi khó chịu nổi.

Coi như là ngang nhau cảnh giới người, cũng chia đủ loại khác biệt.

Tại vừa rồi chính diện va chạm, hắn liền cảm nhận được Vũ Hằng cường đại, Vũ Hằng cơ hồ là nửa chân đạp đến vào Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ.

Mình mới bắt quá là mới vừa gia nhập Xuất Khiếu Kỳ không lâu sau, làm sao có thể là đối thủ của Vũ Hằng.

Chết tiệt, Vũ Hằng này thái quá mức âm hiểm hèn hạ.

Cường đại như vậy nhân vật, còn giả vờ một bức nhất gan sợ hãi bộ dáng, sợ ta ăn hắn.

Hóa ra chính là giả heo ăn thịt hổ.

Tức chết ta.

Ai, cũng mắt mắt ném đến nhà bà ngoại.

Người ta căn bản cũng không muốn tìm sự tình.

Thiệt thòi chính mình còn muốn ép buộc người ta xuất thủ, thậm chí còn móc ra Linh Thạch hấp dẫn đối phương, không phải này chính mình tự tìm chết sao?

Nghĩ tới đây, Vương Tiểu Thông hồi hận đến nỗi ngay cả trăng từ đều tỉnh.

Đem đá nện chân của mình.

Bức người nhà để khi phụ chính mình, không có so với chính mình càng thêm đau buồn thúc rồi.

Thiệt thòi chính mình lúc trước còn một bức không ai bì nổi không coi ai ra gì cuồng vọng kiêu ngạo bộ dáng, mắt mắt đây nè.

Vũ Hằng nghe Vương Tiểu Thông chửi bậy, vẻ mặt vô tội, đạo; "Ta nói không đánh với ngươi, ta cũng nói, tu đạo là vì trường sinh, chém chém giết giết, quá nguy hiểm, như vậy thô tục sự tình, ta mới khinh thường ở lại làm."

Nghe Vũ Hằng giải thích, Vương Tiểu Thông chỉ cảm thấy việt úy khuất.

Không phải này tại biến tướng nói chính mình đàn ngu ngốc sao?

Chỉ có đàn ngu ngốc người, mới có thể yêu cầu người khác khi dễ chính mình, nhất là tại yêu cầu người khác thời điểm, chính mình còn một bức vênh vào tự đắc... .. Bộ dáng.

Ôi.

Thật là mắt mắt.

Không mặt mũi thấy người đều.

Vương Tiểu Thông úy khuất gần như muốn khóc ra thành tiếng, đạo; "Thế nhưng là ngươi cuối cùng còn không phải động thủ, tức chết ta, có ngươi như vậy sao, trực tiếp bại lộ ngươi thực lực chân thật, ta chẳng phải không động thủ sao, thiệt thòi ta còn nhiều tổn thất mười khối Linh Thạch."

Vũ Hằng buông tay, nhún nhún vai, việt cảm giác được vô tội, chớp đơn thuần con mắt, đạo; "Ta cũng không muốn nha, thế nhưng là ngươi không tin nha, ta đều đem ta độ bộc lộ ra, ngươi còn không tin, cần phải muốn móc ra Linh Thạch, hạn chế ta thực dụng độ. Nếu như ngay từ đầu ta liền bại lộ chân thật tu vi, ngươi tin sao?"

"Không có chân chính để cho ngươi thử qua, ngươi là như thế nào cũng sẽ không tin tưởng."

Vũ Hằng một bức đơn thuần bộ dáng, chân thành địa giải thích.

Vương Tiểu Thông việt úy khuất, hơi khẽ cúi đầu, trong lúc mơ hồ, đều muốn chảy ra nước mắt.

"Ngươi đi, ngươi đi. Ta không muốn gặp lại ngươi rồi, chết tiết, đáng giận gia hỏa, hèn hạ vô sỉ, lại âm hiểm."

Vương Tiểu Thông hung hăng địa nói qua, một bức nghiêng răng nghiêng lợi bộ dáng.

Lần này xem như triệt để vừa ngã vào tay của Vũ Hằng lên, liền thể diện đều mất hết, tức chết người đi được.

Vũ Hằng nhếch miệng cười cười, như trước có chút vô tội, cẩn thận từng li từng tí mà nhìn Vương Tiểu Thông, đạo; "Vậy ta có thể lên núi a?"

Vương Tiểu Thông chỉ cảm thấy khóe miệng co giật, trợn trắng mắt đạo; "Ngươi tu vi cường đại như vậy, còn có ai dám tìm ngươi gây chuyện, thật sự là. Ngươi tùy thời có thể lên núi xuống núi."

Tuy trên danh phận là Khán Sơn đệ tử, nhưng thật sự là đối với tu vi nhỏ yếu đệ tử mà nói.

Đối với những cái kia tương đối cường đại đệ tử, ví dụ như Vũ Hằng loại này, Khán Sơn đệ tử cũng là nửa điểm biện pháp cũng không có.

Ai còn dám ngăn loại này cường đại nhân vật đường đi.

Vương Tiểu Thông nhìn vẻ mặt vô tội đơn thuần Vũ Hằng, lại càng là hận đến ngứa răng, này tên đáng chết, thái quá mức hội diễn đùa giỡn, còn diễn được giống y như thật.

Muốn không phải là bị hấn sa hổ qua, cần phải muốn cho hấn lừa không thể.

Nếu để cho Vương Tiểu Thông biết Vũ Hằng này mới vừa vịn lừa rồi Thần Thâu Thủ một bà, chắc hẳn ký, Vương Tiểu Thông phải lạy đầu rạp xuống đất.

"Đi đi đi, nhìn nhìn nguoi, ta liền tâm phiền, không vừa mắt."

Vương Tiểu Thông lập tức đối với Vũ Hằng vẫy tay, vội vàng Vũ Hằng rời đi, yêu mến son liền lên núi, yêu xuống núi đã đi xuống son, mặc kệ hội nguoi.

Nhìn nhìn Vũ Hằng co đầu rút cổ, cười đến hai vai một đứng thẳng một đứng thẳng gian trá bộ dáng, Vương Tiểu Thông tức giận đến phổi đều muốn nổ.

Vậy cũng ác gia hóa, nhất định là đang cười nhạo mình cỡ nào ngu ngốc.

"Ôi, đau chết ta, tên ghê tởm này, ra tay nặng như vậy."

Đợi đến Vũ Hằng sau khi rời đi, Vương tư thông lập tức run rẩy khoe miệng, hít vào cảm lạnh khí, quả thực là bị như vậy một đập, toàn thân đều cơ hồ tán giá, may mắn thân thể không kém, bằng không thì, còn có thể hay không đứng lên đều là một chuyện.

Vũ Hằng cười hi hi lên núi, thần sắc tràn ngập nhẹ nhõm, cao hứng phi thường.

Đắc chí bộ dáng, làm cho người ta nhìn nhìn liền không nhận được cảm lấy để giầy đập hẳn.

"Rốt cục có thể lên núi, khó khăn đây nè."

Vũ Hằng về mặt tiêu ý, giả bộ lấy một bức cao thâm thâm trầm bộ dáng, lại nhìn không được dương dương đắc ý.

"Liền lên núi, Khán Sơn này đệ tử đều muốn cho ba mươi khối Linh Thạch, quá ngượng ngùng"

Vừa nghĩ tới túi gấm túi lụa Linh Thạch, Vũ Hằng liền cao hứng được tìm không ra dựng lên, hấp tấp lên núi.

"Linh Thạch này vẫn không đủ nha, hai ngày sau, muốn đi đến Kim Sơn, cùng Lưu Phong quyết đấu, không nhiều lắm mua sắm chút Pháp Bảo, như thế nào bảo hộ được cái mạng nhỏ của mình nha."

"Không được, nếu là có vài câu, còn cần nhiều kiếm lấy một ít Linh Thạch mới được."

Vũ Hằng trầm suy nghĩ, cảm thấy Linh Thạch là một đồ tốt, liền nữ tử cũng có thể thuê đến.

Lên núi xanh.

Núi xanh ở giữa, có một chỗ thiên nhiên vạn tượng lớn nhỏ quảng trường.

Quảng trường này, kiến trúc có Cháp Pháp Đường.

Cháp Pháp Đường, danh như ý nghĩa, đương nhiên chấp hành học viện pháp luật pháp quy.

Đương nhiên, hiện tại Cháp Pháp Đường, còn có một cái nhiệm vụ, chính là phụ trách cho tân sinh phân phối động phủ.

Vũ Hằng tại núi xanh trên chạy hết một vòng, nhìn nhìn người thật sự là không ít.

Rốt cuộc hôm nay là kiếp này tiến nhập học viện ngày đầu tiên, các phương diện đều cần người.

Những học sinh mới ngày đầu tiên tiến nhập Học Viện, cũng vô cùng kích động, đương nhiên không có khả năng ngu ngốc hề hề địa đi bề quan.

Vũ Hằng hỏi một hai cái so với chính mình sớm tới đệ tử, biết được Cháp Pháp Đường Thiên viện chính là phụ trách phân phối động phủ, liền vội vàng đi qua.

Cháp Pháp Đường này Thiên viện, tên là Cháp Pháp Thiên Viện.

Lúc này, Cháp Pháp Thiên Viện, đã thân ảnh sơ thiếu.

Bởi vì, những cái kia những học sinh mới đã sớm liền nhận lấy động phủ, đi xong thiên lấp đặt thiết bị động phủ của mình đi.

Chỉ có Vũ Hằng loại này có việc tới không được nhanh như vậy, hoặc là không thể nào nhìn trúng động phủ tân sinh, mới có thể lúc này chậm rì rì mà đi.

Đương nhiên, còn lại I động phủ, cũng không phải cái gì tốt động phủ, đều là người khác chọn lựa còn dư lại.

Tiến vào Cháp Pháp Thiên Viện, Vũ Hằng đã nhìn thấy một cái lão già tại cầm lấy hai cái ngọc thạch.

Ngọc thạch trên lạc ấn lấy động phủ vị trí, còn có mở ra động phủ trận pháp phương pháp.

"Xin chào, Trưởng Lão, ta là Vũ Hằng, mới tới tân sinh, ta tới nhận lấy thuộc về động phủ của ta."

Vũ Hằng rất có lễ phép hỏi.

Bạch Tu Trưởng Lão nhìn Vũ Hằng liếc một cái, vẻ mặt hiền lành mà cười, đạo; "Hào, biết, cho đến hiện tại, còn có hai cái đệ tử không có nhận lấy động phủ, người liền là một cái trong số đó."

Vũ Hằng có chút ngượng ngùng, người ta nói như vậy, rõ ràng cho thấy nói mình không coi trọng chuyện này sao.

Hắn Kiên ho hai tiếng, vội vàng lấy ra năm khối Linh Thạch, đưa cho Bạch Tu Trưởng Lão, vội vàng nói; "Đây là Tiểu Tiểu tâm ý, không thành kính ý, còn hi vọng Trưởng Lão cho tốt điểm động phủ."

Bạch Tu Trưởng Lão ha ha cười cười, cảm thấy Vũ Hằng tiểu tử này hảo thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Lý Cự Phú

Tại sớm lúc trước hắn đã nghe nói qua Vũ Hằng nhân vật như thế.

Vũ Hằng nhìn nhìn Bạch Tu Trưởng Lão cười, không biết lão gia hỏa này cười cái gì, cũng chỉ có thể đi theo cùng cười, cười đến vẻ mặt lâu không bị ăn đòn.

Bạch Tu Trưởng Lão nở nụ cười, lập tức xụ mặt băng. Nghiêm túc uy nghiêm, hừ lạnh nói: "Trộm gian giờ thủ đoạn, đầu cơ trục lợi, hối lộ ta? Mới ngày đầu tiên thấy được vốn Trưởng Lão tại đây cái đức hạnh, về sau người hoàn thành hình dáng ra sao, nhất định phải hảo hảo giáo dục người, tránh tương lai người đi đường nghiêng. Liền người như vậy, còn muốn hảo động phủ, cửa cũng không có, báo cho người, đừng hòng."

Ngạch!

Vũ Hằng trong chớp mắt tròn tròn mắt, giống như hóa đá.

Này bất tài vừa mới cười đến rất vui mừng nha, tất cả mọi người vui vẻ.

Như thế nào nói trở mặt liền trở mặt đầu này?

Quá thiện thay đổi.

Trở mặt so với lật sách còn nhanh, thiệt là.

Vũ Hằng có chút rầu rĩ không vui, bất mãn nói thầm lấy.

Thuộc mặt khi.

Hừ hừ!

"Nói thầm lấy cái gì đầu này? Không phục là không phải sao?"

Bạch Tu Trưởng Lão mang mí mắt, nhàn nhạt địa quét Vũ Hằng liếc một cái.

Tuy cái nhìn này rất nhẹ rất nhạt, thế nhưng tại Vũ Hằng trong đôi mắt, đi giống như thấy được Lôi Đình rền vang, hướng phía hắn, oanh tạc qua.

Này nhưng làm Vũ Hằng sợ hãi kêu lên một cái.

Vội vàng cười làm lành, xoay người quý gối, đạo; "Trưởng Lão, sao có thể không phục đâu, người là lão nhân gia, ta là hậu sinh tử, đương nhiên phục khi đích."

Bạch Tu Trưởng Lão như trước bản lấy một trương nghiêm túc mặt mo, trầm mặc, không lên tiếng.

Liên muốn nhìn xem Vũ Hằng, kể tiếp hội làm như thế nào.

Vũ Hằng vội vàng nói; "Này này móc ra Linh Thạch cho ngài, chính là muốn thăm dò dưới Trường Lão người, là không phải đạo đức tốt đại công vô tư chính nghĩa chi sĩ, kết quả vô cùng rõ ràng, Trường Lão ngài, hoàn toàn là lòng ta trong mắt chính nghĩa thần tượng, ta rất sùng bái người, ta muốn hướng người học tập. Như người như vậy công chính người, chắc chắn sẽ không nhận hối lộ."

Bạch Tu Trường Lão hai mắt hơi hơi nheo lại, nghe Vũ Hằng giải thích, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra một cái ý vị thâm trường nụ cười.

Hiển nhiên, hẳn đối với Vũ Hằng giải thích, mười phần hoài nghi, một bức ta không tin nhiệm bộ đáng của người.

Quả thực là Vũ Hằng thái quá mức vô sỉ, cũng quá mức giáo hoạt hoạt.

Liên Vũ Hằng điểm này sự tình, có thật nhiều Bạch Tu Trường Lão cũng có nghe thấy.

Nhất là Khán Sơn đệ tử tại chân núi dưới cùng Vũ Hằng sinh từng màn, hẳn cũng có thể thi triển thần thông, một lần nữa hội nhìn một lần.

Vũ Hằng nhìn nhìn Bạch Tu Trường Lão như vậy một bức không tin nhiệm nét mặt của mình, lập tức liền có điểm sợ, vội vàng giải thích nói; "Trường Lão, người muốn tin tưởng ta nha, ta này căn bản liền không phải hối lộ người, ta đứng, đứng khảo nghiệm người tới, không nghĩ tới, người thật sự đạo đức tốt, thanh liêm đây nè, là ta bối mẫu mực, là chúng ta học tập tấm gương."

Bạch Tu Trường Lão ha ha cười cười, dừng tay đạo; "Được rồi, biết, người kẻ dối trá, ai nói ta đạo đức tốt, Linh Thạch của người ta muốn, đứng rồi, này mười khối Linh Thạch quá ít, dù sao cũng phải ý tứ ý tứ điểm a."

Vũ Hằng lập tức liền tròn tròn mắt.

Vừa mới tổng xuất Linh Thạch thời điểm, người ta còn một bức cương trực công chính bộ đáng, hiện tại ngược lại tốt rồi, Bồn công tử cũng nói là thăm dò, không tiền, hẳn liền trực tiếp mở miệng đòi hỏi càng nhiều Linh Thạch.

Ôi.

Điều này hiển nhiên chính là ghét bỏ lúc trước cho Linh Thạch thiếu đi nha.

Vũ Hằng trong chớp mắt thể hồ quán đỉnh, hiểu ra, khóe miệng đều tại hung hăng địa run rẩy, vội vàng từ túi giấu trong túi, lại lấy ra mười khối Linh Thạch, hợp cùng một chỗ hai mươi khối Linh Thạch, giao cho Bạch Tu Trường Lão.

Tổng xuất này hai mươi khối Linh Thạch, về mặt thịt đau bộ đáng.

Quá thịt đau.

Bồn công tử kiếm lấy điểm Linh Thạch dễ dàng đi ta.

Lần này, chỉ vì muốn cái động phủ, trực tiếp đã bị lừa rồi hai mươi khối Linh Thạch, quá oan uổng.

Huống chi, cho dù muốn tới động này phủ, cũng chỉ là nhiều ở hai ngày, hai ngày sau, tiến nhập Kim Sơn, cùng Lưu Phong quyết đấu, đều còn không biết có thể hay không trở về nha.

Quá oan uổng.

Bạch Tu Trường Lão nhìn nhìn Vũ Hằng thịt đau địa đưa tới hai mươi khối Linh Thạch, cười đến càng thêm đối trận.

Hắn liền thích xem Vũ Hằng vô sỉ tên giáo hoạt kinh ngạc bộ đáng.

Nếu những người khác, hẳn còn không vui lòng khi dễ nha.

Với tư cách là đường đường một cái Trường Lão, làm sao có thể khuyết thiếu điểm này Linh Thạch.

Hắn đây là tại cảm Vũ Hằng tìm đến điểm niềm vui thú, giải buồn giải buồn nha.

Bạch Tu Trường Lão vẻ mặt vui tươi hơn hờ, đưa tay liền nhận lấy Vũ Hằng đưa tới hai mươi khối Linh Thạch, sợ Vũ Hằng đổi ý.

Cầm đi Linh Thạch, thu vào túi giấu túi, nhìn nhìn Vũ Hằng còn vẻ mặt không muốn bỏ, này sẽ, hẳn viết sướng khoái cùng hưng phấn.

Vung tay lên, đạo; "Được rồi, ta nói, người chỉ chiếm tiện nghi không thiết thời gia hóa, tình hình kinh tế Linh Thạch có thể thiếu sao, đừng tưởng rằng ta không biết người tiến nhập học viện ngày đầu tiên, liền kiếm lấy bốn năm trăm Linh Thạch, cộng thêm người nguyên bản có Linh Thạch, vậy đơn giản chính là một bút to lớn tài phú."

Bạch Tu Trường Lão nhìn lướt qua Vũ Hằng, khóe miệng mang theo tiểu ý, trêu ghẹo.

Vũ Hằng một bức thịt đau bộ dáng, nhìn nhìn Bạch Tu Trường Lão túi gấm túi vị trí, như trước lưu luyến, đạo; "Linh Thạch này đến từ không dễ đây nè, đều là liều mạng đổi lấy. Đương nhiên, ta kính trọng Trường Lão người, đặc biệt hiếu thuận người."

"Lời này vốn Trường Lão thích nghe. Hào, bây giờ còn có hai cái động phủ, người lựa chọn một cái a."

Bạch Tu Trường Lão nghiêng ngả địa nhìn lướt qua Vũ Hằng, gian trá mà cười cười.

Vừa nghe đến còn chỉ có hai cái động phủ, Vũ Hằng gần như muốn khóc.

Sớm biết, hà tất nhiều hao phí hai mươi khối Linh Thạch đâu, quá đau buồn thúc dục.

Dù sao chỉ còn lại hai cái động phủ, đều là người khác chọn lựa còn dư lại, cho dù hào, lại có thể đủ tốt hơn chỗ nào nha.

Trong lòng Vũ Hằng, trong chớp mắt liền không công bằng.

Bạch Tu Trường Lão nhìn nhìn Vũ Hằng như vậy một bức đau buồn thúc kinh ngạc bộ dáng, cười đến đôi trợn, liếc thấy mặc Vũ Hằng trong đầu ý nghĩ, đạo; "Đừng tưởng rằng hai cái này động phủ đều là kém cỏi đồ chơi, báo cho người, hai cái này động phủ, một cái hạ phẩm động phủ, một cái là trung phẩm động phủ, người nói, người hiền đáng ra Linh Thạch có đáng giá hay không."

Nghe đến đó, Vũ Hằng nhãn tình sáng lên, biểu tình trong chớp mắt trở nên kích động, nguyên bản mặt mày ủ rũ, đáng thương, trong chớp mắt tách ra tới một người nụ cười sáng lạn, nhìn nhìn Bạch Tu trường lão nói; "Trường Lão, người thực phúc hậu, ta đây liền lựa chọn kia cái trung phẩm động phủ."

Vũ Hằng đắc ý nghĩ đến.

Tối thiểu phẩm bậc chút cao, động phủ sẽ tốt đi một chút.

Loại này hào, có thể dùng Linh Khí nồng đậm trình độ dễ hình dung, còn có không gian, còn có trang trí xa hoa trình độ.

Phẩm bậc càng cao, đương nhiên động phủ việt tốt.

Chỉ là đáng tiếc đến chậm, bằng không thì, nên đi tranh thủ thượng phẩm động phủ.

Vũ Hằng nghĩ tới đây, không khỏi có chút ảo não.

Chống lại phẩm động phủ có chút chờ mong.

Chỉ là đến chậm, không có tư cách lựa chọn, hiện tại đáy lòng đều tốt một hồi ảo não.

Bạch Tu Trường Lão mỉm cười, tại trên mặt bàn, cầm lên một cái trung phẩm động phủ ngọc thạch, đồ cho Vũ Hằng, đạo; "Đây trung phẩm động phủ vị trí, ngay tại núi xanh ở giữa, bằng vào ngọc này thạch, liền có thể mở ra động phủ, còn có thể thao túng trong động phủ trận pháp."

Vũ Hằng đưa tay tiếp nhận ngọc thạch, đối với ngọc thạch nhìn trái nhìn, phải nhìn một cái, còn đặc biệt lấy tay vuốt ve một chút, rất hài lòng, lập tức ôm quyền cảm kích, đạo; "Đa tạ trường lão rồi."

Bạch Tu Trường Lão Tiểu Tiểu, gật gật đầu, phát phát tay, ý bảo Vũ Hằng có thể rời đi.

Vũ Hằng vội vàng ôm quyền cáo từ.

Ngay tại hần quay người, mở ra bước chân muốn lúc rời đi.

Một đạo băng lãnh vang dội thanh âm lập tức nổ vang, đạo; "Chậm."

Vũ Hằng vô ý thức địa dừng lại bước chân, nghĩ đến nói chuyện người kia nhìn lại.

Bạch Tu Trường Lão theo tiếng nhìn lại.

Hai người lập tức liền thấy được một cái toàn thân dài nghiêng mắt nhìn, bụng đại thân tròn rộng rãi mặt tân sinh đến gần Viện Từ.

Này thân rộng thể béo tân sinh, vẻ mặt kiêu ngạo nụ cười, thần sắc vô cùng cao ngạo, khinh thường địa nhìn lướt qua Vũ Hằng, thẳm mẳm một câu nghèo kiệt xác, sau đó bỏ qua thân thể của Vũ Hằng, đi nhanh lên đến Bạch Tu Trường Lão trước người.

Một bả từ túi gấm trong túi, lấy ra trên trăm khối Linh Thạch, ném tại Bạch Tu trường lão thân trước trên mặt bàn, xuất phanh một tiếng nặng nề tiếng vang, đạo; "Trường Lão, kẻ hèn này tân sinh Lý Cự Phú, đặc biệt hiếu kính người trên Bách Linh thạch, còn hi vọng Trường Lão cho cái thượng phẩm động phủ."

"Hào thần khí đích gia hỏa, vừa nhìn ăn mặc, ăn ngon mặc đẹp, cũng biết là một cái hào phóng đại thiếu."

Vũ Hằng trước tiên đã đi xuống một cái phán luận.

Sau đó, quay người, nhìn về phía Bạch Tu Trường Lão xử lý như thế nào chuyện này.

Muốn biết rõ, tại chính mình lúc trước, chỉ còn lại hai cái động phủ.

Hiện tại chính mình muốn một cái trung phẩm động phủ, như vậy còn dư lại cái kia, cũng chỉ có hạ đẳng động phủ.

Vừa nhìn đi qua, liền thấy được Bạch Tu Trường Lão nhìn chăm chăm trên mặt bàn sáng long lanh Linh Thạch, mục quang đều tại sáng, phỏng chế giống như thật sâu bị những Linh Thạch này cho đã động.

Liền ngay cả hô hấp cũng đều trở nên dồn dập một chút, lồng ngực kịch liệt phập phồng, có chút kích động nói; "Khục khục, đây là hiểu kính lão nhân gia ta, ta trước hết nhận, ha ha, thực hiểu thuận, thực hiểu chuyện."

Thấy được Bạch Tu Trường Lão thủ hạ Linh Thạch, Lý Cự Phú cũng nhẹ nhàng thở ra, điều này nói rõ Bạch Tu Trường Lão có thể làm thỏa đáng chuyện của mình.

Thường thường cho người khác tặng lễ cầu người nhà làm việc thời điểm, người ta nếu cảm thấy sự tình có thể làm được, lúc này mới hội nhận lấy lễ vật, nếu như người ta cảm thấy sự tình khó giải quyết, xử lý không được, cũng sẽ cự tuyệt lễ vật.

Nhìn nhìn Bạch Tu Trường Lão thu lễ vật, đương nhiên hai mắt sáng ngời, biểu tình có chút kích động, điều này nói rõ có hi vọng.

"Trường Lão, người liền cho ta một cái thượng phẩm động phủ a, nếu những Linh Thạch này còn chưa đủ, ta còn có thể lấy ra gấp bội Linh Thạch hiểu kính người."

Lý Cự Phú vỗ lồng ngực, nói khoác mà không biết ngượng địa nói qua, một bức trời đất bao la ta lớn nhất bộ dáng.

Chỉ cần tiền, không có chuyện gì là bày bất bình.

Nhìn hần thân khí trâu bò bộ dáng, Vũ Hằng liền có điểm tới khí.

Người là nhà giàu tử, người có tiền, người trâu bò, kia nhắc lên mình làm gì, chúng ta một chút biên đều không dính nổi, thiết là, không biết Bồn công tử thời gian quý giá sao, muốn thời khắc chuẩn bị cùng Lưu Phong đi Kim Sơn quyết đấu.

Còn như vậy công khai yên tâm thoải mái địa để mình đứng lại, thật sự là lẽ nào lại như vậy.

Vũ Hằng quyết định giáo huấn một lần Lý Cự Phú này.

Hắn âm thầm hạ quyết tâm, hai mắt mục quang lại thủy chung nhìn chăm chăm Bạch Tu Trường Lão túi gấm túi, bởi vì kia túi gấm túi vừa mới sắp xếp trên trăm khối Linh Thạch.

Nhìn nhìn Bạch Tu Trường Lão để phòng mình, đặc biệt cất chứa hảo túi gấm túi, Vũ Hằng mục quang không khỏi chuyển dời đến Lý Cự Phú túi gấm túi, kia túi gấm túi có thể móc ra trên Bách Linh thạch, còn không mang thịt đau, khẳng định còn có không ít Linh Thạch ở bên trong.

Nghe ý tứ của Lý Cự Phú, còn có thể từng phút đồng hồ lấy ra gấp bội Linh Thạch.

Nhìn nhìn Lý Cự Phú túi gấm túi, Vũ Hằng hai mắt càng sáng ngời, hai mắt rục rịch.

Bây giờ Vũ Hằng muốn chuẩn bị quyết đấu, đương nhiên nhiều hơn mua sắm một ít phòng hộ Pháp Bảo, những cái này đều cần dùng đến Linh Thạch.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Linh Thạch

Vừa nghĩ tới là bởi vì Linh Thạch, mới nghĩ đến giáo huấn Lý Cự Phú một hồi, Vũ Hằng có cảm giác có chút ngượng ngừng, có chút chột dạ.

Bất quá, từ trước đến nay da mặt dày, hành vi vô sỉ hần, rất nhanh tìm đến lý do thuyết phục chính mình.

Hắn hai mắt chớp, tròn mắt chuyển động, suy tư về tốt nhất kẻ sách.

Này sẽ, nghe Bạch Tu Trường Lão thoải mái cười nói; "Hào hảo hảo, người rất tốt, chỉ là người là cái cuối cùng tới nơi này nhận lấy động phủ, phía trước động phủ, cũng bị tân sinh cho nhận lấy đã xong, hiện tại cũng chỉ còn lại có một cái hạ phẩm động phủ."

Vừa nghe đến Bạch Tu Trường Lão nói như vậy, Lý Cự Phú sắc mặt trong chớp mắt trở nên khó coi, liền trên mặt đều đêm đen, giống như có thể chảy nước.

Vốn đại thiếu tông xuất nhiều như vậy Linh Thạch, có thể không phải là vì một cái hạ phẩm động phủ.

Lý Cự Phú có chút tức giận.

Nếu như cho không được trung phẩm động phủ hoặc là thượng phẩm động phủ, vậy không sao nhận lấy vốn đại thiếu Linh Thạch nha.

Nhìn nhìn Lý Cự Phú biểu tình trở nên không vui, mục quang cũng trở nên bất thiện, Bạch Tu Trường Lão vội vàng ho khan hai tiếng, nuốt dưới yết hầu, cũng hấp dẫn Lý Cự Phú chú ý.

Lý Cự Phú vội vàng giương mắt da, sáng rực mà nhìn Bạch Tu Trường Lão, ngược lại là muốn nhìn xem, Bạch Tu này Trường Lão nhận chính mình tuyệt bút Linh Thạch, sẽ cho chính mình cái gì nói rõ.

Vũ Hằng cũng trong chớp mắt hứng thú, hai mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm Bạch Tu Trường Lão.

Muốn nhìn một chút Bạch Tu Trường Lão xử lý như thế nào chuyện này.

Nếu như Bạch Tu Trường Lão móc ra một cái thượng phẩm động phủ cho Lý Cự Phú, Vũ Hằng khẳng định có ý kiến, muốn ồn ào lên.

Nếu như Bạch Tu Trường Lão chỉ là cho một cái hạ phẩm động phủ, ứng phó Lý Cự Phú, vậy vui vẻ.

Lý Cự Phú khẳng định không cam tâm.

Bạch Tu Trường Lão hơi khẽ chau mày, trầm tư một chút, hiển nhiên, với hắn mà nói, cũng là một cái mùi phiền khó giải quyết vấn đề.

Hắn nhìn thoáng qua to mọng thể béo Lý Cự Phú, lại nhìn lướt qua Vũ Hằng.

Vũ Hằng rõ ràng cảm nhận được Bạch Tu Trường Lão quét tới liếc một cái là không có hảo ý, nội tâm lộ bộ một chút, thầm than không tốt, lão gia hỏa này sẽ không muốn tìm chính mình Khi bia đỡ đạn a.

Vũ Hằng cảm giác có chút không ổn, muốn chuồn mất.

Nhưng lại tại Vũ Hằng nghĩ đến nhanh chóng cất bước lúc rời đi, chợt nghe đến Bạch Tu Trường Lão chân thành đối với Lý Cự Phú đạo; "Như vậy, Lý Cự Phú đúng không, trong tay ta liền chỉ có một hạ phẩm động phủ, nếu như chỉ là cho người một cái hạ phẩm động phủ, vậy nói không được. Thế nhưng là đầu, người xem, kia cái tân sinh, gọi là Vũ Hằng, tình hình kinh tế, liền có một cái trung phẩm động phủ, người muốn là đánh bại hắn, hoặc là nguyện ý móc ra tuyệt bút Linh Thạch mua động phủ của hắn, người liền có thể có bản thân trung phẩm động phủ."

Lý Cự Phú biểu tình như cũ có chút bất mãn, mục quang không vui quét Bạch Tu Trường Lão liếc một cái.

Nội tâm oán hận mà nghĩ, Bồn công tử tiêu phí nhiều như vậy Linh Thạch, là muốn người cho một cái tốt đi một chút động phủ.

Hiện tại ngược lại tốt rồi, người để ta chính mình tự tay đi về phía người khác muốn, người có ý tứ gì nha, Linh Thạch này lấy được cũng quá dễ dàng a.

Lý Cự Phú thiếu chút nữa liền nghĩ nhảy dựng lên, cùng Bạch Tu Trường Lão Kiên một trận, nếu như không phải cân nhắc đến chơi không lại Bạch Tu Trường Lão.

Bạch Tu Trường Lão ho khan một tiếng, có chút ngưng ngưng mà nhìn về phía Lý Cự Phú, đạo; "Tuy làm như vậy, có chút vô si, thế nhưng là người muốn biết, người là cái cuối cùng, còn dư lại hạ phẩm động phủ, cũng chỉ có chính người nhận lấy, đây là quy củ, là pháp tắc, ai cũng không cải biến được. Thế nhưng đầu, vốn Trường Lão nhìn người một mảnh hết sức chân thành chi tâm, đặc biệt bán một mảnh tin tức cho người, lại còn còn cho phép người động thủ hoặc là động tài, người nói, đây là không phải vô cùng khai ân nha, đây đều là bởi vì vốn Trường Lão coi trọng người, cũng đừng làm cho vốn Trường Lão thất vọng ah."

Lý Cự Phú nghe Bạch Tu Trường Lão như vậy một giải thích, lập tức cũng cảm giác được sâu chấp nhận bộ dáng, đến cùng hay là chính mình đến chậm nha, là mình nguyên nhân, oán không được người khác, như vậy vừa nghĩ, lúc trước bất mãn cũng không vui hết thấy biến mất, thay vào đó là hưng phấn cùng kích động.

Nguyên lai Trường Lão này coi trọng như vậy chính mình, còn đối với mình vô cùng khai ân, đây là đối với Bồn công tử tán thưởng cùng thừa nhận.

Lý Cự Phú có chút kích động được tìm không ra bắc, vội vàng ôm quyền, đối với Bạch Tu Trường Lão hành lễ, đạo; "Ở chỗ này, Lý Cự Phú liền đa tạ Trường Lão hậu đãi cùng khai ân."

Bạch Tu Trường Lão hiền lành cười cười, bỏ đi dùng tay, một bức không thêm để ý chút nào bộ dáng, chẳng hề để ý.

Vũ Hằng liền biết không tốt, sớm cũng cảm giác được không ổn.

Hóa ra đã tới tay động phủ, cũng bị người ta cho mượn.

Đó là người ta muốn bới móc, có thể trách không được chính mình gây chuyện.

Ngắm lại mới tiến nhập Học Viện ngày đầu tiên, gây sự tình thật sự là không ít.

Hắn là không sao nghĩ gây chuyện, nghĩ an phận, người sợ nổi danh heo sợ mập nha.

Thế nhưng, hiển nhiên, tại Bạch Tu Trường Lão xui khiến cùng ám chỉ, Lý Cự Phú đã nhắm vào chính mình rồi, mượn tay mình trên đầu trung phẩm động phủ ngọc thạch.

Đương nhiên, Vũ Hằng trong lúc mơ hồ, trong đầu cũng có chút kích động cùng hưng phấn, hắn đã sớm mượn Lý Cự Phú túi gấm trong túi xa xỉ Linh Thạch.

Đang lo lắng không có lý do gì động thủ với Lý Cự Phú nha.

Chưa từng nghĩ, cơ hội cứ như vậy đưa tới cửa.

Không còn hảo hảo nắm chắc, vậy quá có lỗi với tự mình.

Lý Cự Phú vội vàng đi đến Vũ Hằng trước người, thần thái cao ngạo, cũng khinh thường địa quét Vũ Hằng liếc một cái, nhìn nhìn trên người Vũ Hằng ăn mặc keo kiệt đơn giản, viết khinh bỉ, đạo; "Tiểu tử, nhớ lại đều là tân sinh phân thượng, ta liền không khi dễ ngươi rồi, ngươi đem động phủ của ngươi giao ra đây a, ta lấy hạ phẩm động phủ đổi với ngươi."

Vũ Hằng nhìn nhìn Lý Cự Phú cao ngạo thần thái, rất không thoải mái.

Đây nên chết nhiều Kim thiếu gia, vừa tiến đến liền gọi mình đứng lại, đi qua bên cạnh mình thời điểm, vẫn không quên ký phúng thủ một câu nghèo kiệt xác, chính mình an phận thủ thường, thành thành thật thật, đầu chọc tới ngươi rồi nha, thiệt là, tức chết người đi được.

Hiện tại, rõ ràng là muốn cầu cạnh chính mình, hết lần này tới lần khác muốn giả bộ một bức bá đạo cường thế ngang ngược bộ dáng.

Lần này kiêu ngạo cùng cao lạnh lấp cho ai nhìn nha.

Vũ Hằng lập tức lại nổi giận, đạo; "A, ngươi là vị nào nha? Chúng ta nhận thức sao? Không có ý tứ, ta không đổi, này trung phẩm động phủ ở được thoải mái, so với hạ phẩm động phủ cao cấp nhiều. Ngắm lại người ta một cái hào phóng đại thiếu đều ở lại hạ phẩm động phủ, chính mình một cái nghèo kiệt xác lại ở lại trung phẩm động phủ, ngắm lại đều cảm thấy hưng phấn cùng kích động, đặc biệt trút giận."

Nghe Vũ Hằng vừa nói như vậy, Lý Cự Phú trong chớp mắt không nể mặt, mặt đen lên, đạo; "Tiểu tử, ngươi gọi làm Vũ Hằng đúng không, ta nhớ kỹ ngươi rồi, ta cho ngươi biết, hôm nay ngươi nguyện ý đổi cũng phải đổi, không nguyện ý đổi, cũng phải đổi, ngươi không có lựa chọn."

Nói qua, vẫn không quên nhìn hai mắt Bạch Tu Trường Lão.

Nhìn nhìn Bạch Tu Trường Lão khẽ gật đầu, ngầm đồng ý hành vi của mình, Lý Cự Phú viết kiêu căng cùng càn rỡ.

Nếu Bạch Tu Trường Lão không gật đầu, cố gắng cố kỵ quy củ của học viện cùng pháp tắc, không dám động thủ.

Thế nhưng liền Bạch Tu Trường Lão đều chấp nhận, như vậy ra tay với Vũ Hằng, sẽ không sợ bị Học Viện trừng phạt.

Vũ Hằng oán hận trừng mắt liếc Bạch Tu Trường Lão.

Bạch Tu này Trường Lão cũng thiệt là, vậy mà nhận hối lộ, cảm người ta trên Bách Linh thạch, liền bán đứng tự mình đi ra, bây giờ còn ngầm đồng ý người ta ra tay với tự mình, quả thật nhưng lại không sợ quy củ của học viện Khi chuyện quan trọng nha, đây là lấy công mưu tư, hơi quá đáng.

"Hắc, Trường Lão, ngươi không thể lợi nhuận mười lấy lương tâm lòng dạ hiểm độc Linh Thạch nha, ngươi ngược lại là nói vài lời nha, Học Viện là không cho phép tân sinh tư đầu không phải sao?"

Vũ Hằng len lén phì cười liếc một cái Bạch Tu Trường Lão, vẫn hỏi lấy.

Kỳ thật, là hắn nghĩ xác nhận, nếu như mình động thủ, có thể hay không chịu trừng phạt.

Nếu như không bị xử phạt, như vậy chính mình liền động thủ với Lý Cự Phú, đến lúc sau rất nhiều Linh Thạch còn không phải là của mình.

Đừng nhìn lấy hiện tại Lý Cự Phú vênh vào tự đắc, cường thế ngang ngược, không ai bì nổi, trên thực tế, Lý Cự Phú phá gia chi tử bất quá mới là

Nguyên Anh Kỳ hậu kỳ, loại tu vi này mặt hàng, căn bản không đủ Vũ Hằng nhét kẻ rằng.

Sợ là sợ Học Viện giảng quy củ, Chấp Pháp Đường ngay tại bên cạnh đây, vạn nhất phạm tội, vất vả liều mạng vọt đến Linh Thạch, há không phải muốn hiển, không công lãng phí khí lực sao?

Bạch Tu Trưởng Lão lập tức chính nghĩa ngôn từ, đạo; "Cái này động phủ ở giữa tranh chấp, là cho phép, ai có bản lĩnh, ai liền có được thượng phẩm động phủ, ai không có bản lĩnh, ai liền cư trú hạ phẩm động phủ, cho nên, các ngươi tư đấu, là cho phép."

Quá vô si.

Vì kia trên Bách Linh thạch hồi lộ, vậy mà vô si địa cải biến quy củ.

Nếu như là như vậy, vậy làm sao những năm qua những học sinh mới, đều chưa từng dám tư đấu đâu này?

Rõ ràng cho thấy đối với kia trên Bách Linh thạch hồi lộ tâm động, lúc này mới cải biến quy củ.

Làm cho người rất tức giận.

Vũ Hằng giả trang ra một bộ lòng đầy cảm phần bộ dáng, kì thực, đáy lòng của hắn lại mở mang hoa.

Lý Cự Phú lại đến gần vài phần Vũ Hằng, đáy lòng cao hứng cực kỳ, rõ ràng Bạch Tu trưởng lão là đứng ở bên mình nha.

Lúc này đối với Vũ Hằng, trùng mắt đạo; "Thông khoái, tiểu tử, không còn đem ngươi trung phẩm động phủ ngọc thạch giao ra đây, ta muốn tự mình động thủ."

Vũ Hằng trợn mắt một cái, căn bản cũng không có đem Lý Cự Phú để ở trong mắt, ngược lại là đối với trên người Lý Cự Phú túi gấm túi lụa nhìn trừng.

Hắn khinh thường nói; "Liền một cái có chút ít tiền phá gia chi tử, khoe cái gì lợi hại, thiệt là, có bản lĩnh liền chẳng quản phóng ngựa qua, nếu đánh bại Bốn công tử, trung phẩm động phủ sẽ là của ngươi, nếu đánh không lại, vậy ngươi liền có đắc tội chịu."

"Hắc, như tới đều là chỉ có ta Lý Cự Phú khi dễ người khác phần, lúc nào, đến phiên người khác khi dễ ta. Hảo tiểu tử, ngươi vậy mà không cảm thấy được, nhìn không ra Trưởng Lão liền đứng ở ta bên này, vậy ngược ngược, không cho ngươi chịu chút đau khổ, ngươi là sẽ không tỉnh ngộ."

Lý Cự Phú trùng mắt mà nói câu, tu vi ảm ảm đang lúc vận chuyển, thân pháp triển khai, trực tiếp công kích Hường Vũ hằng.

Hắn thi triển lăng lệ xảo trá quyền pháp, là Lý Gia quyền.

Từng chiêu từng thức đều có không có dạng, rất bản khắc.

Chính là cứng nhắc cái loại kia, một chút cũng không linh hoạt.

Vũ Hằng tùy ý nhìn lướt qua, từ Lý Cự Phú thi triển quyền pháp, tìm ra hơn mười sơ hở.

Nhìn nhìn một quyền này một chân, uy lực to lớn, không ai bì nổi.

Kì thực, đều là khoa chân múa tay, hoa lệ bề ngoài, không có nửa điểm trên thực chất tác dụng.

Nhìn nhìn Lý Cự Phú thi triển quyền pháp, công kích được trước người, có trên trăm đạo quyền ảnh bao trùm hướng chính mình, Vũ Hằng lông mày nhíu lại, khinh thường mà cười một tiếng, đạo; "Tại đây công phu mèo quào, cũng dám sử đi ra mặt mặt xấu hổ, thiệt là."

Lời nói rơi xuống, trực tiếp giơ tay, bỗng nhiên, hướng phía Lý Cự Phú một chỗ sơ hở công kích đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Giao dịch

Lý Cự Phú không có chút nào cảm nhận được uy hiếp hàng lâm, chỉ là khinh thường địa nhìn lướt qua đường lui cũng bị chính mình quyền pháp phong kín Vũ Hằng, cười khẩy nói: "Người có thể có bản lĩnh gì, liền một cái tiểu tử nghèo, hiện tại không phải rơi vào trong tay bốn thiếu gia. Tân Δ bút Δ thủ các WwΔW. ㄟ Biquge E1. org "

Tại Lý Cự Phú nghĩ đến, như hán loại con cái nhà giàu này, vừa ra sinh ra được có vô số tài nguyên dùng để tu luyện.

Thế nhưng cho đến hiện tại, cũng mới bắt quá là Nguyên Anh Hậu Kỳ tu vi.

Vũ Hằng tiểu tử nghèo, liền tài nguyên tu luyện có hay không đều là một chuyện, làm sao có thể so với qua được chính mình.

Đang nhìn Vũ Hằng, cũng bị chính mình khi dễ tới cửa lên, còn như trước một bức tám phong bất động bộ đáng, giả vờ giả vịt địa đánh ra một quyền.

Thật sự là lúc tự mình là cao thủ sao?

Lý Cự Phú có chút muốn cười.

"Sắp chết đến nơi còn không tự biết, thật sự là."

Bạch Tu Trường Lão ở bên cạnh nhìn nhìn hai người xuất thủ, nhin không được đối với Lý Cự Phú lắc đầu đầu, thở dài lên tiếng.

"A, điều này sao có thể?"

Lý Cự Phú nguyên bản không đem Vũ Hằng oanh kích ra ngoài một quyền để ở trong mắt, thế nhưng tại hán sắp công kích được thân thể của Vũ Hằng, trên lòng ngực, lập tức thừa nhận một cỗ khổng lồ đại lực.

Hán chấn động, đầy cái giò ngạc nhiên, ánh mắt kinh khủng, không nghĩ tới Vũ Hằng hời hợt một quyền, hội như vậy xuất quỷ nhập thần, có như vậy uy lực.

Tại bị đối phương nắm tay trong công kích, cũng nhin không được kêu sợ hãi một tiếng, thân thể lập tức không bị khống chế địa hướng phía sau lưng bay ngược ra ngoài.

Muốn biết rõ, Lý Cự Phú chừng 200 cân, trên người tu vi lại càng là toàn bộ bạo, tại triều lấy phía trước trùng kích điều kiện tiên quyết, còn bị người cho đánh cho bay ngược trở về, có thể thấy đối phương quyền lực to lớn.

Vũ Hằng là một cái tuyệt đối sẽ không thua thiệt chủ, thừa dịp hán bệnh, muốn mạng của hán, thân thể lập tức truy kích đi lên, thừa dịp Lý Cự Phú còn không có rơi đập nháy mắt, liền giữa không trung, vội vàng ra tay với Lý Cự Phú.

Một quyền đón lấy một quyền công kích ở trên người Lý Cự Phú.

Trực tiếp đem Lý Cự Phú đánh cho liên tiếp kêu thảm thiết, như giết heo kêu rên lên tiếng.

"Vũ Hằng, ngươi hèn hạ vô sỉ hỗn đản, vậy mà thừa dịp không đương ra tay, ngươi này tên đáng chết, ta sẽ không bỏ qua ngươi."

Vốn Vũ Hằng muốn đơn giản giáo huấn một lần Lý Cự Phú coi như xong.

Thế nhưng nghe Lý Cự Phú gào thét thanh âm, khí không đánh một chỗ, ra quyền việt hung mãnh, chiêu thức việt sắc bén.

Lý Cự Phú cảm nhận được trên người cảm nhận sâu sắc, so với lúc trước mãnh liệt không chỉ gấp mười lần.

Sắc mặt hán đều trong chớp mắt trợn mắt nhìn, lông mày nhíu chặt, thống khổ được, liền nước mắt đều chảy ra.

"Chết tiệt, Vũ Hằng, ngươi khôn kiếp, ra tay không thể điểm nhẹ sao, ôi, đau chết ta."

Lý Cự Phú như trước tại kêu thảm.

Vũ Hằng cũng không có dừng tay ý tứ, một bên kêu gọi xem không thuận mắt Lý Cự Phú, một bên hừ lạnh nói: "Lý Cự Phú, kia không phải rất ngu sao, dùng Linh Thạch đón mua Trường Lão, sau đó quang minh chánh đại đoạt động phủ của ta sao, ngươi ngược lại là lại lớn lối bá đạo cho ta xem một chút nha, thiệt là, không làm chết sẽ không phải chết nha."

"Ta sai rồi, ta thật sự sai rồi, ngươi dừng tay, nhanh chóng dừng tay. Đại gia, ai, còn đánh nha."

Ở giữa không trung bay ngược, liên tục bị Vũ Hằng quyền cước gọi Lý Cự Phú, kêu thảm thiết liên tục, chỉ cảm thấy ủy khuất đến cực hạn.

Vũ Hằng cũng nhìn nhìn khi dễ được không sai biệt lắm, lập tức dừng lại tay.

Tại thu tay lại nháy mắt, Lý Cự Phú trầm trọng to mọng thân hình, ầm ầm, nện rơi trên mặt đất, xuất một tiếng nặng nề tiếng vang, tóe lên đầy đất bụi mù.

"Ôi, chết tiệt, ra tay nặng như vậy, còn vô sỉ như vậy."

Lý Cự Phú kêu thảm, trên mặt đất, vùng vẫy đứng lên, khoe miệng làm bầm chửi bậy.

Ngẫm lại chính mình là một cái nhà giàu đệ tử, lúc nào chịu qua loại này ủy khuất.

Nghe Lý Cự Phú không có an phận hạ xuống, vẫn còn ở chửi bậy, Vũ Hằng lại một lần nữa tiến lên phía trước, giơ lên chân lớn bản, liền khiến cho lực mà đối với Lý Cự Phú gọi.

Lý Cự Phú sắc mặt đều tái rồi, biểu tình tràn ngập kinh khủng, ánh mắt ngạc nhiên, trong lòng nơi nơi rung động, toàn thân đều sợ tới mức run rẩy lên.

Vừa nhìn thấy Vũ Hằng, đã đi xuống ý thức địa cảm giác được sợ hãi.

Hiển nhiên, Vũ Hằng đã là lòng hấn trong mắt bóng mờ.

Vũ Hằng kêu hấn tiểu nửa chén trà nhỏ thời gian, đem Lý Cự Phú thu thập giống như tôn tử tựa như, mặt mũi bầm dập, giống như đầu heo, to mọng thể nghiêng mắt nhìn, cũng bị đánh được sứt mẻ cân.

"Ngừng ngừng ngừng! Chết tiệt, ngươi muốn là sớm nói cho ta biết ngươi có được Xuất Khiếu Kỳ tu vi, ta làm sao có thể còn có thể tự tìm si nhục, ngươi rõ ràng chính là cố ý."

"Quá âm hiểm, quá hèn hạ vô si."

Lý Cự Phú hung dữ địa mắng hai câu.

Vừa nhìn Vũ Hằng muốn thu thập mình tư thế, vội vàng dừng lại, không dám nhiều lời.

Với hấn mà nói, Vũ Hằng quả thật tựa như cùng Ác Ma, là khắc tinh của hấn.

Vũ Hằng tại bên người Lý Cự Phú ngồi xổm xuống, hung ác nói; "Lý Cự Phú đứng không, ngươi tới đoạt động phủ của ta, ngươi nói chuyện này như thế nào tính?"

Cái gì, đây là muốn chính mình tính sổ sao?

Rõ ràng cho thấy bối móc tới.

Lý Cự Phú lập tức cảm thấy bất an.

Hấn lập tức xụ mặt, nghiêm túc nói; "Cái gì cái gì như thế nào tính, này không phải còn không có cướp được sao?"

Dường như không có cướp được, hành vi của hấn lại không có sai lầm tựa như.

Cái thanh này Vũ Hằng cho khí đến.

Vũ Hằng hừ một tiếng, mặt lạnh lầy, nhìn chăm chăm Lý Cự Phú, đạo; "Tiểu tử, cho dù không có cướp được, thế nhưng hành vi của ngươi, lãng phí thời gian của ta, hao phí tinh lực của ta, còn tổn hao tu vi của ta, ngươi nói, chuyện này như thế nào tính?"

"Hơn nữa, nếu như cướp được mới chịu trừng phạt, đó là không phải nói, ta giết ngươi mới có thể xúc phạm Học Viện quy củ, tại không giết ngươi lúc trước, ta đánh cho tàn phế ngươi, huỷ bỏ tu vi của ngươi, đều là vô tội?"

Lý Cự Phú mở to hai mắt nhìn, há hốc mồm, có chút tròn tròn mắt.

Vũ Hằng nói như vậy có đạo lý, chính mình không gây ngôn một đôi.

Hơn nữa nghe ý tứ của Vũ Hằng, nếu như mình không cho hấn bồi thường, hấn sẽ tiêu diệt chính mình.

Còn muốn nghĩ thủ đoạn của Vũ Hằng rất cay tâm tư ác độc, Lý Cự Phú lập tức liền hù đến, vội vàng nói; "Dạ dạ dạ, đều là lỗi của ta, ngươi nói đi, muốn như thế nào tính?"

Vũ Hằng thần tình kích động, hai mắt sáng ngời, biết có đùa giỡn, lập tức đạo; "Một ngum giá, đem ngươi túi gấm túi giao cho ta, coi như là bồi thường."

Lời này vừa xuất ra, Lý Cự Phú thần sắc lập tức liền thay đổi, thân thể đều run run, vội vàng cự tuyệt nói; "Không có khả năng."

Muốn biết rõ, hấn túi gấm trong túi, chừng trên Ngân Linh thạch, còn có các loại bảo vật, Pháp Bảo, Đan Dược, phù chú, sủng vật thú. . .

Loại bảo vật này chỉ cần cầm đến trên thị trường, từng phút đồng hồ có thể đổi lấy càng nhiều Linh Thạch.

Thật lớn như thế tài phú, hấn không nguyện ý giao ra.

Hơn nữa, một khi giao ra đi, chính mình chính là nghèo rớt mồng tơi kẻ nghèo hèn.

"Người khi dễ ta, vậy mà không nguyện ý cho bồi thường, tốt lắm, ta liền đánh cho tàn phế người, cũng khi dễ trở về, để cho người vô pháp tu luyện, như vậy, tất cả mọi người huê nhau, ai cũng không nợ ai, ta cũng không muốn người bồi thường."

Vũ Hằng lập tức trừng mắt dọa uy hiếp nói, giơ tay lên, thủ chương hào quang lấp lánh, hào quang, phỏng chế giống như ẩn chứa một cỗ khủng bố hủy diệt chỉ lực, làm bộ muốn công kích ở trên người Lý Cự Phú.

Người thực muốn hạ sát thủ nha?

Đây nên chết.

Lý Cự Phú hoàn toàn tin tưởng, Vũ Hằng khẳng định dám xuống tay, cũng có hạ thủ quyết tâm.

Nếu như bị một chương này cho vỡ trứng, kia cả đời này cho dù đã xong.

Như hần loại này tu chân gia tộc ra đệ tử, nếu như không thể tu luyện, vậy đơn giản liền cùng giống như phế vật, không có tác dụng gì, khẳng định cũng sẽ lọt vào Học Viện cùng gia tộc vứt bỏ.

Loại này đánh bạc, hần không dám thử.

Chính mình một căn đầu, đều so với Vũ Hằng mệnh trọng yếu nhiều lắm, mới không muốn Vũ Hằng huyên não lờng bại câu thương, cá chết lưới rách.

Mắt thấy Vũ Hằng khủng bố một chương muốn roi xuống, sợ tới mức Lý Cự Phú trên gương mặt thịt mỡ đều tại rung động, vội vàng lên tiếng kinh hô đạo; "Chậm! Hào tiểu tử, ta lúc nào nói không cho người bồi thường, người này tên đáng chết, rõ ràng chính là sớm liền hơn chút lo lắng ta tài phú, chỉ là không có lý do ra tay với ta, ta trước ra tay với người, chính là cho người động thủ cơ hội tốt nhất."

Vũ Hằng mới mặc kệ nhiều như vậy.

Nghe được Lý Cự Phú đáp ứng bồi thường, lập tức dừng tay, mắt sáng rực lên một chút, biểu tình kích động.

Đối với Lý Cự Phú duỗi ra một tay, một bộ là chuyện phải làm bộ đáng đạo; "Lấy ra a."

Lý Cự Phú lập tức liền thịt đau, khoe miệng đều tại hung hăng địa run rẩy, thiếu chút nữa vừa trợn trắng mắt, ngất đi qua.

Hần giải thích nói; "Đáp ứng cho người bồi thường, liền cho người bồi thường, thế nhưng không cho ta toàn bộ gia sản, ta cho người một trăm khối Linh Thạch, cho là bồi thường."

Một trăm khối Linh Thạch cũng là không nhỏ số lượng.

Đặt ở ai trước mặt, cũng nhịn không được tâm động.

Thế nhưng Vũ Hằng vừa nghe đến số lượng này, lập tức liền không vui, biểu tình khó coi, mục quang bất thiện, đạo; "Nghe rõ ràng, là cả túi gấm túi, thiếu đi một cái tử, cần phải thu thập chết người."

Lý Cự Phú vết thịt đau, thảm máng Vũ Hằng tên khốn kiếp này lòng quá tham, cẩn thận đi may mắn.

Hần khoe miệng co giật, vẻ mặt không muốn bỏ, đạo; "Không được, ta cho người tối đa là 200 khối Linh Thạch."

Vũ Hằng hừ một tiếng, mặt mũi tràn đầy không vui, trên người tu vi trong lúc mơ hồ, phải lần nữa bạo, này nhưng làm Lý Cự Phú sợ hãi kêu lên một cái.

Chỉ nghe Vũ Hằng đạo; "Tôi thiếu một Ngàn Linh thạch, thiếu nửa khối đều không được."

Lý Cự Phú vết thịt đau, chỉ cần Vũ Hằng không động thật sự, cũng còn có mặc cả tình trạng.

Thế nhưng Vũ Hằng một khi động thật sự, đó chính là không có nói chuyện, động thủ giải quyết xong.

Thế nhưng là kia trọn vẹn là một Ngàn Linh thạch đâu, chính mình tất cả Linh Thạch, gần như đều muốn giao ra đi, này có thể để cho Lý Cự Phú tâm như hồ nước đều muốn nát.

Hần mím chặt đôi môi, thần sắc cứng cỏi, giữ vững được một chút, có chút thấp thòm nói; "Không được, tối đa 500 khối Linh Thạch, nhiều từ cũng không cho."

Vũ Hằng bĩu môi. Ánh mắt bề nghệ, biểu tình lãnh khốc, làm ra hung ác bộ dáng, uy hiếp nói; "Chín trăm khối Linh Thạch, ít hơn nữa, cũng đừng trách ta không khách khí."

Có thể làm cho Vũ Hằng ba lần thỏa hiệp nhượng bộ, Lý Cự Phú cũng cảm giác không sai biệt lắm.

Nếu tiếp tục cãi lộn hạ xuống, nói không chừng, này lòng tham không đáy gia hỏa, muốn thật sự động thủ.

Chính mình có thể tổn thất không nổi nha.

Biết mình trân quý nha.

"Hào hào, chín trăm liền chín trăm."

Lý Cự Phú một lời đáp ứng hạ xuống, rất sung sướng mà từ túi giấu trong túi, lấy ra chín trăm khối Linh Thạch giao cho Vũ Hằng.

Vũ Hằng thấy hai mắt thẳng, còn chưa từng có đã từng gặp nhiều như vậy Linh Thạch.

Hắn hết sức kích động, bởi vì trước mắt nhiều như vậy Linh Thạch, chính là mình rồi.

Thi triển tu vi, phát tay, một đạo hào quang cuốn ra ngoài, bao phủ chồng chất thành như ngọn núi sáng long lanh Linh Thạch, thu vào túi giấu trong túi, lúc này mới mỉm cười nói; "Sự tình hai chúng ta rõ ràng. Ôi, cự phú huynh đệ, người không sao chứ, tới tới tới, ta đỡ người, cẩn thận một chút, đừng làm bị thương."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Mua sắm động phủ

Thuộc mặt khi, thay đổi bất thường.

Đổi mặt Vũ Hằng đột nhiên a dua lấy lòng đáng đáp, Lý Cự Phú đáy lòng thầm mắng, rất đau hận.

Thế nhưng biểu hiện ra, cũng không dám lộ ra chút nào bất mãn, sợ Vũ Hằng lại tìm một cái lý do thu thập mình.

Chính mình tổn thất cửu Bách Linh thạch, đáy lòng đã đủ thịt đau rồi, gần như vứt bỏ nửa cái mạng, nếu lại cho Vũ Hằng đến như vậy một chút, gần như muốn trở thành kẻ nghèo hàn.

Lý Cự Phú không dám cự tuyệt Vũ Hằng hảo ý, liền thừa dịp hắn nâng dậy không đương, đứng lên, đồng thời, về mặt cảnh giới mà nhìn Vũ Hằng, cẩn thận từng li từng tí bộ dáng, sợ Vũ Hằng lại vô sỉ địa mà tính tính hắn.

"Cự phú huynh đệ, người như vậy có tiền, chúng ta làm giao dịch quá, đảm bảo người có lợi nhuận không có lỗ vốn."

Vũ Hằng nở nụ cười, cười hi hi dụ hoặc lấy, một bộ cả người lẫn vật vô hại bộ dáng.

Như vậy một bức xảo trá bộ dáng, còn có kia sấm nhân nụ cười, sợ tới mức Lý Cự Phú lập tức cảnh giác lên, mặt mũi tràn đầy phòng bị mà nhìn Vũ Hằng, sợ Vũ Hằng lại đây âm hiểm.

Hắn héch lên Vũ Hằng, có chút cự tuyệt hương vị, đạo; "Giao dịch gì."

Hắn là vô ý thức phản cảm cùng Vũ Hằng giao dịch, quả thực là Vũ Hằng người này thái quá mức giao hoạt.

Này không, cứ như vậy thời gian chừng nửa nén hương, Vũ Hằng không có cái gì tổn thất, sừng sốt từ chính mình đây kiếm lấy chín trăm khối Linh Thạch.

Quay đầu lại mặt che chắn, mền ngấm lại, cũng còn hiểu được khóc thời điểm nha.

"Không phòng bị điểm không được đây nè, tiểu tử này quá lừa người."

Lý Cự Phú cảnh giới nghĩ đến.

Bạch Tu Trưởng Lão ở một bên nhìn nhìn, vốn là cho Vũ Hằng tìm một chút phiền toái kia mà, ai bảo Vũ Hằng gian trá gia hỏa, cười đến quá lâu không bị ăn đòn nữa nha.

Chưa từng nghĩ, ngược lại bị tiểu tử này đã kiếm được chín trăm khối Linh Thạch.

Vừa mới nhìn nhìn đồng kia tích thành như ngọn núi sáng long lanh Linh Thạch, trong lòng của mình đều tại kích động a.

Nếu đó của mình hẳn là hảo, thế nhưng là, tại chính mình mộng tưởng hảo huyền cũng không có đầy đủ thời điểm, đã bị Vũ Hằng lập tức cho lấy đi.

Bằng không nói Bạch Tu trưởng lão là cỡ nào đồ mắt cùng hâm mộ ghen ghét hận.

Bây giờ nghe lấy Vũ Hằng nói muốn cùng Lý Cự Phú làm giao dịch, trong lòng trong chớp mắt đại động, nghĩ đến, âm hiểm vô sỉ gia hỏa, sẽ không vừa chuẩn chuẩn bị lừa người a?

Tuy người ta Lý Cự Phú là có trước rồi, thế nhưng người ta không ngốc nha.

Bạch Tu Trưởng Lão tò mò nhìn Hường Vũ hằng, muốn nhìn xem Vũ Hằng tiểu tử này, lại sử dụng ra cái gì ám chiêu.

Vũ Hằng về mặt chân thành mà nhìn về phía Lý Cự Phú, trung thực, đạo; "Người không phải là muốn động phủ của ta sao?"

Vừa nghe đến cái này, Lý Cự Phú theo bản năng sợ hãi, sắc mặt đều biến hóa, ánh mắt kinh khủng, thân thể một hồi, vội vàng nói; "Không muốn, không muốn, thật sự. Ta đều cho ra cửu Bách Linh thạch, chuyện này cứ như vậy đi qua, người cũng không thể được một tác lại muốn tiến một thước a."

Vũ Hằng ngạc nhiên, chắc là vừa rồi ra tay quá nặng, đem Lý Cự Phú cho sợ. Vội vàng ho khan một tiếng, đạo; "Cự phú huynh đệ, ta làm sao có thể gài người đâu, ta là ngôn nhi hữu tín (*nói giữ chữ tín), nói qua đi đã trôi qua, bây giờ là một cái khác mà sự tình. Người nghĩ nha, người một cái nhà giàu đệ tử, nếu như là ở lại hạ phẩm động phủ, kia nhiều mất mặt đây nè, liền gia tộc của người mặt đều cho ném đi, là không phải sao?"

Lý Cự Phú suy tư, cũng đồng ý Vũ Hằng thuyết pháp, chính là cân nhắc đến điểm này, cho nên mới nghĩ hỏi lộ Trưởng Lão, muốn tốt điểm động phủ, chưa từng nghĩ, bị Vũ Hằng lừa gạt thu thập một hồi, hiện tại có thể trung thực nhiều, rất nhiều tâm tư không đứng đắn cũng không dám có.

Hắn như trước về mặt cảnh giác phòng bị bộ dáng, đạo; "Chuyện này, ta sẽ mặt khác nghĩ biện pháp, cũng không nhọc đến Vũ Hằng huynh đệ người quan tâm ha."

Lý Cự Phú là bản năng cự tuyệt cùng Vũ Hằng giao dịch, quả thực là người của Vũ Hằng phẩm không lớn, nội tâm đều đã có bóng mờ.

Vũ Hằng giả bộ một bức tức nuối bộ dáng, đạo; "Nếu như là như vậy, vậy thì thật là đáng tiếc, ta đang nghĩ ngại đem động phủ của ta cho bán đi kia mà, nếu người không muốn, ta liền đi hỏi dưới còn lại mấy cái bên kia ở lại hạ phẩm động phủ những học sinh mới, bọn họ khẳng định rất phản cảm hạ phẩm động phủ hoàn cảnh, phải thay đổi tốt điểm động phủ."

Lý Cự Phú tâm tư lập tức liền sống động, ho khan một tiếng, đạo; "Nếu như Vũ Hằng huynh đệ người, vội vã bán ra, vậy bán cho ta được rồi, người ra cái giá."

Những cái này đều là đao thật cây thương thật mua bán, hàng thật giá thật.

Lý Cự Phú mà không sợ lừa gạt, nếu như có thể dùng Linh Thạch đến giải quyết, kia không thể tốt hơn, hẳn cái gì đều thiếu, duy chỉ có không thiếu Linh Thạch.

Vũ Hằng nghe Lý Cự Phú có mua sắm động phủ tâm tư, đáy lòng thoáng cái liền tính toán mờ, hai mắt tràn ngập chờ mong mà nhìn Lý Cự Phú, đạo; "Cái giá này người xem cho được rồi, ta tin tưởng, đường đường một cái hào phóng đại thiếu, cho Linh Thạch khẳng định không thiếu được."

Lời nói này để cho Lý Cự Phú nghe hết sức thoải mái, biểu tình về mặt hưởng thụ bộ dáng.

Thế nhưng là vừa nghĩ tới, kế tiếp vừa muốn móc ra xa xỉ Linh Thạch cho Vũ Hằng, hẳn lập tức liền có muốn khóc xúc động.

Người ta đều nói mình là hào phóng lớn nhỏ, cũng không thể cho quá ít a, kia nhiều hạ giá nha.

Thế nhưng là cho nhiều, nội tâm cũng không thoải mái, ai bảo tên đáng chết địa gia hỏa, vừa mới lừa gạt chính mình chín trăm khối Linh Thạch.

Sắc mặt của Lý Cự Phú lập tức đau khổ, đáng thương mà nhìn Vũ Hằng, đôi mắt - trông mong đạo; "Cái này có thể bớt một chút hay không? Trên người ta chỉ có một Bách Linh thạch?"

Kỳ thật đôi động phủ, Lý Cự Phú cũng không biết cho nên ra bao nhiêu Linh Thạch phù hợp.

Đương nhiên, Vũ Hằng cũng chưa từng có đã làm phương diện này mua bán, hiện tại cũng là lần đầu tiên, cũng càng sẽ không biết giá thị trường.

Vũ Hằng nhìn nhìn Lý Cự Phú, cũng biết vừa rồi kia thoáng cái nhưng làm Lý Cự Phú cho làm thật hung ác, Kiên ho hai tiếng, ngượng ngùng địa vuốt cái mũi, có chút vô sỉ đạo; "Không quan hệ, có thể ghi phiếu nợ, đôi khi, trả lại cho ta là được."

Nghe xong lời này, Lý Cự Phú ừm khuất đến cơ hồ muốn khóc.

Thân thể của ta nhà cũng chỉ có một trăm khối Linh Thạch, chẳng lẽ người không phải là thương cảm đồng tình dưới ta, khai mở giá cả thấp điểm sao?

Như thế nào còn muốn viết xuống phiếu nợ.

Thế nhưng là với tư cách là đường đường một cái tu chân đại thiếu, muốn ở lại hạ phẩm động phủ, kia quá mất mặt nha.

Lý Cự Phú trái lo phải nghĩ, cuối cùng khẽ cắn môi, bất cứ giá nào, đạo; "Vây hai Bách Linh thạch a, nhiều hơn nữa ta liền không mua."

Hắn vừa sờ túi gấm túi, túi gấm túi hào quang lấp lánh, trong chớp mắt đã bị lấy ra trên trăm khối Linh Thạch, đây là hắn còn dư lại cuối cùng một Bách Linh thạch, phải đợi tháng sau gia tộc đưa tới, còn có Linh Thạch.

Cho ra này một Bách Linh thạch, Lý Cự Phú về mặt thật đau biểu tình.

Cuối cùng lại lấy ra một mai trống rỗng ngọc giản, lấy thần niệm lạc ấn trên một bức phiếu nợ, đổ cho Vũ Hằng.

Vũ Hằng nhìn nhìn trên Bách Linh thạch, lơ lửng bay tới, biểu tình đã sớm kích động, hai mắt quang, lập tức vẫy tay một cái, pháp thuật hào quang cuốn ra ngoài, bao phủ trên Bách Linh thạch, một bà liền thu vào túi gấm trong túi.

Cắt kỹ, còn đứng ở chỗ cũ trên cười ngây ngô, nụ cười kia rất sấm nhân.

Sa vào lấy trong ảo tưởng.

Làm cho người ta thấy được hắn loại này âm hiểm đắc ý sấm nhân nụ cười, cũng nhìn không được không rét mà run, toàn thân run lên.

Thế cho nên kia một mai viết lên phiếu nợ ngọc giản đưa đến trước mặt hắn, hắn như trước chưa từng biết được, đang tại cười ngây ngô nha.

"Hắc, ta nói, chẳng phải hai Bách Linh thạch sao, đáng người ngu như vậy vui cười sao, nhanh chóng xem đã ngọc giản nha, ta còn vội vã đi động phủ nhìn xem nha."

Vũ Hằng nghe Lý Cự Phú bất mãn tiếng la, lập tức phục hồi tinh thần lại, nhìn nhìn phiếu phủ ở trước mắt ngọc giản, mặt mày hớn hờ, lập tức xuất thần niệm, thần niệm thâm thấu nhập trong ngọc giản, nhìn nhìn phía trên lạc ấn hạ xuống Lý Cự Phú một Bách Linh thạch phiếu nợ, lại càng là vui vẻ hấp tấp.

Một bà liền lấy đi ngọc giản, đạo; "Được rồi, tiếp được."

Vũ Hằng cũng cầm trong tay trung phẩm động phủ ngọc thạch ném ra đi, ngọc thạch hào quang lấp lánh, hiện ra đường vòng cung, rơi vào Lý Cự Phú trước người.

Lý Cự Phú đưa tay sau khi nhận lấy, cũng thở ra một hơi, mặt mày hớn hờ.

Rốt cục có thể có được một tòa trung phẩm động phủ, khó khăn nha.

Lý Cự Phú ôm một cái quyền, quay người liền rời đi, hắn cũng không muốn cùng Vũ Hằng có quá nhiều dây dưa, này tên đáng chết, mới trong khoảng thời gian ngắn, liền lừa chính mình hơn một ngàn Linh Thạch, có trời mới biết, nếu như tiếp tục dây dưa tiếp, chính mình hội tổn thất bao nhiêu Linh Thạch.

Vũ Hằng nhìn nhìn Lý Cự Phú liền muốn rời đi, vội vàng hô: "Cự phú huynh đệ đi thông thả, đi thông thả."

Lý Cự Phú nghe được Vũ Hằng kêu gọi đầu hàng, đáy lòng lộ bộ một chút, sắc mặt cũng thay đổi, ghé thăm kia Vũ Hằng, lại không có một lần không phải sa hố.

Lý Cự Phú thật sự là sợ, coi như không nghe thấy, đi được càng thêm nhanh.

Vũ Hằng nhìn nhìn nhanh rời đi Lý Cự Phú, trong chớp mắt có chút im lặng.

Chính mình có đáng sợ như vậy nha, về phần như vậy nha.

"Khục khục."

Bất quá vừa nghĩ tới trong khoảng thời gian ngắn, liền từ trên người Lý Cự Phú vớt nhiều như vậy Linh Thạch, Vũ Hằng cũng hiểu được có chút ngượng ngùng.

Hắn cũng gấp bận rộn đối với Bạch Tu Trường Lão ôm quyền, hay là nhanh chóng rời đi nơi này hảo, dù sao mình người được lợi, Bạch Tu Trường Lão đều tại một bên nhìn chăm chăm nhớ kỹ đầu, có trời mới biết kia đường đường Trường Lão Hội sẽ không vô si trên mặt đất tới đoạt Bốn công tử Linh Thạch, hay là nhanh chóng rời đi tốt.

Liền ôm quyền, hành lễ, liền lập tức quay người, nhanh địa chạy ra Thiên viện.

Bạch Tu Trường Lão vội vàng hô: "Chậm!"

Vũ Hằng nghe được Bạch Tu Trường Lão gọi hắn, sắc mặt cũng thay đổi, đáy lòng lộ bộ một chút, giả bộ như không có nghe thấy, chạy trốn nhanh

hon.

Khiến hấn biết Bạch Tu này Trương Lão khẳng định cũng phải trên lão phân ra chút canh nước, thấy người có phần nha.

Vũ Hằng đang bằng nhanh đến độ chạy ra Viện Từ, đi ra Viện Từ, hấn thở ra một hơi.

Thế nhưng là sau một khắc, hấn liền tròn tròn mắt.

Bởi vì hấn đột nhiên hiện, chính mình vẫn chưa ra khỏi Viện Từ, liền đứng ở vị trí cũ.

Hấn quay đầu lại nhìn thoáng qua Bạch Tu Trương Lão, đã nhìn thấy Bạch Tu Trương Lão lúc này nghiêng ngấm mà cười lấy.

"Nơi này đầu khẳng định có quý, ta nhanh chóng chạy, cũng không tin nơi này có thể vây khốn ta."

Vũ Hằng như vậy nghĩ đến, như trước có chút hải hùng khiếp vía, lại một lần nữa nhanh địa chạy ra Viện Từ.

Rốt cục chạy ra Viện Từ, hấn lại thở ra một hơi, còn đặc biệt nhìn thoáng qua hoàn cảnh bốn phía, xác nhận dưới vị trí của mình.

Vừa nhìn, lập tức liền hóa đá.

Khuôn mặt ngạc nhiên.

Chính mình không phải chạy không ra được sao, tại sao lại trở lại này trong sân sao?

Vũ Hằng suy nghĩ mình bạch, nhất định là Bạch Tu Trương Lão giờ trò quý.

Hấn lần này dứt khoát không chạy, liền nhìn chăm chăm Bạch Tu Trương Lão, tức giận chỉ trích đạo; "Ta nói, Trương Lão, ngươi đây là ý gì nha, về phần như vậy theo ta một cái tân sinh gây khó dễ nha."

Bạch Tu Trương Lão nhìn nhìn Vũ Hằng, lộ ra một cái ý vị thâm trường nụ cười, mặt mũi tràn đầy hiền lành, hai mắt tỏa ánh sáng, trong tay vuốt vuốt một cái hạ phẩm động phủ ngọc giản, đạo; "Ta là muốn hỏi ngươi, có muốn hay không mua sắm động phủ kia mà, nhìn, trong tay ta còn có một cái."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Thường Bạch Vân

Vũ Hằng lại một lần nữa tròn tròn mắt.

Bạch Tu Trương Lão tình hình kinh tế hạ phẩm động phủ, không phải là Lý Cự Phú không có lấy đi ngọc thạch sao?

Ghê tởm kia Trương Lão ngược lại tốt rồi, muốn chuyển cho mình, lừa gạt Linh Thạch của mình.

Vũ Hằng lập tức trở nên cảnh giác lên, về mặt cảnh giới mà nhìn Bạch Tu Trương Lão, cười lạnh nói: "Trương Lão, kia hạ phẩm động phủ ngọc thạch, là thuộc về Lý Cự Phú, ta thông báo Lý Cự Phú qua cầm là tốt rồi, sau đó, ta từ Lý Cự Phú trong tay mua, hoặc là ta từ những học sinh mới khác trên tay mua, khẳng định so với ngươi tiện nghi nhiều."

Nguyên bản còn muốn nhiều lợi nhuận điểm Linh Thạch Bạch Tu Trương Lão, vừa nghe đến Vũ Hằng loại này trả lời, thần sắc lập tức liền yên.

Tiểu Quý Đầu này làm sao lại như vậy khôn khéo nha.

Hấn con ngươi đảo một vòng, giả hoạt đạo; "Cho một Bách Linh thạch được rồi, cái này phẩm động phủ liền về ngươi rồi."

Vũ Hằng trực tiếp nhe răng trừng mắt, hừ hừ nói; "Một cái hạ phẩm động phủ muốn trên Bách Linh thạch, ngươi lừa ta đầu, ta không mua. Ngươi phụ trách động phủ an bài, kết quả lại là có một cái tân sinh không có động phủ, mà tình hình kinh tế của ngươi trên động phủ ngọc thạch, lại không có cho ra đi, ngươi nói, này truy cứu trách nhiệm hạ xuống, rốt cuộc là ai sai lầm?"

Bạch Tu Trương Lão cũng tròn tròn mắt, về mặt ngạc nhiên mà nhìn Vũ Hằng, biểu tình chán kinh.

"Chết tiệt, Tiểu Vương này tám trứng, làm sao lại như vậy sẽ nhớ đâu, quỷ tinh linh."

Bạch Tu Trường Lão oán hận mà nghĩ lấy.

"Không cần tiền, ta đi trước."

Vũ Hằng vừa nhìn thấy Bạch Tu Trường Lão thịt đau xoắn xuyết biểu tình, lập tức liền hiểu được đánh trúng Bạch Tu Trường Lão chỗ đau, vẻ mặt đắc ý cùng kiêu ngạo.

Bạch Tu Trường Lão nhìn nhìn Vũ Hằng muốn đi thật, vội vàng vội vã tiến lên vài bước, ngăn cản Vũ Hằng, cười mờ ám lấy đạo; "Vũ Hằng tiểu huynh đệ, không vội nha, người xem, động này phù đưa người còn không được nha."

Vũ Hằng phui liếc một cái Bạch Tu Trường Lão, trông mắt đạo qua một vòng, xác nhận Bạch Tu Trường Lão không phải sa hổ chính mình, nhẹ nhàng thờ ra, gấp vội vờn tay ra, rời khỏi Bạch Tu Trường Lão trước người.

Nhìn nhìn Vũ Hằng lần này thống khoái, dứt khoát lưu loát động tác, Bạch Tu Trường Lão viết cảm giác thịt đau.

Muốn cái gì ngược lại là độ tặc nhanh.

Để cho hắn điểm công hiến Linh Thạch thời điểm, làm sao lại một bộ thần giữ của bộ đáng nha.

Bạch Tu Trường Lão quả thật muốn chọc giận hư mất.

Bất quá, đã nói ra, tự nhiên không có đòi ý đạo lý.

Về mặt râu rí không vui đấy, đem hạ phẩm động phù Linh Thạch, giao cho Vũ Hằng, đạo; "Ta nói, Vũ Hằng tiểu huynh đệ, động này phù vốn là thuộc về Lý Cự Phú, thế nhưng Lý Cự Phú không để vào mắt, không muốn, cho nên ở trong tay ta. Hiện giờ ta không công đưa cái động phù cho người, người liền không tư ý tứ xuống. Muốn biết rõ, nếu như Lý Cự Phú quay đầu lại muốn động phù, người muốn mua sắm một cái hạ phẩm động phù, tối thiểu cũng phải mấy chục khối Linh Thạch."

Vũ Hằng ngẫm lại cũng cũng có lý, nhìn nhìn lại Bạch Tu Trường Lão vẻ mặt nếp uốn chờ mong bộ đáng, cũng không nên quá keo kiệt, đã kích hắn, dù sao hôm nay buồn bán lời không ít Linh Thạch, cho ra điểm cũng không có gì.

Như vậy nghĩ đến, trong đầu liền thống khoái nhiều.

Hắn nhìn lấy Bạch Tu Trường Lão, mỉm cười nói; "Trường Lão, người xem ta như là một cái bất hiểu kính người nha, không thể chê, nơi này có mười khối Linh Thạch, Trường Lão người cầm lấy uống trà."

Vũ Hằng lập tức móc ra mười khối Linh Thạch, đưa đến Bạch Tu Trường Lão trước người.

Bạch Tu Trường Lão ngạc nhiên địa nhìn trước mắt mười khối Linh Thạch, vẻ mặt ngạc nhiên, hoàn toàn tròn tròn mắt.

Khả Khả ác khôn kiếp, vậy mà muốn dùng mười khối Linh Thạch liền đánh chính mình rồi, muốn biết rõ, này giao hoạt con rùa đen nhỏ, kiếm lấy Linh Thạch chừng hơn một ngàn đây nè.

Nhưng lại tại hắn tại hóa đá ngây ngốc nháy mắt, Vũ Hằng một cái gào thét, CHÍU...U...U! một tiếng, lập tức liền tiêu thất ở chỗ cũ, triệt để chạy xa, lần này, là chân chính địa chạy ra đi Viện Từ.

Bạch Tu Trường Lão nhìn nhìn Vũ Hằng chạy mau chạy thân ảnh, không khỏi một hồi phần nộ địa chửi bậy.

"Người tinh trùng lên não, như vậy qua loa ta, tức chết ta."

"Liền dùng điểm này Linh Thạch liền đem ta cho đánh, không phải tại qua loa ta sao?"

Vũ Hằng nghe được sau lưng truyền đến phần nộ tiếng chửi bậy, thoáng cái liền vui vẻ.

Để cho người choáng nha nghĩ lừa ta, hừ hừ, cũng không nhìn một chút ta Vũ Hằng là người nào.

Dựa theo ngọc thạch chỉ dẫn, Vũ Hằng rất nhanh liền đi tới trong động phủ của mình.

Động phủ của mình, gần như chính là chân núi, nơi này hoàn cảnh tuy không kém, thế nhưng so với người ta trung phẩm động phủ, hay là kém xa.

Vũ Hằng toái toái niệm, dùng ngọc thạch mở ra cửa động, một mình tiến nhập trong động phủ.

Trong động phủ, chỉ có đơn giản một cái phòng, một bàn một ghế dựa, cũng không có những vật khác.

Điều này làm cho Vũ Hằng thiếu chút nữa nhảy lên chân tới mắng to.

"Đây cũng quá keo kiệt a, quá mộc mạc một chút a."

"Đây là chỗ của người ở sao?"

Vũ Hằng đột nhiên liền nhớ tới Thần Thâu Thủ động phủ, được kêu là một cái xa hoa khí phái nha, các loại công năng gian phòng đều có.

Nghĩ đến đây, trong lòng Vũ Hằng vội không công bằng.

"Không được, ta phải đòi một động phủ."

Vũ Hằng âm thầm hạ quyết tâm.

Hắn ba bước cũng làm hai bước, thoáng cái liền đi xuất động phủ, nhìn lướt qua bốn phía, trông mắt tại chuyển động.

Ngay tại Vũ Hằng vẫn còn ở tính toán, hắn là như thế nào thay đổi một cái tốt đi một chút động phủ, mặt mũi bấm đập Lý Cự Phú lập tức liền về mặt như đưa đám, chạy qua, đạo: "Vũ Hằng tiểu huynh đệ, người ở nơi này nha? Tới tới tới, động phủ của ta đại, với người một chỗ ở?"

Vũ Hằng nghe Lý Cự Phú muốn mời chính mình đi theo vào ở động phủ của hắn, không khỏi nhãn tình sáng lên, biểu tình có chút kích động.

Quả thực là hạ phẩm động phủ thái quá mức kém cỏi, keo kiệt muốn chết, vừa nghĩ tới Thần Thâu Thủ kia xa hoa động phủ, trong lòng Vũ Hằng trong chớp mắt liền không công bằng, cảm giác loại này chênh lệch quá lớn quá lớn.

"Thật sự? Ta đi ở động phủ của người?"

Vũ Hằng đều có chút không dám tin tưởng.

Thế nhưng là Lý Cự Phú này làm sao có thể hảo tâm như vậy, trong chuyện này khẳng định có lừa dối, còn phải cẩn thận một chút mới được, bằng không thì, bị Lý Cự Phú bán đều còn không biết nha.

Lý Cự Phú đáng thương, về mặt đau khổ nói: "Đương nhiên là thật, khổ sở liệu chết ta, ta mới Nguyên Anh Hậu Kỳ tu vi, căn bản thủ không được trung phẩm động phủ nha."

A?

Vũ Hằng có chút tròn tròn mắt, này tình huống như thế nào?

Động phủ thuộc sở hữu, không phải cũng đã phân phối xong sao?

Như thế nào còn cần thủ hộ đâu này?

Vũ Hằng kinh ngạc nhìn về phía Lý Cự Phú, liền biết thần sắc không có đơn giản như vậy.

Thấy được Vũ Hằng về mặt hồ nghi cùng nghi vấn, Lý Cự Phú lập tức về mặt như đưa đám, nói: "Người không biết, nguyên lai từng cái động phủ thuộc sở hữu, cũng không phải Bạch Tu Trường Lão quy định, mà là dựa vào từng người thực lực nói chuyện, thực lực cường đại, nếu như không hài lòng động phủ của mình, cũng có thể đi khiêu chiến người khác, thắng người khác, liền có thể ở lại người khác động phủ. Đương nhiên, bị đuổi ra người kia, cũng sẽ đạt được khiêu chiến người động phủ cư trú."

Nói đơn giản một chút, chính là hạ phẩm động phủ Tu Sĩ, đi khiêu chiến trung phẩm động phủ Tu Sĩ, nếu như thắng, trung phẩm động phủ liền thuộc về người thắng, thua cái kia, cũng chỉ có vào ở hạ phẩm động phủ.

Trách không được Lý Cự Phú mới từ Thiên viện xuất ra không lâu sau, liền về mặt như đưa đám tìm chính mình rồi, hóa ra là tu vi của hắn không cao, bị người ta cho hung hăng địa đánh một trận, bị ép tiếp nhận hạ phẩm động phủ, ngẫm lại lúc trước vì muốn một cái trung phẩm động phủ, còn trả giá khoản này đại Linh Thạch, hiện giờ, đều hối hận muốn chết, sớm biết là như thế này, hắn liền không mua, mua cũng thủ không được.

Tâm tư của Vũ Hằng đã sinh động mở.

Con mắt sáng rõ, biểu tình cũng trở nên kích động.

Trách không được này chân núi, hạ phẩm động phủ nhiều như vậy, hiện giờ lại không có mấy người, hóa ra đều là đi lên khiêu chiến đi.

"Đi đi đi, chúng ta cũng không tại này vắng vẻ không ai địa phương ở lại đó, chúng ta đi lên xem một chút."

Vũ Hằng thúc giục, kích động, rục rịch.

Lý Cự Phú về mặt như đưa đám, đi theo sau lưng Vũ Hằng, cũng ở nhanh địa đuổi theo.

Tại giữa sườn núi một cái khác bên cạnh.

Nơi này như trước có một chỗ vạn trượng lớn nhỏ trống trải chi địa.

Vùng này là hạ phẩm động phủ cùng trung phẩm động phủ tiếp giáp khu vực, rất nhiều khiêu chiến đều là ở chỗ này triển khai.

Lúc trước khiêu chiến người của Lý Cự Phú, tựa kêu là Thường Bạch Vân.

Thường Bạch Vân có được Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, cao hơn Lý Cự Phú ra một cái cảnh giới, có thể đánh bại Lý Cự Phú, đương nhiên là chuyện phải làm chuyện dễ dàng.

Vũ Hằng nhìn trước mắt náo nhiệt tình cảnh, huyết dịch đều đi theo sôi trào lên.

Giờ này khắc này, chừng trên trăm cái tiểu chiến trường tại sinh kịch đấu, cũng chính là, trực tiếp có trên trăm cái động phủ bắt đầu quyết định thuộc sở hữu.

Cũng không có thiếu không phục không thể đồng ý các đệ tử, cũng ở dần dần mở ra chiến trường, chuẩn bị dụng quyền đầu mà nói.

Vũ Hằng hai mắt sáng, nội tâm rực rạch, nhìn thoáng qua Lý Cự Phú, đạo; "Khiêu chiến người kia của ngươi đâu, tìm ra, Ngã đảo là muốn nhìn xem người ta năng lực."

Lý Cự Phú trong chớp mắt thần tình kích động, thật sự là sợ Vũ Hằng không để ý chính mình rồi.

Hắn vội vàng nói; "Khiêu chiến bốn thiếu gia gọi Thường Bạch Vân, Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, hiện tại hắn là trong động phủ, ta đi gọi hắn xuất ra, một hồi giao cho ngươi."

Vũ Hằng gật gật đầu.

Lý Cự Phú cao hứng địa phóng ra hai bước, phỏng chế giống như nghĩ tới điều gì, lại vội vàng đạo; "Lần này, ngươi lại có điều kiện gì, hay là trước đã nói rồi đấy hạo."

Lý Cự Phú cảnh giác mà nhìn Vũ Hằng, cảnh giới hỏi, quả thực là tại Vũ Hằng trên tay kinh ngạc rất nhiều, cũng không muốn cuối cùng lại bị Vũ Hằng đùa nghịch một lần.

Vũ Hằng suy nghĩ một chút, cũng ý thức được vấn đề này, cũng không thể vất vả liều tới động phủ, cuối cùng không công chấp tay tại người a.

Hắn lập tức đạo; "Lại cho ta một Ngân Linh thạch, ta đảm bảo giúp ngươi đánh bại Thường Bạch Vân, về sau cũng giúp ngươi thủ hộ động phủ."

Vừa nghe đến số lượng này, Lý Cự Phú gần như muốn khóc.

Hắn một tháng cũng mới 200 Linh Thạch đấy nè, thoáng cái muốn nhiều như vậy Linh Thạch, quả thật đem hắn ép khô sạch.

Lý Cự Phú nhanh ngậm miệng, quật cường địa phản bác, đạo; "Không được, tối đa 600, cùng lắm thì, ta đi ở lại phẩm động phủ."

Vũ Hằng nhìn nhìn Lý Cự Phú, cố gắng Lý Cự Phú cũng gặp phải khó xuất, quả thực là bị chính mình cho làm thiệt hung ác, lúc này ho khan một tiếng, có chút không có ý tứ, đạo; "600 liền 600 a."

Dù sao cũng cho là còn chọn người tình cho Lý Cự Phú a.

Vũ Hằng như vậy nghĩ đến.

Lý Cự Phú lập tức mặt mày hớn hờ, khoe miệng đuôi lông mày trên đều tràn ngập tiểu ý, đạo; "Nhớ rõ, về sau nếu còn có người tới khiêu chiến bốn thiếu gia, ngươi muốn người thứ nhất giết xuất ra."

Vũ Hằng sợ lồng ngực cam đoan, đạo; "Biết, đi thôi."

Kỳ thật muốn sáu Bách Linh thạch giá cả, cũng không tính tiện nghi.

Người ta mua sắm một động phủ, cũng một Bách Linh thạch.

Chỉ là có chút khó thủ hộ mà thôi.

Cho dù có được một động phủ, cũng không biết sẽ có bao nhiêu người đến khiêu chiến, này hậu kỳ bảo vệ phí tổn đương nhiên không thể bớt.

Chương 122: Chớ để ý

Lý Cự Phú lại trốn ra một cái trống rỗng ngọc giản, đã viết phiếu nợ, giao cho Vũ Hằng.

Nhìn nhìn Vũ Hằng đưa tay sau khi nhận lấy, vội vàng hấp tấp địa tìm Thường Bạch Vân.

Thường Bạch Vân đánh bại Lý Cự Phú, lúc này đang tại thuộc về Lý Cự Phú trong động phủ, đi thăm, càng xem càng là thoả mãn, là không phải chắc chắn lấy miệng tử, đạo; "Này trung phẩm động phủ thật là tốt, so với hạ phẩm động phủ, không biết giá cao hiểu rõ ít nhiều tầng thứ."

Rầm rầm rầm

Một thân màu xám áo bào Thường Bạch Vân, đang gõ lượng thường thức động phủ, ngoài động phủ, liền truyền đến từng tiếng nặng nề tiếng vang.

Đây nhất định là có người tới khiêu chiến chính mình rồi, động này phủ cũng còn không có hâm nóng nha.

Thường Bạch Vân cau mày, vẻ mặt không vui, chợt quát lên; "Chết tiệt, là ai vậy, tự tìm chết nha, bốn đại gia động phủ cũng ngại dám tùy tiện đập."

Theo lời của hắn truyền ra, lập tức chợt nghe đến Lý Cự Phú tiếng hò hét, đạo; "Hỗn đản Thường Bạch Vân, ngại cho bốn thiếu gia lăn ra đây, hừ hừ, chúng ta không chết không thôi."

Ồ, nguyên lai là đã từng động phủ chủ nhân Lý Cự Phú.

Biết là Lý Cự Phú một lần nữa đã tìm tới cửa, Thường Bạch Vân thở ra một hơi, cũng không sợ, hắn thật sự là sợ cái nào cường đại nhân vật, tìm đến mình mạnh vụn .

Hắn nhất thời liền mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, táo bạo đạo; "Lý Cự Phú, trùng trị ngại một lần, ngại còn không nhớ lâu là không phải, hảo hảo hảo, vậy nhiều trùng trị ngại một lần, lần này, xem không để cho ngại lột một tầng da, ngại cũng không nhớ lâu."

Lý Cự Phú nghe được đối phương uy hiếp, có chút sợ hãi, ánh mắt đều có chút trốn tránh, thế nhưng là nghĩ đến sau lưng có Vũ Hằng nâng đỡ, lá gan lại tăng cường không ít, hừ hừ nói; "Ai giáo huấn ai, còn không biết đâu, cút nhanh lên xuất ra, còn muốn làm rùa đen rút đầu không thành."

Tại Lý Cự Phú còn muốn phát động phủ cửa đá.

Kia cửa đá ầm ầm, dần dần mở ra.

Rất nhanh, liền thấy được vẻ mặt dữ tợn, phẫn nộ xông quan Thường Bạch Vân bạo khiêu như Lôi Địa đi ra, hai mắt trùng lớn, giống như chuông đồng lớn nhỏ, bất thiện địa nhìn chăm chăm Lý Cự Phú.

Thấy được như vậy hung tàn táo bạo Lý Cự Phú, Lý Cự Phú giật nảy mình, vội vàng lui lại vài bước, trốn được sau lưng của Vũ Hằng.

Thường Bạch Vân mục quang rơi ở trên người Vũ Hằng, vừa nhìn thấy Lý Cự Phú, hắn lập tức liền biết, Vũ Hằng là Lý Cự Phú tìm đến trợ thủ.

Hắn mặt mũi tràn đầy không vui nhìn chăm chăm Vũ Hằng, phóng thích chính mình Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, uy hiếp Vũ Hằng, đạo; "Tiểu tử, khuyên ngại không muốn xen vào việc của người khác, tránh rước họa vào thân."

Lý Cự Phú thúc giục Vũ Hằng, đạo; "Giáo huấn hắn, cuồng vọng như vậy hung hăng ngang ngược, không cho hắn biết thế nào là lễ độ nhìn xem, còn không biết ông vò vè dài mấy cái mắt."

Thường Bạch Vân nhú chặt lấy lông mày, oán hận trừng mắt liếc Lý Cự Phú, Lý Cự Phú vội vàng co rút đầu.

Sau đó, Thường Bạch Vân lại âm trầm trầm nhìn chăm chăm Vũ Hằng, tạm thời còn nhìn không ra Vũ Hằng hư thật, không dám tùy ý xuất thủ.

Vũ Hằng hai tay ôm quyền, hành lễ nói; "Tại hạ Vũ Hằng, tu vi Xuất Khiếu Kỳ, là bằng hữu của Lý Cự Phú, kính xin bằng hữu cho cái mặt mũi."

Lời này nói ra, cũng lập tức bạo bản thân cường đại tu vi, khí thế bàng bạc, thoáng cái liền lấn át Thường Bạch Vân khí thế, hung hăng địa nghiền ép hướng Thường Bạch Vân.

Thường Bạch Vân trong chớp mắt hô hấp dồn dập, chỉ cảm thấy có chút ngưng trọng, cái trán cũng toát ra mồ hôi.

Hắn đương nhiên biết Xuất Khiếu Kỳ cường giả khủng bố, thần sắc cũng trở nên khản trương lên, đạo; "Đạo hữu, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ"

từ."

Cái gọi là tay không đánh người đang cười, nếu như Thường Bạch Vân thả thấp đáng đáp, muốn hảo hảo nói, Vũ Hằng đương nhiên không có khả năng đối chọi gay gắt.

Cũng thu liễm bản thân tu vi, vẻ mặt mỉm cười mà nhìn Thường Bạch Vân.

Chỉ là tại Vũ Hằng vừa mới thu hồi tu vi, Thường Bạch Vân áp lực nhất thời đại giảm, hai mắt lấp lánh, trong lúc bất chợt, hần liền hướng phía Vũ Hằng nổi lên công kích.

"Đi chết đi, Vũ Hằng, yêu tìm việc gia hòa, lần này, cần phải để cho các ngươi đẹp mắt."

Thường Bạch Vân vẻ mặt dữ tợn, nhìn nhìn đều có điểm khủng bố.

Nguyên Anh Kỳ của hần Đại viên mãn tu vi, toàn bộ nổ bung, một thân khí thể bàng bạc, vô cùng không tầm thường.

Hung mãnh đại lực oanh oanh, nghiền ép Hường Vũ hằng cùng Lý Cự Phú.

Lý Cự Phú đối mặt biến cố bất thành linh này, sắc mặt đều sợ tới mức bạch.

Cho dù quang minh chính đại, mình cũng không phải là đối thủ của Thường Bạch Vân, huống chi hay là đối mặt Thường Bạch Vân đánh lên.

Lý Cự Phú thiếu chút nữa liền cho là mình lần này chết chắc rồi.

Đang tại vẻ mặt như đưa đám, thân thể trong chớp mắt bị một cỗ nhu hòa lực lượng, đưa ra trên trăm trọng có hơn.

Thân thể phi ở giữa không trung, cúi đầu vừa nhìn, là Vũ Hằng xuất thủ tương trợ, điều này làm cho Lý Cự Phú ít nhiều có chút cảm kích.

Wu Hằng nhìn như thu tu vi, kì thực, vẫn luôn chú ý đến Thường Bạch Vân động tĩnh.

Tại Thường Bạch Vân nháy mắt xuất thủ đánh lên, Vũ Hằng vung tay lên, trong chớp mắt đem Lý Cự Phú đưa ra vòng chiến.

Sau đó, tu vi âm âm tăng vọt, cho mình thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, hoàn toàn ngăn cách đối phương nghiền ép đi lên khí thể bàng bạc cùng tu vi chi lực.

Liền nhẹ nhàng như vậy lạnh nhạt đứng ở chỗ cũ, khóe miệng cong lên, lộ ra một vòng cười lạnh, ánh mắt khinh thường mà nhìn Thường Bạch Vân, đạo; "Liên ngươi, còn chơi đánh lên? Như vậy không có ai phẩm hèn hạ gia hòa, không cho một chút giáo huấn, cần phải muốn tai họa người khác không thể."

Lời nói rơi xuống thời điểm, Vũ Hằng trong chớp mắt nắm tay, nắm chặt thành quyền, tu vi ngưng tụ, trong chớp mắt một quyền oanh kích ra ngoài.

Tại đây một quyền oanh kích ra ngoài nháy mắt, phía trước hư không đều một tiếng âm vang, phông chế giống như vạn vạc, không khí tại chấn động, mặt đất tùy theo chấn động.

Chỉ là Xuất Khiếu Kỳ tu vi chi lực.

Thường Bạch Vân sắc mặt kinh hãi, nguyên bản đánh lên trùng kích ra ngoài thân ảnh, không khỏi trong chớp mắt dừng lại, vội vàng biến ảo chiêu thuật, Ngao Dương Thiên rít gào một tiếng, toàn thân tu vi bỗng nhiên Chuyển Di, vội vàng đánh ra mấy quyền.

Mỗi một quyền đều oanh kích ở trong hư không, hư không đều tại xuất bang bang nặng nề tiếng vang.

Hần là tại Vũ Hằng đánh ra một quyền, lập tức liền cảm nhận được nguy hiểm, lúc này mới chẳng quan tâm đánh lên, vội vàng triển khai quyền pháp, phá giải Vũ Hằng công kích.

Tại hần oanh kích ra ngoài mấy quyền, một quyền đón lấy một quyền hư ảnh, oanh kích tại hơn một trọng lớn nhỏ nắm tay hư ảnh.

Kia hơn một trọng lớn nhỏ nắm tay hư ảnh, giống như bách chiến bách thắng, thể như chẻ tre, mọi việc đều thuận lợi.

Một đường nghiền ép trùng kích, mở ra hư không, truyền ra tiếng rít.

Đối với lần lượt công kích đến mấy quyền, này hơn một trọng lớn nhỏ hào quang nắm tay hư ảnh, trực tiếp nghiền ép đi qua, lấy Thái Sơn Áp Đỉnh xu thế, trùng kích bốn phương.

Thường Bạch Vân sắc mặt kinh hãi, ánh mắt ngạc nhiên, thân thể đều run run một chút, không nghĩ tới Xuất Khiếu Kỳ tu vi, cường đại như thế.

Liên tục công kích ra ngoài mấy quyền, cũng đều rung chuyển không được đối phương một quyền, sắc mặt hần đại biến.

Lần nữa ngửa đầu gào thét một tiếng, đem ẩn giấu chiêu thuật đều cho thi triển ra, thân pháp triển khai, hai tay lập tức bấm niệm pháp quyết, một cỗ khủng bố khí thể, âm âm đang lúc từ trên người của hần phóng lên trời.

"Phiên Thiên Ân."

Thường Bạch Vân gào thét lên tiếng, hướng phía Vũ Hằng một ngón tay đưa ra.

Nhất thời, một dấu bàn tay âm âm đang lúc ngưng tụ ra, lơ lửng ở giữa không trung, xuất thành thịch tiếng vang.

To lớn uy lực từ nơi này chường ẩn loại tràn ra.

Chường ẩn toàn thân lưu chuyển lên kim sắc quang mạng, oanh oanh, bay thẳng đến Vũ Hằng nghiêng ép đi qua.

Ầm ầm

Chường ẩn trong chớp mắt cùng quyền ảnh oanh kích cùng một chỗ, xuất một hồi to lớn tiếng nổ vang.

Tiếng gầm truyền khắp bát phương, rền vang bốn phía.

Một cỗ to lớn không lồ chi lực, nhấc lên đầy đất bụi mù.

Sóng xung kích, bốn phương tám hướng lan tràn, giống như gợn sóng.

Vũ Hằng cảm nhận được trùng kích đến, vội vàng thi triển thân pháp, nhanh chóng lui lại, tránh bị bị liên lụy.

Thường Bạch Vân cũng là sắc mặt đại biến, trong chớp mắt lui lại, chỉ là độ trên cùng Vũ Hằng so với, hay là chậm quá nhiều, nhận lấy sóng xung kích sóng dư lan đến, thân thể trong chớp mắt lão đảo, sắc mặt nháy mắt bạch, gần như muốn ngã nhào trên đất, vội vàng vận chuyển tu vi, khó khăn ổn định.

Đội đến bụi mù dần dần tiêu tán, Thường Bạch Vân về mặt kinh hãi địa đứng, không dám lần nữa hành động thiếu suy nghĩ.

Vừa rồi một lần đó công kích quá kinh khủng, hiện tại cũng còn lòng còn sợ hãi.

Hắn cũng không muốn lại đến như vậy một chút.

Cho dù thắng được động phủ, thế nhưng khẳng định vô pháp đối mặt kế tiếp người khiêu chiến.

Vũ Hằng thân thể một cái lấp lánh, liền như không có việc gì đi đến Thường Bạch Vân trước người, về mặt cười yếu ớt mà nhìn Thường Bạch Vân, đạo; "Nếu không, lại tiếp tục? Ta có thể nhiều ra mấy chường, dù sao loại Phổ thông này công kích, với ta mà nói, một ngày đập không ngừng, cũng đều cũng được."

Đây là Xuất Khiếu Kỳ chỗ khủng bố, tu vi hùng hồn, cũng vô cùng thâm hậu.

Tầm thường Phổ thông một lần công kích, muốn chính là tụ tập Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn toàn bộ tu vi, mới có thể phá giải.

Nếu như nhiều mấy lần công kích, Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, cũng phải nghỉ com.

Thường Bạch Vân sắc mặt cũng thay đổi, ánh mắt lóe ra, nhìn nhìn liên y góc cũng không có bị chạm đến Vũ Hằng, thần sắc âm đạm, có chút khí hòa, đạo; "Lần này, tính ta bại, thế nhưng việc này không để yên, ta sẽ nhớ rõ."

Thường Bạch Vân hừ lạnh một tiếng, quay người liền rời đi, biết lại kịch đấu hạ xuống, chỉ có tìm tai vạ phần, hắn cũng không muốn không công đưa lên đi, cho Vũ Hằng đau nhức nằm bẹp dí một hồi.

Hắn còn muốn lưu lại thực lực, đối mặt kế tiếp nguy hiểm.

Như hắn loại người này lại không ngốc, đương nhiên không đem không nắm chắc chiến đấu.

Ví dụ như, rõ ràng biết không phải là đối thủ của Vũ Hằng, vậy dứt khoát thống khoái điểm nhận thua, nhanh chóng tìm mục tiêu kế tiếp, tránh khỏi gây ở trong tay Vũ Hằng.

Thường Bạch Vân đi qua bên người Lý Cự Phú, biểu tình không cam lòng trừng mắt liếc Lý Cự Phú, hừ lạnh một tiếng, lạnh như băng nói; "Ngược lại là muốn nhìn, hắn có thể thủ hộ người tới khi nào."

Lời này uy hiếp cho rằng mười phần nồng đậm, hắn liền định, nếu như Vũ Hằng không ở nơi này, hắn sẽ ra tay với Lý Cự Phú.

Lý Cự Phú kiêu ngạo mà ngẩng đầu lên, cao lạnh mà nhìn Thường Bạch Vân, ánh mắt chẳng thêm ngó tới, cường thế đạo; "Có dừng khí lại đến, nhìn là không phải bốn thiếu gia sợ người."

Thường Bạch Vân nhìn nhìn trong chớp mắt kiên cường lên Lý Cự Phú, sắc mặt biến đổi, ánh mắt hung ác, tu vi ba động đến lợi hại, nghĩ đến muốn xuất thủ, giáo huấn Lý Cự Phú một hồi.

Thế nhưng hắn lại thấy được Vũ Hằng chậm rãi đi tới, vẻ mặt ý vị thâm trường nụ cười, lập tức hất tay, hừ lạnh một tiếng, quăng xuống ngoan ngoãn thối đạo; "Chờ xem."

Sau đó, liền xoay người nhanh rời đi, hắn cũng không muốn tiếp tục cùng Vũ Hằng giao thủ, hao phí tu vi không ít, tăng thêm thương thế đã có thể không đáng trở thành.

Loại này mua bán lỗ vốn thân sắc, Thường Bạch Vân từ trước đến nay đều là không làm.

Nhìn nhìn Thường Bạch Vân rời đi, Lý Cự Phú vẻ mặt chân thành nụ cười, đối với Vũ Hằng đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, cảm ơn, Thường Bạch Vân bị đánh chạy, đều là công lao của ngươi, ngươi yên tâm, hứa hẹn cho Linh Thạch của ngươi, một khối cũng không thiếu, bất quá, cần để cho đợi chút nữa tháng gia tộc đưa tới Linh Thạch mới cho giao cho ngươi, ngươi cũng chờ đi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Tàn ảnh

Vũ Hằng Tiểu Tiểu, dừng tay đạo; "Không sao, ta tin tưởng cách làm người của ngươi, dù sao về sau động phủ của ngươi, cũng là cần ta chiếu vào. "

Lý Cự Phú lập Mã Diện sắc đau khổ, Vũ Hằng nói quá đúng, về sau cũng còn cần Vũ Hằng chiếu vào đâu, như vậy vừa nghĩ, nội tâm liền cân đối rất nhiều, tổng xuất điểm này Linh Thạch, cũng hiểu được đáng, hắn cũng không muốn ba ngày hai đầu đã có người đi lên khiêu chiến, sao còn muốn không muốn tu luyện.

"Vậy Vũ Hằng huynh đệ, ngươi là theo ta ở lại một động phủ đâu, hay là muốn chính mình muốn một động phủ, ngươi yên tâm, này trung phẩm động phủ, trên Bách Linh thạch là có thể mua, chính là sợ xem không ở mà thôi."

Lý Cự Phú vừa cười vừa nói.

Bởi vì động này phủ thời khắc đều tại biến đổi chủ nhân, những cái kia có thực lực lại khuyết thiếu Linh Thạch gia hỏa, đương nhiên vui lòng bán ra trung phẩm động phủ, đổi lấy Linh Thạch, dù sao bằng thực lực của bọn hắn, bọn họ còn có thể đoạt một cái, sao lại không làm đâu này?

Cho nên, liền có như vậy mấy cái tu vi cường đại tân sinh, liền chuyên môn chuyển loại sự tình này, chỉ cần ai ngờ muốn động phủ, nói với bọn họ một tiếng, giao ra Linh Thạch, liền có thể hưởng dụng động phủ, thế nhưng bọn họ không chịu trách nhiệm bán bảo vệ.

Không ít mua sắm động phủ tân sinh, rất nhanh lại bị những người khác cho nghiền đi ra, nhận không tội không nói, còn hao phí một bút đại Linh Thạch, thật là oan uổng ác cùng ủy khuất.

Vũ Hằng tự nhiên nhìn ra được Lý Cự Phú lo lắng cái gì.

Không phải là lo lắng chính mình đoạt động phủ của hắn nha, coi như là hai người một chỗ ở một động phủ, cũng là có chút xấu hổ.

Lý Cự Phú phải không quá nhớ nhượng ra động phủ, dù sao cũng là chính mình hao phí to lớn Linh Thạch đổi lấy.

Cũng không phải phản cảm hai người ở, dù sao có người khiêu chiến, có thể cho Vũ Hằng xuất thủ.

Chỉ là truyền đi, thanh danh có chút không dễ nghe.

Rốt cuộc hai cái đại nam nhân.

Nếu như có thể, Lý Cự Phú nguyện ý mua sắm một động phủ đưa cho Vũ Hằng, thì ở cách vách tốt nhất, có chuyện gì cũng có thể thương lượng.

Lý Cự Phú lúc này liền đôi mắt - trông mong mà nhìn Vũ Hằng, sợ Vũ Hằng cùng hắn đoạt động phủ.

Vũ Hằng lại không phải là không có đạo đức người, tuy hèn hạ vô sỉ, thế nhưng cũng có điểm mấu chốt cùng nguyên tắc.

Hắn nhìn lướt qua Lý Cự Phú, đạo; "Yên tâm đi, ta không với ngươi đoạt ngươi động phủ, ta đều thu Linh Thạch của ngươi."

Lý Cự Phú nghe được Vũ Hằng hứa hẹn, thở ra một hơi, nụ cười trên mặt viết chân thành, đạo; "Yên tâm, Vũ Hằng huynh đệ, ta mua cho ngươi một cái

trung phẩm động phủ."

Đây là Lý Cự Phủ thành thật, bất kể là vì mình, hay là vì Vũ Hằng, hẳn đều cảm thấy hẳn là làm như vậy.

Vũ Hằng dùng tay, đạo; "Được rồi, chuyện này ta tự mình tới Kiền là được."

Lý Cự Phủ chờ mong mà nhìn Vũ Hằng, trong lòng nghĩ, gia hỏa này sẽ không ý vào tu vi của mình cường đại, mạnh bạo đoạt a?

Bất quá nghĩ lại, Vũ Hằng người này, từ trên người tự mình lừa gạt đi nhiều như vậy Linh Thạch, làm cho một động phủ, cũng là đơn giản đến cực điểm sự tình.

Vũ Hằng nhìn lướt qua Lý Cự Phủ động phủ bên cạnh, đó cũng là một cái trung phẩm động phủ, động phủ trên viết bán đứng hai chữ.

Vũ Hằng không khỏi nhăn tình sáng lên, một cái bay vọt, đã đến kia cái động phủ cổng môn, hét lớn đạo; "Động này phủ, là vị nào đạo hữu, ta mua."

Nghe âm thanh này, một vị Trường Thiếu Niên, trong chớp mắt nhanh nhẹn tới, nhìn thoáng qua Vũ Hằng, mặt mũi tràn đầy cười, đạo; "Người muốn mua sắm động phủ?"

Vũ Hằng gật gật đầu, đạo; "Đương nhiên, giả thị trường đều là ít nhiều Linh Thạch?"

Trường Thiếu Niên có chút vui vẻ, vươn một ngón tay, đạo; "Một Bách Linh thạch, chỉ cần cho ra một Bách Linh thạch, này trung phẩm động phủ sẽ là của ngươi, đây là trung phẩm động phủ ngọc thạch, có ngọc thạch, liền có thể mở ra động phủ, thao túng động phủ trận pháp. Bất quá, ta muốn nhắc nhở ngươi chính là, ngươi mua, động phủ sẽ là của ngươi, nếu là có người đến khiêu chiến, cũng không quan chuyện của chúng ta."

Vũ Hằng tự nhiên hiểu được những cái này đạo lý, cười cười, đạo; "Không có vấn đề."

Từ túi giấu trong túi, móc ra trên sáng long lanh Linh Thạch, đưa đến Trường Thiếu Niên trước người.

Trường Thiếu Niên thần niệm quét qua, liền xác nhận số lượng, thu vào túi giấu trong túi, lật tay, cũng ném ra ngọc thạch.

Vũ Hằng đưa tay tiếp nhận ngọc thạch, quay đầu hướng lấy Lý Cự Phủ Tiểu Tiểu, đạo; "Nhìn, này sau này sẽ là động phủ của ta."

Lý Cự Phủ cười, vội vàng mà nói chúc mừng, triệt để thở ra một hơi, về sau Vũ Hằng ngay tại bên người chiếu vào, không có gì có thể đảm nhận lo rồi.

Chỉ là Trường Thiếu Niên cười lạnh hai tiếng, vừa đi xa, một bên thầm nói; "Thật là khờ dại, thực cho rằng mua sau này sẽ là của ngươi? Dem những người khiêu chiến này lúc Bạch Thái (cái trắng) sao? Thiệt là."

Trường Thiếu Niên rời đi trăm trượng chi địa, một cái lăm la lăm lét Bao Nha Chủy, lập tức chất đầy nụ cười, đựng tới đây, mỉm cười nói; "Dài Tiểu ca, động phủ của ngươi bán ra sao?"

Trường Thiếu Niên vừa nhìn Bao Nha Chủy này, lập tức đã biết hiểu Bao Nha Chủy đánh chủ ý, đơn giản chính là nghĩ đến khiêu chiến Vũ Hằng, cướp đoạt kia động phủ.

Hai người đều là đồng hành, làm cũng chính là loại chuyện này.

Trường Thiếu Niên nhìn lướt qua vừa mới bán ra động phủ, chần chờ, đạo; "Là bán ra, thế nhưng là mới bán ra, người ta cũng còn không có hâm nóng đâu, hiện tại liền đi đoạt, có chút không thích hợp a?"

Bao Nha Chủy mới mặc kệ cái này, khinh thường nói; "Này có cái gì, chính là không có hâm nóng, đoạt lấy liền đoạt lấy, một khi hâm nóng, người ta liều mạng cũng không đi, mới khó làm, xem ta."

Bao Nha Chủy nói qua, lập tức liền đi mở, về mặt ngạo nghễ, trực tiếp địa hướng phía Vũ Hằng động phủ đi đến.

Trường Thiếu Niên nhìn nhìn Bao Nha Chủy bóng lưng, có chút bất đắc dĩ, chỉ có thể lắc đầu, liền ở tại chỗ nhìn nhìn.

Lý Cự Phủ nhìn nhìn Vũ Hằng, về mặt chờ mong, đạo; "Nếu không, đi trước nhìn xem động phủ của ngươi, trang trí như thế nào đây? Đây chính là trung phẩm động phủ, ngươi khó được liền động tâm?"

Nói thật, Vũ Hằng vẫn có chút động tâm, quả thực là đứng hạ phẩm động phủ cảm nhận thật không tốt.

Hắn gật đầu, đạo; "Đi, vậy vào xem động phủ."

Vũ Hằng điều khiển ngọc thạch, mở ra động phủ cửa đá.

Cửa đá ầm ầm rung động, từ từ mở ra.

Lý Cự Phủ dẫn đầu đi ở phía trước, đối với Vũ Hằng động phủ, bao hàm chờ mong.

Vũ Hằng theo đuôi ở sau lưng.

Ngay tại Vũ Hằng nửa chân đạp đến vào động phủ, ở sau lưng lại có một người đối với hò hét, đạo; "Này, tiểu tử, động này phủ là của ngươi? Thành thật một chút giao ra đây, tránh nhận không tội."

Bao Nha Chủy chỉ cao khí ngang địa gào thét, vẻ mặt kiêu ngạo cùng cao lạnh, phỏng chế giống như hét thảy đều tại trong không chế, đã tính trước, tình thế bất buộc.

Vũ Hằng không khỏi dừng lại bước chân, vẻ mặt không vui quay đầu, đi ra động phủ, nhìn nhìn tại trước mắt rít gào Bao Nha Chủy.

Lý Cự Phú cũng từ trong động phủ đi ra, lông mày nhũn chặt, thần sắc có chút lo lắng, mục quang bất thiện địa nhìn chăm chăm Bao Nha Chủy.

Những cái này tên đáng chết, lúc này mới mua động phủ không được tiểu nửa chén trà nhỏ thời gian, lại đi tới khiêu chiến, thiệt là.

Lý Cự Phú quả thật hận thấu bọn họ, hẳn chính là liên động phủ cũng không có hâm nóng, đã bị Thường Bạch Vân cho cướp đi.

Hắn xấu hổ đạo; "Vũ Hằng, giáo huấn bọn họ."

Vũ Hằng nhìn chăm chăm Bao Nha Chủy, vẻ mặt bất thiện, có chút xấu hổ, đạo; "Động này phủ là ta vừa mua lại, thế nhưng dựa vào cái gì giao cho ngươi. Về phần ai chịu tội, liền nhìn bản lãnh của ngươi."

Bao Nha Chủy hừ lạnh một tiếng, biểu tình rất là khinh thường, mục quang bềnh bềnh quét Vũ Hằng liếc một cái, đạo; "Còn chưa từng có người dám theo ta rằng hồ nói như vậy, ngươi là người thứ nhất, người nhất định phải chết."

Bao Nha Chủy liền chán ghét người khác như vậy không biết sống chết địa cùng hắn nói chuyện.

Vũ Hằng không có chút nào nửa điểm e ngại, lại càng không có nửa điểm đem Bao Nha Chủy để ở trong mắt.

Hắn liếc thấy Bao Nha Chủy tu vi, bất quá là Xuất Khiếu Kỳ tu vi, cùng cảnh giới của mình tương đối.

Có tu vi, đủ để tại tân sinh, xông pha, thế nhưng đáng tiếc gặp Vũ Hằng.

Đừng nhìn cảnh giới của Vũ Hằng chỉ là Xuất Khiếu Kỳ, thế nhưng lực chiến đấu của hắn, cho dù gặp được Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ đều có lực đánh một trận, huống chi chỉ là Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ Bao Nha Chủy.

Vũ Hằng hơi khề chau mày, mục quang không vui, khoe miệng hơi hơi câu dẫn ra, khinh thường nói; "Bỏ công tử liền chán ghét người khác tới uy hiếp ta, dường như ngươi có một chút bản sự, liền có thể không chỗ nào dục vọng vì, Vô Pháp Vô Thiên, quả nhiên là làm cho người cực kỳ chán ghét."

Bao Nha Chủy hừ lạnh một tiếng, sắc mặt dữ tợn, giả trang ra một bộ hung ác bộ dáng, hung dữ mà nhìn Vũ Hằng, đạo; "Vội vàng đem thao túng động này phủ ngọc thạch giao ra đây, ta chẳng muốn với ngươi nói nhảm, bằng không thì, ngươi liền chịu chết đi."

Bao Nha Chủy nói qua, vẫn không quên bẻ cong queo rãnh tay chỉ, xuất ba ba ba đốt ngón tay thanh âm.

Đây là tại thị uy, chuẩn bị động thủ.

Vũ Hằng nơi nào sẽ e ngại hắn, cười lạnh nói; "Cũng tốt, ngày hôm nay thời gian lực, Bỏ công tử cũng không có yên tĩnh qua, nếu như cũng ngươi cũng muốn tìm đến phiền toái, vậy chẳng quản phóng ngựa qua được rồi "

Vũ Hằng tu vi trong chớp mắt vận chuyển, thân pháp triển khai, một cái nhảy, đã đến Bao Nha Chủy trước người.

Bao Nha Chủy lại càng hoảng sợ, vội vàng lui về phía sau mấy bước, sợ Vũ Hằng thừa cơ đối với hắn đánh lén, làm ra bất khả tư nghị công kích.

Tại Vũ Hằng tu vi bạo phát thời điểm, hắn cũng trước tiên cảm nhận được Vũ Hằng tu vi, là Xuất Khiếu Kỳ.

Điều này làm cho Bao Nha Chủy thoáng cái liền trở nên khẩn trương.

"Đồng dạng là Xuất Khiếu Kỳ, Xuất Khiếu Kỳ cũng chia đủ loại khác biệt, không sợ, không sợ."

Bao Nha Chủy dùng sức địa an ủi chính mình, không nghĩ tới, này đi lên đá cửa, liền gặp thiết bản, chỉ hy vọng đối phương không muốn quá cường đại mới tốt.

Ở phía xa đứng ngoài quan sát lấy Trường Thiếu Niên, trước tiên cảm nhận được Vũ Hằng tu vi, sắc mặt cũng là tràn ngập giật mình.

Không nghĩ tới Vũ Hằng ăn mặc keo kiệt mộc mạc gia hòa, vậy mà cũng là Xuất Khiếu Kỳ, nếu như ngay từ đầu, hắn không phải mua sắm, ngược lại muốn khiêu chiến chính mình, nói không chừng cũng là một kiện chuyện phiền toái.

Như thế rất tốt, tất cả mọi người là Xuất Khiếu Kỳ tu vi, hẳn đều dựa theo quy củ tới mua, không nổi khiêu chiến, có thể đồng hành của mình Bao Nha Chủy, lại muốn đi khiêu chiến người ta, không phải này nghĩ phá hư quy củ sao.

Trường Thiếu Niên chỉ cảm thấy có chút hồngбет, nhũu lại lông mày, lo lắng địa nhìn về phía trước tình huống.

"Thình!"

Vũ Hằng làm ra một cái tư thế xin mời, làm cho đối phương động thủ trước, đây coi như là thân sĩ hành vi, so với I Thường Bạch Vân kia cái đánh lên gia hỏa, nhân phẩm đó là gạch thẳng đánh dấu.

Bao Nha Chủy biểu tình thoáng cái trở nên ngưng trọng lên, hai mắt cảnh giác địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, trầm mặt, hừ một tiếng, đạo; "Vậy rằng hô ta cũng sẽ không khách khí, xem chiêu."

Hắn hừ lạnh, tu vi âm âm đang lúc bạo, thân thể một cái lập lánh, biến hóa chỗ ba cái tàn ảnh, trong chớp mắt đã đến Vũ Hằng trước người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Tốc độ nghịch thiên

Lý Cự Phú có chút lo lắng, bởi vì lúc hắn cho rằng Bao Nha Chủy còn đứng ở chỗ cũ, trên thực tế, Bao Nha Chủy đã đến Vũ Hằng trước người, đối với Vũ Hằng ra quyền, hắn nhìn thấy đứng ở chỗ cũ thân ảnh kia, bất quá là một cái tàn ảnh.

Bởi vì đối phương độ quá nhanh, mắt thường cũng không thể thấy được, cho nên, hắn nhìn thấy giả tượng.

Híz-khà zz Hí-zzz.

Hắn hít vào một hơi khí lạnh, vội vì Vũ Hằng cảm thấy lo lắng.

Không nghĩ tới đối phương cũng là như thế cường đại.

Tuy không biết cường đại đến loại nào trình độ, thế nhưng hắn biết, không phải hắn có thể ứng phó là được.

Lần này, chỉ hy vọng Vũ Hằng người này, có thể đi điểm may mắn, đuổi đi trước mắt người này.

Vũ Hằng thấy được đối phương độ, hai mắt cũng là lập tức co rút lại, khóe mắt bắn ra vị trí lăng lệ hào quang, chiến ý trong chớp mắt sôi trào lên, kích động.

"Có độ, cũng không tính được kém, chỉ là cùng Bồn công từ so với, người hay là thua kém quá nhiều."

Vũ Hằng trong nội tâm cười lạnh, khóe miệng nhếch lên, mục quang khinh thường.

Tùy theo, thân pháp của hắn cũng lập tức triển khai, chỉ nghe thấy CHÍU...U...U! một tiếng, thân ảnh lập tức tiêu thất ở chỗ cũ.

Tại hắn vừa rời đi nháy mắt, tại nguyên lai chỗ đứng lấy vị trí, âm âm, truyền đến từng tiếng vang.

Là Bao Nha Chủy, đối với Vũ Hằng nổi lên cường thế bá đạo một quyền, một quyền kia xuyên thấu Vũ Hằng hư ảnh, trực tiếp oanh kích trên mặt đất, xuất tiếng nổ vang lên.

Trực tiếp đem mặt đất đều oanh kích chỗ một cái hố sâu cực lớn.

Này trước mắt một màn, trực tiếp thấy Lý Cự Phú kinh tâm táng đờm, thần hồn run rẩy, hai tay cũng không khỏi nắm lên nắm tay, vì Vũ Hằng lo lắng một bả.

Quả thực là tận mắt thấy một màn thái quá mức tàn nhẫn.

Hắn tận mắt thấy Bao Nha Chủy trực tiếp trong công kích thân thể của Vũ Hằng, sắc mặt đều trợn mắt nhìn, hơi hơi mở ra lấy miệng, hai mắt trừng lớn, một khắc này, chỉ cảm thấy hồn đều đã bay.

Về sau nghe thấy một tiếng nặng nề tiếng vang, lúc này mới khó khăn xoay người lại, thò ra một hơi, thâm xử mập mạp hai tay, vỗ lồng ngực, lảo bảm

nói; "Hừ chết, cho rằng Vũ Hằng cứ như vậy bị công kích trúng."

Hắn rất nhanh liền thấy được Vũ Hằng xuất hiện ở mười trượng có hơn, khuôn mặt cũng không khỏi lộ ra điểm nụ cười.

Hắn là cùng Vũ Hằng giao thủ qua, biết Vũ Hằng độ, nhanh được không gì sánh kịp.

Bao Nha Chủ này muốn cùng Vũ Hằng so đấu độ, đây tuyệt đối chính là tìm tai vạ.

Nghĩ tới đây, Lý Cự Phú không khỏi mặt mày hớn hớn, hai mắt vui sướng địa nhìn trước mắt kịch đấu.

"Này độ như thế nào nhanh như vậy? Ta một quyền vậy mà rơi vào khoảng không, điều này sao có thể."

Bao Nha Chủ công kích ra một quyền, thất bại, hắn khuôn mặt chấn kinh, ánh mắt tràn ngập bất khả tư nghị.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, Vũ Hằng này là như thế nào né tránh, còn có, Vũ Hằng độ như thế nào nhanh như vậy, không có chút nào kém hơn chính mình độ.

Hắn cắn răng, tiếp tục truy kích trên Vũ Hằng, nổi công kích.

Lúc hắn bắt đầu truy kích thời điểm, lại lần nữa chấn kinh, cảm giác Vũ Hằng độ, không phải không thua kém chính mình đơn giản như vậy, trong lúc mơ hồ, vẫn còn so sánh chính mình độ nhanh một đường.

Điều này làm cho Bao Nha Chủ việt chấn kinh, không dám tin.

Nếu như Vũ Hằng độ nhanh hơn hắn trên một đường, như vậy, trận này thi đấu, sẽ không có ý nghĩa.

Bởi vì hắn căn bản vô pháp truy kích trên Vũ Hằng, may may không làm gì được Vũ Hằng.

Mà phản lại, nếu như Vũ Hằng muốn thu thập hắn, lại là dễ như trở bàn tay.

Lúc này mới giao thủ không được mười cái hô hấp công phu, hai bên cao thấp lập phán.

"Chết tiệt, ghê tởm kia Vũ Hằng, độ tại sao có thể nhanh như vậy, cứ theo đà này, ta làm sao có thể là đối thủ của hắn, may may không gây thương tổn người ta. Đáng giận."

Lại truy kích hai ba cái hiệp, mỗi khi sắp truy đuổi trên Vũ Hằng thời điểm, Vũ Hằng đều là trong chớp mắt tránh đi, điều này làm cho Bao Nha Chủ phần nộ rít gào, vẻ mặt không cam lòng, tại thờ hồng học địa chửi bậy lấy.

Ở phía xa đứng ngoài quan sát Trường Thiếu Niên, cũng là cảm giác đến Vũ Hằng độ thái quá mức xuất chúng, không khỏi ngạc nhiên, cứng họng, trợn mắt há hốc mồm, nhìn không được hít vào một hơi khí lạnh.

"Này độ, quả thật chính là nghịch thiên, coi như là ta, cũng so ra kém người ta độ, lần này, Bao Nha Chủ có tội chịu, may mắn, bản thiếu gia thông minh, không có lập tức đối ý, xuất thủ cướp đoạt động phủ, bằng không thì, kinh ngạc có thể chính là ta."

Trường Thiếu Niên khoe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra một cái ám áp nụ cười, thầm than chính mình thông minh, đồng thời, cũng ở cười nhạo Bao Nha Chủ, vẻ mặt vui sướng trên nỗi đau của người khác.

Lý Cự Phú thấy được trước mắt hai người thi đấu, cũng nhìn không được nữa lộ ra nụ cười, nhếch miệng cười, nước miếng đều từ miệng góc chảy xuống, còn không tự biết.

Bởi vì hắn thấy được Vũ Hằng đã ở vào thế bất bại, mặc kệ kia Bao Nha Chủ như thế nào bạo tu vi, thi triển pháp thuật, cũng đều không làm gì được Vũ Hằng.

Cái này tính rõ ràng, lần này, động phủ của hắn còn có Vũ Hằng động phủ đều xem như bảo vệ.

"Có một cái tu vi cường đại đặc lực mình hữu chính là không sai, không được, quay đầu lại, ta phải càng thêm xuất lực lôi kéo Vũ Hằng mới được, cho dù ở trả giá một ít giá lớn cũng sẽ không tiếc."

Lý Cự Phú âm thầm hạ quyết tâm.

Đầu năm nay, tại loại này đã nguy hiểm sức cạnh tranh cực lớn trong hoàn cảnh, không thể...nhất đau lòng chính là Linh Thạch, chỉ cần tổng xuất Linh Thạch, mới có thể thể hiện xuất Linh Thạch tầm quan trọng.

Oanh!

Bao Nha Chủ lại lập tức oanh kích đi ra một quyền, trực tiếp đánh hụt, oanh kích trên mặt đất, mặt đất đều tùy theo chấn động, xuất một tiếng nặng nề tiếng vang, một cái hơn một trượng lớn nhỏ hố sâu, lập tức xuất hiện ở trước mắt.

"Lại đánh không trúng, chết tiệt, tên ghê tởm này, chạy nhanh như vậy làm gì vậy. Không thể bị bốn thiếu gia đánh lên một quyền sao, tức chết ta tức chết ta, ta cần phải muốn đánh trên một quyền."

Bao Nha Chủy gần như muốn điên, hung dữ địa gầm thét, sắc mặt dữ tợn, cái cổ đều tăng vọt một vòng, xấu hổ cùng bột từ thô.

Vũ Hằng về mặt nhẹ nhõm, lạnh nhạt thoải mái, bên trái chạy một chút, bên phải chạy một chút, thân thể mấy cái lấp lánh, liền tránh né Bao Nha Chủy công kích.

Giống như tại công kích của đôi phương, như giẫm trên đất băng.

Điều này làm cho Vũ Hằng nhân nhả dạo chơi, ưu nhã thông dong, đôi mắt Bao Nha Chủy uy hiếp cùng phát điên, đầy không để ý, lơ đãng.

"Đáng giận, Vũ Hằng, ngươi đứng lại đó cho ta, ngươi chạy cái gì chạy, có bản lĩnh liền đứng lại, chúng ta Kiên trên một hồi, xem ai lợi hại, phân ra cái cao thấp."

Bao Nha Chủy hướng phía Vũ Hằng hò hét, hận thấu Vũ Hằng, luôn là thiếu một ít liền truy đuổi trên Vũ Hằng, thế nhưng một chút, luôn là để cho hắn sờ không thể thành, để cho hắn phát điên đến cực hạn, ảo não gần chết.

"Ngươi người nhất gan, ngươi nhu nhược gia hỏa, ngươi cứ như vậy sợ chết sao, cũng không dám cùng Bốn công tử tới quang minh chính đại chiến đấu một hồi sao? Thiệt là, tức chết ta, nguyên lai ngươi chính là một cái rất sợ chết nhất gan tiểu nhân."

Bao Nha Chủy một bên đuổi theo, đuổi không kịp người, liền một bên chửi bậy lên tiếng, thần sắc hung ác.

Vũ Hằng mới không nhiều lắm để ý tới hắn, chẳng hề để ý, đạo: "Ta độ đều xa xa nhanh hơn ngươi, rất rõ ràng, trận này khiêu chiến, ta đã thắng, ta bản thân liền ở vào thế bất bại. Bao Nha Chủy, ngươi còn gọi rầm rĩ cái gì, ngươi liền truy đuổi trên cơ hội của ta cũng không có, công kích lâu như vậy, liền y phục của ta cũng không có chạm đến, thật sự là đủ mất mặt, mặt của ngươi đỏ không đỏ nha, da mặt của ngươi dày không dày nha."

Bị Vũ Hằng như vậy cười nhạo cùng mỉa mai, Bao Nha Chủy việt phần nộ, cái trán gân xanh bạo nhảy, phần nộ ngập trời.

"Vũ Hằng, mày lý chúng ta liền đánh nhau một trận, luôn chạy trốn tính là gì bốn sự."

Bao Nha Chủy hung dữ địa gào thét lấy.

Vũ Hằng xi mũi coi thường, không có chút nào tâm động, nói: "Ta có ưu thế của ta không cần, tại sao phải dùng tình thế xấu chống lại sở trường, kia không phải là tìm chết sao? Ngoan ngoãn, nghe lời, nhận thua đi, đừng ở chỗ này lãng phí Linh Khí, lãng phí thời gian tinh lực, vạn nhất ngươi tu vi hao phí quá nhiều, Lý Cự Phú tên kia khiêu chiến ngươi, ngươi liền có khóc."

Lý Cự Phú nghe được câu này, biết có Vũ Hằng ở sau lưng nâng đỡ, hiện tại cũng là dũng khí cường tráng lớn hơn rất nhiều, đối với Bao Nha Chủy, nhẹ nhàng trợn mắt, giả trang ra một bộ hung ác ngang ngược uy hiếp bộ dáng.

Này biểu hiện, cùng Vũ Hằng phối hợp lại, quả thật chính là không chê vào đâu được.

Bao Nha Chủy quét Lý Cự Phú liếc một cái, sắc mặt trong chớp mắt âm trầm xuống, biểu tình ngưng trọng.

Tuy Lý Cự Phú tu vi không đáng giá được nhắc tới, chỉ là Nguyên Anh Kỳ trung kỳ tu vi, thế nhưng nếu như tại chính mình muốn chết bước ngoặt, đối phương muốn khiêu chiến chính mình, đó cũng là một cái phiền phức sự tình.

Điều này làm cho Bao Nha Chủy không khỏi ngưng trọng.

Bao Nha Chủy cắn răng, trầm tư một chút, đột nhiên hung ác, đạo: "Vũ Hằng, đây là ngươi bức ta, động phủ của ngươi ta không nên không thể."

Hắn gào thét một tiếng, lập tức đứng lại bước chân, từ túi gấm trong túi móc ra một khóa Đan Dược.

Kia Đan Dược chỉ có lớn chừng ngón cái, toàn thân đen kịt, mượt mà kinh doanh, tán lấy nồng đậm mùi thơm.

Làm cho người ta một hồ hấp, bản thân tu vi đều phòng chế giống như tự động vận chuyển.

"Hảo Đan Dược, không biết là cái gì Đan Dược."

Vũ Hằng vừa nhìn thấy này Đan Dược, trong lòng thỉnh thoảng nhảy lên, hai mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm Bao Nha Chủy trong tay Đan Dược, con mắt lóe sáng, hắn có một loại cảm giác, phỏng chế giống như chỉ cần thôn phệ này một mai Đan Dược, tu vi của mình liền có thể lập tức tấn chức một cái cảnh giới.

Bao Nha Chủy thần sắc đặc ý, lộ ra kiều ngạo biểu tình, bề ngoài địa quét Vũ Hằng liếc một cái, cười lạnh nói: "Đây là Tấn Thăng Đan, chỉ cần là Phân Thần Kỳ trở xuống tu vi, phục dụng hạ xuống, tu vi cũng có thể lập tức tấn chức một cái cảnh giới."

"Hắc hắc, Vũ Hằng, đợi đến ta đột phá tu vi, nhìn ngươi còn có thể chạy đi nơi đâu."

Bao Nha Chùy ngửa đầu, hé miệng, muốn lập tức nuốt vào Đan Dược tấn chức tu vi.

Vũ Hằng tay mát lạnh lẽ, thân thể một cái lấp lánh, trong chớp mắt đã đến Bao Nha Chùy trước người, khẽ vuron tay, liền đem Bao Nha Chùy trong tay Đan Dược cho đoạt lại.

Này đột nhiên bạo phát độ, so với lúc trước độ, đều muốn nhanh lên rất nhiều.

Quả thật chính là lúc trước triển khai độ không chỉ gấp mười lần.

Tại Lý Cự Phú ngạc nhiên ánh mắt khiếp sợ, Vũ Hằng liền phóng chế giống như vẫn luôn là đứng ở chỗ cũ, thế nhưng thân ảnh của hắn mờ hồ một chút, trong tay của hắn là hơn ra một khóa Đan Dược.

Nhìn nhìn lại Bao Nha Chùy, vốn là muốn muốn thôn phệ Đan Dược, lại không hiểu địa biến mất không thấy.

Rất hiển nhiên, chính là vừa mới Vũ Hằng đem độ triển khai đến cực hạn, trực tiếp quang minh chánh đại đem Bao Nha Chùy Tấn Thăng Đan cho đoạt lấy.

Tại trăm tờ có hơn đứng ngoài quan sát lấy Trường Thiếu Niên, lại càng là vẻ mặt chấn kinh, ánh mắt ngạc nhiên, biểu tình kinh khủng, giống như đã gặp quỷ.

"Này độ? Quả thật chính là nghịch thiên đây nè."

Hào nửa ngày, Trường Thiếu Niên mới miễn cưỡng phục hồi tinh thần lại, từ hàm răng trong khe, bay ra câu này thán phục lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Tấn Thăng Đan

Thái quá mức chấn kinh Vũ Hằng độ.

Kia độ bạo, chính là lúc trước độ gấp mười.

Ngẫm lại a, lúc trước độ, Bao Nha Chùy nửa Thiên Đô đuổi không kịp, nếu như triển khai này gấp mười độ, kia Bao Nha Chùy tuyệt đối chỉ có ăn bụi mù phần.

Trường Thiếu Niên trong chớp mắt đồng tình Bao Nha Chùy, vì Bao Nha Chùy cảm giác được bị ai, tìm ai không tốt đâu, cần phải muốn tìm Vũ Hằng loại này đối thủ cường đại, quả thật đó là sống chán lẹch ra.

Bao Nha Chùy vẫn không nhúc nhích địa đứng ở chỗ cũ, lại càng là sững sốt, choáng váng.

Tình huống như thế nào, như thế nào tình hình kinh tế Đan Dược đã không còn?

Hắn lập tức nhìn Hướng Vũ hằng, liền nhìn nhìn Vũ Hằng tỉ mỉ địa tường tận xem xét trong tay Đan Dược, hai mắt lửa nóng, một bức tò mò bộ dáng.

Vừa nhìn thấy cái dạng này, Bao Nha Chùy gần như muốn khóc.

Hóa ra là bị Vũ Hằng cho cướp đi Đan Dược.

Hắn lập tức phần nộ rít gào, sắc mặt dữ tợn, phần nộ xông quan đạo; "Chết tiết hỗn đản, còn không mau một chút đem Đan Dược trả lại cho ta, đó là Tấn Thăng Đan của ta, hao tổn một vạn Linh Thạch, mới từ Luyện Đan Trường Lão chỗ đó cầu tới, ta ta ta. . ."

Nói đến đây, Bao Nha Chùy gấp đến độ nói không ra lời.

Hắn trừng trừng mắt, vừa tức vừa giận, trong lúc nhất thời, vậy mà không biết làm sao.

Vũ Hằng một bả liền Đan Dược thu vào túi gấm túi, mát lạnh phui liếc một cái Bao Nha Chùy, khinh thường nói; "Cái gì cái gì ta đoạt lấy Đan Dược của người? Nhờ cậy người nói chuyện giảng điểm chứng cứ được hay không, rõ ràng chính là người đưa cho ta, bằng không thì, Đan Dược như thế nào tại

trong tay của ta, hiện tại ngược lại tốt rồi, người đưa Đan Dược cho ta, liền vu hãm ta cướp bóc Đan Dược của người, có người như vậy sao."

Bao Nha Chùy nghe Vũ Hằng trả đũa, gần như muốn khóc ra thành tiếng, một bức ủy khuất bộ dáng, đáng thương.

Như vậy trân quý Đan Dược, trọn vẹn hao tổn hơn vạn Linh Thạch đây nè, còn có dựa vào một chút quan hệ mới cầu tới tay, ta làm sao có thể đưa người.

Thế nhưng là loại lời này nói ra, Vũ Hằng căn bản sẽ không điều hấn, bởi vì Vũ Hằng từ trước đến nay đều là hèn hạ như vậy vô sỉ lại âm hiểm.

Ai bảo Bao Nha Chùy không có việc gì muốn khiêu chiến Vũ Hằng, muốn cướp đoạt Vũ Hằng động phủ đầu này?

"Người người người, ta ta. . ."

Bao Nha Chùy vội vã không lựa lời nói, không biết nên nói cái gì cho phải.

"Ta làm sao có thể đưa người, đó là hao tổn ta toàn bộ gia sản, hao tổn một lần nhân tình mới đổi về tới Đan Dược, người chết tiệt, đoạt lấy ta Đan Dược, nhanh chóng trả lại cho ta."

Bao Nha Chùy gấp đến độ gần như muốn khóc thành tiếng, vẻ mặt như đưa đám, vẻ mặt đau buồn thúc cùn khổ sở.

Lý Cự Phú lại là hai mắt sáng ngời, phong chế giống như từ trong đó thấy được máu chột buồn bán, con người đảo một vòng, mục quang tham lam khát vọng địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng túi gấm túi, kia túi gấm túi có một mai Tân Thắng Đan đây nè, nếu như có thể nắm bắt tới tay, lập tức liền có thể từ Nguyên Anh Trung Kỳ tấn thăng đến Nguyên Anh Hậu Kỳ.

Càng muốn, Lý Cự Phú càng là kích động.

Chỉ cần cầm đến mai này Tân Thắng Đan, dù cho trả giá lớn hơn nữa giá lớn cũng là đáng được.

"Ngàn vạn không muốn trả lại nha, ngàn vạn không muốn trả lại."

Lý Cự Phú trong đầu đang không ngừng địa ăn xin lấy.

Nếu như trả lại, vậy không có cơ hội.

Bất quá vừa nghĩ tới Vũ Hằng vô sỉ lại hèn hạ hàng, chắc chắn sẽ không trả lại.

Tâm tình của Lý Cự Phú buông lỏng không ít, đáy lòng tại âm thầm tính toán như thế nào cầm đến kia mai Tân Thắng Đan.

Vũ Hằng buồn cười mà nhìn Bao Nha Chùy, cười lạnh nói; "Ta nói, người tới đá động phủ của ta, bây giờ còn nghĩ đến ta đem Đan Dược trả lại cho người? Người cho ta là cái gì? Dễ khi dễ nha?"

Bao Nha Chùy lập tức nhấc tay đầu hàng nhận thua, đạo; "Ta không khiêu chiến người rồi, được rồi không, người đem Đan Dược trả lại cho ta a, người có yêu cầu gì ta đều đáp ứng người."

Này đáng đáp trả được đầy đủ thấp.

Cùng lúc trước cường thế cùng lớn lối so với, hiện tại quả thật chính là đáng thương cầu người.

Vũ Hằng ha ha cười cười, có dừng khí người thắng cảm giác, chỉ là này sẽ, cũng có chút sầu muộn, rốt cuộc là không trả cho hấn đâu hay là không trả cho hấn nha.

Còn cấp cho nàng có chút không nở bô, tốt như vậy Đan Dược, hơn nữa, trả lại cho hấn, vạn nhất hấn đột phá cảnh giới, lại trở mặt, tìm đến mảnh vụn, này có thể như thế nào hảo.

Không trả cho hấn nha, nhìn nhìn hấn đáng thương, nội tâm bản khoản.

Thật sự là đáng ghét.

"Bộ dạng như vậy a, ta trước quan sát hai ngày thời gian, quay đầu lại lo lắng nữa là không phải nên trả lại cho người."

Vũ Hằng cuối cùng làm ra không tính cự tuyệt người quyết định.

Bao Nha Chùy vẻ mặt buồn rầu, mặt mày ủ rũ, nhìn nhìn đáng thương, làm cho người ta đều nhìn không được.

Hấn sốt ruột đạo; "Thế nhưng là, thế nhưng là. . ."

Hấn thật sự là sợ Vũ Hằng thừa cơ nuốt không trả cho mình.

Kia đến lúc đó có thể như thế nào cho phải?

"Người muốn là lại như vậy nói thầm, bà bà mẹ, ta liền không còn cho người nha, hơn nữa, ai biết trả lại cho người, người có thể hay không đột phá tu vi liền qua gây sự với ta, không thể không đề phòng người nha."

Vũ Hằng nhàn nhạt địa nói qua, vẻ mặt thông dong, chẳng hề để ý.

Bao Nha Chủy muốn mở miệng nói chút gì đó, cuối cùng há hốc mồm, hay là cái gì đều nói không ra.

Tôi thiếu hiện tại không có đắc tội chết Vũ Hằng, vạn nhất mới mở miệng, thật sự đem Vũ Hằng cho chọc giận, há không phải chết chắc rồi.

"Người rời đi trước a, đúng rồi, nếu là có ai tới gây phiền toái, người liền ý tứ ý tứ cảnh cáo, này đối với người mà nói, không khó a?"

Vũ Hằng vẻ mặt cười hi hi

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Mua bán

Ví dụ như phục chế rất nhiều Đan Dược cùng Pháp Bảo, hết thấy lấy ra bán, sẽ có không ngừng Linh Thạch thu vào.

Ngắm lại đều làm người kích động.

Thế nhưng là, tốt như vậy bảo vật, làm sao có thể còn lấy ra bán, Tiểu Than Phiến đã sớm buồn bực thanh âm đại tài.

Nghĩ tới đây, Vũ Hằng lập tức trở nên cảnh giác cùng cảnh giới, phòng bị mà nhìn Tiểu Than Phiến, cười nói; "Này phục chế hoa lợi hại như vậy, ta muốn là mua qua, đem người quán phố đồ vật đều cho phục chế một lần, há không phải cướp đi sinh ý của người?"

Tiểu Than Phiến có chút cười khổ không được, đạo; "Khách quan, người có chỗ không biết, này phục chế hoa, tuy có thể phục chế đại bộ phận tử vật, thế nhưng một đoá phục chế hoa, chỉ có thể phục chế một lần, một lần qua đi, hẳn liền héo rũ."

Kháo.

Vũ Hằng đáy lòng thầm mắng một tiếng, nguyên lai là duy nhất một lần Vật phẩm, trách không được sót ruột bán đi đâu, nhìn xem phục chế hoa bên cạnh viết giả cả, muốn một Ngân Linh thạch, thẳng để cho Vũ Hằng mở to hai mắt nhìn, sắc mặt biến hóa, giá tiền này cũng quá mắc a, cứ như vậy cái đồ chơi, muốn trên Ngân Linh thạch, lừa bố mày nha.

Chính mình toàn bộ thân gia, hiện tại cũng liền một ngàn năm Bách Linh thạch.

Một khi mua này phục chế hoa, chính là ba phần chi hai Linh Thạch không thấy, ta đây có thể mua sắm bao nhiêu phòng ngự Pháp Bảo cùng phù chú.

Thiệt là.

Vũ Hằng lập tức liền thịt đau.

Bất quá nghĩ lại, nếu như mua này phục chế hoa, phục chế ra một mai Tấn Thăng Đan, lại lấy gấp mười giá cả bán đi, trong chuyện này lợi nhuận, cũng là mười phần khách quan.

Vũ Hằng mục quang rơi vào phục chế tiêu tốn, nháy mắt con người, suy tư hội, đạo; "Này phục chế hoa cũng quá mắc a, thiếu điểm như thế nào đây?"

Tiểu Than Phiến nhãn tình sáng lên, cảm giác lần này mua bán có hi vọng, đạo; "Khách quan, đây đều là một ngụm giá, không thể thiếu, bất quá, người muốn là trở thành chúng ta hội viên, sau này, chúng ta cũng có thể 90% giảm giá bán cho người."

Vũ Hằng nhãn tình sáng lên, nguyên lai còn có loại này chuyện tốt.

Chỉ là hẳn biểu tình không có lộ ra cao hứng, mà là một bức suy tư bộ dáng.

Tiểu Than Phiến qua nét mặt của Vũ Hằng, không có nhìn ra nửa điểm chính mình cần có tin tức, không khỏi có chút khí thỏa, nội tâm có chút thấp thòm, thật sự là sợ này một đơn sinh ý cứ như vậy thất bại.

Đây chính là một bút đại sinh ý đây nè, nếu như nói trở thành, chính mình thu vào liền xa xỉ.

Tiểu Than Phiến lập tức đạo: "Nếu như khách quan muốn mua này phục chế hoa, cá nhân ta còn có thể đưa một cái tiểu quà tặng cho ngươi."

Còn có loại này chuyện tốt?

Vũ Hằng trong chớp mắt con mắt sáng ngời, nhìn nhìn Tiểu Than Phiến, hiểu kỳ nói; "Là cái gì tiểu quà tặng?"

Tiểu Than Phiến bên trong thâm xử tay trái của hắn.

Vũ Hằng thấy được tay trái của Tiểu Than Phiến mang theo một mai giới chỉ.

Đón lấy liền thấy được Tiểu Than Phiến lấy tay vuốt ve qua kia một mai giới chỉ, kia giới chỉ trong chớp mắt tách ra hào quang,, liền có một mai đồng dạng giới chỉ, bị hắn lấy ra.

Tiểu Than Phiến cầm lấy trong tay giới chỉ, nở nụ cười, hai mắt sáng ngời, nhiệt tình địa giải thích nói; "Đây là giới chỉ, tên là trừ vật giới chỉ, có thể chứa vào bất kỳ Vật phẩm, có đủ túi gấm túi đồng dạng công năng, bất đồng chính là, này trừ vật giới chỉ mang theo càng thêm thuận tiện, chỉ cần đeo ở trên ngón tay là được. Khách quan, có muốn nhìn một chút hay không?"

Tiểu Than Phiến một bên giới thiệu, một bên đem trừ vật giới chỉ đưa cho Vũ Hằng.

Vũ Hằng tò mò cầm qua này chiếc nhẫn trừ vật, nhìn mấy lần, liền từ mình thần niệm, thăm thấu tiến nhập trong trừ vật giới chỉ.

Rất nhanh liền thấy được trong trừ vật giới chỉ, có rất lớn không gian, tại đây trong không gian, còn phân chia nhiều cái gian phòng.

Tựa như cùng cư trú động phủ.

Vũ Hằng không khỏi nhãn tình sáng lên, biểu tình có chút kích động, một ngụm giá hô; "Vậy mua này phục chế hoa."

Lời nói rơi xuống, lập tức liền từ túi gấm trong túi lấy ra trên Ngàn Linh thạch, đưa cho Tiểu Than Phiến.

Tiểu Than Phiến biểu tình kích động, hai mắt sáng ngời, vội vàng hào hào thu về trên Ngàn Linh thạch, lật tay, lấy ra phục chế hoa, đưa đến Vũ Hằng trước người, về mặt chân thành nụ cười, đạo; "Khách quan, đây là của ngươi này phục chế hoa, còn có trừ vật giới chỉ, mặt khác còn có một trương thẻ hội viên, ngày sau, chỉ cần bằng này trương thẻ hội viên tại chúng ta nơi này mua sắm Vật phẩm, là có thể hưởng thụ 90% giảm giá ưu đãi."

Vũ Hằng gật gật đầu, biểu thị lý giải, đem trừ vật giới chỉ đeo ở trên ngón tay, đồng thời cũng đem thẻ hội viên đưa vào trong trừ vật giới chỉ.

Hắn nhìn mấy lần kia phục chế hoa, do dự, cũng cùng nhau đem phục chế hoa đưa đến trong trừ vật giới chỉ.

Làm tốt đây hết thấy, Vũ Hằng xuất thần niệm, xem xét dưới túi gấm trong túi Linh Thạch, còn có 500.

Tâm tư của hắn lại một lần nữa sinh động mở.

Hậu thiên muốn cùng Lưu Phong tiến nhập Kim Sơn quyết đấu, hiện tại hắn là mua vài món Pháp Bảo cùng phù chú mới phải.

Hắn nhìn thoáng qua quán trái lên Pháp Bảo phù chú cùng Đan Dược, đưa tay chỉ quán trái lên phù chú, đạo; "Những cái này đều là cái gì phù chú, có đủ cái gì công năng, như thế nào cái bán phương pháp?"

Tiểu Than Phiến nhất thời trở nên càng thêm kích động, hóa ra hôm nay là một cái đại người mua, hắn vội ân cần địa giải thích nói; "Nơi này tổng cộng có một ngàn cái phù nguyên rửa, ta trong trừ vật giới chỉ còn có một ngàn. Những cái này phù chú đều là phẩm giai không nhỏ phù chú, có phòng ngự, cũng có công kích, cũng có Huyền Thuật, nếu như là khách quan ngươi muốn, liền có thể 90% giảm giá cho ngươi, nếu như ngươi toàn bộ mua sắm, ta một ngụm giá, năm Bách Linh thạch toàn bộ cho ngươi."

Năm Bách Linh thạch cũng là một bút đại tài.

Quân không thấy, bọn họ những học sinh mới này, một tháng cũng mới mười khối Linh Thạch mà thôi.

Đây chính là 500 đây nè, muốn bốn năm thời gian, mới có thể tích lũy đủ năm Bách Linh thạch số lượng này.

Vũ Hằng có chút kích động, cũng có chút tâm động.

Đây chính là 2000 cái phù nguyên rửa, nhiều như vậy phù chú, nếu như thi triển ra, coi như là Lưu Phong đem hết toàn lực, cũng khẳng định không làm gì được tự mình.

Nghĩ tới đây, Vũ Hằng kích động được run run, này trên cơ bản chính là ở vào bất bại chi địa.

Chỉ là vừa nghĩ tới, trà giá năm Bách Linh thạch, số lượng lớn như vậy, hẳn liền về mặt thịt đau.

Trên người mình Linh Thạch, cũng liền chỉ có 500, nếu đã dùng hết, chính là kẻ nghèo nàn một cái.

Thế nhưng là vừa nghĩ tới hậu thiên tiến nhập Kim Sơn nguy hiểm, hẳn cuối cùng vẫn còn cần răng một cái, thần sắc hung ác, vỗ đùi, đạo; "Toàn bộ mua lại, chỉ là, này sẽ thành viên Kamen không thể cho trương cao cấp, lần sau ta tới mua, lại ưu đãi một chút."

Tiểu Than Phiến nghe lại sắp thành giao một bút đại tở đơn, thân thể đều kích động được run rẩy, không nói hai lời, trực tiếp làm chủ, một lời đáp ứng hạ xuống, đạo; "Không có vấn đề, lúc trước cho người thẻ hội viên, chính là ngân sắc tạp phiến, hiện tại cho người một trương Hoàng Kim Tạp."

Tiểu Than Phiến tay mất lạnh lẽ, động tác linh hoạt, sợ Vũ Hằng đổi ý, thuận thực liền hào hào thu về 2000 phù chú, đưa cho Vũ Hằng.

Vẫn không quên từ túi giấu trong túi lấy ra một trương Hoàng Kim Tạp.

Đạo; "Khách quan, người cất kỹ, ta cho người giới thiệu sơ lược một chút, Hoàng Kim Tạp này, về sau mua sắm chúng ta bất kỳ Vật phẩm, cũng có thể hưởng thụ tám giờ 50% ưu đãi."

Vũ Hằng cười híp mắt nhận, tâm tình có chút kích động.

Tình hình kinh tế cũng không có linh thạch, hẳn hảo hảo thu về Vật phẩm, liền rời đi phiên chợ khu, trở lại trong động phủ.

Trở lại trong động phủ, hẳn liền gấp khó dần nổi địa lấy ra hai tờ phù chú, chồng chất tại trước mắt trên mặt đất, giống như ngọn núi cao.

Biểu tình tràn đầy vui sướng, đây chính là 2000 phù chú đây nè, toàn bộ thi triển ra, hoàn toàn đủ Lưu Phong uống một bình.

"Hắc hắc, còn có từ Thần Thâu Thủ chỗ đó trộm tới mấy trăm cái phù nguyên rửa, tổng cộng liền có 2500 trăm phù chú."

Vũ Hằng nở nụ cười, cười đến rất sấm nhân.

"Không biết này phục chế hoa hiệu quả thế nào, vậy mà hao tổn một Ngàn Linh thạch, nếu là không có dùng, ta cần phải muốn tìm Tiểu Than Phiến tính sổ."

Nói vậy là, vội vàng từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra phục chế hoa.

Phục chế hoa như trước tại xinh đẹp địa trấn phóng.

Vũ Hằng lại từ túi giấu túi lấy ra Tấn Thăng Đan, hai mắt có chút nóng rực, nhìn chăm chăm Tấn Thăng Đan, đạo; "Chủ yếu tài phải dựa vào người rồi, nhất định phải phục chế thành công nha."

Hắn đem Tấn Thăng Đan vùi đầu vào phục chế hoa.

Phục chế hoa trong chớp mắt thôn phệ Tấn Thăng Đan, cánh hoa bao vây lại, hào quang đang không ngừng lấp lánh.

Tại Vũ Hằng nhìn một lát sau, lập tức liền cảm nhận được phục chế hoa, có hai cỗ khí tức tại tuôn động.

Này hai cỗ khí tức đều mười phần tương tự, chính là Tấn Thăng Đan khí tức.

Cùng với kia một cỗ khí tức càng ngày càng lớn mạnh, phục chế hoa cũng dần dần héo rũ, phỏng chế giống như kia khí tức hấp thu phục chế hoa năng lượng đưa đến phục chế hoa héo rũ.

Phục chế hoa tồn tại, chính là vì thành công phục chế ra kia Đan Dược.

Vũ Hằng thật sâu hô hấp, hai mắt không chớp mắt nhìn nhìn, ánh mắt bao hàm chờ mong, tâm tình vô cùng kích động.

Chỉ sợ này phục chế hoa trong lúc bất chợt liền như xe bị tuột xích.

Trợn vện hảo một lúc sau, này phục chế hoa đã héo rũ, hóa thành tro phi.

Cuối cùng một chút hào quang tinh hoa, đưa vào trong đó một mai Tấn Thăng Đan, liền triệt để tiêu thất.

Mà Vũ Hằng lại càng là khẩn trương địa nhìn chăm chăm kia một mai phục chế Tấn Thăng Đan.

Kia Tấn Thăng Đan toàn thân tán lấy nồng đậm mùi thuốc, hít một hơi này đan hương, bản thân tu vi đều phỏng chế giống như tại vận chuyển.

Điều này làm cho Vũ Hằng việt kích động, nghiễm nhiên, đây là một mai phục chế thành công Tấn Thăng Đan.

Vũ Hằng vẫy tay một cái, nhất thời đem hai mai Tấn Thăng Đan cầm trong tay, về mặt hưng phấn, hai mắt lóe sáng lóe sáng, đạo; "Khoảng chừng hơn

vạn Linh Thạch đây nè, phải dựa vào người rồi."

Bởi vì này đan hương truyền ra, cũng kinh động đến tại động phủ khác một căn phòng bên trong Lý Cự Phú, Lý Cự Phú vội vàng từ lúc ngồi bên trong tỉnh lại, thuần thực địa chạy tới Vũ Hằng trước người, hai mắt sáng ngời mà nhìn Vũ Hằng, đạo; "Vậy Tấn Thăng Đan người dùng? Như thế nào như vậy nồng đậm đan hương?"

Vũ Hằng tại nơi này được đắc ý cười, cười đến bờ vai nhiều tại một đứng thẳng một đứng thẳng.

Hắn lật tay, lấy ra Tấn Thăng Đan, đạo; "Cự phú huynh đệ, đừng nói ta không giúp người, đây là Tấn Thăng Đan, là Bao Nha Chủy tiêu phí hơn vạn Linh Thạch, còn thông qua nhân tình mới đổi lấy, người xem a, Đan Dược này biết ít nhiều Linh Thạch? Chỉ cần phục dụng hạ xuống, Phân Thân Kỳ trở xuống tu vi, cũng có thể lập tức đột phá cảnh giới."

Lý Cự Phú nhìn nhìn Vũ Hằng trong tay Đan Dược, hai mắt trong chớp mắt trở nên giống như thái dương sáng ngời, cả người kích động được một hồi run rẩy, mở to hai mắt nhìn, biểu tình thập phần hưng phấn, hưng phấn đến nỗi ngay cả thanh âm đều có chút run rẩy, sáng rực địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng trong tay Tấn Thăng Đan, đạo; "Người, người thật sự nguyện ý đem mai này Tấn Thăng Đan bán ra cho ta?"

Lý Cự Phú hưng hăng địa nắm véo chính mình một bả, cảm thấy có chút không dám tin tưởng.

Đây chính là Tấn Thăng Đan đây nè, chỉ cần nuốt hạ xuống, từng phút đồng hồ có thể đột phá cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Bao Nha Chủy

Chỉ cần mình đột phá một cái cảnh giới, hướng trong nhà vừa nói, trong nhà còn không sướng ngắt trời? Nhất định sẽ cho vị trí càng nhiều tài nguyên tới bồi dưỡng.

Chính mình nhớ kỹ Tấn Thăng Đan, cũng không phải ngày một ngày hai, chỉ là đáng tiếc, Vũ Hằng cố kỵ Bao Nha Chủy, không dám ra bán.

Hiện giờ Vũ Hằng muốn đem Tấn Thăng Đan này bán ra cho mình, thật sự là không thể tin được, giống như giống như nằm mơ.

Lý Cự Phú chỉ cảm thấy toàn thân huyết dịch đều phồng chế giống như sôi trào lên, lưu động độ cũng đều nhanh lên hơn nhiều, hô hấp cũng đi theo dồn dập, lồng ngực kịch liệt khi dễ, nóng rực mục quang, gần như có thể hòa tan Tấn Thăng Đan.

Vũ Hằng vừa nhìn lấy Lý Cự Phú hưng phấn như thế cùng kích động, liền biết vô cùng có hi vọng, đáy lòng âm thầm vui vẻ một phen, nghĩ đến có khả năng bán ra một cái hảo giá cả.

Lý Cự Phú này lo lắng là không phải có thể hay không bán đứng, này căn bản lại không có lo lắng giá cả, nói rõ người ta tài đại khí thô, căn bản lại không có đem giá cả để ở trong mắt.

Điều này làm cho Vũ Hằng âm thầm lại được ý một bả.

Hắn đối với chờ mong Vũ Hằng gật gật đầu, đạo; "Đương nhiên có thể bán ra cho người."

Điều này làm cho Lý Cự Phú càng thêm kích động.

Muốn biết rõ Tấn Thăng Đan này, là Bao Nha Chủy, lúc trước Vũ Hằng chỉ nói là giúp đỡ Bao Nha Chủy bảo tồn hai ngày.

Nếu như mình mua này Đan Dược, đến lúc sau Vũ Hằng như thế nào cho người khác nói rõ Há?

Lý Cự Phú tuy lúc này hết sức kích động cùng hưng phấn, thế nhưng cũng không có bị này tham lam phá tan lý trí, hít thở sâu mấy hơi thở, miễn cưỡng để mình bình tĩnh trở lại, nhìn nhìn Vũ Hằng, chân chờ một chút, trầm tư, lo lắng nói; "Nếu như người đem Đan Dược này bán ra cho người, hai ngày sau, người như thế nào cùng Bao Nha Chủy nói rõ đầu này?"

Đối mặt lớn như thế hấp dẫn, còn bản khoản chính mình, Vũ Hằng chỉ cảm thấy Lý Cự Phú này hay là thuyền trương nghĩa.

Lòng hắn đầu có cỗ dòng nước ấm chảy qua, nhìn thoáng qua Lý Cự Phú, có chút vui mừng, đạo; "Việc này người yên tâm đi, ta có biện pháp là được."

Lại nói, ta với ngươi ai cùng ai, đương nhiên nguyện ý tiện nghi ngươi, cũng không nguyện ý tiện nghi Bao Nha Chủ đó."

Lý Cự Phú nghe được câu này, lập tức liền nhếch miệng cười ngây ngô.

Trong đầu cũng cảm giác ấm áp, điều này cũng biểu thị lấy Vũ Hằng là tại tán thành chính mình.

Vũ Hằng nhìn nhìn Lý Cự Phú cười ngây ngô bộ dáng, trợn mắt liếc một cái, đạo; "Rốt cuộc muốn không muốn, cho thống khoái, còn có giả cả ngươi nói tính."

"Muốn."

Lời nói của Vũ Hằng đều vẫn chưa nói xong, Lý Cự Phú lập tức liền lên tiếng cắt đứt lời của hắn, đạo; "1,5 vạn Linh Thạch về ngươi, tháng sau, ta gia tộc đưa Linh Thạch qua liền cho ngươi."

Lý Cự Phú vô cùng kích động, không nghĩ tới Tần Thăng Đan cứ như vậy tới tay, vội vàng đưa tay ra ngoài, đem Tần Thăng Đan cầm trong tay.

Vũ Hằng nhìn hắn vui vẻ kia lực, cũng có chút khinh bỉ.

A nha, không tốt, hậu thiên muốn đi Kim Sơn quyết chiến, Linh Thạch này tháng sau mới đông, này như thế nào cho phải.

Cái này chết tiết Bàn Tử không phải là tại lừa dối ta sao, một khi ta vẫn lạc ở Kim Sơn, kia há không phải hơn một vạn Linh Thạch đều không cần cho.

Chết tiết, cái này chết tiết Bàn Tử nhất định là tính hảo.

Sắc mặt của Vũ Hằng trong chớp mắt không xong, ánh mắt lượn quanh cố ý vị địa quét Lý Cự Phú liếc một cái, đạo; "Đem ngươi túi giấu trong túi đồ vật lấy ra làm thế chấp, bằng không thì ta không tin được ngươi."

Lý Cự Phú không nói hai lời, vừa nhìn sắc mặt của Vũ Hằng không đúng, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, một bả liền lấy ra bản thân túi giấu túi, giao cho Vũ Hằng, đạo; "Ta này túi giấu trong túi bảo bối, còn có không ít, các loại phù chú, Đan Dược, Pháp Bảo, trận pháp, Công Pháp, đan lò đều có, giá trị tại hai vạn Linh Thạch như vậy, ngươi muốn là muốn, liền trực tiếp chống đỡ này Tần Thăng Đan được rồi, dù sao mọi người khỏe bằng hữu, cũng không cho ngươi thua thiệt."

Vũ Hằng nghe lời này, trong đầu cũng ấm lên vài phần, thần niệm lập tức lan tràn ra ngoài, tiến nhập túi giấu trong túi, quả thật thấy được rất nhiều thứ tốt, hai mắt không khỏi sáng ngời, lộ ra tham lam ánh mắt, biểu tình kích động, hưng phấn được thần thể cũng run rẩy rồi xuống.

Cái này chết tiết Bàn Tử tài phú thực không phải là dùng để trưng cho đẹp, nhiều như vậy hảo bảo vật, nếu là có thể lấy ra đối địch, căn bản cũng không cần lại đi phiên chợ khu đi một chuyến.

Có tay này bên trong đồ vật, cộng thêm chính mình chính mình trữ vật giới chi Pháp Bảo, hoàn toàn có thể ứng phó Kim Sơn cùng Lưu Phong.

Vũ Hằng trong lòng rộng thùng thình hơn nhiều, vội vàng nói; "Vậy này túi giấu túi đồ vật, liền chống đỡ Tần Thăng Đan này được rồi "

Đều là đồ tốt đây nè.

Vũ Hằng thần niệm yên lặng tại túi giấu trong túi, một kiện đón lấy một kiện mà nhìn Pháp Bảo phù chú, càng xem càng là kích động.

Tất cả đồ vật thêm vào, giá trị tuyệt đối qua hai vạn Linh Thạch.

Cũng không tin Lưu Phong gia hỏa kia so với chính mình còn giàu có, cho dù hắn cũng mua các loại Pháp Bảo phù chú, thế nhưng khẳng định không có chính mình hơn một nửa.

Đến lúc sau, tại Kim Sơn, cần phải muốn cấp hắn đẹp mắt.

Bất quá, Tần Thăng Đan này thế nhưng là thứ vị ý, nếu nhiều mấy viên là tốt rồi, mình cũng có thể tán chức tu vi, dù sao hiện tại cũng đều Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ đỉnh phong, nửa chân đạp đến vào Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ, cũng nên đột phá, nhưng chỉ có có một tầng huyền diệu khó giải thích đồ vật ngăn cản, chậm chạp không có cách nào đột phá, thiệt là.

Vũ Hằng nhìn nhìn Lý Cự Phú ôm Tần Thăng Đan cười ngây ngô bộ dáng, trong đầu ý nghĩ việt kiên định.

"Không được, ta muốn chuẩn bị nhiều hơn một chút Tần Thăng Đan xuất ra mới được, như vậy chính mình liền có thể có tuyệt bút thu vào. Tu vi của mình cũng có thể đi theo tăng lên."

"Thế nhưng là chính mình sẽ không Luyện Đan, càng không có tài liệu. Bên ngoài viện, chỉ có Luyện Đan Trưởng Lão mới có thể luyện chế ra loại Tần Thăng Đan này, còn thật là khó khăn xử lý đây nè."

Vậy cũng chỉ có một cái biện pháp, chính là nhiều mua sắm phục chế hoa. Vừa nghĩ tới phục chế hoa, tay của Vũ Hằng đã đi xuống ý thức lấy ra Hoàng Kim Táp, đánh bóng một chút, hẳn đối với Tiểu Than Phiến ký ức hãy còn mới mẽ đây nè.

Vũ Hằng hắc hắc địa cười ngây ngô hai cái, nghĩ tới biện pháp, cảm thấy hết sức kích động.

Nụ cười này phỏng chế giống như từ Cửu U địa ngục truyền tới, vô cùng sấm nhân.

Làm hại Lý Cự Phú lại càng hoảng sợ, trừng trừng mắt nhìn nhìn Vũ Hằng, gia hỏa này sẽ không đột nhiên phát bệnh à, hay là Đan Dược này là giả.

Không được, không thể bị này vô sỉ hèn hạ gia hỏa lừa gạt rồi, ta còn là nhanh chóng phục dụng dưới này Đan Dược, nhìn thật sự là là giả.

Lý Cự Phú như vậy nghĩ đến, một bả liền đem Tấn Thăng Đan nuốt vào miệng.

Cửa vào Đan Dược tức hóa.

Một cổ khổng lồ được lực lập tức tràn ngập Kỳ Kinh Bát Mạch của hắn.

Lý Cự Phú vội vàng vận chuyển bản thân tu vi, dẫn đạo kia một cổ khổng lồ được lực, đánh thẳng vào trong cơ thể gân mạch quan ai.

Chỉ nghe trong cơ thể truyền đến oanh oanh trùng kích thanh âm, thanh âm như Lôi Đình, đón lấy, rất nhiều tĩnh mạch đều dần dần bị mở ra.

Điều này làm cho Lý Cự Phú hết sức kích động.

Mười thời gian mấy cái hô hấp đi qua, lúc trước hắn vô pháp phá tan gân mạch, tại Đan Dược này chỉ lực, không biết phá tan ít nhiều.

Hai mươi thời gian hô hấp đi qua.

Trên người Lý Cự Phú được lực cũng tiêu hóa được không sai biệt lắm, hai mắt chậm rãi mở ra, ánh mắt lộ ra kinh người hào quang, tinh thần quá khứ, biểu tình mười phần đặc ý.

Trên người hắn tu vi khí tức, lại càng là бур hãn.

Đã từ Nguyên Anh Trung Kỳ đột phá đến Nguyên Anh Hậu Kỳ.

Hắn cảm giác lúc này toàn thân đều là lực lượng, nắm chặt một quyền, phỏng chế giống như một quyền cũng có thể hủy diệt một ngọn núi.

Hắn kích động cực kỳ, hai mắt lóe sáng lóe sáng, nhìn nhìn Vũ Hằng, hưng phấn mà hò hét, đạo; "Ta đột phá, ta đột phá, ha ha. . ."

"Nhìn lúc này gia tộc còn có lời gì nói, luôn nói ta lười biếng, nói ta không muốn phát triển, liền tu vi đều là gia tộc kè cuối."

Lý Cự Phú hưng phấn đến cơ hồ giống như mê, liền ở trong động phủ cười lớn, đi tới đi lui.

"Chỉ cần lại đột phá hai cái cảnh giới, bổn thiếu gia liền có thể cùng thích nữ tử ở cùng một chỗ. Ha ha, đến lúc sau nhìn tên kia như thế nào theo ta tranh giành."

Vũ Hằng bị Lý Cự Phú hưng phấn điên cuồng dọa đã tỉnh hồn lại, trợn mắt liếc một cái Lý Cự Phú, không muốn đã kích đạo; "Nếu cảnh giới tốt như vậy đột phá là tốt rồi, đây chính là hai cái cảnh giới đây nè, ngươi cho rằng là đại Bạch Thái (cái trắng) đầu, như vậy giá rẻ. Hơn nữa, ngươi đột phá tu vi, ngươi ta liền dặm chân tại chỗ chờ ngươi không thành, thật sự là."

Lý Cự Phú không để ý tới Vũ Hằng đã kích, lại một lần nữa nhìn nhìn Vũ Hằng, hai mắt trở nên nóng rực cùng kích động, đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, đều là may mắn ngươi, không có ngươi, nói không chừng, ta hiện tại cũng vô pháp đột phá. Không có gì hảo nói, về sau có vấn đề gì, chẳng quản cho ngươi giải quyết, nếu ta có thể đủ làm tốt, ta đều cho ngươi làm xong."

Vũ Hằng cười nói; "Này coi như câu tiếng ngươi."

Lý Cự Phú cười ngây ngô hai tiếng, nói; "Còn có thể lấy tới Tấn Thăng Đan không? Ta cảm giác chỉ cần còn có hai mai Tấn Thăng Đan, ta liền có thể đột phá đến Đại viên mãn, còn có mười miếng Tấn Thăng Đan liền có thể đột phá đến Xuất Khiếu Kỳ."

Vũ Hằng ngạc nhiên mà nhìn Lý Cự Phú, hóa ra gia hỏa này ăn Đan Dược ăn được nghiện không thành.

Hay là coi Tấn Thăng Đan là làm vợ cả Bạch Thái (cái trắng) sao?

Cho rằng kia Tấn Thăng Đan tốt như vậy cảm

Quân không thấy, Bao Nha Chủy vì một khóa Tấn Thăng Đan, thiếu chút nữa liền tôn nghiêm mạng nhỏ cũng không muốn, có thể thấy Tấn Thăng Đan này đáng quý.

Bất quá đối với Vũ Hằng mà nói, làm sao không phải một cái tin tức tốt.

Chỉ cần có thị trường, chính mình liền có thể có đại lợi nhuận.

Vũ Hằng vội quyết định nhiều mua sắm phục chế hoa quyết tâm.

Lý Cự Phú nhìn nhìn Vũ Hằng một bức nhìn... ... biểu tình nhìn mình chăm chăm, lập tức Kiên ho hai tiếng, ngượng ngừng cười, đạo; "Cái này, cái này, ta cũng biết Tấn Thăng Đan trân quý, thế nhưng là ta biết, Vũ Hằng huynh đệ ngươi khẳng định có biện pháp, ngươi yên tâm, giá tiền tuyệt đối công đạo."

Vũ Hằng hơi khẽ chau mày, nhìn nhìn Lý Cự Phú, đạo; "Ngươi sẽ không sợ phục dụng nhiều Đan Dược, sẽ có di chứng, còn có ngày sau đối với tu vi bất lợi?"

Lý Cự Phú còn tưởng rằng là vấn đề gì đâu, căn bản sẽ không đem vấn đề này Khi chuyện quan trọng, vỗ lồng ngực, chẳng hề để ý, đạo; "Đối với thể chất của ta mà nói, phục dụng bất kỳ Đan Dược cũng không có di chứng."

Vũ Hằng thật đúng là có điểm hiểu kỳ, Lý Cự Phú này rốt cuộc là cái gì thể chất.

Nghe hảo trâu bò bộ dáng.

Lý Cự Phú cười hắc hắc nói; "Ta chính là Đan Mạch Thể Chất, chỉ cần là quán Luyện Đan, thiên phú của ta cũng là tại Luyện Đan. Chỉ là trước mắt vẫn còn ở ngoại viện, chỉ cần đi vào nội viện, bằng vào tư chất của ta, lập tức liền có thể tiến nhập Luyện Đan nhất mạch."

Vũ Hằng bình thường trở lại, Đan Mạch Thể Chất chính là có thể miễn dịch Đan Dược hết thảy di chứng, trách không được Lý Cự Phú này không chút nào sợ Đan Dược mang đến di chứng.

Nghĩ đến thiên phú của Lý Cự Phú chính là Luyện Đan, hiện tại chỉ là không có cơ hội, sợ là hấn nhớ kỹ tiến nhập nội viện Luyện Đan nhất mạch nha.

Vũ Hằng đại khái biết được Lý Cự Phú mục tiêu.

Hắn phân phó một tiếng, để cho Lý Cự Phú hảo hảo tu luyện, một người liền đi ra động phủ.

Lúc Vũ Hằng đi ra động phủ, lập tức liền gặp Bao Nha Chủy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Phục chế hoa lai lịch

Bao Nha Chủy vừa lo lắng lại phần nộ địa đứng ở động phủ công môn, do dự mà có hay không muốn trùng kích tiến nhập trong động phủ.

Vừa nhìn thấy Vũ Hằng xuất ra, lập tức liền hét lên; "Ngươi tên đáng chết, không phải nói giúp ta đảm bảo hai ngày sao? Ta Đan Dược đâu này?"

Bao Nha Chủy vừa mới cảm nhận được trong động phủ một cỗ bất thường ba động, còn có rất nhiều Linh Khí chảy về phía.

Hắn cho rằng Tấn Thăng Đan của hắn đã bị người cho phục dụng.

Hắn là tức giận cực kỳ, lúc này mới tìm tới cửa.

Nhưng là vừa sợ đây là một cái hiểu lầm, cho nên không trùng kích động phủ.

Kỳ thật, Bao Nha Chủy đoán không sai, quả thật làm cho Lý Cự Phú phục dụng Tấn Thăng Đan, chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, Vũ Hằng đã sớm lợi dụng phục chế hoa phục chế một mai Tấn Thăng Đan.

Liền ngay cả Lý Cự Phú cũng không biết Vũ Hằng phục chế Tấn Thăng Đan chuyện này.

Vũ Hằng phải liếc một cái Bao Nha Chủy, biết Bao Nha Chủy lo lắng cái gì, một lấy ra Tấn Thăng Đan đùa bỡn hai cái, đợi đến Bao Nha Chủy xác nhận, lại vội vàng thu hồi.

Bao Nha Chủy ngạc nhiên nửa ngày, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, tùy theo chính là mừng rỡ, cuối cùng chính là xấu hổ tự trách, khuôn mặt áy náy, hậm hực mà thẳng bước đi.

Vũ Hằng có chút đắc ý, tuyệt đối chính mình hay là đủ tự trọng nghĩa đủ thông minh.

"Kế tiếp, mau mau đến xem còn không có phục chế hoa."

Vũ Hằng nghĩ đến, lập tức vận chuyển Công Pháp, triển khai thân pháp, thân thể nháy mắt tiêu thất ở chỗ cũ.

Lần nữa đi đến phiên chợ khu, đã là quen việc dễ làm

Rất nhanh lại lần nữa đi đến Tiểu Than Phiên này quán phố trước.

"Khách quan, ngươi đã đến rồi? Không biết cần gì Vật phẩm, chỉ cần ngươi mở miệng, chúng ta đều vì ngươi lấy ra."

Tiểu Than Phiên nhận ra Vũ Hằng, ngày hôm qua chính là cái này đại người mua, để cho hắn thu vào, so với thường ngày, trực tiếp lật ra gấp hai mươi thu vào.

Hắn vui chết.

Đem Vũ Hằng cảm kích cực kỳ.

Lần nữa thấy được Vũ Hằng qua, đương nhiên mười phần nhiệt tình gọi.

Vũ Hằng giả vờ một bức đại người mua phái đoàn, thâm trầm, có lòng dạ, làm cho người ta nhìn không ra hắn ngọn nguồn.

Kỳ thật hắn hiện tại một khối Linh Thạch cũng không còn, ngược lại là trong trữ vật giới chỉ, các loại Pháp Bảo Đan Dược, tuyệt đối so với Tiểu Than Phiên quán phố bài trí còn nhiều hơn.

Hắn quét quán trải lên Vật phẩm, nhãn dưới lông mày, này biểu thị không có nhìn trúng Vật phẩm

Cuối cùng nhìn nhìn ngày hôm qua bày đặt phục chế hoa vị trí, hiện tại lại không có phục chế hoa.

Điều này làm cho Vũ Hằng càng thêm khó chịu, chính mình thế nhưng là vì phục chế hoa mới đến không được không được.

"Khách quan đều bất mãn ý sao? Không quan hệ, chỉ cần nói ra cần gì Vật phẩm, chúng ta lập tức liền tìm tới cho ngươi."

Tiểu Than Phiên nhiệt tình địa nói qua, nhìn nhìn Vũ Hằng biểu tình, liền biết Vũ Hằng đối với quán trải lên đồ vật không có hứng thú.

Vũ Hằng nghiêng đầu, hỏi: "Như thế nào hôm nay không có phục chế bỏ ra?"

Tiểu Than Phiên lập tức giải thích nói, "Tại ngày hôm qua lúc trước, cũng không có phục chế hoa, ngày hôm qua cũng chỉ có một đóa, hôm nay cũng chưa có, đoán chừng ngày mai cũng không có. Này phục chế hoa quá khó hơn nhiều, cho nên bán một Ngàn Linh thạch, chỉ có thể phục chế Tam phẩm Đan Dược trở xuống Đan Dược, còn có Tam phẩm một chút Pháp Bảo cùng phù chú, hơn nữa là duy nhất một lần Vật phẩm, giá cả lại quá đắt, hàng cũng liền thiếu một chút."

Vũ Hằng gật gật đầu, nội tâm có chút bất gấp, những cái này khuyết điểm, hắn đương nhiên biết, thế nhưng lần này qua chính là vì phục chế hoa tới, này phục chế hoa cũng không còn, kế hoạch của mình há không phải bong bóng Thang sao?

Này phục chế hoa sử dụng là có nhất định hạn chế, thế nhưng cũng không có trở ngại Vũ Hằng lợi dụng tới giành đại lợi đây nè.

Tần Thăng Đan mặc dù chỉ là Tam phẩm Đan Dược, thế nhưng thị trường nhu cầu rất lớn, một khi có thể lượng sản, vậy đơn giản chính là một đêm phát nhanh.

Ngẫm lại, đều làm Vũ Hằng cảm giác được kích động.

Hắn lập tức vấn đạo; "Vậy này phục chế hoa sản tự ở chỗ nào?"

Tiểu Than Phiên sắc mặt trong chớp mắt lộ ra làm khó, thần sắc chần chờ, nhú mày trầm mặc, không biết có phải hay không nên trở về đáp loại vấn đề này.

Một khi nói ra, kia há không phải nguồn cung cấp đều muốn bị đối phương biết được sao?

Không nói ra, dường như đây là một cái khách hàng lớn.

Ngay tại hắn chuẩn bị uyển chuyển địa cự tuyệt, chợt nghe lấy Vũ Hằng đạo; "Yên tâm, ta sẽ không báo cho bất luận kẻ nào, nếu làm khó coi như xong."

Tiểu Than Phiên chần chờ, đạo; "Báo cho ngươi cũng không phải là không thể được, chỉ là sợ ngươi thất vọng."

Vũ Hằng thoáng cái liền hứng thú, thất vọng không thất vọng chính là chuyện của mình, nếu như biết phục chế hoa tung tích, kia tuyệt đối nằm mơ đều cười tỉnh.

Đón lấy, lại nghe lấy Tiểu Than Phiến đạo; "Hơn nữa báo cho người lúc trước, người phải đáp ứng hai cái điều kiện."

Vũ Hằng không nói hai lời, về mặt kiên quyết bộ dáng, quyết đoán đạo; "Người nói."

Tiểu Than Phiến chậm chước dùng từ, cũng không muốn đem trước mặt khách hàng lớn đắc tội, đạo; "Thứ nhất, người không thể đem cái tin tức này nói cho người khác biết."

Thay thương gia bảo thủ bí mật, đây là tất yếu hành vi thường ngày.

Vũ Hằng không nói hai lời liền đáp ứng, còn tưởng rằng là chuyện gì chứ.

Tiểu Than Phiến nhìn nhìn Vũ Hằng gật đầu đáp ứng, nhẹ nhàng thở ra, đón lấy, cũng có chút làm khó, đạo; "Chúng ta muốn thu hồi tổng xuất bạch ngân tạp cùng Hoàng Kim Tạp với tư cách là tin tức thù lao, đương nhiên, người cũng có thể dùng Linh Thạch tới mua."

Vũ Hằng hiện tại toàn thân cao thấp cũng không có một khối Linh Thạch, còn thế nào dùng Linh Thạch tới mua, trực tiếp liền đem trong trữ vật giới chỉ Hoàng Kim Tạp còn có bạch ngân tạp giao trả lại cho Tiểu Than Phiến.

Tiểu Than Phiến tiếp nhận hai tờ tạp, nhỏ giọng nói; "Ngay tại chúng ta học viện Sơn Đông Bắc Phương hướng. Người của chúng ta cũng là trong lúc vô tình tìm được, như vậy một đóa, bây giờ còn có hay không, cũng không biết, dù sao này mấy ngày, cũng không có hàng qua."

Vũ Hằng có chút ngạc nhiên, ánh mắt cũng có hơi thất vọng, biểu tình lại càng là âm đạm.

Không nghĩ tới trả giá lớn như vậy giá lớn, chỉ có như vậy một mảnh tin tức, còn tưởng rằng chỗ đó phục chế hoa nhiều đóa, hảo thu thập một đồng lớn trở về nhà.

Tiểu Than Phiến nhìn nhìn Vũ Hằng vẻ mặt thất vọng biểu tình, cũng trong thâm tâm thả lỏng, tuyệt đối này mua bán làm được cũng không lỗ, tin tưởng vị này đại người mua cũng chắc chắn sẽ không đi tìm kia hư vô mờ mịt địa phục chế hoa.

Hơn nữa, Học Viện phía sau núi thâm xứ, cũng có vô cùng nguy hiểm, có các loại hung thú qua lại, không có mấy người đồng bạn hoặc là cường đại tu vi, tiến nhập trong đó, cũng chính là tự tìm chết.

Vũ Hằng cuối cùng thở dài một tiếng, liền thất hồn lạc phách rời đi, phong chế giống như thoáng cái mất đi tinh khí thần.

Điều này làm cho Tiểu Than Phiến nhìn ở trong mắt, lần nữa buông ra một hơi.

Chẳng qua là cảm thấy đáng tiếc, như vậy một cái đại người mua, sợ là về sau cũng sẽ không gặp.

Tại Vũ Hằng đi ra phiên chợ khu, lập tức liền thay đổi một bức biểu tình, vẻ mặt nụ cười, khoe mắt đuôi lông mày trên đều tràn ngập tiểu ý.

Biểu tình vô cùng kích động, trong lòng vô cùng đắc chí.

"Còn tưởng rằng là ở nơi nào đâu, nguyên lai chính là tại học viện Sơn Đông Bắc Phương hướng."

Vũ Hằng trong chớp mắt liền vui vẻ, triển khai tu vi, đã nghĩ ngợi lấy bay thẳng đến Sơn Đông Bắc Phương hướng đi qua tìm kiếm, thế nhưng một người, không có chiếu ứng, là không phải không hảo, có muốn hay không đem Lý Cự Phú cho kéo lên.

"Được rồi, được rồi, một người chỉ có một người a, dù sao về sau con đường, cũng là đi một mình, phải học được độc lập mới được."

Vũ Hằng như vậy nghĩ đến, thần sắc không còn có chần chờ, tu vi âm âm vận chuyển, bay thẳng đến Học Viện phía sau núi bay đi.

Một bên bay lên, vừa nghĩ trắng bóng Linh Thạch.

Chỉ cần một đóa phục chế hoa, liền có thể phục chế một mai Tấn Thăng Đan, là có thể phóng ra 1,5 vạn Linh Thạch.

Nhiều như vậy Linh Thạch, thẳng để cho Vũ Hằng đều cảm thấy kích động.

Học viện phía sau núi, là rậm rạp rừng rậm, liếc một cái nhìn không đến phần cuối, giống như lục sắc đại dương mệnh mông, sơn phong liền miên chấp chừng vô biên vô hạn, giống như Thập Vạn Đại Sơn.

Vũ Hằng thân ảnh trong chớp mắt xuất hiện ở phía sau núi.

Tại hậu sơn, cũng có không thiếu đệ tử.

Những đệ tử này có rất nhiều rèn luyện, có rất nhiều tìm kiếm được liệu.

Vũ Hằng phân biệt một chút phương hướng, bay thẳng đến Đông Bắc phương hướng bay nhanh đi qua.

Theo hần dần dần vượt nhập, gặp phải nguy hiểm cũng dần dần gia tăng, gặp phải đệ tử cũng dần dần giảm bớt.

Chủ yếu nguy hiểm liền là tới từ ở không biết hung thú.

Ví dụ như xà, liền tiềm phục tại rừng cây trong bụi cỏ, nhan sắc cùng rừng cây nhan sắc nhất trí, thậm chí cho bùn đất, Hoàng Diệp nhan sắc nhất trí, căn bản cũng không có khiến cho người chú ý, nếu như không nhìn kỹ, còn hiện không được, một khi đến hấn sẵn bắn phạm vi, bọn họ sẽ trong chớp mắt xông tới, một ngụm nuốt xuống, kia bén nhọn hàm răng, sẽ thả ra nọc độc.

"Quả nhiên là hảo hung hiểm."

Trên đường đi tới, Vũ Hằng không biết gặp bao nhiêu lần phục kích, trong lòng run sợ, lòng mảy mảy đi, nội tâm cũng ngưng trọng rất nhiều.

Thậm chí lúc này đứng lại bước chân, do dự mà còn hay không muốn tiếp tục đi tới.

Vừa nghĩ tới kia trắng bóng Linh Thạch, Vũ Hằng liền không chế không nổi kích động lên, cắn răng một cái, thần sắc hung ác, đạo; "Phải tiếp tục xâm nhập, cùng lắm thì, đoá dán tấm vé phù chú, nhiều sử dụng vài món Pháp Bảo."

Vũ Hằng lần nữa từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra tấm vé phù chú, còn có vài món Pháp Bảo, dùng tu vi thúc bọn họ, thả ra phòng ngự màn hào quang, một mực địa phòng ngự ở chính mình.

Trên người hấn phòng ngự hào quang, chừng ba trượng lớn nhỏ.

Làm cho người ta nhìn nhìn đều đập vào mắt kinh hãi.

Vũ Hằng thậm chí còn vận chuyển bản thân tu vi, thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, đem mình một mực bảo vệ.

"Này sẽ tổng nên không sao a."

Vũ Hằng nghĩ đến, vội vàng triển khai thân pháp, tiếp tục xâm nhập phía sau núi.

Trực tiếp xâm nhập phía sau núi thâm xứ, Vũ Hằng đã cảm nhận được vài vị trí khí tức cường đại.

Kia khí tức cường đại giống như Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ.

"Thiệt nhiều hung thú, hay là không muốn kinh động bọn họ mới tốt, miễn cho bị bọn họ cho xé nát nuốt."

Vũ Hằng như vậy nghĩ đến, lặng yên không một tiếng động mà từ một ít khí tức cường đại vượt qua.

Thần niệm đã sớm liền bao phủ ra, phương viên trong vòng ngàn trượng đều tại hấn tra xét bên trong, chỉ là vẫn luôn không có tìm được phục chế hoa.

Ngược lại là có không ít ẩn nấp tiểu hung thú, luôn không ngừng đối với Vũ Hằng nổi lên trùng kích.

May mắn Vũ Hằng phòng ngự mười phần cho lực.

Những cái kia hung ác lại độc tính rất mạnh tiểu hung thú, tại va chạm trên người Vũ Hằng phòng ngự màn hào quang, lập tức đã bị bắn bay ra ngoài.

Vũ Hằng nhẹ nhàng thở ra.

Tiếp tục xâm nhập.

Trực tiếp gặp vài cổ Phân Thân Kỳ hung thú cường đại khí tức, hấn mới ngưng được bước chân.

Kế tiếp đều là Phân Thân Kỳ hung thú cấp bậc, lại tiếp tục xâm nhập, đoán chừng cường đại hơn còn có.

Hay là cẩn thận thì tốt hơn, trước không muốn xâm nhập.

"Ở nơi này phụ cận tìm xem a, có thể tìm tới liền tốt nhất, tìm không được cũng trách không được ai, rốt cuộc người ta cũng nói, này phục chế hoa cũng mười phần khó được, làm sao có thể bị chính mình đơn giản tìm đến."

Vũ Hằng như vậy an ủi thân thể, thần niệm bao phủ ngàn trượng, tu vi bay nhanh, luôn không ngừng tìm kiếm tìm được.

Trong chớp mắt, tìm lần mấy vạn trượng phạm vi, thủy chung đều không có tìm được phục chế hoa.

Tại hấn nản lòng thoái chí sắp buông tha thời điểm.

Đột nhiên, tại hấn thần niệm, đột nhiên xuất hiện một đạo quang điểm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Phía sau núi

Hắn vội vàng ngưng tụ thần niệm quét ngang qua, thậm chí mục quang cũng di động đi qua.

Lập tức liền thấy được đây là mà hắn cần phục chế hoa.

Vũ Hằng thoáng cái trở nên vô cùng kích động.

"Tiêu phí lớn như vậy giá lớn, tổn thất nhiều như vậy phù chú Pháp Bảo, hao phí nhiều thời giờ như vậy, rốt cuộc tìm được một đóa phục chế bỏ ra."

Vũ Hằng vội vàng triển khai thân pháp, bay nhanh đi qua.

Tại tiếp cận phục chế hoa, nhìn nhìn ba mũi đóa hoa phục chế hoa, hai mắt lại càng là sáng ngời.

Ngay tại hắn chuẩn bị tiến lên, ngắt lấy phục chế hoa thời điểm, lập tức liền cảm nhận được một cỗ bất thường ba động.

Vũ Hằng lập tức trở nên cảnh giác lên.

"Là Lang Yêu. Nhị phẩm yêu thú, sức chiến đấu có thể so với Xuất Khiếu Kỳ."

Vũ Hằng thoáng cái liền xác định Lang Yêu tồn tại vị trí, thậm chí đem Lang Yêu đại khái tình huống phân tích ra.

Hắn hai mắt lóe lên một cái, mục quang nhìn chăm chăm Lang Yêu, trông mắt chuyển động, suy tư về kế tiếp, hẳn là như thế nào ngắt lấy phục chế hoa, mà không hao phí quá nhiều tu vi cùng bảo vật.

Phẩm bậc càng cao, yêu thú thực lực lại càng lớn, ở cái địa phương này, tam phẩm yêu thú cũng có.

Hết thấy lấy cẩn thận thì tốt hơn.

Vũ Hằng nhú lại lông mày, nghĩ đến.

"Này phục chế hoa đoán chừng chính là Lang Yêu trông coi chi vật, nếu muốn cầm đến, vẫn là hết sức khó khăn."

Vũ Hằng biểu tình ngưng trọng.

"NGAO...OOO!"

Ngay tại Vũ Hằng cau mày, kia một đầu Lang Yêu phồng chế giống như đã nhận ra Vũ Hằng tồn tại, màu xanh biếc hai mắt lóe ra khát máu tham lam hào quang, bọn họ thật lâu không ăn thịt người.

Hắn ngửa mặt gào thét một tiếng, trực tiếp từ phục chế hoa bên cạnh xông tới.

Trong chớp mắt liền hướng phía Vũ Hằng nổi lên công kích.

Lang Yêu độ mùi phản nhanh.

Tốc độ ánh sáng, đã đến Vũ Hằng trước người.

Một cây móng vuốt sói trực tiếp phát xuất ra, móng vuốt sói mười phần sắc bén sắc bén, một khi bạch bất trúng, cần phải mở ngực bể bụng.

Càng thêm lợi hại hay là Lang Yêu hàm răng, mười phần cường hãn lợi hại.

Phồng chế giống như một ngụm, là có thể cắn thủng người thân thể.

Vũ Hằng chấn động, sắc mặt đại biến, hai mắt lấp lánh, vội vàng triển khai thân pháp trốn tránh.

Chân phải trong chớp mắt phóng ra, thân thể lập tức nghiêng hạ xuống, chân trái nâng lên, lấy chân phải làm trung tâm, cả người sát mặt đất, lượn quanh

vòng vo 180°, đứng lên lần nữa.

Nhìn xem tránh né đi qua Lang Yêu nhảy tới công kích.

"Nguy hiểm thật, Lang Yêu này độ thật nhanh. May mắn, Bồn công tử độ cũng không chậm."

Vũ Hằng đắc ý nghĩ đến.

"Ngao!"

Lang Yêu một kích không trúng, lần nữa ngửa mặt gào thét.

Vũ Hằng nhú lại lông mày, biết không hay, Lang Yêu này nhất định là đang hô hoán đồng bạn.

Nhất định phải chẳng quân giải quyết mới được, bằng không thì, một khi Lang Yêu này gọi càng nhiều đồng bạn qua, vậy mình há không phải lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng, mò mẫm mang hoạt một hồi.

Hắn nhìn lướt qua Lang Yêu, thần niệm tập trung vào Lang Yêu vị trí, tu vi oanh oanh thì triển ra, thân pháp cũng triển khai đến cực hạn.

Liền ngay cả trong trũ vật giới chỉ Pháp Bảo cũng lấy ra mấy chục kiện, thúc, trực tiếp đánh về phía Lang Yêu.

Lang Yêu trong chớp mắt như lâm đại địch, cảm nhận được cường đại nguy hiểm, khối báo động trong chớp mắt trùng lớn, hoảng sợ nhìn nhìn Vũ Hằng.

Đừng nhìn Vũ Hằng tu vi cảnh giới chỉ là Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ, thế nhưng lực chiến đấu của hắn, có thể có thể so với kỳ Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ.

Cộng thêm hiện tại các loại Pháp Bảo tương trợ, coi như là Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn cũng phải nghĩ kỹ, huống chi trước mắt chỉ là một đầu Xuất Khiếu Kỳ Lang Yêu.

Ầm ầm ầm.

Mấy chục kiện Pháp Bảo trực tiếp oanh kích tại Lang Yêu bên cạnh.

Cho dù Lang Yêu độ mười phần nhanh, tránh né hơn nhiều công kích, thế nhưng như trước có không ít công kích rơi ở trên người hắn.

Trực tiếp đem Lang Yêu oanh kích được NGAO...OOO NGAO...OOO kêu thảm thiết.

Vũ Hằng lại càng là ở một bên nhìn chăm chăm.

Nhìn nhìn Lang Yêu tại mấy chục kiện Pháp Bảo công kích đến, trực tiếp trọng thương, trong đầu không khỏi mừng rỡ.

Không có nghĩ tới những thứ này Pháp Bảo đều tốt như vậy dùng.

Vậy cũng là rèn luyện một lần.

Lần sau gặp Lưu Phong, trực tiếp thúc hơn một ngàn kiện hơn vạn kiện Pháp Bảo, phô thiên cái địa không khác biệt dày đặc công kích, nhìn Lưu Phong có thể như thế nào ngăn cản.

Nghĩ đến đây, Vũ Hằng khoe mắt đuôi lông mày cũng nhin không được lộ ra tiểu ý.

"Nhìn ngươi, còn muốn đánh lên ta, còn non lắm, tuy đều là Xuất Khiếu Kỳ, thế nhưng ngươi hay là quá cùi bắp."

Vũ Hằng nhìn chăm chăm Lang Yêu, vẻ mặt khinh thường.

NGAO...OOO.

NGAO...OOO.

Các loại Lang Yêu gào thét thanh âm, từ từ mặt bát phương truyền tới.

Hình thành một cỗ uy thế lực, để cho Vũ Hằng đều cảm thấy rất lớn áp lực.

Này trọng thương Lang Yêu lần nữa gào thét một tiếng, muốn đem tất cả đồng bạn cũng gọi.

"Không tốt, một khi bị Lang Yêu vây công, bất từ cũng phải lột một tầng da."

Vũ Hằng hai mắt mục quang rơi ở trên người Lang Yêu, hung ác, hai tay phát ra ngoài.

Hai đạo chuông ầm vu vu một tiếng, trực tiếp ngưng tụ ra, lơ lửng ở giữa không trung.

Hon một trượng hơn một trượng lớn nhỏ, toàn thân hào quang lưu chuyển, tán không lồ đại lực kinh thiên động địa.

Tại Vũ Hằng dưới sự thao túng, hai đạo cường đại chương án, trong chớp mắt áp sập hướng trên mặt đất trọng thương Lang Yêu.

Lang Yêu trong chớp mắt kinh khủng, lộ ra gào thét.

Chó cùng rút gấu.

Thò gáp cắn người.

Lang Yêu biết chết rồi, lần nữa xuất một tiếng sói tru, há miệng, phun ra vô số hỏa diễm, phỏng chế như muốn đem Vũ Hằng thiêu đốt.

Ở trong hỏa diễm, còn có một khối sói đan, lớn nhỏ cỡ nắm tay, lập lòe sáng, Linh Khí nồng đậm.

Đó chính là Lang Yêu nửa đời người tu vi tích lũy sói đan.

Vũ Hằng sợ đêm dài lắm mộng, cần mau chóng giải quyết.

Hừ lạnh, hai đạo chương án trong chớp mắt tăng nhanh độ, trực tiếp áp lún xuống.

Oanh oanh.

Hai đạo nặng nề thanh âm vòng qua vòng lại ra.

Là hai đạo chương án oanh kích trên mặt đất, xuất thành thạch tiếng vang.

Mặt đất trong chớp mắt chấn động, xuất hiện hai cái hố sâu.

Lang Yêu tại hai đạo chương án oanh kích, trực tiếp lâm vào đáy hố bên trong, không lồ đại lực nghiền ép cùng trùng kích, để cho hắn trong chớp mắt nhắm mắt.

Vũ Hằng vẫy tay một cái, trực tiếp đem Lang Yêu phun nhỏ ra sói đan nắm bắt tới tay, thần sắc có chút kích động.

Thần niệm quét qua, ngàn trượng ra, có vô số Lang Yêu vây công qua, sắc mặt hắn lại trong chớp mắt đại biến.

Thân thể một cái lấp lánh, đi tới phục chế hoa bên cạnh, lập tức ngắt lấy đi phục chế hoa, liền triển khai thân pháp, gáp rồi đi.

Tại độ, Vũ Hằng vẫn còn có chút nắm chắc.

Trộn vụn bay nhanh nửa chén trà nhỏ thời gian, Vũ Hằng mới dừng lại tới thở.

"Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa sẽ bị hơn một ngàn đầu Xuất Khiếu Kỳ Lang Yêu vây công, muốn nói rõ ở chỗ này."

Vũ Hằng thở ra một hơi, trong lòng run sợ địa nói qua.

Hắn lần nữa triển khai độ chạy như điên, đây là vì ổn thỏa để đạt được mục đích, miễn cho bị đám kia Lang Yêu công kích đến.

Đồng thời, hắn thần niệm cũng không quên ký thi triển ra đi, tiếp tục tìm kiếm phục chế hoa.

Rất nhanh, lần nữa bay nhanh một đoạn đường trình, lần nữa tìm được một đóa phục chế hoa.

Điều này làm cho Vũ Hằng lần nữa kích động một bá.

Thế nhưng vì ổn thỏa để đạt được mục đích, cũng không dám trắng trợn trên mặt đất.

Muốn biết rõ phục chế Hoa Linh khí đậm đặc, thường thường đều có cường đại hung thú thủ hộ, tùy tiện đi lên, trực tiếp chính là chịu chết.

Vũ Hằng lập tức ẩn nấp hạ xuống, muốn xem xét, lần này, rốt cuộc là cái gì yêu thú thủ hộ phục chế hoa.

Tại Vũ Hằng cẩn thận quan sát, rất nhanh ngay tại phục chế hoa bên cạnh, thấy được một đầu mười trượng lớn nhỏ Hổ Yêu.

"Nguyên lai là một đầu Hổ Yêu, tu vi Xuất Khiếu Trung Kỳ."

"Chết tiệt, như thế nào thủ hộ này thú, một đầu so với một đầu cường đại."

Vũ Hằng đều có chút sốt ruột.

Vũ Hằng trông mắt chuyển động, cảm thấy lần này không năng lực địch, chỉ có thể dùng trí.

"Hồ Yêu, đối với Linh Khí nồng đậm phục chế hoa cảm thấy hứng thú, khẳng định cũng đúng Linh Khí nồng đậm sói đan dảm hứng thú, một khi đã uống sói đan, luyện hóa, hẳn liền có thể gia tăng tu vi của mình, đây cũng là vì cái gì, một ít yêu thú cũng tàn sát lẫn nhau nguyên nhân."

Vũ Hằng phỏng chế giống như tìm được trong đó các đốt ngón tay, hai mắt sáng ngời, vội vàng lấy ra sói đan, đặt ở trăm trọng có hơn.

Thậm chí dùng tu vi thúc dục sói đan Linh Khí, Linh Khí trong chớp mắt phóng thích ra, tràn ngập bốn phía.

Trong vòng ngàn trọng yêu thú, nhao nhao bị kinh động, từng cái một gào thét lên tiếng, lập tức hướng phía sói đan vị trí qua.

Tại phục chế hoa bên cạnh Hồ Yêu, là trước hết nhất cảm nhận được, ngũ say lấy hai mắt, lập tức mở ra, trong mắt lóe ra tham lam cùng kích động, vừa nhìn như sói đan vị trí, một cái ừng ực liền lật lên thân thể, treo lên treo lên treo lên treo lên từng bước một đi về hướng sói đan vị trí.

Đã sớm ẩn núp chạy xa, ẩn nấp tiếng động bộ dạng, vây quanh một mặt khác Vũ Hằng, vừa nhìn thấy Hồ Yêu kinh động đến, thần sắc lập tức lộ ra đắc ý.

Hai mắt nhìn chăm chăm năm mươi trọng có hơn phục chế hoa, biểu tình vô cùng kích động, hưng phấn, lại nhìn một cái chậm chạp đi tới Hồ Yêu, đáy lòng thúc giục, ngược lại là đi nhanh đi nhanh, lại đi nhanh lên, đi xa, ta mới tốt động thủ.

Có lẽ là Vũ Hằng nói thâm sói đan sức hấp dẫn, hẳn vốn chỉ là nghĩ đến dụ dỗ Hồ Yêu, không nghĩ tới, đem bốn phía các loại yêu thú đều cho dẫn động.

Vũ Hằng xuất thần niệm, rất nhanh liền đã nhận ra bốn phía dần dần vây khốn tới các loại yêu thú, thẳng thấy được đầu đầy mồ hôi, một đầu hắc tuyến.

"Đây là có chuyện gì, ta không phải dụ dỗ Hồ Yêu sao, như thế nào nhiều như vậy yêu thú đều dẫn động, chừng hơn một ngàn đây nè, từng cái tu vi không đội, quả thật so với thành đàn Lang Yêu đều còn khủng bố hơn."

Vũ Hằng thoáng cái liền luống cuống.

"Trần định, trần định, thời khắc mấu chốt, cần chính là trấn định."

Vũ Hằng an ủi chính mình.

Thời điểm này, đột nhiên thấy được còn muốn đứng nguyên tại bước chân.

Điều này làm cho Vũ Hằng việt ngưng trọng.

"Này Hồ Yêu làm sao lại không đi đâu, hẳn không đi, ta như thế nào lấy này phục chế hoa nha, chết tiệt."

Đón lấy, chỉ nghe thấy Hồ Yêu ngửa mặt gào thét một tiếng, xuất một tiếng Hồ Khiếu.

Kia Hồ Khiếu kinh thiên động địa, giống như kinh lôi, hình thành âm bạo tán trùng kích, lúc này liền có mấy trăm đầu hung thú, dừng bước, không dám tiếp tục đi tới, thể nhưng bọn họ cũng không cam chịu như vậy rồi đi, cho nên muốn nhìn xem tình huống, nhìn có thể hay không tìm đến một cái tốt hơn cơ hội, đến lúc sau trực tiếp ăn cắp thắng lợi trái cây.

Thế nhưng hơn mười đầu tu vi không dưới Vu Hồ yêu yêu thú, như trước tại chậm rãi bước tới, dần dần đi về hướng sói đan.

Điều này làm cho Hồ Yêu lần nữa xuất cảnh cáo Hồ Khiếu.

Hồ Yêu Hồ Khiếu vài tiếng, lại tiếp tục hướng phía sói đan phương hướng đi qua.

Cho đến Hồ Yêu đi tới sói đan mười trọng có hơn, Vũ Hằng lập tức xuất ra thanh âm đạo; "Hành động."

Thân thể của hắn trong chớp mắt... ... Ra ngoài, trong tích tắc công phu, đã đến phục chế hoa bên cạnh, khẽ vươn tay, liền đem phục chế hoa cho ngắt lấy hạ xuống, trong chớp mắt liền nhét vào trong trữ vật giới chỉ.

Rống!

Hồ Yêu trong chớp mắt phản ứng kịp, không kịp đi thôn phệ kia sói đan, dù cho còn có mười trọng cự ly, cũng trực tiếp buông tha cho, xoay người một cái, liền thấy được nhanh chạy xa Vũ Hằng.

Hắn hai mắt giống như phóng hỏa, một thân khí thế cường đại trong chớp mắt phóng xuất ra, bốn cái chân thoáng ưỡn khuất, một cái bật lên, chính là mấy trăm trọng cự ly, thiếu chút nữa muốn truy kích lên Vũ Hằng.

Điều này làm cho Vũ Hằng thấy kinh tâm táng đờm.

Không nghĩ tới Hồ Yêu này cường đại như thế, độ nhanh như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Đại Mãng Xà

Bắt đầu vốn cho là mình độ đã đủ tự hào rồi, có thể cùng Hồ Yêu so sánh, vẫn là như vậy chưa đủ nhìn.

Hắn lần nữa bạo tu vì thi triển thi triển Huyền Cảnh phù chú.

Vài trường ảo giác phù chú thi triển ra, thoáng cái liền mê hoặc ở Hồ Yêu.

Hồ Yêu phỏng chế giống như đặt mình trong tại mặt khác một chỗ trong thế giới.

Tạm thời dừng lại truy kích Vũ Hằng bộ pháp.

Vũ Hằng lặng lẽ sờ soạn một cái mồ hôi, một cái quay người, liền đi tới sói đan vị trí, lấy đi sói đan, lập tức ầm nấp tiếng động rồi đi, vẫn không quên lại thi triển tâm vẽ ảo giác phù chú.

Xung quanh nhìn chăm chăm hung thú, còn tưởng rằng là Hồ Yêu muốn nổi công kích, từng cái một như lâm đại địch, đứng nguyên tại bước chân.

Thế nhưng lúc bọn họ phục hồi tinh thần lại, phục chế hoa cùng sói đan đều trong chớp mắt đã không còn, bọn họ không khỏi lên gào thét, gấp chạy như điên, bay thẳng đến phục chế hoa cùng sói đan nguyên bản vị trí đi qua.

Đến đó trong, liền thấy được Hồ Yêu đã thoát khỏi ảo giác phù chú, hai mắt giống như phóng hỏa, nhìn chăm chăm trước mắt hung thú.

Gào thét vài tiếng, tìm không thấy Vũ Hằng thân ảnh, trực tiếp cảm những con hung thú này trút giận.

Nhất thời, một đám hung thú cuộc chiến như vậy triển khai.

Này hơn mười hung thú đều là Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi, một đầu so với một đầu cường hãn, ở ngoại vi còn có rất nhiều vây xem hung thú.

Vũ Hằng cũng không dám bốc lên loại này hiểm, lưu ở chỗ này.

Bỗng nhiên, xa xa rồi đi nơi đây.

Lại là bay nhanh nửa thời gian uống cạn chun trà.

Vũ Hằng dừng bước há mồm thờ dốt, thần niệm quét ngang, xác nhận sau lưng không có truy binh, xung quanh cũng không có nguy hiểm, thở ra một hơi, lông mày giãn ra mở mang.

"Này phục chế hoa rất khó khăn tìm, cũng quá khó ngắt lấy, nếu chạy trốn nhanh, cần phải muốn táng thân tại hung thú bụng không thể."

"Không được, được trước tìm một cái địa phương an toàn nghỉ ngơi hội, một thân tu vi đều nhanh đã tiêu hao hết."

Vũ Hằng đánh giá bốn phía một cái, quét một chỗ đỉnh núi, lập tức liền nhìn trúng kia đỉnh núi.

Tu vi lần nữa vận chuyển, thoáng cái liền đi tới trên đỉnh núi, lấy ra một kiện Pháp Bảo, oanh oanh địa nện ở trên đỉnh núi, rất nhanh, liền đào ra một cái tạm thời động phủ.

Vũ Hằng mau vào nhập động phủ, vội vàng đem động phủ miệng cho phong bế, nhẹ nhàng thở ra, an ổn ngồi xuống.

Ở trong động phủ, đen kịt một mảnh.

Vũ Hằng ngay từ đầu còn không như thế nào thích ứng, rốt cuộc nơi này là tại học viện phía sau núi.

Hắn mở mắt, nhìn thoáng qua bốn phía, khắp nơi Hắc Ám, không có chút nào ánh sáng.

"Thấy thế nào, nội tâm cũng không an tâm, ta phải bố trí điểm quang Lượng Tài đi."

Vũ Hằng nói qua, từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra hai kiện phòng ngự Pháp Bảo.

Pháp Bảo bị tu vi cho thúc, liền tán lấy sáng ngời hào quang, chiếu sáng cả động phủ.

Điều này làm cho Vũ Hằng nội tâm thoáng an ổn điểm.

"Trước mắt, ta trước cần khôi phục toàn bộ tu vi mới được."

Vũ Hằng nghĩ đến, chậm rãi nhắm mắt lại, bắt đầu tu luyện.

Theo hần nhắm mắt tu luyện, vận chuyển Công Pháp, bản thân tu vi, cũng ở dần dần gia tăng.

Tia nắng ban mai.

Vũ Hằng chậm rãi mở mắt, trong mắt có hào quang lưu chuyển, tinh thần quắc nháp nháy.

Cả người rực rỡ hần lên, tinh khí thần mười phần.

"Tu luyện một buổi tối, cảm giác tốt hơn nhiều."

Vũ Hằng nhàn nhạt nói qua, nắm chặt nhanh nắm tay, chỉ cảm thấy toàn thân đều là dùng không hết lực lượng.

Hần một quyền oanh kích ra ngoài, phanh một tiếng, liền đem động phủ cổng môn bắn cho nát.

Thu hồi nắm tay, nhìn thoáng qua nắm đấm của mình, chỉ cảm thấy rất có cảm giác thành tựu.

"Trong lúc mơ hồ chạm đến Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ, nhưng chính là có một cỗ huyền diệu khó giải thích đồ vật ngăn trở mình, quá kì quái."

Vũ Hằng đứng người lên, trước thò ra một cái đầu, nhìn chung quanh hoàn cảnh, xác nhận không có nguy hiểm, lúc này mới đi ra tạm thời mở ra động phủ.

"Ngày mai sẽ phải tiến nhập Kim Sơn cùng Lưu Phong quyết đấu, hôm nay mặc kệ có thể ngắt lấy ít nhiều phục chế hoa, đều cần rời đi."

Vũ Hằng thả ra thần niệm, thần niệm mười trượng năm mươi trượng lan tràn, rất nhanh liền bao phủ phương viên ngàn trượng.

Tại trong vòng ngàn trượng, hần lập tức liền thấy được một đóa phục chế hoa.

Kia phục chế Hoa Sinh sinh trường ở trăm trượng có hơn.

Vũ Hằng trong chớp mắt kích động, không nghĩ tới lại tìm được một đóa.

Trong mắt hần, từng đóa từng đóa phục chế hoa, chính là vô tận Linh Thạch hướng hần vẫy tay.

Hần vội vàng hướng phía trăm trượng có hơn phục chế hoa bay nhanh đi qua.

Đến tầm hơn mười trượng có hơn, hần liền cảm nhận được một cỗ khí tức cường hoành.

Khi đó một đầu Đại Mãng Xà vòng vo tại phục chế hoa bốn phía.

Vũ Hằng trong chớp mắt nhíu mày, biểu tình âm đạm, đạo; "Đại Mãng Xà này, có được Xuất Khiếu Kỳ tu vi, da dày thịt thô, có thể khó đối phó."

"Thế nhưng thời gian lại không cho phép chính mình dừng lại quá nhiều thời gian, chỉ có thể bộ dạng như vậy."

Vũ Hằng trong đầu linh quang lóe lên, lập tức liền nghĩ đến biện pháp.

Hần lật tay, trực tiếp lấy ra trên trăm kiện Pháp Bảo phù chú trận pháp, ngay tại chỗ bố trí xuống, hần muốn ở chỗ này cho Đại Mãng Xà bố trí xuống một cái bẫy.

Hao tổn non nửa chén nhỏ thời gian, hần thân thể nhoáng một cái, liền đi tới gần Đại Mãng Xà mười trượng có hơn.

Tu vi trực tiếp bạo, cách không ngưng tụ một quyền, oanh kích ở trên người Đại Mãng Xà.

Đại Mãng Xà đã sớm chú ý tới Vũ Hằng cái nhân loại này, muốn không phải là vì cẩn thận để đạt được mục đích, muốn thủ hộ này phục chế hoa, hần sớm đều giết ra đi, trực tiếp đem Vũ Hằng cho thôn phệ.

Chưa từng nghĩ, chính mình không nhận tội gây kia nhân loại, này nhân loại ngược lại là không biết chết sống tới trêu chọc chính mình, quả thật đó là sống ngán.

Đại Mãng Xà lập tức gào thét một tiếng, bay thẳng đến Vũ Hằng, há miệng miệng lớn dính máu, lộ ra sức gió hàm răng, lưỡi rần nhỏ ra, Híz-khà zz Hí-zzz rung động.

, chính là một ngụm khói độc phun ra.

Vũ Hằng tay mất lạnh lẽ, thân thể một cái lập lách, lập tức liền rời đi chỗ cũ.

Chỉ nhìn thấy vị trí cũ, chịu Đại Mãng Xà khói độc công kích, đen kịt một mảnh, bùn đất thảm thực vật cũng bắt đầu ăn mòn.

Vũ Hằng không khỏi có chút e ngại, Đại Mãng Xà này cũng quá lợi hại, độc tố mạnh mẽ như vậy, coi như là Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ người, cũng cần phải cũng bị hấn hạ độc chết không thể.

Vũ Hằng lại ngưng tụ tu vi, cách không hướng phía Đại Mãng Xà công kích đi qua.

Hon một trượng lớn nhỏ nắm tay hư ảnh, trực tiếp ngưng tụ ra, lơ lửng tại giữa không trung, bỗng nhiên, liền lập tức trùng kích trên Đại Mãng Xà.

Đại Mãng Xà Híz-khà zz Hí-zzz hai tiếng, xuất kêu thảm thiết cùng uy hiếp, hai mắt hung ác, lập tức hướng phía Vũ Hằng công kích qua.

Vũ Hằng rất rõ ràng cảm nhận được Đại Mãng Xà nộ khí.

Trên mũi, lại càng là vấn đạo mùi tanh.

Vũ Hằng biết đã chọc giận Đại Mãng Xà, vội vàng triển khai thân pháp đào tẩu.

Dù sao thiết trí hảo cạm bẫy, chỉ cần Đại Mãng Xà truy kích đi lên, hấn liền có thể dễ như trở bàn tay địa thu thập hết Đại Mãng Xà.

Vũ Hằng đào tẩu, đều tại tán dương lấy chính mình thông minh.

Chỉ là đáng tiếc, tại Đại Mãng Xà cự ly mai phục điểm còn có mười trượng khoảng cách thời điểm, kia Đại Mãng Xà lại là dừng bước, không có tiếp tục truy kích Vũ Hằng.

Điều này làm cho Vũ Hằng thoáng cái tựu buồn bực, chẳng lẽ là bị hấn phát hiện ra, không dám công kích qua, không thể nào đâu, đây hết thấy đều là chính mình lạng yên không một tiếng động bố trí.

Chẳng lẽ là Đại Mãng Xà hoài nghi Điều Hồ Ly Sơn, có người muốn trộm đi hấn phục chế hoa.

Vũ Hằng có chút bất nóng nảy, nếu này Đại Mãng Xà không nhảy vào hố to, kia há không phải toi công bận rộn sao?

Hấn lập tức giờ tay, hướng phía Đại Mãng Xà chỉ.

Tại hấn chỉ, một đạo hon một trượng lớn nhỏ trong tay ấn, ngưng tụ Xuất Khiếu Kỳ tu vi, trực tiếp trùng kích hướng Đại Mãng Xà.

Đại Mãng Xà Híz-khà zz Hí-zzz kêu hai tiếng, hai mắt một mảnh huyết hồng, hoàn toàn bị Vũ Hằng cho chọc giận, lập tức cái gì cũng mặc kệ, bay thẳng đến Vũ Hằng truy kích qua.

Cũng liền tại Đại Mãng Xà truy kích đến mười trượng cự ly, Đại Mãng Xà trong chớp mắt dừng lại, hai mắt lộ ra kinh khủng biểu tình, cả mảnh xà đều co lại, đây là phòng ngự tư thế.

Rất hiển nhiên, hấn đã cảm nhận được to lớn nguy hiểm.

Vũ Hằng vội vàng thúc dục trận pháp, kia trận pháp oanh oanh vận chuyển, rất nhiều hào quang trong chớp mắt bùng lên, bất đồng lực lượng, nhao nhao công kích hướng Đại Mãng Xà.

Đại Mãng Xà toàn thân cũng hào quang lưu chuyển, hiển nhiên là làm ra mười phần phòng bị.

Ầm ầm ầm.

Từng đạo nặng nề thanh âm vòng qua vòng lại ra.

Đó là từng đạo pháp thuật hào quang công kích ở trên người Đại Mãng Xà xuất vang dội thanh âm.

Đại Mãng Xà bị đau, luôn không ngừng xuất Híz-khà zz Hí-zzz thanh âm.

Thế nhưng trước mắt vây công hấn pháp thuật hào quang rất nhiều, để cho hấn thoáng cái chống đỡ bất quá tới.

Muốn biết rõ, nơi này trọn vẹn mai phục dưới Vũ Hằng trên trăm kiện phù chú Pháp Bảo trận pháp.

Coi như là Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ, cũng đủ uống một bình.

Huống chỉ đến chết Xuất Khiếu Kỳ tu vi Đại Mãng Xà.

Vũ Hằng cũng mặc kệ nhiều như vậy, thân thể một cái lập lách, vội vàng đi tới phục chế hoa trước người, lập tức ngắt lấy, vội vàng rời đi.

Tại tầm hơn mười trượng có hơn Đại Mãng Xà, phỏng chế giống như cảm nhận được phục chế hoa khí tức biến mất, gào thét liên tục.

Cuối cùng, trực tiếp không nhìn các loại pháp thuật hào quang công kích, bay thẳng đến phục chế hoa phương hướng bay nhanh qua.

Đến nơi này vừa nhìn, đầu còn có nửa điểm phục chế hoa bóng dáng, liền ngay cả lúc trước vậy cũng ác nhân loại bóng dáng cũng không thấy.

Đại Mãng Xà vội tức giận, kéo lấy vết thương chồng chất thân hình, men theo trên người Vũ Hằng lưu lại khí tức, trên đường đi tìm kiếm.

Hắn muốn tìm xuất người này, sau đó tiêu diệt.

Quả thật liền không đem xà Khi xà nhìn, như thế khinh thường.

Lúc này Vũ Hằng, trực tiếp chạy thực mạng đến ngàn trượng có hơn, cảm thấy sau lưng một cổ mạnh mẽ khí tức, dần dần tiếp cận chính mình, hắn vội vàng triển khai thân pháp, tiếp tục chạy thực mạng.

Trực tiếp chạy trốn non nửa chén nhỏ công phu, lúc này mới thở ra một hơi, xuất thần niệm, bao phủ phương viên ngàn trượng, xác nhận không có nguy hiểm, lúc này mới tựa ở một bên, nghỉ ngơi một hồi.

Thế nhưng là tại không được mười cái thời gian hô hấp, hắn lập tức liền cảm nhận được ngoài mấy trăm trượng khai mở, truyền đến một cổ quen thuộc ba động.

Không cần nhìn cũng biết là cái gì truy kích tới.

"Chết tiệt, Đại Mãng Xà này quả nhiên là ương ngạnh cứng cỏi, này cũng không có buông tha cho."

Vũ Hằng chỉ có lần nữa thi triển tu vi rời đi.

Trộn vụn bay nhanh tiểu nửa ngày thời gian, cuối cùng là, tạm thời thoát khỏi Đại Mãng Xà truy kích.

Sở dĩ nói là tạm thời thoát khỏi, là bởi vì, khả năng Đại Mãng Xà còn có thể truy kích đi lên.

Vũ Hằng gần nửa ngày thời gian, trên đường đi chạy trốn, cũng trên đường đi tìm kiếm phục chế hoa thân ảnh.

Thời gian lâu như vậy, hắn chỉ nhìn thấy một đóa.

Chính là tại đi trở về vạn trượng có hơn một ngọn núi.

Nhưng là phải đi trở về, Vũ Hằng lập tức liền do dự.

Đại Mãng Xà theo đuổi không bỏ, hiển nhiên muốn cùng chính mình liều mạng.

Cũng không biết kia Đại Mãng Xà truy kích tới đó, nếu như cứ như vậy trở về, không phải cho lão nhân gia ông ta đưa đồ ăn sao?

Thế nhưng là vừa nghĩ phục chế hoa có thể mang đến giá trị, Vũ Hằng lại nhịn không được kích động.

Dù sao nhân sinh vốn chính là một hồi đánh bạc, khắp nơi đều có mạo hiểm.

Liều.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Chạy thực mạng

Như vậy nghĩ đến, Vũ Hằng lập tức ẩn nấp thân hình, thu liễm khí tức, dần dần đi trở về.

Hắn tính định phải Đại Mãng Xà, cùng lắm thì liên liễu.

Trên đường đi đi trở về, để cho Vũ Hằng kinh hồn bạt vía.

May mà chung quy là không có gặp được Đại Mãng Xà, điều này làm cho Vũ Hằng thở ra một hơi.

Đến vạn trượng có hơn, đi tới nơi này vị trí trên ngọn núi.

Thấy được kia một đóa sinh trưởng tại trên vách đá phục chế hoa, Vũ Hằng lại nhịn không được kích động một bả.

Hắn lập tức xuất thần niệm, tìm kiếm bốn phía động tĩnh, nhìn xem tại phục chế hoa xung quanh, có hay không ẩn núp hạ xuống không biết sinh vật.

Thần niệm quét mấy lần, thủy chung không có tìm được phục chế hoa thù hộ thú, chẳng lẽ đây là một đóa vật vô chủ.

Điều này làm cho Vũ Hằng vội kích động.

Vì ổn thỏa để đạt được mục đích, hắn trực tiếp thi triển tu vi, ngưng tụ một cái vô hình năm ngón tay đầu móng tay, chớp tới phục chế hoa.

Ngắt lấy, vội vàng thu hồi trữ vật giới chỉ.

Quả thật bốn phía cũng không có động tĩnh.

Vũ Hằng rút cục thở ra một hơi.

Nhưng là chính là ở thời điểm này, nhất thời một hồi rầm rầm thanh âm truyền tới.

"Đã xảy ra chuyện gì, như thế nào động tĩnh lớn như vậy."

Vũ Hằng có chút nghĩ mà sợ nghĩ đến.

Vội vàng tràn ra thần niệm, lập tức liền thấy được tại trăm trượng có hơn, mình đã bị vô cùng vô tận xà cấp bao vây.

Ta đi.

Vũ Hằng thiếu chút nữa muốn khóc.

Không nghĩ tới, trúng xà cạm bẫy.

Trách không được kia Đại Mãng Xà không có truy kích qua, hóa ra viện binh đi.

Vũ Hằng nhìn kỹ, rậm rạp chằng chịt, vô số, tới thiếu cũng có hết mấy vạn, rất nhiều đều là có đủ Nguyên Anh kỳ tu vi, cũng có hơn mười vạn có đủ Xuất Khiếu Kỳ tu vi, điều này làm cho Vũ Hằng vội khổ sở.

Hắn cảm giác cả người cũng không tốt.

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

Vũ Hằng nhìn nhìn bốn phía dần dần công kích hướng chính mình xà, chỉ cảm thấy trong lòng đập choạng, có chút hụt hơi.

Nhất là thấy được tầm hơn mười trượng có hơn, cái kia quen thuộc Đại Mãng Xà, đang tại đối với mình phun ra lưỡi rắn.

Vũ Hằng lại càng là không đánh vừa xuất ra, có bản lĩnh solo nha, vậy đánh tính là gì bốn sự nha.

Trong đầu luôn không ngừng suy tư chạy thoát thân biện pháp.

Cứng rắn xông, chỉ có một con đường chết, nhiều như vậy xà, giống như mảnh hải, một xà một ngưng, cũng có thể đem Vũ Hằng cho cắn chết, cùng chó nói chỉ là độc.

Độn địa.

Vũ Hằng nhãn tình sáng lên, biện pháp này là có điểm có thể thực hiện, thế nhưng những cái kia loài rắn không phải so với chính mình xuất sắc hơn sao?

Lần này chết chắc rồi.

Vũ Hằng bi ai nghĩ đến.

Hiện tại một người liền đứng ở nơi này trên vách đá, chân núi dưới đều là vô số xà.

Bọn họ rậm rạp chẳng chịt, đang nhúc nhích đi lên, không ít thảm thực vật rừng rậm, trực tiếp bị phá hủy.

Nhìn nhìn đều làm nhân tâm ngửa chap choạng, kinh hãi sợ hãi.

Vũ Hằng vội vàng xuất thần niệm, thăm thấu tiến nhập trong trư vật giới chỉ, tìm kiếm lấy từng kiện từng kiện Pháp Bảo, chừng hơn một ngàn kiện Pháp Bảo, để cho hắn tìm kiếm, thủy chung đều không có tìm được một kiện có thể ứng phó trước mắt cục diện Pháp Bảo.

"Nếu là có thể bay lên là tốt rồi, thế nhưng còn không có học được Đại Phi đi thuật nha, càng sẽ không Ngự Kiểm Thuật, thăm rồi, thăm rồi, chẳng lẽ chỉ có chờ đã chết sao?"

Vũ Hằng đau buồn thúc mà nghĩ, nếu là có thể phi hành, những công kích kia đi lên xà, xác thực không làm gì được tự mình, nhưng vấn đề là không biết bay.

"Có."

Trong lúc bất chợt, tại đây sống chết trước mắt chỉ kịp, Vũ Hằng thoáng cái liền nghĩ đến biện pháp.

Ánh mắt của hắn chuyên chú nhìn chăm chăm đối diện mấy trăm trượng có hơn một chỗ đỉnh núi.

Kia đỉnh núi cùng mình ở tại này một tòa vách núi so với, hiển nhiên, muốn thấp một trăm trượng.

Vũ Hằng từ trong trư vật giới chỉ, móc ra một kiện Pháp Bảo, tên là dài phi dây thừng.

Dài phi dây thừng tại Vũ Hằng tu vi rót vào, lập tức rơi sạch sẽ mang, thả ra Pháp Bảo khí tức.

Vũ Hằng nhãn tình sáng lên, trong tay cầm dài phi dây thừng, tu vi âm âm đang lúc vận chuyển, ngưng tụ bên phải trong tay, sau đó vội vàng hát lên, liền đem dài phi dây thừng hướng phía nơi xa đỉnh núi vùng đi qua.

Dài phi dây thừng mất đi quán tính lực, Vũ Hằng liền lập tức trong tay bấm niệm pháp quyết, xuất thần niệm, điều khiển dài phi I dây thừng tiếp tục phi hành, cuối cùng đọng ở kia vừa ra chân núi ở dưới trên một cây đại thụ.

Vũ Hằng bên này tay nắm lấy dài phi dây thừng bên kia, đem dắt một chút, cảm thấy hay là thỏa đáng, thở ra một hơi.

Vội vàng đem này một đầu dài phi dây thừng thắt ở một khóa trên tảng đá lớn.

Hắn xuất thần niệm, lập tức đã nhận ra cả tòa vách núi, đã bắt mắt rậm rạp chẳng chịt xà, cự ly chính mình còn chỉ có mười trượng cự ly, sợ hãi kêu lên một cái, vội vàng lấy ra một kiện lỗ tròn Pháp Bảo, tên là bảo hoàn.

Đem bảo hoàn thắt ở dài phi dây thừng, hai tay bắt lấy bảo hoàn, cả người nhảy dựng, thân thể liền lập Mã Thuận lấy dài phi dây thừng trượt đi.

Không được mười cái thời gian hô hấp.

Vũ Hằng đã chạy trốn đến mấy trăm trượng có hơn, thoát đi Đại Mãng Xà triệu tập bày răn vây công.

Điều này làm cho Vũ Hằng thở ra một hơi.

Sau đó liền thấy được dài phi dây thừng thắt ở trên tảng đá lớn một đầu, bị xà cho cắn đứt, bắn qua.

Vũ Hằng nguyên bản còn muốn, nếu như mạng không đi dài phi dây thừng, liền bỏ ở nơi này được rồi.

Nhưng nhìn này phi dây thừng kia một đầu bị răn lục cho cắn đứt, không khỏi thở ra một hơi, vội vàng lấy đi dài phi dây thừng cùng bảo hoàn, lập tức rời đi nơi đây.

Đã bước lên vách núi đỉnh Đại Mãng Xà, nhìn nhìn Vũ Hằng hèn hạ vô sỉ gia hỏa, đã rời đi.

Lập tức nhe răng trợn mắt, lộ ra dữ tợn hung ác ngang ngược bộ dáng, hung dữ.

Kia một đoàn xà hải, tê minh, nhao nhao hướng phía Vũ Hằng tiếp tục truy kích đi qua.

Vũ Hằng chỉ cảm thấy da đầu tê dại, đầu còn dám dừng lại vạn phần, vội vàng thi triển tu vi, triển khai thân pháp, nhanh rời đi.

Một đường hướng phía học viện phương hướng bay nhanh đi qua.

Trộn vụn hao tổn gần nửa ngày thời gian, xem như chạy trốn tới phía sau núi biên giới khu vực.

Thế nhưng là còn không có đợi đến hần buông lỏng một hơi, lập tức chỉ nghe thấy sau lưng truyền đến Híz-khà zz Hí-zzz thanh âm, còn có rất nhiều thảm thực vật bị phá hủy thanh âm.

Vũ Hằng trong lòng run sợ, mắng to một câu, đạo; "Không đến nơi này, còn truy kích qua a?"

Điều này làm cho Vũ Hằng thần sắc kinh khủng.

Tại hậu sơn biên giới khu vực, vẫn có không ít đệ tử.

Những đệ tử này vừa nhìn thấy nhiều như vậy xà công kích đến, từng cái một sắc mặt đại biến, thần sắc kinh khủng, thể xác và tinh thần ngạc nhiên, nhao nhao lui lại.

Cái gì thí luyện, cái gì tìm kiếm được liệu, hết thấy cũng không quan, trực tiếp buông tay vứt bỏ, liền vội vàng bay nhanh rời đi.

Nhiều như vậy xà, còn có hơn mười mảnh Xuất Khiếu Kỳ tu vi xà.

Coi như là Phân Thần Kỳ cường giả, thấy như vậy một màn, cũng cần phải muốn dọa co quắp không thể.

Từng đạo ngọc giản truyền tin nhao nhao truyền tới.

Lập tức liền kinh động đến toàn bộ ngoại viện.

Không ít đệ tử kinh động, nghe nói tin tức, nhao nhao sang đây xem náo nhiệt.

Cũng không có thiếu đạo sư, trước tiên, liền bạo bản thân tu vi, hướng phía học viện phía sau núi chạy đến.

Những cái kia đang tại nhà ăn cơm đệ tử, liền đồ ăn cũng không muốn, thao lập nghiệp hỏa liền hướng phía phía sau núi tiến đến, bởi vì hần đã nghe được chính mình cùng trường chịu công kích.

Đang bề quan các đệ tử, cũng nhao nhao mở mắt, lập tức xuất quan, bọn họ lo lắng bằng hữu gặp chuyện không may.

Ví dụ như Bàn Tử, Phong Thanh, mặt lạnh nam tử.

Học Viện phía sau núi, thoáng cái liền tụ tập rậm rạp chẳng chịt người.

Trong thân thể viện đệ tử, đạo sư, cũng có không thiếu sang đây xem náo nhiệt.

Lúc bọn họ thấy được một mảnh xà hải, đủ loại xà, luôn không ngừng hướng phía Học Viện bên này chạy đến, từng cái một người đều mặt mũi tràn đầy chấn kinh, da đầu tê dại, thân thể không rét mà run, liền lông tơ đều dựng đứng lên.

Có mấy cái đệ tử, mắt thấy chính là bị xà cho công kích được, một vị Trưởng Lão trực tiếp một tay một chiêu, một cổ khổng lồ đại lực chuyển vận ra ngoài, trong chớp mắt, liền đem đệ tử kia cho mang về.

"Mở ra trận pháp."

Đạo sư kia liên tục cứu ra mấy cái đệ tử, lập tức gào thét một tiếng.

Nhất thời, phía sau núi liền mở ra trận pháp.

Trận pháp mở ra, một đạo trận pháp màn sáng, ngăn cách phía sau núi cùng Học Viện.

Kia một mảnh lớn xà, bị ngăn cản ngăn tại bên ngoài Học Viện, nhìn nhìn Vũ Hằng, phun ra lưỡi rắn, Híz-khà zz Hí-zzz xuất ra thanh âm, phòng chế tự hạn không được đem Vũ Hằng nuốt.

Vũ Hằng đã trốn ra phía sau núi, nhìn nhìn bày rắn cũng bị trận pháp cho cản trở, hần thở ra một hơi, cũng không sợ kia một đám xà uy hiếp.

Chỉ là buồn bực nghĩ đến, rốt cuộc là cái gì duyên cớ, kia một đám xà, như vậy cùng chính mình gây khó dễ, chẳng lẽ chính là bởi vì một đóa phục chế hoa.

Hiển nhiên, này rất không thể nói nổi.

Kia rốt cuộc là cái gì?

Vũ Hằng đang cau mày trầm tư, thoáng cái đã bị người cắt đứt, Lãnh Thanh đã đi tới, đạo; "Vũ Hằng, ngươi không sao chứ, ta chịu tin tức, người khác nói ngươi cũng ở phía sau núi, chúng ta liền chạy tới."

Vũ Hằng từ trong trầm tư phục hồi tinh thần lại, nhìn nhìn này ba cái cuộc chiến sinh tử hữu, lộ ra một vòng ảm lờn nụ cười, đạo; "Ta không sao. Các người mới bế quan một ngày liền ra? Được rồi, dù sao ta không sao, tiếp tục bế quan đi, nhớ rõ, quay đầu lại chúng ta giáo huấn Lư Phong đi, đảm khi để chúng ta ba, quả thật chán sống."

Mặt lạnh nam tử, Bàn Tử, Phong Thanh ba người lập tức liền nở nụ cười.

Đây mới là bọn họ nhận thức Vũ Hằng.

Chỉ nhìn lấy Vũ Hằng sắc mặt bạch, vẫn còn ở thờ, tu vi ba động đến lợi hại.

Bọn họ thật sự là có chút lo lắng Vũ Hằng.

Vũ Hằng đối với bọn họ có ân tình, lúc ấy, vì chú ý đến ba người bọn hắn, trực tiếp để cho ba người bọn hắn đi trước, một thân một mình, đối mặt Lư Phong nhất hỏa nhân.

Bọn họ đến bây giờ, nội tâm cũng còn băn khoăn, bởi vì sự tình đều là bọn họ nóng, lại là muốn Vũ Hằng giúp đỡ bọn họ sát cái rắm.

Vũ Hằng cười giải thích nói; "Không có chuyện gì đâu, ta chính là bị bày răn truy kích mà thôi, không ít đệ tử bị truy kích, hiện tại không chạy ra nha, yên tâm đi."

Bàn Tử ba người quan sát Vũ Hằng một phen, xác nhận Vũ Hằng nói chính là sự thật, cũng không có ở trên người Vũ Hằng cảm giác cái gì thương thế, cũng nhao nhao nhẹ nhàng thờ ra.

Vũ Hằng cười nói; "Đều trở về bế quan đi thôi, ta cũng phải trở về bế quan đi."

Vũ Hằng kỳ thật là nghĩ đến nhanh chóng trở lại động phủ, xem xét thu hoạch của mình, rốt cuộc lần này, thu hoạch không nhỏ.

Nhất là, hắn không nghĩ ra vì cái gì con rắn kia bày hội như vậy truy kích, trong chuyện này khẳng định không đơn giản, tuyệt đối không chỉ là phục chế hoa đơn giản như vậy.

Mặt lạnh nam tử nhìn nhìn Vũ Hằng, đạo; "Thông lĩnh, người đều đừng nói nữa, chúng ta cũng biết, người đã đã đáp ứng Lư Phong, ngày mai sẽ phải đi đến Kim Sơn cùng hắn khiêu chiến đúng hay không?"

Bàn Tử cùng Phong Thanh đều lập tức nhìn Hưởng Vũ hằng.

Vũ Hằng ngắc một chút, bắt đầu vốn không muốn làm cho bọn họ biết, tự mình một người thừa nhận coi như xong.

Thế nhưng không nghĩ tới bọn họ biết.

Kỳ thật Vũ Hằng tiến nhập Kim Sơn là có mục đích là.

Đó chính là tìm kiếm Mỹ kim tổ bốn nguyên, vì về sau tại Nam Sơn Linh Dịch Tháp thí luyện chuẩn bị sẵn sàng.

Vũ Hằng nhìn nhìn bọn họ chán thành lo lắng mục quang, cuối cùng không muốn giấu diếm, đạo; "Là, thật sự là, bất quá yên tâm, trừng trị Lư Phong, từng phút đồng hồ sự tình, tựa như cùng ta tại tân sinh thí luyện, đánh bại gió lạnh, lúc ấy gió lạnh thực lực là Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ. Mới chỉ là Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ Lư Phong, căn bản không phải là đối thủ của ta, yên tâm đi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Phản hồi

Gió lạnh ba người thờ ra một hơi, chỉ là như trước có chút lo lắng.

Bàn Tử đạo; "Thông lĩnh, ngày mai người muốn tiến nhập Kim Sơn, cùng Lư gió mát quyết đấu, hôm nay để cho chúng ta cùng người a."

Mặt lạnh nam tử cũng nói; "Thông lĩnh người không đủ trọng nghĩa, chính người đều đem sự tình cho khiêng hạ xuống rồi, coi chúng ta là thành cái gì, có vấn đề gì, chúng ta muốn một chỗ khiêng, nếu không, ta đi khiêu chiến lão đầu trọc, cũng đi theo tiến nhập Kim Sơn được rồi."

Phân rõ cũng kích động, phụ họa nói; "Vậy ta khiêu chiến kia Hầu Tử, hừ hừ, tiến nhập Kim Sơn, dù sao đều là đồng quy vu tận, cá chết lưới rách."

Vũ Hằng trong chớp mắt có chút đầu đại, bất quá, có được này ba cái cuộc chiến sinh tử hữu, coi như là một loại hạnh phúc.

Hắn vội vàng nói; "Hôm nay cùng ta có thể, ta hiện tại muốn về động phủ tĩnh dưỡng một chút, vì ngày mai quyết đấu chuẩn bị sẵn sàng."

Ba người lập tức đáp ứng, đi theo Vũ Hằng đi đến động phủ.

Vũ Hằng tiến nhập động phủ, liền không nhận tội hô ba người bọn họ.

Ba người bọn họ nguyên bản không muốn tiến nhập động phủ, ngấm lại hay là vào được.

Dù sao động phủ có nhiều vị trí gian phòng.

Vũ Hằng lựa chọn phòng luyện công, liền đem bọn họ nhét vào khu nghỉ ngơi.

Mặt lạnh nam tử ba cái nhất thời cảm giác nhàm chán, thống lĩnh đều tu luyện đi, ba cái liền ngu ngốc ngồi lên, cũng không phải chuyện này.

Cho nên bọn họ lưu lại tờ giấy, liền rời đi động phủ, trở về bế quan đi.

Vũ Hằng lúc này ở phòng luyện công, đáy lòng lại là vui cười nở hoa rồi.

Hắn lấy ra bốn đóa phục chế hoa, quan sát một phen, trong mắt hào quang lóe sáng lóe sáng.

Bên kia cũng gấp bận rộn lấy ra Tấn Thăng Đan.

Đem Tấn Thăng Đan ném vào phục chế mất hết.

Phục chế hoa lập tức bắt đầu phục chế, không bao lâu, một mai phục chế đan lập tức bị phục chế ra.

Nhưng nhìn kia phục chế hoa cứ như vậy héo rũ tiêu tán, Vũ Hằng vẫn có chút đau lòng, còn muốn nghỉ tại hậu sơn, tổn thất nhiều như vậy Pháp Bảo cùng phủ chủ, hẳn càng thêm thịt đau.

Nhìn nhìn cuối cùng ba đóa phục chế hoa, do dự mà, cuối cùng chỉ là cắn răng một cái, nhiều hơn nữa phục chế một mai Tấn Thăng Đan.

Chỉ cần phục chế ra Tấn Thăng Đan, những cái này đều là trắng bóng Linh Thạch đây nè.

Có được Linh Thạch, cái gì Pháp Bảo phủ chủ cũng sẽ có.

Vũ Hằng an ủi chính mình.

Vì vậy, tình hình kinh tế phục chế ra hai mai Tấn Thăng Đan, cũng hao tổn mất hai nhiều đóa phục chế hoa.

Này phục chế hoa đô là vất vả liều mạng đoạt tới, cứ như vậy đã không còn.

Vũ Hằng đều có loại muốn khóc xúc động.

Lấy đi hai đóa phục chế hoa, còn có Tấn Thăng Đan.

Vũ Hằng đi ra phòng luyện công, đi tới phòng nghỉ, liền thấy được phòng nghỉ, Phong Thanh ba người bọn họ lưu lại tờ giấy.

"Không trọng nghĩa, còn nói hôm nay theo giúp ta nha. Được rồi được rồi, cũng gọi ta thống lĩnh, liền không cùng các ngươi so đo."

Vũ Hằng như vậy nghĩ đến.

Hắn hướng phía Lý Cự Phú phòng luyện công đưa vào đi một mai ngọc giản.

Không bao lâu, Lý Cự Phú liền từ phòng luyện công đi ra, mặt mũi tràn đầy ưu sầu, biểu tình bất mãn nói; "Vũ Hằng huynh đệ, sự tình gì nha, đem ta là xuất ra, ta thật vất vả đột phá cảnh giới, đang muốn lĩnh hội thần thông kỹ năng, gia tăng sức chiến đấu nha."

Vũ Hằng không nói hai lời, lật tay, trong tay là hơn ra hai mai Tấn Thăng Đan.

Lý Cự Phú nhìn nhìn Vũ Hằng trong tay hai mai Tấn Thăng Đan, hai mắt trong chớp mắt sáng.

Muốn biết rõ, chỉ cần lại phục dụng hai mai Tấn Thăng Đan, hẳn lại có thể tiếp tục đột phá cảnh giới, từ Nguyên Anh Hậu Kỳ đột phá đến Nguyên Anh Đại viên mãn.

Này với hần mà nói, là nhất kiêu ngạo tự hào cùng khát vọng sự tình.

Hần biểu tình trên mặt mày ủ rũ, trong chớp mắt biến mất, tinh thần sáng láng, đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, người, người như thế nào lấy được?"

Hần mặt mũi tràn đầy kích động, trên mặt tràn đầy nụ cười, hai mắt nóng rực địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng trong tay hai mai Tấn Thăng Đan, hận không thể một ngụm liền đem bọn họ cho cắn nuốt.

Vũ Hằng cười cười, thấy được Lý Cự Phú động tâm, một bả liền thu vào trong trữ vật giới chỉ, cười nói; "Người không cần lo cho ta là như thế nào lấy được, hiện tại người nói xem, hai mai Tấn Thăng Đan, giúp người đột phá đến Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn, hần là ra giá bao nhiêu, muốn biết rõ, ngày hôm qua liền giúp người đột phá một cái cảnh giới."

Lý Cự Phú càng thêm kích động, này cho thấy này hai mai Tấn Thăng Đan là chuẩn bị bán ra cho mình.

Lý Cự Phú kích động nhìn nhìn Vũ Hằng, mặt mũi tràn đầy hưng phấn nói; "Ta đương nhiên biết Vũ Hằng huynh đệ người hảo, như vậy, này hai mai Tấn Thăng Đan, hai vạn Linh Thạch một khóa, ta muốn hai khóa. Tổng cộng là Linh Thạch. Ta gia tộc gọi thư, không sai biệt lắm, này sẽ Linh Thạch sẽ đưa đến. Đề tỏ lòng chúc mừng ta đột phá tu vi, đặc biệt cho ba vạn Linh Thạch, còn có rất nhiều Pháp Bảo phù chú trận pháp Đan Dược, giá trị một vạn, như thế nào đây?"

Vũ Hằng cũng có chút động tâm rồi.

Không nói hai lời, đạo; "Thành giao."

Từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra hai mai Tấn Thăng Đan, giao cho Lý Cự Phú.

Lý Cự Phú nhận lấy hai mai Tấn Thăng Đan, nghe răng trợn mắt, cười đến vô cùng vui vẻ.

Hấp tấp liền hướng phía phòng luyện công đi vào, bắt đầu rồi thôn phệ Đan Dược tu luyện.

Vũ Hằng đang nghỉ ngơi phòng, còn không có uống sạch một ly trà thời gian, Lý Cự Phú chỗ phòng luyện công, lập tức liền truyền tới kịch liệt ba động.

Khi đó tu vi đột phá khí tức.

Không nghĩ tới, lúc này mới tiểu nửa chén trà nhỏ thời gian, Lý Cự Phú đã đột phá, Đan Mạch Thể Chất này, thật sự chính là không giống bình thường.

Vũ Hằng rung động mà nghĩ lấy.

Lý Cự Phú mở ra phòng luyện công cửa, nở nụ cười mà đi xuất ra, biểu tình kích động nhìn nhìn Vũ Hằng, đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, Đan Dược của người vô cùng có lực, ta bây giờ là Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, chỉ cần còn có mười miếng Tấn Thăng Đan, ta liền có thể đột phá Xuất Khiếu Kỳ, ha ha, ha ha."

Lý Cự Phú giống như điên cuồng, đang nghỉ ngơi bên trong, cuồng tiếu.

Giống như phạm tiến trúng cử.

Vũ Hằng nhìn nhìn Lý Cự Phú hưng phấn được điên cuồng bộ dáng, không khỏi lắc đầu, lộ ra bất đắc dĩ.

Ngắn ngủn hai ngày thời gian bên trong, đã đột phá hai cái cảnh giới, hần như vậy vui vẻ, cũng rất bình thường.

"Vũ Hằng huynh đệ, người là không biết, ta từ nguyên anh sơ kỳ đột phá đến Nguyên Anh Trung Kỳ trọn vẹn hao tổn ba năm thời gian, ba năm thời gian đây nè, các tộc nhân đều đã cho ta không có hy vọng gì. Đẳng sau cảnh giới một cái so với một cái cao thâm, cần thời gian, cũng nhiều hơn."

"Thế nhưng, phục dụng Tấn Thăng Đan, ta hai ngày thời gian đã đột phá hai cái cảnh giới, người nói, ta có thể không vui sao."

Lý Cự Phú nói liền miên cần nhẫn địa nói qua chuyện của mình.

Vũ Hằng nhàn rỗi không chuyện gì, cũng ở nghe.

Không bao lâu, ngoài động phủ, liền truyền đến tin tức.

Lý Cự Phú nhận tình sáng lên, nói; "Nhất định là gia tộc đưa tới, ta đi xem đã."

Lý Cự Phú đi ra động phủ, cùng Lai nhân nói thăm hai câu, nhận lấy túi gấm túi, thả ra Nguyên Anh của mình Đại viên mãn tu vi.

Gia tộc kia tới, trực tiếp mở to hai mắt nhìn, rung động được nói không ra lời, trực tiếp lấy ra ngọc giản, cùng gia tộc trò chuyện.

Lý Cự Phú nhìn nhìn cái này người động tác, cười đến càng thêm vui vẻ, trong lòng mười phần đắc ý, nhanh chóng tiến nhập trong động phủ.

Hần nhìn lấy Vũ Hằng, cười nói; "Ta nói không sai a, gia tộc sẽ đưa bảo vật tới, còn có ba vạn Linh Thạch, đều là của người."

Nói qua, một bả đem trong tay túi gấm túi đồ cho Vũ Hằng.

Vũ Hằng vươn tay, liền tiếp nhận.

Thần niệm thâm thấu tiến nhập túi gấm trong túi, đếm dưới Linh Thạch, hơn ba vạn, chỉ nhiều không ít, còn có thể so với một vạn Linh Thạch các loại Pháp Bảo phù chú trận pháp Đan Dược.

Điều này làm cho Vũ Hằng hết sức kích động cùng vui vẻ.

Liền những Pháp Bảo đó Đan Dược, chừng hơn vạn kiện.

Lúc trước còn thịt đau lấy tại hậu sơn bên trong tồn thất mất Pháp Bảo đâu, này không, vừa quay đầu lại, liền gấp bội bổ sung.

Nhớ tới ngày mai tại Kim Sơn, toàn bộ Pháp Bảo thi triển ra, đầy đủ Lưu Phong uống một bình.

Vũ Hằng đắc ý cười, cười đắc ý.

Lý Cự Phú hai mắt lóe ra ánh sáng, nóng rực mà nhìn Vũ Hằng, đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, ta Lý Cự Phú là nói được thì làm được, về sau còn có cái gì thú vị ý, nhớ rõ, đưa đến chỗ của ta, tuyệt đối không cho người thua thiệt."

Vũ Hằng Tiểu Tiểu gạt đầu.

Lý Cự Phú tuy lại là nghèo rớt mồng tơi, nhưng lại có đủ Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi, không có so với càng làm cho hắn hưng phấn rồi.

Đối với hắn từ nhỏ sinh trưởng chùa khóa vàng người giàu có mà nói, tiền tài chính là vật ngoài thân, bị mất còn có càng nhiều, chủ yếu nhất chính là đề thăng tu vi.

Lý Cự Phú hưng phấn hào một hồi, liền trở về trong động phủ, bắt đầu củng cố tu vi của mình đi.

Vũ Hằng tràn ra thần niệm, rất nhanh liền cảm ứng được ngoài động phủ Bao Nha Chủy tồn tại.

Chắc là Bao Nha Chủy này liền cảm giác đến bất thường khí tức, muốn đi qua hỏi hạ xuống.

Vậy thì, vừa rồi Lý Cự Phú đột phá đến Nguyên Anh Đại viên mãn tu vi, đương nhiên sẽ khiến người có ý chú ý.

Hắn đứng dậy, đã nghĩ ngơi lấy đi ra động phủ đem Đan Dược đưa lại cho người ta.

Thế nhưng là ngừng lại, Tấn Thăng Đan này như thế khó được, hay là trước phục chế ra tới một mai, nói không chừng đến lúc sau có ích.

Vì vậy, hắn lại lấy ra phục chế hoa, đem Tấn Thăng Đan cho phục chế một mai.

Rồi mới từ cho thần niệm mà đi xuất động phủ.

Vừa đi ra khỏi động phủ, liền thấy được mặt mũi tràn đầy lo lắng Bao Nha Chủy.

Bao Nha Chủy mặt mũi tràn đầy lo lắng, mặt mày ủ rũ, vừa nhìn thấy Vũ Hằng xuất ra, lập tức hỏi: "Vũ Hằng huynh đệ, kia Đan Dược, người?"

Vũ Hằng tự nhiên biết hắn muốn hỏi chính là cái gì, cười nói; "Yên tâm, sẽ không nuốt riêng người."

Nói qua, lật tay, lấy ra Tấn Thăng Đan đồ cho Bao Nha Chủy.

Bao Nha Chủy vội vàng đưa tay tiếp nhận, một mực mà đem Đan Dược nắm chặt trong tay.

Xác nhận chính là mình mất đi kia một mai Tấn Thăng Đan, vội vàng thở ra một hơi, đạo; "Đa tạ, Vũ Hằng sư đệ, không hổ là nói được thì làm được, ta đi trước."

Bao Nha Chủy lấy được Đan Dược, nghĩ đến nhanh chóng trở lại trong động phủ của mình phục dụng, hay là trước đề thăng tu vi của mình cảnh giới mới tốt, tránh đem dài lâu mòng.

Vũ Hằng phát phát tay, để cho hắn rời đi.

Bao Nha Chủy rời đi mười trượng cự ly, con mắt thâm xử lưu chuyển lên hàn mang.

Trong lòng của hắn nghĩ đến, đợi đến ta đề thăng tu vi, xem không trùng trị người.

Vũ Hằng căn bản cũng không có đem Bao Nha Chủy để ở trong mắt, nhìn nhìn Bao Nha Chủy, cũng trở về đến trong động phủ.

Ngày mai sẽ là cùng Lưu Phong quyết chiến ngày, trước quen thuộc trong trũ vật giới chỉ các loại Pháp Bảo phù chú trận pháp Đan Dược mới là trọng yếu.

Trở lại phòng luyện công, từng cái lấy ra các loại Pháp Bảo xuất ra nghiên cứu.

Linh Thú Kim Bảo cũng đi theo từ trong trũ vật giới chỉ xuất ra, cho hắn mùi khối Linh Thạch, sớm đã bị hắn ăn sạch sẽ.

Lúc này Linh Thú Kim Bảo đang nhìn nhìn trong trũ vật giới chỉ ba vạn Linh Thạch cháy nước miếng.

Vũ Hằng mục quang không khỏi rơi vào Linh Thú trên người Kim Bảo.

"Văn phải là trước hết để cho để cho Linh Thú Kim Bảo đề thăng đề thăng mới tốt, tránh tiến nhập Kim Sơn như xe bị tuột xích."

Vũ Hằng lập tức đối với Linh Thú Kim Bảo đạo; "Vậy tất cả Linh Thạch, ngươi tùy tiện ăn."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Sinh khí Vũ Hằng

Linh Thú Kim Bảo lấy được sáng ngời, hai mắt sáng ngời, lập tức thả người nhảy dựng, liền tiến vào chồng chất như núi Linh Thạch, đón lấy, Vũ Hằng chợt nghe đến răng rắc răng rắc thanh âm truyền tới.

Dù sao hơn ba vạn Linh Thạch, Linh Thú này Kim Bảo khẳng định ăn không hết.

Thời gian cứ như vậy đi qua.

Trong chớp mắt, liền khi đêm đến.

Vũ Hằng đình chỉ dưới động tác trong tay, nhìn nhìn trong trũ vật giới chỉ Linh Thú Kim Bảo.

Vừa nhìn thấy ba vạn Linh Thạch còn thừa lại hai vạn Linh Thạch, Vũ Hằng lập tức mở to hai mắt nhìn, khuôn mặt thịt đau.

Lúc này mới bao lâu thời gian nha, mới mấy canh giờ đi qua, như thế nào đã không thấy tám hơi một vạn linh thạch.

Linh Thú Kim Bảo cái vật nhỏ kia, làm sao có thể cắn nuốt sạch giống như như ngọn núi lớn nhỏ hơn vạn Linh Thạch.

"Kim Bảo."

Vũ Hằng hô một tiếng, liền thấy được trong trũ vật giới chỉ, thân thể đã tăng vọt đến mười triệu lớn nhỏ Linh Thú Kim Bảo.

Thấy được Linh Thú Kim Bảo, một ngum liền cắn nuốt sạch mấy Bách Linh thạch, lại một ngum liền cắn nuốt sạch trên Bách Linh thạch.

Cái này trong chớp mắt, không thấy trên Ngàn Linh thạch.

Điều này làm cho Vũ Hằng thiếu chút nữa khóc chết.

Hắn biểu tình bạch, tức giận đến tột đỉnh tình trạng, thân thể đều run rẩy, lập tức một bả Linh Thú Kim Bảo cho tóm ra trũ vật giới chỉ, sau đó về mặt như đưa đám, về mặt thịt đau địa nhìn một chút còn thừa lại hơn một vạn Linh Thạch.

Kia thịt đau bộ dáng, quả thật so với muốn cái mạng nhỏ của hắn còn khó chịu hơn.

Đứng ở phòng luyện công bên trong Linh Thú Kim Bảo, đánh một cái ợ một cái, hơi hai con mắt híp lại, ngay tại chỗ ngủ say đi qua, một bức mười phần hưởng thụ bộ dáng.

Điều này làm cho Vũ Hằng tức giận đến ngứa răng.

Đây chính là hơn vạn Linh Thạch đây nè.

Nói không có là không có.

Muốn biết rõ hơn vạn Linh Thạch, quả thật chính là Phổ thông đệ tử cả đời tích lũy.

Muốn không phải mình giàu có, đã sớm kẻ nghèo hàn.

Vũ Hằng hùng hùng hổ hổ, cũng không tâm tư đứng ở động phủ, nhìn nhìn ngủ say Linh Thú Kim Bảo, liền một hồi tức giận.

Thờ dài một tiếng, quay người đi ra động phủ.

Đến ngoài động phủ, lại một lần nữa thấy được rừng hồ tổ.

Bây giờ Vũ Hằng có thể không có cái gì hảo tính tình, thấy được Bao Nha Chủy cũng không có cái gì sắc mặt tốt, coi như làm không thấy được, hừ một tiếng, cứ như vậy đi qua.

Bao Nha Chủy khoe miệng hơi hơi câu dẫn ra. Lộ ra cười lạnh, hấn lần này qua, muốn chính là báo thù.

Lúc trước bị Vũ Hằng cướp đi Tấn Thăng Đan, làm hại hấn lo lắng chịu sợ hai ngày.

Hai ngày này không chỉ đối với Vũ Hằng a dua nịnh hót, một cái lực lấy lòng, còn cúi đầu làm người, để cho hấn cảm giác liền lòng tự trọng cũng không còn, nhận lấy trước đó chưa từng có sỉ nhục.

Từ khi hấn đột phá đến Xuất Khiếu Kỳ tu vi đến nay, liền chưa từng có gặp qua loại này sỉ nhục.

Càng bị nói, này hai ngày thời gian bên trong, còn muốn vì Vũ Hằng thủ được động phủ, bất kể là ai tới khiêu chiến, đều là hấn ra mặt, đem đối thủ đem đuổi ngược.

Có thể để cho Bao Nha Chủy một mối không nhẹ.

Những cái kia bị hấn đánh bại đệ tử, còn tưởng rằng Bao Nha Chủy đã là Vũ Hằng tay chân.

Loại này đồn đại lưu truyền ra.

Đối với Bao Nha Chủy lại càng là một loại đả kích thật lớn cùng nhục nhã.

Cho nên, hiện tại hấn muốn khiêu chiến Vũ Hằng, cứu vãn danh dự của mình, để cho tất cả mọi người biết, Vũ Hằng bất quá là là bại tướng dưới tay của hấn, mình mới không phải Vũ Hằng tay chân, chỉ bất quá vì hấn trông coi hai ngày động phủ mà thôi.

Bây giờ Bao Nha Chủy vẻ mặt âm trầm mà nhìn Vũ Hằng, trên người sát khí tràn ngập.

Hấn từ Vũ Hằng trong tay lấy được Tấn Thăng Đan, liền lập tức trở về thôn phệ Đan Dược.

Nhờ vào Đan Dược được lực, hiện tại đã đột phá Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ tu vi, đạt đến Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi.

Cho nên, hiện tại, hấn hùng hổ đắc chí vừa lòng qua báo thù.

"Vũ Hằng, ngươi hai ngày trước cướp đi ta Đan Dược, còn uy hiếp ta, để ta giúp ngươi trông coi động phủ, phía ngoài các đệ tử đều cho rằng, ta là ngươi tay chân, loại này nhục nhã ta, vô pháp thừa nhận, hiện tại ta muốn khiêu chiến ngươi."

Bao Nha Chủy một thân khí thế phóng lên trời, hung dữ mà nhìn Vũ Hằng.

Tu vi bây giờ của hấn cảnh giới so với Vũ Hằng tu vi cảnh giới cao hơn một cấp bậc.

Hấn không tin, còn ngăn không được Vũ Hằng.

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, đứng nguyên tại bước chân, cau mày, vẻ mặt không vui.

Linh Thú Kim Bảo chỉ chuyển mắt đang lúc liền cắn nuốt hết hấn hơn vạn Linh Thạch, tâm tình của hấn hiện tại cũng còn chưa khỏe tới đây chứ.

Hấn lạnh lùng nói; "Còn không phải ngươi gieo gió gặt bão, lại nói, kia Đan Dược không phải còn cho ngươi sao? Còn ở nơi này kêu la trách móc, như thế nào trở mặt, qua cầu rút ván, sớm biết, ta liền đem Tấn Thăng Đan cầm lấy cho chó ăn."

Những lời này, đem Bao Nha Chủy tức giận đến nổi trận lôi đình, phẫn nộ xông quan.

Hấn hừ lạnh nói: "Vũ Hằng, bớt sàm ngôn, lấy ra ngươi bản lĩnh thật sự."

Hấn lời nói rơi xuống, lập tức bạo Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi, khí thế bàng bạc phóng lên trời.

Đầu bay lên, y phục không gió mà bay, ngửa mặt gào thét một tiếng, bay thẳng đến Vũ Hằng trùng kích đi qua.

Vũ Hằng cũng là bị tức hư mất, này đều người nào nha, như vậy vong ân phụ nghĩa, chân trước cũng còn một cái lực cảm kích nói tạ đâu, chân sau liền đến cửa tìm đến mảnh vụn.

Loại người này, nên đạt được giáo huấn.

"Người tự tìm chết, sẽ thanh toán người rồi."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, thần sắc bất thiện, mục quang lạnh lùng, tu vi âm âm đang lúc thi triển ra, hướng phía Bao Nha Chủ, bỗng nhiên, một quyền công kích ra ngoài.

Hắn một quyền, ngưng tụ toàn thân của hắn tu vi chi lực, tại hắn một quyền, phía trước hư không đều phồng chế giống như vận vẹo, một đầu hơn một trượng lớn nhỏ nắm tay hư ảnh, trong chớp mắt xuất hiện, xuất hiện nháy mắt, đưa tới âm âm tiếng vang, không khí đều tại chấn động.

Hơn một trượng lớn nhỏ nắm tay hư ảnh, lập tức nổ bung tới không lồ đại lực, bay thẳng đến Bao Nha Chủ nghiền ép đi qua.

Oanh oanh, không lồ đại lực trùng kích, mặt đất đều tùy theo chấn động, nhấc lên từng đợt sóng gió.

Bao Nha Chủ cười lạnh hai tiếng, đối mặt loại công kích này, hắn không chút nào sợ, hắn lúc này có được Xuất Khiếu Trung Kỳ tu vi, so với Vũ Hằng đều cao hơn một cái cảnh giới, tu vi càng thêm hùng hậu.

Hắn hừ một tiếng, quét Vũ Hằng liếc một cái, hung ác nói; "Hôm nay để cho người biết sự lợi hại của ta, cho rằng một quyền là có thể trừng trị ta, nằm mơ."

Theo lời của hắn rơi xuống, thân thể của hắn lập tức bạo khiêu, Xuất Khiếu Trung Kỳ tu vi, âm âm đang lúc bị hắn nổ bung, hắn cũng cách hư không, lập tức đối với Vũ Hằng oanh kích ra ngoài một quyền.

Một quyền này uy thế, không có chút nào so với Vũ Hằng yếu thế, trong lúc mơ hồ, còn giống như muốn cao hơn một bậc.

Âm âm

Hai đạo quyền ảnh lập tức đụng vào nhau, nổi lên âm âm tiếng vang.

Cường đại trùng kích chi lực, lập tức ba chỗ quét ngang, trùng kích bát phương.

Vũ Hằng thân thể đều đi theo lui lại hai bước, trên người bố trí một đạo phòng ngự hào quang, vội vàng thi triển thân pháp, rồi đi sóng xung kích quét ngang phạm vi.

Coi như là đã đột phá cảnh giới Bao Nha Chủ, tại đây bạo tạc trùng kích, cũng là lập tức rời đi, không dám có dư thừa dừng lại.

"Nhìn người có thể trốn đi nơi nào."

Vũ Hằng nhìn nhìn Bao Nha Chủ cũng thừa cơ tránh qua, tránh né sóng xung kích công kích, sắc mặt việt bất thiện, con mắt lộ ra xem thường, cái Xuất Khiếu Trung Kỳ gì, cũng bất quá chỉ như vậy.

Hắn hừ lạnh lên tiếng, thân thể một cái lấp lánh, trong chớp mắt tiếp cận Bao Nha Chủ.

Tại Bao Nha Chủ vừa mới đứng lại thời điểm lập tức đối với Bao Nha Chủ ra quyền.

Tại đây một quyền hạ xuống xong, Bao Nha Chủ trong chớp mắt sắc mặt đại biến.

Bởi vì hắn cảm nhận được to lớn đều áp lực, phồng chế giống như giờ khắc này đối mặt sinh tử nguy cơ, cả trái tim đều đi theo nhấc tới.

Một thân lông tơ toàn bộ dựng đứng, không rét mà run.

"Đáng chết đều."

Hắn gọi nắng tới một tiếng, cả người gần như nhảy dựng lên, vội vàng bắt đầu tránh né.

Thân pháp trong chớp mắt vận chuyển, lập tức cất bước ra ngoài, thân thể trong chớp mắt tiêu thất chỗ cũ.

Lần nữa xuất hiện, đã đến tới mười trượng có hơn.

Nguyên bản chỗ mặt đất, lập tức bị nổ ra tới một người hố sâu.

Bao Nha Chủ hít sâu một hơi, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, mở to hai mắt nhìn, một thân mồ hôi lạnh.

"Đây mới là bắt đầu, kế tiếp, có người đẹp mắt."

Lời nói vừa nói xong, Vũ Hằng thân ảnh lại từ xuất hiện ở bên người Bao Nha Chủy, lại một lần nữa một quyền rơi xuống.

Phía trước hư không trong chớp mắt vận vẹo, một cỗ khổng lồ đại lực trong chớp mắt bạo.

Lập tức đánh về phía Bao Nha Chủy.

Bao Nha Chủy sắc mặt lần nữa đại biến, hai mắt trừng lớn, vội vàng né tránh.

Cẩn rằng một cái, thân pháp lần nữa vận chuyển, trong chớp mắt né tránh tại mười trượng có hơn.

Nội tâm ủy khuất đến cực hạn, cũng xấu hổ và giận dữ đến cực hạn, nghĩ đến đột phá tu vi, có thể giáo huấn Vũ Hằng không nghĩ tới, không nghĩ tới, này cũng còn không có xuất thủ, liền một mực bị Vũ Hằng áp chế đánh đập, không có so với càng thêm làm cho người ghen khuất rồi.

Hắn gần như muốn xấu hổ và giận dữ gần chết.

Hắn né tránh độ mặc dù nhanh, thế nhưng như trước vô pháp so với Vũ Hằng độ.

Tại hắn vừa né tránh đến mười trượng có hơn, Vũ Hằng thân ảnh trong nháy mắt tới gần, như cũ là trước sau như một một quyền rơi xuống.

Khổng lồ cường thế quyền lực, lại một lần nữa nghiền ép hướng Bao Nha Chủy, giống như trời sập đất sụt, vô cùng chi lực trong chớp mắt bao phủ ở trên người Bao Nha Chủy.

"Chết tiệt."

Bao Nha Chủy hồn hên, la mắng một tiếng, nổi trận lôi đình.

Chỉ có thể lần nữa thi triển thân pháp chạy thực mạng.

"Nhìn người có thể chạy đi nơi nào."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, vội vàng từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra vài kiện Pháp Bảo, thi triển tu vi tới, nhao nhao công kích hướng Bao Nha Chủy.

Bao Nha Chủy nhất thời không thể lui được nữa, trước sau đường lui đều chuẩn bị phong tỏa, sắc mặt lần nữa đại biến.

Vội vàng đánh hô: "Dừng tay, ta nhận thua."

Hô lên những lời này thời điểm, cả người đều ủy khuất vô cùng.

Không nghĩ tới, dù cho đột phá tu vi, còn bị khi dễ được thảm như vậy.

Hắn gần như muốn khóc ra thành tiếng.

"Nghĩ đầu hàng, cửa cũng không có."

Vũ Hằng hừ lạnh, tu vi lần nữa bạo, hướng phía Bao Nha Chủy công kích đi qua.

Đồng thời, điều khiển Pháp Bảo, lập tức muốn nổ tung lên.

Bạo tạc chi lực nhắc lên trùng kích chi lực, trong chớp mắt đem Bao Nha Chủy cho bao phủ.

Bao Nha Chủy trong chớp mắt trở nên chật vật không chịu nổi.

Dựa vào bộ dáng mười phần thê thảm.

Vũ Hằng cũng không có thương cảm, thân thể nháy mắt tiếp cận, giơ tay, lại một lần nữa toàn lực xuất kích.

Tay phải ngưng tụ toàn thân tu vi, rền vang, trực tiếp công kích ở trên người Bao Nha Chủy.

Bao Nha Chủy lập tức Dương Thiên gào thét một tiếng, hắn thật sự là nổi giận, cũng thật sự là tức giận.

Vốn định lấy đột phá đến Xuất Khiếu Trung Kỳ là có thể xuất ra trút giận khoe khoang một phát, không nghĩ tới Vũ Hằng sức chiến đấu mạnh mẽ như vậy, coi như mình cao hơn hắn ra một cái cảnh giới, như trước bị hắn áp chế đánh đập.

Điều này làm cho hắn xấu hổ và giận dữ gần chết.

Bao Nha Chũy gào thét một tiếng, cũng không hề chạy thực mạng, hừ lạnh một tiếng, thần sắc trong chớp mắt hung ác, cắn răng một cái, hai mắt đỏ bừng địa trừng mắt công kích tới Vũ Hằng, đạo; "Bức bách ta đến nước này, cho dù ta nhận thua cũng không được, vậy chúng ta sẽ tới một cái lưỡng bại câu thương, cá chết lưới rách, ngọc đá cùng tan."

Tại lời của hắn rơi xuống, hắn lập tức đứng lại ở chỗ cũ, không hề chạy thực mạng.

Trên người tu vi bỗng nhiên nổ bung, toàn thân đều bao phủ một tầng hào quang.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Đi bộ

Kinh người khí thế từ trên người của hắn phóng lên trời.

Không lồ đại lực bỗng nhiên từ trên người Bao Nha Chũy nổ bung, trùng kích Hường Vũ hằng.

Vũ Hằng hai mắt lấp lánh, khoe miệng hơi hơi câu dẫn ra, lộ ra một vòng cười lạnh độ cong.

"Cái này muốn theo ta lưỡng bại câu thương? Giết địch một ngàn, tự tổn 800? Buồn cười."

Vũ Hằng lời nói rơi xuống, hừ lạnh một tiếng, mũi chân nhẹ nhàng mà điểm trên mặt đất, thân thể lập tức rút lui ra, vừa lui, chính là trăm trọng cự ly.

Nháy mắt rồi đi Bao Nha Chũy trăm trọng, trực tiếp từ trong trừ vật giới chỉ lấy ra trên trăm kiện Pháp Bảo.

Trên trăm kiện Pháp Bảo nó hình khác nhau, nhao nhao lơ lửng ở giữa không trung, tại Vũ Hằng tu vi thúc giục, từng cái một trán phóng hào quang, thả ra đi khí tức kinh khủng.

Mỗi kiện Pháp Bảo đều có hào quang bao phủ, hào quang lưu chuyển, uy thế kinh người cũng tản ra, phỏng chế giống như Pháp Bảo này hào quang, ẩn chứa vô tận hủy diệt chi lực.

Bao Nha Chũy nguyên bản thần sắc hung ác, muốn cùng Vũ Hằng cứng đối cứng, coi như mình trọng thương bị đánh bại, cũng phải để cho Vũ Hằng chiếm không được hảo, không nghĩ tới, Vũ Hằng vô sỉ gia hỏa, làm ra hùng hổ công kích bộ dáng, đến thời khắc mấu chốt, vậy mà vô sỉ địa rút lui, hơn nữa vừa lui đi chính là trăm trọng cự ly.

Điều này làm cho Bao Nha Chũy lập tức trừng mắt, vội phát điên cùng nổi giận.

Bởi vì hắn vẫn luôn là nói thảm Vũ Hằng vô sỉ điểm mấu chốt.

Phải có nhiều vô sỉ, Vũ Hằng là có thể có nhiều vô sỉ.

Bao Nha Chũy nghĩ đến, tiếp tục công kích đi lên, nhấn tâm cùng Vũ Hằng tới một người đoạn.

Thế nhưng vừa định muốn giơ chân lên bước công kích đi lên, lập tức liền thấy được Vũ Hằng khoe miệng bên trong cười lạnh.

Bao Nha Chũy thoáng cái cũng cảm giác được không ổn, quả thật, đang nhìn đến Vũ Hằng thoáng cái thao túng trên trăm kiện Pháp Bảo, nổi công kích, hắn trong lúc bất chợt cảm thấy da đầu tê dại, cảm thấy cả người cũng không tốt.

"Đáng chết, gia hỏa này, như thế nào như vậy giàu có, đây chính là trên trăm kiện Pháp Bảo đâu, có thể so với Linh Thạch gần nghìn."

Bao Nha Chũy lập tức tức giận mắng lên tiếng, hung dữ địa rít gào, hai mắt lại càng là trừng lớn, giống như chuông đồng cỡ.

Lúc này, đã cực sợ, nội tâm thấp thỏm, thần sắc kinh khủng, tâm thần bất an.

Nếu đối phương một kiện hai kiện Pháp Bảo còn dễ nói, đây chính là trên trăm kiện Pháp Bảo, nếu toàn bộ muốn nổ tung lên, coi như là Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ tu vi, cũng phải da đầu tê dại, sau đó trực tiếp nhận thua.

"Gia hỏa này là ý định muốn cái mạng nhỏ của ta đây nè, về phần nha, thiệt là."

Bao Nha Chủy gần như muốn khóc thành tiếng âm, chính mình không phải là muốn lại lấy lại danh dự mà thôi.

Cũng không có tính toán muốn Vũ Hằng mạng nhỏ đây nè.

Kỳ thật, sớm hấn liền nghĩ được rồi, nếu như đánh bại Vũ Hằng, liền cung kính đưa đi coi như xong, thậm chí còn nghĩ kỹ, hội đưa cho Vũ Hằng Linh Thạch.

Thế nhưng không nghĩ tới Vũ Hằng ác như vậy, mình cũng nhận thua, bị hấn đánh bại, hấn còn như vậy hùng hổ dọa người, đây là không có ý định buông tha chính mình tư thế nha.

Về phần nha.

"Tật."

Vũ Hằng biểu tình băng lãnh, vẻ mặt lãnh khốc, hai mắt hờ hững, trong tay bấm niệm pháp quyết, điều khiển trên trăm kiện Pháp Bảo, lập tức phun ra chân ngôn, hô một tiếng.

Nhất thời, quây quanh tại Vũ Hằng xung quanh Pháp Bảo, trong chớp mắt nổi lên trùng kích.

Trên trăm kiện Pháp Bảo đây nè, toàn bộ oanh kích đi qua, tựa như cùng phô thiên cái địa dày đặc công kích.

Cũng như mây đen che đầy nửa phiên thiên không.

Thiên không oanh oanh rung động, hào quang bạo lảo liên không ngừng.

Bao Nha Chủy nhìn nhìn trực tiếp toàn thân run lên, kinh khủng hai mắt trừng lớn đến cực hạn, kinh hãi gan Chiến Địa nhìn trước mắt công kích.

Trố mắt ngây người ba cái hô hấp, vội vàng lên tiếng giận dữ hét; "Ta nhận thua, chết tiết, Vũ Hằng, không cần phải giết người a."

Bao Nha Chủy đầu đều nổ tung, toàn thân không rét mà run, lông tơ đều từng đám cây dựng lên, hung dữ nhưng là vừa ẩn chứa sợ hãi, trừng mắt Vũ Hằng.

Vũ Hằng hừ một tiếng, đạo; "Ngươi đáng giận gia hỏa, lão tử vừa mới mua động phủ, ngươi cứ tới đây đoạt, tại lúc đó, ta cho dù giết chết ngươi, cũng không có sai lầm, cho nên lúc đó ta thả ngươi một mạng, về sau, ta còn đưa ngươi một khóa Tấn Thăng Đan, ngươi choáng nha, lấy oán trả ơn, ngươi nói, loại người như ngươi lưu lại còn có cái gì dùng."

Vũ Hằng rống giận, thần sắc có chút dữ tợn, hấn cũng là chộc tức, bắt quá, không phải Bao Nha Chủy việc này, là Linh Thú Kim Bảo thôn phệ hấn một vạn chuyện Linh Thạch.

Đây chính là một vạn Linh Thạch đây nè, có thể mua ít nhiều linh thạch? Có thể bảo vệ tánh mạng bao nhiêu lần, nghĩ đến đây, Vũ Hằng liền đặc biệt cảm nhận được thật đau.

Nếu như Bao Nha Chủy biết Vũ Hằng là bởi vì Linh Thú Kim Bảo tức giận mà đem khí rơi tại trên người của mình, hấn liền oan uổng cực kỳ.

Thế nhưng, hấn cũng không biết Vũ Hằng bởi vì chuyện gì tức giận, nghe Vũ Hằng nói như vậy, liền cho rằng hết thảy đều là lỗi lầm của mình.

Bao Nha Chủy tự mình nghĩ nghĩ hành vi của mình, cảm giác còn thật sự là có chút quá mức.

Thậm chí còn có chút hèn hạ vô sỉ.

Suy tư một lát sau, đạo; "Ta Bao Nha Chủy nhận lầm, nhận thua, có thể cho ngươi hứa hẹn, ngươi nói, ngươi có điều kiện gì, ta có thể đáp ứng ngươi."

Vũ Hằng sững sờ ngờ ngác một chút, con mắt trừng lớn, ngược lại là không nghĩ tới còn có loại này chuyện tốt, nguyên bản chính là muốn hả giận, cũng là nhìn Bao Nha Chủy kiêu ngạo gia hỏa không vừa mắt mà thôi.

Không nghĩ tới, còn có lớn như vậy thu hoạch.

Muốn biết rõ, đây chính là một cái Xuất Khiếu Trung Kỳ hứa hẹn.

Vũ Hằng lập tức ngừng lại tiếp tục công kích Pháp Bảo, hai mắt nhìn chăm chăm Bao Nha Chủy, hơi khẽ chau mày, trầm tư một chút.

Lúc này Bao Nha Chủy, trong lúc bất chợt cảm nhận được trên người áp lực tiêu tán, không khỏi thở ra một hơi, nhũn chặt lấy lồng ngực, cũng chậm rãi giãn ra.

Hấn biết, một câu nói kia rốt cục đã động Vũ Hằng, Vũ Hằng cũng không có sát cơ, bằng không thì, chính mình liền có thật tốt chịu.

Thế nhưng là cũng không biết Vũ Hằng sẽ đưa ra cái dạng gì yêu cầu, nếu như rất khó làm được, hoặc là điều kiện thái quá mức hà khắc, Bao Nha Chủy

lập tức lại bắt đầu sầu muộn, một bức mặt mày ủ rũ bộ dáng.

Bao Nha Chủy hiện tại chỉ hy vọng Vũ Hằng đưa ra yêu cầu cùng điều kiện, không muốn quá hà khắc, rất khó khăn làm được mới tốt.

Vũ Hằng suy tư đạo; "Ngày mai ta muốn rời đi một đoạn thời gian, như vậy, tại ta rời đi đoạn này thời gian, hai cái này động phủ, người muốn cho ta xem được rồi."

Vũ Hằng thoáng cái liền nghĩ đến chính mình rời đi chuyện sau đó.

Lúc trước, hắn là thu Lý Cự Phú Linh Thạch, nói phải trợ giúp hắn thủ hộ động phủ.

Tổng không thể nói chuyện không tính toán gì hết a.

Nhưng là mình có chuyện rời đi, cũng liền vô pháp thủ hộ, chỉ có thể tìm người tới thủ hộ.

Trước mắt Bao Nha Chủy chính là thí sinh tốt nhất.

Bao Nha Chủy còn tưởng rằng là cái gì nan đề, là cái gì điều kiện hà khắc yêu cầu đâu, không nghĩ tới chính là cái này, dù sao hai cái này động phủ đều là Vũ Hằng cùng Lý Cự Phú, mình coi như hỗ trợ nhìn xem cũng được, tối thiểu có thể dập tắt Vũ Hằng nộ khí, cũng có thể cải biến hai bên quan hệ.

Hắn không nói hai lời, vỗ lồng ngực, lời thề son sắt bộ dáng, cam đoan đạo; "Yên tâm, đảm bảo không có vấn đề gì."

Vũ Hằng thoả mãn gật đầu, nguyên bản băng lãnh trên gương mặt, cuối cùng trở nên ôn hòa rất nhiều, phỏng chế hình như có ánh mặt trời chiếu sáng.

Trong tay hắn lần nữa nắm niệm pháp quyết, trên trăm kiện lơ lửng ở giữa không trung tràn phóng hào quang Pháp Bảo, trong chớp mắt vù vù một tiếng, hết thảy thu hồi đến trong trũ vật giới chỉ.

Bao Nha Chủy nhìn nhìn Vũ Hằng toàn bộ Pháp Bảo đều thu hồi đi, lúc này, là chân chính yên tâm, triệt để địa thờ ra một hơi.

Hắn biết, nếu quả thật tiếp tục chiến đấu kịch liệt hạ xuống, cuối cùng kết quả, chính là mình vẫn lạc, mà Vũ Hằng, khả năng nửa điểm thương thế cũng không có.

Hắn là chân chính nhận thức được Vũ Hằng khủng bố.

Vũ Hằng thu hồi tất cả Pháp Bảo, quét Bao Nha Chủy liếc một cái, đạo; "Nhớ kỹ, hai cái này động phủ, một cái trong đó động phủ, tại ta không tại trong cuộc sống, người có thể thuê, thu vào người ta phân chia 5:5 sổ sách, dù sao để ở chỗ này cũng là lãng phí."

Bao Nha Chủy thần sắc lập tức mừng rỡ, mặt mày hớn hở, hắn sợ dĩ gây sự với Vũ Hằng, nguyên nhân rất lớn, chính là bởi vì lợi ích nha.

Hiện giờ, không chỉ có thể hủy bỏ lửa giận của Vũ Hằng, còn có thể cải biến cùng Vũ Hằng quan hệ, không có so với tốt hơn phương pháp.

Hắn vội vàng nói; "Vũ Hằng huynh đệ, yên tâm, không cần phân chia 5:5 sổ sách, ta kia một thành thu hoạch là được rồi."

Vũ Hằng nhìn dưới lông mày, trừng mắt liếc Bao Nha Chủy, đạo; "Lời nói của ta, người không nghe thấy? Hay là lại cảm thấy ngứa da, dám như vậy phản bác ta."

Bao Nha Chủy lập tức co rụt đầu lại, lại càng hoảng sợ, thật sự là sợ Vũ Hằng lần nữa động thủ.

Hắn ghen đỏ mặt, vội vàng nói; "Nghe lời người, nghe lời người, người nói tính, người nói cái gì chính là cái gì, ta Bao Nha Chủy, nửa chữ cũng sẽ không vi phạm."

Bao Nha Chủy vội vàng sợ lồng ngực cam đoan, vẻ mặt nghiêm túc rất nghiêm túc bộ dáng.

Vũ Hằng ân một tiếng, gật gật đầu, sau đó chậm rãi quay người rời đi.

Nhìn nhìn Vũ Hằng rời đi bóng lưng, Bao Nha Chủy nói thầm hai câu, mắng hai câu, lẩm bẩm nói; "Này tên đáng chết, cuối cùng còn có chút lương tâm, phân chia 5:5 sổ sách, này cường thế mũi vị không tệ."

Nói qua, cũng chậm rãi rời đi, con mắt cười tủm tỉm.

Một động phủ cho thuê thu vào cũng không ít.

Bao Nha Chủy nở nụ cười, đắc chí rất, chỉ là trong lúc bất chợt đứng vững bước, trong đầu linh quang lóe lên, đột nhiên hít sâu một hơi, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, phỏng chế giống như nghĩ tới điều gì, thân thể run run, đạo; "Vậy gia hỏa, nói sẽ rời đi một đoạn thời gian, không phải là tiến nhập Kim Sơn cùng Lưu Phong khiêu chiến a? Đáng chết, ta làm sao lại không nghĩ tới nha."

Vũ Hằng cùng Lưu Phong khiêu chiến sự tình, huyền não xôn xao, mọi người đều biết.

Chỉ là Bao Nha Chủy vẫn luôn không có hướng phương diện nào nghĩ.

Không nghĩ tới chính mình đắc tội vị này, đó là có thể đủ cùng Lư Phong khiêu chiến người.

"Ôi, ta thật sự là lâu không bị ăn đòn, êm đẹp, đắc tội hử làm gì vậy, Vũ Hằng này cũng thiệt là, nói thẳng ra chẳng phải hảo. Có thể cùng Lư Phong Bá Vương này nhất khiêu chiến người, thực lực lại có thể nhỏ yếu tới nơi nào đây? Ta tìm hử gây phiền phức, quả thật chính là tại tìm chết, may mắn, may mắn, về sau nhất định một thành lợi ích thu được cũng không thể cầm, hay là chặt chẽ dựa vào ở Vũ Hằng chỗ dựa tương đối khá, bất quá, đây hết thấy đều là tại Vũ Hằng có thể đi ra Kim Sơn điều kiện tiên quyết."

Bao Nha Chủy thoáng cái đã nghĩ thông suốt tất cả mọi chuyện, hận không thể cho mình mấy cái bạt tai, lặng yên, hạ quyết tâm.

Nếu một tháng, cũng có thể thu vào trên trăm khối linh thạch, đây là chia về sau lợi nhuận.

Với tư cách là chiếm trước động phủ bán ra cho thuê Bao Nha Chủy, đối với cái nghề này mười phần hiểu rõ, thoáng cái cho dù ra có thể lấy được lợi ích thu được.

Vũ Hằng nghĩ đến xuống núi đi bộ đi bộ, thuận tiện đi nhà ăn ăn cơm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Xem chiêu

Kia nhà ăn đồ ăn đều là vô cùng xuất sắc, Linh Khí nồng đậm, chỉ là này hai ngày thời gian, đều bận việc chuyện của mình, lại không có đi nhà ăn ăn cơm.

Tại đi tới chân núi sau đó.

Một tiếng hừ lạnh, lập tức từ trong rừng rậm nổ vang.

"Đứng lại, Vũ Hằng, ngươi tên đáng chết, hôm nay để cho ngươi đẹp mắt."

Vũ Hằng sững sờ ngơ ngác một chút, hoàn toàn từ nơi này vài câu, nghe được Lai nhân địch ý.

Hắn đứng nguyên tại bước chân, theo thanh âm nhìn sang, liền thấy được một vị thân ảnh quen thuộc, Thường Bạch Vân.

Dĩ nhiên là người này.

Lúc trước người này cướp đi Lý Cự Phú động phủ, Lý Cự Phú kéo chính mình đi qua đem động phủ cướp về, đánh bại Thường Bạch Vân, Thường Bạch Vân liền buông xuống ngoan thoại, nói muốn cấp Vũ Hằng một chút nhan sắc nhìn xem.

Thường Bạch Vân là tính toán chi li gia hỏa, keo kiệt cực kỳ, cũng rất tâm ngoan thủ lạt, trừng mắt tất so sánh, vẫn luôn nghĩ đến như thế nào đối phó Vũ Hằng.

Chỉ là Vũ Hằng người này, vẫn luôn co lại ở trong động phủ, bọn họ lại không có phương pháp vọt vào, bởi vì có một cái Bao Nha Chủy tại ngăn cản bọn họ.

Nếu như Vũ Hằng không hề trong động phủ, chính là không biết tung tích, Thần Long có thấy vĩ.

Lần này, gặp Vũ Hằng xuống núi, chính là xuất thủ giáo huấn Vũ Hằng cơ hội tốt.

Hắn sẽ không không công buông tha cho cơ hội này.

Hơn nữa, hắn cũng đã tìm xong rồi đồng bạn.

Vũ Hằng chậm rãi quay đầu, mục quang rơi vào vị này khí thế lớn lối thân ảnh trên người, khóe miệng hơi hơi câu dẫn ra, lộ ra một vòng cười lạnh, đạo:
"Thường Bạch Vân?"

Thường Bạch Vân sắc mặt dữ tợn, một thân chiến ý sôi trào, hung dữ địa trừng mắt Vũ Hằng, cười lạnh nói: "Đúng vậy, thiết thời ngươi còn nhớ rõ ta, lần

này, nhìn người đi đến bên trong chạy trốn."

Thần sắc hấn hung ác, phỏng chế giống như giết Vũ Hằng.

Vũ Hằng thần niệm thả ra đi, lập tức liền bắt được mặt khác hai đạo khí tức.

Đoán chừng chính là Thường Bạch Vân đồng lõa.

"Ba người? Ba cái Xuất Khiếu Kỳ tu vi người?"

Vũ Hằng nhìn chăm chăm Thường Bạch Vân, duỗi ra ba ngón tay, nói thầm, cũng có chút nghi ngờ hỏi Thường Bạch Vân.

Thường Bạch Vân kinh hãi, không nghĩ tới, che dấu ẩn núp hai người đồng bạn, cũng bị Vũ Hằng cho biết được.

Trên mặt hấn chấn Kinh Thần sắc lóe lên rồi biến mất, sau đó vỗ vỗ tay, đạo; "Được rồi, đều xuất hiện đi, người ta cũng đã hiện các người, lại che dấu liền không có có ý gì."

Theo hai tiếng vỗ tay thanh âm truyền ra, đang ẩn núp tại ven đường hai bên hai người, chậm rãi đi ra.

Vũ Hằng mục quang đảo qua hai người này, không nhận ra.

Chỉ là hai người đều dài hơn đối với vô cùng rõ ràng, một cái là Tháp Tị Tử, một cái là Khoát Kiểm.

Hai người đều là vẻ mặt kiêu ngạo, đầu lâu kia gần như ngưỡng đến bầu trời, cũng không mang nhìn Vũ Hằng liếc một cái.

Khoát Kiểm đi tới bên người Thường Bạch Vân, cuồng vọng lớn lối, nói: "Thường Bạch Vân, thu thập trước mắt loại tiểu nhân vật này, chỗ đó cần người xuất thủ, ta một người cũng có thể trừng trị hấn, người gọi hai người chúng ta qua, còn muốn lấy mình cũng động thủ, quả thật chính là xem trọng Vũ Hằng tiểu tử kia, hấn tính vật gì, có tư cách gì đáng ba người chúng ta đồng thời xuất thủ."

Tháp Tị Tử cũng là đi tới bên người Thường Bạch Vân, nhìn lướt qua Vũ Hằng, thần sắc rất là khinh thường, mục quang bề nghệ, đạo; "Thường Bạch Vân, coi như là chúng ta một người ra tay với hấn, cũng là cho tiểu tử này mặt mũi. Người bình thường, còn chưa tới phiên chúng ta xuất thủ, chúng ta càng không có xuất thủ hào hứng."

Vũ Hằng nghe được hai Tháp Tị Tử này cùng Khoát Kiểm, như vậy xem thường chính mình, trong đầu thoáng cái liền vui vẻ.

Hấn có thể nửa điểm tức giận cùng phần nộ cũng không có, người ta càng là xem thường chính mình, như vậy chính mình đánh bại bọn họ tỷ lệ lại càng cao.

Chỉ là hấn không nghĩ tới, có thể gặp được loại này lớn lối như thế ương ngạnh, bá đạo cuồng vọng người.

Thường Bạch Vân nghe hai vị đồng bạn lời nói, lòng mảy thoáng cái liền nhũn chặt, đạo; "Hai vị đạo hữu, tuyệt đối không thể nhỏ nhìn Vũ Hằng cái thẳng này, lúc trước ta chính là bại ở trong tay hấn, lúc này mới đem các người tìm đến, cùng nhau ra tay với Vũ Hằng, cho hấn một lần giáo huấn."

Thường Bạch Vân chăm chú nghiêm túc nói qua, cẩn thận tỉ mỉ, thật sự là sợ Tháp Tị Tử cùng Khoát Kiểm xem thường đối phương, do đó thua thiệt.

Tháp Tị Tử cùng Khoát Kiểm nghe Thường Bạch Vân đối với Vũ Hằng đánh giá cao như vậy, thần sắc lộ ra hồ nghi, mục quang lại không tự tự chủ địa quét Vũ Hằng liếc một cái, hơi khẽ chau mày, tuy hơi có chút dễ trong lòng, thế nhưng như trước không có triệt để đem Vũ Hằng để ở trong mắt.

Tại bọn họ nghĩ đến, phạm là ngang nhau cảnh giới, hết thảy đều không phải là đối thủ của bọn họ, cho dù cao hơn bọn họ một cái cảnh giới, ba người bọn họ liền thủ, cũng có sức đánh một trận.

Tháp Tị Tử cau mày, nhìn nhìn Thường Bạch Vân, đạo; "Thường Bạch Vân, người nói như vậy, là không phải xem trọng Vũ Hằng tiểu tử kia, xem thường chính mình, chúng ta tuy đều là Xuất Khiếu Kỳ, thế nhưng sức chiến đấu, có thể so với Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ, Vũ Hằng tiểu tử kia, làm sao có thể là đối thủ của chúng ta, hấn có thể chiến thắng cao hơn hấn xuất một cái cảnh giới đối thủ sao? Không thể a."

Khoát Kiểm cũng là vẻ mặt khinh thường, bộ dáng cao ngạo rất, lạnh lùng nói; "Coi như là tất cả mọi người là Xuất Khiếu Kỳ tu vi, cũng chia đủ loại khác biệt, như vậy đi, Thường Bạch Vân, kia Vũ Hằng tiểu tử kia, để cho ta một người thu thập xong."

Tại Khoát Kiểm nghĩ đến, Vũ Hằng người này, quả thật liền không đáng nhắc tới, tính vật gì nha, làm sao có thể là đối thủ của mình.

Nói qua, hấn bước ra một bước, tu vi ầm ầm đang lúc vận chuyển, triển khai thân pháp, bay thẳng đến Vũ Hằng trùng kích đi qua.

Thân ảnh nháy mắt tiêu thất ở chỗ cũ, lần nữa xuất hiện, đã đến Vũ Hằng trước người.

Tại Tháp Tị Tử trong ánh mắt, Khoát Kiểm độ, để cho hấn rung động cùng kích động, trên gương mặt vẻ kiêu ngạo, càng dày đặc úc, nhìn nhìn Vũ Hằng tựa như cùng nhìn nhìn người chết.

Hấn đối với Thường Bạch Vân, đạo; "Có trông thấy được không, Khoát Kiểm đoạn này thời gian lại có nhảy vọt tiến bộ, hấn tàn ảnh đều vẫn ở chỗ cũ

trên đứng, kì thực, hẳn đã đến Vũ Hằng trước người, đối với Vũ Hằng xuất thủ. Tại đây độ cùng uy thế, liền xa xa không phải Phổ thông Xuất Khiếu Kỳ có thể làm được."

Thường Bạch Vân cũng có chút chấn kinh, cũng không nghĩ tới, mới trong khoảng thời gian ngắn không gặp, Khoát Kiềm liền đề thăng đến trình độ này.

Chỉ là vừa nghĩ tới Vũ Hằng khủng bố, hẳn còn là nhịn không được lo lắng, một bức lo âu mặt mày ỉu rù bộ dáng.

Hắn chân thành nói; "Vậy Vũ Hằng cũng không phải chao, tùy ý có thể làm cho người dẫn đo, hay là cẩn thận thì tốt hơn, không được, ta cũng đi theo xuất thủ."

Thường Bạch Vân biết được Vũ Hằng cân lượng, lời nói roi xuống, đã nghĩ ngợi lấy xuất thủ.

Thế nhưng, thoáng cái đã bị Tháp Tị Từ đưa tay cho chặn đường hạ xuống, một bức cao ngạo bộ dáng, đạo; "Thường Bạch Vân, xem ra ngươi là xem thường Khoát Kiềm sao? Vẫn là chưa tin Khoát Kiềm? Ngươi bộ dạng như vậy, sẽ để cho Khoát Kiềm thất vọng đau khổ."

"Nếu như Khoát Kiềm đều có mười phần nắm chắc cùng lòng tin có thể đánh bại Vũ Hằng, người ta cũng nguyện ý vì ngươi xuất đầu, vậy ngươi dứt khoát liền đứng xem trọng, hà tất, còn muốn tự mình động thủ đầu, lại nói, nếu Khoát Kiềm đánh không lại, vốn còn có ta sao, ngươi liền an tâm xem cuộc vui a, kết quả, sẽ để cho ngươi hài lòng."

Tháp Tị Từ như trước một bức trời đất bao la ta lớn nhất bộ dáng, không có chút nào đem Vũ Hằng để ở trong mắt, đối với Khoát Kiềm cùng mình cũng rất có lòng tin.

Tháp Tị Từ ý vào tu vi cao thâm, sức chiến đấu cường hãn, liền một bộ không đem bất luận kẻ nào để ở trong mắt cao lạnh bộ dáng.

Như thế khinh thường địch nhân, cuồng vọng như vậy tự đại, để cho Thường Bạch Vân càng thêm lo âu, trên mặt tràn ngập lo lắng.

"Ngươi, Tháp Tị Từ, ngươi sao có thể nghĩ như vậy đầu, ta bất quá là muốn ra tay, tranh thủ trước tiên đem Vũ Hằng lấy xuống."

Thường Bạch Vân trừng mắt Tháp Tị Từ nói qua, bị Tháp Tị Từ oan uổng, nội tâm không dễ chịu, chỉ nhìn lấy Tháp Tị Từ vẻ mặt không sao cả, Thường Bạch Vân trong lòng liền có điểm tức giận.

Trên thực tế, hẳn thật sự là sợ lo lắng Khoát Kiềm bất không được Vũ Hằng.

Thế nhưng loại này không tín nhiệm cùng không tin, tuyệt đối không thể biểu hiện ra ngoài, một khi biểu hiện ra ngoài, liền tuyệt đối là làm cho người ta thất vọng đau khổ.

Tháp Tị Từ chuyên chú nhìn chằm chằm Vũ Hằng cùng Khoát Kiềm kịch đấu, trả lời Thường Bạch Vân đạo; "Ngươi muốn là tin tưởng Khoát Kiềm, tín nhiệm ta, như vậy liền lắng lắng nhìn nhìn được rồi "

Ý tứ này nói đúng là, một khi ngươi xuất thủ, chính là đối với chúng ta hoài nghi, không tín nhiệm lực chiến đấu của chúng ta, như vậy về sau, lẫn nhau trong đó, sẽ có ngăn cách.

Điều này làm cho Thường Bạch Vân một hồi hụt hơi, thần sắc lo âu, trong lòng lo lắng.

Này đều là người nào nha, thiệt là.

Tự mình nghĩ lấy hảo tâm cùng nhau xuất thủ, trước tiên đem Vũ Hằng lấy xuống, tránh đem dài lăm mòng, tại trong mắt của bọn hắn, chính mình chính là không tín nhiệm bọn họ.

Giao cho loại này bằng hữu, thật sự không biết là một loại bi ai hay là hạnh phúc.

Nói hạnh phúc nha, người ta đại dột như một đầu heo.

Nói bi ai nha, người ta nguyện ý vì mình xuất đầu.

Thường Bạch Vân cắn răng, sắc mặt đau khổ, vì tình nghĩa suy nghĩ, cuối cùng vẫn còn không có lựa chọn ra tay.

Tháp Tị Từ như trước một bức tâm cao khí ngạo bộ dáng, hai tay ôm ngực, đầu lâu đều cơ hồ ngưỡng đến bầu trời.

"Tiểu tử, nghe Thường Bạch Vân nói, ngươi có vài phần cân lượng, còn đã từng bắt hắn cho đánh bại, cũng đừng làm cho ta thất vọng nha."

Rộng rãi tới gần Vũ Hằng trước người, lập tức giờ tay, ngưng tụ toàn thân tu vi, bỗng nhiên hướng phía Vũ Hằng công kích đi qua.

Không lộ đại lực, từ Khoát Kiềm trong hai tay nổ bung, cộ rửa nghiền ép Hường Vũ hằng.

Vũ Hằng hai mắt lấp lánh, một thân khí thế bàng bạc, trong chớp mắt nổ bung, hừ lạnh một tiếng, đạo; "Thường Bạch Vân cướp đoạt bằng hữu của ta động phủ, ta tương trợ bằng hữu của ta cầm lại động phủ, như thế mà thôi, các ngươi lại như vậy bụng dạ hẹp hòi, tới tìm ta mảnh vụn, là không phải quá mức điểm."

Lời nói rơi xuống, cũng không có lập tức triển khai thủ đoạn phản kích, chỉ là thi triển thân pháp của mình, thân Từ Mẫn nhanh địa thoát đi công kích của đối phương.

Kỳ thật Vũ Hằng sát tâm cùng chiến đấu tâm như hồ nước cũng không trọng, không cần phải, hấn cũng không nghĩ như thế nào xuất thủ.

Cho nên, có thể hoà giải, vậy thì cùng rõ ràng, không thể hoà giải, kia lại liều mạng.

Chỉ là Vũ Hằng trốn tránh hành vi còn có nói lý, roi ở trong mắt Khoát Kiếm, Khoát Kiếm liền cho rằng là Vũ Hằng sợ, muốn trốn tránh.

Khoát Kiếm cười ha ha, thần sắc việt kiều ngạo, một bức cao lạnh bộ dáng, không có chút nào đem Vũ Hằng để ở trong mắt, hừ lạnh một tiếng, lớn lời nói; "Người muốn là sợ, liền ngoan ngoãn quỳ rạp xuống đất, dập đầu, nhận thua, chúng ta có thể cân nhắc buông tha người."

Vũ Hằng bĩu môi, có chút bất đắc dĩ, cảm thấy buồn cười, hai mắt nhìn chăm chú vào Khoát Kiếm, buồn cười nói; "Ta là chỗ đó sợ các người? Ta là cùng các người giảng đạo lý, người không thể như vậy không đem đạo lý a."

Khoát Kiếm nghe lời nói này, nhìn lại Vũ Hằng biểu tình, việt kết luận, là Vũ Hằng sợ, cho rằng đánh không lại chính mình.

Khoát Kiếm cười lạnh, mục quang khinh thường, xem thường đạo; "Vũ Hằng, báo cho người một câu tàn khốc đạo lý, nắm tay chính là đạo lý."

"Xem chiêu."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Không khí chấn động

Khoát Kiếm lần nữa giờ tay, ầm ầm, hướng phía Vũ Hằng công kích đi qua.

Một quyền một chương đều ẩn chứa cường đại uy năng.

Thăng đem hư không oanh kích được bang bang rung động, phỏng chế giống như hư không đều tại vận vẹo.

Vũ Hằng liền tiếp tránh né mấy chiêu, thần sắc lập tức âm trầm xuống, hừ một tiếng, nói: "Người đã muốn mạnh bạo, ta đây liền phụng bồi đến cùng."

Lời nói rơi xuống, khí thế lập tức tăng vọt, khổng lồ đại lực từ hấn đạo trên người nổ bung.

Song quyền nâng lên, ngưng tụ toàn thân tu vi chi lực, bỗng nhiên, hướng phía Khoát Kiếm công kích đi qua.

Chỉ nghe thấy oanh một tiếng vang lên, phía trước hư không bỗng nhiên vận vẹo, to lớn đạo bạo chi lực trong chớp mắt tràn ngập trùng kích bốn phương.

Khoát Kiếm không chịu nổi Vũ Hằng một quyền, trong chớp mắt bị đánh lui.

Đằng đằng đằng trùng.

Mấy tiếng tiếng bước chân vang lên.

Là Khoát Kiếm rút lui mấy bước thanh âm.

Mỗi một bước rơi xuống đều có hơn một trọng cự ly, vài chục bước, đã bị bức lui đến hơn mười trọng có hơn.

Mỗi một lần bước chân giẫm đạp trên mặt đất, mặt đất đều tùy theo chấn động, đón lấy, mặt đất sẽ xuất hiện một cái dấu chân thật sâu, dấu chân bốn phía, có khe nứt lan tràn.

"Thật mạnh."

Đứng lại bước chân, Khoát Kiếm diện sắc trong chớp mắt trở nên ngưng trọng, đã không còn lúc trước cuồng vọng cùng kiều ngạo.

Hai mắt nhìn chăm chăm Vũ Hằng, chỉ cảm thấy áp lực trùng điệp, phỏng chế giống như lưng mang một tòa núi lớn.

Hắn vẫn luôn nhìn Vũ Hằng không vừa mắt, cho rằng Vũ Hằng dù cho có chút võ lực, cũng không có gì đặc biệt hơn người.

Đây là, tại Vũ Hằng đánh ra một quyền này, hắn đối với Vũ Hằng có thật sâu kiêng kỵ.

Nội tâm của hắn giống như nhấc lên kinh thiên sóng biển, cho rằng Vũ Hằng cường đại, tuyệt đối không kém hơn chính mình.

Vũ Hằng nhìn lướt qua Khoát Kiếm, trên người tu vi lần nữa bạo, thân pháp lại một lần nữa triển khai, bỗng nhiên, liền tiêu thất ở chỗ cũ.

Tại Khoát Kiếm giật mình thời điểm, sau lưng lập tức liền cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp.

Một đám từ sau lưng của hắn công kích ra ngoài, trùng kích hướng thân ảnh của hắn.

Khoát Kiếm ngạc nhiên kinh hãi.

Trên người lập tức bố trí xuống một đạo phòng ngự màn hào quang, sau đó thân thể trong chớp mắt rút lui, vội vàng triển khai thân pháp trốn tránh công kích của đối phương.

Cũng may mắn hắn trốn tránh nhanh hơn, khó khăn tránh né đi qua một kích trí mạng.

Thế nhưng chịu sóng dư công kích.

Trên người hắn phòng ngự màn hào quang, đã bị đại lực nghiền ép, tan vỡ ra.

Liền ngay cả hắn bản thân, cũng nhận được một chút vết thương nhẹ.

Thân thể trực tiếp tung bay, chạy trốn tới càng khoảng cách xa.

"Làm sao có thể."

Lại một lần nữa đứng lại bước chân Khoát Kiếm, không dám tin mà nhìn Vũ Hằng.

Tại vừa rồi một kích kia, nếu như không phải mình chạy thực mạng được rất nhanh, sợ là hiện tại đã vẫn lạc ở chỗ đó.

Ngẫm lại, có cảm giác đến vô cùng kinh hãi.

Hắn hung hăng địa nuốt xuống từng ngụm nước, thu liễm trên mặt chán kinh cùng sợ hãi, thần niệm lập tức lan tràn ra ngoài, lại một lần nữa trở nên cảnh giác lên, biểu tình tràn ngập cảnh giới.

Hắn rốt cuộc biết vì cái Thường Bạch Vân gì để cho bọn họ không muốn mất cao hơn giọt, không ai bì nổi, muốn coi trọng địch nhân.

Lần này, hắn triệt để thể ngộ đến Vũ Hằng cường đại.

Nếu như chỉ là tự mình một người, như vậy, lần này trong lúc giao thủ, mười phần... Sẽ vẫn lạc ở trong tay Vũ Hằng.

Hắn hiện tại có chút hối hận, ngay từ đầu lớn lối cái gì kiêu ngạo cái gì nha, thiệt là.

Hiện tại chịu đau khổ a, đây là không làm chết sẽ không phải chết.

Khoát Kiếm hiện tại hối hận được ruột thanh.

Thiệt thời tự mình ra tay thời điểm, còn khẩu xuất cuồng ngôn, một người liền có thể thu thập Vũ Hằng.

Bây giờ là người ta tới thu thập mình.

Nếu như mình đưa ra muốn giúp đỡ, kia há không phải rất mất mặt.

Khoát Kiếm nhìn nhìn Vũ Hằng, trong đầu đã nổi lên sợ hãi.

Quả thực là tên kia quá kinh khủng, quá cường đại.

Có thể tiếp được trong, nên làm thế nào cho phải.

Ánh mắt của hắn không khỏi quét về phía Thường Bạch Vân cùng Thập Tị Tử, có một cỗ cầu cứu hương vị, chính là hi vọng hai người bọn họ cũng có thể xuất thủ.

Chỉ cần ba người cùng nhau xuất thủ đối phó Vũ Hằng, Vũ Hằng cho dù có ba đầu sáu tay, cũng khẳng định không phải là đối thủ của bọn họ.

Chỉ là ánh mắt của hắn, rơi vào kiều ngạo cuồng vọng Thập Tị Tử trong mắt, tựa như cùng là nói cho hắn biết, không muốn xuất thủ, con tức này ta chính mình xuất, thù này chính ta báo.

Thường Bạch Vân lại là từ Khoát Kiếm trong mắt, thấy được sợ hãi cùng cầu cứu, đã nghĩ ngợi lấy ra tay giúp đỡ, chợt nghe đến Thập Tị Tử đạo; "Hắn báo cho chúng ta không muốn xuất thủ, thù này bản thân hắn báo, hắn chịu được khí, chính mình xuất."

Thường Bạch Vân trong chớp mắt ngạc nhiên, như thế nào chính mình tiếp nhận tin tức không phải như vậy đâu này?

Hắn không thể tin được địa quét Thập Tị Tử liếc một cái, sau đó vừa nhìn về phía Khoát Kiếm.

Khoát Kiếm cho rằng Thường Bạch Vân là muốn ra tay giúp đỡ, vội vàng gật đầu.

Thế nhưng là Thường Bạch Vân nhìn nhìn Khoát Kiếm gật đầu, vội nhận đồng theo như lời Thập Tị Tử, Khoát Kiếm này là mình muốn lấy lại danh dự.

Vì vậy, hai người bọn họ cũng không xuất thủ.

Khoát Kiếm liền có được khóc.

Hắn hung dữ địa quét Vũ Hằng liếc một cái, nội tâm đau khổ vạn phần.

Hắn gào thét một tiếng, khí thế tăng vọt vài phần, tu vi nhanh vận chuyển, mắt thấy Vũ Hằng cất bước đi tới, thần sắc lãnh ngạo, hắn hừ lạnh một tiếng, thần sắc hung ác, trong chớp mắt trùng kích Hưong Vũ hằng.

Lần này, hắn toàn lực bạo, ý định cùng Vũ Hằng cứng đối cứng, chết đập đầu đến cùng.

Hắn tới gần Vũ Hằng trước người, song chưởng liên tục phát ra ngoài, oanh oanh rung động, không khí chấn động.

Chưởng lực xao động, không lồ mãnh liệt, luôn không ngừng lan tràn Hưong Vũ hằng.

Wũ Hằng nhú lại lông mày, khoe miệng lần nữa câu dẫn ra, tròng mắt chuyển động một chút, một tay lập tức bấm niệm pháp quyết, băng hàn thần thông lần nữa thi triển ra.

"Băng Kiếm, xuyên thấu."

Một cỗ rét lạnh khí tức, trong chớp mắt từ trên người Vũ Hằng thả ra đi, hướng phía bốn phía lan tràn.

Phạm là rét lạnh khí tức những nơi đi qua, bốn phía cũng bắt đầu đóng băng.

Ong.

Một đạo kiếm minh thanh vang lên.

Tại Vũ Hằng trước người, trong chớp mắt ngưng tụ ra một bả Băng Kiếm.

Wũ Hằng một tay chỉ, cái thanh này Băng Kiếm nhất thời hào quang tách ra, hướng phía Khoát Kiếm xuyên thấu đi qua.

Khoát Kiếm diện sắc đại biến, tại cảm nhận được băng hàn khí tức, đã cảm giác được thật không ổn.

Đang nghĩ ngợi bứt ra trở ra, hai chân lập tức bị tầng băng cho đóng băng.

Hắn vội vàng thi triển bản thân tu vi, trùng kích tại dưới lòng bàn chân, làm vỡ nát đóng băng.

Nghĩ đến lập tức lui lại, thế nhưng lúc này, hắn nghe được kiếm minh thanh, trong đầu lộp bộp một chút, vội cảm giác được không ổn.

Tại chạy mau cách, phóng ra bước đầu tiên, một bả cỡ lòng bàn tay Băng Kiếm, trong chớp mắt tựu xuyên thấu bắp đùi của hắn, trực tiếp xuyên thấu ra một cái lỗ thủng.

Thế nhưng cũng không có huyết tinh chảy ra, bởi vì xuyên thấu qua đi, trực tiếp đã bị đóng băng.

Khoát Kiếm a hét thảm một tiếng, trong chớp mắt liền té trên mặt đất.

Hắn bụm lấy bị đau chân, sắc mặt âm đạm, Híz-khà zz Hí-zzz địa hít vào cảm lạnh khí, hai mắt kinh khủng, biểu tình ngạc nhiên, nhìn nhìn Vũ Hằng, tựa như cùng nhìn nhìn Cửu U địa ngục ra ma quỷ.

Quả thực là Vũ Hằng thái quá mức kinh khủng.

Thường Bạch Vân cùng Thập Tị Tử tại cảm nhận được băng hàn khí tức, cũng là đánh một cái lạnh run.

Toàn thân run run một chút, cảm giác rất rét lạnh, không thể không thi triển tu vi của mình, ngăn cản rét lạnh.

Tại bọn họ thi triển phòng ngự màn hào quang, chặn lại rét lạnh khí tức, lập tức chỉ nghe thấy Khoát Kiếm tiếng kêu thảm thiết.

Bọn họ thần sắc đại biến, mục quang trong chớp mắt đảo qua, đồng thời thần niệm lan tràn.

Liền rõ ràng địa thấy được thương thế của Khoát Kiếm, còn có kia một bả lại một lần nữa quay người công kích Băng Kiếm.

Kia Băng Kiếm giống như cướp đoạt mạng sống con người Từ Thần chi nhận, lại một lần nữa nhanh sắc bén địa công kích hướng té trên mặt đất Khoát Kiếm.

Khoát Kiếm trưởng thành con mắt, mặt mũi tràn đầy kinh khủng, hẳn biết này sự lợi hại của Băng Kiếm, một khi bị trong công kích, coi như là hóa phá điểm da, cũng có người hảo hảo mà chịu đựng.

Bởi vì Băng Kiếm này ẩn chứa chí hàn đến lạnh Băng Phách chi khí, chỉ cần hóa rách da da, hẳn hẳn hàn khí sẽ tiến vào trong cơ thể con người, đóng băng người gân mạch huyết dịch lục phủ ngũ tạng.

Bây giờ Khoát Kiếm, đang tại thừa nhận trong cơ thể hàn khí công kích, hẳn cũng đang không ngừng địa vận chuyển tu vi, ngăn cản trong cơ thể hàn khí công kích, còn ý đồ đem hàn khí đuổi ra ngoài.

"Đáng chết đều, Vũ Hằng này, thi triển rốt cuộc là thần thông gì, liền ngay cả hàn khí cũng như vậy bá đạo."

Khoát Kiếm quả thật đem Vũ Hằng tổ tông mười tám thay đều thăm hỏi một lần.

Hắn hiện tại khó chịu a, vô cùng thống khổ, hàn khí tại trong cơ thể của hắn luôn không ngừng loạn toản (chui vào), hắn vừa muốn vận chuyển tu vi của hắn, luôn không ngừng ngăn cản lấy hàn khí, hai cổ lực lượng va chạm, tại trong cơ thể của hắn, nhắc lên từng đợt vô hình chi lực.

Này vô hình chi lực không bị khống chế địa phá hủy lấy đụng vào hắn gân mạch huyết nhục, để cho hắn đau đớn được hít vào khí lạnh.

Bộ dáng nhìn sang, thê thảm vô cùng.

Nếu là không phải là vì tại trước mặt mọi người, bảo trì điểm hình tượng, hắn sớm đều kêu đau lên tiếng.

Thương thế bên trong cơ thể nghiêm trọng, tất cả tu vi đều điều động, đối phó trong cơ thể hàn khí.

Thế nhưng tại thân thể, vừa mới xuyên thấu hắn bắp chân cỡ lòng bàn tay Băng Kiếm, thời điểm này, cũng đã đã bay trở về, bay thẳng đến Khoát Kiếm một cái khác mảnh bắp chân công kích đi qua.

Một màn này, để cho Khoát Kiếm đề ở trong mắt, lập tức da đầu tê dại, kinh hồn bạt vía, thần hồn đều phỏng chế giống như run rẩy.

Hắn vội vàng gào thét lên tiếng, đạo; "Vũ Hằng, người hèn hạ gia hỏa, người không thể làm như vậy."

Thế nhưng Vũ Hằng không có chút nào dừng tay ý tứ, liền giống như đem Khoát Kiếm rít gào hò hét coi như gió bên tai.

Càng xem lấy kia Băng Kiếm càng ngày càng gần, Khoát Kiếm hay là gốc không thể, hai mắt mục quang hung dữ địa khoét hướng Thường Bạch Vân cùng Tháp Tị Tử, thần sắc hung ác, hung dữ rít gào, mười phần phần nộ, nói: "Hai người các người là người chết sao, còn không xuất thủ, loại rau nha, đã sớm ý bảo các người xuất thủ, chết tiết khôn kiếp, nhận thức các người thật sự là không may mắn."

Khoát Kiếm thờ hồng học địa chửi bậy, mặt mũi tràn đầy phần nộ, hai mắt đều trừng được giống như chuông đồng lớn nhỏ, trong mắt vẻ hung ác, coi như là Thường Bạch Vân nhìn thấy, cũng cảm thấy kinh hãi.

Thường Bạch Vân lập tức phục hồi tinh thần lại, hung dữ địa nhìn lướt qua Tháp Tị Tử, đây nên chết Tháp Tị Tử, luôn là nói dối người, lúc trước vốn phán định Khoát Kiếm là đang cầu cứu, thế nhưng Tháp Tị Tử ngang ngược can rở lại tự đại cuồng vọng gia hỏa, sừng sốt không cho nhúng tay, còn nói cái Khoát Kiếm gì một người lấy lại danh dự.

Đây quả thực là chó má, không nhìn thấy sao, Khoát Kiếm thoáng cái ở giữa chiêu, vừa rồi rõ ràng là không có nắm chắc đào thoát Vũ Hằng công kích, lúc này mới quét tới ánh mắt cầu cứu.

Thường Bạch Vân tu vi âm âm đang lúc bạo, thân thể nhoáng một cái, đã đến Khoát Kiếm trước người, đứng ở Khoát Kiếm trước người, ngăn cản lấy bay tới Băng Kiếm công kích.

Chỉ nhìn thấy hắn bỗng nhiên giơ tay, ngưng tụ tu vi chi lực, lập tức cách không hướng phía công kích tới Băng Kiếm oanh kích ra ngoài.

Chỉ nghe thấy một tiếng âm vang.

Phía trước hư không đều phỏng chế giống như tại vận vẹo, không khí chấn động.

Công kích tới phi kiếm, tại một quyền không lồ đại lực, trong chớp mắt tan vỡ ra, hóa thành rất nhiều băng toái, tứ tán mà khai mở.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Người quá chậm

Tháp Tị Tử thời điểm này, phục hồi tinh thần lại, chỉ cảm thấy khuôn mặt xấu hổ cùng khó chịu nổi.

Bởi vì hần lúc trước vậy mà bởi vì sự kiêu ngạo của tự mình cùng tự đại, mà cự tuyệt người khác ra tay trợ giúp Khoát Kiếm.

Không tự mình ra tay coi như xong, vậy mà liền người khác cũng ngăn cản, đây quả thực là ước gì Khoát Kiếm chết đi đây nè.

Tháp Tị Tử ngẫm lại, có cảm giác hết sức tự trách cùng áy náy.

Thân thể của hần lóe lên, thân pháp thi triển ra, diễn dịch đến cực hạn, trong chớp mắt liền xuất hiện ở ký Vũ Hằng mười trượng có hơn.

Tháp Tị Tử mở to hai mắt nhìn, hung ác ngang ngược địa nhìn chằm chằm Vũ Hằng, thần sắc dữ tợn.

Nếu như không phải Vũ Hằng giả heo ăn thịt hổ gia hỏa, hần lại làm sao có thể bởi vì tự đại cuồng vọng mà để cho Khoát Kiếm bị thương nha.

Hần hiện tại tức giận tới cực điểm, hần muốn cấp Vũ Hằng một chút giáo huấn, nên vì Khoát Kiếm cùng Thường Bạch Vân báo thù.

Bởi vì hai người kia đều đã từng thua ở Vũ Hằng chịu.

"Vũ Hằng, ngươi cũng dám tổn thương Khoát Kiếm, ngươi nhất định phải chết, kia mệnh."

Tháp Tị Tử gào thét một tiếng, vội vàng thi triển thần thông của hần Man Thần bảy bước.

Bước đầu tiên rơi xuống, mặt đất tùy theo chấn động, một cỗ khí thế bàng bạc phóng lên trời.

Bước thứ hai rơi xuống, hư không truyền đến oanh minh thanh âm, vô thượng uy nghiêm trong chớp mắt lan tràn ra.

Bước thứ ba rơi xuống, Tháp Tị Tử thân ảnh đã bay đến giữa không trung, tựa như cùng ở trong hư không cất bước, bao quát Vũ Hằng, mục quang bề ngễ, một đạo thiên ý tử từ trên người của hần sinh sôi.

Bước thứ tư rơi xuống. Một cỗ giống như Thái Cổ Thần Sơn đại lực, vù vù, bay thẳng đến Vũ Hằng nghiền ép đi qua.

Vũ Hằng nơi ở mười trượng có hơn, đều nhao nhao phá toái chấn động, cây cối hoa cỏ, tại này cỗ khổng lồ đại lực nghiền ép trùng kích, nhao nhao hóa thành thảo mảnh.

Vũ Hằng cũng trong chớp mắt cảm nhận được một cỗ trầm trọng đại lực, giống như lưng đeo Thái Cổ Thần Sơn, để cho hần hết sức khó chịu.

Bước thứ năm rơi xuống, nguyên bản bạo phát mãnh liệt chi lực, lập tức gấp bội, phóng chế giống như phía trước vài bước uy lực, toàn bộ đều súc tích tại đây một bước bên trong.

Kia to lớn uy lực, trực tiếp bức bách được Vũ Hằng rút lui hai bước.

Trên người Vũ Hằng áp lực trong chớp mắt tăng nhiều, thi triển ra phòng ngự màn hào quang, trong lúc mơ hồ muốn tan vỡ.

Tháp Tị Tử khoe miệng lộ ra cười lạnh, liền loại tu vi này, tại đây loại sức chiến đấu, còn dám cùng chính mình đấu, quả thật chính là tại tìm chết, Man Thần của mình bảy bước, coi như là Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ cường giả gặp được, cũng phải tránh lui ba phần, huống chi chỉ là Vũ Hằng Xuất Khiếu Kỳ này sơ kỳ tiểu tử.

Còn có hai bước.

Mỗi một bước đều là phía trước vài bước uy lực gấp bội.

Nhìn Vũ Hằng tư thế, chỉ cần tái đảm đập hạ xuống một bước, hấn cần phải không chịu nổi, muốn thổ huyết mà chết.

Tháp Tị Từ muốn chính là hiệu quả như vậy.

Đám có người trêu chọc bọn họ, tử vong chính là trả giá cao, làm cho người khác biết ba người bọn họ lợi hại.

"Vũ Hằng, lần này, nhìn ngươi như thế nào né tránh, ngươi không phải rất ngu sao, ngươi không phải độ rất nhanh sao, ha ha, còn không phải nhất định vẫn lạc ở dưới chân của ta."

Tháp Tị Từ kiêu ngạo mà reo hò, thần sắc lớn lối, đối với Vũ Hằng kêu gào lấy.

Vũ Hằng vị trí, hết thảy cũng bị Tháp Tị Từ khí cơ khóa chặt, chỉ cần Vũ Hằng có chút động tĩnh, hấn cũng có thể trước tiên cảm nhận được, tiếp theo áp dụng công kích.

Vũ Hằng nhú chặt mày, vận chuyển tu vi của mình, miễn cưỡng ngăn cản Man Thần bảy bước uy lực.

Hấn cũng không nghĩ tới, Tháp Tị Từ này thi triển thần thông lợi hại như vậy.

Này bảy bước một khi thi triển ra, sợ là chính mình muốn thua bởi nơi này.

Hấn trông mắt nhanh chuyển động, đang suy tư biện pháp.

Trước sau tất cả trên dưới, cũng bị Tháp Tị Từ khí cơ khóa chặt, ở bên cạnh còn có Thường Bạch Vân nhìn chăm chăm, vị trí hoàn cảnh, quả nhiên là nguy hiểm vạn phần.

Một cái đại ý, liền rất có thể vẫn lạc ở nơi này.

Giờ khắc này, trong lòng Vũ Hằng cũng hiện lộ có chút tâm phiền ý loạn.

"Man Thần này bảy bước, còn tưởng là thật sự là khó có thể đứng đúng, chết tiệt."

Vũ Hằng nhanh nhú chặt mày.

Cũng liền tại hấn chần chờ trăm tư một lát.

Tháp Tị Từ lần nữa gào thét lên tiếng.

"Bước thứ sáu."

Bộ 6 hội tụ Top 5 bước uy lực.

Bạo phát đại lực, quả thật tựa như cùng là một cường giả tự bạo, không hề mệnh mông cuộn cuộn đại lực, trong chớp mắt cọ rửa bát hoang, cuốn khắp nơi.

Giống như biển rộng rít gào, ba đào mãnh liệt, luôn không ngừng đánh thẳng vào Vũ Hằng.

Trên người Vũ Hằng phòng ngự màn hào quang, trong chớp mắt tan vỡ.

Cả người phun ra một ngụm huyết tinh, thân thể lại một lần nữa bị ép lui lại.

Lui về phía sau mười trượng ra, mới khó khăn đứng nguyên tại bước chân, sắc mặt trắng xám, khoe miệng tràn ra huyết tinh, đầu đều xoa xuống, là tại vừa rồi đại lực nghiền ép, đầu tự động tán ra.

Hấn lúc này thừa nhận đại lực, tựa như cùng là một tòa biển rộng chi lực, áp bách được hấn gần như không thở nổi.

Hấn gào thét một tiếng, toàn thân tu vi lần nữa bị buộc khiến cho, bất buộc oanh oanh vận chuyển, khí thể phóng lên trời, đây là bị dồn đến tuyệt cảnh, tuôn ra tới tiềm lực.

Tay phải của hấn trong chớp mắt vượt ve qua tay trái trừ vật giới chỉ.

Trừ vật giới chỉ hào quang bùng lên, chừng mấy chục kiện Pháp Bảo, bay ra ngoài, nó hình khác nhau.

Mấy chục kiện Pháp Bảo trán phóng hào quang, phóng xuất ra khí tức kinh khủng.

"Tật."

Tại một tiếng la lên phía dưới.

Mấy chục kiện tính công kích chất Pháp Bảo, rền vang, hướng phía Tháp Tị Từ công kích đi qua.

Tại đây mấy chục kiện Pháp Bảo xuất hiện nháy mắt, tất cả mọi người cảm thấy da đầu tê dại, tâm thần run rẩy.

Mỗi một người bọn hắn trong tay Pháp Bảo, tối đa cũng cũng chỉ có vài món.

Vừa nhìn thấy nhiều Pháp Bảo như vậy nổi công kích, bọn họ mục quang đều kinh khủng đến một cái tột đỉnh tình trạng.

"Tháp Tị Từ, người ta mục tiêu là ngươi, còn không nhanh chóng chạy trốn? Muốn cùng hắn đồng quy vu tận hay sao?"

Thường Bạch Vân nhìn nhìn phổ thiên cái địa rậm rạp chẳng chịt Pháp Bảo hào quang trùng kích hướng giữa không trung Tháp Tị Từ, vội vàng lên tiếng hô hét, nhắc nhở Tháp Tị Từ.

Tháp Tị Từ cũng là từ loại kia trong rung động phục hồi tinh thần lại, còn lại một bước cuối cùng, cũng không cách nào giẫm đạp xuống, trực tiếp quay người, liền bắt đầu chạy thực mạng.

Chỉ là còn chậm nửa nhịp, bởi vì những Pháp Bảo đó tại Vũ Hằng dưới sự thao túng, trong chớp mắt, phân phó muốn nổ tung lên.

Đây chính là mấy chục kiện uy lực không tầm thường Pháp Bảo tự bạo.

Sinh ra bạo tạc chi lực, tựa như cùng hủy thiên diệt địa sóng xung kích.

Vừa chạy trốn xa đến mười trượng có hơn Tháp Tị Từ, trong chớp mắt liền nhận lấy Pháp Bảo tự bạo uy lực trùng kích.

Hắn a hét thảm một tiếng, thân thể lập tức bị quăng ra ngoài.

Trực tiếp nện bay ra ngoài trên trăm trượng cự ly.

Phù một tiếng, không biết đụng vào cây đại thụ kia, mất rơi trên mặt đất.

Thường Bạch Vân sắc mặt mang theo lo âu, mục quang ngưng trọng nhìn về phía Tháp Tị Từ phương hướng, thần niệm cũng trong chớp mắt phóng xuất ra, đảo qua.

Thấy được Tháp Tị Từ còn có động tĩnh, đang tại vùng vẫy đứng lên, xác nhận không có nguy hiểm tánh mạng, thoáng thở ra một hơi.

Hắn biết sự lợi hại của Vũ Hằng, chính mình không phải là đối thủ của hắn, mang đến hai cái trợ thủ, hiện tại cũng mất đi sức chiến đấu, như vậy kế tiếp, chính mình nếu không tử chiến, nếu không chính là nhận thua xin lỗi.

Hắn cau mày, nghĩ đến hắn là tiền lệ hậu binh, thật sự không được, lại đến một hồi tử chiến.

Hắn quay người, hai tay đối với Vũ Hằng ôm quyền, muốn nói vài câu lấy lòng nhận thua nói xin lỗi lời nói.

Thế nhưng vừa nhìn, đâu còn có Vũ Hằng thân ảnh.

Hắn trong chớp mắt giật mình, toàn thân không rét mà run, cảm nhận được một cỗ to lớn nguy hiểm, da đầu tê dại.

Hắn cũng bất chấp rất nhiều. Trực tiếp thả ra bản thân Xuất Khiếu Kỳ tu vi, thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, khí thế phóng lên trời, toàn thân đề phòng sắp công kích được trước người nguy cơ.

Trong lúc bất chợt, hắn liền cảm nhận được phía sau lưng truyền đến tiếng gió cùng lực lượng.

Hắn không nói hai lời, cắn răng một cái, vội vàng xoay người một cái, đối với kia xuất động tĩnh phương hướng chính là một quyền oanh kích ra ngoài.

Tại hắn một quyền rơi xuống nháy mắt, không trung truyền đến oanh một tiếng nặng nề tiếng vang.

Một cây đại thụ trực tiếp bị quyền lực của hắn bắn cho đánh trúng tứ tán mà khai mở.

Liền ngay cả mặt đất đều tùy theo chấn động, khí tức kinh khủng từ trên người của hắn tràn ngập ra, làm cho người ta thấy được, đều hơi bị kinh hãi.

Thế nhưng hắn một quyền cũng không có trong công kích Vũ Hằng.

Vũ Hằng độ quá nhanh, đã trốn tránh đến mặt khác một nơi.

Thường Bạch Vân trong chớp mắt trở nên khẩn trương cùng thấp thòm, hắn là biết Vũ Hằng độ không tầm thường, muốn truy kích trên hắn, căn bản không có khả năng, chớ nói chi là, bây giờ Vũ Hằng, liền ẩn nấp ở bốn phía, dựa theo bốn phía, mai phục, tùy thời đều có khả năng xuất một kích trí mạng.

Hắn cả trái tim đều cơ hồ nhắc đến cổ họng.

Toàn thân tu vi nhanh vận chuyển, đem mình bảo trì tại một cái toàn thịnh trạng thái.

Trong lúc bắt chợt, hấn lại đang thân thể bên trái vị trí cảm nhận được động tĩnh, hấn hừ lạnh một tiếng, tay phải ngưng tụ thành quyền, giờ tay, trực tiếp oanh kích ra ngoài.

Một tiếng ầm vang, lại là một cây đại thụ nổ tung ra, cò cây bay tán loạn, chỉ là như trước không có phát giác được Vũ Hằng thân ảnh.

Vũ Hằng hiện tại liền đem bản thân độ thi triển đến cực hạn.

Đây cũng là tại vừa rồi sinh tử trong nguy hiểm lĩnh ngộ.

Hấn độ mau đứng lên, liền giống như tốc độ ánh sáng, gào thét đi qua, liền thân ảnh cũng không có làm cho người ta phát giác được.

Lúc này Vũ Hằng, đang chìm溺 tại loại này cực hạn độ.

Loại này độ so với quang đều không sai biệt nhiều.

Cho nên mỗi khi đối với Thường Bạch Vân nổi công kích.

Thường Bạch Vân chỉ là phát giác được động tĩnh, sau đó nổi công kích, kỳ thật, lúc hấn phát giác được thời điểm, Vũ Hằng trên thực tế đã biến đổi một vị trí.

Hiện tại Thường Bạch Vân đối với Vũ Hằng mà nói, quả thật tựa như cùng một cái ôn thuận bé thỏ trắng.

Chỉ là Vũ Hằng hưởng thụ loại này cực hạn độ cảm giác, cho nên không có trực tiếp đánh giết Thường Bạch Vân.

Hấn muốn lợi dụng loại này cực hạn độ, đùa dưới Thường Bạch Vân, nhìn Thường Bạch Vân có hay không có thể phá giải chính mình độ, cũng muốn thử xuống chính mình độ, đến cùng có bao nhiêu uy lực.

Tối thiểu cho đến hiện tại, cho ra kết quả, đối với Vũ Hằng mà nói, còn hết sức hài lòng.

"Này độ cảm giác, thật tốt, thần kinh, quả thật là một bộ không giống bình thường Công Pháp, lĩnh hội đến cuối cùng một tầng, người độ tựa như cùng thần, giống như lời điện."

Vũ Hằng lâm bầm, thần sắc mười phần đắc ý, khoe mắt đuôi lông mày trên đều tràn ngập tiểu ý.

Hấn nhìn lướt qua tầm hơn mười trượng có hơn Thường Bạch Vân, trông mắt chuyển động một chút, nháy dưới con mắt, sau đó trong chớp mắt vui vẻ.

Hấn thoáng cái gào thét đi qua, thi triển cực hạn độ trùng kích.

Bỗng nhiên, đã đến Thường Bạch Vân trước người.

Thậm chí tại trước mặt Thường Bạch Vân, lộ ra bản thể.

Thường Bạch Vân trông thấy Vũ Hằng bản thể nháy mắt, sợ tới mức hấn sắc mặt đại biến, thần sắc trắng xám, a một tiếng, trực tiếp ngưng tụ tu vi, đối với Vũ Hằng nổi công kích.

Vũ Hằng không có né tránh, vẫn đứng tại chỗ, tám phong bất động, cười lạnh mà nhìn Thường Bạch Vân, đạo; "Thường Bạch Vân, ngươi độ quá chậm."

Lời nói đều vẫn chưa nói xong, hấn lại xuất hiện ở Thường Bạch Vân bên kia.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Cực hạn tốc độ

Thường Bạch Vân một quyền oanh kích ra ngoài, đánh trúng chỉ là Vũ Hằng tàn ảnh, tàn ảnh tan vỡ, Thường Bạch Vân còn có trong chớp mắt trở mắt.

Này trở mắt tại trong tay của địch nhân, hoàn toàn có thể muốn cái mạng nhỏ của hân.

Thế nhưng hiện tại Vũ Hằng cao hứng, không có sát cơ, muốn lại đùa dưới Thường Bạch Vân, cho nên không có hạ sát thủ.

Hân cảm giác loại này cực hạn độ, hết sức tốt chơi, vô cùng sướng khoái.

Ngay tại Vũ Hằng đùa Thường Bạch Vân tiểu nửa chén trà nhỏ thời gian, Thường Bạch Vân đã thờ hồng học, tu vi tại thật lớn trình độ tiêu hao, Tinh Thần lực vậy thì, mỗi lúc Vũ Hằng xuất hiện, đều dọa hân kêu to một tiếng, nhất là thấy được Vũ Hằng nắm tay đến trước mắt của hân, thế nhưng thật lâu không có công kích đến, loại này sinh tử trong tích tắc nguy cơ, để cho Thường Bạch Vân một thân mồ hôi lạnh.

Bây giờ Thường Bạch Vân, hai tay chống tại hai chân, khom người, cảnh giác mà nhìn bốn phía, về mặt cảnh giới.

Tại tiếp tục như vậy, cần phải cũng bị hân đùa chết không thể.

Thường Bạch Vân oán hận mà nghĩ lấy.

Hân cũng cuối cùng thấy rõ Vũ Hằng bộ đồ đường, chính là đang không ngừng đùa đùa chính mình, trêu đùa chính mình, mà chính mình lại không có phương pháp làm gì được Vũ Hằng.

Loại này ghen khuất cảm giác, để cho Thường Bạch Vân cảm giác mười phần khó chịu cùng ủy khuất.

Đây quả thực liền không phải một cấp bậc trên kịch đấu.

Bởi vì mặc kệ Thường Bạch Vân như thế nào bạo tu vi, thi triển thần thông gì, đều tổn thương không tới Vũ Hằng nửa phần.

Ngược lại, còn bị Vũ Hằng trêu đùa đến một cái cực hạn nhục nhã tình trạng.

Thường Bạch Vân thực không muốn động thủ, thích sao liền thế nào, cùng lắm thì vừa chết.

Chỉ là mỗi khi cảm nhận được Vũ Hằng sát cơ cùng uy hiếp, lại bản năng thi triển tu vi phản kích.

Tuy biết rõ đây là Vũ Hằng trêu đùa chính mình, nhưng là mình không dám đánh bạc, vạn nhất Vũ Hằng thật sự muốn chính mình mạng nhỏ đầu này?

"Vũ Hằng, ngươi này hèn hạ vô sỉ đáng giận gia hỏa, có bản lĩnh liền xuất ra, chúng ta quang minh chính đại đường đường chính chính địa chiến một hồi, có dũng khí không có loại."

Thường Bạch Vân gào thét lên tiếng, sắc mặt dữ tợn, hai mắt huyết hồng, sắc mặt trắng xám, không có nửa điểm huyết sắc.

Không có biện pháp, quả thực là bị Vũ Hằng giày vò được quá sức.

Nếu Vũ Hằng một mực chơi như vậy hạ xuống, cần phải muốn đem chính mình cho đùa chơi chết không thể.

Vũ Hằng khoe miệng lộ ra cười lạnh, nhìn nhìn Thường Bạch Vân chặt vật bộ dáng, cười ha ha.

Vừa cười, hân độ một bên đề thăng.

Tiếng cười kia, liền giống như từ bốn phương tám hướng tới.

Mờ ảo bất định.

Làm cho người ta không thể bắt.

Điều này làm cho Thường Bạch Vân viết kiêng kị.

"Thường Bạch Vân, ngươi là không phải sợ, không quan hệ, tự phế trừ tu vi là được rồi, ta cũng không muốn cái mạng nhỏ của ngươi. Quả thực là loại như ngươi trừng mắt tất so sánh tiểu nhân, giữ lại không được, tránh khỏi tai họa người ta."

Vũ Hằng nhàn nhạt lên tiếng, thanh âm lạnh lùng, tràn ngập trào phúng.

Thân ảnh của hân như trước tại nhanh địa di động.

Dù cho xuất ra thanh âm, Thường Bạch Vân cũng không cách nào khóa chặt vị trí của hân.

"Giả thần giả quỷ, có bản lĩnh xuất ra solo."

Thường Bạch Vân hung dữ địa rít gào, quả thực là bị xuất quỷ nhập thần Vũ Hằng khiến cho xoay quanh, Liên Tâm lực cũng không còn.

Tại Thường Bạch Vân hô xong những lời này, tay phải của hắn biến, trong lúc bất chợt xuất hiện động tĩnh, một cổ khổng lồ đại lực, lập tức trùng kích hướng hắn thân thể.

Phòng chế giống như một quyền này, có thể muốn cái mạng nhỏ của hắn.

Thường Bạch Vân sợ hãi kêu lên một cái, vội vàng lui lại một bước, bối rối, lại một lần nữa ngưng tụ không nhiều lắm tu vi, hướng phía bên tay phải công kích đi qua.

Lại là âm âm một tiếng tiếng vọng, mặt đất rung động, không khí chấn động.

Uy thế cũng không phải tục, chỉ là như trước không có Vũ Hằng thân ảnh.

Đây đã là hơn trăm lần, đối với Thường Bạch Vân hành hạ.

Loại phương thức này tàn phá, quả thật để cho Thường Bạch Vân sống không bằng chết, hắn không đem Vũ Hằng quang minh chính đại công kích, cùng lắm thì vừa chết, thế nhưng loại này xuất quỷ nhập thần công kích, rất để cho hắn lo lắng.

Bởi vì tử vong không đáng sợ, đáng sợ chính là, chờ đợi tử vong nháy mắt.

"Ha ha, nhanh như vậy liền chơi không nổi nữa. Người tìm người để đối phó thời điểm của ta, có nghĩ tới hay không solo đầu này? Hiện tại ta có đối phó ưu thế của người, người lại làm cho ta bỏ qua loại ưu thế này, người cho ta ngu ngốc sao?"

Vũ Hằng cười lạnh lên tiếng, đối với chặt vật không chịu nổi Thường Bạch Vân vô cùng khinh thường.

Thường Bạch Vân hiện tại chán nản đến cực điểm, đầu xoắn xuống, trên người áo bào bị xé thành từng mảnh từng mảnh, trên người cũng có nhiều chỗ thương thế, đều là bài Vũ Hằng tên kia ban tặng.

Sắc mặt lại càng là trắng xám, phòng chế giống như không có nửa điểm huyết sắc.

Tinh thần mỗi một, thần sắc uể oải, hai mắt trầm trọng, phòng chế giống như sắp chịu đựng không nổi, muốn nhắm mắt lại, nghỉ ngơi một bữa.

Thường Bạch Vân thần sắc dữ tợn, hai mắt hung ác, trong lòng đem Vũ Hằng cừ hận đến cực hạn.

Tên ghê tởm này, đem mình tra tấn đến nơi này loại hoàn cảnh, thiệt là.

Hắn đáng giận, quá vô sỉ.

Hắn như vậy nghĩ đến.

"Ta ra."

Vũ Hằng nhìn nhìn cũng đem Thường Bạch Vân giày vò đến không sai biệt lắm, mình cũng chơi chán, cũng sẽ không có chơi tiếp tục tâm tư.

Thân thể nhoáng một cái, giống như không khí, trong chớp mắt xuyên thấu tầm hơn mười trượng cự ly.

Trực tiếp xuất hiện ở Thường Bạch Vân trước người.

Cự ly Thường Bạch Vân liền chỉ có một nắm tay cự ly.

Thường Bạch Vân lần nữa bị Vũ Hằng xuất quỷ nhập thần dọa kêu to một tiếng.

Hắn hoảng sợ lui lại, lần nữa ngưng tụ tu vi, hướng phía Vũ Hằng vị trí quyền.

Vũ Hằng lần này không có tránh né, cũng ngưng tụ bản thân tu vi, đối với đối phương ra quyền.

Hai người cứng đối cứng.

Hai cái thần quyền đụng vào nhau, phanh một tiếng.

Thường Bạch Vân a hét thảm một tiếng, trên tay truyền đến ca sát xương vỡ vụn thanh âm, thân thể của hắn bị một cổ khổng lồ đại lực, từ tay của hắn tràn lan lên đi, trùng kích ở trên người hắn.

Cả người hắn giống như điều bị đứt dây, luôn không ngừng bay lên.

Phanh.

Thân thể của hắn rơi đập tại tầm hơn mười trượng có hơn, mặt đất đều rung động một chút, xuất một tiếng nặng nề tiếng vang.

Vũ Hằng thân ảnh tùy theo tới, như hình với bóng, giời trong xương.

Lại một lần nữa xuất hiện ở Thường Bạch Vân trước người, trên cao nhìn xuống, bao quát Thường Bạch Vân, hai mắt tràn ngập đùa giỡn hành hạ cùng khinh thường, nhìn chăm chăm Thường Bạch Vân, đạo; "Tiểu tử, lần này, ngươi còn có cái gì đâu có?"

Thường Bạch Vân khoe miệng tràn ra huyết tinh, thần sắc mỗi một, tinh thần uể oải, cả người chán nản chật vật.

Hắn há mồm thở dốc, trên người truyền đến đau đớn mãnh liệt, cả người té trên mặt đất, cũng không muốn tái khởi.

Hơi hơi giãy dụa một chút đứng lên, liền khẽ động miệng vết thương, đau đến hắn nhe răng trợn mắt, hít vào mấy ngụm khí lạnh.

Lộn chết tiệt không sợ mở nước nóng.

Trên người bây giờ tu vi, cũng không có còn lại ít nhiều.

Hắn nhìn thoáng qua Vũ Hằng, hừ một tiếng, đạo; "Muốn đánh muốn giết, tự nhiên muốn làm gì cũng được."

Vũ Hằng ngược lại là cảm thấy buồn cười, Lãnh Huỳnh đạo; "Này sẽ ngược lại là kiên cường đi lên, ha. . ."

Hắn lạnh lùng nói; "Ta không dễ dàng trêu chọc người khác, cũng không tầm thường không dễ dàng xuất thủ, chỉ có người khác trêu chọc đến ta, ta mới có thể thi triển tu vi tự bảo vệ mình, ba người các ngươi người muốn tiêu diệt ta, nó tâm như hồ nước có thể tru, thế nhưng ta sẽ không giết các ngươi, bởi vì ta không có sát tâm, thế nhưng là, các ngươi cũng nhất định phải đạt được trừng phạt."

Hắn lời nói rơi xuống, tay phải nâng lên, thủ chương có hào quang lưu chuyển, một bả oanh kích trên ngực Thường Bạch Vân.

Hào quang theo Thường Bạch Vân lồng ngực, trong chớp mắt tràn ngập toàn thân.

Thường Bạch Vân lập tức khó chịu hừ một tiếng, khoe miệng lần nữa tràn ra huyết tinh.

Hắn đột nhiên cảm nhận được tu vi tiêu thất, trong cơ thể gân mạch cùng đan điền, trong chớp mắt bị phá hủy.

Điều này làm cho hắn thống khổ vạn phần.

Một cái là trên thân thể thống khổ.

Một cái là trên tinh thần thống khổ.

"Ngươi thật là ác độc, huỷ bỏ tu vi của ta."

Thường Bạch Vân hung dữ mà đối với Vũ Hằng gào thét lấy.

Vũ Hằng không có động tĩnh, hừ lạnh một tiếng, đạo; "Đây hết thảy đều là các ngươi gieo gió gặt bão, ngươi muốn là rộng lượng một chút, hoặc là sáng suốt một chút cũng sẽ không có hôm nay kết cục."

Hắn sau khi nói xong, liền từ trên người Thường Bạch Vân sờ đi túi gấm thấp, thậm chí còn đặc ý đem túi gấm túi đối với thiên không ném hai cái.

Một màn này rơi ở trong mắt Thường Bạch Vân, tức giận đến Thường Bạch Vân gần như muốn ngất đi qua.

"Đây nên chết Vũ Hằng, ta nguyện rửa ngươi."

Thường Bạch Vân khàn cả giọng địa hò hét người, bệnh tâm thần, sắc mặt dữ tợn, khủng bố đến cực điểm.

Chỉ là trên người hắn tu vi đã bị huỷ bỏ, hiện tại tựa như cùng một phạm nhân, cộng thêm trên người có thương thế, cho nên tại hồ lên hai câu, liền khiến cho lực địa ho khan, khẽ động thương thế, để cho hắn càng thống khổ.

Vũ Hằng đi tới Khoát Kiếm trước người, Khoát Kiếm vẫn còn ở vận chuyển trong cơ thể tu vi, luôn không ngừng xua đuổi lấy trong cơ thể hàn khí.

Hắn đem Vũ Hằng đánh bại Thập Tị Tử cùng Thường Bạch Vân từng màn đều thấy rõ.

Hiện giờ, nhìn nhìn Vũ Hằng từng bước một hướng phía hắn đi đến, hắn kinh khủng đến cực hạn.

"Ngươi, ngươi muốn làm gì, ta cho ngươi biết, nơi này là Học Viện, là có quy củ, ngươi không thể giết ta, càng không thể vô cùng tu vi của ta."

Khoát Kiếm lo lắng reo hò, sợ Vũ Hằng không sợ trời không sợ đất gia hỏa, vừa ra tay đem hắn cho làm.

Vũ Hằng ngược lại là cảm thấy buồn cười, đứng ở bên cạnh Khoát Kiếm, trên cao nhìn xuống mà nhìn, mục quang bề ngễ, đạo; "Nếu chú ý đến Học Viện quy củ, kia các ngươi lại vì sao còn ra tay với ta? Há?"

Lời nói rơi xuống, Vũ Hằng chậm rãi nâng lên tay phải, tay phải có hào quang lấp lánh, khí tức kinh khủng từ trên tay của hắn phóng xuất ra.

Thủ chương chậm rãi gần sát Khoát Kiếm.

Khoát Kiếm cảm nhận được chương ấn thượng truyền tới khủng bố chi lực, sợ tới mức hắn sắc mặt trắng xám, hoảng sợ nói: "Người không thể như vậy, sự phụ của chúng ta là Ngô Quý tử. Người muốn là hủy bỏ tu vi của chúng ta, chúng ta có hay không sẽ không bỏ qua người."

Vũ Hằng như trước không có động tĩnh, hắn cũng không biết Ngô Quý tử là ai.

Thủ chương dán tại trên lồng ngực của Khoát Kiếm.

Khoát Kiếm việt sợ hãi, sắc mặt cũng trở nên dữ tợn, hắn chỉ là bấp chân có thương tích, trên người tu vi vẫn còn có chút, lúc này không kịp vận chuyển xua đuổi trong cơ thể hàn khí, trực tiếp ngưng tụ tại tay phải của hắn, đối với Vũ Hằng xuất thủ.

Một quyền, lặng yên không một tiếng động địa công kích Hưong Vũ hằng cổ họng.

Nếu như bị đánh trúng, Vũ Hằng cần phải bị mất mạng không thể.

"Sắp chết đến nơi, còn vùng vẫy giãy chết. Hừ."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, cau mày, tại đối phương vận chuyển tu vi thời gian, lập tức liền đã nhận ra.

Trong tay oanh kích ra ngoài một chương, bỗng nhiên tăng nhanh độ.

Rền vang, rơi vào trên lồng ngực của Khoát Kiếm.

Khoát Kiếm khó chịu một tiếng, khoe miệng lần nữa tràn ra huyết tinh, sắc mặt trong chớp mắt trắng xám hạ xuống, tinh thần uể oải.

Hắn vùng vẫy giãy chết, ngưng tụ tu vi chi lực, oanh kích ra ngoài một quyền, cũng đến trên người Vũ Hằng.

Cặp mắt của hắn hung ác, con mắt che kín tơ máu, đỏ bừng một mảnh.

"Đi tìm chết."

Khoe miệng của hắn hơi hơi câu dẫn ra, đối với Vũ Hằng gầm thét một tiếng.

Quán tính oanh kích ra ngoài một quyền, rơi vào trên người Vũ Hằng.

Vũ Hằng trong chớp mắt bị đánh trúng, thân ảnh lập tức tan vỡ ra.

"Ha ha."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139: Cười lạnh

"Cho dù muốn phế trừ tu vi của ta, cũng phải để cho người đẹp mắt. "

Khoát Kiếm cười lạnh lên tiếng, cho rằng đánh trúng vào Vũ Hằng, cười ha hả, hết sức cao hứng.

Hắn nhe răng cười, hai mắt nhìn nhìn Vũ Hằng tán loạn thân ảnh.

Không tốt.

Trong lúc bất chợt, hắn lập tức ngừng ngưng tụ cười, biểu tình cứng ngắc tại nơi này.

Bởi vì, hắn cảm nhận được một cỗ không biết uy hiếp, liền ở phía sau hắn.

Hắn hiện tại toàn thân tu vi bị phế trừ, trên lồng ngực tràn ngập hào quang, tán lấy quỹ dị chi lực, mất đi hết trong cơ thể hắn gân mạch cùng đan điền.

Dù cho gặp uy hiếp, hắn cũng bất lực.

Hắn trở nên khẩn trương lên.

Vũ Hằng từng bước một đi đến trước người của hắn, khoe miệng cười dần ra, lộ ra cười lạnh, hai mắt mục quang nghiền ngẫm đùa giỡn hành hạ địa nhìn chăm chăm Khoát Kiếm.

Khoát Kiếm trong chớp mắt mở to hai mắt nhìn, không dám tin địa nhìn trước mắt người.

Hắn không phải là bị đánh trúng vào sao?

Tại sao lại bình an vô sự.

Y phục trên người cũng không có nhiễm trên nửa đốt thuốc Trần.

"Điều này sao có thể, không có khả năng."

Hắn kinh khủng liên tục, không dám tin địa rít gào lên tiếng.

Hai mắt nhìn nhìn Vũ Hằng, giống như nhìn nhìn Từ Thần.

Vũ Hằng rất ngu ngốc địa quét mắt nhìn hắn một cái, đạo; "Không có cái gì không thể nào."

Lời nói đều vẫn chưa nói xong, dưới cái nhìn của Khoát Kiếm, Vũ Hằng thân ảnh vẫn còn ở hơn một trượng bên ngoài có hơn đứng, một tôn thần quyền bỗng nhiên che lại hắn tất cả tầm mắt.

Ánh mắt của hắn rơi vào cự ly hắn chỉ có tác hơn nắm tay.

Nắm tay bạo uy lực khủng bố, trong chớp mắt đụng vào gò má của Khoát Kiếm.

Phanh một tiếng.

Khoát Kiếm trực tiếp bị oanh kích ra ngoài, thân thể bay xa xa.

"Thật nhanh độ."

Khoát Kiếm té trên mặt đất, sắp ngã đi qua thời điểm, trong đầu vẫn còn ở nhớ kỹ ý nghĩ này.

Hắn cũng rốt cục hiểu được, vì cái gì đánh trúng vào Vũ Hằng mà Vũ Hằng lại nửa điểm sự tình không có, là bởi vì Vũ Hằng độ quá nhanh, trực tiếp đánh trúng, bất quá là Vũ Hằng tàn ảnh.

"Ta hiểu."

Khoát Kiếm lảo lảo, cuối cùng nhắm mắt lại, liền ngất tới.

Vũ Hằng nhìn nhìn chóng mặt mê Khoát Kiếm, nghiền ngẫm đạo; "Để cho ngươi vùng vẫy giãy chết, thành thật một chút không tốt sao, tội gì chịu này tội."

Vũ Hằng thân thể bùng lên, trực tiếp rời đi nơi đây, lần nữa xuất hiện, đến Tháp Tị Từ trước người.

Tháp Tị Từ lúc trước thi triển Man Thần bảy bước, uy phong lẫm lẫm, khí thế không tầm thường.

Chỉ là cuối cùng, thua ở Vũ Hằng Pháp Bảo.

Ai bảo Vũ Hằng Pháp Bảo rất nhiều nha.

Tháp Tị Từ bị Pháp Bảo tự bạo uy lực lan đến, lúc này xụi lơ trên mặt đất, đang cố gắng địa khôi phục tu vi cùng thương thế.

Sắc mặt hắn như trước khó coi, biểu tình ngưng trọng, lúc này đang khoanh chân ngồi vào chỗ của mình tại trên đồng cỏ.

Nghe được động tĩnh, là tiếng bước chân.

Một bóng người dần dần hướng phía hắn đi tới.

Hắn lập tức mở mắt, vừa nhìn thấy Lai nhân, sắc mặt hắn đại biến, ánh mắt kinh khủng.

"Là người?"

Tháp Tị Từ không dám tin.

Lai nhân dĩ nhiên là Vũ Hằng.

Chẳng lẽ Thường Bạch Vân cùng Khoát Kiểm hai người liên thủ đều chẳng qua Vũ Hằng sao?

Kia Vũ Hằng đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu.

Còn muốn nghĩ chính mình thi triển Man Thần bảy bước, như trước bị Vũ Hằng cho đánh bại, nội tâm không khỏi đau khổ.

Chỉ là trong lòng của hắn như trước không cam lòng, bởi vì Vũ Hằng là ý vào Pháp Bảo chi lực.

Nếu như Vũ Hằng không có nhiều như vậy Pháp Bảo, hắn cùng Vũ Hằng đánh một trận, nhất định là hắn thắng được.

Chỉ là thế gian này không có nếu như.

Người thắng làm vua người thua làm giặc.

"Người muốn thế nào?"

Tháp Tị Từ nhìn nhìn Vũ Hằng, hỏi.

Hắn hiện tại đây lòng mười phần sợ hãi, không biết Vũ Hằng hội xử lý như thế nào chính mình, thế nhưng là lúc trước hắn đã nghe được Thường Bạch Vân cùng Khoát Kiểm tiếng kêu thảm thiết, chắc hẳn, chắc chắn sẽ không có cái gì tốt sự tình.

Vũ Hằng cười lạnh nhìn chăm chăm Tháp Tị Từ, đùa giỡn hành hạ đạo; "Các người nghĩ như thế nào đối với ta, ta đây liền như thế nào đối với người, người cho rằng công bình sao?"

Tháp Tị Từ sắc mặt đại biến, tâm thần hoảng hốt, bọn họ muốn chính là tiêu diệt Vũ Hằng.

Chỉ là không nghĩ tới phản lại bị Vũ Hằng không chế thế cục.

Hắn biểu tình đau khổ, đạo; "Công bình."

Vũ Hằng ha ha cười cười, dọa Tháp Tị Từ nhảy dựng.

Hắn cười nói; "Ta liền thích người loại này trực tiếp thẳng thắn người."

Tháp Tị Từ cười khổ, biết mình đi tới không còn lối thoát, này vốn chính là một kiện rất công bình sự tình, muốn tiêu diệt người ta, thế nhưng thực lực không đủ, phản lại bị người ta tiêu diệt, cũng chỉ có thể tự nhận không may.

Ai bảo chính mình nhiều chuyện, muốn gây sự với người ta nha.

"Giao ra Man Thần của người bảy bước cho ta, ta có thể cho người bảo trì Nguyên Anh Kỳ tu vi, đương nhiên, người có thể cự tuyệt, ta phế bỏ ký tu vi của người."

Vũ Hằng nhìn nhìn Tháp Tị Từ, vẻ mặt mỉm cười.

Dựa theo lòng hắn trong mắt ý nghĩ, hắn là muốn tiêu diệt đối phương.

Bởi vì đối phương đối với uy hiếp của hắn rất lớn, lưu lại cái tai họa, tổng lo lắng gặp nguy hiểm, ai cũng không biết hắn lúc nào sẽ nhảy ra thương tổn tới mình.

Thế nhưng hắn đối với Tháp Tị Từ Man Thần bảy bước rất tâm động.

Kia thần thông hoàn toàn chính là có thể vượt qua cảnh giới chiến đấu thần thông.

Nếu như có thể có thể cảm đến chịu, đối phó Lưu Phong liền nhẹ nhõm nhiều.

Hơn nữa, vì đối phó Tháp Tị Từ, đều tổn thất mấy chục kiện Pháp Bảo, hắn cũng đau lòng nha, dù sao cũng phải tìm một chút tổn thất trở về a.

Tháp Tị Từ chần chờ, đạo; "Ta nguyện ý giao ra Man Thần bảy bước, nghĩ giữ lại Nguyên Anh Kỳ tu vi, thế nhưng ta là càng muốn giữ lại Xuất Khiếu Kỳ tu vi, ta có thể cầm đồ vật để đổi."

Vũ Hằng trong chớp mắt đã tới rồi hào hứng.

Nếu như đối phương lấy ra đồ vật, đầy đủ hấp dẫn người, như vậy cho dù không huỷ bỏ tu vi của hắn, cũng là có thể suy tính.

Tháp Tị Từ từ túi giấu trong túi lấy ra một mai trống rỗng ngọc giản, lặc ấn dưới Man Thần bảy bước Công Pháp, giao cho Vũ Hằng.

Vũ Hằng nhận lấy ngọc giản, thần niệm chảy ra, lan tràn ra ngoài, nhìn xuống Man Thần bảy bước Công Pháp, thoả mãn gật đầu.

Mục quang lại rơi vào trên người Tháp Tị Từ.

Chính mình chỉ là hứa hẹn, đối phương giao ra này bộ Công Pháp, mình có thể giữ lại hắn Nguyên Anh Kỳ tu vi.

Tháp Tị Từ tự nhiên biết kế tiếp muốn làm gì, chần chờ hội, đạo; "Ta cho ngươi một phần Kim Sơn địa đồ."

Vũ Hằng trong chớp mắt nhãn tinh sáng lên.

Kim Sơn đây nè.

Đây là một cái khuỷu bổ chi địa.

Coi như là Phân Thần Kỳ cường giả, cũng đều hết sức kiêng kỵ cái chỗ này.

Phàm là người tiến vào bên trong, mười phần chỉ cửu là vô pháp đi ra, nếu không chính là đã bị mất phương hướng, nếu không chính là trong chần hưng thú ảm.

Nhưng mà, hắn lại có Kim Sơn địa đồ.

Điều này làm cho Vũ Hằng không phải đồng dạng tâm động.

Muốn biết rõ, đi đến cái nào đó địa phương, nếu có địa đồ, vậy thuận tiện nhiều.

Vũ Hằng không nói hai lời, đạo; "Thành giao. Thế nhưng nếu như hiện ngươi gạt ta, đối với ngươi trừng phạt gấp bội."

Tháp Tị Từ lập tức từ trong lòng ngực một cái địa phương khác, lấy ra một phần địa đồ giao cho Vũ Hằng.

Vũ Hằng cầm qua kia một phần địa đồ, nhìn lướt qua, liền thu thập xong.

Hắn hơi khẽ chau mày, nhìn nhìn Tháp Tị Từ đạo; "Ngươi làm sao biết phần này địa đồ đối với ta có ích."

Tháp Tị Từ thần sắc có chút xấu hổ, đạo; "Bởi vì ngươi xuất thủ, ta mới biết được ngươi chính là Vũ Hằng, là vừa tiến nhập Học Viện liền dám khiêu chiến Lưu Phong tân sinh đầu đầu."

Những lời này rất đúng Vũ Hằng khẩu vị.

Vũ Hằng ha ha cười cười, đứng dậy rời đi.

Nhìn nhìn Vũ Hằng rời đi, Tháp Tị Từ cuối cùng thở ra một hơi, biết mình lần này thật sự là không có nguy hiểm, cũng không cần bị phé trừ tu vi.

Vũ Hằng người này, vừa tiến đến liền dám khiêu chiến ngoại viện tam đại Bá Vương nhất, là mười phần đầu đầu.

Loại nhân vật này, chính mình tuyệt đối không dám trêu chọc, chỉ là kia Thường Bạch Vân tin tức sai lầm, liền đối tay là ai cũng không có làm rõ ràng, lúc này mới gây tiến vào.

Mình cũng không muốn ngu như vậy.

"Vũ Hằng, lần này ngươi buông tha ta, hoàn toàn là bởi vì giao dịch. Hi vọng ngươi có thể từ Kim Sơn đi ra, tiếp theo gặp được, tất nhiên muốn cho ngươi đẹp mắt. Ngô Quý tử là sư phụ của chúng ta, chuyện này tất nhiên muốn nói cho sư phó nghe, sư phó là bao che khuyết điểm người, Vũ Hằng, nhìn ngươi lần này mạng lớn không lớn."

Tháp Tị Từ thì thảo tự nói, nhìn nhìn Vũ Hằng phương hướng ly khai, sau đó lại khoanh chân ngồi vào chỗ của mình hạ xuống, lấy ra một ít chữa thương Đan Dược, phục dụng hạ xuống, ngăn ngừa nửa chén trà nhỏ thời gian, là có thể khôi phục tự nhiên.

Trong cơ thể những thương thế kia, chỉ có đi qua thời gian dài điều dưỡng mới được.

Hắn đứng dậy, rời đi chỗ cũ.

Tại Tháp Tị Từ sau khi rời đi, Vũ Hằng thân ảnh tại Tháp Tị Từ mười trượng bên ngoài hiện ra bản thể.

Vũ Hằng khoe miệng hơi hơi nhếch lên, lẩm bẩm nói; "Là Ngô Quý tử sao? Gia hỏa kia, ngược lại là nghe nói qua, vô cùng bao che khuyết điểm một người, còn có được Hợp Thể Kỳ tu vi, cường đại không gì sánh được. Nếu muốn bóp chết chính mình, tuyệt đối là từng phút đồng hồ sự tình."

"Không được, được nhanh chóng đề thăng tu vi của mình mới tốt. Tránh gặp không may người khác độc thủ."

Vũ Hằng thân ảnh nhanh rời đi chỗ cũ.

Đi tới nhà ăn, dùng ngọc thạch chà một phần com, liền đầu đến một cái không đáng chú ý trên vị trí ăn.

Không nhiều lắm hội, liền thấy được lão đầu tộc cùng Hầu Tử đi vào mua com.

Sau lưng của bọn hắn đi theo Lư Phong.

Bọn họ nhìn lướt qua đại sảnh, liếc mắt liền thấy được Vũ Hằng.

Không nghĩ tới ở chỗ này có thể trông thấy Vũ Hằng.

Cừu nhân gặp mặt hết sức đỏ mặt.

Lão đầu tộc nhất thời nhe răng trợn mắt, lộ ra hung ác thần sắc, phỏng chế như muốn nhin không được trừng kích đi lên, đem Vũ Hằng hành hung một trận.

Hầu Tử còn nghi hoặc lấy lão đầu tộc làm sao lại dừng bước, theo lão đầu tộc mục tiêu nhìn sang, thoáng cái liền thấy được đang thoải mái nhai nhấm com Vũ Hằng. Vũ Hằng nằm sấp lấy com, còn thỉnh thoảng đối với bọn họ lộ ra hữu hảo mỉm cười.

Loại này hữu hảo mỉm cười, tại trong mắt của bọn hắn, quả thật chính là một loại khiêu khích.

"Ta đi giáo huấn hắn."

Lão đầu tộc hừ lạnh một tiếng, hắn tới không quen nhìn Vũ Hằng kia bộ dáng, lúc trước đánh bại bọn họ thời điểm, Vũ Hằng chính là như vậy một bức vô sỉ chết bộ dáng.

Hầu Tử có chút chần chờ, ánh mắt nhìn hướng Lư Phong.

Lư Phong hiển nhiên cũng nhìn thấy Vũ Hằng, giữa hai người khiêu chiến chính là vào ngày mai, địa điểm là tại Kim Sơn.

Lư Phong thân nhiên nói; "Ngày mai ta tự nhiên quay về cùng hắn phân ra cái cao thấp, cho hắn biết sự lợi hại của ta. Hiện tại thì không muốn gây chuyện."

Lão đầu tộc đối với Vũ Hằng la mắng hai tiếng, dựng lên một ngón giữa, sau đó mới tức giận bắt bình địa đi mua com.

Lư Phong quét Vũ Hằng liếc một cái, khóe miệng lộ ra cười lạnh.

Vũ Hằng hừ một tiếng, cũng không hề nhiều đề ý tới bọn họ, vẫn ăn com.

Hầu Tử mặt âm trầm, bởi vì thấy được Vũ Hằng tên đáng chết, một ngày hảo tâm tình cũng không còn.

Ba người ăn com, phía trước không có ai ngăn trở, đằng sau càng không có người xếp hàng.

Lư Phong là ngoại viện tam đại Bá Vương nhất, đương nhiên không người nào dám trêu chọc bọn họ, bọn họ uy danh hiển hách, vang vọng bốn phương.

Mấy người mua com, vốn định tìm một chỗ ăn com, mục quang những nơi đi qua, những cái kia nguyên bản ngồi ở trên mặt ghế đệ tử, đều nhao nhao đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Nhà ăn phong ba

Những cái kia bị lão đầu trực cùng Hầu Tử mục quang đảo qua đệ tử, cả đám đều đối với bọn họ cảm thấy sợ hãi.

Bọn họ bọn họ hơn chút lo lắng chính mình, đối với nhóm người mình xuất thủ.

Lão đầu trực cùng Hầu Tử từ những đệ tử này kinh khủng trong lúc biểu lộ, lấy được cảm giác thỏa mãn cùng cảm giác thành tựu.

Bọn họ muốn chính là sợ hãi của bọn hắn, còn có bọn họ nhượng bộ cùng thỏa hiệp.

Bọn họ có thể lớn lối bá đạo, dựa vào chính là hiển hách hung danh.

Lão đầu trực cùng Hầu Tử hiện tại cũng không muốn thân cận Vũ Hằng, đặc biệt chọn lựa một cái rời xa Vũ Hằng vị trí.

Tại lão đầu trực cùng Hầu Tử dưới ánh mắt, bàn kia ghế dựa trên mấy cái đệ tử, lập tức đứng dậy, sức chạy một mặt khác.

Bọn họ không dám trêu chọc Lưu Phong mấy người, muốn nhượng ra vị trí của mình, không muốn rước họa vào thân.

Lão đầu trực cùng Hầu Tử nhìn nhìn mấy cái đệ tử nhượng ra vị trí, trên mặt trong chớp mắt tràn ngập kiêu ngạo, tràn đầy nụ cười.

Bọn họ hướng phía vị kia bố trí bước đi đi qua.

Chỉ là bước ra hai bước, lại đột nhiên dừng bước, bởi vì bọn họ cảm giác được lão đại Lưu Phong không có theo tới.

Bọn họ quay đầu lại nhìn thoáng qua Lưu Phong.

Lưu Phong lúc này mục quang rơi vào trên người Vũ Hằng.

Sau đó bưng lấy trên tay đồ ăn, hướng phía bên người Vũ Hằng đi đến.

Một màn này rơi vào lão đầu trực cùng Hầu Tử trong mắt, hai người lập tức cảnh giác.

Đi theo trên Lưu Phong bước chân, hai mắt âm trầm, cảnh giác địa nhìn chằm chằm Vũ Hằng.

Nếu Vũ Hằng có âm mưu quỷ kế gì, bọn họ khẳng định cái thứ nhất nhảy dựng lên động thủ.

Tại nhà ăn trên ăn cơm mọi người, nhìn nhìn Lưu Phong ba người cử chỉ, từng cái một mở to hai mắt nhìn, khuôn mặt hiếu kỳ.

"Cái kia người không phải tân sinh Vũ Hằng sao?"

"Đúng đúng đúng, chính là hắn, mới đi vào ngày đầu tiên, liền dám khiêu chiến Lưu Phong, bọn họ trước ước định được rồi, ngày mai tiến nhập Kim Sơn quyết đấu, không nghĩ tới bọn họ hiện tại ăn cơm lại đụng phải một chỗ."

"Người nói, bọn họ có thể hay không bạo chút gì đó mâu thuẫn, có thể hay không lập tức liền kịch đấu."

"Cái này khó nói, không nhìn thấy sao, Lưu Phong đều lấy Vũ Hằng bên kia đi tới."

Lưu Phong đi tới Vũ Hằng trước người, ở bên cạnh trên chỗ ngồi ngồi xuống, mỉm cười nói: "Không ngại ta ngồi ở chỗ này a."

Cũng chính là đối với Vũ Hằng, hắn mới khách khí như vậy, nếu đối với những người khác, hắn ngồi xuống thì ngồi xuống, nơi nào sẽ quản người khác cảm thụ.

Vũ Hằng nở nụ cười, đạo: "Vị trí này là nhà ăn, ta đương nhiên không có quyền lực cự tuyệt."

Ý tứ này liền cho thấy, Vũ Hằng phải không như thế nào hoan nghênh bọn họ, thế nhưng bọn họ gắng phải ngồi xuống, hắn cũng không có cách nào.

Dù sao hai bên đã sớm vạch mặt, ngày mai sẽ là quyết chiến thời gian.

Tiến nhập Kim Sơn, nhất định chỉ có một sinh, thậm chí hai người cũng không thể còn sống đi ra.

Cừ nhân trong đó, thật không có cái gì đầu có.

Kỳ thật, đương nhiên chỉ cần một người nhượng bộ thỏa hiệp, sự tình cũng sẽ không giương đến hôm nay tình trạng.

Thế nhưng vì thở ra một hơi, vì mặt mũi, cũng liền giương đến quyết chiến tình trạng, quả nhiên là bị ai.

"Hắc, làm sao nói đâu, ta sao lão đại ngồi ở chỗ này, là để mất người."

Lão đầu trực nghe Vũ Hằng nói chuyện như vậy, lập tức liền mất hứng, cau mày, mặt lạnh lấy gò má, rất có một lời không hợp liền vung tay đánh nhau tư thế.

Hầu Tử cũng là sắc mặt bất thiện, biểu tình không vui, ở bên cạnh ngồi xuống, dựa vào Luru Phong một bên.

Luru Phong phui liếc một cái Vũ Hằng, không nói thêm gì nữa, mở ra cà-mên, bắt đầu ăn cơm.

Mấy người tạm thời bình an vô sự, ai cũng không nói gì, lẫn nhau trầm mặc, chỉ có bới ra cơm ra thanh âm.

Vũ Hằng sau khi ăn xong, đứng dậy, chậm rãi rời đi, từ đầu đến cuối, cũng không có điều ba người bọn hắn.

Luru Phong sau khi ăn xong, cũng đứng dậy rời đi.

Phòng chế giống như hai bên đều là người xa lạ, ai cũng không nhận ra ai, hình cùng người lạ.

Đương nhiên, bọn họ cũng đều biết, lẫn nhau là cừu nhân, ngày mai sẽ là quyết chiến thời gian.

Bọn họ lẫn nhau đưa lưng về phía rời bỏ khai mở một màn, rơi vào trong mắt mọi người, đông đảo đệ tử, khuôn mặt kinh ngạc, tâm tư phức tạp, không biết đang suy nghĩ gì.

"Thấy thế nào lấy có chút tiêu sái bộ dáng."

"Cao thủ đều là như vậy a."

"Thực hâm mộ bọn họ."

Rất nhiều đệ tử nhìn nhìn, nhao nhao lên tiếng.

"Không biết bọn họ ngày mai quyết đấu, tình huống sẽ như thế nào, đáng tiếc chúng ta vô pháp tiến nhập Kim Sơn nhìn xem."

"Cố gắng, nếu như bọn họ bắt quyết đấu, bọn họ tuyệt đối là bạn tốt."

Tại rất nhiều đệ tử trong ánh mắt, Vũ Hằng, Luru Phong mấy người, hướng phía phương ngược lại đi xa.

Hôm nay, bọn họ còn có thể an ổn ngồi xuống ăn một bữa cơm, ai cũng bất xâm phạm ai.

Thế nhưng ngày mai, hoặc là về sau, bọn họ nhất định sinh tử chém giết.

Vũ Hằng một đường đi trở về động phủ, cảm khái liên tục, đi tới chân núi, chuẩn bị lên núi thời điểm, gặp Khán Sơn đệ tử ký Vương Tiểu Thông.

Wang Xiao Tong vừa nhìn thấy Vũ Hằng, hai mắt lấp lánh, có chút sợ hãi, cũng có chút kiêng kỵ.

Lần trước hắn chặn đường dưới Vũ Hằng, muốn vì biểu ca của hắn Vương Thông xuất khẩu ác khí, không nghĩ tới Vũ Hằng gia hỏa này giả heo ăn thịt hổ, quá lợi hại, đem Linh Thạch của hắn đều cho lừa gạt đi.

Bây giờ nhìn đến Vũ Hằng, nội tâm đều cùng nhau bóng mờ.

"Vũ Hằng huynh đệ, ngươi trở về sao?"

Wang Xiao Tong cười theo trên mặt trước nghênh tiếp.

Hắn loại Khán Sơn này đệ tử, cố gắng có thể thu nhất định hối lộ Linh Thạch.

Thế nhưng gặp được mạnh mẽ hơn tự mình đệ tử, vẫn phải là muốn lấy lòng.

Vũ Hằng tự nhiên nhận ra Vương Tiểu Thông, lập tức mỉm cười, đối với Vương Tiểu Thông gật gật đầu, đạo; "Như vậy nhàn nhã nha? Sẽ không lại muốn ngăn đón ta lên núi, vì cái nào đó thân thích báo thù a."

"Sao có thể nha, sẽ không, sẽ không, Vũ Hằng huynh đệ ngươi hiểu lầm, ta không phải này nhìn ngươi trở về, đặc biệt hoan nghênh ngươi nha."

Wang Xiao Tong ngay thơ sáng lạn mà cười cười.

Vũ Hằng thần sắc hiện lên hồ nghi, nếu như không có việc gì, Vương Tiểu Thông này tránh né chính mình trả lại không kịp đâu, làm sao có thể nhiệt tình đón tiếp.

Hắn cười vắn đạo; "Là không phải gặp sự tình gì?"

Wang Xiao Tong đạo; "Không có việc gì, không có việc gì."

Đây là khiêm tốn đến cực hạn, có chuyện cũng sẽ không nói.

Vũ Hằng bây giờ vội vã trở lại động phủ nghiên cứu Man Thần bây giờ việc này Công Pháp nha.

Không nói coi như xong.

"Không có việc gì là tốt rồi, hôm nào lại tán gẫu."

Vũ Hằng nói một tiếng, cất bước rời đi.

Hiện tại cho thời gian của hắn cũng không nhiều, đi vòng vèo một chút, đều xé chiều.

Còn lại một buổi tối thời gian cho hắn nghiên cứu, nếu như hiểu rõ, ngày mai sẽ có thể dùng, nếu như vô pháp minh ngộ, vậy ngày mai cùng Lư Phong đánh một trận, liền vô pháp dùng tới.

Vũ Hằng nhanh rời đi, rất nhanh liền đi xa.

Vương Tiểu Thông có chút trợn mắt, lập tức la lên tiếng, đạo: "Đợi một chút các loại, Vũ Hằng huynh đệ, là Lãnh Sơn tìm người tới, còn có Hắc Phong."

Vũ Hằng trong chớp mắt đứng lại bước chân, hai người kia êm đẹp, tìm chính mình làm gì vậy.

A, không phải là tại tân sinh khảo nghiệm, bị chính mình đánh bại, vẫn luôn không phục, hiện tại nghĩ đến lấy lại danh dự.

Rất có loại khả năng này.

Vũ Hằng thoáng cái đã nghĩ thông suốt trong đó các đốt ngón tay.

"Người ngược lại là đứng lại nha, thật sự là bọn họ tìm người."

Vương Tiểu Thông có chút sốt ruột, hắn muốn đem lời mang cho Vũ Hằng, nếu như không có đem lời đưa đến, chính là mình mất chức.

Trên thực tế, muốn tìm Vũ Hằng, còn có Vương Thông.

Vương Thông là Vương Tiểu Thông biểu ca, cùng Lãnh Sơn quan hệ không tệ.

Bọn họ hiện tại ba người liên thủ, đoán chừng là muốn cho Vũ Hằng một chút nhan sắc nhìn xem.

Vũ Hằng tuy nghe được, thế nhưng giả bộ như không nghe thấy, chạy trốn càng thêm nhanh.

Biết rõ là có phiền toái, ai còn nguyện ý đi chọc.

Loại này cả ngày chém chém giết giết sự tình, hay là không muốn làm mới tốt.

"Này, ta nói, người ngược lại là đừng chạy nha."

Vương Tiểu Thông nhìn nhìn Vũ Hằng thân ảnh rất nhanh liền đi mờ, càng thêm sốt ruột.

Sớm biết liền trực tiếp đem sự tình chân tướng nói rõ ràng là tốt rồi, tránh khỏi bởi vì khiếm tốn, để cho chạy người ta.

Vũ Hằng về mặt chạy ra trên trăm trượng cự ly, thoáng nhẹ nhàng thở ra.

"Thiệt là, khi đó là tân sinh khảo nghiệm, không đánh bại các người, như thế nào qua cửa nha, thiệt là, như vậy bụng dạ hẹp hòi, một chút độ lượng cũng không có, thiệt thòi còn với tư cách là một cái lão sinh nha."

Vũ Hằng biểu tình vô cùng bất mãn, một đường nói thầm lấy đi đến sơn.

Ngay tại hắn tiếp tục đi ra trên trăm trượng cự ly, liền thấy được một đạo nhân ảnh đi ở trước người của hắn.

Người kia là Trường Thiếu Niên, tu vi Xuất Khiếu Kỳ.

Người này, Vũ Hằng nhận thức.

Lúc trước kia động phủ, chính là từ Trường Thiếu Niên mua sắm tới.

Không nghĩ tới ở chỗ này có thể gặp được hắn, nhìn ý của hắn, phỏng chế tựa như đang đợi chính mình.

Vũ Hằng lập tức giả bộ như không nhìn thấy, cho dù nhìn thấy, cũng coi như không nhận ra, từ bên cạnh của hắn đi qua.

Ngay tại đi qua bên người Trường Thiếu Niên, muốn đi qua thời điểm, Trường Thiếu Niên tu vi trong lúc bất chợt nổ bung, một cổ kinh người khí thể lập tức bạo.

Hai cái thần quyền, thoáng cái bị hấn thi triển ra, oanh kích Hường Vũ hằng.

Vũ Hằng lại càng hoảng sợ, này đều người nào đây nè, cái gì cũng không nói, trực tiếp đi lên liền đánh nhau.

Hơn nữa, chính mình đầu đắc tội người rồi, đi cái đường, cũng không bình tĩnh, thiệt là.

Xem ra quy củ của học viện còn phải sửa sửa, như vậy không yên ổn, đi đường đều làm người không an lòng.

Vũ Hằng vội vàng triển khai thân pháp, tu vi bạo, thân ảnh lóe lên, lập tức liền tránh né mất Trường Thiếu Niên công kích.

Trường Thiếu Niên một kích thất bại, khổng lồ quyền lực oanh kích trên mặt đất, mặt đất đều tùy theo chấn động, thỉnh thoảng rung động, xuất hiện hai cái hố sâu.

Vũ Hằng cau mày, biểu tình không vui, mục quang bất thiện địa nhìn chăm chăm Trường Thiếu Niên.

Không biết Trường Thiếu Niên này có ý tứ gì, nói như thế nào động thủ liền động thủ, còn đặc biệt tại chỗ này chờ đợi chính mình.

Hấn lại là người nào, hoặc là chỉ là nhìn tự mình không vừa mắt.

Quả thực là hiện tại Vũ Hằng cừu gia rất nhiều.

"Người nghĩ làm gì vậy? Chúng ta nhận thức sao? Như thế nào vừa thấy mặt đã động thủ, thiệt là, còn giảng hay không điểm văn minh đạo đức tổ chất nghĩ ngợi nha, ha."

Vũ Hằng lập tức liền phản nộ địa chửi bậy lên tiếng, hung dữ mà đối với Trường Thiếu Niên gào thét.

Này đều người nào nha, thiệt là.

Một lời không hợp liền vùng tay đánh nhau, a, không, là ngay cả gọi cũng không có đánh, quá vô sỉ, thật không có có câu đức.

"Ta nói với người, ta hiện tại không muốn với người động thủ, tránh dẫm thương người, bye bye."

Vũ Hằng cho dù nhận thức người ta cũng phải giả bộ như không nhận ra, hấn mới không muốn luôn là hãm vào loại này chém chém giết giết thô tục trong sự tình.

Hấn quay người lại, lập tức thi triển thân pháp, thân thể trong chớp mắt đi xa.

Khóe miệng mang theo nghiền ngẫm nụ cười Trường Thiếu Niên, lộ ra một vòng cười lạnh, thân ảnh trong chớp mắt truy kích đi lên.

Mấy cái lấp lánh trong đó, liền đi theo đến bên người Vũ Hằng.

Lật tay, tiếp tục đối với lấy Vũ Hằng xuất thủ.

Khổng lồ đại lực bỗng nhiên từ song chưởng của hấn bên trong nổ bung, trùng kích Hường Vũ hằng.

Hấn là chuẩn bị đem Vũ Hằng chặn đường hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 141: Cản trở

Vũ Hằng cau mày, lật tay, một chưởng phát ra ngoài, nhất thời thiên địa rền vang, không khí chấn động, vù vù, khổng lồ chi lực từ trên người Vũ Hằng nổ bung, trùng kích hướng Trường Thiếu Niên.

Trường Thiếu Niên thân thể một hồi, thi triển ra đi quyền pháp cũng không có thu hồi lại, trực tiếp công kích Hường Vũ hăng.

Đồng thời, lập tức từ túi giấu trong túi lấy ra một kiện phòng ngự Pháp Bảo, thúc, phòng ngự bản thân.

Cái này phòng ngự Pháp Bảo giống như Kim Chung Tráo, bao lại thân thể, hào quang lưu chuyển, làm cho người ta không thể tổn thương.

Vẫn không quên thi triển nhiều hơn phòng ngự màn hào quang, ngăn cản Vũ Hăng công kích.

Vũ Hăng một quyền rơi ở trên người hắn, không hề quyền lực chấn động Trường Thiếu Niên liên tục lui lại.

Trường Thiếu Niên oanh kích ra ngoài trăm trọng quyền thể, rơi ở trên người Vũ Hăng.

Đáng tiếc, đánh trúng chỉ là Vũ Hăng tàn ảnh.

Vũ Hăng tàn ảnh trong chớp mắt đã bị Trường Thiếu Niên cường lực cho đập tán.

Thế nhưng tán ra chỉ là Vũ Hăng tàn ảnh, đối với hắn bản thể không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng.

Ngược lại, bởi vì Vũ Hăng độ quá nhanh, tại Trường Thiếu Niên đánh tan hắn tàn ảnh, thân ảnh của hắn đã lấp lánh đến Trường Thiếu Niên trước người, đối với Trường Thiếu Niên nổi lên công kích.

Không hề quyền lực, trong chớp mắt bao phủ Trường Thiếu Niên, đối với Trường Thiếu Niên luôn không ngừng nghiền ép, bỗng nhiên, liền bức bách được Trường Thiếu Niên rút lui tầm hơn mười trọng cự ly.

Trường Thiếu Niên miễn cưỡng chèo chống ở Vũ Hăng công kích, trên người bố trí một cái phòng ngự màn hào quang, ngăn cản Vũ Hăng công kích tới cường hãn chi lực.

Chỉ là trên người phòng ngự màn hào quang tại Vũ Hăng luôn không ngừng chiêu thức công kích, hào quang đang không ngừng địa lấp lánh, sáng ngời hào quang, cũng dần dần âm đạm xuống, phòng chế giống như sẽ phải dập tắt.

"Chết tiệt, lúc này mới bao lâu thời gian không thấy, Vũ Hăng này như thế nào trở nên lợi hại như vậy, tất cả mọi người là Xuất Khiếu Kỳ tu vi, như thế nào chênh lệch lại lớn như vậy nha."

Trường Thiếu Niên một bên ngăn cản Vũ Hăng công kích, một bên lui lại, càng là chống đỡ ở Vũ Hăng công kích, trong lòng của hắn lại càng rung động cùng kinh ngạc, thâm than Vũ Hăng cường đại.

Loại này cường đại, căn bản không phải hắn có thể đối phó.

Hắn cũng ở vui mừng, lúc trước bán ra động phủ cho Vũ Hăng thời điểm, cũng không có lập tức trở mặt cướp đoạt, bằng không thì, cuối cùng thua thiệt nhất định là chính mình.

Kết cục của Bao Nha Chủy, Trường Thiếu Niên là để ở trong mắt.

Hắn có thể không muốn trở thành là cái thứ hai Bao Nha Chủy.

Chỉ là, giờ này khắc này, hắn tiếp thu Vương Thông, Lãnh Sơn, Hắc Phong ba người mệnh lệnh, qua muốn mời Vũ Hăng, cho nên không thể không ra tay chặn đường dưới Vũ Hăng, đem tin tức truyền đi cho Vũ Hăng.

Chỉ là Vũ Hăng nửa điểm mặt mũi cũng không có cho mình lưu lại, căn bản bỏ qua chính mình, đem mình làm làm trong suốt, điều này làm cho Trường Thiếu Niên, mười phần căm tức, cũng liền có bán ra i cùng Vũ Hăng ganh đua cao thấp tâm tư.

Vương Tiểu Thông là Vương Thông biểu đệ không giả, thế nhưng là hắn cùng Trường Thiếu Niên quan hệ cũng sâu.

Nguyên bản Trường Thiếu Niên phải không nghĩ ra gặp mặt Vũ Hăng, cho nên đã tìm được Vương Tiểu Thông, để cho Vương Tiểu Thông nói rõ Vũ Hăng, nói Hắc Phong Lãnh Sơn Vương Thông ba người bọn hắn tìm Vũ Hăng.

Vương Tiểu Thông ngược lại là đem lời dẫn tới, nói cho Vũ Hăng nghe.

Làm gì được Vũ Hăng căn bản cũng không có đem chuyện này coi như cùng một loại.

Cho nên, Trường Thiếu Niên không thể không ra mặt.

Ra mặt, đương nhiên là dùng võ kết bạn.

Chỉ là không nghĩ tới, Vũ Hăng thái quá mức cường đại, chính mình căn bản không phải là đối thủ, tiếp tục nữa, căn bản không thể chống đỡ ở.

Điều này làm cho Trường Thiếu Niên âm thầm sôi ruột.

"Tiểu tử ngươi, ta với ngươi không oán không cừ, ta không phải là hạ xuống nhà ăn ăn một bữa cơm sao, này muốn phản hồi động phủ, đều chọc giận ngươi sao? Thiết là, ở nửa đường trên chặn giết ta, thật giống như ta với ngươi có bao nhiêu thù hận."

Vũ Hằng một bên xuất thủ, một bên cau mày oán trách lấy.

Ngày mai sẽ phải cùng Lưu Phong tiến nhập Kim Sơn quyết chiến, còn hay không có thể từ Kim Sơn xuất ra cũng không biết đâu, cho nên đặc biệt quý trọng bây giờ đang ở học viện, cũng muốn bảo trì một hồi, đối với nhà ăn đồ ăn nhớ mãi không quên.

Thế nhưng là, chính mình những hành vi này, phỏng chế giống như trêu chọc người nào, ai cũng nhìn tự mình không vừa mắt, là một người đều xuất thủ giáo huấn chính mình.

Điều này làm cho Vũ Hằng thật sự chọc tức.

Cho nên, tại Trường Thiếu Niên ra tay với tự mình thời điểm, hắn cũng không khách khí, trên cơ bản toàn lực bạo, đem Trường Thiếu Niên áp chế đánh đập, chính mình hoàn toàn ở vào thượng phong.

"Muốn giáo huấn ta, xem ta như thế nào giáo huấn ngươi, liền chút bổn sự ấy, cũng muốn xuất ra bói móc, đi tìm chết."

Vũ Hằng chửi bậy, xuất thủ việt lạng lẹ, góc độ việt xảo trá, không lộ tu vi, lại càng không có nửa điểm giữ lại.

Trong chớp mắt, liền có vô số quyền ảnh nháy mắt bao phủ hướng Trường Thiếu Niên.

Cộng thêm độ quá nhanh, để cho Trường Thiếu Niên căn bản không thể chống đỡ ở, miễn cưỡng chèo chống mấy cái hiệp, trên người liền ngay cả trúng vài quyền, xuất bang bang tiếng vang.

Như không phải Trường Thiếu Niên thân thể coi như cường hãn, cần phải muốn cho Vũ Hằng bắn cho đánh thành thịt vụn không thể.

"Thân hình cường hãn, không sai, dĩ nhiên là luyện thể chi tu, thế nhưng ở trong tay ta, ngươi như trước chưa đủ nhìn."

Vũ Hằng la mắng hai tiếng, hừ lạnh, bạo phát không lộ đại lực, lần nữa tăng vọt.

Dụng cả tay chân, triển khai công kích thân pháp, nhanh đến cực hạn.

Lại còn từng chiêu từng thức, đều ẩn chứa vô cùng chi lực.

Khí thế hùng vĩ, uy lực vô song.

Từng đạo tàn ảnh nhanh bao phủ hướng Trường Thiếu Niên.

Một quyền công kích ra ngoài, trên thực tế, một quyền bên trong, ẩn chứa trên trăm đạo chuông ảnh, hành tẩu quỹ tích, cũng là áo Diệu U sâu, làm cho người ta đoán không thấu.

Trường Thiếu Niên nhìn nhìn Vũ Hằng thi triển ra một quyền này, trong chớp mắt sắc mặt đau khổ, ánh mắt ngạc nhiên, biểu tình đau buồn thúc, một quyền này, hoàn toàn nhìn không thấu.

Oanh.

Chỉ nghe thấy một tiếng nặng nề tiếng vang.

Trường Thiếu Niên trong chớp mắt đã bị Vũ Hằng cho đánh trúng.

Lần này Vũ Hằng, ra quyền độ mạnh yếu so với trước đều muốn cường hãn rất nhiều.

Dù cho Trường Thiếu Niên thân thể cường đại, thế nhưng tại đây một quyền, như trước bị oanh kích xuất trăm trọng có hơn.

Chỉ cảm thấy lồng ngực đều giống như muốn nổ tung lên, từ lồng ngực vị trí truyền đến đau đớn mãnh liệt.

Cúi đầu vừa nhìn, liền thấy được trên lồng ngực xiêm y, đã nổ tung ra, tại làn da, còn lạc ấn lên một cái dấu quyền.

Cũng không biết xương ngực đứt gãy ít nhiều cây, Trường Thiếu Niên bay ngược, liền không nhìn được đại khẩu phún huyết, sắc mặt trong chớp mắt trắng xám hạ xuống.

Phanh.

Thân thể của hắn nện ở trăm trọng có hơn trên một cây đại thụ.

Kia một cây đại thụ lay động một cái, cũng không có bị nện đoạn, chỉ là lay động hạ xuống rất nhiều lá cây.

Thân thể của Trường Thiếu Niên theo đại thụ, mất rơi trên mặt đất.

Vũ Hằng thân pháp triển khai, trên người tu vi toàn bộ bạo, thân thể một cái lấp lánh, nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh Trường Thiếu Niên.

Thừa dịp hấn bệnh, muốn mạng của hấn.

Vũ Hằng từ trước đến nay thích loại này bỏ đá xuống giếng thủ đoạn.

Nhìn lướt qua sắc mặt trắng xám tinh thần uể oải Trường Thiếu Niên, hấn không nói hai lời, giơ tay, ngưng tụ một thân tu vi chi lực, đối với Trường Thiếu Niên chính là một quyền oanh kích ra ngoài.

Trường Thiếu Niên sợ tới mức sắc mặt trắng xám.

Vốn rơi hấn một thân đau đớn, phỏng chế giống như toàn thân khung xương đều muốn rời ra từng mảnh.

Đang tại chịu đựng lấy đau đớn, muốn vùng vẫy đứng lên, sắc mặt bởi vì đau đớn, đã trở nên bắt đầu vận vẹo.

Không nghĩ tới, Vũ Hằng người này, như vậy ác độc cùng rất cay.

Vậy mà thừa dịp bước ngoặt, ra tay với tự mình.

Hấn sợ tới mức vội vàng vận chuyển tu vi, không kịp đau đớn trên người, nhịn đau cảm giác, không kịp đứng người lên, ngay tại chỗ lăn một vòng, đảo lộn vài cái, đã đến mấy trượng có hơn.

Tại hấn lần đến mấy trượng có hơn, đứng vào tại mặt khác một cây đại thụ, chỉ nghe thấy sau lưng truyền đến âm âm thanh âm, đón lấy, mặt đất chính là một hồi chấn động, khí tức kinh khủng, từ Vũ Hằng phương hướng truyền tới.

Điều này làm cho Trường Thiếu Niên lần nữa rung động một bả.

Thoáng bên cạnh quay người từ, khóe mắt quét nhìn nhìn sang, liền thấy được nguyên lai nơi ở, xuất hiện một cái hơn một trượng lớn nhỏ hố sâu.

Tại hố sâu xung quanh, còn ra phát hiện ra từng mảnh từng mảnh khe nứt.

Có thể thấy, một quyền này độ mạnh yếu đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Cũng may mắn, Trường Thiếu Niên tránh né nhanh hơn, phản ứng linh mẫn, bằng không thì, một quyền này đánh trúng thân thể, cần phải muốn thổ huyết, đương trường tàn phế không thể.

Trường Thiếu Niên nhìn nhìn Vũ Hằng vẻ mặt lãnh khốc ác hung ác tàn nhẫn, chỉ cảm thấy trên trán mồ hôi lạnh giọt lớn chảy xuống, sau lưng quần áo đều đã ướt đầm.

Người này quá hung tàn.

Ra tay ác như vậy độc.

Sớm biết liền không nhận tội gây hấn.

Trường Thiếu Niên có chút hối hận.

Xoát, xoát.

Đây là Vũ Hằng đến gần Trường Thiếu Niên thanh âm.

Vũ Hằng một kích không trúng, tự nhiên nghĩ đến tiếp tục công kích.

Dứt khoát, liền tiếp tục đi gần Trường Thiếu Niên, ngược lại là muốn nhìn xem Trường Thiếu Niên lần này còn có thể như thế nào né tránh.

Hấn cũng không tin, lần này vô pháp trừng trị Trường Thiếu Niên.

Hấn cảm thấy, hấn là muốn giết gà dọa khỉ, dù cho không giết Trường Thiếu Niên, tới thiểu cũng phải đem Trường Thiếu Niên đánh thành trọng thương, làm cho người khác biết mình lợi hại, để cho người khác không hề đơn giản trên chọc.

Bằng không thì, ba ngày hai đầu đã có người khiêu chiến chính mình, tới tìm phiền toái cho mình, cho dù đối phương là không chịu nổi một kích a miêu a chó, mình cũng nhắc lên phiền toái.

Càng không cần phải nói, những cái kia trốn trong bóng tối, ẩn núp, tùy thời có khả năng ra tay với tự mình người nào.

Vũ Hằng mặt lạnh lấy, biểu tình hờ hững, hai mắt băng lãnh, đến gần Trường Thiếu Niên, tay phải nâng lên, năm ngón tay khép lại, ngưng tụ tu vi chi lực,

trên bàn tay, lần nữa lóe ra hào quang.

Tia sáng kia phỏng chế giống như ẩn chứa khủng bố chỉ lực, chỉ cần nổ bung, oanh kích ra ngoài, cần phải muốn đối thủ mạng nhỏ.

Trường Thiếu Niên nhìn nhìn Vũ Hằng từng bước một đi tới, trong lòng cũng đã đang run, nghe kia cấp tốc thanh âm, lại càng là sợ tới mức vong hồn đều bốc lên, hiện giờ, cảm nhận được Vũ Hằng sát cơ, còn có chương ẩn thương truyền tới khủng bố chỉ lực, sợ tới mức hân toàn thân đều run run, kinh khủng bất an.

Hắn vội vàng lên tiếng, vừa định lời muốn nói, liền không nhìn được cổ họng nóng lên, tràn ra huyết tinh.

Thanh âm thật không mình bạch, đạo; "Vũ Hằng, ngươi dừng tay, ta là ngày hôm qua bán ra động phủ đưa cho ngươi người, ngươi đã quên sao?"

Vũ Hằng thật sự là muốn làm làm không nhận ra, chỉ cần không nhận ra, liền có thể bỏ qua lời nói của đối phương, liền có thể yên tâm thoải mái xuất thủ.

Ai bảo người này trên nửa đường đột nhiên ra tay với tự mình, một câu cũng không nói, dường như chính mình cùng hắn có thâm cừu đại oán.

Thế nhưng bây giờ trở về đáp hắn không nhận ra, dường như không thể nói nổi.

Tu Sĩ năng lực, trên cơ bản đều đã gặp qua là không quên được.

Huống chi hôm qua mới giao dịch qua.

Vũ Hằng câu dẫn ra khoe miệng, biểu tình đau khổ, đạo; "Ngươi có thể hay không không đánh cảm tình bài, làm cho ta đánh ngươi một hồi?"

Trường Thiếu Niên nghe những lời này, trên cơ bản muốn khóc, hóa ra người ta là nhận biết mình, chỉ là muốn muốn giả trang không biết mình, vì chính là muốn hành hung chính mình một hồi.

Quá ghê tởm.

Trên đời này, như thế nào có loại người này nha.

Quá khi dễ người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Khiêu chiến

Trường Thiếu Niên chỉ cảm thấy mười phần ủy khuất. Tân Δ bút thú Δ các Ww W. Biquge E1. org

Nhìn nhìn Vũ Hằng không có tiếp tục ra tay, thoáng nhẹ nhàng thở ra, lông mày giãn ra, chỉ là mục quang như trước có chút sợ hãi, nhìn Hưong Vũ hằng, hoảng sợ nói; "Vũ Hằng huynh đệ, chính là ta, chính là ta, nhớ rõ a, ngày hôm qua động phủ, chính là ta bán ra đưa cho ngươi."

Hiện tại Trường Thiếu Niên, dáng dấp thái rất thấp, cơ hồ là cười làm lạnh mà nhìn Vũ Hằng.

Sợ Vũ Hằng một cái không vui, muốn trừng trị hắn.

Từ bao nhiêu, chán nản đến loại trình độ này.

Trường Thiếu Niên việt cảm giác được chính mình vô tội.

Nghĩ mình tại ngoại viện tân sinh, trên cơ bản có thể đi ngang, còn bắt đầu với cướp đoạt động phủ bán ra động phủ mua bán, có thể nói là phong quang có một không hai.

Không nghĩ tới, hết lần này tới lần khác gặp được Vũ Hằng nghịch thiên gia hỏa, quá lợi hại, đem chân của mình đều cho đá đau đớn.

Hiện giờ, còn muốn ăn nói khép nép địa cười làm lạnh.

Ăn nói khép nép thì thôi, thế nhưng là, nội tâm như trước thấp thòm, sợ đối phương một cái không vừa mắt, phải lần nữa xuất thủ.

Trường Thiếu Niên cảm giác trước đó chưa từng có ủy khuất.

Muốn không phải là vì đáp trên Hắc Phong Lãnh Sơn Vương Thông này chỗ dựa, hắn sẽ không trêu chọc Vũ Hằng.

Vũ Hằng nhìn nhìn Trường Thiếu Niên, giả bộ một bức vừa vặn nhớ lại người tới bộ dáng, đạo; "A, thì ra là ngươi, ai, ta nói, ngươi đây là ồn ào loại nào nha, ta chẳng phải lên núi quay về động phủ mà thôi, ngươi hà tất, trên nửa đường, không nói tiếng nào ra tay với ta đâu, thiết là, ta còn tưởng rằng cái nào sát thủ hơn chút lo lắng ta, muốn đối với ta hạ tử thủ đâu, rốt cuộc ta đắc tội không ít người."

Tại Học Viện này bên trong, làm sao có thể có sát thủ, thiết là, nhiều lắm là chính là Học Viện các đệ tử tự nhân tranh đấu mà thôi.

Trường Thiếu Niên ủy khuất nghĩ đến, chỉ là không dám giao trái tim bên trong phi báng nói ra, đành phải khóc mặt, cùng cười đối phương Vũ Hằng, đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, ngươi nhớ lại ta là tốt rồi, ta không phải sát thủ, ta đột nhiên ra tay với ngươi, là muốn đem ngươi chặn đường hạ xuống, có lời muốn nói với ngươi, không nghĩ tới, ngươi một chiêu đón lấy một chiêu liền thu thập ta, để ta liền cơ hội nói chuyện cũng không có, Vũ Hằng huynh đệ ngươi quá lợi hại, ta rất kính nể ngươi."

Trường Thiếu Niên nghĩ đến, ta bây giờ nói ngươi lời hữu ích, đập ngực của ngươi cái rầm, ngươi tổng không tốt còn tiếp tục ra tay với ta a.

Cái gọi là tay không đánh người đang cười nha.

Hắn thấp thòm mà nhìn Vũ Hằng, nội tâm đã đối với Vũ Hằng có bóng mờ.

Vũ Hằng thu tay, lưng đeo hai tay, bình tĩnh mà nhìn nhìn Trường Thiếu Niên, lạnh lạnh đạo; "Ngươi ngăn cản ta làm cái gì?"

Hắn thủy chung nghĩ mãi mà không rõ, chính mình cùng Trường Thiếu Niên, có ân oán gì, thế cho nên làm cho đối phương chặn đường hạ xuống, ra tay với tự mình.

Vũ Hằng nhủ lại lòng mảy, trầm tư hội, hay là nghĩ không ra cái nguyên do, gia hỏa này, không phải là muốn lấy đem ngày hôm qua bán ra động phủ cướp về a?

Vũ Hằng có chút bình thường trở lại, ngạc nhiên mà nhìn Trường Thiếu Niên, cảm giác Trường Thiếu Niên thái quá mức hèn hạ, hôm qua mới bán ra động phủ cho mình, hôm nay đã nghĩ ngơi lấy đoạt lại đi, nếu như hắn thành công, vậy hắn sẽ tai họa bao nhiêu người.

Vì người khác an toàn nghĩ, Vũ Hằng quyết định muốn trọng thương Trường Thiếu Niên một hồi, hảo cho hắn một chút giáo huấn, Giáo hội hắn làm như thế nào người.

"Ngươi không phải là muốn lấy đoạt lại ngươi lúc trước bán ra động phủ a?"

Vũ Hằng mục quang bất thiện địa nhìn chăm chăm Trường Thiếu Niên, biểu tình tràn ngập không vui.

Nếu như Trường Thiếu Niên dám gạt đầu thừa nhận chuyện này, Vũ Hằng khẳng định phải đem hắn hành hung một trận.

Trường Thiếu Niên khoe miệng co giật một chút, con mắt trắng dã, Vũ Hằng này liên tưởng năng lực cũng quá phong phú a, nghĩ như thế nào đã đi đến đâu nha.

Bất quá đứng ở Vũ Hằng góc độ ngẫm lại, rất nhanh liền bình thường trở lại, lại còn Bao Nha Chủy liền đã từng thử cướp đoạt Vũ Hằng động phủ.

Trường Thiếu Niên cảm nhận được Vũ Hằng bắt mắt tâm tình, vội vàng giải thích nói; "Vũ Hằng huynh đệ, ngươi hiểu lầm, ta bán ra động phủ cho ngươi, làm sao có thể sẽ ra tay cướp đoạt trở về đâu, đây là có vi chức nghiệp đạo đức."

Sắc mặt của Vũ Hằng dễ nhìn chút, lòng mảy giãn ra, nhìn nhìn Trường Thiếu Niên, cũng thuận mắt hơn nhiều, không sao cả đạo; "Vậy ngươi chặn đường ta xong rồi cái gì, ta cũng không có đắc tội ngươi. Đương nhiên, ta cũng không sợ đắc tội ngươi."

Trường Thiếu Niên chỉ cảm thấy biểu tình thật không tốt nhìn.

Hắn biết sự lợi hại của Vũ Hằng, cũng biết Vũ Hằng bá đạo, như Vũ Hằng loại này sức chiến đấu cường hãn như thế người, đương nhiên sẽ không sợ hãi chính mình, cho dù đắc tội chính mình, mình cũng chỉ có tự nhận xui xẻo.

Ngược lại, chính mình là tuyệt đối không dám đắc tội Vũ Hằng, tránh gặp nạn.

Hắn lập tức đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, là Vương Thông, Hắc Phong, Lãnh Sơn ba cái lão sinh muốn gặp gặp ngươi, ta là đặc biệt tới truyền tẩn."

Vũ Hằng thoáng cái liền bình thường trở lại.

Hóa ra Trường Thiếu Niên đã trở thành người ta chân chạy.

"Ta nói đâu, ngươi làm sao có thể vô duyên vô cớ gây sự với ta, hóa ra ngươi cùng bọn họ mặt trận thống nhất."

Vũ Hằng trợn mắt liếc một cái Trường Thiếu Niên, biểu tình bình tĩnh, lạnh nhạt nói qua.

"Ba người bọn hắn là ta đánh bại, ngươi sẽ không cũng muốn vì bọn họ xả giận, ra tay với ta a?"

Vũ Hằng nhìn chằm chằm Trường Thiếu Niên.

Trường Thiếu Niên có chút ngạc nhiên, đáy lòng lại càng là chấn kinh, thậm chí ngạc nhiên, thân thể đều run run một chút.

Hắn vừa rồi đã nghe được cái gì?

Hắn thậm chí hoài nghi mình là không phải nghe lầm.

Vũ Hằng người này vậy mà nói, hắn đánh bại ba cái lão sinh.

Sau đó hắn lại liên tưởng, trong truyền thuyết sự tình, thoáng cái liền bình thường trở lại.

Hóa ra Vũ Hằng này chính là tân sinh nhân vật phong vân.

Cặp mắt của hắn lập tức lóe ra sùng bái hào quang.

Biểu tình vô cùng kính nể.

Vương Thông Hắc Phong Lãnh Sơn ba người cường đại, Trường Thiếu Niên là phi thường rõ ràng.

Hắn sợ dĩ làm ba người kia chân chạy, chính là nhìn nhìn bọn họ cường đại, muốn tìm đến với tư cách là chỗ dựa.

Thế nhưng không nghĩ tới, mình muốn tìm chỗ dựa, vậy mà đã từng bị Vũ Hằng cho đánh bại.

Điều này làm cho Trường Thiếu Niên cảm thấy vô cùng khó chịu.

"Ngươi, ngươi chính là tại tân sinh trong khảo hạch, dẫn dắt tất cả tân sinh, đánh bại ba người bọn hắn nhân vật phong vân, Vũ Hằng?"

Trường Thiếu Niên chấn kinh lên tiếng, khuôn mặt không dám tin.

Ánh mắt vô cùng giật mình.

Như thế nào đều không thể tin được.

Vũ Hằng trực tiếp mắt trợn trắng, đạo; "Chẳng lẽ tân sinh, còn có cái thứ hai Vũ Hằng?"

Trường Thiếu Niên đáy lòng thấp thỏm, nội tâm rung động đến tốt đỉnh tình trạng.

Nụ cười trên mặt, càng thêm chân thành, đây là đối với cường giả tôn trọng.

Lúc trước miễn cưỡng chống chọi lên nụ cười, là bắt đắc dĩ.

Thế nhưng biết được xác nhận sự tích của Vũ Hằng, loại nụ cười này, liền trở nên thuần túy nát rất nhiều.

Hắn vội vàng lật lên thân thể, vây quanh sau lưng của Vũ Hằng, vì Vũ Hằng nắm bắt bờ vai, đạo; "Ta kính trọng nhất cùng sùng bái cường giả, không nghĩ tới ngươi chính là đánh bại Hắc Phong bọn họ tân sinh đầu đầu, ta thích."

Vũ Hằng hưởng thụ lấy Trường Thiếu Niên phục thi, không lời đạo; "Bằng không thì, ngươi cho rằng ba người bọn hắn liên thủ tìm ta làm cái gì?"

Trường Thiếu Niên cười đến có chút xấu hổ, nói: "Ta không nghĩ tới là ngươi, bởi vì tại tân sinh, cũng có người gọi Vũ Hằng, chỉ là chữ bất đồng, âm đọc tương đồng, cho nên ta hiểu lầm. Vũ Hằng lão đại, bọn họ muốn tìm ngươi, ta phụ trách truyền tin, ngươi là tốt rồi tâm như hồ nước, thấy dưới bọn họ quá, bằng không thì bọn họ nhất định sẽ gây sự với ta. Ta có thể không phải ngươi, có được cường hãn như thế sức chiến đấu, ta sẽ bị bọn họ khi dễ thảm."

Vũ Hằng nhìn thoáng qua lập được đáng thương Trường Thiếu Niên, bĩu môi, đạo; "Đi a, nhìn tại mặt mũi của ngươi, ta đi gặp bọn họ, bọn họ ở nơi nào?"

Trường Thiếu Niên trên mặt phóng thích tách ra sáng lạn khuôn mặt tươi cười, có chút kích động, cười nói; "Bọn họ ngay tại Đông Bắc phương hướng 500 trượng có hơn, nơi đó là một chỗ mệnh môn đại sơn, đoán chừng, bọn họ muốn động thủ với ngươi, ngươi cũng phải cẩn thận một chút."

Trường Thiếu Niên đem suy đoán của mình nói ra, cũng có chút vì Vũ Hằng lo lắng.

Vũ Hằng nhìn lướt qua Trường Thiếu Niên, biết hảo ý của đối phương, gật đầu, đạo; "Ta hiện tại liền đi gặp bọn họ, về sau ngươi liền giúp ta xem một chút động phủ, nếu là có người đến đoạt, ngươi liền nhìn nhìn điểm."

Vũ Hằng nói qua, hướng phía Đông Bắc phương hướng nhìn lại, tu vi vận chuyển, thân pháp triển khai, nhanh bay nhanh.

Trường Thiếu Niên nhìn nhìn Vũ Hằng bóng lưng, tràn ngập sùng kính, đạo; "Yên tâm đi, ta sẽ giúp ngươi xem trọng."

Hắn biểu tình tràn ngập kích động, rất vui vẻ.

Bởi vì lợi hại như vậy, như thế nổi danh đầu Vũ Hằng, cũng đều cho hắn mặt mũi.

Nếu như Vũ Hằng có thể từ Kim Sơn trong xuất ra, đi theo hắn, cố gắng cũng là một cái lựa chọn tốt, so với Vương Thông Hắc Phong bọn họ, cường đại hơn nhiều.

Trường Thiếu Niên đi trở về, đối với mình bị Vũ Hằng đánh bại, không có canh cánh trong lòng, cảm thấy bị Vũ Hằng loại này cường đại nhân vật đánh bại, chính là là chuyện phải làm, không nhìn thấy sao, nhân sinh tại tâm sinh khảo nghiệm, trực tiếp đem mấy cái lão sinh cho đánh bại.

"Vây Bao Nha Chủy thiết là, liên tình huống thật sẽ không biết rõ ràng, liền gây sự với Vũ Hằng, cuối cùng thiếu chút nữa đem mình cho giày vò tiến vào, thật sự là đáng đời. Nhất là Thường Bạch Vân kia hàng, bị phế trừ tu vi, thực vì hắn cảm thấy tiếc nuối cùng đáng tiếc."

Trường Thiếu Niên vừa đi, một bên nói thầm lẩm.

Vũ Hằng hướng phía Đông Bắc phương hướng bay nhanh đi qua.

Không được mấy hơi thở công phu, gần đây 500 trượng cự ly.

Tại hắn dừng thân, liền thấy được Vương Thông, Lãnh Sơn, Hắc Phong ba người.

Hai tay của hắn ôm lồng ngực, thần sắc kiêu căng, biểu tình không sợ hãi, quát ba người bọn hắn liếc một cái, lạnh nhạt nói; "Ba vị học trưởng, không biết tìm ta có chuyện gì?"

Hắc Phong cười lạnh một tiếng, đạo; "Lúc trước bị ngươi đánh bại, là ngươi may mắn, hiện tại, ngươi cũng chính thức trở thành Học Viện đệ tử, chúng ta liền quang minh chính đại khiêu chiến ngươi, để cho ngươi biết sự lợi hại của chúng ta."

Gió lạnh một thân bá khí, khí thế bàng bạc phóng lên trời, nhìn chăm chăm Vũ Hằng, hừ một tiếng, đạo; "Đúng vậy, Vũ Hằng, lúc ấy bị ngươi đánh bại, là có chút oan uổng cùng mặc danh kỳ diệu. Hiện tại, chúng ta quang minh chính đại tới một hồi, chứng minh một chút chúng ta thực lực của hai bên."

Vương Thông lưng đeo hai tay, mục quang bề ngỗ, khinh thường nói; "Vũ Hằng, chúng ta cũng cần một lần nữa phân ra thắng bại."

Vũ Hằng buồn cười nói; "Như thế nào? Với tư cách là lão sinh, các ngươi tại đây điểm lòng ngực khí độ ngách? Thua liền dừng khí cũng không có sao? Hơn nữa, lúc trước thua, không có nghĩa là hiện tại thua. Cho dù hiện tại các ngươi thắng, cũng không có nghĩa là các ngươi về sau cũng có thể thắng."

Hắc Phong ba người sắc mặt trong chớp mắt trở nên khó coi vô cùng, mặt đen lên, giống như có thể chảy ra nước, bất thiện địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng.

Mặc kệ là bởi vì sao nhân tố, bọn họ lúc trước bị Vũ Hằng đánh bại, đây là sự thật.

Chỉ là bọn họ không dám thừa nhận, cũng không muốn thừa nhận, bởi vì quá thật xấu hổ chết người ta rồi.

Đường đường một cái lão sinh, bị một cái tân sinh đánh bại, truyền thuyết ra ngoài, đều mất mặt.

Hiện tại trong học viện, liền truyền lầy bọn họ chê cười, để cho bọn họ đi đường cũng không thể ngẩng đầu ưỡn ngực, cảm giác trên người mang theo sỉ nhục.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 143: Xuất thủ

Đây cũng là vì cái bọn họ gì ba cái liên thủ tìm Vũ Hằng nguyên nhân, vì chính là muốn đánh bại Vũ Hằng, vẫn hồi từng là danh dự.

Hắc Sơn sắc mặt khó chịu nhìn hai người đồng bạn liếc một cái, cắn răng một cái, bá khí đạo; "Ta thừa nhận lúc trước bị ngươi may mắn đánh bại, thế nhưng hiện tại, ta cũng cần khiêu chiến ngươi, vẫn hồi danh dự của ta."

Hắn là một cái hào sảng đại khí đích người.

Chỉ cần là sự thật, hắn sẽ thừa nhận.

Hắn cũng sẽ không dấu điểm mục đích của mình.

Có cái gì đều trực tiếp mở miệng, bụng dạ thẳng thắn.

Lãnh Sơn mặt âm trầm, không nề mặt, nhìn nhìn Vũ Hằng, biểu tình việt bất thiện, đạo; "Ta cũng thừa nhận, lúc trước bị ngươi đánh bại, thế nhưng ta không muốn, ngươi sẽ không cự tuyệt khiêu chiến của chúng ta a."

Lời của hắn, mơ hồ trong đó, lộ ra uy hiếp.

Từ hắn âm trầm biểu tình, còn có ánh mắt uy hiếp, có thể cảm nhận được.

Nếu như Vũ Hằng cự tuyệt, khẳng định có cái khác không tương được nguy hiểm

Vương Thông lóe ra sâu thẳm mục quang, nhìn chăm chăm Vũ Hằng, đạo; "Trước kia là trước kia, bây giờ là bây giờ, về sau là lúc sau, hiện tại chúng ta muốn đánh bại ngươi, rửa sạch trước hồ thẹn, về sau, ngươi cũng sẽ không có thắng được cơ hội."

Vũ Hằng khoe miệng co giật, nhìn nhìn này ba cái thua không nổi gia hỏa, hừ một tiếng, đạo; "Như thế nào, các ngươi cùng tiến lên, hay là một cái tới? Ta Vũ Hằng phụng bồi đến cùng, truyền đi, ngươi không sợ người khác nói các ngươi thua không nổi, các ngươi khi dễ tân sinh là được."

Vương Thông ba người sắc mặt lần nữa trở nên khó chịu nổi lên.

Dường như, có đánh hay không đều là bọn họ thua thiệt.

Hắc Phong hừ một tiếng, đạo; "Đương nhiên là một cái, chỉ bằng ngươi điểm này tu vi, cũng không đủ chúng ta bắt cứ người nào thu thập, còn nói cái gì ba cái cùng tiến lên."

Sự thật chính là như thế.

Bọn họ đều có được Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ tu vi.

Tu vi cường đại, thần thông rất cao minh.

Lật tay, liền có thể đem Phổ thông Xuất Khiếu Kỳ đánh bại.

Chỉ là Vũ Hằng yêu nghiệt, có chút đặc thù.

Nhìn nhìn là Xuất Khiếu Kỳ tu vi, lại có được Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ sức chiến đấu.

Đây chính là vì cái gì, lúc trước bọn họ bị đánh bại nguyên nhân, khinh địch, khinh thường.

Thế nhưng chỉ cần lại tới qua, bọn họ liền có nắm chắc đánh bại Vũ Hằng.

Vũ Hằng giãn mày, quét bọn họ liếc một cái, đạo; "Lường trước, da mặt của các ngươi cũng sẽ không phúc hậu liên thủ công kích, về phần tân sinh khi dễ lão sinh, các ngươi là không nặt mũi da, vậy phóng ngựa qua."

Vũ Hằng nói như vậy, chính là sợ bọn họ liên thủ công kích, nếu như bọn họ liên thủ, chính mình sợ là liền cơ hội chạy trốn cũng không có.

Lấy ra danh dự cùng mặt mũi mà nói sự tình, chính là phòng ngừa bọn họ liên thủ.

Về phần bọn họ một cái khiêu chiến, Vũ Hằng cũng không phải e ngại.

Đánh không thắng, không phải còn có thể chạy sao.

Dù sao Vũ Hằng từ trước đến nay đều là vô sỉ như vậy, thói quen.

"Vậy ta liền dẫn đầu xuất thủ, Vũ Hằng, xem chiêu, hôm nay để cho ngươi biết, ta thực lực chân chính."

Hắc Phong kiên cường bá đạo, một thân bá khí tán ra, hai mắt nhìn chăm chăm Vũ Hằng, gào thét một tiếng, tu vi trực tiếp vận chuyển lên, triển khai thân pháp, trong chớp mắt trùng kích Hưởng Vũ hằng.

Hắn độ nhanh đến cực hạn.

Công kích lộ tuyến, đều xuất hiện vài đạo tàn ảnh.

Bởi vì độ quá nhanh, nhắc lên một hồi cuồng phong, cuốn Hưong Vũ hăng.

Vũ Hăng trong chớp mắt trở nên nghiêm túc, hai mắt không chịu được co rút lại, lập tức bố trí xuống một cái phòng ngự màn hào quang, thủ hộ chính mình.

Tay phải hắn nâng lên, ngưng tụ bản thân tu vi chỉ lực, âm âm, hướng phía Hắc Phong công kích tới phương hướng, một quyền oanh kích ra ngoài.

Ong.

Chỉ nghe thấy một tiếng nặng nề vù vù âm thanh.

Phía trước hư không đều phồng chế giống như bắt đầu vụn vỡ.

Một quyền này bạo phát không lồ đại lực, nháy mắt cuốn bốn phía.

Xung quanh cỏ cây trong chớp mắt uốn lượn, trong lúc mơ hồ, dường như không chịu nổi đại lực, muốn đứt gãy ra.

Trong rừng rậm, truyền tới 'Rầm Ào Ào' tiếng vang.

Hắc Phong trong chớp mắt dừng bước, không cùng tiếp tục tùy tiện công kích.

Đứng lại thân thể, trên người trong chớp mắt hào quang tăng vọt.

Hắn cũng bố trí xuống một đạo ký phòng ngự màn hào quang, hắn cảm nhận được Vũ Hăng một quyền chi hời, không dám khinh thường.

"Ta vẫn luôn không có xem thường ngươi, Vũ Hăng, lần này, ngươi tất nhiên muốn bại ở trong tay ta."

Hắc Phong cảm nhận được Vũ Hăng cường đại, bản thân chiến ý cũng trong chớp mắt tăng vọt.

Nếu như khi dễ một cái tay trời gà không chặt người, hắn một chút cảm giác thành tựu cũng không có, cũng sẽ không có hứng thú đối với loại này nhỏ yếu nhân vật xuất thủ.

Thế nhưng Vũ Hăng loại này vượt qua cảnh giới cường đại, lại làm cho Hắc Phong kiêng kỵ vạn phần, giống như đối mặt ngang nhau cảnh giới đối thủ.

Nếu như có thể đánh bại Vũ Hăng, hắn sẽ càng thêm khẳng định chính mình.

Mang đến cho mình càng lớn lòng tin.

Hắn giương mắt lạnh lẽo Vũ Hăng, trong lúc bất chợt, nhắc chân, hung hăng địa một cước giẫm đạp trên mặt đất.

Mặt đất truyền tới âm âm một tiếng, tất cả mặt đất đều tại lay động.

Đón lấy, trên mặt đất, đột nhiên hiện lên xuất một cỗ mệnh mông đại lực, trực tiếp trùng kích Hưong Vũ hăng.

Vũ Hăng mũi chân chia xuống đất, một cái nhảy liền bay lên giữa không trung, hóa giải lực chấn động.

Thân thể ở giữa không trung Vũ Hăng, lật tay, chính là một dấu bàn tay, trực tiếp phát hạ xuống.

Tại hắn vỗ, một đạo hơn một trượng lớn nhỏ chưởng ấn trong chớp mắt ngưng tụ ra, toàn thân lưu chuyển lên kim sắc quang mang, vù vù, áp sập hướng Hắc Phong.

Hắc Phong vừa mới phá giải Vũ Hăng một quyền chi lực, chưa từng nghĩ, Vũ Hăng trở tay chính là một chưởng.

Thoáng cái, cũng cảm nhận được áp lực.

Nét mặt của hắn trở nên trầm trọng, sắc mặt ngưng trọng, hai mắt co rút lại, hừ lạnh một tiếng, chân phải trong chớp mắt phóng ra.

Tại hắn một bước phóng ra thời điểm, thân thể trong chớp mắt rời đi chỗ cũ.

Lần nữa xuất hiện thời điểm, đã đến mười trượng có hơn.

Tại hắn vừa đứng lại bước chân, nguyên lai nơi ở, truyền ra một tiếng âm âm, mặt đất trong chớp mắt chấn động, so với lúc trước rung động đều muốn mãnh liệt vài phần.

Là Vũ Hằng một chương, trực tiếp phá hủy hai khóa đại thụ, liền ngay cả mặt đất cũng đều bị đánh ra một cái hố sâu cực lớn.

Hắc Phong tạm thời nhượng bộ tránh né, liền chứng minh, tại cứng rắn đối với cứng rắn chính diện đối kháng, hắn còn là kém hơn Vũ Hằng.

Vũ Hằng nhìn lướt qua Hắc Phong nơi ở, thân thể như trước lơ lửng tại giữa không trung, không có hạ xuống tới, bình tĩnh nói; "Hắc Phong, ngươi muốn chiến hay là không chiến? Nếu như nhất muội trốn tránh trốn tránh, sao còn muốn không muốn chiến đấu xuống, là không phải cũng có nghĩa là đến phiên ta tới trốn tránh sao?"

Ở bên cạnh xem cuộc vui Vương Thông cùng Lãnh Sơn, cũng là cau mày, biểu tình không vui nhìn nhìn Hắc Phong.

Hắc Phong cái thứ nhất đứng ra khiêu chiến Vũ Hằng, bọn họ cũng không có hai lời.

Thế nhưng Hắc Phong loại này tránh né chạy thực mạng hành vi, lại làm cho bọn họ không quen nhìn.

Chung quy là bọn họ tới khiêu chiến người.

Hiện tại với tư cách là khiêu chiến một phương, cũng tại công kích của đối phương, lựa chọn tránh né, không dám chính diện đối kháng, há không phải nói rõ rệt, bọn họ không bằng Vũ Hằng?

Loại hành vi này, cảm giác rất mất mặt.

Thiệt thòi bọn họ hay là lão sinh, cảnh giới cao hơn Vũ Hằng xuất hai cái cảnh giới.

Vương Thông nhíu lại lông mày, nhìn lướt qua Hắc Phong, nói: "Hắc Phong, ngươi muốn thì không được, liền lui ra, ta, làm cho Vũ Hằng tiểu tử này biết, cái gì là Thiên Ngoại Hữu Thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn."

Lãnh Sơn cũng là hừ lạnh, sắc mặt lãnh khốc, hai tay ôm ngực, đạo; "Dầu gì, ta trên cũng có thể, thật vất vả có một cái solo cơ hội, ta cũng không muốn mất đi."

"Chết tiệt, hai người này."

Hắc Phong nghe bọn họ châm chọc khiêu khích, còn có bọn họ kích thích, nhất muội kích tướng, trong lòng vô cùng khó chịu.

Đương nhiên, hắn cũng biết, vừa rồi trốn tránh, không có chính diện đối kháng, là có điểm sợ hãi, đây là nhất gan biểu hiện.

Trong lòng của hắn nghĩ đến, nhất định không thể tại hai người đồng bạn trước mặt mất mặt, không thể để cho bọn họ xem thường.

Thần sắc hắn trở nên kiên nghị, ánh mắt trở nên sắc bén, nhìn chăm chăm giữa không trung lơ lửng Vũ Hằng, hừ lạnh một tiếng, bá khí đạo; "Vừa rồi chỉ là tạm thời nhượng bộ chút ngươi, kế tiếp, ngươi lại không có may mắn như thế."

Biết rõ mới vừa rồi là chính mình sợ hãi, vô ý thức trốn tránh Vũ Hằng công kích, thế nhưng tại trước mặt mọi người, lại không thể thừa nhận sợ hãi của mình.

Vũ Hằng khoe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra cười lạnh, mục quang lấp lánh, đạo; "Buồn cười, ngươi muốn là sợ hãi, khiếp đảm, liền trực tiếp nói, không cần phải để cho, tìm quan danh đường hoàng lý do xuất ra, ta đều thay ngươi mất mặt."

"Tự tìm chết."

Hắc Phong hừ lạnh một tiếng, thần sắc dữ tợn, trở nên nghiêm khắc hung tàn.

Nội tâm của hắn ý nghĩ bị Vũ Hằng bóc trần, điều này làm cho hắn có chút không mặt.

Hai tay của hắn trong chớp mắt nâng lên, bản thân tu vi tại nhanh đến vận chuyển, một tay ngưng tụ toàn thân tu vi chi lực, trong lúc bắt chợt, đối với Vũ Hằng xuất thủ.

Một quyền công kích ra ngoài, một đạo hào quang trực tiếp kích xạ hướng giữa không trung Vũ Hằng.

Vũ Hằng sắc mặt biến hóa, trên thực tế, nội tâm của hắn cũng vô cùng kiêng kỵ, cả người trở nên mười phần cẩn thận, vẫn luôn tại đề cao tinh thần đề phòng bốn phía.

Nội tâm cảnh giới, xa xa không có biểu hiện ra bình tĩnh như vậy.

Hắn chỉ là không muốn bộc lộ ra nội tâm của mình ý nghĩ.

Rốt cuộc là một người, một mình đối mặt tam đại cường giả.

Nói không khẩn trương, đây tuyệt đối là giả.

Thế nhưng Vũ Hằng muốn chính là phó trương thanh thế, cố làm ra vẻ, không thể để cho đối phương biết được nội tâm kiêng kị cùng ngưng trọng.

Nhìn nhìn Hắc Phong... ... Xuất ra một đạo hào quang công kích, Vũ Hằng trong chớp mắt trốn tránh hơn một trượng cự ly, tia sáng kia xuyên thấu hư không, xẹt qua thiên không, biến mất ở trước mắt.

Vũ Hằng tránh né sau khi đi qua, trực tiếp châm chọc khiêu khích, đạo; "Hắc Phong, ngươi cũng bắt quá chỉ như vậy mà thôi, còn muốn theo ta khiêu chiến, là thắng nào cho mày lá gan, nếu không, chúng ta ngang tay coi như xong."

Từ trong giọng nói, cử chỉ, mày may nhìn không ra Vũ Hằng khẩn trương cùng trầm trọng.

Ngược lại, nhìn ra được Vũ Hằng bây giờ nhẹ nhõm và bình tĩnh, trấn định tự nhiên, đã tính trước, phong chế hình như có mười phần nắm chắc, có thể đối phó Hắc Phong.

Hắc Phong có chút khó thờ, sắc mặt khó coi, hừ một tiếng, cái tay còn lại, cũng trong chớp mắt hướng phía Vũ Hằng phương hướng, bấm tay bắn ra.

Nhất thời, lại là một đạo hào quang... ... Hướng Vũ hằng.

Lần này, Hắc Phong cũng không có dừng lại, thừa dịp Vũ Hằng vẫn còn ở né tránh, trong cơ thể tu vi, tựa như cùng không muốn, hết thấy vận chuyển lên, ngưng tụ trên tay, từ trong hai tay, luôn không ngừng... ... Ra ngoài từng đạo hào quang, công kích hướng giữa không trung Vũ Hằng.

Vũ Hằng vừa mới bắt đầu còn nhẹ tênh, rốt cuộc chỉ là đối mặt một đạo hai đạo pháp thuật hào quang mà thôi.

Chỉ là kế tiếp, đối mặt với đối phương toàn lực công kích, hấn thoáng cái cũng cảm giác được áp lực, lông mày nhíu chặt, trên trán đều chảy ra mồ hôi.

May mắn, tại độ, hấn minh ngộ đến một cái độ cao mới.

Bạo phát độ khác xa bọn họ có khả năng tưởng tượng.

Dựa theo mạnh mẽ độ, hấn dễ như trở bàn tay tránh né mất Hắc Phong công kích.

Mất thường có thể trông thấy, giữa không trung, Vũ Hằng từng đạo tàn ảnh xuất hiện, trong chớp mắt công phu, phong chế giống như khắp Thiên Đô là Vũ Hằng thân ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: Giăng co

Làm cho người ta căn bản phân biệt không rõ, đến cùng kia cái mới là Vũ Hằng chân thân.

Cùng lúc đó, Vũ Hằng cũng không có nhất muội địa lấp lánh, hấn còn thừa cơ triển khai công kích.

Một đạo hào quang từ trong tay Vũ Hằng... ... Xuất ra, công kích hướng trên mặt đất Hắc Phong.

Bởi vì Vũ Hằng độ quá nhanh, công kích đến lúc đến, tựa như cùng ngàn vạn tàn ảnh, cùng nhau thi triển tu vi công kích.

Cũng liền ba cái hô hấp không được công phu, chừng trên trăm đạo pháp thuật hào quang, từ thiên không bên trong... ... Hạ xuống.

Dày đặc được giống như mưa.

Mỗi một đạo pháp thuật hào quang, nắm giữ được lấy không bỏ Hủy diệt chi lực.

Có thể trông thấy, một gốc cây khòa đại thụ, tại pháp thuật hào quang đánh trúng, nhao nhao bạo tạc, đứt gãy ra.

Cũng liền trong chớp mắt, mặt đất liền một bên đồng bừa bộn.

Hắc Phong cũng ở liều mạng địa né tránh, né tránh đồng thời, cũng ở luôn không ngừng triển khai công kích.

Giữa không trung, Vũ Hằng rất nhiều tàn ảnh, đều nhao nhao bị Vũ Hằng thi triển pháp thuật hào quang cho đập nện hạ xuống.

Làm cho Vũ Hằng, dần dần lộ ra bản thể.

Hai bên đều tại luôn không ngừng né tránh, luôn không ngừng công kích.

Tạm thời giằng co, vô pháp phân ra thắng bại.

Tu vi của bọn hắn đều tại nhanh địa tiêu hao.

Nhất chặt vật đương nhiên là Hắc Phong.

Mặc dù hắn tại né tránh đồng thời, cũng có thể triển khai công kích.

Thế nhưng hắn chạy thực mạng tránh né thân ảnh, vô cùng chặt vật.

Nguyên bản ghim lên tới đầu, bởi vì tránh né thời điểm, chậm hơn nửa phần, cho nên bị Vũ Hằng thi triển pháp thuật hào quang lau đầu lâu đi qua, đầu đây đầu toàn bộ xóa xuống, hiển lộ mất trật tự không chịu nổi.

Trên người Hắc Phong, tức thì bị pháp thuật hào quang đánh trúng vào hai lần.

Trực tiếp đem hắn chấn động được tràn ra huyết tinh.

Y phục trên người, có hai nơi địa phương, bị xé mở, che không được làn da, đã rạn nứt, luôn không ngừng chảy ra huyết tinh.

Bởi vì hắn độ quá chậm.

Ở trong mắt người khác, hắn một cái Xuất Khiếu Hậu Kỳ cường đại nhân vật, thi triển độ đương nhiên không chậm.

Thế nhưng cùng Vũ Hằng hiểu rõ độ chân lý yêu nghiệt so với, hắn độ hay là hiển lộ rất chậm.

Chính là bởi vì độ, cho nên Hắc Phong ở vào hạ phong.

Hắn không có cách nào tránh né công kích của đối phương, chỉ có thể miễn cưỡng, khó khăn trốn tránh, thân hình thỉnh thoảng vẫn bị đối phương pháp thuật hào quang lau đi qua.

Ngược lại, hắn... ... Ra ngoài từng đạo pháp thuật hào quang, ở trong mắt Vũ Hằng, tựa như cùng một bữa ăn sáng, căn bản đối với Vũ Hằng không tạo được uy hiếp.

Bởi vì Vũ Hằng độ quá nhanh, quá nhanh.

Lúc Hắc Phong tạm thời tập trung vào Vũ Hằng vị trí, lập tức liền... ... Ra ngoài pháp thuật hào quang công kích, sau một khắc, Vũ Hằng đã biến ảo một vị trí, đối với Hắc Phong nổi lên phản kích.

Điều này làm cho Hắc Phong âm thầm kinh hãi đồng thời, cũng hiển lộ mười phần bất đắc dĩ.

"Không nghĩ tới mới gần gần vài ngày thời gian không gặp mặt, Vũ Hằng tiểu gia hỏa này, liền tiến bộ đến loại trình độ này, dựa theo độ hạ xuống, nếu như cho Vũ Hằng đầy đủ thời gian, khẳng định trở thành một phương chư hầu nhân vật, chính mình tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn."

Hắc Phong cau mày, một bên trốn tránh, một bên chấn kinh lấy Vũ Hằng cường đại.

Hắn nhanh cắn chặt hàm răng, tròng mắt cũng ở nhanh chuyển động, chỉ là đáng tiếc, cho tới bây giờ, như trước không tìm ra có thể đối phó Vũ Hằng biện pháp.

Hắn không khỏi thở dài, theo tiếp như vậy, đại khái chỉ có thể dựa vào bản thân hùng hậu tu vi, đánh bại Vũ Hằng.

Cũng không biết, Vũ Hằng tu vi mười phần cũng như vậy bền.

Hắc Phong nhíu lại lông mày, việt dùng sức, gần như muốn ngưng tụ thành một đoàn.

"Hai bên trợn vện chênh lệch hai cái cảnh giới, cũng không tin Vũ Hằng người này, có tu vi so với chính mình hùng hậu."

Hắc Phong mặt đen lên, thâm suy nghĩ lấy.

Hắn hiện tại duy nhất thắng được biện pháp chính là, đem Vũ Hằng tu vi toàn bộ tiêu hao hết.

Như vậy, chỉ cần mình kiên trì đến cuối cùng, liền có thể không cần tốn nhiều sức trừng trị Vũ Hằng.

Bang bang.

Hắc Phong xung quanh luôn không ngừng truyền đến từng tiếng kịch liệt tiếng vang, cùng với mỗi một đạo tiếng vang vòng qua vòng lại, mặt đất đều tùy theo chấn động, đại thụ tùy theo lay động bạo tạc.

Trong khoảng thời gian ngắn giao phong, Hắc Phong trầm trọng ở trong, đã ngã xuống trên trăm khóa đại thụ.

Xung quanh một bên đông bừa bộn, không chịu nổi mắt thấy.

Trên người Hắc Phong, lại bị đánh trúng vào một lần.

Là tay phải của hắn vị trí.

Kia pháp thuật hào quang đánh trúng tay phải của hắn, ngay ngắn cánh tay đều cơ hồ chết lặng, đã không còn tri giác.

Thậm chí muốn vận chuyển tu vi, dùng tay phải... ... Ra ngoài pháp thuật hào quang công kích, cũng trở nên hết sức khó khăn.

Phông chế giống như, ngay ngắn tay phải cũng đã bị phế sạch.

Hắc Phong trong lòng lại càng là rung động, ánh mắt kinh khủng.

Hắn cảm thấy áp lực thực lớn.

Hồ hấp đều trở nên dồn dập lên, sắc mặt có chút tái nhợt.

Nếu như cái tay còn lại, cũng bị đánh trúng, như vậy há không phải muốn chủ động nhận thua?

"Chết tiệt, vốn là muốn, chỉ cần hao phí mất Vũ Hằng tu vi, chính mình là có thể thắng dễ dàng, thế nhưng không nghĩ tới, Vũ Hằng hèn hạ gia hỏa, vậy mà công kích tay của ta, lại còn còn trong công kích, muốn trốn tránh đều làm không được, đáng giận."

Hắc Sơn cau mày, biểu tình bất mãn chửi bậy, trong lòng đã mười phần sợ hãi.

Chính mình duy nhất ưu thế, chính là tu vi cảnh giới cao, có được hùng hậu tu vi, chỉ cần đã tiêu hao hết Vũ Hằng tu vi, chính mình chính là ổn thỏa người thắng.

Nhưng mà, lại không nghĩ rằng Vũ Hằng tìm đến chính mình sơ hở, muốn tại tu vi hao hết trước, làm mất lực chiến đấu của mình.

Hắc Phong lắc lư ra tay cánh tay, chỉ cảm thấy cả mảnh cánh tay đều đã không có tri giác, cũng không biết lúc nào mới có thể khôi phục.

Điều này làm cho Hắc Phong việt ngưng trọng.

Độ trên so với không bằng Vũ Hằng.

Vũ Hằng nhanh như tia chớp, trôi qua Như Phong.

Tại Vũ Hằng tuyệt đối độ, chính mình có thể đủ làm được, chỉ có miễn cưỡng né tránh.

Phản kích được cũng cố hết sức.

Hiện giờ, một mảnh cánh tay tê liệt, mất đi tri giác, đối với Vũ Hằng phản kích, càng thêm hết sức.

Bây giờ Vũ Hằng, đã là thượng phong tuyệt đối, chiếm giữ tuyệt đối ưu thế.

Hắc Phong trong lúc bất chợt cảm giác được nản lòng thoái chí, mất hết can đảm.

Như không phải bên cạnh còn có Vương Thông cùng Lãnh Sơn vây xem, sợ là hiện tại đã nhận thua, tiếp tục chèo chống kiên trì, cũng không có nửa điểm tác dụng, chỉ là rủ xuống gãy chết, phí công hao phí Tinh Thần lực khí mà thôi, kết cục đã nhất định.

Hắc Phong trốn tránh, việt chặt vật, bộ dáng nhìn nhìn mười phần chán nản.

Hắn hiện tại chỉ có thể dựa vào một mảnh cánh tay, cùng Vũ Hằng triển khai chiến đấu, sức chiến đấu đại giảm, thừa nhận công kích tương ứng là hơn.

Trên người bị công kích trọng pháp thuật hào quang, càng ngày càng nhiều.

Gò má của Hắc Phong cũng việt trắng xám, không có nửa điểm huyết sắc, con mắt tràn ngập kinh khủng, trong lòng ngạc nhiên.

Một đạo pháp thuật hào quang, từ giữa không trung... ... Hạ xuống, công kích hướng hắn.

Hắc Phong cắn chặt môi, nhú lại lông mày, có chút xấu hổ, nhoáng một cái, tiếp tục trốn tránh.

Tại hắn vừa mới trốn tránh qua một bên, mặt khác một đạo pháp thuật hào quang trong chớp mắt tiến đến, phỏng chế giống như tính định rồi Hắc Phong trốn tránh phương vị.

Phốc.

Thân thể của Hắc Phong trong chớp mắt bị pháp thuật hào quang đánh trúng.

Nguyên bản, trốn tránh đến nơi này, chỉ cần triển khai phản kích, liền có thể hóa giải được công kích chính mình pháp thuật hào quang.

Nhưng mà, bởi vì mặt khác một mảnh cánh tay tạm thời chết lặng, cho nên mất đi lực phản kích, chỉ có thể không công thừa nhận công kích.

Hắc Phong khó chịu một tiếng, khóe miệng tràn ra huyết tinh càng nhiều.

Thân thể của hắn cũng mơ hồ trong đó run rẩy.

Tình thế với hắn mà nói, càng ngày càng bất lợi, tiếp tục như vậy hạ xuống, chỉ có thất bại kết cục.

Hắc Phong cảm thấy bất đắc dĩ, rất không cam, lại cũng không thể tránh được.

Thân thể như trước lơ lửng ở giữa không trung Vũ Hằng, khóe miệng như trước câu dẫn ra, treo một cái chiều bài thức nụ cười, hai mắt nghiền ngẫm địa nhìn chăm chăm Hắc Phong.

Nhìn nhìn Hắc Phong chạy trốn từ phía chân nản bộ đáng, Vũ Hằng chỉ cảm thấy có chút sợ hãi.

Nhất là Hắc Phong bị chính mình tạm thời phong ấn một mảnh cánh tay, Hắc Phong lực phản kích giảm bớt một nửa.

Kể tiếp biểu diễn, trên cơ bản chính là tự mình một người sân khấu.

Luôn không ngừng thi triển tu vi, triển khai pháp thuật hào quang công kích.

Hai tay liên tục bấm niệm pháp quyết, luôn không ngừng bấm tay bắn ra ra ngoài.

Từng đạo pháp thuật hào quang... .. Ra ngoài, oanh kích ở trên người Hắc Phong.

Chẳng quản Hắc Phong có thể bằng vào cường hãn tu vi tiến hành né tránh cùng chống cự, thế nhưng thừa nhận công kích số lần nhiều, hắn cũng không chịu đựng nổi.

Vương Thông cùng Lãnh Sơn đem hai người đối chiến quá trình đều rõ ràng địa để ở trong mắt.

Nhìn nhìn Vũ Hằng cường hãn, đáy lòng của bọn hắn giống như nhấc lên Kinh Đào Hải Lãng, biểu tình chán kinh, không nghĩ tới, Xuất Khiếu Hậu Kỳ Hắc Phong, đều không phải là đối thủ của Vũ Hằng.

Muốn biết rõ, Vũ Hằng chỉ có Xuất Khiếu Sơ Kỳ tu vi, trọn vẹn so với Hắc Phong thấp hai cái cảnh giới.

Liền Hắc Phong đều không phải là đối thủ của Vũ Hằng, như vậy chính mình sẽ là đối thủ của Vũ Hằng sao?

Vương Thông cùng Lãnh Sơn như vậy nghĩ đến, trong lòng cũng có chút thấp thòm.

"Xem ra Hắc Phong không phải là đối thủ của Vũ Hằng, lần này, nhất định thua, hiện tại bất quá là rũ xuống gãy chết."

Vương Thông nhìn trước mắt cục diện, mục quang rơi vào bốn phía tránh né trên người Hắc Phong, nhàn nhạt nói qua.

Lãnh Sơn tự nhiên biết Đạo Vương thông là nói chuyện với tự mình, hắn nhìn thoáng qua cục diện, nhú mày, suy ngẫm hội, đạo; "Đến chúng ta loại cảnh giới này, chắc chắn sẽ có điểm hậu thủ, ta không hẳn như vậy Hắc Phong thất bại, hắn còn có một lần lực phản kích, nếu như kia lực phản kích, không làm gì được Vũ Hằng, ta mới có thể tin tưởng Hắc Phong bại ở trong tay Vũ Hằng."

Vương Thông lông mày nhú lại, nhìn lướt qua gió lạnh, sau đó vừa nhìn về phía Hắc Sơn.

Hắn tỉ mỉ suy tư một hồi, cũng chăm chú nhìn một chút, Hắc Phong tuy tạm thời chỉ có thể sử dụng một mảnh cánh tay phản quý, trốn tránh được cũng rất miễn cưỡng.

Thế nhưng Hắc Phong như trước còn có một cổ bảo mẫn chi lực, từ tinh thần của hắn sức mạnh, có thể thể hiện xuất lòng tự tin của hắn cùng cường không lực.

Hắc Phong tuy đang ở hạ phong, thừa nhận nhiều lần công kích, thế nhưng hành tẩu, như trước có quy tắc, bộ pháp ổn định hữu lực.

Tuy phần nộ, không cam lòng, tuy nhiên có một cỗ khí chèo chống lấy Hắc Phong.

Chỉ cần Hắc Phong tuôn ra cỗ lực lượng này, hẳn còn là có lực đánh một trận.

Vương Thông không khỏi đối với gió lạnh nhìn nhiều hai mắt, tối thiểu gió lạnh thấy rõ lực nếu so với chính mình cường hãn rất nhiều.

Vũ Hằng nhìn lướt qua đứng ngoài quan sát hai người, nghe hai người bọn họ nói chuyện, lòng mảy chau động một chút.

Tỉ mỉ quan sát một phen Hắc Phong.

Hắc Phong xác thực giống như theo như lời Vương Thông, tuy ở vào bé nhỏ hoàn cảnh, vẫn như trước còn có quật khởi chi lực.

Vũ Hằng không khỏi ngưng trọng vài phần, không dám xem thường Hắc Phong.

"Hắc Phong, đều đã đến bước ngoặt, ngươi còn chết chống đỡ cái gì, ngươi xem xuống cảnh giới của mình đây, ngươi đâu còn là đối thủ của ta."

Vũ Hằng cười lạnh, kích thích Hắc Phong.

"Cho dù ngươi là có được hai cái hoàn chỉnh cánh tay, ngươi đều không phải là đối thủ của Bồn công tử, huống chi hiện tại một mảnh cánh tay đã chết lạng mất đi tri giác. Ngươi chết mệnh chèo chống, làm ra rù xuống gãy chết, sẽ chỉ làm chính mình bị chết càng thêm khó coi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145: Sắp chết đến nơi

Vũ Hằng hai tay liên tục bắn ra ra ngoài pháp thuật hào quang, từng đạo pháp thuật hào quang, từ giữa không trung... .. Hướng Hắc Phong.

Hắc Phong bốn phía né tránh, những cái kia pháp thuật hào quang rơi vào Hắc Phong bốn phía, xuất bang bang tiếng vang.

Ngẫu nhiên Hắc Phong chậm hơn nửa nhịp, liền sẽ bị pháp thuật hào quang đánh trúng.

Một đạo bị pháp thuật hào quang đánh trúng, thương thế của Hắc Phong sẽ lần nữa tăng thêm.

Cũng may mắn Hắc Phong tu vi cảnh giới cao, tu vi thâm hậu, bằng không thì, thừa nhận này mấy lần công kích, đã sớm gục xuống.

"Hắc Phong, ngươi cũng chỉ có loại này bốn sự sao? Xem ra Bồn công tử lúc trước xem trọng ngươi rồi, ngươi Hắc Phong cũng bất quá chỉ như vậy, còn lão sinh đâu, tại tân sinh khảo nghiệm, có thể đánh bại ngươi một lần, hiện tại như trước có thể lần nữa đánh bại ngươi, Hắc Phong, ngươi có tin hay không, tại về sau, ta như trước có thể đánh bại ngươi."

Vũ Hằng tiến thêm một bước kích thích Hắc Phong.

Bởi vì hẳn không biết Hắc Phong còn có cái gì hậu thủ, chỉ cần để cho Hắc Phong mau chóng thi triển ra, mới có thể để mình yên tâm.

"Hắc Phong, nếu như ngươi chỉ là có như vậy chút bản lĩnh, vậy còn chân thật để ta thất vọng rồi. Hiện tại cho ngươi hai lựa chọn, một cái là trực tiếp nhận thua, một cái là, ta toàn lực công kích, ngươi có thể sẽ chết ở trên tay của ta, ngươi lựa chọn cái nào."

Vũ Hằng mặt lạnh lấy, ánh mắt nghiền ngẫm, khóe miệng nổi lên cười lạnh, bình tĩnh nói qua.

Hắc Phong thụ lấy Vũ Hằng kích thích, trong lòng đã một vạn cái khó chịu.

Nét mặt của hắn việt xấu hổ, hai mắt đỏ bừng, tràn ngập lửa giận.

"Muốn chiến liền chiến, chẳng quản phóng ngựa qua, Vũ Hằng, ngươi có cái chiêu số gì hết thấy sử đi ra, xem ta Hắc Phong là không phải ngồi không."

Hắc Phong gào thét, rít gào lên tiếng.

Trốn tránh trốn tránh, tuy chật vật.

Thế nhưng hắn một thân bá khí như trước nồng đậm, có một cỗ không chịu thua bước binh, kiên nghị ương ngạnh.

"Vậy ngươi phải không ý định nhận thua rồi?"

Vũ Hằng biết rõ còn cổ hủ, từ Hắc Phong cường hãn kiên cường, liền có thể biết được ý tứ của Hắc Phong.

Chỉ là Vũ Hằng cố ý hỏi như vậy, chính là muốn lại một lần nữa cười nhạo hắn, thật sâu kích thích hắn.

"Muốn ta nhận thua, cửa cũng không có. Vũ Hằng đừng làm cho ta xem không nổi ngươi, ngươi ngoại trừ miệng hoa hoa, còn có bản lĩnh gì."

Hắc Phong trừng mắt, hừ lạnh một tiếng, biểu tình tràn ngập không vui, mục quang lửa giận rào rạt.

"Rất tốt, như vậy kể tiếp, ta đã có thể sẽ không khách khí. Xem chiêu, Phiên Thiên Ấn."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, bắn ra ra ngoài mấy đạo pháp thuật hào quang, trực tiếp lật tay bao trùm hạ xuống.

Từng đạo chương án ngưng tụ ra, lơ lửng tại giữa không trung, rền vang, trực tiếp áp lún xuống đi, nghiền ép hướng Hắc Phong.

Lần này công kích, so với lúc trước công kích đều muốn lăng lệ rất nhiều.

Bá khí quán thân.

Cường hãn mệnh mông cuộn cuộn.

Vũ Hằng tin tưởng, đang công kích lực gấp bội dưới tình huống, dù cho Hắc Phong còn cất dấu thủ đoạn gì, cũng khẳng định bị ép thi triển ra.

Hắn thi triển Phiên Thiên Ấn công kích, mục đích chủ yếu hay là bức bách xuất Hắc Phong át chủ bài.

Rầm rầm rầm

Từng tiếng nặng nề tiếng vang vòng qua vòng lại ra.

Từng đạo chương án oanh kích trên mặt đất, xuất rền vang thanh âm.

Thanh âm hùng vĩ, đình tai nhức óc.

Mặt đất đều đi theo rung động.

Hắc Phong đem tu vi vận chuyển tới cực hạn, đem thân pháp diễn dịch tới được đỉnh phong, trong chớp mắt tránh né ba đạo chương án công kích.

Chỉ là chương án tuôn ra tới sóng dư, như trước hội lan đến gần hắn.

Điều này làm cho sắc mặt Hắc Phong càng khó nhìn, trong lòng lại càng là trầm trọng.

"Vũ Hằng, đây là ngươi bức ta, vậy hãy để cho ngươi nhìn ta chân thật thực lực."

Hắc Phong trốn tránh, trở nên càng thêm chật vật.

Trong lòng đã lửa giận vạn trọng, không cách nào nữa chịu được Vũ Hằng khiêu khích cùng trào phúng, lúc này gào thét lên tiếng, trên người bá đạo chiến ý tràn ra, sôi trào không chỉ.

Vương Thông hai mắt trong chớp mắt sáng ngời, biết Hắc Phong tại Vũ Hằng gấp bội uy lực, không chịu nổi, sẽ phải thi triển ra hắn ẩn giấu thủ đoạn, nội tâm phi thường tò mò, mắt tròn tròn, nhìn về phía Hắc Phong.

Lãnh Sơn cũng là lỗ tai nhún, Tinh Thần lực lần nữa tập trung, quan sát chiến cuộc.

Tuy cùng Hắc Sơn là đồng bạn, là đồng dạng lão sinh, thế nhưng đối với Hắc Phong ẩn giấu thủ đoạn, hay là hoàn toàn không biết gì cả.

Trong lúc mơ hồ, hắn cũng rất chờ mong kể tiếp Hắc Phong bạo.

Ánh mắt của hắn sáng rực nhìn nhìn Hắc Phong, khoe miệng hơi hơi câu dẫn ra, đạo; "Vũ Hằng này cũng quả thực là rất cao minh, dựa theo Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ tu vi, liền đem Hắc Phong bức bách đến loại tình trạng này. Cũng không biết Hắc Phong át chủ bài là cái gì."

Vương Thông cau mày, suy tư hội, đạo; "Căn cứ tin tức, Hắc Phong tu hành qua Yêu tộc thuật pháp, ngươi xem nhục thể của hắn cường hãn trình độ, cũng có thể suy đoán xuất một ít. Nếu cái khác Phổ thông Xuất Khiếu Hậu Kỳ, bị Vũ Hằng như vậy công kích, sớm liền chịu không nổi."

Lãnh Sơn mục quang lấp lánh, có chút ngạc nhiên, nhìn thoáng qua Vương Thông, mỉm cười nói; "Không nghĩ tới, Vương Thông đồng học ngươi còn

biết."

Vương Thông Tiểu Tiểu, không nói thêm lời.

Hắn sở dĩ hiểu rõ những cái này, tự nhiên là đặc ý tại tin tức thu thập.

Vũ Hằng biết Hắc Phong không chịu nổi, có chút hưng phấn cùng kích động, đạo; "Ngược lại là muốn nhìn người có bản lĩnh gì, cũng đừng giống như lúc trước như vậy không chịu nổi."

"Hừ."

Hắc Phong hừ lạnh.

"Quý Trảo xuất, thiên địa động."

Hắc Phong tránh né đạo thứ tư chưởng ẩn công kích, tại đạo thứ năm chưởng ẩn còn không có công kích đến tới thời điểm, lập tức hai tay bấm niệm pháp quyết, thi triển một môn cường đại thần thông.

Như vậy thần thông, hắn tu luyện mấy năm thời gian, đã có đại thành chi cảnh.

Thiên không đột nhiên hôn ám, phong chế giống như Hắc Dạ trong chớp mắt hàng lâm.

Một cỗ khổng lồ khủng bố khí tức, lập tức từ trong hư không chảy ra, để cho mọi người cảm nhận được, cũng đều rồi đột nhiên cả kinh, da đầu tê dại.

Vương Thông trừng to mắt, trợn mắt há hốc mồm, đạo; "Dĩ nhiên là bí thuật Quý Trảo."

Lãnh Sơn cứng họng, biểu tình ngạc nhiên rung động, thật lâu, phục hồi tinh thần lại, cả kinh nói; "Cái này bí thuật uy lực Vô Biên, một khi thi triển ra, coi như là xuất khiếu Đại viên mãn tu vi, cũng đều muốn né tránh ba phần, lần này, có Vũ Hằng đẹp mắt rồi."

Vũ Hằng cũng là trong chớp mắt cảm nhận được khí tức kinh khủng, khổng lồ đại lực, thoáng cái từ trong hư không áp sập hướng chính mình.

Hắn muốn dựa theo độ né tránh, lại hiện, ở trong hư không, có một cỗ khí cơ, đã một mực đem chính mình khóa chặt.

Bỗng nhiên.

Trong hư không, đột nhiên xuất hiện một cái mùi trượng lớn nhỏ móng vuốt.

Khủng bố chi lực chính là từ nơi này móng vuốt trên tràn ra.

Móng vuốt toàn thân đen kịt, sắc bén sắc bén, tán lấy vô thượng bá khí.

Phong chế giống như tại móng vuốt trước mặt, hết thảy chắc chắn phòng thủ đều là hồ giấy, không chịu nổi một kích.

Tại móng vuốt phá không xuất hiện nháy mắt, thiên địa vũ vũ, trong rừng rậm, cuồng phong gào thét, vô số lá cây bị thổi lên.

Vũ Hằng từ nơi này móng vuốt bên trong cảm nhận được thật sâu kiêng kỵ cùng sợ hãi.

Phong chế giống như tại kia móng vuốt, chính mình căn bản không đủ người ta lạnh kẻ rặng.

Này sức chiến đấu, tuyệt đối có thể lớn hơn Xuất Khiếu Kỳ viên mãn.

Cảm thụ được kia móng vuốt trên khí tức, thừa nhận kia móng vuốt trên tràn ra tới khổng lồ đại lực, Vũ Hằng trong chớp mắt da đầu tê dại, sắc mặt đại biến, ánh mắt kiêng kỵ.

Hắn thoáng cái liền phán định này móng vuốt ẩn chứa uy lực.

Chính là phán định này kết quả, mới khiến cho Vũ Hằng càng thêm chấn kinh cùng ngạc nhiên.

Chính mình tuy có thể cùng Xuất Khiếu Hậu Kỳ cường giả chiến đấu, thế nhưng cũng miễn cưỡng ngang tay mà thôi.

Một khi đối mặt trên Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn sức chiến đấu, chính mình hay là chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu tốt.

Vũ Hằng hô hấp dồn dập, trong mắt nhanh quay ngược trở lại, trong đầu nhanh suy tư về biện pháp ứng đối.

Hắc Phong nhìn nhìn Vũ Hằng biến hóa biểu tình cùng tâm tình, nhìn không được cười ha ha, khí phách phong, đặc chí vừa lòng, rít gào lên tiếng nói: "Vũ Hằng, đây đều là người bức ta, vốn ta không muốn thi triển ra này độc môn đòn sát thủ, Quý Trảo này bí thuật thi triển ra, coi như là Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn cũng phải né tránh ba phần, hướng chỉ là người Xuất Khiếu Kỳ này tay mơ. Người chết, có thể không oán ta được."

Hắc Phong lòng tin chặt nịch, tính trước kỹ càng, một bức hết thầy đều tại trong không chế tự tin bộ dáng, dường như thấy được vẫn lạc Vũ Hằng, thấy được thắng lợi hướng chính mình vẫy tay.

Hắn biểu tình trở nên lớn lối cuồng vọng, tự đại, không ai bì nổi.

Hắn ngẩng cao đầu, hai tay bấm niệm pháp quyết, điều khiển Quỷ Trảo, hướng phía Vũ Hằng phát đi qua.

Một khi bị Quỷ Trảo này đánh trúng, Vũ Hằng tất nhiên muốn nổ thành thịt vụn.

Vương Thông mở to hai mắt nhìn, lúc trước đã nghe nói qua cái này bí thuật uy lực to lớn, hiện giờ tận mắt thấy, hay là cảm giác vô cùng rung động.

Hắn mặt mũi tràn đầy chấn kinh, ánh mắt tràn ngập kiêng kỵ, đạo; "Lần này, xem ra Vũ Hằng nhất định phải thua, tại đây Quỷ Trảo bí thuật, có hay không có thể còn sống đều là một cái không biết bao nhiêu."

Lãnh Sơn đồng dạng rung động, đáy lòng giống như nhấc lên kinh thiên sóng biển, nhìn nhìn giữa không trung xuất hiện mười trượng lớn nhỏ Quỷ Trảo, hắn tự nhận là, coi như là chính mình, cũng đều vô pháp ngăn cản được này cường hãn công kích.

Hắn nuốt xuống từng ngụm nước, có chút khản trương, thấp thòm nói; "Cái này bí thuật cường đại như thế, thi triển ra, hoàn toàn có thể vượt qua vực cảnh giới chiến đấu, Hắc Phong tên kia bản thân liền so với Vũ Hằng xuất hai cái cảnh giới, Vũ Hằng lần này nhất định chết chắc rồi, đáng tiếc, một cái Thiên Kiêu nhân vật, cứ như vậy vẫn lạc."

Hai người cũng không thấy tốt Vũ Hằng, quả thực là Hắc Phong thái quá mức cường đại.

Vũ Hằng lúc này mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, trong lòng nặng nề, biểu tình căng thẳng, toàn thân tóc gáy dựng lên, không rét mà run.

Hắn hai mắt lấp lánh, tròng mắt cực hạn chuyển động, hừ lạnh một tiếng, nhìn chăm chăm Hắc Phong, mục quang bất thiện, âm tàn đạo; "Hắc Phong, ngươi bụng dạ hẹp hòi, thua không nổi, lúc trước sinh sự tình, bất quá là đối với chúng ta tân sinh khảo nghiệm mà thôi. Ngươi có thể giấu lại, nếu như chúng ta tân sinh một cái cũng không hợp cách, đó là không phải Học Viện liền không nhận tội thiếp tay giới học viên? Hơn nữa, ngươi thất bại, là tại chư vị đạo sư cùng lão sinh chứng kiến, nhưng mà, ngươi bây giờ, vậy mà vì người chết ăn oán, tới gây sự với ta, ta cũng không muốn với ngươi động thủ, đều là ngươi bức ta."

Vũ Hằng mặt lạnh lấy, trong lòng lệ khí dần dần sinh sôi, thân thể của hắn cũng đầy đầy đất tiến hành dị biến.

"Bức ngươi thì như thế nào? Hết thầy lấy thế lực vi tôn, người thích nghi thì sinh tồn, khôn sống mống chết, như vậy dễ hiểu đạo lý ngươi cũng đều không hiểu sao? Là không phải thấy được ta thi triển Quỷ Trảo bí thuật, bị sợ đến, ha ha..."

Hắc Phong đắc ý cười, không có chút nào đem Vũ Hằng uy hiếp để ở trong mắt.

Vũ Hằng lãnh khốc đạo; "Ta niệm và đều là cùng cái học viện đồng học, cho nên không có hạ tử thủ, cũng là tại tân sinh khảo nghiệm bên trong đánh bại các ngươi, nội tâm cảm giác áy náy, muốn làm ăn lót dạ thuong. Nhưng mà, ngươi được một tác lại muốn tiến một thước, một bức lại bức, vậy không nên oán ta."

Trên người Vũ Hằng sinh ra dị biến, càng lúc càng nhanh.

Toàn thân của hắn bắt đầu bao trùm lên lân giáp.

Đây là chuẩn bị Long Hóa.

Một khi hoàn thành Long Hóa, lực chiến đấu của hắn sẽ lần nữa bạo tăng.

Hắc Phong hơi khê chau mày, cho rằng Vũ Hằng hiện tại bất quá là vùng vẫy gãy chết, đều sắp chết đến nơi, còn uy hiếp chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Hóa rồng

Hắn hung dữ địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, hừ lạnh nói; "Ngươi đều không còn lối thoát, cải lại thả quyết ngôn, thật sự là sắp chết đến nơi cũng còn

không biết. Ta Hắc Phong muốn chính là bức người rồi, như thế nào, Vũ Hằng, có bản lĩnh, người liền lật bàn, chỉ cần người nắm đấm lớn, đánh bại ta, ta phục người, bằng không thì, người khoe miệng lưỡi chỉ lực, sẽ chỉ làm ta xem không nổi người."

Hắc Phong cứng ngắt lấy mặt mũi, kiên nghị địa phản bác Vũ Hằng.

Chỉ là đáy lòng viết chột dạ, lòng này nhúu chặt, không biết như thế nào, hấn mơ hồ cảm thấy không ổn, nhưng cụ thể là đâu, hấn hữu nói không ra.

Chẳng lẽ lại Vũ Hằng còn có lật bàn khả năng, này rất không có khả năng a.

Tại Quý Trảo của mình bí thuật, hấn hấn phải chết không thể nghi ngờ.

Hắc Phong an ủi chính mình.

Vương Thông cau mày, cũng cảm thấy Vũ Hằng bất thường, hai mắt nháy, mục quang trở nên sắc bén sâu thẳm, nhìn chăm chăm Vũ Hằng, suy ngẫm hội, đạo; "Vũ Hằng tại trong khi giao chiến, vẫn luôn bảo lưu lấy thực lực bản thân cùng át chủ bài, nói không chừng, hấn thật sự là khả năng lật bàn. Hắc Phong thật sự có chút vô lễ. Tại sự tình còn không có phân ra thắng bại lúc trước, hết thấy đều có khả năng."

Lãnh Sơn cũng khóa chặt lòng này, cảm thụ dưới trên người Vũ Hằng khí tức, viết cảm giác được không đúng, đạo; "Vũ Hằng cũng phải thủ đoạn của mình cùng át chủ bài, lần này, xem ra Hắc Phong thật sự treo."

Vừa rồi hai người đều vô cùng xem trọng Hắc Phong, nhìn không tốt Vũ Hằng.

Không nghĩ tới, lúc này mới ngăn ngừa mấy hơi thở công phu, bọn họ liền chuyển biến ý nghĩ.

Giữa không trung Quý Trảo, nhanh công kích Hưởng Vũ hằng.

Những nơi đi qua, liền hư không đều phòng chế giống như vận vẹo, không khí chấn động.

Quý Trảo trên tràn ra hắc sắc sương mù, phòng chế giống như có được ăn mòn thôn phệ chỉ lực, tại nhanh thôn phệ Linh Khí, tăng cường chính mình.

Cự ly Vũ Hằng càng thêm tiếp cận.

Càng là tiếp cận, Quý Trảo trên bạo phát uy lực, càng là không lồ cường đại.

Cơ hồ đem Vũ Hằng áp bách được đập bất quá khí.

Chỉ cần Quý Trảo lại tới gần vài phần, cường hấn đại lực, tất nhiên muốn bóp nát Vũ Hằng.

Vũ Hằng cũng cảm thấy trên thân thể truyền đến kịch liệt đau đớn, phòng chế giống như toàn thân cũng bị khủng bố đại lực nghiền ép, gần như muốn cho hấn hít thở không thông.

"Long Hóa."

Tại Vũ Hằng sắp không chịu nổi thời điểm, hấn đột nhiên ngửa mặt gào thét một tiếng.

Một cổ khổng lồ ý chí phóng lên trời.

Khí thế của hấn lại càng là liên tiếp kéo lên.

Nguyên bản trên người dao động Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ tu vi, thế nhưng theo lời của hấn hô lên, tu vi của hấn nhanh hơn nữa tăng vọt.

Từ Xuất Khiếu Sơ Kỳ, tăng lên tới trung kỳ, thậm chí hậu kỳ, thậm chí Đại viên mãn.

Cuối cùng, từ trên người Vũ Hằng tràn ra Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn cường đại tu vi, còn có kinh người uy áp.

Trên mặt đất ba người, từng cái một sắc mặt đại biến, biểu tình kinh khủng, ánh mắt ngạc nhiên.

Lấp lánh trong ánh mắt, tràn ngập sợ hãi.

"Này này này... Điều này sao có thể." Vương Thông run rẩy nói không ra lời.

"Trời ơi, hấn lại đem tu vi tăng lên tới Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn, vượt qua vực bốn cái cảnh giới. Hấn là làm sao làm được." Lãnh Sơn lên tiếng kinh hô, lớn lên lấy miệng, trợn mắt há hốc mồm.

Ngược lại là Hắc Phong, cảm nhận được Vũ Hằng biến hóa, đáy lòng thấp thỏm, hoảng hốt chỉ kịp, liền thấy được Vũ Hằng Hoa Long.

Hấn ngạc nhiên một hồi lâu, hoảng sợ nói: "Này... Đây rốt cuộc là vật gì, a, dĩ nhiên là long."

Hắn hai mắt nhìn chăm chăm giữa không trung Vũ Hằng, kia Vũ Hằng hiện tại không thể dùng người đến hình dung.

Bởi vì cả người hắn đều hóa thành một mảnh mưới trượng lớn nhỏ long.

Long trên người che kín thanh sắc lân giáp, toàn thân lóe ra thanh sắc quang mang.

Từ trên người Thanh Long tràn ngập ra khủng bố uy áp, áp bách được bọn họ gần như không ngẩng đầu được lên.

"Đây là Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn đại tu vi, trời ơi, cường đại như vậy, hắn một cái Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ tiêu tử, rốt cuộc là làm sao làm được."

Hắc Phong mặt mũi tràn đầy rung động, kinh hãi đến cơ hồ nói không nói gì.

"Long trào chi lực."

Thanh Long Long Ngâm một tiếng, miệng phun ra Vũ Hằng thanh âm.

Mọi người chỉ thấy Thanh Long ở giữa không trung nhanh bơi lóang một vòng, sau đó, giờ lên long trào, trong chớp mắt hướng phía tiến tới gần Quỷ Trảo vỗ hạ xuống.

Phanh.

Tại long trào vỗ, kia toàn thân hắc sắc Quỷ Trảo, trong chớp mắt tan vỡ ra, hóa thành rất nhiều hắc sắc sương mù.

Chính là cường đại như vậy bí thuật, hoàn toàn có thể vượt qua vực cảnh giới chiến đấu thần thông, vậy mà ngăn cản không nổi Thanh Long một trào chi lực.

Một màn này rơi vào Vương Thông Lãnh Sơn trong mắt, cũng nhìn không được cực kỳ hoảng sợ, mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên.

Này Thanh Long quá kinh khủng, quá cường đại.

Liền ngay cả Quỷ Trảo bí thuật đều không phải của hắn một trào chi lực.

Kia Thanh Long toàn thân chi lực đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu?

Bọn họ cũng không dám nghĩ vấn đề này.

Nội tâm đã làm ra quyết định, nhất định không thể lại trêu chọc Vũ Hằng, miễn cho bị hắn đập thành thịt vụn.

Hắc Phong nhìn mình ẩn giấu bí thuật, trong chớp mắt đã bị Thanh Long một trào cho đập tan, nhất thời khỏa mắt, trợn mắt há hốc mồm, trên mặt tràn ngập phần nộ cùng cừ hận, còn có không cam lòng cùng bất đắc dĩ.

"Chết tiệt, Vũ Hằng này biến thái như vậy sao, cho ta ngưng tụ, Quỷ Trảo ngưng tụ."

Hắc Phong hiện tại vô cùng lo lắng, hai tay lần nữa liên tục biến hóa pháp quyết, luôn không ngừng bạo tu vi, muốn tiếp tục ngưng tụ hắc sắc sương mù, thao túng Quỷ Trảo.

Tuy hắn cũng biết, dù cho một lần nữa ngưng tụ Quỷ Trảo, cũng không phải đánh không lại Thanh Long một trào.

Thế nhưng hắn không muốn ngồi chờ chết, thúc thủ chịu trôi.

Dù cho còn có một đường sinh cơ cùng hi vọng, hắn đều muốn một mực nắm chặt, nỗ lực phấn đấu.

"Ngưng tụ."

Hắc Phong hô hét lên tiếng, có dùng khí bệnh tâm thần cảm giác.

Cau mày, trên trán đã chảy ra mồ hôi lạnh.

Sau lưng quần áo cũng đã toàn bộ ướt đầm.

"Ngưng tụ."

Tại Hắc Phong gào thét cùng dưới sự thao túng, tản ra tới hắc sắc sương mù, tại nhanh ngưng tụ.

Hắc Phong trong cơ thể tu vi, cũng ở nhanh địa ký tiêu hao.

Mất thường có thể thấy độ, kia có được thôn phệ chi lực hắc sắc sương mù tại nhanh địa ngưng tụ.

Ngưng tụ về sau hình thành hắc sắc Quỷ Trảo, lần nữa tán lấy kinh người uy áp, còn có khổng lồ chi lực.

Chỉ là Quỷ Trảo này tại toàn thịnh thời kỳ đều không phải Vũ Hằng Long Hóa đối thủ, huống chi bây giờ còn là lần nữa ngưng tụ.

Lơ lửng ở giữa không trung, đã biến thành hơn mười trường đại tiểu Thanh long thân Vũ Hằng, nhìn nhìn kia một lần nữa ngưng tụ ra tới Quỷ Trảo, gào thét một tiếng, lần nữa một trảo phát ra ngoài, đánh trúng vào Quỷ Trảo.

Quỷ Trảo lại một lần nữa thịnh thịnh tan vỡ, một lần nữa hóa thành hắc khí.

Hắc Phong phong chế giống như nhận lấy phản phệ, đảo một tiếng, há mồm phun ra huyết tinh, hai mắt kinh hãi mà nhìn Vũ Hằng, mặt mũi tràn đầy chán kinh, đạo: "Điều này sao có thể, ngươi làm sao có thể trở nên cường đại như vậy, ngươi tu luyện là thần thông gì."

Hắc Phong thấy được Vũ Hằng cường đại, gần như sẽ mất đi lý trí, trên mặt đất vô cùng lo lắng mà đi, khoác trên vai đầu tán, cũng không hề ngưng tụ Quỷ Trảo thần thông, phong chế cũng theo cam chịu số phận.

Đúng vậy, tại Vũ Hằng loại này cường đại đối thủ trước mặt, cho dù hãn thi triển ra ẩn giấu chiêu thuật, đều không phải là đối thủ, tại tình huống này, ngoại trừ không cam lòng cam chịu số phận, còn có thể chăm yêu dạng nì.

Trong lòng của hắn vô cùng ghen ghét, cũng vô cùng sợ hãi, lại còn đối với Vũ Hằng kính nể cùng chán kinh.

"Đã sớm cao giai ngươi rồi, để cho ngươi dừng dừng ép ta, nhưng ngươi vẫn không vâng lời."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, thanh âm thông qua Thanh Long xuất lão, đình tại nhức óc.

"Hiện tại ngươi chịu chết đi, ngươi, Hắc Phong."

Thanh Long ở giữa không trung, bay lượn một chút, sau đó đột nhiên lao xuống hạ xuống, trực tiếp trùng kích hướng Hắc Phong.

Nâng lên móng vuốt, rất dùng sức địa phát ra ngoài, trong chớp mắt vỗ vào trên người Hắc Phong.

Vô cùng địa uy lực phong chế giống như tại trong tích tắc này toàn bộ ngưng tụ, kinh người uy áp nghiền ép ở trên người Hắc Phong.

Hắc Phong sắc mặt đại biến, ánh mắt kinh khủng, vô ý thức địa lui lại, cả người cảm nhận được một cỗ to lớn uy hiếp, thân thể đều đi theo run rẩy, tóc gáy dựng lên, không rét mà run.

"Chết tiệt, Vũ Hằng, ta nhận thua, chẳng lẽ ngươi còn dám tại trong học viện giết người không thành."

Hắc Phong then quá hoá giận, một bên thi triển lấy tu vi, nhanh rút lui, một bên hoảng sợ hò hét, trực tiếp nhận thua.

Bởi vì chỉ có như vậy, cố gắng còn có thể lưu lại một cái mạng nhỏ.

Một khi bị long trảo cho vỗ trúng, nói không chừng trực tiếp thành thịt vụn.

Lấy uy thế kinh người, nhanh tới gần Hắc Phong, Vũ Hằng nghe Hắc Phong gào thét, nhìn nhìn Hắc Phong sợ hãi biểu tình, tuy không có động tĩnh, thần sắc băng lãnh, hừ lạnh một tiếng, đạo: "Đều là ngươi bức ta, ngươi không phải thực lực vi tôn, nắm tay chính là chân lý sao, hiện tại ta mạnh mẽ hơn ngươi, ngươi liền chuyển ra Học Viện mà nói, ngươi chính là vô sỉ như vậy, như vậy không có logout sao, ngươi coi Học Viện là trở thành cái gì? Coi ta là trở thành cái gì, lại coi chính ngươi là trở thành cái gì?"

Vũ Hằng cười lạnh, bệnh tâm thần địa hò hét, hận thấu Hắc Phong loại người này.

Roi xuống một trảo, tại hắn gào thét, khí thế lại tăng vọt vài phần.

Điều này làm cho Hắc Phong lần nữa sắc mặt đại biến, sợ tới mức mặt không còn chút máu, trắng bệch, giống như giấy trắng.

"Chết tiệt, Vũ Hằng này, làm sao lại không thông tình đạt lý nha."

Hắc Phong phiền muộn mà nghĩ, đây quả thực là chính mình đem đá nện chân của mình.

Hắn có chút hối hận, hối hận đến ruột cũng xanh lại, sớm biết, liền không nên tại chính mình đắc thế thời điểm, như vậy càn rỡ lớn lối, cuồng vọng tự đại.

Hiện tại, tình thế thoáng cái nghịch chuyển qua, cái mạng nhỏ của mình đều muốn vẫn lạc ở trong tay Vũ Hằng, liền cầu xin tha thứ cũng không được, chết tiệt.

Muốn biết rõ, như chính mình loại này có uy vọng nổi danh âm thanh lão sinh, có thể cúi đầu nhận thua đã vô cùng khó được.

Thế nhưng trước mắt, vậy mà liền cầu xin tha thứ cơ hội cũng không có, điều này làm cho Hắc Phong cơ hồ là tan vỡ.

"Vũ Hằng, ngươi không nên vọng động, ta lúc trước uy hiếp ngươi, bắt quá là nghĩ hù dọa ngươi, để cho ngươi nhận thua mà thôi. Đến cùng, chúng ta thủy

chung cổ kị Học Viện quy củ."

Hắc Phong cau mày, dưới tình thế cấp bách, tạm thời cũng chỉ có thể lấy ra thân phận Học Viện, tới bảo vệ mình.

Mặt hắc cơ hồ là đen, giống như có thể chảy ra nước.

Để cho một cái tân sinh bức bách đến loại trình độ này, liền một chút mặt mũi cũng không còn, đừng nói mặt mũi, hiện tại sợ là liền mạng nhỏ đều muốn nói rõ ở chỗ này.

"Vũ Hằng, ta nhận thua, có bản lĩnh, ngươi liền bỏ qua Học Viện quy củ, giết đi ta."

Hắc Phong cơ hồ là bệnh tâm thần địa gằm hét lên, cả khuôn mặt đều bắt đầu vặn vẹo.

Bởi vì hắc cảm giác bất kể như thế nào né tránh, cũng không thể tránh né đi qua.

Loại này tuyệt cảnh, để cho hắc bất ngờ.

Hoảng hốt kinh hoảng, tránh né được chân tay luống cuống.

Hiện tại hắc chỉ hy vọng học viện chiêu bài có thể cứu hắc một mạng.

Hắc hiện tại cực sợ, đáy lòng vô cùng sợ hãi.

Vừa nghĩ tới trước đây, uy hiếp Vũ Hằng, còn mạnh như vậy thế, hắc liền đặc biệt hối hận.

"Học Viện quy củ, đương nhiên vẫn là muốn cổ kị, thế nhưng, dù cho ngươi tội chết có thể miễn, tội sống khó tha."

Vũ Hằng nghiêm nghị nói qua.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Không để ý tới

Hắc một trào, âm âm oanh kích tại trên người của đối phương.

Hắc Phong a hét thảm một tiếng, chỉ cảm thấy trong tích tắc này, toàn thân cũng bị đại lực bao phủ, gần như muốn đem hắc nghiền thành thịt vụn.

Bên người thân thể sẽ phải bị nổ tung thành một đoàn huyết vụ, trên người áp lực nhất thời giảm bớt.

Là Vũ Hằng tại khẩn yếu bước ngoặt, đột nhiên thu tay lại.

Hắc Phong thở ra một hơi, tại vừa rồi, tử vong hàng lâm chỉ kịp, hắc sợ tới mức cái trán chảy ra hoàng giọt mồ hôi to như hột đậu.

Sau lưng quần áo đều đã hoàn toàn ướt đẫm.

Vừa rồi thật sự là quá nguy hiểm, sinh tử trong tích tắc.

Hắc Phong từng có một lần chết mà hậu sinh kinh lịch, cũng không dám còn muốn có lần thứ hai.

Hắc nhìn lấy Vũ Hằng, nội tâm đã có một đạo bóng mờ.

Dù sao tạm thời có thể bắt tử, Hắc Phong buông lỏng một ít, thế nhưng, hắc tin tưởng, Vũ Hằng khẳng định sẽ không dễ dàng như vậy buông tha chính mình.

Cho nên, hắc thừa dịp Vũ Hằng buông tay này sẽ, vội vàng triển khai thân pháp, vận chuyển tu vi, chạy mau đi.

Đào tẩu phương hướng, chính là Học Viện đám đạo sư địa phương.

Chỉ cần đến đó trong, có đạo sư ra mặt, mạng nhỏ khẳng định có thể bảo vệ.

Thân ảnh của hắn nhanh như tia chớp, mấy cái thở lên tước roi, đã đến trăm trượng có hơn.

"Ta nói, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha."

Vũ Hằng nhìn nhìn Hắc Phong đào tẩu thân ảnh, nhàn nhạt lên tiếng, lơ lửng thân thể, mau đuổi theo kích đi lên.

Thoáng chớp mắt công phu, đã đến Hắc Phong sau lưng.

Vũ Hằng độ nguyên bản liền mười phần nhanh, giống như linh ngộ độ chân lý.

Hiện giờ, hắn Long Hóa, tu vi lại càng là đánh tới Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn tình trạng, đối với độ lý giải cùng cường không, có càng sâu lý giải cùng kiến giải, thi triển ra độ Công Pháp, quả thật như hồ thêm cánh.

Vũ Hằng tiếp cận Hắc Phong, Long Ngâm một tiếng, trong lúc bất chợt, độ gấp bội, trực tiếp va chạm hướng Hắc Phong.

Hắc Phong trong lòng run sợ, cảm giác sợ hãi khó có thể biểu đạt, chỉ có thể liều mạng bạo tu vi, chạy mau đi.

Mất thấy không có đào tẩu khả năng, toàn thân khí cơ đều tại Vũ Hằng khóa chặt phía dưới.

Hắn sợ tới mức thân thể run run, vội vàng đứng lại bước chân, cắn răng một cái, thần sắc hung ác, từ túi giấu trong túi, lấy ra đại lượng Pháp Bảo cùng phù chú.

Thi triển tu vi, kích những Pháp Bảo này cùng phù chú.

Nhất thời, Pháp Bảo cùng phù chú trên hào quang, liền bao vây lấy chính mình, hình thành phòng ngự màn hào quang.

"Vũ Hằng, ngươi cần phải bức ta móc ra tất cả của cải, ngươi điên rồi."

Hắc Phong hung dữ địa rít gào, hai mắt trừng lớn, tràn ngập cừ hận nhìn nhìn Vũ Hằng.

Hai tay độ lại không có nửa điểm dừng lại, liên tục kích tất cả phù chú cùng Pháp Bảo.

Vi lý do an toàn, liền trước kia xem thường nhất cấp thấp phù chú, cũng đều hết tay cho kích.

Vũ Hằng cười lạnh, nhìn nhìn Hắc Phong vùng vẫy giấy chết, chỉ cảm thấy buồn cười.

Hắn ánh mắt nghiền ngẫm, Long Ngâm một tiếng, không có ký chút nào trên người Hắc Phong phòng ngự Pháp Bảo cùng phù chú, trước sau như một địa trùng kích hạ xuống.

Oanh.

Một tiếng nặng nề tiếng vang vòng qua vòng lại ra.

Tại Thanh Long va chạm hướng Hắc Phong.

Một cỗ cường đại sóng xung kích, cũng tùy theo nổ bung, quét ngang bát phương.

Mặt đất tùy theo chấn động, Hoàng Diệp nhao nhao phiêu lên, mỗi một cây đại thụ đều tại lay động, rơi dưới càng nhiều lá cây.

Nhất thời, toàn bộ rừng rậm đều phóng chế giống bị lá cây bao trùm.

A!

Hắc Phong ngửa đầu ra một tiếng rống giận vang lên.

Trên người hắn phòng ngự màn hào quang, bị Thanh Long va chạm ra, nhao nhao tan vỡ.

Hắn điều khiển rất nhiều Pháp Bảo còn có phù chú, tại Thanh Long đại lực quét ngang, nhao nhao mất đi tác dụng.

Hắc Phong biết những Pháp Bảo này cùng phù chú đều là ngoại lực, không đáng tin cậy.

Tại một ít ngoại lực cũng bị phá giải, hắn biết chỉ có dựa vào chính mình rồi, lúc này nhanh đến vận chuyển bản thân tu vi, cho mình bố trí một cái phòng ngự màn hào quang, chuẩn bị ngăn cản Vũ Hằng mạnh mẽ công kích.

Vũ Hằng cũng thật đúng không có khách khí.

Tại dễ như trở bàn tay phá hủy Hắc Phong phòng ngự, trực tiếp công kích hướng thân thể của Hắc Phong.

Hắc Phong bị mười trượng lớn nhỏ Thanh Long va chạm, nhện không được xuất kêu thảm thiết, thất khiếu chảy máu.

Hắn lúc này sắc mặt trắng xám được dọa người.

Thân thể trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Thình thịch một tiếng, ngã xuống trên mặt đất, trực tiếp đem mặt đất đập ra một cái hố sâu.

Hố sâu xung quanh còn tạc ra vài cái lỗ ke hờ.

Vũ Hằng thân ảnh như hình với bóng, nhảy mất tới gần, lại một lần nữa, tiếp cận Hắc Phong.

Đứng ở bên cạnh Hắc Phong, trên cao nhìn xuống, quan sát Hắc Phong, mục quang bề ngỗ.

"Ta nói rồi, ngươi tội sống khó tha."

Vũ Hằng thanh âm băng lãnh, chậm rãi giờ lên long chảo, long chảo bên trong hào quang lưu chuyển, hướng phía Hắc Phong chậm rãi áp lún xuống.

Hắc Phong lại một lần nữa cảm thấy từ vong uy hiếp.

Toàn thân cũng bị một cỗ khủng bố chi lực cho bao phủ, phong chế giống như sau một khắc chính mình sẽ bị phá hủy.

Hắn cực sợ, thân thể đều tại run rẩy.

"Vũ Hằng, ngươi khôn kiếp, ngươi đến cùng muốn thế nào."

Hắc Phong kinh khủng, xấu hổ lên tiếng rít gào.

Hắn thật sự là mười phần sợ hãi, Vũ Hằng hội trong chớp mắt bắt hắn cho tiêu diệt.

Hắn trước kia tổng cho là mình không sợ chết, thế nhưng Khi từ vong hàng lâm nhảy mất, hắn so với ai khác đều muốn sợ chết.

Vũ Hằng bỏ qua Hắc Phong giấy dựa, khuôn mặt như trước lãnh khốc, thanh âm băng lãnh, không có nửa điểm cảm tình, đạo; "Ta nói rồi, xứng đáng trừng phạt, ngươi miễn không hết, còn không ngoan ngoãn thừa nhận."

Nâng lên long chảo, cự ly Hắc Phong thêm gần.

Cự ly Hắc Phong còn chỉ có nửa cánh tay cự ly.

Chỉ cần này long chảo va chạm đi lên, lại còn không thu tay, Hắc Phong nhất định khó thoát khỏi một kiếp.

Vũ Hằng lúc trước phát ra ngoài một chảo, có uy lực, không cách nào hình dung, may mắn là Vũ Hằng thu tay lại, bằng không thì, Hắc Phong đã sớm nổ thành một đoàn huyết vụ.

"Ta nhận thua, ta cầu xin tha thứ, chết tiết, Vũ Hằng, ta nguyện ý xuất Linh Thạch, mua sắm ta trừng phạt, được hay không, ngươi hèn hạ vô sỉ gia hòa."

Hắc Phong kinh khủng kinh ngạc, gào thét lên tiếng, sốt ruột bối rối, cái gì đều gào thét xuất ra.

Hắn vừa đâm vừa xoa, hết thấy đều thi triển qua, thế nhưng hết thấy thủ đoạn đối với Vũ Hằng cũng không có dùng.

Cứng rắn cứng rắn bất quá Vũ Hằng, hiện tại đã bị Vũ Hằng đánh gục, mềm còng không được, không phải cầu xin tha thứ nhiều lần sao, ngay cả mặt mũi từ tôn nghiêm cái gì các loại đồ chơi đều ném sạch sẽ, hận không thể cho Vũ Hằng quý xuống, thế nhưng Vũ Hằng như trước không chịu buông tha chính mình.

Hắn biết, lần này khẳng định chạy không thoát một kiếp này, nhất định vừa ngã vào tay của Vũ Hằng.

Chỉ là hắn vô cùng không cam lòng.

Hắn khàn cả giọng địa hồ hết, nói cái gì đều kêu đi ra.

Kia long chảo cự ly càng gần, hắn càng là cảm nhận được từ vong uy hiếp càng lớn.

Hắn biết, Vũ Hằng Vương này tám dê con đối với chính mình trừng phạt khẳng định nhẹ không được.

Hắn mới không muốn thừa nhận Vũ Hằng loại này cá nhân cho ra trừng phạt.

Thế nhưng ai bảo chính mình đắc tội hần nha.

Thật sự là tình nguyện đắc tội tiểu nhân, cũng phải không đắc tội quân tử, bởi vì quân tử phần nộ, thấy người nằm xuống trăm vạn đây nè.

Hắc Phong cuối cùng là cảm nhận được lửa giận của Vũ Hằng là cỡ nào ngập trời cùng kinh người.

Nếu như có thể có một lần một lần nữa lựa chọn cơ hội, hần quả quyết sẽ không lựa chọn Vũ Hằng.

Hần cho rằng lần này chết chắc rồi, toàn thân cũng bị Vũ Hằng áp chế, không thể động đậy, sống sờ sờ tựa như một đầu bị hổ cừ non.

Một chút phản kháng đều làm không được.

Đáy lòng của hần vô cùng bị thương.

Lúc nào chịu qua loại này ủy khuất, từ trước đến nay đều là hần khi dễ người khác phần.

Nhưng mà, bây giờ lại bị một cái mới vừa gia nhập Học Viện hai ngày tân sinh cho giẫm đạp tại dưới lòng bàn chân.

Hần ủy khuất vô cùng, cũng về mặt vô tội cùng bị ai.

Thế nhưng là cũng không có biện pháp nha, ai bảo cảnh giới của mình kém một bậc nha.

Đây nên chết Vũ Hằng, không biết thi triển bí thuật gì, biến ảo trở thành một mảnh Thanh Long, vậy mà liên tục vượt qua nhiều cái cảnh giới, đem mình cũng cho vượt qua.

Tại cảnh giới của Vũ Hằng không có việt chính mình lúc trước, sức chiến đấu đã mười phần khủng bố, mình cũng không phải là đối thủ của hần.

Hiện tại Vũ Hằng liên tục vượt qua nhiều như vậy cái cảnh giới, chính mình còn thể nào là đối thủ đâu này?

Cho nên, bây giờ Hắc Phong, tựa như cùng cái thớt gỗ trên thịt cá, nặc cho Vũ Hằng xâm lược.

ngóng trông Vũ Hằng không muốn quá ác mới tốt, mình cũng không muốn thừa nhận cái gì kia chó má trừng phạt.

"Đến đây đi, chết thì chết a, Vũ Hằng, ta còn sợ phải không"

Hắc Phong biết mình chết chắc rồi, nhịn không được bạo tức giận trong lòng, đây là sợ hãi tới cực điểm biểu hiện.

Chỉ cần nhờ vào nộ khí cùng điên cuồng, mới có thể giao trái tim đầu sợ hãi đè ức hạ xuống.

Máu của hần tính bị kích xuất ra, giống như tạc đám.

Ánh mắt của hần cũng trở nên dữ tợn, bắt đầu vận vạo, mười phần khủng bố, một bức phần nộ ngập trời bộ dáng, kiên quyết không khuất phục, không thỏa hiệp kiên cường bộ dáng.

Vũ Hằng cười lạnh là, thần sắc lãnh khốc, mục quang hung tàn, trên mặt không có nửa điểm cảm tình biến hóa, roi xuống đi long trào, vừa nhanh thêm vài phần.

Cự ly Hắc Phong, còn chỉ có một nắm tay cự ly.

"Chết tiết. Vũ Hằng, ngươi thật sự là ra tay sao, ta thật sự nguyện ý lấy ra ta tất cả gia sản, miễn trừ lần này trừng phạt, ngươi hỗn đản này."

Hắc Phong việt cảm thấy tử vong tới gần, trong lòng đều cơ hồ nhảy dựng lên, cả người không không rét mà run.

"Đã xong, đã xong, lần này phải chết tại Vũ Hằng tân sinh trên tay, ngấm lại chính mình một đời uy danh, quả thật đều muốn mất hết."

Hắc Phong bị ai mà nghĩ lấy.

Tại Vũ Hằng loại Thiết Diện Vô Tư này lãnh khốc vô tình mặt người trước, hần chỉ cần cam chịu số phận phần.

Hần chậm rãi nhắm mắt lại, cũng không tại gãy dựa, cũng không tại gào thét rít gào, phỏng chế giống như cam chịu số phận, cùng chờ đợi cuối cùng Thẩm Phán.

Chỉ hy vọng Vũ Hằng nói lời giữ lời, không muốn tiêu diệt chính mình, đừng tay run lên, khổng chế không nổi độ mạnh yếu, liền làm chính mình, vậy mình liền quá oan.

Tại Hắc Phong nhắm mắt lại, cam chịu số phận chờ chết, hần muốn thừa nhận một kích cuối cùng, lại là chậm chạp không có đến nơi.

Hắn đợi trái đợi phải, sừng sốt không có cảm giác đến nửa điểm động tĩnh, thế nhưng trên người bị đối phương áp lực uy áp, lại là không có nửa điểm giảm bớt.

Này tình huống như thế nào.

Bổn công tử đều làm tốt tử vong chuẩn bị, như thế nào còn không có động tĩnh.

Phải chết sẽ chết, tối thiểu cho thống khoái a.

Hắc Phong đầy lòng cũng nhìn không được mắng lên, muốn giết cứ giết, muốn cạo liền cạo, không đến mức dọa chính mình a.

Hỗn đản này cũng quá không có đạo đức, không có đồng tình tâm a.

Hắc Phong nhìn không được mở mắt, cừu hận oán độc địa trừng mắt Vũ Hằng, đạo; "Tình trừng lên nào, muốn giết cứ giết, còn không dứt khoát, tự tìm chết nha. Như vậy làm ta sợ, có ý tứ sao."

Đúng vậy, Vũ Hằng nâng lên long bào, cự ly Hắc Phong còn có một tấc cự ly, dừng lại tay, không có tiếp tục công kích hạ xuống.

Không biết Vũ Hằng trong lúc bất chợt làm gì vậy, vậy mà nhắm mắt lại, suy tư về cái gì.

Hắc Phong lúc này vẫn còn ở trong nguy hiểm, đang trong lòng run sợ đâu, ai biết Vũ Hằng này đột nhiên làm gì vậy.

Hắn uy uy địa kêu hai tiếng Vũ Hằng, lại không có được Vũ Hằng để ý tới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: Tuyệt đối không thể

Hắn muốn thừa dịp Vũ Hằng lúc này vẫn không có động thủ, liền nhanh chóng giãy dụa chạy đi.

Lại là hiện, toàn thân đều không thể động đậy, phỏng chế giống bị một tòa núi lớn đè.

"Vũ Hằng, ngươi cái gì thần kinh, nên xuất thủ, còn không mau một chút, ngươi đến cùng có biết hay không, tử vong cũng không đáng sợ, chờ đợi tử vong đến nơi nhảy mất mới là đáng sợ, bởi vì ai cũng không biết, là cái nào thời khắc tử vong, vạn nhất là ta đang tại hấp khí muốn đánh rắm thời điểm nha."

Hắc Phong nắng, hướng phía Vũ Hằng tiết chính mình bất mãn trong lòng.

Vũ Hằng chậm rãi mở mắt, ngốc trệ bất động thân ảnh, bắt đầu rồi hành động.

Phỏng chế giống như một lần nữa phục hồi tinh thần lại, muốn đối phó Hắc Phong.

Nhưng mà, Vũ Hằng lại không có sốt ruột ra tay.

Hắn là một cái yêu lợi ích lại người vô sỉ, cũng là làm chuyện gì đều mọi việc đều thuận lợi người.

Hắn ánh mắt nghiền ngẫm, nhìn chăm chăm chặt vật Hắc Phong, đạo; "Ngươi nói, ngươi có thể dùng nhà của ngươi Khi để đổi lấy trừng phạt."

"Đúng vậy, ta nói rồi, như thế nào, còn muốn bởi vì những lời này tăng thêm trừng phạt không thành."

Hắc Phong gầm thét, biểu tình phẫn nộ, đối với Vũ Hằng vô cùng bất mãn.

Nhưng mà chính là về sợ hãi cả kinh, Vũ Hằng này không theo lẽ thường xuất bài gia hòa, sẽ không thật sự là muốn tăng thêm trừng phạt a.

Liền là bởi vì chính mình nhiều lời vài câu?

Không phải là không có khả năng.

Hắc Phong càng thêm sợ hãi.

Hai mắt ngạc nhiên địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, không nói.

Vũ Hằng thu hồi long chảo, dần dần biến hóa làm người thân, tu vi cũng từ xuất khiếu Đại viên mãn hạ thấp đến Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ.

Hắn thần sắc băng lãnh, trên cao nhìn xuống, lạnh lùng nói, "Vậy đáp ứng ngươi rồi, đem ngươi gia sản lấy ra, nếu ta không hài lòng, ngươi trừng phạt gấp bội, ngươi xem xử lý a."

Hắc Phong trong chớp mắt có chút tròn tròn mắt.

Tuy cảm nhận được trên người Vũ Hằng tu vi khí tức giảm xuống, thế nhưng, như trước không dám có chút bất kính.

Hắn biết Vũ Hằng quái thai, vô cùng khủng bố cùng yêu nghiệt, không dám khinh thường, có trời mới biết, là không phải Vũ Hằng gia hỏa này, lại cùng chính mình ngấm ngấm mưu, vạn nhất trúng hẳn tính thế nào.

Hơn nữa, Vũ Hằng có thể từ Xuất Khiếu Sơ Kỳ tấn chức xuất khiếu Đại viên mãn, lại có thể từ xuất khiếu Đại viên mãn hạ thấp Xuất Khiếu Sơ Kỳ, vậy khẳng định cũng có thể lần nữa tấn thăng đến xuất khiếu Đại viên mãn.

Dù sao chính là một chút, Vũ Hằng muốn thu thập mình, cũng liền nháy mắt mấy cái sự tình, còn không mang thờ gấp khi địch.

Hắc Phong không dám khinh thường Vũ Hằng.

Dù cho thấy được biến ảo làm người thân Vũ Hằng, cũng như trước một mảnh sợ hãi kính nể bộ dáng.

Hắn mặt mũi tràn đầy hoài nghi, một bức không tín nhiệm biểu tình, thử thăm dò hỏi Vũ Hằng, đạo; "Ngươi nói có thể dùng gia sản để đổi lấy lần này trừng phạt? Nói đúng là, chỉ cần ta trông nom việc nhà Khi giao ra đi, chính mình liền có thể khỏi bị bữa tiệc này trừng phạt?"

Vũ Hằng chăm chú gật đầu, nhủ mảy, không hiểu nhìn nhìn Hắc Phong, đạo; "Cái đề nghị này không phải ngươi đưa ra sao? Như thế nào, hiện tại ngươi nghĩ đổi ý?"

Vũ Hằng lời nói rơi xuống, thần sắc lại trở nên lảng lẽ hơn nhiều.

Rất có một lời không hợp, lại lần nữa động thủ tư thế.

Này nhưng làm cho Hắc Phong sợ hãi.

Hắc Phong vội vàng nói; "Thật đúng, đương nhiên thật đúng rồi, ta làm sao có thể đổi ý, ta còn sợ ngươi đổi ý nha."

Hắc Phong nhìn nhìn Vũ Hằng muốn trở mặt bộ dáng, sợ hãi tới cực điểm, đưa tay chà lau cảm dưới đầu mồ hôi lạnh, vội vàng lấy lòng lấy Vũ Hằng, sợ Vũ Hằng trở mặt không trả nợ, muốn thu thập mình.

Hắn hiện tại ước gì dùng gia sản tới miễn trừ lần này trừng phạt nha.

Tiền tài chính là vật ngoài thân, đã không còn, có thể kiếm lại, nếu mạng nhỏ đã không còn, đó mới là không còn có cái gì nữa.

Hơn nữa, ai biết Vũ Hằng gia hỏa này cho trừng phạt là cái gì trừng phạt, dường như so với muốn mạng của mình nhẹ không có bao nhiêu.

Hắn cũng không muốn bị Vũ Hằng tra tấn.

Vũ Hằng nghe Hắc Phong cam đoan, thần sắc lại hòa hoãn rất nhiều, khóe miệng hơi hơi câu dẫn ra, lạnh như băng nói; "Vậy đem ngươi gia sản móc ra a."

Là câu mặt, nói trở mình liền trở mình, thay đổi bất thường.

Hắc Phong đáy lòng âm thầm chửi bậy lấy.

Thế nhưng biểu hiện ra, không dám biểu hiện ra ngoài nửa điểm.

Hắn hướng phía trong ngực của mình vừa sờ, đem mình túi gấm túi cho lấy ra.

Nhìn mình túi gấm túi, nghĩ đến cái này giả vờ chính mình tất cả nhà đồ của Khi, muốn giao cho người khác, hắn liền về mặt thịt đau.

Muốn biết rõ, này túi gấm túi đều cùng hắn có hơn mười năm tình cảm.

Vũ Hằng nhìn nhìn Hắc Phong vẻ mặt biểu tình, nhãn lông mày, biểu tình bất mãn, mục quang không vui, thần nhiên nói; "Ngươi có thể đổi ý."

Hắc Phong sợ tới mức khẽ run rẩy, vội vàng đem túi gấm túi giao cho Vũ Hằng, đạo; "Ta mới không đổi ý."

Vũ Hằng nhận lấy túi gấm túi, thần niệm thẩm thấu tiến nhập túi gấm trong túi, chỉ nhìn thấy túi gấm túi trống không, liền không tầm thường phù chú, còn có cấp thấp nhất Pháp Bảo, cũng không có một kiện.

Bên trong, chỉ có một hai khóa giá rẻ Đan Dược.

Thấy như vậy một màn, Vũ Hằng có chút tròn tròn mắt.

Lúc này bất mãn nhìn về phía Hắc Phong, mặt lạnh lùng, đạo; "Người chơi ta?"

Hắc Phong lần nữa cảm nhận được sợ hãi, vừa nhìn lấy sắc mặt của Vũ Hằng, cũng cảm giác không đúng.

Hắn vội vàng giải thích, chân thành nói; "Ta làm sao có thể chơi người đâu, ta mới không chơi người."

Vũ Hằng đâu hừ lạnh một tiếng, nhìn chằm chằm Hắc Phong, đạo; "Vậy này túi gấm trong túi, như thế nào chỉ có một hai khóa không tầm thường Đan Dược, cái khác, không có cái gì?"

Hắc Phong cũng cảm thấy ủy khuất, a mục quang không dám nhìn thẳng Vũ Hằng, đạo; "Ta cũng không muốn nha, ai không muốn cho chính mình giàu có một chút. Lúc ấy, ta vì đột phá tu vi, đem đại bộ phận Pháp Bảo cùng phù chú, Công Pháp trận pháp Đan Dược. . ., đều toàn bộ cùng người khác thay đổi. Không nhìn thấy sao, ta lấy tới phòng ngự Pháp Bảo cùng phù chú, đều là vật không ra gì, phẩm là có chút phẩm bậc, người khác có thể vừa ý mắt, đều bán ra đi ra."

Nói đến đây, Hắc Phong cũng cảm giác có chút ngượng ngùng.

Ngẫm lại chính mình đường đường một cái Xuất Khiếu Hậu Kỳ lão sinh, vậy mà nghèo khó chán nản đến loại tình trạng này, thật đúng là không mặt mũi thấy người.

"Vậy giao dịch hủy bỏ."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, không hài lòng Hắc Phong thái độ, mặt lạnh lùng, nhìn nhìn Hắc Phong.

Hắc Phong lần nữa sợ tới mức khẽ run rẩy, hắn cũng không muốn hủy bỏ giao dịch.

Dù sao này túi gấm túi cũng không có cái gì trân quý đồ vật, giao ra đi, còn có thể miễn trừ mất đối với chính mình trừng phạt, mình tại sao khả năng hủy bỏ nha.

Cho tới bây giờ, Hắc Phong cũng cuối cùng thấy rõ Vũ Hằng chân diện mục, hóa ra người ta là vì tài phú.

Hắn cũng không muốn như vậy nha, nhưng là mình toàn bộ thân gia cũng liền chỉ có như vậy chọn, hắn cũng không có biện pháp.

Hắc Phong đáng thương địa nhìn Hưởng Vũ hằng, đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, này giao dịch làm sao có thể hủy bỏ đâu, là người nói, chỉ cần ta đem túi gấm túi giao ra đây là được, người không thể nói không giữ lời nha, nói chuyện tối thiểu muốn giáng điểm tín dụng a."

Vũ Hằng cau mày, cũng đang nghĩ nếu không phải mình có chút quá mức.

Muốn biết rõ, chính mình mở miệng nói với hắn, là vì muốn túi gấm túi.

Vũ Hằng có dừng khí nhận thức người tài không may cảm giác, hắn thở dài một tiếng, nhất thời mặt mày ủ rũ, chậm rãi buông lỏng ra Hắc Phong.

Hắc Phong bị buông ra, nhất thời cảm giác trên người áp lực giảm bớt, liên tục hít sâu mấy hơi thở, sợ đời này cũng không thể hô hấp đến nơi đây không khí.

Hắn có chút lo lắng mà nhìn Vũ Hằng, sợ Vũ Hằng người này, trong lúc bất chợt trở mặt.

"Cái nào, nếu không có chuyện gì khác tình, ta muốn phải đi, chúng ta sẽ không kỳ."

Hắc Phong có chút nhút nhát địa nói qua, nhìn nhìn Vũ Hằng, sợ hãi tới cực điểm.

Vũ Hằng hơi khẽ cúi đầu, sắc mặt có chút âm trầm, mục quang lạnh lẽo, nhìn lướt qua muốn chạy trốn Hắc Phong, lập tức nói: "Chậm."

"Người người người, người còn muốn thế nào?"

Vừa giờ chân lên Hắc Phong, tại Vũ Hằng một tiếng uống xong, vội vàng thu chân về bước, quả thực phải không dám cất bước ra ngoài, sợ Vũ Hằng truy kích đi lên.

Hắn không biết Vũ Hằng lại đang suy nghĩ cái gì, chỉ có thể khiếp đảm hỏi lấy.

Vũ Hằng nhú lại lông mày đạo; "Người này túi gấm túi, không đáng tiền, báo cho người, người tối thiểu muốn làm cho một ngàn Linh Thạch cho ta, bằng

không thì, chúng ta giao dịch hủy bỏ."

Vũ Hằng trong tay cầm trống tròn túi gấm túi, cũng cảm giác rất nghẹn khuất.

Không nghĩ tới, mình cũng đem đá nện chân của mình.

Sớm biết, chưa kể tới xuất muốn túi gấm túi, trực tiếp đưa ra ngao Pháp Bảo Linh Thạch là tốt rồi.

Nếu cứ như vậy cầm lấy túi gấm túi, để cho Hắc Phong trốn thoát, nói không chừng, vừa quay đầu lại, Hắc Phong còn cười chính mình... ... Nha.

Lại còn truyền đi, kia há không phải mình rất mất mặt.

Vũ Hằng nghĩ tới đây, đã cảm thấy không nên dễ dàng như vậy buông tha Hắc Phong.

Hắc Phong vừa nghe đến Vũ Hằng điều kiện, sắc mặt trong chớp mắt trở nên khó coi, vẻ mặt khó chịu nổi, đạo; "Vũ Hằng niên đệ, ngươi cũng biết, ta đều người không có đồng nào, còn thể nào cho ngươi một Ngân Linh thạch đâu, nếu không, ngươi đổi một cái biện pháp a."

Vũ Hằng cau mày, suy ngẫm nghĩ nghĩ, cũng hiểu được hướng Hắc Phong muốn một Ngân Linh thạch, có chút không thực tế.

Người ta cũng còn kẻ nghèo hàn một cái đầu, đi nơi nào trên ghẹo xuất một Ngân Linh thạch xuất ra.

Hơn nữa, chính mình ngay từ đầu, chỉ nói là muốn đổi phương túi gấm túi, này sẽ tổng không thích đổi ý a.

Tâm tình của Vũ Hằng có chút không xong.

Bất quá hấn đột nhiên nghĩ đến vừa rồi Hắc Phong thi triển một trào chi lực.

Hấn nhãn tình sáng lên, biểu tình có chút kích động.

Tuy kia một trào chi lực, không bằng chính mình Long Hóa, thế nhưng cũng có được vượt qua cảnh giới năng lực chiến đấu.

Một khi mình cũng học xong, lấy ra đúng đúng Lưu Phong, nhất định là thỏa thỏa.

Hấn vội vàng cười đạo; "Đúng rồi, liền vậy ngươi bí thuật để đổi a, ngươi lúc trước thi triển kia một trào chi lực, không sai, ta thích."

"Vậy, đây chính là ta duy nhất bí thuật, là ta ẩn giấu tuyệt kỹ."

Hắc Phong sắc mặt lập tức liền đen, vẻ mặt thật đau, vô cùng không muốn bỏ.

Cái này bí thuật, hấn cũng là hao tổn rất nhiều giá lớn mới đổi lấy, hiện tại ngược lại tốt rồi, Vũ Hằng trực tiếp mở miệng muốn.

Lại nói, cái này bí thuật, chính mình còn không có hoàn toàn lĩnh hội, hiện tại lĩnh hội chỉ có hai thành.

Mới lĩnh hội hai thành, liền có được vượt cấp năng lực chiến đấu, nếu tiếp tục tham ngộ hạ xuống, kia xác định vững chắc có thể cho chính mình hùng bá một phương.

Đây chính là chính mình quật khởi tiền vốn đây nè, tại sao có thể đơn giản giao ra đi nha.

Hắc Phong còn muốn nói chút gì đó, chỉ là lập tức chợt nghe lấy Vũ Hằng cắt đứt lời của hấn, đạo; "Chính ngươi nhìn nhìn xử lý a, nếu không giao dịch hủy bỏ, nếu không ngươi đi làm cho một Ngân Linh thạch qua, mặc kệ ngươi dùng biện pháp gì, nếu không, chính là dùng ngươi bí thuật để đổi."

Hắc Phong sắc mặt càng khó nhìn, giao dịch là tuyệt đối không thể hủy bỏ, liền nhìn Vũ Hằng thối tính tình, còn có lãnh khốc tàn nhẫn tính tình, một khi đối với chính mình thi triển trừng phạt, vậy khẳng định sống không bằng chết.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 149: Tiếp tục nghênh tiếp khiêu chiến

Thế nhưng là nếu như phải trả một Ngân Linh thạch, chính mình đi nơi nào muốn nhiều như vậy Linh Thạch đâu, Học Viện một tháng mới cho mười khối Linh Thạch, kia muốn tích lũy đến ngày tháng năm nào đi nha.

Hắc Phong khuôn mặt đầy thúc, dường như chỉ có cái thứ ba lựa chọn là mình có thể làm được, sẽ chết đem bí thuật giao ra.

Thế nhưng là bí thuật là hẩn hết thầy, là hẩn căn bản, đã không còn này bí thuật, hẩn liền cùng Vương Thông cùng Lãnh Sơn kịch đấu tư cách cũng không có.

"Ta đếm tới ba, ngươi muốn là còn không có làm ra quyết định, ta liền giúp ngươi làm quyết định."

Vũ Hằng lạnh lùng nói qua, một thân khí thế bàng bạc lần nữa bạo, tu vi vận chuyển, lần nữa uy hiếp Hắc Phong.

Hắc Phong quả thật muốn khóc, không mang như vậy liền khi dễ người.

"Một."

"Hai."

Còn không có đợi đến Hắc Phong suy nghĩ nhiều cái gì, Vũ Hằng liền đếm hai tiếng.

Này hai tiếng hoàn toàn chính là đồng thời vang lên, giống như âm thanh.

Vũ Hằng này quá hèn hạ vô sỉ, như vậy phụ nữ.

Hắc Phong muốn chửi bậy lên tiếng.

"Ba."

Thế nhưng vừa nghe đến Vũ Hằng đếm tới ba, Hắc Phong chỉ có thể cường ép chịu đựng đối với Vũ Hằng nộ khí, lập tức đạo; "Ta cho ngươi bí thuật."

Hắn cũng không muốn tiếp tục cùng Vũ Hằng giao thủ, trên người bây giờ thương thế trầm trọng, tu vi cũng không có còn lại ít nhiều, tối thiểu cũng phải tiêu phí nửa năm thời gian, mới có thể tĩnh dưỡng trở về.

Hắn cắn răng một cái, từ trong lồng ngực, móc ra một cái ngọc giản, vẻ mặt thịt đau địa đồ cho Vũ Hằng.

Ngọc giản này có chút cổ xưa, tán này tang thương tuế nguyệt khí tức, vừa nhìn chính là không vật tầm thường.

Thần niệm thẩm thấu tiến nhập ngọc giản bên trong.

Rất nhanh liền thấy rõ bên trong ghi lại nội dung.

Vũ Hằng hơi hơi suy nghĩ, đã cảm thấy đáng giá, trên mặt không khỏi nổi lên nụ cười, nhìn nhìn Hắc Phong, đạo; "Được rồi, ngọc giản này ta nhận, ngươi có thể đi."

Hắc Phong như trước vẻ mặt thịt đau, hai mắt lưu luyến mà nhìn Vũ Hằng trong tay ngọc giản, thấy được Vũ Hằng một tay đem ngọc giản cho thu lại, hắn cuối cùng chỉ có thể thở dài một tiếng, vận chuyển không nhiều lắm tu vi, nhanh rời đi.

"Chết tiệt, Vũ Hằng người này, tên khốn kiếp này, quá ghê tởm, quá hèn hạ, quá vô sỉ, về sau nhất định không thể trêu chọc hắn, cho dù gặp được hắn. Cũng phải đường vòng đi."

Hắc Phong một bên nhanh hành tẩu, một bên âm thầm quyết định.

Tuy hiện tại tu vi không nhiều lắm, thế nhưng nhanh chạy khỏi nơi này, như trước không dám có chút giữ lại.

Sợ chạy thực mạng được chậm, đối phương sẽ lần nữa thay đổi truy kích đi lên.

Vũ Hằng lấy đi ngọc giản, thần niệm quét qua, trong chớp mắt tại mấy trăm trượng có hơn, nhìn lớn hơn Lãnh Sơn cùng Vương Thông.

"Hai người này, vẫn còn muốn tìm chính mình khiêu chiến, hiện tại Hắc Phong bị chính mình thu thập, xem ra, cũng phải lừa gạt bọn họ một bữa mới được."

Vũ Hằng như vậy nghĩ đến, khoe miệng lần nữa hơi hơi nhếch lên, lộ ra một cái chiêu bài thức nụ cười.

Thân pháp của hắn triển khai, tu vi vận chuyển, gào thét một tiếng, thân ảnh liền từ chỗ cũ tiêu thất.

Lần nữa xuất hiện, đã đến Vương Thông cùng Lãnh Sơn trước người.

"Hai vị hảo, để cho các ngươi đợi lâu, vừa mới tiếp thu Hắc Phong khiêu chiến, không nghĩ tới Hắc Phong cuối cùng nhận thua đào tẩu."

Vũ Hằng khoe môi nhếch lên nhàn nhạt nụ cười, vẻ mặt tiêu ý mà nhìn Vương Thông cùng Lãnh Sơn, hai tay ôm ngực, một bức nhẹ nhàng thoải mái nhàn nhã bộ dáng.

Ánh mắt của hắn bềnh, tới lui đánh giá Lãnh Sơn cùng Vương Thông, hai mắt lóe ra hào quang, phỏng chế như muốn từ trên người bọn họ lừa gạt chút gì đó hảo bảo vật xuất ra.

Vương Thông cùng Lãnh Sơn đều rung mình một cái, quả thực là Vũ Hằng mục quang thái quá mức sấm nhân.

Phỏng chế giống như chính mình chính là của hắn tiêu cừu non, hắn đang xem kỹ lấy con mồi.

"Đáng chết, tại sao có thể có loại này quái dị cảm giác, tu vi của mình rõ ràng cao hơn hắn xuất rất nhiều, cảnh giới so với cũng so với hắn cao hơn hai cái cảnh giới."

Vương Thông cùng Lãnh Sơn tâm địa một lời, có chút không thích ứng Vũ Hằng dò xét.

Tại Vũ Hằng cùng Hắc Phong kịch đấu, bọn họ đều một đường theo sau, nhìn nhìn.

Bọn họ cũng hiểu biết Vũ Hằng tu vi, còn có kia không giống bình thường sức chiến đấu.

Thế nhưng bọn họ biết chắc nói, đừng nhìn lấy Vũ Hằng cường hãn, đến là đi qua cùng Hắc Phong đánh một trận, hiện tại trong cơ thể tu vi, cũng còn lại không nhiều lắm.

Bây giờ Vũ Hằng bất quá là phô trương thanh thế, cố làm ra vẻ, muốn hù dọa chính mình mà thôi.

Vương Thông cùng Lãnh Sơn cũng biết Vũ Hằng bây giờ là phô trương thanh thế, thế nhưng bọn họ như trước kiêng kỵ.

Bọn họ nhìn không ra Vũ Hằng sâu cạn, không biết được Vũ Hằng chân chính át chủ bài.

Ví dụ như lúc trước Vũ Hằng Long Hóa, bạo phát sức chiến đấu, để cho bọn họ cảm thấy kinh hãi cùng sợ hãi.

Lãnh Sơn nhìn lướt qua Vũ Hằng, trên mặt không có nửa điểm e ngại thần sắc, cũng đồng dạng hai tay ôm ngực, ngẩng cao đầu, mục quang bềnh, ngạo nghễ nói: "Vũ Hằng, thiết thời ngươi còn dám trở về cùng hai người chúng ta khiêu chiến, mày lỳ. Ngươi bây giờ cũng không dễ dàng a, cùng Hắc Phong đánh một trận, ngươi cũng thi triển chính mình bí thuật, tu vi hiện tại lại còn lại ít nhiều?"

Vũ Hằng nhú lại lông mày, chon lông mày, nhìn lướt qua Lãnh Sơn, cười lạnh nói: "Ngươi thử một chút chẳng phải sẽ biết, như thế nào, ngươi sợ?"

Này uy hiếp lời nói rơi vào trong tai Lãnh Sơn, để cho Lãnh Sơn trong chớp mắt nổi giận.

"Ngươi, hỗn đản, ta làm sao có thể sợ ngươi, ta cao hơn ngươi xuất hai cái cảnh giới, tu vi đối với ngươi thâm hậu."

Lãnh Sơn lập tức phản bác.

"Ta chỉ là tốt tâm như hồ nước nhắc nhở ngươi, là bài tẩy của ngươi chúng ta cũng biết, ngươi muốn là thức thời, liền khôi phục điểm tu vi lại đến tiếp nhận khiêu chiến của chúng ta, chúng ta có rất nhiều thời gian, chờ ngươi."

Lãnh Sơn Chánh Nghĩa Lẫm Nhiên địa nói qua.

Trên thực tế, hắn thật sự là sợ, đối với Vũ Hằng hết sức kiêng kỵ.

Thế nhưng trực tiếp nhận thua, liền ra vẻ mình rất không có mặt mũi, liền tôn nghiêm đều bị mất, cho nên mới uyển chuyển địa đưa ra cái đề nghị này.

Vũ Hằng cười ha hả, hắn đâu nhìn không ra ý tứ của Lãnh Sơn.

Lãnh Sơn này hiển nhiên là không có nắm chắc đánh bại chính mình.

Vũ Hằng cười lạnh nói: "Còn hôm nào? Không cần, ta xem hiện tại thích hợp nhất. Tu vi của ta là tiêu hao không ít, thế nhưng đúng đúng các ngươi, vẫn là dư sức có thừa, vị kế tiếp, là ngươi lên sao? Lãnh Sơn?"

"Ngươi!" Lãnh Sơn có chút khó thở.

Hắn bất quá là nghĩ đến hai bên đều uyển chuyển, bọn họ nhận thua coi như xong, thế nhưng ngươi Vũ Hằng tốt xấu cũng phải cho mình một cái lối thoát a.

Không nghĩ tới Vũ Hằng mạnh như vậy thế, cũng có lòng tin như vậy, căn bản cũng không có ý định thỏa hiệp.

Hắn lời nói lạnh nhạt, tựa như cùng băng lãnh Băng Kiếm, đâm vào Lãnh Sơn lồng ngực.

Để cho Lãnh Sơn cũng không cách nào cùng nghiêm lệnh sắc.

"Ta còn sợ người sao? Vũ Hằng, tới tới tới, chúng ta đấu một trận, xem ai lợi hại."

Lãnh Sơn hung dữ địa rít gào, thanh âm đinh tai nhức óc.

Hắn cũng là thừa cơ vì chính mình động viên, phỏng chế giống như chỉ có như vậy, hắn mới có thể trở nên quyết chí tiến lên, không chỗ nào không ngừng.

Kỳ thật Lãnh Sơn cùng Vương Thông đấu mười phần rõ ràng.

Còn thừa lại hai người người khiêu chiến, cuối cùng một người, không thể nghi ngờ là người được lợi.

Bởi vì Vũ Hằng chiến đấu đến cuối cùng, khẳng định tu vi cùng tinh lực đấu hao tổn đến lợi hại.

Đánh bại Vũ Hằng, so với thường ngày đều muốn dễ dàng rất nhiều.

Lãnh Sơn kỳ thật cũng muốn chiếm điểm này tiện nghi.

Chỉ là đáng tiếc không có cách nào, bọn họ đều là phát triển chiến người, Vũ Hằng là bị động nghênh tiếp khiêu chiến.

Hắn muốn nghênh chiến Lãnh Sơn, Lãnh Sơn cũng chỉ có đứng ra.

Kỳ thật dựa theo ý tứ của Lãnh Sơn, Lãnh Sơn là muốn nhận thua rút đi, đáng tiếc, Vũ Hằng sẽ không thay đổi người, sừng sốt không cho hắn một cái lối thoát, điều này làm cho hắn mười phần khó chịu.

Vậy mà Vũ Hằng muốn chiến, vậy chiến được rồi

Vương Thông ở một bên đứng ngoài quan sát, trên mặt không khỏi tỏa ra nụ cười sáng lạn.

Bởi vì hắn cũng không ngốc.

Đương nhiên biết, chính mình chiếm đoạt tiện nghi.

Hắc Phong cùng Lãnh Sơn đều tại tiêu hao Vũ Hằng tu vi cùng tinh lực, cuối cùng tiện nghi chỉ có chính mình.

Nhất là Lãnh Sơn cùng Hắc Phong đều thua ở trong tay Vũ Hằng, nhưng mà, chính mình lại thắng Vũ Hằng, như vậy hắn uy vọng cùng uy danh, hội thoắt cái qua Lãnh Sơn cùng Hắc Phong.

Hắn nhìn thoắt qua Lãnh Sơn, ủng hộ lấy đạo; "Lãnh Sơn, đừng khách khí với hắn, người yên tâm, dù cho người không được, ta cũng sẽ giúp người đánh bại hắn."

Lời này thật sâu kích thích Lãnh Sơn.

Cái gì gọi là ta không được, dựa vào, người tới thử một chút.

Lãnh Sơn đương nhiên biết chính mình cân lượng, thế nhưng là càng thêm biết Đạo Vương thông cân lượng, nếu như mình cùng Hắc Phong đều không phải là đối thủ của Vũ Hằng, như vậy Vương Thông cũng nhất định là bại tướng dưới tay Vũ Hằng.

Vương Thông này cũng đủ vô sỉ, vậy mà nói sẽ giúp chính mình.

Nếu quả thật nghĩ giúp mình, kia vì sao không làm cái thứ hai người khiêu chiến, rõ ràng chính là được tiện nghi còn khỏe mẽ.

Lãnh Sơn ghét nhất loại người này, hận không thể đem hắn hành hung một trận.

Chỉ là tại đối mặt Vũ Hằng ngoại nhân trước mặt, hắn còn cần biểu hiện ra thân mật mình hữu quan hệ.

Đối mặt Vương Thông cổ vũ ánh mắt, nghe Vương Thông ủng hộ lời nói, Lãnh Sơn vì tại trước mặt Vũ Hằng, biểu hiện ra hai người hữu hảo thân mật đồng minh quan hệ, chỉ có thể đề nên muốn đánh toi bởi Vương Thông ý nghĩ, cười đối với Vương Thông đạo; "Yên tâm đi, đối phó Vũ Hằng, ta vẫn có thể."

"Vũ Hằng, xin mời."

Lãnh Sơn đối với Vũ Hằng làm một cái tư thế xin mời, biểu tình một bức rất cao ngạo bộ dáng, hiển lộ lòng tin mười phần.

Kỳ thật chỉ có bản thân hắn mới rõ ràng, cân lượng của mình, còn có Vũ Hằng trình độ, trong lòng của hắn là hết sức kiêng kỵ, đánh nhau bại Vũ Hằng, như trước đã không còn nắm chắc mười phần.

Thế nhưng vì không tại trước mặt Vương Thông hạ thấp mặt mũi, chỉ có thể cường ngạnh lên đầu, chết chịu đựng nhìn Hưởng Vũ hằng, phát triển chiến.

Vũ Hằng từ trong trũ vật giới chỉ, lấy ra một mai chữa thương Đan Dược phục dụng hạ xuống, tiêu hao tu vi, trong chớp mắt liền khôi phục lại, cả người giống như khôi phục đến đỉnh phong thời kì, tinh thần chặt nịch, tu vi thông thiên.

Hai mắt lóe ra giạt mình ánh mắt của người, nhìn nhìn Lãnh Sơn, cũng làm ra một cái tư thế xin mời, đạo; "Thỉnh."

Lãnh Sơn nháy dưới con mắt, thần sắc hung ác, hừ lạnh một tiếng, tu vi trực tiếp bạo, thân thể trực tiếp ra ngoài.

Độ giống như tia chớp, thoáng chớp mắt công phu, cả người đã đến Vũ Hằng trước người, lật tay, liền hướng phía Vũ Hằng phát hạ xuống.

Bàn tay của hắn ngưng tụ một thân tu vi chi lực, trên bàn tay lóe ra hào quang, hào quang bên trong phóng chế giống như ẩn chứa vô cùng chi lực.

Tại hắn bàn tay phát, thủ chương phá vỡ hư không, truyền ra gào thét thanh âm.

Một khắc này, hư không đều phóng chế giống như vận vẹo, không khí chấn động.

Còn có một cỗ gió mạnh tùy theo cuốn đi qua, cuốn lại mặt đất Hoàng Diệp, xung quanh thảm thực vật đều lướt động.

Một chương vừa mới công kích đi qua, cái tay còn lại, cũng ngưng tụ một chương, trực tiếp tìm được Vũ Hằng mặt liền công kích đi lên.

Một chương so với một chương sinh mãnh.

Uy lực kinh người.

Khí thể hùng vĩ.

Hai chương oanh kích ra ngoài, nhấc lên mạnh mẽ kinh phong, người khác liền mí mắt cũng khó khăn lấy mở ra.

"Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ tu vi, quả nhiên không thể khinh thường."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Lãnh Sơn

Vũ Hằng co rút lại liếc trông mắt, khoe mắt thả ra rét lạnh hào quang, hai tay lập tức nâng lên, vận chuyển bản thân tu vi, liền hướng phía Lãnh Sơn công kích đi qua.

Hai người quyền cước tương giao, đụng vào nhau, xuất nặng nề thanh âm.

Bởi vì Lãnh Sơn tu vi thâm hậu, cảnh giới cao, bạo phát uy lực, thắng được Vũ Hằng.

Vũ Hằng trực tiếp bị bức lui mấy bước.

Mỗi một bước rơi xuống đều có hơn một trọng cự ly, bước chân giẫm đạp trên mặt đất, mặt đất cũng bị giẫm đạp xuất một cái dấu chân thật sâu, dấu chân bốn phía còn lan tràn khe hở.

Vũ Hằng lần nữa đứng lại bước chân thời điểm, đã rút lui bảy tám trọng.

Trái lại Lãnh Sơn, bắt quả còn đứng ở chỗ cũ, vẫn không nhúc nhích.

Hắn nhìn lấy Vũ Hằng rút lui, ngạc nhiên một hồi lâu, phục hồi tinh thần lại, lòng tin lại càng là tăng vọt đến cực hạn, cười đối với Vũ Hằng đạo; "Nghĩ đến ngươi có bao nhiêu lợi hại đâu, nguyên lai bất quá chỉ như vậy, thiệt thòi ta còn ngưng trọng một bả, kế tiếp, có ngươi đẹp mắt, ha ha..."

Lãnh Sơn trong chớp mắt trở nên khí phách phong, chí khí dâng trào, phóng chế giống như đánh lui Vũ Hằng, để cho hắn rất có cảm giác thành tựu.

Hắn cười lạnh, tu vi tiếp tục vận chuyển, ngửa mặt gầm thét một tiếng, tiếp tục hướng phía Vũ Hằng công kích đi qua.

Chỉ nghe thấy gào thét một tiếng, thân ảnh của hắn lần nữa biến mất ở chỗ cũ.

Tại tiền công lôi đuôi, xuất hiện từng đạo tàn ảnh, trong chớp mắt đã đến Vũ Hằng trước người, lại một lần nữa ra quyền, đối với Vũ Hằng công kích.

Vũ Hằng vừa mới đứng vững bước chân, vội vàng giơ tay phản kháng.

Lại một lần nữa bị đơn giản bức lui.

Tại tu vi cảnh giới, thực lực của hắn thật sự kém rất nhiều.

Lần nữa bị bức lui, hắn lại trở nên thông minh rất nhiều, không hề cùng Lãnh Sơn chính diện va chạm, ngược lại tránh né lấp lánh, để cho Lãnh Sơn liên tiếp công kích.

Bởi vì Vũ Hằng vượt qua tại nhanh, Lãnh Sơn công kích thủy chung đều không có đạt hiệu quả.

Chiến đấu kịch liệt non nửa chén nhỏ công phu, Lãnh Sơn trên trán đều chảy ra mồ hôi, sau lưng quần áo cũng đã ướt đầm.

Vũ Hằng nhưng như cũ thành thạo.

Trốn tránh trốn tránh người, tổng bị công kích người, muốn nhẹ nhõm rất nhiều.

Lãnh Sơn có chút sốt ruột, chửi bậy lấy Vũ Hằng đạo; "Có gan, ngươi cũng đừng chạy, dừng lại, chúng ta quang minh chính đại cứng đối cứng."

Vũ Hằng mới không ngốc, biết chính diện tu vi va chạm, khẳng định đánh không lại Lãnh Sơn, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, cười lạnh nói; "Ta mới không bằng ngươi chính diện va chạm."

Hừ.

Lãnh Sơn hừ lạnh một tiếng, cười nhạo Vũ Hằng, đạo; "Ngươi đánh bại Hắc Phong thời điểm, Hắc Phong biết rõ không địch lại, cũng không có tiếp tục lựa chọn trốn tránh, Hắc Phong lúc này mới thể hiện ra hắn dũng cảm, ngươi xem một chút ngươi bây giờ, nơi đó có nửa phần dũng cảm, biết rõ chính diện đối kháng không phải là đối thủ của ta, liền lựa chọn tránh né cùng né tránh, hiển nhiên chính là vô sỉ hành vi, nếu không, ngươi trực tiếp nhận thua đi, như vậy, chúng ta liền có thể ngưng chiến, hoặc là, chờ thêm một đoạn thời gian chúng ta lại ước định kịch đấu được rồi."

Vũ Hằng bĩu môi, nhìn nhìn Lãnh Sơn, buồn cười nói; "Ngươi nghĩ ngược lại là đẹp, ta hiện tại không có lui lại, ta bất quá là sách lược mà thôi."

"Sách lược?" Lãnh Sơn có chút ngạc nhiên, hoàn toàn đem nắm không cho phép Vũ Hằng bộ đồ đường.

Đây coi là cái gì sách lược nha, bất quá là một cái lực chạy trốn mà thôi.

Lãnh Sơn trong chớp mắt liền có điểm bất đắc dĩ, đối mặt loại này đối thủ khó chơi, thật đúng là không thể làm gì.

Vũ Hằng khoe miệng nhếch lên, lạnh xuất cười lạnh, ánh mắt nghiền ngẫm, không có trả lời Lãnh Sơn vấn đề.

Vương Thông cũng ở một bên đứng ngoài quan sát, cũng không có thấy Vũ Hằng cử chỉ có cái gì không ổn, chớ nói chi là nhìn ra theo như lời Vũ Hằng cái gì sách lược.

Hoàn toàn chính là liều mạng né tránh, thế nhưng vì mặt mũi cùng tôn nghiêm, lại hết lần này tới lần khác không nhận thua.

Bọn họ tạm thời cứ như vậy giằng co lấy.

"Vô sỉ."

Vương Thông nhàn nhạt địa nói qua, nhìn nhìn Vũ Hằng cử chỉ hành vi, vì Vũ Hằng cảm giác được vô sỉ.

Vũ Hằng bĩu môi, y phục lơ đãng bộ dáng, như trước cười, nghiền ngẫm đạo; "Này thật sự là sách lược, các ngươi nhìn không ra, ta có biện pháp nào đâu, hơn nữa, nếu như bị các ngươi đơn giản nhìn ra, ta đâu còn dám nhắc nhở các ngươi đây là sách lược nha."

Vương Thông cau mày trầm tư, nhìn nhìn hai người kịch đấu, vượt lên tâm như hồ nước, lại là thủy chung nhìn không ra bọn họ Vũ Hằng sách lược thể hiện ở nơi nào.

Ngược lại là Lãnh Sơn, vốn đối với Vũ Hằng liền mười phần nhìn trúng, hiện giờ nghe nói Vũ Hằng còn có hậu thủ, thoáng cái coi như thật, còn đặc biệt phân ra chính mình thân niệm xem xét dưới bốn phía, còn đặc biệt lưu ý Vũ Hằng hành tẩu lộ tuyến, chỉ là thủy chung không có tìm được Vũ Hằng lưu lại dấu vết để lại.

Ngược lại là bởi vì chính mình phân thân để ý, trong lúc bất chợt, một cái đại ý, bị Vũ Hằng quăng một quyền qua, chính mình cuống quýt thông loạn, không có phản ứng kịp, tựa sinh sinh địa bị Vũ Hằng cho chùy[nện] cái rắn chắc, điều này làm cho Lãnh Sơn buồn bực một bả.

Phanh.

Nắm tay oanh kích trên ngực Lãnh Sơn, xuất một tiếng thỉnh thỉnh tiếng vang.

Lãnh Sơn a một tiếng, đau đớn được lập tức cau mày, vội vàng lui lại vài bước, phần lưng đều ngoặt một chút, vội vàng lấy tay vuốt ve trên lồng ngực, giờ khắc này, chỉ cảm thấy toàn bộ lồng ngực đều muốn nổ ra.

Trên ngực đau đớn, trong chớp mắt truyền khắp toàn thân, quả thật chính là đau đớn nội tâm.

Cũng không biết tại đây một quyền, đến cùng có bao nhiêu cây xương ngực là đứt gãy.

Biểu hiện ra làn da cũng đã rạn nứt, rạn nứt làn da lộ hồng, còn dần dần tràn ra huyết tinh, rất nhanh, trên lồng ngực y phục, đã bị chính mình huyết tinh cho nhuộm đỏ, hô hít một hơi, cũng có thể rõ ràng người được trên lồng ngực truyền đến mùi máu tươi.

"Đáng giận, vô sỉ hèn hạ âm hiểm gia hỏa, vậy mà cùng Lãnh Sơn ta, chơi loại trò chơi này."

Lãnh Sơn phần nộ bùng bùng, mặt mũi tràn đầy xấu hổ, thấy được Vũ Hằng hèn hạ vô sỉ, hận không thể đem Vũ Hằng trực tiếp chà xát dẹp chùi[nện] tròn.

Hắn trừng trừng mắt, trong mắt tràn đầy ác ý, vẻ mặt dữ tợn, hung ác nói; "Vũ Hằng, ngươi âm hiểm gia hỏa, lần này, ta sẽ không bị ngươi lừa, ngươi tốt nhất muốn chạy nhanh hơn, bằng không thì, coi như là Đại La Kim Tiên cũng không cứu được ngươi."

Lãnh Sơn lời nói rơi xuống, trên người bạo phát tu vi, càng thêm nhanh, khí thế bàng bạc luôn không ngừng kéo lên, trong chớp mắt đã đến cực hạn.

Hắn thần niệm tràn ra, một mực tập trung vào Vũ Hằng vị trí.

Mặc kệ Vũ Hằng chạy trốn tới nơi nào, đều trước tiên phản hồi cho Lãnh Sơn.

Lãnh Sơn không nói hai lời, thao lên nắm đấm của mình, trực tiếp liền công kích đi lên.

Một quyền đón lấy một quyền công kích.

Một lần so với một lần hung mãnh, uy lực to lớn.

Đem Vũ Hằng bức bách được càng ngày càng chật vật.

Lãnh Sơn liền phỏng chế giống như phán đúng Vũ Hằng kế tiếp sẽ ở kia một vị trí đồng dạng, không hề trực tiếp đuổi theo Vũ Hằng công kích, ngược lại là công kích hướng Vũ Hằng sắp tránh né cái hướng kia cùng lộ tuyến.

Điều này làm cho Vũ Hằng áp lực thoáng cái tăng gấp đôi.

Thậm chí, bởi vì trốn tránh không nổi nữa, bị ép cùng Lãnh Sơn cứng đối cứng địa va chạm nhau lên một quyền, lại một lần nữa, bị đẩy lui đến mười trượng có hơn.

Vũ Hằng khuôn mặt chấn kinh, nhìn nhìn tiếp tục công kích tới Lãnh Sơn, kinh ngạc nói; "Lãnh Sơn này như thế nào trong lúc bất chợt biến thông minh, biết tại độ trên không bằng Bồn công tử, liền hướng phía Bồn công tử muốn di động vị trí cùng lộ tuyến nổi công kích, đây cũng quá rất cay a."

Vũ Hằng trên mặt khuôn mặt ngạc nhiên, ánh mắt càng nhiều là sợ hãi, phỏng chế giống như thật sự bị Lãnh Sơn cho hù đến.

Chỉ có trong lòng của hắn mới rõ ràng, đây hết thảy, bất quá là cố ý giả vờ, hắn hậu thủ như trước tại bố trí, chỉ cần Lãnh Sơn không có cảm giác xuất ra, như vậy, này vừa đúng, chính mình liền có 100% thắng được tỷ lệ.

Lãnh Sơn hiện tại bị ngăn ngại thắng lợi làm cho hôn mê đầu óc, nhìn nhìn Vũ Hằng bị ép nghênh địch, còn bị chính mình bức cho lui mười trượng, hắn vô cùng phấn khởi, mặt mũi tràn đầy kích động, hai mắt lóe ra tinh mang, cảm thấy rất có cảm giác thành tựu.

"Vũ Hằng, lần này, nhìn ngươi còn thể nào trốn tránh, ngươi nhất định thua ở trên tay của ta, ha ha, ta rốt cục có thể đánh bại ngươi rồi, ta cũng có thể rửa sạch trước hồ thẹn, ha ha."

Lãnh Sơn vô cùng vui vẻ, nhin không được cười ha ha lên tiếng, tiếng cười vang dội, vòng qua vòng lại trong rừng rậm.

Công kích của hắn càng thêm hung mãnh, uy lực cũng bạo tăng thêm vài phần.

Lúc trước công kích, kỳ thật vẫn có chút giữ lại, bởi vì hắn cũng sợ Vũ Hằng có cái gì hậu thủ, là vì với tư cách là đường lui dùng.

Thế nhưng bây giờ nhìn lấy Vũ Hằng cũng bất quá chỉ như vậy, vậy không cần có cái gì bảo lưu lại, trực tiếp toàn lực bạo, chỉ cần đem Vũ Hằng cho chính diện đánh bại, liền Vũ Hằng có thiên đại hậu thủ, kia cũng không có dùng.

Mười trượng cự ly, Lãnh Sơn nháy mắt đã đến, thừa dịp Vũ Hằng còn không có đứng vững gót chân, lần nữa nổi lên trầm trọng hung mãnh công kích.

Vũ Hằng đương nhiên một mối đối mặt.

Nhất là thấy được Lãnh Sơn bạo phát uy lực so với trước còn muốn sinh mãnh rất nhiều, hấn trong chớp mắt cũng có chút mất trật tự.

Đáy lòng mắng thầm Lãnh Sơn người này, không nghĩ tới, lúc trước bạo phát uy lực còn không phải toàn bộ thực lực, sợ là hiện tại bạo phát thực lực, mới là không hề có giữ lại lực công kích.

Tại Lãnh Sơn gặp bội lực công kích, Vũ Hằng trốn tránh trốn tránh, hiển lộ càng thêm chán nản.

Hắn vốn đã bố trí xuống hậu thủ, liền có thể khởi động công kích, thế nhưng vì ôn hòa để đạt được mục đích, tạm thời chỉ có thể bí mật, tiếp tục hoàn thiện hậu thủ công tác.

Không có cách nào, bởi vì biểu hiện của Lãnh Sơn, một lần so với một lần lợi hại, không thể nhỏ nhìn Lãnh Sơn, vạn nhất bố trí xuống hậu thủ, bị Lãnh Sơn cho bài trừ sao?

Vậy mình há không phải chỉ có một con đường chết.

Dựa theo Vũ Hằng không đánh không nắm chắc cuộc chiến tính tình, tạm thời hay là nỗ lực địa ngăn cản Lãnh Sơn công kích, có thể tránh né liên tục trốn tránh, cuối cùng trốn tránh không qua, liên tục khả năng địa ngăn cản một chút.

Cho nên một màn này, rơi ở trong mắt Lãnh Sơn, Lãnh Sơn vội phản khởi cùng kích động.

"Vũ Hằng, ngươi là không phải không được rồi, ha ha, ta liền biết, ngươi lúc trước bắt quá là phô trương thanh thế mà thôi, ngươi căn bản cũng không có ít nhiều tu vi, ngươi cùng Hắc Phong đánh một trận, cơ hồ là toàn lực đánh ra, liền ngay cả Long Hóa loại này bí thuật cũng bị bức bách kiểm tra xong tới, ngươi còn có thể có cái gì chiêu thuật. Ngươi nhận thua đi, ha ha..."

Hắc Phong đắc ý cười, cười đến hai vai cũng nhin không được một đứng thẳng một đứng thẳng, hấn cảm thấy hấn chiếm đại tiện nghi.

Là đã chiếm Hắc Phong tiện nghi.

May mắn chính mình không phải người thứ nhất pháo hôi.

Đi qua Hắc Phong cùng Vũ Hằng đánh một trận, Vũ Hằng sức chiến đấu yếu bớt phải vô cùng lợi hại.

Bây giờ đang ở Lãnh Sơn công kích đến, liền tiếp lui về phía sau.

Lãnh Sơn cao Hưng Đô trả lại không kịp.

Lãnh Sơn cũng càng thêm vui mừng, chính mình không phải cái cuối cùng xuất thủ, bởi vì cái cuối cùng xuất thủ, sợ là liên đầu hũ cận bã cũng không lưu lại.

Bởi vì dựa theo Vũ Hằng hiện tại loại này sức chiến đấu cùng trạng thái, đánh bại hấn, chỉ là chuyện sớm hay muộn, đến lúc sau, chính mình chính là một người duy nhất chiến thắng Vũ Hằng, rửa sạch trước hồ thẹn người, còn lại cái cuối cùng người khiêu chiến Vương Thông, cũng liền chỉ có giương mắt nhìn ngày ngốc địa bàng quan.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Đặc ý

Mà tới được lúc đó, Lãnh Sơn còn có thể đi trước mặt Hắc Phong khoe khoang một bà, khoe khoang một chút sự lợi hại của mình, đề thăng đề thăng chính mình uy vọng cùng địa vị.

Nghĩ đến đây, Lãnh Sơn không khỏi mở cò trong bụng, cười đến càng thêm vui vẻ.

Hắn mở mắt, ánh mắt đều là tràn đầy tiếu ý, nhìn chăm chăm Vũ Hằng, nói: "Vũ Hằng, Bồn công tử khuyên ngươi hiện tại tốt nhất nhận thua, bằng không thì, vạn nhất, ta thoáng cái không chế không nổi độ mạnh yếu, trực tiếp đem ngươi cho tiêu diệt, ngươi có thể không oán ta được nha, rốt cuộc ta là cho ngươi nhận thua cơ hội."

Vũ Hằng nhìn nhìn Lãnh Sơn như vậy một bức kích động bộ dáng, đáy lòng cũng âm thầm vui sướng, chỉ cần Lãnh Sơn việt tự phụ, càng là cao ngạo cùng tự tin, hần hậu thủ lại càng có thể hoàn thiện hạ xuống.

Một khi hần hậu thủ bố trí hoàn tất, coi như là hai cái Lãnh Sơn, cũng có thể đơn giản cho thu thập.

Chỉ là hiện tại hậu thủ, tạm thời vẫn không thể bộc lộ ra, miễn cho bị Lãnh Sơn cho phát hiện ra, vậy mình liền công lao quy nhất quỹ, còn muốn đánh bại Lãnh Sơn, vậy cần đợi thêm một cái thời cơ thích hợp.

Tuy Long Hóa có thể đánh bại Lãnh Sơn, thế nhưng cái này bí thuật thi triển, hao phí tu vi rất nhiều, còn nữa, thân phận triệt để bộc lộ ra đi, đối với chính mình luôn là bất lợi.

Không phải vạn bất đắc dĩ, Vũ Hằng phải không nghĩ Long Hóa.

Lòng hần trong mắt mưu đồ, còn có bí mật bên trong bố trí xuống hậu thủ, đều mười phần bí mật.

Nghe Lãnh Sơn uy hiếp cùng cảnh cáo, Vũ Hằng khoe miệng liệt, lạnh xuất cười lạnh, ánh mắt nghiền ngẫm đạo; "Lãnh Sơn, ngươi không muốn đem uống phí thời gian, chỉ bằng vào ngươi mấy câu muốn ta nhận thua, sao còn muốn cái gì khiêu chiến, chỉ cần dài một cái vớ miệng là tốt rồi nha. Ngươi cũng không phải lần đầu tiên uy hiếp ta, ta hết lần này tới lần khác không nhận thua, ngươi lại có thể làm gì ta đâu, hắc hắc..."

Vũ Hằng trên mặt không có chút nào nửa điểm e ngại thần sắc, biểu tình bình tĩnh, hần tiếp tục cười lạnh nói; "Lãnh Sơn, không phải ta chê cười ngươi, nói thật, thực lực của ngươi dường như chính là như vậy, lại có thể làm khó dễ được ta."

Vũ Hằng tuy hiện tại trốn tránh càng thêm khó khăn, ngẫu nhiên còn muốn bị ép cùng Lãnh Sơn chính diện đối kháng, lẫn nhau đụng vào nhau, thế nhưng loại này chính diện đối kháng, đối với Vũ Hằng không có thương hại, chỉ là tiêu hao tu vi của hần nhiều hơn một chút.

Thế nhưng dựa theo loại trạng thái này hạ xuống, Vũ Hằng còn có thể kiên trì hơn một ngàn lần va chạm.

Lãnh Sơn nếu muốn hoàn thành này hơn một ngàn lần va chạm, tối thiểu cần nửa ngày thời gian.

Chiến đấu kịch liệt đã lâu như vậy, đều có thời gian một nén nhang. Lãnh Sơn tu vi cũng hao phí đến lợi hại, bởi vì hần là công kích một phương, tiêu hao tu vi so với Vũ Hằng, phải nhanh rất nhiều.

Hần đều không thể tin được, tiêu phí nửa ngày thời gian, chính diện va chạm hơn một ngàn lần, chính mình còn hay không còn lại tu vi.

Đi qua Vũ Hằng nhắc nhở, Lãnh Sơn cũng để ý, đối với Vũ Hằng việt kiêng kỵ, đáy lòng ngưng trọng rất nhiều.

Hần cũng không có lúc trước điên cuồng cùng khí phách phong, khuôn mặt, cơ hồ là bình tĩnh, đen sẫm, phỏng chế giống như có thể chảy ra nước.

Hần hừ lạnh một tiếng, mục quang bất thiện địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, đạo; "Vũ Hằng, ngươi cũng ít đắc ý, ngươi lại so với ta tốt nhiều lắm thiếu đâu, còn không phải giống như ta, thậm chí so với tình cảnh của ta còn muốn không xong, tối thiểu hiện tại ta chiếm cứ ưu thế, ở vào công kích một phương, mà ngươi, chỉ có bối rối vội vàng trốn tránh, giống như là một cái thẳng hễ."

Lãnh Sơn thật là có điểm chọc tức.

Vốn cho là hết thầy đều tại trong lòng bàn tay của mình, chính mình chính là lần này khiêu chiến người thắng, không nghĩ tới, đi qua Vũ Hằng như vậy vừa phân tích, chính mình phản thắng trong chớp mắt liền nhỏ đi rất nhiều.

Nhưng mà Vũ Hằng nói cũng không có sai, đều là sự thật, loại sự thật này mình cũng có thể thôi diễn.

Nếu là không có đi qua Vũ Hằng nhắc nhở, nói không chừng chính mình còn dương dương đắc ý đâu, cho rằng chiếm điểm tiện nghi, liền đắc chí.

Chỉ là Vũ Hằng vì sao nhắc nhở chính mình, muốn biết rõ, nếu như Vũ Hằng vậy cũng ác gia hóa không có nhắc nhở chính mình, như vậy nửa ngày thời gian sau khi đi qua, hai bên hoàn toàn có thể ngang tay, thậm chí hần còn có phản thắng.

Lãnh Sơn cảm thấy càng ngày càng nhìn không thấu Vũ Hằng người này sâu cạn.

Chẳng lẽ Vũ Hằng người này thật sự còn có hậu thủ.

Nghĩ đến đây, Lãnh Sơn liền có điểm kiêng kỵ.

Đừng nhìn lấy Vũ Hằng hiện tại như vậy chặt vật chán nản, thế nhưng Vũ Hằng trình tự cùng tiết tấu, vẫn luôn tại hần khống chế, không có nửa điểm bối rối.

Điều này nói rõ Vũ Hằng còn có cường đại lòng tự tin.

Chỉ là này của hần một cỗ lòng tự tin đến từ chính đâu nha.

Luận tu vi, Vũ Hằng là tuyệt đối không bằng chính mình, luận cảnh giới kia càng thêm không cần phải nói, so với chính mình kém hai cái cảnh giới.

Hắn một trương là cái gì nha.

Vấn đề này, quả thật đem Lãnh Sơn cho sàu bạch đầu, khóa chặt lông mày, một bức ngưng trọng trầm tư bộ dáng.

Đương nhiên hắn một bên suy tư về, cũng vừa quan sát lấy Vũ Hằng phản ứng, xuất thủ, độ không chỉ không có chậm lại, ngược lại còn nhanh hơn nhiều.

Đem Vũ Hằng bức bách được việt chặt vật.

Phòng chế giống như chỉ cần mình lại thêm một phần lực, Vũ Hằng liền vô pháp kiên trì.

Thế nhưng Lãnh Sơn mười phần rõ ràng Vũ Hằng người này, hết sức giáo hoạt, coi như mình lại thêm một phần lực, hắn cũng nhất định là như vậy một bức chết bộ dáng.

Đừng nhìn lấy Vũ Hằng cũng sắp muốn ngăn cản không nổi, nhưng mà, cẩn thận người, liếc một cái là có thể nhìn ra, đây hết thảy đều chẳng qua là Vũ Hằng nguy trang.

"Vũ Hằng, ngươi không muốn giả bộ, có bản lĩnh gì chẳng quản thi triển ra, ta cũng không tin, ngày hôm nay, liền thu thập không người rồi."

Lãnh Sơn rít gào lên tiếng, thanh âm vang dội, đỉnh tai nhức óc, từ ngữ khí của hắn, hoàn toàn có thể nghe được hắn hiếu kỳ cùng kiêng kỵ, đồng thời còn có một cỗ chờ mong.

Liền giống với với tư cách là hắn cường giả loại này, chỉ là đi khi dễ một cái nhỏ yếu như kiến hôi đồ vật, như vậy hắn một chút hứng thú cùng cảm giác thành tựu cũng không có, thế nhưng nếu như đi đánh bại một cái so với bọn họ còn lợi hại hơn, hoặc là cùng hắn bình người của loại , như vậy, trong lòng của bọn hắn sẽ đạt được thỏa mãn.

Hắn đã mới nghĩ tới Vũ Hằng sẽ có dựa vào, thế nhưng Vũ Hằng dựa vào là cái gì, hắn tạm thời còn vô pháp đoán được.

Ở bên cạnh thờ ơ lạnh nhạt Vương Thông, vẫn luôn khẩn trương nhìn chăm chú vào Lãnh Sơn cùng Vũ Hằng hai người kịch đấu.

Hắn cũng muốn từ trên người Vũ Hằng nhìn ra chút gì đó sơ hở lỗ thủng, chỉ là Vũ Hằng diễn dịch được mười phần hoàn mỹ, tạm thời còn không có hiện Vũ Hằng khuyết điểm.

Nhìn nhìn Vũ Hằng tại trong khi giao chiến, tạm thời ở vào yếu thế vị trí, bị động địa bị đánh, Vương Thông không khỏi cau mày, ngưng thần trầm tư, thậm chí có điểm hối hận, nội tâm nghĩ đến, Vũ Hằng gia hỏa này sẽ không như vậy không lịch sự đánh đi, chẳng lẽ cứ như vậy điểm sức chiến đấu, không có khả năng nha, tại Vũ Hằng đối chiến Hắc Phong thời điểm, biểu hiện ra ngoài sức chiến đấu, quả thật chính là kinh thiên địa quỷ thần khiếp.

Nhưng là từ bây giờ Vũ Hằng biểu hiện đến xem, quả thật chính là tạm được.

Không phải là tiện nghi Lãnh Sơn gia hỏa kia a.

Muốn sớm biết là như vậy, ta liền cướp động thủ.

Vương Thông nhìn nhìn biểu tình hưng phấn cùng kích động Lãnh Sơn, biểu tình việt không vui, thì thảo lắm bầm;" thất sách, nhất định là Lãnh Sơn gia hỏa kia, tìm được Vũ Hằng sơ hở, bằng không thì, Lãnh Sơn tên kia làm sao có thể như vậy tự tin. Xem ra, lần này danh tiếng là để cho Lãnh Sơn xuất lấy hết."

"Không đúng." Lại quan sát một lát sau, Vương Thông rất nhanh liền phát hiện ra hai người không đúng.

Tuy nhìn nhìn Vũ Hằng đang ở hạ phong.

Nhưng là chính là đang ở hạ phong mà thôi, Vũ Hằng cũng không có bị thương, thậm chí tại loại này hạ phong, vẫn luôn vận chuyển tự nhiên, nhẹ nhàng thoải mái ứng đối Lãnh Sơn công kích.

Nhìn Vũ Hằng tiết tấu, còn có chừng khống lực liền có thể biết được, Vũ Hằng khẳng định còn có cường đại lòng tự tin, loại này lòng tự tin tự đến từ chính thực lực cùng dựa vào.

"Đúng, Vũ Hằng người này, khẳng định còn có ẩn giấu thủ đoạn không có thi triển ra, đây chính là hắn tự tin khởi nguồn. Một khi, hắn thi triển loại này ẩn giấu thủ đoạn, khẳng định như vậy đủ Lãnh Sơn uống một bình, thậm chí như vậy đánh bại Lãnh Sơn không nói chơi."

Vương Thông khoe miệng không khỏi hơi hơi nhếch lên, treo một cái chiêu bài thức nụ cười.

"Hiếu kỳ nha, quả nhiên là hiếu kỳ, không biết Vũ Hằng người này, còn có nhiều một chương cùng đòn sát thủ, chỉ cần thi triển ra, Lãnh Sơn khẳng định chống đỡ không được. Đến lúc sau tiện nghi chỉ có ta, ha ha, giấu lại đều làm người hưng phấn, cũng chỉ có đồng tình Hắc Phong cùng Lãnh Sơn hai cái này pháo hôi."

Vương Thông cười lạnh, tự cho là mình rất thông minh.

Tôi thiếu có thể từ bọn họ trong lúc kích chiến, thấy rõ ràng Vũ Hằng.

"Nhìn Lãnh Sơn tên kia ngưng trọng biểu tình, cố gắng hấn cũng là phát hiện ra Vũ Hằng không giống bình thường a, trách không được hấn khí phách phong biểu tình cũng không còn, trách không được."

Vương Thông mục quang từ trên người Vũ Hằng dời, rơi vào trên người Lãnh Sơn, rất nhanh, liên quan sát được Lãnh Sơn biểu tình biến hóa.

Lúc trước Lãnh Sơn biểu tình đều là lớn lối cuồng vọng tự đại không ai bì nổi, thế nhưng bây giờ Lãnh Sơn, tuy như trước ở vào lại là bên trong, chiếm cứ ưu thế, nhưng lại thủy chung bất không được Vũ Hằng, thậm chí nhìn nhìn Vũ Hằng tại công kích của hấn, giống như nhân nhả dạo chơi, như giẫm trên đất bằng, hấn cũng khẳng định đoán chắc Vũ Hằng đòn sát thủ.

Có Lãnh Sơn loại này suy đoán, Vương Thông ý nghĩ đạt được chính thức, Vương Thông việt vui vẻ.

"Nguyên bản còn lo lắng bị Lãnh Sơn tên kia đoạt đi danh tiếng, xem ra lo lắng của ta là dư thừa, cuối cùng thắng lợi là thuộc về ta, ta mới là có thể khoe khoang kia một cái, thật sự là cảm tạ chết Vũ Hằng tên kia, người cần phải nỗ lực một chút, không nên bị Lãnh Sơn cho đánh bại nha, bằng không thì, ta lại không có khoe khoang cơ hội. Đương nhiên, cũng phải cảm tạ Hắc Phong cùng Lãnh Sơn một bữa, không có hai người bọn họ với tư cách là pháo hôi, bản thân cũng không cách nào thấy rõ Vũ Hằng thực lực chân thật còn có bí thuật thần thông, nhất là hai người bọn họ pháo hôi có thể tiêu hao Vũ Hằng tu vi cùng Tinh Thần lực."

Vương Thông đắc ý nghĩ đến, tuy làm như vậy có chút thắng chi không võ, thậm chí có điểm hèn hạ, thế nhưng cùng Vũ Hằng đáng giận vô si gia hỏa so với, chính mình điểm thắng chi không võ, căn bản tính không là cái gì.

Vũ Hằng tại Lãnh Sơn liên tục trong công kích, như trước tại trốn tránh, có đôi khi né tránh không được, bức bách chính diện đối kháng, loại này chính diện đối kháng số lần, đã có một trăm lần.

Trên này trăm lần chính diện đối kháng bên trong, Vũ Hằng tu vi tiêu hao hết hai thành.

May mắn, hấn hậu thủ cũng đã bố trí xong trở thành.

Bằng không thì, thật sự không biết, như vậy hạ xuống, chính mình có hay không có thể chịu đựng nửa ngày thời gian.

Vũ Hằng buông ra thở ra một hơi, nhú chặt lấy lồng mày giãn ra, nguyên bản ngưng trọng biểu tình, hiện giờ cũng trở nên thoải mái.

Hấn nhếch miệng cười, nhìn về phía Lãnh Sơn đạo; "Lãnh Sơn, ta một khi sử dụng ra ta ẩn giấu thủ đoạn, ta sợ, người căn bản không chịu nổi, hay để cho người rất hiếm có sát một hồi được rồi, tránh một hồi người đã thất bại, thái quá mức thống khổ. Ha ha..."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Nhận thức kinh sợ

Đối mặt Vũ Hằng loại này cười nhạo cùng khinh thường, Lãnh Sơn phần nộ xông quan, hung dữ địa hướng về phía Vũ Hằng rít gào nói; "Vũ Hằng, người có bản lĩnh liền thi triển ra, xem ta có hay không có thể thừa nhận, ta xem, người chính là chỉ sợ khoe miệng lưỡi chi lực, căn bản cũng không có nửa điểm dựa vào, người bất quá là phô trương thanh thế, loè thiên hạ. "

Lãnh Sơn tuy rít gào hò hét, một bức không sợ hãi bộ dáng, biểu tình lại càng là ngạo nghễ.

Thi triển chiêu số công kích, để cho Vũ Hằng càng thêm chật vật thể thảm.

Thế nhưng, đáy lòng của hấn lại là trong chớp mắt cảnh giác lên, trở nên cẩn thận rất nhiều, nói đúng không đề ý Vũ Hằng át chủ bài, cũng nói không tin Vũ Hằng còn có át chủ bài công kích, kỳ thật, chỉ có nội tâm của hấn biết, hấn là mười phần rõ ràng Vũ Hằng vô si cùng âm hiểm, Vũ Hằng cũng khẳng định có át chủ bài không có sử đi ra, ví dụ như Vũ Hằng Long Hóa bí thuật.

Chỉ là loại này bí thuật hấn là không phải có thể tùy tiện thi triển ra, nếu có thể tùy tiện thi triển ra, chính mình sớm đã bị đánh ngã, làm sao có thể bây giờ còn chiếm cứ lấy thượng phong, thiên về một bên địa khi dễ Vũ Hằng.

Lãnh Sơn trông mắt chuyển động một chút, nhìn chăm chăm Vũ Hằng, thử thăm dò nói: "Vũ Hằng, người hậu thủ không phải là Long Hóa cái này bí thuật a, người cái này bí thuật đích thực là cường đại, liền Hắc Phong đều ngăn cản không nổi, thế nhưng, người cái này bí thuật thi triển ra, khẳng định có di chứng, hoặc là nói, có thật nhiều cấm kỵ, không phải tùy tiện là có thể thi triển ra, bằng không thì, người sẽ để cho ta hiện tại như trước ở vào thượng phong liên tục công kích người sao?"

Lãnh Sơn nhìn nhìn Vũ Hằng biểu tình trầm xuống, lập tức liền cho là mình đã đoán đúng, cười ha hả đạo: "Vũ Hằng, thế nào, ta đoán đúng rồi a, người liền nhận thua đi người, ta không cho rằng, người còn có cái khác cái gì dựa vào."

Hắn đây là muốn kích Vũ Hằng, đem hậu thủ cho thi triển ra.

Chỉ cần đem Vũ Hằng hậu thủ bức cho xuất ra, sau đó phá giải đi, như vậy chính mình chính là thỏa thỏa người thắng.

Bởi vì hắn hiện, chính diện va chạm Vũ Hằng, Vũ Hằng tu vi tiêu hao được mười phần nhanh, theo loại tu vi này tiêu hao độ hạ xuống, hắn chỉ cần ba đốt hương thời gian, liền có thể đánh bại Vũ Hằng.

Đương nhiên là thắng thảm, mình cũng hội trả giá thảm trọng giá lớn.

Thế nhưng, ai còn sẽ quan tâm điểm này trả giá cao đâu, đánh bại Vũ Hằng, mới thật sự là lớn nhất thu hoạch, khi đó tâm hồn thỏa mãn, về phần trả giá cao, hoàn toàn có thể chậm rãi bù đắp trở về.

"Hảo, người đã nghĩ nhanh như vậy nhận thua, ta cũng chỉ có thành toàn người rồi."

Vũ Hằng khoe môi nhếch lên cười lạnh, ánh mắt có chút kích động, biểu tình hưng phấn.

Trên thực tế, hắn cũng mười phần chờ mong chính mình bố trí xuống hậu thủ.

Bởi vì loại này hậu thủ, cũng là lần đầu tiên bố trí, coi như làm là lần đầu tiên thí nghiệm, Lãnh Sơn chính là một cái thí nghiệm bên trong bé thỏ trắng.

Chỉ cần lần này hậu thủ thành công, như vậy đến ngày mai, liền có thể dùng để đối phó Lưu Phong.

Ngẫm lại đều làm không người nào so với hưng phấn cùng chờ mong.

Vũ Hằng trên mặt lộ ra nụ cười, loại nụ cười này giống như cười mà không phải cười, phóng chế tựa như loại nào đó ác làm âm tàn nụ cười, cười đến rất sấm nhần.

Nét mặt của hắn rơi vào Lãnh Sơn trong mắt, để cho Lãnh Sơn cũng đã nhận ra không ổn.

"Tiểu tử này không phải là có cái gì không tốt âm hiểm tính kế a?"

Lãnh Sơn đáy lòng lộ bộ một chút, toàn thân tóc gáy dựng lên, không rét mà run.

Vương Thông cũng là thoáng cái nhấc lên tinh thần, chuyên chú nhìn nhìn hai người chiến đấu kịch liệt.

Nhất là đã nghe được Vũ Hằng muốn sử dụng ra hậu thủ, hắn lại càng là chờ mong, dùng sức địa nhìn chăm chú vào Vũ Hằng.

Vũ Hằng trong chớp mắt lui lại, cũng không hề tiếp tục cùng Lãnh Sơn quần chiến, vừa lui chính là trên trăm trọng cự ly, triệt để kéo ra cùng Lãnh Sơn cự ly.

Bởi vì hắn có độ ưu thế, cho nên trong chớp mắt kéo ra cự ly, Lãnh Sơn còn thoáng cái không có cách nào phản ứng kịp.

Cho rằng Vũ Hằng vừa muốn đùa nghịch cái gì quý kẻ.

Trên thực tế, Vũ Hằng đùa bốn rất nhiều quý kẻ.

Hắn cũng trúng nhiều lần.

Hắn cũng không muốn mắc lừa.

Ngay tại hắn có chút cẩn thận, mặt mũi tràn đầy cảnh giới thời điểm, liền thấy được Vũ Hằng hơi hơi giơ tay, sau đó hướng phía chính mình một ngón tay đưa ra.

Này một ngón tay đưa ra chỉ kịp, một đạo dấu tay nhanh công kích hướng Lãnh Sơn.

Dấu tay có hơn một trọng lớn nhỏ, kóe ra hào quang, khí thế kinh người, uy lực cũng to lớn.

Để cho Lãnh Sơn cũng có chút kiêng kỵ.

Chỉ là muốn muốn chỉ bằng vào này một đạo pháp thuật dấu tay liền nghĩ đối phó chính mình, không khỏi quá coi thường chính mình.

Vương Thông cũng có chút trợn mắt.

Chẳng lẽ Vũ Hằng nói hậu thủ chính là cái này sao?

Vậy cũng thật là làm cho người ta thất vọng rồi.

Cho rằng Vũ Hằng muốn thi triển ra cái gì kinh thiên động quỷ thần khiếp phía sau núi ký sát chiều nha.

Ánh mắt của hắn trong chớp mắt ảm đạm xuống, biểu tình thất vọng, đối với Vũ Hằng rất không lời.

Tại đây loại thần thông, tuy cường đại, thế nhưng đối với bọn họ loại Xuất Khiếu Kỳ này hậu kỳ cường giả mà nói, muốn tránh đi hoặc là chính diện đối kháng, đều là chuyện dễ dàng.

Hắn là...

Vương Thông hai mắt trong chớp mắt sáng ngời, dường như thoáng cái sờ đã sờ cái gì, trong đầu có linh quang lấp lánh.

Tái nhìn một chút Vũ Hằng gian trá nụ cười, Vương Thông cũng lập tức cười theo.

Này một đạo dấu tay tuy đơn giản, thế nhưng khẳng định có không sự tình đơn giản.

Này một đạo dấu tay liền tương đương với là khai mạc thức.

"Lân này từ có Lân Sơn dễ chịu rồi."

Vương Thông đắc ý nghĩ đến.

Chỉ là Lân Sơn tạm thời còn chưa có lấy lại tinh thần, cho rằng Vũ Hằng chính là muốn lợi dụng này đạo dấu tay đối phó chính mình.

Lân Sơn ngạc nhiên một chút, nhìn không được cười ha hả, nhìn nhìn Vũ Hằng, mĩa mai lên tiếng nói; "Vũ Hằng, này là theo như lời ngươi hậu chiêu, cũng quá lừa người a, là thật là làm cho người ta thất vọng rồi. Loại Phổ thông này pháp thuật công kích, chúng ta cũng sẽ."

Vũ Hằng chính là khoe môi nhếch lên cười lạnh, cũng không có lên tiếng.

Lân Sơn nhìn nhìn Vũ Hằng biểu tình, có chút nghi hoặc khó hiểu, không khỏi cau mày trầm tư, chẳng lẽ Vũ Hằng thật sự có cái gì ý đồ bất lương.

Lân Sơn hừ lạnh một tiếng, đạo; "Vũ Hằng, ngươi thiếu ở chỗ này, giả thần giả quỷ, mà lại xem ta phá thần thông của ngươi."

Hắn phát tay, tu vi vận chuyển, lập tức giờ tay, ngưng tụ tu vi trên ngón tay, cũng đồng dạng một ngón tay đưa ra.

Tại đây một ngón tay đưa ra nháy mắt, uy thế hiển nhiên nếu so với Vũ Hằng cường đại rất nhiều.

Liền không gian đều xuất một tiếng ầm vang, phóng chế giống như không chịu nổi này một đạo khổng lồ dấu tay lực.

Vũ Hằng cười càng vui vẻ hơn, hai vai một đứng thẳng một đứng thẳng, nhìn không được cười nói; "Lân Sơn, ngươi bị lừa rồi."

Cái gì?

Làm sao có thể.

Lân Sơn nghi hoặc lấy.

Vương Thông lúc này cũng nghi hoặc, càng không có nhìn ra cái gì không ổn.

Thế nhưng sau một khắc, hắn nghe được một tiếng ầm vang, lập tức liền trợn tròn mắt, cả người gần như hóa đá, mở to hai mắt nhìn, lộ ra không dám tin một cái mệnh lệnh.

Chỉ nhìn thấy Lân Sơn xung quanh, trong chớp mắt xuất hiện mười cái Xuất Khiếu Hậu Kỳ Khôi Lỗi.

Những Khôi Lỗi đó chỉ là trận pháp huyền hóa ra.

Thế nhưng loại Khôi Lỗi này bạo phát sức chiến đấu lại càng là kinh người.

Bởi vì bọn họ đều là trận pháp huyền hóa ra tới, không có sinh tử mà nói, càng không có cảm giác, không biết đau đớn, chỉ biết làm một việc, chấp hành một cái mệnh lệnh.

"Tiêu diệt hắn.. Đầu lên cho ta."

Vũ Hằng ở một bên cười lạnh, vội vàng dùng thần đọc lên chỉ lệnh.

Trận pháp này chính là tại hấn tránh né thời điểm, âm thầm bố trí xuống, vì chính là lợi dụng trận pháp chi lực, công kích Lãnh Sơn.

Đương nhiên hấn thi triển ra bí thuật Long Hóa, cũng đồng dạng có thể đánh bại Lãnh Sơn, chỉ là cái này bí thuật, có thể không thi triển liền không thi triển, có thể làm một cái ẩn giấu sát chiêu, cất dấu, đến thời khắc mấu chốt dùng một lát, liền có thể đạt tới lý tưởng hiệu quả.

Ngược lại là Lãnh Sơn triệt để trọn tròn mắt.

Không nghĩ tới, còn có này xuất.

Này mười tôn Khôi Lỗi, tu vi cảnh giới đều cùng chính mình đồng dạng, thế nhưng, muốn biết rõ, bởi vì bọn họ là Khôi Lỗi, không có sinh tử, không có cảm giác, lại còn đến chết cũng chấp hành một cái mệnh lệnh, cho nên, sự cường đại của bọn hấn, xa xa không phải đau nhức cảnh giới Tu Sĩ có thể so sánh được.

Chỉ cần một tôn như loại này Khôi Lỗi, liền có thể đánh bại chính mình, huống chi bây giờ là mười tôn.

Lãnh Sơn chỉ cảm thấy mồ hôi lạnh ứa ra, sợ tới mức hoang mang lo sợ, vong hồn đều bốc lên.

Một thân lông tơ đều dựng đứng, không rét mà run.

Thân thể đánh run một cái, ánh mắt ngạc nhiên, biểu tình kinh khủng.

"Vũ Hằng, ta nhận thua, ngươi choáng nha, hèn hạ như vậy, vậy mà thi triển hậu thủ, tức chết ta, ta nhận thua nha, ngươi nhanh để cho bọn họ đình chỉ công kích."

Lãnh Sơn sợ tới mức sắc mặt đại biến, hai chân đều tại run, thiếu chút nữa liền mềm được rơi trên mặt đất.

May mắn, hấn kịp thời nắm chặt, dựa vào bên cạnh một cây đại thụ ổn định.

Thế nhưng mười cái phương hướng truyền đến to lớn uy hiếp, lại là để cho hấn trong chớp mắt tặc nôi cáu rồi.

Kia mãnh liệt uy hiếp, để cho hấn không dám động.

"Chết tiệt, tên ghê tởm này, Vũ Hằng, ngươi đến cùng muốn thế nào, còn không mau một chút ngăn lại bọn họ."

Lãnh Sơn mồ hôi lạnh bao táp, đối với Vũ Hằng hò hét lên tiếng, hấn cảm thấy mười tôn Khôi Lỗi, tại nhanh tới gần mình, hơn nữa từng cái một trên người tràn ngập nồng đậm sát khí, đối với chính mình tràn ngập địch ý, phòng chế như muốn đem mình xé rách thành mảnh vỡ, nhìn ánh mắt của bọn hấn liền biết, ánh mắt khát máu, hấn không thể trực tiếp cản nát gió lạnh.

Gió lạnh thấy được như vậy tàn khốc huyết tính một màn, càng thêm sợ hãi.

Vội vàng nhận thua, đối với Vũ Hằng hò hét, đáng giận trận pháp, còn có này mười cái hung tàn Khôi Lỗi, đều là Vũ Hằng một tay chế tạo ra, cũng liền chỉ có Vũ Hằng có thể thao túng.

Hiện tại chỉ có đem hi vọng ký thác vào trên người Vũ Hằng.

Vừa rồi chính mình còn chiếm cứ thượng phong, thậm chí tuyên bố trừng trị Vũ Hằng, còn cười Vũ Hằng thi triển ra pháp thuật công kích, không chịu nổi một kích.

Không nghĩ tới, lúc này mới thời gian một cái nháy mắt, bởi vì thần thông của mình thi triển, còn có Vũ Hằng thần thông dẫn động, nhất thời liền kích trận pháp.

Vũ Hằng này nhất định là cố ý, cố ý ở thời điểm này kích trận pháp, vì chính là đối phó chính mình.

Hấn muốn thấy mình chê cười.

Nghĩ đến đây, sắc mặt của Lãnh Sơn liền vô cùng khó coi, cảm thấy vô cùng mất mặt.

Vũ Hằng liền đứng ở tầm hơn mười trượng có hơn, nhìn nhìn Lãnh Sơn sợ hãi lấy bộ dáng gấp gáp, cười ngây ngô, thờ ơ, thậm chí có chút vui sướng trên nỗi đau của người khác bộ dáng.

Lãnh Sơn nhìn nhìn mười phần làm giận.

Nhìn không được đuổi ra một ngón tay, run rẩy địa chỉ vào Vũ Hằng, la mắng: "Vũ Hằng, ngươi không có lương tâm, còn không mau một chút ngăn lại bọn họ, ta đều nhận thua."

Lãnh Sơn thật sự là sợ.

Bởi vì hắn thấy được tiếp cận nhất chính mình một tôn Khôi Lỗi, trong chớp mắt động thủ, nắm chặt quyền, liền xuất cách cách các đốt ngón tay tiếng vang.

Một quyền oanh kích ra ngoài, nhấc lên cuồng phong, đập vào mặt, làm cho người mắt mở không ra.

Tại kia Khôi Lỗi một quyền, cách một trượng xa dấu ngón tay, trong chớp mắt tan vỡ.

Kia cường đại dấu tay, chính là bị hắn cách không một quyền bắn cho đánh trúng hồng mắt, có thể thấy, Khôi Lỗi này thi triển một quyền đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu.

Nếu như một quyền này oanh kích ở trên người tự mình, như vậy chính mình còn muốn không muốn sống nữa.

Hơn nữa, nơi này có mười tôn Khôi Lỗi, nếu như đồng thời công kích, vậy mình trốn tránh đi nơi nào?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Sắc bén lừa gạt

Cái gọi là song quyền nan địch tứ thủ, coi như là toàn lực bạo, miễn cưỡng ngăn cản được một hai tôn Khôi Lỗi công kích, kia còn lại tám tôn Khôi Lỗi, toàn bộ đem lực lượng gọi ở trên người mình, kia há không phải mười phần đau buồn thức.

Cho nên, Lãnh Sơn thoáng cái liền làm ra quyết định, chính là lập tức nhận thua.

sống chết trước mắt tánh mạng du quan thời điểm, mắt mắt liền mất mất a, tôn nghiêm đã không còn coi như xong, dù sao cũng phải bảo vệ mạng nhỏ lại nói.

"Vũ Hằng, ta đều nhận thua, ngươi choáng nha, nhanh lên ngăn lại bọn họ nha, đừng nói ngươi làm không được, trận pháp đều là ngươi âm thầm bố trí xuống."

"Hơn nữa, Học Viện tuy không ngăn lại tư đấu, thế nhưng cấm xuất hiện sinh tử, đến lúc sau ngươi như thế nào cùng Học Viện giải thích. Đã nói mới đi vào hai ngày, liền Vô Pháp Vô Thiên, tùy ý làm bậy, chà đạp Học Viện quy củ?"

Gió lạnh son thật sự là sợ, trực tiếp chuyển ra Học Viện quy củ tới uy hiếp Vũ Hằng, hi vọng Vũ Hằng có thể nhìn tại mặt mũi của Học Viện, không chế được trận pháp cùng này hung tàn mười tôn Khôi Lỗi, buông tha chính mình.

Đồng thời, hắn cũng nghĩ đến một cái đáng sợ sự thật.

Chính là Vũ Hằng bố trí trận pháp này thời điểm, rõ ràng là nhắc nhở qua chính mình, hắn là có lưu hậu thủ.

Này hậu thủ chính là tại Vũ Hằng một bên chạy trốn thời điểm, một bên bố trí xuống, mà chính mình vậy mà không biết.

Đây là một cái mắt mắt rất đau vấn đề.

Lãnh Sơn chỉ cảm thấy một trương mặt mo đều cho mất hết.

Vũ Hằng cười lạnh lên tiếng, ánh mắt nghiền ngẫm, bề ngoài mà nhìn Lãnh Sơn, buồn cười nói; "Các ngươi xuống tay với ta thời điểm, làm sao lại không nghĩ qua Học Viện quy củ, hiện tại ngươi ở vào hạ phong, mạng nhỏ chừng không ở trong tay ta, ngươi ta nói Học Viện quy củ, ngươi không phải này vô nghĩa sao?"

Vũ Hằng có chút lòng đầy căm phẫn, rất phẫn hận Lãnh Sơn loại người này vô sỉ, tựa như cùng Hắc Phong như vậy, đồng dạng vô sỉ.

Lãnh Sơn bị Vũ Hằng vừa nói như vậy, sắc mặt trong chớp mắt xấu hổ, cảm thấy xấu hổ táo vô cùng, cũng cảm giác chính mình là có điểm vô sỉ.

Tối thiểu tại chính mình cường thế thời điểm, Vũ Hằng ở vào yếu thế thời điểm, Vũ Hằng lại không có lấy ra Học Viện quy củ mà nói sự tình, hiện tại chính mình ở vào yếu thế, ngược lại là lấy ra Học Viện quy củ mà nói chuyện, chính mình quả thật liền một cái tân sinh cũng không bằng, hổ thẹn nha, tự trách

nha.

Lãnh Sơn xấu hổ đến gần như muốn tìm một chỗ khe hở chui vào.

Chỉ là đôi mắt dần dần công kích đến mười tôn Khôi Lỗi, hấn sợ hãi thần sắc lần nữa tăng lên gấp mấy lần, có chút thấp thỏm lo âu địa hồ hét đạo: "Vũ Hằng, ngươi đến cùng muốn thế nào dạng, ta đều nhận thua, chỉ cần ngươi buông tha ta một cái mạng nhỏ, ngươi có điều kiện gì, ta âu khả zz.az.zzz lấy đáp ứng ngươi."

Vũ Hằng cau mày, ánh mắt mang theo tiểu ý nhìn nhìn Lãnh Sơn, vừa nghe đến Lãnh Sơn sốt ruột, làm ra loại này hứa hẹn, nhất thời mặt mày hớn hở, nhìn nhìn Lãnh Sơn, đạo: "Rất tốt, cái này dạng a, ta bố trí bộ này trận pháp, cũng hao tổn quá nhiều tinh lực cùng tu vi, mới vừa rồi bị ngươi công kích thời điểm, ta lại càng là sợ hãi muốn chết, ngươi liên ý tứ ý tứ, đem ngươi tất cả gia sản lấy ra, coi như làm là bồi thường ta được rồi"

Vũ Hằng vô cùng địa vui vẻ, ánh mắt của hắn lóe ra hưng phấn, giống như đánh bại Hắc Phong cướp đoạt Hắc Phong Công Pháp, kia hưng phấn ánh mắt đồng dạng.

Đây cũng là một bút cực kỳ ý đây nè, nhất định lại có tâm thu vào.

Vũ Hằng vô cùng vui vẻ cùng kích động.

Lãnh Sơn nghe những lời này, thiếu chút nữa mắt trợn trắng lên, muốn ngất đi qua.

Nội tâm chửi bậy, Vũ Hằng này cũng quá vô sỉ, vô sỉ cực độ, dĩ nhiên là loại người này.

Này hoàn toàn là muốn đem chính mình đánh về đến trước giải phóng thời điểm, để mình nghèo rớt mồng tơi.

Lãnh Sơn lập tức liền trừng trừng mắt, đỏ mặt tía tai, muốn lên tiếng phản bác, cùng Vũ Hằng chửi bậy.

Thế nhưng trong đó một tôn Khôi Lỗi, cùng với một quyền hướng phía công kích mình đi lên, Lãnh Sơn sợ hãi kêu lên một cái, chỉ có thể lập tức bạo bản thân tu vi, lập tức né tránh đi qua.

Tại vừa mới né tránh đến mười trọng có hơn, nguyên bản vị trí, lại bị kia một tôn Khôi Lỗi bắn cho đánh trúng xuất hiện một cái hồ sâu cực lớn, để cho Lãnh Sơn nhìn nhìn, cũng không khỏi cảm thấy da đầu tê dại, ánh mắt kinh khủng, thân thể đều nhìn không được run, đối với Vũ Hằng thao túng bộ này trận pháp còn có này sư tôn Khôi Lỗi, hết sức kiêng kỵ cùng sợ hãi.

Xảy ra kia Khôi Lỗi một kích, Lãnh Sơn vốn là muốn muốn phản bác lời nói, lập tức liền thức thời địa ngậm miệng, nếu như dám hò hét xuất ra, phản bác Vũ Hằng, nhất định sẽ có càng nhiều Khôi Lỗi công kích đến, Lãnh Sơn cũng không dám bốc lên loại nguy hiểm này.

Hơn nữa, tại mình làm ra hứa hẹn thời điểm, khoắc lác đều phóng xuất, hết thảy điều kiện đều đáp ứng Vũ Hằng, hiện tại đối ý, vậy đơn giản chính là đem đá nện chân của mình, có chút tin dụng cũng không nói.

Mồ hôi lạnh âm thầm tức giận cùng gấp, sớm biết liền không tha xuất loại này khoắc lác, bây giờ còn sao có thể thu hồi lại nha.

Ngay tại Lãnh Sơn âm thầm hối hận tự trách phóng ra khoắc lác thời điểm, chỉ nghe thấy Vũ Hằng cười lạnh lên tiếng nói: "Ngươi cũng có thể cự tuyệt, dù sao này mười tôn Khôi Lỗi cũng biết cái gì lợi ích, để cho bọn họ chơi chán, cũng liền chính mình trở về."

Lãnh Sơn đáy lòng gần như muốn mắng lên, ngươi cũng nói, này mười tôn Khôi Lỗi đều là không cảm giác, lại càng không có tinh thần, loại bọn họ chơi chán, kia phải đợi tới khi nào đi, hơn nữa, nếu như ngươi không dưới mệnh lệnh, kia mười tôn Khôi Lỗi cho dù ta bắn cho đánh thành thịt vụn, cũng đều sẽ không dừng tay, nếu muốn này mười tôn Khôi Lỗi tự động phản hồi, vậy đơn giản so với lên trời còn khó hơn.

Đương nhiên, Lãnh Sơn biết đây hết thảy đều là Vũ Hằng cố ý nói, vì cái gì hay là uy hiếp chính mình.

Vô sỉ, quá vô sỉ.

Lãnh Sơn đáy lòng đã chửi bậy mờ, đối với Vũ Hằng, quả thật chính là mười vạn cái thống hận.

Nếu như mục quang có thể giết chết người, bây giờ Vũ Hằng đều muốn bị Lãnh Sơn giết đi hơn một ngàn lần.

Vũ Hằng đối với Lãnh Sơn loại này tính chất uy hiếp chất sắc bén ánh mắt, căn bản không sợ, trên mặt như trước treo chiêu bài thức nộ cười, nhếch miệng cười, ánh mắt mang theo nghiền ngẫm tiểu ý, đạo: "Lãnh Sơn, ngươi cũng đừng như vậy trừng ta, này cỡ nào không lễ phép nha, hơn nữa, ngươi nhận thua thời điểm, khoắc lác đều phóng xuất, điều kiện gì đều đáp ứng ta, ta tối thiểu không có yêu cầu ngươi tự sát đâu, có thể thấy ta nhân từ, hơn nữa, tiền tài chính là vật ngoài thân, ngươi cần gì phải để ý như vậy đâu, không phải có vài câu nói núi xanh còn đó lo gì thiếu củi đun nha, chỉ cần cái mạng nhỏ của ngươi vẫn còn ở, tu vi của ngươi vẫn còn ở, ngươi còn sợ không có Pháp Bảo doanh thu sao?"

Vũ Hằng từ từ hướng dẫn Lãnh Sơn, hi vọng Lãnh Sơn vội vàng đem gia sản giao ra đây, phong phú chiếc nhẫn trữ vật của mình, hơn nữa, ngày mai sẽ phải cùng Lưu Phong quyết chiến, điểm hơn Pháp Bảo cùng Linh Thạch, luôn là không có sai.

Ngược lại là Lãnh Sơn, nghe Vũ Hằng lời nói này, trực tiếp mắt trợn trắng, thân thể run run, lao đảo hai bước, thiếu chút nữa thân thể mềm nhũn, muốn té trên mặt đất.

Quả thực là Vũ Hằng người này quá vô sỉ, loại này vô sỉ trình độ, quả thật đã đến tột đỉnh tình trạng, để cho Lãnh Sơn thật sâu khinh bỉ cùng thống hận.

Thế nhưng không Quân Lãnh Sơn như thế nào khinh bỉ cùng thống hận, mắt tích cũng không thể phản kích, có thể cảm giác được thật sâu bất đắc dĩ cùng bi ai.

Không có cách nào khác biện pháp nha, hiện tại tình thế so với người mạnh mẽ, chính mình liền rơi ở trong tay người ta, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu đây nè.

Cái gọi là kẻ thức thời mới là tuân kiệt nha.

Lãnh Sơn như vậy tự an ủi mình.

Tuy trong lòng nghĩ mở, thế nhưng mặt ngoài hay là nộ khí đằng đằng, phần nộ địa trường mắt Vũ Hằng, nhìn không được hừ lạnh nói; "Vũ Hằng, người tình tròng lên não, nói so với hát khá tốt nghe, muốn thật sự là như thông qua theo như lời người, tiền tài chính là vật ngoài thân, vậy người choáng nha làm gì vậy còn vô cùng tất cả của ta bộ gia sản, hơn nữa, ta núi xanh còn đó lo gì thiếu củi đun, phải không giả, thế nhưng người muốn biết, nhà của ta Khi, đều tích lũy nửa đời người, mới đến nước này, cứ như vậy điểm gia sản, nếu toàn bộ giao cho người rồi, ta muốn tích lũy bao nhiêu năm mới có thể bổ sung trở về, không được, người tối thiểu lưu đứng lại cho ta một nửa gia sản."

Lãnh Sơn hung dữ phản bác, trên mặt nộ khí, giống như núi lửa phun, làm cho người ta nhìn nhìn, liền biết hấn oán giận cùng thống hận.

Sắc mặt hấn lúc này dữ tợn, bắt đầu vận vẹo, mười phần khủng bố.

Nếu người khác không hiểu, còn tưởng rằng hấn sắp điên cuồng Thành Ma.

Chỉ có Lãnh Sơn chính mình hiểu được, hiện tại chính là mặc cả, có thể đòi lại một chút Pháp Bảo chính là một loại thắng lợi.

Kỳ thật tại Vũ Hằng đáp ứng chính mình, chỉ cần giao ra gia sản, liền cho phép nhận thua, Lãnh Sơn đã trong thâm tâm nhẹ nhàng thờ ra, chỉ là hấn cảm thấy không thể đơn giản để cho Vũ Hằng như nguyện.

Nếu như vậy mà đơn giản để cho Vũ Hằng như nguyện, nói không chừng Vũ Hằng được một tác lại muốn tiến một thước, còn có thể đưa ra nó yêu cầu của hấn, đến lúc sau chính mình là đáp ứng hay là đáp ứng chứ, một khi đã đáp ứng, chính mình không phải ủy khuất chết rồi.

Cho nên chỉ cần làm ra loại này thịt đau biểu tình, biểu đạt ra chính mình thà chết chứ không chịu khuất phục thái độ, mới có thể để cho Vũ Hằng cảm giác được nhà này Khi đáng quý, không phải đơn giản cảm đến.

Tin tưởng, Vũ Hằng đi qua chính mình ương ngạnh chống cự mới khó khăn cảm đến gia sản, hấn khẳng định cũng rất có cảm giác thành tựu, đến lúc sau chỉ cần giao ra gia sản là được rồi.

Hơn nữa, còn có mặt khác một loại khả năng sản sinh.

Ký là mình liều mạng chống cự, không thỏa hiệp, quả thật không đem toàn bộ gia sản giao ra đi, nói như vậy bất định, Vũ Hằng cảm giác mình là một cái khó gặm xương cốt, cũng liền không làm khó dễ chính mình rồi, tượng trưng lấy đi đồng dạng gia sản hãy bỏ qua chính mình rồi đâu, vậy mình quả thật chính là mặt khác một loại thắng lợi.

Nghĩ đến đây, Lãnh Sơn trong nội tâm cũng nhìn không được cười ra tiếng.

Dù sao nội tâm điểm mấu chốt đã sớm ra, chỉ là biểu hiện ra, không tốt trực tiếp biểu hiện ra ngoài để cho Vũ Hằng biết, tránh Vũ Hằng biết mình điểm mấu chốt được một tác lại muốn tiến một thước.

Ngược lại là muốn nhìn Vũ Hằng kế tiếp cái gì thái độ.

Vũ Hằng ánh mắt nghiêng ngả, cười lạnh nhìn nhìn Lãnh Sơn, đâu không biết hiện tại tại Lãnh Sơn nội tâm trò hề, hấn nhàn nhạt hỏi Lãnh Sơn, đạo; "Lãnh Sơn, để cho người lấy ra nhà của người Khi đổi lấy cái mạng nhỏ của người liền thật sự khó như vậy sao?"

Lãnh Sơn trong chớp mắt trầm mặc, loại vấn đề này trả lời hay là không trả lời đâu, nếu như trả lời đâu, muốn trả lời thế nào nha.

Muốn biết rõ, đến cùng hay là cái mạng nhỏ của mình trọng yếu, cũng không thể nói dùng gia sản đổi lấy mạng nhỏ là phi thường khó khăn a.

Lãnh Sơn nhìn nhìn Vũ Hằng lượn quanh cố ý vị ánh mắt, lập tức hồi đáp; "Vũ Hằng, người không nên hiểu lầm, ta là vô cùng nguyên ý dùng gia sản để đổi lấy cái mạng nhỏ của ta, thế nhưng người cũng biết, nhà của ta cho là tích lũy nửa đời người, người được hay không được đại lượng, chỉ lấy đi một nửa nha."

Vũ Hằng khoe miệng câu dẫn ra độ cong, càng tốt nhìn, cười lạnh ý vị càng đậm, không nói hai lời, trực tiếp đáp ứng, đạo; "Đương nhiên cũng được."

Lãnh Sơn nghe được câu này, nhất thời thần sắc vui vẻ, cả người mười phần vui mừng, có chút kích động, đạo; "Vũ Hằng, người thật sự thật tốt quá."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Trận pháp chi lực

Mồ hôi lạnh cũng không nghĩ tới Vũ Hằng hội dễ dàng như vậy đáp ứng, trong đầu đã trong bụng nở hoa, còn nhịn không được lên tiếng tán dương Vũ Hằng một hồi.

Chỉ là kế tiếp Vũ Hằng một câu, lập tức để cho hắn trọn tròn mắt, chỉ nghe Vũ Hằng, đạo; "Lãnh Sơn, ngươi chỉ lấy xuất một nửa gia sản, vậy ngươi cũng muốn làm hảo trả giá nửa cái mạng nhỏ thay a, ta là không ngại, cho dù ngươi là gia sản không giao ra, ta đều là rất thích ý thấy được, bởi vì, nếu như là như vậy, ta liền có thể chút nào Vô Tâm lý áp lực trừng trị ngươi."

Vũ Hằng nhàn nhạt nói qua, trên mặt tách ra ra một cái yêu dị nụ cười, nhìn nhìn Lãnh Sơn.

Nụ cười kia mười phần sấm nhân.

Tối thiểu rơi vào Lãnh Sơn trong mắt, để cho Lãnh Sơn nhìn nhìn, cũng nhịn không được trong lòng tim đập mạnh một cú.

Không nghĩ tới Vũ Hằng vô sỉ gia hỏa ác như vậy, thiết thời chính mình còn tán dương hắn để nói chuyện.

Chính mình quả thực là chính là mò mẫm mất chó.

Lãnh Sơn đau buồn thúc mà nghĩ, vội vàng lên tiếng nói; "Chậm, Vũ Hằng huynh đệ, ngươi hiểu lắm, ta là nguyện ý giao ra toàn bộ gia sản."

Vũ Hằng cười lạnh.

Điều khiển trận pháp diễn biến mười tôn Khôi Lỗi, trực tiếp liền nổi công kích.

Mười đạo Khôi Lỗi trong chớp mắt lên công kích, uy lực quả thật chính là kinh thiên động địa.

Mười đạo pháp thuật hào quang, vu vu, kích xạ hướng Lãnh Sơn.

Lãnh Sơn trong chớp mắt da đầu tê dại, chỉ cảm thấy một thân lông tơ đều tạc nổi cái ròi.

Hắn vừa giận vừa kinh, ánh mắt sợ hãi, vội vàng giận dữ hét; "Vũ Hằng, ngươi khôn kiếp, ta đều nguyện ý giao ra toàn bộ gia sản, còn nhận thua, ngươi đến cùng muốn thế nào."

Tại lời của hắn vừa mới hô lên, một đạo pháp thuật hào quang lập tức công kích được trước người của hắn, hắn sợ tới mức vội vàng vận chuyển bản thân tu vi, triển khai thân pháp, vô cùng gây nên độ, tránh né đi.

Tại vừa mới rời đi nháy mắt, nguyên bản vị trí, lập tức đã bị pháp thuật hào quang oanh kích, xuất hiện một cái hố sâu cực lớn.

Tại thân ảnh của hắn còn không có đứng lại, còn chưa tỉnh hồn thời điểm, mặt khác mấy đạo pháp thuật hào quang, liền lập tức hướng phía hắn trùng kích đi lên.

Những cái này pháp thuật hào quang, đều có hơn một trượng lớn nhỏ, mỗi một đạo hào quang, đều người sở hữu Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ một kích toàn lực, một khi bị đánh trúng, Lãnh Sơn tất yếu muốn trọng thương.

Tránh né một đạo pháp thuật hào quang công kích, đã trở nên vô cùng miễn cưỡng.

Hiện giờ, thoáng cái phải đối mặt chín đạo pháp thuật hào quang công kích, điều này làm cho Lãnh Sơn, thiếu chút nữa quỵ.

Hắn vội vàng đối với Vũ Hằng, nhe răng trừng mắt, đạo; "Vũ Hằng, ngươi khôn kiếp, nhanh chóng ngăn lại bọn họ."

Nói qua, hắn vẫn không quên, tại loại này khẩn yếu sống chết trước mắt, từ trong lồng ngực lấy ra một cái túi gấm túi, hướng phía Vũ Hằng ném đi qua.

Túi gấm túi trên không trung kéo ra một mảnh đường vòng cung, rơi vào Vũ Hằng trước người.

Vũ Hằng lập tức vươn tay, nhận lấy túi gấm túi.

Thần niệm trước tiên thâm thấu tiến nhập túi gấm trong túi, đây là vì đề phòng Lãnh Sơn đùa nghịch cái gì kẻ đối trá.

Thần niệm tiến nhập túi gấm túi, trước xác nhận túi gấm trong túi không có cái khác nguy hiểm, Vũ Hằng buông ra thở ra một hơi, sau đó mới hết sức chăm chú mà nhìn túi gấm trong túi bảo vật.

Bên trong các loại Pháp Bảo cùng Linh Thạch, đề cho Vũ Hằng nhãn tình sáng lên.

Không hổ là Lãnh Sơn tích lũy nửa đời người gia sản, bên trong có thật nhiều thứ tốt, Vũ Hằng nhìn một chút, cũng nhìn không được trong lòng kích động, biểu tình lộ ra mừng rỡ.

Phanh.

Tại Vũ Hằng còn yên lặng ở bên trong trong vui sướng, Lãnh Sơn đã có thể bị kích, chín đạo pháp thuật hào quang trực tiếp công kích hướng hấn, đề cho hấn trốn tránh không kịp, thân thể lập tức trúng chiêu, xuất thình thịch một tiếng.

May mắn hấn tại trên thân thể bố trí xuống một cái phòng ngự màn hào quang, không đến mức đề cho Khôi Lỗi xuất pháp thuật hào quang, trực tiếp oanh kích ở trên người hấn.

Thế nhưng, quả Quả Lãnh sơn thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, thủ hộ ở bản thân, kia pháp thuật hào quang công kích, như trước đối với hấn tạo thành trọng thương.

Bởi vì phòng ngự của hấn chiếu cố tại pháp thuật hào quang công kích đến, quả thật không chịu nổi một kích.

Trong chớp mắt đã bị oanh kích tan vỡ.

Pháp thuật hào quang như trước trước sau như một, đối với hấn nổi công kích.

Oanh kích tại trên lồng ngực của Lãnh Sơn.

Lãnh Sơn đau đớn đến nỗi ngay cả sắc mặt cũng thay đổi.

Này lồng ngực vị trí, trước bị Vũ Hằng tính kế, bắn cho đánh trúng vào một quyền, bây giờ còn cũng bị pháp thuật hào quang trong công kích, hai lần công kích đều là tại cùng một vị trí.

Kia đau đớn mãnh liệt, còn có đấy lòng cực hạn ủy khuất, đề cho Lãnh Sơn muốn chết tâm như hồ nước đều đã có.

A.

Lãnh Sơn nhìn không được ra tiếng kêu thảm thiết, thân thể trong chớp mắt bay ngược ra ngoài.

Thân thể ở giữa không trung kéo ra một mảnh duyên dáng đường cung.

Hấn chỉ cảm thấy toàn bộ lồng ngực đều muốn nổ ra, hấn đau.

Đây nên chết Vũ Hằng, chính là không nguyện ý làm cho người ta sống khá giả, ta dễ dàng đi ta, ta đều nhận thua không phải, huống chi còn giao ra toàn bộ gia sản.

Còn muốn gặp loại này tội, quả thật tám đời năm mốt.

Ầm ầm.

Lãnh Sơn thân thể trong chớp mắt đụng vào trên một cây đại thụ, kia đại thụ lay động một cái, trực tiếp đem Lãnh Sơn cho phản chấn trở về.

Lãnh Sơn lúc này làm sao còn có tu vi, trong cơ thể tu vi đã nhiễu loạn không chịu nổi, còn ở giữa không trung thân thể, lập tức liền thẳng tắp nện rơi trên mặt đất.

Lại một lần nữa ra một tiếng nặng nề tiếng vang.

Lãnh Sơn đau đớn được, gào khóc kêu, cả khuôn mặt đều biến thành lục sắc.

Hấn một bên vùng vẫy đứng lên, một bên vuốt ve phần lưng đau đớn vị trí, đối với đứng ở tầm hơn mười trượng có hơn cười ngây ngô Vũ Hằng rít gào thét, đạo; "Vũ Hằng, ngươi là tên khốn kiếp, cũng nói dùng toàn bộ gia sản đổi cái mạng nhỏ của ta, ngươi còn ngăn lại kia mười tôn Khôi Lỗi, đây nên chết trận pháp, làm sao lại sinh sôi loại quái vật này nha."

Trong lòng Lãnh Sơn là một vạn cái khó chịu, quả thật hận thấu Vũ Hằng tên khốn kiếp này.

Như không phải đánh không lại Vũ Hằng, bằng không thì, hấn sớm giết lên đi, hiện tại bị Vũ Hằng khi dễ, chỉ có thể khoe miệng lưỡi chi lực.

Theo hần chửi bậy lên tiếng, kia tám tôn đã đình chỉ công kích, điều khiển pháp thuật hào quang, đang lơ lửng ở giữa không trung Khôi Lỗi, lập tức liền đình chỉ thao túng, tám đạo pháp thuật hào quang, gào thét, trực tiếp công kích hướng Lãnh Sơn.

Bị một đạo pháp thuật hào quang trong công kích, liền gần như muốn Lãnh Sơn nửa cái mạng.

Huống chi, hiện giờ còn có tám đạo pháp thuật hào quang công kích qua.

Nhìn trước mắt khủng bố một màn, cảm nhận được to lớn Lãnh Sơn, gần như muốn bạo khiêu, nhìn chăm chăm Vũ Hằng, hung ác nói: "Vũ Hằng, ngươi tên đáng chết, ngươi không nói tín dụng ta, ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi. Ngươi khôn kiếp, hèn hạ vô sỉ, âm hiểm tiểu nhân."

Lãnh Sơn biết, tại đây mười tôn Khôi Lỗi công kích đến, chắc chắn sẽ không may mắn tồn khả năng.

Hiện tại cũng chỉ có thể thống hận Vũ Hằng một phen.

Hần hiện tại khuôn mặt khẩn trương, biểu tình vô cùng ngưng trọng, bởi vì phải đối mặt này tám đạo pháp thuật hào quang công kích, hần cảm giác hô hấp cũng không sướng, gần như muốn hít thở không thông, trên người giống như áp chế một tòa núi lớn, để cho hần trầm trọng, Alexandre.

Rống!

Hần ngửa mặt gào thét một thân, còn dư lại tu vi toàn bộ đều nổ bung, một cỗ kinh người khí thế từ trên người của hần nổ bung, phóng lên trời.

Trên người của hần lần nữa bố trí xuống một đạo phòng ngự màn hào quang.

Gào thét, hai tay vội vàng bấm niệm pháp quyết, thân pháp vận chuyển, toàn thân trong chớp mắt bị ngọn lửa bao phủ.

"Hỏa Thần công lao."

Hần gào thét lên tiếng, thuần thực nhất Hỏa Thần công lao bị hần thi triển ra.

Toàn thân của hần tràn ngập hỏa diễm, nơi này nhiệt độ trong chớp mắt tăng vọt, làm cho người ta cảm thấy nóng bỏng, mồ hôi chảy ròng, quần áo đều ướt đầm.

"Tán."

Lần nữa cùng với hần một tiếng rống giận vang lên, trên người hần hỏa diễm lần nữa bạo, trùng kích bát hoang, quét ngang khắp nơi.

Kia mười cái vây khôn tới Khôi Lỗi, bị hần mạnh mẽ hỏa diễm, trong chớp mắt trùng kích, bước chân cũng không khỏi được trong chớp mắt dừng lại, thậm chí còn không chế không nổi rút lui hai bước.

Thế nhưng, khôi lỗi môn lui lại hai bước, lập tức liền đứng vững vàng bước chân, toàn thân hào quang lấp lánh, cũng thi triển ra một cái phòng ngự màn hào quang, ngăn cản lên hỏa diễm thiêu đốt cùng trùng kích.

Uống

Mười tôn Khôi Lỗi lập tức hét to lên tiếng.

Điều khiển pháp thuật hào quang, trong chớp mắt lên trùng kích.

Cùng lúc đó, trong cơ thể khổng lồ tu vi lần nữa bạo, từng cái một lập tức giơ bàn tay lên, đối với Lãnh Sơn phát ra ngoài.

Trong khoảnh khắc.

Mười đạo cường đại hơn một trọng thủ ấn, lập tức ngưng tụ ra, chương án lóe ra hào quang, hào quang ẩn chứa uy lực khủng bố, kinh người khí thế phóng xuất ra, coi như là lúc này điên cuồng Lãnh Sơn, cũng đều hơi bị kinh hãi.

Đây chính là mười cái Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ Khôi Lỗi, coi như là đơn độc một tôn, đều đánh không lại bọn họ, huống chi là mười cái, tự mình một người tới đối mặt bọn họ, quả thật chính là tự tìm chết.

Lãnh Sơn mồ hôi lạnh bao tấp, thế nhưng đến lúc này, lùi bước sẽ chỉ làm hần chết được nhanh hơn.

Hần gào khóc kêu, còn dư lại tu vi, đều tại điên cuồng vận chuyển, một quyền đón lấy một quyền oanh kích ra ngoài, từng đạo quyền ảnh oanh kích ra ngoài.

Những cái này quyền ảnh trong chớp mắt va chạm hướng oanh kích tới chương án.

Nhất thời, từng đạo kịch liệt tiếng nổ mạnh vòng qua vòng lại ra, đình tại nhức óc, đại địa chấn động, cây cối bùng nổ, không khí chấn động.

Một cỗ bạo tạc sóng xung kích quét ngang ra, trực bức được Lãnh Sơn cùng Khôi Lỗi đều đang đứng đứng đứng trùng lui về phía sau.

Bọn họ mỗi một bước rơi trên mặt đất, đều xuất to lớn tiếng vang, mặt đất cũng tùy theo chấn động, tại bọn họ giờ chân lên bước thời điểm, mặt đất liền xuất hiện một cái dấu chân thật sâu.

Theo hai bên đều rút lui mười trượng cự ly, này một cỗ mạnh mẽ sóng xung kích, mới miễn cưỡng tiêu tán ra.

Tại bạo tạc trung ương, bây giờ là Hoàng Diệp tràn ngập, bụi mù cuộn cuộn.

Hào một lúc sau, bị cuốn lên Hoàng Diệp dần dần rơi trên mặt đất, bụi mù dần dần tiêu tán, hết thấy đều khôi phục yên tĩnh, lẫn nhau cũng có thể thấy được đối phương thảm trạng.

Kìa mười tôn Khôi Lỗi đều là trận pháp diễn biến, tại vừa rồi trùng kích, thân ảnh của bọn hắn mờ đi rất nhiều, trong lúc mơ hồ, muốn tan vỡ tiêu tán.

Thế nhưng như trước còn có một cỗ lực lượng chèo chống lấy bọn họ, để cho bọn họ không đến mức trong chớp mắt tan vỡ.

Trái lại Lãnh Sơn.

Không khá hơn bao nhiêu.

Lúc này mồ hôi lạnh khoác trên vai đầu tán, thất khiếu chảy máu, trên người áo bào lại càng không có một chỗ hoàn chỉnh, gần như đều bị nổ tung ra, thể thâm vô cùng.

Trên người hắn tu vi lại càng là ba động đến lợi hại, hồi lâu cũng không thể ổn định lại.

Có thể thấy, hắn lúc này trong cơ thể tu vi, đến cùng nhiều loạn đến loại trình độ nào.

Ở thời điểm này, sợ là một cái nguyên anh sơ kỳ tiểu bối, cũng có thể phát tay, tiêu diệt Lãnh Sơn.

Lãnh Sơn sắc mặt trắng xám, tinh thần uể oải, ánh mắt mờ mịt, đứng lại tại mười trượng có hơn, dựa vào một cây đại thụ, khóe miệng còn tràn máu dấu vết (tích).

Vũ Hằng tại tâm hơn mười trượng cự ly, thật xa nhìn nhìn thể thảm Lãnh Sơn, nhãn dưới lông mày, thân thể một cái xê dịch, liền tiêu thất ở chỗ cũ.

Lần nữa xuất hiện thời điểm, đã đến Lãnh Sơn trước người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Bại tướng dưới tay

Lãnh Sơn nhìn nhìn xuất hiện ở trước mắt hèn hạ vô sỉ, lại lãnh khốc hung tàn Vũ Hằng, khóe miệng chậm rãi câu dẫn ra, lộ ra cười lạnh, ánh mắt lộ ra cừu hận cùng oán độc, thanh âm của hắn trọn mắt, phần hận đạo; "Vũ Hằng, ngươi không giữ lời hứa gia hòa, đã nói rồi giao dịch, ngươi lại bội bạc. Còn có cái gì chiêu, chẳng quản thi triển ra, ta Lãnh Sơn tuyệt đối không sợ, cùng lắm thì vừa chết."

Lãnh Sơn đến nơi này loại bước ngoặt, lại vẫn kiên cường, quả thật chính là tự tìm chết.

Kỳ thật Lãnh Sơn cũng ý thức được chính mình thảm trạng, tại hắn từ trước đến nay, dù sao mình cũng sống không lâu, dứt khoát liền bất cứ giá nào, tối thiểu có thể trước khi chết, sướng khoái một bữa, không đến mức thái quá mức nhất gan mất mặt.

Vũ Hằng tự tiểu phi tiểu nhìn nhìn Lãnh Sơn, ánh mắt nghiền ngẫm, thản nhiên nói; "Lãnh Sơn, ngươi này nhưng không trách được ta, ai bảo ngươi theo ta mặc cả kia mà, này không đều là ngươi tự tìm sao?"

Lãnh Sơn có đại khẩu trào máu xúc động.

Chẳng lẽ trách ta rồi.

Không phải là mặc cả sao, về phần xuất thủ nặng như vậy.

Nhìn xem bản thân bây giờ một thân thương thế, quả thật chính là vết thương chồng chất, huyết tinh lâm li, nhiều hơn thâm liên có nhiều thâm.

Quay đầu lại, tối thiểu cũng phải tỉnh dưỡng một cái nửa năm, mới có thể khôi phục lại đỉnh phong thời điểm.

Đây còn là có Linh Thạch cùng Đan Dược phụ trợ điều kiện tiên quyết, hiện tại chính mình nghèo rớt mồng tơi, nếu như đơn thuần dựa vào thiên địa tự nhiên Linh Khí tối tỉnh dưỡng, tối thiểu cũng phải tiêu phí một năm thời gian.

Muốn hao phí như thế nhiều thời giờ, Lãnh Sơn gần như có dũng khí muốn khóc xúc động.

Vũ Hằng nhìn nhìn lại ủy khuất lại không có cô Lãnh Sơn, Kiền ho hai tiếng, có chút xấu hổ, đạo; "Chuyện này cứ như vậy được rồi, đương nhiên, người muốn phải không thỏa mãn, còn muốn liên tục, trận pháp này ngay ở chỗ này, còn không có tan vỡ, ta coi như làm không nhìn thấy, dù sao là trận pháp đi theo người bồi luyện."

"Cứ như vậy được rồi?" Lãnh Sơn mở to hai mắt nhìn, hùng hổ, rất có một loại không cam lòng tư thế, dường như ý của hắn là, chuyện này khẳng định không dễ yên, không phải người chết chính là ta vong.

"Ồi, thật tốt quá, đặc biệt sao đau chết, ời," Lãnh Sơn lập tức trở mặt, biến thành mặt mũi tràn đầy cười vui, trở nên đối với Vũ Hằng lấy lòng, phỏng chế giống như ghi hận không được sớm nên kết thúc.

"Vậy ta đi, dù sao sự tình cứ như vậy kết thúc."

Lãnh Sơn lập tức vận chuyển còn dư lại một chút tu vi, hoàn toàn không để ý bản thân thương thế, lập tức trong nội viện nơi này.

Chạy thực mạng độ còn vô cùng nhanh, sợ Vũ Hằng vô lại truy kích đi lên, cùng hắn không dễ yên.

Hắn hiện tại thật sự là e sợ Vũ Hằng vô sỉ gia hỏa, trong đầu, cũng đúng Vũ Hằng có rất sâu bóng mờ, đoán chừng, về sau nghe được người khác nói tới Vũ Hằng, hắn đều theo bản năng sợ hãi.

Vũ Hằng nhìn nhìn chạy mau tháo chạy rồi đi Lãnh Sơn bóng lưng, ngượng ngùng địa sờ sờ cái mũi, cười nói; "Ta có khủng bố như vậy sao, không đến mức chạy trốn nhanh như vậy a."

Kỳ thật Vũ Hằng cũng không có sát tâm, hắn cũng chỉ là ngẫm lại này một bộ trận pháp lợi hại mà thôi.

Hiện tại xem ra, này một bộ trận pháp, uy lực thật đúng là không tầm thường.

Ánh mắt hắn lóe sáng lóe sáng, bề ngoài kính kích động, mục quang rơi vào này mười tôn trên người Khôi Lỗi, lại nhìn một chút âm thầm bố trí xuống mấy cái trận pháp đầu trận tuyến, giống như nhìn nhìn bảo bối.

"Điều này cũng không thể trách ta nha, ta cũng là lần đầu tiên thực dụng trận pháp, ta phán đoán không cho phép trận pháp uy lực, không nghĩ tới lợi hại như vậy, liền ngay cả Lãnh Sơn người này, tại trong trận pháp, cũng không kiên trì nổi mười cái hô hấp công phu. Này một bộ trận pháp thật sự là bảo bối tốt, ngày mai dùng để đối phó Lưu Phong, khẳng định có thể thực hiện."

Vũ Hằng đắc ý nghĩ đến, vội vàng trong tay bấm niệm pháp quyết, điều khiển trận pháp, mười tôn Khôi Lỗi thì trong chớp mắt hóa thành hào quang tiêu thất, mấy cái trận pháp tiểu kỳ, bị Vũ Hằng cho lấy đi.

"Lần này thu hoạch cũng không tệ lắm, đánh chạy hai cái người khiêu chiến, để cho bọn họ về sau cũng không dám tìm phiền toái cho mình, còn thu hoạch được một bộ Công Pháp, Quỷ Trảo bí thuật, còn có một cái túi gấm túi."

Vũ Hằng đắc ý cười, ngẫm lại có cảm giác hết sức kích động.

Hắn thần niệm lập tức quét ngang ra, mười trượng, trăm trượng, ngàn trượng quét ngang ra ngoài.

Trong chớp mắt liền thấy được tại trăm trượng có hơn Vương Thông.

Vương Thông với tư cách là một cái người quan sát, cũng với tư cách là cuối cùng thiết thời một cái người khiêu chiến.

Hắn hiện tại thần sắc vô cùng do dự, mặt mũi tràn đầy hồ nghi, nhứ chặt lấy lông mày, đang suy tư, có hay không tiếp tục khiêu chiến Vũ Hằng.

Vũ Hằng cùng Hắc Phong đánh một trận, hắn đều nhìn tại trong mắt.

Hiện giờ, Vũ Hằng cùng Lãnh Sơn đánh một trận, hắn cũng Thanh Thanh tích nhìn tại trong mắt.

Chính là bởi vì đối với Vũ Hằng hiểu rõ được càng nhiều, hắn việt cảm thấy Vũ Hằng khủng bố.

Thế nhưng Vũ Hằng làm cho người ta cảm giác, lại là một khác loại, tối thiểu tại Vương Thông từ trước đến nay, thủ đoạn của Vũ Hằng nói chung chính là những thứ này.

Trận pháp này bất quá là ngoại lực, kia Long Hóa bí thuật, Vũ Hằng cũng không phải có thể đơn giản thi triển.

Như vậy Vũ Hằng còn có thủ đoạn gì nữa đâu này?

Chỉ cần tự cẩn thận một chút, tại Vũ Hằng vận dụng ngoại lực thời điểm, mình cũng có thể vận dụng ngoại lực tới ứng phó là được rồi.

Vương Thông như vậy nghĩ đến, tâm tư dần dần xác định hạ xuống.

Hắn quyết định, cuối cùng vẫn còn muốn khiêu chiến Vũ Hằng, hoàn thành lúc trước khiêu chiến hứa hẹn, cùng lắm thì thua, cùng Hắc Phượng giống như Lân Sơn lưu manh, vạn nhất thắng đâu, chính mình liền có thể xuất quá đầu trần.

Nếu như không cùng Vũ Hằng đánh một trận, Vương Thông cảm thấy rất không cam tâm, như thế nào cũng nói phục không được chính mình.

Huống chi Vũ Hằng đi qua này hai lần chiến đấu, tu vi đã hao phí quá nhiều, quá nhiều, còn dư lại tu vi khẳng định không nhiều lắm, chỉ cần mình lại thêm một phần lực, khẳng định có thể chiến thắng Vũ Hằng.

Đến lúc sau, trực tiếp đem Vũ Hằng túi gấm túi cho lấy tới, còn có Vũ Hằng cướp đoạt người khác Pháp Bảo, đến lúc đó, chính mình túi gấm túi thoáng cái liền có thể phong phú.

"Đúng, nếu như ra khiêu chiến, hiện tại không thể làm một cái lùi bước người, hơn nữa, Vũ Hằng cũng nhất định là nỏ mạnh hết đà, coi như là đơn thuần kéo, cũng có thể bắt hắn cho kéo chết."

Vương Thông ủng hộ lấy chính mình.

Bởi vì hiểu rõ, cho nên e ngại, cũng bởi vì hiểu rõ, cho nên chiến ý sôi trào, cái gọi là biết mình biết người Bách Chiến Bách Thắng.

Vũ Hằng xác nhận Vương Thông vị trí, tu vi nở bung, thân thể một cái lấp lánh, đã đến Vương Thông trước người.

Hắn nhìn lấy Vương Thông, khoe miệng hơi hơi câu dẫn ra, lộ ra một cái nghiền ngẫm nụ cười, nhìn chăm chăm Vương Thông, đạo; "Vương Thông, ngươi hai vị đồng bạn, đều trực tiếp bị ta cho đánh bại, ngươi với tư cách là cái cuối cùng người khiêu chiến, là trực tiếp nhận thua đâu, hay là đấu một trận?"

Vương Thông nhìn nhìn đột nhiên xuất hiện Vũ Hằng, nội tâm thoáng cái giật mình, biểu tình trở nên cảnh giác cùng cảnh giới.

Hắn không nghĩ tới Vũ Hằng, đi qua hai trận thảm thiết kịch đấu, độ còn có thể nhanh như vậy.

Liền chỉ cần là này độ, chính mình liền tuyệt đối đuổi theo không hơn.

Vương Thông đối với Vũ Hằng hết sức kiêng kỵ, hấn cau mày, hai mắt co rút lại, nhìn lướt qua Vũ Hằng, thần sắc hung ác, đạo; "Vũ Hằng, cái gì đều đừng nhiều lời, trực tiếp động thủ đi."

Vương Thông kỳ thật đã sớm làm ra quyết định, coi như là Vũ Hằng tái xuất kì, lại yêu nghiệt, cũng không cách nào cải biến ý nghĩ của hắn.

"Vậy mà như thế, ta đây cũng sẽ không khách khí, ngày hôm nay, không cho ba người các ngươi biết lợi hại, các ngươi nhất định sẽ dây dưa đến cùng, ba ngày hai đầu gây sự với ta."

Vũ Hằng trầm mặt nói qua.

Hắn một chút tâm mang sợ hãi đâu không có, cho dù Vương Thông cao hơn hắn ra hai cái cảnh giới, hắn đều có nắm chắc bắt lại Vương Thông.

"Cuồng vọng, Vũ Hằng, ngươi thật sự là tự đại, thật đúng bởi vì chính mình rất giỏi, hiện tại, để cho ngươi nhìn ta lợi hại."

Vương Thông hừ lạnh một tiếng, một thân kinh người khí thế trong chớp mắt tăng vọt, bao phủ xuống, không lồ đại lực từ trên người trùng kích ra ngoài, quét ngang bốn phía.

Ở bên cạnh hắn xung quanh lá cây trong chớp mắt bị quét ngang qua một bên đi, phỏng chế hình như có một cổ sóng xung kích, cuốn mặt đất lá cây.

Vương Thông đột nhiên bày ra tới tư thế, thật là có vài phần cao nhân tư thế.

Tối thiểu thoáng cái để cho Vũ Hằng cho nhìn ngây người.

Phàm là sự tình cao thủ, hắn là vừa mới bắt đầu đều là trận thế a.

Vũ Hằng tự an ủi mình nghĩ đến.

Hắn độ cũng không chậm, cũng lập tức phóng ra một bên, ghim cái trung bình tấn, trong cơ thể tu vi oanh oanh vận chuyển, bạo phát khí thế, phóng lên trời.

Không lồ chiến ý từ trên người của hắn nở bung, hai mắt lóe ra làm lòng người sợ u quang.

Kỳ thật trong lòng của hắn cũng rõ ràng, đơn thuần là dựa vào cảnh giới cùng tu vi, khẳng định không phải là đối thủ của Vương Thông, thế nhưng hình thành sức chiến đấu nhân tố rất nhiều nhiều nữa..., hoàn toàn có thể thông qua phương diện khác, bù đắp trên tu vi cùng cảnh giới trên chưa đủ.

Hai người đều triển khai một cái sắp khai chiến tư thế.

Uy phong lẫm lẫm Vũ Hằng, bạo phát uy thế, lại thua kém hơn rất nhiều, liền ngay cả khí thế cũng không có Vương Thông cường đại.

Không có biện pháp, người ta tu vi cảnh giới liền bày ở nơi này.

Vương Thông cảm thụ được trên người Vũ Hằng khí thế, còn có tu vi khí tức, không khỏi trong lòng hứng khởi, biểu tình tràn đầy nụ cười, ánh mắt coi rẻ, khinh thường đạo; "Vũ Hằng, ngươi cũng bất quá chỉ như vậy mà thôi, còn dám tại trước mặt của ta khoe khoang, quả thật chính là không biết cái gọi là, liền một chút da mặt cũng không còn."

Vương Thông cười lạnh lên tiếng, chỉ cảm thấy buồn cười.

Vũ Hằng trợn trắng mắt, không dùng lấy làm hổ thẹn, phản cho rằng quang vinh, hừ hừ nói; "Vậy Hắc Phượng lợi hại không, thế nhưng bị ta dễ như trở bàn tay cho đánh bại, kia Lãnh Sơn lợi hại không, hay là dễ như trở bàn tay địa bị ta cho đánh bại, ngươi i lợi hại không, đồng dạng là bị ta đánh bại kết cục, ngươi có cái gì hảo đắc chí."

"Ngươi tự tìm chết."

Vương Thông hừ lạnh một tiếng, mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, Vũ Hằng tên đáng chết, vậy mà như vậy tự tin, cho rằng đánh bại hai người, liền có thể tự ngạo, quả thật chính là chê cười, đem mình làm cái gì.

Đáng giận gia hỏa, nhất định phải cho hắn một chút giáo huấn.

Vương Thông hai mắt lóe lên, khoát tay, tu vi ngưng tụ, lập tức một quyền oanh kích ra ngoài.

Không hề đại lực cùng với này của hắn một quyền, trong chớp mắt trùng kích Hướng Vũ hằng.

Nhắc lên cuồng phong, cuồng phong cuốn lấy lá cây, liền xung quanh thảm thực vật, cũng đều kinh động.

Vũ Hằng hừ lạnh, không sợ chút nào, đột nhiên vận chuyển tu vi, ngửa mặt gào thét một tiếng, không hề tu vi ầm ầm đang lúc bạo, một quyền oanh kích ra ngoài.

Đồng dạng uy lực một quyền, trong chớp mắt ngưng tụ công kích.

Vô hình chi lực lập tức lan tràn cộ nữa ra ngoài.

Rất nhanh, hai quyền hư ảnh liền oanh kích cùng một chỗ.

Lần này, va chạm cũng không có xuất bất kỳ thanh âm gì.

Ngược lại là kia vô hình chi lực, tại va chạm, luôn không ngừng tiêu tán, liên tục thôn phệ cùng xé rách.

Cuối cùng, hết thấy tiêu thất.

Xung quanh nhắc lên to lớn động tĩnh, rất nhanh liền yên lặng hạ xuống.

Vừa rồi hai người giao thủ, cũng không có xuất toàn lực, cho là khai chiến lúc trước thăm dò.

Bởi vì bọn họ cũng không có đem năm, vừa ra tay liền lấy dưới đối phương.

Cho nên, loại này thăm dò liền hiển lộ mười phần trọng yếu, có thể thấy rõ đối phương sự thật, còn có giữ lại đại khái thực lực.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: Vương Thông thất bại

"Rất tốt, Vũ Hằng, người rất tốt, thật không hổ là có thể đánh bại Hắc Phượng cùng Lãnh Sơn cường ngạnh đối thủ. Chỉ là đáng tiếc, gặp gỡ ta, sẽ là của người không may, người nhất định trở thành bại tướng dưới tay của ta."

Vương Thông tràn đầy tự tin địa nói qua, hai mắt lóe ra ngạo nghễ hào quang.

Vũ Hằng cười lạnh, đối với Vương Thông tự tin, hắn cảm giác có chút kinh ngạc, chỉ là rất nhanh liền thoái mái.

"Có bản lĩnh liền chẳng quản thi triển ra, miệng chi lực có làm được cái gì."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, đối với Vương Thông nói.

Vương Thông nghe răng cười, một bộ quyền pháp trong chớp mắt thi triển.

Này một bộ quyền pháp là tại trong học viện tu hành trung phẩm Công Pháp, bạo phát uy lực không gì sánh kịp, hơn nữa chiêu thức tinh diệu, huyền ảo vô cùng.

Thân pháp của hắn tùy theo triển khai, Tâm Pháp vận chuyển, tu vi đi theo đề thăng.

Tại hắn liên tục phóng ra hai cái bộ pháp, liền xuất hiện hai đạo tàn ảnh, hai đạo tàn ảnh đều bày ra một cái triển khai Công Pháp chiêu thức.

Tại bước thứ ba rơi xuống nháy mắt, đã đến Vũ Hằng trước người, uồng một tiếng, lập tức đối với Vũ Hằng ra quyền.

Một quyền oanh kích Hưong Vũ hằng cổ họng, mặt khác một quyền oanh kích hướng trái tim của Vũ Hằng.

Này hai quyền bạo phát uy lực to lớn vô cùng, hùng hồn không lồ.

Uy thế lại càng là đến tột đỉnh tình trạng.

Nếu như bị đánh trúng, Vũ Hằng tất nhiên muốn trọng thương nhận thua.

Vũ Hằng hai mắt trong chớp mắt co rút lại, trong khốc mắt thả ra lẫm lẫm mục quang, tại hắn nhìn chăm chú, rất nhanh, hắn liền thấy được này hai quyền xảo diệu chỗ.

"Vậy mà chuyển hướng 180, nhìn như là một quyền trực tiếp công kích qua, thế nhưng trên thực tế, ẩn chứa bảy bảy bốn mươi chín đạo chường pháp."

Vũ Hằng thấy rõ này hai quyền công kích tới dấu vết, nội tâm cũng vô cùng chấn kinh, biểu tình ngạc nhiên, không nghĩ tới, Vương Thông này lại vẫn học được loại này quyền pháp.

Này một bộ quyền pháp không hổ là trung phẩm quyền pháp.

Bên trong ẩn chứa huyền diệu, cùng Man Thần bảy bước đều được liễu mạng.

Vũ Hằng vội vàng bạo tu vi chống đỡ, cực hạn độ nháy mắt nổ bung.

Thân ảnh mấy cái lấp lánh, hóa thành mười đạo tàn ảnh, mê hoặc Vương Thông.

Chân chính bản thể, đã di động đến trăm trượng có hơn.

Một màn này rơi ở trong mắt Vương Thông, nhìn nhìn mười phần chậm chạp, kì thực, đã đến cực hạn.

Bởi vì ngay tại Vương Thông hai quyền oanh kích tại Vũ Hằng tàn ảnh, thậm chí còn 6 tục hủy diệt rồi bảy đạo tàn ảnh, Vương Thông mới kịp phản ứng, Vũ Hằng độ so với tưởng tượng của hắn còn muốn mau hơn rất nhiều.

Ví dụ như lúc này Vũ Hằng liền đứng ở trăm trượng có hơn, vừa vận cười mà nhìn Vương Thông, đối với những cái kia tàn ảnh bạo chiêu thức công kích.

Vương Thông đánh tan cái cuối cùng Vũ Hằng lưu lại tàn ảnh, thần niệm âm âm bạo, bao phủ phương viên ở trong, thoáng cái, liền nhìn chăm chú đến Vũ Hằng.

Nội tâm của hắn cũng âm thầm kinh hãi, không nghĩ tới Vũ Hằng độ nhanh đến loại này độ.

Xem ra, lần này nếu muốn chân chính đánh bại Vũ Hằng, còn là một kiện mười phần chuyện khó khăn.

Bất quá không quan hệ, tối thiểu mình cũng không phải dễ dàng như vậy bị đánh bại, hai bên đều là tám lạng nửa cân mà thôi.

Hơn nữa, Vương Thông cho là mình có ưu thế so với Vũ Hằng rất nhiều, hắn tin tưởng, mình mới là người thắng sau cùng.

"Vũ Hằng, ngươi cũng chỉ hội né tránh cùng trốn tránh sao? Rất tốt, như ngươi loại này kẻ yếu, ngoại trừ hội chạy thực mạng, đoán chừng sẽ không nó bản lĩnh của hần, kia lại có cái gì quan tâm đâu, ở trong tay ta, ngươi liền chạy trốn tư cách cũng không có."

Vương Thông đắc ý cười, hần thân pháp biến đổi, vận chuyển một bộ khác Công Pháp.

Kia Công Pháp trong chớp mắt nở bung, độ thoáng cái bạo tăng.

Vương Thông tràn đầy tự tin, một bên truy kích lấy Vũ Hằng, một bên xuất khẩu, kích thích Vũ Hằng thần kinh, dù sao Vũ Hằng huyết khí phương cương, cùng chính mình đồng dạng, nếu như bị chính mình cho kích thích nhảy lên, đó cũng là một kiện đối với Vương Thông mà nói chuyện tốt.

Vũ Hằng từ trước đến nay đều là đối với chính mình độ hết sức hài lòng, cho dù thức Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ Hắc Phong cùng Lãnh Sơn cũng đều nhìn qua Trần chưa kịp.

Ngược lại là không nghĩ tới Vương Thông độ cũng có thể như vậy khó.

Nhanh, là nhanh, nhưng vẫn là thua kém thêm vài phần Vũ Hằng độ.

Chỉ là miễn cưỡng cùng vượt được Vũ Hằng độ mà thôi.

Thế nhưng độ, đối với Vương Thông mà nói đã đủ rồi.

Bởi vì hần là công kích một phương, trước mặt truy kích lên Vũ Hằng, hần liền lập tức triển khai quyền pháp công kích.

Nếu Vũ Hằng không nhanh chóng tránh né, vậy cũng chỉ có đối chiến lên.

Vương Thông mới không sợ cùng Vũ Hằng đối chiến trên nha.

Hần hiện tại liền bức bách Vũ Hằng, hi vọng Vũ Hằng không hề tránh né, mà là dừng lại, cùng chính mình chiến đấu.

Bởi vì hần có được Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ tu vi, trên người bây giờ tu vi, còn chưa bắt đầu tiêu hao.

Bất đồng Vũ Hằng, trải qua hai trận chiến đấu, hiện tại tu vi hao tổn nghiêm trọng, sợ là vô lực tiếp tục chống đỡ dưới.

"Không tệ, không tệ, độ miễn cưỡng còn có thể, thế nhưng lực công kích của ngươi không được đâu, còn cần nỗ lực một phen."

Vũ Hằng trong rừng rậm, nhanh địa liền trốn tránh, cũng nhanh địa di động tới, thân ảnh lấp lánh, khi thì bên trái mười trượng, khi thì bên phải mười trượng, khi thì đằng sau mười trượng, khi thì phía trước mười trượng, làm cho người ta đoán không thấu.

Tại hần né tránh thời điểm, vẫn không quên đánh giá một phen Vương Thông.

Vương Thông nghe Vũ Hằng đánh giá, gần như muốn chọc giận được thổ huyết.

Chính mình có thể đủ đem độ tăng lên tới loại này độ, cũng là trước đó chưa từng có, được chứ, đương nhiên, ngoại trừ Vũ Hằng yêu nghiệt bên ngoài.

Liên tục truy kích Vũ Hằng mấy lần, thủy chung cũng chỉ là vượt Vũ Hằng y phục đi qua, mặc kệ xuất rất cường đại nhiều bá đạo công kích, cũng không thể làm gì được Vũ Hằng.

Vương Thông không khỏi có chút khí thỏa.

Bởi vì tại cao độ, thi triển sát chiêu, đều không phải hoàn mỹ, có khuyết điểm nhỏ nhất, để cho Vũ Hằng mất sắc người, rất dễ dàng đã tìm được sơ hở, do đó tránh né công kích.

Giảng co thời gian nửa nén hương, Vương Thông như trước không làm gì được Vũ Hằng, hần thậm chí có chút tuyệt vọng, biểu tình âm đạm.

Bởi vì như vậy công kích tới, hiển nhiên vô pháp đánh bại Vũ Hằng.

Chỉ có chính mình phí công hao phí tu vi cùng tinh lực mà thôi.

Lại còn Vũ Hằng vẫn không quên cười nhạo sự bất lực của mình, tựa như cùng một cái thằng hề, tại chính mình diễn kịch.

Đây là để cho Vương Thông tới chịu không được.

Công kích một phương, vốn muốn hao phí càng lớn tu vi, Vũ Hằng dính tiện nghi, còn khoe mẽ, để cho trong lòng Vương Thông vô cùng không thoải mái.

"Nhanh lên, nhanh lên nữa, ngươi độ hay là quá chậm."

Vũ Hằng một bên trốn tránh, một bên cười nhạo, vẫn không quên chỉ trích, dường như Vương Thông chính là của hần đồ đệ thêm bạn chơi, luôn không

ngừng chỉ đạo đối phương.

Vương Thông sắc mặt hết sức khó coi, dứt khoát, liền đình chỉ công kích bộ pháp, cách mười trượng cự ly, nhìn nhìn dừng lại tại mười trượng bên ngoài Vũ Hằng, hừ lạnh một tiếng, lạnh lẽo một trượng mặt lạnh, thần nhiên nói; "Vũ Hằng, ngươi là tên khốn kiếp. Ngươi độ thật là nhanh, dùng để chạy thoát thân, thế nhưng ta cũng không ngờ, ta không chỉ ý công kích ngươi rồi, ta liền đứng ở chỗ này, có bản lĩnh ngươi cứ tới đây công kích được rồi, dù sao ta chính là muốn khiêu chiến ngươi, nhất định phải có một phương nhận thua, ta trước mắt không nhận thua, cùng lắm thì, chúng ta thế hoà không phân thắng bại."

Bởi vì tại độ, thủy chung không bằng Vũ Hằng, Vương Thông cũng chỉ có thể đình chỉ công kích.

Liền nhìn xem Vũ Hằng công kích, chính mình có hay không có thể tìm đến cơ hội công kích Vũ Hằng.

Đối với Vương Thông mà nói, không thể không nói, đây là một kiện mười phần bất đắc dĩ sự tình, đồng dạng cũng là một kiện anh minh quyết đoán.

Vũ Hằng biểu tình có chút ngạc nhiên, ánh mắt lấp lánh, nhìn nhìn Vương Thông, đạo; "Ồ, Vương Thông, đây không giống tính cách của ngươi nha, còn lão sinh đâu, liền tân sinh đều không làm gì được, còn thế nào khiêu chiến ta nha, nếu không, ngươi cố gắng nữa một chút, nói không chừng liền truy đuổi coi trọng ta, công kích đến ta nữa nha."

Vũ Hằng mỉm cười, từ từ đồ chỉ, thiện thiện hướng dẫn, tựa như cùng lừa gạt một cái tiểu bằng hữu mắc lừa.

Bởi vì đối với hắn như vậy là có lợi nhất, có thể bằng thấp thành phẩm, đổi lấy lớn nhất lợi nhuận, hắn đương nhiên muốn tranh thủ một chút.

Hắn thậm chí còn nghĩ đến, một hồi, là không phải muốn cố ý thả chậm một chút độ, thậm chí giả trang bị Vương Thông trong công kích, làm cho Vương Thông tiếp tục bảo trì độ khó cao cao tiêu hao công kích.

Chỉ là Vương Thông cũng không ngu ngốc, Vương Thông cười lạnh nói; "Vũ Hằng, loại như ngươi tiểu trò hề, hay là lừa gạt tiểu bằng hữu đi thôi, với ta mà nói, vô dụng. Quyết chiến hai bên, không chỉ là ta, ngươi muốn là vô pháp chiến thắng ta, nhiều lắm thì thế hoà không phân thắng bại, ta không ngại thế hoà không phân thắng bại, như vậy cũng tốt, cũng có thể hiển lộ rõ ràng xuất ta so với Hắc Phong Lãnh Sơn bọn họ cũng phải lợi hại một chút."

"Ai, Vương Thông này cũng không ngốc nha." Vũ Hằng nội tâm âm thầm nghĩ đến.

Hắn bất đắc dĩ nhún nhún vai, thần sắc như trước lạnh nhạt nhẹ nhõm, đạo; "Vậy đến lượt ta công kích được rồi, bởi vì như vậy có thể chứng minh, ta so với ngươi lợi hại một ít."

Lời nói rơi xuống, Vũ Hằng lần nữa vận chuyển bản thân tu vi, ngưng tụ tu vi chỉ lực, trong chớp mắt đối với Vương Thông nổi công kích.

Vương Thông hai mắt sáng ngời, có chút kích động, đạo; "Ngươi so với ta lợi hại? Chê cười, đều còn chưa bắt đầu đâu, ngươi tại sao không nói ngươi là người thắng?"

Hắn cũng bắt đầu bạo tu vi của mình, phản kích Vũ Hằng.

Vũ Hằng công kích độ mười phần nhanh, tựa như cùng chạy thực mạng thì độ.

Chân của hắn nâng lên đạp, trong chớp mắt đã đến Vương Thông trước người, giơ tay, hờ hững chính là một chương công kích ra ngoài.

Vương Thông đương nhiên trong chớp mắt ngăn cản.

Chẳng qua là khi Vương Thông ngăn cản lần này công kích, Vũ Hằng đã thừa dịp chính mình độ ưu thế, lại đang hai bên trái phải, đối với Vương Thông nổi lên công kích.

Vương Thông trong chớp mắt liền có điểm đáp ứng không xuê, cảm nhận được áp lực cực lớn.

Chỉ có thể triệt để nổ bung tu vi của hắn, thi triển Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ chỉ có phòng ngự màn hào quang, thủ hộ chính mình.

Này của hắn quang tráo, có thể so sánh Vũ Hằng phòng ngự màn hào quang, cường đại hơn rất nhiều, lực phòng ngự cũng hết sức kinh người.

Tối thiểu Vũ Hằng vài dưới lòng bàn tay đi, oanh kích tại Vương Thông phòng ngự trên màn hào quang, cũng không thể phá giải đi.

Vũ Hằng không khỏi nhú lại lông mày, trông mắt ừng ực chuyển động một phen, suy tư về đối sách.

Vương Thông cười ha hả, giống như người thắng, kiêu ngạo mà tự phụ.

Hắn nhìn thoáng qua tạm thời đình chỉ công kích Vũ Hằng, cười nhạo đạo; "Thế nào, ngươi Vũ Hằng lại có thể có bao nhiêu lợi hại, ta độ không bằng ngươi, công kích không được ngươi, thế nhưng ngươi cũng đừng hòng công kích đến ta, Xuất Khiếu Kỳ của ta hậu kỳ tu vi phòng ngự màn hào quang, không phải cái gì a miều a chó cũng có thể tùy ý phá giải đi."

"Chưa hẳn."

Vũ Hằng nụ cười nhàn nhạt, khoe miệng hơi hơi nhếch lên, quét Vương Thông liếc một cái, tu vi lần nữa bạo.

Lần này, không còn là triển khai quyền pháp cận thân công kích, hẳn là thi triển thần thông.

"Mọi mắt mong chờ."

Vương Thông tạm thời ở vào ưu thế, đương nhiên sẽ không bị Vũ Hằng khí thế cho Chấn Nhiếp, tối thiểu mặt ngoài là như thế này, trên thực tế, đáy lòng của hắn đã đối với Vũ Hằng kiêng kỵ đến một cái tốt đỉnh tình trạng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Bạo phát

Vũ Hằng đương nhiên đáng Vương Thông quét cường cùng ngoan cố, hừ lạnh một tiếng, liền bấm tay bắn ra, một đạo pháp thuật hào quang, trong chớp mắt... .. Ra ngoài, công kích hướng Vương Thông.

"Lại đây một chiêu này?" Vương Thông liếc qua, rất nhanh, liền nhớ ra rồi, Vũ Hằng từ dùng qua chiêu này đối chiến Hắc Phong.

Hắn cười lạnh hai tiếng, trong chớp mắt triển khai thân pháp, tránh né đạo thứ nhất pháp thuật hào quang công kích, mỉm cười nói; "Một chiêu này, đối phó Hắc Phong coi như cũng được, thế nhưng với ta mà nói, không được việc."

Đối mặt với đạo thứ hai pháp thuật hào quang công kích, Vương Thông cũng lập tức bấm tay bắn ra pháp thuật hào quang.

Hai đạo hào quang trên không trung va chạm, lẫn nhau tiêu tán.

Vương Thông dễ dàng tránh né cùng ngăn cản Vũ Hằng công kích, trong lòng việt sướng khoái, cười lạnh nói; "Vũ Hằng, ngươi có thể chơi hay không điểm trò gian trá, tới tới lui lui, cứ như vậy điểm chiêu thức, kế tiếp, ngươi là không phải muốn dùng trận pháp để đối phó ta đâu này?"

Ha ha.

Vương Thông cười ha hả.

Từ lúc Vũ Hằng thi triển tu vi đối phó Hắc Phong cùng Lãnh Sơn thời điểm, hắn đã đem Vũ Hằng sờ thấu được không sai biệt lắm.

Đối với cái này, hắn cũng đã sớm nghĩ kỹ đối sách.

Hắn vừa sờ túi gấm túi, vài trương Phòng Ngự Phù nguyên rủa, liền xuất hiện ở bên người, vây quanh chính mình, chiếm cứ năm cái phương vị.

Năm cái phù chú, tại Vương Thông tu vi kích, ra lam sắc hào quang, thoáng cái liền bao phủ Vương Thông, có vẻ tư cách là một đạo cường đại lực lượng phòng ngự.

Đồng thời, Vương Thông vẫn không quên ký từ túi gấm trong túi, lấy ra hai kiện công kích Pháp Bảo, một thanh bảo kiếm, một bả đại đao, đối với Vũ Hằng nổi lên công kích.

Loại công kích này với hắn mà nói, mới là thích hợp nhất, cũng tối dùng ít sức, an toàn nhất.

Hô.

Bảo kiếm cùng đại đao hóa phá không khí, xuyên qua hư không, nhắc lên gào thét thanh âm, nhanh hung mãnh địa công kích Hướng Vũ hằng.

Bởi vì hai thanh Pháp Bảo độ quá nhanh, uy lực kinh người, mắt thường có thể thấy được, là hai đạo hào quang trùng kích Hướng Vũ hằng.

Vũ Hằng tràn ra chính mình thần niệm, tự nhiên đem hai thanh Pháp Bảo bản thể nhìn thấu, lúc này cười lạnh lên tiếng, đạo; "So đâu Pháp Bảo, ngươi theo ta so với, còn non lắm."

Vũ Hằng cười lạnh, trong lòng sướng khoái, muốn biết rõ, Vũ Hằng Pháp Bảo là tối đa.

Hắn vừa sờ trử vật giới chỉ, trử vật giới chỉ hào quang lấp lánh xuống.

Nhất thời liền bay ra hai cái đại chùy tử, tại Vũ Hằng bấm niệm pháp quyết dưới sự thao túng, hai cái đại chùy tử bay lên giữa không trung, nghênh tiếp lên bảo kiếm cùng đại đao.

Âm vang.

Hai bên va chạm, lập tức ra kim loại thanh âm.

Bảo kiếm tuy sắc bén, thế nhưng tại búa tạ va chạm, rất nhanh liền xuất hiện lỗ hồng.

Đại đao tuy hung mãnh, thế nhưng cùng công kênh đại chùy so với, hay là thua kém hơn nhiều.

Đại chùy chính là bảo kiếm cùng đại đao khắc tinh.

Vương Thông nhìn trước mắt một màn, vô cùng đau lòng, khoe miệng đều khế động, vô cùng thịt đau, muốn biết rõ, kia hai kiện Pháp Bảo, đều là hấn hao tổn lớn Linh Thạch đổi lấy.

Thế nhưng là không nghĩ tới, tại Vũ Hằng đại chùy công kích đến, như vậy không chịu nổi một kích.

Chợt nhìn, bảo kiếm cùng trên đại đao, đều xuất hiện từng cái một lỗ hồng, vô cùng thâm.

Trong lúc mơ hồ, muốn tan vỡ hạ xuống.

Hai đạo Pháp Bảo phóng xuất ra hào quang, rất nhanh liền âm đạm xuống, nguyên bản hùng hổ công kích đáng đáp, đi qua đại chùy tử công kích, âm đạm lồi ra, áp dụng bảo thủ phòng ngự trạng thái.

"Ha ha, Vương Thông, ngươi hay là nhận thua đi."

Vũ Hằng reo hò hai tiếng, biểu tình hưng phấn đến trần định, thần sắc phấn khởi.

Thao túng đại chùy, việt thuận buồm xuôi gió, quen thuộc có thể sinh nhảm.

Âm vang.

Từng đạo kim loại tiếng va chạm, vòng qua vòng lại ra.

Cùng với mỗi một lần va chạm, đại đao cùng bảo kiếm đều liên tục lui lại phí, phòng chế giống như gặp khắc tinh.

Vũ Hằng thừa cơ lên cường đại thế công, dù sao Pháp Bảo nhiều, cũng không sợ tiêu hao, cứ tiếp tục từ trong trử vật giới chỉ, lấy ra tám cái đại chùy tử.

Tổng cộng mười cái đại chùy tử, trong chớp mắt tách ra hào quang, bay lên giữa không trung, đối với hai thanh gần như hấp hối thảm bại Pháp Bảo, trong chớp mắt nổi công kích.

Đối mặt hai cái chùy, cũng đã bại lui, huống chi là hùng hổ mười cái.

Ong.

Bảo kiếm cùng đại đao vu vu một tiếng, trực tiếp tan vỡ.

Bị mười cái đại chùy tử oanh kích, hào quang bùng lên, tiêu tán ra, đại đao đứt gãy hai đoạn, bảo kiếm đứt gãy tam đoạn, nhìn nhìn vô cùng thâm.

"A, ta Pháp Bảo."

Vương Thông miễn cưỡng thi triển pháp thuật điều khiển hai kiện Pháp Bảo, trong lúc bắt chợt, hấn liền cùng Pháp Bảo mất đi liên hệ, mục quang đảo qua, liền thấy được từ giữa không trung ngã xuống vài đoạn mảnh vỡ.

Điều này làm cho Vương Thông nhìn nhìn, tâm như hồ nước đều muốn nát.

Chính mình thu hoạch hai kiện Pháp Bảo dễ dàng nha.

Cứ như vậy tồn hại.

Nhìn nhìn lại Vũ Hằng tên kia, Pháp Bảo đông đảo không nói, còn một bộ bạo phú bộ dáng, nhìn nhìn liền vô si, để cho Vương Thông hận đến ngứa răng.

Vũ Hằng đắc chí điều khiển mười cái đại chùy tử, đối với Vương Thông nổi lên công kích.

Mười cái đại chùy tử oanh kích va chạm xuống.

Vương Thông thi triển phù chú phòng ngự hào quang, cũng trong chớp mắt bùng lên.

Dường như muốn không chịu nổi đại chùy công kích, gần như muốn tan vỡ ra.

Để cho Vương Thông thấy hải hùng khiếp vía.

Đây chính là mười cái đại chùy tử nha.

Từng cái đại chùy tử bạo phát không lồ đại lực, đều giống như một tòa núi lớn nện xuống, vạn quân lực bạo, không thể ngăn cản.

Vương Thông vô pháp tưởng tượng, một khi phòng ngự thất bại, chính mình tiểu cánh tay bấp chân, mười phần có thể thừa nhận mười cái cự chùy công kích.

Sắc mặt hắn đều tái rồi.

Oanh oanh.

Liên tục va chạm, xuất nặng nề tiếng vang.

Vương Thông phòng ngự mãnh hào quang, hào quang trong chớp mắt ảm đạm xuống, sợ là kiên trì không được thời gian bao nhiêu.

"Tiếp như vậy, khẳng định không phải biện pháp, chết tiệt, Vũ Hằng này, như thế nào như vậy biến thái đâu, sức chiến đấu cường đại đừng nói, độ còn nhanh như vậy, độ cũng không đề cập nữa, nói nhiều đều là nước mắt, thế nhưng là liên Pháp Bảo đều nhiều như thế, lại còn, hắn Pháp Bảo đều là đại chùy, đáng giận."

Vương Thông ở một bên chửi bậy, đối với Vũ Hằng một vạn cái khó chịu.

Thật không biết Vũ Hằng làm thế nào cái đồ biến thái nội tâm, làm cho ảm ướt trên ghẹo xuất ra mười cái đại chùy.

Đầu năm nay, phạm là có chút phong độ cùng thân sĩ phẩm chất người, đều dùng phi kiếm, bảo đao, nơi nào sẽ dùng như vậy dung tục công kênh đại chùy tử đâu này?

Hắn là rất xem thường Vũ Hằng, bởi vì sắp bị Vũ Hằng đánh bại.

Vương Thông thở dài một tiếng, phòng ngự trận pháp hào quang, đã ra chịu không nổi vì vũ âm thanh.

Hắn tạm thời chỉ có thể tiếp tục lấy ra tấm vé phù chú tới với tư cách là phòng ngự.

Hắn lấy ra như cũ là năm cái phù chú.

Này năm cái phù chú, là hắn cuối cùng Phòng Ngự Phù nguyên rửa, một khi sử dụng hết, kia cũng chưa có.

Lấy ra này năm cái phù chú, sử dụng pháp thuật kích hoạt, cứ như vậy tiêu hao tại phòng ngự, để cho Vương Thông nhìn nhìn đều thịt đau.

Thanh âm hắn run rẩy, mục quang kiêng kỵ mà nhìn Vũ Hằng, lên tiếng nói; "Vũ Hằng, chúng ta ngang tay a."

Nếu như có thể ngang tay, chính mình năm cái phù chú liền có thể bảo vệ lưu lại.

Hắn là vừa đột phá đến Xuất Khiếu Hậu Kỳ chưa tới nửa năm, lúc ấy vì đột phá cảnh giới này, hao phí quá nhiều Pháp Bảo cùng phù chú Linh Thạch.

Nửa năm qua này, hắn tích lũy Pháp Bảo cùng phù chú, cũng liền những cái này, nếu tiếp tục chiến đấu hạ xuống, sợ là chính mình vừa muốn trở lại trước giải phóng, nghèo rớt mòng tơi.

Hắn cơ hồ là vẻ mặt như đưa đám, cầu xin tha thứ nhìn nhìn Vũ Hằng.

Vũ Hằng không thuận theo bất nạo, đạo; "Mặc kệ, hiện tại, ta đều tại thượng phong, ngươi để ta ngang tay, sao được, ngươi tại thượng phong thời điểm, ngươi như thế nào không đề cập tới xuất ngang tay."

Vương Thông ngẫm lại, cũng hiểu được Vũ Hằng nói có đạo lý, xem ra, để cho Vũ Hằng ngang tay, đây là làm khó hắn, đối với hắn không công bình, là mình quá mức.

Hắn chỉ có trầm mặc xuống, suy tư về kế tiếp biện pháp.

Vũ Hằng lạnh nhạt cười nói: "Ngươi phù chú hay là thật nhiều nha, vậy cũng để cho ngươi nhìn ta Pháp Bảo."

Lời nói rơi xuống, biểu tình ngạo nghễ Vũ Hằng, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra trên trăm kiện Pháp Bảo, hình thức khác nhau, lớn nhỏ không đều,

nhao nhao tuôn ra hào quang.

Nhiều như vậy Pháp Bảo, hình thành từng cái một quang đoàn, liên lơ lửng ở giữa không trung, rậm rạp chằng chịt, uy thế vô song, hung mãnh rung động.

Để cho Vương Thông vừa nhìn, không khỏi mở to hai mắt nhìn, hé miệng, hơn nửa ngày không có nhắm lại.

"A, ông trời ơi."

Vương Thông kinh hô một tiếng, gần như da đầu tê dại, không rét mà run, toàn thân lông tơ đều cơ hồ chuẩn bị dựng thẳng lên.

Nhìn nhìn phô thiên cái địa công kích Pháp Bảo, gào thét, cuốn qua.

Hắn có dũng khí lập tức bị sợ chóng mặt xúc động.

Coi như là Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn, đối mặt trận chiến, sợ cũng chỉ có chạy trốn phần a, huống chi là mình.

"Vũ Hằng, chậm, dừng lại, ta nhận thua, triệt để nhận thua."

Vương Thông sau khi lấy lại tinh thần, thấy được vẻ mặt ngả ngón tùy ý Vũ Hằng, lập tức há miệng lên tiếng cầu xin tha thứ, sợ đã muộn một chút, sẽ đụng phải khủng bố như thế công kích.

Nếu sớm biết Vũ Hằng có nhiều như vậy tính công kích chất Pháp Bảo, hắn đã sớm buông tha cho khiêu chiến, làm sao có thể dây dưa đến bây giờ.

Vũ Hằng này cũng thiệt là, giả heo ăn thịt hổ cũng không cần như vậy đi, sớm một chút đem át chủ bài lộ ra, chính mình chẳng phải nhận thua sao.

Vũ Hằng nguyên bản còn cảm thấy điều khiển trên trăm kiện Pháp Bảo không đủ phong cách, còn muốn lấy lấy ra chín trăm kiện Pháp Bảo tới chơi đùa một chút.

Không ngờ, mình cũng còn không có hành động, Vương Thông liền nhận thua.

Vì vậy, Vũ Hằng liền bắt mãn, hừ một tiếng, đạo; "Vương Thông, ngươi sao có thể như vậy đâu, ngươi tại sao có thể nhận thua đâu, ta cũng còn không có xuất toàn lực đâu, lần này chơi đùa, ngươi để ta khiến cho không thoải mái."

Liền nhận thua cũng không được?

Vương Thông chỉ cảm thấy đầu có chút không đủ dùng.

Chẳng lẽ là thời đại thay đổi sao?

Nghe Vũ Hằng đối với chính mình nhận thua bất mãn, còn một bên quở trách oán trách, Vương Thông chỉ cảm thấy hết sức ủy khuất cùng vô tội.

Muốn biết rõ ngươi lợi hại như vậy, ai còn trêu chọc ngươi nha.

Vương Thông khòe miệng co giật, khóc không ra nước mắt.

Vũ Hằng mới không để ý tới nhiều như vậy, ai bảo Vương Thông không cảm thấy được, làm hại Vũ Hằng cũng không tận hứng, muốn biết rõ, Vũ Hằng từ vật trong giới chỉ, còn có hơn hai ngàn Pháp Bảo.

Vũ Hằng vì bảo hiểm để đạt được mục đích, ý định tiếp tục lấy ra một ngàn kiện Pháp Bảo tới chơi đùa.

Có thể Vương Thông này nhận thua cũng quá nhanh.

Vũ Hằng chỉ có thể mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, cũng không có chiến ý, không hứng thú, đạo; "Như vậy đi, ngươi đem ngươi tất cả gia sản giao ra đây, chuyện này cứ như vậy đi qua, bằng không thì, ngươi cũng biết hậu quả, hừ hừ."

Vương Thông đâu còn dám có nửa phần do dự, lập tức liền đem túi gấm túi giao ra.

Thậm chí, còn đem thủ hộ ở trên người mình Phòng Ngự Phù nguyên rửa cho lấy ra, đưa đến tay của Vũ Hằng.

Vũ Hằng nhìn nhìn Vương Thông sáng khoái như vậy, tay chân lạnh lẽo, dù cho đối với Vương Thông bất mãn, cũng nghiêm chỉnh tiếp tục nhắm vào Vương Thông.

Liền hải lòng nhận tinh thần bồi thường, sau đó về mặt ngạo nghễ, mang theo tiểu ý, đạo; "Coi như ngươi thức thời, được rồi, đi thôi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 158: Mười năm ước hẹn

Vương Thông nịnh nọt lấy lòng, vẻ mặt tươi cười, lên tiếng, lúc này mới bạo tu vi, triển khai thân pháp, nhanh rời đi.

Nhanh như chớp công phu, liền tiêu thất ở chỗ cũ.

Sợ chậm nhỏ tí tẹo, đã bị Vũ Hằng cho quán lên.

Vương Thông quyết định, về sau, nhất định không thể lại gây sự với Vũ Hằng, cho dù thấy được Vũ Hằng, cũng phải nhường cho đi.

Vũ Hằng nhìn nhìn Vương Thông giống như tránh ôn thần chạy thực mạng, có chút bất đắc dĩ, nhún nhún vai, không sao cả Tiểu Tiểu, lúc này mới thu hồi Pháp Bảo, còn có túi gấm túi, chuẩn bị trở về động phủ bế quan một đêm.

Muốn biết rõ, ngày mai sẽ là cùng Lưu Phong ước chiến, muốn đi trước Kim Sơn không bỏ địa phương, không làm điểm chuẩn bị sao được.

Hơn nữa, hôm nay thu được nhiều như vậy túi gấm túi, cũng cần đem bên trong Pháp Bảo cùng phủ chú một lần nữa phân loại, để cho mình quen thuộc, tránh tại thời khắc mấu chốt, không có cách nào khác dùng tới.

Vũ Hằng đi ra rừng rậm, hướng phía động phủ phương hướng đi đến, bắt đầu lên núi.

Gặp thủ sơn đệ tử Vương Tiểu Thông.

Vương Tiểu Thông nhìn nhìn Vũ Hằng bình yên vô sự trở về, lập tức đã biết lại lần này khiêu chiến, Vũ Hằng là người chiến thắng cuối cùng, lúc này không Bugey chân tình thành địa nghênh tiếp Vũ Hằng, còn mặt mũi tràn đầy kích động, hai mắt nóng rực.

Muốn biết rõ, Vũ Hằng là một cái có thể đánh bại ba cái Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ lão sinh tân sinh đây nè.

Đợi một thời gian, sự thành tựu của hắn không thể lường được.

Hiện tại nịnh bợ được rồi, về sau khẳng định cần dùng đến.

Vũ Hằng rất hưởng thụ lấy Vương Tiểu Thông vượt mộng ngựa, một mực chờ đến Vương Tiểu Thông đưa đến động phủ cổng môn, Vương Tiểu Thông mới lưu luyến rời đi, hận không thể cùng Vũ Hằng nhiều ngày ngốc một đoạn thời gian, làm cho tất cả mọi người biết, hắn cùng Vũ Hằng quan hệ không tệ.

Vũ Hằng tiến nhập động phủ.

Bàn điểm một cái hôm nay thu hoạch.

Cuối cùng hiện, tại Thường Bạch Vân trong tay thu hoạch lớn nhất.

Bên trong Linh Thạch tối đa, Pháp Bảo tối đa, phủ chú tối đa.

Vũ Hằng chọn lựa một ít tương đối cao giai điểm Pháp Bảo phủ chú, tới quen thuộc quen thuộc, đây đều là dùng lấy được.

Hắn nhìn bắt tay vào làm trên đầu nhiều như vậy Pháp Bảo, cũng nhìn không được có chút kích động cùng hưng phấn.

Nhất là cuối cùng lưu ý đến hai bộ Công Pháp, một bộ Công Pháp là Man Thần bảy bước, một bộ Công Pháp là Quỷ Trảo bí thuật.

Vũ Hằng không chút do dự, bắt đầu lĩnh hội.

Thời gian trong chớp mắt đi qua.

Đi qua ba canh giờ, Vũ Hằng chậm rãi mở mắt, hai mắt là không che dấu được kích động.

"Thật sự không nghĩ tới, này hai bộ Công Pháp có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, trăm sông đổ về một biển, cũng không nghĩ tới, này hai môn bí thuật uy lực thật lớn như thế, nếu luyện đến đại thành cảnh giới, coi như là Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn cũng phải kiêng kị."

Vũ Hằng chậm rãi đứng người lên, hận không thể hiện tại muốn đi ra động phủ, để tìm một cái địa phương bí ẩn, thí luyện dưới lĩnh hội bí thuật.

"Hiện tại mặc dù không có đạt đến đại thành, chỉ là có tiểu thành, thế nhưng uy lực cùng Thường Bạch Vân cùng Hắc Phong thi triển so với, hẳn là không rơi xuống hạ phong."

"Coi như là tiểu thành cảnh giới, bạo phát uy lực, cũng có thể vượt cấp chiến đấu, đối phó Lưu Phong, quả thật chính là dư xài."

Vũ Hằng hưng phấn mà lầm bầm

Ngay tại hán cao hứng thời điểm, một đạo gào thét từ bên ngoài động phủ truyền đến.

"Vũ Hằng, ngươi tên đáng chết, lăn ra đây."

Vũ Hằng trong chớp mắt ghé mắt, không hiểu nhìn nhìn động phủ cổng môn.

Vừa nhìn, khiến hán biết Lai nhân, là Ngô Quý Tử.

Ngô Quý Tử là Thường Bạch Vân cùng Tháp Tị Tử, Khoát Kiểm ba người sư phó.

Lần này, nhất định là Ngô Quý Tử vì đồ đệ của hán xuất đầu bới móc tới.

Vũ Hằng cau mày, tại động phủ đi tới đi lui một chút, trông mắt lẫn lông lóc chuyển động, cuối cùng cắn răng một cái, thần sắc hung ác, đã nghĩ ngợi lấy đi ra động phủ, nghênh tiếp Ngô Quý Tử.

Cho dù Ngô Quý Tử muốn tiết một phen, tìm chính mình trút giận, mình cũng chỉ có thể dất mũi nhận.

Ngay tại Vũ Hằng khởi hành thời điểm, Lý Cự Phú từ phòng luyện công kêu la trách móc mà đi xuất ra, biểu tình bất mãn, ánh mắt không vui, thảm nói: "Ngày ai nha, một ngày ngày ở chỗ này kêu la trách móc, còn để cho hay không người tu luyện."

Lý Cự Phú vừa đi ra khỏi phòng luyện công, liền thấy được Vũ Hằng trở về, hai mắt không khỏi sáng ngời, mỉm cười nhìn Vũ Hằng, đạo: "Vũ Hằng huynh đệ, là không phải lại có cái gì tốt hàng sao?"

Vũ Hằng cười khở, không có trả lời.

Thế nhưng không ngại Lý Cự Phú kích động tâm tình.

Muốn biết rõ, mỗi một lần, Vũ Hằng ra ngoài sau khi trở về, liền mang về không ít đồ vật, chính mình chính là từ Vũ Hằng kia mua Tấn Thăng Đan, cho nên mới có hôm nay tu vi.

Hán đối với Vũ Hằng là mười phần cảm kích, đồng thời, cũng mười phần chờ mong.

Vũ Hằng trợn mắt liếc một cái Lý Cự Phú, đạo: "Công môn cũng còn có địch nhân bới móc đâu, cũng không nhìn là lúc nào, còn bản khoản bảo bối."

Lý Cự Phú lập tức xoay người lại, vỗ bộ ngực của mình, cam đoan đạo: "Yên tâm đi, một chỗ giao cho ta."

Sau đó, hán liền lời thề son sắt mà đi ra ngoài.

Hai ngày này, tu vi của hán liên tục đột phá hai cái cảnh giới, hiện tại đã đến Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn, còn kém một cái cảnh giới, liền có thể cùng Vũ Hằng ngang nhau cảnh giới.

Tu vi cảnh giới đột phá, sức chiến đấu tăng vọt, với hán mà nói, là một kiện mười phần chuyện hạnh phúc.

Lòng tự tin của hán cũng bởi vậy bạo tăng.

Lúc này hành tẩu, Long Hành Hồ Bộ, bước nhanh hướng phía động phủ cổng môn đi ra ngoài, ngẩng cao đầu, giống như đầu kiêu ngạo công kích.

Hán Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, lại càng là phóng xuất ra, cường đại uy áp tràn ngập ra ngoài.

Phòng chế tựa như tại tuyên thệ lấy hán chủ quyền, muốn bức bách cửa địch nhân rời đi.

Vũ Hằng nhìn nhìn Lý Cự Phú bộ dáng, có chút cười khở không được, trên mặt lộ ra cười khở, cũng theo đuôi sau lưng Lý Cự Phú, đi theo ra.

Trên thực tế, Vũ Hằng từ xuất thần niệm nháy mắt, hán liền đã biết người đến là ai.

Rốt cuộc Lai nhân tu vi, cũng không thể khinh thường, là Phân Thần Kỳ cường giả.

Điều này làm cho Vũ Hằng mười phần thấp thỏm.

Rốt cuộc có thể làm Thường Bạch Vân, Tháp Tị Tử, Khoát Kiểm sư phó, có thể không phải một cái cái gì a miêu a chó cũng có thể làm, không có chút

bản lĩnh, còn không có biện pháp xuất ra mắt mặt xấu hổ.

Vũ Hằng nhin xuống về mặt buồn cười, theo đuôi sau lưng Lý Cự Phú, đi theo ra.

Lý Cự Phú vốn lòng tin tràn đầy, hùng hổ, mở ra động phủ cổng môn, ầm ầm lên tiếng.

Vừa nhìn thấy Ngô Quý Tử, hấn lập tức liền bị dọa tè ra quần.

Tuy, hấn không nhận ra người kia, thế nhưng vừa nhìn thấy Ngô Quý Tử dữ tợn biểu tình, còn có vụn vụn thần sắc, Lý Cự Phú đều nhin xuống thân thể run run một chút, ánh mắt hoảng hốt.

Nhất là thấy được Ngô Quý Tử giống như căn người khát máu mục quang, càng làm cho Lý Cự Phú cảm giác được đáng sợ.

"Người, người là ai? Người, người tới nơi này làm gì."

Lý Cự Phú run rẩy thanh âm hỏi.

Vốn là muốn muốn biểu hiện một chút sự cường đại của mình, rồi cuộc đã liên tục đột phá hai cái tu vi cảnh giới nha.

Cũng không từng muốn, vừa xuất ra, liền đụng phải cường đại như vậy người, muốn biết rõ, trước mặt người này, là người của Phân Thần Kỳ, hay là Phân Thần Kỳ hậu kỳ.

Lý Cự Phú gần như muốn bị dọa tè ra quần.

Lúc này, hấn liền làm ăn chết bản tăng bắt từ bản đạo tinh thần, lập tức quay đầu lại nhìn nhìn Vũ Hằng, đạo; "Vũ Hằng, người ta là tới tìm người, người hay là mau chạy ra đây gặp a."

Lý Cự Phú thật sự là sợ.

Vạn nhất, trước mắt Ngô Quý Tử ra tay với tự mình thế nào.

Liền chính mình điểm bé nhỏ tu vi, căn bản ngăn không được người ta một ngón tay nha.

Trợn vụn chênh lệch nhiều cái cảnh giới.

Sợ là liền Vũ Hằng cũng đều vô pháp chiếm được tiện nghi a.

Trách không được Vũ Hằng không có lập tức xuất ra giáo huấn đối thủ, hóa ra là đã sớm đã nhận ra Ngô Quý Tử cường đại, để cho mình xuất ra, sợ hãi kêu lên một cái, Vũ Hằng này thật không có có câu nghĩa.

Ngô Quý Tử hung hăng trừng mắt liếc Lý Cự Phú, thả ra một tia Phân Thần Kỳ hậu kỳ tu vi khí tức.

Chỉ cần là một tia, thế nhưng cường đại uy áp, lập tức liền đem Lý Cự Phú nghiền ép được nói không ra lời, phỏng chế giống như thừa nhận áp lực thực lớn.

Cơ hồ khiến hấn hít thở không thông.

Sắc mặt hấn trong chớp mắt liền tái nhợt, thân thể đều run rẩy, nội tâm kia cái hồi hận nha, sớm biết liền bắt đắc chí mạnh, lần này, chết chắc rồi.

Vũ Hằng ho khan một tiếng, Xuất Khiếu Kỳ tu vi, ầm ầm bạo, khí thế cường đại, lập tức trùng kích hướng Ngô Quý Tử, chậm rãi từ động phủ đi ra.

Thản nhiên nói; "Ngô Quý Tử, có lời gì, hảo hảo nói, không tất yếu vậy hấn bỏ ra khí a?"

Ngô Quý Tử hừ lạnh một tiếng, hung dữ địa trừng mắt Vũ Hằng, đạo; "Ta ba cái kia đồ đệ, bị giết chết giết chết, tàn tật tàn tật, còn có một cái, thậm chí bị người cướp sạch, người nói, khoản này sổ sách như thế nào tính?"

Vũ Hằng nghiêng đầu, quét Ngô Quý Tử liếc một cái, biểu tình có chút không có ý tứ, ngượng ngùng mà cười, Kiền ho hai tiếng, lập tức đạo; "Cái này, ta xem, nếu không, chúng ta nói gì a."

Đây là Vũ Hằng tạm thời nghĩ đến biện pháp tốt nhất.

Bởi vì rất đơn giản, bây giờ Vũ Hằng, căn bản không phải là đối thủ của Ngô Quý Tử.

Đây chính là Phân Thần Kỳ hậu kỳ cường giả.

Chính mình liền một cái người của Xuất Khiếu Kỳ vật, đâu là đối thủ của người ta.

Người ta muốn thu thập mình, còn không cần tốn nhiều sức.

Ngô Quý Từ ánh mắt nghiêng ngả, khoe miệng mang theo cười lạnh, hừ một tiếng, đạo; "Ngươi muốn tại sao cùng nói?"

Vũ Hằng trông mắt lần nữa lẩn lộn chuyển động, mỉm cười nói; "Rất đơn giản, ngươi có thể lựa chọn tài phú bồi thường, ví dụ như Linh Thạch phù chú Đan Dược Pháp Bảo các loại, ngươi cũng có thể lựa chọn tiếp nhận khiêu chiến của ta, cũng có thể lựa chọn tiêu diệt ta, ngươi xem một chút cái nào đối với ngươi có lợi nhất."

Ngô Quý Từ cau mày lông mày suy tư.

Vũ Hằng thật sự hi vọng đối phương lựa chọn cái thứ nhất nha, dù sao tiền tài chính là vật ngoài thân, đã không còn, có thể tiếp tục lợi nhuận nha.

Hắn hiện tại có thể không phải cùng Ngô Quý Từ liều chết.

Ngô Quý Từ nhíu lại lông mày, vẻ mặt uy nghiêm, hừ lạnh nói; "Vũ Hằng, tiểu tử ngươi, cũng coi như có vài phần bản sự, cũng người đối trá, vô cùng vô sỉ, chuyện của ngươi, ta còn là biết một chút. Như vậy, vì thay ta ba cái kia đồ đệ báo thù, cho nên, ta quyết định đối với ngươi lên khiêu chiến."

Vũ Hằng trong chớp mắt sắc mặt đau khổ, thân thể đều run run một chút, đối phó một cái Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ người còn dễ nói, thế nhưng là người ta là Phân Thân Kỳ, hay là thuộc về hậu kỳ cái loại kia.

Mặc dù nói là khiêu chiến, chẳng qua là tìm một cái rất tốt mượn cớ, quang minh chính đại đem mình tiêu diệt.

Vũ Hằng đáy lòng mười phần đau buồn thúc.

Thế nhưng, cũng biết, giờ khắc này, là vô pháp cự tuyệt người ta.

Một khi cự tuyệt, nói không chừng người ta hiện tại liền động thủ, đem mình cho tiêu diệt.

Vì vậy, con mắt của Vũ Hằng lấp lánh, vội vàng hùng hồn địa đứng ra, lời thề son sắt địa vỗ lồng ngực, cam đoan, đạo; "Hảo, ta tiếp nhận khiêu chiến của ngươi. Thế nhưng ngươi cũng biết, ta ngày mai sẽ phải đi đến Kim Sơn, cùng Lư Phong lên quyết chiến. Nếu không, chúng ta hẹn nhau mười năm khiêu chiến được rồi"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 159: Thả lỏng

Đây là Vũ Hằng không biết xấu hổ cùng hèn hạ chỗ.

Mười năm đây nè.

Thời gian dài đằng dặc.

Ai biết đoạn thời gian này bên trong sẽ xảy ra sự tình gì?

Vạn nhất Vũ Hằng trong lúc bất chợt thực lực tăng vọt nha.

Hoặc là, vạn nhất Ngô Quý Từ chịu người khác công kích vẫn lạc nha.

Cái này cái khiêu chiến há không phải miệng không nói linh tinh.

Vũ Hằng muốn chính là hiệu quả như vậy.

Ngô Quý Từ đầu không biết Vũ Hằng tiểu tâm tư, khoe môi nhếch lên cười lạnh, nghiêng ngả mà nhìn Vũ Hằng, cười nhạt nói; "Vũ Hằng, ngươi còn muốn theo ta ngang ngạnh hay sao? Buồn cười. Với ngươi quyết chiến ngày, ngay tại ngày mai, địa điểm chính là Kim Sơn."

Cái gì?

Vũ Hằng lập tức liền tròn tròn mắt, cả người gần như ngơ ngẩn, hóa đá ở chỗ cũ, mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên, không dám tin.

Chết tiệt.

Gia hỏa này, lại muốn gấp gấp như vậy gây nên chính mình vào chỗ chết, hần đáng giận.

Vũ Hằng đáy lòng gần như rít gào mở.

Hần hung hăng địa nuốt xuống một ngụm nước miếng, biết vô pháp cự tuyệt, chỉ có thể cứng ngắc lấy cái cổ, đỏ mặt tía tai, đạo; "Đi, ta đáp ứng ngươi rồi."

Vũ Hằng tâm niệm thay đổi thật nhanh, nhanh suy tư về, kế tiếp ứng đối biện pháp.

Tiến nhập Kim Sơn, Kim Sơn vốn chính là một cái địa phương nguy hiểm, liền ngay cả Phân Thần Kỳ cường giả ở bên trong, đều khắc gặp nguy hiểm, huống chi là chính mình tiểu nhân vật này.

Còn nữa, Kim Sơn bên trong, còn muốn tiếp nhận Lưu Phong khiêu chiến, này nguy hiểm gấp trăm lần gia tăng.

Hiện tại, Ngô Quý Từ lão gia hỏa này, cường hãn như thể nhân vật, vậy mà cũng phải tiến nhập Kim Sơn cùng chính mình khiêu chiến,, còn đặc biệt chọn lựa vào ngày mai, quả thật chính là vô sỉ đến cực điểm, này không phải là muốn cùng Lưu Phong liên thủ đối phó chính mình sao?

Quá hèn hạ.

Vũ Hằng tròn mắt chuyển động, hừ một tiếng, biểu thị chính mình không sợ hãi, đạo; "Cứ như vậy định rồi, ngày mai ai không tiến nhập Kim Sơn, chính là kinh sợ hàng. Bye bye không tiễn, ngày mai gặp."

Vũ Hằng vung tay lên, trực tiếp không hề phản ứng Ngô Quý Từ.

Lý Cự Phú cũng không vung sắc mặt cho Ngô Quý Từ nhìn, ai bảo Ngô Quý Từ vừa thấy mặt, liền cho Lý Cự Phú một cái dưới Mã Uy nha.

Hiện tại, Lý Cự Phú liền mặt lạnh lầy, đối với Ngô Quý Từ hừ một tiếng, cùng sau lưng Vũ Hằng, tiến nhập động phủ.

Ngô Quý Từ lập tức liền tròn mắt.

Chính mình hùng hổ qua, như thế nào rơi vào như vậy cái không ai phản ứng kết cục đâu này?

A, còn có, vốn là muốn tìm Vũ Hằng gây phiền toái, Vũ Hằng này như thế nào, còn một bức khí thế ngất ngưởng cao:đất đỏ bộ dáng, một chút cũng không sợ hãi.

Đây quả thực là không theo lẽ thường xuất bài nha.

Hần sững sờ mà nhìn Vũ Hằng cùng Lý Cự Phú rời đi thân ảnh, ngây ngốc địa đứng ở chỗ cũ, có dũng khí bị vắng vẻ cùng vứt bỏ cảm giác.

Đáy lòng của hắn bị thương bị thương.

Hảo tiểu tử, ta nhớ kỹ rồi, dám như vậy không cho ta sắc mặt nhìn, ngày mai muốn cho ngươi đẹp mắt.

Vũ Hằng đã đi vào động phủ, Lý Cự Phú ngay tại sau lưng.

Vũ Hằng ý cười đầy mặt, trong lòng nghĩ, ngươi cái tên này, tu vi cường đại thì thế nào, bây giờ còn không phải là bị ta vắng vẻ, nhét vào động phủ công môn, hừ hừ, còn muốn ta cho ngươi sắc mặt tốt nhìn, ngươi cũng không nhìn một chút hành vi của ngươi, vừa qua, liền một bức muốn thu thập bộ dáng của mình, ta có thể cho ngươi sắc mặt tốt nhìn sao.

Ngô Quý Từ thật sự là muốn chọc giận chết rồi, một đập chân, hung hăng địa giẫm đạp trên mặt đất, mặt đất đều tùy theo chấn động, hừ lạnh một tiếng, triển khai tu vi liền rời đi.

Tại Ngô Quý Từ vừa sau khi rời đi, Vũ Hằng cùng Lý Cự Phú lập tức liền từ động phủ xuất ra, đứng ở động phủ công môn, thấy được công môn trên mặt đất xuất hiện một cái thật sâu dấu chân, bọn họ cũng nhìn không được cười ra tiếng.

Cười đến một đứng thẳng một đứng thẳng.

Rất cao hứng.

Cho dù Ngô Quý Từ tu vi cường đại lại có thể chậm yếu dạng ni, bây giờ còn không phải trực tiếp bị tức đi.

Còn không làm gì được bọn họ nửa phần.

Lý Cự Phú nhìn nhìn Vũ Hằng, hai mắt tràn ngập kính trọng cùng sùng bái.

Muốn biết rõ, đây chính là Phân Thân Kỳ hậu kỳ nha.

Vũ Hằng cảm nhận được Lý Cự Phú sùng bái mục quang, còn đặc biệt địa lưng đeo hai tay, lộ ra một bức thâm trầm cao nhân bộ dáng.

Lý Cự Phú tròn tròn mắt, liền không quen nhìn Vũ Hằng cái dạng này, lấp thâm trầm bộ dáng, không phải do chính mình tới làm sao.

Cho nên, hắn liền không nhịn được lên tiếng đả kích đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, ngươi muốn biết, ngươi ngày mai nhiệm vụ gian khổ đây nè, muốn tiến nhập Kim Sơn, cùng Lưu Phong khiêu chiến không nói, còn có một cái Ngô Quý Từ, ngươi đều chuẩn bị sẵn sàng sao?"

Vũ Hằng nghe vậy kinh hãi, còn thật không có triệt để chuẩn bị sẵn sàng, vốn định lợi dụng đêm nay trên thời gian, không nghĩ tới, nửa đường bị Ngô Quý Từ qua quấy rầy.

Vì ngày mai mạng nhỏ trọng yếu, hắn vội vàng hướng lấy Lý Cự Phú ôm quyền, biểu thị một chút đối với Lý Cự Phú cảm tạ, sau đó, quay người lại, liền một lần nữa tiến nhập trong động phủ.

Hắn bắt đầu rồi tâm tu luyện, bắt tay trên đầu rất nhiều Pháp Bảo phù chú Đan Dược đều nhất nhất quen thuộc qua.

Lý Cự Phú nhìn nhìn Vũ Hằng chạy trốn chết, trên mặt liền không khỏi lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, một bức tự kỷ bộ dáng, lầm bầm nói; "Ngô Quý Từ không phải là đối thủ của Vũ Hằng, có thể thấy sự lợi hại của Vũ Hằng, Vũ Hằng không phải ta một câu đối thủ, cũng có thể thấy ta sự lợi hại của Lý Cự Phú, ha ha."

Lý Cự Phú tại động phủ công môn, lưng mang hai tay, giả bộ một bức thâm trầm cao nhân bộ dáng, khí chất không tầm thường.

"Thiếu gia."

Ngay tại Lý Cự Phú đắc chí tự kỷ thời điểm.

Một giọng nói đột nhiên xuất hiện sau lưng Lý Cự Phú.

Lý Cự Phú lại càng hoảng sợ, còn tưởng rằng là ai đánh lén, hay là Ngô Quý Từ cái thằng kia, lại giết trở về.

Vừa nhìn thấy Lai nhân, đúng là mình rời nhà nô bộc, hắn liền không khỏi bản lấy một cái mặt lạnh, đạo; "Chuyện gì."

Kia Lý Gia hạ nhân vẻ mặt kích động, hưng phấn nói; "Thiếu gia, tu vi của ngươi lại đột phá, thật đáng chúc mừng, người của gia tộc cũng biết, còn đặc biệt ở gia tộc cử hành yến hội, gia tộc còn đặc biệt thưởng cho ngươi một ít Pháp Bảo Linh Thạch, loại nhỏ là đặc biệt đưa tới đưa cho ngươi, thiếu gia trong vòng hai ngày, liên tục đột phá hai cái tu vi cảnh giới, quả thật chính là trong gia tộc đệ nhất Thiên Kiêu."

Lý Cự Phú nghe hạ nhân nịnh nọt cùng nịnh nọt, cũng nhịn không được nữa cười ra tiếng, thần sắc đắc ý.

Một bức lâu không bị ăn đòn bộ dáng.

Hắn ho khan không ngớt lời, biểu hiện ra, hay là khiêm tốn nhất nhất đem đạo; "Những cái này đều là ta nỗ lực tu luyện nỗ lực lĩnh hội mới đột phá, ngươi cũng có thể, ngươi muốn tin tưởng mình, chờ ngươi đột phá tu vi, ta liền cho phép ngươi lưu ở bên cạnh của ta, về sau, theo ta mưu sự."

Cái này người vô cùng kích động, vội vàng bái tạ.

Bác Phương Học Viện, ít ỏi tòa chỗ bí ẩn.

Trong đó Kim Sơn chính là trong đó một tòa.

Bên trong hung hiểm dị thường, khủng bố vạn phần, toàn bộ đều là kim thuộc tính nguyên tố hung thú, nếu không thích ứng hoàn cảnh nơi đây, chỉ cần chính là quá nhiều Thuần Kim thuộc tính nguyên tố, đều có khả năng đem mình áp lực chết.

Kim Sơn này khủng bố, liền ngay cả nội viện Phân Thân Kỳ đệ tử, cũng không dám đơn giản tiến nhập.

Bởi vì tiến nhập trong đó người, mười phần... Là vô pháp đi ra, muốn không phải chết ở bên trong, chính là mê ở bên trong, hoặc là bị Kim Sơn cho đồng hóa mất.

Sau đó, Kim Sơn này khủng bố, như trước không thể ngăn cản phong Phong Hòa hòa Vũ Hằng.

Vũ Hằng là đã đáp ứng Viện Trưởng, một năm sau, muốn đi trước Nam Sơn tham gia Nam Sơn Linh Dịch Tháp cuộc chiến, cho nên, hắn hiện tại cần chuẩn bị sẵn sàng.

Ví dụ như, tiến nhập Kim Sơn, lĩnh ngộ kim thuộc tính bản nguyên, chính là chuẩn bị nhất.

Bởi vì Nam Sơn Linh Dịch Tháp, có chín tầng, trong đó có Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ tầng năm.

Chỉ có lĩnh ngộ Ngũ Hành nguyên tố, mới có thể ở trong Nam Sơn Linh Dịch Tháp, hành tẩu tự nhiên.

Đương nhiên, Vũ Hằng lần này, tiến nhập Kim Sơn, còn có một cái khác mục đích, chính là tiếp nhận Lư Phong khiêu chiến.

Với tư cách là nam tử hán đại trượng phu, đáp ứng chuyện người ta muốn làm được, không thể kinh sợ, không thể lùi bước.

Kim Sơn là một tòa không lồ kim thuộc tính sơn phong.

Đại trình độ, chừng trăm vạn trượng lớn nhỏ, nó cao không biết mấy phần.

Lúc này, tại Kim Sơn biên giới khu vực trăm trượng có hơn, một đạo thân ảnh đã sớm đứng ở chỗ này chờ.

Người này chính là Lư Phong.

Lư Phong lúc ấy nên vì đầu trần lão cùng Hầu Tử tìm về mặt mũi, cho nên đối với Vũ Hằng dưới phát triển chiến, thậm chí ký tên khiêu chiến hiệp nghị, hôm nay chính là thời gian ước định, địa điểm chính là Kim Sơn.

Lư Phong nghĩ đến, đem người cho loại, cùng nhau tiến nhập Kim Sơn.

Liên hiện tại, đứng cách lấy Kim Sơn trăm trượng có hơn, hẳn đều cảm nhận được áp lực thật lớn, không thể không vận chuyển bản thân tu vi, tiến hành chuyển hóa kim thuộc tính nguyên tố.

Tại bên cạnh của hắn, mười trượng có hơn, còn có hai đạo thân ảnh.

Hai người kia theo thứ tự là lão đầu trọc cùng Hầu Tử.

Lão đầu trọc cùng Hầu Tử đều là Lư Phong hai đại trợ thủ đắc lực, bọn họ ân tình thâm hậu, tình bạn thực thuần túy.

Muốn không phải bởi vì Lư Phong cùng Vũ Hằng ký tên khiêu chiến hiệp nghị, bọn họ thà rằng vứt bỏ mặt mũi cùng tôn nghiêm, cũng không muốn để cho Lư Phong tiến nhập Kim Sơn.

Lúc này, bọn họ chỉ có thể đứng ở chỗ này, đưa mắt nhìn Lư Phong.

Loại kia ly biệt không muốn bỏ tình cảnh, để cho Lư Phong đều cảm nhận được khó chịu.

Ai ngờ cũng biết, tiến nhập Kim Sơn, chẳng khác nào đối mặt tử vong.

Đầu trần lão cùng Hầu Tử đều cảm thấy, hôm nay, có thể là bọn họ cuối cùng sẽ cùng nhau thời gian.

Vũ Hằng này như thế nào còn không qua đây, chẳng lẽ là sợ phải không.

Lư Phong cau mày, nhìn thoáng qua uy nghiêm không lồ Kim Sơn, có chút tâm như hồ nước sợ, lại quay đầu lại nhìn thoáng qua sau lưng đất trống, hồi lâu đều không nhìn thấy Vũ Hằng qua, trong đầu nói thầm lấy.

Nếu Vũ Hằng đột nhiên sợ, nhận thua, Lư Phong cũng cảm giác giải thoát rồi, tối thiểu chỉ cần một phương nhận thua, kia hiệp nghị liền có thể giải trừ, hẳn liền không đáng tiến nhập Kim Sơn chịu chết.

Nói cho cùng, Lư Phong hay là không thể nào muốn tiến nhập Kim Sơn.

Ngay tại Lư Phong trầm tư, chân trời, một đạo hào quang trong chớp mắt sáng lên, chợt nhìn, chỉ có lớn nhỏ cỡ nắm tay.

Thế nhưng, không được nửa cái thời gian hô hấp, kia quang ảnh trong chớp mắt tăng vọt, liền có hơn một trượng lớn nhỏ.

Nguyên lai là một người, phát nổ tu vi, trong chớp mắt, liền phi hành đến nơi này.

Một màn này, để cho Lư Phong để ở trong mắt, nhin không được lại càng hoảng sợ, liền vừa rồi kia nháy mắt tới tu vi, còn lấy có phóng xuất ra cường đại uy nghiêm, để cho Lư Phong cảm thấy, đối phương chỉ có một ý niệm trong đầu, liền có thể giết chết chính mình.

Người này quá cường đại.

Lư Phong thậm chí còn lo lắng, là Vũ Hằng đột nhiên tu vi tăng vọt, đáy lòng mười phần thấp thỏm, nếu như Vũ Hằng thật sự mạnh mẽ như vậy đại, như vậy, liền Kim Sơn cũng có thể không cần tiến vào, chính mình trực tiếp tiếp nhận thua muốn chết là được.

Lư Phong rung động mà nhìn dừng lại tại mười trượng có hơn chói mắt hào quang, đợi đến tia sáng kia chậm rãi thu liễm, mới nhìn rõ người kia, nguyên lai không phải Vũ Hằng.

Không khỏi thở ra một hơi.

Chỉ cần không phải Vũ Hằng là được, là ai cũng không sao cả.

Luru Phong lông mày giãn ra, thấp thòm tâm tình, rốt cục thanh tĩnh lại.

Nhìn một hồi lâu, liền nhận ra người đến là Ngô Quý Từ.

Lúc này đối với Ngô Quý Từ ôm quyền hành lễ, đạo; "Gặp qua sư huynh."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Thấy chết không sờn

Ngô Quý Từ lãnh khốc gật đầu, báo cho biết, sau đó liền lưng mang hai tay, xa xa mà nhìn phương xa, giả bộ một bức thâm trầm cao nhân bộ dáng.

Điều này làm cho Luru Phong nhìn nhìn rất nhức trứng, bất quá, cao nhân nha, chắc chắn sẽ có cao nhân phong phạm.

Liền vừa rồi Ngô Quý Từ bạo phát tu vi, Luru Phong trong nháy mắt, liền có thể phán định, đối phương tối thiểu có được Phân Thần Kỳ hậu kỳ cường đại tu vi.

Loại này cường đại nhân vật, có thể không nhận tội gây, hay là không nhận tội gây hão, tránh rước họa vào thân.

Cũng không biết, như Ngô Quý Từ loại này cường đại nhân vật, tới nơi này ngồi cái gì.

Ngô Quý Từ không có trả lời, Luru Phong cũng không nên tiếp tục hỏi.

Hắn biết, tu vi càng là cao người, tính tình càng là cổ quái, vạn nhất náo nhiệt Ngô Quý Từ, vậy mình liền có được chịu.

Luru Phong có thể xác nhận chính là, chính mình cùng hắn không phải địch nhân là được, tránh khỏi lại nghĩ nhiều như vậy.

Hầu Từ cùng lão đầu trợ sợ hãi mà nhìn Ngô Quý Từ, còn vẻ mặt cảnh giới, tại vừa mới bắt đầu, bọn họ còn tưởng rằng là Vũ Hằng đột nhiên đại phát nổ đầu, còn thật sâu vì Luru Phong ngắt một bả mồ hôi.

Nếu Vũ Hằng thật sự trở nên cường đại như vậy, trực tiếp không cần quyết chiến, bọn họ hội không chút do dự giờ lên cờ trắng đầu hàng.

Đội đến thấy rõ người đến là Ngô Quý Từ, bọn họ cũng đều thở ra một hơi, thăm hồ nguy hiểm thật.

Hai người bọn họ cũng liền bận rộn đối với Ngô Quý Từ ôm quyền, bái kiến sư huynh.

Cường giả như vậy, ai cũng không muốn trêu chọc, huống chi là bọn họ loại này tiểu nhân vật.

Đương nhiên, bọn họ hành lễ, trực tiếp bị Ngô Quý Từ cho bỏ qua.

Ngô Quý Từ là người nào, cao tới cao đẳng lần, liền ngay cả Nội Môn Đệ Tử gặp được, cũng đều phải hành lễ, lễ nhượng ba phần, huống chi là Ngoại Môn đệ tử Nguyên Anh Kỳ nhỏ yếu nhân vật.

Lão đầu trợ cùng Hầu Từ bị người bỏ qua, cũng chỉ có thể giữ im lặng, cho rằng là là chuyện phải làm, đây mới là cao nhân phong phạm nha.

Mấy người lại đợi nửa ngày, còn không nhìn thấy Vũ Hằng tiểu tử kia thân ảnh, lão đầu trợ cùng Hầu Từ cũng nhận không được thăm nói; "Vũ Hằng tiểu tử kia, không phải là muốn muốn làm rùa đen rút đầu, đừng tới a."

Luru Phong cau mày, biểu tình không vui, nghĩ chính mình với tư cách là một cái lão sinh, còn để mình loại lâu như vậy, Vũ Hằng này, cũng thật là làm cho người chịu đủ rồi.

Ngô Quý Từ lại càng là sắc mặt băng hàn, lãnh khốc lãnh khốc, đáy lòng của hắn nghĩ đến, nếu Vũ Hằng lần này sợ chết đừng tới, lại quay đầu lại, khẳng định để cho Vũ Hằng đẹp mắt.

Vũ Hằng này đánh ngã hắn ba cái đồ đệ, khoản này sổ sách cũng còn không có tính nha.

Ngay tại lão đầu trọc cùng Hầu Tử vẫn còn ở nói thầm, mấy ngàn trượng có hơn, có một đạo không thể nào sáng ngời hào quang, bắt đầu đi bay tới, đã bay một lát sau, liền trên mặt đất hành tẩu một chút, sau đó lại vận chuyển tu vi phi một đoạn ngắn cự ly, dường như tu vi bất lực, chỉ có thể như vậy bay lên.

Thế nhưng, hấn bại hoại biểu tình, còn có vẻ mặt phiền chán sự tình, làm cho người ta vừa nhìn, người ta liền biết, Vũ Hằng này kinh sợ hàng, là cực độ không muốn tiến nhập Kim Sơn tham dự quyết chiến.

Vũ Hằng càng là không vui, càng là không tình nguyện, Hầu Tử cùng lão đầu trọc cười đến lại càng vui vẻ.

"Nhất định là Vũ Hằng tiểu tử này, biết lần này muốn vẫn lạc ở Kim Sơn, cho nên mọi cách không muốn tới, bởi vì ký tên khiêu chiến hiệp nghị, tại lời thề ước thúc lực, hấn chỉ có thể nửa chết nửa sống đi tới."

"Đúng vậy, từ Vũ Hằng loại này uể oải không phấn chấn, không vui trong lúc biểu lộ, có thể thấy được, chúng ta lão đại phản thắng nếu so với hấn cao hơn rất nhiều."

Hai hàng tại nói thầm lấy.

Lưu Phong hiển nhiên cũng nhìn thấy Vũ Hằng, vừa nhìn thấy Vũ Hằng như vậy một bức nửa chết nửa sống bộ dáng, thiếu chút nữa đã bị chọc cười, bất quá, cũng từ nơi này có thể thấy được, Vũ Hằng là không cái gì lòng tin từ Kim Sơn ra.

Lưu Phong không khỏi âm thầm cao hứng.

Vũ Hằng phản thắng càng thấp, hấn phản thắng sẽ càng cao, từ Kim Sơn ra hi vọng sẽ càng lớn.

"Ha ha."

Ngô Quý Tử nhin không được cười ra tiếng, vui tươi hơn hờ mà nhìn không tình nguyện đi tới Vũ Hằng.

Quả thực là bị Vũ Hằng một màn này làm vui vẻ.

Muốn không phải còn bản khoản đồ đệ thù, hấn thật không muốn Vũ Hằng kẻ dờ hơi động thủ.

Cũng chính là hơn một ngàn trượng cự ly, mặt mũi tràn đầy không tình nguyện Vũ Hằng, đã đi nửa canh giờ.

Điều này làm cho Hầu Tử cùng lão đầu trọc lại được bông hoa đều cảm ơn.

Đương nhiên, Ngô Quý Tử cùng Lưu Phong cũng không có thúc giục, này nửa giờ, có thể nói là bọn họ vui vẻ nhất nửa canh giờ.

Yên không sót mấy đi tới trước mặt mọi người.

Vũ Hằng vừa trợn trắng mắt, nhìn lướt qua bọn họ, rầu rĩ không vui, đạo; "Ồ, mấy vị, đều đang đợi ta đâu, các người trước tiên có thể tiến nhập Kim Sơn nha, sợ hãi ta đường đường Vũ Hằng không đến không thành, ta đáp ứng rồi sự tình, tất nhiên biết làm đến."

Lão đầu trọc trực tiếp cười nhạo lên tiếng, đạo; "Vũ Hằng, tiểu tử ngươi sẽ nói mạnh miệng, ngươi xem một chút ngươi này bại hoại thần thái, căn bản chính là không muốn tới, muốn không phải có lời thề chỉ lực ước thúc ngươi, sợ là ngươi đã làm kinh sợ hàng, trốn trong động phủ, làm rùa đen rút đầu."

Hầu Tử phụ họa đạo; "Đúng đấy, nghe ngươi nói như vậy, dường như ngươi có bao nhiêu danh dự cùng uy vọng, kỳ thật, ngươi chính là một cái không thể để cho người tín nhiệm người vô sỉ."

Lưu Phong đối với Vũ Hằng ôm quyền, cho dù là đối thủ, cũng cấp cho trình độ nhất định coi trọng, rất không khách khí đích, nói thẳng; "Vũ Hằng, ta chính là sợ ngươi đừng tới, đặc biệt ở chỗ này chờ ngươi, về phần là không phải sợ chết, một chỗ tiến nhập Kim Sơn chẳng phải sẽ biết."

Hấn hiển lộ tràn đầy tự tin, mang trên mặt tiểu ý, một bức đã tính trước bộ dáng, dường như đối với Kim Sơn rất có nắm chắc.

Tuy không biết hấn chân thật bốn sự thế nào, đến cùng có bao nhiêu cân lượng, hình như người ta biểu hiện ra ung dung hữu lễ khí độ, liền đem người cho khuất phục.

Vũ Hằng đo đạc nghiêng đầu, cũng nghiêm chỉnh trực tiếp không nhìn Lưu Phong lễ nghi, nhún nhún vai, mẫn bất tại hồ giờ tay ôm quyền, rất vô lực mà đối với Lưu Phong báo cho biết một chút, sau đó liền đem mục quang chuyển dời đến cao lạnh kiêu ngạo trên người Ngô Quý Tử.

Hấn hướng phía Ngô Quý Tử nhếch miệng nở nụ cười, sau đó bản xuất một cái sinh ra chớ gần mặt lạnh, lời nói lạnh nhạt, đạo; "Lão gia hòa, ngươi đùa thật? Thật sự muốn đi vào Kim Sơn?"

Ngô Quý Tử tưởng rằng Vũ Hằng sợ, hừ lạnh hai tiếng, đạo; "Vũ Hằng, ta Ngô Quý Tử nói chuyện, lúc nào từng có lời nói dối, ít nói lời vô ích, chúng ta bước vào Kim Sơn, đến Kim Sơn mười trượng ra, Kim Sơn sẽ có Truyền Tổng Trận Pháp, đem chúng ta truyền tổng tiến vào."

Cắt.

Tiến liền tiến, ai sợ ai.

Vũ Hằng nội tâm âm thầm khinh bỉ Ngô Quý Từ một bà.

Lưu Phong tự tiểu phi tiểu nhìn nhìn Vũ Hằng, vốn hẳn không biết Ngô Quý Từ vì sao xuất hiện ở nơi này, cho rằng Ngô Quý Từ là tới hoà giải, không nghĩ tới, Ngô Quý Từ vậy mà cùng Vũ Hằng cũng có thù hận, kia việc vui có thể to lắm.

Ngô Quý Từ loại này cường đại nhân vật, liền ngay cả mình cũng không dám đơn giản đắc tội, huống chi là Vũ Hằng tu vi so với chính mình thấp tân sinh.

Thật sự là nghề mới sinh không sợ cạp, liền chữ chết cũng không biết viết như thế nào.

Tiến nhập Kim Sơn, khẳng định có Vũ Hằng đẹp mắt.

"Các ngươi là không phải sợ, không dám tiến nhập Kim Sơn, sợ, liền trực tiếp nhận thua khá tốt, ta sẽ không làm thương tổn các ngươi."

Vũ Hằng ngênh ngang mà từ bọn họ chính giữa đi qua, sau đó trong chớp mắt bạo tu vi, vọt vào Kim Sơn mười trượng chi

Bên ngoài.

Đến Kim Sơn mười trượng chi địa, quả nhiên, giống như Ngô Quý Từ nói, một cổ truyền tông chỉ lực, trong lúc đó cuốn hạ xuống, trong chớp mắt liền bao phủ Vũ Hằng.

Trên người Vũ Hằng hào quang lưu chuyển, Ngô Quý Từ sắc mặt biến một chút, đạo: "Không tốt, nếu như không phải đồng thời tiến vào, như vậy liền sẽ bị truyền tông đến bất đồng địa phương, Kim Sơn lớn như vậy, muốn tìm kiếm xác quyết tiểu tử, vậy khó tìm."

Ngô Quý Từ không kịp Vũ Hằng cười nhạo cùng vô sỉ trâu bò lãn điệu, cũng gấp bận rộn triển khai tu vi, thuận gian di động thân thể, thoáng chớp mắt, liền tiến vào Kim Sơn mười trượng chi địa.

Nhìn nhìn hai người bọn họ không muốn xông vào Kim Sơn, Lưu Phong cũng chịu sâu thăm ủng hộ, vội vàng lấp lánh theo vào, không lộ tu vi, trong lúc đó nổ bung, quét ngang bốn phía.

Thân thể vội vàng hướng phía Kim Sơn phương hướng trùng kích đi qua, độ tuy mười phần nhanh, thế nhưng cùng Ngô Quý Từ so với, quả thật liền không phải một cấp bậc.

"Vũ Hằng tên khốn kiếp này, nhất định là cố ý làm như vậy, tu vi thấp, sợ đánh bất quá chúng ta, liền dẫn đầu tiến nhập Kim Sơn, quá vô sỉ. Thiết thời hẳn còn nói chúng ta sợ, quả thật chính là đáng giận đến cực điểm."

Lưu Phong hùng hùng hổ hổ, trong lòng i một vạn cái khó chịu, biểu tình tràn ngập đối với Vũ Hằng bất mãn, mục quang bất thiện.

Vốn hẳn nghĩ đến tiến nhập Kim Sơn, trực tiếp liền cùng Vũ Hằng quyết đấu, đem Vũ Hằng đánh bại, liền lập tức từ Kim Sơn xuất ra, thế nhưng là không nghĩ tới, Vũ Hằng người này đã sớm ngờ tới chính mình có thể như vậy, dẫn đầu tiến nhập Kim Sơn.

Như vậy, coi như mình tiến nhập Kim Sơn, muốn tìm được tiểu tử kia, quả thật so với lên trời còn khó hơn.

Lần này, thật sự chính là tính sai.

Lưu Phong trông mắt lẫn lộn lúc chuyển động, cau mày, suy tư hội, kế hoạch, cho dù cùng Vũ Hằng chia lìa cũng không có việc gì, dù sao Ngô Quý Từ cùng Vũ Hằng cũng có thù hận, có thể nói, chính mình cùng Ngô Quý Từ tạm thời là đồng minh, tiến nhập Kim Sơn, chính mình hi vọng liền lớn hơn Vũ Hằng, chỉ cần tìm được Ngô Quý Từ, cùng hẳn một chỗ, nguy hiểm cũng sẽ giảm xuống rất nhiều.

Đúng, cứ như vậy.

Lưu Phong nhanh địa bàn tính, thoáng cái, liền có đại khái kế hoạch, không khỏi đắc chí.

Lúc hẳn tiến nhập Kim Sơn trong vòng mười trượng, bị Kim Sơn truyền tông chỉ lực bao phủ thời điểm, Ngô Quý Từ thân ảnh đã bị truyền tông xa, trong lúc mơ hồ, chỉ có thấy được một cái hư ảnh.

Lưu Phong cắn răng một cái, thần sắc hung ác, vội vàng từ túi giấu trong túi, lấy ra mười cái phù chú, mượn lấy Kim Sơn truyền tông chỉ lực, cưỡng ép cải biến phương hướng, truyền tông hướng Ngô Quý Từ phương hướng.

Làm như vậy, dù cho không có cách nào hoàn toàn đuổi kịp Ngô Quý Từ, nhưng là có thể cự ly Ngô Quý Từ thêm gần.

Ngô Quý Từ lúc này bị truyền tông đi, về mặt oán giận, biểu tình không vui.

Quả thực là Vũ Hằng tên kia, quá tron đầu, cũng quá vô sỉ, miệng ba hoa đừng nói, luôn phải ở trên miệng hưởng điểm tiện nghi, hành vi, lại càng là bỉ ổi xấu xa.

Ngô Quý Từ bị truyền tông tiến nhập Kim Sơn, sớm đã không còn Vũ Hằng thân ảnh.

Tại Kim Sơn phía ngoài lão đầu trợ cùng Hầu Tử cùng hai người, nhìn nhìn ba người bọn hắn tiến nhập Kim Sơn, như thể điên cuồng, như thể cố chấp, nhanh như vậy, loại này bầu không khí, thiếu chút nữa thật sâu ủng hộ lấy bọn họ đi theo tiến lên.

Phong cảnh giống như trong nội tâm chỗ sâu chiến ý bị kích xuất ra, cũng giống như trong huyết mạch tâm huyết bị thiêu đốt, để cho bọn họ kích động hùng hồn, một bức thấy chết không còn bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: An toàn

May mắn, đón thêm tới gần Kim Sơn ba mươi trượng, bọn họ cảm nhận được Kim Sơn uy nghiêm cùng cường đại áp lực, đi không nổi nữa, thoáng cái thanh tỉnh lại, âm thầm kinh hãi.

"Chúng ta đây là làm gì vậy? Không phải này tự tìm chết sao?"

Lão đầu trợ hít vào một hơi khí lạnh, tại vừa rồi xúc động, vậy mà hướng phía Kim Sơn di động tầm hơn mười trượng, thiếu chút nữa muốn tiến nhập Kim Sơn, tiến nhập Kim Sơn chính là một cái chữ chết.

Hầu Tử cũng tỉnh táo lại, sau lưng quần áo đều ướt đẫm, vội vàng lấy tay vuốt ve hạ xuống mồ hôi lạnh trên trán, đạo; "Lui, mau lui lại, vạn nhất Kim Sơn cảm nhận được ý chí của chúng ta, muốn đem chúng ta truyền tống tiến vào, vậy cũng liền hỏng bét."

Hai người nhanh chóng thi triển tu vi, cách xa Kim Sơn, chạy ra trên trăm trượng cự ly, lúc này mới buông ra thở ra một hơi.

"Bọn họ quá điên cuồng, rất có tâm huyết, chúng ta loại này ngựa con tử là không thể so sánh được, hay là nhanh đi về, an phận làm một cái ngựa con tử bản phận sự tình a."

Vũ Hằng tại trong ba người, cái thứ nhất tiến nhập Kim Sơn, tiến nhập Kim Sơn, cảm giác đầu tiên, chính là khắp nơi kim sắc một mảnh.

Giống như kim sắc thế giới.

Cỏ cây là kim sắc, sơn phong là kim sắc, hồ nước, thiên không, động vật, hết thảy tất cả đều là kim sắc.

Nhan sắc là kim sắc thì cũng thôi.

Vũ Hằng đặc biệt đi tới một cây đại thụ phía trước, gõ hai cái, kia đại thụ xuất động đông kim loại thanh âm, có thể thấy, kia đại thụ, hoàn toàn là kim thuộc tính nguyên tố đại thụ.

"Quá điên cuồng, nơi này."

Vũ Hằng bị trước mắt một màn, triệt để rung động đến.

Hắn hít vào một hơi khí lạnh, lộ ra một bộ hoàn toàn không thể tin được bộ dáng.

Chi chi chi.

Mười trượng ra, có một đám lão thử, xuất chi chi lên tiếng.

Trong chớp mắt liền đưa tới Vũ Hằng chú ý.

Vũ Hằng phóng tầm mắt đi qua, nháy mắt liền thấy được chừng hơn vạn lão thử, rậm rạp chằng chịt, hết thảy hai mắt sáng, nhìn mình chăm chăm.

Kia rất nhiều lão thử toàn thân kim sắc, liền con mắt đều là kim sắc, thấy được Vũ Hằng đại người sống, bọn họ cả đám đều trở nên mười phần sinh động, hai mắt mục quang vô cùng khát máu, phong cảnh tự hận không được muốn đem Vũ Hằng cho cắn nuốt sạch.

"Ta đi, tình huống như thế nào, đây là cái gì lão thử, đầu năm nay, liền lão thử cũng đều điên cuồng, thật bất khả tư nghị."

Vũ Hằng mở to hai mắt nhìn, ngạc nhiên mà nhìn hơn vạn con chi chi lão thử, thân thể run run, hẳn hoàn toàn có thể cảm nhận được kia một đám kim thuộc tính lão thử hung ác ý chí.

Oanh oanh.

Chi chi chi.

Tại Vũ Hằng kinh hô nháy mắt, hơn vạn con kim thuộc tính lão thử, giống như tuyết rơi sụp đổ, oanh oanh, leo Hướng Vũ hằng, bọn họ hàm răng sắc bén, bốn cái chân, cũng linh mãnh hữu lực, hành động Như Phong.

Bọn họ nhanh đến tiếp cận Vũ Hằng, những nơi đi qua, đều là một mảnh hoang vu.

Ví dụ như, những cái kia to lớn núi đá, ngăn cản trước mặt bọn họ, bọn họ trực tiếp cắn, sừng sốt sống sờ sờ chui ra một cái lão thử động, sau đó xuyên thấu núi đá.

Chừng mười triệu lớn nhỏ núi đá, bị toàn (chui vào) động nhiều, trực tiếp ầm ầm sụp đổ hạ xuống.

Còn có ngăn cản tại những con chuột trước mặt đại thụ, các loại thực vật xanh, hết thảy bị bọn họ gặm cắn, muốn không phải trực tiếp cắn nuốt sạch, liền gặm cắn thành mảnh vụn, vẩy trên mặt đất.

Không được một cái thời gian hô hấp, bọn họ liền tiếp cận Vũ Hằng hai mươi triệu.

Vũ Hằng mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên, ánh mắt kinh khủng, hai chân đều có chút mềm, nội tâm sợ hãi đến tột đỉnh tình trạng.

Quá điên cuồng, quá độc ác, nhóm người này lão thử.

Xa xa nhìn sang mà, tựa như cùng một mảnh kim sắc hải dương mãnh liệt qua, còn ra oanh oanh thanh âm, còn có chi chi lên tiếng.

Số lượng đông đảo lão thử, rậm rạp chằng chịt, phô thiên cái địa.

Vũ Hằng da đầu tê dại, cắn răng một cái, vội vàng quay người, nổ bung tới trước đó chưa từng có độ, liều mạng địa chạy thực mạng.

Chạy thực mạng, gân xanh bạo nhảy, cái cổ đều tăng vọt một vòng.

Hắn như trước vẫn còn ở trong lúc khiếp sợ, trái tim đều tại bang bang nhảy lên.

Huyết dịch nhanh lưu chuyển, độ bạo tăng, đem linh ngộ đến độ chân lý, diễn dịch đến cực hạn.

Hắn ở phía trước chạy trước, sau lưng một đoàn lão thử, giống như tuyết lở, liều mạng địa đuổi theo.

Vũ Hằng trở mình Sơn Việt linh, bọn họ liền theo trở mình Sơn Việt linh.

Vũ Hằng nhảy cầu chạy, sau đó từ trên vách núi bay xuống đi, kia một đám lão thử cũng không sợ chết bởi lợi nhảy cầu, rất có một loại, không thôn phệ Vũ Hằng liền thề không bỏ qua cảm giác.

Hải hùng khiếp vía Vũ Hằng, triệt để thấy được nhóm người này kim thuộc tính lão thử điên cuồng, ý chí kiên cường, trước đó chưa từng có, so với ai khác đều muốn liều mạng.

Bọn họ sức chịu đựng cùng tính bền dẻo, cũng là không thể chê, đuổi theo Vũ Hằng đại nửa ngày thời gian, tổn thất mất mấy chục chú chuột. Bây giờ độ như cũ không có nửa điểm chậm lại.

Bọn họ một cái tu vi, cố gắng không cao, đều ước chừng là Nguyên Anh Kỳ tu vi, thế nhưng là một đám, hơn vạn con thêm vào, vậy mười phần kinh khủng.

Tương đương với hơn vạn cái Nguyên Anh Kỳ cường giả, đồng thời ra tay với người, coi như là Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn, cũng đều hội da đầu tê dại, vô pháp ứng đối.

Vũ Hằng chạy thực mạng này nửa ngày thời gian, còn chứng kiến qua hai đầu kim thuộc tính Lang Yêu.

Kia hai đầu Lang Yêu thập phần cường đại, có được Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ cường đại tu vi, Vũ Hằng lúc ấy lập tức liền tròn tròn mắt.

Phía trước này có địch nhân, đằng sau có truy binh, này có thể như thế nào cho phải.

Cuối cùng, hắn cắn răng một cái, trực tiếp liền hướng phía hai đầu bên cạnh Lang Yêu đi qua.

Vũ Hằng bay từ hai đầu Lang Yêu bên cạnh đi qua thời điểm, trong chớp mắt liền đưa tới hai đầu Lang Yêu chủ ý.

Hai đầu Lang Yêu ra tiếng sói tru, lập tức liền đối với Vũ Hằng tiến hành công kích.

Chẳng qua là khi bọn họ bắt đầu công kích thời điểm, lập tức liền đã nhận ra tại Vũ Hằng sau lưng, truy kích tới hơn vạn con kim thuộc tính lão thử.

Hai đầu Lang Yêu thấy được cường đại như vậy trận chiến, sợ tới mức liền mau đều chuẩn bị dựng đứng, không rét mà run, lập tức há miệng miệng, phụt lên ra ngoài từng đạo kim sắc quang mang.

Kia kim sắc quang mang trong chớp mắt chừng mười trượng lớn nhỏ, rất nhanh liền cuốn hướng rất nhiều những con chuột.

Cũng liền trong chớp mắt, liền có trên trăm chỉ là lão thử, trong chớp mắt bị nướng cháy, trong không khí, đều tràn ngập ra tới đốt trời hương vị, vô cùng gay mũi.

Vũ Hằng đều có cỗ buồn nôn nhỏ ra xúc động, cố kiềm nén lại.

Hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua, hai mắt cũng nhìn không được trừng lớn, rung động đến tốt đỉnh tình trạng.

Chỉ nhìn thấy hơn vạn con lão thử, căn bản cũng không chú ý kia một chút thương vong, tại bỏ ra trên trăm chú chuột tử vong giá lớn, đằng sau hơn chín nghìn chú chuột, nhao nhao mãnh liệt đi lên, trong chớp mắt, liền đem hai đầu Lang Yêu cho che mắt.

Hai đầu Lang Yêu phun ra ra kim sắc quang mang, tuy cường đại, thế nhưng cũng có hạn chế, không thể tiếp tục thời gian quá dài, lại một lần nữa phụt lên hào quang thời điểm, liền cần một chút thời gian chuyển đổi.

Cho nên, những con chuột liền thừa dịp Lang Yêu điểm này chuyển đổi thời gian, nhanh công kích đi lên.

Những con chuột độ cũng không chậm, một cái đón lấy một cái, tre già măng mọc, liền miên không ngừng, che mắt Lang Yêu.

Lang Yêu bị đông đảo lão thử bao phủ, cũng không có như vậy khuất phục, ngược lại phát nổ không gì sánh kịp cường hãn sức chiến đấu, toàn thân hào quang đều tại lóe ra.

Tia sáng kia là kim sắc, quang mang màu vàng, ẩn chứa khủng bố vô cùng hủy diệt chi lực.

Những cái kia phạm là tới gần Lang Yêu lão thử, đều bị kim sắc quang mang cho bắn ra, sau đó kỳ Lang Yêu sẽ lần nữa phụt lên xuất kim sắc quang mang, đem những con chuột cho thiêu đốt.

Làm gì được lão thử số lượng thật sự là rất nhiều.

Hai đầu Lang Yêu có dũng khí có tâm cảm giác vô lực.

Trên người bọn họ hào quang nhanh âm đạm xuống.

Cùng với một đầu lão thử công kích, bao phủ ở trên người bọn họ kim sắc quang mang, liền âm đạm vài phần.

Cuối cùng, kim sắc quang mang tan vỡ, tất cả lão thử, nhanh chóng tiếp cận bọn họ, nhao nhao há miệng miệng, lộ ra sức gió hàm răng, liền hướng phía trên người Lang Yêu cắn xuống đi, còn ra chỉ chỉ thanh âm.

Lão thử trên miệng, liền ngậm mang theo mao da sói, còn có thịt sói.

Thế nhưng là những con chuột một chút đều không cảm thấy buồn nôn, ngược lại cảm thấy là mỹ vị, da mặt mang mao, đều nhao nhao nuốt vào một mình bên trong.

Liền một chút huyết dịch đều liếm sạch sẽ.

Hai đầu Lang Yêu ra tiếng ai minh, NGAO...OOO NGAO...OOO địa kêu.

Một cái là bởi vì thể thảm, một cái là bởi vì quá người đau đớn, nhìn không được xuất kêu thảm thiết.

Những cái kia đồ máu liền điên cuồng lên lão thử, mới mặc kệ Nhĩ Đông không đau, thể thảm không thể thảm, hô hấp lấy mùi máu tươi, viết điên cuồng, giống như mất đi lý trí, hai mắt lại càng là đỏ bừng, trong ánh mắt che kín tơ máu.

Một cái so với một cái hung ác, hung tàn đến làm cho người chỉ tình trạng.

Hai đầu Lang Yêu như trước giãy dụa, không cam lòng bị những con chuột gặm cắn thôn phệ, chỉ là, vùng vẫy nửa chén trà nhỏ thời gian, cuối cùng, âm âm ngã xuống đất.

Trên người bọn họ huyết tinh lâm li, vết thương chồng chất, khắp nơi đều là những con chuột hung tàn gặm cắn vết thương, da tróc thịt bong, làm cho người ta nhìn nhìn, cũng nhìn không được nhìn mà giật mình.

"Quá hung tàn, quá vô sỉ, quá ghê tởm."

Vũ Hằng tại trăm trượng có hơn, nhìn trước mắt huyết tinh một màn, cũng nhìn không được lên tiếng kinh hô, khuôn mặt rung động.

"Ta còn là cút nhanh lên a, hai đầu Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ Lang Yêu, đều trong chớp mắt bị giết chết, ta mới Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ Tiểu Tiểu nhân loại, kia há không phải thảm hại hơn."

Vũ Hằng an ủi chính mình, thừa dịp nhiều như vậy lão thử, đều tại chia xẻ lấy hai đầu Lang Yêu mỹ thực, nhanh chóng thi triển tu vi, triển khai thân pháp, nhanh rời đi, nửa điểm cũng đều không dám dừng lại hạ xuống.

Không được mười cái thời gian hô hấp, có nhiều còn hơn là bị thiếu, hai đầu Lang Yêu rất nhanh, đã bị mấy Thiên lão chuột cho thôn phệ xong, liền cận bã cũng không lưu lại.

Có thể thấy những cái này hung tàn lão thử, đến cùng đến cỡ nào khát khao cùng hung tàn.

Tại Vũ Hằng triển khai thân pháp lúc rời đi, liền có một ít ăn không được thịt sói lão thử, truy kích đi lên.

Hiện tại, gần căn thôn phệ hết đám người những con chuột, cũng bắt đầu truy kích đi lên.

Trên đường đi, xếp thành thật dài một đôi đội ngũ, chừng hơn trăm mét đội hình.

Vũ Hằng đã chạy ra 500 trượng có hơn, hơn nữa là leo lên lên một tòa vách núi, nhìn lại, nhìn nhìn hơn trăm mét dài lão thử đội ngũ, cũng nhìn không được rừng mình một cái.

Vội vàng từ trong trư vật giới chỉ, móc ra một trương phi hành phù, thúc, liền mượn phi hành phù lực lượng, từ nơi này vách núi, bay đến đối diện bên bờ vực.

Những con chuột kia truy kích lên vách núi trên đỉnh, vô pháp giống như Vũ Hằng như vậy, nhờ vào phi hành thuật lực, bay đến đối diện vách núi, chỉ có thể đứng ở vách núi đỉnh phiến, chỉ chỉ chỉ mà đối với Vũ Hằng kêu.

Vũ Hằng triệt để thờ ra một hơi.

Này sẽ cuối cùng là an toàn.

Bằng không thì, cũng không biết muốn chạy trốn tháo chạy tới khi nào mới có thể.

Tại đây thoát đi ngắn ngủn nửa ngày thời gian, trong cơ thể tu vi, hao tổn được mười phần nghiêm trọng, còn lại không được ba thành tu vi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Nguy cơ

Vũ Hằng kinh hồn bạt vía, sợ là nếu như tiếp tục dựa theo lúc trước biện pháp chạy thực mạng hạ xuống, khẳng định không ra ba canh giờ công phu, muốn uy lão thử.

"Kim Sơn này, quả thật nguy hiểm trùng điệp, hay là nhanh chóng khôi phục tu vi mới có cam đoan."

Vũ Hằng đánh giá bốn phía một cái, bốn phía đều là kim sắc số lượng cùng núi đá, xác nhận tạm thời không có cái gì nguy hiểm, nhanh chóng địa bô gối nhập định, từ trong trư vật giới chỉ, lấy ra đại lượng Linh Thạch, nhanh hấp thu.

Lúc trước vật tư dự trữ, chính là vì hôm nay dùng.

Cho nên Vũ Hằng sử dụng, một chút cũng cũng không có cảm thấy đau lòng.

Không được nửa thời gian uống cạn chun trà, liền có trên trăm khối Linh Thạch bị Vũ Hằng cho hấp thu.

Linh Thạch bị Vũ Hằng hấp thu Linh Khí, liền biến thành mảnh vỡ, theo gió thổi tan.

Một cái canh giờ sau khi đi qua, Vũ Hằng chậm rãi mở mắt, trong mắt hào quang lưu chuyển, trên người tu vi lại khôi phục đến đỉnh phong thời khác.

Tay nắm chặt nhanh, cánh tay liền tràn ngập bão mẫn chi lực, để cho Vũ Hằng cảm thấy an tâm.

Vũ Hằng nhìn lướt qua bên bờ vực những con chuột.

Những con chuột kia thử mấy lần, muốn nhảy đến Vũ Hằng chỗ vách núi trên đỉnh.

Chỉ là đáng tiếc, phàm là thử nhảy tới lão thử, đều nhao nhao rơi xuống tại vô tận Thâm Uyên.

Còn dư lại những con chuột, cũng đều không dám đơn giản thử.

Vũ Hằng chỗ vách núi, là một tòa cô lập vách núi, bốn phía cũng không có tương liên sơn phong, nếu như Vũ Hằng muốn rời khỏi, chỉ có hai cái biện pháp, một cái là thi triển phi hành phù, bay trở về đến nguyên lai trên vách đá, thế nhưng là kia vách núi phủ kín rậm rạp chằng chịt lão thử, nếu như bay trở về, kia chính là một cái chết, chỉ có chết, Vũ Hằng sẽ không ngu như vậy nha.

Còn dư lại một cái biện pháp, chính là học những con chuột kia nhảy xuống thâm bất khả trắc vách núi.

Vũ Hằng chỗ vách núi, chỉ có mười trượng lớn nhỏ, tu vi một vận chuyển, một cái cất bước, liền đi tới vách núi biên giới.

Vũ Hằng đứng ở ven, nhìn lướt qua Thâm Uyên, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, không rét mà run.

Sợ không cẩn thận, liền rút xuống vô tận Thâm Uyên, vội vàng tụt hậu hai bước, lui trở về đánh chỗ ngồi, lúc này mới cảm thấy an tâm rất nhiều.

"Không nghĩ tới, chính mình đi tới tuyệt lộ lên, thiệt là, nhóm người này lão thử quá ghê tởm, bức bách Bồn công tử đến trình độ này. loại Bồn công tử tu vi cường đại, cần phải muốn cho bọn họ đẹp mắt."

Vũ Hằng ngồi ở trên tảng đá, nói nhỏ địa chửi bậy, tâm tình một vận cái khó chịu.

Không có cách nào, hiện tại bị buộc tại tuyệt lộ, muốn rời khỏi cũng không có cách nào, một quay về lối, chính là chết, chỉ có thể tạm thời đứng ở độc lập trên vách đá.

Vũ Hằng từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra một ít ăn đồ vật, nhét vào trong mồm, sau đó đắc ý nhìn nhìn đám kia như trước không có buông tha cho chi chi tra tra những con chuột, đắc ý nói; "Muốn ăn thịt của ta, cửa cũng không có."

May mắn hai ngày trước, chuẩn bị vật tư, bằng không thì, cần phải muốn vây chết ở chỗ này không thể.

Vũ Hằng đắc ý cười, có chút may mắn.

Nhảy vào Thâm Uyên là tuyệt đối không thể nào, vậy đơn giản liền cùng tự tìm chết không có khác nhau, nếu như theo đường cũ phản hồi, triệu hồi đến vừa rồi kia cái vách núi, vậy đơn giản chính là cho những con chuột đưa đồ ăn.

Vũ Hằng tình nguyện nhảy xuống Thâm Uyên chịu chết cũng không muốn bị nhiều như vậy lão thử gặm cắn thôn phệ, liền xương cốt cũng không mạng còn dư lại.

Hiện tại những con chuột, vô pháp nhảy đến Vũ Hằng chỗ trên vách đá, Vũ Hằng cũng tạm thời bị nhốt tại nơi này, không có chỗ để đi.

Hai bên liền tạm thời giằng co gặp.

Vũ Hằng ăn một chút đồ ăn, quét mắt giằng co như núi những con chuột, liền trực tiếp đồ một chút đồ ăn đi qua.

Những con chuột kia hai mắt tỏa ánh sáng, mười phần điên cuồng, từng cái một nhảy, tranh đoạt lấy Vũ Hằng chạy ra đi đồ ăn.

Nhảy dựng lên cao độ, chừng hơn hai mét cao.

Vũ Hằng thấy có cảm giác hải hùng khiếp vía.

May mắn này hai tòa vách núi cự ly xa một ít, bằng không thì, nhóm người này lão thử nhảy qua, thật đúng không thể tưởng tượng nổi.

Cũng may mắn này hai tòa vách núi cự ly không có quá xa, bằng không thì, dựa vào tu vi của mình, căn bản vô pháp bay vọt qua, cuối cùng, cũng chỉ có thể rơi vào Thâm Uyên, không công chịu chết.

Vũ Hằng lấy tay vỗ nhẹ đập vào bộ ngực của mình, vô cùng kinh hãi, hảo nửa ngày, mới bình tĩnh trở lại.

"Tiến nhập Kim Sơn, gặp được to lớn nguy hiểm, đặc biệt làm chuẩn bị, nên nghĩ đến đều đã nghĩ đến, duy chỉ có không nghĩ tới, những con hung thú này, như vậy hung tàn cùng buru hân. Ta phải nghĩ cách trừng trị bọn họ mới có thể."

Vũ Hằng làm bầm.

Trong đầu hấn, các loại kế hoạch chọt lóc lên.

Suy nghĩ tiêu nửa chén trà nhỏ thời gian, liền không nhìn được chửi bậy lên tiếng, đạo; "Cái rắm biện pháp cũng không có, ngược lại là chuẩn bị đối phó Luru Phong sát chiêu không ít, đáng tiếc, hiện tại cũng gặp không được Luru Phong, những sát này chiêu, cũng đây không hơn công dụng, không biết bọn họ thế nào."

Oanh oanh!

Đúng lúc này, ở chân trời, truyền đến kịch liệt tiếng vang.

Vũ Hằng đứng ở vách núi trên đỉnh, có thể nhìn càng thêm xa.

Chỉ là đáng tiếc, này một phương thế giới là tròn, cuối cùng cũng không nhìn thấy nửa cái bóng người, chỉ nhìn thấy kia vừa ra có pháp thuật hào quang lấp lánh, còn có cảm nhận được bên kia truyền đến rất nhỏ chấn động.

Vũ Hằng thần niệm lập tức quét ngang ra, mười trượng, trăm trượng, ngàn trượng, vạn trượng.

Cuối cùng, chỉ dừng lại ở vạn trượng có hơn.

Một chút tình huống cũng đều vô pháp thấy được.

Roi vào đường cùng, Vũ Hằng đành phải thu hồi thần niệm, nhẫn nại ở nội tâm hiếu kỳ.

"Dựa vào cổ này mãnh liệt chấn động mở ra, hấn là Ngô Quý Tử tại nơi này gặp được phiền toái."

Vũ Hằng âm thầm suy đoán, nội tâm có chút đặc ý.

Ngô Quý Tử cường đại như vậy, lại muốn tại Kim Sơn cùng chính mình quyết chiến, chính mình tuyệt đối không thể đụng vào lấy hấn, cho dù gặp được hấn, cũng phải nhanh chóng tránh đi, bằng không thì, liền chỉ có một con đường chết.

Hiện tại, suy đoán Ngô Quý Tử cũng có thể cùng chính mình đồng dạng, tại Kim Sơn gặp phải nguy hiểm, trong lòng Vũ Hằng liền thẳng băng.

Hấn còn ước gì, Ngô Quý Tử liền bởi vậy trọng thương, sau đó chính mình ở trong tay hấn chạy thoát thân, liền dễ dàng nhiều.

"Hắc hắc hắc, hay là ta Vũ Hằng thông minh, hẹn nhau tại Kim Sơn quyết đấu, cho dù ngươi là Ngô Quý Tử lợi hại hơn nữa thì thế nào, còn không phải đồng dạng bị ép sinh tồn cùng chạy thực mạng, Kim Sơn lớn như vậy, nguy hiểm nhiều như vậy, đánh bạc chính là khí vận đây nè."

Ngay tại Vũ Hằng đặc ý nghĩ đến, tại một phương hướng khác, thêm gần địa phương, chọt nghe đến truyền đến tiếng kêu gào.

"Cứu mạng nha, cứu mạng nha, chết tiệt, ai có thể cứu cứu ta với."

Đó là Luru Phong thanh âm.

Vũ Hằng thoáng cái vui vẻ, lực chú ý hoàn toàn bị Luru Phong cho hấp dẫn, hai mắt mục quang xoát một chút, liền men theo thanh âm nhìn sang.

Rất nhanh, liền mơ hồ thấy được xa nhất, có một cái thân ảnh mơ hồ, tại nhanh địa chạy thực mạng, sau lưng hấn, có một đầu toàn thân Kim Sắc Hỏa Diễm Tê Ngưu công kích.

Ha ha.

Vũ Hằng nhìn không được cười ra tiếng, cũng không sợ bại lộ chính mình, dù sao đối phó Luru Phong, hấn có hậu chiêu, hơn nữa, cho dù hấp dẫn hấn cũng không có liên quan, nơi này lão thử nhiều như vậy, nói không chừng Luru Phong có thể đem lão thử cho hấp dẫn đi, chính mình liền có thể được cứu trợ.

"Xem ra, tiến nhập người của Kim Sơn, mỗi một cái đều là thân hãm lớp lớp vòng vây nha, trách không được liên Phân Thần Kỳ cường giả, đều hết sức kiêng kỵ tiến nhập nơi này, lúc này mới vừa mới đi vào không lâu sau, liền gặp lớn như thế phiền toái, kế tiếp, còn có cái gì phiền toái, đều là cũng chưa biết, nguy hiểm đây nè."

Vũ Hằng đại khái phán định một chút tình thế, xác định xung quanh không có nguy hiểm, những con chuột kia cũng không thể công kích qua, liền lập tức nhắm mắt lại, tiêu mai một hồi, nghỉ ngơi dưỡng sức, chỉ cần tinh thần tốt, làm chuyện gì đều thuận lợi, kế tiếp, khả năng còn có ác chiến nha.

Cái đám chuột này tuy đáng giận, muốn ăn chính mình, thế nhưng hiện tại bọn này lão thử tại trên vách đá, coi như là một cỗ thủ hộ bản thân lực lượng, tối thiểu không có bất kỳ người nào có thể vượt qua lão thử qua công kích chính mình.

Ước chừng nghỉ ngơi ba canh giờ công phu, Vũ Hằng chậm rãi mở mắt, đầu tiên là chú ý một chút đối diện một ngọn núi trên bờ núi kim thuộc tính lão thử.

Kia trên vách núi hiện tại chỉ có hơn mười chỉ là lão thử tại nhìn mình chăm chăm.

Vũ Hằng con mắt không khỏi sáng ngời, âm thầm nghĩ đến, sẽ không phải là những con chuột kia bỏ qua chính mình một con mồi, đã chạy mất a, nếu như là như vậy, vậy thật tốt quá, chỉ còn lại kia hơn mười lão thử, căn bản không phải là đối thủ của mình.

Vũ Hằng kích động, nội tâm rục rịch, hận không thể lần nữa bay trở về đến kia trên vách đá, giải quyết xong hơn mười lão thử, xuất nhất khẩu ác khí.

Chỉ là, sau một khắc, hân lập tức liền tròn mắt.

Bởi vì hân thấy được đối diện vách núi giữa sườn núi, có hơn một ngàn chú chuột, đang tại học đáp lão thử kiều.

Chính là từng con một lão thử xếp thành một tòa kiều, từ trên sườn núi, muốn đáp hướng mình ở tại vách núi.

Nhìn đến đây, Vũ Hằng hít sâu một hơi, cái trán đều toát ra mồ hôi lạnh, cái đám chuột này thật sự quá đặc biệt sao thông minh.

Cũng vui mừng chính mình, may mắn tình lại kịp thời, bằng không thì, tiếp tục ngủ lấy một hai canh giờ, cũng chỉ có thể trở thành những con chuột đồ ăn.

Xem ra, tình cảnh của mình sâu sắc không ổn, may mắn cũng là sử dụng hết.

Không được, được nhanh chóng nghĩ biện pháp, bằng không thì cũng chỉ muốn đem mạng nhỏ nói rõ ở chỗ này.

Vũ Hằng tại vách núi trên đỉnh gấp đến độ xoay quanh, không biết như thế nào cho phải.

Còn thỉnh thoảng nhìn thoáng qua đối diện trên vách núi giữa sườn núi những con chuột, những con chuột kia đáp lão thử kiều, càng ngày càng dài, cũng sắp muốn đáp đến mình ở tại trên vách núi.

Cái đám chuột này nhóm quá ghê tởm

Vì chịu chút thịt người, quả thật chính là liều.

Vũ Hằng gấp đến độ mồ hôi lạnh đều chảy ra, sau lưng đều là mồ hôi, y phục đều ướt đầm.

"A, đúng rồi, ta không phải có Linh Thú Kim Bảo sao, đây là Thuần Kim thuộc tính Linh Thú, đều cho ăn... Hơn một ngàn Linh Thạch cho hân, này sẽ, hân là tính a."

Vũ Hằng nhớ tới chuyện này, vội vàng từ trong trữ vật giới chỉ, đem Linh Thú Kim Bảo cho đất xuất ra.

Linh Thú Kim Bảo này lười hàng, đừng Vũ Hằng nói trong tay, còn buồn ngủ, phỏng chế giống như còn không có ngủ đủ, ra ý niệm, vấn đạo; "Bảo ta xuất ra chuyện gì nha?"

Vũ Hằng mặt mũi tràn đầy lo lắng, bởi vì hân đã đã nhận ra giữa sườn núi trên lão thử, đã đáp hảo lão thử kiều, hiện tại, liên tục không ngừng lão thử đang tại thông qua lão thử kiều, leo đến mình ở tại vách núi, lấy những con chuột nghĩ áp lực ăn thịt người độ, bọn họ từ giữa sườn núi đến đỉnh núi, chỉ cần mười thời gian mấy cái hô hấp mà thôi.

"Không có việc gì, khẳng định không quá rầy người nghỉ ngơi, này sẽ gọi người hỗ trợ, người là kim thuộc tính Linh Thú, người xem một chút có thể hay không thu thập bọn họ."

Vũ Hằng bây giờ trên gương mặt, cũng có chút hoảng hốt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Linh Thú Kim Bảo

Hân nhìn thoáng qua giữa sườn núi trên lão thử, còn có đối diện trên vách núi hai mắt huyết hồng lão thử, cũng không khỏi rung mình một cái. tân bút

Vội vàng dẫn theo Linh Thú Kim Bảo, quét mắt một vòng.

Linh Thú Kim Bảo chú ý tới tình huống chung quanh, một thân mao gần như dựng đứng, có dừng khí da đầu tê dại cảm giác.

Vũ Hằng một đã nhận ra Linh Thú tâm tình của Kim Bảo, biểu tình liền trong chớp mắt thất vọng, vốn định lấy dựa vào Linh Thú Kim Bảo giúp đỡ, bây giờ nhìn nhìn Linh Thú Kim Bảo bị sợ lấy như gấu, căn bản cũng không ôm hi vọng.

"Này này, cái gì ngốc nha, ngươi thế nhưng là Linh Thú của ta, các ngươi đều là yêu thú loại, nhanh chóng suy nghĩ chút biện pháp á..., bằng không thì, ngươi, ta, đều muốn bị lão thử hết thầy ăn tươi."

Linh Thú Kim Bảo vội vàng kích động hô: "Nơi này, nơi này dĩ nhiên là kim thuộc tính thế giới, thật tốt quá, liền những con chuột đều là kim thuộc tính nguyên tố ngưng tụ mà thành, đây quả thực là vì ta ti mỉ chế tạo hoàn cảnh nha."

Cái gì.

Vũ Hằng có chút vô pháp lý giải Linh Thú Kim Bảo tư duy, vừa rồi không phải là bị sợ tới mức chết đi sống lại sao, hiện tại, như thế nào, đột nhiên trở nên kích động như vậy cùng hưng phấn, không phải là sợ hãi đầu a.

, hắn liền thấy được Linh Thú Kim Bảo hai mắt lóe ra bạch sắc quang mang, bạch sắc quang mang trong chớp mắt khuếch tán, từ ánh mắt của hắn, bắt đầu khuếch tán đến toàn thân của hắn.

, bạch sắc hào quang liền từ Linh Thú trên người Kim Bảo phóng xuất ra, luôn không ngừng lan tràn, theo mặt đất lan tràn, che mất núi đá thô địa, còn leo lên lên đại thụ.

Không được hai cái thời gian hô hấp, bạch sắc hào quang liền bao phủ toàn bộ đỉnh núi.

Kia bạch sắc hào quang, còn không có lan tràn chấm dứt.

Liền từ vách núi đẩy ra mới, tiếp tục lan tràn hạ xuống, mãi cho đến giữa sườn núi, lúc này mới đình chỉ lan tràn.

Những cái kia chi chi chi kêu, điên cuồng trùng kích đi lên những con chuột, tại bị bạch sắc hào quang bao phủ, từng cái một trong chớp mắt tỉnh táo lại, hai mắt màu đỏ bùng, dần dần biến mất.

Từng cái một kinh ngạc ngây ngốc một lát sau, nhao nhao dừng bước, liền mờ mịt địa đứng ở chỗ cũ, nhìn về phía vách núi trên đỉnh Linh Thú Kim Bảo.

Cuối cùng, những con chuột từng cái một nằm rạp xuống trên mặt đất, kích động chi chi chi lên tiếng, biểu tình phong chế giống như tràn ngập kính nể cùng cung kính.

Thậm chí còn rút lui một ít lão thử.

Vũ Hằng nhìn trước mắt sinh hết thầy, về mặt kinh ngạc cùng khó hiểu.

Biểu tình tràn ngập đối với Linh Thú Kim Bảo chấn kinh, nội tâm rung động quả thật đến tột đỉnh tình trạng.

Liền ngay cả bốn sự không tầm thường chính mình, đối với mấy cái này điên cuồng liều mạng lão thử, đều cảm thấy sợ hãi, có thể Linh Thú Kim Bảo, lại có thể để cho bọn họ toàn bộ an tĩnh lại, thậm chí còn có thể mệnh lệnh bọn họ.

Vũ Hằng căn bản không dám tưởng tượng, Linh Thú này Kim Bảo năng lực cũng quá lớn hơn a.

Rung động qua đi, tâm tình của Vũ Hằng liền trở nên tốt lên rất nhiều, Linh Thú Kim Bảo năng lực càng lớn, chính mình được cứu trợ tỷ lệ không phải càng lớn sao.

Thật tốt quá, ta làm sao lại đổ kị Linh Thú Kim Bảo đâu, rất không phải nên.

"Kim Bảo, ngươi rất tốt, vô cùng không sai, tiếp tục cố gắng, để cho cái đám chuột này đều toàn bộ rút đi, ta cho ngươi năm Bách Linh thạch coi như ngươi đồ ăn vặt."

Vũ Hằng vội vàng cổ vũ Linh Thú Kim Bảo, sợ Linh Thú Kim Bảo đem sự tình làm được một nửa liền đặt xuống trách không làm.

Linh Thú Kim Bảo hai mắt trong chớp mắt lộ ra kích động vội vàng, biểu tình hưng phấn, xuất thần niệm, đạo; "Một lời đã định."

Sau đó Linh Thú Linh Thú Kim Bảo lại càng ra sức.

Bạch sắc quang mang tiếp tục tăng vọt.

Tại đây mảnh kim sắc thế giới bên trong, bạch sắc hào quang xuất hiện, tựa như cùng trên bầu trời trắng sáng, là như vậy đáng chú ý cùng nhìn chăm chú.

Bạch sắc hào quang lan tràn phạm vi càng thêm đại.

Phàm là bị bạch sắc hào quang bao phủ lão thử, ngạc nhiên qua đi, đều nhao nhao ghé vào chỗ cũ, không có cử động nữa, đã sợ hãi lại kính trọng mà nhìn về phía Linh Thú Kim Bảo.

Lúc này Linh Thú Kim Bảo, tựa như cùng là vua của bọn hấn người, cao cao tại thượng, không để cho xâm phạm.

Yêu thú ngôn ngữ, Vũ Hằng là nghe không hiểu.

Không được một lát công phu, không biết Linh Thú Kim Bảo nói với bọn họ cái gì, càng nhiều lão thử dần dần rút đi.

Không được mười cái hô hấp công phu, những con chuột liền rút lui cái sạch sẽ.

Vũ Hằng mặt mũi tràn đầy mừng rỡ, vui vẻ cười ra tiếng, bờ vai run lên run lên, đối với Linh Thú Kim Bảo, còn hôn mấy ngụm, rất sung sướng mà từ trong vật giới chỉ, lấy ra 500 khối Linh Thạch, giao cho Linh Thú Kim Bảo.

Linh Thú Kim Bảo xua đuổi đi những con chuột, thần sắc mỗi một hơn nhiều, tinh thần uể oải hạ xuống, hẳn là hao phí không ít yêu thú chỉ lực.

Thế nhưng hẳn không biết là có cái gì, hai mắt thấy được trước mắt 500 khối Linh Thạch, lập tức phóng thích vị trí khát vọng cùng tham lam hào quang, một bả hé miệng từ, phóng thích vị trí một cổ thôn phê chỉ lực, trong chớp mắt cuốn 500 khối Linh Thạch, một ngụm, liền đem tất cả Linh Thạch cho cắn nuốt.

Thôn phê xong sau, vẫn không quên ký đánh một cái ợ một cái.

Điều này làm cho Vũ Hằng thấy trợn mắt há hốc mồm.

May mắn, Linh Thú Kim Bảo thôn phê hết Linh Thạch, tinh thần lần nữa trở nên tràn đầy, không hề mệt mỏi, trên nhảy xuống tháo chạy đã kích, đặc biệt có tinh thần, tinh lực tràn đầy tới cực điểm.

"Này có phải hay không là tiến nhập Mỹ kim tổ thể giới, cho nên mới phải để cho Linh Thú Kim Bảo như vậy hưng phấn đây này?"

Vũ Hằng cau mày, suy ngẫm hồi, hai mắt sáng ngời có thần mà nhìn vui sướng nhảy về phía trước Linh Thú Kim Bảo.

Linh Thú Kim Bảo hưng phấn nói, "Cái chỗ này thật tốt quá, khắp nơi đều là kim thuộc tính nguyên khí, không được, ta muốn ăn nhiều trên một ít."

Sau đó, liền thấy được Linh Thú Kim Bảo, đối với hư không, há miệng miệng, thả ra không lồ thôn phê chỉ lực.

Nồng đậm Mỹ kim tổ, nhao nhao bị hấp thu qua, sau đó cắn nuốt sạch.

Này trên vách núi, nguyên bản núi đá, thổ địa, cây cối, hoa cỏ đều là Mỹ kim tổ ngưng tụ mà thành.

Theo Linh Thú Kim Bảo đại lượng thôn phê Mỹ kim tổ, những cái này cây cối hoa cỏ, núi đá thổ địa, dần dần âm đậm, chậm rãi tan rã.

Liền ngay cả vách núi trên đỉnh, cũng phỏng chế giống như sụp đổ hạ xuống một mét cự ly.

Vũ Hằng mở to hai mắt nhìn, khiếp sợ nhìn nhìn Linh Thú Kim Bảo, trong lòng nghĩ, Linh Thú này Kim Bảo sẽ không cần nghịch thiên a, điên cuồng như vậy.

Thôn phê được như vậy sinh mãnh cùng điên cuồng, quá kinh khủng.

Ặc.

Linh Thú Kim Bảo phỏng chế giống như thôn phê được không sai biệt lắm, liền ngậm miệng lại, còn nhin không được đánh một cái ợ một cái.

Vũ Hằng thế nhưng là tận mắt thấy, những cái này Mỹ kim tổ, giống như hồng thủy, chảy vào Linh Thú Kim Bảo miệng, còn ở trong hư không hình thành một cái lỗ xoáy.

Hẳn không khỏi nghĩ, nếu như mình cũng có thể như vậy hải lượng địa hấp thu Mỹ kim tổ, vậy không thể tốt hơn.

Chỉ là đại khái chỉ có ngấm lại mà thôi, Linh Thú Kim Bảo là kim thuộc tính Linh Thú, thôn phê kim thuộc tính nguyên tố, tấn chức chính mình, không gì đáng trách, chính mình một cái Người Tu Chân, lại không chỉ có tu luyện năm loại nguyên tố, nếu tu luyện mất đi thăng bằng, đã có thể hồng bát.

"Thần Thâu Thủ nói Kim Sơn Đông Tây Nam Bắc bốn phương tám hướng, phân biệt có bốn cái kim thuộc tính tám bìa đá, chỉ cần tìm được tám bìa đá, liền có thể mình ngộ kim thuộc tính bốn nguyên, chỉ cần lĩnh ngộ bốn nguyên, như vậy bất kể là ở trong Kim Sơn, hay là phía ngoài tu chân thế giới, cũng chờ tại có được vô cùng vô tận Mỹ kim tổ."

Vũ Hằng nhãn tinh sáng lên, này sẽ thanh tỉnh lại, đã không còn sinh mệnh uy hiếp, liền nhớ tới Thần Thâu Thủ cùng lời của mình đã nói.

"Xem ra, muốn nhanh chóng tìm đến bốn tám bìa đá lớn mới được."

Vũ Hằng bình tĩnh mà nghĩ đến, khoanh chân trên mặt đất, lẳng lặng nhìn phía xa dãy núi.

"Được trước muốn xác định bản thân bây giờ nơi nào, may mắn, tại học viện thời điểm, lấy được một trương về Kim Sơn địa đồ, tuy địa đồ có chút không trọn vẹn, nhưng tổng sống khá giả không có."

Vũ Hằng vội vàng từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra kia một trương tang thương cổ xưa địa đồ.

Địa đồ cũ nát, phóng thích ra đã lâu tuế nguyệt lịch sử khí tức.

Vũ Hằng mục quang rơi tại trên địa đồ, chuyên chú nhìn nhìn, nghiên cứu, sau đó lại lần thả ra thần niệm, xác nhận dưới xung quanh địa hình cùng đại khái phương hướng.

Rất nhanh, hần ngay tại địa đồ, xác nhận chính mình vị trí.

Nguyên lai, bản thân bây giờ ngay tại tối phương đông.

Vũ Hằng biểu tình thoải mái, con mắt lóe ra tinh mang.

Bởi vì hần còn biết, bốn tấm bia đá lớn, liền phân biệt tại bốn phương tám hướng.

Chỉ là tấm bia đá này có chút khó tìm.

Cho dù khó tìm, cũng phải muốn tìm, chỉ cần tìm đến, mới có thể có cơ hội lĩnh hội kim thuộc tính bốn nguyên, mới có thể tại Nam Sơn Linh Dịch Tháp cạnh tranh, chiếm giữ ưu thế.

Vũ Hằng nhìn nhìn đã ăn no rồi, đang tại chộp mắt Linh Thú Kim Bảo, hỏi đạo; "Kim Bảo, ngươi có hay không cảm ứng được, này phụ cận có cái gì tấm bia đá không có?"

Linh Thú Kim Bảo mở mắt, mờ mịt nhìn thoáng qua Vũ Hằng, sau đó lắc đầu.

Vũ Hằng có chút không lời, vội vàng nói; "Nếu không, ngươi hỏi một chút những con chuột kia, để cho bọn họ báo cho ngươi, này phụ cận có hay không tấm bia đá."

Tại Vũ Hằng nghĩ đến, cái đám chuột này chính là nơi này dân bản địa, biết đồ vật, khẳng định so với tầm thường yêu thú nhiều hơn.

Lại nói, Linh Thú Kim Bảo cùng những con chuột quan hệ, không giống bình thường, hỏi một chút, hần là không có vấn đề.

Đương nhiên, Vũ Hằng cũng không có ôm hi vọng quá lớn, quyền cho là làm hết sức mà thôi.

Linh Thú Kim Bảo do dự một chút, vẫn gật đầu, hai mắt lần nữa tỏa ra bạch sắc quang mang, bất đồng chính là, lần này, hần bạch sắc hào quang không có lan tràn toàn thân, cũng không có lan tràn toàn bộ vách núi, mà là, mục quang xa xa rơi mấy trăm trượng một chỗ vị trí.

Vũ Hằng theo Linh Thú Kim Bảo ánh mắt nhìn đi, ở chỗ đó, Phổ thông bình thường, cũng không có cái gì chỗ đặc thù.

Sau đó, tại Vũ Hằng về mặt hồ nghi, phóng thích chỗ thần niệm, quét ngang qua thời điểm, rất nhanh, liền đã nhận ra kia một nơi, có sinh mệnh khí tức ba động.

Kia ba động khí tức, hần vô cùng quen thuộc.

Chính là lúc trước truy kích được hần bận rộn sai khiến chạy thực mạng lão thử khí tức.

Sau đó, ánh mắt của hần liền thấy được có một đầu lão thử, tại kia một chỗ trên mặt đất, leo ra mặt đất, xa xa nhìn thoáng qua vách núi bên này Linh Thú Kim Bảo, liền xuất chỉ chỉ thanh âm.

Vũ Hằng nghĩ đến, đoán chừng bọn họ là lúc dùng đặc thù ngôn ngữ nói chuyện với nhau.

Bọn họ nói chuyện với nhau một lát sau, lão thử lại lần nữa chui vào mặt đất, mặt đất khôi phục bình thường, như không phải cẩn thận một chút, căn bản nhìn không ra kia trên mặt đất có lão thử hoạt động qua.

"Cái đám chuột này cũng quá thông minh giao hoạt, kia linh trí quả thật cùng nhân loại đều có được liễu mạng, may mắn, tại tiến nhập Kim Sơn lúc trước, ta liền đặc biệt cho ăn... Kim Bảo hơn một ngàn Linh Thạch, đón mua hần, bằng không thì, lần này, chính mình đã có thể treo."

Vũ Hằng đặc ý nghĩ đến, nội tâm âm thầm than thở chính mình thông minh.

Hần nhìn lấy Linh Thú Kim Bảo lần nữa chậm rãi nhắm mắt lại, chuẩn bị tiến nhập chộp mắt trạng thái, liền có điểm ngồi không yên, hiếu kỳ chờ mong đạo; "Thể nào, kia lão thử như vậy là sao?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Tấm bia đá

Linh Thú Kim Bảo trợn mắt liếc một cái Vũ Hằng, đạo; "Vây lão thử nói, chúng ta chỗ này vừa ra độc lập vách núi, liền có một khối tấm bia đá, người cũng thiệt là, tấm bia đá đều tại chúng ta này rồi núi trên bờ núi, người còn muốn cho ta hỏi, để ta bị bọn họ rất khinh bỉ một bả, tuy, bọn họ trên miệng không nói, sợ hãi huyết mạch của ta uy áp, thế nhưng đáy lòng khẳng định cười nhạo ta. "

Cái gì?

Tấm bia đá kia ngay ở chỗ này?

Vũ Hằng mặt mũi tràn đầy chán kinh, không dám tin.

Người sẽ không cho là ta đàn nầy sinh đàn nầy sinh, sẽ tới gạt ta a?

Điều này sao có thể.

Vũ Hằng đáy lòng là một vạn cái không tin, biểu tình hồ nghi.

Chỉ nhìn lấy Linh Thú Kim Bảo một bức không tin ta cũng không biện pháp bộ dáng, hắn liền bị đánh bại, bởi vì, kế tiếp, mặc kệ Vũ Hằng như thế nào hỏi, Linh Thú cầm truyền bá cũng không phản ứng chính mình rồi, liền một cái lực địa đánh ợ một cái, sau đó nhắm mắt lại, chìm vào giấc ngủ đi qua.

Điều này làm cho Vũ Hằng câu oán hận không ít.

Tại về sau, còn không biết phải ở Kim Sơn ngốc thời gian bao nhiêu đâu, về phần ăn được như vậy no bụng nha, vạn nhất bị Kim Sơn cho đồng hóa thể nào nha.

Vũ Hằng oán niệm rất nhiều, rất muốn đánh một hồi Linh Thú Kim Bảo, tiết một chút bất mãn trong lòng.

Thế nhưng cân nhắc đến, kế tiếp, cần dùng đến Kim Bảo số lần còn muốn rất nhiều, cũng liền bỏ qua ý nghĩ này.

Hắn lại móc ra bản đồ trong tay, không hiểu tại trên địa đồ tìm kiếm lấy phương vị cùng tiêu chí.

Cau mày, suy tư về.

"Hiện tại chỗ ở của mình vị trí, là phía đông, cũng cơ hồ là phía đông nhất, cố gắng, tấm bia đá này thật sự là ở chỗ này cũng không thể nghi ngờ."

"Ta hắn là tìm xem mới được."

Vũ Hằng quyết định, sau đó không để ý tới ngủ say Linh Thú Kim Bảo, liền lấy ra mười cái phòng ngự tính chất phù chú, kích hoạt, bố trí tại Linh Thú Kim Bảo bốn phía, thủ hộ Linh Thú Kim Bảo.

Mà Vũ Hằng, lần nữa lấy ra mười cái phòng ngự tính chất phù chú, cầm trong tay, chuẩn bị tìm kiếm thời điểm, gặp phải nguy hiểm, liền vãi đi ra.

Trong tay dất lấy phù chú, về mặt hưng phấn, hai mắt sáng lên, Vũ Hằng liền khóa đầu, uốn lên phần lưng, lén lén lút lút bắt đầu ở trên vách núi tìm kiếm.

Trước tại mười trượng lớn nhỏ vách núi trên đỉnh tìm tòi một vòng.

Vách núi trên đỉnh, là không có cái gì nguy hiểm, Vũ Hằng thần niệm thời khắc đều bao phủ, nếu có động tĩnh gì cùng nguy hiểm, hắn cũng có thể trước tiên cảm nhận được.

Đương nhiên, bởi vì nhìn chăm chú hơn nhiều, thấy nhiều, trên đỉnh núi có cái gì, cũng rõ ràng ràng.

Chỉ là trên bản đồ, còn có Linh Thú Kim Bảo đều tại tại nói qua tấm bia đá ở nơi này làm trên vách núi, hắn chỉ có thể tự mình tìm khắp trên đỉnh núi mỗi một cái góc nhỏ.

Trợn vện hao tổn một canh giờ.

Vũ Hằng sừng sốt mao đều không có tìm được một cây.

Hắn thật sự rất hoài nghi, bản đồ này là không phải lừa người, Linh Thú Kim Bảo cũng là vì ứng phó rồi sự tình, cho nên lừa bịp chính mình.

Hắn thở dài vài tiếng, khiến cho đầy bụi đất, rất chật vật.

Thiếu chút nữa liền nghĩ muốn thả bỏ quên.

Thế nhưng vừa nghĩ tới, chỉ cần tìm được tấm bia đá, liền có rất lớn cơ hội có thể lĩnh hội bốn nguyên, lòng của hắn lại bắt đầu nhảy lên.

Muốn biết rõ, loại này an toàn cơ hội cũng không nhiều, có thể bắt ở nên bắt lấy.

Hắn trở lại Linh Thú bên người Kim Bảo, khoanh chân ngồi xuống, nghỉ ngơi một hồi, lần nữa thả ra thần niệm.

Lần này, hắn thần niệm không có lan tràn ra ngoài, cũng chỉ là vây quanh lấy độc lập vách núi tìm tòi.

Rất nhanh, tại vách núi giữa sườn núi trên một vị trí, liền phát hiện ra không đúng.

Bởi vì kia một nơi, thậm chí có một chỗ mười trượng lớn nhỏ trông trái chi địa.

Kia trông trái chi địa, hiển nhiên chính là người vì cái gì, không phải thiên địa tự nhiên tạo hóa.

Vũ Hằng hai mắt không khỏi trở nên sáng lên, vội vàng mở mắt, từ trên mặt đất đứng người lên, thi triển tu vi, triển khai thân pháp, vẫn không quên ký đa dụng một đạo phi hành phù, đón lấy phi hành phù lực lượng, thực sườn núi vị trí trên bình đài hạ thấp.

Phi hành đáp xuống, bên tai có tiếng gió thổi qua, vù vù rung động, y phục trên người cũng bị phong cho thổi trướng phồng lên lên.

Nơi này phong, còn cùng Phổ thông phong không đồng nhất.

Bởi vì nơi này phong vẫn còn tương đối rét lạnh.

Phòng chế giống như có thể đem người cho đóng băng, liền xương cốt đều cảm nhận được hàn ý.

Vũ Hằng lần nữa phát nổ vận chuyển, đặc biệt cho mình bố trí xuống một cái phòng ngự màn hào quang, thủ hộ chính mình.

Có phòng ngự màn hào quang tồn tại, phía ngoài rét lạnh, liền ngăn cách không ít.

Lãnh ý vô pháp xâm nhập thân thể, nguy hại khỏe mạnh cùng sinh mệnh.

Chỉ là cùng với hắn hạ thấp, cổ này rét lạnh ý tứ, càng lúc càng nồng nặc, tra không được đến giữa sườn núi thời điểm, liền phòng ngự màn hào quang, cũng không thể đủ hoàn toàn ngăn cách rét lạnh kia.

Bất đắc dĩ, Vũ Hằng chỉ có thi triển ra trong tay mười cái Phòng Ngự Phù nguyên rùa.

Phù chủ bị kích, liền lóe ra hoàng sắc hào quang.

Tia sáng màu vàng bao phủ ở trên người Vũ Hằng, vì Vũ Hằng ngăn cản gấp rét lạnh.

Vũ Hằng cảm thụ, thở ra một hơi, đáy lòng cuối cùng an định một ít, có không ít cảm giác an toàn.

Hắn hạ thấp đến mười trượng lớn nhỏ bình đài, bốn phía nhìn lướt qua, không có chỗ đặc thù gì.

Vì lý do an toàn, còn đặc biệt thả ra thần niệm, bốn phía tới lui tìm tòi vài vòng.

Xác định cũng không có nguy hiểm, lúc này mới thở ra một hơi.

Thế nhưng tính tình của hắn từ trước đến nay đều là chú ý cẩn thận, cho dù mục quang cùng thần niệm cũng không có phát giác được nguy hiểm, hắn còn là lần nữa trong trừ vật giới chỉ, lấy ra Phòng Ngự Phù nguyên rùa.

Một lấy ra chính là hai mươi trương.

Vì mạng nhỏ, lần này, thật sự chính là liều.

Rốt cuộc Kim Sơn cái chỗ này, thái quá mức nguy hiểm.

Càng là cảm giác được bình tĩnh cùng địa phương an toàn, lại càng là nguy hiểm.

Những cái kia nguy hiểm liền phòng chế giống như che dấu trong bóng tối, tại chính mình không chú ý thời điểm, sẽ lập tức bạo, loại nguy hiểm này khó lòng phòng bị, không được phép Vũ Hằng không cẩn thận.

"Quả nhiên là ở chỗ này, xem ra, Thần Thâu Thủ không có gạt ta, cho ra địa đồ, vẫn có vài phần chân thật, kia Linh Thú Kim Bảo càng không có lừa gạt lý do của ta, ha ha, không nghĩ được, thật sự bị ta cho tìm được."

Vũ Hằng thần sắc lộ ra đắc ý, hai mắt lóe ra kích động hào quang, bởi vì thái quá mức kích động, thân thể cũng không khỏi có chút run rẩy.

Hắn hai mắt mục quang rơi vào ngoài mười trượng trên tấm bia đá.

Tấm bia đá kia có hơn một trượng lớn nhỏ, trán phóng quang mang màu vàng.

Bởi vì chỗ này thế giới đều là kim sắc, cho nên, tấm bia đá kia tách ra ra hào quang, cũng bị đồng hóa, rất khó làm cho người ta hiện.

Xa xa nhìn sang, tựa như cùng Phổ thông tảng đá không sai biệt lắm, chỉ là tạo hình có chút đặc thù.

Rộng chỉ có hơn nửa thước, cao, lại có hơn ba mét.

Trong tấm bia đá, là trống rỗng, không có ghi lại nửa điểm văn tự.

Nhìn nhìn, tấm bia đá này chính là Phổ thông tấm thường tảng đá, không có nửa điểm dị thường.

Vũ Hằng cau mày, khó hiểu nói; "Tấm bia đá này giống như bình thường Phổ thông, vì cái gì nói gộp nhặt bốn tấm bia đá lớn, liền có cơ hội linh hội kim thuộc tính bốn nguyên, không phải là gạt người chứ?"

Hắn đều có điểm không tin Thần Thâu Thủ nói.

Thế nhưng, hiện tại nhân rồi cũng là nhân rồi, sự tình cũng đều tiến triển đến trình độ này, nếu như liền bỏ qua như vậy, há không phải phí công một hồi, uổng phí thời gian sao.

Hơn nữa, còn không biết lúc nào có thể đi ra Kim Sơn nha.

Dứt khoát tìm một ít chuyện tới làm.

Vũ Hằng như vậy an ủi chính mình, liền cẩn thận từng li từng tí mà đi gần tấm bia đá.

Đến tấm bia đá hơn một trượng có hơn, mặt mũi tràn đầy cảnh giới, biểu tình cũng trở nên ngưng trọng lên.

Mục quang bốn phía quét ngang, thần niệm cũng liên tục xuất mấy lần, đều xác nhận không có, như trước không có thanh tĩnh lại.

Còn lại hơn một trượng cự ly, Vũ Hằng trở nên càng thêm cẩn thận.

Hắn từng bước một địa thăm dò đi lên, không có giẫm đạp một bước, đều cẩn thận từng li từng tí địa trước nghĩ kỹ.

Sợ này phụ cận có cái gì cạm bẫy cơ quan, còn có ẩn nấp hung thú, không hiểu nguy hiểm.

Tiếp cận tấm bia đá nửa trượng, Vũ Hằng trên trán, đều chảy ra mồ hôi, sau lưng y phục, cũng đã bị mồ hôi cho ướt nhẹp.

Cho tới bây giờ, như trước không có cảm giác nguy hiểm gì.

An toàn Vũ Hằng chính mình cho mình áp lực, để mình không thoải mái, chính mình bức bách mình tới loại này trầm trọng tình trạng.

Thế nhưng, cẩn thận luôn là không có đánh sai.

Vất vả giờ khắc này qua đi, liền có thể buông lỏng một hai ngày.

Vũ Hằng cho rằng vẫn cảm thấy.

Càng là tại thời khắc mấu chốt, việt là không thể buông lỏng.

Vũ Hằng triệt để tiếp cận tấm bia đá.

Cự ly tấm bia đá, còn có một cái cánh tay cự ly.

Hắn đưa tay ra, chậm rãi thăm qua.

Rơi vào tấm bia đá.

Xúc tu là một mảnh lạnh buốt.

Tấm bia đá này phòng chế giống như không phải tảng đá, càng không phải kim loại.

Bởi vì, Vũ Hằng cảm thấy lạnh buốt qua đi, chính là mềm, phòng chế giống như lông vũ.

Loại cảm giác này rất cổ quái, Vũ Hằng lúc trước chưa từng có gặp được.

Ngay tại Vũ Hằng chân chờ, có hay không tiến hành bước tiếp theo, a tấm bia đá cho lấy đi.

Tấm bia đá vù vù một tiếng, trong chớp mắt phóng thích ra chói mắt kim sắc quang mang.

Tấm bia đá vốn có Kim Sơn hào quang.

Chỉ là đi qua Vũ Hằng đụng vào, phòng chế giống như xúc động hấn, hấn phóng xuất ra kim sắc quang mang, so với trước mãnh liệt hơn trăm lần.

Vũ Hằng cho là có cái gì đại động tĩnh, sợ tới mức hấn, vội vàng bạo tu vi, nháy mắt lui về phía sau.

Vừa lui, chính là mười trượng cự ly.

Cho dù đứng ở ra, nhìn nhìn tấm bia đá, cũng đều vô pháp thấy rõ tích, bởi vì kim sắc quang mang thái quá mức chói mắt.

Bất đắc dĩ, Vũ Hằng chỉ có thả ra hấn thần niệm.

Thần niệm rất nhanh liền thấy rõ tình huống chung quanh.

Nguyên lai là tấm bia đá đang dần dần thu nhỏ lại.

Này tình huống như thế nào.

Thế nào chuyện quan trọng đâu này?

Không có nguy hiểm gì a.

Vũ Hằng nội tâm có chút không nghĩ ra, đoán không ra.

Hấn miễn cưỡng rung động, biểu tình chán kinh, không dám tin mà nhìn tấm bia đá biến hóa.

Hấn đụng một cái đến tấm bia đá thời điểm, liền biết tấm bia đá không Phở thông.

Chỉ là không nghĩ tới, tấm bia đá này còn có thể như vậy biến hóa.

Không biết, kế tiếp, tấm bia đá này có thể hay không nổi công kích.

Vạn nhất tấm bia đá nổi công kích, vậy mình há không phải thảm rồi.

Không được, an toàn thì tốt hơn.

Vũ Hằng lập tức kích trong tay hai mươi trượng phòng ngự màn hào quang, từng tầng đặc biệt hào quang bao phủ hấn.

Có thanh sắc, có hoàng sắc, cũng có kim sắc cùng hoàng sắc.

Bởi vì phù chú không đồng nhất, cho nên phòng ngự hào quang không đồng nhất.

Nhiều như vậy phòng ngự hào quang chồng chất cùng một chỗ, trọn vẹn phòng ngự đến Vũ Hằng hơn một trượng có hơn.

Vũ Hằng hơi chờ giây lát, liền thấy được tấm bia đá thu nhỏ lại, hào quang cũng dần dần ảm đạm xuống, không hề chói mắt.

Vũ Hằng ngờ ngạc nhìn tấm bia đá biến hóa, nhìn nhìn tấm bia đá thu nhỏ lại đến chỉ có thủ chương lớn nhỏ, ngạc nhiên qua đi, chính là vẻ mặt kinh hi cùng hưng phấn.

"Vừa rồi còn đang suy nghĩ, tấm bia đá này to lớn như thế, như thế nào mang đi đâu, cho dù có thể mang đi một khối, cũng không cách nào mang đi bốn khối không phải. Không ngờ tấm bia đá này phòng chế giống như khéo hiểu lòng người, vậy mà tự động rút nhỏ."

Chương 165: Sa Mạc Cự Nhân

Vũ Hằng trương quảng chuột nào, lần nữa bốn phía quét nhìn thoáng qua, liên tục xuất thần niệm tra xét, lần nữa xác nhận không có nguy hiểm, lúc này mới cảnh giác về phía trước.

Lần nữa đến cỡ lòng bàn tay tám bia đá một tay bên ngoài.

Vũ Hằng chú ý cẩn thận địa vuron tay, đưng vào tại trên tám bia đá.

Tám bia đá lơ lửng ở trong hư không, tách ra ra kim sắc quang mang, quay tròn địa xoay tròn.

Cũng không có xuất công kích, cũng không có ác ý, phong chế giống như hấn vốn chính là hình thái, chỉ là bởi vì hấp thu nhiều kim thuộc tính nguyên tố, cho nên trở nên mập mạp.

Vũ Hằng cẩn thận từng li từng tí mà đem tám bia đá cầm trong tay, đặc biệt xuất thần niệm, thẩm thấu tiến nhập trong tám bia đá.

Chỉ nhìn thấy trong tám bia đá bộ là kim sắc một mảnh.

Bên trong giống như có một cái kim sắc hải dương, kim sắc nước biển tại trong hải dương mãnh liệt gào thét.

"Thật sự là một cái kỳ quái thú vị đồ chơi."

Vũ Hằng thu hồi thần niệm, tán dương một câu, biểu tình lộ ra thoả mãn, thần sắc mừng rỡ, liền đem tám bia đá để vào trong trữ vật giới chỉ.

Cẩn thận địa lui lại đến vị trí cũ, sau đó liền thi triển tu vi, triển khai thân pháp, đặc biệt lấy ra hai tờ phi hành phù chú, kích, mượn phù chú chỉ lực, giảm đạp nhảy hướng vách núi.

Nếu là có người có thể trông thấy, sẽ thấy được Vũ Hằng, thân thể nhảy dựng nhảy lên, xuất hiện từng đạo tàn ảnh.

Không được thời gian mấy cái hô hấp, liền bay đến vách núi đỉnh.

Lên tới đỉnh núi, Vũ Hằng triệt để thở ra một hơi.

Hắn nhìn thấy tại trận pháp phù chú, như trước bình tĩnh yên tĩnh ngủ say Linh Thú Kim Bảo.

Hắn nở nụ cười, cười ha hả địa gom góp đi qua, tới gần lấy Linh Thú kim loại, cũng ý định nghỉ ngơi một chút, sau đó hướng phía mặt khác ba phương hướng một cái trong đó phương hướng đi đến.

Hắn hiện tại tràn đầy tự tin, lòng tin mười phần, chỉ cần sẽ tìm đến ba khối tám bia đá, liền có thể lĩnh hội kim thuộc tính nguyên tố bản nguyên.

Vũ Hằng chậm rãi nhắm mắt lại, cũng bắt đầu tiến nhập nghỉ ngơi.

Tia nắng ban mai.

Thái dương từ phía tây dâng lên.

Luồng thứ nhất ánh mắt, rơi vào gò má của Vũ Hằng.

Vũ Hằng chậm rãi mở mắt, nhìn thoáng qua phương đông thái dương, còn có tại thái dương bên cạnh vân thái, còn rất đẹp mắt, tán dương một câu, liền chậm rãi đứng người lên, duỗi cái lưng một mẻ, kêu một tiếng Linh Thú Kim Bảo.

Linh Thú Kim Bảo cũng tỉnh lại, biết vừa muốn đi đến kế tiếp địa điểm, liền trực tiếp nhảy đến bờ vai Vũ Hằng.

Bình thường, tại Kim Sơn bên ngoài, hấn đều tại trong trữ vật giới chỉ ẩn núp, là sợ người khác khám phá Linh Thú thân phận Kim Bảo, tiếp theo cho Linh Thú Kim Bảo bản thân cùng Vũ Hằng mang đến nguy hiểm.

Thế nhưng ở bên trong Kim Sơn, cũng không cần có băn khoăn.

Hơn nữa, ở bên trong Kim Sơn, có Linh Thú Kim Bảo, có nhiều vấn đề cũng có thể nghênh khó mà rõ ràng.

Kim Sơn bên trong, hết thảy đều là kim sắc, liền ánh nắng, mặt trời đều là kim sắc.

Muốn không phải phong vô pháp dùng con mắt trông thấy, bằng không thì, cũng nhất định là kim sắc.

Từ phong đi qua hô hấp thời điểm, hô hấp đến đều là kim thuộc tính nguyên tố hương vị, cho dù tinh tế cảm thụ một chút, cũng Mỹ kim tố phong.

Vũ Hằng chỗ vách núi, là độc lập vách núi.

Nếu muốn đi xuống vách núi, chỉ có một biện pháp, đó chính là từ đường cũ phản hồi.

Từ đầu tới đây, liền từ đầu phản hồi.

Hắn chỉ cần lấy ra phi hành phù chú, mượn phù chú chi lực, lại bạo bản thân Xuất Khiếu Kỳ tu vi, thân thể cao cao bay lên, một lần nữa bay trở về đến đối diện trên vách đá.

Kia vách núi hợp với đại sơn.

Hắn theo đại sơn xuống núi.

Ở khu vực này, tuy nói cũng có cái khác hưng thú, thế nhưng ở khu vực này chân chính hưng thú chính là thành đàn hơn vạn con lão thử.

Cái khác đều không đáng để lo.

Vũ Hằng thờ dài một tiếng, mang theo Linh Thú Kim Bảo, xuống núi, sau đó thi triển tu vi vội vã mà đi.

Dưới một cái phương hướng, là phía nam.

Tại tới phía nam phương hướng, có một cái tấm bia đá, Vũ Hằng muốn làm, chính là tìm đến tấm bia đá.

Chỉ là không biết, phía nam hội có nhiều hưng thú.

Vũ Hằng vốn muốn tìm Linh Thú Kim Bảo hỏi một chút những con chuột, rốt cuộc những con chuột ở chỗ này tất nhiên chủ ông chủ, lớn lối bá đạo, nói không chừng còn biết chút tình huống.

Chỉ là đáng tiếc, những con chuột phản hồi tình huống là, bọn họ chỉ là tại phía đông khu vực một phần mười phạm vi hoạt động, những địa phương khác, đều chưa từng đi qua.

Vũ Hằng không khỏi có hơi thất vọng.

Bất quá, cũng trách không được những con chuột, rốt cuộc chuyện này cuối cùng chỉ có thể dựa vào chính là mình.

Hành tẩu mới vừa buổi sáng thời gian, đến một chỗ khô ráo sa mạc khu vực.

Vũ Hằng lấy ra địa đồ, một lần nữa xem xét một lần, xác nhận một chút vị trí của mình, thần sắc không khỏi đại hi, nơi này chính là thuộc về phía nam phạm vi.

Chỉ là, này bốn phía đều là sa mạc, phóng tầm mắt đi qua, đều là Nghĩ không.

Vũ Hằng biểu tình không khỏi lộ ra đau khổ.

Lớn như vậy một cái phía nam sa mạc, như thế nào tìm kiếm tí điểm nào lớn nhỏ tấm bia đá đâu, quả thật làm khó người đây nè.

Hắn không khỏi tìm đến Linh Thú Kim Bảo, để cho Linh Thú Kim Bảo dò xét một chút, này bốn phía có hay không có sinh mệnh hoạt động dấu vết.

Linh Thú Kim Bảo lập tức liền dò xét đến, tại sa mạc thâm xứ, có một loại sinh mệnh, tên là bò cạp độc.

Bò cạp độc sức chiến đấu cường đại, có thể lớn hơn Xuất Khiếu Kỳ viên mãn, nhất là bò cạp độc nọc độc, liền ngay cả Nghĩ không cũng đều có thể hòa tan.

Vũ Hằng nghe Linh Thú Kim Bảo giải thích, không khỏi kinh hồn bạt vía một bả, sắc mặt ngạc nhiên.

Hiện tại chạy đi đã hơn nửa ngày, tu vi cũng hao tổn không ít, có thể không trêu chọc loại kia cường đại hưng thú, hay là tận lực không nên trêu chọc tốt.

Vũ Hằng cau mày, nhìn thoáng qua kim sắc thái dương, chỉ cảm thấy toàn thân bị thiêu đốt được nóng hừng hực, cổ họng đều phồng ché giống như mào yên, mười phần khô ráo.

"Không được, trước tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút."

Vũ Hằng lập tức quyết định.

Hắn đến sa mạc chỗ tránh gió, đối với Nghĩ không đào một cái trống rỗng.

Muốn đi vào trống rỗng bên trong nghỉ ngơi một hồi.

Chỉ là này sa mạc khu vực, Nghĩ không cần bản cũng không cần đào.

Đào một nửa, Nghĩ không liền âm âm sụp xuống hạ xuống.

Cuối cùng, Vũ Hằng bắt đầu đi, đánh phải thi triển trận pháp, tạm thời mở ra một cái tạm thời động phủ, tiến nhập trong động phủ, còn lấy ra Linh Thạch, còn có đại lượng nước.

Cái này mới khiến Vũ Hằng thư thái một bà.

Ngốc ở trong động phủ, trong chớp mắt, đã trôi qua dưới buổi trưa, Vũ Hằng thật sự là không muốn đi xuất động phủ.

Tại động phủ mang theo nhiều thoải mái mãn nguyện nha, đi ra bên ngoài chịu tội, quả thật chính là tìm tai vạ nha.

"Trách không được liền Phân Thần Kỳ đệ tử, đều hết sức kiêng kỵ nơi này, tiến nhập nơi này, cho dù không bị hung thú giết chết, cũng cần phải cũng bị nơi này khí hậu hoàn cảnh cho giày vò chết."

Vũ Hằng thở dài một tiếng, ban ngày bị phơi nửa ngày, cả người đều có chút đen kịt.

Đến buổi tối, nơi này nhiệt độ thần kỳ rét lạnh.

Vũ Hằng cũng không khỏi rung mình một cái.

Nguyên bản bố trí một cái trận pháp, là ngăn cách nóng khí địch.

Hiện tại ngược lại tốt rồi, nhiệt độ đột nhiên nghịch chuyển, trở nên rét lạnh thấu xương.

"Đây là địa phương nào nha, như vậy thay đổi thất thường, hay là nhanh chóng rời đi tốt."

Vũ Hằng lần nữa lấy ra địa đồ, sửa một chút phương vị, hướng phía trên bản đồ đánh dấu vị trí đi đến.

Chỉ là này sa mạc, khắp nơi đều gần như đồng dạng.

Kìa trên bản đồ tiêu chí, gần như không cách nào phân biệt xuất ra, thật đúng là làm cho người ta làm khó đây nè.

"May mắn đại khái vị trí nên cũng biết, đi trước đi thôi, cho dù cùng địa đồ có độ lệch, cũng tổng sẽ không kém được quá nhiều."

Vũ Hằng lấy đi nước, trận pháp, Linh Thạch, phủ chú, lại một lần nữa ra đi.

Là thừa dịp trên bóng đêm đường.

Khắp nơi đều là cuồng phong cùng bão cát, thời tiết còn ra kì rét lạnh.

Vũ Hằng xiết chặt y phục trên người, còn đặc biệt mà từ trong trữ vật giới chỉ, móc ra vài món áo bông xuất ra mặc vào.

Này cũng không có giữ ấm, còn bị bức bách vận chuyển tu vi, thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, ngăn cách xung quanh hàn khí, cái này mới khiến Vũ Hằng hơi hơi dễ chịu một ít.

Tại Vũ Hằng tiếp tục bóp người tính thời điểm, hắn đột nhiên đã nghe được một hồi bất thường tiếng vang.

Thanh âm kia là cấp tốc xoát thanh âm.

Không giống với thổi lên bão cát.

Hắn lập tức trở nên cảnh giác lên, mặt mũi tràn đầy cảnh giới, cau mày, hai mắt hàn mang lấp lánh.

"Cái kia muốn tự tìm chết, vậy mà muốn có ý đồ với ta, chờ hắn bộc lộ ra, xem ta không cho hắn đẹp mắt."

Vũ Hằng âm thầm nghĩ đến.

Một bên đi lại, một bên thả ra thần niệm.

Chỉ là bốn phía như cũ là một mảnh sa mạc, không có cái gì chỗ đặc thù.

Thế nhưng, Vũ Hằng rõ ràng đã nghe được cấp tốc động tĩnh.

"Nhất định là gặp nguy hiểm quán lên chính mình rồi, chết tiệt, không biết là vật gì, đã vậy còn quá hiểu được che dấu."

Vũ Hằng có chút ảo não.

Bên ngoài uy hiếp, hấn cũng không phải sợ, binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn.

Thế nhưng là trong thâm tâm nguy hiểm, tựa sẽ khiến người khó lòng phòng bị.

Vũ Hằng thờ dài một tiếng, hỏi Linh Thú Kim Bảo, đạo; "Kim Bảo, cảm thụ một chút, nhìn một chút vị trí kia truyền đến nguy hiểm "

Linh Thú Kim Bảo cảm ứng một chút, sau đó xuất thần niệm, đạo; "Thì ở phía trước mười trượng có hơn, là một khóa thực vật."

Vũ Hằng nghe lời này, có chút trợn mắt, lúc nào, liền thực vật cũng trở nên xấu như vậy xiên cùng càn rỡ.

Sau đó, hấn lập Mã Thuận lấy Linh Thú Kim Bảo điểm ra vị trí, thả ra chính mình thần niệm, tra xét đi qua.

Rất nhanh, liền cảm giác đến mười trượng có hơn, tại trên sa mạc, thoáng tăng vọt một nơi.

Thần niệm thâm thấu tiến nhập Nghĩ không, liền thấy được che dấu ở dưới Nghĩ không mặt thực vật.

Đó là một khóa hình tròn mọc ra đâm kim sắc thực vật.

Kia thực vật phòng chế giống như cảm nhận được Vũ Hằng dò xét, CHÍU...U...U! một tiếng, trực tiếp từ Nghĩ không bên trong bay ra ngoài, nhanh địa hướng phía trước Phương Viễn độn.

"Muốn đi, đều theo dõi Bồn công tử thời gian dài như vậy, nhất định là có âm mưu gì."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, vội vàng phát nổ bản thân tu vi, truy kích đi lên.

Hấn độ triển khai đến cực hạn, chặt chẽ địa truy kích tại thực vật sau lưng.

Ngay tại Vũ Hằng đuổi theo ra trên trăm trượng cự ly, Linh Thú Kim Bảo nhất thời căng thẳng, biểu tình tràn đầy cảnh giới, vội vàng xuất thần niệm, cảnh cáo Vũ Hằng đạo; "Không tốt, phía trước có to lớn nguy hiểm, không thể tiếp tục truy kích xuống, rút đi."

Vũ Hằng nhất thời phanh lại bước chân, không cam lòng nhìn thoáng qua sắp bị đuổi kịp thảm thực vật, cuối cùng, hay là lựa chọn tin tưởng Linh Thú theo như lời Kim Bảo, vội vàng từ chỗ cũ rời đi, hướng phía một cái địa phương khác rời đi.

Ngay tại Vũ Hằng vừa mới rời đi hơn một ngàn trượng cự ly, tại nguyên lai nghe bước chân vị trí, xuất hiện một cái trăm trượng lớn nhỏ sa mạc người, kia sa mạc người, toàn thân đều là sa mạc ngưng tụ lên, uy thế ngập trời.

Trong tay hấn vuốt vuốt một cái thảm thực vật, hai mắt nhìn Hướng Vũ hằng chạy trốn phương hướng, sâu sắc miệng, nhếch miệng cười, hừ lạnh một tiếng, đạo; "Ta xem trên đồ vật, người còn muốn chạy? Cửa cũng không có."

Sau đó, hấn cũng một bả ném ra trong tay hình tròn thảm thực vật.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Đuổi theo không bỏ

Viên kia hình thảm thực vật vù vù một tiếng, tách ra ra quang mang màu vàng, trong chớp mắt hướng phía Vũ Hằng phương hướng đuổi theo.

Bởi vì là bị trăm trượng lớn nhỏ cự nhân cho ném bắn lên, cho nên hấn trên không trung bay lên, giống như chim bay, chuyên môn giám thị lấy Vũ Hằng hướng đi.

Mà ở hình tròn thảm thực vật sau lưng, Sa Mạc Cự Nhân rầm rầm rầm địa chạy, mỗi khi bước ra một bước, liền có trăm trượng xa.

Mỗi một bước rơi vào trên sa mạc, đều bang bang rung động, mặt đất đều tùy theo chấn động.

Đang tại chạy mau tháo chạy Vũ Hằng, rất nhanh liền đã nhận ra sau lưng động tĩnh.

Nhất là trên mặt đất chấn động cảm giác, còn có oanh oanh thanh âm, để cho hần kinh hồn bạt vía, tâm thần run rẩy, thần hồn sợ hãi.

"Không xong, bọn họ đuổi theo tới, là một cái đại gia hỏa. Nhanh lên chạy."

Linh Thú Kim Bảo ký kêu một tiếng, toàn thân mao đều dựng đứng, giống như tạc mao Kitty.

Biểu tình kinh khủng, ánh mắt sợ hãi, vội vàng thúc giục Vũ Hằng.

Vũ Hằng đã đem độ tăng lên tới cực hạn, đang liều mạng địa bay nhanh, nghe Linh Thú Kim Bảo còn ở bên cạnh thúc giục, đáy lòng liền không khỏi bình tĩnh.

Thân ảnh nhanh chạy như điên, tu vi tại nhanh tiêu hao.

Sau lưng Sa Mạc Cự Nhân theo đuổi không bỏ.

Vũ Hằng xuất thần niệm, tra xét đến sau lưng tình huống, sợ tới mức thịt nhảy kinh hãi, lần nữa phát nổ tu vi, điên cuồng chạy thực mạng.

Thậm chí tại quá trình chạy trốn, còn liên tục biến ảo nhiều cái phương vị.

Chỉ là, mặc kệ hần như thế nào biến ảo phương vị, kia Sa Mạc Cự Nhân cũng có thể trước tiên hiện chính mình, sau đó liền đối với chính mình đuổi theo không bỏ.

"Hần có thể như vậy đuổi sát đi lên, khẳng định có đồ vật gì, dò xét đến vị trí của mình."

Vũ Hằng như vậy nghĩ đến.

Hần thần niệm tựa như cùng nước biển lan tràn ra ngoài, bao phủ đại địa, cũng lan tràn đến hư không.

Rất nhanh, hần liền thấy được trong hư không, xuất hiện hình tròn thăm thực vật.

Viên kia hình thăm thực vật, hần nhận thức, lúc trước trong sa mạc đi thời điểm ra đi, chính là viên kia hình thăm thực vật âm thầm đi theo chính mình, hiện tại viên kia hình thăm thực vật, đã bị Sa Mạc Cự Nhân lợi dụng, bị quăng tại giữa không trung, nhìn chăm chú vào chính mình động tĩnh.

"Trách không được kia Sa Mạc Cự Nhân có thể tại thượng ngàn trượng bên ngoài đối với chính mình theo đuổi không bỏ, nguyên lai lại là này cái hình tròn thăm thực vật vì Sa Mạc Cự Nhân chỉ đường, quá ghê tởm, nếu như tiếp tục như vậy, chính mình khẳng định trốn không hết Sa Mạc Cự Nhân."

Vũ Hằng như vậy nghĩ đến, đáy lòng thoáng cái bình thường trở lại, biết vấn đề xuất hiện nguyên nhân.

Nhưng mà, nét mặt của hần cũng không có thay đổi được lạc quan, ngược lại vẻ mặt ngưng trọng, hai mắt lấp lánh, bờ môi nhếch lấy nhà, thần sắc lộ ra kiên nghị cùng ngoan cường một mặt.

"Không được, vì có thể triệt để Sa Mạc Cự Nhân, nhất định phải trước cạn mắt kia giữa không trung hình tròn thăm thực vật mới được, bằng không thì, mặc kệ chạy đến đâu trong, thủy chung cũng không thể thoát khỏi Sa Mạc Cự Nhân, thật là đáng chết."

Vũ Hằng trong chớp mắt liền hạ quyết tâm, trong đầu kế hoạch, kế hoạch đại khái hạ xuống.

Sa mạc bốn phía đều là bình địa, phóng tầm mắt nhìn sang, chỉ có số ít giao cho sườn dốc.

Muốn tiêu diệt viên kia hình thăm thực vật, khó khăn nha.

Liền hỏi một chút Linh Thú Kim Bảo, nhìn xem Linh Thú Kim Bảo có biện pháp nào không.

Rốt cuộc, tại Kim Sơn này bên trong, Linh Thú Kim Bảo mạnh mẽ hơn tự mình nhiều.

Hần một bên chạy mau, một bên xuất thần ngài, hỏi Linh Thú Kim Bảo, đạo; "Kim Bảo, viên kia hình thăm thực vật, quá ghê tởm, trên đường đi theo dõi chúng ta, nếu như mặc kệ mắt hần, chúng ta khẳng định không thoát khỏi được kia Sa Mạc Cự Nhân truy kích, người có biện pháp nào không có."

Linh Thú Kim Bảo nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó nghiêng đầu nhìn Hướng Vũ hằng, nhìn nhìn Vũ Hằng hiện tại đầu đầy mồ hôi, vẻ mặt đáng vẻ lo lắng, liền le le lưỡi, giả trang khá ái, đạo; "Ta chỉ có thể thử một chút."

Thử một chút.

Đó không phải là nói có biện pháp rồi.

Chỉ là biện pháp này, không có gì quá lớn lòng tin.

Vũ Hằng biểu tình thoáng cái vui vẻ.

"Hào, thử một chút a, nếu như thành công, lại lần nữa cho người năm Bách Linh thạch."

Vì có thể đứng đúng trong hư không theo dõi chính mình hình tròn thâm thực vật, Vũ Hằng cũng thật sự là bất cứ giá nào.

Linh Thú Kim Bảo nhân tình sáng lên, biểu tình kích động, kích động được thân thể đều run run một chút, vội vàng nói; "Một lời đã định."

Hắn thật sự sợ hãi Vũ Hằng đổi ý.

Vũ Hằng nhìn nhìn Linh Thú Kim Bảo đáp ứng được sáng khoái như vậy, như thế nào cảm giác có dũng khí mắc lừa cảm giác.

Bất quá, hay là được rồi, dù sao chỉ cần đem hình tròn thâm thực vật cho đánh xuống, trả giá nhiều hơn nữa Linh Thạch cũng là đáng được, hơn nữa, bán lẻ i Kim Bảo chính là Linh Thú của mình, Linh Thú của mình cường đại lên, việt đối với chính mình có ích.

Đón lấy, hắn liền thấy được ghé vào chính mình trên bờ vai Linh Thú Kim Bảo, hai mắt trong chớp mắt lóe ra bạch sắc quang mang, sau đó sau đó mục quang hướng phía trong hư không hình tròn thâm thực vật, vừa trừng mắt.

CHÍU...U...U!.

Một đạo bạch sắc hào quang, trong chớp mắt... .. Ra ngoài, công kích hướng giữa không trung hình tròn thâm thực vật.

Viên kia hình thâm thực vật lập tức dừng lại thân thể, phỏng chế giống như đã nhận ra nguy hiểm, toàn thân lập tức phóng thích ra lục sắc hào quang, phòng ngự công kích.

Phanh.

Bạch sắc hào quang công kích tại lục sắc quang mang, xuất thành thạch từng tiếng vang.

Bạch sắc hào quang thành thạch tiêu tán.

Thế nhưng hắn bạo phát lực lượng, tại thật lớn trình độ trên đánh thẳng vào lục sắc quang mang.

Hình tròn thâm thực vật bị ép lui về phía sau mười trượng cự ly, vô pháp triển khai công kích.

Chính là thừa dịp lúc này, Vũ Hằng đã lần nữa chạy mau chạy ra.

Hình tròn thâm thực vật then quá hoá giận, đã nghĩ ngợi lấy lần nữa truy kích đi lên, thế nhưng Linh Thú Kim Bảo cũng không phải ngồi không, hai mắt liên tục... .. Ra ngoài bạch sắc hào quang.

Thôi thôi thôi.

Mấy đạo bạch sắc hào quang công kích hướng giữa không trung hình tròn thâm thực vật.

Hình tròn thâm thực vật then quá hoá giận, đối mặt số lượng nhiều bạch sắc hào quang công kích, chỉ có thể lần nữa dừng lại phi hành, triển khai lục sắc quang mang bao bọc chính mình, tiến hành phòng ngự.

Tại phòng ngự thời điểm, một lần lại một lần bị bạch sắc hào quang bức cho lui.

Vũ Hằng thoát được xa hơn.

Rống.

Sa Mạc Cự Nhân nghiêm nhiên biết được sinh sự tình, lúc này gào thét lên tiếng, hướng phía Vũ Hằng phương hướng rít gào.

Thanh âm rộng lớn, đỉnh tai nhức óc, chấn động không khí, cả mặt đất đều đi theo chấn động, rất nhiều Nghi không đi theo lưu động.

Chỉ cần là khí thế kia, liền mười phần bất phàm.

Có thể so với Phân Thần Kỳ thực lực.

Vũ Hằng kinh tâm táng đờm, da đầu tê dại, chạy trốn chạy càng nhanh hơn.

Lúc này, độ liên quan hệ lấy mạng nhỏ, không liều mạng cũng không được nha.

Đi qua gần nửa ngày nỗ lực, bây giờ Vũ Hằng, đã chạy trốn đến 2000 trượng có hơn, bỏ qua rồi Sa Mạc Cự Nhân một đoạn lớn cự ly.

Nhưng mà, Sa Mạc Cự Nhân cũng không có buông tha cho truy kích.

Chỉ là hình tròn thăm thực vật mấy lần quá nhiều, không có biện pháp cho ra chuẩn xác định vị, để cho Sa Mạc Cự Nhân truy kích được mười phần khó khăn.

Có lợi tình thế Hưong Vũ hằng bên này nghiêng.

"Kim Bảo, vậy mới tốt chứ, chỉ cần kiên trì nữa một hồi, liền có thể hoàn toàn thoát khỏi Sa Mạc Cự Nhân công kích."

Vũ Hằng tán dương Linh Thú Kim Bảo một câu, biểu tình tràn ngập đắc ý, thần sắc nhẹ nhõm.

Linh Thú Kim Bảo dương dương đắc ý, đã nghe được Vũ Hằng tán dương, rất vui vẻ.

Vũ Hằng phát nỗ tu vi, đem thân pháp triển khai đến cực hạn, nhanh hướng phía phía trước chạy thực mạng.

Nếu là có người có thể thấy, cũng có thể thấy được, lúc này Vũ Hằng, trên mặt đất, để lại từng đạo tàn ảnh.

Cuối cùng một đạo tàn ảnh chậm rãi biến mất thời điểm, Vũ Hằng đã đến mấy ngàn trượng có hơn.

Có thể thấy, lần này, Vũ Hằng vì có thể tránh né Sa Mạc Cự Nhân công kích, thật sự chính là bất cứ giá nào.

Trong nháy mắt, lần nữa đem Sa Mạc Cự Nhân bỏ qua đến ba ngàn trượng có hơn.

Vũ Hằng phòng chế giống như thấy được thắng lợi ánh rạng đông.

Hắn lộ ra vẻ tươi cười đắc ý, có chút ít người đắc chí sắc mặt, thần khí đạo; "Muốn truy đuổi ta, cửa cũng không có, hừ hừ."

Sau đó, hắn chạy thực mạng được càng thêm nhanh.

Rống.

Sa Mạc Cự Nhân mơ hồ trong đó, cảm nhận được Vũ Hằng càng ngày càng xa khí tức, nhìn không được lần nữa ra một tiếng rống giận vang lên.

Trong hư không hình tròn thăm thực vật, chỉ có thể miễn cưỡng đuổi kịp Vũ Hằng độ, phân biệt rõ định vị năng lực, chịu Linh Thú Kim Bảo quá nhiều, xác suất trúng giảm xuống rất nhiều.

Sa Mạc Cự Nhân một bước liền có trăm trượng cự ly, cao lớn không gì sánh được, trong lúc bắt chợt, hắn dừng lại bước chân, một đập chân, toàn bộ sa mạc đều phòng chế giống như đang run động, xuất âm âm một tiếng nặng nề tiếng vang.

Sau đó, hắn đột nhiên vron tay, hai tay có hào quang lấp lánh, trực tiếp vào Nghĩ không bên trong.

Tay của hắn có dài chừng mười trượng ngắn, sắc bén cứng rắn.

Vào Nghĩ không, dùng sức quá một hồi, sau đó đem tay từ Nghĩ không bên trong lôi ra.

Ở trong tay hắn, nghiêng nhiên nhiều một cái hình tròn thăm thực vật.

Vũ Hằng nơi nơi bốn ngàn trượng có hơn, hắn thần niệm có thể bao trùm lên vạn trượng cự ly, cho nên đem Sa Mạc Cự Nhân hết thấy động tác, đều rõ ràng để ở trong mắt.

"Sa Mạc Cự Nhân này đến cùng muốn chơi cái gì trò hề, đuổi không kịp liền buông tha hảo nha, xem ta nhỏ như vậy cái, cũng không đủ hắn một ngụm lạnh kẻ răng, về phần truy kích được liều mạng như thế nha."

Vũ Hằng khi dễ, vẻ mặt kinh hồn bạt vía.

, hắn liền thấy được tại Sa Mạc Cự Nhân từ Nghĩ không bên trong móc ra trong lòng bàn tay, nhiều hơn một cái lục sắc thăm thực vật.

Kia thăm thực vật liền cùng trên không trung truy kích chính mình giống như đúc.

Đồng dạng là tròn hình, toàn thân lục sắc, toàn thân dài khắp đậm, làm cho người ta nhìn nhìn có cảm giác da đầu tê dại.

Sau đó, hắn liền thấy được Sa Mạc Cự Nhân, cầm trong tay hình tròn thăm thực vật, hướng phía Vũ Hằng đại khái phương hướng, hung hăng địa ném bắn ra.

Viên kia hình thăm thực vật liền phi tại không trung, nhìn chăm chăm Vũ Hằng, còn Hưong Vũ hằng bên này bay tới.

Sa Mạc Cự Nhân lấy được xác thực mừng rỡ, hưng phấn được gào thét một tiếng, lần nữa mở ra bước chân, rầm rầm rầm địa hướng phía Vũ Hằng truy kích đi lên.

Muốn biết rõ, hần một bước liền có trên trăm triệu cự ly, ngàn triệu cự ly cũng liền mười bước mà thôi, muốn truy kích trên Vũ Hằng, quả thật chính là một bữa ăn sáng.

Vũ Hằng biểu tình kinh khủng, ánh mắt tràn ngập sợ hãi, thân thể cũng run rẩy rồi một chút, lần nữa bạo tu vi, điên cuồng mà chạy như điên.

Tuy hần cảm nhận được không ổn, thế nhưng không nghĩ tới, là loại này không ổn.

"Chết tiệt, Sa Mạc Cự Nhân này, quá ghê tởm, một cái hình tròn thăm thực vật vô pháp xác thực xác định chính mình chạy trốn phương hướng, còn đặc biệt tìm đến một cái, như vậy, chính mình ở trước mặt của hần, chính là không chỗ nào che giấu."

Vũ Hằng biểu tình một hồi mù mịt, hai mắt lộ ra thất vọng hào quang, thần sắc có chút khí thóa.

Hần chạy trốn một hồi, tâm tình khôi phục không ít, hồi Linh Thú Kim Bảo, đạo; "Vây hình tròn thăm thực vật lại nhiều xuất ra một cái, có thể đồng thời đối với hai cái hình tròn thăm thực vật tiến hành quấy nhiễu sao?"

Linh Thú Kim Bảo gật gật đầu.

Sau đó, cặp mắt của hần liên tục xuất bạch sắc hào quang, công kích hướng giữa không trung theo đuôi chính mình hai cái hình tròn thăm thực vật.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167: Giữa hồ

Hai cái hình tròn thăm thực vật bị Linh Thú Kim Bảo công kích, bọn họ nhao nhao ra lục sắc hào quang, ngăn cản bạch sắc hào quang công kích.

Xuất hiện ở lục sắc quang mang thời điểm, chỉ có thể tạm thời dừng lại.

Vũ Hằng nhãn tình sáng lên, biết có đùa giỡn, liền thừa dịp điểm này thời gian, nhanh chóng chạy đi.

"Kim Bảo, ta liền biết ngươi lợi hại, cố gắng lên."

Vũ Hằng tán dương lấy Linh Thú Kim Bảo, chạy thực mạng được càng ngày càng xa.

Chỉ là hần cũng biết, như vậy hạ xuống khẳng định không phải biện pháp.

Thứ nhất, Linh Thú Kim Bảo công kích, vô cùng hao phí hần yêu lực, bây giờ Linh Thú Kim Bảo, thần sắc đều ảm đạm hạ xuống, y phục có vẻ bệnh bộ đáng.

Đoán chừng Linh Thú Kim Bảo sắp kiên trì không nổi.

Vũ Hằng chỉ cần thừa dịp cuối cùng một chút trong chớp mắt, nhanh chóng thoát đi Sa Mạc Cự Nhân tầm mắt, còn có hình tròn thăm thực vật truy tung.

Thứ hai, bởi vì chạy mau chạy, tiêu hao tu vi, cũng là mười phần to lớn, hần hiện tại, trên người hần tu vi, còn thừa lại không được ba thành.

Những điều kiện này, đều đối với Vũ Hằng thật lớn bất lợi.

Vũ Hằng nhin không được la mắng một tiếng.

"Phía trước thậm chí có một cái hồ nước, đây là cái gì tình huống."

Tại Vũ Hằng phía trước, xuất hiện một cái to lớn hồ nước, điều này làm cho Vũ Hằng cảm giác được mười phần ngoài ý muốn, bởi vì nơi này là sa mạc, mười phần khô ráo, muốn lướt nước, đều mười phần khó khăn.

Thế nhưng trước mắt lại xuất hiện một cái hồ nước, điều này làm cho Vũ Hằng cảm giác được không dám tin.

"Không phải là xuất hiện ảo giác à?"

Vũ Hằng nói thầm, vội vàng dắt một bà Nghĩ không, đi qua Pháp Lực ngưng tụ, gia trì, trong chớp mắt ném đi, để qua hồ nước phía trên.

Hồ nước trong chớp mắt bị bắn tung tóe, một tiếng trống vang lên rung động.

"Quả thật có nước, thật tốt quá."

Vũ Hằng mười phần đắc ý, phỏng chế giống như nghĩ tới đúng đúng Sa Mạc Cự Nhân biện pháp.

Cho dù hần hình tròn thăm thực vật theo dõi định vị chính mình, vậy thì thế nào đâu, chỉ cần mình có thể tại đứng ở giữa hồ, kia Sa Mạc Cự Nhân khẳng định không làm gì được tự mình.

Nghĩ tới đây, Vũ Hằng liền không khỏi dương dương đắc ý, biểu tình lộ ra nét mặt hưng phấn.

Hắn vội vàng đối với Linh Thú Kim Bảo đạo; "Kim Bảo, đừng lãng phí khí lực của ngươi, nhanh chóng tiến nhập trữ vật giới chỉ, tĩnh dưỡng một hồi."

Linh Thú Kim Bảo cũng là sắp kiên trì không nổi, nếu như không phải là vì kia 500 khối Linh Thạch, hắn sẽ không như vậy liều mạng, lúc này gật đầu, thân thể CHỈU...U...U! một chút, liền từ bờ vai Vũ Hằng trên tiêu thất, sau đó xuất hiện ở trong trữ vật giới chỉ.

Vũ Hằng đặc biệt tìm ra một cái khu vực, cho Linh Thú Kim Bảo, còn đặc biệt kéo ra năm Bách Linh thạch cho Linh Thú Kim Bảo.

Linh Thú Kim Bảo thấy được Linh Thạch, chính là con mắt lóe sáng, biểu tình vô cùng kích động, hưng phấn được thân thể run rẩy, tinh thần sức mạnh phong phú, lập tức nhào vào Linh Thạch, thiết thời lớn gặm cắn thôn phệ.

Giống như một cái cực đói tên ăn mỳ.

Vũ Hằng thu hồi thần niệm, thần niệm bao phủ ra, lan tràn đến phương viên vạn trượng.

Đã nhận ra Sa Mạc Cự Nhân cự ly chính mình càng ngày càng gần, trên không trung hai khóa hình tròn thăm thực vật, cũng là khoảng cách gần địa tiếp cận Vũ Hằng.

Bởi vì bọn họ đã không còn hạn chế, cho nên trở nên cuồng vọng khoa trương rất nhiều.

"Đoán chừng còn có mười cái thời gian hô hấp, Sa Mạc Cự Nhân có thể công kích đến."

Vũ Hằng cau mày nghĩ đến, một bên bàn tính toán thời gian, một bên ngay tại chỗ tìm kiếm một đồng lớn trên sa mạc khô ráo thăm thực vật.

Chỉ là trên sa mạc, khắp nơi đều là Nghĩ không, nơi đó có đồ trôi nổi thăm thực vật.

Sắp hết tám cái thời gian hô hấp, tay của Vũ Hằng đầu hay là trống không.

Tại loại này đại dưới áp lực, trên trán đều xuất hiện mồ hôi lạnh, sau lưng y phục đều ướt đẫm.

Vũ Hằng vỗ đầu một cái, trong đầu, linh quang lấp lánh, ảo não đạo; "Ta không phải có Pháp Bảo sao, thiết là, như thế nào dằn như vậy đâu, tại tiến nhập Kim Sơn lúc trước, chính mình liền thu thập được hơn hai ngàn kiện Pháp Bảo."

Vũ Hằng vội vàng vỗ tay một cái, cảm trên tay Nghĩ không ném sạch sẽ.

Sau đó từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra một vòng tạo hình giống như thuyền nhỏ Pháp Bảo.

Kia thuyền nhỏ chỉ có cỡ lòng bàn tay, toàn thân kinh doanh, tinh xảo khá ái, vừa nhìn, để cho người nhìn không được thích.

Chính là ngươi.

Vũ Hằng cười đắc ý, vội vàng vận chuyển tu vi, đem tu vi rót vào thuyền nhỏ ở trong.

Thuyền nhỏ nhất thời tách ra ra hào quang, lập tức tăng vọt, có hơn một trượng lớn nhỏ.

Vũ Hằng đem thuyền nhỏ ném ra...(đến) trong hồ nước, sau đó cảm kích ngươi nhảy tới, liền hướng phía trong hồ nước xẹt qua.

Tại hắn rời đi nơi này, không được hai cái hô hấp trong chớp mắt, Sa Mạc Cự Nhân liền ầm ầm một tiếng, một cước giẫm đạp tại Vũ Hằng nguyên bản vị trí.

Thanh âm ầm ầm, mặt đất chấn động.

Có thể thấy, Sa Mạc Cự Nhân trọng lượng cùng uy thế.

Vũ Hằng lại đã đến trong hồ vị trí, quay đầu lại nhìn nhìn trăm trượng lớn nhỏ Sa Mạc Cự Nhân, dựng lên một ngón giữa, sau đó lộ ra cười lạnh.

Sa Mạc Cự Nhân gào thét lên tiếng, đối với Vũ Hằng rít gào, không khí chấn động, đình tai nhức óc.

Vũ Hằng không có động tĩnh, chỉ là lấy tay che lỗ tai của mình, miễn cho bị kia Sa Mạc Cự Nhân cho hủy hoại lỗ tai.

"Hắc hắc, muốn cùng ta đấu, cửa cũng không có."

Vũ Hằng ngồi ở nhẹ nhàng linh hoạt thuyền nhỏ, đắc ý cười, vẫn không quên từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra Linh Thạch, nhanh hấp thu Linh Lực, khôi phục tu vi của mình.

Khôi phục đến năm thành tu vi, còn từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra lương khô cùng nước, ừng ực ực địa nuốt vào. Còn khoe khoang tựa như khiêu khích lấy Sa Mạc Cự Nhân.

Sa Mạc Cự Nhân nhìn nhìn Vũ Hằng đối với chính mình khiêu khích, viết tức giận, thẹn quá hoá giận, gào thét vài âm thanh.

Theo thanh âm truyền bá cùng chấn động, liền hồ nước cũng đều nổi lên từng tầng rung động.

Liền ngay cả Vũ Hằng chỗ thuyền nhỏ, cũng theo hồ nước cuộn cuộn, mà lên dưới pháp phòng.

Suýt nữa liền đem Vũ Hằng cho ném đến tận trong hồ nước.

Vũ Hằng hít sâu một hơi, vẫn cảm thấy không muốn tiểu nhân sắc mặt hảo,... .., giống như này khinh bỉ người, khiêu khích người, vạn nhất, không cẩn thận, đã bị đối phương cho tiêu diệt, vậy mình liền quá oan uổng.

Hắn lòng còn sợ hãi mà nghĩ, hai tay cầm lấy thuyền nhỏ biên giới, đợi đến thuyền nhỏ dần dần bình tĩnh trở lại, lúc này mới buông ra thở ra một hơi.

Vũ Hằng không để ý tới nữa Sa Mạc Cự Nhân, đưa lưng về phía Sa Mạc Cự Nhân, vẫn địa ăn lương khô uống nước.

Com no, liền khoanh chân tại thuyền nhỏ, bắt đầu rồi tu luyện.

Hắn trên người bây giờ tu vi, cũng chỉ có năm thành nhiều, còn cần dựa vào hấp thu Linh Thạch Linh Khí khôi phục tu vi mới có thể.

Theo Vũ Hằng tu luyện, trên người hắn dần dần phóng xuất ra sáng tất có thể thấy hào quang.

Sa Mạc Cự Nhân nhìn nhìn Vũ Hằng, biểu tình vô cùng bất đắc dĩ, bởi vì hắn tạm thời không làm gì được Vũ Hằng, một người ở bên cạnh gào thét cũng không có ý tứ, một mình chơi đùa là phi thường nhàm chán.

Nếu là Vũ Hằng tiếp tục khiêu khích hắn, chọc giận hắn, hắn không ngại tiếp tục đối với Vũ Hằng gào thét.

Có thể Vũ Hằng biết sự lợi hại của Sa Mạc Cự Nhân, cũng không muốn vì thú vị, đem mạng nhỏ cho ném đi.

Sa Mạc Cự Nhân đứng ở hồ nước biên giới, gào thét một hồi, suy ngẫm sau một lúc, liền bang bang địa mở ra bộ pháp.

Âm thanh này rơi vào Vũ Hằng trong tai, Vũ Hằng nhanh chóng đình chỉ tu hành, trong chớp mắt thả ra thần niệm, liền thấy được Sa Mạc Cự Nhân vây quanh toàn bộ hồ nước, quay trở ra.

Này lửa đối tối thiểu cũng có ba vạn trượng lớn nhỏ.

Mặc kệ Sa Mạc Cự Nhân giống như tại hồ nước biên giới đi dạo, thủy chung cũng không thể làm gì được Vũ Hằng.

Vũ Hằng cũng liền buông ra thở ra một hơi, tiếp tục lấy chính mình tu hành.

Sa Mạc Cự Nhân đi vòng vèo hai vòng, tròn vẹn đi qua nửa ngày thời gian, hắn không kịp thở, trừng mắt Vũ Hằng, vừa giận rống lên hai tiếng.

, Sa Mạc Cự Nhân lại yên tĩnh trở lại, sau này đi hai bước, chính là 200 trượng cự ly, trực tiếp đưa tay, liền đem trên không trung hai khóa hình tròn thâm thực vật cầm trong tay.

Hắn lại đi tới hai bước, suy nghĩ một chút hình tròn thâm thực vật trọng lượng, bỗng nhiên, đem trong tay hình tròn thâm thực vật cho vãi đi ra.

Vãi đi ra phương hướng, chính là Vũ Hằng vị trí.

Hình tròn thâm thực vật mười phần phối hợp với Sa Mạc Cự Nhân, toàn thân tách ra ra lục sắc quang mang, thủ hộ chính mình, sau đó dựa vào cứng rắn bề ngoài, nện ở Vũ Hằng thuyền nhỏ.

Sa Mạc Cự Nhân bản thân chính là lỗ võ hữu lực, hất lên, liền có thể so với Phân Thần Kỳ tu vi, tại cộng thêm hình tròn thâm thực vật năng lực đặc thù, vung đến trước mặt Vũ Hằng, nhắc lên cuồng phong, đều thiếu chút nữa đem lật ngược thuyền nhỏ.

Điều này làm cho Vũ Hằng cực kỳ hoảng sợ, biểu tình kinh khủng, hai mắt sợ hãi.

Hắn không kịp tiếp tục tu hành, vội vàng vận chuyển bản thân tu vi, ầm ầm bạo, phòng ngự màn hào quang trong chớp mắt thi triển ra, bao phủ tại thuyền nhỏ.

Cùng lúc đó, còn từ trong trư vật giới chỉ, lấy ra mấy chục trương Phòng Ngự Phù nguyên rủa, dùng tu vi kích, từng đạo hào quang nổ bung, đem thuyền nhỏ bao bọc được cực kỳ chặt chẽ.

Coi như là hình tròn thâm thực vật oanh kích tại màn sáng, cũng nhiều lắm là lõm hạ xuống một ít, bất quá, những cái này màn sáng rất nhanh liền khôi phục nguyên dạng.

"Nếu là có thể bất động một cái hình tròn thâm thực vật, vậy là tốt rồi chơi."

Vũ Hằng nhàn nhạt địa nói qua.

Sau đó, hắn liền thấy được Linh Thú Kim Bảo tự động từ trong trư vật giới chỉ xuất ra, nhảy đến thuyền nhỏ, sau đó lại từ thuyền nhỏ nhảy đến bờ vai Vũ Hằng.

Vũ Hằng mở to hai mắt nhìn, xuất thần niệm, hỏi Linh Thú Kim Bảo nói: "Chẳng lẽ ngươi có biện pháp?"

Linh Thú Kim Bảo lay động một cái đầu, biểu thị mình cũng bất lực.

Vũ Hằng không khỏi có chút khí thỏa, biểu tình thất vọng, bất quá, rất nhanh hắn lại lần nữa trở nên ý chí chiến đấu sục sôi lên.

Bởi vì, bây giờ Sa Mạc Cự Nhân phòng chế tựa như chơi thượng ần, luôn không ngừng ném lấy hình tròn thâm thực vật công kích qua, kia hai cái hình tròn thâm thực vật, cũng là khiến cho chết đi được, cảm thấy trên không trung bay lượn cảm giác đặc biệt bỗng.

"Ngươi muốn chơi, ta liền cùng ngươi chơi, hừ hừ, xem ai sợ ai."

Vũ Hằng ác thú vị mà nghĩ lấy.

Tại một khóa hình tròn thâm thực vật lần nữa ném bắn tới thời điểm, hắn lập tức liền điều khiển phù chú, đặc biệt tránh ra một mảnh thông đạo, để cho hình tròn thâm thực vật thông qua phòng ngự màn hào quang, tiến nhập thuyền nhỏ bên trong, sau đó lập tức tại thuyền nhỏ nội bộ, lần nữa bố trí một cái phòng ngự màn hào quang, phòng ngừa hình tròn thâm thực vật đối với thuyền nhỏ nguy hại, cùng lúc đó, Vũ Hằng cũng nổ bung tới to lớn tu vi, bao phủ hướng hình tròn thâm thực vật.

Vì vậy.

Này hình tròn thâm thực vật lập tức liền bị kích, bởi vì hắn hiện, hắn tiến nhập thuyền nhỏ bên trong, lại còn không đường có thể lui, thậm chí còn bị Vũ Hằng bóp trong tay.

Chi chi chi.

Hình tròn thâm thực vật vùng vẫy, kêu thảm, muốn từ tay của Vũ Hằng trên đào thoát.

Sau đó, lại không làm nên chuyện gì.

Vũ Hằng là người nào, tới tay bảo vật, như thế nào có thể có sao buông tay.

Hắn chặt chẽ địa cảm chặt, thậm chí còn nổ bung tới tu vi của mình, thi triển không lồ đại lực, hung hăng địa áp chế.

"Tiểu chút chút, rơi ở trong tay ta, ngươi còn muốn chạy trốn, báo cho ngươi, cửa cũng không có."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, đối với hình tròn thâm thực vật hung dữ địa nói qua.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Liên thủ

"Trên đường đi, đều là giả thần giả quỷ theo dõi chúng ta, nhất định là người thông tri Sa Mạc Cự Nhân, nói cho hần biết về tin tức của chúng ta cùng phương vị, bằng không thì, chúng ta làm sao có thể đụng phải công kích của hần. "

Vũ Hằng không chế được hình tròn thâm thực vật, lần nữa từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra vài trương phong ấn phù chú, dán tại hình tròn thâm thực vật trên người, đem hình tròn thâm thực vật triệt để cho phong ấn chặt, một bả nhét vào thuyền nhỏ, cũng không qua nửa hồi.

Đồng thời, Vũ Hằng tại suy nghĩ, là không phải, cũng có thể đem mặt khác một khóa hình tròn thâm thực vật cho phong ấn, ai bảo những vật này thái quá mức ngại nhân, luôn truy tung chính mình, cho dù chạy trốn cũng không an toàn.

Vũ Hằng nghĩ tới đây, khóe miệng không khỏi hơi hơi nhếch lên, lộ ra cười lạnh.

"Đã làm "

Vũ Hằng thoáng cái liền hạ quyết tâm.

Muốn biết rõ, chỉ cần bắt lại hình tròn thâm thực vật, như vậy ngày mai chạy trốn thời điểm, Sa Mạc Cự Nhân đừng hồng truy đuổi trên chính mình.

Đã không còn hình tròn thâm thực vật chỉ đường, hần tựa như cùng một cái con ruồi không đầu, chỉ có thể khắp nơi tán loạn.

Vũ Hằng nghĩ nghĩ, vẫn cảm thấy rất có lợi nhuận.

Vì vậy, ánh mắt của hần lần nữa rơi vào trên người Sa Mạc Cự Nhân.

Kia Sa Mạc Cự Nhân trong tay vuốt vuốt hình tròn thâm thực vật, trên dưới vớt ra một đoạn khoảng cách, sau đó lại đưa tay tiếp được.

Tại Vũ Hằng nhìn sang thời điểm, Sa Mạc Cự Nhân chuồng đồng cỡ con mắt, cũng ở nhìn nhìn Vũ Hằng.

Sa Mạc Cự Nhân đối với Vũ Hằng gào thét một tiếng, phỏng chế như muốn truyền đạt tin tức gì, chỉ là Vũ Hằng nghe không rõ sớ, liền quyền coi như là Sa Mạc Cự Nhân tại hướng chính mình thị uy.

Hần cũng hướng phía Sa Mạc Cự Nhân gào thét một tiếng, ra một tiếng rít gào, coi như là đối với Sa Mạc Cự Nhân thị uy phản kích, mình cũng không phải dọa dật.

"Ngu ngốc, người ta nói cho người, người đem hình tròn thâm thực vật trả lại cho hần. Người la lên cái gì."

Linh Thú Kim Bảo trợn mắt liếc một cái Vũ Hằng, sau đó xuất thần niệm, báo cho Vũ Hằng.

Vũ Hằng ngạc nhiên, có chút trợn mắt, lập tức xuất thần thì thầm; "Ta lại không phải yêu thú, ta làm sao biết hần nói cái gì, hơn nữa, hần truy đuổi ta thời gian dài như vậy, còn dùng hình tròn thâm thực vật tới nện ta, này hình tròn thâm thực vật, liền cứng rắn giống như giống như hòn đá, nhất là hần bạo lực sắc quang mang thời điểm, ta làm sao có thể trả lại cho hần, hần tiếp tục công kích ta thể nào, hơn nữa, Sa Mạc Cự Nhân tính toán cái bướm, để ta đưa ta liền còn nhà."

Linh Thú Kim Bảo chớp con mắt của Manh Manh, mê mang không hiểu nhìn nhìn Vũ Hằng, dường như nội tâm đơn thuần Linh Thú Kim Bảo, không hiểu được lý giải những người này nội tâm, dứt khoát, hần liền mặc kệ, liền đùa với bị phong ấn ở hình tròn thâm thực vật, tại thuyền nhỏ trên đuổi theo.

Hình tròn thâm thực vật tuy bị phong ấn ở yêu lực, thể nhưng hần như trước cùng Phổ thông yêu thú linh hoạt nhanh nhẹn, nhất là hần năng khiếu, mười phần cứng rắn.

Linh Thú Kim Bảo thả hình tròn thâm thực vật, hình tròn thâm thực vật lập tức chuyển động, chạy mau chạy, tại thuyền nhỏ trên trốn tránh Linh Thú Kim Bảo công kích.

Thế nhưng Linh Thú Kim Bảo cũng là trời sinh Thần Thú, có bất phạm của mình chỗ, hình tròn thâm thực vật chạy chậm một hồi, lập tức đã bị Linh Thú Kim Bảo cho bắt lấy.

Sau đó hình tròn thâm thực vật liền giả chết.

Linh Thú Kim Bảo vừa buông ra hình tròn thâm thực vật.

Hình tròn thâm thực vật thừa cơ tiếp tục chạy, Linh Thú Kim Bảo tiếp tục đuổi, tiếp tục giả vờ chết, tiếp tục chạy, tiếp tục đuổi.

Một cái quái dị đồ vật, cứ như vậy khiến cho cũng không nói quá.

Hình tròn thâm thực vật cũng nhìn không được la mắng một câu Linh Thú Kim Bảo quá choáng váng, ta đều giả chết nhiều lần như vậy, người cũng còn mắc lừa.

Linh Thú Kim Bảo mĩa mai hình tròn thảm thực vật, cũng liền như vậy điểm chỉ số thông minh, chỉ sợ giả chết, những khả năng khác cũng không còn, muốn không phải nhiều hơn tìm một chút niềm vui thú, ta một ngụm liền đem người nuốt.

Rống.

Sa Mạc Cự Nhân lại một lần nữa gào thét một tiếng.

Vũ Hằng cũng thị uy địa reo hò một tiếng, đối với Sa Mạc Cự Nhân nói: "Kêu la cái gì, có bản lĩnh liền đi lên, không có bản sự cút ngay trứng, người muốn là kia lục sắc đồ vật ném ta, ta sẽ không thu."

Linh Thú Kim Bảo lại nhìn không được tròn trắng mắt, đạo; "Người ta là để cho người biết, người muốn là không còn trả lại cho hấn viên cầu, người ta liền cùng người gấp."

Vũ Hằng bữu môi, đạo; "Ta mới không sợ đâu, người ta lại không phải lần đầu tiên theo ta gấp."

Sau đó, hấn lại từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra hai thanh phi kiếm, trong tay bấm niệm pháp quyết, khổng chế phi kiếm, công kích hướng Sa Mạc Cự Nhân.

Hai thanh phi kiếm đều là dài ba xích ngắn, lơ lửng ở giữa không trung, lóe ra ngân sắc hào quang.

Tại Vũ Hằng dưới sự thao túng, tạt một tiếng.

Hai thanh phi kiếm lập tức ra gào thét, vù vù một tiếng, đâm về Sa Mạc Cự Nhân.

Sa Mạc Cự Nhân mở to hai mắt nhìn, cảm giác chơi rất khá bộ dáng.

Tại phi kiếm công kích tới thời điểm, hấn còn đặc biệt địa thâm xử hai tay, một phát bắt được.

Một thanh phi kiếm, bị hấn cầm chặt, Nghi không của hấn thủ chương, bị phi kiếm cho vết cắt, những cái kia Nghi không luôn không ngừng từ giữa không trung rút xuống.

Mặt khác một thanh phi kiếm, đặc biệt chém giết hướng cánh tay của Sa Mạc Cự Nhân, muốn cứu ra kia một thanh phi kiếm.

Phi kiếm toàn thân ngân sắc hào quang bao phủ, chém giết hạ xuống, tựa như cùng là ngân sắc hào quang, chém giết tại cánh tay của Sa Mạc Cự Nhân. Oanh.

Chỉ nghe thấy nặng nề từng tiếng vang.

Sa Mạc Cự Nhân mười trượng lớn nhỏ cánh tay, đã bị chém vào một nửa.

Những cái kia Nghi không rầm rầm địa từ giữa không trung rút xuống, rất nhanh, ngay tại phía dưới mặt đất, chồng chất trở thành một tòa núi nhỏ.

"Một kiếm, vậy mà xem không mất cánh tay của Sa Mạc Cự Nhân, cánh tay của hấn rút cuộc là cái gì làm, không đều là Nghi không sao? Như vậy cứng cỏi."

Vũ Hằng có chút tròn tròn mắt.

Bởi vì hấn thấy được Nghi không cự nhân đã vụn cái tay còn lại, một bả liền đem tổn thương phi kiếm của hấn, cho cầm chặt.

, Sa Mạc Cự Nhân một tay nắm lấy một thanh phi kiếm, thị uy địa Hướng Vũ hằng bên này gào thét.

Tay hấn trên cánh tay thương thế, tự động khép lại.

Dù sao một thân đều là Nghi không, rầm rầm lưu động, liền khôi phục như lúc ban đầu.

Vũ Hằng nhìn nhìn Sa Mạc Cự Nhân buu hấn chỗ, nhìn không được nuốt xuống từng ngụm nước.

"Điều này cũng quá cường hấn a, tổn thương tới loại trình độ này, từng phút đồng hồ liền tự động khép lại, vậy khẳng định là đánh không chết."

Vũ Hằng cau mày suy tư về, cảm giác mình, đến ngày mai chuẩn đi thời điểm, lại muốn mau chóng chạy trốn mới tốt.

Mình cũng không có Bất Tử Chi Thân, không có Sa Mạc Cự Nhân kinh khủng như vậy khép lại năng lực.

Vũ Hằng nhìn lướt qua Sa Mạc Cự Nhân, không biết Sa Mạc Cự Nhân tại đang nói gì đó, liền một tay nắm lấy một thanh phi kiếm, tại nơi này đắc chí, mặt mũi tràn đầy cao hứng bộ dáng.

Phi kiếm kia cũng Tam Tài dài ba xích ngắn, ở trong tay Sa Mạc Cự Nhân, cũng không có hấn một ngón tay dài.

Thật giống như người bình thường cầm lấy cây tăm.

Sa Mạc Cự Nhân này, còn đặc biệt sao dùng hai thanh phi Kiếm Bang trợ giúp hấn cạo răng.

Vũ Hằng có dũng khí tan vỡ cảm giác, Kim Sơn này bên trong sinh vật, quả thật đều là nghịch thiên khủng bố, quá vạm vỡ, quá kinh khủng.

Trách không được Kim Sơn này ít có người tới, liền Nội Môn Đệ Tử cũng không dám đi vào.

Như không phải mình may mắn gặp chỗ này hồ nước, sợ là sớm đã bị Sa Mạc Cự Nhân cho nhét vào trong mồ, làm cho người ta nhà hành động đồ ăn.

Vũ Hằng trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

Linh Thú Kim Bảo nhìn thoáng qua Vũ Hằng, đạo; "Người ta nói, muốn dùng người hai thanh phi kiếm, trao đổi bổng chốc bị người phong ấn viên cầu."

Hắn chỉ chỉ thuyền nhỏ trên hình tròn thăm thực vật.

Vũ Hằng nghiêng đầu nhìn thoáng qua hình tròn thăm thực vật, vừa liếc nhìn hai thanh phi kiếm, quả quyết lắc đầu nói; "Mặc kệ. Phi kiếm này ta còn nhiều, rất nhiều, không đáng tiền, kia Sa Mạc Cự Nhân như vậy quan tâm viên cầu, khẳng định có manh mối gì."

"Như vậy, người báo cho Sa Mạc Cự Nhân, hỏi một chút hắn, này phụ cận có cái gì không tám bia đá, để cho hắn tìm đến cho mình, sau đó chính mình đã bị viên cầu trả lại cho hắn."

Linh Thú Kim Bảo trợn mắt liếc một cái Vũ Hằng, cuối cùng vẫn còn đã xuất thần niệm.

Sa Mạc Cự Nhân chần chờ một chút, cũng không có rời đi, chỉ là đối với Vũ Hằng phương hướng, gầm thét vài tiếng.

Linh Thú Kim Bảo lập tức phiên dịch đạo; "Hắn nói, ở chỗ này hướng nam, vạn trượng chi địa, là có một khối tám bia đá, bất quá chỗ đó có độc bò cạp qua lại, mười phần nguy hiểm, hắn cũng không dám đơn giản đi qua, còn nói, nếu như người đem viên cầu đưa lại cho người ta, người ta liền lập tức rời đi, không làm khó dễ người."

Thiệt hay giả?

Vũ Hằng có chút động tâm rồi.

Rốt cuộc bị như vậy một đầu Sa Mạc Cự Nhân nhìn nhìn, đáy lòng luôn cảm giác không ổn.

Nếu Sa Mạc Cự Nhân có thể rời đi, không tại làm khó chính mình, hắn cảm thấy trả lại cho hắn viên cầu cũng không có cái gì, thậm chí đưa thêm hai thanh phi kiếm làm cho người ta nhà cạo răng, vẫn có thể.

Thế nhưng hắn không dám đánh bạc nha.

Vạn nhất Sa Mạc Cự Nhân người này, xuất khẩu lật lọng thế nào?

Vũ Hằng không khỏi nhìn về phía Linh Thú Kim Bảo, hỏi; "Lời hắn nói có thể tin sao? Vạn nhất hắn lừa gạt ta thế nào?"

Linh Thú Kim Bảo nghiêng đầu suy nghĩ một chút, đạo; "Như vậy, ta tại viên cầu trên người, thả một đạo bản thân lực lượng, nếu Sa Mạc Cự Nhân đổi ý, bọn họ có thể trước tiên không chế viên cầu, nếu hắn không đổi ý, này một đạo lực lượng tại viên cầu trên người, cũng sẽ không có ảnh hưởng gì."

Vũ Hằng vội vàng gật đầu, dù sao hắn đối với yêu thú không thể nào quen thuộc, chuyện này để cho Linh Thú Kim Bảo tới làm, không thể tốt hơn.

Linh Thú Kim Bảo hai mắt thả ra bạch sắc quang mang, triệt để bao phủ viên cầu.

Viên cầu thần trí thoáng cái trở nên mơ hồ, sau đó chậm rãi khôi phục thanh tỉnh, với hắn mà nói, tựa như cùng ngủ một lát.

Vũ Hằng có chút lo lắng vẫn đạo; "Thế nào?"

Linh Thú Kim Bảo đắc ý nói; "Vốn Thần Thú xuất mã, còn có chuyện gì là làm không được đây này."

Vũ Hằng cười đắc ý, khen một câu Linh Thú Kim Bảo, sau đó để cho Linh Thú Kim Bảo cùng Sa Mạc Cự Nhân nói chuyện với nhau, đã nói có thể công bình giao dịch, hi vọng hắn hết lòng tuân thủ hứa hẹn.

Linh Thú Kim Bảo liền nhắm mắt lại, đã xuất thần niệm, đem ý tứ của Vũ Hằng nói cho Sa Mạc Cự Nhân.

Sa mạc cự lại gào hai tiếng.

Vũ Hằng đương nhiên là nghe không hiểu, đối phương tốt nhất có thể rời đi, dù sao chính mình tiểu cánh tay bấp chân, cũng không muốn đắc tội Sa Mạc Cự Nhân.

Linh Thú Kim Bảo đạo; "Sa Mạc Cự Nhân này biểu hiện ra là đã đáp ứng, thế nhưng, trên thực tế. . ."

Vũ Hằng vùng tay lên, cắt đứt Linh Thú Kim Bảo nói chuyện, cười xấu xa lấy đạo; "Không có việc gì, người không phải tại viên cầu trên người, bố trí một đạo lực lượng sao, đây là hậu thủ."

Linh Thú Kim Bảo gật gật đầu, không nói thêm lời.

Vũ Hằng nhắc lên viên cầu, lấy đi viên cầu trên người sao chép phù chú, sau đó một bả vứt cho Sa Mạc Cự Nhân.

Hình tròn thăm thực vật bị giải khai phong ấn, lấy được tự do, thấp phần vui vẻ, vội vàng phóng thích vị trí yêu lực, toàn thân lóe ra lực sắc hào quang.

Liên phóng chế giống như một đạo lực sắc hào quang, từ thiên không bên trong xẹt qua.

Sa Mạc Cự Nhân vươn hai tay, mượn ném qua đi hình tròn thăm thực vật.

Một viên khác hình tròn thăm thực vật, chỉ chỉ chỉ địa vui sướng kêu, vòng quanh Sa Mạc Cự Nhân xoay quanh vòng, hiển nhiên, thấy được đồng bạn trở về, hân hoan cùng hưng phấn cùng vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Lấy được tám bia đá

Vũ Hằng nhìn nhìn Sa Mạc Cự Nhân tiếp được hình tròn thăm thực vật, thần nhiên nói; "Nói cho hần biết, để cho hần dứt ngay, cũng đừng nói không giữ lời."

Linh Thú Kim Bảo lập tức đối với Sa Mạc Cự Nhân đã xuất thần niệm.

Sa Mạc Cự Nhân gật gật đầu, đối với Vũ Hằng nơi này huy vũ dưới hai tay, hần vốn muốn đem coi như cạo rãnh phi kiếm còn cấp cho Vũ Hằng, thế nhưng không cẩn thận, miệng quá dùng sức, phi kiếm liền đã đoạn.

Cuối cùng Sa Mạc Cự Nhân áy náy một câu, liền chậm rãi di động thân thể cao lớn, chậm rãi rời đi.

Vũ Hằng nhìn nhìn Sa Mạc Cự Nhân rời đi, không khỏi thở ra một hơi, thâm hô nguy hiểm thật.

Hần cũng thu hồi lại thuyền nhỏ trên Phòng Ngự Phù nguyên rửa, nhanh chóng thừa dịp đoạn này bình tĩnh an toàn thời gian, nhanh khôi phục tu vi.

Tại cái này khu vực bờ Kim Sơn, khắp nơi động trần ngập nguy hiểm, chỉ cần cường đại tu vi, mới là an toàn nhất cùng tin cậy.

Vũ Hằng ngay tại giữa hồ, đã vượt qua một buổi tối thời gian.

Tu vi của hần cũng tinh tiến không ít.

Hai mắt chậm rãi mở ra, ánh mắt lộ ra hào quang, vẻ mặt hưng phấn, đạo; "Đi lên, chúng ta cái này đi về phía nam phương đi đến, chỉ có một vạn trọng cự ly, liền có thể đoạt đến khối thứ hai tám bia đá."

Linh Thú gật gật đầu, trong chớp mắt nhảy đến bờ vai Vũ Hằng.

Vũ Hằng điều khiển thuyền nhỏ, điều khiển đến hồ nước biên giới, lấy đi thuyền nhỏ, để vào trong trữ vật giới chỉ, vẫn không quên từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra quý danh ấm nước, tràn đầy nước ngọt, lúc này mới thu hoạch lớn rồi đi.

Rời đi hồ nước mười trọng có hơn, Vũ Hằng lần nữa gặp được hần tối không muốn gặp lại Sa Mạc Cự Nhân.

Vũ Hằng có chút khản trương, bởi vì bây giờ cách Sa Mạc Cự Nhân chỉ có trăm trọng cự ly, nếu như Sa Mạc Cự Nhân không giữ lời hứa, muốn đối phó chính mình, như vậy chỉ cần một cước, liền sẽ đem mình cho giẫm dẹp.

Vũ Hằng có chút sợ hãi, thần sắc có chút khản trương, biểu tình ngạc nhiên, vội vàng thúc giục Linh Thú Kim Bảo hỏi một chút Sa Mạc Cự Nhân có hay

không muốn bội bạc, chính mình liền nhìn một cái địa lui về, lấy ra thuyền nhỏ.

Một khi Sa Mạc Cự Nhân gây bất lợi cho tự mình, chính mình liền có thể trước tiên, trở lại trong hồ.

Sa Mạc Cự Nhân nhìn Vũ Hằng liếc một cái, cũng không có nổi công kích, phỏng chế giống như không có ác ý.

Vũ Hằng có chút trợn mắt mà nhìn Linh Thú Kim Bảo, tại hần nghĩ đến, Sa Mạc Cự Nhân này như thế nào cũng không phải một cái dễ nói chuyện chủ.

Linh Thú Kim Bảo đạo; "Hắn nói, biết ngươi muốn đi lấy tấm bia đá, chỗ đó có độc bò cạp qua lại, hần cũng muốn đi theo đi qua, tìm kiếm đồ đặc của hần."

Ặc.

Vũ Hằng có chút trợn mắt.

Kia Sa Mạc Cự Nhân nói rốt cuộc là thật hay là giả, đều cường đại như vậy, còn có đồ vật gì là Sa Mạc Cự Nhân cần nhờ vào lực lượng người khác mới có thể cầm đến.

Sa Mạc Cự Nhân này không phải là cũng phải đánh tấm bia đá kia chủ ý a.

Kia đến lúc đó há không phải vừa muốn cùng Sa Mạc Cự Nhân tranh đoạt một phen.

Vũ Hằng suy nghĩ một chút, vẫn cảm thấy không đáng tin cậy.

Sa Mạc Cự Nhân này mạnh mẽ như vậy đại, đánh không chết, cho dù Phân Thần Kỳ hậu kỳ nhìn thấy hần, cũng chỉ có lui lại xa xa, hướng chỉ là mình một cái nho nhỏ Tu Sĩ.

Linh Thú Kim Bảo đem ý tứ nói cho Sa Mạc Cự Nhân.

Sa Mạc Cự Nhân chần chờ một chút, hay là đưa ra giải thích.

Vũ Hằng sững sờ mà nhìn Linh Thú Kim Bảo.

Linh Thú Kim Bảo giải thích nói; "Sa Mạc Cự Nhân nói bò cạp độc, thích ăn viên cầu, cướp đi không ít viên cầu, hần muốn đi giải cứu viên cầu."

Nơi này do ngược lại là nói đi qua, từ Sa Mạc Cự Nhân trao đổi viên cầu, liền không hề ra tay với tự mình, có thể thấy được, Sa Mạc Cự Nhân đối với viên cầu hay là có loại đặc thù tình cảm.

Vũ Hằng vội vàng gật đầu đáp ứng.

Chỉ là trong nội tâm như trước cảnh giác.

Rốt cuộc không thể không đề phòng người nha.

Hần tùy thời khống chế ba mươi trương phòng ngự tính chất phù chú, một khi cảm nhận được nguy hiểm, sẽ bạo toàn bộ phù chú, vì chính mình tranh thủ một chút cơ hội chạy trốn.

Phanh.

Sa Mạc Cự Nhân hướng phía Vũ Hằng di động một bước.

Sợ tới mức Vũ Hằng rút lui vài chục bước, mặt đất chấn động, hần đều thiếu chút nữa té ngã trên đất mặt, như không phải không cảm giác được Sa Mạc Cự Nhân nguy cơ, bằng không thì, ba mươi trương trận pháp phù chú sớm liền kích.

"Kim Bảo, Sa Mạc Cự Nhân này nấy cái ý tứ nha, không phải nói rất động thủ sao? Cùng nhau đi tới phía nam vạn trượng có hơn sao?"

Linh Thú Kim Bảo trợn trắng mắt, rất khinh bỉ một bả Vũ Hằng, đạo; "Người ta nói, người độ quá chậm, người trên bờ vai của hần, hần dùng viên cầu chỉ đường, chính mình liền nâng người đi qua."

Ặc.

Vũ Hằng có chút trợn mắt.

Cái này cũng được.

Vũ Hằng có chút ít kích động.

Ngắm lại có thể đứng ở trăm trượng cự nhân trên bờ vai, để cho cự nhân mang theo chính mình bước tới, như thế nào đều có loại uy phong cảm giác.

Ngay tại Vũ Hằng hưng phấn được có chút trọn mắt, Sa Mạc Cự Nhân đã xoay người, duỗi ra bàn tay của mình, thả thấp tại Vũ Hằng trước người.

Vũ Hằng nhìn nhìn kia chừng tầm hơn mười trượng lớn nhỏ thủ chương, vô cùng rung động, liền chỉ cần là một cây ngón út, đều có mấy trượng lớn nhỏ.

Không khỏi nuốt xuống từng ngụm nước, sau đó một cái nhảy, liền nhảy đến trên ngón tay, từ ngón tay đi tới trong lòng bàn tay.

Tay kia chương chậm rãi nâng lên, cùng bờ vai song song loại cao, Vũ Hằng thi triển tu vi, lần nữa một cái nhảy, liền văng vẳng địa rơi vào bờ vai Sa Mạc Cự Nhân.

Bờ vai Sa Mạc Cự Nhân rất bình khoáng, có bảy tám trượng bình địa cỡ rộng lớn chi địa.

Vũ Hằng ở phía trên, vậy mà không cảm giác được nhất định lay động cảm giác.

"Quá lớn, gia hỏa này, đến cùng như thế nào lớn lên."

Vũ Hằng ngồi ở bờ vai Sa Mạc Cự Nhân, như trước mười phần rung động, cảm thấy không dám tin.

Tại sa mạc xem ra, chính mình tựa như cùng một con kiến lớn nhỏ, căn bản không để vào mắt.

Thế nhưng Sa Mạc Cự Nhân không có phủ nhận Vũ Hằng sức chiến đấu, cho nên đặc biệt mang lên hân, chắc chắn sẽ có dùng lấy được thời điểm.

Sa Mạc Cự Nhân đã bắt đầu về phía trước tiến lên, từng bước một bang bang địa giẫm đạp trên mặt đất, một bước chính là trên trăm trượng cự ly, mặt đất chấn động lấy.

Không ít Nghĩ không rầm rầm địa lưu động.

Ngồi ở Sa Mạc Cự Nhân trên bờ vai Vũ Hằng, nhìn lướt qua bốn phía phía trước, hơn vạn trượng cự ly, Sa Mạc Cự Nhân trên trăm bước đã đến, so với chính mình thi triển tu vi gì cùng thân pháp đều muốn tới đáng tin cậy lợi hại.

Vũ Hằng vô cùng rung động, biểu tình ngơ ngác, hai mắt lộ ra không dám tin.

Uy phong là uy phong, rốt cuộc có thể đứng ở bờ vai Sa Mạc Cự Nhân, không phải ai đều có tư cách này cùng phúc phận.

Chỉ là, dưới cái nhìn của Vũ Hằng, dường như uy phong hay là Sa Mạc Cự Nhân.

Nếu như bởi vì đi theo Sa Mạc Cự Nhân một chỗ hành tẩu, người ta cái thứ nhất đã bị Sa Mạc Cự Nhân cho rung động, Sa Mạc Cự Nhân sẽ hấp dẫn ánh mắt mọi người cùng tầm mắt, trở thành vạn người chú mục, với tư cách là một cái rục rờ nhất tồn tại.

Sau đó, chính mình ngay tại bờ vai Sa Mạc Cự Nhân, giống như giống như con kiến lớn nhỏ, người ta căn bản nhìn chăm chú không được chính mình, thậm chí cho dù thấy được chính mình, thế nhưng cùng to lớn Sa Mạc Cự Nhân so với, quả thật liền không đáng để lo.

Vũ Hằng trong chớp mắt cảm thấy tự ti, âm thầm khinh bỉ Sa Mạc Cự Nhân một bà.

Đến hơn vạn trượng cự ly, cũng chính là kia ba trượng lớn nhỏ tấm bia đá trước mặt.

Cự ly tám bia đá, còn có trên trăm trượng cự ly.

Sau đó, Sa Mạc Cự Nhân đã dừng lại.

Vũ Hằng biểu tình có chút nghi hoặc, như Sa Mạc Cự Nhân mạnh mẽ như vậy đại, còn có đồ vật gì là có thể đủ ngăn cản hân đây này?

Nhưng mà, tại Vũ Hằng trong ánh mắt, rất nhanh liền thấy được tại trăm trượng có hơn, một chỗ Nghĩ không nhanh lưu động, một vài mười trượng lớn nhỏ bò cạp độc, từ dưới cát vàng mặt chui đi ra, dữ tợn, hai cây cái kim va chạm một chút, ken két hai tiếng, thanh thúy chói tai, làm cho người ta nghe đều cảm thấy sợ hãi, không cần phải nói, là kia bò cạp độc tại thị uy, cảnh chế người khác đi vào lãnh địa của bọn hắn.

Bò cạp độc xuất hiện một cái, rất nhanh, lần nữa có một cái xuất hiện.

Là tại bò cạp độc bên cạnh trăm trượng có hơn.

Hai cái gần như giống như đực bò cạp độc xuất hiện ở Vũ Hằng tầm mắt.

"Một cái cũng khó khăn mà đối phó, huống chi là hai cái, thật sự là đau đầu, xem ra tám bia đá kia, cũng không phải tốt như vậy khó khăn."

Vũ Hằng ôm đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Kim Bảo, hỏi thăm, Sa Mạc Cự Nhân cần viên cầu ở nơi nào, nhìn xem có thể hay không để cho hân hấp dẫn đi bò cạp độc, sau đó chúng ta hỗ trợ hân lấy đi viên cầu."

Vũ Hằng đem đại khái kế hoạch nói ra.

Dù sao lần này qua, lại không phải tiến hành sinh tử quyết đấu, không nên làm ra một cái người chết ta sống.

Hiện tại qua, là vì lấy đi tấm bia đá còn có Sa Mạc Cự Nhân quan tâm viên cầu.

Chỉ cần vật tới tay, liền có thể rút lui.

Linh Thú Kim Bảo cũng biết chuyện nghiêm trọng tính, bởi vì trước mắt xuất hiện hai cái bò cạp độc, từ bọn họ tán tu vì khí tức ba động đến xem, căn bản có thể phân thân trung kỳ cảnh giới, cộng thêm, nơi này là bọn họ nơi ở, bọn họ khẳng định chiếm cứ có lợi địa thế.

Còn có chính là bò cạp độc bản thân, khẳng định cứng rắn phi phạm, bởi vì Kim Sơn này bên trong tất cả sinh vật, đều là kim thuộc tính nguyên tố ngưng tụ mà ra.

Lại có là bò cạp độc nọc độc, một khi nhiễm lên, cần phải bị hòa tan không thể.

Sa Mạc Cự Nhân báo cho Linh Thú Kim Bảo, hẳn chỉ biết bị lược đoạt viên cầu, đại khái ngay tại phương viên trăm trượng ở trong, cần phiên toái tìm kiếm. Mà hẳn, bởi vì mục tiêu đại, có thể hấp dẫn liền cái bò cạp độc rời đi, vừa đánh vừa lui, Vũ Hằng quá nhỏ bé, có thể thu liễm khí tức, tạm thời che dấu hạ xuống.

Vũ Hằng tiếp thu tin tức, rất muốn vỗ lồng ngực nói, chúng ta đều là người anh em, giảng nghĩa khí, chúng ta cùng tiến lên, thế nhưng vừa nhìn thấy trong đó một cái độc Hạt Từ, phù một tiếng, phun ra bao trùm mười trượng phạm vi hắc sắc nọc độc, những cái kia Nghĩ không trong chớp mắt bị chúng, Vũ Hằng lập tức đem ý chí chiến đấu sục sôi lời nói thu hồi đi, rất quyết đoán đấy, sợ hãi rút rề địa bờ vai Sa Mạc Cự Nhân hạ xuống, tránh né tại hẳn chân lớn sau lưng, sau đó lên rút đi.

Hai cái bò cạp độc cùng Sa Mạc Cự Nhân đều đại gia hỏa, căn bản sẽ không chú ý giống như con kiến lớn nhỏ Vũ Hằng.

Cho dù chú ý tới, cũng căn bản sẽ không coi Vũ Hằng là chuyện quan trọng.

Vì vậy, Vũ Hằng liền lặng yên không một tiếng động ẩn nấp tại tầm hơn mười trượng có hơn, chỉ cần đối phương không công kích bên này, hẳn là một chút nguy hiểm cũng sẽ không có.

Hai cái độc Hạt Từ đã thị uy.

Bọn họ trước mặt Sa Mạc Cự Nhân, tỏ vẻ ra là cường thế một mặt, một khi Sa Mạc Cự Nhân còn muốn xâm phạm bọn họ lãnh thổ, bọn họ sẽ cùng Sa Mạc Cự Nhân liều.

Sa Mạc Cự Nhân gào thét một tiếng, rất có một loại bất khuất tư thế, bỗng nhiên, hướng phía độc trước mặt Hạt Từ vượt qua một bước, một quyền, liền đánh về phía trong đó một cái độc Hạt Từ.

Kia độc Hạt Từ vội vàng tránh đi, chỉ là còn chậm vài phần.

Trong chớp mắt đã bị Sa Mạc Cự Nhân một quyền bắn cho đánh trúng bay về phía giữa không trung.

Một đầu khác độc Hạt Từ nổi giận, thân thể một cái nhảy, cao cao bay lên, ở giữa không trung, tựa liên tiếp phụt lên vị trí hắc sắc nọc độc, bao trùm hướng Sa Mạc Cự Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Pháp Bảo chi lực

Sa Mạc Cự Nhân hừ lạnh một tiếng, vội vàng rút lui, một cái lặn đáy, đã đến ngàn trượng ra, sau đó đứng lại bước chân, thị uy, khiêu khích lấy hai cái độc Hạt Từ.

Hai cái độc Hạt Từ phần nộ bùng bùng, thẹn quá hoá giận, nổi trận lôi đình, Hạt Từ hai cái cái kim ken kết rung động, mấy chân vội vàng vận động, truy kích hướng Sa Mạc Cự Nhân.

Sa Mạc Cự Nhân cũng không ngốc, không có lập tức dẫn đi độc Hạt Từ, bởi vì hắn biết, chính mình tuy không ngu ngốc, thế nhưng Hạt Từ cũng ngu ngốc.

Vạn nhất để cho Hạt Từ nhìn ra lúc này Diệu Hồ Ly Sơn, sẽ chỉ làm Vũ Hằng đưa thân vào địa phương nguy hiểm.

Cho nên dừng lại bước chân Sa Mạc Cự Nhân, ngay tại ngàn trượng có hơn, tiếp tục cùng hai cái độc Hạt Từ đã làm một trận.

Một cái độc Hạt Từ bị đánh bay ra ngoài.

Sa Mạc Cự Nhân nửa cái cánh tay, bị độc Hạt Từ cái cang trong công kích, cát vàng rầm rầm địa chảy tới trên mặt đất.

Như không phải Sa Mạc Cự Nhân mất khác một mảnh cánh tay, nhanh chóng quay về viện binh, công kích hướng ghé tòm kia độc Hạt Từ, bằng không thì, hắn một mảnh cánh tay đều vô cùng có khả năng đoạn tuyệt.

Cùng những độc chất này Hạt Từ đánh nhau, thật sự là quá nguy hiểm.

Sa Mạc Cự Nhân suy nghĩ một chút, hay là nhanh chóng chạy a.

Vì vậy, Sa Mạc Cự Nhân lại chạy mấy trăm trượng cự ly, cánh tay của hắn đã tự động khép lại, lần nữa khiêu khích mà nhìn hai cái độc Hạt Từ.

Tại hai cái độc Hạt Từ trong mắt, bọn họ cho rằng vừa rồi Sa Mạc Cự Nhân chạy trốn, chính là vì khôi phục cánh tay, cho nên không có cái khác hoài nghi.

Sa Mạc Cự Nhân tiếp tục cùng hai cái độc Hạt Từ Kiên cùng một chỗ.

Vũ Hằng tại bọn họ lúc rời đi, ngay tại cát vàng toát ra đầu của mình, lập tức xuất thần niệm, bao phủ phương viên ngàn trượng cự ly, tự tin tìm tòi dò xét lấy động tĩnh.

Chỉ là thần niệm, đối với thâm thấu cát vàng có chút không quá lý tưởng, tại cát vàng trên mặt đất, chỉ có thể mơ hồ nhìn cái đại khái, điều này làm cho Vũ Hằng vô cùng bất mãn.

Hắn phóng chế giống như chú ý tới cự ly tám bia đá mười trượng có hơn, có một cái sào huyết.

Kia sào huyết là tại huyết động.

Tại kia trong huyết động, có hơn mười đạo khí tức, đều là cùng hình tròn thâm thực vật khí tức đồng dạng.

Vũ Hằng không khỏi đại hi.

Tìm được.

Vì lý do an toàn, Vũ Hằng còn đặc biệt để cho Linh Thủ Kim Bảo cũng dò xét một lần.

Lấy được tương đồng tình huống, Vũ Hằng không nói hai lời, trực tiếp từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra độn địa phù chú, thi triển phù chú, bạo tu vi của mình, lập tức liên chui vào mặt đất, sau đó hướng phía mục tiêu tiến lên.

Lần này độn thổ, là Vũ Hằng lần đầu tiên độn thổ.

May mắn phía dưới đều là cát vàng, vẫn tương đối dễ dàng tiến lên.

Nếu như là đá hoa cương thạch gì gì đó, vậy nhưc đầu.

Không được mười cái hô hấp công phu, Vũ Hằng đã đến này vừa ra sào huyết.

Chân chính đến sào huyết, Vũ Hằng không thể không rung động này sào huyết to lớn, chừng 200 trượng lớn nhỏ, bốn phía che kín lấy hắc sắc nọc độc.

Tại sào huyết trung ương, còn có mấy cái độc Hạt Từ.

Chỉ là những cái kia độc Hạt Từ chỉ có mười trượng lớn nhỏ, đều vẫn còn ngủ say bên trong.

Nghĩ đến, là tân sinh trẻ nhỏ.

Dù sao Vũ Hằng cũng không có ý định tổn thương bọn họ, đương nhiên cũng không hy vọng bọn họ thương tổn tới mình, vội vàng thu liễm khí tức trên thân, im ắng mà đi lấy mèo bước, thân người cong lại, đi tới bị khôn trụ hơn mười viên cầu trước mặt, đem bọn họ nhanh thu vào trong trữ vật giới chỉ.

Tại trong sào huyết, có một cái còn nhỏ ham chơi độc Hạt Từ, cũng không an phận ngủ, tính tình của hắn rất cuộc hoạt bát, yêu nghịch ngợm gây sự.

Tại Vũ Hằng lấy đi cái cuối cùng hình tròn thâm thực vật, kia nghịch ngợm không an phận độc Hạt Tử, thoáng cái liền thấy được Vũ Hằng.

Vũ Hằng trong chớp mắt cảm nhận được sau lưng truyền đến nguy hiểm, phòng chế tựa như nóng rực nhìn chăm chú.

Đầu hần da chập choạng, hần hùng khiếp vía.

Hần cũng không muốn ở chỗ này đối chiến h mười mấy cái độc Hạt Tử, lại nói, hai con ở bên ngoài độc Hạt Tử, tùy thời có khả năng trở về, một khi bọn họ trở về, chính mình cũng chỉ muốn trở thành bọn họ đồ ăn.

Vũ Hằng chậm rãi quay đầu đi, liền thấy được một cái còn nhỏ độc Hạt Tử, chớp tò mò con mắt, nhìn nhìn Vũ Hằng mới lạ nhân loại.

Còn đặc biệt lệch ra một chút đầu, nhìn nhìn Vũ Hằng, phòng chế giống như rất không minh bạch, đây rốt cuộc là cái gì sinh vật, làm sao lại cùng chính mình dài không đồng nhất đầu này?

Sau đó, Tiểu Độc Hạt này từ quyết định thăm dò một chút tân sinh vật sâu cạn, liền đặc biệt địa hướng phía Vũ Hằng phương hướng, phụt lên ra một ngụm nọc độc.

Độc này dịch tuy không bằng đại bò cạp độc như vậy hung mãnh, thế nhưng dưới cái nhìn của Vũ Hằng, đồng dạng khủng bố.

Hần vội vàng một cái nhảy trở mình, triển khai thân pháp, đem độ tăng lên tới cực hạn, nháy mắt liền rời đi tầm hơn mười trượng cự ly, lòng còn sợ hãi mà nhìn độc Hạt Tử.

Kia Tiểu Độc Hạt tử, phòng chế giống như cảm giác rất có thú, lần nữa đối với Vũ Hằng liên tục phun ra mấy ngụm nọc độc, cảm thấy hết sức tốt chơi.

Vũ Hằng thiếu chút nữa muốn khóc, nếu tiếp tục nữa, cần phải muốn kinh động cái khác độc Hạt Tử không thể.

Hần không nói hai lời, vội vàng thi triển hành thổ phù, bạo hành vi, bắt đầu độn địa.

Độn địa phương hướng, chính là vừa rồi tiến vào địa phương.

Bởi vì vừa rồi đi qua một lần, lần này đường cũ phản hồi, là quen việc dễ làm, độ nhanh lên hơn nhiều.

Sau đó, đằng sau độc Hạt Tử, độ so với Vũ Hằng càng thêm nhanh.

Phòng chế tựa như muốn cùng Vũ Hằng tỷ thí độ một nửa, không được mười cái hô hấp công phu, triệt để vượt qua Vũ Hằng.

Máy mất đi là song song lộ tuyến, bằng không thì, Vũ Hằng cần phải cũng bị hần cứng rắn cái càng cho chọc thủng không thể.

Tiểu Độc Hạt tử dần đầu chui ra cát vàng, xuất hiện ở mặt.

Vũ Hằng tiếp theo.

Sau đó hần liền thấy được Tiểu Độc Hạt, vẻ mặt kiêu ngạo mà nhìn nhìn Vũ Hằng, phòng chế giống như một cái người thắng.

Ánh mắt kia phòng chế tựa như tại ai, thấy được chưa, ta so với ngươi lợi hại hơn.

Vũ Hằng kêu một tiếng Linh Thú Kim Bảo.

Linh Thú Kim Bảo hai mắt nhìn nhìn Tiểu Độc Hạt tử, chỉ cảm thấy mười phần khả ái, Mạnh Mạnh đất.

Vũ Hằng kêu ba lượt, Linh Thú Kim Bảo mới hồi phục tinh thần lại.

"Ngươi cùng kia Hạt Tử nói, ta nhận thua, là hần lợi hại, để cho hần nhanh chóng hội sào huyết."

Linh Thú Kim Bảo đem lời nói truyền đi cho Tiểu Độc Hạt tử.

Tiểu Độc Hạt tử đối với tân sinh vật đều hết sức tò mò, bởi vì hôm nay, là hần lần đầu tiên tiếp xúc đến tân sinh vật.

Đã nghe được có thể nghe hiểu được ngôn ngữ, còn nghe được đối phương rộng khen, hần hưng phấn được liền ở tại chỗ trên vòng vo một cái chuồng vòng, sau đó hai mắt Mạnh Mạnh mà nhìn Linh Thú Kim Bảo, lại nhìn một chút Vũ Hằng.

Sau đó ra một đạo ý niệm.

Vũ Hằng rõ ràng cảm nhận được đối phương ý niệm, thế nhưng đọc không hiểu.

Linh Thú Kim Bảo đạo; "Hần nói, tạm thời muốn cùng chúng ta chơi?"

Vũ Hằng lập tức liền tròn mắt, không dám tin mà nhìn Linh Thú Kim Bảo, Linh Thú Kim Bảo chỉ chỉ Tiểu Độc Hạt tử.

"Được rồi, cùng liền cùng a, ta còn có thể đuổi đi hấn không thành, chỉ cần không làm thương hại ta là được rồi."

Vũ Hằng lập tức đáp ứng, còn đặc biệt từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra mười khối Linh Thạch, đưa cho Tiểu Độc Hạt từ.

Tiểu Độc Hạt từ dùng hai cái cái kìm, tiếp được Linh Thạch.

Vuốt vuốt một lát sau, không biết Linh Thạch này là vật gì, thế nhưng hấn có thể cảm nhận được Linh Thạch phóng xuất ra Linh Khí, để cho hấn mười phần thích cùng thoải mái.

Sau đó hấn nuốt một khóa tiến nhập miệng, chỉ nghe thấy răng rắc một tiếng, hấn liền đem Linh Thạch cho nuốt mất.

Đón lấy Tiểu Độc Hạt từ nhảy dưới con mắt, cảm thụ, hai mắt không khỏi sáng ngời, bởi vì hấn rõ ràng cảm nhận được, tại vừa rồi một khắc này, lực lượng của hấn lại tăng dài quá vài phần.

Cuối cùng, hấn một tay đem còn dư lại tất cả Linh Thạch, một tia ý thức ném vào miệng.

Giống như ăn kẹo đậu.

Sau khi ăn xong, toàn thân hấn đều tách ra ra một tầng quang mang nhàn nhạt, thân thể của hấn, cũng bởi vậy tăng vọt một vòng.

Một màn này rơi ở trong mắt Vũ Hằng, dọa Vũ Hằng kêu to một tiếng.

Còn tưởng rằng là Tiểu Độc Hạt từ muốn Kiềm chính mình rồi, vội vàng làm ra một đôi phòng bị tư thế.

Tiểu Độc Hạt từ vội vàng vun một cây cái kìm, đối với Vũ Hằng, hi vọng Vũ Hằng nhiều hơn nữa mấy cái vừa rồi ăn ngon đồ chơi.

Linh Thú Kim Bảo đã hâm mộ đến không gì so sánh nổi trình độ, hai mắt đều bắt nãn mà nhìn Vũ Hằng, mặt mũi tràn đầy u oán, nếu tiếp tục đưa ra ngoài, đoán chừng Linh Thú Kim Bảo liền đối với chính mình có ý kiến.

Lại nói, kể tiếp, mình cũng cần dùng đến Linh Thạch.

Cho nên Vũ Hằng liền hai tay tìm tòi, đối với Tiểu Độc Hạt từ biểu thị, bắt lực.

Vũ Hằng nhìn lướt qua tám bia đá nơi ở, ngay tại bảy tám trượng có hơn, hấn vội vàng thi triển thân pháp, lấp lánh đi qua.

Đến tám bia đá trước mặt, liền vun tay, rơi vào trên tám bia đá.

, tám bia đá liền vù vù một tiếng, tách ra ra chói mắt kim sắc quang mang.

Vũ Hằng vội vàng lui về phía sau hai bước.

Mặc dù biết đây là tám bia đá phải đi qua biến thân chương trình, thế nhưng lần nữa gặp được, vẫn có chút kiêng kị.

Tám bia đá thả ra quang mang chói mắt, lập tức liền kinh động ngàn trượng có hơn độc Hạt Từ cùng Sa Mạc Cự Nhân.

Hai đầu độc Hạt Từ biết trúng kế, vội vàng phản hồi, muốn đem Vũ Hằng cho tiêu diệt.

Sa Mạc Cự Nhân đương nhiên không thể để cho hai đầu độc Hạt Từ như nguyện, vội vàng hơn một ngàn ngăn cản, chặn đường hạ xuống.

Chỉ là đáng tiếc, chỉ có thể chặn đường hạ xuống một cái, còn lại một cái độc Hạt Từ, bỗng nhiên một tiếng, đã đến Vũ Hằng mấy trăm trượng có hơn.

Vũ Hằng đã nhận ra uy hiếp, vội vàng lấy ra mấy chục cái phù nguyên rửa, kích, liền đối với độc Hạt Từ phương hướng vùng đi qua.

Nhất thời liền có từng đạo hào quang, nổ bung, hình thành một cái hào quang che chắn, cản lại độc Hạt Từ.

Đồng thời, cũng có hai tờ ảo giác phù chú, mê hoặc độc Hạt Từ, thừa dịp điểm này thời gian, Vũ Hằng vội vàng đem thu nhỏ lại thành cỡ lòng bàn tay tám bia đá cho lấy đi.

Kể tiếp, tu vi âm âm bạo, mượn phi hành phù lực lượng, chạy mau đi.

Sau lưng độc Hạt Từ, đuổi theo không bỏ.

Vũ Hằng một bên chạy trốn, một bên thả ra chặn đường tính chất phù chú, còn có ảo giác phù chú, thậm chí vì ngăn cản độc Hạt Từ, còn đặc biệt vút xuống mấy chục kiện Pháp Bảo.

Từng đạo hào quang chặn đường lấy độc Hạt Từ, càng có Huyền Cảnh xuất hiện ở độc trước mặt Hạt Từ, mê hoặc độc Hạt Từ.

Độc Hạt Tử phá tan từng tảng hào quang che chắn, đã bị trước mắt giả tạo ảo giác cho mê hoặc, hấn gào thét vài tiếng, phun ra ra ngoài mấy ngụm nọc độc, liền dơ bản phù chú, khiến cho phù chú mất đi uy lực, nhìn thấy Vũ Hằng, lập tức công kích đi lên.

Chỉ là đang tiếp tục tương lai thời điểm, liền xúc động Vũ Hằng bố trí xuống Pháp Bảo.

Những Pháp Bảo đó nhao nhao thả ra hào quang, giống như hình thành Thiên La Địa Võng, đem Độc Hạt Tử tạm thời vây khốn.

Độc Hạt Tử tại hào quang bao phủ xuống, điên cuồng mà gãy dựa cùng vận vẹo. Mấy chục kiện Pháp Bảo hào quang lấp lánh không ngừng, sáng tất có thể thấy, kiên trì không được ba cái hô hấp công phu, Vũ Hằng đã triệt để chạy ra ngàn trượng cự ly.

"Sa Mạc Cự Nhân, đi nha."

Vũ Hằng kêu đối phương một tiếng, hướng phía lúc trước hồ nước phương hướng đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Chạy thực mạng

Tại Vũ Hằng nghĩ đến, cố gắng những độc chất này Độc Hạt Tử cũng không cách nào vượt qua nước a.

Chỉ là kia Sa Mạc Cự Nhân có chút khó có thể bình an đây.

Bất quá cũng không sao, cùng lắm thì nhiều lấy ra mấy cái Pháp Bảo thuyền nhỏ, được chịu tải Sa Mạc Cự Nhân trọng lượng.

Hai người thoáng chớp mắt công phu, đã đến hồ nước xa xôi.

Vũ Hằng lấy ra thuyền nhỏ, kích, liền ném vào trong nước, còn muốn lấy lấy ra càng nhiều thuyền nhỏ, cho Sa Mạc Cự Nhân dùng thời điểm.

Đã nhìn thấy Sa Mạc Cự Nhân trong chớp mắt động địa, hóa thành vô số cát vàng, cùng sa mạc dung hợp trở thành một thể.

Vũ Hằng ngạc nhiên một chút, cũng bất chấp quá nhiều, vội vàng bạo tu vi, dậm trên thuyền nhỏ, vạch đến giữa hồ.

Hai đầu Độc Hạt Tử, nghĩ kế đi tới đây, nhìn nhìn trong hồ Vũ Hằng, tê minh lên tiếng, còn thỉnh thoảng phun ra nọc độc, muốn hạ độc chết mất Vũ Hằng.

Chỉ là đáng tiếc, Vũ Hằng tại trong hồ nước, cự ly bọn họ chừng hơn một vạn trượng cự ly.

Bọn họ nọc độc cũng chưa tới.

Nơi này nước cũng là dồi dào, bọn họ nọc độc căn bản không làm gì được Vũ Hằng.

Hai đầu Độc Hạt Tử đây đưa một phen, liền vòng quanh hồ nước biên giới xoay quanh, tựa như cùng lúc trước Sa Mạc Cự Nhân, nghĩ đến biện pháp đối phó Vũ Hằng.

Xem ra, bọn họ cũng không ngốc.

Vũ Hằng ngạc nhiên địa nhìn nhìn bọn họ, mặt mũi tràn đầy cảnh giới, cảnh giác đến cực hạn, trong nội tâm tại mong mỏi, trước muộn không muốn tìm đến cái gì sơ hở nha, nếu không mình liền thâm rồi.

May mắn, kia hai đầu Độc Hạt Tử, tha mấy cái từng vòng, còn không có cảm giác có lợi công kích của bọn hắn địa thế, cùng Vũ Hằng giằng co một lúc lâu sau, một cái trong đó Độc Hạt Tử liền chậm rãi rời đi, đoán chừng là lo lắng trong sào huyệt hải tử.

Còn dư lại một đầu Độc Hạt Tử, như trước cảnh giác địa nhìn chăm chú vào Vũ Hằng, hai mắt lộ ra tàn nhẫn hào quang, chỉ cần Vũ Hằng từng có phản ra cử động, hẳn sẽ không chút do dự bắt hắn cho ăn tươi.

Tiểu Độc Hạt tử liền cùng tại độc bên cạnh Độc Hạt Tử, hẳn không rõ, tại sao phải chém chém giết giết, chỉ là tò mò nhìn Vũ Hằng, dường như cũng muốn đi lên thuyền nhỏ ngồi một chút, chơi đùa một phen, nhìn nhìn hảo hảo chơi bộ dáng.

Chỉ là mỗi khi hần nghĩ xuống nước thời điểm, kia bờ cạn độc liền ngăn cản Tiểu Độc Hạt, đem Tiểu Độc Hạt gặp được nguy hiểm.

Lại giằng co ba canh giờ, độc Hạt Tử biết không làm gì được Vũ Hằng, đành phải mang theo Tiểu Độc Hạt rời đi.

Tiểu Độc Hạt lưu luyến.

Thế nhưng không chịu nổi độc Hạt Tử tư thế, chỉ có thể lưu luyến không rời địa nhìn lướt qua Vũ Hằng, sờ sờ đi theo độc Hạt Tử rời đi.

Vũ Hằng nhìn nhìn bọn họ sau khi rời đi, triệt để thở ra một hơi.

Cũng không biết Sa Mạc Cự Nhân thế nào, trốn đến nơi nào, như thế nào kia độc Hạt Tử liền dây dưa chính mình, ngược lại không truy đuổi Sa Mạc Cự Nhân đâu này?

Ngay tại Vũ Hằng nghỉ hoặc thời điểm, hồ nước biên giới khu vực, đột nhiên truyền đến một tiếng kịch liệt tiếng vang.

Vũ Hằng lập tức trở nên cảnh giác lên, tại tiến nhập Kim Sơn đoạn này thời gian, hần không có lúc nào không gặp phải nguy hiểm, mỗi thời mỗi khắc đều đã làm xong phòng ngự cùng công kích chuẩn bị.

Hần thần niệm lập tức thả ra đi, nhìn xem rốt cuộc là tình huống như thế nào, là không phải lại có cái gì hung thú xuất hiện.

Hần nhìn thấy chính là Sa Mạc Cự Nhân.

Không khỏi thở ra một hơi, nuốt xuống từng ngụm nước, cười đối với Sa Mạc Cự Nhân đạo; "Ngươi cuối cùng ra, nghĩ đến ngươi chạy xa nhà."

Vũ Hằng trêu ghẹo một tiếng, đương nhiên Sa Mạc Cự Nhân nghe không hiểu.

Linh Thú Kim Bảo đạo; "Sa Mạc Cự Nhân muốn viên cầu đâu, nói, từ nay về sau lẫn nhau nước vào không đáng nước sông, đường ai nấy đi."

"Cát, này có cái gì, lại không phải dựa vào hần có thể sinh hoạt."

Vũ Hằng khinh thường địa nói một câu, chỉ là trong đầu, vẫn có chút không thoải mái.

Hần từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra mười mấy cái hình tròn thăm thực vật, hết thả tặng ra ngoài.

Sa Mạc Cự Nhân một tia ý thức địa tiếp nhận, sau đó, nhìn thoáng qua Vũ Hằng, liền xoay người, bang bang rời đi.

Cố gắng, ở trong mắt Sa Mạc Cự Nhân, hần cũng là có chút điểm không muốn bỏ a.

Vũ Hằng như vậy an ủi chính mình.

Có lẽ là Sa Mạc Cự Nhân gây ra động tĩnh quá lớn, tại Sa Mạc Cự Nhân sau khi rời đi, lại lập tức xuất hiện hai đầu độc Hạt Tử tại hồ nước biên giới.

Kia hai đầu độc Hạt Tử bốn phía chạy hết một vòng, như trước không làm gì được Vũ Hằng, lần nữa xám xịt rời đi.

"Lần này, cuối cùng là có thể yên tâm, này đều ngày mấy nha, luôn làm cho người ta chờ đợi lo lắng."

Vũ Hằng thở ra một hơi, lông mày giãn ra, ngã xuống thuyền nhỏ, ý định ngủ một giấc lại nói.

Đương nhiên, cũng không có quên từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra nhiều trương Phòng Ngự Phù nguyên rùa, kích, phòng ngự chính mình.

Dưới bóng đêm.

Thuyền nhỏ tại giữa hồ phiêu đảng.

Vũ Hằng tại thuyền nhỏ bên trong ngủ say, Linh Thú Kim Bảo hãy theo tại bên người Vũ Hằng.

Có hơn mười đạo hào quang, bao phủ thuyền nhỏ, để cho thuyền nhỏ trở thành bên trong duy nhất hào quang, huyền lệ đẹp mắt.

Tia nắng ban mai, Tiểu Độc Hạt tử xuất hiện ở hồ nước biên giới, đối với Vũ Hằng kêu lên vài tiếng, Vũ Hằng lúc tỉnh lại, cũng không biết Tiểu Độc Hạt tử là lúc nào xuất hiện, ở chỗ này kêu thời gian bao nhiêu, lúc trước thật sự là quá mệt nhọc, sẽ chết ngủ đi.

Linh Thú Kim Bảo cũng là tham ngủ hàng, vốn còn muốn, Linh Thú Kim Bảo có thể chú ý dưới bốn phía tình huống đâu, không nghĩ tới ngủ được so với chính mình còn chết.

Hần đẩy một bả Linh Thú Kim Bảo.

Linh Thú Kim Bảo nhanh chóng tỉnh lại, tỉnh ngủ nhập nhèm.

Vũ Hằng chỉ chỉ Tiểu Độc Hạt tử, đạo; "Nhanh lên hỏi một chút hần qua làm gì vậy, hiện tại tình huống như thế nào, nếu điều kiện cho phép, chúng ta liền cần lần nữa chạy trốn."

Linh Thú Kim Bảo lập tức đem tiểu độc ý tứ của Hạt Tử phiên dịch một chút, đạo; "Hần chính là muốn cùng chúng ta chơi, cảm thấy chúng ta tại trên mặt nước nổi lơ lửng, rất phong cách bộ dáng, còn có kia từng đạo đủ mọi màu sắc hào quang hết sức tốt nhìn, lại có là hỏi ngươi một chút Linh Thạch."

Vũ Hằng có chút bất đắc dĩ, lấy ra năm khối Linh Thạch đã đưa ra ngoài, đạo; "Nói cho hần biết, để cho hần trở về a, chúng ta muốn đi."

Linh Thú Kim Bảo tham lam nhìn thoáng qua Linh Thạch, nuốt xuống từng ngụm nước, đem lời nói của Vũ Hằng đưa đến.

Chỉ là Tiểu Độc Hạt tử không có rời đi, Linh Thạch cũng không có ăn, chính là hi vọng đi theo Vũ Hằng.

Vũ Hằng có chút bất đắc dĩ, nếu như hần một đường đi theo, như vậy kia hai đầu trưởng thành bò cạp độc nhất định sẽ hiện hành tung, đến lúc sau, chính mình há không phải muốn trở thành món ăn của bọn họ.

Vũ Hằng có chút tâm phiền ý loạn, vội vàng nói; "Trước hết để cho hần trở về hỏi dưới cha mẹ của hần ý tứ, nếu cha mẹ của hần đã đáp ứng, đương nhiên không có ý kiến."

Vũ Hằng trông mắt chuyển động, khoe miệng của hần liệt, thậm chí lộ ra điểm cười xấu xa.

Hần quyết định, loại Tiểu Độc Hạt tử sau khi rời đi, hần liền thừa cơ rời đi.

Dù sao tại cái này phía nam khu vực, trên căn bản là Hạt Tử địa bàn, không có sinh vật có thể tổn thương Tiểu Độc Hạt tử.

Loại Tiểu Độc Hạt tử tìm không được chính mình thời điểm, tự nhiên sẽ trở về.

Chính mình muốn đi đường còn dài mà.

Linh Thú Kim Bảo vội vàng đem ý tứ của Vũ Hằng nói cho Tiểu Độc Hạt tử.

Tiểu Độc Hạt tử thập phần hưng phấn, nhanh như chớp, liền chui vào hoàng trong cát, sau đó trở lại trong sào huyết, hỏi đến hai đầu trưởng thành Hạt Tử.

Tiểu Độc Hạt tử mọi cách thỉnh cầu cùng làm nũng, rốt cục lấy được cho phép.

Hần vô cùng vui vẻ, phát nổ nhanh nhất độ, vội vàng trở lại hồ nước biên giới.

Thế nhưng, giữa hồ đã không có Vũ Hằng thân ảnh.

Tiểu Độc Hạt tử có chút bi thương.

Thế nhưng hần không có buông tha cho, hần biết, Vũ Hằng khẳng định không có rời đi thời gian quá dài.

Hần dò xét một chút xung quanh, nhìn nhìn Vũ Hằng phương hướng ly khai, cười đắc ý, tại hần nghĩ đến, nhất định là Vũ Hằng muốn cùng hần so đấu độ.

Đón lấy, Tiểu Độc Hạt phát nổ trước đó chưa từng có độ, nhanh chóng tiêu thất ở chỗ này.

Vũ Hằng đã dọc theo đường, lần này, hần hướng phía tây đi đến, là nhìn qua địa đồ, làm ra quyết định.

Hiện tại đã có hai khối tám bia đá, sẽ tìm đến hai khối, liền có thể lĩnh hội kim thuộc tính bản nguyên.

Tâm tình của hần vô cùng kích động.

Trên đường đi, bạo tu vi, vội vã mà đi.

Đồng thời còn tại đắc ý nghĩ đến, Tiểu Độc Hạt tử, xin lỗi, ngươi liền trung thực đi theo tại cha mẹ bên người a.

Bay nhanh ba bốn canh giờ, đi tới sa mạc biên giới khu vực, 6 tục gặp được một ít vùng núi.

Vũ Hằng vô cùng hưng phấn.

Hiển nhiên, tại sa mạc khu vực, hần quả thật chính là chịu đủ rồi, thời tiết oi bức đừng nói, còn mỗi ngày bị thái dương phơi nắng, nhìn, tay chân động đen một vòng.

Lại còn còn thời khắc ở vào nguy hiểm hoàn cảnh, gặp phải các loại nguy hiểm.

Nếu những người khác, sợ là sớm một chút liền tuyệt vọng.

Cũng liền chỉ cần mình vận khí tốt, luôn là có thể gấp dừ hóa lành.

Vũ Hằng thở ra một hơi, nhìn phía xa một cái đỉnh núi, cảm thấy thuận mắt, phải dựa vào gần đỉnh núi, nghỉ ngơi một chút.

Linh Thú Kim Bảo đạo; "Người nói không giữ lời, từ bỏ Tiểu Độc Hạt tử, người không có đạo đức."

Vũ Hằng ngạc nhiên một chút, nhíu lại lông mày, có chút tức nuối, thế nhưng không có hồi hận, giải thích nói; "Vậy rõ ràng cho thấy một đầu còn nhỏ Tiểu Độc Hạt tử, còn không có nhân sinh của mình xem thế giới quan, không thể phân biệt rõ thị phi, thuần túy chính là vì thú vị, nếu như lặng yên không một tiếng động mà đem hấn cho mang đi, trong nội tâm của ta mới áy náy đầu, vạn nhất chiếu cố không tốt người ta thế nào đâu này?"

Linh Thú Kim Bảo hừ lạnh một tiếng, đạo; "Vậy người không phải làm cho nhân gia trở về hỏi cha mẹ sao?"

Vũ Hằng suy tư hội, đạo; "Kim Sơn bên trong quá nguy hiểm, ta để cho hấn trở về, chính là hi vọng hấn có thể đứng ở cha mẹ của hấn bên người, tối thiểu không có nguy hiểm, nếu đi theo chúng ta, tùy thời đều có khả năng chết đi. Nếu như ta không nói như vậy, hấn chắc chắn sẽ không rời đi hồ nước biên giới khu vực, vậy chúng ta lúc nào mới có thể rời đi sa mạc khu vực. Hơn nữa, nói không chừng cha mẹ của hấn biết chúng ta muốn ly khai, sẽ ra ngoài truy sát chúng ta đây. Cho dù không truy sát chúng ta, Tiểu Độc Hạt cũng rất khó được đến cha mẹ của hấn cho phép, nếu như cha mẹ của hấn cho phép, Tiểu Độc Hạt lại cùng chúng ta có duyên phận, nhất định sẽ gặp phải."

Vũ Hằng không có cảm giác mình làm sai, chỉ là có chút tức nuối, rốt cuộc kia một đầu Tiểu Độc Hạt, cũng là không có ác ý, tính tình đơn thuần ngây thơ.

Thế nhưng là Kim Sơn khắp nơi đều tràn ngập nguy hiểm, mình cũng vô pháp ứng phó, nếu như lại mang lên Tiểu Độc Hạt, liền vô pháp chăm sóc đến Tiểu Độc Hạt.

Cấp tốc thoát.

Trăm trượng có hơn, lập tức có động tĩnh truyền đến.

Vũ Hằng cực kỳ hoảng sợ, lập tức bật lên, sắc mặt đại biến.

Kim Sơn bên trong khủng bố nguy hiểm, hấn là thấy được.

Cho nên, có cái điểm gió thổi cỏ lay, hấn đều trước tiên cảnh giác, tiếp theo phòng ngự cùng cảnh giới.

Vũ Hằng thả ra thần niệm, lập tức liền thấy được Tiểu Độc Hạt nhanh tiếp cận chính mình, dừng lại tại chính mình mười trượng có hơn, trừng mắt con mắt của Mạnh Mạnh.

Vũ Hằng tròn tròn mắt một chút, sau đó a một tiếng, ra ngoài ý định kinh hô, một cái vượt qua, liền lật đến đỉnh núi mặt khác, ẩn dấu ở nơi nào.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Năm đầu yêu thú

Linh Thú Kim Bảo cười, hấn biết, dọc theo con đường này, tối thiểu có thể nhiều bạn chơi.

Tiểu Độc Hạt truy đuổi lên Vũ Hằng, tâm tình vô cùng kích động, đặc biệt tò mò nhìn Vũ Hằng.

Vừa nhìn thấy Vũ Hằng một cái trở mình, liền ẩn nấp ở sơn mặt sau, còn tưởng rằng là Vũ Hằng cùng chính mình trốn Miêu Miêu, hấn vội vàng một cái sai thân, mấy cây chân đồng thời hành động, bỗng nhiên một chút, đã đến Vũ Hằng bên cạnh, tò mò nhìn Vũ Hằng.

Vũ Hằng có dũng khí bị đánh bại cảm giác, lập tức vẫy tay một cái, nhắc lên Linh Thú Kim Bảo, đạo; "Các người đều là yêu thú, người bồi bồi hấn chơi thích hơn."

Linh Thú Kim Bảo tuân lệnh, lập tức liền mang theo Tiểu Độc Hạt tại đỉnh núi chơi đùa, nhảy về phía trước không ngừng.

Tiểu Độc Hạt vốn là có chút không để vào mắt Linh Thú Kim Bảo, ai bảo Linh Thú Kim Bảo quá nhỏ đầu, chẳng qua là khi hấn nhìn thấy Linh Thú Kim Bảo có thể biến hóa vì trăm trượng lớn nhỏ, hấn triệt để tròn tròn mắt, nội tâm bị thật sâu rung động, đón lấy, hấn liền thấy được Linh Thú Kim Bảo, thu

nhỏ lại vì cỡ lòng bàn tay, mười trượng lớn nhỏ Tiểu Độc Hạt, đã hiểu kỳ lại chờ mong mà nhìn Kim Bảo Linh Thú, truy vấn lấy Linh Thú Kim Bảo làm sao làm được, quả thật chính là quá tốt chơi.

Linh Thú Kim Bảo ngạc nhiên nửa ngày, cùng Tiểu Độc Hạt tử nói, hẳn là trời sinh sẽ, bất quá, hẳn còn đặc biệt dễ cho Tiểu Độc Hạt từ quán quít lấy Vũ Hằng.

Vũ Hằng rơi vào đường cùng, đành phải tại trong trử vật giới chỉ, tìm kiếm lấy rất nhiều Công Pháp, tốt nhất chọn lựa đến một thiên về yêu thú tu luyện biến hóa thuật.

Kia biến hóa thuật, chừng ba mươi sáu loại biến hóa, có thể lớn có thể nhỏ, còn có thể biến hóa các loại động vật, thậm chí là người.

Vũ Hằng giải thích một lần này bộ sự lợi hại của Công Pháp, liền Linh Thú Kim Bảo cũng đều động tâm rồi, quán quít lấy Vũ Hằng muốn Công Pháp.

Vũ Hằng cuối cùng để cho hai người bọn họ một chỗ lĩnh hội, một chỗ tu luyện.

Hai đầu yêu thú sớm đã bị Công Pháp này cho hấp dẫn, không nói hai lời, đáp ứng Vũ Hằng, Vũ Hằng nói cái gì chính là cái gì.

"Hai người này tại trong trử vật giới chỉ tu luyện, sẽ không làm phá hư a, không được, vì lý do an toàn, hay là chuẩn bị cho bọn họ một cái túi gấm túi tương đối khá."

Vũ Hằng vội vàng đem bọn họ lôi túm ra trử vật giới chỉ, sau đó liền khóc không ra nước mắt địa nhìn nhìn bọn họ cắn nửa khối Linh Thạch.

Đang tại ăn vụng, bị túm ra hai hàng, còn mộng đầu mộng não, nhìn nhìn Vũ Hằng.

Linh Thú Kim Bảo muốn giải thích, thế nhưng là còn không có lên tiếng, đã bị ném vào túi gấm trong túi.

"May mắn phản ứng kịp thời chút, bằng không thì, Linh Thạch của ta Pháp Bảo, hết thấy đều muốn bị bọn họ ăn tươi không thể."'

Vũ Hằng hung hăng mà nghĩ, vẫn cảm thấy chính mình anh minh thông minh.

Đem hai cái này sống ném vào túi gấm túi, Vũ Hằng cảm giác thanh tĩnh hơn nhiều, chỉ là ngẫu nhiên túi gấm trong túi, xảy ra một ít chấn động.

Một lần nữa móc ra địa đồ, xác nhận một chút vị trí.

Sau đó tiếp tục tiến lên.

Dọc theo con đường này, Vũ Hằng không dám tiếp tục trắng trợn bay nhanh, bởi vì, những cái kia cát dấu nguy hiểm, tùy thời có thể hội bạo.

Hắn mỗi một bước đều đi được phi thường cẩn thận, cẩn thận cảnh giới.

Cho đến mấy ngày thiên thời gian trôi qua.

Vũ Hằng tiến nhập trong rừng sâu núi thẳm, nơi này khắp nơi đều là cao lớn cây cối, che khuất bầu trời, vô cùng tươi tốt.

Tại trong rừng sâu núi thẳm, có từng đạo không khí tức phóng xuất ra.

Những cái này khí tức kinh khủng, có thể lớn hơn Phân Thần Kỳ viên mãn.

Để cho Vũ Hằng kinh hồn bạt vía, da đầu tê dại, cho nên phía trước tiến thời điểm, cân lượng không muốn kinh động những quái vật này.

Chỉ là đáng tiếc. Chính mình không muốn gây chuyện, thế nhưng Linh Thú Kim Bảo cùng Tiểu Độc Hạt, lại là không sợ sự tình.

Chính bọn họ xuất trong trử vật giới chỉ đi bộ xuất ra, từng cái một biến hóa thành trăm trượng lớn nhỏ, chiếm cứ này một phiên thiên địa, gây ra tới động tĩnh, cho dù ngũ đông mẫn xà cũng có thể nghe được.

Vì vậy, từng tiếng gào thét lập tức rít gào ra.

Vũ Hằng đã đã nhận ra từng đạo khí tức kinh khủng, tại tiếp cận chính mình.

Nhưng mà, Linh Thú Kim Bảo cùng Tiểu Độc Hạt, như trước không có ý thức được nguy hiểm, vẫn còn ở dương dương đắc ý.

"Nhìn, chúng ta đều học xong kia bộ công pháp, chúng ta có thể có ba mươi sáu loại biến hóa. Ta biến."

Linh Thú Kim Bảo đắc ý hô, biến đổi, biến thành Vũ Hằng bộ dáng, chỉ là đại ca móc túi chuột não, có chút chột dạ.

Vũ Hằng mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên cùng chấn kinh.

Tiểu Độc Hạt cũng không cam chịu rút lại phía sau, hô một thân ta biến, cũng biến thành bộ dáng Vũ Hằng, hai mắt đơn thuần lại tò mò nhìn Vũ Hằng.

Ba người giống như đúc.

"Thú vị, thú vị."

Tiểu Độc Hạt vỗ bàn tay kêu, chỉ là, hần như trước thói quen địa bò.

Muốn không nên như vậy chơi nha, quá thật xấu hổ chết người ta rồi a.

Vũ Hằng nội tâm cơ hồ là tan vỡ.

Sớm biết, liền không đem này một bộ Công Pháp ném cho bọn họ.

Vạn nhất bọn họ đến tu chân thế giới, biến hóa chính mình anh tuấn hình dạng, đi thông đồng người ta muội tử thế nào nha.

"Quá. . . Quá bại hoại, quá vô sỉ, quá cái kia."

Vũ Hằng nghĩ không ra dùng cái gì từ ngữ liền hình dung bọn họ.

Là hần là tán dương bọn họ lĩnh ngộ Công Pháp độ đầu, hay nên chửi bậy bọn họ, không nên chơi như vậy nha.

Hai cái đều là yêu ham chơi gia hỏa, hần có thể nghe ta sao?

Nhất là thấy được hai cái sùng thú, biến hóa thân thể, như cũ là động vật tập tính, đây quả thực là tại nhục nhả chính mình nha.

Rống!

Lại là từng đạo gào thét truyền đến, kia khí tức kinh khủng, cự ly Vũ Hằng việt tiếp cận.

Gần nhất, có tại trăm trượng có hơn.

Vũ Hằng mồ hôi lạnh đều ra, nơi này hung thú, cả đám đều cực kỳ hung tàn, đều có được Phân Thần Kỳ tu vi, chính mình đâu là đối thủ của bọn hần.

Hần vội vàng đối với hai đầu Linh Thú đạo; "Nguy hiểm tới, các ngươi tiến nhập túi gấm túi, ta mang các ngươi rời đi, nhanh lên."

Tiểu Độc Hạt từ cũng không có cảm nhận được cái uy hiếp gì, bởi vì hần cảm giác được, đều là yêu thú khí tức, lại còn đối với chính mình là vô hại, cho nên, hần liền ngu ngốc nảy sinh ngu ngốc nảy sinh mà nhìn Vũ Hằng.

Linh Thú Kim Bảo cười hi hi nhìn nhìn Vũ Hằng, nói: "Là ngươi gặp nguy hiểm, không phải chúng ta gặp nguy hiểm, ta biến."

Linh Thú Kim Bảo lập tức biến hóa thành một cây đại thụ, cùng cái khác đại thụ không có cái gì khác nhau.

Tiểu Độc Hạt từ cũng hiểu được thú vị, cũng biến thành một cây đại thụ.

Còn lại Vũ Hằng một người, giương mắt nhìn.

Hần gọi mắng một câu: "Hai cái không có nghĩa khí đích gia hỏa, hần nhận làm các ngươi, thật sự là giao hữu vô ý đây nè."

Sau đó, hần điên cuồng vận chuyển tu vi, liều mạng rời đi.

Chạy ra mười trượng cự ly, lại vội vàng lui về, đạo; "Này này, hai người các ngươi biến thành đại sơn, ta ngay tại thân núi bên trong, các ngươi che chở ta."

Linh Thú Kim Bảo nghiêng đầu lệch ra não, cảm thấy có chút một tia, lập tức biến thành một tòa núi lớn, chắn trước mặt Vũ Hằng.

Tiểu Độc Hạt từ việt cảm thấy thú vị, được thú vị bộ dáng, cũng biến hóa một tòa núi lớn, trực tiếp đem Vũ Hằng đè tại mặt đất.

Vũ Hằng kia cái tức giận nha, thiếu chút nữa liền nghĩ tặc đâm.

Chỉ là liền hô hấp cũng không sưng, huống chi gọi là hô.

Còn nữa, hần cũng cảm nhận được bên ngoài vài đầu hung thú khí tức, những con hung thú này đều không phải mình có thể đối phó nha.

Vũ Hằng ngóng trông bọn họ sớm một chút rời đi, bằng không thì, cho dù không kìm nén mà chết, cũng phải cũng bị hai đầu yêu thú đè chết.

Bên ngoài tổng cộng có năm đầu yêu thú.

Theo thứ tự là mười trượng lớn nhỏ Lang Yêu, tới lui chuyển động, hai mắt chớp lục sắc con mắt.

Một đầu là hơn mười trượng lớn nhỏ Hồ Yêu, Hồ Khiếu một tiếng, rừng rậm hơi bị chấn động, khí thế bất phàm.

Một đầu là đại mãng, vòng quanh đại thụ, tìm kiếm vừa rồi xuất hiện khí tức.

Tất cả là sư tử mạnh mẽ, mười trượng lớn nhỏ, Long Hành Hồ Bộ, uy thế kinh người.

Một đầu là Trường Giác Tê Nguru, hai mắt thiêu đốt lên hỏa diễm, dữ tợn, mười phần khủng bố.

Bị năm đầu cường đại yêu thú dò xét, Vũ Hằng chỉ cảm thấy kinh hồn bạt vía, biểu tình mười phần khẩn trương, hô hấp đều hơi có vẻ được ồ ồ hơn nhiều, trái tim bang bang địa nhảy lên.

Muốn biết rõ, những con hung thú này cả đám đều có thể so với cảnh giới của Phân Thần Kỳ, nếu muốn tiêu diệt chính mình, chỉ cần phụt lên xuất một cỗ yêu lực liền có thể làm được dễ dàng.

Hắn cũng không muốn vẫn lạc ở những cái này yêu thú miệng rộng trong, nói ra, thật không có có mặt mũi.

"Ngàn vạn không muốn hiện, ngàn vạn không muốn hiện."

Vũ Hằng nội tâm đang hồ hết, ngóng nhìn những cái kia yêu thú không muốn hiện hẳn.

"Tiểu Độc Hạt, Linh Thú Kim Bảo, hai người các ngươi muốn chịu đựng nha, cái mạng nhỏ của ta muốn nhìn các ngươi."

Trong lòng của hắn tại cấp thiết nghĩ đến, thân thể đều có được rất nhỏ run rẩy.

Rốt cuộc đây là đồng thời đối mặt ngũ đại hung thú, không phải một đầu, cho dù chỉ là một đầu, kia cũng đủ làm cho chính mình trong lòng run sợ.

Trong lòng Vũ Hằng là sợ sợ.

Kia năm đầu nón trụ hung thú, tại ngữ vài phần, lại nhìn một hồi lâu, còn ra tương tự thần niệm ba động, dò xét một phen, không có thu thập được bọn họ cần có đồ vật, liền nhao nhao hướng phía xa xa tìm kiếm đi qua.

Tại năm đầu yêu thú đi xa, Tiểu Độc Hạt trong chớp mắt liền biến hóa vì cỗ lòng bàn tay Tiểu Độc Hạt, cười hi hi nói: "Quá tốt chơi, quá tốt chơi, biến hóa này thuật, quá tuyệt vời, liền ngay cả bọn họ vài đầu khủng bố yêu thú cũng đều không có hiện chúng ta, chỉ là đáng tiếc, ta yêu lực không mạnh, bằng không thì, còn có thể duy trì thời gian dài hơn."

Linh Thú Kim Bảo cũng biến hóa vì Mạnh Mạnh sừng vật bộ dáng, an vị tại bờ vai Vũ Hằng, đặc ý cười, đạo: "Đây một bộ Công Pháp, rất có dùng, có thể ba mươi sáu biến hóa, ha ha. . ."

Bọn họ thần niệm xuất, Vũ Hằng cũng có thể tiếp thu đến, cũng có thể lý giải tâm tình của bọn hắn.

Kỳ thật hắn cũng mười phần hâm mộ này hai đầu Linh Thú, cũng muốn học được này ba mươi sáu biến hóa, thế nhưng không có cách nào nha, ai bảo hắn là người đầu.

Kia một bộ Công Pháp, duy chỉ có là cho yêu thú tu luyện.

Cho nên, hắn cũng chỉ có hâm mộ phần.

"Được rồi, chúng ta nhanh khỏi rồi đi nơi này, vạn nhất bọn họ phát hiện ra sơ hở, muốn quay đầu tìm phiền phức của chúng ta, chúng ta liền thảm rồi."

Vũ Hằng lòng còn sợ hãi mà nghĩ, đừng nói chiến thắng này vài đầu yêu thú, sợ là tại trước mặt của bọn hắn chạy trốn, cũng hiện lộ mười phần vô lực.

Rốt cuộc bọn họ là yêu thú, là cường đại đến không gì sánh được yêu thú, là nơi này dân bản địa, không phải Phổ thông a miêu a chó.

Hắn quay người lại, vận chuyển tu vi của mình, triển khai thân pháp, cũng sắp rồi đi nơi này.

Xuyên việt rậm rạp Tùng Lâm, trọn vẹn hành tẩu gần nửa ngày thời gian, tiến lên cự ly, cũng bất quá mười vạn trượng.

Này một cái ký địa phương, không thấy mặt trời, âm u vô cùng, con mắt của Vũ Hằng hoàn toàn không dùng được, chỉ có thể bằng dựa vào thần niệm dò xét ba động, sau đó nhanh rồi đi.

Trong lúc này, Linh Thú Kim Bảo cũng hỗ trợ không ít, bởi vì hắn cũng là Linh Thú, có thể dò xét đến xung quanh này sinh mệnh ba động, phàm là có uy hiếp hung thú, hắn đều sớm nhắc nhở.

Vũ Hằng bởi vậy tránh được rất nhiều hung thú.

Tiểu Độc Hạt ngay tại Vũ Hằng một mặt khác trên bờ vai, chỉ cảm thấy vô cùng thú vị.

Giống như là trốn Miêu Miêu, một đường đi tới, ngóng trông người khác không hiện chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 173: Quá giả

Hắn cũng trở nên yên tĩnh, thu liễm khí tức trên thân, sợ người khác hiện chính mình, còn đặc biệt biến hóa một bụi cỏ nhỏ, gieo trồng tại bờ vai Vũ Hằng.

Linh Thú Kim Bảo cảm thấy thú vị, dứt khoát liền không chịu trách nhiệm dò xét uy hiếp, cũng biến thành một bụi cỏ nhỏ, rơi vào Vũ Hằng đá kích trên bờ vai.

Vũ Hằng liền khiêng hai khóa cỏ non, một đường tiến lên.

Hắn thần niệm tuy có thể dò xét vạn vật, thế nhưng Kim Sơn này bên trong, khắp nơi đều là kim sắc, liền vùng núi cũng đều là kim sắc, ngăn cản tại trước mắt, đều là mảnh lớn lá cây, còn có đại khóa số lượng, để cho hắn dù cho đem thần niệm làm ăn đến cực hạn, như trước vô pháp dò xét xuất cảng lớn phạm vi bên ngoài nguy hiểm.

Hắn thần niệm bị hạn chế, liền phòng chế giống bị Kim Sơn quy tắc đè chế, chỉ có thể dò xét thanh Sở Bách trọng ở trong nguy hiểm.

Chỉ là có thể dò xét trăm trọng ở trong nguy hiểm, lại có thể đình chuyện gì chứ?

Tại những cái kia cường đại hung thú trước mặt, trăm trọng cự ly đối với bọn họ mà nói, bất quá một cái bộ pháp mà thôi, dễ như trở bàn tay, đơn giản nhẹ nhõm.

Vũ Hằng thiếu chút nữa đều muốn chửi bậy lên tiếng.

Rơi vào đường cùng, đành phải tạm thời nghỉ ngơi một chút, làm tiếp ý định.

May mắn thần niệm còn có thể dò xét đến trăm trọng ở trong, nếu liền thần niệm đều mất đi tác dụng, vậy cũng chỉ có từng phút đồng hồ vẫn lạc ở nơi này.

Khắp nơi đều là cao lớn cây cối, đều là vùng núi.

Mảnh lớn lá cây giăng co ánh sáng, thô to cây cối, cao vút trong mây.

Vũ Hằng dựa vào đại thụ nghỉ ngơi một hồi, lập tức chỉ nghe thấy xa xa truyền đến tiếng rống giận dữ.

Hắn tỉ mỉ nghe xong, dĩ nhiên là năm đạo gào thét, theo thứ tự là Lang Yêu, Hồ Yêu, sư tử muốn, Đại Mãng Xà, Tê Ngu.

Không tốt.

Bọn họ hiện chính mình, muốn đuổi theo tới.

Vũ Hằng thoáng cái trở nên khẩn trương vô cùng, tâm tư càng thêm trĩu nặng, sắc mặt đều tái nhợt vài phần, hải hùng khiếp vía, thân thể đều run run xuống.

Vội vàng kêu một chút Linh Thú Kim Bảo cùng Tiểu Độc Hạt đạo; "Vây năm đầu cường đại yêu thú hiện chúng ta, chúng ta phải nhanh lên một chút rời đi nơi này."

Sau đó, hắn phát nổ tu vi của mình, triển khai thân pháp, nhanh rời đi nơi này.

Sau lưng Vũ Hằng, truyền đến oanh oanh nặng nề tiếng vang.

Là đại hung thú giẫm đạp trên mặt đất, xuất bang bang thanh âm, cũng có bọn họ ngang ngược cường ép đụng gậy đại thụ xuất thanh âm, nghe thanh âm kia, để cho người cảm thấy khủng bố.

Có thể thấy năm đầu yêu thú mạnh mẽ.

Vũ Hằng lúc này kinh hồn bạt vía, hận không thể nhiều sinh trưởng mấy chân, được chạy trốn nhanh hơn một ít.

"Kim Bảo, nhanh lên nghĩ cái biện pháp xuất ra, ta chạy bắt quả bọn họ, bọn họ độ quá nhanh, thứ nhất bọn họ đối với nơi này quen thuộc, mà đến, thực lực của bọn hắn cường hãn."

Vũ Hằng lo lắng nói qua, biểu tình gấp vô cùng trương, nội tâm vô cùng lo lắng.

Chỉ là Linh Thú Kim Bảo vô cùng không có nghĩa khí, nói: "Nơi này núi rừng đông đảo, ta chỉ phải đối hóa một bụi cỏ nhỏ, bọn họ liền vô pháp hiện ta, hoặc là ta biến thành bùn đất, hắc hắc."

Không có nghĩa khí đích gia hóa, Vũ Hằng không khỏi mắng bọn họ một câu.

Sau đó lại lần bộ dạng xun xoe chạy trốn.

Oanh oanh.

Sau lưng truyền đến kịch liệt tiếng vang, càng ngày càng vang dội.

Mặt đất rung động cảm giác, cũng việt sinh mãnh.

Này mặt ngoài, bọn họ việt tiếp cận chính mình.

Nếu như bị bọn họ nắm Đại yêu thú vậy khốn vậy hồng bát, Vũ Hằng nội tâm không xong mà nghĩ lấy.

Không được, phải nghĩ ra một cái phương pháp mới có thể.

Hắn lập tức phân phó nói; "Kim Bảo, ngươi không phải hội biến hóa chi thuật sao, ngươi nhanh chóng biến hóa bộ dáng của ta, hướng phía một phương hướng khác chạy trốn, hấp dẫn bọn họ rời đi, thừa dịp lúc bọn họ không chú ý, ngươi liền biến hóa một cái để cho bọn họ vô pháp hiện vật thể, loại thoát khỏi bọn họ truy kích, chúng ta lại hiệp."

Linh Thú Kim Bảo không nói hai lời, liền từ bỏ vai Vũ Hằng trên nhảy hạ xuống, hắn cũng đã nhận ra sự tình khẩn cấp.

Quả thực là kia năm đầu hung thú quá cường đại, phóng xuất ra khủng bố khí tức, để cho người cảm thấy áp lực, khổng lồ uy áp, nghiền ép được làm cho người ta không thể đáp qua khí.

"Được liệt."

Linh Thú Kim Bảo đáp ứng, sau đó hắn trong chớp mắt thi triển biến hóa chi thuật.

Chỉ nhìn thấy trên người hắn hào quang lóe lên một cái, sau đó hắn liền biến thành bộ dáng Vũ Hằng, thả ra tới nhân loại huyết nhục khí tức.

Hắn lựa chọn một cái phương hướng, chạy mau tháo chạy rời đi.

Vũ Hằng cũng không có ngừng lại, lựa chọn một phương hướng khác, nhanh rời đi.

Hắn tin tưởng Linh Thú Kim Bảo năng lực.

Linh Thú này Kim Bảo một khi làm ăn, coi như là Phân Thần Kỳ hung thú cũng đều không phải là đối thủ của hắn.

Tuy nói vô pháp đánh bại bọn họ, thế nhưng muốn đào thoát một chút vấn đề cũng không có.

Hơn nữa, Linh Thú Kim Bảo đã học xong ba mươi sáu biến hóa, người khác cũng khó có khả năng đơn giản hiện hắn.

Oanh oanh.

Vũ Hằng sau khi rời đi, hắn chợt nghe đến sau lưng ầm ầm thanh âm, càng ngày càng nhỏ không cần nghĩ, cũng biết, là Linh Thú Kim Bảo đem bọn họ dẫn đi.

Tiểu Độc Hạt tử cũng gọi là la hét phải đối hóa thành bộ dáng Vũ Hằng, cũng phải dẫn đi hung thú kia mà.

Thế nhưng Vũ Hằng trước tiên liền cự tuyệt.

Rốt cuộc không phải bất luận kẻ nào cũng có thể Kiên chuyện này.

Tiểu Độc Hạt mới xuất đạo không lâu sau, nơi này âm hiểm, hắn còn không có hoàn toàn lĩnh ngộ, vạn nhất, có cái không hay xảy ra, Vũ Hằng nội tâm hội áy náy.

Hơn nữa, Tiểu Độc Hạt tu vi, không thể Linh Thú Kim Bảo so sánh.

Linh Thú Kim Bảo cho dù không có biến hóa chi thuật, lực chiến đấu của hắn, cũng không rút lại phía sau bất kỳ một đầu hung thú.

Tiếp tục bay nhanh một lúc lâu sau, Vũ Hằng đã nghe không được sau lưng tiếng vang.

Hắn tựa ở trên một cây đại thụ, không khỏi thở ra một hơi.

Tiểu Độc Hạt như trước tại Vũ Hằng bên tai kêu la la hét, chính là cảm thấy thú vị, không nên biến hóa chơi.

Thế nhưng Vũ Hằng không mở miệng cho phép, hắn không thể tùy hứng, bởi vì hắn cũng đã nhận ra nguy hiểm.

Roi vào đường cùng, chỉ có thể cùng Vũ Hằng hòng đổi.

Vũ Hằng cũng có chút bất đắc dĩ, hòng đổi liền hòng đổi a, tổng sống khá giả vứt bỏ tánh mạng mạnh mẽ.

Hắn như vậy nghĩ đến, nghỉ ngơi một lát sau, nghĩ đến tiếp tục chạy thực mạng.

Chỉ là tại hắn vừa mới cất bước thời điểm, hắn lập tức đã nhận ra một cỗ âm lãnh khí tức, to lớn nguy hiểm trong chớp mắt bọc lại hắn.

Liền ngay cả Tiểu Độc Hạt cũng đều là không rét mà run, lập tức đứng thẳng lên, hoảng sợ nhìn về phía phía trước mảnh lớn lá cây vật che chắn địa phương.

"Không tốt, nhất định là gặp nguy hiểm quán lên chính mình rồi."

Vũ Hằng lo lắng nghĩ đến, sau đó liền chậm rãi lui lại.

Tại hắn lui lại hai bước, tại hắn phía trước mười trượng bên ngoài mảnh lớn lá cây đằng sau, đột nhiên thò ra tới một người to lớn đầu rắn.

Na Xà Đầu xuất hiện, phun lưỡi rắn, để cho Vũ Hằng trong chớp mắt e ngại, sắc mặt đều tái nhợt vài phần.

Tiểu Độc Hạt cũng là bị dọa đến tại bờ vai Vũ Hằng trên nhảy dựng lên.

Hắn cũng không cho là chính mình có thể đủ đánh bại Đại Mãng Xà.

Vũ Hằng hừ một tiếng, đạo; "Nhìn thấy a, đây mới là hung thú, liền nguoi điểm bé nhỏ thủ đoạn, còn không có xuất thủ, sẽ bị người ta nuốt."

Tiểu Độc Hạt không dám lần nữa hòng đổi, chặt chẽ địa dùng vài nền móng, dùng sức địa cầm lấy Vũ Hằng bờ vai y phục.

Híz-khà zz Hí-zzz.

Đại Mãng Xà phun lưỡi rắn, nhanh công kích Hướng Vũ hằng.

Vũ Hằng nhìn nhìn một lần, liền nhận ra trước mắt Đại Mãng Xà, chính là lúc trước gặp phải ngu đại hung thú nhất.

Hắn còn tưởng rằng tất cả hung thú cũng bị Linh Thú Kim Bảo cho hấp dẫn đi đâu, không nghĩ tới, Đại Mãng Xà không có mắc lừa, ngược lại truy kích đi lên chính mình.

Bất quá cũng đúng, Đại Mãng Xà, căn bản không phải dựa vào tầm mắt tìm kiếm con mồi, hắn là dựa vào lưỡi rắn, cảm thụ nhiệt độ cùng mùi vị.

"Đại Mãng Xà, có đủ lấy Phân Thần Kỳ tu vi, chính mình một cái nho nhỏ Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ, làm sao có thể đủ đánh bại hắn đâu này?"

Muốn chạy, tại vùng núi trong rừng rậm, có thể chạy trốn qua Đại Mãng Xà, Vũ Hằng thật sự là chưa từng có gặp qua.

Hắn cũng không cho là, chính mình độ nếu so với Đại Mãng Xà nhanh.

"Tiểu Độc Hạt, nếu ta chạy không thoát, nguoi liền thừa cơ chạy thoát thân đi thôi."

Vũ Hằng có chút bị quan.

Hắn lập tức vận chuyển tu vi, lấy ra vài trương phù chú, vung hướng Đại Mãng Xà.

Kia tám vé phù chú, đều là ảo giác phù chú.

Thi triển ra, tự sẽ khiến đối thủ thấy được một bức rất thật hình ảnh, nếu như đối thủ không cách nào phân biệt xuất ra, như vậy sẽ mất phương hướng tại ảo giác, cho đến phù chú chỉ lực tiêu hao hết, mới có thể đi được xuất ra.

Đương nhiên, nếu như đối thủ quá mức cường đại, như vậy thi triển phù chú ảo giác, căn bản vô pháp lừa bịp đối thủ, sẽ bị đối thủ trong chớp mắt tìm ra.

sơ hở, tiếp theo phá giải đi phù chú.

Vũ Hằng vung ra tấm vé phù chú, triển khai thân pháp, lập tức hướng phía chỗ cũ phản hồi, sau đó lại chọn lựa một cái phương hướng, chạy mau tháo chạy.

Chạy thực mạng đến mười trượng cự ly, phía trước dĩ nhiên là một chỗ vách núi.

Không tốt.

Vũ Hằng vội vàng, trong chớp mắt liền dừng lại bước chân, bởi vì vừa rồi quá khẩn trương quá vội vàng, thiếu chút nữa muốn lao xuống vách núi.

Phía trước là tuyệt lộ, được nhanh chóng quay đầu lại tuyển một cái phương hướng mới có thể.

Tại Vũ Hằng trở lại nguyên điểm thời điểm, Đại Mãng Xà đã phá giải phù chú ảo giác, truy kích đi lên, cự ly Vũ Hằng chỉ có sáu bảy trượng cự ly.

Đại Mãng Xà nhìn nhìn Vũ Hằng còn muốn chạy, lúc này ngẩng đầu, liền phụt lên xuất nọc độc.

Kia nọc độc giống như trời mưa đồng dạng, vẩy vào Vũ Hằng phía trước.

Phạm là bị nọc độc đụng phải thấm thực vật, nhao nhao biến thành đen, sau đó biến thành mực nát, chết đi.

Vũ Hằng cực kỳ hoảng sợ, lần nữa từ trong trư vật giới chỉ, lấy ra mấy đạo phòng ngự tính chất phù chú, kích, từng đạo phòng ngự hào quang nổ bung, phòng ngự tại trước người của mình.

Những cái kia nọc độc nhao nhao hất vẩy tại hào quang che chắn, xuất chỉ chi chi thanh âm.

Mất thường có thể thấy được, những cái kia nọc độc đang tại luôn không ngừng mực nát lấy hào quang che chắn.

Vũ Hằng cũng nhện không được mở to hai mắt nhìn, mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên, ánh mắt kinh khủng, thân thể đều tại run rẩy, vội vàng bỏ rơi trong tay phù chú, nhanh lui về phía sau.

Triển khai thân pháp, độ tăng vọt, căn bản không để ý tu vi tiêu hao, nhanh hướng phía một phương hướng khác chạy thực mạng.

Sau lưng truyền đến oanh oanh thanh âm.

Là Đại Mãng Xà trực tiếp nghiền ép vô số thấm thực vật, truy kích Hưong Vũ hằng.

Vũ Hằng sót ruột, trực tiếp liền trong trư vật giới chỉ, lấy ra hơn mười trượng tính công kích phù chú, kích, liền vung hướng Đại Mãng Xà.

Nhất thời, liền có hơn mười đạo cường đại hào quang, đối với Đại Mãng Xà triển khai công kích.

Đại Mãng Xà tê mình một tiếng, đối với Vũ Hằng người này, việt thống hận.

Đội đến kia phù chú chỉ lực tiêu hao hết xong, hấn tiếp tục truy kích đi lên.

Vũ Hằng thần niệm tản ra, nhìn chăm chú đến vừa rồi một màn.

Kia cường đại phù chú chỉ lực, vậy mà tổn thương không được Đại Mãng Xà nửa phần.

Hấn tức giận cực kỳ, âm thầm nghĩ đến, là không phải xuất thủ phù chú Tiểu Than Phiến, trộn lẫn nước, này phù chú cũng quá giả a, làm sao có thể liền người ta da cũng không có oanh mở.

Kia phù chú hào quang công kích, tựa như cùng làm cho người ta nhà gãi ngứa ngứa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Kinh hồn bạt vía

Điều này làm cho Vũ Hằng nhìn nhìn gần như muốn thổ huyết, nhất là ngăn cản Vũ Hằng thấy được, kia Đại Mãng Xà gặp công kích thời điểm, còn một bức hưởng thụ bộ dáng, Vũ Hằng thiếu chút nữa đã nghĩ ngợi lấy nhảy núi tự vận.

Quá ghê tởm, này giả tạo phù chú.

Vũ Hằng đáy lòng chửi bậy, chạy trốn độ cũng không chậm.

Chỉ là, hấn độ nhanh hơn nữa, cũng đều vô pháp cùng Đại Mãng Xà so sánh.

Tại đây vừa ra sơn trong rừng, Đại Mãng Xà quả thật chính là vương giả.

Hướng chi, hay là một mảnh có thể mạnh hơn Phân Thần Kỳ người Đại Mãng Xà.

Trên thực tế, Vũ Hằng vô cùng rõ ràng, kia phù chú chi lực, đã mười phần rất cao minh, chỉ là Đại Mãng Xà da dày thịt thô, cộng thêm còn có thể dùng yêu lực thủ hộ chính mình, cho nên liền đưa đến tầm thường phù chú chi lực, căn bản không làm gì được Đại Mãng Xà.

Híz-khà zz Hí-zzz.

Oanh.

Đại Mãng Xà nhìn Vũ Hằng không vừa mắt, tiểu con mồi luôn khiêu khích hấn uy nghiêm, hấn phần nộ bùng bùng, trực tiếp vung vẩy cái đuôi to, hướng phía Vũ Hằng công kích đi qua.

Phạm là ngăn cản tại cái đuôi to ở dưới thâm thực vật, nhao nhao bị phá hủy, xuất ầm ầm tiếng vang.

Cái đuôi to xẹt qua hư không, ra vù vù tiếng gió, làm cho người ta nghe, đều cảm thấy da đầu tê dại.

"Gia hỏa này, có muốn hay không như vậy thô lỗ cùng bạo lực nha."

Vũ Hằng mắng một câu, vội vàng bạo tu vi, tránh mau trốn.

Tại Vũ Hằng né tránh nháy mắt, Đại Mãng Xà lần nữa mở ra miệng rộng, một phun, đại khẩu nọc độc, lần nữa phun ra, vung Hưởng Vũ hằng.

Nếu như bị những độc chất này dịch cho vẩy, vậy khẳng định là chết không có chỗ chôn.

Hấn Vũ Hằng gào thét một tiếng, phát nổ trước đó chưa từng có độ, thoáng chớp mắt công phu, nháy mắt tiêu thất ở chỗ cũ, lần nữa xuất hiện, đã đến mười trượng có hơn.

"Này Đại Mãng Xà, quá khó chơi, phù chú công kích đối với hấn lại vô dụng, này có thể như thế nào cho phải."

Kim Sơn này bên trong sinh vật đều là mười phần khủng bố.

Liên giống với lúc trước Sa Mạc Cự Nhân, trực tiếp sẽ cảm hai thanh phi kiếm cạo răng, chưa từng gặp qua so với điên cuồng hơn rồi.

Muốn biết rõ, phi kiếm kia công kích, ở trong Tu chân giới, coi như là Xuất Khiếu Kỳ Tu Sĩ, cũng đều muốn né tránh ba phần.

Cùng đừng nói, còn có bây giờ Đại Mãng Xà, nhiều như vậy công kích phù chú, coi như là Phân Thần Kỳ cường giả, cũng cảm giác được đau đầu, thế nhưng da dày thịt béo Đại Mãng Xà, sừng sốt một chút tri giác cũng không có.

Giờ khắc này Vũ Hằng mà, nội tâm cơ hồ là tan vỡ.

"Chỉ có thể thử một chút Pháp Bảo công kích."

Nội tâm của hấn bình tĩnh mà nghĩ đến, sau đó lập tức từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra trên trăm kiện Pháp Bảo, dùng tu vi kích, trên trăm kiện Pháp Bảo nổ bung tới từng đạo hào quang, công kích hướng Đại Mãng Xà.

Đại Mãng Xà Híz-khà zz Hí-zzz hai tiếng, vắn vẹo lên thân thể, đem mình cuộn rút, làm ra một cái phòng ngự tư thế.

"Có ích?"

Vũ Hằng nhãn tình sáng lên, điều khiển Pháp Bảo, càng thêm liều mạng địa công kích.

Nhìn thoáng qua trên trăm kiện Pháp Bảo, còn cảm thấy thiếu đi, lại từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra 200 kiện tính công kích chất Pháp Bảo, hợp lại, tổng cộng là 300 kiện.

300 kiện Pháp Bảo tại Vũ Hằng tu vi điều khiển, nhao nhao nổ bung tới mạnh mẽ hào quang, đối với Đại Mãng Xà, oanh oanh địa công kích.

Đại Mãng Xà bị đau, hai mắt oán độc mà nhìn Vũ Hằng, sau đó liền vung vẩy cái đuôi của hấn, đối với Pháp Bảo tiến hành công kích, đồng thời, cũng

phụt lên xuất đại lượng nọc độc, đối với Pháp Bảo tiến hành đơ bản.

Trên người Đại Mãng Xà, không được mười cái thời gian hô hấp, đã da tróc thịt bong, vết thương chồng chất.

Chỉ bất quá đều là bị thương ngoài da, cũng không có đả thương vừa đến Đại Mãng Xà căn bản.

Mà Vũ Hằng điều khiển tính công kích chất Pháp Bảo, tại Đại Mãng Xà bạo rơi, tổn thất hơn mười kiện.

Những Pháp Bảo này, đều là bảo bối tốt nha, tổn thất một kiện, đều để cho Vũ Hằng đau lòng nửa ngày, thoáng cái, tổn thất mất hơn mười kiện, hắn liền muốn chết tâm như hồ nước đều đã có, trừng trừng mắt, hung dữ địa nhìn chăm chăm Đại Mãng Xà.

Sau đó, hắn lần nữa từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra 500 kiện Pháp Bảo, tổng cộng, gần như là 800 kiện Pháp Bảo, gần như là hàng tồn một nửa số lượng.

Đồng thời điều khiển số lượng to lớn Pháp Bảo, cũng làm cho Vũ Hằng cảm thấy áp lực.

Thế nhưng cho Đại Mãng Xà tạo thành Chấn Nhiếp, đó là sâu sắc có.

800 kiện Pháp Bảo, đồng thời rơi sạch sẽ mang, tiến hành công kích.

Tựa như cùng vô số laser, công kích ở trên người Đại Mãng Xà.

Đại Mãng Xà ra tiếng rên rỉ, toàn thân cuộn rút bắt đầu vận vẹo, luôn không ngừng phụt lên xuất nọc độc, khi thì không hề cuộn rút, vung vẩy cái đuôi của hắn, đối với Pháp Bảo tiến hành phá hủy.

Nhưng mà, hắn đánh rớt Pháp Bảo cũng có hạn.

Thế nhưng thừa nhận công kích, lại cơ hồ khiến hắn tan vỡ.

800 kiện Pháp Bảo đồng thời Pháp Lực, coi như là hủy diệt một cái trần nhỏ, đều là chuyện dễ dàng.

Ngăn cản 800 kiện Pháp Bảo, lần nữa súc tích lực lượng, âm âm một tiếng, lần nữa công kích.

Đại Mãng Xà sợ hãi kêu lên một cái, vừa rồi thừa nhận công kích, đều làm hắn bị thương không nhẹ, nếu như lại đến một lần, há không phải muốn tạo thành trọng thương, nếu nhiều mấy lần, đoán chừng mạng nhỏ đều muốn nói rõ ở chỗ này.

Đại Mãng Xà sợ hãi mà nhìn đầy trời Pháp Bảo ngưng tụ ra tới hào quang, trên người hào quang trong chớp mắt tràn ngập, sau một khắc, hắn bỗng nhiên một tiếng, liền trực tiếp chạy mất.

Vũ Hằng nhìn nhìn Đại Mãng Xà sau khi rời đi, không khỏi thở ra một hơi.

Tu vi của hắn tiêu hao được mười phần nhanh.

Một lần cuối cùng điều khiển nhiều như vậy Pháp Bảo công kích, cơ hồ là dùng hết toàn lực, nếu như tốt nhất một kích vô pháp đem Đại Mãng Xà bắt lại, như vậy, hắn sẽ bởi vì tiêu hao tu vi, vô pháp ngăn cản, mà thành vì Đại Mãng Xà đồ ăn.

May mắn, Đại Mãng Xà bị chấn nhiếp rồi, trực tiếp chạy thoát rồi.

Vũ Hằng vội vàng thu lại Pháp Lực, bảo lưu lấy còn lại không được một thành tu vi, tựa ở trên đại thụ, há mồm thở dốc, vung tay lên, trực tiếp đem Pháp Bảo hết thấy đều nhận được trong trữ vật giới chỉ.

"Hi vọng Đại Mãng Xà này thật sự là bị đánh sợ, sau đó rời đi, nếu tiếp tục phản hồi, chính mình liền thảm rồi."

Này xà đều là âm tàn độc ác sinh vật, keo kiệt cực kỳ trương, có cừu oán tất báo.

Kia Đại Mãng Xà nói không chừng liền oán hận trên chính mình rồi, đang tìm kiếm càng cơ hội tốt, công kích chính mình.

Chuyện này, không thể khinh thường.

Bây giờ còn là nhanh chóng khôi phục tu vi mới tốt.

Vũ Hằng bình tĩnh mà nghĩ đến, sau đó từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra Linh Thạch, điên cuồng mà hấp thu Linh Thạch bên trong Linh Lực.

Nửa ngày qua đi, hắn trắng xám sắc mặt, mới trở nên khá hơn không ít.

Hắn chậm rãi mở mắt, trong mắt có tinh mang lưu chuyển, thần niệm âm âm đang lúc nổ bung, bao phủ bốn phía.

Này phụ cận tạm thời còn không có cái gì nguy hiểm.

Tôi thiếu bên ngoài Vũ Hằng không có phát giác được.

Có lẽ là vừa rồi đại chiến, tuôn ra tới uy thế thái quá mức dọa người, thế cho nên đem một vài hung thú đều cho dọa chạy.

Chỉ là không biết kia Đại Mãng Xà phải không thực rồi đi.

Nếu vẫn còn ở âm thầm đi theo chính mình, vậy thì thật là một kiện không xong sự tình.

Không biết Linh Thú Kim Bảo vậy như thế nào.

Muốn hấn tới dẫn đi địch nhân, thật sự là làm khó hấn.

Hấn tốt nhất không ra sự tình mới tốt.

Vũ Hằng lần nữa nhắm mắt lại, dựa theo hai người hiệp nghị, chậm rãi kết nối lên.

Hấn nhìn thấy Linh Thú Kim Bảo, tại mấy ngàn trượng có hon, hóa thành một khối Đại Thạch đầu, đứng sừng sững tại nơi này.

Có Tứ đại cường đại yêu thú, đang tại đang đi tới đi lui, tìm kiếm lấy sơ hở cùng dấu vết.

, Vũ Hằng liền thấy được có một mảnh vết thương chồng chất Đại Mãng Xà, xuất hiện ở bốn đầu yêu thú trước mặt, nói thầm một chút, không biết nói gì đó.

Kia bốn đầu yêu thú nhao nhao gào thét lên tiếng, liền cùng với Đại Mãng Xà rời đi.

"Ta đi, này mãng xà cũng quá hung ác, một người đánh không lại, liền viện binh tới."

May mắn Vũ Hằng nhiều xem xét một chút Linh Thú Kim Bảo tình huống, bằng không thì, bị vài đầu yêu thú vây khốn tính kế nhưng không tự biết.

Hấn vội vàng đứng dậy, kêu lên Tiểu Độc Hạt từ một tiếng, mở ra bộ pháp, muốn rời đi.

Chẳng qua là khi hấn giờ chân lên bước, đang muốn lúc rời đi, lại mê mang, chạy đi đâu chạy mới tốt?

Được rồi, càng là địa phương nguy hiểm, càng an toàn, bất cứ giá nào.

Vì vậy, Vũ Hằng liền lựa chọn Kim Bảo phương hướng, triển khai thân pháp, chạy thực mạng đi qua.

Bởi vì Kim Bảo phương hướng kia, vừa mới bốn đầu yêu thú đều dò xét qua, không có cảm giác cái gì dị thường, bọn họ khẳng định không nghĩ được mà, chính mình sẽ xuất hiện tại nơi này.

Vũ Hằng dương dương đắc ý nghĩ đến.

Hao tổn hơn mười thời gian hô hấp, Vũ Hằng thi triển lấy cực hạn độ, đến Linh Thú bên người Kim Bảo.

Linh Thú Kim Bảo cũng biến hóa vì Linh Thú bộ dáng, đứng ở bờ vai Vũ Hằng, tổ nói qua mới vừa rồi là cỡ nào hung hiểm, bị bốn đầu yêu thú vây khốn, tìm kiếm lấy tung tích.

Đón lấy, Linh Thú Kim Bảo liền chính mình tán dương chính mình một phen, tự biên tự diễn, nói biến hóa của hấn chi thuật là cỡ nào cao, cỡ nào xuất thần nhập hóa, thế cho nên bốn đầu cường đại yêu thú, cũng đều không có cảm giác.

Vũ Hằng không để ý đến.

Ngược lại là Tiểu Độc Hạt, nghe nghe, biểu tình được kêu là một cái nhìn lên, hai mắt tràn đầy phá tan, tràn ngập hăm dọa.

Linh Thú Kim Bảo việt đắc ý.

Vũ Hằng mới không để ý tới hai người bọn họ, chọn lựa trong đó một khối Đại Thạch đầu, an vị tại mặt khác bí ẩn một mặt, bắt đầu khoan chân nhập định, lấy ra Linh Thạch, tiếp tục hấp thu Linh Lực.

Lúc này, kia năm đầu yêu thú, xuất hiện ở vừa mới Đại Mãng Xà cùng Vũ Hằng chiến đấu kịch liệt địa phương, quét bốn phía liếc một cái, nhìn nhìn bốn phía trước mắt thương đi, cũng không khỏi được sợ hãi kêu lên một cái.

Nhất là ngừng Đại Mãng Xà nói, có 800 cái rậm rạp chẳng chịt sẽ thả quang đồ vật, đồng thời triển khai hào quang công kích, hủy diệt chỉ lực, quả thực là ngập trời, không gì sánh kịp.

Bốn đầu yêu thú đều trở nên ngưng trọng, nhao nhao gào thét lên tiếng.

Đại Mãng Xà cũng đi theo tê mình, hiện tại như trước lòng còn sợ hãi, đối với Vũ Hằng tên tiểu nhân kia loại, cho hận lên.

Nếu lần nữa tìm đến Vũ Hằng thân ảnh, cần phải muốn đem hấn ăn.

Tại khoanh chân nhập định Vũ Hằng, chỉ trong chốc lát, chợt nghe đến mấy ngàn trượng có hơn, truyền đến tiếng rống giận dữ.

Linh Thú Kim Bảo cùng Tiểu Độc Hạt tử, đều sợ hãi kêu lên một cái, vội vàng một cái nhảy, liền núp ở Vũ Hằng sau lưng.

Còn đặc biệt địa biến hóa một bụi cỏ nhỏ, sinh trưởng tại nham thạch trong khe.

Cho dù làm cho người ta dùng sức địa nhìn, cũng tuyệt đối nhìn không ra manh mối gì.

Vũ Hằng bị kia tiếng rống giận dữ Chấn Nhiếp, có chút kinh hãi, mở mắt, lại chậm rãi nhắm lại.

Hấn tin tưởng lựa chọn của mình cùng quyết định.

Nơi này tạm thời khẳng định không có nguy hiểm.

Hấn muốn thừa dịp điểm này thời gian, nhanh chóng khôi phục tu vi.

Đón lấy, hấn lại chậm rãi nhắm mắt lại, tiếp tục hấp thu Linh Thạch trên Linh Lực.

Ước chừng hai cái canh giờ đi qua.

Bốn phía cũng đều không có truyền ra động tĩnh gì.

Linh Thú Kim Bảo dò xét một chút, cũng không có cảm giác bốn đầu yêu thú khí tức, không khỏi vui vẻ một chút, cười nói; "Bọn họ tạm thời tìm không được chúng ta, khẳng định đã ly khai."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 175: Hôi phi yên diệt

Tiểu Độc Hạt tử đi theo cao hứng một phen, nhảy đến trên tầng đá phía trên, nhảy cà tung.

Hấn cùng Linh Thú Kim Bảo kể ra, lúc trước đại chiến khủng bố một màn.

Linh Thú Kim Bảo nghe có cảm giác đến kinh tâm táng đờm.

Vũ Hằng hấp thu mấy trăm khối Linh Thạch, cảm giác khôi phục rất nhiều, mặc dù không có đến thời khắc đỉnh cao, thế nhưng cũng khôi phục chín thành tu vi.

Hấn bình tĩnh một chút, chậm rãi mở mắt, trong mắt, có hào quang lấp lánh.

Hấn thở ra một hơi, tinh thần sáng láng, hai mắt sáng ngời, phóng chế giống như nhìn vật gì đều là đẹp như vậy.

Nhìn lướt qua hai cái kẻ dở hơi, nhìn nhìn hai cái kẻ dở hơi đang tại vui sướng địa trò chuyện với nhau, dứt khoát sẽ không quấy rầy bọn họ, ngược lại từ trong trừ vật giới chỉ, móc ra bản vẽ.

Phân biệt một chút phương hướng, liền từ mình thần niệm, bao phủ phương viên vạn trượng.

Nơi này chỗ chỗ, là một cái đỉnh núi nhỏ.

Không có mảnh lớn cao lớn thảm thực vật vật che chắn ánh sáng, cũng không có quá nhiều chướng ngại vật, ngăn trở hấn thần niệm dò xét.

Cho nên, hấn thần niệm, có thể lan tràn đến vạn trượng phạm vi.

Nhìn nhìn địa đồ, lại nhìn một chút hoàn cảnh chung quanh, Vũ Hằng thần sắc trong chớp mắt mừng rỡ, bởi vì nơi này chính là địa đồ tiêu chí về phía tây.

Dựa theo trên bản đồ tiêu chí, nơi này phụ cận, hẳn là liền có một khối tám bia đá.

Vũ Hằng không kìm được vui mừng, lấy tay vịn tảng đá, sau đó chậm rãi đứng lên.

Chỉ là, tại tay của hắn va chạm vào tảng đá, ngoài ý muốn sự tình sinh ra.

Chính là hắn vừa mới dựa vào tảng đá, trong chớp mắt run rẩy, lay động thoảng cái, biểu hiện ra nham thạch, nhao nhao tróc ra hạ xuống, còn ra vù vù thanh âm.

Này nhưng làm Vũ Hằng sợ hãi kêu lên một cái, cho rằng đã sinh cái gì kinh thiên động địa đại sự.

Tiểu Độc Hạt tử cùng Linh Thú Kim Bảo nguyên bản ngay tại trên tảng đá nhảy cả tung, đang khiến cho cũng không nói quá đâu, tảng đá kia lại đột nhiên sản sinh biến dị, sợ tới mức hai người bọn họ, vội vàng nhảy đến bờ vai Vũ Hằng, vạn nhất Vũ Hằng cảm giác không đúng, muốn chạy trốn thời điểm, cũng tốt mang theo bọn họ rời đi.

"Đây là, đây là tám bia đá?"

Vũ Hằng nhìn trước mắt sinh động tĩnh, không dám tin địa mở to hai mắt nhìn.

Lúc trước hắn đều có tiếp xúc qua tám bia đá.

Cho nên, bây giờ nhìn lấy tảng đá kia biến hóa động tĩnh, thoảng cái, liền phán đoán vì là tám bia đá.

Cự thạch kia chấn động rớt xuống bề ngoài nham thạch, nội bộ liền tách ra ra chói mắt kim sắc quang mang.

Tại kia chói mắt kim sắc quang mang, có một cái cỡ lòng bàn tay tám bia đá.

Vũ Hằng hai mắt sáng ngời, nhin không được kích động.

"Thật tốt quá, không nghĩ được, cứ như vậy dễ như trở bàn tay địa tìm được."

Hắn không kìm được vui mừng, vui mừng liên tục.

Gần như muốn nhảy về phía trước, biểu đạt hắn tâm tình kích động.

Hắn vội vàng đi về hướng tiến đến, đưa tay liền đụng vào hướng tám bia đá kia, đem tám bia đá kia nắm trong tay.

"Hiện tại đã là ba khối tám bia đá, còn có một khối, liền có thể lĩnh hội kim thuộc tính bốn nguyên."

Vũ Hằng kích động được sùng ái trên má cơ bắp đều tại lay động.

Rống!

Ngay tại Vũ Hằng vui mừng không kèm chế được thời điểm, xa xa truyền đến từng tiếng từng tiếng rống giận dữ.

Rõ ràng chính là lúc trước rời đi không lâu sau năm đầu hung thú.

Quả nhiên là họa phúc tương y.

Vũ Hằng mới không có cao hứng vài giây đồng hồ, liền gặp loại này mãnh liệt uy hiếp.

Kia năm đầu cường đại hung thú, liền cự ly Vũ Hằng tầm hơn mười trượng có hơn.

Linh Thú Kim Bảo cùng Tiểu Độc Hạt tử đều tại bọn họ nhìn chăm chú, để cho này hai đầu Linh Thú liền biến hóa cơ hội cũng không có cho.

Xong đời.

Đây là Linh Thú Kim Bảo thanh âm.

Vũ Hằng cũng đầy mặt khẩn trương, biểu tình cảnh giác, ánh mắt hoảng hốt.

Sau lưng của hắn là cao cao đại sơn, có thể so với vách núi, cự ly chân núi, không biết cao bao nhiêu.

Nếu như nhảy xuống, không biết còn có thể hay không còn sống.

Mặt khác. . .

Vũ Hằng vừa nghĩ tới đây thời điểm, trong đầu linh quang lóe lên.

Ta đi.

Ta như thế nào quên đâu, Linh Thú này Kim Bảo, chính là có thể bay.

Tiểu Độc Hạt từ cũng hoàn toàn có thể biến hóa một cái chim bay nha.

Ôi, ta thật sự là quá ngu ngốc, làm sao lại không nghĩ tới nha.

Vũ Hằng âm thầm tự trách một phen, sau đó mặt mũi tràn đầy mừng rỡ.

Hắn khiêu khích địa quét vài đầu hung thú liếc một cái, còn dựng lên một cây ngón cái sau đó đảo lại, đây là khinh bỉ bọn họ tới cực điểm ý tứ, rất xem thường bọn họ.

Linh Thú Kim Bảo còn đặc biệt giải thích một câu thủ thế ý tứ.

Điều này làm cho năm đầu hung thú lập tức gào thét, từng cái một hai mắt đỏ bừng, sắc mặt dữ tợn, hận không thể trực tiếp đem Vũ Hằng cho xé thành mảnh nhỏ.

Vũ Hằng oán hận trừng mắt liếc Linh Thú Kim Bảo nhiều chuyện gia hóa.

Sau đó vội vàng nói rõ đạo; "Kim Bảo, một hồi ngươi biến hóa một mảnh đại long, mang theo ta rời đi, tiểu Hạt Tử, ngươi cũng biến hóa vì một mảnh Tiểu Long đi theo chúng ta."

Hắn nhìn không được cho mình chọn một ngàn cái khen, chính mình chân thật quá thông minh.

Linh Thú Kim Bảo ngậy ngốc một lát sau, năm đầu hung thú liền tiếp cận bọn họ hai mươi trượng cự ly, tại Vũ Hằng lo lắng dưới sự thúc giục, Linh Thú Kim Bảo lập tức phục hồi tinh thần lại, biến hóa một mảnh mười trượng lớn nhỏ hàng dài, nâng Vũ Hằng, nhanh chóng rời đi.

Tiểu Hạt Tử độ cũng không có chậm, tại Linh Thú Kim Bảo mang theo Vũ Hằng sau khi rời đi, hắn cũng thay đổi một đầu long, trong chớp mắt liền bay xuống đại sơn.

Năm đầu hung thú chạy nước rút đến Vũ Hằng vừa mới vị trí, không dám tiếp tục chạy như điên, bởi vì phía trước cũng không biết cao bao nhiêu vách núi, cự ly chân núi, tối thiểu có vạn trượng cự ly, cho dù bọn họ lợi hại hơn nữa, một khi rớt xuống hạ xuống, cũng không biết có thể có bao nhiêu cơ hội còn sống.

Linh Thú Kim Bảo cùng tiểu Hạt Tử biến hóa hàng dài, ở giữa không trung bay lượn.

Du ngoạn được mười phần vui sướng.

Vũ Hằng cũng cảm giác được vô cùng sướng khoái, nội tâm sáng khoái.

Hắn đột nhiên nhớ lại, hắn cũng là có thể Long Hóa.

Chỉ là hiện tại cũng không cần phải.

"Kim Bảo, tiểu Hạt Tử, kia năm đầu hung thú như vậy cần rồi, bức bách được chúng ta thiếu chút nữa liền tránh né địa phương cũng không có, các ngươi biến hóa long, có hay không long bốn sự, cũng làm cho bọn họ kiến thức dưới sự lợi hại của chúng ta."

Vũ Hằng lời nói rơi xuống, Linh Thú Kim Bảo liền không nhận được kích động, một cái bay lượn bay qua, mở ra miệng rộng, liền ngay cả tục phun ra mấy cái đại Hóa Cầu, đánh về phía năm đầu hung thú.

Tiểu Hạt Tử cảm thấy thú vị cực kỳ, vô cùng thú vị.

Cũng lập tức học theo, há miệng phun nổi bật hỏa điểm, thiêu đốt hướng năm đầu hung thú.

Năm đầu hung thú nhất thời gào thét liên tục.

Thế nhưng làm gì được người ta trên trời, chỉ cần bị người khác công kích phản.

Cuối cùng, bọn họ không thể không sợ hãi rút rè địa né tránh.

"Đi, chúng ta bay lên Bắc Phương."

Vũ Hằng vui sướng mà cười, gọi kêu một tiếng, hai cái phi long, liền hướng phía Bắc Phương đi qua.

Bắc Phương chính là cái cuối cùng chỗ mục đích, chỉ cần lấy thêm đến kia một khối tám bia đá, liền có thể lĩnh hội Mỹ kim tố bốn nguyên.

Vũ Hằng hưng phấn mà nghĩ đến.

Linh Thú Kim Bảo phi hành nửa ngày thời gian, Vũ Hằng tại long lưng trên người, cũng có thể vị là lãnh hội Kim Sơn phong cảnh, phía dưới sơn Hà Sơn đây, hết thấy đều nhìn tại trong mắt.

"Ồ."

Vũ Hằng nhẹ ồ lên một tiếng, bởi vì hắn thấy được phía dưới, có một đạo mười phần chặt vật thân ảnh.

Linh Thú Kim Bảo hiển nhiên cũng chú ý tới, liền từ nào đó ý tứ của Vũ Hằng, hạ thấp cao độ.

Cự ly mặt đất còn có trăm trượng cự ly.

Vũ Hằng liền thấy rõ bộ dáng của đối phương, là Lư Phong.

Không nghĩ tới Lư Phong có thể sống đến bây giờ.

Bất quá, bộ dáng Lư Phong, có rất lớn cái biến, đen không ít, cũng dài ra rất nhiều râu mép, trên người áo bào, đều là vỡ vụn thành một mảnh một mảnh, nhìn nhìn mười phần khủng bố.

Thoạt nhìn, Lư Phong thời gian cũng không tốt qua.

"Lư Phong."

Vũ Hằng trong chớp mắt từ long trên lưng bay xuống.

Roi vào trước mặt Lư Phong.

Có thể Kim Sơn, thấy được nhân loại Tu Sĩ, này bản thân chính là một kiện đáng cao hứng sự tình, nhất là còn chứng kiến người quen.

"Là người? Vũ Hằng? Tiểu tử người không chết?"

Lư Phong mở to hai mắt nhìn, không dám tin mà nhìn Vũ Hằng, căn bản không thể tin được, bây giờ Vũ Hằng còn sống.

Muốn biết rõ, đoạn thời gian này, hắn kinh lịch sinh hoạt, gần như không phải người qua sinh hoạt.

Nhiều lần đều thiếu chút nữa táng thân tại hung thú trong miện, mới liều chết chạy thực mạng ra.

Cho đến hiện tại, Lư Phong đều tốt vài ngày không có đã ăn đồ, trên người tu vi, lại càng là còn thừa không nhiều lắm.

Không nghĩ tới, tại chán nản lúc này, gặp Vũ Hằng.

Vũ Hằng cười ha ha, đạo; "Muốn mạng của ta, muốn ta đáp ứng mới được nha."

Lư Phong cảm thấy Vũ Hằng tiểu tử này quá cuồng vọng.

Bất quá, nhìn nhìn Vũ Hằng một thân cách ăn mặc, hiển nhiên tại Kim Sơn, lăn lộn được so với chính mình được, Vũ Hằng khẳng định có cái gì dựa vào, bằng không thì, hắn làm sao có thể có lớn như vậy lòng tin.

Lư Phong thoáng cái liền đoán được, sắc mặt không khỏi đau khổ, trong nội tâm đắng chát.

Vũ Hằng bình tĩnh nói; "Lư Phong, chúng ta quyết chiến hiệp nghị vẫn còn ở, hôm nay gặp, dứt khoát liền chiến đấu một hồi, người là trực tiếp nhận thua đâu, hay là cần ta động thủ."

Lư Phong thiếu chút nữa tức giận đến phun huyết.

Mình tại chán nản thời khắc, Vũ Hằng hèn hạ gia hòa, lại muốn cùng chính mình động thủ, quá ghê tởm.

Hắn nhìn không được giận dữ hét; "Vũ Hằng, người tên khốn kiếp, người vô sỉ. Ta không nhận thua, có bản lĩnh chẳng quản phóng ngựa qua."

Bởi vì thanh âm quá lớn, còn tổn thương đến cổ họng, để cho Lư Phong nhìn không được ho khan một hồi lâu.

Vũ Hằng cau mày, cười hắc hắc, đạo; "Ta cũng không với người động thủ, để cho người kiến thức sự lợi hại của ta, người chỉ bằng lấy lương tâm nói chuyện, là không phải là đối thủ của ta là được."

Tại hắn tiến nhập Kim Sơn lúc trước, đều chuẩn bị rất nhiều thủ đoạn, là dùng để đối phó Lư Phong, chỉ nhìn lấy Lư Phong hiện tại như vậy một bộ so với chính mình còn muốn thăm mấy trăm lần bộ dáng, mình cũng không có ý tứ ra tay với hắn.

Lưu Phong hừ lạnh, chẳng thèm ngó tới, tại hắn nghĩ đến, Vũ Hằng căn bản có bản lĩnh gì, chỉ sợ đầu cơ trục lợi, đầu mơ hồ lừa gạt, vô si.

"Xem trọng, đây là 2000 kiện Pháp Bảo, đồng thời công kích."

Vũ Hằng gào thét một tiếng, lập tức từ trong trũ vật giới chỉ, lấy ra 2000 kiện Pháp Bảo, những Pháp Bảo đó, che kín thiên không, rậm rạp chẳng chịt, khắp Thiên Đô là.

Điều này làm cho Lưu Phong thấy nháy mắt, không khỏi trong chớp mắt hít sâu một hơi, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, ánh mắt ngạc nhiên, trong nội tâm kinh khủng.

Không nghĩ tới Vũ Hằng cầm giữ có nhiều Pháp Bảo như vậy, này cần bao nhiêu Linh Thạch tài năng mua sắm nha?

Quả thật chính là phú bà ngoại, phá gia chi tử.

Lưu Phong mắng một câu, sau đó liền thấy được, đông đảo Pháp Bảo hào quang lấp lánh, ầm ầm, bạo vô thượng uy năng, oanh kích ở phía xa trên đỉnh núi.

Kia đỉnh núi lên tiếng vỡ ra.

Này to lớn uy lực, để cho Lưu Phong có cảm giác đến tâm thần run rẩy.

Nếu như là oanh kích ở trên người tự mình, như vậy. . .

Lưu Phong không dám tiếp tục suy nghĩ giống như hạ xuống.

Mặc dù hắn có đủ Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi, cũng có nhất định phòng ngự thủ đoạn, thế nhưng này khủng bố lực xung kích, cũng chỉ có hô phi yên diệt kết cục.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Gặp gỡ Lưu Phong

Hắn tuy không quen nhìn Vũ Hằng vô si hành vi, thế nhưng hiện tại thấy được Vũ Hằng cường đại, cũng không thể bội phục cùng kính trọng vài phần.

Vũ Hằng nhìn nhìn Lưu Phong biến ảo biểu tình, hắn thoải mái cười cười, biết lần này xuất thủ Chấn Nhiếp ở Lưu Phong.

Hắn một bả gió tay, hào quang cuốn đi qua, đem đông đảo Pháp Bảo thu vào trong trũ vật giới chỉ, sau đó vung tay lên, nhất thời, trũ vật giới chỉ hào quang lóe lên một cái, tại Vũ Hằng trước người hư không, liền xuất hiện từng đạo phù chú.

Các loại phù chú công năng đều có, có tính công kích chất, cũng có phòng ngự tính chất, cũng có ảo giác tính chất, còn có chữa thương tính chất.

Tính công kích chất phù chú, chừng hơn một ngàn trương.

Tại Vũ Hằng tu vi rót vào, những cái kia phù chú lóe ra đặc biệt hào quang, có thanh sắc, tử sắc, bạch sắc. . ., không phải trường hợp cá biệt.

Sau đó, hắn lại kích cái khác chủng loại phù chú.

Đầy trời phù chú, chừng hơn bốn nghìn trương, rơi ở trong mắt Lưu Phong, sợ tới mức hắn sắc mặt trắng xám, biểu tình kinh khủng, ánh mắt sợ hãi, thân thể đều run run xuống.

Hắn lui lại hai bước, rung động mà nhìn Vũ Hằng điều khiển nhiều như thế phù chú, sợ hắn thao túng những cái này phù chú công kích hướng chính mình.

"Bại gia tử nha, nhiều Pháp Bảo như vậy cùng phù chú, quả thật chính là thô hào phú bà ngoại."

Hắn rung động lên tiếng, rút lui vài bước.

Chỉ nghe Vũ Hằng thân nhiên nói; "Những cái này phù chú lợi hại, ta nghĩ, cũng không cần ta làm mẫu a, người nên biết sự lợi hại của bọn hần."

Vũ Hằng mỉm cười, một bà liên lấy đi những cái này phù chú, hai mắt nóng rực mà nhìn Luru Phong, hi vọng Luru Phong nhìn mình lợi hại như vậy phân thượng, nhanh chóng nhận thua.

Luru Phong tuy rung động tại Vũ Hằng cường đại, nội tâm cũng có nhận thua tâm tư, thế nhưng vừa nghĩ tới, Vũ Hằng người này, hoàn toàn chính là dựa vào ngoại lực biểu hiện ra ngoài sức chiến đấu, hần liền vô cùng không cam lòng.

Hần hướng phía Vũ Hằng hò hét, đạo; "Vũ Hằng, những cái này đều là ngoại lực, tu luyện trường sinh, trọng yếu nhất lại muốn dựa vào chính mình, ta không có nhiều như vậy phù chú cùng Pháp Bảo, bại bởi người, thế nhưng ta không phục, bởi vì đơn thuần dựa vào bản thân tu vi, người căn bản không phải là đối thủ của ta."

Vũ Hằng cười ha ha, cũng không có chú ý đối với Luru Phong thể hiện ra càng nhiều thủ đoạn, hần cười nói; "Luru Phong, người cho rằng ta cứ như vậy điểm thủ đoạn sao, kế tiếp, để cho người nhìn ta hai đại thần thông."

Hần nói qua, thân thể nhảy lên, trong chớp mắt đã đến giữa không trung, đón lấy tu vi thần thông chi lực, tại Luru Phong ánh mắt khiếp sợ, thi triển Man Thần bảy bước.

Hần ở giữa không trung hành tẩu, hành tẩu được tiêu sái ưu nhã, nhìn như nhẹ nhàng thoải mái, thế nhưng cặp chân kia bước ần chứa đại lực, lại làm cho Luru Phong cảm giác được không hiểu kinh hãi, tâm thần tự nhiên mà vậy địa kiêng kỵ.

Hần vừa mới bước ra bước đầu tiên, bạo phát uy lực, để cho Luru Phong ảm ảm chấn động.

Luru Phong cực kỳ hoảng sợ, sợ tới mức tụt hậu một bước.

Bởi vì từ kia bước đầu tiên bộ pháp chi lực, để cho hần cảm nhận được Xuất Khiếu Trung Kỳ một kích toàn lực.

Vũ Hằng không để ý đến hần, tiếp tục bước ra bước thứ hai, bước thứ ba, bước thứ tư, mỗi một bước rơi vào, đều oanh oanh rung động, rơi xuống bộ pháp, đều là đằng sau bộ pháp toàn bộ lực lượng ngưng tụ.

Loại lực lượng này súc tích, là mấy chục lần tăng vọt.

Thậm chí cả đến bước thứ sáu, một cước, bạo phát uy lực, có thể so với Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ tu vi.

Cặp chân kia bước giẫm đạp hạ xuống, một tiếng ầm vang, phồng chế giống như hư không đều tại vặn vẹo, khổng lồ đại lực tràn ngập trùng kích hạ xuống, mặt đất đều tùy theo chấn động, không khí chấn động.

Luru Phong lần nữa ngạc nhiên kinh hãi, sắc mặt đại biến, hai mắt tràn ngập kinh khủng.

"Lực lượng này, này, này, này. . ."

Hần rung động được nói không ra lời.

Hần thật sâu hít vào lấy một ngụm không khí, biểu tình chấn kinh đến tột đỉnh tình trạng.

"Còn có càng lực lượng cường đại, xem trọng."

Vũ Hằng phi thường hài lòng Luru Phong biểu tình, lúc trước hần tiếp xúc cái môn này Man Thần bảy bước thời điểm, cũng là bị buộc bức bách đến chật vật tình trạng.

May mắn lúc ấy thân gia giàu có, mượn phù chú Pháp Bảo chi lực, ngăn cản được một kích này, cũng đem đối phương đem đuổi ngược, bằng không thì, thật sự là có khả năng vẫn lạc ở Man Thần này bảy bước bên trong.

Tại một khắc này, hần liền vừa ý Man Thần bảy bước cái môn này Công Pháp.

Hiện tại thi triển ra, bạo phát uy lực, mặc dù không có công kích ở trên người Luru Phong, thế nhưng này ngập trời khí thế còn có khổng lồ uy lực, liền thật sâu rung động ở Luru Phong.

Điều này làm cho Vũ Hằng phi thường hài lòng.

Hần gào thét một tiếng, bước đầu tiên bỗng nhiên giẫm đạp hạ xuống, ầm ầm một tiếng, liền hư không đều phồng chế giống như không chịu nổi một cước này đại lực, bỗng nhiên xuất hiện vặn vẹo.

Tại Vũ Hằng dưới chân, một tòa núi nhỏ đầu, thỉnh thoảng một tiếng, trực tiếp bị san thành bình địa.

Đây là lực lượng Phân Thần Kỳ.

Không sai, bước thứ bảy lực lượng súc tích, đạt đến Phân Thần Kỳ một kích toàn lực lực lượng.

Điều này làm cho Luru Phong lại một lần nữa mở to hai mắt nhìn, liên tục vài miệng hít vào cảm lạnh khí, lồng ngực kịch liệt khi dễ, phỏng chế giống như không thể tin được chỉ là Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ Vũ Hằng, nổ bung tới Phân Thần Kỳ lực lượng.

Muốn biết rõ, dù cho Luru Phong là Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi, tối đa cũng chỉ là bạo Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ sức chiến đấu mà thôi.

Như Vũ Hằng loại này, bạo phát sức chiến đấu, lại có thể đạt tới Phân Thần Kỳ, hẳn cảm giác vong hồn đều bốc lên.

Tam hồn lục phách đều muốn bị sợ ra.

Hắn kinh khủng tới cực điểm.

Liên vừa rồi, Vũ Hằng thi triển Man Thần bảy bước, nếu là rơi ở trên người hắn, hẳn không có nửa điểm tự bảo vệ mình chi lực.

Hoặc là nói, hắn tự bảo vệ mình chi lực, tại vừa rồi cường lực nghiền ép, hết thấy đều chẳng qua là hồ giấy.

Hắn vẫn còn ở ngờ ngác chấn kinh, đầu óc phỏng chế giống như đường ngắt, ngây ngốc, giống như hóa đá.

Thẳng đến Vũ Hằng lần thứ ba gọi hắn, hắn mới hồi phục tinh thần lại, liếc mắt nhìn Vũ Hằng, mặt mũi tràn đầy kinh khủng, phỏng chế giống như Vũ Hằng muốn xông lên ăn hắn.

Vũ Hằng đối với hắn mỉm cười, đạo; "Vừa rồi Man Thần bảy bước, chính là ta cá nhân lực lượng, như thế nào đây? Tâm phục sao?"

Luru Phong đã tâm phục khẩu phục, chỉ là hắn ném không dưới thể diện, chỉ có thể nhanh ngậm miệng, trầm mặc, không nói lời nào.

Vũ Hằng ha ha cười cười, cũng không có tiến thêm một bước kích thích hắn, thế nhưng, nếu như không có một phương nhận thua, kia khiêu chiến hiệp nghị ấn ký liền như trước tại thể nội.

Hắn trầm mặc một hồi, liền đối với Luru Phong hô; "Xem trọng, lại để cho người xem liếc một cái ta thần thông."

Luru Phong vô ý thức địa nhìn Hưong Vũ hằng, trong lòng thăm thì, chẳng lẽ Vũ Hằng còn có cang cao hơn rõ ràng thủ đoạn.

Tại trong ánh mắt của hắn, hắn nhìn thấy Vũ Hằng chậm rãi giơ tay, hướng phía hư không đột nhiên một ngón tay đưa ra.

Tại điểm ra nháy mắt, một đạo ngũ trảo chỉ dẫn, bỗng nhiên từ trong hư không, thò ra.

Kia ngũ trảo có trăm trượng lớn nhỏ, tràn ngập khổng lồ đại lực, làm cho người ta kinh hãi.

Luru Phong ngạc nhiên thất sắc, thấp thỏm lo âu.

Lòng ngực lần nữa kịch liệt phập phồng.

Ánh mắt của hắn trừng lớn đến cực hạn, nhìn nhìn trong hư không, bỗng nhiên thò ra tới ngũ trảo, khủng bố đến tận cùng.

"Đây là thần thông gì, lại có thể nổ bung tới Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ cường đại tu vi."

Luru Phong sợ hãi mà nhìn kia ngũ trảo chỉ ấn.

Vũ Hằng chỉ roi xuống, tại mười trượng có hơn một cái ba trượng lớn nhỏ tảng đá, ầm ầm, phá toái ra, tảng đá vỡ vụn, tóe lên đến giữa không trung.

Sau đó, hắn hài lòng thu tay lại, thiên không xuất hiện ngũ trảo, chậm rãi tiêu tán.

Đây là Vũ Hằng từ Hắc Sơn ba người bọn họ trong tay lấy được Quỷ Trảo bí thuật.

Lúc ấy cũng chính là nhìn trúng những cái này thần thông có được có thể vượt cấp năng lực chiến đấu.

Hiện tại, đủ để chứng minh, ánh mắt của hắn không có nhìn lầm.

Tối thiểu, có thể đem Luru Phong hù dọa được ngăn người sống sờ.

"Thế nào, phục chưa nha, Luru Phong? Cũng không nên buộc ta ra tay với người a, người cũng muốn nghỉ nha, ở bên trong Kim Sơn, cũng chỉ có mấy người chúng ta Tu Sĩ, không hảo hảo đoàn kết một chút, đi như thế nào phải đi ra ngoài đâu này?"

Luru Phong thể nghe Vũ Hằng an ủi, sau đó trầm tư một chút, thật lâu, thờ dài một hơi lên tiếng, đạo; "Được, ta nhận thua."

"Thế nhưng, ta sẽ không cùng người cùng một chỗ, ta có thể chính mình đi ra ngoài."

Luru Phong nhìn nhìn Vũ Hằng, kiên định lấy ý nghĩ của hắn.

Vũ Hằng có chút khó có thể lý giải.

Hai mắt nhìn nhìn Luru Phong.

Luru Phong mỉm cười, đạo; "Biết ta ở bên trong Kim Sơn, vì cái gì có thể sống đến bây giờ sao? Bởi vì, ta đi vào Kim Sơn là vì cho một vị đại nhân vật nào đó làm việc, một khi ta có nguy hiểm tánh mạng, là vô pháp hóa giải cái loại kia, ta liền có thể tùy thời đi ra Kim Sơn. Với người quyết đấu, bất quá là vì che dấu mà thôi."

Hắn sau khi nói xong, liền vút xuống gốc Vũ Hằng, đi một mình xa.

Thật sự là một cái người thú vị, lúc trước còn tưởng rằng hắn chỉ là muốn giáo huấn chính mình, cho nên mới tiến vào nha.

Không nghĩ tới, còn có nó mục đích của hắn, tựa như cùng mình cũng có nó mục đích của hắn đồng dạng.

Luru Phong đi xa, không quên quay đầu lại nhìn Vũ Hằng liếc một cái, vẫn đạo; "Bằng tu vi của người, có thể sống đến bây giờ, là không phải cũng thay người nào đó làm việc?"

Vũ Hằng lắc đầu, mình mới không có thay ai làm việc, hết thấy đều chỉ là vì trường sinh mà thôi.

Luru Phong ngạc nhiên, liền lập tức bình thường trở lại.

Bởi vì hắn từ Vũ Hằng biểu hiện ra ngoài sức chiến đấu cho rung động đến.

Tuy cảnh giới của Vũ Hằng không bằng chính mình, thế nhưng nỗ lực tới sức chiến đấu, là không thể khinh thường.

Hắn cười cười, quay người liền rời đi, đi ra hai bước, vẫn không quên ký nói; "Ngô Quý Tử khả năng đang ở phụ cận, người cũng nên cẩn thận."

Vũ Hằng sợ hãi kêu lên một cái.

Vội vàng thúc giục Linh Thú Kim Bảo, nhanh chóng biến hóa long thân, nhanh rời đi nơi này.

Tại không có linh hội bốn nguyên lúc trước, hắn cũng không muốn cùng Ngô Quý Tử có quá nhiều xung đột.

Lý do vô cùng đơn giản, căn bản đánh không lại người ta nha, cùng người ta phát sinh xung đột, thuần túy toái chính là làm cho người ta nhà đưa đồ ăn.

"Vũ Hằng, đều là lão bằng hữu, nhiều ngày không thấy, như thế nào, thật vất vả gặp được một lần, đã nghỉ ngơi lấy chuẩn đi."

Tại Vũ Hằng thúc giục Linh Thú Kim Bảo, cảnh giác bốn phía thời điểm, lập tức chỉ nghe thấy trăm trượng có hơn, truyền đến Ngô Quý Tử thanh âm.

"Không tốt, tên kia nếu như theo kịp."

Vũ Hằng kêu thảm thiết một tiếng, vội vàng bạo tu vi, đã nghỉ ngơi lấy cười long thân rời đi.

Thế nhưng ngăn cản hắn thép thương cắt bước thời điểm, Ngô Quý Tử thân ảnh lại đột nhiên xuất hiện ở Vũ Hằng mười trượng có hơn, sợ tới mức Vũ Hằng hãi hùng khiếp vía một bữa.

Hắn nhìn lấy Ngô Quý Tử, Ngô Quý Tử như trước giống như mới vừa tiến vào Kim Sơn đồng dạng, trên người cũng không có thương thế, chỉ là mỗi một chút.

Cũng đúng, dựa vào sự cường đại của hắn tu vi, ở bên trong Kim Sơn, hiển nhiên có hung thú có thể đối với hắn tạo thành tổn thương.

Bất quá, đi qua một đoạn này trong chớp mắt tôi luyện, với hắn mà nói, khẳng định cũng là một cái dây vô.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 177: Lừa bịp

Bởi vì Kim Sơn bên trong khùng bố, cho dù hấn tu vi cường đại, cũng khó có thể toàn bộ đối phó.

Nhất định là, thời khắc đều ở vào cảnh giác cùng phòng bị bên trong.

Lúc này mới dẫn đến hấn bây giờ mỗi một.

"Ồ, nguyên lai là Ngô Quý Tử Trường Lão, người tìm ta nha, không biết ta có cái gì là có thể giúp cho người đầu này?"

Vũ Hằng lập tức cười theo mặt, trong thâm tâm thao túng mấy trăm cái phù nguyên rủa, chỉ cần Ngô Quý Tử một đường xuất địch ý, hấn sẽ trước tiên, tự bạo những cái này phù chú, đem tự bạo chỉ lực, trùng kích hướng Ngô Quý Tử.

Sau đó yên lặng thi triển hai đại thần thông, cuối cùng, Long Hóa thân thể, thừa cơ bay đi.

Hiện tại không phải là đối thủ của Ngô Quý Tử, tất cả mọi người biết được. Cho dù chạy trốn, cũng không có cái gì được mất.

Lại nói, có thể từ một cái Phân Thần Kỳ hậu kỳ cường giả bên trong chạy trốn, truyền ra ngoài, cũng chỉ sẽ cho người tán dương chính mình sáng suốt cùng lợi hại.

"Vũ Hằng, người ta ở giữa ân oán, hiện tại đến hiểu rõ kết thời điểm, ta muốn vì đồ đệ của ta báo thù, người chịu chết đi."

Ngô Quý Tử hừ lạnh lên tiếng, biểu tình băng lãnh, hai mắt âm trầm.

Hấn rút gào lên tiếng, liền chậm rãi giờ tay, vận chuyển bản thân tu vi, muốn nổ bung tới phân thân hậu kỳ tu vi, một chương liền thu thập Vũ Hằng, sau đó tiêu sái mà đi xuất Kim Sơn.

Sau đó, ngay tại hấn vừa mới vận chuyển tu vi thời điểm, lập tức liền có mấy trăm cái phù nguyên rủa, trong khoảnh khắc, bao phủ hướng hấn, ầm ầm một tiếng.

Mấy trăm cái phù nguyên rủa, đồng thời muốn nổ tung lên.

Bạo phát không lồ đại lực, cuốn trùng kích hướng Ngô Quý Tử.

Ngô Quý Tử vừa gạt vừa kinh, gào thét rút gào, hung dữ địa hướng về phía Vũ Hằng hò hét.

Vũ Hằng mới không để ý tới nhiều như vậy, cười lạnh một tiếng, sau đó liền nổ bung tới tu vi, trước tiên, thi triển Quỷ Trảo bí thuật.

Theo hấn chỉ rơi xuống, trong hư không, đột nhiên xuất hiện một cái ngũ trảo dấu tay, vù vù, ngang nhiên địa công kích hướng Ngô Quý Tử.

Kia Quỷ Trảo tuy có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng do Vũ Hằng thấp cảnh giới người thi triển ra, cũng chính là có thể lớn hơn Xuất Khiếu Kỳ viên mãn mà thôi.

Ngô Quý Tử hừ lạnh một tiếng, mang theo phần nộ của hấn, vung tay lên, nhất thời, một đạo pháp thuật hào quang trong khoảnh khắc trùng kích ra ngoài, oanh kích trúng ngũ trảo dấu tay.

Ngũ trảo dấu tay bỗng nhiên tan vỡ.

Mà kia trùng kích đi qua pháp thuật hào quang, như trước bảo trì trước sau như một cường đại bức đồng, hướng phía thiên không xông bay ra ngoài.

Có thể thấy, Ngô Quý Tử cường đại.

Vũ Hằng nuốt xuống từng ngụm nước, vội vàng thi triển ra Man Thần bảy bước.

Bước đầu tiên bỗng nhiên thành hình, bỗng nhiên, hướng phía Ngô Quý Tử giẫm đạp hạ xuống.

Ngô Quý Tử nguyên bản tự tin gương mặt, rốt cục lộ ra một tia sợ hãi thần sắc, bởi vì hấn căn bản không có nghĩ đến, Vũ Hằng tiểu tử này, có thể nổ bung tới như thể lực lượng cường đại.

Điều này làm cho hấn vô cùng kinh hãi.

Đây chính là có thể so với Phân Thần Kỳ hậu kỳ một kích toàn lực đây nè.

Ngô Quý Tử vội vàng thi triển thân pháp, tránh né đi.

Bởi vì hấn cũng không nắm chắc, tại phòng ngự màn hào quang thi triển điều kiện tiên quyết, ngăn cản pháp thuật Man Thần bảy bước công kích.

Tại Ngô Quý Tử nhanh rời đi chỗ cũ.

Tùy theo mà đến chính là ầm ầm một tiếng, giống như phích lịch Lôi Đình, uy thế ngập trời, không dám hiện tượng.

Kia mặt đất, trực tiếp bị oanh kích xuất ra một cái trăm trượng lớn nhỏ hổ sâu.

Vũ Hằng nghĩ kể thi triển những thủ đoạn này, tu vi hao phí rất lớn, hiện tại sắc mặt trắng xám, một cái nhảy, đến Linh Thú Kim Bảo biến hóa long thân, liền thúc giục Linh Thú Kim Bảo nhanh chóng rời đi.

Sau lưng Tiểu Độc Hạt, biến hóa Tiểu Long, cũng gấp vội vàng đi theo hành tẩu.

Loại Ngô Quý Từ phục hồi tinh thần lại thời điểm, Vũ Hằng đã bay đến giữa không trung.

Hắn tức giận đến phần nộ bùng bùng, vội vàng bạo bản thân cường đại tu vi, đối với phía trên không trung Vũ Hằng, liên tục thi triển ra từng đạo pháp thuật hào quang tiến hành công kích.

Những cái này pháp thuật hào quang, trên cơ bản đối với Vũ Hằng không tạo được uy hiếp, thế nhưng hắn muốn tiết tức giận trong lòng.

Nhìn nhìn Vũ Hằng thân ảnh hóa thành một cái điểm nhỏ, dần dần biến mất ở trước mắt, Ngô Quý Từ phần nộ xông quan, hướng về phía Vũ Hằng rít gào nói: "Vũ Hằng, tiểu tử nguoi, tốt nhất không muốn lại để ta gặp được, bằng không thì, ta cần phải muốn thu thập nguoi rồi."

Vũ Hằng nhìn nhìn hờn hờn Ngô Quý Từ, cười ha hả, đối với Ngô Quý Từ đánh một cái khinh bỉ thủ đoạn, cười nói bye bye.

Hắn ngồi ở Linh Thú Kim Bảo biến hóa long thân trên người, tâm tình vô cùng sang sảng, lẩm bẫm, nói: "Lần sau còn muốn gặp ta? Cửa cũng không có."

Hắn tại chạy trốn thời điểm, cũng không phải là không có nghĩ tới Long Hóa thân thể, cùng Ngô Quý Từ liều, thế nhưng Long Hóa thân thể, chỉ là có thể lớn hơn Xuất Khiếu Kỳ viên mãn tu vi, sức chiến đấu cùng Ngô Quý Từ so với, như trước có chênh lệch rất lớn.

Hơn nữa, hắn cùng Ngô Quý Từ trong đó, cũng liền Ngô Quý Từ muốn giáo huấn hắn, hắn đối với Ngô Quý Từ không có bao nhiêu cừu hận, cũng không đáng liều mạng.

"Lại muốn nhanh chóng tu vi cảnh giới mới được."

Vũ Hằng lẩm bẫm, thần niệm lan tràn ra ngoài, thăm thấu tiến nhập trong trừu vật giới chỉ, xem xét người bên trong Vật phẩm tiêu hao tình huống.

Tại vừa rồi bạo roi, thoáng cái liền tổn thất mất 200 trường tính công kích chất phù chú.

Điều này làm cho hắn thật đau được một hồi.

May mắn tồn trữ lượng không ít, bằng không thì, một lần liền biến thành kẻ nghèo hèn.

Hắn thật đau, chỉ có thể lưu luyến đem tất cả phù chú, một lần nữa nhét vào trừu vật trong giới chỉ, sau đó từ trong trừu vật giới chỉ, móc ra địa đồ.

Nhìn một chút trên bản đồ tiêu chí, phân biệt phía dưới địa hình phong mạo, để cho Linh Thú Kim Bảo sửa một chút phương hướng, hướng phía Bắc Phương đi qua.

Bắc Phương, là trồng trái thảo nguyên khu vực, khắp nơi đều là xanh mơn mơn cỏ non, làm cho người ta nhìn nhìn, cũng nhịn không được thích.

"Kim Sơn này Bắc Phương vị trí thật là tốt, địa phương bình khoáng, thảo nguyên yên bác. Còn có dê bò ăn cỏ."

Ánh mắt hắn sáng ngời, thần sắc lộ ra đắc ý, một bả liền từ Linh Thú trên người Kim Bảo nhảy xuống, rơi vào phía dưới trên đồng cỏ.

Hít thở một cái không khí trong lành, kêu gọi Linh Thú Kim Bảo còn có Tiểu Độc Hạt, để cho bọn họ hạ xuống.

Tiểu Độc Hạt tại trên thảo nguyên vui sướng địa toát ra.

Linh Thú Kim Bảo biến hóa cừu non, vui mừng địa đang ăn cỏ, nơi xa bầy cừu thấy được, còn tưởng rằng là lạc đàn dê, liền be be be be địa kêu.

Linh Thú Kim Bảo còn đặc biệt địa be be be be quay về gọi hai tiếng.

Tuy bên này đều là thảo nguyên, đều là bầy cừu trâu ngựa, có thể bọn họ bày biện ra tới nhan sắc, như cũ là kim sắc.

Bởi vì Kim Sơn này bên trong thế giới, hết thảy đều là Mỹ kim tổ thuộc tính biến hóa.

"Nơi này chính là Bắc Phương khu vực, kia ba phương hướng đều vô cùng nguy hiểm, chỉ có nơi này làm cho người cảm thấy an toàn cùng an tâm."

Vũ Hằng bình tĩnh mà nghĩ đến, thậm chí còn chứng kiến xa xa có người.

Những người kia chính là tại Mục Dương.

Vũ Hằng thật cao hứng, phỏng chế giống như trở lại tu chân thế giới.

Thế nhưng, thoáng cái, hắn liền giật mình lên.

Bởi vì, tại Kim Sơn hung hiểm địa phương, làm sao có thể có chỗ an toàn.

Hắn vội vàng thả ra thần niệm, bao phủ phương viên vạn trượng.

Vạn trượng ở trong, đều là thảo nguyên.

Có không ít chỗ nuôi động vật, còn có người chăn dê.

Thoạt nhìn, khắp nơi đều là một mảnh tường hòa chi địa, không có nửa điểm nguy hiểm.

Hắn không khỏi nhăn đầu lông mày, suy tư về trong này vấn đề, chỉ là suy nghĩ sau một lúc lâu, cũng không có phát giác bất thường chỗ.

"Được rồi, cái gọi là bình đến tướng chán, nước đến đất chặn, không phát hiện được, dứt khoát thì không muốn để ý."

Hắn an ủi chính mình, biểu hiện ra buông lỏng không ít, nhưng mà, trong nội tâm lại thời khắc cảnh giác.

Dựa theo trên bản đồ đánh dấu, nơi này, hẳn phải là cuối cùng một khối tấm bia đá bóng dáng.

Chỉ là này bốn phía đều là thảo nguyên, chỗ đó có tấm bia đá bóng dáng.

Vũ Hằng nhíu lại lông mày suy tư về.

Một cái người chăn dê nhanh tiếp cận hắn, hắn lập tức trở nên cảnh giác, biểu tình tràn ngập cảnh giới, còn đặc biệt đang âm thầm thao túng trên trăm trượng phù chú, chỉ cần đối phương có đối với hắn bất lợi cử động, hắn sẽ trong chớp mắt kích phù chú.

Kia người chăn dê phong thái giống như thấy được lòng của hắn sợ cùng khẩn trương, lập tức đứng nguyên tại bước chân, mỉm cười mà nhìn hắn, làm ra một bức ôn hòa thiện ý bộ dáng, thân nhiên nói; "Người là Bắc Phương học viện học sinh a?"

Vũ Hằng ngẩng đầu, nhìn từ trên xuống dưới người chăn dê, này cùng người bình thường, không có cái gì khác nhau, khác biệt duy nhất chính là hắn toàn thân kim sắc.

Hắn không biết người chăn dê muốn cho làm gì, liền cảnh giới hồi đáp; "Đúng vậy, ta là Bắc Phương học viện học sinh."

Người chăn dê như trước vẻ mặt mỉm cười, thiện ý mà nhìn Vũ Hằng, bình tĩnh nói; "Chúng ta người chăn dê, đều là Bắc Phương học viện học sinh."

Vũ Hằng khuôn mặt không dám tin, ngờ ngác nhìn cùng người chăn dê, đây rốt cuộc là thật hay giả.

Không phải là vì lừa bịp chính mình, đạt tới cái mục đích gì a.

Có lẽ là nhìn ra nghi ngờ của hắn, người chăn dê từ hông đang lúc lấy ra thân phận lệnh bài, đồ cho hắn, nói tiếp; "Vậy là ta tại thân phận Học Viện linh bài, ngươi xem xuống sẽ biết."

Vũ Hằng vội vàng xuất thần niệm, thăm thấu tiến nhập lệnh bài, đọc đến lấy lệnh bài tư liệu.

Quả thật, giống như người chăn dê theo như lời, hắn chính là Bắc Phương học viện học sinh, tên là Triệu Kiến Lâm.

Hắn không hiểu nhìn nhìn Triệu Kiến Lâm, dò hỏi; "Vì cái gì ngươi xuất hiện ở nơi này, vì sao ở chỗ này Mục Dương, lại vì sao toàn thân hóa thành kim sắc?"

Triệu Kiến Lâm cười khổ nói; "Chúng ta là ra không được, bị vây ở chỗ này, nhân rồi không chuyện gì, cũng liền sung lúc Mục Dương người."

Vũ Hằng hơi khẽ chau mày, lời của đối phương, hắn không thể tin hoàn toàn, cũng không thể không tin, nhíu lại lông mày, suy tư một hồi, liền đem trong tay lệnh bài ném quay về cho Triệu Kiến Lâm.

Hắn hỏi đạo; "Các ngươi vì cái gì ra không được, không phải này Kim Sơn Bắc Phương sao?"

Nói qua thời điểm, vẫn không quên ký từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra địa đồ, mở ra, để cho Triệu Kiến Lâm nhìn.

Triệu Kiến Lâm nhìn lướt qua, có chút bất đắc dĩ nói; "Chúng ta cũng biết nơi này là Kim Sơn Bắc Phương khu vực, thế nhưng Bắc Phương khu vực tựa như cùng một cái kết giới, người tiến vào, căn bản ra không được."

Vũ Hằng có chút trợn mắt.

Đây rốt cuộc là thật hay giả.

Chẳng lẽ mình cũng không đi ra sao?

Hắn có chút không tin.

Gọi tới Linh Thú Kim Bảo cùng Tiểu Độc Hạt, báo cho bọn họ, nhìn xem có hay không có thể rời đi nơi này.

Vì vậy, Linh Thú Kim Bảo lần nữa hóa thành một đầu long, nâng Vũ Hằng, bay lên bầu trời, đón lấy, liền lựa chọn một cái phương hướng, phi ra đến bên ngoài.

"Có thể ra ngoài nha, kia người chặn dê, nhất định là lừa bịp chính mình."

Nội tâm của hắn như vậy nghĩ đến.

"Kim Bảo, chúng ta bay trở về. Kia người chặn dê lừa chúng ta, chúng ta không phải này đi ra nha."

Linh Thú Kim Bảo lại đã bay trở về.

Vũ Hằng một lần nữa rơi vào trước mặt Triệu Kiến Lâm, nhìn nhìn Triệu Kiến Lâm, có chút tức giận, đạo; "Người không phải nói ra không được sao, như thế nào chúng ta lại có thể ra ngoài?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 178: Không gì không làm được

Triệu Kiến Lâm có chút tròn tròn mắt, hắn khúm núm đạo; "Ta cũng không biết, khả năng trên người người có chứa tấm bia đá, có được tấm bia đá người, tại toàn bộ Kim Sơn cũng có thể thông hành, không có tấm bia đá người, muốn rời khỏi nơi này, sẽ đụng phải vô hình chi lực ngăn cản. "

Vũ Hằng đã tin tưởng vài phần.

Mặc kệ, hắn cảm thấy qua là tìm kiếm tấm bia đá, là muốn đột phá Kim Nguyên Tổ Bồn Nguyên, lý nhiều như vậy làm gì vậy, người khác không làm thương hại hắn, hắn cũng không làm thương hại người là tốt rồi nha.

Hắn gọi tới Linh Thú Kim Bảo cùng Tiểu Độc Hạt, liền lựa chọn một cái phương hướng rời đi nơi này.

Hắn phải nhanh tìm đến ký tấm bia đá mới tốt.

Triệu Kiến Lâm nhìn nhìn Vũ Hằng muốn ly khai, vội vàng hướng phía Vũ Hằng hò hét đạo; "Người là muốn tìm tấm bia đá sao, ta biết tấm bia đá ở nơi nào, thế nhưng chúng ta căn bản cảm không được tấm bia đá."

Vũ Hằng ngạc nhiên mà nhìn Triệu Kiến Lâm, hoài nghi gia hỏa này là không phải là muốn lừa bịp chính mình.

Hắn chần chờ một chút, nói: "Người nói cho ta biết, là ở nơi nào là được, chính chúng ta đi qua."

Triệu Kiến Lâm biết mình mất đi tín nhiệm, cũng liền nói một thứ đại khái vị trí.

Vũ Hằng thi triển tu vi, trong chớp mắt rời đi nơi này.

Dựa theo theo như lời Triệu Kiến Lâm phương vị đi qua, quả thật, tại kia thảo nguyên trên mặt đất, thấy được tấm bia đá.

Hắn không kìm được vui mừng, vội vàng hướng phía tấm bia đá đi qua, lấy tay khoác lên trên tấm bia đá.

, tấm bia đá liền bắt đầu sinh biến hóa.

Tách ra ra chói mắt kim sắc quang mang, phóng lên trời, để cho tất cả mọi người chú ý tới nơi này động tĩnh.

Triệu Kiến Lâm vui mừng tung tăng như chim sẻ, bởi vì biểu thị, hắn rất nhanh liền có thể từ nơi này ra ngoài.

Nó Mực Dương của hần người, cũng nhao nhao mừng rỡ, lộ ra nét mặt hưng phấn.

Vũ Hằng đương nhiên không biết bên ngoài người chần dè tâm tình, lúc này nhìn nhìn cỡ lòng bàn tay tách ra kim sắc quang mang tấm bia đá, mười phần mừng rỡ, một bả vuron tay, liền đem tấm bia đá cầm trong tay, thần sắc vui mừng tung tăng như chim sẻ.

"Bốn khối tấm bia đá, rốt cục có thể gộp đủ."

Hần hưng phấn mà nghĩ đến, vội vàng từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra mặt khác ba tấm bia đá lớn.

Bốn tấm bia đá lớn cộng đồng sau khi xuất hiện, lẫn nhau tách ra ra kim sắc quang mang

, một khối đón lấy một khối tấm bia đá, từ Vũ Hằng bị thương lơ lửng, phiêu phù ở hư không, quay tròn địa xoay tròn.

Tấm bia đá phóng xuất ra khó nói lên lời lực lượng, bao phủ ở trên người Vũ Hằng.

Vũ Hằng có chút sợ hãi, trong lòng nghĩ, những cái này tấm bia đá sẽ không đứng đúng chính mình a.

Đón lấy, hần chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, trong chớp mắt liền tiêu thất ngay tại chỗ.

Lần nữa xuất hiện, hần đến một chỗ tân không gian.

Khắp nơi đều là kim sắc chất lỏng, giống như lưu động nước, chỉ là kia nước là kim sắc.

"Kim thủy?"

Vũ Hằng ngạc nhiên địa trừng trừng mắt, hần lúc này, ngay tại kim thủy bên trong bong bóng lấy.

Trong đầu, có không hiểu cảm ngộ, cũng phỏng chế giống như tại đây một mảnh không gian, cường ép thêm cho hần cảm ngộ.

Hần chậm rãi nhắm mắt lại, tỉ mỉ cảm thụ được.

Cũng ở dần dần lĩnh ngộ lấy này một mảnh không gian truyền đi cho tin tức của hần.

"Thì ra là thế này."

Tại hần ngâm bảy ngày thời gian, hần triệt để lĩnh ngộ không gian truyền đi cho khí tức của hần.

Đó chính là cảm ngộ ra Kim Nguyên Tổ Bốn Nguyên.

Hần này mấy Thiên Nhất thẳng yên lặng ở trong đó, cuối cùng hiểu rõ qua.

Bắt đầu tới đây chính là Kim Nguyên Tổ tồn tại chỉ bởi vì, Bốn Nguyên Chi Lực.

Hần triển khai tu vi, nhanh địa hấp thu kim thủy.

Vô số kim thủy mãnh liệt địa dũng tiến Vũ Hằng trong cơ thể.

Vũ Hằng đem hấp thu kim thủy, toàn bộ chuyển hóa trở thành một khối tấm bia đá, ngay tại đan điền vị trí.

Như biển rộng kim thủy, bị Vũ Hằng không biết ngày đêm hấp thu, một tháng sau, toàn bộ biển rộng đều cơ hồ khô kiệt, này vừa ra không gian, cũng âm ảm sụp xuống.

Hần bị Không Gian Chi Lực, cho quăng ra ngoài.

Lần nữa xuất hiện tại thảo nguyên Vũ Hằng, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, hai mắt lóe ra quang mang màu vàng, quang mang màu vàng, từ ánh mắt của hần tràn ngập ra, nhanh tràn ngập toàn thân.

Lơ lửng ở trước người Vũ Hằng mấy khối tấm bia đá, bỗng nhiên một chút, trực tiếp chui vào mi tâm Vũ Hằng.

Vũ Hằng cực kỳ hoảng sợ.

Lập tức nội thị một phen, xuất thần niệm, thăm thấu tiến nhập thân hình.

Liền thấy được bốn khối tấm bia đá, lấy không gì sánh kịp độ, nhanh chóng địa hướng phía hần đan điền đi qua, sau đó sáp nhập vào hần ngưng tụ tấm bia đá bên trong.

Vũ Hằng a một tiếng, trực tiếp gầm rú xuất ra, nương theo mà đến, là một hồi âm bạo.

Bốn phía bị sóng âm trùng kích, thảo nguyên chấn động, cỏ non lướt động.

Theo Vũ Hằng hò hét, này một Ấc, trên người Vũ Hằng hào quang, chói mắt đến cực hạn.

Hắn nổ bung tới kim sắc quang mang, so với trước tấm bia đá tỏa ra kim sắc quang mang đều muốn nồng đậm.

Nắm chặt tay, nhanh chóng toàn thân đều tràn ngập bạo tạc tính chất lực lượng.

Chậm rãi nhắm mắt lại, thu liễm khí tức trên thân.

Vũ Hằng khoanh chân nhập định.

Hắn tích lũy hồi lâu tu vi, điên cuồng mà đột phá tấn chức.

Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ, Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ, Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn.

Bởi vì lĩnh ngộ Kim Nguyên Tổ Bốn Nguyên, tu vi của hắn liền tấn thăng đến Xuất Khiếu Kỳ Đại viên mãn.

Chỉ thiếu chút nữa, hắn liền có thể đột phá đến Phân Thần Kỳ.

"Còn chưa đủ."

Hắn mở mắt, nhàn nhạt nói qua.

Sau đó, liền từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra Tấn Thăng Đan, một bả phục dụng hạ xuống.

Đang phục dụng Tấn Thăng Đan, không ngờ được lực, tại trong cơ thể của hắn nổ bung, tương trợ hắn đánh thắng vào những cái kia bị ngăn cản nhét kinh mạch.

Cùng lúc đó.

Tấn Thăng Đan cũng thả ra một cỗ huyền ảo ý cảnh, để cho Vũ Hằng tự hành lĩnh hội.

Bởi vì đột phá cảnh giới, tăng vọt tu vi, không chỉ là lực lượng, còn có tư tưởng trên lột xác, cũng chính là minh ngộ.

Hắn yên lặng đang tu luyện, luôn không ngừng cảm thụ được Tấn Thăng Đan cho ra ý cảnh.

Mấy ngày, cặp mắt của hắn chậm rãi mở ra, trong cơ thể phỏng chế giống như truyền đến vù vù thanh âm, tại một khắc này, tu vi của hắn ầm ầm bạo, triệt để đột phá.

Phân Thần Kỳ tu vi.

Hắn hết sức kích động.

Rất cực đột phá đến nơi này cái tha thiết ước mơ cảnh giới.

Dựa vào chính mình cường đại tu vi, cho dù lại một lần nữa gặp được Lưu Phong, cũng chỉ có hành hạ Lưu Phong phần.

Chỉ cần đi ra Kim Sơn, trở lại Học Viện, bằng vào cảnh giới, liền có thể trở thành Nội Môn đệ tử.

Hắn vô cùng hưng phấn, mặt mũi tràn đầy đều là tiểu ý.

Chậm rãi đứng người lên, nhìn thoáng qua Linh Thú Kim Bảo, vừa liếc nhìn Tiểu Độc Hạt tử, còn có tại trăm trượng có hơn Triệu Kiến Lâm, cùng với hơn mười người chân đệ.

Triệu Kiến Lâm hưng phấn nói: "Vũ Hằng, người lĩnh ngộ Kim Nguyên Tổ Bốn Nguyên, gần như chính là Kim Sơn vương giả, người mở ra kết giới, thả chúng ta đi ra ngoài đi."

Kim Sơn đều là Kim Nguyên Tổ ngưng tụ mà thành.

Bốn nguyên chính là nguyên tố đích căn nguyên.

Chỉ cần nắm giữ bốn nguyên, liền có thể đáp nhận xuất cảng nhiều Kim Sơn.

"Nguyên lai Phân Thần Kỳ chính là Bốn Nguyên Chi Lực, nắm giữ bốn nguyên càng nhiều, tu vi lại càng là cường đại."

Hắn nhàn nhạt mà nghĩ lấy.

Triệu Kiến Lâm cho rằng Vũ Hằng không thể thả nhóm người mình rồi đi, sắc mặt có chút sốt ruột, lần nữa chân thành khẩn cầu.

Vũ Hằng bị lần nữa la lên, phục hồi tinh thần lại, nhìn thoáng qua Triệu Kiến Lâm đám người, linh ngộ Triệu Kiến Lâm đám người ý tứ, mỉm cười.

Tỉ mỉ cảm thụ, liền cảm giác đến nơi này vạn tượng ở trong, quả thật có một đạo kim sắc kết giới.

Hắn vận chuyển Bồn Nguyên Chi Lực, vung tay lên, liền hóa giải kết giới kia phong ấn chi lực.

Sau đó nhìn về phía Triệu Kiến Lâm đám người, mỉm cười nói; "Có thể, các người có thể đi ra."

Thật sự sao?

Thật tốt quá.

Triệu Kiến Lâm cùng với sau lưng người chặn dè, đều ra vui sướng tiếng cười.

Bọn họ quả thực là bia vây ở chỗ này quá lâu.

Vũ Hằng quyết định đưa bọn họ một bả.

Hắn nắm giữ Kim Nguyên Tổ Bồn Nguyên chi lực, cũng cảm giác Kim Sơn là hắn, hắn chính là Kim Sơn.

Hắn ý niệm khẽ động, một cỗ truyền tống chi lực, lập tức bao phủ Triệu Kiến Lâm cùng với hơn mười người chặn dè.

Bọn họ trong chớp mắt bị truyền tống chi lực, cho truyền tống ra bên ngoài Kim Sơn, trở lại Học Viện.

Hắn lần nữa cảm thụ một chút, dần dần cảm nhận được chính là vị trí của Lư Phong.

Lúc trước nghe Lư Phong nói qua, hắn tiến nhập Kim Sơn, là đại biểu một vị đại nhân vật nào đó, hoàn thành kiện của người nào đó sự tình, Vũ Hằng có chút hiếu kỳ, hắn rốt cuộc là hoàn thành sự tình gì.

Lúc hắn thấy được Lư Phong leo lên lên một tòa núi cao vạn trượng, vì chính là ngắt lấy án vạn năm Kim Linh chi, hắn liền minh ngộ tới.

Kia vạn năm Kim Linh chi, mười phần trân quý, so với phục sinh đan còn muốn đáng quý.

Hắn đã có thể tương trợ người linh ngộ Bồn Nguyên Chi Lực đột phá cảnh giới, cũng có thể coi như phục sinh đan tới dùng.

"Vậy giúp người một tay, ai bảo ta linh ngộ Kim Nguyên Tổ Bồn Nguyên chi lực đâu, cả tòa Kim Sơn đều là ta, bao gồm cỏ cây, hung thú, thổ địa, được liệu."

Hắn đắc ý nghĩ đến, gọi kêu một tiếng Tiểu Độc Hạt, còn có Linh Thú Kim Bảo, tại đây hai hàng nhảy đến trên bờ vai, ý niệm khẽ động, hắn liền trong chớp mắt từ chỗ cũ trên tiêu thất.

Lần nữa xuất hiện thời điểm, thân ảnh của hắn xuất hiện ở vạn năm kim bên cạnh Linh Chi, đắc ý cười, nhìn về phía trăm trượng phía dưới Lư Phong.

A.

Lư Phong nhìn nhìn Vũ Hằng đột nhiên xuất hiện, sợ hãi kêu lên một cái, còn tưởng rằng là nhìn thấy quý.

Hắn vốn leo lên, bởi vì chán kinh sợ hãi, buông lỏng tay, gần như muốn té ngã hạ xuống.

Vũ Hằng Bồn Nguyên Chi Lực trong chớp mắt thúc dục, khống chế Kim Nguyên Tổ chi lực, trong chớp mắt liền kéo lại Lư Phong, tương trợ Lư Phong từ đi lên.

Lư Phong liền phong chế giống như ngồi ở đám mây đồng dạng, mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên cùng chán kinh.

"Vũ Hằng, người?"

Hắn biết đây hết thảy thủ đoạn đều là Vũ Hằng thi triển ra, chỉ là không rõ, vì cái Vũ Hằng gì trong lúc bất chợt trở nên lợi hại như vậy.

Hắn kinh khủng lại tò mò nhìn Vũ Hằng.

Đội đến Lư Phong tiếp cận Vũ Hằng.

Hắn liền thấy được Vũ Hằng vươn tay, ngắt lấy vạn năm Kim Linh chi, hai mắt gần như trừng xuất ra, đó là chính mình hiện hiện được không, hơn nữa, quan hệ này đến hắn tiến nhập Kim Sơn nhiệm vụ, tuyệt đối không thể để cho Vũ Hằng cầm đi.

Hắn vội vàng đối với Vũ Hằng hô: "Vậy là ta hiện hiện, cho dù không có người, ta cũng có thể ngắt lấy."

Vũ Hằng buồn cười nhìn Luru Phong liếc một cái, thuận tay liền đem vạn năm Kim Linh chi ném cho hắn.

Đối với Vũ Hằng lĩnh ngộ Kim Nguyên Tổ người của Bồn Nguyên Chi Lực mà nói, vạn năm Kim Linh chi, đối với hắn không có cái gì dùng.

Đương nhiên, hắn có thể làm cho điểm hơn lấy ra đi bán lấy tiền.

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi nhân tình sáng lên, sau đó nhắm mắt lại cái, cảm thụ bốn phía một cái, Bồn Nguyên Chi Lực vận chuyển, ý niệm khẽ động trong khoảnh khắc, liền có hơn mười đóa Kim Linh chi xuất hiện ở ngực của hắn.

Một màn này rơi ở trong mắt Luru Phong, gần như muốn xem gì.

Dường như giờ khắc này Vũ Hằng, đã trở thành không gì không làm được thần.

Vũ Hằng chậm rãi mở mắt, đối với Luru Phong mỉm cười, liền đem Kim Lâm chi để vào trong trữ vật giới chỉ, quay người lại, muốn đi xuống núi đầu.

Tại hắn vừa mới mở ra bước chân thời điểm, một đầu Phân Thần Kỳ cảnh giới cường đại hung thú, gào thét một tiếng, mở ra miệng, liền hướng phía Vũ Hằng cùng Luru Phong công kích qua.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 179: Kinh ngạc

Này con yêu thú là thủ hộ Luru Phong trong tay vạn năm Kim Linh chi, vừa mới ra ngoài kiếm ăn, không nghĩ tới, vừa về đến, liền cảm giác hai nhân loại trộm đi Linh Chi của hắn.

Hắn đương nhiên lửa giận vạn phần, hận không thể đem hai nhân loại ăn thịt.

Rống!

Này đầu hung thú lần nữa gào thét một tiếng, thị uy mà nhìn Vũ Hằng cùng Luru Phong.

"Thế nào, Vũ Hằng, ngươi không phải rất ngu sao, ta mặc kệ, ngươi đối phó."

Luru Phong run rẩy địa nói qua.

Đây chính là Phân Thần Kỳ cường đại hung thú a, hắn Xuất Khiếu Kỳ này trung kỳ, cũng không đủ người ta một chưởng đập.

Thế nhưng là kế tiếp một màn, hắn liền tròn tròn mắt.

Bởi vì hắn thấy được Vũ Hằng đối với đầu kia hung tàn hung thú vẫy tay, kia hung thú, liền một bức lấy lòng bộ dáng, thân mật địa đụng lên đi, nhìn sang, sò sò chính là một đầu sùng vật.

Điều này sao có thể.

Luru Phong nội tâm cơ hồ là tan vỡ.

Tại Kim Sơn gặp phải quá nhiều sự tình, đều là hắn không thể tin, vô pháp tưởng tượng, chuyện này xuất hiện ở trên người Vũ Hằng, nhất là nhiều.

"Ngoan."

Vũ Hằng đối với hung thú mỉm cười, liền phóng chế giống như nhìn nhìn sùng vật của hắn đồng dạng, vươn tay ra, nhẹ nhàng mà vuốt ve hung thú đầu lâu.

Hung thú duỗi ra lưỡi, liếm láp bàn tay của hắn.

Hắn mỉm cười, Bồn Nguyên Chi Lực vận chuyển, ý niệm trong chớp mắt khẽ động, một cổ truyền tống chi lực âm âm cuốn qua, bao trùm lấy hung thú, liền đem hung thú cuốn đưa đến mặt khác một chỗ có Kim Linh chi địa phương.

Lưu Phong muốn kinh sợ ngay người.

Ngạc nhiên mà nhìn Vũ Hằng.

Rất là khó hiểu, Vũ Hằng rốt cuộc là như thế nào làm được.

Đây chính là Phân Thân Kỳ hung thú đầu, có thể không phải cái gì giá rẻ Phở thông a miêu a chó.

Hắn nuốt xuống từng ngụm nước, hai mắt nhìn nhìn Vũ Hằng, tựa như cùng nhìn nhìn một tôn thần, mục quang tràn ngập tôn kính cùng sùng bái, càng nhiều là không dám tin, bởi vì hắn biết, Vũ Hằng là người, tại nửa ngày trước, tu vi cảnh giới còn không bằng chính mình.

"Nhiệm vụ của ngươi hoàn thành, liền dẫn ngươi đi gặp thấy Ngô Quý Từ."

Vũ Hằng nhận nhặt nói qua, Bồn Nguyên Chi Lực lần nữa vận chuyển, hai mắt nhắm lại, cảm thụ một chút Ngô Quý Từ phương hướng, thân ảnh thuần gian di động, lập tức từ chỗ cũ trên biển mất.

Lần nữa xuất hiện thời điểm, đã đến Ngô Quý Từ trước người.

Ngô Quý Từ đang tại trên đường đi lại, dựa theo hắn cường đại tu vi cùng uy thế, ít có hung thú dám trêu chọc hắn.

Vũ Hằng cùng Lưu Phong đột nhiên xuất hiện, để cho Ngô Quý Từ trong chớp mắt ngẩn ngơ, không dám tin.

Liền ngay cả hắn cũng làm không được, loại này thuần di, hơn nữa là vô thanh vô tức.

Nhìn nhìn đột nhiên xuất hiện Vũ Hằng cùng Lưu Phong, Ngô Quý Từ kinh ngạc, khuôn mặt không dám tin.

Coi như là hắn, muốn trong Kim Sơn hành tẩu, đều cảm thấy cực kỳ khó khăn, hai người kia sao được đi được như vậy tùy ý, thật giống như nhàn nhã dạo chơi cái loại kia.

"Ngươi, các ngươi như thế nào xuất hiện ở nơi này?"

Hắn nhìn chằm chằm Vũ Hằng cùng Lưu Phong, kinh ngạc hỏi lấy.

Lưu Phong cũng là không nghĩ tới, bị Vũ Hằng mang đến nơi này, đối với Vũ Hằng thực lực, lại càng là cảm thấy khủng bố, da đầu cũng không khỏi đập choạng, vội vàng cách Vũ Hằng cách xa một ít, sợ Vũ Hằng tiếp tục làm ra cái gì quỷ dị chuyện kỳ quái xuất ra.

Hắn biết Ngô Quý Từ cùng Vũ Hằng là có ân oán, hắn mới không muốn cuốn vào bên trong, lúc này, hay là nhanh chóng tránh né đi thì tốt hơn.

Chạy xa, liền thấy được Ngô Quý Từ cùng Vũ Hằng giằng co lấy, giờ khắc này, ai cũng không có xuất thủ.

Ngô Quý Từ Phân Thân Kỳ này hậu kỳ cường đại nhân vật, phong chế giống như hết sức kiêng kỵ Vũ Hằng, cau mày, thật lâu không có nói chuyện.

Lần trước thật vất vả đụng chạm Vũ Hằng, thế nhưng chỉ chuyển mắt công phu, đã bị Vũ Hằng liên tục thi triển công kích, thừa dịp chính mình mệt mỏi ứng phó nháy mắt, trực tiếp đã đi.

Nghĩ đến đây, hắn liền tức giận đến toàn thân run rẩy.

Không nghĩ tới, lần này, Vũ Hằng trực tiếp đưa đến trước mặt của hắn.

Bất kể như thế nào, nhất định không thể bỏ qua Vũ Hằng, Ngô Quý Từ âm thầm nghĩ đến, sắc mặt đều âm hàn hơn nhiều, hai mắt lóe ra u quang.

Vũ Hằng cười nhặt một tiếng, biểu tình ngả ngón, tại một cái Phân Thân Kỳ hậu kỳ cường giả trước mặt, căn bản lại không có cảm nhận được chút nào uy áp cùng áp lực.

Khóe miệng của hắn hơi hơi nhếch lên, lộ ra một vòng quỷ dị đường cong, cười lạnh mà nhìn Ngô Quý Từ, tùy ý nói; "Ta làm sao lại không thể ra hiện tại nơi này, báo cho ngươi, ở bên trong Kim Sơn, ta nơi nào cũng có thể đi được, cũng báo cho ngươi, ở bên trong Kim Sơn, ta là vô địch, ngươi tốt nhất chớ chọc ta."

Buồn cười.

Thật sự buồn cười.

Nghe Vũ Hằng như vậy lớn lối cuồng vọng địa nói qua, Ngô Quý Từ cũng cảm giác Vũ Hằng nói chính là một cái thiên đại chê cười.

Chính mình đường đường một cái Phân Thân Kỳ hậu kỳ Đại Năng, cũng không dám nói, tại nơi này chính là vô địch, cũng không dám nói ở bên trong Kim Sơn, muốn đi nơi nào thì đi nơi đó, hắn một cái chỉ là Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ tiểu nhân vật, vậy mà cuồng vọng như vậy, quả thật chính là tự tìm chết.

Ngô Quý Từ thật sự là làm tức chết, cũng tránh khỏi dài dòng, hừ lạnh một tiếng, trên người sát khí tràn ngập ra, khí thế tăng vọt, nhàn nhạt địa nhìn lướt qua Vũ Hằng, bạo quát to một tiếng, toàn thân hào quang lấp lánh, khễ đào tay, nhất thời một cái thiên đại chương án, vù vù, trực tiếp bao phủ nghiền ép Hưởng Vũ hằng.

Vũ Hằng chấn động, thân thể vội vàng lui lại, hần vốn lĩnh ngộ độ chân lý, đột phá Phân Thần Kỳ nhà tu vi, thi triển đứng dậy phương pháp, lại càng là nhanh đến không có biên.

CHÍU...U...U! một tiếng, thân ảnh của hần liền lập tức liền chỗ cũ trên tiêu thất, lần nữa xuất hiện, đã đến trăm trượng có hơn.

Ngô Quý Từ thi triển ra chương án công kích, trực tiếp rơi vào Vũ Hằng lúc trước đứng lại trên vị trí, ầm ầm một tiếng, muốn nổ tung lên, ra một tiếng to lớn rền vang, mặt đất đều tùy theo chấn động, tóe lên vô số bụi mù.

Ở phía xa Lư Phong đều cảm thấy kinh hãi.

Hần bất quá là Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi, cảm thụ được Phân Thần Kỳ hậu kỳ cường đại uy áp, làm hần hô hấp có cảm giác đến vô cùng khó khăn, càng bị nói, nhìn tận mắt Phân Thần Kỳ hậu kỳ tại trước mắt động thủ.

Hần sắc mặt trắng xám, kinh hồn bạt vía, thiếu hai mắt lóe ra kinh khủng hào quang, cảm thấy đứng ở chỗ này hay là không thích hợp, lại một lần nữa địa rút lui mấy trăm trượng, quả thực là loại kia cường giả uy áp không phải dễ chịu.

Một khi bọn họ kịch đấu sóng dư quét ngang chính mình, chính mình không chết cũng phải lột một tầng da, hần cũng không muốn phạm loại này mạo hiểm.

Đội đến sương mù dần dần thanh giải tán lúc sau, liền thấy được trên mặt đất xuất hiện một cái năm ngón tay chương án, chương án xung quanh, còn lan tràn từng đạo khe nứt.

Hiển nhiên, vừa rồi Ngô Quý Từ một chương chỉ lực, giống như ngập trời, trực tiếp đem mặt đất tàn phá đến nơi này loại khủng bố tình trạng.

Đứng ở mấy trăm trượng có hơn Vũ Hằng, duỗi ra bàn tay nhỏ bé, nhẹ nhàng mà vỗ lồng ngực, thò ra một hơi, lồng mày cũng dần dần giãn ra, muốn biết rõ, vừa rồi nếu như không phải trước đó đào tẩu, hiện tại tối thiểu cũng phải bị thương nặng.

Đương nhiên, hần ở chỗ này là vô địch, trọng thương, chỉ cần vận chuyển Kim Nguyên Tổ Bản Nguyên, nháy mắt là có thể Kim Sơn Kim Nguyên Tổ khôi phục, chỉ là loại kia cảm giác đau đớn còn có nhục nhã cảm giác không dễ chịu mà thôi.

Vũ Hằng mới không muốn thừa nhận bị thương cảm giác.

"Ngô Quý Từ này, quả nhiên là cuồng bạo, tính tình vội vàng xao động, một lời không hợp liền xuất thủ, may mắn, ta cũng đột phá đến Phân Thần Kỳ tu vi, thi triển đứng dậy phương pháp, bằng không thì, thật sự là sẽ bị hần một chương cho đập dẹp ở chỗ này."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, hai mắt lóe ra hàn mang, cũng cảm giác Ngô Quý Từ khinh người quá đáng, trực tiếp giơ tay, vận chuyển Kim Nguyên Tổ Bản Nguyên chỉ lực.

Trong khoảnh khắc, hần liền ngưng tụ từng tòa kim thuộc tính sơn phong, xuất hiện ở giữa không trung, rậm rạp chằng chịt, phô thiên cái địa, vừa nhìn, làm cho người da đầu tê dại.

."

Hần nhàn nhạt hô một tiếng, hai tay bóp pháp quyết, hướng phía Ngô Quý Từ chỉ.

Nhất thời, trên bầu trời truyền đến ký vù vù thanh âm, từng tòa trăm trượng lớn nhỏ sơn phong, rền vang, mang theo vô thượng uy thế, trực tiếp áp sập hướng Ngô Quý Từ.

"Đây là cái Công Pháp gì? Như thế nào chưa từng có gặp qua?"

Ngô Quý Từ ngạc nhiên kinh hãi, không dám tin địa nhìn lên bầu trời bên trong trùng trùng kích xuống sơn phong.

Mỗi một lần, hần đều từ trên người Vũ Hằng, cảm nhận được ngoài ý muốn.

Lần trước vậy thì, lần này cũng thế.

Phòng chế giống như Vũ Hằng chung quy có thi triển không hết thần thông cùng kỹ năng, hần đến cùng còn cất dấu có bao nhiêu bí mật thủ đoạn cùng át chủ bài, căn bản vô pháp biết.

Loại người này quả nhiên là quá kinh khủng.

Đừng nhìn tu vi của hần phía dưới, thế nhưng loại người này, là vô pháp dùng tu vi tới so sánh, bởi vì hần thi triển thần thông cùng kỹ năng thái quá mức quý dị, đã vượt qua tu vi bản thân, tùy thời có thể tiêu diệt mạnh mẽ hơn hần địch nhân.

Uống.

Ngô Quý Từ cũng bạo quát to một tiếng, toàn thân hào quang lấp lánh, khí thế bàng bạc phóng lên trời.

Nhìn lên bầu trời bên trong nghiền ép xuống sơn phong, hần lần đầu tiên cảm nhận được ngưng trọng.

Từ khi hần tấn thăng đến Phân Thần Kỳ hậu kỳ, liền chưa từng có cảm thụ qua áp lực, nhất là tại một cái tu vi cảnh giới so với hần thấp đệ tử trước người.

Không nghĩ tới, Vũ Hằng người này, lại có thể mang đến cho hần mãnh liệt uy hiếp cùng áp lực.

"Hần tuyệt đối không thể lưu lại, dù sao hiện tại cũng phải tội, nhất định phải đem hần bóp chết trong trứng nước, bằng không thì, dựa vào Vũ Hằng sinh trưởng độ, mấy năm sau, chính mình khẳng định được vẫn lạc ở trong tay hần."

Ngô Quý Từ như vậy âm tàn nghĩ đến.

Hai tay nhanh địa biến ảo, bóp pháp quyết, nhất thời, từng đạo màn sáng che chắn cứ thể xuất hiện, có thanh sắc màn sáng, cũng có hoàng sắc màn hình, liền ngăn cản tại Ngô Quý Từ trước người.

Liền ngay cả Ngô Quý Từ bản thân cũng đều thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, phòng ngự lấy thân thể của hần, thậm chí còn đặc biệt từ túi gấm trong túi, lấy ra một kiện Pháp Bảo, kích hoạt lên Pháp Bảo, Pháp Bảo tách ra hào quang, trực tiếp liền bao phủ Ngô Quý Từ.

Ầm ầm.

Tiếng nổ vang không ngừng, sơn phong lần lượt trùng kích hướng Ngô Quý Từ.

Cùng với sơn phong mỗi một lần trùng kích, đều xuất to lớn chấn động.

Thủ hộ trước mặt Ngô Quý Từ thanh sắc che chắn, tại sơn phong lần thứ mười chín trùng kích, lập tức xuất hiện Liệt Ngân, phỏng chế giống như tùy thời có thể hội tan vỡ ra.

Điều này làm cho Ngô Quý Từ sắc mặt đại biến, lần nữa trong tay bấm niệm pháp quyết, đem hần bản thân tu vi rót vào hạ xuống, nhanh địa tu bỏ lấy thanh sắc màn sáng Liệt Ngân.

Ầm ầm ầm.

Trăm trọng lớn nhỏ kim sắc sơn phong, trán phóng quang mang màu vàng, có chút chói mắt, mang theo to lớn trùng kích chi lực, lại một lần nữa, hung hăng địa trùng kích trên thanh sắc che chắn.

Không được mười cái thời gian hô hấp.

Thanh sắc che chắn ầm ầm tan vỡ ra, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Bởi vì hần tu bỏ độ, căn bản theo không kịp bị phá hủy độ.

Thanh sắc che chắn bị phá hủy nháy mắt, Ngô Quý Từ a một tiếng, trực tiếp rút lui hai bước, sắc mặt trắng xám, khóe miệng tràn ra huyết tinh, hai mắt lóe ra không dám tin hào quang.

Nhớ hần đường đường một cái phân thân kỳ hậu kỳ cường giả, làm sao có thể thua ở một cái tiểu tử trong tay, nói ra, không phải làm cho người ta chê cười sao?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Khủng bố

"Tiểu tử, tuy không phủ nhận, ngươi có một chút thủ đoạn cùng chịu lực, thế nhưng cho rằng như vậy là có thể đánh bại ta, ngươi cũng quá ngây thơ rồi."

Ngô Quý Từ cười lạnh lên tiếng.

Dù cho bị Vũ Hằng công kích phá đạo thứ nhất màn sáng che chắn, hắn còn có đạo thứ hai đạo thứ ba, cho dù cuối cùng đều ngăn cản không ngừng, hắn có thể tạm thời tránh né hào quang của Vũ Hằng, có quá nhiều biện pháp có thể ứng phó Vũ Hằng.

Hắn cười lạnh một tiếng, hai tay lần nữa bấm niệm pháp quyết, hoàng sắc màn sáng che chắn, nhất thời hào quang bùng lên, mười phần chói mắt, từ quang mang trên lớp ánh rõ ràng điệu trình độ, cũng có thể thấy được, hoàng sắc màn sáng che chắn, lực phòng ngự đem sâu sắc tăng cường.

Trực tiếp đột phá thanh sắc màn sáng che chắn, cũng liền mười cái thời gian hô hấp.

Hiện tại liền nhìn xem đột phá hoàng sắc màn sáng cần thời gian bao nhiêu.

Vũ Hằng cũng có chút hiếu kỳ, điều khiển sơn phong, lần lượt đánh về phía Ngô Quý Từ.

Ầm ầm ầm.

Lại một lần nữa truyền ra oanh oanh thanh âm.

Hoàng sắc màn sáng che chắn, tại sơn phong va chạm, ra ngập trời nổ mạnh.

Cùng với mỗi một lần va chạm, đều có cự chấn động lớn truyền tới, liền đứng trên mặt đất cũng đều cảm giác vô pháp đứng vững.

Va chạm tiểu nửa chén trà nhỏ thời gian, hoàng sắc màn sáng che chắn, như trước không chút sút mẻ, giống như phòng thủ kiên cố.

Điều này làm cho Ngô Quý Từ đặc ý cười ra tiếng, cười lạnh địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, hai mắt khinh thường, nói: "Còn có bản lĩnh gì, cứ chẳng quản thi triển ra được rồi, ta đều cùng nhau đón lấy, liền nơi điểm này bé nhỏ thủ đoạn, vẫn không đủ nhìn đây nè."

Vũ Hằng nhu lại lông mày, nhìn nhìn Ngô Quý Từ đặc chí bộ dáng, cười nhạt một tiếng, vẫy tay một cái, nhất thời trên không trung vô số sơn phong, trong chớp mắt dung hợp lại với nhau, hình thành một tòa ngàn trượng lớn nhỏ sơn phong, tách ra ra chói mắt kim sắc quang mang, bạo lấy ngập trời khí thế, rền vang một tiếng, sơn phong toàn thân run lên, sau đó trong chớp mắt đánh về phía Ngô Quý Từ.

Kia to lớn uy thế, còn có khổng lồ đại lực, phòng chế giống như cả thiên không cũng không thể thừa nhận.

Trong lúc mơ hồ, hư không đều phòng chế giống như tại vận vẹo.

Ngô Quý Từ nhất thời sắc mặt đại biến, không dám tin địa nhìn trước mắt oanh kích nghiền ép xuống ngàn trượng sơn phong.

Uống.

Hắn biết lần này công kích tính nghiêm trọng, nhất thời, bạo quát to một tiếng, khí thế trên người lần nữa tăng vọt.

Vội vàng bạo trên người tu vi, rót vào hoàng sắc màn sáng che chắn, tăng cường hoàng sắc màn hình phòng ngự chi lực.

Hoàng sắc màn sáng nhất thời cũng nổ bùng tới quang mang chói mắt.

Oanh.

Hai bên một lần va chạm.

Nhất thời, ra một tiếng to lớn tiếng vang.

Mặt đất tùy theo chấn động.

Ngàn trượng lớn nhỏ sơn phong oanh kích hạ xuống, hoàng sắc màn sáng nhất thời xuất hiện Liệt Ngân, khe hở dần dần lan tràn ra, giống như mạng nhện, hào quang cũng ở nhanh đến lấp lánh, trong lúc mơ hồ, muốn tan vỡ ra.

Ngô Quý Từ mười phần sốt ruột, lần nữa liên tục bấm niệm pháp quyết, thậm chí từ túi gấm trong túi lấy ra Linh Thạch, hấp thu Linh Lực, liền lập tức truyền đi cho hoàng sắc màn sáng che chắn, ý đồ bằng nhanh đến trình độ chữa trị.

Vũ Hằng nhìn trước mắt tình huống cười lạnh lên tiếng nói; "Ta cũng còn không có xuất thủ, nơi gục hạ xuống, này chỉ bắt quá mới là bắt đầu."

Hắn lời nói rơi xuống, vẫy tay một cái, ồ.

Một tiếng vù vù âm thanh truyền ra.

Khoảng chừng mười đầu to lớn hổ, từ hư không xuất hiện.

Những cái này to lớn hổ, cả đám đều có được lấy Phân Thần Kỳ hậu kỳ cường đại tu vi, thậm chí có một đầu có được Phân Thần Kỳ Đại viên mãn tu vi.

Này chân dung, có thể nói khủng bố.

Lưu Phong thấy nháy mắt, sợ tới mức hấn, thiếu một ít liền đã hôn mê.

Chính là giống như theo như lời Vũ Hằng, tại Kim Sơn này bên trong, hấn chính là vô địch.

Cái gì?

Điều này sao có thể?

Ngô Quý Từ không dám tin địa hồ hét lên tiếng, khuôn mặt chấn kinh, ánh mắt kinh khủng, lần này, thật sự là sợ.

Hấn nghĩ mãi mà không rõ, Vũ Hằng tiểu tử này, rốt cuộc là như thế nào triệu hồi ra mười đầu Mãnh Hổ, lại còn không có một đầu, đều là lợi hại như vậy.

Muốn biết rõ, những cái này yêu thú, cả đám đều có bản thân uy nghiêm, đơn giản sẽ không bị người thu phục, kiệt ngạo được rồi tinh rồi mù.

Có chút phẩm chất cao, có cốt khí, có trong trắng, nếu như lấy cường ngạnh thủ đoạn bức bách, hấn tình nguyện chết cũng đều sẽ không phục tùng.

Cho nên, càng là cường đại yêu thú, càng là khó có thể thu phục.

Nhưng mà, xuất hiện ở trước mắt hung thú lại là chuyện gì xảy ra?

Ngô Quý Từ thân thể đều run run xuống.

Rống!

Mười đầu lão Hồ Nộ rống lên một tiếng, khí thế tăng vọt, trong chớp mắt, hướng phía Ngô Quý Từ công kích đi qua.

Ngô Quý Từ sắc mặt đại biến, không kịp thi triển tu vi chữa trị trên hoàng sắc màn sáng, vừa thu lại tay, triển khai thân pháp, vội vàng tránh được Mãnh Hồ công kích.

Những cái này cường đại Mãnh Hổ, cường đại đến có thể lợi dụng yêu thuật công kích.

Bởi vì trên người của bọn hấn có yêu lực.

Chỉ nhìn thấy một đầu hồ há miệng, liền phun ra một ngụm to lớn hỏa diễm, trực tiếp thiêu đốt hướng Ngô Quý Từ.

Tại Ngô Quý Từ vừa mới rời đi nháy mắt, lúc trước hấn đứng ở trên mặt đất, nhất thời muốn nổ tung lên, xuất hiện một cái hố sâu, trong hố sâu còn có hỏa diễm thiêu đốt.

Quá kinh khủng.

Quá hung tàn.

Ngô Quý Từ bị dọa đến can đảm đều nứt.

Hấn cũng là Phân Thần Kỳ hậu kỳ cường giả, cho nên việt hiểu được này một cái cảnh giới lợi hại.

Ầm ầm.

Tại hấn còn không có đứng lại bước chân thời điểm, một đầu khác hồ trực tiếp phụt lên xuất hàn khí.

Phạm là hàn khí tràn ngập bao phủ chi địa, đồ thống thống bị đóng băng.

Không khí chung quanh đều bởi vì hàn khí đích xuất hiện, nháy mắt giảm xuống nhiều cái điểm.

Ngô Quý Từ kinh khủng cực kỳ, lần nữa thi triển thân pháp né tránh.

May mắn hấn độ không chậm, nếu chậm chễ trên một chút chút như vậy, liền rất có thể bị đóng băng ở.

Rống!

Một đầu khác Mãnh Hổ Hồ Khiếu một tiếng, há miệng, một đạo cuồng phong bỗng nhiên xuất hiện.

To lớn cuồng phong, cuốn đi qua, giống như hủy thiên diệt địa, mười phần bá đạo cùng hung tàn.

Ngô Quý Tử da đầu tê dại, thân thể liên tục né tránh.

Thế nhưng mặc kệ hấn như thế nào né tránh, thủy chung đều đụng phải Mãnh Hồ công kích, khoảng chừng mười đầu Mãnh Hồ vây khốn hấn, hấn căn bản đi không ra bao vây.

Nhất là còn có một đầu Phân Thần Kỳ Đại viên mãn Mãnh Hồ, uy thế phóng xuất ra, đều đem Ngô Quý Tử sợ tới mức thân thể run run xuống.

"Chết tiệt, Vũ Hằng này rốt cuộc là như thế nào làm được, nhiều như vậy cường đại Mãnh Hồ, cho dù cho mình một trăm năm thời gian, cũng đều vô pháp thu phục, huống chi là hấn như vậy một cái tiểu tử."

Hấn một bên chạy thực mạng lấy trốn tránh, một bên chửi bậy, hùng hùng hổ hổ, hận thấu Vũ Hằng.

Vũ Hằng căn bản liền không thèm nghĩa đến hấn, hừ lạnh một tiếng, lưng đeo hai tay, tay áo bãi xuống, liền cao ngạo địa đứng ở chỗ cũ, lẳng lẳng nhìn trước mặt kịch đấu.

"Ngô Quý Tử, cho các ngươi một cái cơ hội, nhận thua, bằng không thì, ngươi biết ta còn có càng nhiều thủ đoạn."

Hấn bắn tiếng, nhìn chăm chăm Ngô Quý Tử, thần thái cao lạnh cao lạnh, một bộ vô cùng vô si thần sắc.

Như không phải bây giờ Ngô Quý Tử mặt đối mặt trước mắt Mãnh Hồ công kích, hấn cần phải muốn bạo khiêu, trực tiếp tiêu diệt Vũ Hằng.

"Ta Ngô Quý Tử là người nào, làm sao có thể hướng ngươi nhận thua, ngươi không cần nghĩ."

Ngô Quý Tử cường ngạnh địa nói qua, cảm thấy hô lên những lời này, mười phần sững khoái, nghĩ đến, lấy trước kia chút có cốt khí đích đọc sách phân tử, đối mặt cường quyền thời điểm, là như vậy, ngay cả có loại này sững khoái cảm giác a.

Thế nhưng là còn không có đợi đến hấn đắc chí, sau một khắc, hấn liền trọn tròn mắt.

Bởi vì hấn thấy được chừng ngàn vạn lão thử, rậm rạp chằng chịt địa chui qua, những nơi đi qua, mặt đất đều hóa thành hoang vu.

Hắc hắc.

Vũ Hằng cười lạnh.

Lúc trước hấn chính là bị cái đám chuột này cho khiến cho chật vật không chịu nổi.

Hiện tại, để cho Ngô Quý Tử ném chịu một chút tư vị.

Đối với nắm giữ Kim Nguyên Tố Bồn Nguyên Vũ Hằng mà nói, Kim Sơn cùng hấn liền phòng chế tựa như nhất thể, muốn ở đâu, chỉ cần một cái ý niệm là được.

Muốn triệu hoán cái dạng gì yêu thú, cũng đều là một cái thần niệm sự tình.

Vì vậy, Ngô Quý Tử lập tức liền hồng mắt.

"Điều này sao có thể, này này này..."

Hấn toàn thân run rẩy, căn bản nói không ra.

Cũng liền tại hấn kinh khủng tới cực điểm, Vũ Hằng vẫy tay một cái, nhất thời, tại trăm trượng có hơn, lại xuất hiện vài đầu đánh bò cạp độc, thậm chí còn có một cái Sa Mạc Cự Nhân.

Sa Mạc Cự Nhân cùng bò cạp độc đều đã từng thấy qua Vũ Hằng, thấy được Vũ Hằng, có chút không thể tin được, bất quá, vẫn là đối với Vũ Hằng báo cho biết xuống.

Sa Mạc Cự Nhân thanh âm vang dội, mỉm cười nói; "Không nghĩ tới, ngươi vậy mà nắm giữ kim bồn nguyên."

Vũ Hằng ngượng ngùng địa vuốt cái mũi, cũng có chút đắc chí, bất quá, vẫn ôm quyền khiêm tốn nói; "Còn phiền toái ngài xuất thủ, giáo huấn một lần kia Ngô Quý Tử."

Tiểu Độc Hạt từ Vũ Hằng túi giấu trong túi nhảy ra, vừa nhìn thấy cha mẹ của hấn, liền vội vàng nhảy cẫ tung đi qua.

Hai đầu trưởng thành bò cạp độc, không dám tin mà nhìn nhanh chạy tới Tiểu Độc Hạt, từ khí tức trên cùng huyết mạch, bọn họ có thể cảm nhận được trước mặt chạy tới sinh vật chính là Tiểu Độc Hạt.

Thế nhưng, vì sao Tiểu Độc Hạt này cùng chính mình lớn lên không đồng nhất đâu này?

Tiểu Độc Hạt hiện tại hóa thành một đầu long thân, cho nên hai đầu bò cạp độc kinh ngạc.

Tiểu Độc Hạt hiển nhiên cũng đã nhận ra cha mẹ của hắn kinh ngạc mục quang cùng kinh ngạc biểu tình, sau đó thân thể biến đổi, liền biến hóa thành Hạt Từ thân.

Lần này, hai đầu trưởng thành Hạt Từ, liền không có hoài nghi.

Tiểu Độc Hạt đem kinh lịch hết thấy sự tình, đều nói cho cha mẹ của hắn.

Hai đầu trưởng thành bò cạp vội vàng hướng lấy Ngô Hằng biểu thị cảm tạ.

Vũ Hằng dùng tay, khó được lần này có thể có chút phái đoàn.

"Vũ Hằng, ta nhận thua, ngươi hỗn đản, ta sẽ không bỏ qua ngươi."

Ngô Quý Từ da đầu tê dại phiền, thấy được trước mắt không hiểu xuất hiện mạnh mẽ Đại yêu thú, nhất là kia ngàn vạn lão thử, từng cái một lóe ra khát máu hào quang, lộ ra hai cái bén nhọn Bạch Nha, để cho hắn cũng nhìn không được rùng mình một cái.

Kia Sa Mạc Cự Nhân cũng không thể khinh thường, uy thế ngập trời.

Còn có ở bên cạnh nhìn chăm chăm Hạt Từ.

Những cái này yêu thú, chỉ cần là tùy ý một cái, đều có Ngô Quý Từ dễ chịu, nếu toàn bộ cùng tiến lên, Ngô Quý Từ thiếu chút nữa liền nghĩ khóc.

Không mang theo khi dễ như vậy người.

Chỉ là hắn càng thêm hiếu kỳ, Vũ Hằng là như thế nào làm được.

Những cái này hung danh hiển hách yêu thú, tùy tiện một cái, đều hoàn toàn có thể giết chết Vũ Hằng.

Nhưng nhìn trước mắt tư thế, những cái này hung tàn yêu thú, toàn bộ đều phong chế giống như nghe lời của Vũ Hằng, đây quả thực là việc lạ, để cho Ngô Quý Từ chết đều không thể tin được.

"Ngô Quý Từ, ngươi đều sợ tới mức nhận thua, còn mắng ta, uy hiếp ta, ta có thể coi như ngươi không có nhận thua."

Vũ Hằng cười lạnh, thần sắc thật đặc ý.

Hắn hướng phía những cái kia kim sắc lão thử, ra một cái ý niệm.

Nhất thời, phô thiên cái địa lão thử, trong khoảnh khắc tuôn động, giống như như thủy triều, lan tràn hướng Ngô Quý Từ.

Ngô Quý Từ da đầu tê dại, thân thể đều run run một chút, toàn thân không rét mà run, lông tơ đều chuẩn bị dựng lên, tiếng kêu kì quái hai tiếng, liên tục âm thanh cũng đều thay đổi.

Quả thực là trước mắt những con chuột thái quá mức hung tàn, cái gì đều gặm, cái gì đều ăn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 181: Rời đi

Những nơi đi qua, đều là khắp nơi hoang vu đây nè.

Ngô Quý Từ tin tưởng, nếu như bị cái đám chuột này cho bao phủ, chính mình khẳng định liền cận kề đều không thừa nổi.

Uống.

Hắn bạo quát to một tiếng, tu vi lần nữa nổ bung, song chưởng bay thẳng đến mặt đất phát.

Mặt đất oanh oanh thanh âm truyền ra, mỗi khi truyền ra một tiếng, liền có một cái to lớn chương án xuất hiện ở mặt, cũng cùng với có kim sắc lão thử tử vong.

Có chừng trên trăm lão đầu chuột bị Ngô Quý Từ tiêu diệt, còn dư lại những con chuột, cũng đều tiếp cận thân thể của hắn.

Một cái lão thử dần dần lộ ra hẳn tuyết trắng lại bén nhọn hàm răng, trực tiếp đối với Ngô Quý Từ chân sẽ tới như vậy một chút.

Hàm răng cắn vào giấy bên trong, sau đó tiếp tục cắn xuống đi, cắn được thịt, trực tiếp nhỏ.

A.

Ngô Quý Từ liền không nhận được đau đớn, reo hò một tiếng.

Quả thực là quá đau.

Cúi đầu vừa nhìn, liền thấy được một cái lão thử, đã tại ăn thịt của hắn, liền giấy cũng đều không có buông tha, này quá khinh người.

Chân của hắn nha!

Hắn lòng tràn đầy bị phản, chỉ cảm thấy một khối lớn thịt cùng da cũng không còn, huyết tinh đều tại nhanh chảy ra.

"Đáng chết."

Hắn gọi mắng một tiếng, vẫy tay một cái, đối với trên mặt đất đang ăn hắn thịt lão thử, một quyền oanh kích hạ xuống.

Nhất thời, này một đầu lão thử lập tức bị oanh kích trở thành thịt vụn.

Lúc hắn vừa tiết hết, hắn lại nhận không được tiếp tục kêu lên thảm thiết, bởi vì hắn, đột nhiên xuất hiện một cái lão thử, trực tiếp đối với hắn liền cắn xuống.

Ngay tiếp theo y phục đều cắn nát.

Một khối lớn da cũng đã bị xé nứt hạ xuống.

To lớn đau đớn, bao phủ tinh thần của hắn, để cho Ngô Quý Từ mặt mũi tràn đầy vẻ thống khổ.

, càng nhiều lão thử tiếp cận Ngô Quý Từ, thân thể của hắn dần dần bị những con chuột bao trùm hạ xuống.

Mặc dù hắn thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, thế nhưng an phòng ngự hào quang, tại lão thử gặm cắn xuống, đã pha tạp lâm li, tùy thời có thể tan vỡ.

Về phần hắn giãn ra một kiện phòng ngự Pháp Bảo.

Kia Pháp Bảo đang bị mấy cái lão thử cho chia đều, vừa ăn, một bên xuất chỉ chi chi thanh âm.

Ngô Quý Từ nghe, đều cảm thấy da đầu tê dại.

"Vũ Hằng, ngươi khôn kiếp, còn không cho bọn họ dừng tay, ta đều nhận thua."

Ngô Quý Từ biết, không còn nhận thua, liền rất có thể bị cái đám chuột này ăn thịt, lúc này, tại đây sinh tử uy hiếp tích dưới sự kích thích, hắn đâu còn có thể chú ý đến thể diện cùng tôn nghiêm, trước bảo vệ mạng nhỏ lại nói.

Vũ Hằng nhìn trước mắt cảnh tượng, cũng biết không sai biệt lắm, tiếp được đánh tiếp, ba Ngô Quý Từ dọa đều muốn bị sợ chết.

Hắn vung tay lên, ra một đạo ý niệm.

Những cái kia khủng bố lại hung tàn những con chuột, từng cái một nhanh chóng thối lui, liền lui lại đến Ngô Quý Từ mười trượng có hơn, nhìn chăm chăm địa nhìn chăm chăm Ngô Quý Từ.

Phòng chế tựa như đang cảnh cáo cùng uy hiếp Ngô Quý Từ, ngươi choáng nha nếu không an phận, liền đi lên gặm ngươi.

Ngô Quý Từ nhìn nhìn những con chuột mục quang, cảm thụ được những con chuột trên người sát khí, thân thể lại nhận không được rung mình một cái.

Hắn run run, vội vàng kiểm tra thương thế trên người, chỉ nhìn thấy toàn thân cao thấp, chừng trên trăm vị trí vết thương, đều là bị lão thử cho cắn.

Hắn tức giận đến muốn khóc.

Cái đám chuột này thật không đem người Khi người nhìn, nhìn nhìn liền cắn.

Hắn hung hăng trừng mắt liếc lão thử, sau đó đem mực quang chuyển dời đến trên người Vũ Hằng, đạo; "Ta nhận thua, ta không làm khó dễ ngươi, ngươi để ta rời đi địa phương quý quái."

Vũ Hằng khoe miệng hơi hơi nhếch lên, cười nhạt một tiếng, hai mắt lóe ra giao hoạt hào quang, nhìn chăm chăm Ngô Quý Từ, đạo; "Điều này cũng không phải là không thể được, chỉ là, ngươi người của Ngô Quý Từ phẩm, có mấy người có thể tin được."

Ngô Quý Từ nhất thời giận tái mặt, hắn cũng biết, nhân phẩm của hắn rất kém cỏi, liền ngay cả mấy cái đồ đệ, cũng đều bị hắn sa hố qua.

Thế nhưng, nếu như không chiếm được Vũ Hằng tín nhiệm, như vậy cũng chỉ có bị lão thử ăn hết.

Hắn cắn răng một cái, thần sắc hung ác, hung dữ địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, lạnh lùng nói; "Vậy ngươi đến cùng muốn thế nào?"

Hô lên những lời này, phòng chế giống như chịu rất lớn ủy khuất.

Vũ Hằng bĩu môi, nói; "Ngươi tiến nhập Kim Sơn, muốn tiêu diệt ta, ta đương nhiên cũng muốn tiêu diệt ngươi, ngươi bây giờ duy nhất có thể lấy bắt từ biện pháp, chính là giao ra ngươi một đạo tinh hồn."

"Ngươi đừng hòng."

Ngô Quý Từ cũng còn không có đợi đến Vũ Hằng nói xong, trực tiếp xuất khẩu cự tuyệt, hừ lạnh lên tiếng.

Giao ra tinh hồn, liền tương đương với bị đối phương cho khống chế, hắn cũng không muốn bị đối phương cho khống chế, một chút tự do cũng không có.

Vũ Hằng biểu tình cũng không có cái gì vẻ tức giận, chỉ là nghiêng ngả địa nhìn chăm chăm Ngô Quý Từ, liền phòng chế giống như nhìn nhìn nhỏ yếu con mồi.

Hắn thân nhiên nói; "Ngươi cắt đứt ta mà nói, ta cũng cần ngươi túi gấm túi với tư cách là bồi thường, lấy ra a."

Hắn đối với Ngô Quý Từ vờn tay.

Ngô Quý Từ thật sự là chộc tức, nhớ hắn đường đường một cái Phân Thần Kỳ hậu kỳ cường giả, bây giờ lại luân lạc tới trong tay Vũ Hằng, bị Vũ Hằng lừa gạt cùng khi dễ, hắn liền khí không đánh một chỗ, hừ lạnh một tiếng, vỗ ngực nói; "Ngươi đừng hòng."

Tại lời của hắn vừa mới rơi xuống, nhất thời, kia một đám đình chỉ bất động lão thử, trong chớp mắt tuôn động, giống như nước biển.

Trong chớp mắt công phu, liền trực tiếp đem Ngô Quý Từ cái che mắt.

Ngô Quý Từ liền giống như lọt vào lão thử trong ổ mắt, vô số lão thử gặm ăn huyết nhục của hắn, hắn kêu thảm thiết liên tục xuất, một lần lại một lần cầu xin tha thứ.

Vũ Hằng trực tiếp không nhìn, tên đáng chết, đến nơi này loại bước ngoặt, còn không có thấy rõ thế cục, muốn cùng chính mình mặc cả, cửa cũng không có.

Trước kia cường đại thì thế nào, ở bên trong Học Viện có thân phận địa vị thì thế nào, tại trước mắt sống chết trước mắt, hắn chỉ có phục tùng.

"Ta nhận thua, ta nhận thua, Vũ Hằng, van ngươi."

Ngô Quý Từ kêu lên thảm thiết, đối với Vũ Hằng phương hướng reo hò.

Lần này, không phải Vũ Hằng bức bách hắn nhận thua, là hắn xin nhận thua.

Chỉ là Vũ Hằng như trước thờ ơ.

Ngô Quý Từ cắn răng một cái, cũng bất chấp thương thế trên người, trực tiếp lấy ra túi gấm túi, đưa một đạo tu vi chi lực, đem túi gấm túi đưa đến Vũ Hằng trước người.

Vũ Hằng khoe miệng hơi hơi nhếch lên, đưa tay nhận lấy túi gấm túi, lạnh lùng cười cười, xem xét túi gấm trong túi bảo vật, lông mày giãn ra, sau đó vung tay lên, xuất một đạo thần niệm.

Những cái kia điên cuồng hung tàn những con chuột, đình chỉ công kích, lần nữa lui lại đến mười trượng có hơn.

Tối thiểu có 200 lão đầu chuột, đã ăn trên người Ngô Quý Từ thịt.

Có chút lão thử trên miệng, cũng còn có vết máu.

Nhìn nhìn lại Ngô Quý Từ, hiện tại thương thế trầm trọng, gần như hấp hối.

Toàn thân cao thấp liền không có một chỗ là hoàn chỉnh địa phương, máu tươi chảy đầm đìa, vết thương chồng chất.

Hắn hai mắt cũng bị huyết dịch che lại.

Đây cái mũi đều là huyết tinh chi khí.

Vũ Hằng trên cao nhìn xuống, quan sát Ngô Quý Từ, lạnh lùng lên tiếng nói: "Ngô Quý Từ, ngươi suy nghĩ kỹ càng có hay không?"

Nửa chết nửa sống Ngô Quý Từ, cũng không nghĩ tới Vũ Hằng như vậy rất cay, một lời không hợp liền động thủ, hắn hiện tại cực kỳ hối hận.

Vội vàng lên tiếng, đạo: "Suy nghĩ kỹ càng, tinh hồn giao cho ngươi."

Không được phép hắn không thỏa hiệp, không thỏa hiệp, liền chỉ có một kết cục, bị những con chuột ăn thịt.

"Rất tốt, vậy không muốn chơi liều, độ điểm a. Ta còn muốn vội vàng ra ngoài nha."

Vũ Hằng nhàn nhạt nói qua, một bộ có chút thời gian đang gấp bộ đáng.

Ngô Quý Từ cảm thấy mười phần khuất nhục, cau mày, nội tâm có rất lớn bất mãn cùng cừu hận, thế nhưng không dám biểu hiện ra ngoài.

Hắn cắn răng một cái, cũng bất chấp hiện tại thương thế trên người, trực tiếp đuổi ra hai đạo ngón tay, ngón tay khép lại, điểm tại mi tâm của hắn.

Cùng với pháp thuật hào quang lấp lánh, nhất thời, mi tâm của hắn liền xuất hiện một đạo hồng sắc huyết khí.

Huyết khí, có một đạo thân ảnh, thân ảnh kia chỉ có một ngón tay lớn nhỏ, mịt mờ nhàn nhạt, nhắm mắt lại, phong chế giống như hết sức thống khổ.

Hắn đem này hư ảnh ngay tiếp theo huyết khí giao cho Vũ Hằng.

Trên người Vũ Hằng tiếp nhận, ném vào trữ vật trong giới chi.

Nhắm mắt lại, cảm thụ một chút, lập tức liền cảm nhận được cùng Ngô Quý Từ liên hệ.

"Không từ."

Vũ Hằng chậm rãi mở mắt, mang trên mặt nụ cười.

Sau đó hắn thả ra ý niệm, để cho đám yêu thú hết thảy rời đi.

Nhìn nhìn đám yêu thú một đống dành người tán, Ngô Quý Từ có dũng khí muốn khóc xúc động.

Lưu Phong tại mây trăm trượng có hơn, nhìn trước mắt cảnh tượng, đã sớm hoa mắt, nhất là thấy được đường đường Phân Thần Kỳ hậu kỳ Ngô Quý Từ, tại những con chuột công kích đến, thiếu chút nữa sẽ bị ăn hết, hắn sợ tới mức mồ hôi lạnh đều chảy ra, nội tâm một cái lực nghĩ đến, về sau, ngàn vạn không thể đắc tội Vũ Hằng mới tốt, bằng không thì, chết như thế nào cũng không biết.

Đây chính là đường đường Đại Năng nhân vật đây nè, liền hắn cũng không thể làm gì được Vũ Hằng, huống chi là mình một tên lính quen.

Hắn chạy chậm đi lên, đi tới Vũ Hằng trước người, lập tức lấy lòng, cùng cười, còn đưa ra nước, còn đặc biệt cho Vũ Hằng đám vai bóp lưng, ân cần đến cực hạn.

Vũ Hằng mỉm cười, tự nhiên sẽ hiểu tâm tư của Lưu Phong.

Tại hắn còn là Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ thời điểm, lại không có đem Lưu Phong để ở trong mắt, huống chi, hắn hiện tại, đã là Phân Thần Kỳ cường đại nhân vật.

Hắn đối với Lưu Phong gật gật đầu, ngầm đồng ý Lưu Phong hành vi, coi như là đối với Lưu Phong một loại cổ vũ.

Vì vậy, Lưu Phong lại càng ân cần, nghiêm nhiên một bức tiểu đệ diễn xuất.

Vũ Hằng an vị ở chỗ cũ trên tảng đá, suy nghĩ một hồi, đạo: "Tiến nhập mục đích của Kim Sơn đạt đến, chính là linh hội Kim Nguyên Tổ Bồn Nguyên. Kế tiếp, muốn đi những địa phương khác, linh hội cái khác nhiều loại bồn nguyên mới có thể. Hết thảy cũng là vì Nam Sơn Linh Dịch Tháp cuộc chiến."

"Trước mắt, vừa muốn đi ra, ta xem, hay là kiếm một ít dược liệu mới tốt, bây giờ là cơ hội thật tốt."

Vũ Hằng nhắm mắt lại, ý niệm khẽ động, phàm là cảm ứng được vạn năm trở lên dược liệu, không có yêu thú thủ hộ, đồ thống thông bị kia lấy đi.

Không được thời gian mấy cái hô hấp, hắn trữ vật giới chi đều tràn đầy.

Kim Sơn này thật sự quá lớn, giống như cái đại lục lớn nhỏ, dược liệu càng là lấy không bao giờ hết.

Vũ Hằng cũng không phải tham tài tham thực vật, cảm thấy không sai biệt lắm, liền đứng dậy, lẩm bẩm nói; "Trước hết dùng đến những dược liệu này được rồi, không đủ dùng, đến lúc sau lại đến lấy, dù sao nắm giữ kim thuộc tính bốn nguyên, tùy thời có thể ra vào nơi này."

Sắp sắp đi ra ngoài.

Lưu Phong cũng có chút kích động, quả thực là tại Kim Sơn gặp phải nguy hiểm rất nhiều, gặp phải sự tình cũng thật là quý dị.

Hắn đã sớm muốn đi ra ngoài.

Vũ Hằng nhìn thoáng qua Độc Hạt Tử, lẩm bẩm nói; "Ta sắp đi ra ngoài, ngươi có phải hay không đi theo?"

Tiểu Độc Hạt tử quay đầu lại nhìn thoáng qua hai đầu trường thành bờ cạp, sau đó gật gật đầu, thân thể biến đổi, liền biến thành một bụi cỏ nhỏ, gieo trồng tại Ngõ hẻm trên bờ vai.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Hổ sâu

Linh Thú Kim Bảo cười ngây ngô hai tiếng, cũng phong chế giống như tìm được bạn chơi, cũng biến hóa nhanh chóng, biến thành một cái hồ điệp, tại tiểu Thảo Thượng Phi tới bay đi.

Tiểu Độc Hạt tử cũng hiểu được biến thành hồ điệp thú vị, may mà cũng biến thành hồ điệp, cùng Linh Thú Kim Bảo chơi đùa lấy.

Lưu Phong nhìn nhìn hai cái có thể biến hóa yêu thú, kinh ngạc đến nỗi ngay cả cái cảm đều muốn té xuống.

Ngô Quý Tử lại càng là mờ to hai mắt nhìn, há to miệng mong, không dám tin mà nhìn.

"Chúng ta đi ra ngoài đi."

Vũ Hằng nhàn nhạt lên tiếng, một đạo ý niệm thả ra.

Cảm ứng được Kim Sơn, Kim Sơn trong chớp mắt đưa ra một cỗ truyền tống chỉ lực, bao phủ mấy người bọn hắn, bọn họ bỗng nhiên một tiếng, liền tiêu thất ở chỗ cũ.

Lúc bọn họ lần nữa xuất hiện thời điểm, đã đến Kim Sơn ngoại trăm trượng có hơn.

Rốt cục ra.

Lưu Phong thở ra một hơi, thần sắc phấn khởi, hồ hấp lấy nơi này không khí trong lành, nhìn nhìn màu sắc rực rỡ thế giới, chỉ cảm thấy bị hạnh phúc bao bọc.

Vũ Hằng nhìn lướt qua Ngô Quý Tử, nói: "Ngươi về trước đi chữa thương được rồi, có chuyện gì ta sẽ gọi ngươi."

Hắn phân phó lấy Ngô Quý Tử, Ngô Quý Tử biết cái mạng nhỏ của hắn liền chường không ở trong tay Vũ Hằng, lập tức, chỉ có thể đáng chết gật đầu, thi triển tu vi, nhảy mất rồi đi.

Nhìn nhìn Ngô Quý Tử rời đi bóng lưng, Vũ Hằng cười đắc ý, thần sắc đều tràn ngập kiêu ngạo, muốn biết rõ, cũng không phải ai đều có thể có được một cái Phân Thần Kỳ hậu kỳ tay chân.

Lưu Phong tự nhiên sẽ hiểu Vũ Hằng khủng bố, vội vàng lấy lòng tiến lên, nịnh nọt mà cười, đạo; "Lão đại, đi, ta dẫn đường, sau khi trở về, có một bữa cơm no đủ."

Vũ Hằng đối với Lưu Phong chớ sản, vẫn là tính hoà mẫn, chân chờ, liền từ trữ vật giới chỉ lấy ra một khóa Tấn Thăng Đan, đưa cho Lưu Phong, đạo; "Đây là Tấn Thăng Đan, ngươi cũng đến muốn đột phá thời điểm, phục dụng a."

Lưu Phong hai mắt sáng ngời.

Về chuyện Tấn Thăng Đan, hắn cũng đã được nghe nói, chỉ là Tấn Thăng Đan này mười phần khó được, kia Bao Nha Chủ chính là xài hết tất cả tích góp, thậm chí đã tiêu hao hết nhân tình mới có thể đổi về tới một khóa.

Không nghĩ tới Vũ Hằng nơi này thậm chí có.

Hắn mặt mũi tràn đầy kích động, hai mắt lóe ra hào quang, gấp vội vuron tay ra đi, tiếp nhận này một mai quý trọng Đan Dược.

Này một mai Tấn Thăng Đan, cũng là Vũ Hằng một viên cuối cùng Tấn Thăng Đan, là tiêu hao cuối cùng một đóa phục chế hoa, phục chế xuống.

"Cảm ơn lão đại, về sau lão đại có cái gì phân phó, cứ việc phân phó, ta Luru Phong, tất nhiên vì người xông pha khói lửa không chối từ."

Luru Phong biểu tình kích động đến tột đỉnh tình trạng, hắn biết Tấn Thăng Đan tác dụng, chỉ cần phục dụng hạ xuống, chỉ cần là Phân Thần Kỳ trở xuống tu vi, cũng có thể lập tức tấn chức một cái cảnh giới, lại còn không có di chứng.

Hắn không nói hai lời, cảm kích nhìn thoáng qua Vũ Hằng, vội vàng nuốt hạ xuống Tấn Thăng Đan.

Ngửa đầu, tắc hạ Tấn Thăng Đan.

Đan Dược tiến nhập trong miệng, nhập khẩu tức hóa, không hề được lực, thoáng cái cạ rữa lấy trên người Luru Phong gân mạch, tương trợ hắn mở ra gân mạch.

Hắn vội vàng vận chuyển Công Pháp, nhờ vào Đan Dược được lực, đề thăng tu vi.

Khoanh chân ngồi vào chỗ của mình hạ xuống, trên người hào quang lấp lánh, không được mấy hơi thở công phu, một cỗ Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ khủng bố khí tức, lập tức từ trên người của hắn tản ra.

Khí thế bàng bạc phóng lên trời, liên quan phía trên không trung vân thái cũng đều bắt đầu biến sắc.

Một lúc sau, hắn chậm rãi mở mắt, trong mắt có hào quang lưu chuyển, cảm thụ một chút trên người lực lượng, chỉ cảm thấy trước đó chưa từng có phong phú.

Nắm chặt quyền, phòng chế giống như liên phía trước đỉnh núi cũng có thể oanh kích tan vỡ.

Hắn mười phần đắc ý.

"Cảm ơn lão đại."

Hắn đứng dậy, lần nữa nhìn nọt mà nhìn Vũ Hằng.

Vũ Hằng gật gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Hai người hướng phía trong học viện đi đến.

Tại Luru Phong đột phá tu vi thời điểm, đã sớm đưa tới sự chú ý của người khác.

Nhất là Hầu Tử cùng lão đầu trợ, hai cái này từng là Luru Phong ngựa chết.

Hai người cảm nhận được Luru Phong khí tức, từng cái một hấp tấp mà từ trong động phủ đi ra, sau đó nổ bung tới trước đó chưa từng có độ, nhanh hướng phía Kim Sơn phương hướng đi tới.

Cách mấy trăm trượng cự ly, bọn họ liền thấy được Vũ Hằng cùng Luru Phong.

Trên mặt của bọn hắn tràn đầy nụ cười, thật xa liền đối với Luru Phong hô; "Lão đại, lão đại, người ra? Người không sao? Thật tốt quá."

Bọn họ hoan hô, vô cùng hưng phấn.

Kim Sơn là một cái khủng bố chi địa, tiến nhập bên trong, trên cơ bản vô pháp đi ra.

Luru Phong có thể bình yên vô sự xuất ra, bọn họ đương nhiên thập phần vui vẻ.

Đến gần, bọn họ còn cảm giác Luru Phong đã đột phá tu vi.

"Lão đại, người còn đột phá tu vi, thật tốt quá, xem ra nhất định là có kỳ ngộ."

Lão đầu trợ cùng Hầu Tử chi chi tra tra địa kêu.

Luru Phong mỉm cười, nhìn nhìn hai người, mỉm cười nói; "Ta hiện tại tuyên bố một sự kiện, về sau Vũ Hằng chính là lão đại, ta là lão Nhị, nghe rõ ràng

sao?"

Lão đầu trục cùng Hầu Tử kinh ngạc một chút, không biết Lưu Phong vì cái gì làm ra loại này an bài.

Bất quá nhìn nhìn Vũ Hằng cũng có thể từ Kim Sơn bên trong đi ra ngoài, chắc hẳn khẳng định cũng không đơn giản, nói không chừng, bọn họ còn có bí mật hiệp nghị.

Lão đầu trục cùng Hầu Tử lập tức đối với Vũ Hằng hô lão đại, tuy bọn họ nội tâm không thể nào tán thành.

Vũ Hằng đương nhiên cũng không để ý những cái này.

Hắn thân nhiên nói; "Ta về trước trong động phủ đi, nếu Học Viện có cái gì to lớn sự tình, liền thông báo một tiếng."

Lưu Phong vội vàng gật đầu đáp ứng.

Nhìn nhìn Vũ Hằng sau khi rời đi, lúc này mới mang theo đầu trần hổ cùng Hầu Tử trở về.

Vũ Hằng trở lại động phủ, Lý Cự Phú cảm ứng được, lập tức ra nghênh tiếp Vũ Hằng, vẻ mặt tươi cười, đi tới động phủ công môn, tự mình làm Vũ Hằng mở cửa, liếm láp khuôn mặt tươi cười, nhìn nhìn Vũ Hằng, vẻ mặt phấn khởi đạo; "Vũ Hằng, ngươi trở về sao? Thật tốt quá, không nghĩ được ngươi có thể từ Kim Sơn bên trong xuất ra, Kim Sơn chỗ kia quá hung hiểm, ngươi là không phải gặp kỳ ngộ gì? Ăn cái gì thiên tài địa bảo, tới tới tới, nói cho ta biết một tiếng, ta mua sắm, đại lượng mua sắm."

Hắn chỉ chỉ tra tra địa nói qua, Vũ Hằng căn bản cũng không có nhiều hơn để ý tới, trực tiếp đi vào trong động phủ, tại động phủ đại sảnh ngồi xuống.

Lúc này mới vẻ mặt mỉm cười mà nhìn Lý Cự Phú, đạo; "Lý Cự Phú, lúc này mới bao lâu thời gian nha, tu vi của ngươi đã đến Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn."

Lý Cự Phú hắc hắc địa cười ngậy ngậy, vội vàng chất đầy nụ cười, cảm kích nói; "Này đều nhiều hơn tạ Vũ Hằng huynh đệ ngươi, như không phải Tấn Thăng Đan của ngươi, ta bây giờ còn dừng lại tại Nguyên Anh Kỳ trung kỳ nha."

Vũ Hằng gật gật đầu, rất hài lòng Lý Cự Phú trả lời, lập tức liền từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra một khối kim thuộc tính vạn năm Linh Chi.

Vạn năm Linh Chi thả ra nồng đậm Linh Khí, trong chớp mắt, liền tràn ngập toàn bộ động phủ.

Lý Cự Phú nhìn thoáng qua, hai mắt đều thẳng, biểu tình hết sức kích động, hai mắt lóe sáng, to mọng thân thể đều tại rung động, vội vàng tiến tới vạn năm trước mặt Linh Chi, thật sâu hít thở một cái khí, chỉ cảm thấy trong cơ thể tu vi đều tại tự động vận chuyển.

Hắn vội vàng nhìn nhìn Vũ Hằng, mặt mũi tràn đầy hưng phấn, kích động nói; "Chắc hẳn, đây là Kim Nguyên Tổ vạn năm Linh Chi đâu, có được trị thương công hiệu, chỉ cần người vẫn còn một hơi, phục dụng vạn năm Linh Chi, đã có thể chết mà phục sinh, còn có được tấn thăng công năng, phục dụng hạ xuống, lập tức ngay tại nguyên bản trên cơ sở, đề thăng một cái cảnh giới. Vũ Hằng huynh đệ, ngươi vận khí thật tốt, tiến nhập như thể hung hiểm Kim Sơn, không chỉ không có bị thương tổn, ngược lại tiêu hao ra được liệu này, không thể chê, ta Lý Cự Phú mua, giá cả khẳng định để cho ngươi thoả mãn. Một vạn Linh Thạch."

Vũ Hằng tâm tình nhảy một chút, cũng không nghĩ tới Lý Cự Phú khai ra giá trên trời.

Muốn biết rõ, bây giờ Vũ Hằng, vẫn là hết sức khuyết thiếu Linh Thạch, tiến nhập Kim Sơn bên trong, Linh Thạch đều trên cơ bản tiêu hao hết.

Hơn nữa, này vạn năm trở lên dược liệu, hẳn đều cũng không có thiếu nha.

Huống chi, nhìn nhìn Lý Cự Phú cũng thuận mắt, hắn suy ngẫm hội, liền quyết đoán đáp ứng, đạo; "Đi, thành giao."

Sau đó, hắn liền cầm trong tay vạn năm Linh Chi giao cho Lý Cự Phú.

Lý Cự Phú to mọng thân thể run rẩy, rung động nửa ngày, hai mắt lóe ra kích động hào quang, hắn thật sự là sợ hãi Vũ Hằng không cùng hắn làm khoản này mua bán nha.

Đối với Lý Cự Phú tới chỗ, tiền tài đều không là vấn đề, vấn đề là cũng không đủ sức nặng tài nguyên tu luyện.

Nhận lấy vạn năm Linh Chi, Lý Cự Phú liền ở tại chỗ trên khoan chân ngồi vào chỗ của mình hạ xuống, trực tiếp há miệng miệng, liền đem vạn năm Linh Chi cho cắn nuốt.

Tại thôn phệ vạn năm Linh Chi, trong cơ thể hắn được lực điên cuồng bạo, đánh thẳng vào hắn kinh mạch trong cơ thể, tương trợ hắn đã thông gân mạch.

Trên người Lý Cự Phú, có hào quang lấp lánh, tu vi khí tức ở trên người hắn ba động, không được một lát công phu, hắn nguyên bản Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, nhảy mất đột phá.

Khí tức kinh khủng, nhảy lên tới Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ.

"Rốt cục đột phá đến Xuất Khiếu Kỳ tu vi, ha ha."

Lý Cự Phú chậm rãi mở mắt, trong mắt có hào quang lưu chuyển, hần vô cùng hưng phấn cùng kích động, hai mắt nhìn nhìn Vũ Hằng, đều là tràn đầy cảm kích.

Tại dưới sự hưng phấn, hần nhện không được rít gào lên tiếng, tiết kích động trong lòng tình cảnh.

Vũ Hằng cũng thở ra một hơi, mang trên mặt mỉm cười, nhìn nhìn Lý Cự Phú, đạo; "Tình địch của ngươi tu vi cảnh giới như thế nào? Ngươi có phải hay không đã có lòng tin đoạt lại người yêu của ngươi?"

Lý Cự Phú trong chớp mắt trấn định lại, biểu tình Lãnh Tĩnh, trầm tư một chút, nguyên bản tâm tình hưng phấn cũng không còn, vẻ mặt đau khổ, đáng thương đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, ngươi phải giúp ta, ta kia tình địch là thiên chi kiêu tử, có được Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi, ta còn so với hần thấp một cái cảnh giới, còn kém một cái cảnh giới, loại ta đột phá đến Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ, tất nhiên muốn cho hần đẹp mắt."

Hần đem hết thảy hi vọng đều ký thác ở trên người Vũ Hằng, hi vọng Vũ Hằng có thể tương trợ hần.

Lúc này, động phủ công môn, có cái hạ nhân tới hô Lý Cự Phú, Lý Cự Phú hai mắt sáng ngời, đạo; "Vũ Hằng huynh đệ ta, đi trước gọi, đó là của ta người."

Vũ Hằng gật gật đầu.

Lý Cự Phú nhanh mà đi đến công môn, sau đó mở ra động phủ công môn.

Hạ nhân mặt mày ủ rũ mà nhìn Lý Cự Phú, đạo; "Thiếu gia, không tốt tin tức, ngươi thích cô nương, hội tại hạ một người nguyệt, gả cho Lưu hùng sơn, Lưu hùng sơn tài cao thế lớn, tu vi cao, ý thể hiếp người, thiếu gia, ngươi muốn nghĩ cái biện pháp nha."

Đã nghe được cái tin tức này, sắc mặt của Lý Cự Phú lập tức âm trầm xuống, nhanh nhử chặt mày, bạch a tình mù mịt, hừ lạnh một tiếng, một quyền đánh về phía mặt đất, mặt đất rung động, xuất hiện một cái hố sâu cực lớn, hố sâu ngoài có khe nứt lan tràn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Biết hổ thẹn mà dũng

Này nhưng làm hạ nhân sợ hãi kêu lên một cái.

Tùy theo, hạ nhân phong chế giống như nhìn xảy ra điều gì trò, nhện không được kích động, đạo; "Thiếu gia, ngươi lại đột phá? Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ tu vi? Thật tốt quá."

Muốn biết rõ, Lý Cự Phú đột phá, không được nửa tháng, liên tục đột phá ba cái cảnh giới, đây quả thực là xuất lễ thường cùng thưởng thức, không theo lễ thường xuất bài.

Dùng yêu nghiệt cùng kỳ quái giả đề hình dung Lý Cự Phú cũng không quá đáng, theo loại tu luyện này độ hạ xuống, Lý Cự Phú hoàn toàn có thể tại hạ một người nguyệt tăng lên tới Xuất Khiếu Trung Kỳ, sau đó quyết chiến Lưu hùng sơn, cướp đoạt quay về người yêu.

"Này tin tức tốt, ta muốn báo cho lão gia cùng phu nhân đi, trong gia tộc người, khẳng định thập phần vui vẻ."

Hạ nhân kích động nói qua.

Sắc mặt của Lý Cự Phú như trước không có chuyển biến tốt đẹp, vỗ một cái hạ nhân bờ vai, phân phó nói; "Báo cho trong gia tộc người, ta muốn ba vạn Linh Thạch, tháng sau, ta lấy Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi quyết chiến Lưu hùng sơn."

Oa!

Giờ khắc này, hạ nhân mười phần nghiêng bội Lý Cự Phú, phong chế giống như lần đầu tiên nhận thức Lý Cự Phú, nội tâm hết sức kích động, hai mắt tràn ngập ngưỡng mộ tình cảnh.

Đây còn là lấy trước kia cái rất sợ chết Lý Cự Phú sao?

Đây còn là lấy trước kia cái hết ăn lại nằm không có chí khí đích thiếu gia sao?

Thiếu gia cải biến, tiến tới, có chiến ý, đây là chuyện tốt, lão gia phu nhân biết, khẳng định cao hứng, đừng nói ba vạn Linh Thạch, dựa vào Lý Gia tài phú, mười vạn Linh Thạch đều không nói chơi.

"Vâng, thiếu gia."

Hạ nhân cũng nhận được tâm tình của Lý Cự Phú bị nhiễm, vội vàng kiên định lên tiếng, một cái dứt khoát hữu lực xoay người, liền hướng phía dưới núi đi đến, hẳn muốn đem này tin tức tốt báo cho gia tộc.

Nhìn nhìn hạ nhân sau khi rời đi, Lý Cự Phú vội vàng trở lại Vũ Hằng trước người, lập tức đổi mặt - trông mong mà nhìn Vũ Hằng, một bức đáng thương bộ dáng, nói: "Vũ Hằng huynh đệ, sự tình người cũng biết, người nhất định phải giúp ta, chỉ cần tương trợ ta đột phá đến Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ, mặt khác hai vạn Linh Thạch sẽ là của người."

Vũ Hằng trong đầu lần nữa nhảy loạn một cái.

Có thể nói là có tiền có thể ma xui quỷ khiến đây nè.

Nếu như dựa theo Học Viện cung cấp một tháng mười khối Linh Thạch, muốn tích lũy đến ngày tháng năm nào mới có thể có được ba vạn Linh Thạch?

Vũ Hằng không nói hai lời, trực tiếp đập chân đã đáp ứng.

Lý Cự Phú vội vui vẻ, hẳn biết có đùa giỡn, chỉ cần Vũ Hằng đáp ứng, dựa vào Vũ Hằng đáng tin cậy, tất nhiên có biện pháp tương trợ hẳn.

Hắn đối với Vũ Hằng ngàn cảm ơn vạn cảm tạ.

Vũ Hằng chỉ là nhàn nhạt phân phó nói: "Người bây giờ trước cùng cố dưới tu vi, ta sẽ có biện pháp giúp cho người, đồng thời cũng nghiên cứu một chút thần thông kỹ năng, đánh bại một người, không đơn thuần là dựa vào tu vi."

Lý Cự Phú sâu chấp nhận, vội vàng gật đầu đáp ứng, lập tức liền tiến vào trong động phủ, bắt đầu cùng cố tu vi, sau đó lĩnh hội thần thông cùng kỹ năng.

Vũ Hằng có chút ngạc nhiên, sau đó mỉm cười, từ Lý Cự Phú hành động cùng trong lúc biểu lộ, hẳn hoàn toàn có thể cảm nhận được Lý Cự Phú quyết tâm, xem ra lần này, tất nhiên phải trợ giúp Lý Cự Phú thành công mới được.

Ngoài động phủ, cũng tới một đạo nhân ảnh.

Vũ Hằng đệ nhất trong chớp mắt liền cảm ứng được, là Bao Nha Chủ, tại chính mình rời đi đoạn này thời gian, Bao Nha Chủ hỗ trợ trông coi động phủ, cũng đem mặt khác một động phủ thuê, này sẽ tìm đến mình, có thể là chia hoa hồng tới.

Hắn đứng lên, mở ra động phủ, đi ra cửa đá, liền thấy được Bao Nha Chủ vẻ mặt tươi cười địa đứng, nhìn không được trêu ghẹo nói: "Ồ, Bao Nha Chủ, là không phải có cái gì chuyện tốt tới tìm ta?"

Bao Nha Chủ lập tức thần tình kích động, từ túi gấm trong túi lấy ra Linh Thạch, giao cho Vũ Hằng, đạo: "Vũ Hằng huynh đệ, những cái này đều là người nên được Linh Thạch chia hoa hồng, người cất kỹ."

Vũ Hằng đưa tay tiếp nhận, cầm đi một bộ phận, còn dư lại một bộ phận, lui về cho Bao Nha Chủ, đạo: "Cứ như vậy đi."

Bao Nha Chủ còn muốn nói điều gì, nhưng nhìn Vũ Hằng nhàn nhạt vung tay lên, lập tức không nói thêm lời, vội vàng thu lại còn dư lại Linh Thạch, tâm tình kích động, biểu tình vui mừng.

Từ khi hẳn biết được Vũ Hằng từ Kim Sơn sau khi trở về, nội tâm của hắn liền chấn kinh đến tột đỉnh tình trạng, đặc biệt đến đây chứng thực một chút tin tức là thật hay không.

Kim Sơn kia khủng bố chi địa, không phải ai cũng dám có dũng khí đi vào, hơn nữa có thể bình yên vô sự đi ra, hết lần này tới lần khác Vũ Hằng có thể làm được, có thể thấy Vũ Hằng không tầm thường.

Hắn quyết định, về sau quan trọng hơn ôm Vũ Hằng bấp chân.

Chần chờ, hẳn thử thăm dò đạo: "Vũ Hằng sư huynh, ngày mai, ngoại viện sẽ có một cái Huyền Cảnh mở ra, người có nên đi vào hay không thí luyện một chút? Nghe nói ban thưởng phong phú."

Cường giả vi tôn, tuy hẳn so với Vũ Hằng tiến vào tới Học Viện, thế nhưng Vũ Hằng thực lực so với sự cường đại của hắn, cho nên liền xưng là sư huynh.

Vũ Hằng sẽ không để ý hẳn xưng hô.

Chỉ là vừa vừa trở về, cũng không phải hiểu được cái gì thí luyện, có chút hiếu kỳ nói: "Không biết có cái gì ban thưởng đâu này?"

Bao Nha Chủy lập tức cười nói; "Nghe nói, từ Huyền Cảnh vượt qua kiểm tra người, liền có thể có tư cách tiến nhập mộ sơn, tiến nhập mộ sơn, liền có khả năng lĩnh hội thân gỗ nguyên."

Thần mã?

Vốn thuộc tính bốn nguyên, không phải này Vũ Hằng cần có sao?

Vũ Hằng nội tâm đều kích động một chút.

Hắn hiện tại nắm giữ kim thuộc tính bốn nguyên, kế tiếp, còn muốn nắm giữ cái khác bốn nguyên, mộc thủy hỏa đất, Phong Vân Lôi Điện, long. . . Bốn nguyên, này cũng là vì tại Nam Sơn Linh Dịch Tháp cạnh tranh bên trong cướp đoạt thứ nhất, vì Học Viện làm về vàng.

Hắn lập tức đạo; "Ngày mai Huyền Cảnh khảo nghiệm, ta tất nhiên hội tham gia."

Bao Nha Chủy gật gật đầu, vui mừng đạo; "Được đấy, ta cái này vì người đi ghi danh, về sau có cái gì dùng đạt được ta, đều thỉnh mở miệng, ta khẳng định vì người làm xong."

Vũ Hằng nhìn nhìn bóng lưng của hắn có chút dờ khóc dờ cười.

Tại Bao Nha Chủy rời đi đó, Lưu Phong cũng tới tìm Vũ Hằng, nhìn nhìn Vũ Hằng, lộ ra nụ cười, có chút nịnh nọt nói; "Lão đại, ngày mai, ngoại Học Viện có một cái Huyền Cảnh khảo hạch, người đi không đi? Quá quan rồi, liền có thể có được tiến nhập mộ sơn tư cách, ta còn là rất chờ mong với người tiến nhập mộ sơn."

Vũ Hằng mỉm cười nói; "Chuyện này ta biết, ngày mai hội tham gia Huyền Cảnh khảo hạch."

Huyền Cảnh khảo hạch, không có chỗ xấu, chỉ sợ rèn luyện tâm tình, coi như là ở bên trong thương vong, cũng chỉ là tương đương với ngủ một giấc mà thôi.

Loại chuyện tốt này, làm sao có thể không tham gia.

Lưu Phong lấy được khẳng định tin tức, liền trở về động phủ, thông tri lão đầu trực cùng Hầu Tử, ngày mai cũng phải tham gia.

Vũ Hằng trở lại động phủ, nói cho Lý Cự Phú, Lý Cự Phú vốn không muốn tham gia, thế nhưng nghe Vũ Hằng đề nghị, tốt nhất cũng quyết định báo danh.

Đệ nhị Thiên Sáng Sớm hi.

Ngoại Học Viện, quảng trường.

Lúc này đã tụ tập hơn hai mươi cái đệ tử.

Tại hơn hai mươi cái Học Viện đều là tham gia Huyền Cảnh khảo nghiệm, Phong Thanh, Bàn Tử, mặt lạnh nam tử cũng xuất hiện ở nơi này, bọn họ vừa nhìn thấy Vũ Hằng, thật hưng phấn tới cực điểm, vô cùng vui vẻ.

Tại quảng trường chính giữa trên đài cao, đứng một cái Bạch Tu Trường Lão.

Bạch Tu Trường Lão nhìn lướt qua quảng trường, cứ như vậy chọn người, lòng mày đứng thẳng kéo xuống, ồm ồm, đạo; "Liên các người những người này, muốn tham gia Huyền Cảnh khảo hạch, đứng không?"

"Trước báo cho các người, tiến nhập Huyền Cảnh, các người hội quên rất nhiều chuyện tình, chỉ có thí luyện chấm dứt, các người mới có thể tỉnh táo lại, mỗi người đều không có cùng Huyền Cảnh, phạm là thông qua khảo hạch, có thể có được tiến nhập mộ sơn tư cách."

Mộ sơn liền cùng Kim Sơn đồng dạng khủng bố, bên trong toàn bộ đều là mộ nguyên tố ngưng tụ mà thành, các loại hung thú cây cối hoa cỏ, sơn phong thổ địa sông ngòi đều là mộ nguyên tố ngưng tụ.

Chưa có người muốn đi vào mộ sơn.

Chỉ có kiến thức qua Vũ Hằng lợi hại Lưu Phong, còn có tin tưởng Vũ Hằng thực lực Lý Cự Phú dám người, mới có thể tham gia lần này Huyền Cảnh khảo hạch.

Sở dĩ Học Viện nhiều người như vậy, chỉ có như vậy chọn người tham gia Huyền Cảnh khảo hạch, liền là bởi vì bọn họ không muốn tiến nhập mộ sơn.

Mộ sơn quá kinh khủng, hung mệnh cùng Kim Sơn không thua bao nhiêu, bọn họ cũng không muốn dùng hết mạng già, liền vì tiến vào mộ sơn chịu chết.

"Được rồi, liên các người những người này, vốn Trường Lão hiện tại tuyên bố, Huyền Cảnh khảo hạch bắt đầu."

Bạch Tu Trường Lão nhân nhật nói qua, vung tay lên, nhất thời, có một đạo bạch sắc quang mang bao phủ ra, bao trùm ở hai mươi danh khảo hạch nhân

viên.

Hai mươi danh khảo hạch nhân viên, trong chớp mắt tiêu thất ở chỗ cũ, tiến nhập trận pháp Huyền Cảnh bên trong.

Cũng có một ít đứng ngoài quan sát đệ tử.

Những cái kia Học Viện cười nhạo những cái này người bị khảo hạch.

"Vậy mặc son cùng Kim Sơn đồng dạng khủng bố, cũng liền chỉ có những cái này ngu ngốc, mới có thể nghĩ đến có được tiến nhập mặc son tư cách."

"Tiến nhập mặc son quả thật chính là tự tìm chết, gặp qua muốn chết, chưa từng gặp qua gấp gấp như vậy tự tìm chết."

"Hơn nữa, này Huyền Cảnh cũng không phải dễ dàng như vậy thông qua, hoàn toàn có khả năng mất phương hướng ở bên trong Huyền Cảnh."

Theo những Học Viện này nghị luận cùng khinh thường, Vũ Hằng đám người, đã bắt đầu Huyền Cảnh lịch trình.

Tiến nhập Huyền Cảnh, trí nhớ của bọn hắn đều tạm thời phong ấn.

Bọn họ chỉ sợ cho là mình chính là Huyền Cảnh bên trong giả thuyết người.

Ngoại Học Viện trên quảng trường.

Bạch Tu Trưởng Lão như trước đang đợi đang chờ.

Này đều đã qua đem thời gian gần một tháng.

Thế nhưng, thủy chung không có một cái đệ tử có thể từ Huyền Cảnh trong khảo hạch đi ra, điều này làm cho hắn lo lắng, mặt mày ủ rũ.

Không ai có thể từ Huyền Cảnh đi ra, kia nói rõ, bọn họ vô pháp đạt được tiến nhập mặc son tư cách.

Hắn không nghĩ tới, lần này thành viên như vậy kém cỏi.

Đương nhiên, mỗi một lần thành viên đều là như vậy kém cỏi.

"Được rồi, được rồi, lại cho hai người các ngươi thêm thời gian, nếu còn không ra, vậy cũng chỉ có chấm dứt các ngươi Huyền Cảnh thí luyện rồi, tránh các ngươi mất phương hướng ở bên trong Huyền Cảnh."

Ở trong Huyền Cảnh.

Lý Cự Phú biến thành một cái nhà giàu từ, lớn lối quần áo lụa là cái loại kia, đã triệt để mất phương hướng ở bên trong Huyền Cảnh, đã tin tưởng Huyền Cảnh, hắn chính là chân thật tồn tại, đột nhiên quên, tu chân trong thế giới, mới là hắn chân chính sinh hoạt.

Lưu Phong cũng mất phương hướng tại Huyền Cảnh, ở bên trong Huyền Cảnh, hắn chính là một cái lưu manh rõ ràng hợp lý, thuộc hạ, có mấy cái ngựa chết cung cấp hắn sử dụng.

Hắn càn rỡ đắc ý, lớn lối bá đạo, cũng sa vào ở bên trong Huyền Cảnh, không thể tự kèm chế, tựa như cùng ngủ mơ người, sa vào tại trong mộng, vô pháp tỉnh lại.

Bao Nha Chủy, lão đầu trợ, Hầu Tử, Phong Thanh, mặt lạnh nam tử, Bàn Tử, Vũ Hằng . . . Tham gia Huyền Cảnh thí luyện người, hiện tại hết thấy động mất phương hướng tại Huyền Cảnh.

Bọn họ có một thân phận khác, có mặt khác sinh hoạt, cũng có mặt khác hoàn cảnh, để cho bọn họ tin tưởng, bên trong sinh hoạt chính là chân thật.

Trong chớp mắt, đã trôi qua thời gian một ngày.

Còn có một ngày trong chớp mắt, loại Huyền Cảnh này thí luyện sẽ chấm dứt.

Vũ Hằng sa vào ở trong Huyền Cảnh, như cũ là lấy thẩm phương thân phận.

Lúc này thẩm phương, ở trong Huyền Cảnh, hắn tu luyện đến Trường Sinh Cảnh, đã trở thành mười Đại Cao Thủ nhất, cũng vì sự phó của hắn tìm đến Ngưng Thần Đan, còn cấp cho sự phó của hắn đắp nặn một phần thân thể.

Chương 184: Giả nghèo

Hắn bây giờ là Thẩm Gia gia chủ, là chí cao vô thượng tồn tại.

Nhưng mà, Thẩm Phuong ngày hôm nay mê mẩn.

Hắn an vị tại trên vách núi, lẳng lặng nhìn lên trời trên ánh sao sáng cùng ánh trăng, thâm ảo huyền diệu Thương Khung, phỏng chế hình như có một cổ hấp dẫn chỉ lực, để cho hắn mất phương hướng.

"Đây rốt cuộc là một cái dạng gì địa phương? Ta là từ đâu, muốn đi đâu ?? Mươi Đại Cao Thủ nhất thì như thế nào? Ta rốt cuộc là ai?"

Thẩm Phuong hỏi chính mình.

Thẩm Gia thành viên, đều cho rằng Thẩm Phuong điên rồi.

Hắn trọn vẹn ngồi ở trên vách núi một năm thời gian, thủy chung không hề động qua.

Cho đến, năm thứ hai.

Khoanh chân ngồi vào chỗ của mình tại trên vách đá Thẩm Phuong, đột nhiên mở mắt, phỏng chế giống như hiểu rõ cái gì, cũng phỏng chế giống như khám phá Hồng Trần, nhìn thấu Thương Khung.

Hắn đứng lên, cao giọng cười to, đạo; "Nguyên lai ta không gọi ta Thẩm Phuong, ta là Vũ Hằng, ta là đi vào Huyền Cảnh bên trong thí luyện."

Tại hắn mình ngộ, sau lưng của hắn thế giới, còn có thành trì, gia tộc, nhao nhao tiêu thất, giống như thiên địa tan vỡ.

Vũ Hằng thanh âm, trong chớp mắt từ chỗ cũ tiêu thất, lần nữa xuất hiện, đã đến ngoại học viện trên quảng trường.

Tại Bạch Tu Trưởng Lão trong ánh mắt, liền thấy được một đạo hào quang, trực tiếp từ Huyền Cảnh trong trận pháp, chạy nước rút xuất ra, nháy mắt, liền đánh tới hắn.

Hắn tập trung nhìn vào, liền nhận ra Vũ Hằng.

Vũ Hằng vỗ lồng ngực, nhìn trước mắt quen thuộc từng màn, lòng còn sợ hãi.

Quả thực là, Huyền Cảnh này quá rất thật, thái chân thực, thiếu chút nữa liền chân chính mất phương hướng ở bên trong.

Ngay cả mình đều cơ hồ mất phương hướng, có thể tưởng tượng, Lưu Phong, Lý Cự Phú bọn họ, khẳng định cũng khó có thể đi ra Huyền Cảnh.

Hắn cau mày, đứng ở trên quảng trường, cùng chờ đợi.

Bạch Tu Trưởng Lão tán dương Vũ Hằng một câu, đạo; "Tiểu tử, người rất tốt, tối thiểu có thể từ Huyền Cảnh bên trong chạy ra."

Vũ Hằng mỉm cười, chỉ là thần sắc, như trước viết lo lắng.

Nhiều lại lòng mày, làm cho người ta nhìn nhìn, cũng có thể cảm nhận được nội tâm của hắn lo nghĩ.

Bạch Tu Trưởng Lão nhìn lướt qua Vũ Hằng, sau đó lên tiếng an ủi: "Vũ Hằng, không cần lo lắng, bọn họ rất nhanh là có thể ra, cùng lắm thì, cho nhiều bọn họ một ngày thời gian."

Vũ Hằng gật gật đầu, đối với Bạch Tu Trưởng Lão ôm quyền, nói: "Trưởng Lão, khoan hậu, Vũ Hằng bội phục."

Bạch Tu Trưởng Lão một bên nhíu lại lông mày, một bên nhìn từ trên xuống dưới Vũ Hằng.

Trong lòng của hắn tính toán, tiểu tử này coi như phúc hậu, tại phân ra động phủ thời điểm, không quên mất phân ra chính mình một chút chỗ tốt.

Hắn nghĩ đến, là có thể hay không dàn xếp, thừa cơ Hướng Vũ hằng yếu điểm chỗ tốt.

Huyền Cảnh khảo hạch là có hai cái quy tắc.

Thứ nhất, thí sinh tự nguyện.

Thứ hai, Trương Lão xét xử lý.

Nói đúng là, trưởng lão là có quyền lực để cho bọn họ thông qua.

Hắn Kiên ho hai tiếng, đi đến bên người Vũ Hằng, tiến tới Vũ Hằng bên tai, mỉm cười, nói khẽ: "Vũ Hằng, tiểu tử ngươi cũng không tệ, như vậy, ta có thể cho ngươi dần xếp, chỉ cần ngươi hi vọng, ta có thể cho bọn họ hết thầy qua Huyền Cảnh, như thế nào đây?"

Vũ Hằng con mắt trong chớp mắt sáng ngời, biểu tình có chút kích động, hưng phấn mà nhìn nhìn Bạch Tu Trương Lão, trông mắt chuyển động một chút, vội vàng nói: "Thành giao."

"Ha ha, được, đủ sáng khoái."

Bạch Tu Trương Lão ha ha cười cười, sau đó, liền đối với Vũ Hằng vươn tay, như tên trộm mà nhìn Vũ Hằng, làm một số tiền động tác.

Vũ Hằng trong chớp mắt không nể mặt, đau khổ hề hề nói: "Ngươi lợi hại, nói đi, cái gì số lượng?"

Bạch Tu Trương Lão dựng lên một cái ngón tay.

Vũ Hằng thở ra một hơi, biểu tình nhẹ nhõm, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một mai Linh Thạch, giao cho Bạch Tu Trương Lão.

Tại hắn nghĩ đến, Bạch Tu này trưởng lão là phúc hậu người, sẽ không hung hăng địa nghiền ép hắn tân sinh.

Một bên đem Linh Thạch giao cho Bạch Tu Trương Lão, hắn một bên mỉm cười nói: "Trưởng Lão, ngươi thật là dày đạo nhân đây nè, ta Vũ Hằng đối với ngươi thật sâu sùng bái."

Bạch Tu Trương Lão nguyên bản còn muốn lấy từ tay của Vũ Hằng trên kiểm một ít Linh Thạch cùng bảo vật đâu, dựng thẳng lên một cái ngón tay, chính là muốn một ngàn Linh Thạch.

Không nghĩ tới, Vũ Hằng thẳng ranh con, chỉ là cho hắn một khối Linh Thạch, để cho hắn phần nộ bùng bùng.

Nhất thời, hắn liền mất tròn, mặt mũi tràn đầy lửa giận, hai mắt hóa điểm phóng chế giống như có thể phun ra, hung dữ địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, hừ lạnh một tiếng, nói: "Vũ Hằng, tiểu tử ngươi, không đủ đạo nghĩa nha, là không phải là không muốn lẫn lộn, hay là nghĩ đến hủy bỏ giao dịch? Ta là không sao cả rồi."

Sau khi nói xong, hắn liền hai tay ôm ngực, nhàn nhạt đứng ở chỗ cũ, bày ra một bức khoan dung bộ dáng.

Vũ Hằng phì liếc một cái hắn, sau đó lại phì liếc một cái, nhìn nhìn lão gia hỏa kia thật sự là không có ý định tiếp tục giao dịch, vội vàng liếm láp nụ cười, cười lạnh nói: "Trưởng Lão, ngươi đại nhân đây nè, đương nhiên là có lòng dạ không phải, loại nhỏ, bất quá là với ngươi khai mở một cái vui đùa, không cần thật đúng."

Bạch Tu Trương Lão vui lên, trên mặt lộ ra mỉm cười, tán dương Vũ Hằng một câu, nói: "Tiểu tử ngươi hiểu chuyện, còn không mau một chút."

Sau đó, hắn lại tiếp tục vươn tay, đưa về phía Vũ Hằng.

Vũ Hằng một bức thịt đau bộ dáng, để cho Bạch Tu Trương Lão để ở trong mắt, cũng nhịn không được cười ra tiếng, trong đầu một cái lực đắc ý, nội tâm đắc chí nghĩ đến, ta để cho ngươi choáng nha keo kiệt, hừ hừ, nhìn lần này, không hung hăng địa làm thịt ngươi một hồi.

Hắn hai mắt chớp, trông mắt quay tròn địa xoay tròn, nhìn nhìn Vũ Hằng, biểu tình mui phần đắc chí.

Vũ Hằng lại từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra mười miếng Linh Thạch, lưu luyến địa giao cho Bạch Tu Trương Lão.

Bạch Tu Trương Lão lập tức liền tròn tròn mắt.

Cả người phóng chế giống như hóa đá ở chỗ cũ, mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên, không dám tin địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng.

Phóng chế tựa như đang nói, ngươi cho ta là đồ ngốc sao?

Cứ như vậy điểm Linh Thạch liền nghĩ muốn đem ta lão đầu tử cho đánh, cửa cũng không có.

Hắn thờ hồng học địa thờ, sau đó một bả vươn tay, đem mười miếng Linh Thạch cầm trong tay, suy nghĩ một chút, sẽ đưa vào hắn túi gấm trong túi.

Vẫn không quên đối với Vũ Hằng la mắng: "Tiểu tử, như vậy điểm Linh Thạch vừa muốn đem ta cho đánh, ta cho ngươi biết, cửa cũng không có, mười khối Linh Thạch, thiết thời ngươi lấy được xuất thủ."

Khoan hãy nói Vũ Hằng cảm không ra tay, liền Vũ Hằng hèn hạ vô sỉ gia hỏa, liền một khối Linh Thạch cũng có thể lấy ra tay nha.

Hắn liền bất mãn mặt không hiểu nhìn nhìn Bạch Tu Trương Lão, kinh ngạc nói: "Trưởng Lão, đây chính là ngươi muốn Linh Thạch nha, ngươi dựng lên

một cái ngón tay, không phải là muốn một khối Linh Thạch sao, ta nghĩ đến người khoan hậu kia mà."

Vũ Hằng càng nói càng là úy khuất, tiếp tục nói: "Không nghĩ tới, người không phải trong tưởng tượng rộng như vậy đây, vậy cũng không có việc gì, ta còn lật ra gấp mười Linh Thạch cho người, như thế nào người như vậy lòng tham không đáy nha."

Bạch Tu Trường Lão tức giận đến dựng râu tròng mắt, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, hai mắt đều phồng chế giống như phóng hỏa, hung dữ địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, vươn tay một ngón tay, run rẩy địa chỉ vào Vũ Hằng, chọc tức, được nửa ngày đều cũng không nói đến lời.

Nội tâm đang gầm thét gào thét, ta dựng thẳng lên một ngón tay, đó là muốn một ngàn khối Linh Thạch, tiểu tử người ngược lại tốt rồi, một chút tính linh hoạt cũng không có, nửa điểm nhân lực lực đều thiếu nợ phụng, liền như vậy thật sự.

Nếu như chỉ là một khối Linh Thạch, vốn Trường Lão cần hướng người muốn sao, thiệt là.

Bạch Tu Trường Lão thật sự là sắp quá Vũ Hằng cho làm tức chết.

"Không thể chê, một ngàn khối Linh Thạch, thiếu một khối đều không được."

Hắn nhún nhún hơn nửa ngày, thờ hồng học địa phun ra mấy chữ.

Như cũ là khuôn mặt phẫn nộ, tức giận đến tột đỉnh tình trạng.

Muốn không phải nhìn Vũ Hằng tiểu tử này còn có chút thực lực, bằng không thì, hắn đã sớm một chương vải đi ra, trực tiếp bắt hắn cho đập thành thịt vụn.

Hừ hừ.

"Cái gì, muốn nhiều như vậy Linh Thạch? Người cướp bóc nha."

Vũ Hằng nhất thời liền tròng mắt, tròng mắt mà nhìn Bạch Tu Trường Lão, vô ý thức địa bảo vệ trên ngón tay của hắn trừ vật giới chỉ, cảnh giác mà nhìn Bạch Tu Trường Lão, sợ cái lão nhân này trực tiếp mạnh bạo.

Hắn cũng không nghĩ tới Bạch Tu Trường Lão ác như vậy, lại muốn một ngàn khối Linh Thạch, đây quả thực so với giết đi Vũ Hằng còn muốn làm cho người khó chịu.

Nghĩ Vũ Hằng loại này chỉ sợ dính người khác tiện nghi người, làm sao có thể cho ra nhiều như vậy Linh Thạch.

Hơn nữa, bây giờ Vũ Hằng, cũng đã từ Huyền Cảnh bên trong đi ra.

Vẫn chưa ra khỏi tới, chỉ là Lưu Phong, lão đầu trợ, Hầu Tử, Tháp Tị Tử bọn họ, mắc mớ gì đến tự mình sao.

Tuy, hắn rất muốn tương trợ Phong Thanh bọn họ vượt qua kiểm tra, thế nhưng, bây giờ nhìn nhìn Bạch Tu Trường Lão như vậy một bức tính nết, liền biết, hi vọng không lớn.

"Ta nói, người cũng quá hung ác a, người rõ rệt đoạt, cũng không cần khoa trương như vậy chứ, ta cho người biết, tối đa năm mươi khối Linh Thạch, nhiều một khối cũng không còn, hơn nữa, người ta qua không được Huyền Cảnh, đâu có chuyện gì liên quan tới ta, dù sao ta là qua, ta chỉ là đối với giúp bọn họ một tay, nếu như không giúp được, quên đi chứ sao."

Vũ Hằng nhàn nhạt nói qua, một bức chẳng hề để ý bộ dáng, còn đặc biệt địa nhún nhún vai, hồn nhiên không để ý.

Bạch Tu Trường Lão nhìn nhìn Vũ Hằng một bức lơ đãng bộ dáng, không khỏi tròng mắt liếc, tròng mắt chuyển động xuống.

Hắn biết, Vũ Hằng nói đều là thật tình, tuy Huyền Cảnh người ở bên trong, cùng Vũ Hằng quan hệ cũng không tệ, Vũ Hằng cũng muốn giúp bọn họ một tay, thế nhưng, nếu như trả giá cao quá lớn, khả năng Vũ Hằng cũng sẽ không vui lòng giúp đỡ.

Một khi Vũ Hằng quyết định buông tha cho hỗ trợ, vậy mình há không phải chỗ tốt gì cũng không có vớt đến.

Bạch Tu Trường Lão nhất thời liền có chút khẩn trương, biểu tình có chút lo lắng, bất quá, rất nhanh hắn liền thu liễm tâm tình, hắn biết, tại đàm phán giai đoạn, tốt nhất đừng cho người biết mình suy nghĩ.

Hắn ho khan hai tiếng, bản lấy một trương lãnh khốc gương mặt, nếp uốn nếp uốn, đục ngầu hai mắt nhìn chăm chăm Vũ Hằng, nói: "Vũ Hằng, như vậy đi, cho tám Bách Linh thạch là được, được a, trọn vẹn thiếu đi người hai Bách Linh thạch."

Bạch Tu Trường Lão phúc hậu nói qua, phồng chế giống như hắn đã làm ra lớn nhất nhượng bộ, đã mười phần hiền hậu.

Vũ Hằng chỉ là cười lạnh hai tiếng, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, lộ ra một cái đẹp mắt độ cong, thần nhiên nói: "Trường Lão, hơn, ta đừng nói, 60 khối Linh Thạch, nhiều hơn nữa, thật không có, người cũng biết, ta một cái tân sinh, mới vừa gia nhập Học Viện, có thể có cái Linh Thạch gì đâu này? Người nói là không phải, nói không chừng, này 60 khối Linh Thạch, đều cần hai năm sau mới có thể trả hết nợ người."

Vũ Hằng nói đáng thương, thật sự giả bộ như một bức cùng bộ đáng xuất ra.

Kỳ thật, hiện trong tay hắn trữ vật giới chỉ vẫn có mấy trăm Linh Thạch, đương nhiên, hắn còn có ba vạn Linh Thạch, tạm thời là khoản, là Lý Cự Phú thiếu nợ hắn.

Trộn vụn ba vạn Linh Thạch đây nè, ngấm lại đều làm người kích động.

Vũ Hằng nội tâm đắc ý một chút, thế nhưng biểu hiện ra, như trước giả vờ một bức cùng bộ đáng, cầu khẩn mà nhìn Bạch Tu Trường Lão.

Bạch Tu Trường Lão cảm thấy bất đắc dĩ, thở dài một tiếng, nội tâm vừa nghĩ, tiểu tử ngu ngốc này nói cũng đúng, mới đi vào Học Viện, có thể có cái Linh Thạch gì nha.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Không ai tin tưởng

Hắn suy nghĩ một chút, suy ngẫm một hồi, liền phỏng chế giống như làm xảy ra điều gì quyết định, cơ trí hai mắt hiện lên giao hoạt hào quang, nhìn thoáng qua Vũ Hằng, nói: "Như vậy đi, không nói nhiều, năm Bách Linh thạch, một ngàn giá. "

Vũ Hằng thiếu chút nữa chửi bật ra.

Bất quá, hay là đè nén xuống, ai bảo người ta là Trường Lão nha.

Hắn vội vàng nói: "Trường Lão, đây cũng quá nhiều, tối đa chín mươi khối Linh Thạch, duy nhất một lần thanh toán tiền."

"Không được, tốt nhất cũng phải 200 khối Linh Thạch."

Bạch Tu Trường Lão không vui cùng Vũ Hằng hạ giá.

Vừa đầu hàng giá, liền từ một Ngàn Linh thạch hạ thấp hai Bách Linh thạch, trộn vụn thiếu đi tám Bách Linh thạch, để cho trong lòng của hắn đều cảm thấy run rẩy, biểu tình vô cùng thất vọng.

"Được, 200, liền 200, Trường Lão người ác như vậy, ta một cái tân sinh, cũng không nên nói thêm cái gì, thế nhưng, ta muốn cầu trong một trăm năm thanh toán tiền."

Vũ Hằng nhàn nhạt địa nói qua, thần sắc một mảnh kiên quyết.

Bạch Tu Trường Lão nguyên bản nghe Vũ Hằng đáp ứng, nội tâm còn phải sắt một bả, trên khóe miệng nhìn không được lộ ra một chút tiếu ý, thế nhưng vừa nghe đến Vũ Hằng thẳng ranh con nói muốn một trăm năm thanh toán tiền, hắn thiếu chút nữa nhìn không được phần nộ rít gào ra, tức giận đến hắn râu mép đều run lên run lên.

"Hỗn tiểu tử, người đã đủ rồi a, một trăm năm, thiết thời người nghĩ ra, vốn Trường Lão có thể hay không sống đến một trăm năm đều là một cái không biết bao nhiêu nha."

Hắn trực tiếp chửi bật lên tiếng, một cái lực địa quả trách lấy Vũ Hằng.

Vũ Hằng cúi đầu, không nói lời nào, khuôn mặt ủy khuất, vô cùng vô tội.

Bạch Tu Trường Lão thở hồng hộc địa chửi bật một hồi, liền không nói, cuối cùng vẫn còn thở dài một tiếng, nói: "150 khối Linh Thạch, duy nhất một lần thanh toán tiền."

"Tối đa một trăm, nhiều một khối cũng không còn."

Vũ Hằng cười ra tiếng, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một trăm khối trắng bóng Linh Thạch.

Cứ như vậy chồng chất trên mặt đất, vô cùng đáng chú ý, liền Bạch Tu Trường Lão hai mắt đều tròn tròn, hận không thể, lập tức đem Linh Thạch thu vào túi giấu trong túi.

Tại hán nghĩ đến xuất thủ thời điểm, Vũ Hằng trong chớp mắt liền ngăn lại tại trước mặt của hán, vẻ mặt mỉm cười mà nhìn hán, thân nhiên nói: "Vây đã nói rồi, một trăm khối Linh Thạch, toàn bộ thanh toán tiền."

Bạch Tu Trường Lão đỏ mặt tía tai, thấy được trước mắt chồng chất thành tiểu sơn trên Bách Linh thạch, gần như đều điên cuồng, nhưng vẫn là nhịn xuống kích động trong lòng, kiên quyết nói: "Không được, nhất định phải 150 khối Linh Thạch."

"Nếu như là như vậy, vậy chúng ta giao dịch hủy bỏ được rồi"

Vũ Hằng bình tĩnh mà nói qua, sau đó lui về phía sau hai bước, đi tới Linh Thạch chồng chất bên cạnh, thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, bao phủ ra, thủ hộ ở Linh Thạch.

Sau đó một khối đón lấy một khối Linh Thạch ném vào trừ vật trong giới chỉ, điều này làm cho Bạch Tu Trường Lão nhìn nhìn đều tại chảy nước miếng, tức giận đến một hồi run rẩy, biểu tình lại càng là lo lắng, hung dữ địa nhìn chăm chăm Vũ Hằng, nhú lại lông mày.

Thấy được Vũ Hằng thu vào đi đệ tam khối Linh Thạch, hán cũng không ngồi yên nữa, vội vàng lên tiếng nói: "Ngừng ngừng ngừng, tiểu tử nguoi, dừng lại cho ta, ta đáp ứng nguoi rồi."

Nội tâm của hán mười phần vô cùng lo lắng, khó nhịn khó nhịn, nhìn nhìn Vũ Hằng từng khối địa lấy đi Linh Thạch, liền phỏng chế giống như tại thiết cát thịt của hán đồng dạng, để cho hán mười phần thịt đau.

Vũ Hằng ha ha cười cười, đình chỉ tiếp tục thu vào Linh Thạch hành vi, mỉm cười mà nhìn Bạch Tu Trường Lão, quyết đoán nói: "Vây một lời đã định."

Sau đó, hán vung tay lên, liền bỏ chạy bao phủ Linh Thạch phía trên phòng ngự màn hào quang.

Bạch Tu Trường Lão vội vàng thi triển tu vi của hán, pháp thuật hào quang cuốn ra, một bả liền đem trên mặt đất Linh Thạch toàn bộ lấy đi, lúc này mới hài lòng rất nhiều.

"Còn có kia ba khối Linh Thạch đâu, cũng lấy ra đi."

Hán mỉm cười, đắc ý nhìn nhìn Vũ Hằng.

Hán rõ ràng nhớ rõ, Vũ Hằng là từ này một trăm khối Linh Thạch, cầm đi ba khối Linh Thạch.

Vũ Hằng vừa trừng mắt, bên cạnh xoay người, phản bác: "Trường Lão, không mang theo khi dễ như vậy nguoi không phải sao? Lúc trước đã nói rồi, một trăm khối Linh Thạch với nguoi giao dịch mà, nguoi không vui, vậy kế tiếp, ta liền ra giá, chín mươi chín, chín mươi tám, chín mươi bảy, đến chín mươi bảy thời điểm, nguoi mới hô dừng tay, mới tính chân chính thành giao, nguoi không thể đổi ý nha."

"Nguoi, nguoi, nguoi. . . Nguoi đáng giận gia hỏa."

Bạch Tu Trường Lão lần nữa bị Vũ Hằng vô sỉ cho tức giận đến nói không ra lời, lồng ngực kịch liệt phập phồng, vội vàng hít sâu mấy ngụm không khí trong lành, lúc này mới chuyển biến tốt đẹp một chút.

"Thiết là, còn Tôn Sư Trọng Đạo đâu, liền ba khối Linh Thạch cũng đều muốn căn bản Trường Lão so đo, về phần sao?"

Hán chỉ vào Vũ Hằng chửi bậy, một vạn cái không vui.

Vũ Hằng cau mày, biểu tình cũng không vui, hừ lạnh nói: "Nguoi còn nói, nguoi ta còn yêu mến hậu sinh đâu, nguoi ba khối Linh Thạch cũng cùng đoạt đâu, cứ như vậy yêu mến nha, hơn nữa, ta lúc trước còn nhiều cho nguoi mười một khối Linh Thạch đâu, nếu không nguoi trả lại cho ta, ta cho nguoi ba khối Linh Thạch."

Bạch Tu Trường Lão mới không ngốc đâu, tiến nhập hán túi gấm túi, tuyệt đối không có khả năng lấy thêm ra.

Hán hừ một tiếng, liền đi xa, đứng cách Vũ Hằng xa nhất vị trí, sợ Vũ Hằng tiếp tục quẩn lên hán.

Ai nhưng hán là như vậy yêu thích Linh Thạch nha.

Linh Thạch quả thật chính là của hán sinh mệnh, một ngày đi ra ngoài không có nhặt được Linh Thạch, liền lúc tự mình là ném đi Linh Thạch.

Vũ Hằng nguoi này, lại càng là một cái thích dính tiện nghi gia hỏa.

Cho nên, này một già một trẻ, liền bởi vì ba khối Linh Thạch cho gây ra rất lớn động tĩnh.

Hấp dẫn rất nhiều đến đây vây xem Học Viện đệ tử.

Một cái trong đó đệ tử, lại càng là không quen nhìn Vũ Hằng loại này keo kiệt hành vi, cũng liền mới ba khối Linh Thạch mà thôi, về phần như vậy so đo sao.

Cho nên hắn đứng ra một bước, vênh vao tự đắc bộ dáng, chỉ vào Vũ Hề la mắng: "Vũ Hề, ngươi cứ như vậy Tôn Sư Trọng Đạo sao, đều không quen nhìn mặt, hôm nay muốn cho ngươi chút giáo huấn, để cho ngươi biết sự lợi hại của ta."

Những người khác cũng đều nhao nhao lên tiếng nói: "Đúng đấy, về phần sao, nhỏ mọn như vậy, lòng dạ hẹp hòi, ba khối Linh Thạch mà thôi nha."

"A, các ngươi đều là nói thật nhẹ nhàng, tới tới tới, các ngươi ngược lại là lấy ra ba khối Linh Thạch tới nha."

Vũ Hề khí nộ nụ cười, nhìn nhìn bọn họ, châm chọc khiêu khích.

"Chúng ta dựa vào cái gì cho ngươi Linh Thạch, đừng nói ba khối, coi như là một khối cũng không cho."

Các học viên hết sức thông hận Vũ Hề, rít gào lên tiếng, đối với Vũ Hề mủi vạ cái không hài lòng.

Càng hy vọng lúc trước nhảy ra Linh Thạch đó, hung hăng dạy giáo huấn Vũ Hề một hồi.

Vũ Hề trực tiếp buông tay, nhìn nhìn bọn họ, nói: "Vậy đúng rồi, các ngươi không đồng nhất keo kiệt sao? Ba khối Linh Thạch mà thôi nha, cũng không bỏ được lấy ra, lại muốn bức bách ta lấy ra ngoài, các ngươi còn phân rõ phải trái không giằng lý."

"Ít nói lời vô ích, Vũ Hề, ta muốn khiêu chiến ngươi."

Tiểu Phi Dao hừ lạnh một tiếng, trên người sát khí tràn ngập ra, hai mắt hung dữ địa nhìn chăm chăm Vũ Hề, một bức tùy thời có khả năng xuất thủ tư thế.

Ở phía xa Bạch Tu Trương Lão, nhìn trước mắt một màn, nhất thời liền vui vẻ.

Hắn một cái lực địa khích lệ mọi người, thảo phạt Vũ Hề, còn trực tiếp lên tiếng: "Chư vị, bất kể là ai, chỉ cần đánh bại Vũ Hề, đem hắn bắt lại, ta coi như hắn thông qua Huyền Cảnh khảo hạch, có tiến nhập Mộc Sơn tư cách."

Vừa nghe đến có tiến nhập Mộc Sơn tư cách, tất cả mọi người trong chớp mắt trầm mặc.

Bọn họ là một vạ cái không nguyện ý tiến nhập Mộc Sơn.

Mộc Sơn liền cùng Kim Sơn đồng dạng hung hiểm, ai nguyện ý đi chịu chết nha.

Đây cũng chính là vì cái gì ít người tham gia Huyền Cảnh khảo hạch nguyên nhân.

Bạch Tu Trương Lão thoáng cái liền cảm nhận được đông đảo đệ tử tâm tình biến hóa, lập tức bổ sung: "Có đủ tiến nhập Mộc Sơn tư cách, thế nhưng cuối cùng là bằng không muốn đi vào Mộc Sơn, hay là các ngươi tự chủ lựa chọn. Nói đúng là, các ngươi có tư cách này, có hay không muốn tiến vào, chính là chuyện chính các ngươi, đệ tử tuyệt đối sẽ không bắt buộc các ngươi."

Nghe được cái này, học viên khác lập tức thở ra một hơi.

"Vũ Hề, xem chiêu."

Tiểu Phi Dao reo hò một tiếng, sau đó trong chớp mắt vận chuyển tu vi của hắn, bạo khiêu, vung tay lên, chính là một đạo pháp thuật hào quang, trùng kích Hướng Vũ Hề.

Pháp thuật hào quang hiện ra thanh sắc, có cỡ lòng bàn tay, ẩn chứa Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ thực lực.

... .. Ra ngoài, hung mãnh nhanh chóng.

Nếu đồng dạng Xuất Khiếu Kỳ bị công kích, tối thiểu cũng phải bị thương.

Nhưng mà, Vũ Hề hiện tại đã là Phân Thần Kỳ tu vi, căn bản không sợ trước mắt pháp thuật công kích.

Hắn chỉ là cười nhạt một tiếng, trong chớp mắt phóng ra bước chân, thân ảnh liền lập tức từ chỗ cũ trên tiêu thất.

Pháp thuật hào quang trùng kích tại hắn vị trí cũ, thỉnh thoảng một tiếng nặng nề tiếng vang, mặt đất đều rung động một chút, trực tiếp liền xuất hiện một cái tiểu hố sâu.

Cái khác Nguyên Anh Kỳ các học viên nhìn nhìn, cả đám đều có chút kinh hãi cùng rung động.

Bởi vì này chính là bọn họ chỗ hướng tới Xuất Khiếu Kỳ thực lực.

"Né tránh, tính là gì bỏn sự, có dũng khí liền đứng ra, chúng ta đường đường chính chính chiến đấu một hồi."

Tiểu Phi Dao tức giận chửi bậy lấy.

Tại hán nghĩ đến, Vũ Hằng tân sinh, mới tiến nhập Học Viện không dài thời gian, khẳng định tu vi không mạnh, thần thông kỹ năng cũng đều không có học được ít nhiều, loại người này dễ dàng đối phó, chính mình liền dễ dàng khoe khoang.

Trong lòng của hán cười đắc ý.

Thậm chí bên cạnh các học viên vây xem, cũng đều từng cái một lộ ra phần khởi thần sắc.

"Tiểu Phi Dao đã là Xuất Khiếu Kỳ tu vi, kia Vũ Hằng bất quá là một cái tân sinh, khẳng định chỉ là Nguyên Anh Kỳ tu vi, lần này, xem như thua bởi tay của Tiểu Phi Dao lên."

"Ai bảo hán một cái đồ nhà quê, liền dám như vậy làm trái Trường Lão ý tứ đâu, không cho hán biết thế nào là lễ độ nhìn xem, thật sự là cho là mình Vô Pháp Vô Thiên, có thể tại trong học viện đi ngang, loại người này, nên đạt được giáo huấn."

"Đúng vậy, giáo huấn hán, như không phải tu vi của ta không đủ, ta cũng muốn đi lên giáo huấn hán."

Vũ Hằng mười phần bất đắc dĩ, nghe bọn họ nghị luận, nhỏ như vậy nhìn chính mình, hán biểu tình thoáng cái liền không vui.

Hán vội vàng đi lên đài cao, đối với bên cạnh vây xem đệ tử, nói: "Bảo cho các ngươi, ta là Vũ Hằng, rất lợi hại."

Ha ha.

Tại này của hán vài câu truyền ra, nhất thời liền có vô số đệ tử cười ra tiếng.

Thường thường cường giả cũng sẽ không nói mình lợi hại.

Mình nói chính mình lợi hại, có một loại người, đó chính là lừa gạt ... Phô trương thanh thế người.

Vì vậy, càng nhiều người cho rằng, Vũ Hằng chẳng qua là một cái động tác võ thuật đẹp, là một cái dễ dàng đối phó tiểu nhân vật.

Tiểu Phi Dao lại càng là thở ra một hơi, trong lúc mơ hồ, có chút hưng phấn.

Hán muốn đối phó, chính là loại này dễ dàng đối phó, đồng thời cũng không người của Tôn Sư Trọng Đạo, như vậy, hán liền có thể xuất quá danh tiếng, hơn nữa là đại biểu chính nghĩa một phương, chịu sâu thẳm mọi người ủng hộ và kính yêu.

Vũ Hằng mười phần bất đắc dĩ, nói như thế nào nói thật, lại không có người tin tưởng nha.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Thần phục

Hán nhất thời mặt mày ủ rũ, nhưng vẫn là muốn giới thiệu mình một chút, làm cho người khác biết khó mà lui.

Cho nên, hán không để ý các học viên cười lạnh cùng khinh thường, tiếp tục nói: "Biết ra viện tam đại Bá Vương nhất Lưu Phong sao? Chính là ta đánh bại ta, muốn biết rõ, ta có được Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi a, hiện tại, hán cũng gọi ta lão đại rồi, cho nên, các ngươi tốt nhất thức thời, không nên trên chọc ta, bằng không thì, để cho các ngươi đẹp mắt."

"Ha ha, ngươi muốn là lợi hại như vậy, đã sớm động thủ, ngươi còn có thể hòa hòa khí khí nói những cái này, ta xem ngươi chính là khoẻ mạnh khẩu khinh, không dùng được động tác võ thuật đẹp. Ít nhất không có tác dụng đâu, phóng ngựa qua a, đừng để cho ta xem thường ngươi."

Tiểu Phi Dao là gần nhất bề quan đi ra, cho nên đối với phía ngoài tin đồn, cũng không biết bao nhiêu, nghe Vũ Hằng nói những cái này khoác lác, hán cho rằng là Vũ Hằng sợ, không dám cùng chính mình động thủ, cho nên muốn hù dọa chính mình, để mình biết khó mà lui.

Thế nhưng là, Tiểu Phi Dao chính mình cho là mình không phải đồ ngốc, không phải loại kia đơn giản trên người của Khi, khẳng định không tin Vũ Hằng.

Hán cười ha ha, nói: "Ngươi tiếp tục khoác lác đi a, thôi trúng cang là trâu bò, một hồi, ngươi liền rơi càng thêm nghiêm trọng."

Vũ Hằng trừng mắt liếc hán một cái, hán cảm giác uy danh của mình, hay là quá nhỏ, căn bản cũng không có người biết hán.

Hắn cũng tốt nhờ vào cơ hội này nói ra, làm cho về sau thiếu chọn người tìm hắn gây phiền phức.

Hắn mỉm cười, tiếp tục nói: "Kim Sơn, các người biết? Ta chính là cùng Lưu Phong tiến nhập Kim Sơn, sau đó đi ra, cái này, chắc chắn sẽ có người nhớ lại tới ta từng theo Lưu Phong ước chiến a."

Một ít nghe nói qua Vũ Hằng sự tích các học viên, từng cái một sắc mặt như ý thêm bạn cũng thay đổi.

Bọn họ không nghĩ tới, Vũ Hằng này, chính là truyền thuyết Vũ Hằng.

Còn tưởng rằng là cùng âm chữ, nhận lầm người nha.

Rốt cuộc tiến nhập Kim Sơn, là không thể nào còn sống đi ra.

Bọn họ đều cho rằng trâu bò hò hét Vũ Hằng, đã mất phương hướng ở bên trong Kim Sơn.

Không nghĩ tới, Vũ Hằng này đã chạy ra, trước mắt chính là trong truyền thuyết Vũ Hằng diện mạo thật.

Thật sự là ở trước mặt cũng không nhận thức quần đây nè.

"Vũ Hằng, Vũ Hằng, chẳng lẽ chính là hắn, nghe nói, hắn tại tân sinh khảo nghiệm, là đánh bại Hắc Phong, Lãnh Sơn, Vương Thông mấy cái lão sinh."

"Đúng đúng đúng, trong học viện, là xuất hiện như vậy một cái loại người hung ác."

"Đây một ít tử, Tiểu Phi Dao hiểu được chịu, người Vũ Hằng dám khiêu chiến Lưu Phong, vẫn bình yên vô sự mà từ Kim Sơn đi ra, thực lực có thể nhỏ hơn."

Những cái kia nguyên bản chịu đựng Tiểu Phi Dao đệ tử, tâm tính cả đám đều chuyển biến.

Ánh mắt của bọn hắn đều rơi ở trên người Vũ Hằng, hai mắt tràn ngập tò mò cùng chờ mong.

Rốt cuộc có thể đánh vỡ kỳ tích người, luôn là có thể làm cho người tốt kì cùng chờ mong chút.

"Tiểu Phi Dao, hắn chính là Vũ Hằng, thực lực thâm bất khả trắc, không muốn cùng hắn va chạm."

Có mấy cái cùng Tiểu Phi Dao quan hệ không tệ, mau ra âm thanh nhắc nhở Tiểu Phi Dao, hi vọng Tiểu Phi Dao có thể thu liễm, không muốn đắc tội Vũ Hằng cường giả loại này.

Một khi nổi lên xung đột, thua thiệt, cũng chỉ là Tiểu Phi Dao.

Tiểu Phi Dao cau mày, thoáng cái không biết làm thế nào mới tốt.

Bởi vì hắn hôm nay mới bế quan đi ra, đối với bên ngoài tin tức, căn bản hoàn toàn không biết gì cả.

Cho rằng lần này đột phá tu vi cảnh giới, sau khi đi ra, có thể điều võ dương oai một bá, liền coi Vũ Hằng là làm đầu đầu.

Thế nhưng là, bằng hữu bên cạnh lại nói cho hắn biết, hắn chọn lựa đầu đầu, là một cường giả, là không thể trêu chọc Đại Năng, điều này làm cho đáy lòng của hắn trong chớp mắt xuất hiện to lớn chênh lệch, mười phần khó chịu.

Thật giống như vốn là nghĩ ra đầu, cuối cùng lại thành toàn Vũ Hằng người này.

Nếu truyền đi, để cho người khác biết, hắn bị Vũ Hằng tên tuổi cho dọa chạy, vậy sau này, hắn còn muốn không muốn ở bên trong Học Viện lẫn lộn, còn có thể hay không ở bên trong Học Viện ngẩng đầu lên.

Hơn nữa, hắn mới ra tay thời điểm, tìm lý do là vì Bạch Tu Trương Lão xuất đầu, mắng Vũ Hằng không Tôn Sư Trọng Đạo.

Hắn đại biểu chính là chính nghĩa một phương, nếu như cứ như vậy thỏa hiệp, há không phải nói, hắn không thể đại biểu chính nghĩa, chỉ là một cái nịnh nọt thế lực gia hòa.

Điều này làm cho hắn tuyệt đối không thể nhẫn nhịn chịu.

Cho nên hắn quyết định, cho dù Vũ Hằng cường đại, cũng phải chiến đấu trên một hồi.

Hơn nữa, Vũ Hằng này đến bây giờ cũng không có xuất thủ, chỉ là đứng ở trên đài cao la lên, nói không chừng, liền thật sự là một cái động tác võ thuật đẹp, cho dù không phải một cái hồ giấy, cũng có thể là ở bên trong Kim Sơn bị thương, hiện tại vô pháp xuất thủ.

Bằng không thì, nếu cao thủ chân chính, bọn họ khẳng định bày ra lãnh khốc bộ dáng, sau đó không nói hai lời, trực tiếp cường thế trấn áp.

Đây mới là lãnh khốc cao thủ phái đoàn.

"Vũ Hằng, ngươi hạ xuống, chúng ta tranh tài một hồi, ta sẽ không bởi vì ngươi là cường giả liền sợ hãi ngươi, ngươi không Tôn Sư Trọng Đạo, chính là sai, cho nên ta muốn giáo huấn ngươi."

Tiểu Phi Dao đối với Vũ Hằng reo hò, khí thế trên người phóng lên trời, khí tức kinh khủng tràn ngập ra, bao phủ bốn phía, làm cho người sợ.

"Hảo tiểu tử."

Bạch Tu Trường Lão cách thật xa nhìn Tiểu Phi Dao liếc một cái, cũng nhìn không được tán dương lên tiếng.

Bản thân hắn cũng không dám trêu chọc Vũ Hằng cường hãn khôn kiếp, không nghĩ tới, một cái Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ gia hỏa như vậy không biết sống chết.

Hắn lại nhìn một chút Vũ Hằng, nói khẽ: "Ngươi kiểm chế, nếu hắn có cái không hay xảy ra, ta sẽ không bỏ qua ngươi."

Đây tương đương với Bạch Tu Trường Lão vì Tiểu Phi Dao xin tha, sợ Vũ Hằng Niên Kinh này khỏe mạnh cường tráng lại huyết khí phương cương gia hỏa, trực tiếp đem người ta cho đã làm.

Chỉ là Vũ Hằng cũng không có mua món nợ của hắn, chỉ nhìn thấy Vũ Hằng cười lạnh hai tiếng, nói: "Vậy như vậy được rồi, hai người các ngươi cùng tiến lên được rồi"

Sau đó, Vũ Hằng chậm rãi đi xuống trong sân rộng dài cao, nghiêng tiếp Tiểu Phi Dao.

Tất cả mọi người nhường ra một con đường, phong chế giống như hết sức e ngại Vũ Hằng.

Bạch Tu Trường Lão nhìn nhìn Vũ Hằng bóng lưng, thẳng bĩu môi, muốn biết rõ, hắn là không dám cũng không muốn đắc tội Vũ Hằng, vì Tiểu Phi Dao xin tha, dù sao chỉ là động động miệng tử, hắn không hề mất một miếng thịt, mới sẽ không cảm thấy có cái gì.

Thế nhưng nếu như muốn hắn xuất thủ, đó chính là hắn làm khó hắn.

Hắn này sẽ không vì một cái ngu ngốc hề hề đệ tử, đi đắc tội Vũ Hằng, ra tay với Vũ Hằng đâu, này cùng tự tìm chết không có khác nhau.

Vũ Hằng đi tới Tiểu Phi Dao mười trượng có hơn, cười nhạt một tiếng, hai mắt bình tĩnh, giễu cợt nói: "Như thế nào? Ngươi đúng như này chính nghĩa, thậm chí trả giá sinh mệnh đều sẽ không tiếc?"

Tiểu Phi Dao là có điểm e ngại, bởi vì hắn nhìn nhìn lúc này Vũ Hằng, phong chế hình như có loại nhìn không thấu cảm giác, tựa như cùng nhìn nhìn tinh không, thâm thúy huyền bí, làm cho người ta không thể cân nhắc, chỉ cần nhìn kỹ lại, chính mình liền hoàn toàn sẽ bị lạc tiến vào.

Hắn là vô cùng sợ hãi.

Thế nhưng, trở ngại nhiều như vậy đệ tử nhìn nhìn, bọn họ nhận thức kinh sợ, không thể ném đi mặt mũi, cho nên đối mặt Vũ Hằng chất vấn, hắn cũng không trả lời, ngược lại hừ lạnh một tiếng, nói: "Loại như ngươi mục không có tôn ti người, nên đạt được giáo huấn, tránh để cho ngươi cho rằng có chút tu vi liền Vô Pháp Vô Thiên, không gì không làm được. Cả một cái cuồng vọng tự đại vô tri gia hỏa."

"Rất tốt, vậy ngươi ra tay đi, ta liền đứng ở chỗ này."

Vũ Hằng cười nhạt một tiếng, sau đó nhún nhún vai, chẳng hề để ý bộ dáng, căn bản cũng không có đem Tiểu Phi Dao để ở trong mắt, lơ đãng.

Này của hắn sao một bức bộ dáng, rơi ở trong mắt Tiểu Phi Dao, trực tiếp đem Tiểu Phi Dao cho tức giận đến mặt đỏ lên.

Hắn cho rằng, dù cho Vũ Hằng có chút tu vi, nhưng cũng không phải như vậy xem thường người.

Hắn kiên định lấy muốn giáo huấn Vũ Hằng ý nghĩ, nhất định phải cho Vũ Hằng một chút nhan sắc nhìn một cái.

"Vũ Hằng, xem chiêu, phi kiếm thuật."

Hắn hô xong, hai tay lập tức bấm niệm pháp quyết, một thanh phi kiếm âm vang một tiếng, từ sau lưng của hắn bay ra ngoài, lơ lửng ở giữa không trung, tràn phóng thanh sắc hào quang, cùng với hắn chỉ, phi kiếm vù vù một tiếng. Trong chớp mắt hướng phía Vũ Hằng... .. Đi qua.

Phi kiếm độ vừa nhanh có sắc bén.

Hóa phá hư không, còn xảy ra gào thét thanh âm.

Cường đại kiếm khí nổ bung, bao phủ Hướng Vũ hằng.

"Chỉ là phi kiếm, lại có thể làm khó dễ được ta?"

Vũ Hằng trực tiếp không nhìn, liếc mắt nhìn, nhàn nhạt địa nhếch lên, lần nữa nhún nhún vai, một chút cũng không có ai để trong lòng tư thế.

Này của hắn một màn, rơi vào học viên khác trong mắt, cũng nhìn không được làm cho người ta ngất một bà mồ hôi, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

"Vũ Hằng này đến cùng đang đùa cái gì, chẳng lẽ không biết sự lợi hại của Xuất Khiếu Kỳ sao, hơn nữa, kia một thanh phi kiếm cũng là bất phàm, bản thân liền có đủ linh tính, Tiểu Phi Dao cùng phi kiếm phối tề lên sử dụng, bạo phát sức chiến đấu, hoàn toàn có thể có thể so với Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ."

"Đúng vậy, đối mặt như thế đối thủ cường đại, Vũ Hằng đã như vậy khinh thường, khẳng định phải chịu khổ."

"Coi như là có được lại thực lực cường đại, cũng đều cần nhìn thẳng vào đối thủ, coi trọng sự tình bản thân."

Rất nhiều Học Viện lần nữa đều nghị luận.

Cho rằng Vũ Hằng là tại phá gia chi tử, sung đại gia, nhất định sẽ chịu đau khổ.

Tại bọn họ nghĩ đến, cho dù có được lợi hại hơn nữa tu vi cùng thân thông, cũng không trả lời nên như thế khinh thường đối thủ.

Huống chi, bọn họ cho rằng, Vũ Hằng dù cho bị truyền thuyết được cường đại như vậy, đến cùng, cũng chỉ là một cái mới vừa gia nhập học viện tân sinh, lại có thể lợi hại đi nơi nào.

Nếu là hắn chăm chú một ít, coi trọng một ít đối thủ, cố gắng còn có thể đánh bại đối phương.

Nhưng mà, liền hắn hình dáng này, vô cùng có khả năng có muốn đau khổ.

Ong.

Ngay tại phi kiếm cự ly Vũ Hằng còn có một cái cánh tay cự ly, chỉ cần tại muốn nửa cái trong nháy mắt thời gian, là có thể đâm trúng Vũ Hằng, Vũ Hằng trong chớp mắt giờ tay, hơi hệt địa duỗi ra, dựng thẳng lên hai cái ngón tay, liền dễ như trở bàn tay địa kẹp lấy phi kiếm.

Phi kiếm ở trong tay Vũ Hằng vu vù, muốn thoát khỏi Vũ Hằng không chế.

Nhưng mà, thực lực của hắn đối phó đồng dạng Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ coi như cũng được, chống lại Vũ Hằng Phân Thân Kỳ này cường đại gia hỏa, cũng chỉ có cam chịu số phận phần.

Dựa theo tu vi trôi qua phân ra, dù cho Vũ Hằng mới tiến nhập Học Viện không lâu sau, thế nhưng hắn hoàn toàn có thể bằng vào tu vi của mình, tiến nhập nội môn, làm một cái Nội Môn Đệ Tử.

Thậm chí đồng dạng Nội Môn Đệ Tử còn không dám trêu chọc hắn.

Ong.

Phi kiếm tiếp tục giãy giụa.

Tiểu Phi Dao hai tay bấm niệm pháp quyết, luôn không ngừng biến ảo pháp quyết, muốn điều khiển phi kiếm, rời xa Vũ Hằng không chế.

Nhưng nóng, thủy chung đều không làm gì được Vũ Hằng.

Vũ Hằng bĩu môi, đối với Tiểu Phi Dao cùng với cái thanh này phi kiếm việt khinh thường, mục quang bề ngễ địa nhìn lướt qua phi kiếm.

Nhất thời, phi kiếm không dám lộn xộn, liền phòng chế giống như cảm nhận được Vũ Hằng cường thế cùng Phân Thân Kỳ khủng bố uy áp, sợ tới mức hắn lập tức thần phục.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 187: Địch nhân

Đang tại thi triển pháp thuật, bốp pháp quyết điều khiển phi kiếm Tiểu Phi Dao, trong lúc bất chợt, liền cảm nhận được hấn cùng trên phi kiếm đi liên hệ.

Phóng tầm mắt đảo qua, liền thấy được Vũ Hằng lúc này vuốt vuốt phi kiếm trong tay, chơi chết đi được.

"Ngược lại là một bả không tệ phi kiếm, còn có một chút linh tính, chỉ là uy lực kém chút, thật sự là đáng tiếc."

Vũ Hằng vuốt vuốt phi kiếm, còn đặt ở trước mắt, đánh giá một phen, thì thảo lên tiếng.

Một bức dương dương tự đắc bộ dáng, căn bản đem người khác để ở trong mắt.

"Người, đáng giận, đưa ta phi kiếm."

Cùng phi kiếm mất đi liên hệ, Tiểu Phi Dao lập tức liền nóng nảy, muốn biết rõ, cái thanh này phi kiếm trọn vẹn đi theo hấn dài đằng đặc tuế nguyệt, lẫn nhau trong đó, quả thật chính là thân như huynh đệ.

Hiện tại, mất đi cái thanh này phi kiếm, để cho Tiểu Phi Dao gần như muốn điên cuồng lên.

Hấn mặt mũi tràn đầy dữ tợn, hung dữ địa gầm thét một tiếng, vội vàng nổ bung tới tất cả của hấn bộ tu vi, triển khai hấn uy thế, trong chớp mắt liền trùng kích đến Vũ Hằng trước người.

Đối với Vũ Hằng trực tiếp triển khai cường đại thuật pháp công kích.

"Đi tìm chết."

Hấn reo hò một tiếng, nâng lên hai tay, súc tích toàn bộ tu vi, thừa dịp Vũ Hằng còn đang quan sát phi kiếm thời điểm, liền trực tiếp đánh lên xuất thủ, oanh kích Hưởng Vũ hằng.

Vũ Hằng bỏ qua Tiểu Phi Dao hò hét, càng bỏ qua Tiểu Phi Dao công kích.

Cứ như vậy lẳng lặng đứng, như trước tò mò nhìn phi kiếm trong tay, coi Tiểu Phi Dao là làm trong suốt, cùng đem oanh kích tới song quyền coi là không khí.

Mặc cho lấy Tiểu Phi Dao uy, cũng mặc cho lấy song quyền oanh kích ở trên người hấn.

Một màn này, xuất hiện ở trước mặt mọi người, lần nữa đưa tới mọi người chấn kinh, bọn họ trên mặt tràn ngập không dám tin.

Ngay từ đầu, bọn họ thấy được Vũ Hằng ngả ngón thái độ, liền cho rằng Vũ Hằng hội bởi vì đại ý, không đủ coi trọng đối thủ, mà bị giáo huấn.

Có thể kết quả là, hấn khẽ vươn tay liền đem hùng hổ công kích tới phi kiếm cầm trong tay.

Hiện tại, các học viên vây xem, từng cái một nhìn nhìn Vũ Hằng, lại lần nữa nhìn không được nói: "Vũ Hằng người này, ý có điểm tu vi liền cho rằng, nào ngờ, Tiểu Phi Dao lợi hại nhất không phải phi kiếm, mà là hấn quyền."

"Hấn song quyền là tu luyện hơn mười năm thời gian Hỏa Vân quyền, công kích ra ngoài, sẽ ký sản sinh nhiệt độ cao, thậm chí hội sản sinh lửa nóng, đem người thiêu đốt."

"Lần này, Vũ Hằng nhất định phải chịu khổ, vậy mà như vậy bỏ qua trận chiến đấu này."

Tại trong ánh mắt của bọn hấn, rất nhanh liền thấy được Tiểu Phi Dao oanh kích ra ngoài song quyền, cao trùng kích, giống như thiêu đốt hỏa diễm, phía trên có tu vi tràn ngập, nhiệt độ trong lúc đó tăng lên không ít.

Oanh oanh.

Hai quyền đứng hạn tới địa oanh kích tại trên người Vũ Hằng, xuất hai tiếng nặng nề tiếng vang.

Tất cả mọi người cho rằng Vũ Hằng hội trong chớp mắt trọng thương bay ngược ra ngoài thời điểm, bọn họ sau một khắc đều tròn tròn mắt.

Bởi vì bọn họ thấy được Vũ Hằng như trước vuốt vuốt phi kiếm trong tay, phỏng chế giống như đánh giá một khối làm hấn tò mò Ngọc Bội.

Hai mắt mục quang như trước sa vào tại phi kiếm trên thân kiếm, không có di động ra.

Thân thể bị Tiểu Phi Dao song quyền công kích, cũng coi như không có việc gì người, không bị nửa điểm ảnh hưởng.

Tiểu Phi Dao kinh hãi nhất cùng ngạc nhiên, hấn oanh kích ra ngoài song quyền, tựa như cùng công kích tại trên vách tường, căn bản vô pháp đánh tan ngăn cản tại phía trước che chắn.

Ngược lại, lực phản chấn cường đại, để cho hai tay của hấn đều cảm thấy chập choạng.

"Quái vật."

Tiểu Phi Dao làm bầm.

Tại hần nghĩ đến, Vũ Hằng chính là một cái quái vật.

Quá đáng sợ.

Đôi mắt loại này đối thủ, tuyệt đối để cho bất luận kẻ nào có cảm giác đến về sợ hãi.

Oanh oanh.

Tiểu Phi Dao phục hồi tinh thần lại, lại một lần nữa ngưng tụ tu vi chi lực, đối với Vũ Hằng nổi lên cường đại công kích.

Nắm tay oanh kích ở trên người Vũ Hằng, ra bang bang tiếng vang.

Nhưng mà, quả đấm của hần căn bản tổn thương không được Vũ Hằng, thậm chí ngay cả Vũ Hằng y phục cũng đều không thể đụng phải.

Tại quả đấm của hần tiếp cận Vũ Hằng, nắm tay tựa như cùng oanh kích tại bình chương vô hình, vô pháp tiến thêm.

Xung quanh đứng ngoài quan sát các học viên, cả đám đều tròn tròn mắt, lộ ra một bức không dám tin biểu tình.

Chỉ có Bạch Tu Trường Lão biết được, Vũ Hằng đã thi triển ra Phân Thần Kỳ tu vi.

Phân Thần Kỳ tròn vẹn cao hơn Xuất Khiếu Kỳ bốn cái cảnh giới.

Tiểu Phi Dao tay mơ, làm sao có thể tổn thương tới Vũ Hằng.

Hần không khỏi lộ ra cười khổ.

Bởi vì tại phân phối động phủ thời điểm, hần liền cảm giác Vũ Hằng tu vi bất quá là Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ.

Nhưng mà, lúc này mới ngẩn ngời thời gian không thấy, tu vi của hần trực tiếp tăng vọt đến Phân Thần Kỳ tu vi, tròn vẹn tăng lên bốn cái cảnh giới.

Loại tấn chức này độ, để cho hần cảm nhận được sơn tóc gáy.

Đồng thời, đối với Vũ Hằng, hần cũng cảm thấy thật sâu kiêng kỵ.

May mắn, ngay từ đầu liền vì Tiểu Phi Dao xin tha, bằng không thì, Tiểu Phi Dao sớm bị giết chết.

Đang lúc mọi người đều đối với Vũ Hằng cảm thấy chấn kinh cùng kiêng kỵ thời điểm, Tiểu Phi Dao nội tâm sợ hãi, quả thật đến tột đỉnh tình trạng.

Hần vốn cho rằng, xuất quan liền có thể uy phong một bữa, được đánh ra tên tuổi của hần, thế nhưng không nghĩ tới, hôm nay gặp phải tân sinh Vũ Hằng, vậy mà kinh khủng như vậy.

Mặc kệ hần như thế nào động tu vi chi lực, cũng không thể làm gì được Vũ Hằng.

Muốn biết rõ, bây giờ Vũ Hằng, đó là sống sống sờ sờ địa đứng để cho hần xuất thủ, hần đều làm thương tổn Vũ Hằng, nếu như Vũ Hằng triển khai né tránh hoặc là triển khai công kích, kia há không phải mặt ngoài, hần muốn xong đời.

Chết tiệt.

Tiểu Phi Dao ở một bên chửi bậy, sắc mặt hần hiện tại khó coi tới cực điểm, sắc mặt dữ tợn, hai mắt tràn ngập sợ hãi.

Xung quanh đứng ngoài quan sát các học viên, hiện tại cũng đang nhìn náo nhiệt đâu, nếu như cứ như vậy ném đi mặt mũi, về sau còn thể nào gặp người.

Nghĩ tới đây, hần gần như sắp điên điên, hướng về phía Vũ Hằng hò hét, đạo; "Vũ Hằng, ta liều mạng với ngươi."

Hần dữ tợn, hướng phía Vũ Hằng giương nanh múa vuốt, công kích đi lên, trên người phóng xuất ra khí tức kinh khủng, kinh người đã kích khí thể phóng lên trời.

"Vạn trượng sơn."

Hần reo hò một tiếng, hai tay vội vàng bấm niệm pháp quyết, theo hần tu vi bạo.

Nhất thời, tại trước người của hần xuất hiện từng tòa mười trượng lớn nhỏ sơn phong.

Những ngọn núi này từng cái một trán phóng hào quang, phỏng chế giống như ẩn chứa vô cùng chi lực.

Tại ngưng tụ ra tới nháy mắt, không bỏ áp lực, trong chớp mắt bao phủ toàn trường.

Tất cả mọi người cảm nhận được một cỗ trầm trọng áp bách, phỏng chế giống như lưng mang một tòa núi lớn, làm cho người ta gần như đạp bất quá khí.

Oanh oanh.

Từng tòa mười trượng lớn nhỏ son phong, từ thiên không bên trong hạ xuống tới, mang theo khổng lồ đại lực, nghiền ép ở trên người Vũ Hằng.

Giờ khắc này, thiên không vu vu, mặt đất chấn động.

To lớn sóng xung kích quét ngang bát hoang.

Vạn trượng son là một môn cường đại thần thông, Tiểu Phi Dao đã tu hành hơn mười năm công phu, sớm liền đến được tiểu thành cảnh giới.

Lần này thi triển ra, không biết chấn nhiếp rồi bao nhiêu người.

Không bỏ khí thế làm lòng người kinh sợ.

"Vũ Hằng, lần này, nhìn ngươi có chết hay không."

Tiểu Phi Dao gào thét lên tiếng, lạnh lùng gầm thét.

Hai tay bóp pháp quyết, trong cơ thể tu vi oanh oanh vận chuyển, rót vào son phong bên trong, khiến cho son phong việt hung mãnh cùng bá đạo.

Cái khác vậy xem đệ tử, nhìn nhìn uy lực thật lớn như thế vạn trượng Sơn Thần thông, từng cái một thần sắc tràn ngập chấn kinh, biểu tình rung động.

Liền Bạch Tu Trường Lão cũng đều khẽ gật đầu, đối với Tiểu Phi Dao lộ ra thường thức mục quang.

"Không tệ, không tệ, kẻ này, có con đường phía trước."

Hắn nhân nhạ địa nói qua, tuy người tán thành Tiểu Phi Dao tiềm lực, thế nhưng hắn cũng không cho rằng bây giờ Tiểu Phi Dao có được cùng Vũ Hằng đánh một trận thực lực.

Cho nên, hắn còn nhìn thoáng qua Vũ Hằng, hi vọng Vũ Hằng có thể hạ thủ lưu tình.

Vũ Hằng bĩu môi, việt khinh thường, nhú lại lông mày, hừ lạnh một tiếng, đạo; "Nhìn nhìn là hoa lệ, thế nhưng là như trước chưa đủ nhìn."

Hắn nhân nhạ lên tiếng, sau đó vung tay lên, nhất thời, một cỗ Bốn Nguyên Chi Lực, từ trong tay của hắn mãnh liệt ra ngoài, trùng kích tại từng tòa trên ngọn núi.

Những cái kia son phong giống như gặp khắc tinh, nhao nhao tan vỡ ra.

Cũng liền trong chớp mắt, Tiểu Phi Dao thi triển vạn trượng son thuật, đã bị phân ra phá giải đi.

Vậy xem lấy mọi người, việt rung động cùng chấn kinh, lộ ra một bức không thể tin được biểu tình.

Thậm chí còn có thể nghe thấy hít vào mát khí đích thanh âm, có thể thấy, bọn họ chấn kinh đến loại trình độ nào.

Hô.

Chỉ nghe thấy một tiếng tiếng gió, Vũ Hằng thi triển tu vi, thân thể một cái lấp lánh, liền xuất hiện ở Tiểu Phi Dao trước người, cười lạnh mà nhìn Tiểu Phi Dao, đạo; "Ngươi bây giờ như trước không phải là đối thủ của ta, quay đầu lại nhiều luyện một chút, ta sẽ chờ ngươi."

Hắn sau khi nói xong, liền vờn tay, nhẹ nhàng mà vừa đẩy, thủ chương rơi vào trên lồng ngực của Tiểu Phi Dao.

Tiểu Phi Dao cả người tại trong chớp mắt, giống như bị đại lực bên trong trọng kích, trong khoảnh khắc bay ngược ra ngoài.

Hắn bay ngược đến vậy xem đệ tử bên trong, những học viên kia nhao nhao xuất thủ, đem hắn tiếp được.

"Ngươi, ngươi, Vũ Hằng, ngươi chờ đó cho ta, ta nhất định sẽ đánh bại ngươi."

Tiểu Phi Dao sốt ruột địa hô.

Vị đó của hắn chút đệ tử, nghe hắn uy hiếp lời nói, từng cái một sắc mặt đều đại biến, sợ Vũ Hằng sẽ được tức giận, tìm bọn họ trút giận.

Vũ Hằng chỉ là nhún nhún vai, bĩu môi, căn bản cũng không cho rằng ý.

Hắn đi trở về đến quảng trường chính giữa, nhìn nhìn Bạch Tu Trường Lão.

Bạch Tu Trường Lão đối với Vũ Hằng ôm quyền cảm tạ, muốn biết rõ, như không phải Vũ Hằng nhìn tại mặt mũi của hắn, cố gắng, bây giờ Tiểu Phi Dao cũng đã tàn phế.

Hắn đang nghĩ ngợi cùng Vũ Hằng quấy rầy vài câu, thần sắc trong chớp mắt đại biến, một xoay người, nhìn về phía trận pháp, cau mày, khuôn mặt ngưng trọng, thật lâu đều không nói gì, phỏng chừng giống như gặp cái gì khó giải quyết sự tình, vô cùng nghiêm trọng.

Vũ Hằng không hiểu nhủ lại lông mày, nhàn nhạt địa quét Bạch Tu Trường Lão liếc một cái, vẫn đạo; "Đã xảy ra chuyện gì?"

Bạch Tu Trường Lão hấp tấp nói; "Vừa rồi tranh đấu sóng dư, lan đến gần trận pháp, trận pháp nhận lấy ảnh hưởng, phạm là tiến nhập trận pháp Huyền Cảnh bên trong người, hiện tại cũng muốn ra, trận pháp kiên trì không nổi."

Hắn sau khi nói xong, hai tay lập tức bấm niệm pháp quyết, nhất thời, trước mắt trận pháp hào quang lấp lánh.

Rất nhanh, bên trong liền có từng đạo hào quang... ... Xuất ra.

Lưu Phong, lão đầu trợ, Hầu Tử, Phong Thanh, mặt lạnh nam tử, Bàn Tử, Tháp Tị Tử. . . Tham gia Huyền Cảnh khảo hạch người, nhao nhao xuất ra.

"Ồ, lão đại, người vậy mà so với ta trước kia ra, ta còn tưởng rằng, ta là người thứ nhất ra nha."

Lưu Phong nhìn nhìn Vũ Hằng, thần sắc lập tức lộ ra mừng rỡ, hai mắt có chút chấn kinh.

Vũ Hằng mỉm cười.

Bàn Tử, Phong Thanh, mặt lạnh nam tử ba người đi tới, vừa nghe đến Lưu Phong hô Vũ Hằng lão đại, bọn họ sắc mặt cũng thay đổi.

Muốn biết rõ, ba người bọn hắn lúc trước đều nhận lấy Lưu Phong khi dễ, cuối cùng là Vũ Hằng ra tay giúp bọn họ giải quyết xong khó khăn, thế nhưng, cũng làm cho Vũ Hằng cùng Lưu Phong hai người lẫn nhau thù hận lên, đã trở thành địch nhân.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 188: Thu hoạch

Không nghĩ tới, lúc này mới ngắn ngủn vài ngày thời gian không thấy, Lưu Phong tên lớn lối này, vậy mà cũng đem Vũ Hằng gọi là lão đại.

Điều này làm cho ba người bọn hắn nội tâm vô cùng không công bằng.

Bàn Tử lập tức đi ra, đứng ở trước mặt Lưu Phong, hừ lạnh một tiếng, đạo; "Vũ Hằng mới là chúng ta lão đại, người là ai, mau để cho đi một bên, lúc trước khi dễ chúng ta, về sau lại khi dễ chúng ta lão đại, chúng ta cũng còn không có tìm người tính sổ nha."

Lưu Phong sắc mặt trong chớp mắt xấu hổ.

Tại hắn xấu hổ thời điểm, với tư cách là Lưu Phong hai cái ngựa chết, lão đầu trợ cùng Hầu Tử hai người nhanh chóng đứng ra, vì hắn lão đại xuất đầu, đạo; "Các người là người nào, liên ba cái tân sinh, liên đám kiểu ngạo như vậy, báo cho người, Vũ Hằng là chúng ta lão đại, Lưu Phong là lão Nhị, người đám lớn lối, tin hay không chúng ta lão đại giáo huấn người."

Bàn Tử, mặt lạnh nam tử, Phong Thanh cả đám đều tròn tròn mắt, không hiểu nhìn nhìn Vũ Hằng.

Vũ Hằng ngượng ngùng địa vuốt đầu, có chút ngượng ngùng, đạo; "Chuyện này không thể trách ta, bọn họ sùng sốt muốn xưng hô như vậy, ta cũng không có cách nào, như vậy được rồi, chuyện của các người, chính các người giải quyết được rồi, chỉ cần không xuất hiện tàn tật là được."

Tháp Tị Tử nguyên bản ở một bên nhìn nhìn, hắn rất sớm đã nghĩ ngợi lấy nịnh bợ Vũ Hằng, được dựa vào Vũ Hằng này cái núi dựa lớn.

Bây giờ nhìn lấy hai sóng đội ngũ đều muốn đi theo Vũ Hằng, hơn nữa này hai sóng đội ngũ tạm thời có mâu thuẫn, trông mắt của hắn quay tròn chuyển, thoáng cái, liền có chủ ý, vội vàng tiến lên phía trước, đi tới mặt lạnh nam tử, Bàn Tử, Phong Thanh ba người trước người, đối với Lưu Phong mấy cái kêu gào đạo; "Hắc hắc, đều làm gì đó, lấy lớn hiếp nhỏ không thành, hỏi qua ta không có, báo cho các người, Vũ Hằng mới là ta lão đại."

Này của hần câu lời vừa nói ra, nhất thời, nơi này tất cả mọi người đều tròn tròn mắt.

Hóa ra Vũ Hằng mới là nơi này chính chủ, cả đám đều nghĩ đến bái hần vì lão đại rồi.

Lý Cự Phú đã sớm nhìn tròn tròn mắt, muốn biết rõ, hần cùng Vũ Hằng tại đi vào học viên thời điểm liền nhận thức, lại còn hai người còn đứng ở một động phủ bên trong, bây giờ nhìn lấy những người kia, lại muốn cướp đi núi dựa của hần Vũ Hằng, hần lập tức liền không vui, vội vàng chạy chậm đi lên, đến Vũ Hằng trước người, lôi kéo cánh tay của Vũ Hằng, tiến đến tai của hần bên cạnh, đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, chúng ta đi thôi, nơi này lúu rú, cũng không phải chuyện này."

Sau đó, hần cũng mặc kệ Vũ Hằng là không phải phản đối, vận chuyển bản thân tu vi, trực tiếp lôi kéo Vũ Hằng liền nhanh chóng rời đi.

Vũ Hằng cười khổ không được, dứt khoát liền mặc kệ nhiều như vậy, bọn họ yêu như thế nào ồn ào liền như thế nào ồn ào.

Dù sao, loại này tốt cạnh tranh vẫn có lợi ích.

Lưu Phong cùng Bàn Tử mấy người, vừa nhìn thấy Lý Cự Phú mang theo Vũ Hằng chạy, cả đám đều tròn tròn mắt, cả người giống như hóa đá, đứng ở chỗ cũ, mờ to hai mắt nhìn, được nửa Thiên Đô chưa có lấy lại tinh thần.

Bọn họ từng cái một cũng không nghĩ tới, Vũ Hằng đã vậy còn quá bán chạy nhất, mỗi người đều tranh đoạt, liền không nói tiếng nào thanh danh không hiện Lý Cự Phú cũng đều xuất thủ.

Tại trên quảng trường các học viên vây xem, lại càng là cảm giác được chấn kinh.

Từng cái một đứng ở chỗ cũ, nhìn nhìn Vũ Hằng cùng Lý Cự Phú biến mất phương hướng, biểu tình ngạc nhiên, tràn ngập rung động.

Lão giả râu bạc trắng cười khổ lên tiếng, cũng không nghĩ tới Vũ Hằng như vậy hấp dẫn người.

Nhìn thoáng qua Vũ Hằng biến mất phương hướng, vội vàng lên tiếng nói: "Các người đều khảo hạch quá quan rồi, có được tiến nhập Mộc Sơn tư cách."

Sau đó, hần vận chuyển tu vi, quay người liền rời đi.

"Lão, lão Nhị, lão đại đi, truy đuổi không truy đuổi?"

Lão đầu trọc rất nhanh liền phục hồi tinh thần lại, nhìn nhìn Lưu Phong, thần tình kích động, sợ Vũ Hằng chân chính buông tha cho bọn họ.

Lưu Phong hừ lạnh một tiếng, đối với lão đầu trọc chính là một chút, gõ được lão đầu trọc vội vàng co rút đầu, lui về phía sau hai bước.

Đón lấy, chợt nghe lấy Lưu Phong nói; "Này ngoại viện lại lớn như vậy đây, có thể bong bóng đi nơi nào, ngược lại là dường như có người gây sự với lão đại kia mà."

Sau đó, hần xoay người, mục quang rơi vào trên người Tiểu Phi Dao.

Hần mỉm cười nói; "Chỉ cần vì lão đại trút giận, lão đại chắc chắn sẽ không buông tha cho chúng ta."

Lão đầu trọc ha ha cười cười, tại trận pháp Huyền Cảnh thời điểm, bởi vì trận pháp chịu ảnh hưởng, cho nên bọn họ cũng thấp thoáng có thể nghe được động tĩnh bên ngoài.

Lúc ấy bọn họ liền mười phần phần nộ, dám có người gây sự với Vũ Hằng, kia nhưng lại không sợ bọn họ để ở trong mắt.

"Người, người chính là Tiểu Phi Dao đúng không? Rất tốt, dám tìm chúng ta lão đại phiền toái, người hỏi qua chúng ta không có, hừ?"

Bàn Tử dẫn đầu lên tiếng hỏi,, mặt lạnh nam tử cũng nhanh chóng đứng ra, đi tới Tiểu Phi Dao trước người, thả ra tu vi của hần, uy hiếp nói; "Hảo tiểu tử, chúng ta lão đại, người cũng dám khi dễ, thật đúng là chán sống, người căn bản cũng không có đem chúng ta để ở trong mắt, hiện tại, ta muốn cầu người xin lỗi."

"Hắc hắc hắc, ba người các người, ồn ào cái gì, rõ ràng là ta trước tìm tới Tiểu Phi Dao, này, các người cũng phải cùng chúng ta đoạt, này không công bình a."

Hầu Tử lập tức liền bạo khiêu, biểu tình bất mãn nhìn nhìn Bàn Tử ba người.

Lão đầu trọc cũng đứng ra, cùng mặt lạnh nam tử bọn họ đối chọi gay gắt.

Tháp Tị Từ vội vàng động thân, tranh thủ dung nhập vào Bàn Tử đoàn đội bên trong, hần biết, Bàn Tử đoàn đội, trước mắt là cần có nhất hần, bởi vì hần có được Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi, tối thiểu có thể cùng Lưu Phong chống lại một ít.

Hần hừ lạnh một tiếng, đạo; "Cái gì công bình không công bình, đắc tội chúng ta lão đại, phải để cho hần chịu chút giáo huấn."

Hắn sau khi nói xong, lập tức đối với Tiểu Phi Dao xuất thủ, Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi thi triển ra, vẫy tay một cái, nhất thời một cỗ khổng lồ đại lực nổ bung, trong chớp mắt, liền bao phủ hướng Tiểu Phi Dao.

Muốn đem Tiểu Phi Dao nhắc tới qua.

Thế nhưng Lưu Phong cũng trong chớp mắt xuất thủ, hắn phục dụng Vũ Hằng cho Tấn Thăng Đan của hắn, tu vi tấn thăng đến Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ, tu vi cảnh giới cao hơn Tháp Tị Tử ra một cấp bậc.

Hắn hừ lạnh một tiếng, kinh người khí thế trong chớp mắt phóng xuất ra, bao phủ toàn trường, coi như là Tháp Tị Tử cũng thoáng cái trở nên ngưng trọng lên.

Kế tiếp, bọn họ liền thấy được Lưu Phong vung tay lên, thả ra một cỗ khổng lồ đại lực, cần quét mở Tháp Tị Tử không chế chi lực, hừ lạnh nói: "Người là ta, theo ta đoạt, cửa ném không có."

Bọn họ mỗi người cũng biết, chỉ cần vì Vũ Hằng giáo huấn một chút Tiểu Phi Dao, khẳng định như vậy có thể tại sự cảm nhận của Vũ Hằng bên trong được phân ra.

Cái khác các học viên vây xem, từng cái một biểu tình khẩn trương, hoảng sợ lui lại, sợ trước mắt mấy người, bởi vì tranh đấu đem bọn họ cho dính dáng đến.

Về phần Tiểu Phi Dao, chỉ có thể trốn mất địa đứng ở chỗ cũ, tâm thần hoảng hốt, ngạc nhiên đến cực hạn.

Hắn thật không có nghĩ đến, liền bởi vì một lần xúc động, vậy mà mà đắc tội với nhiều người như vậy, hơn nữa, từng cái đều là như thế cường đại.

Hắn không dám tin địa nhìn nhìn hết thảy trước mắt.

Đếm một chút, khoảng chừng bảy tám cái gia hỏa, tối cường tu vi có Xuất Khiếu Kỳ hậu kỳ, yếu nhất cũng có Nguyên Anh Kỳ hậu kỳ.

Hắn kinh khủng đến cực hạn, nghe những người trước mắt này nói chuyện, dường như cả đám đều hận không thể thu thập mình.

Hắn sắc mặt đều trốn mất nhìn, thân thể run run một chút, hai chân đều có chút mềm.

Trong đầu nghĩ đến, Vũ Hằng này đến cùng là nhân vật nào, làm sao lại có nhiều người như vậy đi theo đâu, muốn sớm biết là như thế này, ta cũng không có khả năng như vậy lỗ năng nha.

Hắn hiện tại hối hận đến cực hạn, sớm biết, thì không muốn khoe khoang đắc tội Vũ Hằng.

Vũ Hằng bản thân là đại lượng không muốn cùng chính mình so đo, nhưng mà, này của hắn một ít đệ nhóm, đã có thể không phải dễ nói chuyện như vậy.

Bọn họ từng cái một lớn lên hung thần ác sát, còn thả ra như thế nồng đậm sát cơ, đây quả thực là muốn đem chính mình tiêu diệt tiết tấu đây nè.

"Ôi, hay là nhanh chóng chạy trốn a, lại như vậy xem tiếp đi, thật sự là muốn nói rõ ở chỗ này."

Tiểu Phi Dao an ủi chính mình, phát nổ tu vi, triển khai tu vi, trong chớp mắt, liền rời đi nơi này.

Về phần mặt lạnh nam tử, Lưu Phong, Tháp Tị Tử mấy người, hiện tại cũng vẫn còn ở cái lộn, muốn tranh thủ trừng phạt Tiểu Phi Dao quyền lực.

Lúc bọn họ rốt cục cãi lộn ra một cái kết quả, quay đầu lại vừa nhìn, Tiểu Phi Dao đã sớm chuồn được không thấy.

Sau đó, bọn họ lại tiếp tục đón lấy nhao nhao.

Đều tại ngươi, muốn không phải ngươi ngăn đón, hiện tại Tiểu Phi Dao cũng đã bị ta không chế được.

Tháp Tị Tử duỗi ra một ngón tay, chỉ vào Lưu Phong cái mũi chửi bậy lấy.

"Đánh rắm, muốn không phải các ngươi dây dưa không dứt, Tiểu Phi Dao đã tại trên tay của ta nói xin lỗi, còn không phải các ngươi nhiều chuyện, chúng ta nhìn trúng Tiểu Phi Dao, bị các ngươi chặn ngang một cước."

Lưu Phong phản bác.

Hai bên tiếp tục cãi lộn, thậm chí còn xuất thủ.

Bảy người hỗn chiến tại một hồi, xuất động tinh vẫn rất lớn.

Nhất là kia pháp thuật hào quang, phóng lên trời, tất cả mọi người có thể rõ ràng thấy được.

Trên quảng trường, truyền tới chấn động, mỗi người cảm nhận được, kinh khủng đến nỗi ngay cả liền lùi lại.

Oanh oanh tiếng nổ mạnh truyền tới, đình tai nhức óc, để cho bọn họ nghe, đều sợ tới mức sắc mặt đại biến.

Tiểu Phi Dao đã trở lại động phủ của hắn bên trong, tu vi rút vào động phủ Ngọc Bội, sau đó, nhờ vào Ngọc Bội chi lực, đem động phủ tất cả trận pháp toàn bộ đều mở ra.

Một tầng lại một tầng hào quang, một mực địa phòng ngự lấy động phủ của hắn.

Chạy vào động phủ, Tiểu Phi Dao mới cảm giác nội tâm an ổn một ít.

Tại động phủ công môn sắp đóng thời điểm, hắn còn đặc biệt địa đuổi ra một cái đầu, hướng phía quảng trường phương hướng nhìn sang, rất nhanh, liền thấy được chỗ đó, có vài đạo mạnh mẽ vài đạo cường đại pháp thuật hào quang phóng lên trời, tại hắn mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên cùng kinh khủng thời điểm, còn cảm nhận được chấn động tới sóng dư, phỏng chế giống như hắn chỗ sơn phong cũng đều đi theo chấn động, thanh âm điếc tai nhức óc oanh oanh địa truyền tới, hắn cảm giác lỗ tai đều nhanh chóng mất thông.

"Thật là khủng khiếp, mấy tên này, quá hung tàn, không phải là khiêu chiến một chút Vũ Hằng mà thôi, về phần vì tranh đoạt trùng phạt ta mà tàn sát lẫn nhau nha."

Tại Tiểu Phi Dao hoảng sợ nói qua, vội vàng rút đầu về, một tiếng âm vang, liền đóng lên động phủ công môn.

Cửa đá ngăn cách phía ngoài thanh âm cùng chấn động, để cho tâm thần hắn an định không ít.

Hắn nhanh chóng trốn vào đi động phủ tới thâm xứ, sau đó bắt đầu khoanh chân nhập định, tiến hành tu luyện.

Hắn cảm thấy, chỉ có có được càng cường đại hơn tu vi, mới có thể tốt hơn địa bảo vệ mình.

Thế giới bên ngoài thật sự là quá nguy hiểm, có thể không ra ngoài liền không đi ra.

"Thế nào, ở bên trong Huyền Cảnh rèn luyện một phen, tu vi đều tăng trưởng không ít a?"

Trở lại động phủ, Vũ Hằng mỉm cười, hai mắt nhìn nhìn Lý Cự Phú, thần sắc ngả ngớn, nhàn nhạt hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Thủ Sơn Trường Lão

"Đúng vậy, Vũ Hằng huynh đệ, người thật sự rất bạn tâm giao, có chuyện tốt, tổng không có quên ta, ở bên trong Huyền Cảnh, ta giống như ở bên trong đã vượt qua trên trăm năm thời gian, trên này trăm năm thời gian, ta làm cả đời phú hào, ha ha, tiền đều là dùng không hết, may mắn, ta không có quá đàn, không có đem tu vi rơi xuống, ta tuy bị phong ấn ký ức, thế nhưng bản năng nói cho ta biết muốn tu hành, cho nên ta cũng ở bên trong tu hành. "

Lý Cự Phú vẻ mặt đắc ý, biểu tình tràn ngập mừng rỡ, khoe mắt đuôi lông mày, đều lộ ra tiếu ý, hắn biết đây hết thảy đều là bởi vì Vũ Hằng nhắc nhở cùng yêu cầu, trong đầu đối với Vũ Hằng mười phần cảm kích.

Hắn thật sâu đối với Vũ Hằng cúi đầu, đạo; "Hiện tại, ta cùng cô Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ tu vi, chỉ cần còn có một cái cơ hội, ta liền có thể trùng kích Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ cảnh giới, chỉ cần đạt đến cảnh giới này, ta liền có thể cùng Lưu Hùng Sơn quyết đấu, hừ, dám cướp đi người trong lòng của ta, ta nhất định phải làm cho hắn đẹp mắt."

Vũ Hằng lặng lẽ nghe, trên mặt mang nhàn nhạt nụ cười, ngưng ngưng địa vuốt cái mũi, suy ngẫm một lát sau, nhìn nhìn Lý Cự Phú, đạo; "Ta muốn báo cho người chính là, chúng ta tại trận pháp Huyền Cảnh bên trong ở lại đó, gần một tháng thời gian."

"Cái gì? Điều này sao có thể?"

Lý Cự Phú nghe được câu này, thiếu chút nữa muốn nhảy dựng lên.

Hắn như thế nào cũng đều không thể tin được.

Nếu như thời gian trôi qua nhanh như vậy, kia trong gia tộc sự tình, há không phải càng thêm khẩn trương.

"Không được, ta muốn chạy trốn về mới được."

Lý Cự Phú kiên định địa nói qua, thần sắc cứng cỏi, hai mắt nhìn nhìn Vũ Hằng, hỏi đến ý tứ của Vũ Hằng.

Vũ Hằng đã từng đã đáp ứng hắn, sẽ giúp hắn trốn hắn đem tu vi tăng lên tới Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ, hiện tại liền nhìn Vũ Hằng rồi.

Cho dù Vũ Hằng làm không được lúc trước hứa hẹn, Lý Cự Phú cũng muốn, nhất định phải trở về một chuyến, coi như là chỉ có Xuất Khiếu Kỳ sơ kỳ tu vi, cũng đều muốn cùng Lưu Hùng sơn kịch đấu một lần.

Làm cho người khác biết, hắn Lý Cự Phú cũng không so với bất luận kẻ nào chênh lệch, cũng là một thiên tài.

"Ta biết ngươi muốn trở về, này không phải là có hai ba ngày thời gian nha."

Vũ Hằng bay bổng địa nói qua, phỏng chế giống như chuyện này với hắn mà nói, căn bản không phải việc khó gì.

Lý Cự Phú nhất thời nhãn tình sáng lên, bởi vì hắn có thể từ lời nói của Vũ Hằng bên trong nghe ra tự tin, vậy nói rõ, giúp hắn đề thăng tu vi, căn bản không phải một kiện chuyện khó khăn.

Hắn nhất thời cũng có chút kích động.

"Vũ Hằng huynh đệ, ta liền biết, ngươi là tối đáng tin cậy, tối coi ta là huynh đệ, ngươi nói đi, chỉ cần lần này ta toàn thắng Lưu Hùng sơn trở về, ngươi muốn cái gì, ta cho ngươi cái gì, mặc kệ làm cái gì, sẽ không tiếc."

Lý Cự Phú vội vàng vỗ lồng ngực cam đoan, một bức lời thề son sắt bộ dáng.

Vũ Hằng có chút dở khóc dở cười, ngượng ngùng địa sờ dưới cái mũi, đạo; "Ta cũng không muốn ngươi làm cái gì, ngươi chỉ cần đem ngươi hứa hẹn Linh Thạch đưa tới là được, đây chỉ là một giao dịch."

Lý Cự Phú gật gật đầu, sau đó hai mắt chờ mong mà nhìn Vũ Hằng, cùng chờ đợi Vũ Hằng an bài.

Vũ Hằng nhìn nhìn hắn chờ mong ánh mắt, thờ dài một tiếng, đạo; "Ta cho ngươi một cây kim thuộc tính Vạn Niên Linh Chi, Linh Chi này được hiệu cùng công năng, ta nghĩ, không cần ta nhiều lời a."

Nghe được kim thuộc tính Vạn Niên Linh Chi, Lý Cự Phú hai mắt nhất thời sáng lên, hít vào một hơi khí lạnh, cả người kích động được nhảy dựng lên, mặt mũi tràn đầy hưng phấn, cười ha ha, lấp lóe điên cuồng, hơn nửa ngày mới bình tĩnh trở lại, cảm kích nhìn nhìn Vũ Hằng, đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, cái gì đều không cần nhiều lời, ta đều hiểu."

"Trong chuyện này tình nghĩa, ta nhớ kỹ rồi, tính coi như ta nợ ngươi."

Lý Cự Phú dồn dập địa nói qua, lồng ngực kịch liệt phập phồng, hiển nhiên, hắn hiện tại hết sức kích động.

"Vạn Niên Linh Chi, có được tấn chức một cái cảnh giới được lực, cũng có được Luyện Đan công hiệu, nếu luyện hóa thành Đan Dược về sau lại phục dụng, được hiệu còn sẽ cường đại hơn. Ta vừa vận chính là thích Luyện Đan, chỉ là hiện tại còn chưa vào đi vào cửa, vẫn không có thể trở thành Luyện Đan đệ tử. Bất quá không quan hệ, ta thủ đoạn của Luyện Đan vẫn có, không phải là luyện hóa một gốc cây Vạn Niên Linh Chi đâu, chỉ cần đi ngoại trừ bã, lấy nó tinh hoa, coi như là thành công."

Lý Cự Phú vội vàng nói qua.

Vũ Hằng ngược lại là đối với Luyện Đan không phải như vậy lý giải, nắm giữ một ít cơ sở, gật gật đầu, nhìn nhìn Lý Cự Phú một bức kích động hưng phấn bộ dáng, không đành lòng đã kích hắn, liền từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra một cây Vạn Niên Linh Chi, ném cho Lý Cự Phú.

Lý Cự Phú hai mắt thấy được kim sắc Vạn Niên Linh Chi nháy mắt, hai mắt đều cơ hồ muốn trừng xuất ra, thấy được Vũ Hằng như vậy thô lỗ ném qua, hắn nhất thời liền đau lòng hừ mắt, vội vàng duỗi ra hai tay, vận chuyển tu vi, trước tiên, đem Vạn Niên Linh Chi cho tiếp được, hoàn sinh sợ Linh Chi có tổn thương, vội vàng ôm trong ngực ôm, mười phần che chở.

Vũ Hằng nhìn nhìn Lý Cự Phú cái dạng này, có chút dở khóc dở cười, muốn biết rõ, này kim thuộc tính Vạn Niên Linh Chi, còn có rất nhiều, về phần Lý Cự Phú nói luyện được, hắn có chút không tin, bất quá không quan hệ, coi như là Lý Cự Phú luyện hư mất một cây, cùng lắm thì, lại cho hắn một cây được rồi.

Lý Cự Phú cẩn thận từng li từng tí địa ôm trong lồng ngực này một cây kim sắc Vạn Niên Linh Chi, mười phần đau lòng bộ dáng, oán trách lấy Vũ Hằng, đạo; "Nhờ cậy, có thể hay không ôn nhu chút, đây chính là Vạn Niên Linh Chi đâu, ở bên ngoài, đều là giá trên trời được liệu, hư hao có thể như thế nào được."

"Không thèm nghe ngươi nói nữa, ta đi trước chế thuốc. Ta phỏng chế cũng theo thấy được ta thành công một khắc này, ha ha, Lưu Hùng sơn, ngươi chờ đó cho ta."

Lý Cự Phú thì thảo tự nói, nói qua, ôm trong tay Vạn Niên Linh Chi, đi nhanh lên tiến vào bên trong phòng của hắn.

Qua hai ngày thời gian, Lý Cự Phú từ bên trong phòng đi ra, hần cười ha ha, khuôn mặt hưng phấn, trên người vô cùng bản, khoác trên vai đầu tán, nhìn sang, tựa như cùng một cái chân nân tới cực điểm tên ăn mày.

Thế nhưng tinh thần của hần lại hết sức phong phú, còn khuôn mặt tươi cười đắc ý, giống như tên điên.

Điều này làm cho Vũ Hằng nhìn nhìn cũng không khỏi đo đạc lòng này, phui liếc một cái, đạo; "Không phải là đột phá tu vi nha, về phần cao hứng như vậy sao?"

"Người không biết, ta này không chỉ là đột phá tu vi, ta còn luyện được thành công, này đều là tiến bộ rất lớn, lại còn, điều này cũng biểu thị, ta có được cùng Lưu hùng sơn đánh một trận tư cách, ta có thể đem lòng ta yêu nữ nhân bảo hộ ở, hoàn thành giấc mộng của ta, đối với người mà nói, chỉ là đơn giản tu vi đột phá, thế nhưng với ta mà nói, trong chuyện này ý nghĩa quá lớn, quá lớn. . ."

Lý Cự Phú lại nhai địa nói qua, càng nói càng kích động, càng nói càng hưng phấn, nhìn nhìn Vũ Hằng, mục quang tràn ngập cảm kích, hần biết, hần hôm nay có hết thảy, đều là Vũ Hằng cho.

"Vũ Hằng, nhớ rõ, về sau có vấn đề gì, tìm ta, liều mạng, ta đều giúp người làm tốt."

Lý Cự Phú lần nữa vỗ lồng ngực, lời thề son sắt mà đối với Vũ Hằng nói qua.

Vũ Hằng mỉm cười, không có chút nào hoài nghi tâm tư của Lý Cự Phú.

Chỉ là hần ánh mắt có chút nghiến ngấm, đạo; "Cự phú huynh đệ, không phải ta nói, liền người tu vi hiện tại, dù cho có thể cùng tình địch của người đánh một trận, thế nhưng, người có thể đi ra Học Viện sao? Tiến nhập học viện tân sinh, không được ba tháng, là không thể đi ra ngoài, nếu như muốn đi ra ngoài, trừ phi. . ."

Hần nói đến đây, cố ý dừng lại một chút.

Lý Cự Phú lập tức liền đề ý, nhất thời dừng lại tiếng cười, cả khuôn mặt, cũng lập tức kéo căng, ngạc nhiên địa hé miệng, được nửa Thiên Đồ không có phản ứng kịp.

Thật đúng là cao hứng được quá sớm

Ngược lại là quên trong học viện quy định.

Lý Cự Phú nhất thời mặt mày ủ rũ, rầu rĩ không vui, hết thảy đều đã chuẩn bị kỹ càng, đều chuẩn bị lên đài diễn xuất, lúc này mới hiện, có một đạo nan đề không có giải quyết.

Điều này làm cho hần mười phần ghen ghét, mười phần khó chịu.

"Vũ Hằng, huynh đệ, này này này, người nói có thể như thế nào cho phải?"

Lý Cự Phú mặt mày tràn đầy lo lắng, hai mắt nhìn nhìn Vũ Hằng, có chút kinh hoàng, không biết làm thế nào mới tốt, hần chỉ có đem hi vọng kỳ thác ở trên người Vũ Hằng.

"Người, nói mau, trừ phi cái gì?"

Hần khẩn trương hỏi lấy.

Vũ Hằng dừng tay, ý bảo Lý Cự Phú an tĩnh lại, để cho hần ngồi xuống, lúc này mới chậm rãi nói; "Muốn xuống núi, vẫn là hết sức dễ dàng, chỉ cần qua thủ sơn đại trận là được rồi."

"Chính là xông cửa đúng không?"

Lý Cự Phú nháy mắt con người hỏi Vũ Hằng.

Vũ Hằng gật gật đầu, đạo; "Không kém bao nhiêu đâu, dù sao cái gọi là thủ sơn đại trận, chính là bất kỳ tân sinh, muốn ba tháng ở trong xuống núi, liền cần đi qua khảo nghiệm."

Lý Cự Phú hai mắt sáng lên một cái, hần vận chuyển trong cơ thể Xuất Khiếu Trung Kỳ tu vi, cảm nhận được một chút khổng lồ đại lực, lòng tự tin thoáng cái liền tăng vọt, đạo; "Vậy muốn như thế nào cái so với phương pháp, hiện tại chúng ta liền đi thử một chút."

Vũ Hằng uống một hớp nước trà, mỉm cười nói; "Rất đơn giản, người càng mạnh, gặp phải đối thủ cũng sẽ càng mạnh."

Lý Cự Phú trong chớp mắt liền đã kéo xuống mặt, đôi mắt - trông mong mà nhìn Vũ Hằng.

"Thử một chút sẽ biết."

Vũ Hằng nhún nhún vai, đầy không để ý bộ dáng, bắt đầu nhìn nhìn Lý Cự Phú.

"Đi, hiện tại liền đi thử một chút, bất kể như thế nào, ta đều nhất định phải xuống núi, về đến gia tộc đi vào bên trong."

Lý Cự Phú vội vàng đứng dậy, thần sắc kiên quyết.

Mở ra bước chân, hướng phía động phủ công môn đi ra ngoài, đi tới động phủ công môn, lại cảm giác Vũ Hằng không có theo tới, không khỏi đứng nguyên tại bước chân, quay đầu lại nhìn thoáng qua Vũ Hằng, nhìn nhìn Vũ Hằng không có đứng dậy ý tứ, có chút lo lắng, đạo; "Vũ Hằng huynh đệ, nhanh lên, người tốt xấu cũng muốn làm ta chỗ dựa a."

Hắn nói qua, còn quay đầu, lôi kéo Vũ Hằng, hai người đi ra động phủ.

Học viện thủ sơn đại trận, thiết trí tại chân núi, là do một cái Thủ Sơn Trường Lão đến trông giữ.

Thủ Sơn Trường Lão nhìn nhìn Lý Cự Phú cùng Vũ Hằng hai người hạ xuống, liền mí mắt cũng đều không có nâng lên, chỉ là vươn tay, ngăn cản hai người, thần nhiên nói; "Hai vị, Học Viện có quy định, tiến nhập học viện tân sinh, chưa đủ ba tháng, không thể xuống núi."

Lý Cự Phú nhất thời vừa trừng mắt, hung dữ địa nhìn chăm chăm Thủ Sơn Trường Lão, hừ lạnh một tiếng, đạo; "Nếu như ta không nên hạ xuống đâu này?"

Thủ Sơn Trường Lão có chút bất đắc dĩ nói: "Vậy chỉ cần xông thủ sơn đại trận."

"Xông liền xông, ta há sợ người sao."

Lý Cự Phú hừ lạnh một tiếng, một bức thiên không lớn không sợ đất bộ dáng.

"Vậy thì mời a."

Thủ Sơn Trường Lão như trước thờ ơ, mặt không biểu tình, đối với Lý Cự Phú đưa tay ra.

Lý Cự Phú hướng phía phía trước nhìn lại, phía trước chính là một con đường, không có cái gì, trong lòng nghĩ, Thủ Sơn Trường Lão này sẽ không chơi cái gì trò hề a.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vinh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 190: Thừa nhận

Cẩn thận địa quét nhìn một chút bốn phía, sau đó thả ra thần niệm, bao phủ bốn phía, không có phát giác được nguy hiểm gì, lúc này mới nhắc tới bước chân, hướng phía phía trước đi qua.

Lúc hắn bước ra đệ tam bước chân, trên mặt đất, trong chớp mắt xuất hiện một mảnh hoàng tuyến.

Cũng chính là hắn vượt qua hoàng tuyến, một đạo nhân ảnh như thiểm điện bay ra ngoài, xuất hiện ở Lý Cự Phú trước người.

Bóng người kia chính là trong học viện người, có được lấy Xuất Khiếu Trung Kỳ tu vi, hắn lạnh lùng nhìn chăm chăm Lý Cự Phú, lãnh khốc đạo; "Thủ sơn đệ tử, thỉnh."

Lý Cự Phú quay đầu lại nhìn thoáng qua Vũ Hằng, lại nhìn một chút Thủ Sơn Trường Lão, cuối cùng mới đem mục quang rơi vào thủ sơn đệ tử trên người, hừ lạnh nói; "Là không phải đánh bại người, ta liền có thể xuống núi."

Kia thủ sơn đệ tử, gật gật đầu, không nói gì, ý tứ đã không cần nói cũng biết.

Trên người hắn lãnh khốc khí tức nồng đậm hơn nhiều, một thân băng hàn, sát khí tràn ngập, làm cho người ta nhìn nhìn đều có điểm tâm kinh sợ.

Uống.

Lý Cự Phú bạo quát to một tiếng, vận chuyển bản thân toàn bộ tu vi, bỗng nhiên trùng kích ra ngoài, đến thủ sơn đệ tử trước người, liền trong chớp mắt nâng lên hai tay phương, ra cường đại công kích.

Hai đạo hung mãnh quyền pháp oanh kích ra ngoài.

Nắm tay thế như vạn quân.

Một quyền đánh về phía thủ sơn đệ tử cái trán, một quyền đánh về phía thủ sơn đệ tử trái tim.

Thủ sơn đệ tử hai mắt lấp lánh, toàn thân trong chớp mắt chấn động ra ngoài một tầng hào quang, đón lấy, tia sáng kia lan tràn ra, thoáng cái liền đem Lý Cự Phú bao phủ ở bên trong.

Lý Cự Phú cực kỳ hoảng sợ, tại kia kim sắc quang mang bao phủ nháy mắt, tất cả của hắn bộ động tác, đều phong chế giống như thả chậm một cái nhịp.

Oanh kích ra ngoài song quyền, độ trong chớp mắt chậm lại hạ xuống.

Cự ly thủ sơn đệ tử còn có một cái thủ chưởng khoảng cách thời điểm, thủ sơn đệ tử chỉ là nghiêng ngả cười cười, đầu nghiêng một cái, liền tránh né qua Lý Cự Phú công kích.

Sau đó, hắn nhẹ nhàng nâng tay, tùy tiện vung lên, Lý Cự Phú trong chớp mắt đã bị một cổ không lồ đại lực cho đẩy lui ra hoàng tuyến khu vực.

Thủ sơn đệ tử cũng không có tiếp tục ra tay, chỉ là đứng ở chỗ cũ, hai mắt chặt chẽ địa nhìn chăm chăm Lý Cự Phú, trách nhiệm của hắn chính là coi chừng nơi này, nếu như Lý Cự Phú muốn tiếp tục vượt qua, hắn sẽ lần nữa xuất thủ.

Hắn thăm dò qua Lý Cự Phú tu vi, kỳ thật cũng liền hình dáng này, vừa mới tấn chức không lâu sau, cho nên hắn tuyệt không sốt ruột.

Hơn nữa, hắn có một cái thả chậm độ thần thông, chỉ cần thi triển ra, cho dù so với hắn lợi hại xông cửa người, cũng phải ngoan ngoãn chịu phục.

Hướng chi, chỉ là Lý Cự Phú vừa tấn thăng tiểu tử.

"A, ta cũng không tin, để cho ngươi nhìn ta lợi hại."

Lý Cự Phú gầm thét, sắc mặt đều dữ tợn, khuôn mặt vặn vẹo, hai mắt chợt hiện rút lại thô bạo chi khí, hừ lạnh một tiếng, lần nữa vọt tới thủ sơn đệ tử trước người.

Thủ sơn đệ tử nhếch miệng mỉm cười, ánh mắt lộ ra khinh miệt, lại một lần nữa phóng thích ra quang mang màu vàng.

Quang mang màu vàng bao phủ Lý Cự Phú, Lý Cự Phú độ trong chớp mắt liền biến chậm rất nhiều.

Lần này, không tới phiên Lý Cự Phú ra quyền, đã bị thủ sơn đệ tử một cước cho đá ra hoàng tuyến Cự vực.

Vũ Hằng nhíu lại lông mày, nhìn nhìn thủ sơn đệ tử, trầm tư.

Lý Cự Phú lần thứ ba bị đá phi, lập tức liền về mặt như đưa đám, khẩn cầu mà nhìn Vũ Hằng, hi vọng Vũ Hằng có thể cho hắn chi chiêu.

Vũ Hằng mỉm cười, phong chế giống như cảm giác trong đó bí mật, đạo; "Vây quang mang màu vàng, kỳ thật chính là Kim Nguyên Tổ, ngươi không phải phục dụng kim thuộc tính Vạn Niên Linh Chi sao, ngươi chỉ cần đề luyện ra kim thuộc tính Nguyên Lực, liền có thể đánh trúng hắn."

Lý Cự Phú nghe nói cười đắc ý.

Lần nữa dồn hết sức lực, trùng kích ra ngoài thời điểm, âm thầm ngưng tụ trong cơ thể kim thuộc tính nguyên khí, đến thủ sơn đệ tử trước người, thủ sơn đệ tử lần nữa thả ra quang mang màu vàng, kim sắc quang mang trong chớp mắt liền bao phủ Lý Cự Phú.

Lý Cự Phú lộ ra một cái nghiêng ngả nụ cười, oanh kích ra ngoài song quyền, không có chút nào chịu ngăn cản, độ như cũ là như thế nhanh chóng cùng cương mãnh.

Thủ sơn đệ tử còn tưởng rằng lần này đồng dạng hội làm Lý Cự Phú kinh ngạc, da đầu của hắn trong chớp mắt đập choạng, bởi vì tại hắn dưới sự khinh thường, Lý Cự Phú song quyền đã đánh tới trước người của hắn.

Phanh.

Lần này, thủ sơn đệ tử cũng không thể đủ phòng ngự được.

Trên trán của hắn thừa nhận Lý Cự Phú toàn lực oanh kích ra ngoài một quyền, cả người, thân thể nghiêng một cái, lập tức liền bay ngược lại.

Phanh.

Thủ sơn đệ tử nện rơi trên mặt đất, ra một tiếng thình thịch tiếng vang.

Lý Cự Phú đứng ở chỗ cũ, không dám tin mà nhìn bị đánh ngã thủ sơn đệ tử, quay đầu, đối với Vũ Hằng mỉm cười, ánh mắt tràn ngập cảm kích.

Liền ngay cả Thủ Sơn Trường Lão cũng thoáng giật lên mí mắt, nhàn nhạt địa nhìn lướt qua Vũ Hằng, lên tiếng nói; "Người chính là Vũ Hằng a, bởi vì người chỉ điểm Lý Cự Phú, cho nên người đây là can thiệp, thuộc về xông cửa người, xin mời."

Tại Thủ Sơn Trường Lão những lời này nói ra, trong chớp mắt liền có một cái Phân Thần Kỳ thủ sơn đệ tử xuất hiện ở Vũ Hằng trước người.

Đều là ngang nhau cảnh giới cao thủ.

Coi như là ngang nhau cảnh giới, cũng chia đủ loại khác biệt.

Này dính đến thần thông cùng kỹ năng trên độ sức.

Lý Cự Phú cũng tròn tròn mắt, không nghĩ tới bởi vì Vũ Hằng chỉ điểm, đem Vũ Hằng cũng cho liên lụy vào tới.

Hắn nhất thời mặt mũi tràn đầy áy náy mà nhìn Vũ Hằng.

Vũ Hằng cũng cảm giác tương đối vô tội, về mặt ủy khuất mà nhìn Thủ Sơn Trường Lão, sau đó lại nhìn một chút xuất hiện ở trước mắt thủ sơn đệ tử.

Kia Phân Thần Kỳ thủ sơn đệ tử, làm ra một cái tư thế xin mời, đối với Vũ Hằng, đạo; "Thỉnh."

Vũ Hằng chỉ có thể chậm rãi đứng dậy, đi vào hoàng sắc khu vực, đạo; "Thỉnh."

Tại hắn vừa sau khi nói xong, kia thủ sơn đệ tử phòng chế giống như hết sức kiêng kỵ Vũ Hằng, cho nên không có giống như cái thứ nhất thủ sơn đệ tử như vậy, chỉ là áp dụng phòng ngự, không có công kích.

Người này thủ sơn đệ tử bạo quát to một tiếng, nhất thời phát nổ toàn bộ tu vi, cách không hướng phía Vũ Hằng oanh kích qua.

Một quyền chi lực, giống như biển rộng chi lực, hung mãnh sục sôi, trong chớp mắt trùng kích ở trên người Vũ Hằng.

Vũ Hằng cau mày, vung tay lên, nhất thời, tại trước người của hắn, liền ngưng tụ ra tới một đạo thanh sắc phòng ngự che chắn.

Có này một đạo phòng ngự che chắn, lập tức liền ngăn cách đến đối phương trùng kích chi lực.

Kia thủ sơn đệ tử cũng nhũn lại lông mày, hừ lạnh một tiếng, đạo; "Ngược lại là có vài phần bản sự, xem ta lưỡi đao định."

Thủ sơn đệ tử hừ lạnh, lập tức từ cái hông của hắn hai bên, rút ra hai thanh đại đao, đối với Vũ Hằng trong chớp mắt nhảy dựng lên, chém giết hạ xuống.

Ong.

Hai thanh đại đao vù vù một tiếng, toàn thân lưu chuyển lên hoàng sắc hào quang, mang theo cương mãnh bá đạo chi lực, trong chớp mắt hướng phía Vũ Hằng chém giết hạ xuống.

Ầm ầm

Hai đạo hoàng sắc hào quang, từ hai thanh trên đại đao... ... Xuất ra, trực tiếp trùng kích tại Vũ Hằng ngưng tụ ra tới thanh sắc màn sáng, ra thành thạch tiếng vang.

Vũ Hằng cau mày, trước mắt thanh sắc màn sáng trong chớp mắt muốn nổ tung lên, hóa thành mảnh vỡ.

"Không biết cái gọi là."

Vũ Hằng hừ lạnh một tiếng, lập tức từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra trên trăm cái phù nguyên rùa, kích hoạt, liền tách ra ra tầng tầng hào quang, thủ hộ bản thân hắn.

Đồng thời, hắn còn lấy ra trên trăm kiện tính công kích Pháp Bảo, hừ lạnh một tiếng, trong tay Pháp Bảo, hết thảy bị hắn điều khiển, trán phóng các loại hào quang, hướng phía thủ sơn đệ tử trùng kích đi qua.

Ong.

Thủ sơn đệ tử... ... Ra ngoài hào quang, oanh kích hướng Vũ Hằng thời điểm, bị Vũ Hằng thi triển Phòng Ngự Phù nguyên rùa cản trở lại, cất bước duy gian.

Nhưng mà, Vũ Hằng thi triển trên trăm kiện tính công kích Pháp Bảo, rền vang, trùng kích hướng thủ sơn đệ tử.

Người Phân Thần Kỳ này thủ sơn đệ tử, nhất thời cực kỳ hoảng sợ, sắc mặt ngạc nhiên, mục quang hoảng hốt.

Khoảng chừng trên trăm kiện Pháp Bảo thả ra khủng bố hào quang công kích hướng hắn, hắn cảm thấy trước đó chưa từng có áp lực.

May mắn những Pháp Bảo này, chủ yếu đều là nhằm vào Phân Thần Kỳ trở xuống, đối mặt đã nắm giữ Bản Nguyên Chi Lực Phân Thần Kỳ cường giả mà nói, chẳng quản mười phần khó giải quyết, nhưng vẫn là có thể đứng vững.

Hắn hai mắt trong chớp mắt đóng chặt, lần nữa mở ra, con mắt xuất hiện quang mang màu vàng,, trong mắt của hắn kim sắc quang mang, rất nhanh liền lan tràn đến toàn thân.

Toàn thân hắn đều phỏng chế giống như bao phủ tại quang mang màu vàng, quang mang màu vàng còn có thể lan tràn ra, giống như mãnh liệt gọn sóng. Trong chớp mắt liền lan tràn phương viên trăm trượng.

Phạm là bị kim sắc quang mang bao phủ Vật phẩm, đều trong chớp mắt chậm lại độ.

Trên trăm kiện Pháp Bảo cũng nhao nhao nhận lấy ảnh hưởng.

Thủ sơn đệ tử giống như khổng chế thể cuộc trước mắt, nhìn nhìn từng đạo hào quang công kích qua, hắn vội vàng triển khai thân pháp tránh né đi.

Trên trăm đạo hào quang kích xạ, sừng sốt không có một đạo hào quang trong công kích hắn.

"Vũ Hằng, ngươi cũng bắt quá chi như vậy, ha ha."

Thủ sơn đệ tử nhìn không được cười ha hả, hiển lộ vô cùng tự tin.

Lúc trước hắn cũng đã được nghe nói Vũ Hằng tên tuổi, hiện tại chân chính gặp được, đi qua giao thủ, mới phát hiện, kỳ thật Vũ Hằng cũng không có gì đặc biệt hơn người.

Hắn cười lạnh lên tiếng, một bên tránh né lấy Pháp Bảo hào quang công kích, vẫn không quên lên tiếng mỉa mai Vũ Hằng.

Thậm chí còn xuất thủ, đánh rơi vài kiện Pháp Bảo.

Vũ Hằng nhũn lại lông mày, nghe thủ sơn đệ tử cười nhạo, sau đó mỉm cười, nói: "Rất tốt, ngươi ngại ít đúng không, vậy làm cho điểm hơn cho ngươi."

Hắn vừa mới nói xong, lập tức liền từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra hơn một ngàn kiện Pháp Bảo.

Mỗi một kiện Pháp Bảo đều tràn phóng hào quang, lơ lửng ở giữa không trung, tại tu vi rót vào, nhao nhao bị kích hoạt, ngưng tụ Linh Khí, trong chớp mắt xuất công kích.

To lớn uy áp trong chớp mắt bao phủ toàn trường, khổng lồ đại lực, mãnh liệt ra, giống như kinh hải sóng biển đồng dạng, trùng kích tại thủ sơn đệ tử trên người.

Thủ sơn đệ tử nhất thời sắc mặt đại biến, thần sắc ngạc nhiên, trong cơ thể tu vi oanh oanh vận chuyển, phóng xuất ra vô cùng uy lực cường đại.

Oanh oanh.

Cùng với oanh oanh thanh âm truyền tới.

Mắt thường có thể thấy là, trên người hắn xuất hiện quang mang màu vàng, trong chớp mắt tan vỡ, giống như gặp khắc tinh, không chịu nổi một kích, chỉ có thể tan rã phá toái.

Phốc.

Tại đây một lần trùng kích, thủ sơn đệ tử phóng thích kim sắc quang mang hoàn toàn tan vỡ tiêu tán, thân thể bị đại lực trùng kích, lập tức bay ngược ra ngoài.

Thân thể phi tại giữa không trung thời điểm, còn há miệng phun ra một ngụm huyết tinh.

Đội đến hắn mất roi trên mặt đất thời điểm, đứng trước mặt định thân thể, sắc mặt trắng xám vô cùng, ánh mắt đối với Vũ Hằng tràn ngập kiêng kỵ cùng hoảng hốt.

Vũ Hằng nhìn nhìn thủ sơn đệ tử, cười nhạt một tiếng, nói: "Thừa nhận."

Sau đó hắn vung tay lên, có ánh sáng mang cuốn ra, trên không trung lơ lửng rất nhiều Pháp Bảo nhao nhao bị hắn thu nhập vào trữ vật trong giới chỉ.

Chương 191: Một tay

"Người "

Thủ sơn đệ tử cau mày, hừ lạnh lên tiếng, hẳn là có chút không chịu thua, thế nhưng hiện tại bị thua, hẳn lại tìm không được lời nói tới phản bác.

Được nửa ngày trời sau, lúc này đối với lấy Vũ Hằng hừ lạnh nói: "Người đây là mượn ngoại lực, là Bàng Môn Tà Đạo."

Hắn bị đánh bại, nội tâm không cam lòng, đặc biệt tìm lý do này, gào thét xuất ra, làm tốt chính mình tìm một chút mặt.

Lý Cự Phú từ kia vừa đi tới, đến Vũ Hằng trước người, nhìn nhìn thủ sơn đệ tử, về mặt tức giận nói: "Hắc, ta nói, thua chính là thua, tìm nhiều như vậy mượn có làm cái gì. Hơn nữa, có thể vận dụng ngoại lực cũng là một loại thực lực thể hiện."

"Thủ Sơn Trường Lão, hiện tại người không có gì muốn nói a, chúng ta xem như xông qua thủ sơn đại trận, có thể xuống."

Lý Cự Phú về mặt đặc ý nói qua, hẳn đánh bại một cái cùng hắn ngang nhau cảnh giới thủ sơn đệ tử, hiện tại thập phần vui vẻ cùng hưng phấn.

Thủ Sơn Trường Lão nhìn lướt qua Vũ Hằng cùng Lý Cự Phú, phát tay ý bảo, để cho hai người thủ sơn đệ tử lui xuống đi, lúc này mới thân nhiên nói: "Vũ Hằng, Lý Cự Phú, các người muốn làm thủ sơn đệ tử sao?"

Lý Cự Phú nhận tình sáng lên, hỏi: "Làm thủ sơn đệ tử có chỗ tốt gì?"

Vũ Hằng cũng dựng lên lỗ tai nghe.

Thủ Sơn Trường Lão ha ha cười cười, nói: "Này rất nhiều chỗ tốt, chỉ cần đã đáp ứng, gọi cho các người lệnh bài, có lệnh bài, liền có thể tại Học Viện bốn phía đi đi lại lại, thậm chí có thể tiến nhập Tầng Kinh Các, xem vô số kinh thư."

Lý Cự Phú trong chớp mắt động tâm rồi, nhìn nhìn Vũ Hằng.

Vũ Hằng nghe được có thể có tư cách tiến nhập Tầng Kinh Các, cũng có chút tâm động, chỉ là có chỗ tốt, khẳng định phải trả giá, hẳn không tin Thủ Sơn Trường Lão tốt như vậy nói chuyện.

Hắn nhìn lấy Thủ Sơn Trường Lão, nhận nhậ hỏi: "Vậy ta nhóm muốn làm chính là cái gì?"

"Đã trở thành thủ sơn đệ tử, đương nhiên muốn quá thủ sơn đệ tử trách nhiệm, trở thành thủ sơn đại trận một phần tử, trông coi học viện."

Thủ sơn đệ tử mỉm cười nói qua.

Lý Cự Phú chần chờ một chút, vội vàng nói: "Chúng ta bây giờ còn có chuyện muốn xuống núi, chuyện này, loại chúng ta trở về lại nói."

Hắn nhìn Hướng Vũ hằng, hi vọng Vũ Hằng cùng hắn cùng đi.

Vũ Hằng vốn là muốn lấy tương trợ Lý Cự Phú đánh bại thủ sơn đệ tử trở về đến trong động phủ, thế nhưng, hiện tại hắn bị ép xuất thủ, cũng đánh bại một người thủ sơn đệ tử.

Dù sao đều có được xuống núi tư cách, vậy dứt khoát đi một chuyến a.

Vũ Hằng không có suy tư thời gian quá dài, liền đáp ứng.

Hai người một trước một sau xuống núi, Lý Cự Phú cao hứng phi thường, bởi vì hắn có Vũ Hằng làm bạn.

Có Vũ Hằng, hẳn đã cảm thấy nội tâm an tâm rất nhiều, cho dù gặp to lớn nguy hiểm, cũng không cần sợ hãi.

Hắn mỉm cười nói: "Vũ Hằng huynh đệ, không thể chê, về sau người chính là ta Lý Cự Phú chân chính huynh đệ."

Vũ Hằng mỉm cười, cũng không nói lời nào.

Kỳ thật, hắn cũng không muốn một mực ngồi ở bên trong Học Viện, xuất ra đi một chút cũng không tệ.

Hạ sơn, tại chân núi, chính là một cái thị trấn nhỏ.

Cái trấn nhỏ này tại học viện chăm sóc, không có cường đạo, không có đạo tặc, một mảnh an bình cùng tường tĩnh.

Mọi người an cư lạc nghiệp, hi nhạc hoà thuận vui vẻ.

Lý Cự Phú hành tẩu tại trong trấn nhỏ trên trên đường phố, nhìn nhìn hai bên bày đặt các loại hoa lệ thương phẩm, nội tâm vui sướng càng nhiều, còn đặc biệt nhìn nhìn Vũ Hằng, hỏi Vũ Hằng có cái gì cần.

Vũ Hằng lắc đầu, tiếp tục đi theo sau lưng Lý Cự Phú đi tới, lúc này mới lên tiếng hỏi: "Cự ly một tháng, còn có hai ngày thời gian, từ nơi này, trở lại gia tộc của ngươi, cần thời gian bao nhiêu?"

Lý Cự Phú đã nghe được cái đề tài này, nhất thời cười cười, buông ra tâm như hồ nước, nói: "Yên tâm đi, này ngoài trấn nhỏ biên, có một chỗ Truyền Tống Trận Pháp, chỉ cần đi vào trong trận pháp mặt, liền có thể trong khoảnh khắc, về đến gia tộc. Lúc ấy chính là truyền đưa tới."

Vũ Hằng đến lúc đó không biết này phụ cận còn có Truyền Tống Trận Pháp, nghe vậy, gật gật đầu.

"Thiếu gia, thiếu gia, rốt cuộc tìm được ngươi rồi."

Hạ nhân Tiểu Cường, tại trên đường phố, vừa hướng Lý Cự Phú reo hò, một bên liều mạng địa chạy chậm qua.

Đi tới Lý Cự Phú trước người, có chút thở hổn hển, nói: "Thiếu gia, ta cho ngươi mang đồ tới."

"Tiểu Cường, ngươi cũng tới? Được, mang thứ đó giao cho ta là được."

Lý Cự Phú mỉm cười, thấy được Tiểu Cường, tâm tình việt hưng phấn.

Hắn từ tay của Tiểu Cường trên tiếp nhận trữ vật giới chỉ, sau đó xuất thần niệm, thăm thấu tiến nhập trong trữ vật giới chỉ, đại khái nhìn lướt qua bên trong Linh Thạch cùng các loại bảo vật, liền trực tiếp đưa cho Vũ Hằng, nói: "Vũ Hằng huynh đệ, những cái này đều là ngươi nên được."

Vũ Hằng đưa tay, nhận lấy trữ vật giới chỉ, xuất thần niệm, thăm thấu tiến nhập trữ vật trong giới chỉ, nhìn lướt qua đồ vật bên trong, thu hồi thần niệm, gật gật đầu, liền nhận trữ vật giới chỉ.

Hắn hiện tại coi như là có chút linh thạch, về sau hành tẩu, cũng không cần như vậy kiệt cư.

"Thiếu gia, ngoại trừ tặng cho ngươi trữ vật giới chỉ ngoại mà, lão gia còn nói, để cho ngươi cẩn thận một chút, bởi vì người của Lưu Hùng Sơn, cũng có thể qua ngăn cản ngươi."

Tiểu Cường vội vàng lên tiếng nhắc nhở Lý Cự Phú.

Lý Cự Phú gật gật đầu, nói: "Yên tâm đi, ta hiện tại đã tấn thăng đến Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi, không có chuyện gì đâu."

Cái gì?

Đã nghe được Lý Cự Phú lại đột phá tu vi, điều này làm cho Tiểu Cường hết sức kích động.

Ít như vậy gia hiện tại có đủ Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi, nói như vậy, hắn liền có thể cùng Lưu Hùng Sơn sánh vai.

"Thật tốt quá, thiếu gia, chúng ta cái này chạy trở về."

Tiểu Cường kích động nhìn nhìn Lý Cự Phú.

Lý Cự Phú gật gật đầu, vẫn không quên nhìn lướt qua Vũ Hằng, nói: "Vi này chính là huynh đệ của ta, Vũ Hằng, hắn là Phân Thần Kỳ tu vi."

Xôn xao.

Tiểu Cường mở to hai mắt nhìn, nhìn từ trên xuống dưới Vũ Hằng, nhìn không được xuất kinh hô, hai mắt lần nữa nhìn nhìn Lý Cự Phú, tràn ngập hâm mộ cùng sùng bái.

Hắn vội vàng đối với Vũ Hằng ôm quyền, nói: "Gặp qua đạo hữu."

Vũ Hằng đối với hắn gật gật đầu.

Ba người hướng phía ngoài trấn nhỏ trận pháp đi đến. Không được nửa canh giờ, đã đến trận pháp bên cạnh.

Kia Truyền Tống Trận Pháp, lúc bình thường cũng có người tại thủ hộ.

Thủ hộ người chính là học viện đệ tử, cho nên vùng này đều mười phần an toàn, không có ai nghĩ đắc tội Bắc Phương Học Viện.

Lý Cự Phú giao nạp nhất định Linh Thạch, liền mang theo Tiểu Cường cùng Vũ Hằng tiến nhập Truyền Tống Trận Pháp bên trong.

Truyền tổng chỉ lực trong chớp mắt bao phủ bọn họ.

Trên người bọn họ bị hào quang bao phủ, hào quang lóe lên rồi biến mất, bọn họ trong chớp mắt tiêu thất ở chỗ cũ.

Lần nữa xuất hiện thời điểm, bọn họ đã đến mặt khác một tòa thành trì.

Tòa thành trì này tên là Sơn Hải thành, có cao lớn uy nghiêm tường thành, cũng có Binh Giáp hộ vệ.

Nội thành, lại càng là phồn hoa đến cực hạn, người Lai nhân hướng, dòng xe cộ không thôi.

Các loại mua bán thét to âm thanh không ngừng.

"Thiếu gia, cuối cùng trở lại."

Tiểu Cường hưng phấn mà nhìn nhìn Lý Cự Phú.

Lý Cự Phú trở lại tòa thành trì này, cũng cảm giác được vui sướng.

Ba người hướng phía trong gia tộc đi đến.

Đi ngang qua một chỗ hẻm nhỏ thời điểm

Vũ Hằng lập tức hô ngừng.

Lý Cự Phú có chút không hiểu nhìn nhìn Vũ Hằng, Tiểu Cường cũng là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, đi được hảo hảo, tại sao phải dừng lại.

Lý Cự Phú lập tức xuất thần niệm, thần niệm lan tràn ra ngoài, bao phủ bốn phía, liền cảm giác đến nơi này khu vực bất thường.

Nơi này chỉ có rải rác mấy người, mấy người này, trên người đều có tu vi ba động, tu vi còn không định, dĩ nhiên là Nguyên Anh Kỳ Đại viên mãn tu vi, thậm chí có một cái còn có đủ Xuất Khiếu Kỳ tu vi.

Hơn nữa, những cái này trên người ăn mặc đều là Lưu Gia đặc hữu phục thị.

Rất hiển nhiên, là nhắm vào Lý Cự Phú mà đến.

Tại Học Viện bên kia, bên kia có người của Học Viện nhìn nhìn, cho nên bọn họ Lưu Gia không dám xằng bậy, thế nhưng tại Sơn Hải thành, coi như là địa bàn của bọn hắn, tại trên địa bàn của bọn hắn, bọn họ làm ra cái gì đều bình thường.

"Thiếu gia, những người này thật là nhớ không quá thiện lương đây nè."

Tiểu Cường có chút ngại địa nói qua, bởi vì tu vi bây giờ của hắn chỉ có Kết Đan Kỳ, cảm nhận được trước mắt này mấy cái rải rác thương gia trên người xuất tu vi khí tức, thân thể đều run run một chút.

Lý Cự Phú cau mày, thân nhiên nói: "Ở nơi này là bất thiện đơn giản như vậy, bọn họ là để đối phó chúng ta."

Tiểu Cường như vậy nghe, nội tâm run lên, sắc mặt cũng thay đổi, vội vàng nói: "Thiếu gia, vậy cũng thế nào?"

Lý Cự Phú trợn mắt nhìn hắn, nói: "Còn có thể làm sao? Đương nhiên là, được rồi, ta một người cũng có thể trừng trị bọn họ."

Hắn vốn nghĩ đến gọi Tiểu Cường trở về mặt báo, thế nhưng nghĩ đến Tiểu Cường cũng không phải gan lớn cái loại kia, cộng thêm hắn hiện tại, cũng có được Xuất Khiếu Kỳ trung kỳ tu vi, dứt khoát, liền cho Tiểu Cường nhìn một chút uy lực của hắn, làm cho Tiểu Cường về sau có thể đề thăng dũng khí.

Hắn vung tay lên, nhất thời, trên tay có ánh sáng mang phóng xuất ra, trong chớp mắt, liền bao phủ Tiểu Cường.

Hắn thân nhiên nói: "Tiểu Cường, ngươi liền đứng ở chỗ này nhìn nhìn được rồi"

Tiểu Cường chạm đến một chút bao phủ ở trên người hắn hào quang, hắn biết Lý Cự Phú không có ác ý, chỉ là cho hắn thi triển một cái phòng ngự màn hào quang, bảo trụ hắn.

Hắn trấn định không ít.

"Vũ Hằng huynh đệ, lần này, liền xem ta xuất thủ được rồi, tại Học Viện, ta không so được đệ tử khác, thế nhưng ở chỗ này, thu thập một ít Phổ thông đệ tử, còn không có vấn đề."

Hắn nhàn nhạt nói qua.

Sau đó đi một mình ra ngoài, đi hơn mười bước.

Kia rải rác mấy người, nguyên bản đều tại giả bộ lấy buồn bán, đang nhìn đến Lý Cự Phú muốn rời khỏi, từng cái một nhất thời phát nổ tu vi, trong chớp mắt, liền đi tại Lý Cự Phú trước người, biểu tình bất thiện mà nhìn Lý Cự Phú.

Vì cái gì cái đó là Xuất Khiếu Kỳ sợ kỳ tu vi, thân nhiên nói: "Lý Cự Phú, Lý Gia thiếu gia, không nghĩ tới ngươi hay là trở về."

Lý Cự Phú mục quang rơi vào vì cái gì người này trên người, hừ lạnh một tiếng, nói: "Lư đại quân gia, đây là Sơn Hải thành, không phải các ngươi Lư Gia định đoạt, như thế nào, nghĩ muốn ở chỗ này ra tay với ta? Ngươi thật không có đem phủ thành chủ đề vào mắt sao?"

Lư đại quân gia ha ha cười cười, theo Cốc lâm yêu thích địa nhìn chăm chăm Lý Cự Phú, nói: "Lý đại thiếu, nếu đánh bại ngươi, hoặc là bắt giữ rồi ngươi, mọi chuyện đều dễ nói, lý do gì cũng có thể tìm ra. Nếu như bị ngươi đánh bại, bọn họ chính là trừng phạt đúng tội, cho dù phủ thành chủ, cuối cùng cũng không cách nào làm gì được Lư Gia."

Lý Cự Phú hai mắt lấp lánh, hừ một tiếng, nói: "Xem ra các ngươi đều là chuẩn bị kỹ càng, vậy phóng ngựa qua được rồi"

Nhìn nhìn Lý Cự Phú trong chớp mắt nghiêm túc lên, vẻ mặt thành thật bộ dáng, Lư đại quân gia nhìn không được cười ha hả lên tiếng, nói: "Lý Cự Phú, ngươi thật sự là đem mình làm cùng một loại, ngươi bắt quá là một cái Nguyên Anh Kỳ tu vi mà thôi, ta muốn trừng trị ngươi, chỉ cần chỉ một ngón tay là có thể I làm được."

Bởi vì tại Lý Cự Phú ra khỏi thành trước, tu vi của hắn chỉ là Nguyên Anh Kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Vĩnh Hằng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.